¶ Portiforium ſeu Breuiarium ad vſum eccleſie Sariſburienſis.

Ad vera ordinalis exemplaria debite reſti-
tutum ac diligentiſſime recognitum. Tam
in rubricis ꝙ in homelijs et ſanctorum
legendis / que lapſu temporis men-
das prope infinitas contraxerant.
In quo etiã ſunt addite ad mar-
ginẽ quotationes (quas vo-
cant) materiarũ e biblijs
deſũptarũ: vt theologie
ſtudioſis longe inquiſi-
tionis labor abſit.

¶ Pars Hyemalis.

¶ Venundat Pariſijs apud Franciſcũ Re-
gnault: in vico ſcti Jacobi: ad ſignũ Elephãtis.
.1533.

Tabula ad inueniendum paſcha.

ix.aprilis.	vj.aprilis.	x.aprilis.	vij.aprilis.	xj.aprilis.
xxxj.mar.	xxix.mar.	xxvj.mar.	xxx.mar.	xvij.mar.
xiij.apriľ.	xvij.aprilis.	xiiij.apriľ.	xix.aprilis.	xvj.aprilis.
v.aprilis.	ij.aprilis.	vj.aprilis.	iij.aprilis.	viij.apriľ.
xxviij.mar.	xxv.mar.	xxij.mar.	xxvj.mar.	xxiij.mar.
xvj.aprilis.	xiiij.apriľ.	xj.aprilis.	xv.aprilis.	xij.aprilis.
j.aprilis.	v.aprilis.	ij.aprilis.	xxxj.mar.	iiij.aprilis.
xxj.aprilis.	xviij.apriľ.	xxij.aprilis.	xix.aprilis.	xxiiij.apri.
vj.aprilis.	x.aprilis.	vij.aprilis.	xj.aprilis.	viij.apriľ.
xxviij.mar.	xvj.mar.	xxx.mar.	xxvij.mar.	xxxj.mar.
xvij.apriľ.	xiiij.apriľ.	xviij.apriľ.	xvj.aprilis.	xx.aprilis.
ix.aprilis.	vj.aprilis.	iij.aprilis.	vij.aprilis.	v.aprilis.
xxv.mar.	xxix.mar.	xxvj.mar.	xxiij.mar.	xxvij.mar.
xiij.aprilis.	xj.aprilis.	xv.aprilis.	xij.aprilis.	xvi.aprilis.
v.aprilis.	ij.aprilis.	vj.aprilis.	iiij.aprilis.	i.aprilis.
xxv.aprilis.	xxij.aprilis.	xix.aprilis.	xiiij.apriľ.	xxj.aprilis.
x.aprilis.	xiiij.apriľ.	xj.aprilis.	viij.apriľ.	xij.aprilis.
j.aprilis.	xxix.mar.	iij.aprilis.	xxxj.mar.	xxviij.mar.
xxj.aprilis.	xviij.apriľ.	xij.aprilis.	xx.aprilis.	xvij.apriľ.

¶ Hec tabula valet ad inueniendum paſcha perpetuis temporibus nec eſt opus habere rationem biſexti.

¶ Nota ergo ꝙ anno domini M.cccccxxxi. paſcha fuit in primo numero prime columne huius tabule. Anno ſequenti in ſecūdo numero ipſius prime columne. Rurſum anno ſequēti in tertio. Et ſic ſucceſſiue prout numerus venit. Cum autem perueneris ad finem prime columne/ tranſibis ad ſecundam/ et iterum a ſecunda ad tertiam/ et ſic conſequenter vſq; ad finem tabule. Ad quē cū perueneris/ reiterabis ad principiū: ⁊ cōputabis vt priꝰ.

¶ De obſeruatione ieiuniorum.

¶ Sacerdotes eccleſiarum precipiant omnibus etatem adultā habentibus/ inſtituta ieiunia obſeruare: vt ieiunium Quadrageſime. Quatuor temporū. Vigiliarum videlicet Natiuitatis domini/ Pentecoſtes/ Aſſumptionis beate marie/ beati Johannis baptiſte/ Petri et pauli/ Mathei/ Simonis ⁊ iude/ Andree/ Laurentij/ Omnium ſanctorum. Ieiuniū a carnibus in letania maiori: ſcilicet in feſto beati Marci euangeliſte. In tribus diebus rogationū. Siqua aūt de vigiliis pretaxatis die dñica euenerit/ indicendū eſt ieiuniū in die ſabbati. Et oīa predicta precipiantur expreſſe/ et ſub pena peccati mortalis.

Januarius.

KL Prima dies mensis: ꝛ septima truncat vt ensis.
Januarius habet dies.xxxj. Luna.xxx.

iij	A	kalende.		Circūcisio dñi.minus dupl.ix.lc. D.	1
	b	iiii	No.	Octa.scti stephani ꝓtomartyris.iii.lc.	2
xi	c	iii	No.	Octa.scti iohānis euangeliste.iii.lec.	3
	d	p̄die	No.	Octa.scōꝝ innocētiū mar.iii.lec.	4
xix	e	None.		Octa.[illegible]. Edwardi regis.	5
viii	f	viii	Id.	Epipha.dñi.maius dup.ꝛ ꝑnci.ix.lect.	6
	g	vii	Id.	Claues septuagesime.	7
xvj	A	vi	Id.	Luciani pbri cū so.eius.memo.tantū.	8
v	b	v	Id.	Si dies dñicus infra octa.nō euene.tūc	9
	c	iiii	Id.	hac die legatur euange. Vidit iohannes.	10
xiii	d	iii	Id.	Sol in aquario.	11
ij	e	p̄die	Id.		12
	f	Idus.		Octa.epi.ix.lec.med.lec.de sancto hila.	13
x	g	xix	kal.	Febru. Felicis pbri.iii.lec.inui.simpl.	14
	A	xviii	kal.	Mauri abbatis.iii.lec.inui.simpl.	15
xviii	b	xvii	kal.	Marcelli [illegible] et mar.iii.lec.inui.simp.	16
vii	c	xvi	kal.	Sulpitii [illegible] ꝯfes.iii.lec.inui.simp.	17
	d	xv	kal.	Prisce ꝟgi.iii.lec.inui.sim. Prima.lex.	18
xv	e	xiiii	kal.	Wulstani epi et ꝯfes.ix.lect.	19
iiij	f	xiii	kal.	Fabiani et sebastiani mar.ix.lect.	20
	g	xii	kal.	Agnetis virginis ꝛ martyris.ix.lec.	21
xii	A	xi	kal.	Vincentij martyris.ix.lec.	22
i	b	x	kal.	Post primā lunā post epipha. computa	23
	c	ix	kal.	decem dies: ꝛ sab.seq.claudetur Alla.	24
ix	d	viii	kal.	Cōuersio scti pauli.inui.tripl.ꝛ mēo.	25
	e	vii	kal.	de sancto preiecto.ix.lec. D.	26
xvii	f	vi	kal.	Juliani epi.inui.dupl.iij.lec.	27
vi	g	v	kal.	Agnetis.ij.inui.dup.iii.lec. Claues.xl.	28
	A	iiii	kal.		29
xiiii	b	iii	kal.	Batildis regine ꝟginis non mar.iii.l.	30
iii	c	p̄die	kal.	(inuita.simp.	31

Nox habet horas.xvj. Dies vero. viij.

Quinqꝫ bis inde dias bis septem bis deca tetras.
Si cadit in lucem domini numerabis eandem.

¶ Omnia festa trium lectionum que infra.lxx.contigerint habēt inuitatoriū simplex: et matu.cum noc.dicētur vsqꝫ ad quartam feriam in capite ieiunii. In.xl.vero neqꝫ seruitium fiat de tali festo neqꝫ memo.nisi ad vesperas et matu. de sancta maria ante memoriam de sancto spiritu.

Febꝛuarius.

KL Quarta ſubit moꝛtem: pꝛoſternit tertia foꝛtem.
Febꝛuarius habet dies.xxviij. Luna.xxix.

	d	kalende.		Bꝛigide virginis.iij.lec.inuita.ſimp̄.	1
xj	c	iiij	No.	Purifica.btē ma.maiꝰ du.ſed nō hn̄.ix.l.	2
xix	f	iij	No.	Blaſij epī et martyꝛis.inuita.dup̄.	3
viij	g	p̄die	No.		4
	A	None.		Agathe virginis et mar.ix.lec.	5
xvj	b	viij	Id.	Vedaſti et amādi epōꝝ.iij.lec.inui.ſimp̄.	6
v	c	vij	Id.	¶ Vbicū q̄ pᵐa luna fuerit poſt feſ.ſcē	7
	d	vj	Id.	agathe: prima do.ſequens erit do.xl.	8
xiij	e	v	Id.		9
ij	f	iiij	Id.	Scholaſtī.vgi.iij.lec.inui.ſimp̄. Sol in	10
	g	iij	Id.	piſcibus.	11
x	A	p̄die	Id.		12
	b	Idus.			13
xviij	c	xvj	kal.	Martij. Valētini mar.iij.lec.inui.du.	14
vij	d	xv	kal.		15
	e	xiiij	kal.	Juliane vgi.et mar.iij.lec.inui.dup̄.	16
xv	f	xiij	kal.		17
iiij	g	xij	kal.	Annos partiri p partes quattuoꝛ equas	18
	A	xj	kal.	Cum poteris dn̄i: biſſextꝰ adeſſe docet.	19
xij	b	x	kal.		20
j	c	ix	kal.	Vltima.lec.	21
	d	viij	kal.	Cathedꝛa ſcti petri.inuita.trip̄.ix.lec.	22
ix	e	vij	kal.		23
	f	vj	kal.	Mathie apli. Inui.dup̄.ix.lect.	24
xvij	g	v	kal.	¶ Si biſſextus fuerit/quarta die a cathe:	25
vj	A	iiij	kal.	dꝛa ſcti petri incluſiue fiat feſtū ſcti ma:	26
	b	iij	kal.	thie et f litera bis numeretur.	27
xiiij	c	p̄die	kal.		28

Nox habet hoꝛas.xiiij. Dies vero.x.

¶ Poſt cineres/pneuma/poſt crucem/poſtq̄ luciam.
Mercurij: veneris: et ſab.ieiunia fient.

¶ Si feſtum purificationis beate marie infra.lxx. contigerit: ſemper dicitur ſequentia ad miſſam. Similiter fiet in annunciatione eiuſdem.

¶ Quodcū q̄ feſ.ix.lec.a capite ieiunij vſq̄ ad paſſionē dn̄i euenerit: licet duplex feſtū fuerit: fiat ſemp ſolēnis memoꝛ.de ieiunio ad vtraſq̄ veſpas: et ad matu.ſed nō ad miſſaꝫ. Nā poſt miſſam de feſto vꝫ miſſa de ieiunio: vtraq̄ ad pꝛincipale altare.

Martius.

KL Primus mandentem diſrumpit/quarta bibētem.
Martius habet dies.xxxj. Luna.xxx.

iij	d	Kalende.		Dauid epiſcopi et confeſſoris.ix.lec.		1
	e	vi	No.	Cedde epiſcopi et confeſſoris.ix.lec.		2
xi	f	v	No.	¶ Qñcūq̧ feſ.ix.lec. infra paſc.eue.nihil		3
	g	iiii	No.	fiat de feſ.niſi du.fuerit:tunc enī totū ſer		4
xix	A	iii	No.	ui.fiet de feſ. vſq̧ ad cenā dn̄i/cū neuma/		5
viij	b	p̄die	No.	Gloria patri. et ieſu chriſte.		6
	c	None.		Perpetue et felicitatis ṽgi.& mar.iij.l.		7
xvi	d	viii	Id.	Poſt mart(nonas vbi ſit noua luna req̄=		8
v	e	vii	Id.	Morq̧ dies dn̄i tertia paſcha tenet.(ras		9
	f	vi	Id.			10
xiii	g	v	Id.	Claues paſc. Sol in ariete. Equinoc.hoſ.		11
ii	A	iiii	Id.	Gregorij [illegible] confeſ.infe.dupl.ix.lc.		12
	b	iii	Id.			13
x	c	p̄die	Id.	Vltima quadrageſima. ∴		14
	d	Idus.				15
xviii	e	xvii	kal.	Aprilis. ∴		16
vii	f	xvi	kal.	Introitus noe in arcam. ∴		17
	g	xv	kal.	Edvvardi regis & mar.ix.lec.		18
xv	A	xiiii	kal.			19
iiii	b	xiii	kal.	Cuthberti epi & cf.ix.l. Equinoc.antiquū.		20
	c	xii	kal.	Benedicti abbatis.ix.lec.	xvj	21
xii	d	xi	kal.	Primum paſcha ∴	v	22
i	e	x	kal.	Hic adam creatur.		23
	f	ix	kal.		xiij	24
ix	g	viii	kal.	Annūcia.b.marie du.ix.lc.	ij	25
	A	vii	kal.	Vigilia.		26
xvii	b	vi	kal.	Reſurrec.dn̄i.prī.du.iij.lc.	x	27
vi	c	v	kal.			28
	d	iiii	kal.	∴	xviij	29
xiiii	e	iii	kal.	∴	vii	30
iii	f	p̄die	kal.			31

∴

Nox habet horas.xii. Dies etiam.xii.

¶ Si vis inuenire paſcha. Attende ad rubricam aureorū numerorum in dextera parte collocatam. Et nota q̧ vbicūq̧ in ea aureus numerus anni currentis inuenitur: ſine dubio in dominica proxima ſequente dies paſche celebratur.

Aprilis.

KL Denus et vndenus: eſt mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix.

	g	Kalende.			xv	1
xi	A	iiij	No.		iiii	2
	b	iij	No.	Richardi epi & cõfeſſoris.ix.lec.		3
xix	c	ṗdie	No.	Ambroſij epi & ꝯfeſ.inſe.du.ix.l.	xij	4
viii	d	None.		¶ Nota q̄ ſi aliq̄d feſtū vel ie=	j	5
xvi	e	viij	Id.	iuniū in hebd.paſc.eueñ.nihil		6
v	f	vij	Id.	fiat de feſto vel de ieiunio nec	ix	7
	g	vj	Id.	poſt nec ante: niſi dup.feſ. fue=		8
xiii	A	v	Id.	rit: tunc enī feſtū differat vſq;	xvii	9
ii	b	iiij	Id.	poſt octa.paſche: de ieiunio ve=	vi	10
	c	iij	Id.	ro nihil fiat eo anno.		11
x	d	ṗdie	Id.	Sol in tauro.	xiiij	12
	e	Idus.			iii	13
xviii	f	xviij	kal.	Maij. Tyburtij/vale.& maximi mr.		14
vii	g	xvij	kal.	Claues rogationū.(iii.l.inui.du.	xi	15
	A	xvj	kal.			16
xv	b	xv	kal.		xix	17
iiij	c	xiiij	kal.		viii	18
	d	xiij	kal.	Alphegi archiepi & mar.iii.lc.inui.du.		19
xii	e	xij	kal.			20
i	f	xj	kal.			21
	g	x	kal.			22
ix	A	ix	kal.	Georgii mar.feſ.du.cū regi.cho.iii.l.		23
	b	viij	kal.			24
xvii	c	vij	kal.	Marci euang.inſe.du.iii.l.Ieiuniū.		25
vi	d	vj	kal.	Letania maior. Ultimū paſcha.		26
	e	v	kal.			27
xiiii	f	iiij	kal.	Vitalis mar.cū regi.cho.iii.lec.		28
iii	g	iij	kal.	Egreſſio noe de arca.		29
	A	ṗdie	kal.			30

Nox habet horas.x. Dies vero.xiiii.

Aug.hie. Dedit do. grego.ambro. Ecce ſacerdos.

¶ Nota q̄ ſi dominica proxima ante aſcen. domini non vacauerit a dup.feſto: vel ab octa.cum regimine chori: tunc dicuntur omnes antiphone ſuper laudes.

¶ Quando vltimo fit ſeruitium de dominica ante aſcenſionem / etiam ad proceſſionem ante miſſam dicitur an. Sedit angelus. cum ſuo verſu.

Maius.

KL Tertius occidit: et ſeptimus ora relidit.
Maius habet dies.xxxj. Luna.xxx.

xj	b	kalende.		Philippi ⁊ iacobi aploꝝ.inferius du.ix.l.	1
	c	vj	No.		2
xix	d	v	No.	Inuentio cru.min⁹ du.iij.l.mēo.de mar.	3
viij	e	iiij	No.	(alexādro/euētio/theodolo ⁊ iuuenale.	4
	f	iij	No.		5
xvj	g	ꝑdie	No.	Johānis ante poꝛtā latinā.inui.tripl.	6
v	A	None.		Johānis de beuerlaco.iij.lec.cū regi.cho.	7
	b	viij	Id.		8
xiij	c	vij	Id.	Trāſla.ſ.nicol. cū regi.cho.nō Sar.ſm	9
ij	d	vj	Id.	Goꝛdiāi ⁊ epi.iij.l.(quoſdā: ſ₃ ſyno.i dio.	10
	e	v	Id.	(inui.du. Pꝛima pentecoſte.	11
x	f	iiij	Id.	Nerei ⁊ achil.atq₃ pācra.iij.l.inui.du.	12
	g	iij	Id.	Sol in geminis.	13
xviij	A	ꝑdie	Id.	¶ Notādū eſt q̄ feſ.trāſla.ſ.cedde epi	14
vij	b	Idus.		et cōfeſ.ſēp d₃ celeb.do.pri.aū aſcē.do.	15
	c	xvij	kal.	Junij. (iij.l.cū regi.cho.nō ſar.ſ₃ ſyno.	16
xv	d	xvj	kal.		17
iiij	e	xv	kal.		18
	f	xiiij	kal.	Dūſtani archiepi ⁊ ꝯfeſ.ix.lc.mēo.de	19
xij	g	xiij	kal.	(ſancta potenciana.	20
j	A	xij	kal.	Obitus regis hērici āno do.m.cccc.lxxj.	21
	b	xj	kal.	(lr̄a dn̄icalis f tunc.iiij.fer.rogationū.	22
ix	c	x	kal.		23
	d	ix	kal.		24
xvij	e	viij	kal.	Aldelmi epi.meō.l.de.ſ.vrba. Incipit	25
vj	f	vij	kal.	Auguſtini anglo(eſtas: ⁊ h₃ dies.xcj.	26
	g	vj	kal.	(rum apli.infe.du.ix.lec.	27
xiiij	A	v	kal.	Germani epi ⁊ cōfeſ.iij.lec.inui.dup.	28
iij	b	iiij	kal.		29
	c	iij	kal.		30
xj	d	ꝑdie	kal.	Petronille vgi.nō mar.iij.lec.cū noct. (cū extra octa.ſ.trini.⁊ coꝛ.xpi.cōtige.	31

Nox habet hoꝛas.viij. Dies vero.xvj.

¶ Nota q̄ dominica pꝛima vacante poſt octa.coꝛpoꝛis chꝛiſti vel feria pꝛima incipiatur liber regum: Cuius hiſtoꝛia inchoetur cū memor.in do.infra octauas: et legantur lectiones per oꝛdinem.

Junius.

KL Denus palleſcit: quindenus federa neſcit.
Junius habet dies. xxx. Luna. xxix.

	e	Kalende.	Nicomedis marty. iij. lec. inuita. ſimp̄.	1
xix	f	iiij No.	Marcellini ⁊ petri mart. inui. dup̄. iij. lc.	2
viij	g	iij No.		3
xvj	A	p̄die No.		4
v	b	None.	Bonifacij ſo. cꝫ ei⁹ mar. inuit. du. iij. lc.	5
	c	viij Id.		6
xiij	d	vij Id.		7
ij	e	vj Id.	Medardi ⁊ gildardi ꝯfeſ. iij. l. inui. ſimp̄.	8
	f	v Id.	Trāſla. ſ. edmūdi. med. ⁊ med. lc. de cōi.	9
x	g	iiij Id.	primo ⁊ feliciano. inuit. triplex. ix. lc.	10
	A	iij Id.	Barnabe apl'i. inuita. triplex. ix. lec.	11
xviij	b	p̄die Id.	Baſilidis/ cyrini/ ⁊ nabo. inui. du. iij. lc.	12
vij	c	Idus.	Ultima pẽte. Sol in cancro. Solſticiū.	13
	d	xviij kal.	Julij. Baſilij epi. iij. lc. inuita. ſimplex.	14
xv	e	xvij kal.	Uiti/ modeſti/ atqꝫ creſcē. iij. lc. inui. dup̄.	15
iiij	f	xvj kal.	Trāſla. ſ. richardi. ix. l. med. lc. de ſanct(	16
	g	xv kal.	(cyrico et iulita.	17
xij	A	xiiij kal.	Marci ⁊ marcelliani mr. inui. du. iij. lc.	18
j	b	xiij kal.	Geruaſij ⁊ prothaſij. inuit. dup̄. iij. lec.	19
	c	xij kal.	Trāſla. ſ. edvvardi regis ⁊ mar. ix. lec.	10
ix	d	xj kal.	(niſi facte fuerint in. xl.	21
	e	x kal.	Albani prothomartyris. ix. lec.	22
xvij	f	ix kal.	Etheldrede ꝟgi. iij. lc. cum noct. Vigilia.	23
vj	g	viij kal.	Natiuitas ſcti iohannis bap. min⁹ du.	24
	A	vij kal.		25
xiiij	b	vj kal.	Johānis ⁊ pauli mar. inuit. dup̄. iij. lc.	26
iij	c	v kal.		27
	d	iiij kal.	Leonis pape ⁊ ꝯfeſ. iij. l. cū noct. Vigil.	28
xj	e	iij kal.	Petri et pauli aploꝝ. minus dup̄. ix. lc.	29
	f	p̄die kal.	Cōmemo. ſancti pauli. inuit. trip̄. ix. lc.	30

Nox habet horas. vj. Dies vero. xviij.

Poſt perſonas tres: librum regum dare debes. Deus omnium.

¶ Petrus cum paulo: iacobus cum bartholomeo:
Thomas: andreas: pariter cum ſimone iudas.
Ut ieiunemus nos admonet/ atqꝫ matheus.

Julius.

KL Tredecimus mactat: iulii denus labefactat.
Julius habet dies.xxxi. Luna.xxx.

xix:	g	Kalend'		Octa.ſcti iohãnis bapti.inuit.dup̃.iij.lec.	1
viij	A	vj	No.	Viſitatio beate marie.maius duplex.	2
	b	v	No.		3
xvj	c	iiij	No.	Tranſla.et ordina.ſcti martini.ix.lec.	4
v	d	iij	No.		5
	e	p̄die	No.	Octa.apłoꝝ petri & pauli.inui.trip̃.ix.lc.	6
xiij	f	None.		Tranſla.ſancti thome mar.minus dup̃.	7
ij	g	viij	Id.	Dñica pͥma poſt feſtũ trãſla.ſancti tho-	8
	A	vij	Id.	(mas celebret feſtũ reliquiarũ.min⁹ dup̃.	9
x	b	vj	Id.	Septem fratrum.inuita.dup̃.iij.lec.	10
	c	v	Id.	Tranſla.ſcti bñdicti.ix.lc.niſi facte fuerit	11
xviij	d	iiij	Id.	(in.xl.et tunc fiunt.iij.lec.et inui.dup̃.	12
vij	e	iij	Id.		13
	f	p̄die	Id.	Sol in leone. Dies caniculares.	14
xv	g	Idus.		Trãſla.ſcti ſwithuni & ſocio.ei⁹.ix.lec.	15
iiij	A	xvij	kal'.	Augu. Trãſla.ſ.oſmũdi.ix.lc.ſyno.tm̃.	16
	b	xvj	kal'.	Kenelmi regis et mar.inuit.dup̃.iij.lc.	17
xij	c	xv	kal'.	Arnulphi epi & mar.iij.lec.inui.ſimp̃.	18
j	d	xiiij	kal'.		19
	e	xiij	kal'.	Margarete vgi.& mar.ix.lc.inui.ſimp̃.	20
ix	f	xij	kal'.	Praxedis vgi.nõ mar.iij.lc.inui.ſimp̃.	21
	g	xj	kal'.	Marie magdalene.inuit.triplex.ix.lec.	22
xvij	A	x	kal'.	Apollinaris epi & mr.iij.lec.inui.ſimp̃.	23
vj	b	ix	kal'.	Chriſtine vgi.iij.lc.cũ noc. Vigilia.	24
	c	viij	kal'.	Jacobi apli.inferius duplex.iij.lec.	25
xiiij	d	vij	kal'.	Anne matris marie.inuit.trip̃.ix.lec.	26
iij	e	vj	kal'.	Septem dormientiũ.inuit.du.iij.lec.	27
	f	v	kal'.	Sanſonis epiſcopi.inuita.du.iij.lec.	28
xj	g	iiij	kal'.	Felicis/ſimpli.et fauſt.inuit.dup̃.iij.lc.	29
xix	A	iij	kal'.	Abdon et ſennes.inuita.dup̃.iij.lec.	30
	b	p̄die	kal'.	Germani epiſcopi et confeſſo.iij.lec.	31

Nox.habet horas.viij. Dies vero.xvj.

Et poſt ſanſonem: ſapientem da ſalomonem. In principio.
¶ Si octa.viſitationis in dominica contigerit: nihil fiat de octa. niſi ſolẽnis memo.ad vtraſq; veſpe.& matut. Et miſſa de octa.viſitationis dicitur pro miſſa de ſancta maria in capella: cum ſeq̃bus Spiritus et alme. Et Benedictus marie filius.

Auguſtus.

KL Prima necat foꝛtem:perditq; ſecunda cohoꝛtem.
Auguſtus habet dies.xxxi. Luna.xxx.

viii	c	Kalende.		Ad vincula ſancti petri.inui.triꝑ.ix.lc.	1
xvi	d	iiii	No.	Stephani pape ⁊ marty.inui.duꝑ.iii.lc.	2
v	e	iii	No.	Inuētio ſancti ſtephani ꝓtomar.ix.lect.	3
	f	p̄die	No.		4
xiii	g	None.		Feſtū niuis ma.ꝟ. Oſwaldi.inui.duꝑ.	5
ii	A	viii	Id.	Trāſfigu.dn̄i.min⁹ duꝑ.mēo.de mar.	6
	b	vii	Id.	Nōis ieſu.maī⁹ du.ix.lc Donati ep̄i.	7
x	c	vi	Id.	Cyriaci cū ſo.marty.inuita.du.iii.lec.	8
	d	v	Id.	Romani marty.iii.lec.cū noc.Vigilia.	9
xviii	e	iiii	Id.	Laurentii marty.inuita.triꝑ.ix.lec.	10
vii	f	iii	Id.	Tyburtij marty.inui.duꝑ.iii.lect.	11
	g	p̄die	Id.		12
xv	A	Idus.		Hippolyti ſo.ꝗ ei⁹ mar.inui.du.iij.lc.	13
iiii	b	xix	kal.	Septembris. Euſebii pb̄ri.Vigilia.	14
	c	xviii	kal.	Aſſumptio beate marie.mai⁹ du.⁊ p̄n.	15
xii	d	xvii	kal.	Sol in virgine.	16
i	e	xvi	kal.	Octa.ſancti laurentii.memo.tantum.	17
	f	xv	kal.	Agapiti marty.memo.tantum.	18
ix	g	xiiii	kal.	Magni martyꝛis.memo.tantum.	19
	A	xiii	kal.		20
xvii	b	xii	kal.		21
vi	c	xi	kal.	Octa.aſſumptio.ix.lec.mēo.de ſanctis	22
	d	x	kal.	(timotheo et apolli.cum noc.Vigilia.	23
xiiii	e	ix	kal.	Bartholomei ap̄li.infer⁹ duꝑ.ix.l.	24
iii	f	viii.	kal.		25
	g	vii	kal.		26
xi	A	vi	kal.	Rufi martyꝛis.inuita.duꝑ.iii.lec.	27
xix	b	v	kal.	Auguſtini ep̄i et docto.infe.duꝑ.ix.lec.	28
	c	iiii	kal.	Decolla.ſc̄i ioh.bapti.inui.triꝑ.ix.lec.	29
viii	d	iii	kal.	Felicis ⁊ adaucti mar.inui.duꝑ.iii.l.	30
	e	p̄die	kal.	Cuthburge virginis non martyꝛis. (inuitato.duplex.iii.lec.	31

Nox habet hoꝛas.x.dies vero.xiiii.

Poſt auguſtinum doctoꝛem:iob lege iuſtum. Si bona.

September.

Tercius ſeptembris: et denus fert mala membris.

KL September habet dies.xxx. Luna.xxix.

xvi	f	Kalende.		Egidii abbatis.ix.lec.	1
v	g	iiii	No.		2
	A	iii	No.		3
xiii	b	p̄die	No.	Trāſla.ſ.cuthber.ix.l.niſi fiat ſue.in.xl.	4
ii	c	None.		Bertini abbatis.iii.lc.cum noctur.	5
	d	viii	Id.	Dies caniculares finiuntur.	6
x	e	vii	Id.		7
	f	vi	Id.	Natiuitas ſcē marie ꝟgi.maius dup.	8
xviii	g	v	Id.	Gorgonii mr.mēo.tm̄. Equinoc.autūnale.	9
vii	A	iiii	Id.		10
	b	iii	Id.	Prothi et hyacinthi mar.memo.tantū.	11
xv	c	p̄die	Id.		12
iiii	d	Idus.			13
	e	xviii	kal.	Octo.Exal.ſ.cru.min⁹ du.ix.lec.	14
				(Sol in libra.	
xii	f	xvii	kal.	Oct.nati.inuit.tri.mēo.de.ſ.nicomede.	15
i	g	xvi	kal.	Edithe virginis nō martyris.ix.lec.	16
	A	xv	kal.	Lāberti epī et mar.iii.l.inuit.ſimpl.	17
ix	b	xiiii	kal.	¶ Obſerua mēſis noni ieiunia ſemper.	18
	c	xiii	kal.	Poſt exaltatum feria quarta diem.	19
xvii	d	xii	kal.	Vigilia.	20
vi	e	xi	kal.	Mathei apli & euāge.inferius dup.	21
	f	x	kal.	Mauricii ſociorūq; eius mar.ix.lec.	22
xiiii	g	ix	kal.	Tecle ꝟgis non mar.iii.lec.cum noct.	23
iii	A	viii	kal.		24
	b	vii	kal.	Firmini epī & mar.iii.lec.inui.ſimpl.	25
xi	c	vi	kal.	Cypriani & iuſtine mr.inui.dup.iii.lc.	26
xix	d	v	kal.	Coſme & damiani mar.inui.dupl.iij.l.	27
	e	iiii	kal.		28
viii	f	iii	kal.	Michaelis archāgeli.inferius dupl.	29
	g	p̄die	kal.	Hieronymi pbri.inferius dupl.ix.lec.	30

Nox habet horas.xii. Dies etiam.xii.

Tobiam dictū poſt prothū atq; hyacinthū. Peto domine.
Subiungas iudith poſt vigiliamq; mathei. Adonai.
Poſt ſanctū coſmā: dabis hiſtoriam machabeo. Adaperiat.

October.

KL Tertius et denus: eſt ſicut mors alienus.
October habet dies.xxxj. Luna.xxx.

xvi	A	kalende.		Remigij/germa.veda.ꝛ bauo.ix.lec.	1
v	b	vi	No.	Leodegarij epi̅ ꝛ mar.iij.lec. Sc̄i tho-	2
xiii	c	v	No.	(me herfordeñ.non Sar̄ ſed ſynod.	3
ii	d	iiii	No.		4
	e	iii	No.		5
x	f	p̄die	No.	Fidis v̄ginis ꝛ mar.iij.lec.inui.ſimp̄.	6
	g	None.		Marci et marcel.inuit.dup̄.iij.lec.	7
xviii	A	viii	Id.		8
vii	b	vii	Id.	Dionyſii ſociorūq; eius martyrū.ix.lec.	9
	c	vi	Id.	Gereonis ſo.q; eius m̄r.iij.lec.inui.ſim.	10
xv	d	v	Id.	Nigaſij ſociorūq; ei⁹ m̄r.inui.du.iij.lec.	11
iiii	e	iiii	Id.		12
	f	iii	Id.	Trāſla.ſc̄i edwardi regis ꝛ ɔf.infe.du.	13
xii	g	p̄die	Id.	Calixti pa.inui.du.iij.l. Sol i ſcorpiōe.	14
i	A	Idus.		Wulfranni epiſcopi.ix.lec.	15
	b	xvii	kal.	Noueb. Michaelis in mōte tūba.ix.l.	16
ix	c	xvi	kal.	Tranſla.ſancte etheldrede.ix.lec.	17
	d	xv	kal.	Luce euangeliſte.inferius duplex.	18
xvij	e	xiiii	kal.	Fredeſwide virginis.ix.lec.	19
vi	f	xiii	kal.		20
	g	xii	kal.	Undecim miliū virginū.inui.dup̄.iij.l.	21
xiiii	A	xi	kal.		22
iii	b	x	kal.	Romani epi̅ ꝛ ɔfeſ.iij.l.cū noc.	23
	c	ix	kal.		24
xi	d	viii	kal.	Criſpini et criſpiniani.ix.lec.me.lec.	25
xix	e	vii	kal.	(de ſancto iohanne de beuerlaco.	26
	f	vi	kal.	Vigilia.	27
viii	g	v	kal.	Simonis ꝛ iude.inferius duplex.	28
	A	iiii	kal.		29
xvi	b	iii	kal.		30
v	c	p̄die	kal.	Quintini mar.iij.lec.cū noc. Vigilia.	31

Nox habet horas.xiiij. Dies vero.x.

Poſt iudam ſimonem ſubiungas ezechielem. Vidi dominum.

KL Scorpius eſt quintus: & tertius eſt nece cinctus.
Nouember habet dies.xxx. Luna.xxix.

	d	kalende.		Omnium ſanctoꝝ.maius duplex.ix.lec.	1
xiii	e	iiii	No.	Commemoratio animarum.ix.lec.	2
ii	f	iii	No.	Wenefrede virginis et marty.ix.lec.	3
	g	ꝑdie	No.		4
x	A	None.		D.	5
	b	viii	Id.	Leonardi abbatis.ix.lec.	6
xviii	c	vii	Id.		7
vii	d	vi	Id.	Quatuoꝛ coꝛonatoꝝ mar.inui.duꝑ.iij.l.	8
	e	v	Id.	Theodoꝛi mar.inui.ſimꝑ.iij.lec.	9
xv	f	iiii	Id.		10
iiii	g	iii	Id.	Martini epi & confeſ.inuita.triꝑ.ix.lec.	11
	A	ꝑdie	Id.		12
xii	b	Idus.		Bꝛicij epi & cōfeſ.inui.duꝑ.iij.lec.	13
i	c	xviii	kal.	Decembꝛis. Sol in ſagittario.	14
	d	xvii	kal.	Machuti epi et confeſſoꝛis.ix.lec.	15
ix	e	xvi	kal.	Edmundi archiepi.inuita.triꝑ.ix.lec.	16
	f	xv	kal.	Hugonis epi & confeſſoꝛis.ix.lec.	17
xvii	g	xiiii	kal.	Octa.ſancti martini epi.inui.duꝑ.iii.l.	18
vi	A	xiii	kal.		19
	b	xii	kal.	Edmundi regis.ix.lec.	20
xiiii	c	xi	kal.		21
iii	d	x	kal.	Cecilie virginis et martyꝛis.ix.lec.	22
	e	ix	kal.	Clementis [illegible].inuita.ſimꝑ.ix.lec.	23
				Incipit hyems: et habet dies.xci.	
xi	f	viii	kal.	Chꝛyſogoni martyꝛis.iij.lec.	24
xix	g	vii	kal.	katherine virginis & marty.ix.lec.	25
	A	vi	kal.	Lini [illegible] marty.inui.ſimꝑ.iij.lec.	26
viii	b	v	kal.		27
	c	iiii	kal.		28
xvi	d	iii	kal.	Saturnini & Siſinnij.iij.lec. Vigilia.	29
v	e	ꝑdie	kal.	Andꝛee apoſtoli. Inferius duꝑ.ix.lec.	30

Nox habet hoꝛas.xvj. Dies vero.viij.

Poſt feſtum lini erit ſemper aduentus domini. Aſpiciens.

December.

KL Septimus exanguis: virosus denus et anguis.
December habet dies. xxxj. Luna. xxx.

	f	Kalende.			1
xiij	g	iiij	No.		2
ij	A	iij	No.		3
x	b	p̄die	No.	Depositio s. osmundi ep̄i et ꝯfes. ix. lecc.	4
	c	None.			5
xviij	d	viij	Id.	Nicolai ep̄i. inuita. triplex. ix. lec.	6
vij	e	vij	Id.	**Octa. s. andree apl̄i. inui. dupl̄. iij. lec.**	7
	f	vj	Id.	Cōceptio btē marie. minus dupl̄. ix. lec.	8
xv	g	v	Id.		9
iiij	A	iiij	Id.		10
	b	iij	Id.		11
xij	c	p̄die	Id.	Sol in capricorno. Solsticium.	12
j	d	Idus.		Lucie virginis et mar. ix. lec.	13
	e	xix	kal.	Januarij.	14
ix	f	xviij	kal.		15
	g	xvij	kal.	**O sapiētia.** Nulle deinceps fiūt preces ad vesperas.	16
xvij	A	xvj	kal.		17
vi	b	xv	kal.		18
	c	xiiij	kal.		19
xiiij	d	xiij	kal.	**Vigilia.**	20
iij	e	xij	kal.	Thome apl̄i. incertus dupl. ix. lec.	21
	f	xj	kal.		22
xi	g	x	kal.		23
xix	A	ix	kal.	**Vigilia.**	24
	b	viij	kal.	Natiuitas dn̄i nr̄i iesu xp̄i. p̄nci. dupl.	25
viij	c	vij	kal.	Stephani protomar. minus dupl.	26
	d	vj	kal.	Johānis apl̄i et euāgel. minus dupl.	27
xvi	e	v	kal.	Sctōrū innocentiū mar. minus dupl.	28
v	f	iiij	kal.	Thome archiep [illegible] minus dupl.	29
	g	iij	kal.		30
xiij	A	p̄die	kal.	Siluestri pape et cōfessoris. ix. lec.	31

Nox habet horas. xviij. Dies vero. vj.

Annus habet duodecim menses. Hebdomadas. lij. et diem vnum. Et habet dies. ccclxv. et horas. vj.

¶ Tabula annorum communium et biſſextiliũ: literarũq; dñicaliũ quotãnis currentiũ: reuolutio cuius eſt poſt annos .xxviii. poſt quos ad caput eiuſdẽ cũ annis tũc currẽtibꝰ reuertitur.

A	f	e	d	c	A	g	f	e	c	b	A	g	e	d	c	b	g	f	e	d	b	A	g	f	d	c	b
g				b				d				f				A				c				e			

¶ In tabula vel ſerie literarum dñicaliũ ſupra poſita annum vel cõem vel biſſextilẽ: lr̃am itẽ dñicalẽ ſingulis annis hoc pacto faciliter inuenies. Proximã nempe lr̃am in ſupra ſcripta ſerie que eſt A accipe: ⁊ da illi annũ ſalutis .1520. Sequẽti litere que eſt f. da .1521. ⁊ iterũ ſequẽtibꝰ lr̃is ſequẽtes annos/ ſicq; deinceps ꝓgrediẽdo ⁊ ad initiũ (ſi opꝰ fuerit) redeũdo: quouſq; ad nũerum anni ꝓpoſiti ꝑuenies. Qꝫ lr̃a ſuper quã cadet talis numerꝰ anni ꝓpoſiti: erit lr̃a dñical. Que ſi vnica occurrat: annũ cõem eſſe intelliges. Si duplex/ biſſextilẽ. Et tunc prior (id eſt ſuperior) vſq; ad feſtũ mathie apl̃i vtilis erit. Inferior autẽ ad reliquam anni partem accommodabitur.

¶ Tabula clauium feſtoꝝ mobiliũ: ſimulq; aurei numeri ſubiuncti: reuolutio cuius eſt poſt annos .xix. poſt quos cum annis tunc currentibus/ ſemper ad eiuſdem regreditur initium.

¶ Claues feſtorum mobilium.

26	15	34	23	12	31	20	39	28	17	36	25	14	33	22	11	30	19	38
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

Aureus numerus.

¶ Simili cõputo vt dictũ eſt de lr̃a dñicali: etiã deprehẽdere poteſ clauẽ feſtoꝝ mobiliũ. Nã clauiũ nũero p̄mo qui videlꝫ eſt .xxvi. da annũ .1520. Sequẽti nũero q̃ eſt .xv. da .1521. ſicq; deinceps ſemꝑ ſingulos nũeros clauiũ ſingulis annis accõmoda: donec perduceris ad nũerum anni ꝓpoſiti. Num vbi annus ꝓpoſitus ſedẽ inueniet: illic nũerũ clauis deprehẽdes. Sub quo continuo aureus numerus ꝓ noua luna reperiẽda valẽs apparebit.

¶ Feſtorum mobilium canon.

¶ Feſta igit᷑ mobilia habita claue anni currẽtis: hoc modo inueniunt᷑. A iaduerte quot vnitates ſunt in claue anni currẽtis: deinde tot dies nũera/ deorſum deſcendẽdo a loco cuiuſlibet clauis in kalendario notate. Vbi aũt nũerꝰ ille terminatur: ibi dñica ꝓpria tale feſtũ peraget᷑. In anno ṽo biſſextili: ſi .lxx. aut .xl. q̃rit clauí adde vnitatẽ. ⁊ ſi .xl. iuxta talẽ cõputationẽ in .xxiiij. die februa. vel poſt inuẽta fuerit: ipſa ꝑ vnũ diẽ retroacta erit ꝑagẽda.

Extracta e Compoto.

¶ Nouilunium ſiue noua luna: ſingulis menſibus anni ſic reperitur. Habito aureo numero anni tui: vbicunqꝫ ille in ordine aureorum numerorũ in kalendario tibi occurrerit: a loco illo illius diei iuxta poſiti: ſequentium verborum ſyllabas ſurſum cõputa: vt puta In celis eſt hic. vnicuiqꝫ diei accommodando ſyllabam vnam: dieſqꝫ ille ſupra quem ſyllaba hic ceciderit: dies eſt nouilunij propoſiti per ſingulos menſes anni.

¶ Carmina docentia per nouilunia inuenire paſcha.

Poſt regum feſta: quere nouilunia trina.
Poſt dominica tertia; ſacrum paſcha celebra.

¶ Alia ad idem.

Poſt veris equinoctium: quere plenilunium.
Et dominica proxima ſacrum celebra paſcha.
Non verius inuenies: ſi mille legas codices.

¶ Sed ne decipiaris per hos tres vltimos verſus. Nota ꝙ equinoctium veris accipiẽdum eſt in vigeſima die martij ſicut olim. In quo die ſol intrabat arietem: et dies erant equales noctibus. Nunc autem ſtatus anni mutatus eſt propter aliquot minuta q̃bus longior equo protrahitur annus. Ita vt nunc habeamꝰ equinoctium veris in vndecima die martij. Ad quod quidem equinoctium hodiernum non debes attendere ſi vis inuenire paſcha ꝑ predictos verſus/ ſed ad equinoctium antiquum: quod (vt dictum eſt) accipi debet in vigeſima die martij. Et de illo faciunt mentionem predicti tres verſus.

¶ Jn nomine ſũme ⁊ indiuidue trinitatis Incipit ordo Breuiarij ſeu portiforij ſecũdum morẽ ⁊ cõſuetudinem eccleſie Sariſburienſis anglicane: vna cũ ordinali ſuo: quod vſitato vocabulo dicitur Pica ſiue directorium ſacerdotum.

¶ Pica de dominica prima aduentus.

A Litera dñicalis A. Tertia decẽbris tota cãtetur hiſto. Aſpiciens Secũde veſ. erũt de ſctõ oſmundo: cũ pleno ſeruι. in craſti. ⁊ ſolen. mẽo. de octa. ⁊ de do. ⁊ de ſancta maria: cũ ãn. Aue maria. Fer. 2. de ſctõ oſmundo. ix. lec. oia de cõi vnius cõfeſ. ⁊ pontifi. Scde veſ. erunt de cõmemo. ⁊ mẽo. de. ſ. ⁊ de oc. ⁊ de aduẽ. ⁊ de ſctã ma. cũ ã. Aue maria Fer. 3. 5. ⁊ ſab. de cõmẽo. ⁊ ix. le. ꝑtermittãtur: ⁊ miſ. de oct. ſcti andree dr in cap.

B ¶ Lra dñicalis B. Quinto kal. decẽbris tota cãtetur hiſto. Aſpiciens. ⁊ mẽo. de ſancta ma. Fer. 2. 6. ⁊ ſabba. de cõmẽo. Fer. 3. de fe. ⁊ nihil de marty. niſi mẽo. ad veſ. ⁊ ad matut. de ſctã ma. Miſ. de vigil. Fe. 4. de apoſtolo: ⁊ ſolen. mẽo. de aduẽ. ⁊ de ſancta maria. Fe. 5. de fe. cũ ix. le. ⁊ mẽo. de octa. ⁊ miſ. de. 4. fe.

C ¶ Lra dñicalis C. Quarto kal. decẽb. tota cãtetur hiſto. Fer. 4. 5. ⁊. 6. de cõmẽo. Fer. 2. de fe. ⁊ nihil de. ſ. niſi mẽo. ad veſ. ⁊ ad mat. de ſctã ma. Miſ. de vigil. Sabba. de ſctõ oſmũdo. ix. lc. oia de cõi vniꝰ cõfeſ. ⁊ põti. ⁊ mẽo. de oct. ⁊ de aduẽ. ⁊ de ſctã mar.

D ¶ Litera dñicalis D. Tertio kalen. decembris tota cantetur hiſto. Miſſa de vigil. dicitur in cap. ⁊ nihil de ſctõ niſi mẽo. ad veſ. et ad matut. de ſctã ma. Scde veſ. erũt de aplo. ⁊ ſolen. memo. de do. ⁊ de ſctã ma. cũ ãn. Aue maria. Fe. 3. 5. ⁊ ſab. de cõmẽo. Fe. 4. de fe. cũ ix. le. Fe. 6. de ſancto oſmundo. ix. lec. oia de cõi vnius cõfeſ. ⁊ ponti. ⁊ memo. de oct. ⁊ de aduẽ. ⁊ de ſancta ma.

E ¶ Litera dñicalis E. Pridie kal. decẽb. tota cantetur hiſto. ⁊ ſolen. mẽo. de ſctã maria: ⁊ feſ. apli diffe. in craſti. licet feſtũ loci fue. Scde veſ. erũt de aplo cũ orone Maieſtatẽ. ⁊ mẽo. de do. ⁊ de ſctã maria ſolẽniter cũ ãn. Aue maria. Fe. 2. de aplo. Fer. 3. 4. ⁊. 6. de cõmẽo. Fer. 5. de ſancto oſmundo. ix. lect. oia de cõi.

F ¶ Litera dñicalis F. Prima die decẽb. tota cantetur hiſto. et ad primas veſ. que erunt de do. licet feſt. apli fue. feſt. loci ſolẽ. memo. de aplo: ⁊ de ſctã maria. Scde veſ. in do. erũt de commẽo. ⁊ memo. de octa. de do. ⁊ de ſctã ma. cũ ãn. Aue maria. Fer. 2. 3. ⁊ ſabba. de cõmẽo. niſi vbi feſt. apli eſt feſ. loci: qꝛ ibi licet infra oct. nõ fiat de eo niſi mẽo. in aduen. tñ in oct. die fiant. ix. lec. cũ ɔmutat. tripl. ⁊ cõmẽo. bte marie fiat alia fe. videlꝫ hac hebdo. fe. v. preced. Fer. 4. de. ſ. oſmũdo: oia de cõi vniꝰ ɔfeſ. ⁊ põti. Fer. 6. de fe. cũ iij le. ⁊ miſ. de. 4. fe. Et miſ. de oct. dr in cap. in ſab.

¶ ¶ L̄ra do. ¶ Sc̄da die decēb. tota cantet͛ hiſt. mēo. de ap̄lo: et de ſctā ma. Sc̄de veſ. in dn̄. erūt de cōmēo. ⁊ mēo. de oct. ⁊ de dn̄. ⁊ de ſctā ma. cū añ. Aue maria Fer. 2. ⁊. 6. de cōmēo. Fer. 3. de ſ. oſmundo. ix. lec. omnia de cōi: ⁊ R̸. ferialia pꝛetermittantur.

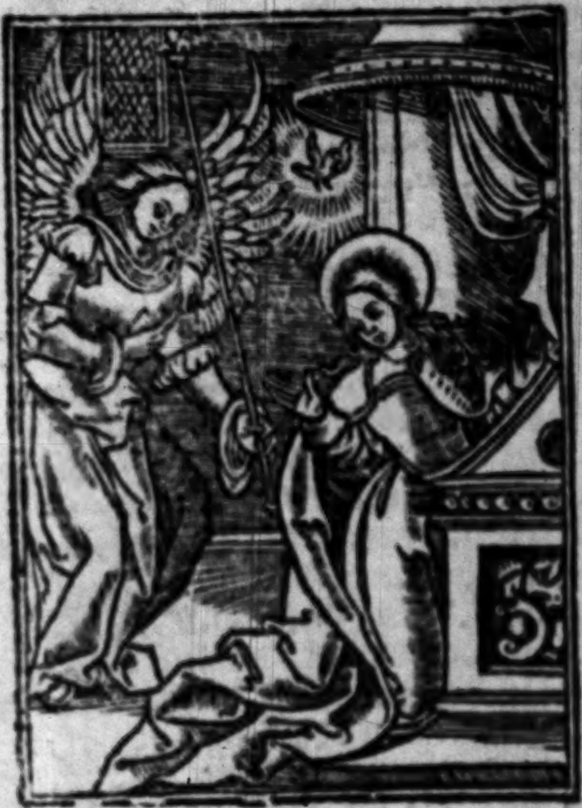

¶ Dñica pꝛima aduent⁹. Ad veſperas añ. ſup pos feriales. ſcʒ Benedict⁹. pſ. Ipſum. añ. In eternum. pſ. Exaltabo. añ. Laudabo. pſ. Lauda anima mea. añ. Deo nr̄o. pſ. Laudate dn̄. qm̄ bo. añ. Lauda hieruſalem. pſ. Ipm. Chm.

Eſa. ij. A Erit in nouiſſimis dieb⁹ pꝛeparatus mons domus domini in vertice montiū/ ⁊ eleuabit͛ ſup colles: ⁊ fluent ad eum oēs gentes. R̸. Ecce dies veniunt dicit dominus: ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtum: ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: et faciet iudicium et iuſtitiam in terra. Et hoc eſt nomē quod vocabūt eum. Dñs iuſtus noſter. V̸. In dieb⁹ illis ſaluabit͛ iuda: ⁊ iſrl͛ habitabit confidēter. Et hoc. Gloria pa. Dñs. Hy⁹.

Conditoꝛ alme ſyderum/ eterna lux credentium: chriſte redemptoꝛ omniū/ exaudi pꝛeces ſupplicum.

Qui condolens interitu/ moꝛtis perire ſeculū: ſaluaſti mundum languidum/ donans reis remedium.

Vergente mundi veſpere/ vti ſponſus de thalamo: egreſſus honeſtiſſima/ virginis matris clauſula.

Cui⁹ foꝛti potentie/ genu curuantur oia: celeſtia/ terreſtria/ fatentur nutu ſubdita.

Te depꝛecamur agye/ venture iudex ſeculi: conſerua nos in tēpoꝛe/ hoſtis a telo perfidi.

Laus honoꝛ virtus gl͛ia/ deo pr̄i ⁊ filio: ſctō ſimul paraclito/ in ſempiterna ſecula. Amē. V̸. Roꝛate celi deſuper. R̸. Et nubes pluant iuſtum: aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatoꝛem. Eodē modo reſpondeatur ad oēs V̸. poſt hymnos tam ad matut. ꝗ̄ ad veſp. et ad complet. per totū annum niſi in tribus pꝛoximis ferijs ante paſc. ⁊ in ſerui. moꝛtuoꝛ: ita tamen ꝙ in tēpoꝛe paſc. finiatur cum alleluia. et ſub ſilentio. An. Ecce nomen domini venit de longinquo: et claritas eius replet orbē terrarū. ℣. Magt. Orō.

EXcita quesumus domine potentiā tuā et veni: vt ab imminētibus peccatorū nostrorum periculis: te mereamur protegente eripi / te liberante ſaluari. terminādo ſic Qui viuis. Dominus vobiſcum. et Benedicamꝰ domino. Nulla fiat proceſ. ante crucem hoc ſabba. ad veſ. nec abhinc aliquo alio ſabba. vſqꝫ ad ſabba. ante octa. paſc. qđ dicit̄ in albis: ⁊ tunc inchoetur. Hac die nulla fiet mēo. niſi de ſancta maria. Veruntamē ſi feſtum ſcti andree apoſtoli hoc ſabbatū preceſſerit vel in ipſo cōtigerit: de eo fiet mēo. q̄ precedet memo. beate marie: et in ipſo die et quotidie infra octa. et in octa. ⁊ tunc oratio eiuſdē ſic terminetur. Per chriſtū do.

¶ Et ſciendum eſt ꝙ quando fit mēo. vel proceſ. ad veſperas vl' ad matu. tūc ad omnes orationes poſt primum Benedicamus. que terminātur ſic. Qui viuis et reḡ. cū deo patre. vl ſic. Qui cum deo patre et ſpiritu ſancto. vel ſic. Qui viuis ⁊ reḡ. deus. vl ſic. Qui tecū viuit ⁊ regnat. ſemp dicit̄ vſqꝫ in finē. Tamē ad orationes que finiuntur ſic. Dñm nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. non dr̄ vlterius: ſed ſtatim dr̄ Amen. a choro: ⁊ poſtea fiet proceſ. vel mēo. Cū ergo poſt primū Benedicamꝰ. ſequit̄ aliqua mēo. vel proceſ. poſt aliquā orationē q̄ terminet̄ ſic Per dñm. vel ſic Per eūdē do. tūc cōcluditur ſic Per xp̄m dn̄. vel ſic Per eūdem xp̄m dn̄. vt decet. Similr̄ fiat p oīa poſt illas orationes q̄ dicūt poſt proceſ. ante miſſam. Mēo. de ſctā maria. añ. Aue maria gr̄a plena dominus tecū: bñdicta tu in mulieribꝰ alla. ⁊ dr̄ hec pdicta añ. ad mēo. de ſ. ma. vſqꝫ ad vigil. natiui. dñi in p̄mis veſ. ſcōꝝ. ix. lc. et in ſab. Finita añ. dicat ſacerd. Verſuꝫ Egredietur virga de radice ieſſe. Reſp. Et flos de radice eius aſcendet. Orō.

DEus q̄ de btē marie virginis vtero verbū tuū angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti: pſta ſupplicibus tuis vt q̄ vere eā dei genitricē credimꝰ / eiꝰ apud te interceſſionibꝰ adiuuemur. Per eūd.

¶ Hiis dictiſ ſine interuallo dicit̄ veſ. de ſctā maria ſine neuma hoc mō. Super pſal. añ. Prophete pdicauerūt naſci ſaluatorē de virgine maria. pſ. Letatus. ⁊c. oīa pter inferiꝰ in ſcē. btē ma. ſunt notata. Ad cōpl. de aduē. Poſt pr nr. et Aue maria. hebdomadariꝰ icipiat cōpl. hoc mō. Conuerte nos deꝰ ſalutaris nr̄. Chorꝰ rīdeat. Et auerte irā tuā a nobis. Sacerd. Deꝰ in adiutoriū. vſqꝫ ad veſ. Vnus clericꝰ de .ii. forma icipiat añ. Miſerere michi dñe ⁊ exaudi orōnē meā. pſ. Cū inuocarē. ⁊ intonet̄ pſ ab aliquo de ſuperiori gradu. pſ. In te do. ſperaui. i. ⁊ dicat̄ vſqꝫ ad ℣. Odiſti obſeruā. tm̄. pſ. Qui habi. pſ. Ecce nūc. Iſti pdicti pſ dicant̄ quotidie ad cōpl. p totū annū de quocūqꝫ fiat ſuī. preterqꝫ a cena dñi vſqꝫ ad oct. paſ. ¶ ap.

Tu in nobis es dñe. Chorus reſpondeat Deo grãs. Hy⁹. Te lucis. Hic hy⁹ dicat᷑ ad cõpleto. per totũ annũ: niſi in dupl. feſtis: et in noct. eũ regimi. cho. q̃ a. xi. vſq; in octau. ſancte trinit. Ṽ. Cuſtodi nos dñe. Ꝛ. Ut pupillã oculi ſub vmbra alarũ tuarũ ꝓtege nos. Añ. Ueni dñe viſitare nos in pace: vt letemur corã te corde perfecto. Ps. Nũc dimittis. Sequunt᷑ preces. Kyrie el. iij. Xpe el. iij. Kyrie el. iij. Pr̃ noſter. Et ne nos. Sed libera. In pace in id ipſum. Dormiam. et cẽ. oĩa prout inferius ad comple. poſt pſalt. ſunt notata. Poſt cõple. di; ſola voce Fidelium aĩe per dei miſericordiã in pace requieſcãt. Amen. Non di; ps De pfundis. in. xl. poſt. te. niſi in tẽi. ix. x. s. Ad cõple. de ſctã maria q̃d extra chorũ di: ſup ſit. Ã. Beata es maria q̃ credidiſti: perficientur in te q̃ dicta ſunt tibi a dño alla. Ps. Uſq̃quo. et cetera oĩa prout inferius in ſeruit. btẽ ma. ſunt notata. Ad matut. de aduẽtu dicat ſacerd. Pater noſter. et Aue maria. Poſtea ſacerd. incipiat ſeruit. hoc mõ. Dñe labia mea aperies. Chorus reſpondeat Et os meũ annũciabit. Sacerd. ſtatim De⁹ in adiutoriũ. Ꝛ. Dñe ad adiu. Gloria. Sicut. Sequatur inuit. hoc modo. Ecce venit rex. Occurramus obuiã ſaluatori noſtro. Ps. Venite. Poſt. j. iij. et. v. ṽ. ſin/ repetat᷑ totũ inuit. Poſt. ij. vo. iiij. et vi. ṽ. ſin/ repetat᷑ ſolũ hec pars Occurramus. et deinde reincipiat᷑ totũ inuitat. ¶ Hic ordo ſeruetur per totũ annũ de inuit. niſi in feſtis dicetur: niſi a purificatione vſq; ad diẽ paſche: ita vt q̃ in feſtis dupli. primo prouinciam inuitat. a rectoribus chori qui dicturi ſũt pſal. Venite. et poſt ea repetatur a choro. Hymnus.

VErbũ ſupernũ prodiens/ a patre olim exiens: qui nat⁹ orbi ſubuenis/ curſu decliui temporis.

Illumina nunc pectora/ tuoq; amore concrema: audito vt preconio/ ſint pulſa tandem lubrica.

Iudexq; cũ poſt aderis/ rimari facta pectoris: reddens vicem pro abditis/ iuſtiſq; regnũ pro bonis.

Non demum arcemur malis/ pro qualitate criminis: ſed cũ beatis compotes ſimus perennes celibes.

Laus honor. ¶ Iſte. iij. ps. ſequẽtes incipiãtur in ſctõ forma. In. j. noct. añ. Nõ auferetur ſceptrũ de iuda et dux de femore ei⁹: donec veniat qui mittendus eſt. Ps. Beat⁹ vir. Quare fremuerũt. Dñe quid multi. Dñe ne in furore. et dicuntur ſub vna voce et ſub vno Gloria patri. nullũ pſalmũ exaltando. Et notandũ q̃ per totũ annum quandocunq; plures pſal. habentur ſub vno Gloria patri. ad noctur. vel ad horas nullus eorũ debet exaltari niſi q̃ perueniat᷑ ad ipſum Gloria patri. Añ. Erit expectatio gentiũ/ lauabitq; vino ſtolam ſuam; et ſanguine vue pallium ſuum. Ps. Domine deus me⁹. Dñe dominus noſter. Confitebor. In dño cõfido ſub vna voce et ſub vno

Gloꝛia patri. nullũ pſalmũ exceptando. An. **Pulchꝛioꝛes ſunt oculi eius vino: ⁊ dentes eius lacte candidioꝛes.** Ps. **Saluum me fac.** j. **Vſqquo. Dixit inſipiẽs.** j. **Domine qs habi.** ſub vna voce iungãtur pꝛedictis. ps dicebãtur. V. **Ex ſion ſpecies decoꝛis eius.** R. **Deus noſter manifeſte veniet.** Deinde dicatur **Pater noſter.** et **Credo in deũ.** a toto choꝛo pꝛiuatim. Et notandum eſt q nunq in eccleſia Sariſbu. incipitur **Pater noſter.** nec **Aue maria.** a ſacerdote in audiẽtia ad aliquod ſeruit̃. niſi ad miſſam tantũ: vbi totaliter in audiẽtia dicãtur vel cantentur. Et poſtea dicat ſacerd. in audienti⁹ **Et ne nos.** Choꝛus. **Sed libera.** Clericus lectoꝛ dicat **Jube dñe benedicere.** Sacerd. **Benedictione perpetua: benedicat nos pater eternus.** Et ſciendũ eſt q omnes benedictiones ad matut. per totũ annum modeſta voce dicant a ſacerd. interim ſedẽte: niſi tantũ ad pꝛimã/ quartã/ ⁊ ſeptimam. Tamen in die natalis dñi tres vltime benedictiones ſtando dicuntur. Clericus pꝛimã lectionem legat hoc modo. Lectio. j.

Viſio eſaie filij amos quam vidit ſuper iudam ⁊ hieruſalẽ: in dieb⁹ ozie/ ioatham/ achaz/ et ezechie regũ iuda. Audite celi et auribus percipe terra: quoniam dñs locut⁹ eſt. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipſi autẽ ſpꝛeuerunt me. Et dicatur cũ hac clauſula **Hec dicit dñs: conuertimini ad me/ ⁊ ſalui eritis.** Nam per totum aduentũ legãtur lect. de pꝛophetia eſaie quãdo de tẽpoꝛali agitur: niſi in ſecũdis ⁊ tertijs noct. dñicis diebus: ⁊ niſi in quarta ⁊ ſexta fer. ⁊ in ſab. quatuoꝛ tẽpoꝝ. Et notandũ q oẽs lect. de ꝓphetis ꝑ totũ annũ terminant cũ hac clauſula **Hec dicit dñs.** niſi in trib⁹ noctibus ante paſc. Relique vero lec. cũ **Tu autẽ dñe.** terminantur quotidie per annum: niſi ſolũmõ in vigilijs moꝛtuoꝝ: ⁊ niſi in tribus noctib⁹ ante paſc. Finita lect. non reſpondeat choꝛ⁹ **Deo grãs.** in audientia: ſed ſtatim abſq interuallo R. incipiatur: qd per totũ annũ obſeruetur. Hac die pꝛimũ R. incipiatur a tribus pueris in ſuppellicijs ad gradũ choꝛi cõuerſis ad altare ⁊ percãtetur a choꝛo: videlicet duo pueri ex parte choꝛi cũ tertio puero ex pte cãtoꝛis in medio eoꝝ ſtante ſimul incipiant R. **Aſpiciens a longe ecce video dei potẽtiam venientem/ et nebulã totam terram tegentem. Jte obuiam ei ⁊ dicite. Nũcia nobis ſi tu es ipſe qui regnaturus es Jn populo iſrael.** Sol⁹ puer hebdomadarius ex pte choꝛi ſtãs dicat pꝛimũ V. **Quiq terrigene ⁊ filij hoim ſimul in vnũ diues ⁊ pauper.** Choꝛ⁹. **Jte obuiã.** Oẽs repetitiões dicãtur vſq ad finẽ R. Scõs puer ex parte cãtoꝛis in medio ſtãs ſolus dicat ſcdm V. **Qui regis iſrael intẽde/ q deducis velut ouem ioſeph.** Choꝛ⁹ **Nuncia.** Terti⁹ puer

ex parte decani ſolꝰ dicat. iij.
Pſalm. Excita dñe potentiam tuam
et veni vt ſaluos facias nos. Cho.
Qui regnaturꝰ es. Deinde hi tres
pueri ſimul dicant. Gloria. Cho.
In populo. Chorus vero ab ince-
ptione Gloria patri. ſtare tene-
tur vſqȝ ad inceptionē ſecunde
lectionis. Item omnes hi tres
pueri reincipiant reſponſoriū
Aſpiciẽs. ⁊ pcantet a choro. Lc. ij.

Cognouit bos poſſeſſorem
ſuū/ et aſinꝰ preſepe dñi
ſui: iſrael autē me non cogno-
uit/ ⁊ populus meus non intel-
lexit. Ve gēti peccatrici/ pplo
graui iniqtate/ ſemini nequā/
filijs ſceleratis. Dereliquerūt
dñm/ blaſphemauerunt ſanctū
iſrael/ abalienati ſunt retror-
2 ſum. Hec dicit. Ꝝ. Aſpiciebā in
viſu noctis: ⁊ ecce in nubibꝰ celi fi-
lius hominis venit. Et datum eſt ei
regnum et honor: ⁊ oīs populus tri-
bus et lingue ſeruient ei. Ꝟ. Pote-
ſtas eius poteſtas eterna que nō au-
feretur: et regnum eius quod nō cor-
rumpetur. Et datum. Lectio. iij.

Super quo percutiam vos
vltra addentes preuari-
cationem. Omne caput langui-
dū ⁊ oē cor merens: a plāta pe-
dis vſqȝ ad verticem nō eſt in
eo ſanitas. Vulnꝰ et liuor ⁊ pla-
ga tumens nō eſt circūligata:
nec curata medicamine neqȝ fo-
3 ta oleo. Ꝝ. Miſſus eſt gabriel an-
gelus ad mariam virginem deſpon-
ſatam ioſeph nuncians ei verbum/ ⁊
expaueſcit virgo de lumine: ne time-
as maria inueniſti gratiam apud do-
minum: ecce concipies et paries. Et
vocabitur altiſſimi filius. Ꝟ. Dabit
ei dominus deus ſedem dauid pris
eius: ⁊ regnabit ī domo iacob in eter-
nū. Et vo. In. ij. noc. A. Bethleē nō
es minima in principibus iuda: ex te
enim exiet dux qui regat populum
meum iſrael: ipſe enim ſaluum faciet
populum ſuū a peccatis eoꝝ. P. Cō
ſerua. A. Ecce virgo concipiet et
pariet filium: et vocabitur nomen
eius emanuel. Ps. Exaudi deus.
An. Orietur in diebꝰ eius iuſtitia et
abundantia pacis: et adorabunt eū
omnes reges: oēs gētes ſeruient ei.
Ps. Diligam te. Ꝟ. Egredietur
virga de radice ieſſe. Ꝝ. Et flos de
radice eius aſcendet. Tres me-
le. de ſermōe beati maximi epī
et legantur ſine titu. ſed cū Iu-
be domine. incipiantur: et cum
Tu autem. finiātur. Lec. iiij.

Igitur qm̄ poſt tēpus ſpi-
ritualibus epulis reficere
nos debemus: videamus quid
euangelica lectio proſequatur.
Ait enim dñs (ſicut audiuimꝰ)
de aduentus ſui tempore. Si-
cut fulgur coruſcans de ſub ce-
lo: ita erit aduentus filij hoīs.
Et addidit in conſequentibus.
In illa nocte erunt duo in lecto
vno: vnus aſſumetur/ et alter
relinquetur. Due molentes in
piſtrino: vna aſſumetur/ et al-
tera relinquetur. Ꝝ. Aue maria
gratia plena dominus tecum. Spiri-
tusſanctus ſuperueniet in te: et vir-
tus altiſſimi obumbrabit tibi: quod
enim ex te naſcetur ſanctum: voca-
bitur filius dei. Ꝟ. Quō fiet iſtud
qm̄ virū non cognoſco? et reſpondēs
angelus dixit ei. Spūſſanctus. c. b.

Mouet fortaſſe nos fratres : cur dominus aduentum ſuum indicans / noctis ſe tempore oſtenderit aducturū. Vtriqꝫ eius aduentus magna cū claritate diei / magno ſuꝫ timore et tremore ſuſcipietur a cunctis. Frequenter audiuim⁹ ſacris literis predicatum : priuſꝙ dominus ieſus chriſtus adueniat / antichriſtuꝫ regnaturū. Qui ita tenebras humano generi ſue prauitatis infundet : vt lucem veritatis nemo pene reſpiciet : et caligine propria operiens mentes hominū / cecitatem quandā ſpiritualibus 5 oculis exhibebit. ℟. Suſcipe verbum virgo maria quod tibi a dño ꝑ angelum tranſmiſſum eſt : cōcipies per aurem : deum paries et hominē. Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Paries quidē filium : ſed virginitatis non patieris detrimētum : efficieris grauida / et eris mater ſemꝑ intacta. Ut bñdicta. Lc. vj.

Nec mirū ſi diabolus emittat iniquitatis tenebras : cum ipſe ſit nox omniū peccatorum. Ad huius igitur noctis tetram caliginē depellēdā : velut quoddā fulgur chriſtus adueniet. Et ſicut luceſcēte die nox ſubuertitur : ita coruſcante ſaluatore antichriſtus effugabit. Nec vlterius poterit diſſeminare iniquitatis ſue tenebras : cum lumē veritatis effulſerit. 6 ℟. Saluatorē expectamus dñm ieſum chriſtum. Qui reformabit corp⁹ humilitatis noſtre. Cōfiguratū corpori claritatis ſue. ℣. Sobrie et iuſte et pie viuamus in hoc ſeculo : expectātes beatam ſpem et aduentum glorie magni dei. Qui refor. Gloria. Cōfigu. ¶ In tertio noct. ā. Nox preceſſit / dies autē appropinquabit : abijciamus ergo opera tenebrarū et induamur arma lucis. ℣. Celi enarrant. An. Hora eſt iā nos de ſomno ſurgere : et aperti ſunt oculi noſtri ſurgere ad chriſtū : qr lux vera eſt et fulgens in celo. ℣. Exaudiat te dñs. An. Gaudete in dño ſemper : modeſtia veſtra nota ſit oībus hominibus : dñs prope eſt : nichil ſolliciti ſitis : ſed in omni oratione petitiones veſtre innoteſcāt apud deū. ps. Dñe in virtute. ℣. Egredietur dñs de loco ſācto ſuo. ℟. Veniet vt ſaluet populum ſuū a pctīs eorum.

¶ Hec predicte añe in noc. hui⁹ dñice cum ſuis pſalmis dicātur oībus dñicis diebus per totum aduentum. Lectio ſeptima de expōe euangelij hoc modo incipiatur poſt acceptam benedictionem. ¶ Lectio ſcti euangelij ſꝫ Matheū. Glīa tibi dñe.

In illo tempore. Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolymis et veniſſet bethphage ad montem oliueti : tunc miſit duos diſcipulos ſuos dicēs eis. Ite in caſtellum qđ contra vos eſt : et ſtatim inuenietis aſinā alligatam et pullum cum ea. Soluite et adducite michi. Et cet. Finitis verbis euāgelij dicat lector titulū homelie : ſub eodem tono quo et lectio dicebatur : ita ꝙ non dicetur de eadē Le. ſcꝫ in fine : ſꝫ hoc modo habec. Homil. de diuer. tra. Le. vij.

Ca. xxj. A

Bethphage domꝰ bucce / ſiue domus maxillarū interpꝛetatur; qui ſacerdotum vicusꝰ erat: ⁊ cōfeſſionis poꝛtabat typum. Et erat ſitus in monte oliueti: vbi lumen ſcientie / vbi laboꝛū et doloꝛū requies eſt. Tunc miſit duos diſcipulos ſuos. Non immerito poſſunt duo diſcipuli ad exhibēda dn̄o aīalia deſtinati: duo pꝛedicatoꝛuꝫ oꝛdines (vnus videlicet in gentes: alter in circunciſionē directus) intelligi. Qui recte duo mittūtur: ſiue pꝛopter ſcientiā veritatis ⁊ operationis mundiciā: ſiue pꝛopter gemine dilectionis (dei videlicet et pꝛoximi) ſacramētū toto oꝛbe pꝛedicandū.

7 ℟. Audite verbū dn̄i gentes: ⁊ annūciate illud in finibꝰ terre: ⁊ in inſulis q̄ pꝛocul ſunt dicite. Saluatoꝛ nr̄ adueniet. ℣. Annūciate ⁊ auditum facite: loquimini ⁊ clamate. Saluatoꝛ noſter adue. Lec. viij.

ITe in caſtellū quod contra vos eſt. Contra enim apoſtolos erat: nec iugum doctrinarū volebat accipe. Miſſi iſti diſcipuli doctoꝛes ſignificāt: quos vt indocta ac barbara totius oꝛbis loca (quaſi contra poſiti caſtelli menia) euangelizando penetrarēt / deſtinauit. Et ſtatim inuenietis aſinā alligatā et pullum cum ea: ſoluite et adducite mihi. Introeūtes mundū ꝑdicatoꝛes ſancti: inuenerunt pullū nationum ꝑfidie vinculis irretitum. Funiculis enim peccatoꝛū ſuoꝛum vniuſquiſqꝫ cōſtrictus erat. Nec ſolum nationū: verū etiam iudeoꝝ. Oēs enim peccauerunt: et egent gloꝛia dei.

℟. Ecce virgo concipiet et pariet filiū dicit dominus. Et vocabitur nomen eiꝰ admirabilis deus foꝛtis. ℣. Super ſolium dauid et ſuper regnum eius ſedebit in eternum. Et voca. Lec. ix. 8

ASina quippe q̄ ſubiugalis fuit et edomita / ſynagogam que iugum legis traxerat: pullus aſine laſciuus et liber / populū nationum ſignificat. Super quē nullus adhuc hominum ſedit: quia nemo rationabiliū doctoꝛum frenū coꝛrectionis quod vel linguā cohiberet a malo / vel in arctam vite viā ire cogeret: nemo indumenta ſalutis quibus ſpiritualiter caleſceret / populo gentiū vtilia ſuadendo cōtulerat. Sederet nāqꝫ ſuper illū homo: ſi aliquis ratione vtens / eius ſtultitiā depꝛimēdo coꝛrigeret.

℟. Letentur celi et exultet terra: iubilate montes laudē: quia dn̄s noſter veniet. Et pauperū ſuoꝛum miſerebitur. ℣. Oꝛietur in diebus eius iuſtitia et abundantia pacis. Et. Gloria. Et. 9

Non dicatur Te deum. per totum aduentum de quocūqꝫ fiat ſeruiciū. ſꝫ. ix. ℟. reincipiatur. Et hoc ſtat in dn̄icis ⁊ in feſ. ix. le. tm̄. Non dicatur etiā per totū annū Te deum. in vigil. nec in quatuoꝛ tempoꝛibꝰ: niſi in vigilia epipha. quādo in do. contig. et preterq̄ in quatuoꝛ tēpoꝛibꝰ hebdo. penteco. Omnes ℟ia que ſequuntur dicentur feſ. ij. ⁊ in feſ. v. hebdo.

tuis: vt poſſimus deo obedire. ℟. Obſecro dñe. ℣. A ſolis ortu. ℟. Alleni. ℣. Ego veniã. ℟. Gloria. Et col. Finito ℟. dicat ſacer. loco nec habitu mutato hunc ℣. ante al. ℣. Emitte agnũ dñe dñatorẽ terre. ℟. De petra deſerti ad montẽ filie ſion. Sacerdos dicat. Deus in adiutoriũ. vt ſupra. In laudibus aña. In illa die ſtillabũt mõtes dulcedinem: et colles fluent lac et mel alla. ps. Dñs regna. Añ. Iocũdare filia ſion: exulta ſatis filia hieruſalẽ alla. ps. Iubilate deo omnis terra. Añ. Ecce dñs veniet et oẽs ſancti eius cũ eo: et erit i die illa lux magna alla. ps. Deus deus meus. Et ps. Deus miſereatur. ſub vno Gl'ia patri. dicant. qd etiã per totũ annũ obſeruetur qñ Gloria patri. dicit. Añ. Oẽs ſitientes venite ad aquas: querite dñm dum inueniri poteſt alla. ps. Benedicite oĩa. et dicat̃ ſine Gl'ia patri. per totũ annũ quãdocũq3 dr. Añ. Ecce veniet propheta magnus: et ipſe renouabit hierlm alla. ps. Laudate dñm de ce. ps. Cantate. et ps. Laudate dñm in ſanctis. ſub vno Gloria patri. dicantur in laud. per totum annum quando Gloria patri. dicitur. Iſti pſalmi predicti dicantur in laud. oĩbus dñ. p annũ: preter ꝙ a. lxx. vſq3 ad paſcha tantum. Dicant etiam in omnibus feſ. ſanctoꝝ tam. iij. ꝙ. ix. lectionũ per totũ annũ. et non in ferijs. Capitulum.

HOra eſt iam nos de ſomno ſurgere: nunc eni propior eſt noſtra ſalus ꝙ cũ credidimus. Chorus dicat Deo gratias.

Hymnus.

VOx clara ecce intonat / obſcura queq3 increpat: pellantur eminus ſõnia / ab ethere chriſtus promicat.

Mens iam reſurgat torpida / que ſorde extat ſaucia: ſydus refulget iam nouũ / vt tollat omne noxium.

E ſurſum agnus mittitur laxare gratis debitum: omnes pro indulgentia vocem demus cũ lachrymis.

Secundo vt cum fulſerit / mũdũq3 horror cinxerit: non pro reatu puniat / ſed pius nos tũc protegat.

Laus honor virtus gloria / deo patri et filio: ſctõ ſimul paraclito / in ſempiterna ſecula. Amẽ.

℣. Vox clamãtis in deſerto. ℟. Parate viam dñi: rectas facite ſemitas dei noſtri. Iſte verſus et ceteri ℣. predicti: ſcilicet de noct. dicãtur per totũ aduen. ſuis locis: quando de tẽporali agitur. Añ. Spiritusſanctus in te deſcendet maria: ne timeas habens in vtero filiũ dei alla. ps. Bñdictus. Oro. Excita q̃s dñe. vel. Mẽo. de ſancta maria. Añ. Miſſus eſt gabriel angelus ad mariã virginem deſponſatam ioſeph. ℣. Egredietur virga. Oro. Deus qui de beate marie. Hec añ. dicitur ad mẽo. de ſancta maria ad mat. in feſ. ix. lc. per aduen. Deinde dicant matut. de ſctã maria ſine nota ſtatim poſt veſ. et matu. de die qñ in choro dr̃. In aduẽtu qñ aliquod feſ. ix. lc. i ſab. cõtig. aliq celebret: et .ij. ves. de do. erunt: et solē. mēo. de fes. nisi dup. fes. fuerit: tūc enī erūt ves. de fest. et solē. mēo. de do. sequēti: nisi in p̄mo sab. aduē. dn̄i. tunc enī ves. erūt de do. q̄nsūq̄ fes. fuerit. Si vo aliqd fes. ix. lc. in aliquā do. p aduē. ɔtig. semp differatur in crastinū: licet dup. fes. fuerit. Et quādo differtur in crastinū vel in ead fer. contige. tunc in do. erūt ves. de festo et solē. mēo. de do. que p̄cedat mēo. b. marie. ¶ Et sciendum est q̄ de quocunq̄ festo sit seruit. infra aduē. semper fit solē. mēo. de aduen. et de sctā maria. De festis aūt. iij. lc. in aduē. nihil fiat nisi de oct. sancti andree: nec etiā mēo. fiat secundum Sarisbu. ¶ Notādū est. si fest. sancti andree in dn̄ica. j. aduētus dn̄i ɔtig. semp differatur in crastinū: licet fest. loci fuerit. Residuum ipsius rubrice: scz sctī andree: require in festo eiusdem. ¶ Ad mat. de sctā maria per totū aduentū quādo non fit plenū seruitium de ea: hoc modo fiat seruit. Inuit. **Aue maria gratia plena dn̄s tecū.** ps. **Venite.** et cetera oia put inferi9 in seruitio eiusdē sunt notata. ¶ Ad p̄mā de aduē dn̄i. Hy9.

Iam lucis orto sydere/ deū p̄cemur supplices: vt i diurnis actib9 nos seruet a nocētib9.

Linguā refrenās tēperet ne litis horror īsonet: visū fouēdo ɔtegat/ ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis itima/ absistat et vecordia: carnis terat superbiā/ potus cibiq̄ parcitas.

Ut cū dies abscesserit/ noctēq̄ sors reduxerit: mūdi per abstinentiam/ ipsi canam9 gloriā.

Deo patri sit gloria/ eiusq̄ soli filio: cū spū paraclito/ et nūc et in perpetuū. Amen.

an. **In illa die.** ps. **De9 deus meus respice.** ps. **Dn̄s regit. Gloria patri.** ps. **Dn̄i est terra.** ps. **Ad te dn̄e leuaui. Gloria patri.** ps. **Iudica me.** ps. **Deus in noīe.** ps. **Cōfitemini.** iiij. ps. **Beati immaculati. Gloria pri.** ps. **Retribue. Gloria patri.** Et p̄dicti ps. ad p̄mam dicātur supradicto mō oīb9 do. dieb9 p totū aduē. nisi in vigi. nati. dn̄i: qn̄ in do. ɔtigit. et a **Dn̄e ne in ira.** vsq̄ ad pascha. et a **Deus omniū.** vsq̄ ad aduen. qn̄ de do. agit: ita tn̄ q̄ a lxx. vsq̄ ad pascha dicatur ps. **Dn̄s regn̄. deco** loco ps. **Cōfitemini.** Quelibz vo ps **De9 de9 meus res.** cū reliq̄s: ad p̄mā semper huius p̄m **Quicūq̄ vult.** Secun. **Te deū patrē.** In ceteris vero dieb9 dicat una an. put notat in psalt. Redice cap. segn. preces post ps. **Quicūq̄ vult.** in psalt. vt ibi notatū est. Ad. iij hy9. **Nūc sctē nobis.** vt i psalt. an. **Iocūdare.** ps. **Legē pone.** cap. **Hora est iā.** Cleric9 dicat R. **Ueni ad liberādū nos. Dn̄e de9 virtutum.** Chor9 idē repetat. Clericus dicat V. **Et ostēde faciē tuā et salui erimus.** Chor9. **Dn̄e deus virtutum.** Cleric9. **Gloria pri.** Chor9. **Ueni ad liberandum.** Cleric9 dicat V. **Timebūt gētes nomē tuū domine.** Chor9 respōdeat sub eodē to ne. Et omnes reges terre gloriam tuā. ¶ Hic ordo ſuet in oībus ℟ijs cū ſuis ℣. ſup hoc. dicēdis ꝑ totū ānū extra .xl. ꝓterq̄ i do. lxx. et .lx. et .l. Deinde dicat ſacerdo. orōnē cū Dñs vobiſcū. Oremꝰ. Excita q̄s dñe. ¶ Hec orō dr̄ ad oēs hor. huius dici ꝫ etiā totiꝰ hebd. qn̄ de tp̄ali agitur. Hoc aūt ꝑ totū annū ḡnalit obſeruet ſiue de tp̄ali ſiue ḋ aliquo ſcō fiat ſuu. q' ſēp or. q̄ dr̄ ad mat. et ad .iij. vj. et .ix. ꝫ ad .ij. veſ. ꝓterq̄ in .iiij. et .vj. fer. et in ſab. iiij. tēporū aduē. dñi: ꝫ in .vi. die a natiui. dñi: ꝫ in .ij. fer. i roga. et niſi in .iiij. fer. i capite ieiunij / vſq̄ ad oc. paſche. Nā tūc ad veſ. ſemꝑ variātur orōnes niſi in dñicis ꝫc. ſicut fiat in fer. dedica. eccleſie: ꝫ i oct. eiuſdē ad .ij. veſ. Ad vj. hyꝰ. Rector potēs. vt i pſal. notat. Aū. Ecce dñs. ps. Defecit. Quomodo. Iniquos. Capitulum.

Ro. xiij. C. Nox pceſſit: dies aūt appropinquabit: abijciamꝰ ergo opa tenebrarū et induamur arma lucis. ℣. Oſtēde nobis dñe miām tuā. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. Miaz. Gloria. Oſtēde. ℣. Memēto noſtri dñe in bñplacito ppl'i tui. ℟. Viſita nos i ſalutari tuo. Ad .ix. hyꝰ. Rerū deꝰ vt i pſalte. Aū. Ecce veniet. ps. Mirabilia. Clamaui. Principes. Capitulum.

Ro. xiij. D. Sic vt in die honeſte ambulemꝰ: nō in comeſſationibꝰ ꝫ ebrietatibꝰ: nō in cubilibꝰ ꝫ impudicitijs: nō in cōtētiōe ꝫ emulatiōe; ſed induimini dñm ieſum xp̄m. ℟. Surge te hierl'z Veniet dñs. ℣. Et gloria eiꝰ i te videbit. Veniet. ℣. Dñe deꝰ virtutū. ℟. Et oſtēde. ¶ Oī die ꝑ annū (excepto die paraſceues) poſt miſſā i vltimo receſſu aū pādiū i ſtatione puerorū dr̄ ps. De pfundis. ꝓ oībꝰ fidelibꝰ defunctis ſine nota ꝫ ſine Gl'ia patri. cū Kyrie el. Xpe el. Kyrie el. Pater noſter. Et ne nos. Requiem eternam. A porta inferi. Credo videre. Non dicitur Requieſcant in pace. aū orōnē pro mortuis ſcdz vſū Sar: ſed poſt orōnē loco Benedicamus dño. ℣. Dñs vo. Et cū ſpū. Oremus.

Abſolue q̄s dñe aīas famulorū tuorū pōtificū / ſacerdotū / parentū / bñfactorū noſtrorū et oīm fideliū defunctorū ab oī vinculo delictorū: vt in reſurrectionis gloria inter ſanctos ꝫ electos tuos reſuſcitati reſpirent. Per xp̄m dñm nr̄m. Amē. Requieſcant in pace. Amē. Ad .ij. veſ. Aū. Sede a dextris meis: dixit dñs domino meo. ps. Dixit dñs. Aū. Fidelia oīa mādata eiꝰ: cōfirmata in ſclm ſcli. ps. Cōfitebor. Aū. In mādatis eius volet nimis. ps. Beatus vir. Aū. Sit nomē dñi bñdictū i ſecula. ps. Laudate pueri. Aū. Nos qui viuimus benedicimus domino. ps. In exitu. Hec pdicte aīe cū ſuis pſal. dicātur oībus dñicis per aduentū. et aū. Dñe ne in ira. vſq̄ ad do. in ramis palmarū: et in ipſa do. Et aū. Deus oīm [illegible] vſq̄ ad aduē. dñi: qn̄ de do. agit. Cap̄. Hora eſt. Clericus v. ij. forma incipiat hoc ℟. Tu exurgēs dñe. ꝫ pcātet a cho. Miſereberis ſion. Cle. ℣. Quia tēs miſerēdi eiꝰ quia venit tempus. Chorus. **Miſereberis.** Clericus. **Gloria.** Chorus. **Exurgens.** Hos ps. dicãtur quotidie ad veſ. per totum adventum ſupradicto modo uſq; ad **O ſapientia.** preterq̃ in ſab. ⁊ feſ. ſanctorum: ita q̃ in ferijs dicit̃ ab uno ſolo puero in prima forma loco tres habitu mutato ſicut in duplicis ab uno clerico de ſecunda forma. hy. **Conditor.** V. **Rorate.** An. **Ne timeas maria invenisti gratiam apud dñm: ecce concipies et paries filiũ all'a.** V. **Magt.** oratio. **Excita q̃s dñe.** Mẽo. de ſancta maria. An. **Beata es maria que credidiſti qm̃ perficientur in te que dicta ſunt tibi a dño all'a.** V. **Egredietur virga de radice ieſſe.** oro. **Deus q̃ de beate.** Iſta oratio memo. de ſancta maria ad .j. veſ. ⁊ ad matu. et ad ſecũdas veſ. huius dñice ſervetur per totũ adventum in dominicis ⁊ in feſtis .ix. lect. niſi quando an. **Beata es maria,** ſuper pſal. **Magt.** dicit̃ tũc ad mẽo. de ſctã maria dicet̃ an̄ **Ne timeas maria.** Si a feſ. cũ regi. cho. vacaverit in craſti. tũc: vel niſi qñ an. **O ſapientia.** in die dñica incipienda ſit: tunc enĩ dicit̃ an. **Ave maria.** in utriſq; veſ. ipſi' do. ad mẽo. de ſctã maria. Deinde dicẽtur veſ. de ſctã maria ſupradicto modo: ⁊ poſtea dicãt vigilie mortuorũ: ſcilicet **Placebo.** ⁊ **Dirige.** uſq; ad lectio. tãtum ⁊ cetera.

Dicantur autẽ vigi. mortuorũ quotidie cũ miſſa in craſti. ſ. e. niſi in p̃mis veſ. feſt. ix. lect. uſq; ad vigi. invẽtiõ. dñi: ⁊ in octavis. epiph. uſq; ad .iij. fer. ante paſcha. ⁊ in ipſa tertia fer. fiant vigi. mor. cũ .ix. lec. in cõventu et cũ miſſa. in craſti. niſi aliqđ feſt. dupl. impedierit: vl' in ipſa iiij. fer. cõtige. ⁊ tunc fiat p̃fatũ ſervitiũ in aliqua die precedente ipſius hebdomade que ad hoc vacaverit. videlicet in dominica vel in ſecunda feria. et ſic compleatur ſervitium mortuorum uſq; ad octa. paſche: niſi corp' preſens forte cõtigerit. Poſt oct. pasc. nõ fit ſervi. mortuo. in cõventu: niſi corpus preſens affuerit: vel dies anniverſari' / vel tricena. contige. uſq; in craſtinũ feſti trinit. In craſti. aũt feſt. trini. ⁊ ab illinc quotidie fiũt vigi. mortuorum uſq; ad adventũ dñi: niſi p oct. et in oct. aſſumptionis ⁊ nativitatis btẽ marie: ⁊ dedicationis ecclie. Canonicus enĩ defuncto: ſtatutũ eſt triginta dierum in cõventu obſequiũ fieri: ⁊ triginta pſalteria ſeparatim a quocũq; pbr̃o dici. Ad reliquos vero cuiuſcumq; ordinis ſint. pe. pſalteria cãtari debẽt: ⁊ i hebdo. ſuis p̃vatim eorũ anniverſaria celebrari. ¶ Impediũtur autẽ debite vigi. mortuorũ per totũ annũ per feſta dupl. in p̃mis ⁊ ſcdis veſ. ⁊ i oct. die epi. ⁊ aliarum octa. qñ dr̃ hy' **Salvator mundi.** niſi corp' preſens affuerit. In oĩbus etiã alijs feſt. ix. lect. ⁊ in feſt. iij. lc. ⁊ in oct. in qb' chor' regit̃: ⁊ in dieb' dñicis in p̃mis veſ. ſcõ. Niſi ſint in [illegible]. beate ma. et fes. loci.

¶ Fiant autē vigilie mortuoꝝ cū. ix. ps et. ix. añis et. ix. lect. quandocūq; corp⁹ adest presens: vel quū dies anniuersari⁹ vel tricenalis cōtigerit. nisi in tpe paschali. In pasc. vero tpe dicūt. iij. psal. cū. iij. lect. cū tribus añis super tres psal. ante lau. qualiscūq; nocturnus fuerit: et oēs añe cū suis ps. ad vesp. scilz **Placebo.** et oēs añe similiter super psal. in laudib⁹ dicantur.

¶ Et sciendū est q qū añ. sequitur immediate ps. **Dilexi** quoniam nō dicet vltim⁹ ps. sed eiusdē psal. quia idē est cū añ. **Placebo.** Post octa. vero pasc. in quacūq; fer. prius hoc officiū mortuoꝝ incipiatur a. j. noct. et cōpleantur alio sequē. noc. in eadē hebd. si fieri pōt. Siue autē fieri pōt siue nō: deinceps non seruetur ordo noct. sed feriaꝝ in hoc tpe sicut in alijs tpib⁹ obseruetur: ita tñ q quandocūq; fit seruitium in corpore pñti siue quācūq; fuerit ac in anniuersarijs et tricenal. aliorū i pdicto tpe semp dicātur sub ps⁹ le. et duo rv. de primo noc.

¶ Sciendū est aūt q in tēpore pasc. semp erit. iij. rv. **Libera me dñe de morte eternaū** cū his trib⁹ ps. scilz **Dies illa dies ire. Quid ergo miserrimus. Nunc xpe te petim⁹.** Quādocūq; aūt dr hos pdictū rv. **Libera me.** semp reincipiatur ab illis clericis qui ps. rv. ij cantauerint.

¶ Quandocūq; corp⁹ adest pñsens: ac in anniuersa. et trigintalib⁹ episcoporū et quatuor psonarum principaliū scilicet decani/ cantoris/ cancellarij et thesaurarij: et in die animaꝝ post vltimam reinceptionē **Dum veneris.** tertium. vj. et. ix. rv. debēt reperi ab illis clericis q̄ pꝛium rv. ij cantauerint.

¶ In quotidianis obsequijs mortuo. videlicet quando corp⁹ nō est pñsens: vel dies anniuersari⁹ vel tricenalis nō habētur: tūc fiunt vigilie mortuis. cū. iij. lec. tantū: et. ix. ps. et vna sola añ. sup oēs ps ad vesp. q̄ erit **Placebo.** et eius sola añ **Dirige.** super oēs ps ante lect. et tunc semp dr ante laud. iste ps. **Cōplaceat tibi dñe vt eruas me.** rv. **Dñe ad adiuuandū me respice.** Ad laud. pō hēs sola añ. sup psal. dr scilz **Exultabūt domino.** et hec oia sine nota dicūtur statim post vesp. de die et de sancta maria ante cōpleto. de die. In lec. pō legendis et rv. dicendis ordo ferialis seruet. videlz dia. do. et fer. iiij. lec. et rv. de. j. nocturn. Et. ij. et. v. fer. lec. et rv. de. ij. noct. Et. iij. et. vj. fer. lec. et rv. de. iij. noct. ita tñ q semper in. iij. et. vj. fer. dr. iij. rv. **Libera me domine de vijs inferni.** In quotidianis obsequijs mor. cū. ix. ps. et. iij. lec. rv. nunq̄ repetat. Nota q quando **Dirige.** sequitur cōtinue: tūc nō dr **Requiescant in pace.** sed sine intervallo incipiant matut. Tñ qū **Dirige.** nō sequit vt in. xl. tpe. statim [illegible] ps. **Requiescant in pace.**

¶ Notandū est pō q quandocūq; corp⁹ adest pñsens: vel dies anniuersarius/ vel dies tricenalis cōtigerit. p totū annū dr cōmēdatio a laud. [illegible]. Statim post primã ante missam capitalẽ p defunctis sup ṗos añã a quodã clerico de superiori gradu incipiatur hoc mõ. **Requiem eternã dona eis dñe: ⁊ lux ppetua luceat eis.** ps. **Beati immaculati.** usq ad finem **Ad dñm cũ tribularer.** Finitis psalmis sine **Gloria pa.** tota añ. repetatur: qua dicta sequatur **Kyrie eleison. Xpe elei. Kyrie el.** Deinde dr **Pater nr.** sine pnīcia. **Et ne nos.** Et postea dr ps. **Dñe probasti.** sine nota. Finito psalmo sine **Gloria patri.** statim incipiatur missa in choro. Offm **Requiẽ eternã.** Qñcũq autẽ dr cõmẽdatio semp dr sedendo supradicto mõ usq ad finẽ. dicẽdã sup psalmos. Quando vero singillatim extra cõuentũ dicitur cõmẽdatio: tũc immediate post finẽ **Dñe pbasti.** dr V. **Requiẽ eter.** V. **A porta inferi.** V. **Credo uidere. Dñs vo. Et cũ spũ. Oremus.**

Tibi dñe cõmendam⁹ animas famulorũ famularũq tuarũ ⁊ omniũ fideliũ defunctorum: ut defuncti seculo tibi uiuãt: ⁊ que per fragilitatẽ mundane cõuersationis peccata admiserũt, tu venia misericordissime pietatis absterge. Per eundem christũ dominũ nostrum. Amẽ. **Requiescant in pace. Amen.**

Nunq̃ aũt dicitur alia cõmendatio in ecclesia Sar. (siue corpus sit presens siue non) q̃ ista predicta cõmẽdatio: ⁊ semp dicatur sedẽdo usq ad finẽ. ¶ A die alarũ usq ad tertiã fer. añ pascha dr **Placebo.** ⁊ **Dirige.** usq ad laud. tñ post uesp. dicit ⁊ de sctã maria. Post mat. ĩo ne dicꝫ de sctã maria dicũr laud. mortuorũ.

¶ Feria. ij. prime hebd. aduẽtus dñi. Ad matu. inuit. **Regẽ venturũ dñm Venite adoremus.** ps. **Venite.** Hoc predictũ inuit. dr quotidie in fer. usq ad vigil. nati. dñi: nisi in. iiij. ⁊. vj. fer. et sab. iiij. tẽporũ. hy⁹. **Verbũ supnũ.** Sup noctur. añ **Dñs defensor.** ps. **Dñs illuminatio.** ⁊ cetere añe ⁊ psalmi sicut in psalt. p ordinẽ notantur. ¶ Sciendũ est q̃ oi die dñica per annũ qñ de dñica agit: ⁊ in qualibet fer. siue de fe. agat siue de fes. iij. lc. sine ṗo **Te deũ.** ad matut. semp dr nocte. excepto pasc. tpe: ⁊ excep. octa. die sctĩ andree apli: et excep. singulis cõmẽo. btẽ marie et festo loci p totũ annũ: ⁊ excepta die do. infra natiui. dñi. V. **Ex sion species decoris eius.** R. **Deus noster manifeste veniet.** Lc. j.

Terra nostra deserta: ciuitates nostre succense igni. Regionẽ uestrã corã vobis alieni deuorant: ⁊ desolabitur sicut in uastitate hostili. Et derelinquetur filia sion ut umbraculũ in vinea: et sicut tugurium in cucumerario: ⁊ sicut ciuitas que uastatur. Hec dicit. R. **Aspiciebã.** Lec. ij.

Et nisi dominus exercituũ reliquisset nobis semen: quasi sodoma fuissemus, et quasi gomorra similes essemus. Audite verbum dñi principes sodomorum: percipite auribus legẽ dñi dei nostri populus gomorre. Quo mihi multitudinẽ uictimarum hesternarum: dicit dñs. Plenus sum. ℟ Missus est. Sz si vna sola fe. ꝑ hac hebd. forte vacauerit: tūc in ipsa fe. qñ de. j. noct. agit̃ dr̃ ℟. fer. videlicet ℟. **Obsecro.** & ℟ **Aliena.** que in. iiij fer. sequēti intitulātur. Fe. iij

Holocausta arietū et adipem pinguium: & sanguinē vitulorꝫ et agnorꝫ & hircorꝫ nolui. Cum veniretis ante cōspectū meū: quis q̄siuit hec de manib⁹ vr̃is vt ambularetis in atrijs meis: ℟ **Aue maria.** Si ꝟ︥o in. ij. fer. vel in. iij. fer. festū. ix. lec. contigẽ. et forte in. iiij. fer. vel in. iij. fer. seruit. fer. sic agēdum: semꝑ ℟. primi noctur. ꝑmo loco cantentur: deinde scdi & tertij: nisi specialiter distinguantur. qđ etiā ḡnaliter obseruet̃ per totum annū. Ante laud. ꝟ︥. **Emitte agnū dñe.** & dicitur iste ꝟ︥. ante lau. quotidie vsqꝫ ad vigi. nati. dñi: qñ de tēporali agit̃. In laudibus. an̄ **Miserere mei deus.** psal. Ipsum. vt in psalt. loco suo notatur. Capitulum.

Ecce dies veniūt dicit dominus: & suscitabo dauid germen iustū: & regnabit rex et sapiēs erit: & faciet iudiciū et iustitiā i terra. hy⁹. **Vox clara.** ꝟ︥. **Vox clamantis.** an̄ **Angelus dñi nunciauit marie: & cōcepit de spiritu sancto alleluia.** ps. **Benedict⁹.** Finita an̄. post **Benedict⁹.** statim dicūtur preces cū ꝓstratione hoc modo **Kyrie eleison.** iij. **Christe el.** iij. **Kyrie el.** iij. **Pater nr̃.** Et dicātur sub eodē tono quo cōpl. alr̃ q̄r. si sequunt̃ vsqꝫ ad orationē **Dñs vo.** Hoc modo **Et ne. Sed libera. Ego dixi dñe. mise. Sana aiam.** quere has ꝑces in psalt. ad laud. fer. ij. He preces eodē modo dicantur quo habentur in psalt. ad mat. ad. iij. ad. vj. ad. ix. et ad ves. in oibus fer. per aduentū: et a **Domine ne in ira.** vsqꝫ ad cenam dñi: & a **Deus alm.** vsqꝫ ad aduentū dñi qñ de fer. agitur nisi ad matu. in. iiij. & vj. fer. et sab. iiij. tꝑm aduentus dñi: et nisi ad. **O.** & sic deinceps ad ves. ad oēs **O.** oro. **Excita q̄s.** Ad primā ꝟ︥o vz ꝟ︥. **Exurge dñe adiu.** & ceteri ꝟ︥. sequentes. ves ad compl. vsqꝫ ad orone **Excita q̄s.** Sacerdote ꝟ︥o sic dicente. **Qui vi. & reg.** tunc surgant oēs clerici a prostra. osculādo formulas. Mēo. de sancta maria. an̄. **Spūssanctus in te descendet maria: ne timeas habens in vtero filium dei allīa.** ꝟ︥ **Egredietur vga.** oro. **Deus qui de vte.** Mēo. de oibus sctis an̄. **Ecce dñs veniet & oēs sctī eius cū eo: et erit in die illa lux magna alleluia.** ꝟ︥ **Ecce apparebit domin⁹.** oro. **Conscientias nr̃as.** Ad. j. an̄. **Veni & libera nos deus nr̃.** ps. **Deus in noie. Vti imma.** ℟ **Retribue.** an̄ **Gloria tibi trini.** ps **Quicunqꝫ.** Cetera oia que ad. j. pertinent vt in. precedē. supradictū est sunt exequenda: cū psalmo **Miserere.** & ꝟ︥. seque. vt dictū est. Ad iij. vj. & ix. & ad cōp. ℟. & ꝟ︥. sicut in psal. sunt intitulata. Iste ho. dicant̃ supra dicto mō quotidie vsqꝫ ad vigi. nati. do. quādo de fe. agitur. cū orationib⁹ do.

Ad vſ. A. Inclinauit. ps. Dilexi. Alie ſe vt in pſal. notant. Cap.

Hie. xxiij. B

In diebus illis ſaluabitur iuda: ⁊ iſrael habitabit cōfidenter: et hoc eſt nomen quod vocabunt eum dn̄s iuſtus noſter. Hoc cap. dr̄ quotidie ad veſ. per aduen. niſi in ſab. et in dn̄icis et feſt. Rx. Tu exurgens. Hym. Conditor. V. Rorate celi. A. Hieruſalem reſpice ad orientem: ⁊ vide all'a. ps. Magnificat. Preces et orationes vt ſ. ad matut. Memo. de ſctā ma. An. Ne timeas maria inueniſti gratiā apud dn̄m: ecce cōcipies et paries filium all'a. V. Egredietur virga. Oro. Deus qui de beate. Memo. de oibus ſanctis An. Ecce dominus ve. V. Ecce apparebit. Oro. Conſcientias. Hic ordo memoriarū: ſcʒ de ſancta maria ⁊ de omnibus ſanctis obſeruetur quotidie ad veſ. et ad matu. vſqʒ ad vigi. nat. dn̄i qn̄ de fe. agitur: et etiam in octa. ſancti andree: niſi qn̄ A. Aue maria dicitur ad primū O et tunc nulla fit memo. de oibus ſanctis. Supradictus ordo cap. hym. Rx. et verſiculorū ad veſ. et ad mat. et ad alias horas huius fe. ſeruetur quotidie vſqʒ ad vigi. natiui. dn̄i: quādo de fe. agitur.

¶ Feria .iiij. ſuper noc. An. Ut non delinquā. ps. Dixi cuſtodiā. Cetere ſe vt i pſal. notātur. V. Egredietur virga de radice ieſſe. Rx. Et flos de radice ei' aſcēdet. L. j

Eſa. j. E

NE offeratis vltra ſacrificium fruſtra: incēſum abominatio eſt mihi. Neomeniam| et ſabbatum| et feſtiuitates alias non feram: iniqui ſunt cetus veſtri. Kalendas veſtras et ſolemnitates veſtras odiuit anima mea. Facta ſunt michi moleſta: laboraui ſuſtinens. Rx. Suſcipe verbum. Lectio ſecunda.

Et cum extenderitis manus veſtras: auertam oculos meos a vobis. Et cum multiplicaueritis orationem non exaudiā: manus enim veſtre ſanguine plene ſunt. Hec dicit dn̄s. Lauamini: mundi eſtote: auferte malum cogitationum veſtrarū ab oculis meis. Quieſcite agere peruerſe: diſcite bene facere. Rx. Saluatorem. Si vero due fe. per hanc hebd. vacant. tunc qn̄cūqʒ de fe. agitur dn̄s vno Rx in fe. videlicet Rx. Obſecro. et Rx. Aleni. que in .iiij. feria ſequn̄. intitulantur. Lectio tertia.

Querite iudicium| ſubuenite oppreſſo| iudicate pupillo| defendite viduam: ⁊ venite et arguite me dicit dn̄s. Si fuerint peccata veſtra vt coccinū: quaſi nix dealbabuntur. Et ſi fuerint rubra quaſi vermiculus| velut lana alba erunt. Rx. Audite. In laud. An. Secundū magnā. ps. Miſerere. Cetere ſe vt in pſalte. notantur. Cap. Ecce dies. Hym. Vox clara. ps. Vox clamā. An. Leua hieruſalē oculos et vide potentiam regis: ecce ſaluator venit ſoluere te a vinculo. ps. Benedictus. Ad veſp. an̄ In deum. Cetere an̄e cum ſuis pſ. ſcāt in pſalte. notantur. cap. In diebus illis. Rx. Tu exurgēs.

Hymnꝰ Conditor. ℣. Rorate celi. An. Querite dominum dū inueniri poteſt: inuocate eum dum prope eſt all'a. ps Maḡt. Oro vt ſupra.

¶ Feria.iiij. ā. Inuitat. ps. Dixit inſipiens. ⁊ cetere ãe vt in pſalte. notantur. verſus. Egredietur dominus. Lectio prima.

SI volueritis et audieritis me: bona terre comedetis. Quod ſi nolueritis: et me ad iracundiā prouocaueritis: gladius deuorabit vos: quia os domini locutum eſt. Quomodo facta eſt meretrix ciuitas fidelis: plena iudicij? Iuſtitia habitauit in ea: nunc autem homicide. Hec dicit. ℟. Ecce virgo. Lectio ſcd̄a.

Argentum tuum verſum eſt in ſcoriā: vinū tuum mixtū eſt aqua. Principes tui infideles: ſocij furū. Omnes diligunt munera: ſequūtur retributiones. Pupillo nō iudicāt: ⁊ cauſa vidue nō ingreditur ad eos. Propter hoc ait dominꝰ deus exercituū fortis iſrael. Heu ego cōſolabor ſuper hoſtibꝰ meis: ⁊ vindicabor de inimicis meis. Hec dicit. ℟. Obſecro mitte dn̄e quem miſſurus es: vide afflictionē populi tui. Sicut locutus es veni ⁊ libera nos. ℣ſus. A ſolis ortu ⁊ occaſu/ab aquilone ⁊ mari. Sicut. Lectio. iij.

Et conuertam manum meam ad te: ⁊ excoquam ad purū ſcoriam tuā: ⁊ auferam omne ſtānum tuum. Et reſtituam iudices tuos vt fuerūt prius: ⁊ conſiliarios tuos ſicut antiquitus. Poſt hec vocaberis ciuitas iuſti: vrbs fidelis. Hec dicit. ℟. Alieni non tranſibunt per hieruſalē amplius. Nam in illa die ſtillabunt montes dulcedinem. Et colles fluent lac ⁊ mel: dicit dn̄s. ℣. Ego veniā dicit dn̄s/⁊ ſanabo contritiones populi mei dicit dn̄s. Nam. Gloria. Et.

Et ſi aliquod feſ. ſanctorum in aliqua predictarum fer̄. contige. vnde fieri debeat ſeruit. ſeu aliqua commēo. facienda fue. in eiſdem: deinceps non ſer. ordo fe. in lec. legēdis ⁊ in ℣. ⁊ ℟. cātādis in fe. ſubſequē. ſed ſeruetur ordo ℣. et ℟. ⁊ lec. ita tn̄ ꝙ ℟. fe. non omittātur: ⁊ ſemper ſi tot fe. vacauerit ꝑ hebd. ꝙ ℟. de. iij. noct. hiſto. do. per hebd̄. cantētur: tūc ibi dicātur ℟. fe. Si vero tres fe. per vnā hebd̄. nō vacaue. tūc i. ij. noct. qn̄ de fe. agit: vel in. j. noct. cū ibi niſi vna ſola fer̄. per hebd̄. ad hoc vaca. dicantur ℟ia fer̄. quod per totū annum obſeruet̄ quādo ℟. de hiſto. do. per hebd̄. cantantur tantum. Tamē per eſtatem non dicitur niſi vnum ſolum ℟. fer̄. per hebd̄. quando hiſto. duratura fuerit. Si vero duratura non fuerit duo ℟. fe. ſi neceſſe fue. in vna fer̄. ad matu. dicuntur. Nota ꝙ nunquam dicuntur. tria ℟. fer̄. ſimul. Et notandum eſt ꝙ ℟ia fer̄. non dicuntur: donec omnia ℟. hiſto. do. dicta fuerint: quod per totum annum obſeruetur: niſi in hiſto Domine ne in ira. In laud. ān. Ampliꝰ laua me. ps Miſerere. Cetere ãe vt in pſo notantur. cp̄. **Ecce dies.** hyꝰ. **Vox clara.** ℣. Vox clamantis. añ. **De ſion exibit lex: et verbũ dñi de hieruſalẽ.** ps. **Benedictꝰ.** Ad veſ. añ. **Beatus vir.** ps. **Niſi dñs edifi.** vt in pſo notãtur. cp̄. **In diebus illis.** ℟. **In exurgens.** hyꝰ **Conditor.** ℣. Rorate. Añ. **Veniet fortior me poſt me: cuius nõ ſum dignꝰ ſoluere corrigiã calciamẽtorum eiꝰ.** pſ. **Magt.**

¶ Fer. v. ſup noct. añ **Dñe deꝰ.** ps. **Saluũ me fac.** Cet. añe vt in pſo notãtur. ℣. & ℟. que in .ij. fer. per ord. dñic. vt̃s dictũ eſt. In laud. añ. **Tibi ſoli peccaui.** ps. **Miſerere.** Cet. añe vt in pſo notantur. Cp̄. hyꝰ. ℣. vt̃s in .ij. fer. añ. **Benedicta tu in mulieribꝰ et benedictus fructus vẽtris tui.** pſ. **Benedictꝰ.** Ad veſ. añ **Et oĩs manſuetudinis.** ps. **Memento.** Alie añe vt in pſo notantur. Cap̄. ℟. hyꝰ. ℣. vt ſ in .ij. fer. añ. **Expectabo dñm ſaluatorẽ meũ: et preſtolabor eũ dum prope eſt allã.** pſ. **Magt.**

¶ Fer. vj. ſuper noct. añ. **Exultate deo.** ps. **Ipm.** Cetere añe vt in pſo notant̃. ℣. & ℟. per ordi. dicant̃ vt̃s dictũ eſt. In lau. ã **Spiritu principali.** ps. **Miſerere.** et alie añe vt in pſo notant̃. cap̄ hyꝰ & ℣. vt̃s. añ. **Ecce veniet deus et homo de domo dauid: ſedere in throno alleluia.** ps. **Bñdictꝰ.** Ad veſ. qñ nõ fit plenum ſeruit̃. de ſctã maria; nec de aliquo ſancto vt in vigi. & .iiij. tpibꝰ. et etiã per to. xl. ſup pſos añ. **In conſpectu.** ps. **Confitebor.** iij. Cetere añe vt in pſal. notãtur. cap̄. ℟. hyꝰ & ℣. vt ſ fer. ij. Ad veſp. que erit de ſctã maria; vel de fer. ix. lec. fiat memo. de aduẽ. per añ. **Ex egypto vocaui filiũ meũ: veniet vt ſaluet populum ſuũ.** ℣. et oro vt̃s.

¶ Sabbato qñ nõ fit plenũ ſeruic. de ſctã maria: nec de aliquo feſt. ix. lc. vt in vigi. et in .iiij. tpibus & etiã p to. xl. Super noctur. añ. **Mirabilis.** ps. **Cãtate.** ij. Alie añe vt in pſo notantur. ℣. lc. & ℟. p ord. dñic vt̃s. In laud. aña. **Benigne fac.** pſ. **Miſerere.** cetere añe que ſequuntur vt in pſo. Cp̄. hyꝰ ℣. vt decet: tñ hac die ad mat. q̃ erit de ſctã maria vel de fer. ix. lec. fiat mẽo. de aduẽ. cum hac añ. **Sion noli timere: ecce deus veniet alleluia.** ps. **Bñdictꝰ.** ℣. **Vox clara.** oro. **Excita queſumus dñe.**

¶ Supradictꝰ ordo añaꝝ & pſal. in noct. ad mat. & ad veſ. ſeruetur per totum annũ in fer. ſiue de fer. agitur/ ſiue de feſ. iij. lc. ſine pſ. **Te deũ.** excep. paſch. tpe: & excep. oct. die ſancti andree: & ſingulis cõme. btẽ ma. et ſcti loci: & niſi in feſ. iij. lc. q̃ cõting. a .lxx. vſq; ad. xl. et niſi in vigi. ſctoꝝ a feſ. ſctẽ trinit. vſq; ad aduen. dñi: & niſi in feſ. ſcti romani/ eccle/ bertini/ & petronille: qñ extra tps paſc. contig. qđ per totũ annũ ſerue. et in lau. niſi in .iij. hebdo. aduen. do. et in .iij. hebdo. ante paſc.

¶ Sciẽdũ eſt q̃ per totũ annũ ſolet fieri plenũ ſeruĩ. in cho. de feſ. loci ſemel ĩ qualꝫ hebd. vbi cõuenientius poſſit celebrari: vt in collegijs prebẽdatis & in eccleſijs parochialibꝰ: vbicunq; etiã ſit eccl'ia dedicata in honore alicu⁹ alteri⁹ sc̄i q̄ sac̄ma. q̄d min⁹ plene cōtinet̄ in ordinalibus Sar. cū eccl'ia cathedralis Sar. in honore btē ma. sit dedicata. Impedit̄ autē ista p̄dicta cō. illis de causis q̄b⁹ cōmēo. btē marie impedit̄ vt inferi⁹ patebit. cū sit eiusdem dignitatis scʒ cū regi. cho. et fiet p̄dictū seruit. de ꝓpria hist. si habeat̄: sin autē / de cōi vt sic. Ad ves. sup ps̄. fes. illa sola āñ. que intitulat̄ in fest. eiusdem super psal. ad. j. ves. Ita tū ꝙ si fes. v. habeat añas in ꝓpria hist. sup ps̄. ad. j. ves. tūc habeat hic. j. āñ. sup psal. fes. Cetera sicut in fes. eiusdē preter ℟. q̄d nō dicet̄. Tū si illd̄ fes. habeat vigi. nō d̄r or̄o de vigi. sʒ or̄o de die d̄r. excep. ꝙ vbi fit cō. de. s. iohā. bap. d̄r or̄o de vigi. q2 cō. de die nō cōuenit cō. ⁊ sic de cōsimilibus. Vbi etiam fit cō. de apl'is petro ⁊ paulo: or̄o q̄ est in oct. die eorūdem dicat̄: ⁊ qñ fit cōmēo. oim sctōꝝ: tūc ad. j. vesp. sup psal. fes. d̄r ista āñ. **Sctī dei oēs.** ⁊c̄. oia vt s̄ cum ista or̄one **Cōcede q̄s oīps de⁹.** ¶ Nulla fiat mēo. nisi qñ aliquod festū. iij. lec. vel infra oct. siue regi cho. celebrat̄: tūc fiat mēo. de fest. siue de oct. Tū infra aduē. fiat mēo. de aduen. ⁊ de sctā maria. Similr̄ a circūci. dn̄i fiat mēo. de sctā maria vsq₃ ad purifi. beate marie: nisi in die epiph. Et ab oct. pasc. vsq₃ ad ascen. dn̄i fiat mēo. de resur. de quocūq₃ fit seruit. nisi in inuē. sctē crucis vt inferius patebit. Ad mat. omnia fiant sicut in festo eiusdem cum ix. āis ⁊. ix. psal. ⁊ primo ℣su. cū. iij. p̄mis lc. ⁊. iij. p̄mis ℟. et ℣. de die ante laud. In laud. vna sola āñ. super oēs psal. ⁊c̄. Ita tū ꝙ in toto tp̄e pasc. dicat̄ vna sola ā. cū trib⁹ p̄mis psal. ℣. ⁊ lec. ⁊ ℟. de. j. noct. absq₃ variatione: ita ꝙ āñ. ℣. et ℟. terminētur cū **all'a.** ⁊ si non habeātur āe ℣. ⁊ ℟. de ꝓprietate: tūc dicant̄ de cōi pasc. tp̄is ad ves. matu. ⁊ alias hor̄. Ante laud. ℣. sicut in p̄ma die. In laud. ea sola āñ. que d̄r primo in lau. in fes. eiusdē: hic d̄r sup oēs psal. cetera oia ad matu. ⁊ ad oēs hor̄. sicut in fes. eiusdem annotatū est expleant̄ / cū hac ā. semp extra oct. sctē trini **Te iure.** sup p̄m **Quicūq₃.** Si vero fes. habeat oct. oia fiāt sicut infra oct. annotatū est / cū p̄dicta āñ. sup psal. fes. ad ves. ⁊ cum predicta āñ. sup p̄m **Quicūq₃.** Tū sciēdū est ꝙ si aliq̄d fes. cū regi. cho: i in aliqua hebd. celebret̄ ⁊ in crasti. plenū seruit. de sctā maria fieri debeat: tunc in ipso fes. etiā si do. fue. ves. fiāt de sctā maria et solē. memo. de fest. vel de do. nisi dup̄. fes. fue. vel fes. q̄d suas p̄mas ves. habere nō poterat: ⁊ nisi in oct. epi. ascē. do. ⁊ dedica. eccl'ie: ⁊ corporis xp̄i: tūc eni fiat tm̄ mēo. solē. de sctā maria cū hac āñ. **Sub tuā protectionē confugimus vbi infirmi acceperunt virtutem: ⁊ ꝓpter hoc tibi psallimus dei genitrix v̄go.** ps̄. **Magt.** Ver aduē. ℣o cū hoc ℣. **Egredietur.** or̄o. **De⁹ q̄ de btē.**

Ab octa. epipha. vſqꝫ ad puri. cum hoc ℣. **Sancta dei genitrix.** oratio. **Deus qui ſalutis.** In alio vero tempore anni cum hoc ℣ **Sancta dei genitrix** oratio. **Cõcede nos.** Quotienſcũqꝫ enim fit memoria de ſancta maria cum hac ãn. ſcilicet **Sub tuam.** non dicuntur veſ. de ea in choro: licet dup. feſtũ nõ fue. Alie ℣o veſ. nõ erunt de cõmemo. beate marie. Nulla enim cõmeõ. totius ãni ſuas habet. ij. veſ. nec etiã mẽo. loco ſecũdarũ veſpe. In feſ. vero btẽ marie ℣gi. nulla fiet mẽo. de commeõ. eiuſdẽ q̃ fit in craſti. Oñ ℣o fit plenũ ſer. de. ſ. ma. per totũ aduẽ. ad veſ. ſup ꝑos hec ſola ãn. **Prophete predi.** ſi fer̃. cap̃. **Ecce virgo.** cetera omnia proint in ſerui. beate marie ſunt notata.

A ¶ **Litera dominicalis A. tota cantet̃ hiſto. Scḋe veſ. erunt de
cõme. ⁊ memo. de do. ⁊ de ſctã ma. cũ hac ãn.** Aue maria. **Fer̃.
2. 3. ⁊ ſab. de cõmeõ. Fer̃. 5. de fer̃. ℟. de. 1. noctur. ⁊ miſ. de. 4.
fe. Fer̃. 6. dñr ℟. de. 2. noct̃. cũ ℟. fer̃. et epl'a ⁊ euãg. eiuſdẽ fe.**
B ¶ **Litera dominicalis B. tota cãtetur hiſt. ⁊ memo de octa. ⁊ de
ſancta maria. Feſ. ſancti oſmũdi diffe. in craſti. Veſ. de do. erũt
de feſ. Fer̃. 2. de ſancto oſmũdo. omnia de cõi vnius ꝯfeſ. ⁊ põti.
Fer̃. 4. 6. ⁊ ſab. de cõ. miſ. de octa. vꝫ in cap̃. ⁊ ℟. fe. pretermit.**
C ¶ **Lr̃a dominicalis C. tota cantet̃ hiſto. Ad primas veſp. que
erunt de do. fiat memo. de ſancto oſmũdo: de octa. ⁊ de ſctã ma.
Ad. 2. veſ. que erũt de ſancto nicolao. memo. de do. de octa. ⁊ de
ſctã ma. cũ ã.** Aue ma. **Fer̃. 5. 6. ⁊ ſab. de cõ. ⁊ ℟. fe. ꝑtermit.**
D ¶ **Litera do. D. totum de do. ⁊ feſ. ſ. nicolai diffe. in craſti. niſi
fue. feſ. loci. Fer̃. 2. de. ſ. nicolao: ⁊ mẽo. de octa. ⁊ de ſctã ma. cũ
miſ. de octa. in cap̃. Fer̃. 5. 6. ⁊ ſab. de cõ. Fer̃. 4. vꝫ ℟. fe. cum
miſ. eiuſdẽ fe. Vbi feſtũ apoſtoli eſt feſ. loci. diffe. feſ. ſancti nico.**
E **ad. 4. fer̃. ¶ Litera do. E. de ſerui. do. Ad. j. veſ. que erunt de
do. fiat ſolẽ. mẽo. de. ſ. nico. de octa. ⁊ de ſctã ma. ⁊ miſ. de octa.
pretermit. Vbi tñ feſ. ſ. andree eſt feſ. loci | in die cõcep. fit de co
mẽo. ſub ſilẽ. ⁊ miſ. de octa. vꝫ in cap̃. Scḋe veſ. erũt de concep. ⁊
ſolẽ. mẽo. de do. tm̃. Fer̃. 2. de cõ. Ad. 2. veſ. mẽo. de cõ. ⁊ de aduẽ.
ſolẽ. Fer̃. 3. 4. et. 5. de cõmeõ. Fer̃. 6. vꝫ ℟. fe. Epl'a ⁊ euang.**
F **eiuſdẽ fe. ¶ Litera do. F. to. de do. Feſt. cõcep. diffe. in craſti.
Scḋe veſ. erũt de cõcep. ⁊ ſolẽ. mẽo. de do. tm̃. Fer̃. 2. de cõcep.
et ſolẽ. mẽo. de aduen. tm̃. Ad. 2. veſ. de cõcep. fiat ſolẽ. mẽo. de
cõ. ⁊ de aduentu. Fer̃. 3. 5. ⁊ ſab. de cõ. Fer̃. 4. ℟. fe. et miſſa**
G **eiuſdem fe. ¶ Litera do. G. de ſer. do. Ad. j. veſ. que erunt de
feſ. fiat ſolẽ. memo. de do. tm̃. Scḋe veſ. erunt de do. ⁊ memo. de
cõmeõ. ⁊ de. ſ. ma. cũ ãn.** Ne timeas. **Fe. 2. 3. et ſab. de cõmeõ.
Fer̃. 6. de fe. cum ℟. fe. Epiſtola ⁊ euange. eiuſdem ferie.**

¶ Dñica.ij.aduẽ.dñi ad veſp. añ. Aue ma ps. Ipſm verꝫ in pcedẽti ſabbato notatũ eſt. Cplm.

Eſa. iij. IN die illa erit germẽ dñi in magnificẽtia ꝛ glia: ꝛ fructus terre ſublimis: ꝛ exultatio his qui ſaluati fuerint de iſrael. ℟. Docebit vos. hy⁹. Conditor. ℣. Rorate. añ. Orietur ſicut ſol ſaluator mundi: et deſcendet in vterum virginis ſicut imber ſuper gramen alla. ps. Magt. Oratio.

EXcita dñe corda noſtra ad pparandas vnigeniti tui vias: vt per ei⁹ aduentũ purificatis tibi mẽtibus ſeruire mereamur. Qui. Mẽo. de ſctã maria. Ad mat. inuit. Rex nr̃ aduenlet xp̃s. Quẽ iohãnes pdicauit agnũ eſſe vẽturũ. ps. Venite. hy⁹ ãe ps ꝛ ℣. ſicut in .j. do. aduen. Lec. j.

SIon in iudicio redimet: et reducet eã in iuſtitia. Et cõteret ſceleratos ꝛ peccatores ſimul: ꝛ qui dereliquerũt dñm cõſumentur. Cõfundẽtur eñ ab idolis qbus ſacrificauerũt: et erubeſcetis ſuper ortis quos elegeratis. Hec dicit. ℟. Hieruſalẽ cito veniet ſal⁹ tua quare merore cõſumeris? nunqd cõſiliari⁹ nõ eſt tibi qꝛ innouauit te dolor? Saluabo te ꝛ liberabo te noli timere. ℣. Iſrael ſi audieris me nõ erit in te de⁹ recẽs neqꝫ adorabis deũ alienũ: ego enim dominus. Saluabo. Lec. ij.

CUm fueritis quaſi quercus defluentibus folijs: et velut ortus abſqꝫ aqua. Et erit fortitudo veſtra vt fauilla ſtupe: ꝛ opus veſtrũ quaſi ſcintilla. Et ſuccendetur vtrũqꝫ ſimul: ꝛ non erit qui extinguat. Hec dicit. ℟. Ecce dñs veniet et oẽs ſancti ei⁹ cũ eo: ꝛ erit in die illa lux magna: ꝛ exibunt de hieruſalẽ ſicut aqua mũda. Et regnabit dñs in eternũ ſup oẽs gẽtes. ℣. Ecce dñs in virtute veniet: ꝛ regnũ in manu ei⁹ ꝛ poteſtas ꝛ imperiũ. Et regnabit. Lec. iij.

VErbũ qd vidit eſaias filius amos ſup iudã ꝛ hieruſalẽ. Et erit i nouiſſimis diebus pparat⁹ mons dom⁹ dñi in vertice montiũ: ꝛ eleuabitur ſuper colles. Et fluẽt ad eũ omnes gẽtes: ꝛ ibũt ad eũ populi multi ꝛ dicẽt. Venite aſcẽdam⁹ ad mõtem dñi / ꝛ ad domum dei iacob: ꝛ docebit nos vias ſuas: et ambulabim⁹ in ſemitis ei⁹. Qꝛ de ſion exibit lex: ꝛ verbum dñi de hieruſalẽ. ℟. Ciuitas hieruſalẽ noli flere: qm̃ doluit dñs ſup te. Et auferet a te omnẽ tribulationẽ. ℣. Ecce in fortitudine veniet: ꝛ brachiũ eius dñabitur. Et aufe. Glia. Et. In .ij. noct. ſtãt med. lec. de ſermone bti maximi epi. Lec. iiij.

SUperiore dominica capitulum euangelicum diſſerentes / quandam partem ex illo perſtrinxim⁹: ſupereſt vt ſequẽtia diſcurramus. Deſcripſimus eñ quid eſſet quod ait dominus. In illa nocte erunt duo in lecto vno: et reliqua. Nunc ergo videamus quod reliquum eſt. Dicit enim eadem ſententia. Erunt due molentes in piſtrino: vna aſſumetur / ꝛ vna relinquetur. Primũ igitur conſiderandum eſt quomodo conſtat molentis officium. Deinde que ſunt due que molere dicuntur. Tertio quid piſtrinū ſit: q̄s de molitionis effectus. Tu autē.

4 ℞. Ecce dñs veniet protector nr̄ ſanctus iſrael. Coronā regni habēs i capite eius. ℣. Et dñabitur a mari vſq; ad mare: ⁊ a flumine vſq; ad terminos orbis terrarū. Coronā. Lec. v.

Nulli dubiū eſt q̄ molere aliter non cōſtat niſi duobus lapidibus apparatis ⁊ ſibi conuenientib⁹/ vt alteri ex his magnitudo alterius imponatur: ⁊ illum quidē lapidē qui prior ſolo ſternitur eſſe pigrū / tardum / ⁊ pene (vt ita dixerim) ocioſum: ac niſi ſuperioris participatione lapidis oneraretur / forſitan neceſſarius non videretur. Ita dum ille operatur: etiam iſte vtilis inuenitur. ℞.

5 Sicut mater conſolatur filios ſuos: ita ↄſolabor vos dicit dñs: ⁊ de hieruſalē ciuitate quā elegi veniet vobis auxiliū. Et videbitis: ⁊ gaudebit cor veſtrum. ℣ſus. Dabo in ſion ſalutem: ⁊ in hieruſalem gloriam meam. Et videbitis. Lectio ſexta.

Hos igitur duos molares lapides duo eſſe arbitror teſtamenta: hoc eſt legem moyſi/ ⁊ euangelium dñi. Que ita ſunt cōpoſita vel parata: vt ſibi teſtamentum vtrūq; conueniat: ſicut ait ſaluator. Non veni ſoluere legē: ſed adimplere. Hoc autem lex operabatur ſine euangelio: qd̄ vno ſaxo fieri poteſt. Stāte ergo lege euangelium datū eſt: qd̄ veteri ſuperpoſitum teſtamento vtrūq; cōcordat / cunctos credentes ſuſcipiēs in odorem ſuauitatis. ℞.

Hieruſalem plantabis vineā in montibus tuis ⁊ exultabis: quia dies dñi veniet. Surge ſion conuertere ad deum tuum: gaude ⁊ letare iacob. Quia de medio gentiū. Saluator tu⁹ veniet. ℣. Exulta ſatis filia ſion: iubila filia hieruſalem. Quia de. Gloria. Saluator. In tertio nocturno euange. Secundum Lucam.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erūt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis: et in terris preſſura gētium: pre confuſione ſonitus maris ⁊ fluctuum/ areſcentibus hominib⁹ pre timore et expectatione que ſuperuenient vniuerſo orbi. Et reliqua. Homelia beati gregorii [illegible]. Lectio ſeptima.

Dominus ac redēptor noſter paratos nos inuenire deſiderās/ ſeneſcentem mundum que mala ſequantur denunciat: vt nos ab eius amore compeſcat. Appropinquante eius termino quante paſſiones preueniāt innoteſcit: vt ſi deum metuere in tranquillitate nolumus/ ſaltem vicinum eius iudiciū vel percuſſionibus attriti timeamus.

7 ℞. Egredietur dñs de ſamaria ad portā q̄ reſpicit ad orientem: et veniet in bethleē ambulans ſuper aquas redemptionis iude. Tunc ſaluus erit omnis homo/ q̄ ecce veniet. ℣. Et preparabitur in miſericordia ſoliū eius: et ſedebit ſuper illud iudicans in equitate. Tunc. Lec. viii. 9

Huic etenim lectioni ſancti euangelij (quā modo vr̄a fraternitas audiuit) pau lo ſuperius dominus pꝛemiſit dicens. Exurget gens contra gentem: & regnū aduerſus regnū. Et erunt terre motus magni per loca: & peſtilentie & fames. Et quibuſdam interpoſitis hoc qđ modo audiſtis adiūxit. Et erunt ſigna in ſole & luna & ſtellis: & in terris ꝑſſura gentiū / pꝛe confuſione ſonitus maris & fluctuum. ℟. Docebit nos dñs vias ſuas: et ambulabimus in ſemitis eius. Qꝛ de ſion exibit lex: et verbū dñi de hieruſalē. ℣. Venite aſcendamus ad montē dñi et ad domum dei iacob. Quia. Lectio .ix.

Ex his pꝛofecto omnibus alia iam facta cernimus: alia in pꝛoximo ventura foꝛmidamus. Nam gentē ſuper gentem exurgere / earumqꝫ pꝛeſſuras terris inſiſtere: plus iā in noſtris tribulatiōibus ꝙ in codicibus legimus. Qꝛ terre motus vꝛbes innumeras ſubꝛuat ex aliis mundi partibus: ſcitis ꝙ frequēter inde audiuimus. Peſtilentias ſine ceſſatione patimur. Et ꝗuis ſigna in ſole et luna adhuc aperte nō videm⁹: cū multa iam pꝛenūciata completa ſunt / dubiū non eſt ꝙ venient pauca q̄ reſtat. Quia ſequētium rerū certitudo: eſt pꝛeteritarum exhibitio. Hec fratres ideo diximus: ne mētes noſtre ſecuritate toꝛpeāt: ſed ſemper in bono opere vigilēt. ℟.
9 Rex noſter adueniet xp̄s. Quē iohānes predicauit agnum eſſe venturū. ℣⁹. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Quē iohā. Gloria pr̄i.

Quē. ℟ in. ſeḱ. Leua hieruſalē oculos et vide potentiam regis. Ecce ſaluatoꝛ venit ſoluere te a vinculo. ℣.
De ſion exibit lex: et verbum dñi de
hieruſalē. Ecce. Gloria pr̄i. Ecce. ℣.
Emitte agnum. In laudibus. an̄. 1
Ecce in nubibus celi dominus veniet cum poteſtate magna all'a. ps. 2
Dominus regnauit. an̄. Urbs foꝛtitudinis noſtre ſion ſaluatoꝛ ponet
in ea murus et antemurale aperite
poꝛtas: qꝛ nobiſcum deus all'a. ps. 3
Jubilate. an̄. Ecce apparebit dñs
et non mentietur: ſi moꝛam fecerit
expecta eum: qꝛ veniet et non tardabit alleluia. ps. Deus deus de⁹. 4
an̄. Montes et colles cantabunt coram deo laudē: et omnia ligna ſiluarum plaudent manibus quoniā veniet dominus dominatoꝛ in regnum
eternum alleluia all'a. ps. Benedicite. an̄. Ecce dominus noſter cum 5
virtute veniet vt illuminet oculos
ſeruoꝛū ſuoꝛū all'a. ps. Laud. Cap̄.

Quecūqꝫ enim ſcripta ſunt ad noſtrā doctrinam ſcripta ſunt: vt per patientiam & cōſolationē ſcripturarū ſpē habeam⁹. hy⁹. Vox clara. ℣⁹. Uox clamātis. an̄. Sup ſoliū dauid et ſuper regnū ei⁹ ſedebit in eternū all'. ps. Bñd⁹. oꝛo. Excita dñe. Memo. de. ſ. maria vt ſ. Ad. i. an̄. Ecce in nubibus. ps. Deus deus me⁹ reſpi. Ad. iii. an̄. Urbs foꝛti. ps. Legē pone. cap̄. Quecūqꝫ enim ſcrip. ℟. & ℣. ſicut i. i. dñi. aduē. vel ad vēs hoꝛ. dñic. Ad vi. an̄. Ecce appebit. ps. Deficit. cap̄. rom. xv. b.

Deus autem patientie et ſolatij det vobis id ipſuz ſapere i alterutrū ſcdm ieſum rom. xv. b.

xp̄m: vt vnanimes vno oꝛe honoꝛificetis deū ⁊ patrem domini noſtri ieſu xp̄i. Ad .ix. an̄. Ecce dn̄s. ps. Mirabilia. Capitu.

Rom. xv. C DEus autem ſpei repleat vos omni gaudio ⁊ pace in credendo: vt abūdetis in ſpe ⁊ virtute ſpūs ſcti. Ad veſ. an̄. Sede a dextris. ps. Dixit dn̄s. cap̄. Quecū[q̄] enī ſcrip. R̄. Tu exurgens. Hy. Conditoꝛ. V̄. Roꝛate. an̄. Beata es maria q̄ credidiſti quoniam perficiētur in te que dicta ſunt tibi a dn̄o all'a. ps. Magnificat. oꝛo. Excita dn̄e. Memo. de ſancta maria. an̄. Ne timeas. Cū vero fuerint veſ. de aliquo ſancto hac die: tūc ad memo. de ſancta maria dicetur an̄. Benedict⁹. Quotidie per hebd̄. quādo de fer. agitur dn̄i V̄. ⁊ R̄. p oꝛdi. noc. dn̄ica. hiſ. ita tn̄ q̄ R̄. fer. nō omittant̄. ¶ Lect. p hebd. Lec. i.

Eſa. ij. B ET iudicabit gētes: ⁊ arguet pplos multos. Et conflabunt gladios ſuos in vomeres: et lanceas ſuas i falces. Nō leuabit gēs cōtra gentē gladiū: nec exercebuntur vltra ad pꝛelium. Domus iacob venite ⁊ ambulem⁹ in lumine dei noſtri. Lect. ij.

PRoiecisti enim populum tuū domum iacob: quia repleti ſunt vt olim: ⁊ augures habuerunt vt philiſtijm: ⁊ pueris alienis adheſerunt. Repleta eſt terra argento ⁊ auro: ⁊ non eſt finis theſauroꝛum eius. Et repleta eſt terra eius equis: ⁊ innumerabiles quadrige ei⁹. Lec. iij.

ET repleta eſt terra eius idolis: opus manuū ſuarum adoꝛauerunt qđ fecerunt digiti eoꝝ. Et incuruauit ſe homo: ⁊ humiliatus eſt vir. Ne ergo dimittas eis. Ingredere in petrā: ⁊ abſcondere in foſſa humo a facie timoꝛis dn̄i: et a gloꝛia maieſtatis eius. Hec. ¶ Alie lectiones per hebd. Lectio. j.

OCuli ſublimis hominis humiliati ſunt: ⁊ incuruabitur altitudo viroꝛum. Exaltabitur autē dn̄s ſolus in die illa: q2 dies dn̄i exercituum ſuper omnem ſuperbū ⁊ excelſum/ et ſuper omnem arrogantem ⁊ humiliabitur/ ⁊ ſuper omnes cedꝛos libani ſublimes ⁊ erectas/ ⁊ ſuper omnes quercus baſan/ ⁊ ſuper omnes montes excelſos/ ⁊ ſuper oēs colles eleuatos/ ⁊ ſuper omnē turrim excelſam/ ⁊ ſup omnem murum munitum/ ⁊ ſuper oēs naues tharſis/ ⁊ ſup oē qđ viſu pulchꝛū eſt. Hec dr̄. Lec. ij.

ET incuruabitur omnis ſublimitas hominū: ⁊ humiliabitur altitudo viroꝝ. Et eleuabitur dn̄s ſolus in die illa: ⁊ idola penitus conterētur. Et introibūt in ſpeluncā petrarū: ⁊ in voꝛagines terre a facie foꝛmidinis domini/ et a gloꝛia maieſtatis eius/ cum ſurrexerit percutere terram. Hec dicit. Lec. tertia.

IN die illa pꝛoijciet homo idola argenti ſui: ⁊ ſimulacra auri ſui q̄ fecerat ſibi: vt adoꝛaret talpas ⁊ veſptiliōes. Et ingre diet ſciſſuras petrarū ⁊ in cauernas ſaxorum a facie formidinis dñi / ⁊ a gloria maieſtatis eiꝰ cū ſurrexerit percutere terram. Quieſcite ergo ab hoie cuius ſpiritus in naribꝰ eiꝰ eſt: qꝛ excelſus reputatus eſt ipſe.

¶ Alie lec. per hebdo. Lect. i.

Ecce eñi dñator dñs exercituū auferet ab hieruſalem ⁊ ab iuda validū et fortē / ⁊ oē robur panis et oē robur aque / ⁊ fortē ⁊ virū bellatorē / ⁊ iudicē / ⁊ prophetā / ⁊ ariolū / ⁊ ſenē principē ſuper q̄nquaginta / ⁊ honorabilē vultu / ⁊ conſiliarium / ⁊ ſapientem de architectis / ⁊ prudentē eloquij myſtici. Lectio ſcda.

Et dabo pueros principes eorū: ⁊ effeminati dñabūtur eis. Et corruet populus vir ad virū: vnuſq̃ſqꝫ ad ꝓximū ſuum. Tumultuabit puer ꝯtra ſenē: ⁊ ignobilis ꝯtra nobilē. Lc. iij.

Apprehēdet eñi vir fratrem ſuū domeſticū patris ſui: ⁊ dicet. Veſtimētum tibi eſt: princeps eſto noſter: ruina autem hec ſub manu tua. Et reſpondebit in die illa dicens. Nō: ſum medicus: ⁊ in domo mea nō eſt panis / neqꝫ veſtimētū. Nolite conſtituere me principem populi. Hec di. ¶ Fer. ij. añ. De celo veniet dñator dñs: ⁊ in manu eiꝰ honor ⁊ imperiū. ps. Benedictꝰ. Ad veſ. añ. Ecce rex veniet dominus terre: ⁊ ipſe auferet iugū captiuitatis noſtre. ps. Mgt. ¶ Fer. iij. añ. Super te hieruſalem oriet̃ dñs: ⁊ gloria eius in te videbit̃. ps. Benedꝰ. Ad veſ. añ. Vox clamātis in deſerto: parate viā dñi / rectas facite ſemitas dei noſtri. ps. Mgt. Feria. iiij. añ. Ecce mitto angelū meū: qui preparabit viā tuā ante faciem tuam. ps. Benedictus. Ad veſ. añ. Syon renouaberis ⁊ videbis iuſtū tuum qui venturus eſt in te. ps. Magt. ¶ Fer. v. añ. Tu es qui venturus es dñe quem expectamus: vt ſaluum facias pplm tuum. ps. Benedictus. Ad veſ. a. Qui poſt me venit ante me factus eſt: cuiꝰ non ſum dignus calciamēta ſoluere. ps. Magni. ¶ Fer. vj. añ. Dicite puſillanimes ꝯfortamini: ecce dominus deus noſter veniet. ps. Benedictus. Ad veſ. a. Cantate dño canticum nouum / laus eius in extremis terre. ps. Magt. ¶ Sab. a. Leuabit dñs ſignū in nationibꝰ ⁊ congregabit diſpſos iſrael. ps. Benedictus. R. Vox clamen. Oro vt ſ.

¶ Litera do A. de fer. do. Ad primas veſ. Rx Qui venturus. ſuper Magn. añ. O ſapientia. ⁊ in hac hebdo. nulle fiant comme. Fer. 2. et. 3. dicuntur Rx. de do. per ordi. Fe. 4. nihil fiat de vigi. niſi tantum memo. ad miſ. de ieiu. ⁊ in. 3. fer. dicitur miſ. Salꝰ populi. ¶ Litera do. B tota cantetur hiſto. ⁊ in hac hebdo. nulle fiant comme. Fer. 2. et. 5. Rx. de hiſto. do. per ordinem dicuntur: ⁊ miſ. Salus populi. dicitur in. 2. fe. Miſ. do. in. 5. fe. ¶ Litera do. C. totū ſeruiū. de do. Scde veſ. erunt de ſancta lucia: ⁊ ſolē. memo.

de do.⁊ de ſancta maria. Fer.3.⁊.5.dicitur ℞.de hiſt.do.⁊ in hac hebdo.nulle ſtant cõme.Miſ. Salus populi.dicitur in.3.fer.Feria.v.ad veſ.℞.Feſtina ãn.ſuper Magt. O ſapientia.¶ Litera do. D totū ſerui.de do.⁊ feſt.ſancte lucie differ.in craſti.Sc̄de veſ.in do.erūt de ſancta lucia: ⁊ ſolē.memo.de do.⁊ de ſancta ma. In hac hebdo.nulle ſtant cõme.Fer.2.et.5.dicuntur ℣.⁊ ℞.de hiſto.do.per oꝛdinē.Miſ.Salus populi.dicitur in.3.fe.Fer.4.dicuntur ℣.de.2.noc.⁊ ℞.ꝓpꝛia.Ad.2.veſ.℞.Feſtina.ſuper Magt.ãn.O ſapientia.⁊ in.5.fer.dicitur miſ.do.¶ Litera do. E.de ſerui.do.⁊ in hac hebdo.nulle ſtāt cõmemo.Feria.2.miſ.do.Fe 3.miſ.Salꝰ populi. Fe.3. Ad veſ.℞.Feſtina.ãn.ſuper Magt.O ſapiētia.⁊ in ſab.nihil de vigi.niſi memo.ad miſ.de ieiu.¶ Litera do. A .de ſerui.do.⁊ in hac hebdo.nulle ſtant comme.Feria.2.dicitur miſſa do.Ad.2.veſp.℞.Feſtina ãn.ſuper Magt.O ſapientia.⁊ in.3.fe.dicitur miſ.Salus populi.In.5.fe.dicitur miſ.do.⁊ in.6.fe.nihil fiet de vigil.niſi tm̄ memo.ad miſ.de ieiu.Sab.de.ſ.thoma.Ad altā miſ.memo.de ſancta mar.⁊ de oībus ſanctis. Miſſa de ieiu.dicit poſt miſ.de feſto.vtraq; ad pꝛincipale altare.Veſ.in ſab.erūt de apoſtolo: ⁊ ſolē.memo.de do.⁊ de ſancta ma.ãn.Beata es.¶ Litera do. G . totū ſerui.de do.Ad.2.veſ.℞.Feſtina.ãn.ſuper Magt.O ſapiētia.⁊ memo.de ſancta maria.ãn.Aue maria.In hac hebdo.nulle ſtāt cõme.Feria.2.miſ.do.Fe.3.miſ.Salus populi.Fe.4.pꝛopꝛia ℞.Miſſa quatuoꝛ tempoꝛū.Fer.5.de fe.℣.Ex ſion. ℞.de.3.noc.miſ.de vigil.ſancti thome.Feria.6.de ſancto thoma.Ad matu.memo.de aduen.ãn.Nolite timere.oꝛatio.Excita.Poſt tertiā dicitur de ſancto thoma: ⁊ ſtat memo.de ſancta maria: et de omnibus ſanctis.Poſt ſextā dicitur miſſa de ieiunio vtraq; ad ſummū altare.Sabbato de fe.℣.Egredietur . cum pꝛopꝛijs ℞ijs.

D
E
A
G

¶ Dominica tertia aduentus.

ãn. Benedictus.ps.ipſu3.Cp̄m.

Geñ. xlix. V Non auferetur ſceptrum de iuda et dux de femore eius: donec veniat qui mittendus eſt: et ipſe erit expectatio gentium .℞m. Qui venturus.hyꝰ. Conditoꝛ.℣ſus. Roꝛate celi.ãn. Ante me non eſt foꝛmatus deus ⁊ poſt me non erit: quia mihi curuabitur omne genu et confitebitur omnis lingua.ps. Magnificat.Ante.j.veſpe.huius do.nõ pōt incipi O ſapientia.Oꝛ.

Aurem tuā queſumus domine pꝛecibus noſtris accommoda: ⁊ mētis noſtre tenebras gratia tue viſitationis illuſtra.q̄.Memo.de.ſ.ma.veſ. Ad matu.inui. Ecce iam venit plenitudo tempoꝛis in quo miſit deꝰ filiū ſuū. Factū de virgine factū ſub lege venite adoꝛemus.ps. Venite.hyꝰ. [illegible] Lec.j.

RVit eñ hierusalē ⁊ iudas cōcidit: qꝛ lingua eorū ⁊ adinuētiones eorū contra dñm vt ꝓuocarent oculos maiestatis eius. Agnitio vultus eorū rñdebit eis: et peccatū suū (quasi sodoma) predicauerūt nec abscōderūt. Ve anime eorum: qm̄ reddita sunt eis mala. ℟. Ecce apparebit dñs super nubē candidā ⁊ cū eo sanctorū milia: habēs in vestimēto ⁊ in femore suo scriptū. Rex regum ⁊ dñs dominantiū. ℣. Apparebit in finē ⁊ nō mētiet: si morā fecerit expecta eum/ qꝛ veniēs veniet. Rex. Lectio. ij.

DIcite iusto quoniā bene: quoniā fructū adinuentionū suarū comedet. Ve impio in malū: retributio eñ manuū eius fiet ei. Populū meū exactores sui spoliauerunt: et mulieres dñate sunt eis. Popule meus qui dicūt te beatū/ ipsi te decipiunt: ⁊ viā gressuū tuorum dissipāt. Hec di. ℟. Bethlē ciuitas dei summi ex te exiet dominator israel: ⁊ egressus eius sicut a principio dierum eternitatis: ⁊ magnificabitur in medio vniuerse terre. Et pax erit in terra nostra dū venerit. ℣. Loquetur pacem gentibus: et potestas eius a mari vsqꝫ ad mare. Et pax. Lectio tertia.

STat ad iudicādum dñs: ⁊ stat ad iudicādos populos. Dñs ad iudiciū veniet cū senibus populi sui: ⁊ principibus eius. Vos eñ depasti estis vineam meā: ⁊ rapina pauperis in domo vestra. Quare atteritis populū meū ⁊ facies pauperū commolitis: dicit dominus exercituum. Hec dicit. ℟. Qui venturus est veniet ⁊ non tardabit: iam nō erit timor in finibꝰ nostris. Qm̄ ipse est saluator noster. ℣. Deponet oēs iniq̄tates nr̄as: ⁊ proijciet a nobis oīa peccata nostra. Qm̄. Gloria. Quoniam. In. ij. noct. Añ. medie lec. de sermone beati augu. episcopi de vnitate trini. ⁊ de incarnatione dñi. Lec. iiij.

LEgimus sanctū moysen populo dei precepta dantem: vbi dixit. Audi israel: dñs deus tuus deus vnus est. Non potest esse maior: nō potest esse minor. Non potest numerari/ dicēte ꝓpheta dauid. Magnus dñs ⁊ magna virtus eius: ⁊ sapientie eius non est numerus. Optime nostis ista fratres charissimi: qui corde fortiter tenetis catholicā veritatē. Tu autem. ℟. Egypte noli flere quia dominator tuus veniet tibi: ante cuius conspectum mouebuntur abyssi. Liberare populum suum de manu potētie. ℣. Ecce veniet dominus deus exercituum: deus tuus in potestate magna. Liberare. Lectio quinta. 4

AVdite tamen breuiter qđ adiuuante dño ꝓposui explanādū. Deus vnꝰ est pr̄: deꝰ vnꝰ est filiꝰ: deus vnus est spūs sctūs. Nō tres dij: sꝫ vnꝰ est deꝰ. Tres i vocabulo: sꝫ vnꝰ in deitate substantie. Sꝫ dicet mihi hereticꝰ. Ergo si vnū sūt: oēs sūt incarnati. Nō: ad solū xp̄m ptinet caro. Nēpe alid est aīa/ aliud est rō: ⁊ tn̄ in aīa est

ratio/ ⁊ vna eſt anima. Sꝫ aliud
5 anima agit: aliud ratio. Tu autem. ℟. Prope eſt vt veniat tempus eius: ⁊ dies eius non elongabuntur. Miſerebitur dominus iacob/ ⁊ iſrael ſaluabitur. Vſus. Qui venturus eſt veniet ⁊ non tardabit: iam non erit timor in finibus noſtris. Miſerebitur. Lectio ſexta.

Anima viuit: ratio ſapit. Et ad animã pertinet vita: ⁊ ad rationẽ pertinet ſapiẽtia. Et cũ vnũ ſint/ aĩa ſola ſuſcipit vitã: ratio ſola ſuſcipit ſapientiam: ⁊ tñ nec aĩa ſine ratiõe/ nec ratio ſine anima. Sic ⁊ pater ⁊ filius licet vnũ ſint ⁊ vnus deus ſit: ad chriſtũ ſolum pertinet caro: ſicut ad rationẽ ſolam pertinet ſapientia/ licet
6 non recedat ab anima. ℟. Deſcendet dñs ſicut pluuia in vellus. Orietur in diebꝰ eius iuſtitia. Et abũdantia pacis. ℣. Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes ſeruiẽt ei. Orietur. Gloria. Et. In. iij. nocturno. ¶ Secundũ matheum.

Cap. xj. A

In illo tpe. Cum audiſſet iohannes in vinculis opera xpi: mittens duos de diſcipulis ſuis ait illi. Tu es q̃ venturꝰ es/ an aliũ expectamꝰ? Et reł. Homelia bti grego pa lc. vij.

Querendum nobis eſt fratres chariſſimi. Johãnes ꝓpheta et pluſq̃ ꝓpheta/ qui venientem ad iordanis baptiſma dñm oſtẽdit/ dicẽs. Ecce agnus dei: ecce q̃ tollit peccata mũdi. Qui et humilitatẽ ſuam ⁊ diuinitatis eius potẽtiam cõſiderãs: dixit. Qui de terra eſt de terra loquitur: qui autẽ de celo venit ſup oẽs eſt. Cur in carcere poſitus mittẽs diſcipulos req̃rit: tu es qui venturus es: an alium expectamus? Tanq̃ ſi ignoraret quẽ oſtẽderat: ⁊ an ipſe ſit neſciat: quẽ ipſum eſſe prophetãdo/ baptizãdo/ oſtẽdendo clamauerat. Sed hec queſtio citius ſoluitur: ſi rei geſte tẽpus ⁊ ordo pẽſetur. ℟. Veni domine ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebi tue. Et reuoca diſperſos in terram ſuam. ℣. Excita domine potentiam tuam et veni/ vt ſaluos facias nos. Et. Lectio. viij.

Ad iordanis cũ fluẽta poſitus iohannes: q2 ipſe redemptor mundi eſſet aſſeruit: miſſus autẽ in carcerẽ an ipſe veniat requirit. Nõ q2 ipſe redemptorẽ mundi dubitet: ſꝫ requirit vt ſciat ſi is qui per ſe in mundũ venerat/ per ſe etiã ad inferni clauſtra deſcẽdat. Quẽ enim precurrens mundo nũciauerat: hunc moriẽdo ad inferos precurrebat. ℟. Erũpant montes iocunditatẽ: ⁊ colles iuſtitiam. Quia lux mundi dominus cũ potentia venit. ℣. Leua hieruſalẽ oculos ⁊ vide potentiam regis. Quia. Lectio. ix.

Ait ergo. Tu es qui venturus es: an aliũ expectamus? Ac ſi aperte dicat. Si ꝓ hoĩbus naſci dignatus es: an etiã ꝓ hoĩbus mori digneris inſinua: vt qui natiuitatis tue ꝓcurſor extiti/ mortis etiã precurſor fiã: ⁊ venturũ inferno te nunciẽ/ quẽ iã veniſſe mũdo nũciaui. ℟. Ecce radix ieſſe aſcendet 9
in ſalutem populorum: ipſum gentes

deprecabuntur. Et erit nomen eiꝰ glorioſum. ℣. Et erit iuſtitia cingulum lumborum eius: et fides cinctorium renum eiꝰ. Et erit. Gloria. Et erit. ℣. Emitte agnum. In laudibus aña. Veniet dñs ⁊ nõ tardabit ⁊ illuminabit abſcondita tenebrarũ: ⁊ manifeſtabit ſe ad omnes gentes allã. pſ. Dñs regna. Añ. Hieruſalẽ gaude gaudio magno quia veniet tibi ſaluator allã. pſ. Jubilate. Añ. Dabo in ſion ſalutẽ ⁊ in hieruſalẽ gloriã meã allã. pſ. Deus deꝰ meꝰ. Añ. Montes ⁊ oẽs colles humiliabũtur: ⁊ erũt praua in directa: ⁊ aſpera in vias planas: veni domine ⁊ noli tardare alleluia. pſ. Benedicite. Añ. Juſte et pie viuamus expectãtes beatã ſpem et aduentũ dñi. pſ. Laudate. Cap.

SIc nos exiſtimet hõ vt miniſtros chriſti ⁊ diſpenſatores miniſteriorum dei: hic iã queritur inter diſpenſatores vt fidelis quis inueniatur. Hyꝰ. Vox clara. ℣. Vox clamãtis. Añ. Johannes autẽ cũ audiſſet in vinculis opera chriſti mittens duos de diſcipulis ſuis ait illi: tu es qui venturus es an aliũ expectamus? pſ. Benedictꝰ. Orõ. Aurem tuã. Mẽo. de ſancta maria. Ad. j. Añ. Veniet dñs. pſ. Deus deꝰ meus reſ. Ad. iij. Añ. Hieruſalẽ. pſ. Legẽ po. Cap. Sic nos exiſtimet. ℟. ⁊ ℣. ſicut in prima dñica aduẽ. dñi ad oẽs hor. dicuntur. Ad. vj. Añ. Dabo. pſ. Defecit. Capitulum.

MIhi autem ꝓ minimo eſt vt a vobis iudicer/aut ab humano die: ſed neqꝫ me ipſum iudico. Ad nonam añ. Juſte et pie. pſ. Mirabilia. Capitulum.

NOlite ante tempus iudicare: quoadusqꝫ veniat dominus: qui ⁊ illuminabit abſcõdita tenebrarum/ ⁊ manifeſtabit cõſilia cordium/ ⁊ tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo. 1. Corin. 4. A. Ad veſ. Añ. Sedes a dextris meis. pſ. Dixit do. Cap. Sic nos exiſtimet. ℟. In exurgẽs. Poſt inceptionem O ſapiẽtia. dr ℟. Feſtina. qd reperies ante dictam añ. Hyꝰ. Cõditor. ℣. Rorate celi. Añ. Ite dicite iohanni: ceci vident/ſurdi audiunt/claudi ambulãt/leproſi mũdant. pſ. Mgt. vel Añ O ſapiẽtia. pſ. Magt. Or. Aurẽ tuã. Mẽo. de ſctã maria.

¶ Feria. ij. iiij. ⁊. v. dicãtur ℣. et ℟. ſecũdum ordinẽ nocturn. Hiſto. dñica. cantetur. Lcõ. j.

ET dixit dominus. Pro eo q eleuate ſunt filie ſion: et ambulauerũt extẽto collo: et nutibꝰ oculoꝝ ibant/ ⁊ plaudebant/ ⁊ ambulabãt/ ⁊ pedibus ſuis cõpoſito gradu incedebãt: decaluabit dominus verticẽ filiarum ſion: ⁊ dominus crinem earum nudabit. Lectio ſecũda.

IN die illa auferet dominꝰ ornamentũ calciamentoꝝ: ⁊ lunulas/ ⁊ torques/ ⁊ monilia/ et armillas/ ⁊ mitras/ ⁊ diſcriminalia/ et periſcelides/ et murenulas/ et olfactoria/ ⁊ inaures/ et annulos/ ⁊ gẽmas in fronte pendẽtes/ et mutatoria/ et palliola/ et linteamina/ ⁊ acus/ et ſpecula/ ⁊ ſindones/ ⁊ vittas/ ⁊ theriſtra. Hec dicit. Lectõ. iij.

ET erit pro ſuaui odore fetor/ et pro zona funiculus/ et ꝓ criſpanti crine caluitium/ et pro

faſcia pectorali cilicium. Pul-
cherrimi quoqꝫ viri tui gladio
cadent: et fortes tui in prelio.
Et merebunt atqꝫ lugebūt por-
te eius: et deſolata in terra ſe-
debit. Hec dicit. In laud. aña.
1 Ecce veniet dominus princeps re-
gum terre: beati qui parati ſunt oc-
2 currere illi. ps. Miſerere. An. Dū
venerit filius hominis putas inue-
niet fidem ſuper terram? ps. Ver-
3 ba. An. Ecce iam venit plenitudo tē-
poris in quo miſit deus filium ſuum
in terris. ps. Deus deus meus.
4 An. Haurietis aquas in gaudio de
fontibus ſaluatoris. ps. Confite-
5 bor. iij. An. Egredietur dominus
de loco ſancto ſuo: veniet vt ſaluet
populum ſuum. ps. Laudate. cp̄.
Ecce dies. hy⁹. Vox clara. ℣.
Vox clamantis. An. Egredietur vir-
ga de radice ieſſe/ et replebitur om-
nis terra gloria domini / et videbit
omnis caro ſalutare dei. ps. Bene-
dictus. Oro dñicalis dicit. Ad
veſp. an. Eleuare eleuare conſur-
ge hieruſalem / ſolue vincla colli tui
captiua filia ſion. ps. Mḡt. vel a.
O. oro do. Feria. iij. Lectio. j.

Et apprehendent ſeptem
mulieres virum vnum in
illa die / dicentes. Panem no-
ſtrum comedemus: et veſtimen-
tis noſtris operiemur. Tantū-
modo inuocetur nomē tuum ſu-
per nos: aufer opprobrium no-
ſtrum. Hec dicit. Lectio ſcda.

In die illa erit germen domi-
ni in magnificentia: et gloria
fructus terre ſublimis: et exul-
tatio his qui ſaluati fuerint de
iſrael. Et erit omnis qui relic-
tus fuerit in ſion: et reſiduus
in hieruſalem: ſanctus vocabit᷑
omnis qui ſcript⁹ eſt in vita in
hieruſalē. Hec dicit. Lect. iij.

Si abluerit dominus ſordē fi-
liarum ſion: et ſanguinem hie-
ruſalem lauerit de medio eius/
in ſpiritu iudicij et ſpiritu ar-
doris. Et creabit dominus ſu-
per omnem locum montis ſion
et vbi inuocatus eſt nubem per
diem/ et fumum et ſplendorem
ignis flammātis in nocte. Su-
per omnem enim gloriam pro-
tectio/ et tabernaculum erit in
vmbraculo diei ab eſtu: ⁊ in ſe-
curitatem / et abſconſionem a
turbine ⁊ a pluuia. Hec dicit.
In laudibus aña. Ecce domin⁹ 1
noſter cum virtute veniet: ⁊ ipſe cō-
teret iugum captiuitatis noſtre. ps.
Miſerere. An. Emitte agnum do- 2
mine dominatorē terre de petra de-
ſerti ad montem filie ſion. ps. Iudi-
ca. An. Vt cognoſcamus domine in 3
terra viam tuam in omnibus genti-
bus ſalutare tuum. ps. Deus deus
meus. An. Da mercedē domine ſuſ- 4
tinentibus te: vt prophete tui fide-
les inueniantur. ps. Ego dixi. An.
Lex per moyſem data eſt: gratia et 5
veritas per ieſum chriſtum facta eſt.
ps. Laudate dominum. capm.
Ecce dies. hy⁹. Vox clara. ℣.
Vox clamantis. An. In bethleem ter-
ra iuda non eris minima: ex te enim
exiet dux qui regat populum meum
iſrael. ps. Benedictus. Ad veſ-
peras aña. Erumpant montes io-
cunditatem et colles iuſtitiam: quia
lux mundi dominus cū potentia ve-
nit. ps. Magnificat. vel an. O.

¶ Feria .iiij. quatuoꝛ tēpoꝛū.

Inuitat. Prope eſt iam dñs. Venite adoremus. Pſ. Venite. Hoc inuitat. dr̃ hac die: ꝗ in ſexta fer. et in ſabba. ſequē. Hy⁹. Verbū ſupernū. Sup nocturn. Añ. Auertet dñs. Pſ. Dixit inſipiēs. Pſl. dicunt per oꝛdinē de dominica.

¶ Euangeliū Scdm Lucam.

ap. I In illo tpe. Miſſus eſt angel⁹ gabꝛiel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad ꝟginē deſpōſatā viro cui nomē erat ioſeph / de domo dauid: ꝛ nomē virginis maria. Et reliqua. Homi. vene. bede pbr̃i. L. j.

Exoꝛdium noſtre redēptionis fratres chariſſimi hodierna nobis ſancti euangelij lectio commendat: que angelū de celo a deo miſſum narrat ad virginē / vt nouam in carne natiuitatē filij dei pꝛedicaret: per quam nos abiecta vetuſtate noxia renouari / atq; inter filios dei cōputari poſſimus. Tu autē. R.

2 Clama in foꝛtitudine qui annuncias pacem in hieruſalem. Dic ciuitatib⁹ iude ꝛ habitatoꝛibus ſion: ecce deus noſter quē expectabamus adueniet. V. Super montem excelſum aſcēde tu qui euangelizas ſion: exalta in foꝛtitudine vocem tuam. Dic. Lectio .ij.

Ut ergo ad pꝛomiſſe ſalutis mereamur dona pertingere: pꝛimoꝛdiū eius intenta curemus coꝛdis aure percipere. Miſſus eſt (inquit) angelus gabꝛiel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginem deſpōſatam viro cui nomen erat ioſeph. Tu autē. R.

2 Oꝛietur ſtella ex iacob: et exurget homo de iſrael: ꝛ confringet omnes duces alienigenarum. Et erit omnis terra poſſeſſio eius. V. Et adoꝛabunt eum omnes reges terre: omnes gentes ſeruient ei. Et erit. Lectio .iij.

Apertum pꝛofecto humane reſtaurationis pꝛincipiū fuit: vt angelus a deo mitteretur ad virginē partu conſecrādam diuino: quia pꝛima perditionis humane fuit cauſa cum ſerpens a diabolo mittebať ad mulierem ſpiritu ſuperbie decipiendam. Imo ipſe in ſerpente diabolus veniebat: qui gen⁹ humanum deceptis pꝛimis parētibus immoꝛtalitatis gloꝛia nudaret. Quia ergo moꝛs intrauit per feminā: apte redit ꝙ vita per feminā. Illa a diabolo ſeducta per ſerpentē viro guſtum necis obtulit: hec edocta a deo per angelum mundo auctoꝛem ſalutis edidit. R.

3 Egredietur dominus et pꝛeliabitur cōtra gentes. Et ſtabunt pedes eius ſuper montes oliuarū. Ad oꝛiētē. V. Et eleuabitur ſuper oēs colles: ꝛ fluent ad eum oēs gentes. Et ſtabunt. Gloꝛia. Ad oꝛientem. V. Emitte. In laud. an.

1 Roꝛate celi deſup: et nubes pluāt iuſtum: aperiatur terra et germinet ſaluatoꝛē. Pſ. Miſerere.

2 Añ. Pꝛophete pꝛedicauerunt naſci ſaluatoꝛem de virgine maria. Pſ. Te decet.

3 Añ. Spiritus domini ſuper me euangelizare pauperib⁹ miſit me. Pſ. Deus deus me⁹.

4 Añ. Ecce veniet dominus vt ſedeat cum pꝛincipibus et ſolium gloꝛie teneat. Pſ. Exultauit.

5 Añ. Annūciate populis et dicite

ecce deus ſaluator noſter veniet. ps. Laudate. cp̃z. Ecce dies. hy⁹. Vox clara. ℣. Vox clamantis. an. Miſſus eſt angelus gabriel ad mariã virginẽ deſponſatã ioſeph. ps. Benedict⁹. Nõ dicãtur preces ad has matutinas/ nec in ſexta feria/ nec in ſabbato: tñ ad omnes alias horas dicantur cum proſtratione more ſolito. Oratio.

Preſta q̃s oĩps deus: vt redẽptionis noſtre ventura ſolẽnitas: & preſentis vite nobis ſubſidia conferat: & eterne beatitudinis p̃mia largiatur. Per eundẽ dñm. Hec oĩo dz ad has mat. tm̃. Ad oẽs alias ho. dicat̃ oĩo do. Mẽo. de ſctã ma. an. Sp̃us ſanctus. et de oib⁹ ſanctis vt in alijs fer. Matut. de ſancta ma. dicũtur in conuentu vtã dictũ eſt. Ad veſ. an. Quomodo fiet iſtud angele dei: q̃ virũ in concipiendo nõ pertuli? audi maria virgo chriſti: ſpiritusſanct⁹ ſuperueniet in te: & virtus altiſſimi obũbrabit tibi. ps. Magt̃. vel an. O. ps Magt̃. ¶ Fer. v. Ad matut Inuitat. Regẽ venturũ. ps. Venite. hy⁹. Verbũ ſupernũ. aĩe ei p̃i de noct. illi⁹ fer. ℟. lect. et ℟. per ordinẽ dicũtur. Lcõ. i.

Cantabo dilecto meo canticũ patruelis mei vinee ſue. Vinea fctã eſt dilecto meo: in cornu filio olei. Et ſepiuit eã et lapides elegit ex illa: & plantauit eã electam. Et edificauit turrim in medio ei⁹: & torcular extruxit in ea. Hec dt. Lec. ij.

Et expectauit vt faceret vuas: et fecit labruſcas. Nunc ergo habitatores hieruſalem et viri iuda: iudicate inter me & vineã meam. Hec dicit. Lectio. iij.

Quid eſt qđ vltra debui facere vinee mee: & nõ feci ei? An qđ expectaui vt faceret vuas/ & fecit labruſcas? Et nũc oſtẽdam vobis quid ego faciam vinee mee. Auferã ſepẽ ei⁹: & erit in direptionẽ. In laud. ã. De ſion 1
veniet oĩps dñs vt ſaluũ faciat populum
ſuũ. ps. Miſerere. an. Cõuertere 2
dñe aliquãtulũ & ne tardes venire
ad ſeruos tuos. ps. Dñe refu.
an. De ſion veniet q̃ regnaturus eſt 3
dñs: emanuel magnũ nomẽ eius. ps.
Deus de⁹ meus. an. Ecce de⁹ noſter 4
& honorabo eum: de⁹ patris mei
et exaltabo eũ. ps. Cantem⁹ dño.
an. Dominus legifer noſter/ dominus 5
rex noſter: ipſe veniet & ſaluabit
nos. ps. Laudate D. cp. Ecce dies.
hy⁹ Vox clara. ℣. Vox clamãtis.
an. Vigilate animo: in proximo eſt
dñs deus noſter. ps. Benedictus.
Oĩo dñicalis. Ad veſp. an. Letamini
cũ hieruſalem et exultate in ea 2
omnes qui diligitis eã in eternum.
vel an. Orietur dñs. ps. Magt̃.

¶ Feria. vi. Inuitat. Prope eſt iam dñs, Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹ Verbũ ſupernũ. aĩe & p̃i de noctur. illi⁹ fer. ℟. p ordinem dicant̃. Secũdum Lucã.

In illo tẽpore. Exurgens maria abijt in mõtana cũ feſtinatione in ciuitatẽ iude: et intrauit in domũ zacharie: & ſalutauit elizabeth. Et reliq. Homelia vene. bede p̃bri. Lectio. j. Ca. j. D

Lectio quam audiuimus ſancti euãgelij/ & redẽptionis no-

ſtre nobis ſemꝑ veneranda pri
mordia predicat: ⁊ ſalutaria no
bis ſemper imitande humilita
tis remedia commendat. Nam
qꝛ peſte ſuperbie attactū gen⁹
humanum perierat: decebat vt
medicamentū humilitatis quo
ſanaretur/ prima mox incipien
tis ſalutis tēpora pretenderēt.
1 ℟. Precurſor pro nobis ingreditur
agnus ſine macula: ſecūdum ordinem
melchiſedech. Pontifex factus eſt in
eternum et in ſeculum ſeculi. ℣ſus.
Ipſe eſt rex iuſtitie cuius generatio
non habet finem. Pontifex. Lec. ij.

ET quia per temeritatem
ſeducte mulieris mors in
mundum introierat: cōgruum
fuit vt ad indiciū vite reuertē=
tis/ mulieres deuote humilita=
tis inuicē ac pietatis ſeſe pre=
uenirēt obſequijs. Prior ergo
nobis btā dei genitrix ad ſubli
mitatē patrie celeſtis iter oſtē=
dit humilitatis: nō minus reli=
gionis ꝙ caſtitatis exēplo ve=
2 nerabilis. ℟ Modo veniet domi
nator dñs. Et nomē eius emanuel vo
cabitur. ℣. Orietur in diebus ei⁹ iu=
ſtitia ⁊ abundātia pacis. Et no. L. iij.

SIquidē glia virginei et
intemerati corporis/ qua
lis ſit vita ſuperne ciuitatis ad
quā ſuſpiramus inſinuat: vbi
neqꝫ nubent neqꝫ nubētur: ſed
ſunt ſicut āgeli dei in celis. Ac
virtute mentis eximia: qua ad
hanc pertingere debeam⁹ indi
3 cat. ℟. Videbūt gentes iuſtū tuum
et cūcti reges inclytum tuum. Et vo=
cabitur tibi nomen nouū qđ os domi
ni nominauit. ℣. Et eris corona glie
in manu dñi ⁊ diadema regni in ma=
nu dei tui. Et vocabitur. Gloria. Et vo
cabit. ℣. Emitte agnū. In lau. ān. j
Conſtātes eſtote videbitis auxiliū 1
dñi ſuper vos. ps. Miſerere. ān.
Ad te dñe leuaui animā meā: veni et 2
eripe me dñe ad te cōfugi. ps. Dñe
exaudi. ij. ān. Veni dñe ⁊ noli tar 3
dare: relaxa facinora plebi tue iſrael.
ps. Deus deus meus. ān. Deus 4
a libano veniet: ⁊ ſplendor eius ſicut
lumen erit. ps. Dñe audiui. ān. 5
Ego autē ad dñm aſpiciā: ⁊ expecta=
bo deū ſaluatorē meū. ps. Lauda=
te. cp. Ecce dies. hy⁹. Vox cla=
ra. ℣. Vox clamātis. ān. Ex quo fa=
cta eſt vox ſalutationis tue in aurib⁹
meis: exultauit in gaudio infans in
vtero meo alla. ps. Bñdict⁹. Or.

EXcita q̄s dñe potentiam
tuā ⁊ veni: vt hi q̄ in tua
pietate cōfidūt/ ab omni citius
aduerſitate liberētur. Qui vi.
Hec orō dicat ad has mat. tm.
Ad alias ho. dr orō w. Ad veſ.
ān. O. ps. Magt. orō dñicalis
dicit. Poſt has veſp. huius fer.
nō poteſt incipi ān. O ſapientia.
¶ Sabbato. Inuit. Prope. ps.
Venite. hy⁹. Verbum ſuper=
nū. añe ⁊ ps fer. et ℣ ꝑ ordinē
dicantur. Secundum Lucam.

ANno quintodecimo impe Cap.
rij tyberij ceſaris/ procu= 3. A
rāte pōtio pilato iudeā/ tetrar=
cha autē galilee herode/ philip
po aūt fratre ei⁹ tetrarcha itu=
ree ⁊ traconitidis regionis/ et
lyſania abiline tetrarcha/ ſub
principibus ſacerdotū anna et
caipha: factum eſt verbum do=
mini ſuper iohannem zacharie

filiū in deſerto. Et reliqua. Homelia beati greg. pape. Lec. j.

Redēptoꝛis pꝛecurſoꝛ quo tempoꝛe verbū pꝛedicationis accepit: memoꝛato romane reipublice principe et iudee regibus deſignat: cum dicit. Anno quintodecimo imperij tyberij ceſaris/ pꝛocurāte pontio pilato iudeam/ tetrarcha autē galilee herode/ philippo autem fratre eius tetrarcha ituree et traconitidis regiōis/ ⁊ lyſania abiline tetrarcha / ſub pꝛincipibꝰ ſacerdotū anna ⁊ caipha: factū eſt verbū dñi ſuper iohannem zacharie filium in deſerto. ℟.

1 Emitte agnum dñe dominatoꝛem terre. De petra deſerti ad montem filie ſion. ℣. Roꝛate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatoꝛem. De petra. Lec. ij.

Quia enim illum pꝛedicare veniebat qui et ex iudea quoſdam ⁊ multos ex gētibus redēpturus erat: per regē gentiū ⁊ pꝛincipes iudeoꝝ eiꝰ pꝛedicationis tēpoꝛa deſignantur. Qꝛ autē gentilitas colligēda erat/ ⁊ iudea pꝛo culpa perfidie diſꝑgēda: ipſa quoq; deſcriptio terreni pꝛincipatus oſtendit: qm̄ ⁊ in romana republica vnus pꝛinceps pꝛefuiſſe deſcribitur / ⁊ iudee regno per quartam partē plurimi pꝛincipabātur. Voce autē noſtri redēptoꝛis dicitur. Omne regnum in ſeipſum diuiſum deſolabit. ℟.

2 Germinauerunt campi eremi germē odoꝛis iſrael. Qꝛ ecce deꝰ noſter cū virtute veniet. Et ſplēdoꝛ eius cū eo. ℣. Et non ſpecies decoꝛis eiꝰ: deꝰ nr̄ manifeſte veniet. Et ſplēdoꝛ. Lec. iij.

Liquet ergo ꝙ ad finē regni iudea peruenerat: q̄ tot regibus diuiſa ſubiacebat. Apte quoq; non ſolum quibus regibus ſed quibus etiā ſacerdotibus actū ſit demonſtratur: vt quia illum iohānes baptiſta pꝛedicaret/ qui ſimul rex et ſacerdos exiſteret. Lucas euangeliſta pꝛedicationis eius tempoꝛa per regnum ⁊ ſacerdotiū deſignauit. Et venit in omnem regionem ioꝛdanis: pꝛedicans baptiſmū penitentie/ in remiſſionem peccatoꝝ. ℟. Radix ieſſe 3

qui exurget iudicare gentes/ in eū
gentes ſperabunt. Et erit nomen eiꝰ
benedictum in ſecula. ℣. Super quē
continebunt reges os ſuum: ipſum
gentes depꝛecabuntur. Et erit. Gl̄ia.
Et. ℣. Emitte. In laudibus aña.
Veniet dominus in poteſtate ma- 1
gna: ⁊ videbit eū omnis caro/ ⁊ ſalua-
bit nos. ps. Miſerere. aña. Intue- 2
mini quātus ſit glorioſus iſte qui in-
greditur ad ſaluandos populos. ps.
Bonū eſt cōfiteri. aña. Veniet ite- 3
rū angelus tuus ⁊ docebit nos vias
tuas dñe. ps. Deꝰ deus meꝰ. aña. 4
Expectetur ſicut pluuia eloquium do-
mini: ⁊ deſcēdet ſicut ros ſuper nos
deus noſter. ps. Audite celi. aña. 5
Paratus eſto iſrael in occurſum dñi,
quoniā venit. ps. Laudate. cap̄m.
Ecce dies. hyꝰ. Vox clara. ℣.
Vos clamātis. aña. Omnis vallis im-
plebit/ ⁊ oīs mons ⁊ collis humiliabi-
tur/ ⁊ videbit oīs caro ſalutare dei.
ps. Benedictus. Oꝛatio.

Deus qui cōſpicis quia ex

noſtra prauitate affligimur: cõcede propitius vt ex tua viſitatione cõſolemur. Qui viuis ⁊c. Hec oratio dicitur ad has matut. tantum. Ad omnes alias horas dicitur oṙo dominicalis. Sed ſi aliquod feſtum .ix. lect. in aliqua predictarũ feṙ. illius hebdoma. contig. nihilominus ordo feṙ. de lau. ⁊ añ. ſup pſal. Benedictus. ⁊ pſal Magṅ. ſeruabitur in ſequẽ. feṙ. ⁊ tũc añ. ſuper laud. ⁊ propria ℟. illius feṙ. ſcilicet in qua feſ. contige. in illo anno non dñr. ℣. tñ ante lect. per ordinem dicantur.

¶ Litera dominicalis A. totum ſeruitiũ de do. vſq; ad ℣. iij. A
noc. deinde totum ſeruit. de vigi. Inuitaṫ. Hodie ſcietis. Ad ma
tu. memo. de do. cum miſſa do. in cħ. cum prima et horis ſicut no-
tatum eſt in vigiṫ. abſq; pſo Deus deus meus reſpice. Do. infra
octa. de ſancto ſilueſtro: ⁊ medie lec. de nati. cum ℣. ⁊ ℟. de. 1.
nocṫ. Do. infra octa epipha. de ſeruiṫ. octa. et memo. de mar.
¶ Litera do. B. totũ ſeruiṫ. de do. Feria. 2. 4. ⁊. 6. de cõmemo. B
Feṙ. 3. de fe. miſſa de vigi. ſcti thome. Do. infra oct. de natiui.
xpi. Sabba. de ſctõ ſilueſtro: meḋ. lec. de nati. xpi cũ ℣. ⁊ ℟. de
1. nocṫ. ¶ Litera do. C. totum ſerui. de do. Ad primas veſ. ℟. C
Non auferetur. Feria. 2. de fe. vſq; ad miſ. q̃ erit de vigi. ℟. hi
ſto. do. Feria. 3. de apoſtolo. Ad. 1. veſ. ſolẽ. memo. de feſ. loci: de
aduentu: ⁊ de ſancta maria cum añ. Beata es Feria. 4. ⁊. 5. de
com. Feria. 6. totum ſeruitiũ de vigi. natiui. ¶ Litera do. D. D
totum ſerui. de do. nihil de vigi. niſi memo. tantum ad altã miſ-
ſam. Sede veſ. erũt de ſancto thoma: ⁊ ſolẽ. mẽo. de do. ⁊ de ſan
cta maria. Feria. 3. et. 4. de cõmemo. Feria. 5. de vigi. Do. in-
fra octa. de ſancto iohan. ¶ Litera dominicalis E. totũ ſerui. E
de do. et feſ. diffe. in craſti. niſi fue. feſt. loci: et ſede veſ. erunt de
apl'o ⁊ ſolen. memo. de do. et de ſancta maria. Ad. 2. veſ. de apo
ſtolo fiat ſolẽ. memo. de ſancta maria cum añ. Sub tuam. Dein
de ſolen. memo. de aduen. Feṙ. 3. de ſancta maria. ¶ Litera do-
minicalis F. de ſerui. do. Ad primas veſ. que erunt de apoſto- F
lo fiat memoria de dominica et de ſancta maria ſolen. cum añ.
Beata es. Veſ. in do. erũt de do. ⁊ mẽo. de ſctã maria cum añ.
Sub tuam. Feria. 2. de ſctã maria. Dñica infra octa. natiui. dñi
de ſancto thoma. Dñica in vigi. epipha. totum ſerui. de vigi. et
meḋ. lec. de ſancto thoma. ¶ Litera do. G. de ſerui. do. Do. in- G
fra octa. nati. dñi de nati. do. Veſ. erũt de ſctõ ſilueſtro cũ mẽo.
ordine ſuo. Feria ſecũda de ſctõ ſilueſtro: meḋ. lec. de natiui. ℣.
et ℟. de primo nocturno. Dominica prima poſt circunciſionem
dicitur de epipha. dñi. Feria. 4. legatur expoſitio euangelij ſci
licet de dominica infra octa.

Dñica.iiij.aduentus dñi ad veſ.An. Benedict⁹.pſ.Iþm.Cꝑ.

Eſa. 28.D ECce mittã in fundamentis ſion lapidẽ: lapidẽ ꝓbatum angularẽ precioſum in fundamẽto fundatũ: qui crediderit in eũ non confundet. ℞. Nõ auferet. hy⁹. Cõditoꝛ. ℣. Roꝛate celi. An. O. pſ. Magt. Oꝛo.

EXcita q̃s dñe potentiam tuã ⁊ veni: ⁊ magna nobis virtute ſuccurre: vt ꝑ auxiliũ gratie tue qḋ peccatã nr̃a prepediũt: indulgẽtia tue ꝓpitiationis acceleret. Qui. Mẽo. de ſctã ma. Ad matu. Inuit. Preſtolantes redẽptoꝛẽ leuate capita veſtra: qm̃ ꝓpe eſt redẽptio veſtra. pſ. Venite. hy⁹ ãe pſ ⁊ ℣. ꝑ vt di. ſicut in ꝓma do. aduẽ. dñi. Lc.j.

DIruã maceriam vinee mee: et erit in cõculcationẽ: ⁊ ponã eã deſertã. Non putabit: neq; fodietur. Et aſcendẽt ſup eã vepꝛes et ſpine: ⁊ nubibus mãdabo ne pluãt ſuper eã imbꝛẽ. Hec di.

1 ℞. Canite tuba in ſion: vocate gentes: annũciate populis ⁊ dicite. Ecce de⁹ ſaluatoꝛ noſter adueniet. ℣. Annunciate in finib⁹ terre et in inſulis que pꝛocul ſunt dicite. Ecce. lec.ij.

VInea enim domini exercituũ domus iſrael eſt: ⁊ viri iuda germen eius delectabile. Et expectaui vt faceret iudicium ⁊ ecce iniquitas: et iuſtitiã ⁊ ecce clamoꝛ.

2 ℞. Octaua decima die decimi mẽſis ieiunabitis dicit dñs: et mittam vobis ſaluatoꝛẽ et pꝛopugnatoꝛem pꝛo vobis: qui vos pꝛocedat et introducat In terrã quã iuraui patrib⁹ veſtris. ℣. Ego enim ſum dñs de⁹ veſter: qui eduxi vos de terra egypti. In terram. Lectõ.iij.

VE qui cõiungitis domum ad domum: ⁊ agrum agro copulatis vſq; ad terminũ loci. Nunqḋ habitabitis ſoli vos in medio terre? In auribus meis ſunt hec (dicit dñs exercituum) niſi dom⁹ multe deſerte fuerint grandes pulchꝛe ⁊ abſq; habitatoꝛe. Decem enim iugera vinearũ facient lagunculã vnã: et triginta modij ſementis faciẽt modios tres. Hec dicit ℞.

3 Non auferetur ſceptrũ de iuda ⁊ dux de femoꝛe ei⁹: donec veniat qui mittendus eſt. Et ipſe erit expectatio gẽtium. ℣. Pulchꝛioꝛes ſunt oculi ei⁹ vino: et dentes eius lacte candidioꝛes. Et. Gloꝛia. Et. In ſcdo noctur. ſtant medie lec. de ſermone beati auguſtini epiſcopi. Lec.iiij.

VOs (inq̃) conuenio o iudei: q̃ vſq; in hodiernum diẽ negaſtis filiũ dei. Nonne vox veſtra eſt illa quãdo eũ videbatis miracula facientẽ: atq; tentantes dicebatis? Quouſq; animas noſtras ſuſpendis? Si tu es chꝛiſtus: dic nobis palã. Ille autẽ vos ad cõſiderationẽ miraculoꝛum mittebat dicens. Opera que ego facio ipſa teſtimoniũ perhibẽt de me: vt chꝛiſto teſtimonium dicerẽt facta, non verba. Vos autẽ nõ agnoſcentes ſaluatoꝛẽ qui operabatur ſalutẽ in medio terre: adijcientes in malo dixiſtis. Tu de teipſo teſtimonium dicis: teſti-

monium tuum non eſt verum.
4 ℟. Me oportet minui / illum autem
creſcere. Qui poſt me venit ante me
factus eſt: cuius non ſum dign⁹ corrigiam
calciamenti eius ſoluere. ℣.
Hoc eſt teſtimonium quod perhibuit
iohannes. Qui poſt me. Lectio. v.

SEd ad hec quid ille vobis
reſponderit aduertere noluiſtis.
Nonne in lege veſtra
ſcriptũ eſt / ꝙ duoꝝ hominũ teſtimonium
verum ſit? Preuaricatores
legis intendite legem.
Teſtimonium queritis de chriſto.
In lege veſtra ſcriptũ eſt:
ꝙ duorũ hominũ teſtimonium
verũ ſit. Procedãt ex lege non
tantũ duo ſ; etiã plures teſtes
chriſti: et conuincãt auditores
legis nec factores. Dic eſaia teſtimonium
de chriſto. Ecce (inquit)
virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ:
⁊ vocabit nomẽ eius emanuel /
qđ eſt interpretatũ nobiſcum
5 deus. ℟. Ecce iam venit plenitudo
tẽporis in quo miſit deus filiũ
ſuũ in terris factũ de virgine / factũ
ſub lege. Ut eos qui ſub lege erant
redimeret. ℣. Propter nimiam charitatem
ſuam qua dilexit nos deus:
filium ſuum miſit in terris in ſimilitudinẽ
carnis peccati. Ut. Lec. vj.

ACcedat et ali⁹ teſtis. Dic
⁊ tu hieremia teſtimoniũ
de chriſto. Hic eſt (inquit) deus
noſter: et nõ eſtimabitur alius
abſq; illo. Qui inuenit oẽm viã
ſcientie / ⁊ dedit eam iacob puero
ſuo: ⁊ iſrael dilecto ſibi. Poſt
hec in terris viſus eſt: ⁊ cũ hominibus
conuerſatus eſt. Ecce
duo teſtes idonei ex lege vrã:
ex quorum teſtimoniis nõ ſunt
compuncta corda veſtra. Sed
alii atq; alii ex lege xp̄i teſtes
introducãtur: vt frontes duriſſime
inimicoꝝ conterãtur. Ueniat
⁊ ille daniel ſctũs: iuuenis
quidem etate ſenior vero ſcientia
ac manſuetudine: ⁊ conuincat
oẽs falſos teſtes. Sicut cõuicit
ſeniores impudicos: ita
ſuo teſtimonio chriſti conterat
inimicos. Dic ſcẽ daniel: dic de
chriſto quod noſti. Cũ venerit
(inquit) ſctũs ſanctoꝝ: ceſſabit
6 vnctio veſtra. ℟. Uirgo iſrael reuertere
i ciuitates tuas: vſq; quo dolens
auerteris generabis dominum
ſaluatorẽ oblationem nouã in terra.
Ambulabũt hoĩes in ſaluationẽ. ℣.
In charitate perpetua dilexi te: ideo
attraxi te miſerãs. Ambulabũt. Glia.
Ambu. In. iij. noct. Scdz Iohã.

IN illo tempore. Miſerũt Cap. j. C.
iudei ab hieroſolymis ſacerdotes
⁊ leuitas ad iohannẽ:
vt interrogarent eum / tu quis
es? Et confeſſus eſt: et non negauit.
Et cõfeſſus eſt / quia nõ
ſum ego chriſtus. Et reliq. Homelia
beati greg. pape. lc. vij.

EX huius lectionis verbis / nobis
fratres chariſſimi iohãnis
humilitas cõmendatur. Qui cũ
tante virtutis eſſet vt chriſtus
credi potuiſſet / elegit ſolide ſubſiſtere
in ſe: ne humana opinione
raperetur inaniter ſuper ſe.
Nam cõfeſſus eſt: ⁊ non negauit.
Et cõfeſſus eſt / q2 non ſum
ego xp̄s. Sed q2 dixit non ſum /
negauit plane qđ nõ erat: ſed
non negauit qđ erat / vt veritatẽ

loquens eius membrum fieret |
cuius nomẽ ſibi fallaciter non
vſurparet. Tu autem. ℟. Jurauí (dicit dominus) vt vltra iam non
iraſcar ſuper terrã: montes enim et
colles ſuſcipient iuſtitiam meam. Et
teſtamentum pacis erit in hieruſalẽ.
℣. Juxta eſt laus mea vt veniat: et
iuſtitia mea vt reueleť. Et te. Lc. viij.

CUm ergo non vult appetere nomen chriſti | factꝰ
eſt membrũ chriſti. Quia dum
infirmitatem ſuam ſtuduit humiliter
agnoſcere: illius celſitudinem
meruit veraciter obtinere.
Sed cum ex lectione alia redemptoris
noſtri ſententia ad
mentem reducitur: ex huius nobis
lectiõis verbis queſtio valde
implexa generať. Alio ꝗppe
in loco inquiſitus a diſcipulis
dominus de helie aduentu |
reſpondit. Helias iam venit | ⁊
non cognouerunt eum: ſed fecerunt
in eo quecunqꝫ voluerunt.
Et ſi vultis ſcire: iohãnes ipſe
8 eſt helias. ℟. Intuemini quantus
ſit iſte ꝗ ingrediť ad ſaluãdas gẽtes:
ipſe eſt rex iuſtitie. Cuiꝰ gñatio non
habet finẽ. ℣. Et dñabiť a mari vſqꝫ
ad mare. Cuius gene. Lectio. ix.

REquiſitus autẽ iohãnes:
dicit. Non ſum helias.
Quid eſt hoc fratres chariſſimi:
qꝛ qđ veritas affirmat | hoc
ꝓpheta veritatis negat? Valde
nanqꝫ inter ſe diuerſa ſunt:
ipſe eſt | ⁊ non ſum. Quomodo
ergo hic ꝓpheta veritatis eſt:
ſi eiuſdem veritatis ſermonibꝰ
cõcors non eſt? Sed ſi ſubtiliter
veritas iſta requiritur: hoc
quod inter ſe contrariũ ſonuit |
quomodo contrarium nõ ſit inuenitur.
Ad zachariã nãqꝫ de
iohãnis ꝑmiſſione angelus dixit.
Ipſe ꝓcedet ante illũ in ſpũ
⁊ ꝟtute helie. Qui idcirco venturus
in ſpũ ⁊ ꝟtute helie dꝛ | qꝛ
ſicut helias ſecundum dñi aduẽtũ
ꝓueniet: ita ⁊ iohãnes preuenit
primum. Et ſicut ille precurſor
venturus eſt iudicis: ita
iſte ꝑcurſor factus eſt redẽptoris.
℟. Potẽtes iſrael ramos vros 9
expãdite / et florete / ⁊ fructus facite.
Prope eſt vt veniat dies domini. ℣.
Rorate celi deſuper ⁊ nubes pluant
iuſtũ: aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatorẽ.
Prope. Gloria. Prope. Euuae.
Emitte agnum. In laudibus. an.

CAnite tuba in ſion quia prope eſt
dies domini: ecce veniet ad ſaluãdũ 1
nos alleluia alľa. ps. Dñs regñ. an.
Ecce veniet deſideratus cũctis gentibus:
⁊ replebitur gloria domꝰ dñi. 2
alľa. ps. Jubilate. an. Erunt praua
in directa / et aſpera in vias planas: 3
veni domine ⁊ noli tardare alľa.
ps. Deus deus meus. an. Dominus
veniet occurrite illi dicẽtes: ma- 4
gnum principium et regni eius non
erit finis: deus fortis dominator princeps
pacis alľa alľa. ps. Benedicite.
an. Omnipotens ſermo tuus do-
mine a regalibus ſedibus veniet alleluia. 5
ps. Laudate do. Capitulũ.

GAudete in domino ſemper: Philip.4 A
iterũ dico gaudete: modeſtia
veſtra nota ſit omnibus hominibus:
dominus prope eſt.
hyꝰ. Vox clara. ℣. Vox clamãtis.
an. Ego vox clamantis in deſerto:
dirigite viã domini: ſicut dixit eſaias

las prophetas. ℣. Benedictꝰ. Oꝛo. Excita. Memo. de ſctā ma. Ad primā. Añ. Canite tuba. Ps. Deꝰ deus meus reſ. Ad. iij. Añ. Ecce veniet. Ps. Legē pone. Cḣ. Gaudete in dño. ℟. ⁊ ℣. ſicut in. j. do. aduen. do. ad oēs hoꝛ. dicūtur. Ad ſextam. Añ. Erunt. Ps. Defecit in ſalu. Capitulum.

Philip. 4 A Nihil ſoliciti ſitis: ſed ī oī oꝛatione ⁊ obſecratione cū grārum actiōe petitiōes veſtre inoteſcāt apud deū. Ad. ix. Añ. Omnes ſermo. Ps. Mirabilia. Capłm.

Philip. 4 B Pax dei q̄ exuperat oēm ſenſum: cuſtodiat coꝛda et coꝛpoꝛa veſtra: et intelligentias veſtras. Ad veſperas. Añ. Sede a dextris. Ps. Dixit dominus. Cḣ. Gaudete in domino. ℟. Feſtina ne tardaueris. Iſte hoc ℟. ante O. hyꝰ Conditoꝛ. ℣. Rorate celi. Añ. O. Ps. Magnificat. Oꝛo. Excita. Memoꝛia de ſancta maria. vꝫ. Quotidie per hebdo. vſqꝫ ad vigiliā natiuit. domini dicuntur ℣ꝰ et ℟. ſecundum oꝛdinem noctur. do. hiſt. quando de feꝛ. agitur.

¶ Lect. per hebdom. Lcō. j.

Esa. v. C. Ve qui conſurgitis mane ad ebꝛietatem ſectandā et potandū vſqꝫ ad veſperam: vt vino eſtuetis. Cithara ⁊ lyra et tympanum ⁊ tibia et vinum in conuiuijs veſtris: et opus domini non reſpicitis: nec opera manuum eius conſideratis. Propterea captiuus ductꝰ eſt populus meus/ qꝛ nō habuit ſcientiam: et nobiles eiꝰ interierunt fame: et multitudo eius ſiti exaruit. Propterea dilatauit infernus aīam ſuam: ⁊ aperuit os ſuum abſqꝫ vllo termino. Hec dicit. Lectio ſecunda.

Et deſcēdēt foꝛtes eius/ ⁊ populus eius/ ⁊ ſublimes glorioſiqꝫ eiꝰ ad eū. Et incuruabitur homo ⁊ humiliabitur vir: ⁊ oculi ſublimium depꝛimentur. Et exaltabitur dominus exercituum in iudicio: et deus ſanctus ſanctificabitur in iuſticia. Et paſcentur agni iuxta oꝛdinem ſuum: et deſerta in vbertatem verſa aduene comedent. Hec dicit dominus. Lectio. iij.

Ve qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis: et quaſi vinculum plauſtri peccatum. Qui dicitis/ feſtinet ⁊ cito veniat opus eius vt videamus: ⁊ appꝛopiet et veniat conſilium ſancti iſrael: et ſciemus illud. Hec. ¶ Alie lect. p hebdō. lec. j.

Ve q̄ dicitꝭ malū bonū et bonū malū: ponētes tenebꝛas lucē ⁊ lucē tenebꝛas: ponētes amarū ī dulce ⁊ dulce in amarū. Ve q̄ ſapiētes eſtis in oculis veſtris: et coꝛam vobiſmetipſis pꝛudentes. Lectio. ij.

Ve q̄ potētes eſtꝭ ad bibendū vinū: ⁊ viri foꝛtes ad miſcēdā ebꝛietatē. Qui iuſtificatis impiū p̄ muneribꝰ: ⁊ iuſticiā iuſti aufertꝭ ab eo. Propter hoc ſicut deuoꝛat ſtipulā lingua ignis et caloꝛ flamme exurit: ſic radix eoꝛū ſicut fauilla erit: ⁊ germen eoꝛum vt puluis aſcēdet. Le. iij.

Abiecerūt enim legē domini exercituum: ⁊ eloquium

ſancti iſrael blaſphemauerūt.
Ideo iratus eſt furoꝛ dn̄i in populū
ſuum: ⁊ extēdit manū ſuā
ſuper eū: ⁊ percuſſit eū. Et cō-
turbati ſunt mōtes: ⁊ facta ſūt
morticina eoꝝ quaſi ſtercꝰ in
medio platearū. In his oībus
non eſt auerſus furoꝛ eius: ſed
adhuc manus eius extēta. Hec
di. Fer. ij. ān. Dicit dominus: penitentiā
agite / appropinquabit eñ
regnū celoꝝ allā. ps. Benedictꝰ.
Ad veſ. ān. O. ps. Mgt. Feria
iij. ān. Conſurge conſurge: induere
fortitudinem brachiū domini. ps.
Benedictus. Ad veſ. ān. O. ps.
Magnificat. Si vigi. ſcti thome
apl'i in do. vel in. iiij. vel in
v. fer. vel in ſab. iiij. temporum
eue. nihil fiat de vigil. niſi tm̄
memo. ad miſ. ſed in quacunq;
alia fer. contig. fiat miſ. de vigi.
Si feſ. ſancti thome apoſtoli
in. vj. fe. vel in ſab. iiij. temporū
eue. nihil ad matu. de ie.
fiat niſi tm̄ memo. ſed poſt. iij.
dicit miſ. de apoſtolo. Poſt. vj.
pō miſ. fiat ſolē. de ieiu. vtraq;
ad pncipa. altare ⁊ poſt incho.
ie. Si feſ. ſancti thome apoſtoli
in do. eue. differatur in craſti.
vt inferius patebit in loco
ſuo. Fer. iiij. ān. Ponent domino
gloriā: et laudē eius in inſulis nūciabūt:
q2 ecce veniet et nō tardabit.
ps. Benedictus. Ad veſ. ān. O.
ps. Magnificat. Fer. v. ān. Cōſolamini
cōſolamini popule meꝰ dicit
dominus deus noſter. ps. Benedictꝰ.
Ad veſ. ā. O. ps. Mgt.
Fe. vj. ān. Dies domini ſicut fur
in nocte ita veniet: et vos eſtote parati:
q2 qua hora nō putatis filius hominis
veniet. ps. Benedictꝰ. Ad
veſ. ān. O. ps. Magt. ¶ Septimodecimo
kal'. ianua. ſemp incipitur
ān. O ſapientia. ⁊ hoc ſequēs
℟. Feſtina. Semper dicitur
ad veſpe. ad initium huius ſe
O ſapientia. niſi forte in ſab. inchoetur:
tunc dicatur ℟. de hiſ.
dn̄icali: videlicet ℟. Qui venturus.
Poſtea ℟. Feſtina. Qz quotidie
ad veſ. qn̄ de aduē. agitur:
vſq; ad vig. nati. dn̄i niſi i ſab.
iiij. dn̄icc. ℟. Feſtina ne tardaueris
domine. Et libera populum tuū.
℣. Veni dn̄e et noli tardare: relaxa
facinora plebi tue. Et. Gloria. Iterū
a choro reincipiatur ℟. Feſtina.
hyꝰ. Conditor. ℣. Rorate. Excellentior
pſona que in choro preſens
fue. incipiat ān. O ſapientia 1
q̄ ex ore altiſſimi prodiſti attingēs a
fine vſq; ad finē fortiter ſuauiterq;
diſponēs oīa: veni ad docēdum nos
viā prudētie. ps. Mgt. Nulle deinceps
fiant preces neq; pſtrationes
ad veſ. Sed ad cōple. et
ad oēs alias hor. fiāt preces cū
proſtratione more ſolito. Memo.
de ſancta mar. ad illud primum
O. dicitur. ān. Aue maria.
Ad alias vero veſp. quando de
fer. agitur: dicitur ad memo. de
ſancta maria. ān. Ne timeas. vſq;
ad vigi. nati. dn̄i. Ad iſtud primum
O. nulla fiat memo. de oībus
ſcīs: ſz abhinc fiāt mēo. de
ſctā ma. ⁊ de oībꝰ ſcīs ſicut in
alijs fe. vſq; ad vigi. nati. dn̄. tā
ad veſ. q̄ ad matuti. ā. O adonai 2
et dux domꝰ iſrael: qui moyſi in igne
flamme rubi apparuiſti: et ei in ſina

legem dedisti : veni ad redimendum
nos in brachio extēto. ps. Magt.
3 ān. O radix iesse qui stas in signum
populorū:super quē continebunt re-
ges os suū:quem gentes deprecabū
tur:veni ad liberādū nos iā noli tar
4 dare. ps Magt. ān. O clauis da-
uid et sceptrum domus israel:q̄ ape-
ris et nemo claudit:claudis et nemo
aperit:veni et educ vinctū de domo
carceris sedētē in tenebris et vmbra
5 mortis. ps. Magt. ān. O oriēs splē
dor lucis eterne ⁊ sol iustitie:vēi ⁊ illu
mina sedētes i tenebris ⁊ vmbra mor
6 tis. ps. Magt. ān. O rex gentium
et desideratus earū lapisq̄ angula-
ris qui facis vtraq̄ vnū:veni salua
hominem quē de limo formasti. ps.
7 Magt. ān. O emanuel rex et legis-
fer noster / expectatio gentiū et sal-
uator earū:veni ad saluandū nos do
mine deus noster. ps. Magt. ān.
8 O virgo virginū quomodo fiet istud
q̄r nec primā similē visa es nec habe-
re sequentē : filie hierusalē quid me
admiramini? diuinū est mysteriū hoc
9 quod cernitis. ps. Magt. ān. O
thoma didyme per christum quē me-
ruisti tangere:te precibus rogamus
altisonis: succurre nobis miseris ne
dānemur cū impiis in aduentu iudi-
cis. ps. Magt. Hec sola ān. O
thoma dicit ad vtrasq̄ vesp. de
s.thoma apl'o sup ps Magt. Me
moria de aduē. i die sancti tho-
me apl'i ad mat. ān. Nolite time
re: q̄nta enim die veniet ad vos domi
nus deus noster. Quando aūt fest.
s.thome apl'i differt in.ii.fer.
tūc eo anno hec ā. Nolite timere.
oino pretermittat : ⁊ ān.fe.scz
Dicit dn̄s. ad memo. de aduē. dicatur.

¶ In vigi. nati. dn̄i. Ad matut. inuit. Hodie scietis q̄r veniet dominus:et mane videbitis gloriam eius. ps. Venite. Hoc inuitatoria dicit a solo cleri. de. ii. forma nisi i do. eue. hy⁹. Verbū supernū. Sup noc. āe ⁊ psalmi illius fer. Vlus. Constantes estote. ℟. Videbitis auxilium domini super vos. ¶ Secundum matheū.

Cap. i.

In illo tempore. Cū esset desponsata mater iesu maria ioseph: anteq̄ conuenirent inuenta est in vtero habens de spiritu sancto. Et reliqua. Homelia origenis. Lectio prima.

Que fuit necessitas fratres vt desp̄ōsata esset maria ioseph: nisi ꝓpterea quaten⁹ hoc sacramentū diabolo celaretur / ⁊ ille malign⁹ fraudis commēta aduersus desponsatā virginē nulla penitus inueniret? Vel ideo desp̄ōsata fuerat ioseph: vt nato infanti vel ipsi marie curam videret impendere ioseph: siue in egyptū iens / vel inde denuo rediēs. Ideo fuerat desponsata ioseph: non tū in cōcupiscentia iūcta. ℟. Sanctificamini hodie et estote parati: q̄r die crastina videbitis maiestatē dei in vobis. ℣. Hodie scietis q̄r veniet dominus: et mane videbitis. Maiestatem Lect. scda.

Mater (inq̄t) ei⁹. Mater immaculata: mr̄ incorrupta: mr̄ intacta. Mater ei⁹. Cui⁹ ei⁹? Mater dei vnigeniti / dn̄i ⁊ regis oīm / plasmatoris ⁊ creatoris cūctorū. Ipse q̄ in excelsis est sine mr̄e: ⁊ in terris est sine p̄re. Ipse q̄ in celis scd̄m deitatē in

ſinu eſt patris: & in terris ſcđm
corporis ſuſceptionē in ſinu eſt
matris. O magne admirationis
gratia. O inenarrabilis ſuaui-
tas. O ineffabile magnū q; ſa-
cramētum. Ipſa eadem virgo:
ipſa & mater dñi. Ipſa & geni-
trix: ipſa & eiꝰ ancilla. Plaſma-
2 tio eius ipſa quē genuit. ℟. Cō-
ſtantes eſtote: videbitis auxiliū dñi
ſuper vos: iudea ⁊ hieruſalem nolite ti-
mere. Cras egrediemini: et dñs erit
vobiſcū. ℣. Vos qui in puluere eſtis
expergiſcimini et laudate: ecce dñs
veniet cū ſalute. Cras egre. lec. iij.
Quis iſta vnq̄ audiuit? Quis
vidit ſimilia? Quis hoc cogita-
re potuit vt virgo mater eſſet/
intacta generaret/ q̄ et virgo
permāſit & genuit? Sicut eñ
rubus quōdam cōburi videba-
tur/ & ignis eū non tāgebat: &
ſicut tres pueri in camino in-
cluſi habebātur/ & tñ eos nō le-
debat incendiū/ nec odor fumi
erat in eis: vel quēadmodū da-
nieli intra lacū leonum incluſo
clauſtris nō apertis allatū eſt
ei prādiū ab abacuch: ita & hec
ſcā virgo genuit deū/ ſz intacta
permāſit. Mr̄ effecta eſt: ſz vgi-
3 nitatē nō amiſit. ℟. De illa oc-
culta habitatiōe ſua egreſſꝰ eſt filiꝰ
dei: deſcēdit viſitare ⁊ cōſolari oēs.
Qui eū de toto corde deſiderabant.
℣. Ex ſion ſpecies decoris eiꝰ: deus
noſter manifeſte veniet. Viſitare. Glo-
ria. Qui. Non dr̄ Te deum. ℣ꝰ.
Craſtina die delebitur iniquitas ter-
re. ℟. Et regnabit ſup nos ſaluator
2 mūdi. In laud. An. Iudea ⁊ hie-
ruſalē nolite timere: cras egrediemi-
ni ⁊ dñs erit vobiſcū. Ps. Miſerere.
re. & ceteri pſ illiꝰ fe. q̄ ſi dō. fue-
rit tūc dicatur pſ Dñs regna-
uit. ſicut in aliis do. pcece. An.
Hodie ſcietis q̄ veniet dñs: ⁊ mane 2
videbitis gloriā eiꝰ. An. Craſtina die 3
delebitur iniq̄tas terre: et regnabit
ſup nos ſaluator mūdi. An. Propter 4
ſion nō tacebo: donec egrediatur vt
ſplēdor iuſtus eius. Si vigi. nati.
do. in ſabba. cōrige. non dr̄ An.
Propter ſion. ſup canticū: ſz An.
Expectetur. cum pſo Audite celi.
et in illo āno pretermittat̄ An.
Propter ſion. ſz quācūq; alia fer.
cōrige. An. Propter ſion. ſup can-
ticū dr̄. An. Expectetur ſicut pluuia 5
eloquiū dñi: et deſcendet ſup nos ſi-
cut ros deꝰ noſter. Ps. Audite celi.
A. Craſtina erit vobis ſalꝰ: dicit dñs
deꝰ exercituū. Ps. Laudate. Cā.
PRopter ſion nō tacebo/ & Eſa.
propter hieruſalē nō quie- 61.A
ſcam: donec egrediat̄ vt ſplen-
dor iuſtus eiꝰ: & ſaluator eiꝰ vt
lāpas accēdatur. Hyꝰ. Vox cla-
ra. ℣ꝰ. Hodie ſcietis q̄ veniet dñs.
℟. Et mane videbitis gloriā eius.
An. Cum eſſet deſponſata mater ieſu
maria ioſeph/ anteq̄ conuenirent in-
uenta eſt in vtero habens: q̄d enim
in ea natum eſt de ſpiritu ſancto eſt
alleluia. Ps. Benedictus. Oro.
DEus qui nos redemptio-
nis noſtre annua expecta-
tione letificas: pſta vt vnigeni-
tum tuū quem redemptorē leti
ſuſcipimꝰ/ venientem quoq; iudi-
cem ſecuri videamus dñm no-
ſtrū ieſum xp̄m filiū tuū: q̄ te-
cum viuit et regnat in vnitate
ſpūſſancti. ꝑ. Amē. Dñs vo-

biſcum. Deīde hebdomadarius dicat **Benedicam⁹ dño.** Hec precedēs oro dicit ad matut. et ad alias horas huius diei: ⁊ etiam ad primas veſp. Non dicantur preces: nec fiat genuflexio ad has matu. nec ad alias ho. hui⁹ diei. Non dicantur matut. de ſctā maria hac die in cōuentu: nec ab hinc uſqꝫ ad octa. ſancti Stepha. tamē dicent extra conuentū: nā quotidie ſiue in cho. ſiue extra cho. per totū annum dicūtur veſ. ⁊ matut. de ſancta maria. Nulla mēo. fiat ad has matu. ſi dñica nō fuerit: niſi tantum de oibus ſctis: ſcilicet ān. **Ecce dñs veniet.** ℣. **Ecce apparebit dñs.** oro. **Cōſcientias noſtras.** Nō dicit ps **Ad te leuaui.** ad has matut. nec ab hinc uſqꝫ ad inceptionem hiſto. **Dñe ne in ira.** Ad .j. ān. **Iudea ⁊ hie.** ps. **Deus in noie. Bti imma. Retribue. Gloria pa.** Ān. **Gloria tibi tri.** ps. **Quicūqꝫ vult.** cp̄m. **Dñe miſe.** ℟. **Jeſu xpe.** cū **allā.** ℣. **Qui ſedes.** et hꝫ cū **allā.** quotidie infra oct. uſqꝫ ad oct. epi. ⁊ in ipſis oct. ⁊ iſte ℣. **Qui ſedes,** hac die tm̄ hꝫ.

¶ Hoc etiā generaliter fit per totū annū ꝙ quotienſcūqꝫ dñr ℟. ſup hoc. cū **allā.** ℟. **Jeſu xpe.** debet precedere cum **allā.** Preces ⁊c. que ad primā pertinēt abſqꝫ proſtratione expleantur. Si hec vigil. in do. euene. hoc mō dicet prima. Ad .j. hy⁹. **Jā lucis.** Ān. **Judea ⁊ hierlm.** ps. **De⁹ in noie.** Ān. **Te iure.** ps. **Quicūqꝫ.** cp̄. **Regi ſeculoꝝ.** ℟. **Jeſu xpe.** cū **allā.** Cetera vt ſ. Ad oēs hor. dñr cantus ſeꝗ. ſup hym. ſi do. nō fue. Ad .iij. ān. **Hodie ſcietis.** ps. **Legē po.** cp̄. **Propter ſion.** ℟. **Cōſtātes eſtote Allā allā.** ℣. **Videbitis auxiliū dñi ſuper vos. Allā. Gloria. Cōſtātes.** ℣. **Craſtina die erit vobis ſalus.** ℟. **Dicit dñs de⁹ exercituū.** ſine **allā.**

¶ Sciendū eſt ꝙ oēs reſponſiones ℣ſiculoꝝ ſine **allā.** dicant per totū annū extra tps paſc. niſi poſt ℣. **Verbū caro.** et poſt ℣. **Dñs reg.** oro. **Deus ꝗ.** Ad .vj. ā. **Craſtina.** ps. **Defecit.**

Cp̄m. Eſa. 62. A

VIdebūt gētes iuſtū tuū ⁊ cūcti reges inclytū tuū: ⁊ vocabit tibi nomē nouū qđ os dñi noiauit. ℟. **Craſtina die erit vobis ſal⁹ Allā all.** ℣. **Dicit dñs de⁹ exercituū. Allā all.** ℣. **Hodie ſcietis qꝛ veniet dñs.** ℟. **Et mane videbitis gloriā ei⁹.** oro vt ſ. Ad .ix. ā. **Craſtina.** ps. **Mirabilia.**

Cp̄. Eſa. 62. A

NOn vocaberis vltra derelicta: et terra tua nō vocabit ampli⁹ deſolata: ſꝫ vocaberis volūtas mea in ea: et terra tua inhabitabit. ℟. **Hodie ſcietis quia veniet dominus Allā allā.** ℣. **Et mane videbitis gloriā ei⁹. Allā allā.** ℣. **Conſtantes eſtote.** ℟. **Videbitis auxiliū domini ſuper vos.**

Si hec vigi. natiui. dñi in ſabba. cōtige. iein. iiij. tempoꝝ non in ipſa hebdo. ſed in precedenti erūt. Si aūt hec vigi. in do. euene. totū ſerui. fiat de do. uſqꝫ ad ℣. tertij noct. qui erit **Conſtantes eſtote.** ante pronūciationē euange. preter inuit. qđ erit de vigi. ſcilicet **Hodie ſcietis.** Deinde vero totū de vigi. dicatur: ⁊ poſt p̄mā coll. que erit de vigil̃. poſt ħm **Benedict⁹.** fiat memo. de dñica tātum. Sʒ nulla fiat memo. de ſancta maria: nec etiā matut. de ea dicantur in cōuentu: neqʒ mēo. de omnibus ſanctis. Ad .j. ān. **Judea et hierlm.** añe cp̄. ℟. ℣. ⁊ coll. ſup oēs alias hor. de vigi. erūt cū mutatiōe de vigi. p̄ced. ⁊ nihil de eo. Miſſa v̄o dc. dʒ in cap̄. poſt primā ante .iij. ⁊ ante proceſ. ⁊ miſſa de vigilia dʒ poſt .vj. in cho. ad aucteticū altare cum **alla.** ℣. **Craſtina.** Sequētia. **Jubilemus.** ¶ In vigil. natiuitatis dñi. Ad primas veſp. aña.

1 Rex pacificus magnificat⁹ eſt:
cuius vultū deſiderat vniuer-
2 ſa terra. Ps. Laudate pueri. An.
Magnificatus eſt rex pacific⁹ ſuper
oēs reges vniuerſe terre. Ps. Lau-
3 date dñm oēs gētes. An. Scito-
te quia prope eſt regnum dei: amen
dico vobis q̄ nō tardabit. Ps. Lau-
4 da anima. An. Leuate capita vr̄a:
ecce appropinquabit redemptio vr̄a.
5 Ps. Laud. dñm qm̄ bon⁹ eſt. A.
Completi ſunt dies marie vt pareret
filium ſuum primogenitum. Ps. Lau-
da hieruſalem dñm. Capitulū.

Eſa. ix. A. Populus gentiū qui ambulabat in tenebris vidit lucē magnā: habitātibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. ℟. Judea et hieruſalē nolite timere. Cras egrediemini. Et dominus erit vobiſcum. ℣. Conſtantes eſtote: videbitis auxiliū domini ſup vos. Cras Egre. Gloria. Et. Hy⁹.

Veni redemptor gētium / oſtēde partum virginis: miretur omne ſeculū / talis decet partus deum.

Non ex virili ſemine / ſed myſtico ſpiramine: verbum dei factum caro / fructuſqʒ ventris floruit.

Aluus tumeſcit virginis / clauſtra pudoris permanent: vexilla virtutum micāt / verſatur in templo deus.

Procedens de thalamo ſuo / pudoris aula regia: gemine gygas ſubſtantie / alacris vt currat viam.

Egreſſus ei⁹ a p̄re / regreſſus ei⁹ ad patrē: excurſus vſqʒ ad inferos / recurſus ad ſedē dei.

Equalis eterno patri / carnis ſtrophio accingere: infirma nr̄i corporis / virtute firmās perpeti.

Preſepe iā fulget tuū: lumenqʒ nox ſpirat nouū: qđ nulla nox interpoſſet / fideqʒ iugi luceat.

Deo patri ſit gloria / eiuſqʒ ſoli filio: cum ſpiritu paraclito / ⁊ nūc ⁊ in perpetuū. Amē.

Nota in fine huius hymni **Gloria tibi dñe.** nec ad cōpleto. ſed ℣. **Deo p̄ri.** ℣. **Tanq̄ ſpōſus.** ℟. **Dñs procedēs de thalamo ſuo.** Ane **alla.** An. Dum ortus fuerit ſol de celo videbitis regem regū procedentē a patre: tanq̄ ſponſum de thalamo ſuo. Ps. **Magt.** Tota cātet̄ ān. antequā inchoet̄ ps. **Magt.** Hec ſūt feſta maiora dupl̄. in quib⁹ ad p̄mas veſpas tm̄ ſup ps. **Mgt.** tota cātabit̄ ān. añ pſalmi intonationē Scs prim⁹ dies natiuitatis dñi: dies epipha. dies purifica. beate ma. prim⁹ dies paſche: dies aſcenſio. dñi: primus dies pēteco. Feſtū ſancte

Trinitas. Feſtum corporis chriſti | feſtū reliquiarū | feſta viſitationis / aſſumptionis / ⁊ natiuit. btē marie / feſ. dedica. eccleſie / feſ. oīm ſanct. ⁊ feſtū loci. Or. **Deꝰ qui nos redemp.** vt̄ſ ad matutī. ⁊ terminetur vt ibi dr̄ **Dñs vobiſcū** R. duobus cleri. de ſecūda for. dr̄ **Benedicamus do.** cū **alla.** Et ſciendū eſt ꝙ in oībus vigi. ſanctorū ſiue fuerit de tp̄ali ſiue de ſanctis: ſemper ad .j. veſ. dr̄ oro de vigi. niſi feſtū differatꝰ ⁊ niſi in vigi. ſancti thome apl̄i ⁊ ſancti iacobi ⁊ ſancti bartholomei. Qū vero feſ. differtꝰ tūc in vigi. predictorū apl̄orū oro de die dicatꝰ ad .j. veſ. Ad cōple. vnꝰ de ſuperiori gra. ſup ps. incipiat āī. **Eſtote parati ſimiles hominibus expectātibus dominū ſuū quādo reuertatꝰ a nuptijs.** ps. **Cū inuocē.** ⁊ ceteri ps. cōſueti. cap. **Tu in nobis.** hyꝰ. **Saluator mūdi.** ℣. **Cuſtodi nos.** āī. **Vigilate oēs et orate neſcitis enī qū tp̄s ſit vigilate ergo neſcitis enī qū dñs domus veniet: ſero/ an media nocte/ an galli cātu/ an mane: ne cum venerit repente inueniat vos dormiētes.** ps. **Nunc dimittis.** Preces ⁊ cetera que ad cōple. pertinent ſunt exequēda. ¶ In die nati. do. Ad matu. Inuita. **Chriſtus natus eſt nobis. Venite adoremus.** ps. **Venite exulte.** Hyꝰ.

Chriſte redēptor omniū / ex patre patris vnice: ſolus ante principium / natus ineffabiliter.

Tu lumen / tu ſplendor patris / tu ſpes perennis omnium: intende quas fundunt preces / tui per orbem famuli.

Memento ſalutis auctor / quod noſtri quondam corporis: ex illibata virgine naſcendo formā ſumpſeris.

Hic preſens teſtatur dies / currēs per anni circulū: ꝙ ſolus a ſede patris: mūdi ſalus adueneris.

Hunc celum terra hunc mare / hunc omne quod in eis eſt: auctorem aduentus tui laudat exultans cantico.

Nos quoq; qui ſancto tuo / redēpti ſanguine ſumus: ob diem natalis tui / hymnum nouum concinimus.

Gloria tibi domine q̄ natꝰ. ⁊c.

Hic primū dr̄ **Gloria tibi dñe.** Hic etiam ꝟ. dicetꝰ in fine oīm hymnorū eiuſdē metri vſq; in craſtinū purifi. preter̄q̄ in feſ. epi. ⁊ ꝑ oct. ⁊ niſi i hym. **Deꝰ creator oīm.** Dicetur etiā in fine oīm hym. eiuſdē metri: ⁊ in oībus feſ. ⁊ ꝑ oct. beate marie / ⁊ in cōmemo. btē ma. virginis eiuſdē metri ꝑ totū annū. Et i feſ. corporis xp̄i ⁊ ꝑ oct. ⁊ in oct. q̄uis de ipſa octa. ſit ſeriu. niſi in hym **Verbū ſupnū.** In .j. noc. āī. **Dñs dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu ego hodie genui te.** ps. **Quare fremuē.** āī. **Tanq̄ ſponſus dñs ꝓcedēs de thalamo ſuo.** ps. **Celi enarrāt.** āī. **Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum.** ps. **Eructauit.** ℣. **Tanq̄ ſpōſus.** R. **Dominus procedens de thalamo ſuo. alleluia.** Tres prime lectiones de prophetia eſaie legantur. Lectio prima.

Eſa. 9.A. PRimo tempore alleuiata eſt terra zabulon ⁊ terra neptali: et nouiſſimo aggrauata eſt via maris trans iordanem galilee gẽtiũ. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnã: habitantibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Multiplicaſti gentẽ: nõ magnificaſti leticiã. Letabunť corã te ſicut qui letãtur in meſſe: ſicut exultant victores capta preda / quãdo diuidunt ſpolia. Iugũ enim oneris eius / et virgã humeri eiꝰ / et ſceptrũ exactoris eiꝰ ſuperaſti: ſicut in die madiã. Qꝛ oĩs violenta predatio cũ tumultu: et veſtimentum mixtũ ſanguine erit in combuſtionem et cibus ignis. Paruulꝰ enim natus eſt nobis: ⁊ filius datus eſt nobis. Et factus eſt principatus ſuper humerũ eius: ⁊ vocabitur nomẽ eius admirabilis / conſiliarius / deus fortis / pater futuri ſeculi / princeps pacis. Multiplicabitur eiꝰ imperiũ: et pacis non erit finis. In fine harum trium lectionum dicitur Hec dicit dominus. Non dicitur Qui hodierna die de virgine naſci dignatus eſt. ſecũdum vſum Sar. ℟. Hodie nobis celorum rex de virgine naſci dignatꝰ eſt vt hoīem perditũ ad regna celeſtia reuocaret: gaudẽt exercitus angelorum. Quia ſalus eterna humano generi apparuit. ℣. Gloria in excelſis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia ſalus. Lectio. ij.

E xl. COnſolamini conſolamini popule meꝰ: dicit deus veſter. Loquimini ad cor hieruſalem ⁊ aduocate eã: quoniã completa eſt malitia eius / dimiſſa eſt iniquitas illiꝰ. Suſcepit de manu domini duplicia: pro omnibꝰ peccatis ſuis. Vox clamãtis in deſerto / parate viam dñi: rectas facite ĩ ſolitudine ſemitas dei noſtri. Oĩs vallis exaltabitur: et omnis mõs et collis humiliabitur. Et erunt praua in directa: ⁊ aſpera in vias planas. Et reuelabiť gloria dñi: et videbit omnis caro pariter quod os dñi locutũ eſt. Vox dicentis. Clama. Et dixi. Quid clamabo? Oĩs caro fenũ: ⁊ oĩs glĩa eiꝰ quaſi flos agri. Exiccatum eſt fenũ: ⁊ cecidit flos. Verbum autem dñi manet in eternũ. Hec dicit dñs. ℟. Hodie nobis de celo pax vera deſcẽdit. Hodie ꝑ totũ mũdum melliflui facti ſunt celi. ℣. Hodie illuxit nobis dies redẽptionis noue / reparationis antique / felicitatis eterne. Hodie. Lec. iij.

E lij.A COnſurge cõſurge: induere fortitudine tua ſion. Induere veſtimẽtis glorie tue hierl'z ciuitas ſctã: qꝛ nõ adijciet vltra vt ptrãſeat ꝑ te icircũciſus ⁊ immundꝰ. Excutere de puluere: conſurge ſede hieruſalem: ſolue vincula colli tui captiua filia ſion. Qꝛ hec dicit dominus deꝰ. Grat' venũdati eſtis: et ſine argento redimemini: qꝛ hec dicit dñs deꝰ. In egyptum deſcendit populus meus in p̄ncipio vt colonus eſſet ibi: et aſlur absqꝫ vlla causa calũniatus est eum. Et nũc quid mihi est hec: dicit dominus. Quoniam ablatus est populus meus gratis. Dominatores eius inique agunt dicit dñs: ⁊ iugiter tota die nomē meū blasphematur.

3 Hec dicit dominus. ℟. Descendit de celis missus ab arce patris: introiuit per aurē virginis in regionē nostrā indutꝰ stola purpurea. Et exiuit per auream portam. Lux et decus vniuerse fabrice mundi. ℣. Tanq̄ sponsus dñs procedens de thalamo suo. Et exiuit. Gloria patri. Lux et decus. Nō dicatur prosa ad matutin. sed tm̄ ad proces. huius diei añ missam. In .ij. noctur. aña. Suscepimus deus misericordiā tuā in medio tēpli tui. ps. Magnꝰ dominus. An. Orietur in diebus dñi abundantia pacis et dominabitur. ps. Deus iudicium. An. Ueritas de terra orta est: ⁊ iustitia de celo prospexit. ps. Bñdixisti. ℣. Ipse inuocauit me. Pater meus es tu. Aña alleluia.

Sermo beati Isidori epi de nati. domini. Lectio .iiij.

Natalis dñi dies ea de causa a patribꝰ votiue solēnitatis institutꝰ est: q2 in eo xp̄s p redemptione mūdi nasci corporaliter voluit: prodiens ex virginis vtero / qui erat in patris imperio. Cuiꝰ suscepte carnis causa hec est. Postq̄ enim inuidia diaboli parens ille primus spe seductus inani cecidit: cōfestim exul ac perditus in omni genere suo radicem malitie et peccati traduxit. Crescebatqꝫ in malum vehementius omne genꝰ mortaliū: diffusis vbiqꝫ sceleribus: ⁊ (quod est nequiꝰ) omnium cultibꝰ idolorū. Volens ergo deus terminare peccatū: cōsuluit verbo / lege / prophetis / signis / plagis / prodigijs. Sed cum nec sic quidem errores suos admonitꝰ agnosceret mundus: misit deus filiū suū vt carnem indueret: ⁊ hoībus appareret: ⁊ peccatores sanaret. Ista lect. ⁊ oēs lec. sequen. terminantur cum Tu autem. ℟. Quē vidistis pastores dicite: annunciate nobis in terris quis apparuit. 4

Natū vidimus in choro angelorum saluatorem dñm. ℣. Scdm q̄ dictum est nobis ab angelo de puero isto: inuenimus infantem pannis inuolutū et positum in presepio in medio duū animaliū. Natū. Aliꝰ ℣. per heb. Dicite quidnā vidistis: ⁊ annunciate xp̄i natiuitatem. Na. Et h3 p hebdo. siue do. fuerit. siue nō. Lec. v. et. vj. legantur de ser. bti leonis pape de nati. domini. Lec. v.

Exultemus in dño dilectissimi: ⁊ spirituali iocūditate letemur: q2 illuxit nobis dies redēptiōis noue / reparationis antiq̄ / felicitatꝭ eterne. Reparatur enī nobis salutꝭ nr̄e ānua reuolutiōe sacramētū: ab initio promissum / i fine redditū / sine fine mãsurū. In quo dignū est nos sursum erectꝭ cordibꝰ diuinū adorare mysteriū: vt qd̄ magno dei munere agitur / magnis eccl'ie gaudijs celebretur. ℟. O 5 magnū mysteriū ⁊ admirabile sacramētū: vt aīalia viderent dñm natum iacentem in presepio: btā virgo cuiꝰ

viſcera meruerūt portare dñm xp̄m.
℣. Dñe audiui auditū tuū ⁊ timui:
cōſideraui opera tua ⁊ expaui in medio
duū animaliū. Jacentē. Lec. vj.

INgreditur ergo huiꝰ mūdi
infima filiꝰ dei: de celeſti
ſede deſcendens ⁊ a paterna
glīa nō recedēs. Nouo ordine/
noua natiuitate generatꝰ. Nouo
ordine: qꝛ inuiſibilis in ſuis/
factꝰ eſt viſibilis in nr̄is. Incomprehēſibilis
voluit comprehēdi:
ante tēpora manens/ eſſe
cepit ex tēpore. Vniuerſitatis
dñs ſeruilē formā obumbrata
maieſtatis ſue dignitate ſuſcepit:
impaſſibilis deus nō dedignatꝰ
eſt homo eſſe paſſibilis:
et immortalis mortis legibus
ſubiacere. Noua autem natiuitate
generatꝰ: qꝛ inuiolata virginitas
ꝯcupiſcentiā neſciuit/
ſubſtātiam miniſtrauit. ℟. Te
6 laudant angeli ſancta dei genitrix q̄
virū nō cognouiſti ⁊ dñm in tuo vtero
baiulaſti: concepiſti per aurem dominū
noſtrū. Ut bn̄dicta dicaris inter
omnes mulieres. ℣. Ipſum genuiſti
⁊ in preſepe poſuiſti quem adorat
multitudo angelorꝝ. Ut bn̄. Gloria.
Ut. In. iij. noctur. An̄. Ipſe inuocauit
me all'a/ pater meus es tu all'a.
Ps. Miſericordias. An̄. Letentur
celi et exultet terra ante faciem dñi
quoniā venit. Ps. Cantate. j. an̄.
Notum fecit dñs all'a: ſalutare ſuum
all'a. Ps. Cantate. ij. ℣. Verbū caro
factū eſt. ℟. Et habitauit in nobis
all'a. Tres vlt. lc. legant in
cappis ſericis. Scḋm Lucam.

Cap. ij. A. IN illo tēpore. Exijt edictum
a ceſare auguſto vt
deſcriberetur vniuerſus orbis.
Hec deſcriptio prima facta eſt
a preſide ſyrie cyrino. Et ibant
oēs vt profiterentur ſinguli in
ſuam ciuitatē. Et reliqua. Homelia
beati greg. pp̄. Lc. vij.

Quia largiente dño miſſarum
ſolēnia ter hodie celebraturi ſumus:
loqui diu de euāgelica lectione
non poſſumus. Sed nos
quidē aliquid vel breuiter dicere
illa redēptoris noſtri natiuitas
cōpellit. Quid eſt ꝙ naſcituro
dño mundus deſcribitur:
niſi hoc qḋ aperte monſtratur:
Qꝛ ille veniebat in carne: qui
electos ſuos aſcriberet in eternitate.
Qḋ cōtra de reprobis ꝑ
prophetam dicitur. Deleantur
de libro viuentiū: ⁊ cum iuſtis
non ſcribātur. Qui bene etiam
in bethleē naſcitur: bethleem
quippe domꝰ panis interpretatur.
Ipſe nāqꝫ eſt qui ait. Ego
ſum panis viuꝰ: qui de celo deſcendi.
Tu autem. ℟. Beata dei 7
genitrix maria: cuius viſcera intacta
permanēt. Hodie genuit ſaluatorē ſeculi.
℣. Btā q̄ credidit qm̄ perfecta
ſunt oīa q̄ dicta ſunt ei a dño. Hodie.
Euāgeliū S. Luca. Lec. viij.

IN illo tempore. Paſtores Ca
loq̄bant adinuicē. Tranſeamus ij.
vſqꝫ bethleē: et videamus
hoc verbum quod factum
eſt: quod fecit dominus ⁊ oſtendit
nobis. Et reliqua. Homelia
venerabilis bede pſbyteri.

Nato in bethleem domino ſaluatore
(ſicut ſacra euangelij teſtatur
hiſtoria) paſtoribus q̄ in
eadem regione erāt vigilātes

et cuſtodientes vigilias noctis ſuper gregē ſuū: angelus dñi cū magna luce apparuit. Exortumq; mūdo ſolem iuſtitie/ nō ſolū celeſtis voce ſermonis: verūetiam claritate diuine lucis aſtruxit. Nuſq̄ eñi in tota veteris teſtamēti ſerie reperimꝰ angelos (qui tam ſedulo apparuere patribꝰ) cū luce apparuiſſe.
8 Tu autem. ℟. Beata viſcera marie virginis que portauerunt eterni patris filiū/ ⁊ beata vbera q̄ lactauerunt chriſtum dñm. Quia hodie pro ſalute mundi de virgine naſci dignatus eſt. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gētes ⁊ adorate dominum. Quia hodie p̄ ſalu.

¶ Initiū ſancti euangelij ſecundum Iohannem. Lectio. ix.

Cap. j.A. IN principio erat verbū/ et verbum erat apud deū: et deus erat verbum. Hoc erat in p̄ncipio apud deū. Omnia p̄
7 ipſum facta ſunt: et ſine ipſo factum eſt nihil. Et reliqua. Homelia venerabilis bede p̄bri.

Quia tēporalē mediatoris dei et hominum hominis ieſu xp̄i natiuitatem q̄ hodierna die facta eſt: ſanctorū verbis euangeliſtarū (mathei videlicet ⁊ luce) manifeſtatā cognouimus: libet etiā de ꝟbi (id eſt de diuinitatis eiꝰ) eternitate in qua p̄ri ſemp̄ manet equalis: beati iohannis euāgeliſte dicta ſcrutari/ q̄ ſingulari priuilegio meruit caſtitatis vt ceteris altius diuinitatis ipſius caperet ſimul ⁊ patefaceret arcanū. Alij enim euāgeliſte chriſtū ex tp̄e natū deſcribūt: iohānes in principio eundē fuiſſe teſtatur dicēs. In principio erat verbū. Alij inter hoīes eū ſubito apparuiſſe cōmemorant: ille ipſm apud deum ſemp̄ fuiſſe declarat dicēs. Et verbum erat apud deū. Alij eum verū hoīem: ille verū cōfirmat eſſe deū/ dicēs. Et deus erat verbū. ℟. Verbū caro factū 9
eſt: et habitauit in nobis. Cuius gloriam vidimꝰ quaſi vnigeniti a p̄re. Plenū gratie ⁊ veritatis. ℣. In principio erat verbum: et verbum erat apud deū/ ⁊ deꝰ erat verbū. Cuiꝰ gloriam. Gloria patri. Plenum gratia. Et cum iſtud dicitur ℟. cum ſuo verſu et Gloria patri. cantetur: procedat diaconus cū ſubdiacono et thuribula. et ceroferar. et acoli. crucē ferēte: oībus ſolēni apparatu indutis ad thurificā. altare: ⁊ accepta bñdictione ab executore offi. per mediū cho. ad pulpitū accedat ad cātandum euang. ſequēs. Dñs vobiſcum. Et cū ſpū tuo. Initiū ſci euāgelij ſcdm matheū. Gloria tibi dñe.

Cap. j.A. Liber generationis ieſu chriſti filij dauid: filij abraham. Abrahā genuit iſaac. Iſaac aūt genuit iacob. Iacob autem genuit iudam ⁊ fratres eius. Iudas aūt genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares autē genuit eſron. Eſron autē genuit arā. Aram aūt genuit aminadab. Aminadab autem genuit naaſon. Naaſon autem genuit ſalmon. Salmon aūt genuit booz de raab. Booz autẽ genuit obeth ex ruth. Obeth autem genuit ieſſe. Jeſſe aũt genuit dauid regem. Dauid aũt rex genuit ſalomonẽ ex ea q̃ fuit vrie. Salomõ autẽ genuit roboam. Roboam autẽ genuit abiam. Abia aũt genuit aza. Aza autẽ genuit ioſaphat. Joſaphat autem genuit iozam. Jozã aũt genuit oziam. Ozias autẽ genuit ioathan. Joathan aũt genuit achaz. Achaz aũt genuit ezechiã. Ezechias autẽ genuit manaſſem. Manaſſes autẽ genuit amon. Amon autem genuit ioſiam. Joſias aũt genuit iechoniã ⁊ fratres eius in trãſmigratiõe babylonis. Et poſt trãſmigrationẽ babylonis: iechonias genuit ſalathiel. Salathiel aũt genuit zorobabel. Zorobabel autem genuit abiud. Abiud autẽ genuit eliachim. Eliachim autem genuit azor. Azor autẽ genuit ſadoch. Sadoch aũt genuit achim. Achim aũt genuit eliud. Eliud autem genuit eleazar. Eleazar autem genuit mathan. Mathan autẽ genuit iacob. Jacob autem genuit ioſeph virũ marie: de qua natus eſt ieſus qui vocat̃ xp̃s.

Finito euange. incipiat ſacer. execut̃. officij in cappa ſerica in ſtallo ſuo loco non muta. pſ. **Te deum.** alta voce. ¶ Notandum eſt ꝙ per totum annũ dicitur ad matu. **Te deũ.** extra aduẽ. ⁊ niſi a. lxx. uſq; ad paſcha. et niſi in feſ. qñ de feſ. agit̃: ⁊ niſi in feſ. iij. lc. q̃ ſunt in vig.
et in. iiij. tp̃ibus extra hebdo.
pentec. ⁊ exceptis q̃buſdã feſ.
iij. lc. his ſcʒ. In maio ſctẽ pe-
tronille virginis qñ poſt oc. tri-
nita. ⁊ corporis xp̃i cõtige. In
mẽſe ſeptẽb. ſcti bertini abba.
Eodẽ menſe ſctẽ tecle vgi. In
mẽſe octob. ſancti romani epi.
Quo finito. iiij. rectores chori
ſcʒ duo de ſuperiori gradu: ⁊ duo
de. ij. forma incipiant miſſam
hoc mõ. Offm. **Dñs dixit.** Et
poſt miſſam ſtatim principalis
ſacerd. dicat añ laud. hũc v. co-
ram altari. v. **Verbum caro factũ
eſt.** R. **Et habitauit in nobis.** cum
alla. In eodem ſacerdos dicat
Deus in adiutorium. anteq̃ re- 1
cedat ab altari. In laudib⁹ añ.
Quẽ vidiſtis paſtores dicite: annũ-
ciate nobis in terris quis apparuit:
natum vidimus in choro angelorum
ſaluatorem dñm alla alla. pſ. Dñs 2
regnauit. añ. Genuit puerpera re-
gem cui nomen eternum: et gaudia
matris habens cũ virginitatis ho-
nore/nec primã ſimilem viſa eſt/nec
habere ſequẽtẽ alla. pſ. Jubilate. 3
añ. Angelus ad paſtores ait: annun-
cio vobis gaudiũ magnum: q2 natus
eſt nobis hodie ſaluator mundi alla. 4
pſ. Deus deus me⁹. añ. Facta
eſt cũ angelo multitudo celeſtis exer-
cit⁹ laudantiũ ⁊ dicentiũ/glĩa in ex-
celſis deo: ⁊ in terra pax hoibus bo-
ne voluntatis alla. pſ. Benedici- 5
te. Añ. Paruulus filius hodie natus
eſt nobis ⁊ vocabitur deus fortis al-
leluia alla. pſ. Laud. do. de cel.
cp̃. ⁊c. oĩa q̃ ad matu. ptinet eo-
dẽ mõ expleant̃ quo ad veſ. ex-
cepto ꝙ ad lau. non incenſatur

niſi principale altare. Capl'm.

Titi ij. C. APparuit gratia dei ſaluatoris noſtri omnibꝰ hominibus: erudiēs nos vt abnegātes impietatē ⁊ ſecularia deſideria | ſobꝛie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo. Deo grās. hyꝰ.

A Solis ortꝰ cardine | ⁊ vſqꝫ terre limitē: xp̄m canamꝰ principē: natū maria virgine.

Beatus auctoꝛ ſeculi | ſeruile corpꝰ induit: vt carne carnē liberās | ne ꝑderet quos cōdidit.

Caſte parētis viſcera | celeſtis intrat gratia: vēter puelle baiulat | ſecreta que nō nouerat.

Domus pudici pectoꝛis | templū repente fit dei: intacta neſciens virū | v̄bo cōcepit filiū.

Enixa eſt puerpera | quē gabriel predixerat: quem matris aluo geſtiens | clauſus iohannes ſenſerat.

Feno iacere ꝑtulit | preſepe nō abhoꝛruit: paruoqꝫ lacte paſtus eſt | ꝑ quē nec ales eſurit.

Gaudet choꝛus celeſtiū | ⁊ angeli canūt deo: palāqꝫ fit paſtoribus | paſtoꝛ creatoꝛ omniū.

Gloꝛia tibi dn̄e | qui natus es de virgine. ℣. Benedictus qui venit in nomine domini. ℟. Deus dominus et illuxit nobis. Aña. Gloꝛia in excelſis deo et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluia alleluia. ps. Benedictus. Oꝛatio.

COncede queſumus omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. que ſic terminatur. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ⁊c.

Duo clerici de ſuperioꝛi gradu in ſuperpellicijs cantent ſimul hoc Benedicamus domino. ad has matut. tantū: ſcꝫ Verbum patris hodie ꝓceſſit ex virgine: venit nos redimere/ et celeſti patrie voluit nos reddere: virtutes angelice cum canoꝛe iubilo laudes reddant domino. Alij duo clerici de ſupioꝛi gradu in conſimili habitu ex vtraqꝫ parte aſſumpti reſpondeant. Refulgens paſtoꝛibus nunciauit angelus pacis pacem nūcius/ tu paſtoꝛ eccleſie pacem nobis tribue/ filios ⁊ inſtrue redemptoꝛi debitas iubilando gratias. Deinde fiat memoꝛia de ſancta maria ad conſummationem totius myſterij incarnationis. Aña. Ecce completa ſunt omnia que dicta ſunt per angelū de virgine maria. ℣. Poſt partum virgo inuiolata ⁊c. Oꝛatio.

DEus qui ſalutis eterne btē marie virginitate fecūda hūano generi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue q̄ſumus vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamꝰ | ꝑ quā meruimꝰ auctoꝛē vite ſuſcipere: dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū. Qui tecū vi. Dn̄s vo. Duo pueri i ſuppellicijs dicāt Bn̄dicamus dn̄o. ſine alla. Et eſt notandū q̄ nunq̄ ꝑ totū annū hꝫ Benedicamꝰ dn̄o. cum alla. niſi in paſcha. tp̄e. His peractis cū ſummo mane duo rectoꝛes ⁊c. ij. foꝛma īcipiāt miſ. Offm̄. Lux fulget. Ad. j. hyꝰ. Iā lucis. Añ. Quem vidiſtis. ps. Deus in noīe. Bti imma. Retribue. Añ. Gl'a tibi. ps. Quicūqꝫ. cap. Regi ſecu

lorū. ℟. Ieſu xpe. cū al'a. ℣. Qui
de virgine dignat⁹ es naſci. Miſere-
re nobis. Gloria. Ieſu xpe. ℣. Exurge
dñe. Hic etiā ℣. Qui de virgine.
dicit̃ quotidie vſqȝ in craſtī. pu
rifi. btē marie tā in die epi. ⁊
per octa. eiuſdē: ⁊ etiā in octa.
Dicet̃ etiā idem ℣. in oīb⁹ feſ.
et per octa. btē marie ⁊ in com
mēo. eiuſdē per totū annum: ⁊
in feſ. corporis xpi ⁊ per oct. ⁊
in oct. qñ de ipſis oct. fit ſeruī.
℣. Exurge dñe. Preces ⁊c. q̄ per
tinēt ad primam expleant̃. Ad
iij. hy⁹. Nūc ſancte. Sup hos
in ſuperiori gradu incipiat añ.
Genuit puer. ps. Legē pone. cap.
Apparuit grā. ℟. in. ij. forma
dicit̃. Idē ordo in ceteris horis
ſeruet̃. ℟. Verbū caro factum eſt
Alla alla. ℣. Et habitauit in nobis.
Alla alla. Gloria. Verbū. ℣. Ipſe in-
uocauit me. Chor⁹ rñdeat. Pater
meus es tu. Sine alla. qd per totū
annū obſeruet̃ extra tps paſc.
niſi poſt ℣. iſtum Verbum caro.
vt ſ. dictū eſt. oro. Concede q̄s
oīps de⁹. Ad. vj. hy⁹. Rector po
tēs. añ. Angel⁹. ps. Defecit. Cap.

Titi. 3. B
Apparuit benignitas ⁊ hu
manitas ſaluatoris noſtri
dei: nō ex operib⁹ iuſtitie q̄ fe-
cimus nos: ſed ſecūdum ſuā mi
ſericordiā ſaluos nos fecit. ℟.
Ipſe inuocauit me Alla alla. ℣. Pr
me⁹ es tu. Alla. Glia. Ipe. ℣. Notum
fecit dominus. ℟. Salutare ſuum.
Sine alleluia. oratio vt ſupra. Ad
nonā. hy⁹. Rerum deus. aña.
Paruulus. ps. Mirabilia. Cap.

Heb. 1. A
Multifarie multiſqȝ modis
olim de⁹ loquēs patrib⁹
in prophetis nouiſſime diebus
iſtis locutus eſt nobis in filio.
℟. Notum fecit dñs Alla alla. ℣⁹.
Salutare ſuum. Alleluia. Gloria. No-
tum. ℣. Benedictus qui venit in no-
mine dñi. ℟. Deus dñs ⁊ illuxit no
bis. Sine alla. oro vt ſ. Ad veſ. añ.
Tecū principium in die vtutis tue 1
in ſplendoribus ſanctoȝ ex vtero an-
te luciferum genui te. ps. Dixit do
minus. añ. Redēptionem miſit do 2
minus populo ſuo / mādauit in eter-
num teſtamentū ſuū. ps. Confite-
bor. añ. Exortū eſt in tenebris lumē 3
rectis corde miſericors ⁊ miſerator ⁊
iuſtus dñs. ps. Beatus vir. añ.
Apud dñm miſericordia ⁊ copioſa a- 4
pud eum redēptio. ps. De profun
dis. añ. De fructu ventris tui ponā 5
ſuper ſedē tuā. ps. Memento. He
predicte ãe cū ſuis pſis dicunt quo
tidie ad veſp. vſqȝ ad octa. epi.
et in ipſis octa. de quocūqȝ fit
ſeruī. cap. Multifarie. ℟. Ver-
bum caro. hy⁹. A ſolis ortus car
dine. ℣. Benedict⁹. añ. Hodie chri
ſtus natus eſt: hodie ſaluator appa-
ruit: hodie in terra canunt angeli / le
tantur archangeli: hodie exultant iu
ſti dicētes gloria in excelſis deo alle
luia. ps. Magt. oro. Cōcede q̄s.
Finita hac orone cū Benedicā-
mus. a duob⁹ clericis de ſecūda
forma in ſuppelliciis cueniāt
oēs diaconi in cappis ſericis
portātes cereos ardētes in ma
nibus: et ſic eat proceſ. per me-
diū chori ad altare ſcti ſtepha-
ni cantando ℟. quodam diaco.
incipiēte. ℟. Sancte dei precioſe
protomartyr ſtephane qui vtute cha
ritatis circūfultus vndiqȝ: dñm pro

inimico exoraſti populo. Funde preces pro deuoto tibi nũc collegio. Tres diaconi dicant ℣. Ut tuo ꝓpitiatus interuentu domin⁹ nos purgatos a peccatis iũgat celi ciuib⁹. Funde preces. Oẽs diaconi ſimul cantent proſam. videlicet Te mũdi climata protomartyr laudãt omnia. Chorus reſpõdeat cantum proſe in cantu verſuũ precedentiũ ſuper literam A. poſt vnumquemq; verſum. ℣⁹. Qui primus ad martyriũ glorioſa currens brauia. ℣⁹. Hodie ſacra plenus gratia. ℣. Domini ſequẽs veſtigia. ℣⁹. Quem videre. ℣. Meruiſti. ℣. Patris in gloria. ℣. Ut pelleres lapidãtũ crimina ſupplicans pro venia. Fũde. Nõ dicet̃ Gloria. ad hãc proceſſionẽ: ſ; dũ pſa canit̃ ſacer. thurif. altare: deinde imaginẽ ſcti ſtephani: et poſtea dicat ſacerd. modeſta voce ℣. Glia ꝛ ho. Oro.

DA nobis q̃s dñe imitari qđ colimus: vt diſcamus et inimicos diligere: q2 ei⁹ natalitia celebramus q̃ nouit etiã pro perſecutorib⁹ ſuis exorare dominũ noſtrũ ieſum chriſtum filiũ tuũ. Qui tecum viuit. In redeundo dicitur ℟. de ſancta maria: videlicet Stirps ieſſe virgam produxit/ virgaq; florem. Et ſuper hunc florem requieſcit ſpirit⁹ almus. ℣. Uirgo dei genitrix vĩga eſt/ flos fili⁹ eius. Et. cum hoc ℣. Specioſus forma pre filiis hominũ. ℟. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis. non dicetur. Oro. De⁹ qui ſalutis. Ab hac die vſq; ad purifi. ſemper ad memo. beate marie dicitur ad matu. ℣. Poſt partũ. et ad veſ. ℣. Specioſus forma. tñ: niſi qñ ſit memo. de cõmemo. eiuſdẽ ad veſ. alicuius ſancti cũ hac añ. Sub tuã protectionem. tunc erit hic ℣. Sancta dei genitrix. et ſemp cũ oratione Deus q̃ ſalutis. Ubi nõ fit proceſſio de ſancto ſtephano dicetur ad memoriã eiuſdẽ. An. Tu principatũ tenes in choro martyrum ſimilis angelo: qui ꝑ te lapidantibus deũ deprecat⁹ es/ beate ſtephane intercede pro nobis ad dñm. ℣. Gloria ꝛ ho. oro. Da nobis. vt ſ. Et tunc nulla fiat memoria de ſancta maria ad matut. vſq; in craſti. circũciſionis: nec etiã ad veſ. niſi vbi fit proceſ. Ad complet. An. Natus eſt nobis hodie ſaluator qui eſt xps domin⁹ in ciuitate dauid. ps. Cũ inuocarẽ. cap. Tu in nobis. hy⁹. Saluator. ℣. Cuſtodi nos dñe. an. Alla. Uerbũ caro factum eſt alleluia: ꝛ habitauit in nobis alla alla. ps. Nunc dimittis. Preces ꝛ orones vt ſ. Hoc cõpleto. non mutat̃ vſq; ad circũciſionẽ dñi. an. vero ſuper pſalmum Nũc dimittis. ſz vſq; ad vigi. epipha. Et a prima die nati. dñi regẽdus eſt cho. i cappis ſericis vſq; ad Uetẽrem holem. Excepta vigi. epi. qñ extra do. contige.

¶ In die ſancti ſtephani ad matu. Inuitat. Chriſtum natum q̃ beatũ hodie coronauit ſtephanũ. Uenite adoremus. ps. Uenite. hy⁹. Martyr dei. In. j. noct. añ. Btũs ſtephanus iugi legis dei meditatiõe roborat⁹: tanq̃ lignũ fructiferũ ſecus ſalutariũ aquarũ plantatũ decurſus: fructũ martyriũ in tempore ſuo dedit primus. ps. Beatus vir. An. Conſtitutus a deo predicator preceptorū eius in timore ſancto illi ſeruire ſtuduit: officioq; fideliter peracto I mō te ſctō eius aſcendere dignus fuit. Ps. Quare fre. Añ. In tribulatione lapidū ſe premētium poſitus minis populi ſe circūdantis nō timuit: quia ſuſceptorē ſuū ieſum vt eum ſaluum faceret exurgere in celū vidit. Ps. Dñe quid multiplicati. ℣. Gloria ꝛ honore. Lectio prima.

HEri celebrauimus temporalē ſempiterni regis noſtri natalem: hodie celebram⁹ triūphalem militis paſſionē. Heri enī rex noſter trabea carnis indutus/ de aula vteri virginalis egrediens viſitare dignatus eſt mūdū: hodie miles de tabernaculo corporis exiēs/ triūphator migrauit ad celū. Ille ſempiterne deitatis maieſtate ſeruata ſeruile cinctoriū carnis aſſumens/ in huius ſeculi campum pugnaturus intrauit: iſte depoſitis corruptibilibus corporis indumentis/ ad celi palatiū perenniter regna-
turus aſcendit. Tu a. ℟. Heſter-
1 na die dñs natus eſt in terris vt ſte-
phanus naſceretur in celis. Ingreſſus eſt dñs in mundū. Ut ſtephan⁹ ingrederetur in celum. ℣. Heri enim rex noſter trabea carnis indutus de aula vteri virginalis egrediens viſitare dignat⁹ eſt mūdū. Ut ſte. c.ij.

ILle deſcendit carne velatus: iſte aſcēdit ſanguine laureatus. Aſcēdit iſte lapidātibus iudeis: quia ille deſcēdit letantibus angelis. Gloria in excelſis deo/ heri exultātes ſancti angeli cantauerunt: hodie ſtephanū letantes in ſuū cōſortiū ſuſceperūt. Heri dñs exiuit de vtero virginis: hodie miles egreſſus eſt de ergaſtulo carnis. Heri xp̄s pro nobis pānis eſt inuolutus: hodie ſtephanus ſtola eſt ab eo immortalitatis indutus. Heri preſepis anguſtia chriſtū portauit infantem: hodie immenſitas celi ſuſcepit ſtephanum triumphantē. Tu.
℟. Uidebāt oēs ſtephanum q̄ erāt 2
in cōſilio. Et intuebant vultum eius tanq̄ vultū angeli ſtantis inter eos. ℣. Stephanus autē plenus gratia ꝛ fortitudine faciebat ꝓdigia et ſigna magna in populo. Et. Lectio. iij.

SOlus deſcendit dominus: vt multos eleuaret. Humiliauit ſe rex noſter: vt ſuos milites exaltaret. Qui enim corpori ſuo virginis preparauit vterū: ipſe martyri ſuo aperire dignatus eſt celum. Dñs ieſus xp̄s anguſtias intrare nō dedignat⁹ eſt vteri: vt aiam ſtephani latitudo ſuſciperet celi. Neceſſarium tñ nobis eſt fratres agnoſcere quibus armis precinctus ſtephanus ſeuitiam iudeorū potuit ſuperare: vt ita meruiſſet feliciter triumphare. Neq; enim paruipendenda ſunt talis virtus taliſq; triumphus. Haud vero vilibus armis potuit premuniri: q̄ a multis nō potuit ſuperari ℟. Im-
petū fecerūt vnanimes in eū: ꝛ eiece 3
runt eum extra ciuitatem. Inuocātē et dicentem. Dñe accipe ſpm̄ meum. ℣. Stephan⁹ vel gratia plen⁹ erat:

in plebe multa ſigna faciebat: celos apertos aſpiciebat: ieſum ſtantem videbat a dextris dei: et dicebat. Dñe. R⁹ Gloꝛia deo patri ſummo/ eiuſqꝫ ſoli ſibi regi nato: ac vtriuſqꝫ ſpiritui ſancto ſicut erat pꝛimo ⁊ nunc ⁊ ſemper et in ſecula amẽ. Domine. Alij v⁹ R. in octa. die tãtũ ſi dñica fuerit. R⁹. Et teſtes depoſuerunt veſtimẽta ſua ſecus pedes adoleſcẽtis qui vocabatur ſaulus: et lapidabant ſtephanum. Inuocan. Glia. Domine.

2 In.ij.noctur. An. Lumine vultus tui dñe inſignitus pꝛotomartyr ſtephanus ſacrificium iuſtitie ſeipſum tibi ſacrificauit: ideoqꝫ in letitia cordis in pace obdoꝛmiens requieſcit. Ps. Cum inuoca. An. Benedictionis tue dñe munere iuſtificatus / et ſcuto tue pꝛotectiõis in paſſione munitus/ nominis ſui coronã ſtephan⁹ ate percipere meruit. Ps. Verba. An. O ꝙ̃ admirabile eſt nomen tuũ domine deus noſter: ꝑ quo beat⁹ ſtephanus paſſus/ gloꝛia et honoꝛe a te eſt coronatus: et ſup celos dono tue magnificentie exaltatus. Ps. Domine dñs nr̃. V. Poſuiſti do. Lec. iiij.

Inuicte nãqꝫ in eo enituit inſigne virtutis idicium: que nec frementiũ ſeuitiã foꝛmidauit: nec lapidãtium ictib⁹ deuicta ſuccubuit. Vſqꝫ adeo eñ inter fremẽtes pmãſit imperterrit⁹: ⁊ inter lapidũ fuit cruciamẽta ſecur⁹: vt icredulitatẽ iudeoꝝ fidẽter argueret/ ⁊ benignius ꝓ lapidãtibus exoꝛaret. Q̃d ergo tam magnũ atqꝫ inſuperabile genus armoꝝ/ quo munitus ſeuientes argueret: lapidantes non repercutiens/ ſed patiens ſuperaret: inſuper et occiſus aulam celeſtis regni viuus et coꝛonatus intraret? Pꝛoculdubio munimine regio ſeptus: nullaten⁹ eſt ab aduerſarijs ſuperatus. Q̃m rex noſter cum ſit altiſſimus / pꝛo nobis humilis venit: ſed inanis venire non potuit. 4 R. Impij ſuper iuſtum iacturam fecerunt: vt eũ moꝛti traderent. At ille gaudens ſuſcepit lapides vt mereretur accipere coꝛonam gloꝛie. V. Hebꝛeoꝛum gens perfida moꝛte xp̄i ſanguinea in ſtephanum maliuola perfecerunt cõſilia: quem occiderũt nequiter/ lapidãdo crudeliter. At. Alij v⁹ R. in octa. die tm̃ ſi do. fue. R. Continuerũt aures ſuas et impetum fecerunt vnanimiter in eum. At ille. Lectio. v.

Magnũ quippe donatiuũ ſuis militib⁹ attulit: quo eos nõ ſolũ copioſe ditauit/ ſed etiã ad certãdũ inuictiſſime cõfoꝛtauit. Attulit nanqꝫ donum charitatis: quo ꝑduceret hoies ad cõſoꝛtiũ deitatis. Q̃d ergo attulit erogauit/ nec ſibi aliq̃d minuit: ſed mirabiliter ⁊ ſuoꝝ fideliũ pauperiẽ ditauit: ⁊ indeficiẽtibus theſauris plen⁹ ipſe pmãſit. Charitas ergo q̃ ad terrã de celo depoſuit xp̄m: ipſa ſtephanũ de terris eleuauit ad celũ. 5 R. Lapidabãt ſtephanũ innocẽtem et dicentẽ. Dñe ieſu xp̄e accipe ſpm̃ meũ: et ne ſtatuas illis hoc peccatum. V. Poſitis aũt genibus beat⁹ ſtephan⁹ oꝛabat dicẽs. Do. Lec. vj

Charitas que pꝛeceſſit in rege: ipſa ſubſequenter refulſit in milite. O admirãda vbiqꝫ potētia ſaluatoris: o ꝓdicanda indeſinenter grā redemptoris. Oſtendit in matre virginitatis eterne miraculū: demonſtrauit in martyre inuicte charitatis indicium. Integritas quippe intemerata ꝑmanſit in virgine: dilectionis ꝯſtus inuicta perſeuerauit in martyre.

6 ℟. Lapides torrētes illi dulces fuerunt. Ipſum ſequūtur oēs anime iuſte. ℣. Mortem enim quā ſaluator dignatus eſt ꝓ oībus pati / hanc ille primus reddidit ſaluatori. Ipſum. Gloria. Ipſum. In. iij. noct. aña. In dño deo ſuo cōfiſus fortis athleta ſtephanus lapidum fortiter ſuſtinuit ictus: ⁊ idcirco ad montem virtutū tranſmigrauit victorioſus. Ps. In dño confido. Añ. Sine macula beatus ſtephanus ingreſſus eſt dñe in tabernaculum tuū: et quia operatus eſt iuſtitiam requieſcit in monte ſancto tuo. Ps. Dñe qs ha. Añ. Domine virtus ⁊ letitia iuſtorum: quoniam tu preueniſti dilectum tibi ſtephanum dono tue gratuite bñdictionis / te primum ſecutus eſt morte glorioſe paſſionis: vnde cū corona martyrij dediſti ei vitam in ſeculū ſeculi. Ps. Dñe in ꝯtute. ℣. Iuſtus vt palma florebit. Nō ħz diceri⁹. ℟. Sicut cedr⁹. Euāg. ſ. matheū.

Cap. xxvj. In illo tēpore. Dixit ieſus turbis iudeorū: ⁊ principibus ſacerdotū. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et ſapiētes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis: ⁊ ex illis flagellabitis in ſynagogis veſtris: et perſequemini de ciuitate in ciuitatem. Et reliqua. Homelia vene. bede pbři. Lectio. vij.

Sancti euāgelij lectio narrat ſuperius qualiter dñs incredulitatem iudeorum redarguēs / oſtenderit illos homicidarū eſſe filios: illorum videlicet q̄ ſanctos ꝓphetas occiderant. Ipſos quoqꝫ ſimilia ac etiā peiora facturos denunciauit: dicens. Et vos implete mēſuram patrum veſtroꝝ. Ac ſi aperte dixiſſet. Qđ illis defuit: vos implere cupitis. Quia illi perſecuti ſunt mēbra: vos caput perſequimini. Illi occiderunt prophetas ⁊ ſapiētes ⁊ ſcribas: vos autem ipſum dominū qui ab eis predicat⁹ eſt interficere cogitatis.

7 ℟. Intuens in celū beatus ſtephanus vidit gloriam dei ⁊ ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filium hominis ſtātem a dextris virtutis dei. ℣. Cūqꝫ aſpiceret beatus ſtephanus in celum vidit gloriam dei et ait. Ecce video celos apertos. Lectio. viij.

Deinde annectit que in preſenti lectiōe dicūtur. In quibus oſtendit vnum deū fuiſſe teſtamenti veteris ⁊ noui: dū dixit. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapientes ⁊ ſcribas. Quod tale eſt ac ſi diceret. Ego qui quondam miſi ad vos prophetas ⁊ ſapientes et ſcribas id eſt chriſtus: ⁊ nūc mitto ꝓphetas et ſapiētes ⁊ ſcribas. Fuerunt etenī in veteri teſtamēto ꝓphete ⁊ ſapiētes ⁊ ſcribe: fuerūt ⁊ in nouo. In veteri teſtamēto fuerūt ꝓphete eſaias ⁊ hieremias ⁊ plures alij: in nouo aūt agabum ⁊ quatuor

Filias philippi legimus ꝓphe-
tasse. Et omnis qui in ecclesia
dei futuras penas reproborum
et premia iustorũ predicat/ pro
pheriam nunciat: & ꝓpheta di-
8 ti potest. Tu autẽ. ℞. Patefacte
sunt ianue celi christi martyri beato
stephano. Qui in numero sanctorum
inuentus est primus: et ideo triũphat
in celis coronatus. ℣. Vidit beatus
stephanus celos apertos: vidit et in-
troiuit. Qui in numero. Lectio. ix.

Sapientes vero in veteri
testamento fuerũt moy-
ses & salomon et alij: i nouo au
tem sc̄ti apostoli. Scribe quoqꝫ
fuerunt in veteri testamento si
cut esdras & neemias: & in no-
uo sancti euangeliste/ qui dicta
vel facta dñi nobis scripta reli
querunt. Sed sicut patres infi
delium iudeorũ priores ꝓphe-
tas ad se missos occiderunt: vt
esaiam quẽ secuerunt/ et hiere
miã quem lapidauerunt: ita et
isti post passionem dñi perfidi-
am suorũ patrũ sequentes/ san
ctos predicatores ad suã corre-
ctionem destinatos: diuersis pe
nis & mortibus affecerunt. Pe
trum enim et andream crucifi-
xerunt: paulum & iacobũ occi-
derunt: & beatum stephanum
(cuius hodie festũ recolimus)
9 lapidauerunt. Tu. ℞. Scte dei
preciose. vt supra ad ꝓcess. & dici
tur cũ suo ṽ ꝓsa & cum Gloria. Ab
omnibus diaconis scilꝫ in ecclesia
Sar. propter solẽnitatem dia-
conorum. Alibi vero vt i ecclesijs
parochialib' dicitur solummo-
do in processione ad vesperas.

Ubi vero nõ fit ꝓcess. facta ad
vesperas/ tũc dicitur hec ꝓsa ad
matu. suo loco in statione puer-
orum in superpelliceis. Similiter
fiat de scto iohanne: & de inno
centibus: et de scto thoma. Ad
laudes. ℣. Ora pro nobis. In lau.
An. Lapidauerunt stephanũ & ipse 1
inuocabat dominũ dicẽs: ne statuas
illis hoc pctm̃. ps. Dñs regnauit.
An. Lapides torrẽtes illi dulces fue 2
runt: ipsum sequuntur oẽs anime iu-
ste. ps. Jubilate. An. Adhesit ala 3
mea post te/ quia caro mea lapidata
est ꝓ te de' meus. ps. Deus deus
meus. An. Stephanus vidit celos 4
apertos vidit et introiuit: beatus ho
mo cui celi patebãt. ps. Benedici
te. An. Ecce video celos apertos et 5
iesum stantẽ a dextris dei. ps. Lau
date dominũ de cel'. Capitulũ.

Stephan' plenus gr̃a et Act.
fortitudine faciebat pro- vj. C
digia et signa magna in ꝑplo.

Sancte dei precio- Hym.
se ꝓtomartyr stephane:
qui virtute charitatis circũful-
tus vndiqꝫ/ dominum pro ini-
mico exorasti populo.
Funde preces pro deuoto tibi
nunc collegio: vt tuo ꝓpiciatus
interuentu dñs/ nos purgatos a
pctis iungat celi ciuibus.
Gloria & honor deo vsqꝫquo al
tissimo: vna patri filioqꝫ incly-
to paraclito/ cui laus est & pote
stas ꝑ eterna secula. Amen. ℣.
Justus ger. An. Impij super iustum
iacturã fecerũt vt eũ morti traderẽt:
at ille gaudẽs suscepit lapides vt me
reretur accipere coronam glie alla.
ps. Benedict'. Ora. Da nobis qs.

Memo. de nati. An. Uirgo hodie fidelis ꝛ ſi verbū genuit incarnatū: virgo manſit ꝛ poſt partū. quam laudātes omnes dicimus: benedicta tu in mulieribus. ℣. Benedict⁹ q̄ venit. Oꝛo. Concede q̄s oīps deus. Ad primā. An. Lapidauerunt. Ps. De⁹ in noīe. Ad .iij. An. Lapides torrentes. Ps. Legē pone. Cap. Stephan⁹ plenus grā. ℟. Glia ꝛ honore. cū allā. ℣. Et cōſtituiſti. ℣. Poſuiſti dn̄e. ſine allā. Oꝛo vt s. Et dicātur ℟. ſup hoc. cū allā. quotidie vſq; ad oct. epi. ⁊ in ipſis octa. Ad sextā. An. Adheſit. Cap.

Act. vj. G Cum autē eſſet ſtephanus plenus ſpiritu ſancto / intendēs in celū vidit gloriā dei: et ieſum ſtantem a dextris dei / ⁊ ait. ecce video celos apertos / et filiū hominis ſtātē a dextris virtutis dei. ℟. Poſuiſti dn̄e. cū alleluia. ℣. Coronā de lapide. ℣. Iuſtus vt palma. ℟m. Sicut cedrus. ſine allā. oꝛo vt s. Ad .ix. an. Ecce video. Ps. Mirabilia. Cap.

Ubi ſupra Poſitis autem genib⁹ beatus ſtephanus clamabat voce magna dicēs: domine ne ſtatuas illis hoc peccatum. ⁊ cū hoc dixiſſet obdormiuit in dn̄o. ℟. Iuſtus vt palma. cum alleluia. ℣. Sicut cedr⁹. Alleluia. Gloria. ℣. Iuſtus germinabit. ℟. Et florebit. ſine alleluia. oꝛo vt s. Ad veſ. a. Tecum principium. Ps. Dixit dn̄s. Cap. Stephanus plenus. ℟. Impetum fecerūt. Hoc ℟. a ſolo diacono incipiatur ad gradū chori in cappa ſerica: ⁊ ſimꝰ ℣. ab omnibus diaconibus cantetur in ſuperpellicijs ad modū proceſſionis in ſtatiōe puerorum cum ℣. Gloria deo. hy⁹. Sancte dei precioſe. ℣. Iuſtus germinabit. Aña. Patefacte ſunt ianue celi chriſti martyri beato ſtephano: qui in numero ſanctorum inuētus eſt primus: ꝛ ideo triūphat in celis coronatus alleluia. Ps. Magt. Oꝛo. Da nobis. Memo. de natiuit. An. Lux orta eſt ſuper nos: quia hodie natus eſt ſaluator alleluia. ℣. Verbū caro. Oꝛo. Cōcede queſum⁹. Tūc conueniāt oēs ſacerdotes ī cappis ſericis cum cereis ardētibus: et ſic eat proceſ. ad altare apoſtoloꝝ per medium cho. cantādo ℟. cātore ſic incipiente. In medio eccleſie aperuit os eius. Et impleuit eū domin⁹ ſpiritu ſapiētie ꝛ intellect⁹. Tres ſacerdotes dicant ℣. Miſit dn̄s manum ſuā et tetigit os meū. Et impleuit. et omnes ſacerdotes ſimul dicāt proſam. Naſcitur ex patre zebedeo matre maria. et chorus ad vnumquemq; ℣. reſpōdeat A. ſi canen ℣. preced. ℣. Et volat ante alios in dn̄i theologia. ℣. Role reg; dei grā. ℣. Aſſena vicit gymnaſia. ℣. Uas penale. ℣. Ius letale. ℣. Pathmos exilia. ℣. Uocatur xp̄i preſentia ſenex ad cōuiuia. Et imple. non dr̄ Gloria patri, ad hāc proſam: ſed dū proſa canit thurificet ſacerđ. altare deinde imaginem ſancti iohannis. et poſtea dicat ſacer. modeſta voce An. Ualde honorandus eſt beat⁹ iohānes qui ſupra pect⁹ dn̄i in cena recubuit. ℣. In omnē terram. Oꝛo.

Eccleſiā tuā queſum⁹ domine benignus illuſtra: vt beati iohānis apoſtoli tui et euangeliſte illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna. Per do. In redeundo de ſctā maria. ℞. Solem iuſtitie regem paritura ſupremū. Stella maris hodie proceſſit ad ortum. ℣. Cernere diuinū lumen gaudete fideles. Stella. ℣. Specioſus forma. ℞. Diffuſa. Ubi nō ſit proceſ. de ſctō iohāne tūc fiet in primis de eo mēo. ante mēo. de nati. cū hac aῆ. Ualde honorādus eſt beatus iohannes: qui ſupra pectus dn̄i in cena recubuit. ℣. In omnem terrā. Oratio. Eccleſiam tuam. vt ſupra.

¶ In die ſcti iohannis apl̄i ad mat. inuit. Adorem⁹ regē apoſtolorum. Qui ꝑuilegio amoris iohannē dilexit apoſtolū. ps. Venite. Hy⁹.

Bina celeſtis aule luminaria iacobe necnon iohannes theologe, poſcite nobis veniam rogantibus, quam venit chriſtus gratis dare miſeris.

Annue xpe. ꝛ dꝫ in hoc hym̄. Per horum tibi chara merita.

In .j. noctur. Aῆ. Johānes apoſtolus ꝛ euāgeliſta virgo eſt electus a domino: atqꝫ inter ceteros magis dilectus. ps. Celi enarrant. Aῆ. Supra pectus dn̄i ieſu recumbens euangeliū fluēta de ipſo ſacro dn̄ici pectoris fonte potauit. ps. Benedicā. Aῆ. Quaſi vnus de paradiſi fluminibus euangeliſta iohannes verbi dei gratiā in toto terrarū orbe diffudit. ps. Eructauit. ℣. In om̄m. Lec. j.

Iohannes apoſtol⁹ ꝛ euangeliſta, filius zebedei, frater iacobi, virgo eſt elect⁹ a domino: atqꝫ inter ceteros magis dilectus. Qui enim ſuper pect⁹ domini et magiſtri recūbens, euangelii ſui fluenta de ipſo ſacro dominici pectoris fonte potauit: ꝛ quaſi vnus de paradiſi fluminibus verbi dei gratiam in toto terrarum orbe diffudit. Tu autem. 1 ℞. Ualde honorādus eſt beatus iohannes: qui ſupra pectus dn̄i in cena recubuit. Cui chriſtus in cruce matrem virginem virgini commendauit. ℣. Uirgo eſt electus a domino: atqꝫ inter ceteros magis dilectus. Cui chriſtus. Lctō. ij.

Quiqꝫ in loco chriſti ipſo iubēte ſucceſſit: dn̄i ſuſcipiens matrem chriſti diſcipulus, par poſt chriſtū alter quodammodo derelictus eſt filius. Hic dum euangelium chriſti in aſia predicaret: a domitiano ceſare in pathmos inſula metallo relegatur. Ubi etiā poſit⁹ apocalypſim ſcripſit. 2 ℞. Hic eſt diſcipulus q̄ teſtimoniū perhibet de his: et ſcripſit hec. Et ſcimus qꝛ verū eſt teſtimonium eius. ℣. Qui cōteſtatus eſt verbū dei: ꝛ teſtimoniū ieſu chriſti in his q̄cūqꝫ vidit. Et. Lect. iij.

Interfecto autē a ſenatu domitiano: iohannes exilio reſolutus receſſit ad epheſum: ibiqꝫ ob hereticorū refutandas verſutias efflagitatus ab aſie epiſcopis, euangelium nouiſſimus edidit. Huius autem electi diſcipuli domini inter alias virtutes magnitudo ſignorū hec fuit. Mutauit in aurium ſilueſtres frondiū virgas: littoreaqꝫ ſaxa in gēmas. Item fragmina gemmarum in propriam reformauit naturā. ℞.

5 Iſte eſt iohãnes: qui ſup̃ pect⁹ domini in cena recubuit. Beatus apoſtolus cui reuelata ſunt ſecreta celeſtia. ℣. Iohannes is theologus quē vibrauit ſpirit⁹: aquila volans celit⁹/ palam fecit moꝛtalibus: chꝛiſtus ma-
2 rie filius/ ꝙ ſit verbū dei deus. Beatus. Gloꝛia ſit altiſſimo genitoꝛi ingenito: ingenitiq; genito: τ flamini paraclito. Beatus. Alius ℟. in oct. die tñ ſi dñica fuerit. ℣. Valde honorandus eſt beat⁹ iohannes: qui ſup̃ pectus dñi in cena recubuit. Beat⁹. Gloꝛia. Cui. In ſcdo nocturn. aña. In feruētis olei doliū miſſus iohannes apoſtol⁹: diuina ſe protegēte gratia illeſus exiuit. Ps. Oēs gentes. Añ. Propter inſuperabilem euangelizandi conſtātiam exilio relegat⁹/ diuine viſionis et allocutionis meruit crebꝛa cōſolatione releuari. Ps. Exaudi deus depꝛeca. Añ. Occurrit beato iohāni ab exilio reuertēti omnis populus viroꝛum ac mulierū clamantium τ dicentium: bñdictus qui venit in noīe dñi. Ps. Exaudi de⁹ oꝛationē. ℣. Cōſtitues eos. L. iiij.

VIduā quoq; precatu populi ſuſcitauit: et rediuiuum iuuenis coꝛpus remeante anima reparauit. Cū autē omnis ciuitas epheſioꝛū et omnes pꝛouincie aſie iohannem extollerent et pꝛedicarent: cultoꝛes idoloꝛum excitātes ſeditionem trahebāt iohannem ad templū diane/ vt ei feditatē ſacrificioꝛum offerret. Tunc beatus iohannes ait. Ducam vos ad eccleſiam domini noſtri ieſu chꝛiſti: vt inuocātes nomen diane veſtre/ ſi feceritis cadere eccleſiā eius/ conſentiā vobis. Sin autem: ego inuocās nomē domini mei/ faciam cadere templū hoc: τ cōminuā idolū veſtrum. Qḋ cum factū fuerit: iuſtū erit vt relicta ſuperſtitione veſtra/ ad deū meū conuertamini. ℟. 4
In die illa ſuſcipiam te ſeruū meum: et ponam te ſicut ſignaculum in conſpectu meo. Quoniā ego elegi te dicit dñs. ℣. Eſto fidelis vſq; ad moꝛtē et dabo tibi coronā vite. Qm. Lec. v.

HUic diffinitiōi maioꝛ pars populi cōſenſum pꝛebuit. Tunc beat⁹ iohānes dixit. Domine ieſu chꝛiſte: coꝛruat templum hoc cum vniuerſis idolis ſuis. Quo facto: clamauit populus. Unus eſt de⁹ verus: quem iohannes colit. Cumq; iohānes venenū bibiſſet/ et multi ex eo leſionē ſenſiſſent: duoſq; viros ex veneno defunctos ſuſcitaſſet: ariſtodimū idoloꝛum pontificem τ procōſulem baptizauit. Qui cōfringentes idola eccleſiam fabꝛicauerunt: in qua idē beatus iohannes aſſumpt⁹ eſt/ vt ſequēs ſermo declarabit. ℟.
Ecce puer me⁹ quem elegi (dicit dominus) elect⁹ meus. Complacuit mi- 5
hi in illo anima mea. ℣. Dedi ſpiritum meum ſuper eum: iudicium gentibus pꝛoferre. Cōplacuit. Lec. vi.

CUm eſſet iohannes annoꝛum nonaginta: dixit ei ieſus. Ueni dilecte mi ad me: quia tempus eſt vt epuleris in conuiuio meo cū fratrib⁹ tuis. Adueniente autem die dominica: beatus iohānes iuxta altare foueam fieri fecit/ in qua de-

ſcendēs gratias egit deo: et filios
eccleſie chꝛiſto oꝛans commēdauit.
Et cū popul⁹ reſpon
diſſet amē: lux magna per vnā
fere hoꝛam apparuit ſuper populum
/ vt nullus ſufferret aſpe
ctus. Poſt hec inuēta eſt foſſa 4
plena manna: quā gignit vſqꝫ
hodie. Unde quidam aſſerunt
eum adhuc viuere: nec moꝛtuū
ſed doꝛmientem in ſepulchꝛo ia
6 cere. ℟. Apparuit charo ſuo iohāni
dominus cum diſcipulis ſuis: et
ait illi. Ueni dilecte mi. Quia tēpus
eſt vt epuleris in conuiuio meo cum
fratribus tuis. ℣. Cumqꝫ compleſſet
apoſtolus curſum vite pꝛeſentis / apparuit
ei ſaluatoꝛ mundi: et ait illi.
Ueni. Gloꝛia. Quia. In. iij. nocturn.
An. Apparuit charo ſuo iohanni do
minus ieſus chꝛiſtus cum diſcipulis
ſuis / et ait illi: veni dilecte mi ad me /
quia tempus eſt vt epuleris in conui
uio meo cum fratribus tuis. Ps. Cō
fitebimur. An. Expandens manus
ſuas ad deum dixit: inuitatus ad conuiuium
tuū venio / gratias agens qꝛ
me dignatus es domine ieſu chꝛiſte
ad tuas epulas inuitare: ſciens ꝙ ex
toto coꝛde meo deſiderabam te. Ps.
Dñs regnauit exul. An. Domine
ſuſcipe me: vt cum fratrib⁹ meis
ſim cum quibus veniēs inuitaſti me /
et aperi mihi ianuam vite: et perduc
me ad conuiuiū epularū tuarum: tu
es enim chꝛiſt⁹ fili⁹ dei viui / qui pꝛe
cepto patris mundum ſaluaſti: tibi
gratias deferimus per infinita ſeculoꝝ
ſecula. Ps. Dñs regna. iraſ.
Cap. vlt. ℣. Nimis ho. Secūdum Iohannem.
IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus
petro. Sequere me.
Conuerſus petrus vidit illum
diſcipulum quem diligebat ieſus
ſequentem: qui et recubuit
in cena ſupꝛa pectus eius. Et
reliqua. Homelia venerabilis
bede pꝛeſbyteri. Lectio. vij.
Commendat nobis beatus iohannes
euāgeliſta et apoſtolus
pꝛiuilegiū amoꝛis p̄cipui: quo
ampli⁹ ceteris meruit honoꝛari
a domino. Cōmendat teſtimo
niū euāgelice deſcriptionis:
quod veritate diuina ſubnixū
nullus fideliū dubitare permit
titur. Cōmendat placidam ſue
carnis abſolutionē: quā ſpecia
liter domino ſe viſitante perce
pit. Tu autē. ℟. Sic eum volo 7
manere donec veniam. Quid ad te?
tu me ſequere. ℣. Hunc ergo cum vidiſſet
petrus / dixit ieſu: domine hic
autem quid? Quid. Lectio. viij.
CUm enī dñs poſt reſurre
ctionē ſuam ſeptē diſcipu
lis (inter quos petrus et iohānes
erāt) apparuiſſet: eiſqꝫ ad
pꝛandiū inuitatis in pꝛandēdo
ter amoꝛē confitēti petro oues
ſuas paſcēdas commiſiſſet: deinde
qꝛ pꝛo earūdē ouiū cura
vſqꝫ ad martyꝛiū crucis peruēturus
eſſet / intimauit. Sed ne
foꝛte grauis videret petro pꝛe
dicta a dño paſſio crucis: hanc
cōfeſtim lenire ſuo curauit exē
plo / dicēs. Sequere me. Ac ſi di
ceret. Quia ego pꝛius pꝛo tua
redemptiōe crucis ſupplicium
ſubire non timui: tu quoqꝫ pꝛo
mei confeſſione nominis crucē
pati foꝛmidare non debes. ℟.
Diligebat autem eum ieſus: quoniā 8

ſpecialis p̄rogatiua caſtitatis amplioꝛi
dilectione eum fecerat dignū.
Quia virgo electus ab ipſo: virgo in
euum permanſit. ℣. In cruce deniqꝫ
moꝛiturus/ huic matrē virginē virgini
cōmendauit. Quia v̄go. Lec. ix.

Secutus eſt autem cū petro
dominum et ille diſcipulus
quem diligebat ieſus: iohannes
videlicet ipſe cuius hodie
feſta celebꝛamus/ q̄ hoc ſcripſit
euāgelium. Diligebat autem
eum ieſus/ qꝛ ſpecialis pꝛerogatiua
caſtitatis amplioꝛi dilectione
eū fecerat dignū. Virgo
enim electus ab ipſo: virgo
in euum permāſit. Deinde moritur⁹
in cruce huic matrē ſuā
commendauit: vt virgo virginem
9 ſeruaret. ℟. In medio eccleſie.
vīs. ad p̄ceſſionem/ ⁊ dicitur
hic cū ſua ꝓſa: ⁊ cum Gloꝛia pa.
ab oībus ſacerdotibus. ℣. ante
laud. Valde honoꝛandus eſt beatus
iohānes. In laudibꝰ antiphona.
1 Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniū
perhibuit: ⁊ ſcimus qꝛ verum eſt
teſtimonium eius. ps. Dn̄s regnauit.
2 an. Hic eſt diſcipulus meus: ſic
eum volo manere donec veniā. ps.
3 Iubilate. an. Ecce puer meus electus
quem elegi: poſui ſuper eū ſpiritum
meū. ps. Deus deꝰ meꝰ. an.
4 Sunt de hic ſtātibus qui non guſtabūt
moꝛtem donec videāt filiū hominis
in regno ſuo. ps. Benedicite.
5 ā. Sic eū volo manere donec veniā:
tu me ſequere. ps. Laudate. Cp.
Eccl. xv. A Qui timet deum faciet bona:
et qui continens eſt
iuſtitie appꝛehendet illam: et
obuiabit illi quaſi mater honoriſicata.
hyꝰ. Exultet celū. ℣ꝰ.
Annunciauerūt opera dei. ℟. Et facta
eius. an. Iſte eſt iohannes qui
ſupꝛa pectus domini in cena recubuit:
beatus apoſtolus cui reuelata
ſunt ſecreta celeſtia. ps. Benedictus.
oꝛatio. Eccleſiam tuam.
Memo. de natiuit. an. Hodie intacta
virgo deum nobis genuit teneris
indutum membꝛis/ quem lactare
meruit: omnes ipſum adoꝛemus qui
venit ſaluare nos. ℣. Benedictꝰ qui
venit. oꝛo. Concede queſumus.
Memoꝛia de ſctō ſtephano ad
has matu. fiat cum hac an. ſiue
de eo pꝛius facta fuerit pꝛoceſ.
ſiue non: ſcilicet an. Sepelierunt
ſtephanum viri timoꝛati: ⁊ fecerunt
planctū magnum ſuper eū. ℣. Iuſtꝰ
germinabit ſicut lilium. ℟. Et floꝛebit
in eternum. oꝛo. Da nobis q̄s.
Ad pꝛimā. an. Hic eſt diſcipulus.
ps. Deus in noīe. Ad. iij. an.
Hic eſt diſcipulus. ps. Legem pone.
cp. Qui timet deū. ℟. ⁊ ℣.
de cōmuni vniꝰ apoſtoli ad omnes
hoꝛas dicūtur: cum alleluia.
et reſpōſiones verſiculoꝝ dicūtur
ſine alleluia. Ad ſextam. an.
Ecce puer. ps. Defecit. Capłm.
Cibabit illū dn̄s pane vite Eccl.
⁊ intellectꝰ: ⁊ aqua ſapientie 15. B
ſalutaris potabit illum:
et firmabitur in illo ⁊ nō flectetur/
⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundetur:
et exaltabit illum apud
pꝛoximos ſuos. Ad nonam. an.
Sic eū volo. ps. Mirabilia. Cp.
In medio eccleſie aperuit Sap.
os eius: ⁊ impleuit eū dominus 15. G
ſpiritu ſapiētie ⁊ intellectus/
ſtola gloꝛie induit eum.

Ad veſ. an. Tecum principiū. ps. Dixit dñs. cap. Qui timet deū. ℟. Iſte eſt iohannes. Hoc ℟. a ſolo dicet. incipiat ad grad. chori in cappa ſerica. Et ſimꝰ ℣. ab omnibꝰ ſacerdo. cantetur in ſuppelliciis ad modum pſe in ſtatione puerorū: cum ℣. Gloria ſit altiſſimo. hyꝰ. Exultet celum. ℣. Annūciauerūt opera dei. an. In medio eccleſie aperuit os eius: et impleuit eum dominus ſpiritu ſapiētie et intellectꝰ: ſtola glorie induit eum alleluia alleluia alleluia. ps. Magt. oro. Eccleſiam. Memo. de natiuit. an. Gaudeamꝰ omnes fideles: ſaluator noſter natus eſt in mūdum: hodie proceſſit proles magnifici germinis: et perſeuerauit pudor virginitatis. ℣. Verbum caro. oro. Concede q̄s. Iſte modus ſeruetur ad memo. de natiuit. in ℣. dicendis tam ad veſ. q̄ ad matu. ſcilicet ꝙ ad veſ. dicitur ℣. Verbū caro. et ad matut. dicit ℣. Benedictus qui venit. Memo. de ſancto ſtepha. cū hac an. In principatū. vbi proceſ. facta fuerit de eo. Vbi pro facta nō fuit. dicit an. Lapidauerunt. ℣ꝰ. Gloria et honore. oro. Da nobis q̄s. Similiter fiat de ſancto iohanne: et de ſancto thoma. Dictis vero proprijs añis de ſancto ſtepha. fiat de eo memo. cū añis de ſan. ſuo ordine. Quibus dictis: dicūtur añe de inno. ſimiliter ſuo ordine. Et de ſancto iohanne: et de innocētibus: et de ſancto thoma eodē modo fiat memo. In octa. vero predictorū ſanctorū dicitur vna de proprijs añis ad memo. que ibidē reperiunt notata: tunc eat proceſ. puerorū ad altare innocen. vel ſctē trinita. cū cappis ſericis et cereis illuminatis in manibus cantando. ℟. Centum quadraginta quattuor millia q̄ empti ſunt de terra: hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati: virgines enī permanſerunt. Ideo regnāt cum deo: et agnus dei cum illis. Et epiſcopo puerorū (ſi velit) incipiente hunc ℟. tres pueri dicant ℣. Hi empti ſunt ex omnibꝰ primitie deo et agno: et in ore eorum non eſt inuentum mendacium. Ideo. Oēs pueri cantent ſimul proſam vt ſequit: vers. Sedentē in ſuperne maieſtatis arce. Et chorꝰ reſpondeat cantis proſe poſt vnumquēq; ℣. ſuper literā E. ℣. Adorāt humillime proclamātes ad te. ℣. Sancte ſancte ſabaoth rex ſctē. ℣. Plena ſunt oīa glorie tue. ℣ꝰ. Cum illis vndeuiginti quinq;. ℣. Atq; cū innocētiſſimo grege. ℣. Qui ſine vlla ſunt labe. ℣. Dicentes excelſa voce. ℣. Laus tibi ſit dñe rex eterne glorie. Ideo. Ad hāc proceſ. nō dr Gloria patri. ꝫ dū proſa canit: thurificet eps puerorū altare: deinde imaginē ſctē trini. et poſtea dicat ſacerd. modeſta voce hūc ℣. Letamini in dño. Oro.

Deus cuiꝰ hodierna die preconiū innocentes martyres nō loquēdo ſed moriendo cōfeſſi ſunt/ oīa in nobis vitiorū mala mortifica: vt fidē tuam quā lingua nr̄a loquit/ etiā moribꝰ vita fateat. Qui cū deo patre et ſpū ſcō viuis et reg. In reuertēdo de ſcta ma. ℟. Felix nāq;. cū ſuo ℣. quo finito: dicat eps puerorū modeſtia voce ℟. Specioſus forma. Or. Deus qui ſalu. Que ſic terminetur. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritusſancti deus per omnia ſecula ſeculorū. Amē. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Deinde dicatur Benedicamus domino a duobus vel tribus extra regulam. Ubi vero non ſit proceſſio de innocētibus: tunc ſtat in primis de eis memo. ante memoriā de natiuitate domini cum hac aña. Innocentes ꝑ chriſto infantes occiſi ſunt: ab iniquo herode lactentes interfecti ſunt: ipſum ſequuntur agnum ſine macula / et dicunt ſemper: gloria tibi domine. ℣. Letamini in domino. Orō. Deus cuius hodierna. ¶ In die ſanctorum innocentium. Ad matu. Inuitato. Uenite adoremus dominū Qui in ſanctis glorioſus eſt. ps. Uenite. hy. Sanctorū meritis. In primo nocturn. aña. Herodes videns q illuſus eſſet a magis: miſit i bethleem et occidit omnes pueros q erāt in ea / ⁊ in omnibus finibus ei⁹. ps. Beatus vir. añ. Chriſtus infans non deſpexit ſuos coetaneos milites ſed prouexit: quibus dedit ante triūphare ꝙ loqui. ps. Quare fre. A. Arridebat paruulus occiſori: gladio adlocabatur infantulus: nutricis loco attendebat lactens percuſſoris horrorem. ps. In dño confido. ℣. Letamini in domino. Lectio prima.

Zelus quo tēdat / quo proſiliat liuor / inuidia quo feratur: herodiana hodie patefecit immanitas. Que dum temporalis regni emulatur anguſtias: eterni regis ortum molit extinguere. Herodes enim vidēs quia illuſus eſſet a magis: miſit in bethleem ⁊ occidit omnes pueros qui erant in ea / et in omnibus finibus eius. Dolet impietas ſe eſſe illuſam: fremit doloſitas ſe eſſe deceptam. Terreno querit furore: quē natum celitus non credit. Ad ſinus matrum militum cogit caſtra: inter vbera accē pietatis oppugnat. ℟. 1 Sub altare dei audiui voces occiſorum dicētium. Quare non defendis ſanguinem noſtrū? et acceperunt diuinum reſponſum / adhuc ſuſtinete modicū tempus: donec impleatur numerus fratrum veſtrorum. ℣. Uidi ſub altare dei animas interfectorum propter verbum dei quod habebant: ⁊ clara voce dicebant. Quare non. Lectio ſcda.

Herodes poſſidens terrenum regnum: impugnat celeſte. Terrenis inhiās: ruit in diuina. Audierat natum regem: deſtinatur ad ſcelus. Cauſas innocentie nō requirit: cui de timore ſtat totum / de amore nihil cōſtat. Tu autem. ℟. 2 Sub throno dei omnes ſancti clamāt. Uindica ſanguinem noſtrum de⁹ noſter. ℣. Sub altare dei audiui voces occiſorum clamātiū ⁊ dicētiū. Uin. Lc. iii.

Herodes tunc cec⁹ ſic chriſtum gladijs querit / inueſtigat cruore / crudelitate rimatur. Succeſſorem timens / inceſſit in auctorē. Premit innocentes / volens innocentiam diripere. Negocium ſaluantis ſaluandorum iubet eſſe diſcri-

tnē. Quorum enim lingua ta-
cuit / oculi non viderunt / nil au-
dierunt aures / manus nil fece-
runt: apud herodem vero ſolum
ꝙ nati ſunt hoc fuit crimen.
Chriſtꝰ vero futurorū pſcius /
mentiū perſcrutator: non deſe-
ruit quos ſciebat querēdos eſ-
ſe propter ſe. Coetaneū ſibi nō
contēpſit exercitum. ℟. Dignꝰ a
dignis laudat' et inocēs inocētiū te-
ſtimonio cōprobat'. ℣. Accipiunt eū
a xp̄o et referunt: conſequunt' ꝛ red-
dunt. Et. Gloria. Te. In .ij. noc. an.
Norunt infantes laudare deū qui lo-
qui non nouerant: fiunt periti laude
ꝗ fuerant impiti ſermone. ps. Dñe
quis ha. an. Erigitur itaq; infan-
tium etas in laudē / que delictorū nō
nouerat crimē. ps. Conſerua. An.
Dignus a dignis laudat' / ꝛ innocens
innocentium teſtimonio comprobat'.
ps. Dñi eſt ter. ℣. Exul. in. L. iiij.

B Eati ꝗ labores in requiē /
in refrigeriū dolores / me-
rores in gaudium commutaue-
runt. Viuūt viuūt. Quare vi-
uunt? Quia ꝓ xp̄o merent' occi-
di. Beati vētres ꝗ portauerūt
tales. Beata vbera ꝗ ſe talibꝰ
infuderunt. Beate lachryme ꝗ
ꝓ talibus fuſe / flentibus gra-
tiam baptiſmatis contulerunt.
4 ℟. Effuderunt ſanguinē ſanctorum
velut aquam. In circuitu hieruſalē:
et non erat qui ſepeliret. ℣. Vindica
dñe ſanguinē ſanctorum tuorum qui
effuſus eſt. In circuitu. Lectio. v.

A Rridebat igitur paruulꝰ
occiſori: gladio adiocaba-
tur infantulus: nutricis loco at-
tendebat lactens percuſſoris hor-
rorem. Matres tulerunt quic-
quid et angoris extitit et dolo-
ris. Nā gladius filiorū pertrāſ-
iens mēbra / ad matrū corda de-
uenit: et neceſſe eſt vt ſint pre-
mij cōſortes: que fuerunt ſocie
paſſionis. ℟. Iſti ſunt ſancti qui 5
paſſi ſunt ꝓpter te dñe: vindica eos.
Quia clamāt ad te quotidie. ℣. Sub
throno dei oēs ſancti clamant: vindi-
ca ſanguinem noſtrū. Qu. Lec. vj.

N On enim carebunt mar-
tyrijs gaudio: martyrij
lachrymas que fuderunt. Hoc
loco attendat auditor: vt intelli-
gat martyrium non conſtare ꝓ
meritum / ſed venire per grām.
In paruulis que voluntas / qđ
arbitrium: vbi captiua fuit et
ipſa natura? De martyrio ergo
demus deo totum: nihil nobis.
Vincere diabolum / corpus tra-
dere / contēnere viſcera / tormē-
ta expēdere / laſſare tortorē / ca-
pere de iniurijs gloriā / de mor-
te vitam: nō virtutis humane
ſed muneris eſt diuini. ℟. No- 6
runt infantes laudare dominum qui
loqui non nouerāt. Fiunt periti lau-
de. Qui fuerāt imperiti ſermone. ℣.
Licet ſanguine loqui quibus lingua
non licuit: miſcent cū dño colloquia
quibus humana negata ſunt verba.
Fiunt. Gloria. Qui. In .iij. noctur.
An. Dicunt infantes domino laudes
trucidati ab herode: occiſi predicant
quod viui non poterant. ps. Exul-
tate iuſti. an. Licet ſanguine loq̄
ꝗbus lingua nō licuit: miſcent cū do-
mino colloquia quibus humana ne-
gata ſunt verba. ps. Benedicam.
an. Vindica domine ſanguinem ſan-

ctorum tuorum qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt. ℣. Juſtorum anime. Secundum matheum.

Cap. ij. C.

IN illo tempore. Angelus domini apparuit in ſomnis ioſeph: dicens. Surge/ ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius: ⁊ fuge in egyptū: ⁊ eſto ibi vſq; dū dicā tibi. Et reliqua. Homelia venera. bede pbr̄i. Lectio. vij.

De morte precioſa martyrū xp̄i innocētium ſacra eſt nobis fratres chariſſimi euāgelij lectio recitata: in qua tamen omnium chriſti martyrum p̄cioſa eſt mors deſignata. Qđ enim paruuli occiſi ſunt: ſignificat ꝑ humilitatis meritū ad martyrij perueniēdum gloriam. Qđ in bethleē ⁊ in omnib⁹ finibus eius occiſi ſunt: oſtendit nō ſolum in iudea (vnde eccleſie origo cepit) ſed et in omnib⁹ eiuſdem eccleſie finibus quacūq; ꝑ orbem parte diffuſa eſt/ perſecutionem ſeuituram perfidorū: et piorū patientiam eſſe coronandam.
7 ℟. Iſti ſunt ſancti q̄ nō coinquinauerunt veſtimenta ſua. Ambulabunt mecum in albis quia digni ſunt. ℣. Hi ſunt qui cum mulieribus non ſunt coinquinati: virgines enim ſunt. Ambulabunt. Lectio. viij.

QUi a bimatu occiſi ſunt: doctrina ⁊ operatiōe perfectos indicāt. Qui vero infra: ſimplices vel idiotas/ fidei tamen non ficte conſtantia fortes eque denunciant. Qđ illi quidē occiſi ſunt/ ſed chriſtus qui querebatur viuens euaſit: inſinuat corpora quidē ab impijs poſſe perimi/ ſed chriſtū (ꝑ quo perſecutio tota ſeuit) nullatenus eis vel viuentibus vel occiſis poſſe auferri: ſed eos veraciter cōteſtari/ quia ſiue viuimus ſiue morimur domini ſumus.
8 ℟. Adorauerunt viuētem in ſecula ſeculorum. Mittentes coronas ſuas ante thronum domini dei ſui. ℣. Et ceciderunt in conſpectu throni in facies ſuas: et benedixerunt viuentem in ſecula. Mittētes coronas. Lectio. ix.

VAticinium aūt hieremie quo dicitur/ vox in rama (id eſt ī excelſis) audita eſt/ ploratus et vlulatus: manifeſte denunciat luctū eccleſie quo de iniuſta mēbrorum ſuorū nece gemit: nō (vt hoſtes garriunt) in vacuū cedere: ſed vſq; ad ſoliū ſuperni aſcendere iudicis. Et ſicut protomartyris abel: ita etiam ſanguinem ceterorū martyrum de terra clamare ad dominum. Quod rachel ploraſſe filios ſuos dicitur/ nec voluiſſe conſolari quia non ſunt: ſignificat eccleſiā plorare quidē ſanctorum de hoc ſeculo ablationē: ſed nō ita velle conſolari vt q̄ ſeculum morte vicerūt/ rurſus ad ſeculi certamina ſecū tolleranda redeant.
9 ℟. Centum quadraginta. vrs ad ſecc. et dicitur hic cum ſua proſa ⁊ cū ℣ſu. Gloria patri. ℣. Juſti autem in perpetuū viuent. In laud.
1 An. Herodes irat⁹ occidit multos pueros in bethleē iude ciuitate dauid. Ps. Dominus regnauit.
2 An. A bimatu ⁊ infra occidit multos pueros herodes propter dominum. Ps. Jubilate.
3 An. Vox

in rama audita eſt ploratus et vlula-
tus: rachel plorans filios ſuos. ps.
4 Deus deus meꝰ. ãn. Sub throno
dei omnes ſancti clamãt: vindica ſan
guinē noſtrum deꝰ noſter. ps. Be-
5 nedicite. ãn. Laudes reddãt pueri
tibi rex ſabaoth: qui ꝑ tropheū ꝑ te
factum exultãt inocētes. ps. Lau-
date dñm de celis. Capitulum.
Apo. xiiij. Vidi ſupra mōtem ſion a-
gnum ſtantem/ ⁊ cum eo
centum quadraginta quatuor
milia: habentes nomen eius et
nomen patris eius ſcriptum in
frōtibus ſuis. hyꝰ. Rex glorio-
ſe martyrum. ℣. Mirabilis deꝰ.
ãn. Hi ſunt qui cum mulieribus nō
ſunt coinquinati: virgines enim ſunt
et ſequuntur agnum quocunqȝ ierit.
ps. Benedictus. or. Deus cuius
hodierna. Memo. de nati. ãn.
Neſciens mater virgo virum pepe-
rit ſine dolore ſaluatorem ſeculorum:
ipſum regem angelorum ſola virgo
lactabat vbera de celo plena. ℣. Be-
nedictus. or. Cōcede q̄s. Memo. de
ſancto ſtepha. vbi ꝓceſ. de eo fa
cta fue. cū hac ãn. Lapidauerunt.
vbi vero ꝓceſ. facta non fuerit
hꝫ ãn. Lapides torrentes. ℣. Iuſtꝰ
ger. or. Da nobis q̄s. Memo.
de ſancto iohan. vbi ꝓceſ. de eo
facta fue. cum hac ãn. Valde ho
norandus. ℣. Annunciauerunt. oro.
Eccleſiam tuam. vbi vero pro-
ceſ. de eo prius facta non fuerit:
dicitur iſta ãn. Hic eſt diſcipulus.
℣. Valde honorandus. oro. Eccle-
ſiam tuã. Dictis memorijs di-
cat ep̄s puerorum bñdictionem ſu-
per pplm ſicut ⁊ poſt cōple. ſu-
pra dictū eſt. Ad pimã. ãn. Vero
deo iratus. ps. Deꝰ in noie. Ad
iij. ãn. A bimatu. ps. Legē pone.
cp. Vidi ſupra mōtē. ℟. et ℣.
de cōi plu. mar. ad oēs hor. dñt
cū alla. ⁊ reſpōſio. ℟. ſine alla.
dicitur. Ad vj. ãn. Vox in rama. ps.
Defecit in ſalutare. Capitulū.
Hi ſunt q̄ cū mulieribꝰ nō Apo.
ſunt coinquinati: virgines xiiij.
enī ſunt. Ad nonã ãn. Sub thro-
no. ps. Mirabilia. Capitulum.
Hi empti ſunt ex oībꝰ ꝑmi Apo.
tie deo et agno: et in ore xiiij.
eorū non eſt inuentū mēdaciū.
Ad veſp. ãn. Tecū pncipiū. ps.
Dixit dñs. cp. Vidi ſupra mon
tē. ℟. Centū quadraginta. Hoc ℟.
ab vno ſolo puero incipiat ad
gradū cho. i cappa ſerica: ⁊ ſuꝰ
℣. ab oībꝰ in ſuppellicijs cãte
tur iſta. puero. cū pſa ſi placet
et cū Gl'a pri. hyꝰ. Rex glorioſe
marty. ℣. Mirabilis deus. ãn. Ec
ce vidi agnū ſtantem ſupra montem
ſion et cum eo ſanctorū milia: ⁊ habe-
bant nomē eiꝰ ⁊ nomē patris eiꝰ ſcri
ptū in frōtibus ſuis. ps. Magnificat. or.
Deus cuiꝰ. Memo. de nati. ãn.
Virgo verbo concepit: virgo permã
ſit: virgo peperit regē omniū regū.
℣. Verbū caro. oro. Cōcede q̄s.
Mēo. de ſctō ſtephã. vbi ꝓceſ.
de eo priꝰ facta fue. cū hac ãn.
Lapides. vbi vero ꝓceſ facta nō
fuerit: dicit ãn. Adheſit anima.
℣. Gloria et honore. oro. Da no-
bis. Memo. de ſctō iohãne vbi
ꝓceſ. de eo priꝰ facta fuerit cū
hac ãn. Hic eſt diſcipulꝰ meꝰ. vbi ille
vo ꝓceſ. facta nō fue. dicit ãn.
Hic eſt diſcipulus ille. ℣. Valde ho meus
norandus. oro. Eccleſiam tuam.

Poſtea accipiat cruciferarius baculum ep̄i ꝛ cantet añ. Principes eccleſie, ~~ſicut ad .j. veſ. Similiter ꝛ ep̄s puerorum benedicat populum ſupradicto modo: et ſic compleatur officium puerorum huiꝰ diei. Tunc eat proceſſio ad altare ſancti thome martyris. habitu nõ mutato abſq; cereis in manibꝰ cantando rꝭ. cantore incipiente. Rꝭ. Jacet granum oppreſſum palea: iuſtus ceſus prauorum framea. Celum domo commutans lutea. V. Cadit cultor vitis in vinea/ dux in caſtris/ cultor in area. Celum do. Deinde dicatur proſa a duobus qui voluit in ſuperpellicijs coram altari. Proſa.~~

~~¶ Clangat paſtor in tuba cornea. Chorus reſpondeat cantum proſe poſt vnumquemq; verſum ſuper literam A.~~

~~V. Ut libera ſit chriſti vinea. V. Quam aſſumpſit ſub carnis trabea. V. Liberauit cruce purpurea. V. Aduerſatrix ouis erronea. V. Fit paſtoris cede ſanguinea. V. Pauimentum chriſti marmorea. V. Sacro madent cruore rubea. V. Martyr vite donatum laurea. V. Uelut granum purgatum palea. V. In diuina transfertur horrea. Celum. Ad hanc proceſ. nõ dicitur Gloria patri. ſed dum proſa cantatur thurificet ſacerdos altare: deinde imaginem beati thome mar. ꝛ poſtea dicitur modeſta voce V. Ora pro nobis beate thoma. Rꝭ. Ut digni efficiamur promiſſionibꝰ chriſti. Oratio.~~

~~Deus pro cuius eccleſia glorioſus pontifex thomas gladijs impiorum occubuit: preſta quęſumus vt omnes qui eiꝰ implorant auxilium/ petitionis ſue ſalutarem conſequantur effectum. Per.~~

In redeundo dicitur rꝭ. de ſancta maria. Te laudant angeli ſancta dei genitrix que virum nõ cognouiſti ꝛ dñm in tuo vtero baiulaſti: concepiſti per aurem dñm noſtrum. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. Vꝰ. Paries quidem filium ſed virginitatis non patieris detrimentum: efficieris grauida et eris mater ſemper intacta. Ut bñ. ~~Ubi vero nõ fit proceſſio de ſancto thoma: tunc fiat in primis de commemo. ante memo. de nati. cum hac añ. Paſtor ceſus in gregis medio pacem emit cruoris precio. letus dolor in ſimul gaudio grex reſpirat paſtore mortuo: plangens plaudit mater in filio qui viuit victor ſub gladio. V. Ora pro nobis. Oratio. Deus pro cuius. Ad ſequentes añ. dicantur ad memo. de innoc. per oct. quibus dictis dicatur añ. de lau. ꝛ poſtea de noct.~~ Añ. Lauerunt ſtolas ſuas et candidas eas fecerunt in ſanguine agni. V. Ambulabunt mecum in albis quoniam digni ſunt: et non delebo nomina eorum de libro vite. Añ. Cantabant ſancti canticum nouum ante ſedem dei et agni: et reſonabat terra in voces eorum.

~~¶ In die ſancti thome martyris. Ad matut. Inuitat. Adeſt thome martyris ſollennia. Virgo mater iubilet eccleſia. Ps. Venite exul. Hym. Martyr dei qui vnicum. In .j. nocturno. Añ. Summo ſacerdotio thomas ſublimatus: eſt in virum alium ſubito mutatus. Ps. Beatus vir. Añ. Monachus ſub clerico clam cilicatus: carnis carne fortior edomat conatus. Ps. Quare fremu. Añ. Cultor agri domini tribulos euellit: et vulpes a vinea arcet et expellit. Ps. Dñe quid mul. V. Gloria ꝛ honore. L. ss. j.~~

GLorioſi martyris thome fratres chariſſimi natalē celebrātes: quia totius vite et cōuerſationis eius inſignia recolere non ſufficim⁹ / paſſionis eius modū cauſamq; ſuccinct⁹ ſermo percurrat. Beat⁹ igitur thomas ſicut in cancellarie vel archidiaconat⁹ officio in reb⁹ gerēdis incomparabiliter extiterat ſtrenu⁹: ita ⁊ poſt ſuſceptum paſtoris officiū ſupra humanā exiſtimationē factus eſt
8 deo deuot⁹. ℟. Studens liuor thome ſupplicio thome genus dānat exilio. Tota ſimul exit cognatio. ℣. Ordo / ſexus / etas / conditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota. Lectio .ij.

COnſecratus enim repēte mutatus eſt in virū aliū. Cilicium etiam induit: femoralibus etiā vſus eſt vſq; ad poplites ciliciniis. Et ſub veſtis clericalis honeſtate habitū celans monachalē: carnē prorſus ſeruire ſpiritui coegit / deo ſtudēs omnium virtutum exercitio ſine intermiſſione placere. Sciens igitur ſe cultorē poſitū in agro dominico / in vinea cuſtodem / paſtorē in caulis: miniſterium ſibi creditū ſtudioſe cō
2 pleuit. ℟. Thomas manum mittit ad fortia: ſpernit damna / ſpernit opprobria. Nulla thomā frāgit iniuria. ℣. Clamat cunctis thome cōſtātia: oī ſolū eſt forti patria. Nulla. Lec. iij.

IVra ⁊ dignitates eccleſie (quas ſibi publica poteſtas vſurpauerat) reſarcire / et in ſtatū debitū reuocare conatus eſt. Vnde grauis queſtione ſuper iure eccleſiaſtico ⁊ regni cōſuetudinib⁹ inter ipſum ⁊ regem anglorū exorta: coacto cōcilio ꝓpoſite ſunt cōſuetudines ille / quas idem rex tā archiepiſcopi ꝙ ſuffraganeorū ſuorum ſcripto roborari pertinaciter exegit. Negauit conſtāter archiepiſcopus: manifeſtā in eis aſſerens libertatis eccl'ie ſubuer
ſionem. ℟. Iacet granū. Vt ſupra 8
ad ꝓceſſionē: ⁊ dr hic ſine ꝓſa / ſiue ꝓceſſio de ſancto thoma facta fuerit: ſiue nō. In .ij. noc. A. Nec in agnos ſuſtinet lupos deſeuire: nec in ouium olerū tineā tranſire. Ps. Cū inuocarē. An. Exulat vir optimus ſacer ⁊ inſignis: ne cedat eccleſie dignitas indignis. Ps. Verba mea. An. Exulantis predia preda ſunt malignis: ſed in igne poſitum nō exuritur ignis. Ps. Domine dñs noſter. ℣. Poſuiſti domine. Lectio .iiij.

AFfectus eſt igitur contumelijs immēſis: damnis grauiſſimis attritus / et innumeris laceſſitus iniurijs. Tandem morte ſibi intentata: quia cauſa eccleſie nondū plene innotuerat / ⁊ perſonalis videbatur perſecutio: cedēdum cēſuit eſſe malitie. Act⁹ igitur in exilium / a dño papa alexandro ſenonis honorifice ſuſceptus eſt: et in monaſterio pontiniacenſi ſtudioſe cōmendatus. Confiſcātur interim in anglia omnes archiepiſcopi redditus / vaſtātur predia / poſſeſſiones diripiunt / et excogitato nouo ſupplicij genere tota ſimul ꝓſcribitur thome cognatio. ℟. Tunc et ſumma 4

~~rerum letitia summus plãctus fit in ecclesia: de patroni tanti absentia. Sed cum redeunt miracula redit populo letitia. ℟. Cõcurrit turba plurimorum languidorum: et cõsequitur gratiam remediorũ. Sed cũ. Lec. v.~~

~~OMnes etiã amici ei⁹ vel familiares vel quicũque eum quocunque titulo contingebãt: sine delectu cõditionis aut fortune/ dignitatis aut ordinis/ etatis aut sex⁹ pariter relegantur. Nam et senes et decrepiti/ vagiẽtes in cunis et mulieres in puerperio decubãtes: in exiliũ acti sunt. Quotquot autem discretionis annos attigerant: tactis sacrosanctis iurare compulsi sunt q̄ mari trãsito statim cantuariẽsi archiepõ se presentarent: vt vel cõpassionis gladio totiẽs cõfossus/ conceptum animi rigorẽ ad regis voluntatẽ inflecteret. Sed vir dei manum suã mittens ad fortia: exiliũ/ dãna/ cõtumelias et opprobria/ parentũ et amicorũ proscriptionẽ pro xp̄i noĩe constanter sustinuit: nulla prorsus tactus~~ 5 ~~aut immutat⁹ iniuria. ℟. Mundi florem a mũdo conteri rachel plorans iam cessa conqueri. Thomas cesus dum datur funeri nouus abel succedit veteri. ℣. Vox cruoris vox sparsi cerebri/ celum replet clamore celebri. Thomas. Lectio sexta.~~

~~TAnta nãq̄ fuit confessoris xp̄i constantia/ vt omnes coexules suos docere videretur: q2 omne solũ forti patria est. Audiens ergo rex immobilem eius constantiam/ directis per abbates quosdã cisterciensis ordinis ad capitulũ generale literis cominatoriis: eum a põtiniaco perturbare curauit. Timẽs autẽ beat⁹ thomas occasione sui patris sanctos imminere dispendiũ: spõte recessit. Sed anteq̄ progrederetur diuina reuelatiõe confortatus est: ostẽso sibi celitus indicio q̄ ad ecclesiã suam reditur⁹ esset cũ gl'ia: et per martyrii palmã migraturus ad dñm. ℟. Xp̄e iesu per~~ 6 ~~thome vulnera que nos ligant relaxa scelera. Ne captiuos ferãt ad infera hostis mundus vel carnis opera. ℣. Per te thoma post leue munera amplexet nos dei dextera. Ne capti. Gloria. Ne capti. An. iii. noct. An. Sathane satellites irrumpentes templum/ inauditum perpetrant sceleris exẽplum. Ps. In dño confido. An. Strictis thomas ensibus obuiã procedit: non minis/ nõ gladiis/ sed nec morti cedit. Ps. Dñe quis habi. An. Felix locus felix ecclesia in qua thome viget memoria: felix terra q̄ dedit presulem/ felix illa que fouit exulem: felix pater succurre miseris vt felices iungamur superis. Ps. Domine in virtu. ℣. Iustus vt palma. ¶ Secundum Iohannem.~~

Ca
x. B

~~IN illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animã suã dat pro ouib⁹ suis. Et reliqua. Homel'. bti grego. pp. Lec. vii.~~

~~Audistis fratres charissimi ex lectiõe euãgelica eruditionẽ vestram: audistis et periculum nostrũ. Ecce enim is qui nõ ex accidenti bono sed essentialiter~~

~~bonꝰ eſt: dicit. Ego ſum paſtor bonus. Atqꝫ eiuſdem bonitatis formã quã nos imitemur adiũgit / dicens. Bonus paſtor animam ſuã dat pro ouibꝰ ſuis. Fecit quod monuit: oſtendit quod iuſſit. Bonus paſtor pro ouibꝰ ſuis animam ſuã poſuit: vt in ſacramẽto noſtro corpus ſuum et ſanguinem verteret: ⁊ oues quas redemerat carnis ſue alimento ſatiaret. Tu autẽ.~~

7 ~~℟. Thome cedunt et parent olim peſtes / morbi / mores demonia. Ignis aer tellus ⁊ maria. ℣. Thomas mundũ repleuit gl'ia / thome mũdus preſtet obſequia. Ignis. Octaua ⁊ .ix. lc. de paſſione ſci thome legantur: ⁊ nõ de expõne euãge. Lec. viij.~~

~~Exilij ſui ãno ſeptimo rediit paſtor nobilis in angliam: vt oues chriſti a morſibus luporum liberaret. Quinto / ſeo dominice natiuitatis die venerunt cantuariam anglici quatuor viri / preclari quidẽ genere: ſed malefactis famoſi. Et ingreſſi pontificẽ verbis cõtumelioſis aggrediunt: laceſſunt cõuicijs / tandẽqꝫ minas ei graues intẽtant. Reſpõdit vir dei modeſte (iuxta quod ratio exigebat) ad ſingula: adijciẽs multas ſibi ⁊ eccleſie dei poſt pacis reformationem irrogatas eſſe iniurias: nõ eſſe que errata corrigeret: diſſimulare ſe decetero nec poſſe nec velle / quin cure paſtoralis officium exerceret. Tu autem.~~

8 ~~℟. Nouis fulget thomas miraculis: membris donat caſtratos maſculis. Ornat viſu priuatos oculis. Illos. Mundat lepre conſperſos maculis: ſoluit mortis ligatos vinculis. Ornat. Lectio. ix.~~

~~Irruentes igitur in paſtorem pium lupi rapaces: in patrẽ proprium degeneres filij: in hoſtiam xp̃i crudeliſſimi lictores: conſecratam capitis coronã funeſtis gladijs amputauerũt. Et cerebrũ dñi ſolo tenꝰ precipitantes / cerebrũ cũ ſanguine (quod dictu quoqꝫ horrendum eſt) per pauimentum crudeliſſime ſparſerunt. Sic itaqꝫ granum frumenti oppreſſit palea: ſic vinee cuſtos in vinea / dux in caſtris / in caulis paſtor / cultor in area ceſus eſt. Sic iuſtus ab iniuſtis occiſus: domũ luteam celeſti palacio commutauit. Tu autem.~~

9 ~~℟. Jeſu bone per thome merita / noſtra nobis dimitte debita: domũ porta / ſepulchrũ viſita. Et a trina nos morte ſuſcita. ℣. Actu mente veloſu perdita pietate reſtaura ſolita. Et a trina. Gloria. Et a tri. ℣. Ora pro nobis beate thoma. ℟. Ut digni. In laudibꝰ. An.~~

1 ~~Granũ cadit / copiam germinat frumẽti: alabaſtrũ frãgit / fragrat vis vnguẽti. ps. Dñs reg. An.~~

2 ~~Totꝰ orbis martyris certat in amore: cuiꝰ ſigna ſingulos agũt in ſtupore. ps. Jubilate. An.~~

3 ~~Aqua thome quinqꝫ variãs colorẽ: in lac ſemel trãſiit / quater in cruorẽ. ps. Deꝰ deus meꝰ. An.~~

4 ~~Ad thome memoriã quater lux deſcẽdit: et in ſancti gloriã cereos accendit. ps. Benedicite. An.~~

5 ~~Tu per thome ſanguinem quẽ pro te impendit: fac nos xp̃e ſcandere quo thomas aſcendit. ps. Laudate. An. Ora pontifex.~~

hy⁹. Deus tuorū militū. ℣. Juſtus germinabit. An. Opem nobis o thome porrige: rege ſtātes / iacentes erige / mores actus ꝛ vitā corrige / et in pacis nos viā dirige. ps. Bñdictus. oro. De⁹ pro cui⁹. Mēo. de nati. An. Beatus venter qui te portauit chriſte: et beata vbera q̄ lactauerūt dn̄m ꝛ ſaluatorem mundi alleluia. ℣. Bñdict⁹ q̄ venit. oro. Concede queſumus. Mēo. de ſancto ſtephano vbi proceſ. pri⁹ de eo facta fuerit cum hac an. Adheſit anima. vbi vero proceſ. facta non fuerit dr̄ an. Stephanus vidit. ℣. Poſuiſti dn̄e. oro. Da nobis. Memo. de ſctō iohā. vbi proceſ. de eo prius facta fuerit cum hac an. Hic eſt diſcipul⁹ meus. vbi ṽo proceſ. facta nō fuerit dicitur an. Ecce puer. ℣. Valde hono. oro. Eccleſiā. Mēo. de innocen. vbi proceſ. puerorū factā fue. cū hac an. Innocentes pro xp̄o. vbi ṽo proceſ. facta nō fue. dr̄ an. Lauerunt ſto. ℣. Mirabilis deus. oro. Deus cuius hodi. Ad .j. ā. Grauū. ps. De⁹ in noīe. Ad .iij. ā. Tota [illegible]. ps. Legē pone. cpm. Oīs pōtifex. R̸. ꝛ ℣. de cōi vnius mar. ꝛ pōtifi. ita q̄ R̸ia dicatur cū alla. Ad .vj. ān. Aqua [illegible]. ps. Defecit. Ad .ix. ān. Tu per thome. ps. Mirabilia. Ad veſ. an. Legum principiū. ps. Dixit dn̄s. cp. Oīs pontifex. R̸. Jeſu bone. et dr̄ a trib⁹ pueris de ſuperiori gradu ſicut in ceteris feſ. dupli. per annū. hy⁹. De⁹ tuorū militū. ℣. Juſtus ger. an. Salue thoma virga iuſticie / mundi iubar / robur eccleſie / plebis amor / cleri delicie. Salue gregis tutor egregie: ſalua tue gaudentes glorie. ps. Magt. oro. Deus pro cuius. Mēo. de natiui. An. Virgo dei genitrix: quē totus nō capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera fact⁹ homo. vera fides geniti / purgauit crimina mundi: ꝛ tibi virginitas inuiolata manet. ℣. Verbū caro. oro. Concede q̄s. Memo de ſctō ſtepha. vbi proceſ. de eo prius facta fuerit cū hac an. Stephan⁹. vbi ṽo proceſ. factā nō fuerit: tūc dr̄ an. Ecce video. ℣. Glīa ꝛ honore. oro. Da nobis q̄s. Mēo. de ſctō iohāne vbi proceſ. de eo factā fue. cū hac ā. Ecce puer. vbi ṽo nō / tūc dr̄ an. Sunt de hic. ℣. Valde hono. oro. Eccleſiā. Mēo de innocē. vbi proceſ. puerorū facta fuerit cū hac an. Lauerūt ſtolas. vbi ṽo non: tunc dr̄ an. Ambulabūt. ℣. Letamini. oratio. Deus cuius ho.

¶ Sexta die a nati. dn̄i. Ad matu. inuit. hy⁹ / āe / ps / ſicut in die nati. dn̄i dr̄r. ℣. Tanq̄ ſpon. tres lc. ſtāt cū reg. cho. ¶ S. Lucā.

IN il. t. Erāt pater ꝛ mater ieſu mirātes ſup his q̄ dicebant̄ de eo. Et rl. Sermo ep cōmē. vene. bede p̄bri. Lec. j.

Patrē ſaluatoris appellat ioſeph: nō q̄ vere (iuxta fotinianos) pater fuit ei⁹: ſed q̄ ad famā marie cōſeruandā pater ſit ab oībus exiſtimat⁹. Neq̄ eni oblit⁹ eſt euāgeliſta q̄ eā de ſpiritu ſctō cōcepiſſe ꝛ ṽginē peperiſſe narrauerit: ſꝫ opinionē vulgi exprimēs (q̄ ṽa hiſtorie lex eſt) patrē ioſeph nuncupat xp̄i. R̸. Hodie nobis celorū. lec. ij.

Quāuis et eo modo pater illi

Ca

i. c

valet dici/ quo et vir marie recte intelligit̄ ſine cōmixtione carnis ip̄a copulatiōe cōiugij/ multo vez cōiunctius ꝙ ſi eſſet aliūde adoptatꝰ. Necꝫ eñ ppterea nō erat appellandus ioſeph pater xp̄i: qꝛ nō eū concūbēdo genuerat: quādoquidē recte pr̄ eſſet etiā eius quē nō ex ſua cōiuge pcreatū aliūde
1 adoptaſſet. ℟. Hodie nobis de celo.

Et bñdixit illis ſimeon: L. iij. et dixit ad mariā matrem eiꝰ. Ecce poſitus eſt hic in ruinā/ ⁊ in reſurrectionē multorū in iſrael: ⁊ in ſignum cui cōtradicetur. Bene in reſurrectionē: qꝛ lumē eſt/ qꝛ glīa plebis iſrael. Qꝛ dicit. Ego ſum reſurrectio et vita: qui credit in me etiā ſi mortuꝰ fuerit viuet. Et omnis qui viuit ⁊ credit in me: nō morietur in eternū. Quomodo autē in ruinā: niſi qꝛ eſt lapis offenſionis ⁊ petra ſcādali (id eſt ruine) his qui offendunt verbo nec credūt? De q̄bus ipſe ait. Si nō veniſſem et locutus eis fuiſſem: peccatū non haberēt.
3 ℟. Deſcēdit de celis. ꝟs. Te deū. et dicit̄ quotidie Te deū. vſqꝫ ad octa. epipha. ⁊ in ipſis octa. niſi in vigi. epipha. cū extra dominicā cōtige. ℣. Verbū caro factum eſt. In lau. hec ſola ãn. Quē vidiſtis. ꝟs. Dñs regnauit. ⁊ ceteri p̄s conſueti dicitur. Caplm.

Gal. iiij. Quanto tēpore heres paruulus eſt/ nihil differt a ſeruo cū ſit dñs omniū: ſed ſub tutoribus et actoribus eſt vſqꝫ ad pfinitum tempus a patre. Hoc caꝑ. dr̄ ad has matut. tm̄. hyꝰ. A ſolis ortus. ℣. Benedictꝰ qui venit. añs. Dum medium ſilentium tenerēt omnia/ et nox in ſuo curſu iter peragere: omnipotens ſermo tuus domine a regalibus ſedibus venit allła. ꝟs. Benedictus. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus: dirige actus nr̄os in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Qui tecū. Oro iſta dicitur ad has matut. tantū: ⁊ ad primā ſuo loco tm̄. Ad alias hor. dr̄ oratio ſicut in die natiuit. dñi. Mē. de natiui. Añ. Paſtores dicite quidnā vidiſtis ⁊ annūciate chriſti natiuitatem: infantem vidimus pannis inuolutū/ ⁊ choros angelorum laudantes ſaluatorē. ℣. Ipſe inuocauit me. oro. Cōcede q̄s. Mē. de ſancto ſtepha. vbi pceſ. de eo facta fue. cū hac ãn. Ecce video. vbi vero nō: tūc dicit̄ ã. Beatus ſtephanꝰ. ℣. Iuſtus germinabit. oro. Da nobis. Mē. de. ſ. iohāne vbi proceſ. de eo priꝰ facta fuerit cum hac ã. Sunt de hic. vbi vero nō: tunc dr̄ ãn. Sic eum volo. ℣. Valde honorādus. oro. Eccleſiā. Memo. de innocē. vbi pceſ. puerorum facta fuerit cū hac ãn. Ambulabunt. vbi vero nō: tūc dr̄ ã. Cantabant. ℣. Mirabilis deꝰ. oro. Deus cuius hodierna. Memo. de ~~ſancto thoma~~ vbi pceſ. de eo prius facta fue. cū hac ãn. ~~Paſtor ceſus.~~ vbi vero nō: tūc dr̄ ã. ~~Granū cadit. ℣.~~ Ora pro nobis. oro. Deus pro cuius. Ad. 1. ãn. Quē vidiſtis. ꝟs. Deus in noie. aña.

Te deū. pſ. Quicūqꝫ. Ad. iij. vſ. ex. te. cā. vꝫ. ⁊ ꝶ. ſicut in die natiuit. dñi dicit. cū hac or. Concede q̄s. ¶ Si dies dñicus in. vj. die a natiuit. dñi cōtige. ſcāt. le. ſec. ſez ſex de ſermone beati maximi epi de natiuit. dñi ſez lec. i. Hodierni myſterij. ⁊ addantur iij. lect. de expoſitione euāge. ſez Erant pater et mater. Inuita. hyꝰ āte pſal ꝶ. ⁊ vꝫ. ſicut in die nati. dñi dicantur. Lectō. j.

Hodierni myſterij fratres chariſſimi ſacramentū ſicut credidiſtis ſemper et creditis: reparatio eſt ſalutis humane/ virtutū natiuitas/ et ruina viciorum. Hodie nāqꝫ chriſtus ieſus dñs noſter in quo diuinitatis eſt plenitudo: carnis nr̄e infirma ſuſcipiēs nouus natus eſt homo. Hodie refulſit ſecundus ille adam/ nō incola ſꝫ dñs paradiſi: quem inter cetera arboris pulchritudo nō fallat/ ſerpens non decipiat/ mulier non ſeducat. Tu autem. Lectio. ij.

Hodie exortū eſt lumen in tenebris. Hodie illud qđ celum ⁊ celi celoꝝ ſe habere gaudebāt: mundꝰ dū neſcit accepit. Neqꝫ enim vt temporalis quidā nec qui ante non fuerit/ de femina nobis repentinus emerſit: ſed qui ſemper erat cum patre deꝰ ſemper quoqꝫ regnabat/ nunc nouo per virginem voluit mortalibꝰ apparere myſterio. Non nouus quidem homo ſed dñs ſempiternus: nouus chriſtꝰ ſed rex omniū ſeculorum. Lectio. iij.

Ipſe eſt in fine tempoꝝ natꝰ ex maria: qui ante omnia ſecula vnigenitꝰ proceſſit a patre. Hic eſt creditus a patriarchis/ a prophetis predicatus/ annunciatus ab angelis/ ⁊ ab apoſtolis approbatus. De vno eodem legis. In principio erat verbū: et verbū caro factū eſt. Gaude ergo nūc ⁊ exulta tandē ad deū tuū cōuerſa gētilitas: percepiſti donū qđ abrahā in ſpū vidiſſe letatꝰ eſt. ⁊ Veniſti per xp̄m: qđ mereri quondā hebreorum gēs electa nō potuit. Lec. iiij.

Timens enim iſrael ⁊ tremens mirabatur (vt legimus) q̄ moyſes populi p̄nceps recōditus in nube ⁊ in vertice montis altiſſimi ſolus cum dño loqueretur. Tibi ſꝫ ſic natus eſt xp̄s/ ⁊ tantam nobis dignationem cōceſſit: vt loqueretur hominibus ⁊ ab hominibus videretur. Ad illū tunc montem ſina quicunqꝫ acceſſiſſet ex populo: preſenti puniebatꝫ interitu. Ad hūc vero montē qui hodie natꝰ eſt mundo: q̄cunqꝫ non acceſſerit morietur. Lectio. v.

Et tūc quidē vnus populꝰ erudiebatur ad fidē: nūc vero oēs gētes vocātur ad vitam. Viderūt venerabiles pr̄es nr̄i innumera magnaqꝫ mirabilia. Celū illis āgelicas rorauit eſcas/ dulcia pocula lapis duriſſimus miniſtrauit/ iordanis perpetē meatum ſuum retorſit in fontem/ validiſſimi hoſtium muri tubarum ſtrepitu corruerunt. Sol quoqꝫ commoratꝰ in celo: longiorem triumphanti populo preſtitit diem. Lectio ſexta.

Hoc iō nullis ante ſeculis videre datū eſt/ vt vnigenitus altiſſimi quē tremētes archāgeloꝝ ſuſcipiūt poteſtates: hoīem ſe hoībus exhiberet/ ⁊ carnem quā aſſumpſit ab hoīe trāſformaret in deū. Amplectere ergo dignationē maieſtatis eterne: ⁊ ne arcanam dei tui diſcutias voluntatē: qꝛ oībus quidē nat⁹ eſt xp̄s/ ſed fidelib⁹ dat ſalutē. Et addātur .iij. lec. de expoſitione euāge. Erāt pater et mater. In lau. oīa ſiāt ſicut prenotatū eſt ſiue dn̄ica fuerit hac die ſiue nō. Hoc modo dr̄ hore. Ad primā. ān. Quē vidiſtis. ps. De⁹ in noīe. ān. Te iure. ps. Quicunqȝ. Ad .iij. vj. ⁊. ix. cap. R. et ℣. ſicut in die natiui. dn̄i dicātur hac orōne Cōcede qͣſumus.

Si dies do. in die ſcti ſtephani/ vel ſcti iohānis/ aut ſctōꝝ innocentū. aut ſcti thome/ aut ſcti ſilueſtri/ aut circūciſionis eue. totū ſeruit. fiat de feſ. et nihil de do.

¶ Scti ſilueſtri pape et confeſ. Ad veſ. ān. Tecū principiū. ps. Dixit dn̄s. cā. Ecce ſacerdos. R. Miles chriſti. hy⁹. Iſte cōfeſ. ℣. Amauit. ān. Confeſſor dn̄i. Oratio.

DA q̄s omnipotens deus: vt beati ſilueſtri confeſſoris tui atqȝ pontificis veneranda ſolēnitas/ ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutē. Per do.

Memo. de natiui. ān. Virgo hodie fidelis ⁊ ſi verbū genuit incarnatum virgo manſit ⁊ poſt partū: quā laudātes oēs dicimus: benedicta tu in mulieribus. ℣. Verbū caro. oro. Concede q̄s. Mēo. de ſancto ſtepha. vbi de eo proceſ. fuit. facta cum hac aīa. Beatus ſtephanus. vbi vero nō: tunc dr̄ ān. Cōſtitutus. ℣. Gloria ⁊ honore. oro. Da nobis q̄ſumus. Mēo. de ſancto iohāne vbi ꝓceſ. de eo fuit. facta cum hac ān. Sic eū volo manere. vbi ꝟo non: tunc dr̄ ān. Johannes apls. ℣. Valde honorādus. oro. Eccleſiā tuā. Mēo. de innocē. vbi ꝓceſ. puerorū fuit. facta cū hac ān. Cantabant. vbi vero nō: tunc dr̄ ān. Herodes iratus. ℣. Letamini. oro. De⁹ cuius. Memo. ~~de ſctō tho.~~ vbi de eo ꝓceſ. fuit. facta cum hac ān. Granum cadit. vbi vero nō: tunc dr̄ ān. [illegible] ouibis. ℣. Ora p nobis. oro. De⁹ pro cuius. Ad matu. de ſancto ſilueſtro. inuitat. hy⁹/ aīe/ ps/ ℣. et R. ia de cōi vnius confeſ. ⁊ pontifi. dicant. ix. lec. ſiāt. Lec. j.

SIlueſter vrbis rome epūs: cū eſſet infātul⁹ a vidua matre iuſta noīe tradit⁹ eſt cyrino pbr̄o. Cui⁹ ⁊ vitā imitat⁹ ⁊ mores: ad ſummū apicē xp̄iane religionis attigit. Sctūs iuuenis hoſpitalitatē tota animi diligētia exhibebat: quā nō diuitie terrene ſed bone volūtatis theſauri adimplebāt. Tātāqȝ gratiā ei de⁹ dedit: vt nō ſolū a xp̄ianis/ ſed etiā ab ethnicis nimio diligeret affectu. Lec. ij.

Triceſimo autē etatis ſue anno a ſancto melchiade vrbis rome epiſcopo diacon⁹ fact⁹ eſt: nec multo poſt omnis populus chriſtianoꝝ in vrbe preſbyterum eum ſibi expoſcunt fieri.

Sancto igitur ſiluestro preſbytero ordinato tantã deus ei gratiam contulit: vt nullus eſſet ꝗ non illum ex affectu diligeret: et verum famulũ dei eſſe acclamaret. Erat enĩ aſpectu angelicus/ ſermone nitidus/ ope ſanctus/ corde ĩteger/ ingenio optimus/ conſilio magnus/ fide catholicus/ ſpe patientiſſimus/ charitate diffuſus. Lectio tertia.

Sancto itaqꝫ melchiade epiſcopo migrante ad dominum/ ab omni populo ſilueſter eligitur: ita vt nullus inueniretur qui non eius electionem acclamaret. Sanctus vero ſilueſter etatis ſue excuſationem opponens/ ꝗtum ſe excuſabat indignum: tantum dignus ab omnibus clamabatur. Quid multa? His et huiuſmodi aſſertionibus populorum arctatus: authore deo leuat᷑ vrbis rome epiſcopus: ⁊ quia hoc eſſe meruit/ operibꝰ declarabat. Medie lectiones de natiui. vbi ſtant ſcḋ hoc ℣. Ipſe inuocauit me. Sermo beati fulgentij. Lectio quarta.

Bene nunciate (ait ꝓpheta) diem de die ſalutare eius. Quid eſt diem de die/ niſi filium de patre? Eſt igitur de patre filius de die dies. Sed tamen pater et filius non duo dies: ſed vnus eſt dies. Eſt de patre filius: de deo deus. Pater tamẽ et filius nõ duo dij: ſed vnꝰ eſt deus. Vnꝰ igitur dies eternitatis ſimul pater et filiꝰ a nobis cognoſcitur: in die autẽ tẽporis ſolus filius inuenit᷑. Dies enim eternus pater ⁊ filius noſtrum corpus et animam fecit: in die vero temporis ſolus filius noſtrum corpus animãqꝫ ſuſcepit. ℟. Quẽ vidiſtis. Lc. v.

Chriſtus dies eternus vnigenitus in forma dei manẽs: chriſtus in die temporis vnigenitus/ formam ſerui accipiens. Chriſtus dies eternus dies permanens vt cõderet nos: chriſtꝰ in die temporis pauper factus vt redimeret nos. Dies eternꝰ chriſtus de deo patre: chriſtus in die temporis deus et homo de virgine matre. Chriſtus dies eternus verbum eructatum de corde patris: chriſtus in die temporis verbum caro factum de vtero virginis matris. ℟. O magnum myſterium. Lectio. vi.

Chriſtus dies eternꝰ deus verus de deo vero: chriſtus in die temporis ſponſus procedens de thalamo ſuo. Dies eternitatis chriſtus angelos creans: dies in tẽpore chriſtus homines ſaluans. Dies eternitatis chriſtꝰ in celo ſanctos ãgelos paſcẽs: dies tẽporis chriſtus homines in terra reficiens. Vt enim panem angelorum mãducaret homo: creator angelorum factus eſt homo. Vtroſqꝫ paſcẽs: ⁊ integer ꝑmanens. ℟. Te laudãt. niſi hoc feſtum in die lune contige. tantũ: tunc enim dicit᷑ ℟. Tanqꝫ ſponſus. cum his ℟. Hodie nobis ce. ℟. Hodie nobis de celo. ℟ Deſcendit de celis. ¶ Sciẽdũ eſt ꝙ quandocunqꝫ ſunt med. lc. ſiue de tẽporali ſint ſiue de feſ.

ſanctoꝝ: ſemꝑ dicant̃ ℣. ⁊ ℟. ſcḋm ordinem noct̃. et hoc ab vna dominica vſqȝ ad aliā do. obſeruetur: ita tñ ꝙ ſemꝑ in dominica qñ ſunt med. lect. dñic ℣. ⁊ ℟. de. i. noctur. niſi ꝓpria ℟. habeant̃: et niſi i exaltatione ſancte crucis / et niſi infra octa. alicuꝰ ſancti ſine regimine cho. Nam tunc dicunt̃ ℣. ⁊ ℟. ſcḋm ordi. noc. quotidie infra oc. et in do. vſqȝ ad octa. diē: et tunc ſemper reincipiatur hiſto. Si vero aliquod feſtū. iij. lec. vnius cōfeſſ. ⁊ ponti. de quo fieri debeant medie lec. in do. et feſtū. iij. lect. vnius confeſ. et abbatis in aliqua feria ipſiꝰ hebdoma. contige. tūc in. ij. feſto dñr ℣. et ℟. de. i. noctur. et non de. ij. noc. Similiter etiā fiat qñ aliquod feſ. iij. lec. plurimo. mar. et feſtū. iij. lc. plurimo. confeſ. in vna hebdoma. contige. Quecunqȝ enim in matuti. ix. lec. iij. medie lec. ſunt: tunc a ℣. pmi noc. incipiat̃ huiuſmodi ſeruitium donec idem perficiatur nocturnis: et nō ab aliis medij noctur. (vt quidam faciunt). ita tamē ꝙ omnes ſeerint de feſto. ix. lec. media tñ ℟. cum ℣. poſſunt eſſe de pmo noctur. vel de. ij. vel de. iij. prout tempus exegerit. Et qȝ añe in noctur. ſemper in eadem hiſto. dñr: ideo a ℣. inchoat̃ hmōi ſeruitium qñ medie lec. ſunt alterius hiſto. et ſꝫ medius ℣. quia medij ℣. locū obſeruat ſiue fuerit de pmo noctur. vel de. ij. vel de. iij. alterius hiſto. Ordo tāmē ℟. ita obſeruetur vt ab medias lec. de quocunqȝ fieri debeant ab vna dominica in aliam dñicam ſemper fiat inchoatio in do. cū ℣. et ℟. pmi noc. niſi ifra oc. ſine regi. cho. tūc eni a pmo die vſqȝ ad. viij. diem huiuſmodi ordo ſeruetur. Tres vltime lec. de ſctō ſilueſtro dicuntur: ita tñ ꝙ. vij. lec. tunc legatur de expoſitiōe euangelij ſecundū matheum. **Homo quidā peregre.** Homelia beati gregorij pape. Lectio ſancti euangelij ſc. require in cōi vnius confeſſo. et pontifi. Et tota lec. legat̃. Lec. viij. et. ix. de proprietate ſcti ſilueſtri. Lec. viij.

Dixerūt ei pagani. Silueſter deſcēde ad draconem qui eſt in monte tarpeio: trecentis ſexagintaquinqȝ gradibus quaſi ad infernum: et fac eum ceſſare a corruptione aeris ⁊ interfectione generis humani: vt credamus deo tuo. Quo audito predicauit beatus ſilueſter triduanum ieiuniū eccleſie: ⁊ orationis inſtantiam. Lectio nona.

Tertio die expleto apparuit ſibi dominus petrus mandans ꝙ aſſumptis ſecū theodoro / dionyſio / ⁊ feliciſſimo preſbyteris: et honorato et romano diaconis: cubiculū draconis adiret: et oblato deo ſacrificio in igreſſu loci / ianuas ereas illius claudens catenam in circulis earū induceret dicendo. Hec dicit apoſtolus chriſti petrꝰ. Iſte ianue non aperientur niſi in die iudicij. Quo facto: liberata eſt ſinitas a flatu draconis. Deinde obijt iſte ſanctus pridie kalendas ianuarij: et ſepultus eſt in cemiterio priſcille: via ſalaria: ab urbe romana tertio miliario. Nonū ℟. a duobus cantetur in ſuperpellicijs ad gradum chori. ℣. Ora pro nobis beate Silveſter. In laud. oīa fiant de huius confeſ. et ponit cum precedēn. oro. Memo. de natiuit. aña. Hodie intacta virgo deum nobis genuit teneris indutum membris quem lactare meruit: omnes ipſum adoremus qui venit ſaluare nos. ℣. Benedictus qui venit. oro. Concede q̄s. Memoria de ſcō ſtephano ubi proceſ. de eo facta fuerit: cum hac aña. Conſtitutus. Ubi vero non: tunc dicit aña. In tribulatione. ℣. Poſuiſti. oro. Da nobis. Memo. de ſancto iohanne ubi proceſ. de eo facta fuerit: cū hac aña. Iohannes apoſtolus. Ubi vero non: tunc dicit aña. Supra pectus domini. ℣. Valde honorādus. oro. Eccleſiam. Memo. de innocen. Ubi proceſ. puerorū facta fuerit cum hac aña. Herodes iratus. Ubi vero non: tunc dicit aña. A bimatu. ℣. Mirabilis. oro. Deus cuius. Memo. de ſancto thoma ubi proceſ. de eo facta fuerit cum hac aña. Totus orbis. Ubi vero nō: tunc dicit aña. Aqua thome. ℣. Ora pro nobis. oro. Deus pro cuius. Ad primam aña. Ecce ſacerdos. pſ. Deus in nomine. Aña. Letare. pſ. Quicunq;. Ad iij. aña. Non eſt. cap. Benedictionem. ℟. et ℣. de cōi unius confeſ. et pō [illegible] dicuntur cum alla. Ad ſe. aña. Fidelis. cap̄m. Cognouit. Ad ix. aña. Serue bone. cap. Magnificauit.

¶ In vigilia circūciſionis dn̄i. Ad veſp. aña. Tecum principium. pſ. Dixit dn̄s. cap. Apparuit gratia. ℟. Verbum caro. et dicitur hic ſine pſa. hy. A ſolis. hy. Tanq̄ ſponſus. aña. Qui de terra eſt de terra loquitur: qui de celo venit ſuper omnes eſt: et quod vidit et audiuit hoc teſtatur/ et teſtimonium eius nemo accipit: qui autē acceperit eius teſtimonium ſignauit q2 deus verax eſt. pſ. Magt. Oro.

Deus qui nobis nati ſaluatoris diē celebrare concedis octauum: fac nos queſumus eius perpetua diuinitate muniri/ cuius ſumus carnali cōmercio reparati. Qui tecum.

Nulla fiat memo. ad has veſp. nec ad matut. in craſti. Ad cōpleto. aña. Nato domino angelorū chori canebant dicētes: ſalus deo noſtro ſedenti ſuper thronum et agno. pſ. Cum inuocarem. cap. Tu in nobis. hy. Saluator. ℣. Cuſtodi nos. Aña. Alleluia. Verbum caro. pſ. Nunc dimittis. Preces et que ad complet. pertinent expleantur. Hoc complet. nō mutatur uſq; ad vigi. epipha. Ad matut. Inuitat. Chriſtus natus eſt. pſ. Venite. hy. Chriſte redemptor omnium. In primo nocturno. Aña. Dominus dixit ad me: filius meus es tu/ ego hodie genui te. pſ. Quare fre. Aña. In ſole poſuit tabernaculū ſuum: et ipſe tanq̄ ſponſus procedens de thalamo ſuo. pſ. Celi enarrant. Aña. Eleuamini porte eternales et introibit rex glorie.

Ps. Domini eſt terra. ℣. Tanq̄ ſponſus. ℟. Dominus procedens de thalamo ſuo. Lectio prima.

RItus et religio circūciſionis fratres chariſſimi: a beato abraham patriacha ſumpſit exordium. Qui cum poſtꝰ adhuc in preputio perfecte deo credidiſſet/reputatūq; ei eſſet ad iuſtitiā: ſignū accepit circūciſionis ſignaculum iuſtitie fidei que eſt in preputio. 1 ℟. In principio erat verbum et verbum erat apud deū/et deus erat verbum: hoc erat in principio apud deum. Oīa per ipſum facta ſunt/et ſine ipſo factum eſt nihil. ℣. Qđ factum eſt in ipſo vita erat: et vita erat lux hominū. Omnia per ipſum. Lectio ſecunda.

ERat autem circunciſionis typus ac figura multiformis. Nam et ſignaculum (vt dictū eſt) iuſtitie fidei abrahe/et ſeminis eiꝰ erat indiciū: caſtigando eos qui ad hoc ſemē hācq; fidē pertinerēt: ab omni inquinamento carnis et ſpūs. Et prophetia naſcituri de hoc ſemine ſaluatoris: q̄ nos in preſenti per baptiſmum ab omni mortifere actionis pollutione mundaret: et in futuro per reſurrectionem ab vniuerſa mortis ipſius corruptione liberaret. 2 ℟. Benedictus qui venit in nomine dñi: deus dñs. Et illuxit nobis alla alleluia. ℣. Lapidem quem reprobauerunt edificantes: hic factus eſt in caput anguli. Et. Lectio. iij.

ET precipue donū remiſſionis quod ſolueret a peccato preuaricationis ade; per hanc id tēporis miniſtrari eūdē gñe legiſq; latori cōplacuit. Vtpote q̄ nūc dicit. Niſi q̄s renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpū ſancto: nō poteſt introire in regnū dei. Ipſe aūt tūc dicebat. Maſculus cuius preputij caro circūciſa non fuerit: peribit aīa illa de pplo ſuo/qꝛ pactū meū irritum fecit. 3 ℟. Ecce agnus dei/ecce qui tollit peccata mundi: ecce de quo dicebam vobis. Qui poſt me venit ante me factus eſt. Cuius non ſum dignus corrigiam calciamenti ſoluere. ℣. Hoc eſt teſtimonium quod perhibuit iohannes. Qui poſt. Gloria. Cuius. In. ij. noctur. An. Specioſus forma pre filijs hoim: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Ps. Eructauit. An. Suſcepimꝰ deꝰ miam tuā in medio tēpli tui. Ps. Magnus dñs. An. Homo natus eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimus. Ps. Fundamenta. ℣. Ipſe inuocauit me. Lec. iiij.

NOn pactum vtiq; circumciſionis: quod non infans qui diſcernere necdum valuit/ſed maiores qui id ſeruare nouerant irritum fecerunt: verū pactum quod cum primo homine deus inijt. Quod omnis qui vel vnius diei vitam geſſit in terra preuaricaſſe cōuincitur: atq; ideo remedio ſalutis aliquo opus habere non ignoratur. 4 ℟. Neſciens mater virgo virum: peperit ſine dolore ſaluatorem ſeculorum. Ipſum regem angelorum ſola vgo lactabat: vbera de celo plena. ℣. Beata viſcera marie virginis/que portauerunt eterni patris filiū. Ipſum regem. Lectio quinta.

Saluatoꝛ autem noſter q̄ vt peccatum mundi tolleret ſine peccato venit in mundum: ſicut ſuo baptiſmate nobis remedia procurauit (id eſt nr̄is abluẽdis ſceleribus aquarum que ſubijt lauacra conſecrauit): ita etiã in circunciſione quam ſuſcepit non ſua q̄ nulla erant admiſſa purgauit: ſed noſtre in ſe nature vetuſtatem docuit innouandam. Nunc videlicet eam per ſe a vitioꝝ labe purgandam/ ꝗ in nouiſſimo die ſignificãs ab ipſa multifarie moꝛtalitatis ac moꝛtꝭ peſte penitus eſſe reſtaurãdam. ℟.

5 Continet in gremio celum terramꝗ regentem virgo dei genitrix: quẽ totus non capit oꝛbis. Per quem mundus ouans celſo ſub pꝛincipe pollet. ℣. Caſte parentis viſcera celeſtis intrãt gratia: venter puelle baiulat ſecreta q̄ nõ nouerat. Per quẽ. Lc. vj.

Unde congrue ieſus octaua die circunciſus aſſeritur: quod nõ facile in veteri teſtamẽto de aliquo legim⁹ actũ/ ꝗuis de omnib⁹ ſepiſſime iuſſum. Abſꝗ ſolo dũtaxat iſaac: qui quaſi filius ꝓmiſſionis primus octaua die circunciſionem accepiſſe perhibetur. Tu autẽ.

6 ℟. Cõfirmatũ eſt coꝛ virginis in quo diuina myſteria angelo narrãte cõcepit: q̄ ſpecioſum foꝛma p̄ filijs hoim caſtis cõcepit viſceribus. Et benedicta in eternum deum nobis pꝛotulit ⁊ hominem. ℣. Domus pudici pectoꝛis templum repente fit dei: intacta neſciens virum verbo concepit filium. Et benedicta. Gloꝛia. Et. In .iij. nocturno. Añ. Exultabũt omnia ligna ſiluarum ante faciem domini quoniam venit. Ps. Cantate. j. Añ. In principio et ante ſecula deus erat verbũ: ipſe natus eſt nobis ſaluatoꝛ mundi. Ps. Dñs regna. exul. Aña. Ante luciferum genitus et ante ſecula dominus ſaluatoꝛ noſter/ hodie naſci dignatus eſt. Ps. Cantate. ij. ℣. Notum fecit dñs. ¶ Scḋm Lucam.

In illo tẽpoꝛe. Poſtꝗ̄ conſummati ſunt dies octo vt circũcideretur puer/ vocatum eſt nomen eius ieſus. Et reliqua. Homelia venerabilis bede pꝛeſbyteri. Lectio ſeptima.

Sanctam venerandamꝗ pꝛeſentis feſti memoꝛiam paucis quidem verbis euangeliſta cõpꝛehendit: ſed non pauca celeſtis myſterij virtute grauidam reliquit. Expoſita nanꝗ natiuitate dominica (cui⁹ gaudia mox angeli dignis laudibus extulerũt: paſtoꝛes deuota viſione celebꝛarunt: omnes qui tũc audiere mirati ſunt: nos quoꝗ pꝛo modulo noſtro pꝛout potuimus pꝛoxime dño largiente cõgruis miſſarũ hymnoꝛũꝗ ſolennijs exegim⁹) ſubiũxit atꝗ ait. Et poſtꝗ̄ conſummati ſunt dies octo vt circũcideret̃ puer: vocatum eſt nomen eius ieſus/ quod vocatũ eſt ab angelo priuſꝗ̄ in vtero conciperetur. ℟.

O regem celi cui talia famulant̃ obſequia: ſtabulo ponitur qui continet mundum. Jacet in pꝛeſepio et in nubibus tonat. ℣. Qui celum terramꝗ regit p ſecula ſol⁹. Ja. L. viij.

Hec ſunt feſtiuitatis hodi-

erne gaudia veneranda: hec ſa
crate ſolennitas diei. Hec illa
ſuperne pietatis munera ſacro
ſancta: q̄ fideliū cordibus commendans
apoſtolus ait. Quia
vbi venit plenitudo temporis/
miſit deꝰ filiū ſuum factum ex
muliere/ factū ſub lege: vt eos
qui ſub lege erāt redimeret: vt
adoptionem filiorum reciperemus.
Magna nāq; diſpēſatione
pietatis ad redēptionē gn̄is
humani deus pater non angelum/
nō archāgelū: ſed filium
ſuū vnigenitū mittere dignatus
eſt. ℟. Congratulamini mihi
8 oēs qui diligitis dn̄m: quia cum eſſem
paruula placui altiſſimo. Et de
meis viſceribꝰ genui deū ⁊ hominē.
℣. Beatam me dicent omnes generationes:
quia ancillam humilem reſpexit
deus. Et de meis. Lectio .ix.
Quem quia in diuinitatis
ſue ſpecie videre nequiuimus:
magna rurſum dilectionis
arte prouidit vt hunc factū
ex muliere (hoc eſt ex materne
carnis ſubſtātia ſine virili admixtione
conceptum) ad humanos
verū hoīem ꝓferret aſpectus:
q̄ in diuina virtute ac ſubſtantia
manens per omnia qđ
erat/ verā nature mortalis infirmitatem
quam non habebat
indueret. Et vt nobis neceſſariam
obediendi virtutem precipuo
cōmendaret exemplo: factum
ſub lege filium ſuum mi-
9 ſit deus in mundum. ℟. Verbū
caro. vrs̄ in die nati. dn̄i. Et dr̄
hic ſine pſa: ſiue domi. fue. ſiue
non. ps. Te deum. ℣. Verbū caro
factum eſt. ℣. Et habitauit ⁊c.
In laud. An. O admirabile com- 1
mercium: creator generis humani animatum
corpus ſumēs de virgine naſci
dignatus eſt/ ⁊ ꝓcedens hō ſine
ſemine largitus eſt nobis ſuam deitatem.
ps. Dn̄s regnauit. An. Quan- 2
do natus es ineffabiliter ex virgine/
tunc implete ſunt ſcripture: ſicut
pluuia in vellus deſcendiſti/ vt ſaluum
faceres genꝰ humanum: te laudamus
deus noſter. ps. Iubilate.
An. Rubū quem viderat moyſes in- 3
combuſtum conſeruatā agnouimꝰ tuā
laudabilem virginitatē/ dei genitrix
intercede ꝓ nobis. ps. Deus deus
meus. An. Germinauit radix ieſſe/ 4
orta eſt ſtella ex iacob/ virgo peperit
ſaluatorē: te laudamus deus noſter.
ps. Benedicite. An. Ecce maria
genuit nobis ſaluatorē/ quem iohan- 5
nes videns exclamauit dicens: ecce
agnꝰ dei/ ecce qui tollit peccata mundi
alla. ps. Laudate dn̄. de ce. cap.
Apparuit gratia. hyꝰ. A ſolis
ortus. ℣. Benedictꝰ qui venit. An.
Mirabile myſterium declaratur hodie:
innouantur nature/ deus homo
factus eſt/ id quod fuit permanſit/ et
quod nō erat aſſumpſit: nō cōmixtionem
paſſus neq; diuiſionē. ps. Benedictus.
Or̄o. Deus qui nobis.
Ad p̄mam An. O admirabile. ps.
Deus in nomine. An. Gratias tibi.
ps. Quicunq;. Ad tertiā an.
Quando natus. ps. Legem pone.
cap. ℟. ⁊ ℣ꝰ. ſicut in die nati.
dn̄i ad oēs hor. dn̄r: cum or̄one
huius diei. Ad. vi. an. Rubū quē.
ps. Defecit. Ad. ix. an. Germinauit.
ps. Mirabilia. Ad veſ. an.
Tecum principiū. ps. Dixit dn̄s.

cħ. Apparuit gr̄a. ℞. Confirmatum hyꝰ. A ſolis. ℣. Benedictus qui venit. An. Magnum hereditatis myſteriū: tēplum dei factꝰ eſt vterus neſciens virū: non eſt pollutus ex ea carnem aſſumens: omnes gētes venient dicentes / gloria tibi domine. ps. Magnificat. or. Deꝰ qui nobis. Memo. de ſancto ſtephano. an. In principatum. ℣. Gloria et honore. or. Da nobis q̄s. ¶ In oct. ſancti ſtephani ad matut. inuit. hyꝰ. añ ⁊ ps̄. ſicut in p̄ma die dicunt'. ℣. Gl'ia ⁊ honore. Lectio .j.

Conſiderate attētius dilectiſſimi fratres cum beatus martyr ſtephanꝰ dñm nr̄m ieſum chriſtū ad dexterā dei patris ſtare videret: cur ſe filium hominis videre teſtatus eſt / et non potius filium dei: cum vtiq; plus honoris dn̄o delaturꝰ videretur ſi ſe dei potius q̄ hois filium videre dixiſſet. Sed certa ratio poſtulabat vt hoc ita oſtenderetur in celo / et predicaretur mundo. Si dominica fuerit: diuidantur iſte tres lectio. in ſex ad literas capitales.

Omne enim iudeorū ſcandalū i hoc erat: cur dn̄s noſter ieſus xp̄s qui ſecūdū carnē eſt filius hois / eſſe etiā filius dei diceretur. Ideo ergo pulchre ſcriptura diuina filium hois ad dexteram dei patris ſtare memorauit: vt ad cōfundēdam iudeorū incredulitatem ille oſtenderet martyri in celo / qui a perfidis iudeis negabatur in mūdo. Et illi teſtimoniū celeſtis veritas daret: cui fidē terrena īpietas denegaret. ℞. Stephanus ſeruus dei quē lapidabant iudei: vidit celos apertos / vidit ⁊ introiuit. Beatꝰ hō cui celi patebāt. ℣. Stephanꝰ vidit celos apertos / vidit ⁊ introiuit. Beat'. .ij.

Si quid autē diſtare inter martyres poteſt: p̄cipuꝰ videt' eſſe qui primꝰ eſt. Nam cū ſctūs ſtephanus ab apoſtolis diaconus ordinatus ſit: apoſtolos ipſos beata ac triūphali morte p̄ceſſit. Ac is q̄ erat inferior ordine: p̄mꝰ factꝰ ē paſſiōe. Mortem eni quam ſaluator dignatus eſt pro omnibus pati: hāc ille p̄mus reddidit ſaluatori. Videte nūc dilectiſſimi fratres affectū beati viri: videte magnam et admirabilem charitatem. ℞. Lapidauerunt. Lc. iij.

In p̄ſecutiōe poſitꝰ erat ⁊ p̄ p̄ſecutoribus ſupplicabat. Atq; in illa lapidū ruina quando alius obliuiſci poterat etiam chariſſimos: ille domino commendabat inimicos. Quid enim dicebat cum lapidaretur? Domine (inquit) ne ſtatuas illis hoc peccatum.

Plus itaq; tunc dolebat illorū peccata q̄ ſua vulnera: plus illorum impietatē q̄ ſuam mortem. Et recte plus. In illorum quippe iniquitate erant multa que poterant plangi: in illiꝰ autē morte nō erat qd̄ debuiſſet doleri. ℞. Lapides torrentes. ps. Te deū. Si do. fue. ij. ℞. erit. Videbāt oēs. p. iij. ℞. Impetum. Deinde dicunt' oīa ℞ia ſecūdū ordinē noct. ſicut in p̄ma die cū. ix. lec. ſicut poſtea nota.

ps. **Te deū.** Añ laud. si do. non fue. ℟. **Posuisti.** si do. fue. dicat ℟. **Ora pro nobis.** In laud. hec sola añ. **Lapidauerunt.** ps. **Dñs regnauit.** cp. hy⁹. ℟. et añ. sup ps̄m **Bñdict⁹.** cum orōne sicut in pma die. Memo. de sctō iohāne vbi pcel. de eo prius facta fue. cū hac ā. **Supra pectus.** vbi vero nō: tūc dr̄ añ. **Quasi vnus.** ℟⁹. **Valde ho.** orō. **Ecclesiam tuam.** Mēo. de innocentibus vbi pcel. puerorū prius facta fue. cum hac ā. **A bimatu.** vbi vero nō: tūc dr̄ ā. **Vox in rama.** ℟⁹. **Mirabilis.** orō. **Deus cui⁹ ho.** ~~Mēo. de sctō thoma vbi pcel. de eo prius facta fue. cū hac añ. **A quo thome.**~~ vbi vō nō: tūc dr̄ ā. ~~**Ad thome.**~~ ℟. **Ora pro no.** orō ~~**Deus pcuius.**~~ Mēo. de sctā maria cum hac añ. **Ecce maria.** ℟. **Post partū.** orō. **De⁹ q̄ salutis.** Ab hac die vsq ad purifi. quotidie fiat mēo. de sancta ma. de quocūq fiat ser. tā ad vespe. q̄ ad matu. nisi in vigi. et in die epipha. In fest. ix. lec. et in oc. et infra oc. qñ chor⁹ regit: et in do. dieb⁹ ad vtrasq vesp. cum añ. **Qñ natus es.** ℟⁹. **Speciosus forma.** orō. **Deus q̄ salutis.** Ad matuti. vō cū añ. **Ecce maria.** ℟. **Post partū.** In ferijs vō et in fes. iij. lecc. sine regi. cho. ad ves. cū ā. **Rubū quē.** ℟. **Speciosus forma.** orō. **Deus q̄ salutis.** Ad mat. cū ā. **Germinauit.** ℟. **Post partū.** orō vts. ¶ Qñ octa. scti stepha. i do. eue. stāt. ix. lec. de sancto stepha. vez ser de trib⁹ lecc. supra notatis de oc. et. iij. vltime de expo. euan. sicut in pma die. Historia vō ppria q̄ habent de oc. pmo loco id est in pmo noc. cantent. deinde histo. diei suo ordi. dicat. Ad lau. vō oēs añe dicant: et cetera sicut in die. Similit fiat de sctō iohā. et de innocentib⁹. Sciendū est aūt q̄ qñ octa. scti iohā. i do. eue. l ei. in sabba. pcedente de sctō stepha. erunt: et memo. de sctō iohanne cum hac añ. **Valde ho.** ℟. **In omnē terrā.** or. **Ecclesiam.** Silr qñ octa. sctōrū innocen. in do. euēn. in sab. pceden. de sctō iohāne erunt: et memo. de innocen. cū hac aña. **Innocentes pro xp̄o.** ℟. **Letamini in dño.** orō. **Deus cui⁹ hodierna.** Hic pmū stant matu. de sctā maria in cōuentu vt plene notat post cōe sctōrū. Ad pmā de sctō stephano siue do. fuerit siue non. añ **Lapidauerūt.** ps. **De⁹ in noie.** ā. **Te iure.** ps. **Quicūq.** Ad. iij. et ad alias hor. ac. pi. cp. ℟. et ℟. sicut in die scti stepha. dnt: siue do. fuerit siue nō: cū orōne de pma die. Ad ves. añ. **Tecum principiū.** ps. **Dixit dñs.** Cp. et cetera oia sicut in pma die dnt pter ℟. qd nō dicet. Mēo de sancto iohā. añ. **Valde ho.** ℟. **In omnem.** or. **Eccliam.** Mēo de innocen. vbi pcel. puerorū facta fuerit: cū hac ā. **Vox i rama.** vbi vō nō: tūc dr̄ hec añ. **Sub throno.** ℟. **Letamini.** or. **De⁹ cui⁹ ho.** ~~Mēo de sctō thoma vbi pcel. de eo facta fue. cū hac añ **Ad thome.**~~ vbi vero nō: tūc dr̄ hec sola añ. ~~**Te per tho.**~~ ℟. **Ora pro nobis.** or. ~~**De⁹ pro cuius.**~~ Memo. de sctā maria siue do. fue. siue nō: cū hac añ.

Quãdo natus. ℣. Specioſus forma. orõ. Deꝰ qui ſalutis. ¶ In oct. ſancti iohannis apľi ad matutinas. hyꝰ Ãe ⁊ p̃s ſicut in prima die dñr. ℣. In omnẽ. Lec. j.

Cum poſt domiciani obitũ beatus iohãnes de pathmos inſula epheſum rediret: rogabatur vicinas luſtrare puincias | quo vel eccľias fundaret in quibꝰ non erant locis: vel in quibꝰ erãt | ſacerdotibꝰ ac miniſtris inſtrueret: ſecũdũ ꝙ ei de vnoquoqꝫ ſpũs ſanctus indicaſſet. Si dominica fuerit diuidãtur iſte tres lectiones in ſex.

Cum igitur veniſſet ad quandam vrbem: omnibus eccľiaſticis ſolẽniter adimpletis | vidit iuuenem quẽdam validũ corpore: ſed ⁊ animo acrem nimis. Reſpiciẽſqꝫ ad epiſcopum q̃ nuper fuerat ordinatꝰ: hũc (inq̃t) tibi cõmẽdo ſub teſtimonio xp̃i 1 et totiꝰ eccleſie. ℟. Hic eſt beatiſſimus euãgeliſta ⁊ apoſtolꝰ iohãnes. Qui priuilegio amoris precipui ceteris altius a domino meruit honorari. ℣. Hic eſt diſcipulus ille quẽ diligebat ieſus: qui ſupra pectus eiꝰ in cena recubuit. Qui. Lectio ſcḋa.

Quem epiſcopꝰ ſuſcipiẽs cũ omni diligentia nutriuit: ⁊ ad vltimum ei baptiſmi gratiã tradidit. Poſt hec p̃ſbyter iã velut cõfidẽs gratie qua iuuenẽ cõmunicerat: paulo indiligentius eum cepit habere. Sed ille vbi immatura libertate potitꝰ eſt: cõtinuo per equeuos quibus luxus ⁊ deſidia cordi eſt | corrupte vie incedere tramitem perdocetur. Qui ad maiora flagitia protractus: de paruis iam dedignatur cogitare ſceleribus.

Cum autem ad eãdem vrbem beatus iohãnes rediſſet: epiſcopo ait. Iuuenem illũ a te repeto: ⁊ animam fratris. Qui ait. Mortuꝰ eſt. Cui iohãnes. Qua (inquit) morte? Reſpõdit ep̃s. Deo mortuꝰ eſt: qꝛ flagitioſus euaſit. ℟. Qui vicerit faciã illũ colũnã 2 in regno meo dicit dñs. Et ſcribam ſuper eũ nomen meũ ⁊ nomẽ ciuitatis noue hierľm. ℣. Vincẽti dabo edere de ligno vite qḋ eſt in paradiſo dei mei. Et ſcribam. Lect. iij.

Tunc iohannes ait. Paretur mihi equus: et dux itineris. Cumqꝫ veniſſet ad locum: detinetur ab his latronibus qui cuſtodias obſeruabãt. Quibus ipſe ait. Adducite mihi principem veſtrum.

Qui cũ veniſſet armatus: viſo iohanne in fugam vertitur. Quem iohãnes inſequitur: clamans. Quid fugis fili? Noli timere: adhuc habes ſpem vite. Sta tantũ | et crede mihi: quia chriſtus me miſit. At ille vultu in terram demiſſo | arma proijciens | genibꝰ prouolutus: vlulatibꝰ quibꝰ poterat ſatiſfecit. Cui apoſtolꝰ a ſaluatore veniã impetraturum pollicens | ad eccleſiam eũ reuocat: ⁊ ea impetrata a deo emẽdatum eum eccleſie prefecit | prebens per hoc magna exẽpla vere penitẽtie. 3 ℟. Apparuit charo. ℣. Cũqꝫ compleſſet. Si dñica fuerit tũc erit iij. ℟. Iſte eſt iohãnes. Et deinceps tota hiſto. vƷ ſicut in primo die uſqƷ ad laud. ℣s. Te deum. ℣. Valde honorandus. In laud. hec ſola ãn. Hic eſt diſcipulus. ps Dñs regnauit. ſiue dñica fuerit: ſiue nõ. Cap. hy⁹ ℣. ⁊ ãn. ſuper pſal. Benedic⁹. cũ oratione ſicut in die dicitur. Mẽo. de innocen. vbi pceſ. puerorũ p̃mis facta fuerit: cũ hac ã. Sub throno. vbi vero nõ: tũc dicitur ãn. Laudes reddãt. ℣. Mirabilis deus. orõ. Deus cui⁹. Memo. de ſctõ thoma vbi pceſ. de eo facta fuerit: cum hac ã. Lu per thome. vbi vero nõ: tunc dr ãn. Sũmo ſacerdotis. ℣. Ora pro nobis. orõ. De⁹ pro cuius. Mẽo. de ſctã maria ſiue dñica fuerit ſiue nõ: cum hac ãn. Ecce maria. ℣. Poſt partũ. orõ. Deus qui ſalutis. Ad primã ãn. Hic eſt diſcipul⁹. ps. Deus in nomine. ãn. Letura. ps. Quicũqʒ. Ad alias hor. ãn. de ps. cap. ℟. ⁊ ℣. cũ orõne ſicut in .i. die dñr. Ad veſ. ãn. Tecum principiũ. ps. Dixit dñs. ãn. de ps. cap. ⁊ cetera oĩa ſicut in die ſancti iohãnis, preter ℟. qđ nõ dicetur. Mẽo. de innocẽ. ãn. Innocẽtes. ℣. Letamini. orõ. De⁹ cuius. Memo. de ſancto thoma vbi pceſ. de eo facta fuerit: cum hac ãn. Sũmo ſacer. vbi vero nõ: tunc dicitur ãn. Monachus ſub. ℣⁹. Ora pro nobis. orõ. Deus p cuius. Memo. de ſctã maria ſiue do. fue. ſiue nõ: cum hac ãn. Qñ natus. ℣. Speciosus forma. orõ. Deus qui ſalutis.

¶ In octa. ſctõꝝ innocẽtiũ. Ad matẽ. inuit. hy⁹ ãn. ⁊ ps ſicut in p̃ma die. ℣. Letamini in dño. Lc. j.

Hodie fratres chariſſimi natalẽ illorũ infantiũ colimus: quos ab herode crudeliſſimo rege interfectos eſſe euãgelij textus loquit. Et ideo cũ ſumma exultatiõe gaudeat terra noſtra: celeſtium militum et tantarum parens fecunda virtutum. Si dominica fue. diuidantur iſte tres lectiões in ſex.

Ecce prophanus hoſtis nunq̃ beatis paruulis tantũ prodeſſe potuiſſet obſequio: q̃tũ pfuit odio. Nam (ſicut ſacratiſſima pſentis diei feſta manifeſtant) q̃ta cõtra beatos paruulos iniquitas abundauit: tanta in eis grã benedictionis effulſit. ℟. 1
Cantabãt ſcti canticũ nouũ ante ſedem dei ⁊ agni. Et reſonabat terra in voces illoꝝ. ℣. Sub throno dei oẽs ſancti clamabãt: vindica ſanguinem noſtrum deus noſter. Et. Lectiõ. ij.

Beata es bethlẽ terra iuda: q̃ herodis regis immanitatem in puerorũ extinctiõe perpeſſa es: q̃ ſub vno tempore candidatã plebem imbellis infantie deo offerre meruiſti.

Digne tamen natalem illorũ infantium colimus: quos beatius vite eterne munus edidit, q̃ quos maternoꝝ viſcerũ partus effudit. Siquidẽ ante vite pperue adepti ſunt dignitatẽ: q̃ vſum preſentis acciperent. Siue dñica fuerit ſiue non: ſecundũ ℟. erit Sub throno. Lec. iij. 2

Aliorũ quidẽ p̃cioſa mors martyꝝ laudẽ in cõfeſſione pmeruit: hoꝝ in cõſummas tione cōplacuit. Quia incipientis vite pⁱmordijs ipse eis occasus initiū glorie dedit, qui presentis terminū imposuit: quos herodis impietas lactētes matrū vberib⁹ abstraxit. Qui iure dicunt̄ martyrū flores: quos in medio frigore infidelitatis exortos (velut primas erumpētes ecclesie gemmas) quedam persecutionis pruina decoxit.

Et ideo dignū est interfectis p christo infantib⁹ honoris impendere cerimonias non doloris: et sacramentis dare vota non lachrymis. Quia ipse illis fuit causa pene: qui extitit et corone. Ipse odij causa: qui pⁱmij.

Si dñica nō fue. dr. iij. R̸. Cen-
3. tum quadraginta. si vero do. fuer̄. tunc dr. iij. R̸. Dignus a dignis. Et dicūt sex lec. de istis trib⁹ pcedēn. et tres vltime erunt sicut in pⁱma die. Deinde dr̄ tota histo. vsq₃ ad laud. sicut in pⁱma die. ps. Te deū. V⁹. Iusti autē in perpetuū. In laud. hec sola aña. Herodes iratus. ps. Dñs regnauit. siue do. fue. siue non. Cap. Et cetera omnia sicut in pⁱma die. Mēo. de sancto thoma. vbi procesi. de eo facta fue. cum hac añ. Monachus. vbi vero nō: tunc dr̄ añ. Cultor agri. V. Ora pro no. Orō. Deus p cuius. Memo. de beata ma. siue do. fue. siue nō: cum hac añ. Ecce maria. V. Post partū. orōe Deus qui salutis. Ad .j. añ. Herodes iratus. ps. Deus in noīe. Letare. p Quicūq₃. Ad .iij. et ad omnes hor. die. ps. cap. R̸. et V. cū orōne sicut in pⁱma die. Ad vesp. añ. Tecū principiū. ps. Dixit dñs. cap. et cetera sicut i pⁱma die sctōrū innocētiū dicūt: pter R̸. quod non dicetur. Mēo de sctō thoma añ. Pastor cesus. V. Gloria et honore. orō Deus p cuius. Deinde fiat memo. de sctō edwardo rege et confes. añ. Confessor dñi. V⁹. Amauit eū dominus. Oratio.

Deus qui vnigenitū filiū tuum dñm nostrum iesum christū gloriosissimo regi edwardo in forma visibili demōstrasti: tribue q̄s vt eius meritis et precibus ad eternam ipsius dñi nostri iesu xp̄i visionē pertingere mereamur. Qui tecum. Mēo. de sctā ma. aña. Qñ nat⁹. V. Speciosus forma. orō. Deus qui salutis. ¶ In vigi. epiphanie q̄dā solus de .ij. forma loco nec habitu mutato dicat inuit. cum cantu fer. Inui. Christ⁹ natus est nobis. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹. Christe redēptor. añ. Dixit dñs. ps. Quare fre. Cetere añe cū suis ps sicut in die circūci. do. pter .ix. añ. q erit. Virgo vbo cōcepit. ps. Cātate. ij. V. Notū fecit dñs. Scdm Matheū.

In illo tempore. Defūcto herode ecce apparuit angelus dñi in somnis ioseph in egypto: dicēs. Surge et accipe puerū et matrem ei⁹: et vade in terram israel. Et reli. Homel. exer. de diuersis tracta. lect .j. Ca

Obitus herodis terminū cōtētionis maliciose qua nūc cōtra ecclesiam iudea seuit, insinuat. In sōnis aūt hoc significat: q2 mortuus mūdo angeli sunt pre ſentes. Qđ igitur defuncto herode redit ad terram iſrael ieſus: ſinē ſcl'i denūciat/ q̄ñ enoch et helia predicantibus iudei ſopita moderne inuidie flamma fidem veritatis accipient. Tu aūt. ℟ O regem celi. Lectio .ij.

1 Et bene cum iudeam deſerit fugere/ et hoc in nocte dicitur: cum vero reuertitur/ nulla non ſolū fuge ſed nec noctis fit mētio. Quia nimirū quos ob peccatorū tenebras olim perſecutores reliquit: ipſos ad lucem fidei tandem ſe querentes remiſit. Defuncti ſunt eīn q̄ q̄rebāt animā pueri. Ex hoc loco intelligimus nō ſolum herodē: ſed ⁊ ſacerdotes ⁊ ſcribas eodē tempore necē domini fuiſſe meditatos. ℟ Cōgratulamini. Lc. iij.

Qui cōſurgēs accepit puerum
2 et matrem ei⁹: ⁊ venit in terrā iſrael. Nō dixit/ accepit filium ſuū et vxorē ſuā: ſed puerum ⁊ matrē ei⁹/ quaſi nutricius non maritus. Audiens aūt q̄ archelaus regnaret in iudea p̄ herode p̄re ſuo: timuit illo ire. Archelaus agnoſcens leo interp̄tatur: herodes pellice⁹ ſiue pellis gl'a. Herodes ille q̄ cum pilato poſtea amicitiam fecit/ huius herodis filius eſt frater archelai. Quē ⁊ ip̄m tyberius ceſar lugdunū (q̄ galliarū eſt ciuitas) relegauit: fratrēq̨ ei⁹ herodē ſucceſſorē regni fecit. ℟ Cōfirmatū eſt. Nō dicat' Te deū.
3 niſi do. fue. tm̄. ℣ Verbū caro. In laudi. hec ſola ān O admirabile. ſiue do. fue. ſiue nō. p̄s Dn̄s regnauit. cp̄ Apparuit benignitas. hy⁹ A ſolis ort⁹. ℣ Benedictus qui venit. ana. Beatus venter. p̄s Benedictus. Oratio.

Corda noſtra q̄s dn̄e venture feſtiuitatis ſplendor illuſtret: quo mundi hui⁹ tenebris carere valeamus/ ⁊ perueniam⁹ ad patriā claritat' eterne. Per eūdem. Mēo de ſancto thoma. ān Opem nobis. ℣ Juſtus germinabit. or. De⁹ p cui⁹. Memo. de ſctō edwardo. ān Euge ſer. ℣ Juſt⁹ vt pal. oro. De⁹ qui vnige. Mēo. de oībus ſctis. ā. Exultabūt ſancti. ℣ Mirabilis. or. Infirmitatē nr̄am. Nulla fiat memo. de ſctā ma. nec etiā matu. dicant' de ea in cōuētu. Ad j. ān O admirabile. p̄s De⁹ in nomine. ā Gl'ia tibi trī. p̄s Quicūq̨. cp̄m Dn̄e miſerere. ℟ Jeſu xp̄e. Cetera q̄ ad .j. ptinent expleantur: hy⁹/ āe/ p̄s/ cp̄. ℟. ⁊ ℣. ſicut in die circūci. dn̄i dr̄: cum hac oōne Corda nr̄a. Et hac die niſi do. fue. no dr̄ p̄s Te deū. nec Gl'ia in excel. nec Ite miſſa eſt. q̄z q̄ ī vigi. habet. Si hec vigi. in do. cue. hoc mō fiat ſui. Ad mat. Inuit. Xp̄s nat⁹ eſt. p̄s. Venite. hy⁹/ āe ⁊ p̄i ſicut in die circūci. do. dn̄e: p̄ter. ie. ān. que erit Tanq̄ ſponſus. p̄s Cātate. ij. ℣ Virgo vbo. Et fiāt. ie. lc. tres p̄me de ſermo. bti maximi ep̄i. de natiuitate dn̄i. Lectio p̄ma.

Iocūdiſſime (fratres) feſtiuitate preſentis diei in omne ſe gaudiū tot⁹ vbiq̨ ſuſcitat mūd⁹: q̄z p̄miſſus a ſeculis vniuerſo orbi iudex nat⁹ eſt et

redemptor. Et neceſſe eſt vt in cōmune nos omnes qui futuri examinis reſurrectioniſq; promiſſe ſalutarem ſuſcepimus fidem: habeamus metum quidē de iudice / ſed de redēptore letitiam. Oīs nanq; fidelis aīa timore corrigitur: correctione le
1 tatur. ℟ In principio. Lectio .ij.

Et in hoc chariſſimi quanta erga humanum genus omnipotentis patris diſpenſatio eſt: quāta ve benignitas? Vt quē iudicē preparabat incredulis: hunc credituris premitteret redemptorē / quatenus ꝑcurrens mia ſeueritatem aduenientis iudicis preueniret. Itaq; nat⁹ eſt xp̄s: ſed in natiuitate eius nr̄a oīm vita habet natalem. Quia qui ꝑuilegia prime natiuitatis amiſimus: viſitāte nos chriſto ſanctiore partu redimus ad vi
2 tam. ℟ Bn̄dictus q̄ venit. Lec. iij.

Peperit maria: ſed ipſa filium parturiuit authorē. Edidit mūdo hoīem: quem nō ſuſcepit ab hoīe. Quid eſt hoc miraculi fratres? Naſcit̄ caro de carne: nō tā generata per carnem. Et ſecreto quidem incomprehēſoq; cōceptu procedit de mortali femina / diuina progenies. Nec mirū ſane ſi extitit diuina natiuitas / vbi non erat humana conceptio: aut ſi illam matrem non violauit partus / quam coitus non fedauit. ℟ Ecce agnus.
3 Tres medie lectiōes de ſancto thoma cum ℟. et ℣. de p̄mo nocturn. dn̄ne diei. Lec. iiij.

Cum beati thome corpus ſepulture tradendum eſſet: & de more pōtificum indueretur: qđ admodum pauci familiares nouerant: inuentum eſt cilicio referto inuolutum: ipſaq; femoralia eius interiora vſq; ad poplites cilicina vermibus plena / (qđ antea apud nr̄ates fuerat inauditū) repta ſunt. Lec. v.

Eccleſia quidem que ſacro ei⁹ cruore violata fuerat vel poti⁹ conſecrata (Quis cum multa deliberatione ꝓpter metū impiorum) ad proteſtandam iniuriā dei / ſeipſam auſa eſt ſuſpendere a diuinis. Quod ceteri prouinciales facere non audebāt: nec defunctis officium denegare: propter ꝓhibitionem impiorum: hoc agentium vt nomen eius perpetuo deleretur. Lec. vj.

Dixerunt enim degeneres filij corpus proditoris inter ſanctos pontifices non eſſe humandum: ſed proijciendū in paludē viliorem / vel ſuſpēdēdū eſſe in patibulo. Unde ſancti viri qui aderant timētes vim ſibi inferri: eū in cripta (anteq̄ ſatellites ſathane venirent) ante altare ſancti iohannis baptiſte & ſancti auguſtini anglorū apoſtoli in ſarcophago marmoreo ſepelierūt. Tres vlti. lec. de expōne euange. Defuncto herode. vel̄ cū hoc ℟. Notum fecit domin⁹. Et cū his. iij. ℟. videlicet ℟. O regem. ℟. Congratulamini. ℟ Uerbum caro. In laudi. hec ſola aā O admirabile. ps. Dn̄s regnauit. &c. ꝯt. cā. Apparuit benignitas. hy⁹. A ſolis ort⁹. ℣.

Benedictus qui venit. An. Beatꝰ venter. Ps. Benedictus. Oro. Corda noſtra q̄s dn̄e. ~~Mēo de ſancto thome. An. Opem nobis. V. Ora p nobis. Or. Deus p cuius.~~ Mēo. de ſctō edwardo an. Euge ſerue. V. Juſtus germinabit. Oro. Deus q̄ vnige. Nulla fiat memo. de oībus ſanctis: nec de ſancta maria; neqꝫ matu. de ea in choro dicantur. Ad .j. an. O admirabile. Ps. Deus in noīe. Aña. Te ture. Ps. Quicunqꝫ. Cā. Regi ſeculorum. R. Jeſu chriſte. cum cantu de die natiui. dn̄i: ⁊ precibꝰ ⁊c. Ad .iij. et ad ſex. hor. oīa ſtāt vt ſupra dictum eſt. Ad veſ. aña. Tecū principiū. Ps. Dixit dn̄s. Cā.

Eſa. 6.A Surge illuminare hieruſalem/ quia venit lumen tuum: et gloria dn̄i ſuper te orta eſt. R. Reges tharſis et inſule munera offerent. Reges arabum et ſaba dona domino deo adducent. V. Et adorabunt eum oēs reges: omnes gentes ſeruient ei. Reges arabū. Gloria patri. Domino deo. Hymnus.

Hoſtis herodes impie/ chriſtum venire quid times? non eripit mortalia/ qui regna dat celeſtia.

Ibant magi quam viderant ſtellam ſequentes preuiam: lumen requirunt lumine/ deū fatentur munere.

Lauacra puri gurgitis/ celeſtis agnus attigit: peccata que nō detulit/ nos abluēdo ſuſtulit.

Nouum genus potentie/ aque rubeſcunt hydrie: vinūqꝫ iuſſa fūdere mutauit vnda originē.

Gloria tibi domine/ qui apparuiſti hodie: cū patre et ſancto ſpū/ i ſempiterna ſecula. Amē.

Hic V. dꝫ in fine oīm hymnorū eiuſdem metri per totam octa. et in octa. V. Oēs de ſaba venient. R. Aurum et thus deferentes ⁊ laudem domino annunciantes. An. Magi videntes ſtellam dixerunt ad inuicem: hoc ſignum magni regis eſt: eamus et inquiramus eum: et offeramꝰ ei munera aurum thus et myrrham. Ps. Magt. Oro. Corda nr̄a q̄s. vt ſ. ad matu. Ad cōpleto. aña. Lux de luce apparuiſti xp̄e: cui magi munera offerunt all'a all'a all'a. Ps. Cum inuocarem. Cā. Tu in nobis. Hyꝰ. Saluator mundi. Vꝰ. Cuſtodi nos domine. Aña. Alleluia. Oēs de ſaba venient all'a: aurum et thus deferentes all'a all'a. Ps. Nūc dimittis. Preces ⁊c. vt ſupra. Hoc comple. non muta. per totam octa. ¶ In die epipha. ad matutī. non dicit̄ inuitat. nec hyꝰ. ſed ſtatim poſt Domine labia et Deus in adiutorium. incipiatur an. primi noc. In primo noctur. A. Afferte domino filij dei: adorate dominum in aula ſctā eius. Ps. Ipſum. Aña. Pſallite deo nr̄o pſallite: pſallite regi noſtro/ pſallite ſapiēter. Ps. Omnes gentes. An. Omnis terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmum dicat nōi tuo domine. Ps. Jubilate. Vꝰ. Omnes de ſaba venient. Tres prime lect. de prophe. eſaie legantur. Lectio .i.

Omnes ſitientes venite ad aquas: et qui nō habetis argentum properate/ emite et comedite. Venite emite abſqꝫ argento et abſqꝫ vlla commu- Eſa. lv. A

tatione vinū ⁊ lac. Quare appenditis argentū ⁊ nō in panibus: ⁊ laboꝛem veſtrum non in ſaturitate? Audite audientes me ⁊ comedite bonū: ⁊ delectabitur in craſſitudine anima veſtra. ⁊ cū hac clauſula terminetur. Hec dicit dñs deꝰ: conuertimini. Non dicit Qui hodierna
1 die in ioꝛ. R. Illuminare illuminare hieruſalem: venit lux tua. Et glia dñi ſup te oꝛta eſt. V. Et ambulabūt gētes in lumine tuo / et reges in ſplēdoꝛe oꝛtus tui. Et gloꝛia. Lectō. ij.

Inclinate aurē veſtram ⁊ venite ad me: audite ⁊ viuet anima veſtra. Et feriā vobiſcum pactū ſempiternū: miſericoꝛdias dauid fideles. Ecce teſtem populis dedi eum: ducē ac preceptoꝛem gētibus. Ecce gētem quā neſciebas vocabis: et gentes que nō cognouerunt te ad te current / ꝓpter dñm deum tuum ⁊ ſanctū iſrael qui gloꝛi-
2 ficauit te. Hec dicit. R. Omnes de ſaba venient aurū ⁊ thus deferentes ⁊ laudem dño annunciantes. Alleluia alla alla. V. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerēt: reges arabum ⁊ ſaba dona adducent. Alla. Lec. iij.

Surge illuminare hieruſalem: quia venit lumen tuum / ⁊ gloꝛia domini ſuper te oꝛta eſt. Quia ecce tenebꝛe operiēt terram: ⁊ caligo populos. Super te autem oꝛietur dominus: ⁊ gloꝛia eius in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in ſplendoꝛe oꝛtus tui. Leua in circuitu oculos tuos: ⁊ vide. Omnes iſti congregati ſunt: venerūt tibi. Filij tui de longe venient: ⁊ filie tue de latere ſurgent. Tūc videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabitur et dilatabitur coꝛ tuū: quando conuerſa fuerit ad te multitudo maris / foꝛtitudo gentiū venerit tibi. Inundatio cameloꝛum operiet te: dꝛomedarij madian et efa. Omnes de ſaba venēt: aurum ⁊ thus deferētes / ⁊ laudem dño annūciātes. Hec. R. 3
Reges tharſis. vſq̄ ad veſ. In. ij. noctur. An. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent regi dño. ps. Deꝰ iudicium. An. Omnes gentes quaſcunq; feciſti venient et adoꝛabunt coram te dñe. ps. Inclina. An. Venite adoꝛemus eum / quia ipſe eſt dñs deꝰ noſter. ps. Ihm. V. Reges thar. R. Reges arabū. Medie lect. de ſermōe bti leonis pape. Lc. iiij.

Celebrato pꝛoximo die quo intemerata ꝟginitas humani generis ſaluatoꝛem edidit: epiphanie nobis dilectiſſimi venerāda feſtiuitas dat perſeuerantiam gaudioꝝ: vt inter cognatarū ſolemnitatum diuina ſacramēta / exultationis vigoꝛ / ⁊ feruoꝛ fidei nō tepeſcat. Ad omnium enim hominū ſpectat ſalutem: ꝙ infantia mediatoꝛis dei ⁊ hominum / iam vniuerſo declarabatur mundo: cū adhuc exiguo detineretur oppi-
dulo. R. Magi venerunt ab orien- 4
te hieroſolymam querentes et dicentes. Ubi eſt qui natus eſt: cuius ſtellā vidimus et venimus adoꝛare dominum? V. Cū natus eſſet ieſus in bethleem iude in diebꝰ herodis regis: ec

ce magi ab oriente venerũt hieroſolymam dicentes. Ubi. Lectio. v.

QUãuis enim iſraeliticã gentem/ et ipſius gentis vnam familiam delegiſſet/ de qua naturã vniuerſe humanitatis aſſumeret: noluit tamen intra materne habitatiõis anguſtias/ ortꝰ ſui latere primordia. Sed mox ab oĩbus voluit agnoſci: qui dignatus eſt pro 5 omnibꝰ naſci. ℟. Interrogabat magos herodes: quod ſignum vidiſtis ſuper natum regem? Stellam magnam fulgentem: cuius ſplendor illuminat mundũ. Et nos cognouimus et venimus adorare dñm. ℣. Vidimus ſtellã eiꝰ in oriẽte. Et. Lec. vj.

TRibus igit̃ magis in regione orientis ſtella noue claritatis apparuit: que illuſtrior ceteris pulchriorq; ſyderibꝰ/ facile in ſe intuentium oculos animoſq; cõuerteret: vt cõfeſtim aduerterẽt nõ eſſe ocioſum quod tam inſolitum videbatur. Dedit ergo aſpicientibus intellectum: qui preſtitit ſignum. Et quod fecit intelligi fecit inquiri: et ſe inueniendũ 6 obtulit requiſitus. ℟. Tria ſunt munera precioſa que obtulerunt magi domino in die iſta: et habent in ſe diuina myſteria. In auro oſtenditur regis potentia: in thure ſacerdotem magnum conſidera. Et in myrrha dominicam ſepulturam. ℣. Salutis noſtre auctorem magi venerati ſunt in cunabulis: et de theſauris ſuis myſticas ei munerũ ſpecies obtulerũt. In auro. Gloria. Et. In tercio noctur. An. Fluminis impetus letificat alleluia: ciuitatẽ dei alleluia. Ps. Deꝰ noſter refugium. An. Adorate dominum alleluia: in aula ſancta eius alleluia. Ps. Cantate. j. An. Adorate deum alleluia: omnes angeli eius alleluia. Ps. Dñs regnauit exul. ℣. Omnes gẽtes quaſcunq; feciſti. ℟. Venient et adorabunt corã te domine. ¶ Scdm Matheũ. Cap. ij. A.

CUm natus eſſet ieſus in bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hieroſolymã dicentes. Vbi eſt qui natus eſt rex iudeoꝝ? Et reliqua. Homelia beati grego[illegible] Lec. vij.

SIcut ex lectione euangelica fratres audiſtis/ celi rege nato rex terre turbatus eſt: quia nimirum terrena altitudo cõfunditur/ cũ celſitudo celeſtis aperitur. Sed querẽdum nobis eſt quidnam ſit q̃ redẽptore nato/ paſtoribus in iudea angelꝰ apparuit: atq; ad adorandũ hunc ab oriente magos non angelus ſed ſtella perduxit. Quia videlicet iudeis tanq̃ ratione vtentibus: rationale animal (id eſt angelus) p̃dicare debuit. Tu autem. ℟. Hodie in iordane baptizato domino aperti ſunt celi: ⁊ ſicut columba ſuper eũ ſpiritus mãſit/ ⁊ vox 7 patris intonuit. Hic eſt filiꝰ meus dilectus: in quo mihi complacui. ℣. Celi aperti ſunt ſuper eum/ ⁊ vox patris audita eſt. Hic eſt. Lect. viij.

GEntiles vero quia vti ratione neſciebãt: ad cognoſcendũ deum nõ per vocem ſed per ſigna perducũtur. Quia ⁊ illis prophetie tanq̃ fidelibꝰ nõ

infidelibus: ⁊ illis ſigna tanq̄ infidelibus non fidelibus data ſunt. Et notandū ꝙ redemptorem noſtrū cū iā perfecte eſſet etatis/ eiſdem gentibꝰ apoſtoli predicāt: eūqꝫ paruulum ⁊ necdum per humani corporis officium loquētem ſtella gentibus denūciat. Quia nimirū rationis ordo poſcebat: vt loquentē iam dn̄m loquētes nobis predicatores innoteſcerent: ⁊ necdū
loquētem elemēta muta predi-
8 carent. ℟. Dies ſanctificatꝰ illu-
xit nobis, venite gentes ⁊ adorate dominum: quia hodie apparuit lux magna in terris. ℣. Pater enim auditur in voce/ filius manifeſtatur in nomine / ſpiritusſanctus dinoſcitur in columbe ſpecie. Lux. Lectio .ix.

Et in omnibꝰ ſignis que vel naſcente dn̄o vel moriente monſtrata ſunt: conſiderandū nobis eſt quanta fuerit in quorūdam iudeorū corde duritia: que hūc nec per prophetie donū/ nec ꝑ miracula agnouit. Oīa quippe elemēta auctorē ſuū veniſſe teſtata ſunt. Vt enim quedā de eis vſu humano loquar: deū hūc eſſe celi cognouerūt: qꝛ protinus ſtellā miſerūt. Mare cognouit: qꝛ ſub pedibus eiꝰ ſe calcabile prebuit. Terra cognouit: qꝛ eo moriente cōtremuit. Sol cognouit: qꝛ lucis ſue radios abſcōdit. Saxa et parietes cognouerūt: qꝛ tēpore mortis eiꝰ ſciſſa ſunt. Infernus agnouit: qꝛ hos quos te-
9 nebat mortuos reddidit. ℟. In
colūbe ſpecie ſpūſſanctus viſus eſt. Paterna vox audita eſt. Hic eſt filius meus dilectꝰ in quo mihi bene complacui. Ipſum audite. ℣. Vox dn̄i ſuper aquas deus maieſtatis intonuit: dn̄s ſuper aquas multas. Paterna. Glīa. Ipm̄. Dū illud vltimū ℟. cum ſuo ℣. ⁊ cū **Gloria patri.** cantatur: procedat diaconꝰ cū ſubdia. ⁊ thuri. ⁊ cerofe. ⁊ accoli. crucē ferēti: oībus in ſolēni apparatu indutis ad thuri. altare: ⁊ accepta bn̄dictione ab executore officij ad cātandū euāgel. hoc mō incipiat. **Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū tuo.** Sequētia ſcī euāgelij ſcd'z Lucā. **Glīa tibi dn̄e.**

Cap. iij. D

Factū eſt autē cum baptizaretur omnis populꝰ: et ieſu baptizato et orāte/ apertū eſt celū. Et deſcendit ſpiritusſanctꝰ corporali ſpecie ſicut columba in ipſum. Et vox de celo facta eſt: dicēs. Tu es filiꝰ meꝰ dilectꝰ: in te complacuit mihi. Et ipſe ieſus erat incipiēs quaſi annorū triginta (vt putabatur) filius ioſeph. Qui fuit heli. Qui fuit matath. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit iāne. Qui fuit ioſeph. Qui fuit matathie. Qui fuit amos. Qui fuit naum. Qui fuit heſli. Qui fuit nagge. Qui fuit maath. Qui fuit matathie. Qui fuit ſemei. Qui fuit ioſeph. Qui fuit iuda. Qui fuit ioāna. Qui fuit reſa. Qui fuit zorobabel. Qui fuit ſalathiel. Qui fuit neri. Qui fuit melchi. Qui fuit addi. Qui fuit choſam. Qui fuit helmadam. Qui fuit her. Qui fuit ieſu. Qui fuit eliezer. Qui fuit iorim. Qui fuit marath. Qui fuit leui. Qui fuit ſimeon. Qui fuit iuda. Qui fuit ioſeph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachim. Qui fuit melcha. Qui fuit menna. Qui fuit mathatha. Qui fuit nathan. Qui fuit dauid. Qui fuit ieſſe. Qui fuit obeth. Qui fuit booz. Qui fuit ſalmon. Qui fuit naaſon. Qui fuit aminadab. Qui fuit aram. Qui fuit eſron. Qui fuit phares. Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit iſaac. Qui fuit abrahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachor. Qui fuit ſaruch. Qui fuit ragau. Qui fuit phalech. Qui fuit heber. Qui fuit ſale. Qui fuit cainam. Qui fuit arphaxat. Qui fuit ſem. Qui fuit noe. Qui fuit lameth. Qui fuit mathuſale. Qui fuit enoch. Qui fuit iareth. Qui fuit malaleel. Qui fuit cainam. Qui fuit enos. Qui fuit ſeth. Qui fuit adam. Qui fuit dei. Jeſus autẽ plen⁹ ſpū ſancto: regreſſus eſt a iordane. Finito euãgelio ſtatim icipiat ſacerd. in ſtallo ſuo in cappa ſerica alta voce hym. Te deū laud. Dū canitur pſal. ſacerdos thurificet altare. Ꝟ⁹. Oēs de ſaba venient. In laud. Añ.

1 Ante luciferū genit⁹ et ante ſecula
dñs ſaluator noſter: hodie mundo ap
2 paruit. Ps. Dñs regñ. Añ. Venit lu
men tuū hieruſalē/ ⁊ gloria dñi ſuper
te orta eſt: ⁊ ambulabūt gẽtes in lumi
3 ne tuo alla. Ps. Jubilate. Añ. Aper
tis theſauris ſuis obtulerūt magi do
mino aurū/ thus/ ⁊ myrrhã alla. Ps.
4 Deus deus me⁹. Añ. Maria ⁊ flu
mina benedicite dño: hymnum dici
te fontes dño alla. Ps. Benedici
te. Añ. Tria ſunt munera que obtule 5
runt magi dño: aurū/ thus/ ⁊ myrrha
filio dei regi magno alla. Ps. Laudate. Cap. Surge illumi. Hy⁹.

A Patre vnigenit⁹/ ad nos venit per virginē: baptiſma cruce conſecrans/ cunctos fideles generans.

De celo celſus prodijt/ excepit formam hominis: facturam morte redimens/ gaudia vite largiens.

Hoc te redemptor queſumus/ illabere propiti⁹: clarūq; nr̄is ſenſibus/ lumen prebe fidelib⁹.

Mane nobiſcum dñe/ noctem obſcurā remoue: omne delictū ablue/ piam medelam tribue.

Quem iam veniſſe nouimus/ redire item credimus: tu ſceptrum tuum inclytum tuo defende clypeo.

Gloria tibi domine/ qui apparuiſti hodie. Ꝟ. Vox domini ſuper aquas. Ꝛ. Deus maieſtatis intonuit dominus ſuper aquas multas. Añ. Hodie celeſti ſponſo iuncta eſt eccleſia: quoniam in iordane lauit chriſtus eius crimina: currunt cum muneribus magi ad regales nuptias/ et ex aqua vino facto letantur conuiue alleluia. Ps. Benedictus. Oratio.

Deus q̄ hodierna die vnigenitum tuum gentibus ſtella duce reuelaſti: cōcede propitius vt qui iam te ex fide cognouimus/ vſq; ad contemplandā ſpeciē tue celſitudinis perducamur. Per eūdem dominū. in vnitate. Ad primam añ. An

te luciferum. ps. Deꝰ in nomine.
an. Gratias tibi. ps. Quicũqꝫ. ℟.
Jeſu chriſte cum alla. ℣. Qui ho-
die mundo apparuiſti. Hic etiã ℣.
dicitur quotidie per octa. et in
octa. Ad. iij. an. Venit lumẽ. ps.
Legem pone. cap. Surge illu-
minare. ℟. Oẽs de ſaba venient.
Alla alla. ℣. Aurum ⁊ thus deferen
tes ⁊ laudem dño annunciantes. Al-
leluia. ℣. Reges tharſis. ℟. Reges
arabũ. Sine alleluia. oratio. Deus
qui hodie. Ad ſextam an. Apertis
theſauris. ps. Defecit. Capl'm.

Esa. 60.A S Uper te hieruſalem orie
tur dñs ⁊ gloria eiꝰ in te
videbit. ⁊ ambulabũt gentes
in lumine tuo: ⁊ reges in ſplen
dore ortus tui. ℟. Reges tharſis
⁊ inſule munera offerẽt. Alla all. ℣.
Reges arabũ ⁊ ſaba dona adducent.
Alla. ℣. Adorate dñm. ℟. In aula
ſctã eiꝰ. Sine all. Oro vt s. Ad. ix.
an. Tria ſunt. ps. Mirabilia. Cap.

Esa. 60.B O Mnes de ſaba venẽt: au
rum et thus deferentes ⁊
laudem domino annunciantes.
℟. Adorate dñm. Alleluia alleluia.
℣. In aula ſancta eius. Alla alla. ℣.
Adorate dñm. ℟. Oẽs angeli eius.
Sine alla. Oro vt s. Ad veſ. an. Te
cum principiũ. ps. Dixit dñs. cap.
Surge illuminare. ℟. Tria ſũt.
Hyꝰ. Hoſtis herodes. ℣. Om-
nes de ſaba. an. Ab oriente venerũt
magi in bethleem adorare dominũ:
et apertis theſauris ſuis precioſa ei
munera obtulerunt: aurum ſicut regi
magno/ thus ſicut deo vero/ myrrhã
ſepulture eius alla. ps. Magt. oro.
Deꝰ q hodie. Quotidie p oct. Iz
ad matu. Inuit. Xpo apparuit no-
bis. Venite adoremꝰ. ps. Venite.
hyꝰ. Hoſtis herodes. an. Afferte.
ps. Ipſum. Cetere añe cũ ſuis
ps ſicut in prima die. dñr vie-
ter. vi. an. que erit. Homo natus.
ps. Fundamenta. Scda die.
℣. Omnes de ſaba. Lec. de ſermo
ne beati leonis pape. Lctõ. i.

G Audete in dño dilectiſſi-
mi/ iterum dico gaudete:
quoniã breui interuallo tempo
ris poſt ſolennitatẽ natiuitatis
chriſti feſtiuitas declarationis
eius illuxit: et quem in illo die
virgo peperit/ in hoc mundus
agnouit. Verbũ enim caro fa-
ctum ita ſuſceptionis noſtre tẽ-
perauit exordia: vt ieſus natus
et credentibus manifeſtus/ et
perſequentibus eſſet occultus. 1
℟. Illuminare. Lectio ſecunda.

I Am tunc ergo celi enarraue
runt gloriam dei: et in omnem
terram ſonus veritatis exiuit:
quando et paſtoribus angelorũ
exercitus ſaluatoris edicti an-
nunciator apparuit: et magos
ad eum adorãdum ſtella preuia
perduxit. Vt a ſolis ortu vſqꝫ
ad occaſum veri regis genera-
tio coruſcaret: cũ rerũ fidem ⁊
regna orientis per magos diſce-
rent/ ⁊ romanũ imperiũ nõ la-
teret. ℟. Oẽs de ſaba. Lctõ. iij. 2

Nã ſeuitia herodis volens pri
mordia ſuſpecti ſibi regis extin
guere: hunc diſpenſationi ne-
ſciens ſeruiebat. Vt dum atro-
ci intẽtus facinori ignotum ſi-
bi puerum indiſcreta infantiũ
cede perſequeretur: annunciã-
tum celitus dominatoris ortum

insignioꝛ vbiqꝫ fama loqueretur. Quam pꝛomptioꝛē ad narrandum diligentioꝛemqꝫ faciebat: et superne significationis nouitas/ et cruentissimi persecutoꝛis impietas. Hym. **Reges tharsis.** Quotidie per octa. et in octa. dicitur ps̄ **Te deum.** et semper ante lau. dicitur iste ℣. **Omnes de saba venient.** nisi quando dictus est ante lect. tunc etiā dicetur ℣. **Reges tharsis.** In laudibus hec sola an̄. **Ante luciferū.** ps̄. **Dominus regnauit.** cap̄. hy⁹ et ℣. sicut in pꝛima die. Ant. sequentes sic dicūtur per octa. super ps̄ **Benedictus.** et **Magnificat.** et non alie cū frequēti repetitiōe nisi in do. An. **Stella ista sicut flamma coruscat: ⁊ regem regum deum demonstrat: magi eam viderunt: et chꝛisto regi munera obtulerunt.** An. **Videntes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: et intrantes domum obtulerunt domino aurum thus et myrrham.** Alia. **Vox de celis sonuit et vox patris audita est: hic est filius meus in quo michi cōplacuit: ipsum audite.** Alia. **Admoniti magi in somnis ab angelo: per aliam viam reuersi sunt in regionem suam.** et semper dicitur hec oꝛ. **Deus qui hodierna die.** Nūquā autem per totum annū pꝛetermittatur hec dictio **hodierna die.** de oꝛationibus per totas octa. Tamē quandocūqꝫ dicūtur tales cōmemoꝛatiōes extra oct. pꝛetermittatur omnino. In do. infra oct. et in ipsis octa. dicūtur ant. sup psal. **Bndictus.** et **Magt.** sicut in pꝛima die/ et semper cū hac oꝛ. **De⁹ qui hodierna die.** Nulla fiat mēo. de oībus sanctis ad ves. nec ad mat. de die p̄ oc. q2 choꝛus regitur. Mēo. de sctā maria fiat quotidie infra oc. ad ves. cū hac ā. **Ab ortus** ⁊ ad matut. cum hac ān. **Ecce maria.** cum ps̄lis et oꝛōne ves. dictū est. Si festū alicui⁹ sancti. iij. lec. infra octa. eueniet. nihil fiat de festo nisi tm̄ memo. ad vesp. et ad matu. de die/ et ad missam. Ad primam ān. **Ante luciferum.** ps. **De⁹ in noīe.** An. **Te iure.** ps̄l. **Quicūqꝫ.** Ad. iij. et ad alias ho. ān. cap̄. hy. et ℣. sicut in p̄ma die dicunt: cū oꝛ. **Deus q̄ hodierna.** Ad ves. ān. **Tecū principium.** ps. **Dixit dn̄s.** cap̄. **Surge illumi.** hy⁹. **Hostis herodes.** ℣. **Om̄s de saba.** Sup psal. **Magt.** ā. vna de supꝛadictis āis p̄ oꝛdinem. oꝛo. **Deus q̄ hod.** Ad has vesp. fiat memo. de mar. luciano socijsqꝫ ei⁹. Ān. **Gaudent in celis.** ℣. **Letamini.** oꝛo de cōi plurimoꝛ mart. nō pōti. Deinde fiat mēo. de s. ma.

¶ Tertia die. ℣. **Reges tharsis.** Lec. de ser. beati maximi epi. Lc. j.

Audistis fratres charissimi lectionē euāgelij/ salutaria p̄sentis diei sacramēta recitantē. Audistis qualiter xp̄s dn̄s q̄ in hūc mundū latēter aduenit: paulatim dignatus est suā moꝛtalib⁹ aperire maiestatē: q̄ q̄ charissimi latere inter obscura seculi lumē celeste non patiebatur. R̄. **Magi veniēt.** Lc. ij.

Deniqꝫ cum visitationem suā necdum terra cognosceret: celi sua gaudia ac totius mundi

letitiam chaldeis ſtupentibus
tacito i ſydere loquebat̄. Et cū
quis quantuſve eſſet necdū infidelis
poſſet videre iudea: iam
tunc gloꝛiam eius indicijs excitata
celeſtibus gētilitas ſentiebat.
2 ℟. Interrogauit. lec. iij.
Noua enim ſtella nouum aduenisse
hominem reuelabat.
Et ita reuera nouum: et cū dei
eſſet filius/ indueret carnem ſine
generatione carnali: et haberet
ſecundum hoīem tempus
naſcendi/ qui ſecundum deū natiuitatis
initium nō habebat.
3 Tu autem. ℟. Stella quam vide
rant magi in oriēte antecedebat eos
donec venirēt ad locū vbi puer erat.
Videntes autem ſtellam Gauiſi ſunt
gaudio magno. ℣. Et intrantes domum
inuenerunt puerum cum maria
matre eius/ et procidentes adorauerunt
eum. Videntes. Gloꝛia. Gauiſi.
cetera vtſ̄ dictum eſt. Memo.
de mart. aña. Iſtoꝛum eſt. ℣lus.
Mirabilis. oro de cōi. ¶ Quarta
die ℣. Omnes gentes quaſcunq̃
feciſti. ¶ Lectiones de ſermone
beati maximi epī. Lectio p̄ma.

Ait ꝓphetarū precipuus
Eſaias ſicut audiſtis fratres
chariſſimi. Illuminare illuminare
hieruſalem: adeſt enī
lumen tuum/ ⁊ maieſtas domini
in te oꝛta eſt. Hieruſalē vero
manifeſtum eſt eſſe fidelium
ciuitatem. Unde nos fratres q̄
portas celeſtis hierl̄m cepim⁹
introire illūinati ſalutarib⁹ ſacramentis:
in conſpectu domini
noſtri nouo gaudio neceſſe
eſt exultemus: quia noua hodiē
ſtella nouum mundo hominem
reuelauit. Tamen ſi dies dominicus
infra octa. non euenerit/
tunc quarta die infra oct. legatur
expoſitio euangelij de do.
infra octa. Vidit iohannes. ℟.
Hodie in ioꝛdane. Lectio ſecūda.

Hoc pꝛofecto die ieſus xp̄s a 1
patre veniens/ de⁹ et homo natus
ex virgine: ſub ſpecie adorantium
chaldeoꝛum fidem gentium
dedicauit. Qui quamuis diuinitatem
ſuā noſtri coꝛpoꝛis obumbꝛatione
velaret: deum tamen
illum eſſe celum ꝓdidit/ ⁊
terra cognouit. Humilis quidē
ſed mirabilis venit: vt pariter
i eo ⁊ aſſumpte carnis veritas/
et ineffabilis deitatis natura
fulgeret. ℟. Dies ſctificat⁹. L. iij.
Quanq̄ naſcentem illum cunabula 2
terrena ſuſceperit: nō
tamen eſſe terrenum celeſte ſignaculū
teſtabatur. In cunis
nanq̄ iacebat: ſed radiabat in
celo. Vagiebat apud iudeos:
apud gentiles regnabat. In
bethleem lactabatur a matre: i
chaldea adoꝛabatur a magis.
Ait aūt beatiſſimus euangeliſta
matheus. Ecce magi ab oriente
venerūt hieroſolymam:
dicentes. Vbi eſt qui natus eſt
rex iudeoꝛum? ℟. Videntes ſtellā
magi gauiſi ſunt gaudio magno: ⁊ in 3
trantes domum inuenerunt puerum
cum maria matre eius/ et pꝛocidētes
adoꝛauerunt eum. Et apertis theſauris
ſuis Obtulerūt ei munera: aurū/
thus/ et myꝛrhā. ℣. Stella quā vide
rant in oriente antecedebat eos vſq̄
dum veniens ſtaret ſupꝛa vbi erat

puer. Et. Gloria. Obtule. ¶ Quinta vj. et. vij. die idē oꝛo ſeruetur de ℣ſ. et ℟. qui in p̄ced. diebus. Quinta die lec. de ſermone beati maximi epi. lectio. j.

Salutare eſt nobiſ fratres chariſſimi atqꝫ ꝯueniēs: vt cõcurrentes ad feſta dñica & myſteria ſaluatoꝛis noſtri de cuius natiuitate gauiſi ſum⁹, ei⁹ manifeſtatione letemur. Quia ſicut naſcendo glorioſus eſt dei filius: ita apparẽdo mirabil'. L. ij.

Mirũ nanqꝫ eſt ꝙ chꝛiſtus proceſſit ex virgine: nec min⁹ magnificum ꝙ oſtenſus eſt e celo. Mirum valde ꝙ nouũ hominẽ terra ſuſcepit: ſtupendũ eſt nichilominus ꝙ nouum hunc hominem noua de celo ſtella pꝛodidit. Tu aũt. Lectio tertia.

Apud iudeam chꝛiſtus in pꝛeſepio paſtoꝛibus vagiebat: & in chaldea magoꝝ oculis inter ſydera coꝛuſcabat. Apud iudeos ſoꝛdebat in pannis: apud gentiles fulgebat i gloꝛia. ¶ Sexta die lc. de ſer. bti maximi. L. j.

Licet fratres dilectiſſimi de ſolẽnitate huius diei veterũ diuerſa ſit traditio: vna tamen ſancte deuotionis eſt fides. Tu aũt. Lectio ſecunda.

Et ſi ꝙ ꝙ nõnulli hodie dñm noſtrũ ieſum xp̄m ſtella duce venientibus ab oꝛiẽte magis exiſtiment adoꝛatũ, alij aũt aſſeuerãt eum aquas in vinum mutaſſe, quidã vero baptizatũ illũ a iohãne ꝯfirment: in oib⁹ tñ filius dei creditur, i oib⁹ eſt noſtra feſtiuitas. Tu aũt. Lc. iij.

Nam ꝙ magis vtiqꝫ gentilibus & adoꝛare dñm ieſum xp̄m et munera offerre ꝯceſſit: gẽtilium eſt pꝛefigurata vocatio. Qđ aque ad nuptias transfoꝛmantur in vinũ: religionis noſtre deſignatur arcanũ. Quod vero fluentis ioꝛdanis aq̃s baptizatur xp̄s: noſtri baptiſmatis aque ꝯſecrant. ¶ Si dies dc. infra octa. eue. fiant. ix. lec. de epipha. & cantent ℣ſ. & ℟. de noc. ſuo oꝛdi. ſicut in die epi. cum inuitat. Chꝛiſtus apparuit. hy⁹. Hoſtis herodes. Añe & pſ ſicut infra octa. dñr. Ad vtraſqꝫ veſ. omnia fiant ſicut in p̄ma die p̄ter ℟ quod nõ dicet: cum oꝛatiõe Deꝰ qui hodierna die. Ad matu. lectiones de ſermone beati leonis [illegible] Lectio. j.

Quamuis ſciam dilectiſſimi ꝙ ſanctitatem veſtrã hodierne feſtiuitatis cauſa nõ lateat: eamqꝫ ſecundũ ꝯſuetudinem euangelicus ſermo reuelarit: tñ vt nr̃i nihil deſit officij, loqui de eadẽ qđ dñs donauerit audebo. Vt in cõi gaudio tãto religioſioꝛ ſit oim pietas: quanto magis fuerit intellecta ſolẽnitas. Tu aũt. Lectio. ij.

Pꝛouidẽtia mie dei diſpoſitũ habens pereũti mundo in nouiſſimis tempoꝛib⁹ ſubuenire: ſaluationem oim gentiũ pꝛefiniuit in xp̄o. Vt quia cunctas nationes a veri dei cultu impi⁹ erroꝛ dudũ auerterat, & ipſe peculiaris dei pp̄lus iſrael ab inſtitutis legalibus pene tot⁹ exciderat: ꝯcluſis oibus ſub pec cato omniū miſereret᷑. Lec.iij.

Deficiente em̄ vbiqꝫ iuſtitia/ ac toto mundo in vana ⁊ maligna ꝓlapſo: niſi iudiciū ſuū poteſtas diuina differret/ vniuerſitas hominū ſententiā damnationis exciperet. Sed in indulgentiā ira tranſlata eſt. Et vt clarioꝛ fieret exercende gratie magnitudo: tunc placuit abolendis peccatis hominum ſacramenta remiſſionis afferri/ quando nemo poterat de ſuis meritis gloꝛiari. Lectio.iiij.

Huius autē (dilectiſſimi) ineffabilis miſericoꝛdie manifeſtatio facta eſt herode apud iudeos tenēte ius regiū: vbi legitima ſucceſſione ceſſante ⁊ pontificū poteſtate deſtructa: alienigena obtinuerat p̄ncipatū. Vt veri regis oꝛtus illius pꝛophetie pꝛobaretur voce q̄ dixerat. Nō deficiet pꝛinceps ex iuda/ neqꝫ dux de femoꝛibus eius: donec veniat cui repoſitum eſt et ipſe erit expectatio gentium. Lectio quinta.

De quibus quondā beatiſſimo patriarche abꝛahe innumerabilis fuerat pꝛomiſſa ſucceſſio: nō carnis ſemine/ ſed fidei fecūditate generanda. Et ideo ſtellarū multitudini cōparata eſt: vt ab omnium gentium patre non terrena ſed celeſtis pꝛogenies ſperaretur. Lectio.vj.

Ad q̄rendā ergo ꝓmiſſam poſteritatem in ſyderibus deſignatam/ magi oꝛtu noui ſyderis excitant᷑: vt in quo celi adhibitū fuerat teſtimoniū/ celi famularetur obſequiū. Commonuit magos habitatoꝛes oꝛiētis ſtellis ceteris ſtella fulgentioꝛ: et de mūdi luminis claritate viri ad hec expectanda non inſcij magnitudinē ſignificationis intelligūt. ¶ Euāgeliū ſ. Iohēm.

In illo tēpoꝛe. Vidit iohānes ieſum venientē ad ſe: et ait. Ecce agnus dei: ecce qui tollit pc̄tā mundi. Etꝛ. Homelia venera. bede p̄bri. Lec.vij.

Iohānes baptiſta ⁊ pꝛecurſoꝛ dn̄i ſaluatoꝛis quē diu venturū populis verbo p̄dicauerat: ipſum iam venientem ad ſe (ſicut ex lectione ſancti euangelij fratres cū modo legeret᷑ audiſtis) mox digito demōſtrauit dicēs. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Ecce agn⁹ dei: ecce innocēs ⁊ ab omni peccato immunis. Vt pote os quidē de oſſib⁹ adam/ ⁊ caro de carne adam: ſꝫ nullam de carne peccatrice traxit maculam culpe. Lc̄ō.viij.

Ecce qui tollit peccata mūdi: ecce qui iuſt⁹ inter peccatoꝛes/ mitis inter impios: hoc eſt quaſi agnus inter lupos apparēs: qui etiam peccatoꝛes ⁊ impios iuſtificandi habet poteſtatem. Quomodo autē peccata mundi tollat/ quo oꝛdine iuſtificet impios: apoſtolus petrus oſtēdit qui ait. Non coꝛruptibili argēto vl' auro redēpti eſtis de vana vr̄a conuerſatione paterne traditionis: ſed pꝛecioſo ſanguine agni incontaminati ⁊ immaculati ieſu chꝛiſti. Et in apocalypſi iohannes apoſtolus cui⁹ eſt hoc euangeliū. Qui dilexit nos (inquit) ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is in ſanguine ſuo. Lc̄o .ix.

Non ſolū aūt lauit nos a peccatis nr̄is in ſanguine ſuo quādo ſanguinem ſuum dedit in cruce pro nobis: vel quando vnuſquiſq; nr̄m myſterio ſacroſancte paſſiōis illi⁹ baptiſmo aque ablutus eſt: verumetiam quotidie in ſanguine ſuo cum euſdē beate paſſionis ad altare memorie replicatur: cum panis ⁊ vini creatura in ſacramentum carnis ⁊ ſanguinis eius ineffabili ſpūs ſanctificatione tranſferī. Sicq; corp⁹ ⁊ ſāguis illi⁹ non infidelū manib⁹ ad pniciē ipſorum funditur et occiditur: ſꝫ fidelium ore ſuam ſumitur in ſalutem. Ad laud. hec ſola an̄. Ante luciferum. Ad vtraſq; veſ. ⁊ ad matu. añ. ſup pſos Benedic⁹. et Magñt. ſicut in die epipha. ſimiliter ⁊ orō. Si dies do. infra octa. non euenerit. tunc in .iiij. fer. infra octa. legatur hoc predictū euange. ſcilꝫ Vidit iohannes. Ad .i. ⁊ ad oēs alias horas dia. ſiāt ſicut infra oct. Sequētib⁹ ſo diebꝰ ſiue poſt do. infra oc. ſeruet ordo predictoꝝ Euangelioꝝ lec. ⁊ R̄ſioꝝ ſed non ordo dierū: ita tamen q̄ in die lune ſemper reincipiatur hiſtoria.

¶ In octa. epipha. Ad veſperas. an̄. Tecum principium. pſ. Dixit dñs. ⁊ cetere añe. Capl'm.

Eſa. 25.A Domine deus meus honorificabo te: laudem tribuam nomini tuo qui facis mirabiles res: conſilium tuum antiquum verum fiat. R̄. In columbe. hy⁹ Hoſtis herodes. ℣. Omnes de ſaba. An̄. Baptizat miles regem/ ſeruus dñm ſuum/ iohannes ſaluatorem: aqua iordanis obſtupuit/ columba proteſtabaī/ paterna vox audita eſt hic eſt fili⁹ me⁹. pſ. Magt. or̄o.

Deus cui⁹ vnigenit⁹ in ſubſtantia noſtre carnis apparuit: p̄ſta queſum⁹ vt per eum quem ſimilem nobis foris agnouim⁹/ intus reformari mereamur. Qui tecū. Mēo. de ſancto hilario epo ⁊ confeſ. an̄. Confeſſor dñi. ℣. Amauit eum. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: ⁊ interceſſione beati hilarij cōfeſſoris tui atq; pōtificis cui⁹ depoſitionē celebramus/ ꝑpetuam nobis miam benign⁹ impēde. Per chriſtū.

Mēo. de ſctā maria. Ad matu. inuitat. Xp̄s apparuit. hy⁹ ſiēꝫ pſ. ſicut infra octa. eū cant⁹ ſuper hym. vꝫ ſicut in die. ℣. ⁊ R̄. in .i. ⁊ .iij. noctur. ſicut in die dicūtur. ix. lect. fiant. Lectio prima.

Feſtiuitatē nr̄e vt pbabiliter celebritatē colam⁹: rationē noſcere debem⁹. Epiphania quā hodie greco noīe appellatā obſeruam⁹: oſtēſionē vl' apparitionē nr̄o ſmōe ſignificat. Ideo autē oſtēſionis vel Lc̄. ij. apparitionis hic dict⁹ eſt dies: quia hac die manifeſtis ſignis xp̄s de⁹ noſter ſemetipſum oſtēderit. Hodie enim vel a magis ſtellā illā ſequentib⁹ dñm nr̄m chriſtū adoratū eſſe cōſtat: vel aquas illas in galilea a dño in vinum eſſe conuerſas. lect. iij.

Proxime ergo celebrauimus diem quã natus eſt dominꝰ: hodiernũ vero colimꝰ quo eſt manifeſtatus. Manifeſtauit itaqꝫ ſe ieſus: cũ mirifico opere ⁊ inaudito aquas cõuertit in vinũ. Sicut em̃ diuini operis eſt naturam condere: ita eſt ⁊ cõmutare. Itaqꝫ eandem rei cuius creator erat / ⁊ etiam recreator effectus eſt: qꝛ facile ex alio in aliud transferre opus ſuum potuit: qui hoc ipſum poterat ex nihilo proferre. Medie lect. de ſctõ hilario epõ fiãt cũ ꝟ. ⁊ ℟. de p̃mo noct. cõis hiſtorie vniꝰ confeſſoris ⁊ põtifi. Lectio. iiij.

Beatus hilarius pictauorum vrbis epiſcopꝰ: regionis aquitanie extitit oriundꝰ. Qui vxorem habẽs ⁊ filiã: ipſas eccleſiaſtice regule tradidit informãdas. Seipſum etiã mira diſciplina coercebat: quaſi futuram ſpem indicãs vt irreprehẽſibilis in tẽplo dei prepararet ſacerdos. Nam adeo hoſtes catholice fidei abhorruit: vt neqꝫ eos preteriẽs ſalutaret. lec. v.

Beatus autem hilarius gallinarie inſule appropinquãs: relatione vicinorũ agnouit ibidẽ ingentes ſerpentes ſine numero peruagari. Quo audito: vir dei in nomine domini precedente crucis vexillo: deſcẽdit in inſulam. Eo viſo: ſerpentes in fugam conuerſi ſunt / non tolerantes eius conſpectum. Tũc baculũ figens in terrã: metam quouſqꝫ excurrerent deſignauit / quam poſtea nõ eſt illis libertas tranſcendere. Lectio. vi.

Cum autem ab exilio regreſſus a conſtantio rogatus eſſet vt introiret pictauis / ſummo fauore plaudebãt oẽs pariter: eo qꝫ eccleſia recepiſſet põtificem / grex paſtorem. Itaqꝫ vbi martino in vico lugduniaco dũ precepiſſet conſiſtere: virtute diuina meruit ibi mortuũ ſuſcitare. Poſt aliquos dies infans ſine baptiſmo defunctus eſt: duplici morte dãnatus. Tũc mater extincti prouoluta ad pedes ſancti hilarij: nati ſui corpꝰ effudit dicens. Martinus adhuc incipiẽs catechuminꝰ mortuũ reuocauit: tu põtifex redde (rogo) filiũ meũ aut mihi aut baptiſmo: ꝗ populi pater agnoſceris. Cõmotus vir dei expectante populo ſe proſtrauit: et precibus ꝓfuſis puerũ ſuſcitauit. Hic et pro ſancte fidei defenſione fideliter dimicãs: multis clarus virtutibus dormiuit in pace. Tres vltime lect. de expõne euange. Scdm Matheum.

Ca 3.D In illo tẽpore. Venit ieſus a galilea in iordanem ad iohannem: vt baptizaretur ab eo. Et reliq̃. Homel. ex cõmẽ. venerabi. bede pb̃ri. Lec. vij.

Lectio ſancti euangelij quam modo fratres audiuimus: magnum nobis ⁊ in dño et in ſeruo dat perfecte humilitatis exẽplum. In dño quidẽ: quia cum ſit dñs omniũ / non ſolum ab homine ſeruo baptizari ſed etiã ipſe ad hunc venire baptizandus dignatus eſt. Lectio. viij.

In ſerno autem: quia cum ſciret precurſorem ſe ac baptiſtã ſui ſaluatoris eſſe deſtinatum / memor tamen proprie fragilitatis iniunctũ ſibi officium humiliter recuſauit dicens. Ego a te debeo baptizari: et tu venis ad me. Tu autem. Lec. ix.

Sed quia omnis qui ſe humiliat exaltabitur: dñs qui in forma hominis ꝑpter homines inſtruendos humilis apparuit: mox a deo patre quantũ ſuper homines immo et ſuꝑ angelos et ſuper omne quod creatũ eſt emineret apparuit: voce delapſa ad eum huiuſcemodi a magnifica gl'ia. Hic eſt filiꝰ meus dilectus: in quo mihi cõplacui. ℣. Omnes de ſaba. In laud. aña.

1 Veterem hominem renouãs ſaluator venit ad baptiſmũ: vt naturam q̃ corrupta eſt / per aquã recuperaret: incorruptibili veſte circumamiciens
2 nos. ps. Dñs regnauit. Añ. Te q̃ in ſpũ et igne purificas humana cõtagia: deũ ac redẽptorem omnes glo
3 rificamꝰ. ps. Jubilate. Añ. Baptiſta contremiſcit / ⁊ non audet tangere ſanctũ dei verticem: ſed clamat cũ tremore / ſanctifica me ſaluator. ps.
4 Deus deꝰ meus. Añ. Caput draconis ſaluator contriuit: in iordanis flumine ab eius poteſtate oẽs eripuit.
5 ps. Benedicite. Añ. Magnũ myſterium declaratur hodie: q2 creator omniũ in iordane expurgat noſtra facinora. ps. Laudate. Cap̃m. Dñe deus. hyꝰ A patre vnigenitꝰ. ℣ Vox dñi. Añ. Precurſor iohãnes exultat cũ iordane baptizato dño: facta eſt orbis terrarũ exultatio / facta eſt peccatorũ noſtrorum remiſſio ſanctificans aquas: ipſi omnes clamemꝰ miſerere nobis. ps. Benedictus. Oro Deus cuius vnige. Memoria de ſctõ hilario. Añ. Euge ſerue. ℣ Juſtus germinabit. Oro. Adeſto. Memo. de ſctã ma. Ad primam añ. Veterẽ hominẽ. ps. Deꝰ in nomine. Añ. Te iure. ps. Quicũq3. Ad iij. añ. Te qui. ps. Legẽ pone. Cap. Dñe deus. R. br. ſicut in die epipha. ad oẽs hor. dñi: cum hac oẽone Deꝰ cuius vnige. Ad ſextam. añ. Baptiſta contremiſcit. ps. Defecit. Cap̃m.

Domine excelſum eſt bra Eſa.
chiũ tuum: deꝰ ſabaoth / 25. B
corona ſpei que ornata eſt gloria. Ad nonam. aña. Magnum. ps. Mirabilia. Cap̃m. Eſa.
Hauriet aquas in gaudio 25. C
de fontibus ſaluatoris: et dicetis in illa die / cõfitemini dño et inuocate nomen eiꝰ. Ad veſ. ã. Tecum principiũ. ps. Dixit dñs. Cap̃. Dñe deꝰ. hyꝰ A pr̃e vnige. ℣. Vox dñi. Añ. Fontes aquarũ ſanctificati ſunt chriſto apparẽte in gloria: orbis terrarũ / haurite aquas in gaudio de fontibus ſaluatoris: ſanctificauit enim nunc omnem creaturam chriſtus deꝰ noſter. ps. Magt. Oro Deꝰ cuiꝰ vni. Mẽo. de ſctõ felice epõ et martyr. Añ. Hic eſt vere. ℣ Gloria et honore. Oratio.

Concede q̃ſumus omnipotens deus: vt ad meliorẽ vitã ſancti felicis martyris tui exẽpla nos prouocent: quatenꝰ cuius ſolennia agimus / etiam actus imitemur et interceſſione adiuuemur. Per chriſtũ dñm.

Memo. de ſctā ma. Si ꝟo octa. epi. in ſabba. ꝯtige. tunc erūt veſ. in ipo ſabba. de octa. et ſolē. mēo. de ſctō felice in p̄mis ⁊ poſtea de do. et de ſctā ma. Cōple. vero de epiphania non mutatur ſiue ſabba. fuerit ſiue nō.

¶ Sciendū eſt ꝙ i oc. epi. aſcendūt: aſſtip. ⁊ mat. btē ma. ⁊ de di. eccle. ⁊ corpis xp̄i: vbi ſunt oc. cū regi. chori ſemꝑ vlt. veſ. erūt de oc. licet cōmēo. btē ma. vel noua hiſto. vel feſt. ix. lc. i craſti. celebrandū fue. niſi tale feſ. ix. lc. fue. qd. ij. veſ. hēe nō poterit. ¶ Do. j. poſt oc. epi. inchoet hiſto. **Dñe ne in ira.** Si vero oc. epi. in do. eue. ⁊ tēpus ꝓlixū fue. tota ſeptimana fiat de feſ. ſctōrum: ſcilicet de ſctō felice: vel de ſctis mauro marcello ſulpi. ita ꝙ cōmēo. nō omittantur: ⁊ de ſctā maria in. vj. fer. et in ſabba. de ſctō vulſtano: et in ſequenti do. inchoet hiſtor. **Dñe ne in ira.** cū ſua mēo. tm̄: ſcʒ ad vtraſqʒ veſp. ⁊ ad mat. ⁊ ad miſ. ⁊ totū ſeruī. fiat de feſ. ſctōrū fabiani ⁊ ſebaſtiani vſqʒ in craſti. ſ. vincētij. Similit fiat de ſctō vulſtano ſi tēpus breue fue. qn̄ i do. ꝯtige. Si fue. ꝓlixū tp̄s inter do. qua incipit. eſt hiſto. **Dñe ne in ira.** et. lxx. et feſ. ſcti vulſta. fue. in eadē do. fiat memo. de do. ad vtraſqʒ veſ. et ad mat. ⁊ ad miſſam: q̄ p̄cedet mēo. btē marie. Eodē mō fiat de feſ. ſctōꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani qn̄ in do. contige. Si ꝟo inter octa. epi. et. lxx. nulla dies do. eue. tunc in do. infra oc. vel in oc. epi. ſi do. fue. fiat memo. ad vtraſqʒ veſ. et ad mat. et ad miſ. de hiſto. **Dñe ne in ira.** q̄ p̄cedet mēo. btē ma. In medijs autē fer. tunc fiat feſ. ſer. ⁊ nihil de hiſto. do. ⁊ in eiſdē fer. oīs ſi. **In excelſo throno.** et **Oīs terra.** ⁊ **Adorate.** cātent. ſed oro. j. do. ſcʒ **Vota q̄s dñe.** vʒ i illis. iij. fer. tā ad veſ. q̄ ad mat. et ad oēs alias hor. In alijs ꝟo offi. vt in **Oīs terra** ⁊ **Adorate.** ſue ꝓpie collecte dicunt ad miſ. tantū. ⁊ nihil ſi fiat tūc de feſ. iij. lc. q̄ in illis. iij. fer. poterit ꝯtige. pſūt: preter mēo. q̄ fiet de eis ad veſ. ⁊ ad matu. de ſctā ma. q̄ p̄cedet mēo. de ſctō ſpū. Si vero lxx. in feſ. ſcti vulſtani forte cōtige. differat feſ. vſqʒ in craſti. ſcti vicētij. Eodē mō fiet de feſ. ſctōꝝ fabiani ⁊ ſebaſt. ⁊ de ſctā agnete: ⁊ de ſctō vincētio. Cū aūt vna dies do. tm̄ int oct. epipha. ⁊. lxx. ꝯtige. totū ſeruī. fiat de do. ⁊ tm̄ mēo. de feſ. iij. lc. q̄ ibi ꝯtige. pſūt. Feſta aūt. ix. lc. differant vſqʒ in craſti. ſcti vincētij. In ſequētib⁹ ꝟo fer. tunc nihil fiat de feſ. ſer. ſed de ferijs ſi habeant. Ita tn̄ ꝙ due miſ. q̄ reſtāt cantāde: vʒ **Oīs terra.** ⁊ **Adorate.** in eiſdē fer. vel feſ. iij. lc. ſi fe. nō vaca. cantent. Ita tn̄ ꝙ ꝯmēo. btē ma. nō omittant. et tūc fiat totum ſer. de feſ. iij. lc. q̄ ibi ꝯtig. pñte vſqʒ ad miſ. tm̄: ⁊ ad miſ. q̄ erit de do. fiat mēo de feſt. ⁊ ſi forte ita ꝯtige. ꝙ niſi vna miſ. dñicalis in p̄cedē. fer. vel in feſ. poterit cātari ꝓpter feſ. ix. lc. et ꝓpter cõmẽo. btẽ marie: tunc inuī. do. **Adorate.** in aliquo feſ. ix. lc. i cap̄. cantet. Si ꝟo feſ. ſcti vvlſtani in prima do. ante lxx. forte cõtige. tunc oportet ex neceſſitate ꝙ vtreqꝫ miſſe p̄dicere in cap̄. cantent. Si vero in do. in qua incipiẽda eſt hiſt. **Poſſe ne in tra.** feſ. iij. lec. de quo ꝓprie lec. ⁊ coll'. habeãtur euenire. et hiſto. duratura fue. ita ꝙ vna do. ad min⁹ ãte. lec. a feſ. vacauerit: tũc fiat de feſ. mẽo. et medie lect. Si aũt nulla do. a feſ. vacaue. tunc in prima do. tota cantet hiſto. ⁊ de feſ. tantũ fiat mẽo. Si aũt. iij. fue. do. inter oct. epi. ⁊ lxx. ita ꝙ triſtiſ. inuent i ſeſs **In excelſo throno. ⁊ Omnis terra. ⁊ Adorate.** tunc in feſ. poſt. iij. do. ſi vacauerit dũr eple ⁊ euãg. de. iiij. et. v. do. in miſſis de die. Sciẽdum eſt ꝙ in inceptione oim hiſto. totius anni: in quarũ initio ad veſ. ſabba. cantat ℟. ſcʒ ꝙ ſi hiſto. a ſua do. vſqꝫ ad aliã differat vel in medijs feſ. cante. et in do. in qua inchoanda erat facta fuerit mẽo. deinceps ad eius inceptionẽ vbicũqꝫ incipiat nullũ ad veſ. cãtabit ℟. ſed niſi ꝓceſſerit eius mẽo. ſemper cũ ℟io incipiat. ¶ De ſancto felice. hoc mõ fiat ſerui. Ad mat. inui. **Regem martyrum.** hy⁹. **Martyr dei qui vnicũ.** ¶ Notandũ eſt ꝙ i oib⁹ feſ. iij. lec. extra tps paſc. q̃ fiunt de hiſt. cõi niſi in feſ. plurimaꝝ ꝟginũ: et niſi in feſ. q̃ cũ noc. dũr: ſemp dũr. ix. añe: ⁊. ix. ꝑ. ſi. ante lec. cum vno ℣. ⁊ tribus ℟ijs. ſcdm ordinẽ noc. ſicut ſunt ordinata i hiſto. et hoc ab vna do. vſqꝫ ad aliã obſeruet: ⁊ ſic iterũ reincipiat hmõi ſeruis. Et ſi feſt. ix. lec. in quo tota hiſto. cantanda fue. ꝑ hebdo. ɔtige. ⁊ in eadem hebdo. feſt. iij. lc. de quo ſeruit. fieri debeat de eadẽ hiſto. ſimiliter eue. tunc reincipiatur primus noc. niſi ꝓpria hiſt. habeatur: vel in die feſ. alia ℟. fue. notata. Si i vna ⁊ eadẽ hebd. vno die ɔtig. feſ. iij. lec. vnius mar. ⁊ alio die vni⁹ abba. vel vno die feſtum vnius abba. et alio die feſ. vni⁹ ɔfeſ. ⁊ ponti. in vtroqꝫ feſto dũr ℟. de ꝑmo noc. Et eſt ratio: qꝛ vt ordo ℟. ſeruet ꝓpter repetitionẽ vni⁹ pri⁹ dicti: nõ omittunt duo ꝑus nõ dicta eiuſdẽ noc. ⁊ ſic fiat i cõſimilib⁹. Verſus ſi feſ. vni⁹ cõfeſ. ⁊ feſ. vni⁹ mar. ⁊ ſubſequent vni⁹ abba. iij. lec. i vna et eadẽ hebd. ɔtin. i feſ. abba. dũr ℟. de. ij. noct. ne duo ante dicta repetant ꝓpter vnũ minime ꝑus dictũ. Quotiẽs autẽ in feſ. alicui⁹ ɔfeſ. fiunt medie lec. de vno abba. vel in feſ. vni⁹ abba. de vno mar. tũc ſemp ne vnicũ ℟. in eiſdẽ mat. dicatur bis: ad med. lec. dũr ℟. de. iij. noc. Si ꝟo aliqd feſ. iij. l. vni⁹ ɔfeſ. ⁊ põti. ⁊ feſ. iij. lc. vnius cõ. et abba. in vna hebd. ɔtige. tunc in. ij. feſ. dũr ℣. ⁊ ℟. de. j. noc. ⁊ nõ de. ij. ⁊ hoc ꝓpt ℣. ⁊. j. ℟. Sic fiat qñ feſ. iij. lc. plio. mar. ⁊ feſ. iij. lc. plurimoꝝ ɔfeſ. in vna heb. ɔtig. Tres lc. ſiãt. lc. ſ

TEmpoꝛib⁹ diocletiani et maximiani imperatoꝛuꝫ exijt edictum per omnes ꝓuincias: vt libꝛos diuinos extoꝛq̄rent miniſtri eoꝛū de manibus ep̄oꝛum ⁊ pꝛeſbyteroꝛū. Tūc beatus felix ep̄s ciuitatꝭ tibiacenſis cōpꝛehenſus: miſſus eſt carthaginem ad anolinum pꝛoconſulem. Lectio ſecunda.

Qui anolinus ait. Habes ſcripturas ſuperuacuas. Felix ep̄s dixit. Habeo ſcripturas/ nō vt aſſeris ſupuacuas: quas cognoſce a me nequaꝙ̄ eſſe tradendas. Anolin⁹ ergo miſit eū romam ad p̄fectum pꝛetoꝛij. Ille vero miſit eū nolam poſt imperatoꝛes. Fuitq; in ſubſellio nauis quatuoꝛ dieb⁹ ⁊ quatuoꝛ noctibus ſub pedibus equoꝝ: non manducans neq; bibēs. Lc. iij.

Cunq; nolam veniſſet: q; ſcripturas diuinas ſacrilegis tradere noluit/ ſecundum pꝛeceptū pꝛincipum decollatus eſt. Coꝛpuſq; eius nole poſitum eſt: et reliquie eius per dei ſeruos ad carthaginē ſunt allate.

In laud. vero ſemp ſola .j. an. dicatur in talibus feſ. niſi pꝛopꝛie lau. habeant. cp̄. Ois pontifex. Concede q̄s. et cetera de cōi vnius marty. ⁊ ponti. Ab hac die vſq; ad .iiij. fer. in capite ieiu. fiat mēo. de ſancta ma. et de oibus ſanctis ad veſ. ⁊ ad mat. ⁊ in feſ. iij. lc. ⁊ i fer. q̄n ſine regi. cho. ſicut in ſcda fer. poſt Domine ne ī ira. ſupꝛa notatum eſt. Veſpe. fiant de ſancto mauro abbs. et nihil de ſancto felice. Nulla em̄ feſ. iij. lec. ſine regi. choꝛi ſuas habeant ſecun. veſp. nec etiā mēo. loco. ij. veſpe. Ad veſ. ve. ſ. mauro an̄e ⁊ p̄i fer. ⁊ hoc obſer. per to. annū in feſ. iij. lec. ſine regi. cho. niſi infra oct. ſctoꝛū q̄n de oct. dr. Cp̄. et cetera de cōmuni vni⁹ confeſſo. et abbatis. Oratio.

Deus q̄ eterne gloꝛie participē cōceſſiſti fieri beatiſſimū maurū leuitā atq; abbatē: cōcede nobis ꝓpiti⁹ ipſo itercedēte aditū regni celeſtꝭ: cuius ad bene viuēdū infoꝛmamur exēplis. Per. Ad cōple. an. Miſerere. ps. Cum inuocarem. cp̄. Tu in nobis. hy⁹. Te lucis. ꝟ. Cuſtodi nos dn̄e. an. Salua nos dn̄e vigilantes/ cuſtodi nos doꝛmientes: vt vigilemus cū xp̄o et requieſcamus in pace. ps. Nunc dimittis. Preces ⁊ cetera q̄ ad cōple. ptinent expleātur. Hoc cōple. dicat a craſti. oc. epi. vſq; ad .xl. ⁊ a craſti. ſ. trini. vſq; ad aduē. dn̄i: niſi in feſ. dupli. ⁊ ꝑ oc. aſſump. ⁊ natiui. bt̄e ma. et dedi. eccle. et niſi ꝑ oc. cū regi. cho. et in cōmemo. b. marie. ¶ De ſctō mauro. Ad mat. inui. ſimplex. iij. lc. fiant. Lectio pꝛima.

Beatus maur⁹ clariſſimis ſenatoꝛum gn̄e patre euticio/ matre vero iulia exoꝛtus: duodēnis ſācriſſimo benedicto oipotētis dei famulo ſub regulari nutriendus inſtitutione a parentib⁹ traditus eſt. Qui cū adhuc iunioꝛ bonis polleret moribus (ſicut etiam ipſi vidimus ⁊ frequenter expertiſſimum⁹) ma giſtri cepit adiutoꝛ exiſtere/ ac eius miraculoꝛum cooperatoꝛ eſſe. Tu autē. Lectio ſecūda.

Hunc eni̅ ſanctiſſimus bn̄dictꝰ pꝛe oībus ceteris ſemꝑ chariꝰ dilexit ⁊ inſtruxit: atqꝫ in oīpotentis dei ſeruitio cōfirmauit: vt nemini poſt illū in ſacroſancta cenobiali obſeruatione fuerit ſecūdus. Hic vero ſctūs ieiunio/ cilicio/ lectōe/ vigilijs/ ⁊ ſilētio maxime macerabat coꝛpus. Tu autē. Lectio tertia.

Poſt hec floꝛus quidā inter proceres regni francoꝛū primꝰ in poſſeſſione ſua monaſteriū cōſtruxit: et beatum maurū inibi abbatē cōſtituit: filiūqꝫ ſuū berthulphū eiꝰ doctrina infoꝛmādum tradidit. Opereqꝫ completo ſeipſum deuotꝰ obtulit: ⁊ in religione duodecim annis ſupuixit. Cōgregatiſqꝫ ibi multis fratribus: beatus maurus p̄fatum berthulphū ſibi paſtoꝛem ſubarrhauit: ⁊ in ſecretioꝛi cellula remotiꝰ vitam ducere delegit. Cōpletiſqꝫ ibi duobꝰ annis: doloꝛ lateris eū inuaſit/ ex quo migrauit ad chꝛiſtū. Cetera de cōi vniꝰ cōfeſ. ⁊ abba.

Sc̄ti marcelli pape ⁊ mar. cp̄. Omnis pontifex. Oratio.

Preces populi tui q̄s dn̄e clementer exaudi: vt beati marcelli martyꝛ tui atqꝫ pōtificis meritis adiuuemur: cuiꝰ paſſione letamur. p. Ad matu. inuita. ſimpl'. iij. lec. ſtāt. Le. i.

Maximianus auguſtꝰ filiꝰ diocletiani p̄cepit vt chꝛiſtiani vbicūqꝫ eſſent punirent. Eodē tēpoꝛe p̄cepit cyꝛiacuꝫ vꝛbis rome diaconum in cuſtodia teneri: in die ꝓceſſionis ſue nudū catenis ligari: ad exēplū xp̄ianoꝛū ante ſedē eius trahi. Die adueniente: dixit ei marcellus. Seruos dei ꝓ regno tuo et republica oꝛātes/ quare trucidas? Ipſe vero iratꝰ iuſſit eū fuſtibus cedi: et ab epiſcopatu expelli. Tu autem. Lectio. ij.

Poſt hec iuſſit oēs victos i cuſtodia vna cū cyꝛiaco decollari. Et decollati ſunt cū eo ꝓmiſcui ſexus viginti vnꝰ. Quoꝝ coꝛpoꝛa noctu collegit iohānes p̄ſbyter: ⁊ ſepeliuit. Poſt hec beata lucina rogauit btm̄ marcellum vt domū ſuaꝫ i eccleſiā cōſecraret. Quo facto: frequēter in eadē domo miſſā celebꝛauit. L. iij.

Hoc audiēs maximianꝰ auguſtus: iratꝰ miſit in eandē eccleſiā/ ⁊ fecit p̄ceptionē ſuā: vt in eadē eccl'ia palee exſternerent ad aīalia catabuli publici. Et eundē marcellū ep̄m ad ſeruitiū aīaliū deputauit: cū cuſtodia publica. Vbi etiā poſt multos annos ſeruiēdo emiſit ſpm̄: ſub die decimoſeptimo kalēdaꝝ februarij. Cuiꝰ coꝛpꝰ rapuit iohānes p̄ſbyter noctu cū beata lucina: ⁊ cōdiuit eū aromatibus/ ⁊ ſepeliuit in cemiterio p̄ſcille via ſalaria/ non longe ab vꝛbe romana miliario tertio: ⁊ requieuit in pace. Cetera de cōmuni vniꝰ mar. ⁊ ponti. ¶ Sancti ſulpitij ep̄i ⁊ ꝯfeſ. Oratio.

Preſta q̄s oīpotens deus: vt qui beati ſulpitij con feſſoris tui atq̃ pōtificis depoſitionē colim⁹ / eius apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Per dominum. Ad matutinas inuitatorium ſimpl'. Tres lectiones dicantur. Lectio prima.

Beatus ſulpiti⁹ ep̄s cū adhuc in ſeculari habitu in domo parentū eſſet: nihil aliud facere videbat' niſi aut eccl'ias edificare / aut monaſteria conſtruere / aut in operibus miſericordie circa pauperes ſe infatigabiliter exercere. Lectio .ij.

Cū igit' dn̄o diſponēte clericatus ordinē ſuſcepiſſet: ſuccedentibus gradibus eccleſiaſtice dignitatis / electione populi et clericorum ep̄atus dignitatē aſſumpſit. Lectio tertia.

Cūq̃ memoratus pontifex tāto onere inter eccleſiarū ſolicitudinem & pauperū curā vniuerſeq̃ plebis negocia videret ſe grauiter ꝑgrauari: petijt ſibi a rege ſociū ad hoc onus ſupportandū. Quo cōceſſo beatus ſulpitius opi incepto perſiſtēs: ac laudē humanā fugiens: & iactantiā vanitatis deuitās: ſemper perſiſtebat vt pauperes ab indigentia vict⁹ & veſtitus releuaret. Et poſt (cōſummata iā etate ſui t̄pis) plenus dierū migrauit ad xp̄m. Cetā de cōmuni vnius cōfeſ. & pon. ¶ Scte priſce virginis & marty. Oratio.

Da q̄s omn̄s deus vt qui beate priſce virginis et martyris tue natalitia colim⁹: et annua ſolennitate letemur / et tante fidei proficiam⁹ exēplo. Per dominum. Ad matu. inuit. ſimplex. iij. lc. fiāt: & cetera de cōmuni vnius virginis et martyris. oratio vt̄s. Ab octauis epiphanie vſq̃ ad .xl. ſingulis ſabbatis fiat ſeruit'. de ſancta maria niſi feſtū .ix. lec. impedierit. quo caſu fiet ſeruit. de ea in aliqua fer. hebd'. vt̄s. in aduen. notatū eſt.

Regula de oīb⁹ hiſtorijs inchoandis / de oībus hijs ferialibus dicēdis / de memo. ſolē. vel ſub ſilen. celeb. vel omittendis / de trib⁹ cōmēo. faciēdis / de miſſis in cap̄. celebrandis per totum annū: tracta de ordinali Sar. p ſeptē literas kal'. Cui⁹ declarationē & tabulam habes in fine Pſalterij poſt feſtorū diuiſiones.

2 A ¶ Sabbato. in craſti. octa. epipha. de ſctā ma. ſine veſp. ¶ Do-
minica. j. poſt octa. epipha. xviij. kal'. februarij. tota cantet' hi-
ſto. et tm̄ memo. de ſctō & de ſctā maria. In lau. oēs āie dn̄r. Se-
cūde veſ. erunt de cōmēo. & memo. de ſctō & de ſctā maria. Fe. 2.
3. & 4. de cōme. & due miſſe do. dn̄r in cap̄. in. 2. & 3. fe. & in. 4. fe.
dr̄ S. Spus ⁊ alme. ¶ Nota q̄ qn̄ luna currit per. 15. & in eodē
3 A anno fuerit biſſext⁹: accipiet'. 3. A. ¶ Do. 1. poſt oct. epiph. tota

cāteꝛ hiſto. vtſ.ad.1.B.Feꝛ.2.3.⁊.4.de cmēo.⁊ mēo.de ſctis ⁊
de ſctā ma. Dñica.2.de ſctō vincē.ān.ſup pſ.⁊ R.cāteneꝛ i ſupe
riori gradu. Ad.1.veſp.mēo.de ſctā agne.de do.⁊ de ſctā maria.
Ad.2.veſpe.mēo de do.⁊ de ſancta maria.⁊ miſ.do.dicitur in cͣp.
ſine memo: Feꝛ.2.de fe.cum R.de eadē fe.⁊ miſ. Adorate. Fe.
3.⁊.5.⁊ ſabba.de cōme.cum ℣. Spiritus ⁊ alme. ¶ Dominica 3 A
pͥma poſt octa.epipha.de do. Mēo.⁊ med.lect.de.s. In lau.oēs
añe. Feꝛ.2.3.⁊.4.de cōme. Do.2.de ſancto vtſ.ad.1.A.Fe.2.
de fe.cū miſ.do.Fe.3.5.⁊ ſabba.de cōmēo. Do.3.tota canteꝛ hi
ſto. In laudi.oēs āe dicunꝛ. Fe.2.3.⁊ ſabba.de comme.cum ℣.
Spiritus ⁊ alme. ¶ Nota ꝙ quando luna currit p.11.⁊ in eodē
anno fuerit biſſextus: tunc accipieꝛ.5.A. ¶ Dominica.1.poſt 4 A
octa.epipha.tota cāteꝛ hiſto. Memo.⁊ medie lec.de ſancto. In
laudi.omnes añe. Feꝛ.2.3.⁊.4.de cōme. Dominica.2.de ſancto
vtſ.ad.1.A. Feꝛ.2.de fe. cum miſ.do. Feꝛ.3.5.⁊ ſabba.de cōme
mo. Dñica.3.tota cantetur hiſto. In lau.oēs āe. Feꝛ.2.3.⁊ ſab
ba.de cōme. Dñica.4.de ſctā agatha. Fe.3.5.⁊ ſabba.de cōme.
et in.4.fe.de fe.cū miſ.do. Sabba.dꝫ ℣. Spiritꝰ ⁊ alme. ¶ Do 5 A
minica.1.poſt octa.epi.inchoeꝛ hiſto. Domine ne in ira.oia vt
ſupra ad.4.A. Do 2.pater. Feꝛ.2.de feꝛ.cum miſſa do. Feꝛ.3.
5.⁊ ſabba.de commemo. Dñica.3.tota cantetur hiſtoria. Feria
2.3.⁊ ſabba.de cōme. Dñica.4.de ſancta agatha. Memo.de do.
ad vtraſqꝫ veſpe.ad matu.et miſ. Feꝛ.3.⁊.5.et ſabba.de cōme.
Et i.4.fe.dꝫ miſ.do. Do.5.tota cā.hiſ. In lau.oēs āe dr̄r. Feꝛ.2.
6.⁊ ſabba.de cōme. Fe.4.de fe.cū epl'a ⁊ euāge.eiuſdē fe. Sab
bato dicitur ℣. Spiritus et alme. Feria.6.⁊ ſabbato poſt octa. 1 B
epiphanie de cōmemo. ¶ Dominica.1.poſt oct.epiphanie tota
cātetur hiſtoria. Domine ne in ira. In laud.omnes āe dicunꝛ.
et mēo.tm̄ de ſctō ⁊ de ſctā ma. Fe.2.⁊.3.de cōmemo.⁊ dꝫ ℣. Spūs
et alme.⁊ due miſ.do.dr̄r i cͣp.i eiſdē fe. ¶ No.ꝙ qñ luna cur.p
4.⁊ i eodē āno fue.biſſex.tūc accipieꝛ.2.B. Fe.6.⁊ ſab.poſt oc. 2 B
epi.de cōme. ¶ Do.1.poſt oc.epi.incho.hiſto.mēo.⁊ med.le.de
ſctō. In laud.oēs āe dr̄r.⁊ due mēo. Fe.2.⁊.3.de cōme.⁊ mēo.de
ſctis. Do.2.tota canteꝛ hiſto. In lau.oēs āe dr̄r. Fe.2.4.⁊ ſab.
de cōme.⁊ dꝫ ℣. Spūs ⁊ alme ⁊ miſ. Adorate dꝫ in.6.fe.p miſ.
de die/⁊ mēo.de feſt. ¶ No.ꝙ qñ luna currit p.17.et in eodē an
no fue.biſſex.tūc accipieꝛ.4.B. Fe.6.et ſab.poſt oct.de cōme.
¶ Do.1.poſt octa.epi.inchoeꝛ hiſto. Mēo. et med.lec.de feſ. In 3 B
lau.oēs āe dr̄r. Fe.2.et.3.de cōme. Do.2.tota canteꝛ hiſto. Feꝛ.
3.4.et ſab.de cōme. Dominica.3.de fer.do. Memo.et med.lec.de
feſt. Nonum R. Regnum mundi. In laudi.oēs añe dicunꝛ. Fe
ria.2.3.et.6.de comme.et dicitur ℣. Spūs et alme. ¶ Dñica.1. 4 B

poſt octa.epipha.inchoet̃ hiſto. Mẽo. ⁊ med.lec.de ſancto. In
laud.oẽs añe dicũtur. Fer.2 ⁊.3.de cõmemo. Dñica.2.tota cãtetur
hiſto. Fer.2.4.⁊ ſab.de cõme. Dñica.3.de ſerui.do. Mẽo.
⁊ med.lec.de fer.6.lr̃. Regnũ mundi. Fer.2.3.⁊.6.de cõme.
Dñica.4.de ſerui.do. Memo.⁊ med.lc.de ſanctis. In laud.oẽs
añe dicũtur. Fer.2.3.⁊ ſabba.de cõmẽo.cũ h. Spũs et alme.
5 B Fer.4.⁊.5.de fe.⁊ in.6.fe.dz miſ.de.5.do. ¶ Do.1.poſt octa.
epi.inchoet̃ hiſto. Mẽo.⁊ med.lec.de ſctõ. In lau.oẽs añe dñr.
Fer.2.⁊.3.de cõme. Dñica.2.tota cantet̃ hiſto. Fer.2.4.⁊ ſab.
de cõme. Do.3.de ſer.do. Memo.⁊ med.lc.de fer.6.lr̃. Regnũ
mundi. Fer.2.3.⁊.6.de cõmẽo. Dñica.4.de ſer.do. Memo.et
med.lec.de ſctis. Fer.2.3.⁊ ſab.de cõme. Fer.4.⁊.6.de fe.cũ
lr̃ijs de eiſdẽ fe. Do.5.de ſer.do. In laud.oẽs añe. Fer.3.5.et
ſab.de cõme.cũ h. Spũs ⁊ alme. Fer.6.de fe. cũ lr̃ijs de eadem
feria. ¶ Nota ꝙ quãdo luna currit per.10. ⁊ in eodẽ anno
fuerit biſſextus: tũc accipiet̃.2.C. Fer.5.6.⁊ ſabba.poſt octa.
1 C epipha.de cõmẽo.⁊ memo.de ſanctis. ¶ Dñica ꝓma poſt octa.
epi.tota cantet̃ hiſto.⁊ mẽo.tantũ de ſancto. In laud.oẽs añe.
Fer.2.⁊ ſabba.de cõmemo.cum h. Spũs ⁊ alme.⁊ due miſ.do:
ſcilꝫ Omnis terra.⁊ Adorate in cꝑ.dicunt̃: ſcilicet fe.3.⁊ fe.5.
2 C ¶ Dñica ꝓma poſt octa.epi.inchoet̃ hiſto.⁊ med.lec.de fer. In
laud.oẽs añe. Fer.2.⁊ ſab.de cõmẽo.⁊ nihil de.3.cõme.in hac
hebd. Dñica.2.tota cãtetur hiſto. In laud.oẽs añe. Fer.3.6.⁊
ſab.de cõme.⁊ miſ. Adorate.dz in.5.feria ꝓ alta miſ.⁊ mẽo.de
fer.⁊ in ſab.dz h. Spũs ⁊ alme. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit p.6.
3 C et in eodem anno fuerit biſſextus: tunc accipietur.4.C. ¶ Dñica.1.
poſt oct.epipha.inchoet̃ hiſto. Mẽo.⁊ med.lc.de ſctõ. In
laud.oẽs añe. Fer.2.⁊ ſab.de cõme.⁊ nihil de.3.cõmẽo. Do.2.
poſt octa.epipha.tota cantet̃ hiſto. Fer.3.6.⁊ ſabba.de cõmẽo.
Do.3.de ſerui.do. In laud.oẽs añe. Fer.2.5.⁊ ſabba.de cõmẽo.
cum h. Spirit⁹ ⁊ alme. ¶ Nota ꝙ qñ luna currit per.19.⁊ in
4 C eodẽ anno fuerit biſſextus: tunc accipiet̃.5.C. ¶ Dñica.1.poſt
octa.epi.inchoet̃ hiſto.⁊ med.lc.de fer. In laud.oẽs añe. Fer.
2.⁊ ſabba.de cõmẽo. Dñica.2.poſt oct.epi.de ſerui.do.tota cãtetur
hiſto. Fer.2.6.⁊ ſabba.de cõmemo. Dñica.3.de ſerui.do.
Fer.2.5.⁊ ſabba.de cõmẽo.⁊ mẽo.de ſanctis. Dñica.4.tota cãtetur
hiſto. In laud.oẽs añe. Fer.2.3.⁊ ſabba.de cõmẽo. Fer.5.
de fe.cum epl̃a ⁊ euãge.4.fe.⁊ in.6.fer.dz miſ.de.5.do. Sabba.
5 C dz h. Spũs ⁊ alme. ¶ Dñica.1.poſt octa.epipha.inchoetur
hiſto.⁊ med.lect.de ſctõ. In laud.oẽs añe. Fer.2.3.⁊ ſabba.de
cõme. Dñica.2.tota cãtetur hiſto. Fe.3.6.⁊ ſabba.de cõmemo.
Dñica.3.de ſerui.do. Fer.2.5.⁊ ſab.de cõmẽo. Do.4.de ſerui.

do.Fer.2.3.⁊ ſabba.de cōmemo.Fer.5.de fe.Epl'a ⁊ euāge.4.
fe.Do.5.de ſeruit.do.⁊ med.le.de ſancto.In laud.oēs aie.Fer.
5.6.⁊ ſabba.de commēo.cum ℟.Spūs ⁊ alme.Fer.2.miſ.Sa
lus populi.Fer.4.epl'a ⁊ euāge.eiuſdē fer.¶ Nota ꝙ qñ luna
currit per.16.⁊ lr̄a do.D.⁊ in eodē anno fuerit biſſextus: tunc
ab.18.die ianua.vſq; ad vltimū diē febꝛua.accipiet.1.D.pꝛo
litera do.⁊ poſtea accipietur.1.C.pꝛo litera do.¶ Litera do.D. 1 D
Tertio idus ianua.inchoet hiſto.Dñe ne in ira.cū mēo.tantū.
Sabba.de ſctā maria cū ℟.Spirit⁹ ⁊ alme.⁊ mēo.de ſctō.Fer.
4.5.⁊.6.de fe.cū ℟.⁊ l̄r.de ſuis pꝛopꝛijs fer.⁊ non de hiſto.do.
In his trib⁹ fe.dicunt miſ.In excelſo.⁊ Ois terra.⁊ Adoꝛate.
et nihil ſtat de ſanctis niſi mēo.tm̄ ad veſ.⁊ ad matut.de ſancta
maria.Fer.5.6.⁊ ſabba.poſt octa.epipha.de cōmēo.⁊ mēo.de 2 D
ſctis ⁊ de ſctā maria.¶ Dñica.1.poſt octa.epi.tota cātetur hiſto.
et mēo.tm̄ de fer.⁊ de ſctā maria.In laud.oēs aie.Fer.6.⁊ ſab
ba.de commēo.Et due miſ.do.ſcʒ Ois terra.⁊ Adoꝛate.in cap.
dñr.in.1.⁊.3.fer.Et in ſabba.dr ℟.Spūs ⁊ alme.Fer.5.6.et
ſabba.poſt octa.epi.de cōmēo.⁊ mēo.de ſctis ⁊ de ſancta maria.
¶ Dñica.1.poſt octa.epi.tota cantet hiſto.⁊ mēo.tm̄ de feſto ⁊ 3 D
de ſctā maria.In laud.oēs aīe.Fer.6.⁊ ſab.de cōmēo.⁊ nihil de
3.cōmēo.Do.2.de aplo.⁊ mēo.de ſctō ⁊ de do.⁊ de ſancta maria.
Fer.2.⁊.5.⁊ ſab.de cōmēo.cū ℟.Spūs ⁊ alme.⁊ due miſ.do.ſcʒ
Ois terra.⁊ Adoꝛate.dñr in.4.⁊.6.fer.ꝑ alta miſſa.⁊ mēo.de
feſtis.Fer.5.6.⁊ ſab.poſt oc.epi.de cōmēo.⁊ mēo.de ſctis:⁊ de
ſctā mar.¶ Dñica.1.poſt oct.epi.oia vel ad.3.D.Fer.6.⁊ ſab. 4 D
de cōmēo.⁊ nihil de.3.cō.Do.2.de aplo.⁊ mēo.de ſctō:de do.et
de ſancta maria.Feria.2.5.⁊ ſabba.de cōmēo.⁊ miſſa do.dr in
6.fer.ꝑ alta miſſa.Dñica.3.de ſeruit.do.⁊ mēo.⁊ med.le.de fer.
In laud.oēs aie.Secūde veſ.erūt de purifi.⁊ mēo.ſub ſilen.de
do.Fer.4.6.⁊ ſabba.de cōmēo.cum ℟.Spūs ⁊ alme.¶ Nota
ꝙ qñ luna currit per.8.⁊ in eodem anno fuerit biſſextus: tūc in
cathedꝛa ſancti petri erit.lr̄a.Fer.4.in craſtino octaue epi.de
ſctō felice.In miſſa dñr quinq; collecte.Feria.5.6.⁊ ſabba.de
cōmēo.⁊ mēo.de ſanctis:⁊ de ſancta maria.¶ Dñica.1.poſt octa. 5 D
epipha.tota cantetur hiſto.⁊ tm̄ mēo.de fer.⁊ de ſancta maria.
In laud.oēs aīe dñr.Feria.6.⁊ ſabba.de cōmēo.Dñica.2.de
aplo.⁊ mēo.de ſancto/de do.⁊ de ſancta maria.Fer.2.5.⁊ ſabba.
de cōmēo.⁊ miſſa do.dr in cap.⁊ tunc ad altam miſſam dñr tantum
due mēoꝛie.Do.3.de do.⁊ med.lec.de fer.Secūde veſ.erūt
de purifi.⁊ mēo.ſub ſilen.de do.Feria.4.6.⁊ ſabba.de cōmēo.⁊
mēo.de ſanctis.Dñica.4.tota cantetur hiſto.In laud.oēs aie.
Fer.2.5.⁊ ſabba.de cōmēo.cum ℟.Spūs ⁊ alme.Fer.4.epl'a

et euangel'.eiuſdē fe.Feria.6.miſſa.de.5.do.¶ Nota ꝙ quando
luna currit per.5.& in eodem anno fue.biſſextus: tunc accipietur.
2 E 2.E.¶ Litera do.E.Pridie idus ianuarij totum ſerui.fiat
de octa.& hiſto.Dñe ne in ira.cum memo.inchoetur.Feria.5.&
ſabba.de cōmēo.In ſabba.dicitur ℟.Spiritus & alme.& nihil
de.3.cōmēo.Feria.3.4.&.6.de fe.cum ℟ijs de ſuis proprijs ferijs
& non de hiſto.do.& nihil de ſanctis ibidem contingē.niſi tm̄
mēo.ad veſ.& ad matu.de ſancta maria.& in his trib⁹ fer.dicūtur
miſſe In excelſo.& Omnis terra.& Adorate.¶ Nota ꝙ qñ
luna currit per.18.& in eodem anno fuerit biſſextus: tunc accipietur.
3.E.Feria.3.in craſti.octa.epipha.de ſancto felice.In
miſſa dicunt.5.colle.Fer.4.6.& ſabba.de cōmemo.& memo.de
2 E ſanctis.¶ Dñica.1.poſt octa.epipha.tota cātetur hiſto.In laudibus
oēs āc.& feſ.ſcti vvlſtani differat in.5.fe.Feria.6.de ſancta
maria cū ℟.Spūs & alme.& due miſſe do.dñr in cap.4.&.6.
fer.¶ Nota ꝙ qñ luna currit per.1.& in eodem anno fuerit biſſextus:
tūc accipietur.4.E.Feria.3.poſt octa.epipha.de ſancto
felice.Ad miſſam dñr.5.colle.Fer.4.6.& ſabba.de commēo.
3 E ¶ Dñica.1.poſt octa.epi.de ſctō vvlſtano.et hiſto.inchoet' cum
mēo.tm̄ ad altam miſ.& mēo.de ſctā maria & de oīb⁹ ſanctis tm̄.
Miſſa do.dz in cap.ſine mēo.Fe.5.&.6.de cōme.& nihil.de.3.cōmēo.
Do.2.tota cantet' hiſto.In laud.oēs āc.Fer.4.6.& ſab.de
cōmēo.& miſ.Adorate.in.5.fe.dz ꝑ miſ.de die: & memo.de feſ.
Sab.dz ℟.Spūs & alme.¶ Nota ꝙ qñ luna currit p.14.et in
eodē anno fuerit biſſext⁹:tūc accipiet'.5.E.Fer.3.poſt oc.epi.
de ſctō felice.Ad miſ.5.collecte.Fer.4.6.& ſabba.de cōmemo.
4 E ¶ Dñica.1.poſt octa.epipha.& per hebdo.vtſ̄ ad.2.E.Dñica.2.
poſt octa.epipha.tota cantet' hiſto.In laud.oēs añe.Fe.4.6.&
ſab.de cōmēo.Dñica.3.de purifica.& mēo.de do.ſub ſilē.Fer.3.
6.& ſabba.de cōmēo.Miſſa do.in.2.fe.& mēo.de ſctō.Sabba.dz
℟.Spūs & alme.¶ Fer.3.4.5.6.& ſab.poſt octa.epi.oia vtſ̄
5 E ad.4.E.¶ Do.1.poſt oct.epi.& per hebd.oia vtſ̄ ad.4.E.Do.
2.poſt octa.epi.tota cantet' hiſto.Fe.4.6.& ſab.de cōmēo.Do.
3.poſt octa.epi.de puri.& mēo.ſub ſilen.de do.Fer.3.6.& ſab.de
cōmēo.& miſ.do.in.2.fer.dz.Dñica.4.totū ſerui.de do.In lau.
oēs añe.Fer.3.5.& ſab.de cōme.cū ℟.Spūs & alme.& in.4.fe.
1 F dz miſ.do.dñice.5.¶ Litera do.F.Decima tertia die ianuarij
fiat ſerui.de oct.epi.& mēo.Rc.de ſctō.& hiſto.Dñe ne in ira.inchoet'
cum mēo.ā.Peccata.& poſtea mēo.de ſctā maria.Fer.3.
et.5.de cōmēo.& nihil de.3.cōme.Fe.2.4.&.6.de fe.& nihil de
feſ.ibidē cōtingētibus niſi tm̄ mēo.ad veſ.et ad mat.de.ſ.ma.et
in trib⁹ dieb⁹ nō dñr ℟.de hiſto.ſed ℟.de ſuis ꝓprijs fe.Lect.

ſti legant per ordinē. ⁊ in his trib⁹ fer. dr̄. 3. miſ. do. In excel
ſo. ⁊ Oīs terra. ⁊ Adorate. ⁊ in. 5. fe. dr̄ ℞. Spūs ⁊ alme. ¶ No
ta q̄ qn̄ luna currit p. 7. ⁊ in eodē anno fuerit biſſext⁹: tūc acci
pietur. 3. F. p lr̄a dnicali. ¶ Lr̄a do. F. Decima tertia die ian̄. 2 A
fiat ſer. de octa. epi. ⁊ med. lec. de ſctō. Fer. 3. 5. ⁊. 6. de cōme. ⁊ me
mo. de ſctis ⁊ de ſctā ma. Fe. 3. incipiantur exequie mortuorum.
¶ Do. 1. poſt oct. epi. tota cantet hiſto. Dñe ne in ira. In laud.
oēs añe. ⁊ feſt. differat in. 4. fe. Fer. 5. ⁊ ſab. de cōme. cum ℞.
Spūs ⁊ alme. ⁊. 2. miſ. do. dr̄ in cap. 2. ⁊. 4. fe. ¶ Lr̄a do. F. 3 A
Decima tertia die ianua. de octa. epi. ⁊ med. lec. de ſctō. Fe. 4. 5.
et. 6. de cōmeō. ⁊ mēo. de ſctis / ⁊ de ſctā maria. ¶ Do. 1. poſt oct.
epi. de mar. ⁊ hiſto. Dñe ne in ira. inchoet cū mēo. ⁊ miſſa do. dr̄
in cap. Fer. 4. 5. ⁊ ſab. de cōme. Do. 2. tota cantet hiſto. ⁊ mēo.
tm̄. de ſab. In laud. oēs añe. Fer. 3. 4. ⁊. 5. de cōmemo. cum ℞.
Spūs ⁊ alme. ⁊ miſ. Adorate. dr̄ in. 6. fer. ⁊ mēo. de feſto. Sab.
feſ. puriſi. Scđe veſ. erūt de feſ. cū hym. Q̄d chor⁹. Nulla mēo.
de ſctō: ſed de do. fiat ſolēnis mēo. ¶ Nota q̄ qn̄ luna currit p. 3.
et in eodē anno fuerit biſſextus: tūc accipietur. 4. F. ¶ Litera 4 A
do. F. Decima tertia die ian̄. fiat ſeruit. de octa. epi. ⁊ med. lec. de
ſctō. Fer. 4. 5. ⁊. 6. de cōmeō. ¶ Dñica. 1. poſt octa. epi. de mar.
et hiſto. Dñe ne in ira. inchoet cū memo. Fer. 4. 6. ⁊ ſabba. de
cōme. ⁊ miſ. do. dr̄ in cap. Dñica. 2. tota cātetur hiſto. In laud.
vna añ. ⁊ mēo. tm̄ de ſctō ⁊ de ſctā maria. Fer. 3. 4. ⁊. 5. de cōme.
Sabba. de puriſi. Ad. 2. veſ. fiat mēo. de do. ſub ſilē. Nulla mēo.
de ſctō. Do. 3. de ſeruit. do. Memo. ⁊ medie lec. de ſctō. In laudi
bus oēs añe. Fer. 5. 6. et ſabba. de cōmeō. cum ℞. Spiritus ⁊ al
me. Miſ. de. 4. do. in. 2. fe. dr̄: ⁊ miſ. de. 5. do. pretermittit. ¶ Li
tera do. F. Decima tertia die ian̄. de oct. epi. Mēo. ⁊ med. lec. de 5 A
ſctō. Fer. 3. 5. ⁊. 6. de cōmemo. ⁊ mēo. de ſanctis ⁊ de ſctā maria.
¶ Dñica. 1. poſt octa. epipha. de marty. ⁊ hiſto. Dñe ne in ira.
inchoet cū mēo. tm̄. Fer. 4. 5. ⁊ ſabba. de cōme. ⁊ miſ. do. dr̄ in
cap. in do. Do. 2. tota cantet hiſto. In lau. vna ſola añ. ⁊ mēo. tm̄
de. ſ. iuliano / ⁊ de. ſ. ma. Fer. 3. 4. ⁊. 5. de cōme. Sab. feſ. puriſi.
Ad. 2. veſ. mēo. de do. ſub ſilē. ⁊ nihil de. ſ. blaſio. Do. 3. de ſer. do.
Med. lc. de. ſ. blaſio. Veſ. erūt de do. Fer. 2. 5. ⁊ ſab. de cōmemo.
Do. 4. de do. In laud. oēs añe. Mēo. ⁊ med. lec. de feſ. Fer. 2. 3. ⁊
ſab. de cōme. cū ℞. Spūs ⁊ alme. Fer. 4. epl'a ⁊ euāg. illi⁹ fe.
Fer. 6. dr̄ miſ. de. 5. do. ¶ Nota q̄ qn̄ luna currit per. 13. ⁊ in eo
dē anno fuerit biſſex. tunc accipiet. 1. G. ¶ Lr̄a do. G. Decima 1 G
quarta die ian̄. tota cātet hiſt. Dñe ne in ira. ⁊ tm̄ mēo. de ſctō ⁊
de ſctā ma. In lau. oēs añe. Fer. 3. 4. ⁊. 5. de cōme. cū ℞. Spūs ⁊ al
me. Miſ. Oīs terra. dr̄. fe. 2. ⁊ mēo. de ſctō. ⁊ miſ. Adorate. dr̄ in

2 G caſ.fe.6.¶ Lr̃a do.G.Decima quarta die ian̄.tota cantet̃ hi
ſto.Domine ne ira.⁊ tm̄ memo.de ſctō/⁊ de ſancta ma.In lau
di.omnes aīe.Fe.3.4.et.5.de cōmemo.cum ꝟ.Spiritus ⁊ al
me.Do.2.de ſctā agnete.⁊ miſ.do.hꝫ in cp̄.Fe.3.4.et ſab.de cō
me.⁊ miſ.Adorate.hꝫ in.6.fe.¶ Nota ꝙ quādo luna currit per
3 G 9.⁊ in eodē anno fuerit biſſex.tunc accipiet̃.4.G.¶ Litera do
minica.G.Decima quarta die ian̄.tota cantet̃ hiſto.Domine
ne in ira.et tm̄ memo.de ſctō ⁊ de ſctā ma.In lau.oēs aīe.Fe.
3.4.⁊.5.de cōmemo.Do.2.de ſctā agne.⁊ memo.de do.⁊ de ſā
cta ma.Fer̃.3.4.et ſab.de cōme.⁊ miſ.do.hꝫ in.6.fe.Do.3.de
ſer.do.In lau.oēs aīe.Memo.et med.lc.de feſ.Fe.2.4.et ſab.
4 G de comme.cum ꝟ.Spiritus ⁊ alme.¶ Litera domi.G.Deci
ma quarta die ianuarij inchoetur hiſto.Domine ne in ira Me
mo.et med.lec.de.ſ.In laud.oēs aīe.Fe.3.4.⁊.5.de cō.⁊ mēo.
de ſanctis ⁊ de ſctā ma.Do.ij.de ſctā agne.Fer̃.3.4.⁊ ſab.de
cōme.et miſ.do.hꝫ in.6.fe.Do.iij.de ſer.do.⁊ memo.⁊ med.lc.
de feſ.Fe.2.4.et ſab.de comme.Do.4.tota cantetur hiſto.In
lau.oēs aīe.Fe.iiij.v.⁊ ſab.de cōme.cum ꝟ.Spiritꝰ et alme.
5 G Fe.6.dr̃ miſſa de.5.do.¶ Litera do.G.Decima quarta die ian̄.
inchoetur hiſto.Domine ne in ira Memo.et med.lect̃.de ſctō.
In lau.oēs aīe.Fe.4.et.5.de cōmemo.Do.ij.de ſancta agne.
Fe.3.iiij.et ſabba.de cōme.et miſ.do.hꝫ in.6.fer̃.Do.3.de ſer
ui.do.et ſtant med.lec.de feſ. Fer̃.2.4.⁊ ſab.de comme.Do.
4.tota cantetur hiſto.Secūde veſ.erunt de feſ.⁊ memo.de do.
Fe.4.5.⁊ ſab.de cōmemo.Fe.6.de fe.Epl'a et euāge.euiſdem
fer̃.Do.v.de ſer.do.In laud.oēs aīe.Fer̃.ij.3.⁊ ſabba.de cō
me.cum ꝟ.Spiritus ⁊ alme.In.5.fe.epl'a ⁊ euāge.4.ferie.

¶ Dn̄ica.j.poſt octa.epipha.
ad ꝑmas veſpe.Añ.**Benedictus.**
ps.Hym.vt in pſalt.notatum
eſt in locis ſuis ꝓprijs.Iſte aīe
cū ſuis pſis dr̄r oībꝰ ſabba.per
annū qn̄ de do.agitur preter
ꝗ in paſchali tēpore.Idē autē
ordo ſeruet̃ in.ij.veſpis i ſuis
aīis dicendis.cp̄.**Benedictus
deus et pater** require in pſalt.
℟ **Deus qui ſe.** hyꝰ **Deus crea
tor omnium.** ꝟꝰ.**Veſpertina oro.**
Require cp̄.hym.⁊ ꝟ.in pſal.
poſt pſal.fer̃.In ſabba.ad veſ.
Añ.Peccata mea domine ſicut ſagit
te infixa ſunt in me:ſed anteꝗ̄ vulne
ra generēt in me ſana me domine me
dicamento penitentie deus.ps.**Ma
gnificat.** Hec añ.vt in oībus
ſabba.ſuper pſm **Magnificat.**
ad veſp.vſqꝫ ad.lxx.vel ad me
mo.de do:cum de aliquo feſ.ix.
lectionū fit ſeruitium.Oratio.

Vota quſumus domine ſup
plicantis populi celeſti
pietate proſequere:vt ⁊ que agē
da ſunt videant/⁊ ad implenda
que viderint cōualeſcāt.Per.

Memo. de sancta ma. ve҃s. vsqꝫ ad purifi. Si in hoc sab. vel in alio abhinc vsqꝫ ad passio. vel ab oct. pasc. vsqꝫ ad ascē: dñi. aliquod simꝑ. fes. ix. lec. eue. ves. fiant de do. et memo. de fest. nisi tale fuerit ꝙ in vigil. ꝓceden. suas vesp. hr̄e non poterit, vel nisi oct. epi. in hoc sab. cōtige. vel nisi tale fes. in do. ꝯtige. de quo totū ser. fieri debeat: tunc em̄ in sabba. vespe. de ipso fes. erūt cū toto suo ser. in ipsa do. vsqꝫ ad. lxx. si tps ꝫ licitū fue. et memo. de do. Et postea de sancta ma. scꝫ vsqꝫ ad purifi. Tn̄ si aliqđ fest. ix. lec. in ipsa do. contige. tūc in p̄mis ves. fiat de eo mēo. deinde de do. Et postea de sancta ma. ad. j. ves. ꝛ ad mat. et ad missaꝫ. Officiūqꝫ ꝓo festū ix. lec. in. ij. fe. ꝯtige. semꝑ in do. erūt ves. de fes. ꝛ mēo. de do. nisi duplex fes. in sab. ꝓcedenti celebratū fuerit. Ad ꝯple. an. **Miserere.** ps. **Cū inuocarē.**

Feria. ij. in crasti. octa. epi. scꝫ in festo sc̄i mauri abba. Ad matu. inuita. **Preoccupemus faciem dñi. Et in psalmis iubilemus ei.** ps. **Venite.** Hoc inuit. dicit in oibus

Ch.2 diebus dñicis vsqꝫ ad. lx. qn̄ de do. agit. hy⁹. **Primo dierum oīm.** require in pncipio psalt. ante ps. **Beat⁹ vir.** In p̄mo noctur. an. **Seruite domino in timore.** ps. **Beatus vir. Quare fremu. Domine quid multi. Dñe ne i furore.** p̄mū. Et dicant sub vna voce. multū psalmū exaltādo: et sub vno **Glia patri.** An. **Dñe de⁹ me⁹ in te speraui.** ps. Ipm vsqꝫ ad psal **Saluum me fac.** sub vno **Glia pri.** An. **Respice ꝛ exaudi me dñe deus me⁹.** ps. **Saluū me fac.** sub vno **Glia pri.** vsqꝫ ad psal. **Cōserua me.** Hec p̄dicte an̄e cum suis ps ꝛ alie q̄ sequunt de noctur. dicant oib⁹ dieb⁹ dñicis vsqꝫ ad pas. dñi. qn̄ de do. agit. ℣. **Memor fui nocte nominis tui domine.** ℟. **Et custodiui legem tuam.** Hac die icipiant epistole pauli. et legant in do. ꝛ in fer. vsqꝫ ad. lxx. quando de temporali agitur. Lectiones de epla pauli ad Romanos. Lectio p̄ma.

Paulus seruus iesu xp̄i vocatus apostolus, segregatus in euangelium dei qđ ante p̄miserat per p̄phetas suos in scripturis sanctis de filio suo: q̄ factus est ei ex semine dauid secundū carnem: q̄ predestinatus est filius dei in virtute secūdū spm̄ sanctificationis ex resurrectiōe mortuoꝝ iesu xp̄i dñi nostri: per quem accepim⁹ grām et apostolatum ad obediendum fidei in omnib⁹ gentib⁹ p noie eius: in quibus estis et vos vocati iesu xp̄i dñi nostri, oibus q̄ sunt rome dilectis dei vocatis sanctis. Grā vobis ꝛ pax a deo pr̄e nostro, et dño iesu xp̄o. Rom. j. A ℟.

Dñe ne in ira tua arguas me: neqꝫ in furore tuo corripias me. Miserere mihi dñe qm̄ infirmus sum. ℣. Timor ꝛ tremor venerunt super me: et contexerunt me tenebre et dixi. Miserere mihi. I Lectio secunda.

Primum quidem gratias ago deo meo p iesum xp̄m p omnibus vobis: qꝛ fides ve-

ſtrã annunciat̃ in vniuerſo mũ
do. Teſtis eñ mihi eſt de⁹ (cui
ſeruio in ſpiritu meo in euãge
lio filij ei⁹) ꝙ ſine intermiſſiõe
memoriã veſtri facio ſemper in
orationibus meis: obſecrans ſi
quomodo tandẽ aliqñ proſperũ
iter habeã in voluntate dei ve
2 niendi ad vos. ℟. De⁹ qui ſedes
ſuper thronũ ⁊ iudicas equitatẽ/ eſto
refugiũ pauperũ in tribulatione. Qz
tu ſolus laborẽ et dolorẽ conſideras.
℣. Tibi eñ derelictus eſt pauper: pu
pillo tu eris adiutor. Qz. Lec. iij.

DEſidero enim videre vos:
vt aliqd impertiar vobis
grẽ ſpiritalis ad cõfirmandos
vos. Id eſt ſimul cõſolari in vo
bis: ꝑ eã que inuicẽ eſt fidẽ ve
ſtrã atq; meam. Nolo aũt vos
ignorare fratres qz ſepe propo
ſui venire ad vos ⁊ ꝓhibit⁹ ſũ
vſq; adhuc: vt aliquem fructũ
habeã in vobis ſicut ⁊ in cete
ris gẽtibus. ℟. A dextris eſt mi
3 hi dñs ne cõmouear. Propter hoc di
latatũ eſt cor meum. Et exultauit lin
gua mea. ℣. Cõſerua me dñe quoniã
in te ſperaui: dixi domino de⁹ meus
es tu. Propter. Gloria patri. Et exul.
In. ij. noctur. An. Bonorũ meorũ
nõ indiges: in te ſperaui cõſerua me
dñe. ps. Conſerua me dñe. An.
Inclina dñe aurem tuã mihi ⁊ exau
di verba mea. ps. Exaudi dñe. ℣.
Dñs firmamentum meũ ⁊ refugium
meũ. ps. Diligã te dñe. An. Media
nocte ſurgebã ad cõfitendũ tibi. ℟.
Sup̃ iudicia iuſtificatiõis tue. L. iiij.

GRecis ac barbaris ſapiẽ
tibus ⁊ inſipiẽtibus debi
tor ſum: ita ꝙ in me promptũ eſt
et vobis qui rome eſtis euãge
lizare. Nõ enim erubeſco euã
gelium. Virt⁹ eñ dei eſt in ſalu
tem omni credẽti: iudeo primũ
et greco. Iuſtitia eñ dei in eo
reuelat̃ ex fide in fidẽ: ſicut ſcri
ptũ eſt. Iuſtus autẽ ex fide vi
uit. ℟. Notas mihi feciſti dñe vias 4
vite: adimplebis me letitia cũ vultu
tuo. Delectatiões in dextera tua vſq;
in finem. ℣. Conſerua me dñe quo
niam in te ſperaui: dixi domino deus
meus es tu. Delectationes. Lec. v.

REuelabit̃ eñ ira dei de ce
lo ſup̃ omnẽ impietatẽ et
iniuſtitiã hominũ eoꝝ q̄ verita
tẽ dei i iniuſtitia detinẽt: qz qđ
notũ eſt dei manifeſtũ eſt in il
lis. De⁹ eñ illis manifeſtauit.
Inuiſibilia eñ ipſius a creatu
ra mũdi per ea q̄ facta ſunt in
tellecta cõſpiciũtur. ℟. Diligã 5
te dñe virt⁹ mea. Dñs firmamẽtum
meum et refugium meum. ℣. Lau
dans inuocabo dominum: ⁊ ab inimi
cis meis ſaluus ero. Dñs. Lec. vi.

SEmpiterna quoq; ei⁹ vir
tus ⁊ diuinitas: ita vt ſint
inexcuſabiles. Qz cũ cognouiſ
ſent deũ/ nõ ſicut deũ glorifica
uerũt: aut gratias egerũt. Sz
errauerunt in cogitationibus
ſuis: ⁊ obſcuratũ eſt inſipiens
cor eoꝝ. Dicẽtes eñ ſe eſſe ſa
piẽtes/ ſtulti facti ſunt. ℟. Dñi 6
eſt terra ⁊ plenitudo ei⁹. Orbis terra
rum ⁊ vniuerſi qui habitãt in eo. ℣.
Ipſe ſuper maria fundauit eũ: ⁊ ſup̃
flumina preparauit eũ. Orbis. Gloria
patri. Qui. In. iij. nocturno. An.
Preceptũ dñi lucidũ illuminãs ocu
los. ps. Celi enarrant. An. Iu

ꝑleat dñs omnes petitiões tuas. ps. Exaudiat. an. Domine in virtute tua letabitur rex. ps. Ipſum. V. Exaltare domine in virtute tua. R. Cantabim⁹ ⁊ pſallem⁹ ꝟtutes tuas.

¶ Secundum Lucam.

caṗ. F Cum factus eſſet ieſus annoꝝ duodecim: aſcendentibus illis hieroſolymam ſecundum conſuetudinem diei feſti / conſummatiſq; diebus cũ redirent: remanſit puer ieſus in hieruſalẽ / et non cognouerunt parentes eius. Et reliqua. Homelia venerabilis bede pbri. Lectio. vij.

Quod dñs per oẽs annos cum parẽtibus in paſcha hieroſolymã venit: humane nimirũ eſt humilitatis indiciũ. Hois nãq; eſt ad offerenda deo ſacrificioꝝ ſpũalium vota cõcurrere: ⁊ auctorem ſuum orationib⁹ lachrymiſq; ſibi conciliare ꝑfuſis. R. 7 Ad te dñe leuaui animã meã. Deus meus in te confido non erubeſcam. V. Neq; irrideant me inimici mei / etenim vniuerſi qui ſuſtinent te non confundentur. Deus. Lectio. viij.

Fecit ergo dominus inter homines homo natus: qđ faciendũ hominibus per angelos imperauerat deus. Seruauit ipſe legem quam dedit: vt nobis qui puri homines ſum⁹ / ſeruãdum per omnia quicquid 8 deus iubet oſtenderet. R. Audiam domine vocem laudis tue. Ut enarrem vniuerſa mirabilia tua. V. Dñe dilexi decorẽ dom⁹ tue ⁊ locum habitationis glie tue. Ut enar. L. ix.

Sequamur iter humane cõuerſationis eius: ſi deitatis gloriã delectamur intueri: ſi optamus videre eum ⁊ habitare in domo ei⁹ eterna in celis omnibus dieb⁹ vite noſtre: ſi iuuat videre voluntatem domini / et protegi a tẽplo ſancto eius. R. Abſcondi tanq̃ aurũ pec- 9 catamea: ⁊ celaui in ſinu meo iniquitatem meã. Miſerere mei deus ſecundũ magnã miſericordiã tuã. V⁹. Quõ iniquitatem meã ego cognoſco: et delictum meum contra me eſt ſemper / tibi ſoli peccaui. Miſerere. Gloria patri. Secundũ. V. ante laud. Excelſus ſuper omnes gentes dominus. R. Et ſuper celos gloria eius. Iſte V. ⁊ alij predicti V. de nocturn. dñr vſq; ad. lx. ⁊ a Deus omnium vſq; ad aduentum qñ de do. agitur. In lau. a. Regnauit dñs. ps. Dñs regnauit. an. Sclamus omnes. Cetere aïe q̃ notant̄ in pſalt. cap̃. Bñdictio ⁊ clari. hy⁹. Eterne rerũ. V⁹. Dñs regnauit. R. Decorẽ induit alľ. que cap̃. hym. et V. ante hym Bñdict⁹. in pſal. a. Fili qđ feciſti nobis ſic: ego ⁊ pater tu⁹ dolẽtes querebam⁹ te: qđ eſt ꝙ me q̃rebatis? neſciebatis q: in his que patris mei ſũt oportet me eſſe. ps. Bñdict⁹. ora. Vota q̃s. Mẽo. de ſctã ma. Ad. j. hy⁹. Iã lucis. ana. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. ps. De⁹ deus me⁹ reſpi. Ceteri pſ cõſueti dñr ſicut in. j. do. aduẽ. do. ꝑnotatũ eſt: cũ ꝑdictis a. oĩb⁹ do. vſq; ad. lxx. ⁊ a De⁹ om. vſq; ad aduẽ. qñ de do. agit̄ tm̃. Cetera oĩa q̃ ad. j. ꝑtinẽt more ſolito explicãtur: ita tñ ꝙ vſq; ad puri. dr R. Ieſu xp̃e. cũ V. Qui de virgi. Ad. iij. hy⁹. Nūc ſctē. An. Laus ꝛ perennis. Ps. Legem pone. Cap. Gratia dñi. ℟. Inclina cor meū. ℣. Ego dixi. vt in pſal. notatū. eſt oꝛo. Vota q̄ſumus. Ad. vj. hy⁹. Rector potens. An. Bñs laus. Defecit. cap. Tres ſunt. ℟. In eternū. ℣. Dñs regit. vt in pſalt. nota. eſt. oꝛo. Vota queſumus. Ad. ix. hy⁹. Rerum deus. An. Ex quo. Ps. Mirabilia. cap. Omnis dñs. ℟. Clamaui. ℣. Ab occultis. vt in pſal. notatur. oꝛo Vota q̄s. Iſte hoꝛe hoc eodem modo dicūt vſq3 ad. lxx. in diebus do. tm̄: & a Deus oīm. vſq3 ad aduē. Ad. ij. veſ. a. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. &c. ãe cum ſuis pſis ſicut in pſal. nota. eſt. Cap.

2. theſſalon̄. 3. A.

Dominus autē dirigat coꝛda & coꝛpoꝛa nr̄a in charitate dei & patientia xp̄i. Hoc cap. dicitur in oībus dñicis & in fer. vſq3 ad. lxx. et a Deus omniū. vſq3 ad aduē. dñi: ad veſ. qn̄ de tēpoꝛali agit. Dicet etiā in fe. infra. lxx. vſq3 ad. lx. ad veſ. qn̄ de fe. agit. hy⁹. Lucis creatoꝛ. require in pſalt. Hic hy⁹ dr̄ ad veſ. omnibus dñicis vſq3 ad. xl. Dicetur etiam a Deus omnium. vſq3 ad aduē. dñi: tā in fe. q̄ in do. qn̄ de tpāli agit. ℣. Dirigatur dñe. Iſte ℣. dr̄ ad veſ. oībus do. dieb⁹: & in fe. vſq3 ad. xl. et a Deus omniū. vſq3 ad aduen. dñi: qn̄ de tēpoꝛali agitur. An. Puer ieſus pficiebat etate ꝛ ſapientia corā deo ꝛ hoībus. Ps. Magt. oꝛo. Vota q̄s. ¶ Fer. ij. inuitat. Venite exultem⁹ dño. Ps. Jubilem⁹ deo. hy⁹ Sōno refectis artub⁹. Ad noct. An. Dñs defenſoꝛ. Ps. Dñs illumina. & alie ãe cū ſuis pſis ſicut in pſal. nota. eſt. ℣. Dñe in celo miſericoꝛdia tua. ℟. Et veritas tua vſq3 ad nubes. Lectio pꝛima.

Et mutauerūt gloꝛiā incoꝛruptibilis dei in ſimilitudinē imaginis coꝛruptibilis hominis / et volucrū / & quadrupedū / & ſerpentū. Pꝛopter qđ tradidit illos de⁹ in deſideria coꝛdis eoꝝ in immunditiā: vt cōtumelijs afficiant coꝛpoꝛa ſua in ſemetipſis. ℟. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine. Quā abſcondiſti timentibus te. ℣. Perfeciſti eis qui ſperant in te in cōſpectu filioꝝ hominum. Quam. Lect. ij.

Qui cōmutauerūt veritatē dei in mendaciū: et coluerūt & ſeruierūt creature potius q̄ creatoꝛi / q̄ eſt bñdictus in ſecula. Pꝛopterea tradidit illos de⁹ in paſſiōes ignominie. Nam & femine eoꝝ immutauerūt naturalē vſum in eū vſum qui eſt cōtra naturā. ℟. Benedicam dñm in omni tempoꝛe. Semper laus eius in oꝛe meo. ℣. In domino laudabitur anima mea: audiant manſueti ꝛ letentur. Semper. Lect. iij.

Similiter autē et maſculi (relicto naturali vſu femine) exarſerunt in deſiderijs ſuis / inuicem maſculi in maſculos turpitudinem operantes: & mercedem quā opoꝛtuit erroꝛis ſui i ſemetipſis recipiētes. ℟. Delectare in dño, Et dabit tibi petitiones coꝛdis tui, ℣. Spera in deo ꝛ fac bonitatē: ꝛ inhabita terrā ꝛ paſceris in diuitijs eius. Et. Gl'ia. Et. ℟.

Fiat miā tua domine ſuper nos. ℟. Quēadmodū ſperauimus in te. Iſte ℣. ſʒ ante laud. in oibus fer. a Dñs ne in ira. vſqȝ ad .xl. ⁊ a Deꝰ omniū. vſqȝ ad aduentum domini: qñ de fer. agitur. In lau. ā. Miſerere. ps. Hym. ⁊ alie āe cū ſuis ꝑtibꝫ in pſal. nota. eſt. Cap.

Vigilate et oꝛate / ſtate in fide / viriliter agite ⁊ confoꝛtamini: et omnia opera vrā in charitate fiāt. Hoc cap. dr in oibꝰ fer. ad laud. vſqȝ ad caput ieiunij: ⁊ a Deus omniū. vſqȝ ad aduē. do. qñ de fer. agit. hyꝰ. Splendoꝛ paterne gloꝛie. vt in pſal. notat. ℣. In matutinis dñe meditaboꝛ in te. ℟. Qꝛ fuiſti adiutoꝛ meus. Iſte ℣. dicit in oibꝰ fer. ad laud. vſqȝ ad .xl. ⁊ a Deꝰ oim. vſqȝ ad aduē. dñi: qñ de fer. agitur. ān. Benedictus dñs deꝰ iſrael. ps. Hym. Kyrie el. Preces vt in pſalt. nota. eſt poſt Dñs illuminatio. Oꝛo. Vota qs. Quotidie fiāt memo. de ſctā maria ⁊ de feſto loci ⁊ de oibus ſctis in fer. ⁊ in feſ. iij. lec. vſqȝ ad caput ieiunij tā ad veſ. ꝙ ad matu. De. ſ. mar. fiat mēo. ſupꝛadicto modo vſqȝ ad purifi. Poſt purifi. vſqȝ ad caput ieiunij in pfeſtis diebꝰ ad mat. mēo. de ſctā ma. ān. Btā mater. ℣. Poſt partū. oꝛo. Famuloꝛū tuoꝛū. vel oꝛo. Oīps ſempiterne deꝰ. Nō ṫn oꝛo. Cōcede qs. ad memo. de ſctā mariā: niſi ad pref. tm̄. Memo. de oibus ſctis. ān. Exultabūt ſcti. ℣. Mirabilis deꝰ. oꝛo. Infirmitatē. Alia oꝛo. Oim ſctoꝝ. Alia oꝛo. Vite dñe. Alia oꝛo. Tribue qs.

Ad .j. ā. Deꝰ exaudi oꝛationē meā: auribꝰ ꝑcipe vba oꝛis mei. ps. Deꝰ in noie. Cetera oia ꝙ ad primā ꝑtinēt vt in .ij. fer. aduen. dñi ſupꝛadictū eſt expleant: ita tñ ꝙ ℟. Ieſu xp̄e fili vſqȝ ad purifi. cū ℣. Qui de virgine. Ad .iij. ān. Veniant mihi. ps. Legē pone. cap. Sana me dñe. ℟. Sana dñe. ℣. Adiutoꝛ. Requre oia iſta in pſal. poſt hym Legē pone. Ad .vj. ā. Nō ꝯfundas. ps. Defecit. cap. Oia pꝛobate. ℟. Benedicā dñm. ℣. Dominus regit me. Require iſta poſt pſal Defecit. Ad .ix. ān. Iuxta eloquiū. ps. Mirabilia. cap. Alter alteriꝰ. ℟. Redime me. ℣. Ab occultis. Requre oia iſta in pſal. poſt hym Mirabilia. Iſte hoꝛe ꝑdic. dicūtur ſupꝛadicto mō in oibꝰ fer. vſqȝ ad .xl. et a Deus omniū. vſqȝ ad aduentū dñi quando de fer. agitur. Ad veſ. ān. Inclinauit. ps. Dilexi. cap. Dñs aūt dixit. hyꝰ. Immēſe celi. ℣. Dirigatur. ān. Magnificat. ps. Magt. Require oia iſta in pſal. cū ſuis ānis ⁊ ꝑtibus ſicut ibidē notatū eſt. Preces ⁊ cp̄. veſ. Mēo. de. ſ. mar. veſ. vſqȝ ad puri. Poſt puri. ā. Sancta maria. ℣. Sancta dei genitrix. vl' alia ān. Sctā dei genitrix. ℣. Poſt partū. vel alia ān. Gr̄a ple. ℣. Sctā dei genitrix. oꝛo. Famuloꝛū tuoꝝ. vel oꝛo. Oīps ſempiterne deꝰ. veſ. ad mat. Mēo. de oibus ſctis. ān. Sancti dei. vel ā. Sctoꝝ precibꝰ. vel ān. O ꝗ̄s electi. vel ān. O ꝗ̄. ℣. Letamini. oꝛo. Infirmitatem. vl' alie oꝛones veſ. ad mat. quere in .ij. fer. poſt hiſt. Deus oim. Iſti duo ℣. qui dñr ad

tiõ, de oĩbus ſctis videlꝫ ad ma
tu. ⁊ ad veſ. nõ variant: niſi qꝛ
ps. Letamini. ad p̄mas veſ. de die
dicit̃: tunc eni̇̃ ad mẽo. de oĩbus
ſanctis dr. ℣. Exultent iuſti. Sic
ad mat. qꝛ ℣. Mirabilis de⁹. in
lau. dr: tunc ad memo. de ſoĩb⁹
ſctis dicit̃ ℣. Iuſtoꝝ anime. qḋ p
totū annū ſeruet̃ niſi i aduen.
⁊ paſcha. tpe ⁊c. ¶ Fer. iij. in
uita. Iubilemus ps. Venite. hy⁹.
Conſoꝛs paterni lu. Sup noc.
An. Ut non delinquam. ps. Dixi cu-
ſtodiam ⁊ cete ãe cuꝫ ſuis pis/
vt in pſalt. ibidē notatū eſt. ℣.
Immola deo ſacrificiū laudis. ℟.
Et redde altiſſimo vota tua. Lec. i.

ET ſicut nõ pꝛobauerunt
deum habere in noticia /
tradidit eos deus in repꝛobum
ſenſum: vt faciant ea que non
cõueniunt. Repletos oĩ iniq̃ta
te/ malicia/ foꝛnicatione / dolo/
malignitate. Suſurrones/ de-
tractoꝛes/ deo odibiles / contu-
melioſos/ ſupbos/ elatos/ inuen
toꝛes maloꝝ/ parētibus nõ ob
ediētes/ inſipiētes/ icõpoſitos/
ſine affectiõe/ abſqꝫ federe/ ſine
1 mia. ℟. Auribus pcipe dñe lachry
mas meas/ ne ſileas a me remitte mi
chi. Qꝛ incola ego ſum apud te ⁊ pe
regrin⁹. ℣. Dixi cuſtodiā vias meas
vt nõ delinquā in lingua mea. Qꝛ. Lec. ij.

SCimus qꝛ iudicium dei
eſt ſcđm veritatē: in eos
qui talia agũt. Exiſtimas aũt
hoc o hõ oĩs qui iudicas eos q̃
talia agũt ⁊ facis ea: quia tu ef
fugies iudiciū dei? An diuiti-
as bonitatis eius ⁊ patiētie et
lõganimitatis cõtēnis? Igno
ras qꝛ benignitas dei ad peni
tentiam te adducit? ℟. Statuit
dñs ſupra petrā pedes meos: et dire
xit greſſus meos de⁹ meus. Et immi
ſit in os meū cãticū nouū. ℣. Expectās
expectaui dñm ⁊ reſpexit me. Et. Lec. iij.

SEcũdū duriciā aũt tuam
et impenitens coꝛ theſau
rizas tibi iram in die ire et re-
uelationis iuſti iudicij dei: qui
reddet vnicuiqꝫ ſecundum ope
ra eius. His quidem qui ſecũ-
dum patiētiā boni operis/ glo-
riam ⁊ honoꝛē et incoꝛruptio-
nem querētib⁹ vitā eternā. ℟.
Ego dixi dñe miſerere mei. Sana ani
mā meā qꝛ peccaui tibi. ℣. Dñe ne i
ra tua arguas me: neqꝫ in furore tuo
corripias me. Sana. Gloria. Sana. ℣.
Fiat mia tua. In laud. An. Scđm
magnam. ⁊ alie ãe. cuꝫ ſuis pis:
vt in pſalt. ibidem nota. eſt. cꝫ.
Vigilate. hy⁹. Ales diei nunci-
us. ℣. In matutinis. An. Exult
dñs ps. Bñdictus. vt in pſalte.
ibidem no. eſt. Ad veſ. an. In do
mũ dñi ps. Letatus. Cete ãe cũ
ſuis pis. vt i pſal. nota. eſt. cꝫ.
Domin⁹ aũt dixi. hy⁹. Telluris
ingens condi. ℣. Dirigatur dñe.
An. Exultauit ſpũs. ps. Magt. vt
in pſal. nota. eſt. ¶ Fer. iiij. in
uita. In manu tua. ps. Venite.
hy⁹. Rerum crea. Super noc.
An. Auertet dñs. ps. Dixit inſi-
piens. Alie ãe cum ſuis pis ſi-
cut in pſalt. ibidē nota. eſt. ℣⁹.
De⁹ vitā meā annunciaui tibi. ℟.
Poſuiſti lachrymas. Lectio pma.

HIs autē qui ex cõtentiõe
ſunt et qui nõ acquieſcũt
veritati/ credũt autem iniqui-

tati: ira et indignatio/ tribula-
tio ⁊ anguſtia in oēm animam
hoīs operantis malum: iudei ꝓ
1 mum ⁊ greci. ℟. Ne perdideris
me dn̄e cum iniquitatibus meis: neqꝫ
in finē iratus reſerues mala mea. ℣.
Miſerere mei deꝰ miſerere mei: qm̄
i te ꝯfidit aīa mea. Neqꝫ. Lectio. ii.

G Loria aūt ⁊ honoꝛ ⁊ pax
omni operanti bonum: iu
deo ꝓmū et greco. Non eſt eīm
acceptio perſonaruꝫ apud deū.
Quicūqꝫ enim ſine lege pecca
uerūt/ ſine lege peribunt. Et
quicunqꝫ in lege peccauerunt/
per legē iudicabuntur. Nō eīm
auditoꝛes legis iuſti ſūt apud
deum: ſed factoꝛes legis iuſtifi
2 cabuntur. ℟. Paratum coꝛ meum
deus paratum coꝛ meū. Cātabo ⁊ pſal
mū dicā dn̄o. ℣. Exurge gloꝛia mea/
exurge pſalterium ⁊ cithara: exurgā
diluculo. Cantabo. Lectio tertia.

S I autem tu iudeus co-
gnominaris ⁊ requieſcis
in lege/ ⁊ gloꝛiaris in deo ⁊ no
ſti voluntatē eius: ⁊ ꝓbas vti-
lioꝛa inſtructus per legē: confi
dis teipſum ducem eſſe cecoꝝ:
lumen eoꝝ q̄ in tenebris ſunt:
eruditoꝛē inſipientium: magi-
ſtrum infantiuꝫ: habētē foꝛmā
ſciētie et veritatis in lege. ℟.
Adiutoꝛ meus tibi pſallā: quia deus
3 ſuſceptoꝛ meus es. Deꝰ meus miſeri
coꝛdia mea. ℣. Eripe me de inimicis
meis deus meꝰ: et ab inſurgentibus
in me libera me. Deus. Gloꝛia. Deꝰ.
℣. Fiat mīa tua dn̄e. In laud. An.
Amplius laua. ps. Miſerere. ⁊ a-
lie āe cū ſuis ps: vt i pſal. cꝫ.
Vigilate. hyꝰ Nox ⁊ tenebꝛe.
℣. In matu. An. Saluatoꝛ vt i pſal
te. ibidē notatū eſt. Ad veſ. ā.
Beatus vir. et alie āe cū ſuis ps
vt in pſal, ibidē notatū eſt. cꝫ.
Dn̄s aūt. hyꝰ Celi deus. ℣. Di
rigat. An. Reſpexiſti. ps. Mag̃t vt
in pſal. ibidē nota. Feria. vi. In
uita. Adoꝛemꝰ dn̄m. ps. Venite.
hyꝰ. Nox atra rerū. Sup noc.
An. Dn̄e deꝰ. ps. Saluū me fac.
ii. et alie āe cum ſuis ps/ ſicut
in pſal. ibidē nota. eſt. ℣. Gaude
bunt labia mea cum cantauero tibi.
℟. Et aīa mea quam redemiſti. ℟.
Deus in te ſperaui dn̄e nō cōfundar
in eternū. In tua iuſticia libera me ⁊
eripe me. ℣. Eſto michi in deū ꝓte-
ctoꝛem ⁊ in locū munitum vt ſaluum
me facias. In tua. ℟. Repleatur os
meum laude: vt hymnū dicam gloꝛie
tue/ tota die magnificentie tue: noli
me ꝓiicere in tēpoꝛe ſenectutis. Cum
defecerit virtus mea deus ne dere-
linquas me. ℣. Gaudebūt labia mea
cum cātauero tibi: et anima mea quā
redemiſti. Cum. ℟. Gaudebunt labia
mea cū cantauero tibi. Et anima mea
quam redemiſti domine. ℣. Sed et
lingua mea meditabit̃ iuſtitiam tuā/
tota die laudem tuam. Et anima. Glo-
ria. Et. ℣. Fiat miſericoꝛdia tua. In
lau. An. Tibi ſoli. ps. Miſerere.
et alie āe cum ſuis ps vt in
pſalte. ibidem notatum eſt. cꝫ.
Vigilate et oꝛate. hyꝰ. Lux ec
ce. ℣. In matutinis. An. In ſancti-
tate. ps. Bn̄dictus. vt in pſalt.
ibidē nota. eſt. Ad veſp. An. Et
omnis. ps. Memento. ⁊ alie āe
cū ſuis ps/ vt in pſal. ibidē no
tatū eſt. cꝫ. Dn̄s aūt dirigat.
hyꝰ Magne deꝰ po. ℣. Dirigat.

Añ. Deposuit potentes. ps. Magt. vt in psalt. ibidē notatum est.

¶ Fer. vj. inuit. Dñm qui fecit. ps. Venite. hy⁹. Tu trinitatis vnitas. Sup noct. añ. Exultate. ps. Ipm. et alie añe cū suis ps. sicut in psalt. ibidē notatū est. ℣. Intret oratio mea in conspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurē. ℟. Confitebor tibi domine de⁹ in toto corde meo: et honorificabo nomen tuū in eternū. Qz mia tua dñe magna est super me. ℣. Eripuisti aīam meam ex inferno inferiori. Quia ℟. Mia tua dñe magna est sup me. Et liberasti aīam meā ex inferno inferiori. ℣. Deus iniqui insurrexerunt in me: ⁊ fortes quesierūt aīam meā. Et ℟. Factus est mihi dñs in refugiū. Et de⁹ meus in auxilium spei mee. ℣. Deus vltionum dñs / deus vltionum libere egit. Et. Glia. Et. ℣. Fiat mia. In laud. Añ. Spū principali. ps. Miserere. et alie añe cū suis ps / vt in psalterio ibidē notatū est. cp. Vigilate. hy⁹. Eterne celi. Isti pdicti hym. fer. et pdicti hym. do. scz Deus creator. ⁊ Primo dierū. ⁊ Eterne rerū hoc eodē ordine dicūtur in do. ⁊ in fer. vsqz ad. xl. tm: qñ de tempore. agit. ℣⁹. In matutinis. Añ. Per viscera. ps. Bñdictus. vt in psal. ibidē notatum est. Vespe erūt de sancta ma. cū pleno ser. in crastī. de eadē: nisi fest. ix. lc. hoc impediat. Supradictus ordo fer. de inuitat. incipien. seruet in oib⁹ fer. a Dñe ne in ira. vsqz ad passio. dñi: et a Deus omniū. vsqz ad aduēt. dñi. De añis ps cum suis ps ad vesp. ⁊ ad matu. in noc. idē ordo seruet p totū annū extra tps pascha. De ℟. autē ante lau. a Dñe ne in ira vsqz ad. xl. ⁊ a Deus omniū. vsqz ad aduentum dñi. De añis ps i laudi. p totū annū extra tps pasc. nisi in. iij. hebd. aduen. do. et in pria hebd. an pasc. De ℟. ijs ps ad matu. a Dñe ne in ira. vsqz ad. lxx. tm. De añis ps sup Bñdict⁹. ⁊ Magt. vsqz ad. lxx. ⁊ a De⁹ omniū. vsqz ad aduētū dñi. Et si aliqđ festū in aliqua pdicta. fer. ꝯtige. nihilominus dz de fer. de inui. añis / ps ⁊ ℣. in nocturn. et de ℟. et añis cū suis ps in lau. ⁊ de añis sup Bñdict⁹. et Magt. seruabit in sequen. fe.

¶ Dñica. ij. post octa. epi. Ad vesp. añ Bñdictus. ps. Ipm. cū. hy⁹ ℣. ⁊ añ. super psal Magt. vt in dñica precedenti. Oro.

Omnipotens sempiterne deus qui celestia simul et terrena moderaris: supplicationes ppli tui clemēter exaudi / et pacem tuā nostris cōcede tēporibus. Per dñm. Ad matut. inui. hy⁹ / añe / ps / ℣. ⁊ ℟ia. sicut in preceden. do. et sic stat oib⁹ fer. vsqz ad. lxx. qñ de dñica agit.

¶ Lectiones de epistola pauli prima ad corinthios. Lcō. i.

1. Co. 1. A

Paulus vocatus apostol⁹ iesu xp̄i per volūtatē dei: ⁊ sosthenes frater: eccl'ie dei q̄ est corinthi / sanctificatis i xp̄isto iesu vocatis sanctis: cū omnibus qui inuocant nomen domini nr̄i iesu xp̄i / in omni loco ipsorū ⁊ nostro. Gr̄a vobis et pax a deo pr̄e nostro: et domi ño ieſu chriſto. Lectio ſecūda.

Gr̄as ago deo meo ſemꝑ ꝓ vobis in chriſto ieſu in gratia dei que data eſt vobis: qꝛ in oībus diuites facti eſtis in illo | in omni verbo et in omni ſcientia: ſicut teſtimoniū chriſti cōfirmatum eſt in vobis. Lectio. iij.

Ita vt nihil vobis deſit in vlla grã expectantibꝰ reuelationem ieſu xp̄i: qui ⁊ cōfirmabit vos in finem ſine crimine | in die aduentus domini noſtri ieſu chriſti. Lectio quarta.

Fidelis enim deꝰ: per quē vocati eſtis in baptiſmo in ſocietatem filij eius domini noſtri ieſu chriſti. Obſecro autē vos fratres per nomen domini noſtri ieſu chriſti: vt id ipſum dicatis omnes ⁊ non ſint in vobis ſchiſmata. Lectio quinta.

Sitis aūt perfecti in eodē ſenſu et in eadē ſciētia. Significatū eſt enī mihi de vobis fratres mei ab his q̄ ſunt cloes: qꝛ cōtentiones ſunt inter vos. Lec. vj.

Hoc aūt dico ꝙ vnuſquiſqꝫ veſtrū dicit. Ego quidē ſum pauli: ego aūt apollo: ego vero cephe: ego autem xp̄i. Diuiſus aūt eſt xp̄s? Nunquid paulus crucifixus eſt ꝓ vobis? Aut in nomine pauli baptizati eſtis?

¶ Secundum Johannem.

Cap. ij. A

In illo tp̄e. Nuptie facte ſunt in chana galilee: et erat mater ieſu ibi. Vocatꝰ eſt autem ieſus et diſcipuli eiꝰ ad nuptias. Et reliqua. Homelia venerabilis bede p̄bri. lec. vij.

Quod dn̄s noſter atqꝫ ſaluator ad nuptias vocatus | nō ſolū venire ſed ⁊ miracula facere ibidem quo cōuiuas letificaret | dignatus eſt: etiā exceptis celeſtium ſacramentorum figuris | iuxta literam fidē recte credentium cōfirmat. Lectio octaua.

Miraculū nāqꝫ facturꝰ in terra dei filius venit ad nuptias: vt ip̄ſe ſe eſſe doceret de quo ſub typo ſolis pſalmiſta precinit. Et ip̄e tanq̄ ſpōſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. Tēpus nuptiaꝝ | tēpus eſt illud qn̄ per incarnationis myſterium ſanctam ſibi ſociauit eccleſiam. Lectio. ix.

Dn̄s igitur nō caſu ſed certi grã myſterij in terra venit ad nuptias carnali more celebratas: q̄ ad copulandam ſibi ſpiritali amore eccleſiam de celo deſcēdit ad terrā. Cuiꝰ quidē thalamꝰ incorrupte genitricis vterus fuit: in quo deꝰ humane nature cōiunctus eſt: ex quo ad ſociandū ſibi eccleſiā tanq̄ ſponſus ꝓceſſit. In lau. hec ſola an̄. Regnauit. vſ. Dictū eſt. An̄. Nuptie facte ſūt in chana galilee: ⁊ erat ibi ieſus cū maria m̄re eiꝰ. ps. Bn̄dictꝰ. Ad veſ. an̄. Deficiente vino iuſſit ieſus īplere hydrias aqua: q̄ in vinū cōuerſa eſt alla. ps Magt.

¶ Fe. ij. Hac die ⁊ quotidie in oībꝰ fe. ſupradictꝰ ordo fe. ſeruet vſqꝫ ad. xl. niſi de hyſ. infra lxx. tunc enī dicit hyſ. de hiſto. dominicali. Lec. p hebd. Lc. i.

Gratias ago deo meo qd̄ neminē veſtrū baptizaui niſi criſpum ⁊ caium: ne q̄s dicat ꝙ in nomie meo baptizati eſſis: baptizaui aũt ⁊ ſtephane domũ. Ceteroꝝ autem neſcio ſi quẽ aliũ veſtrũ baptizauerim. Nõ eñ miſit me xp̃s baptizare / ſed euãgelizare: nõ in ſapiẽtia ꝟbi / vt non euacuetur crux xp̃i. Verbũ eñ crucis pereuntibus quidẽ ſtultitia eſt: his autẽ qui ſalui facti ſunt (id eſt nobis) virtus dei eſt. Scriptũ eſt eñ. Perdã ſapientiam ſapientum: ⁊ prudentiã prudentũ reprobabo. Vbi ſapiens / vbi ſcriba / vbi inquiſitor huiꝰ ſeculi? Nõne ſtultam fecit deꝰ ſapientiã huiꝰ ſcli? Nã qꝛ i dei ſapiẽtia non cognouit mundus ꝑ ſapientiã deũ: placuit deo ꝑ ſtultitiã p̄dicationis ſaluos facere credẽtes. Qñ ⁊ iudei ſigna petũt: et greci ſapientiã querũt. Nos aũt p̄dicamꝰ xp̃m crucifixũ: iudeis quidẽ ſcãdalũ / gẽtibꝰ aũt ſtultitiã / ip̃is aũt vocatꝭ iudeis ⁊ grecis xp̃m dei ꝟtutẽ et dei ſapientiã. Quia qđ ſtultum eſt dei / ſapientius eſt hoĩbus: et qđ infirmũ eſt dei fortius eſt hoĩbꝰ. ¶ Do. iij. oṙo.

Om̃ps ſempiterne deus infirmitatẽ noſtram propitius reſpice: atq̃ ad protegendum nos dexterã tue maieſtatꝭ extẽde. Per do. Ad mat. lec. de ep̃la pauli. ij. ad Corin. Lec. j.

Ca. j. A Paulus apoſtolus ieſu xp̃i per voluntatem dei / et timotheꝰ frater eccleſie dei que eſt corinthi: cũ oĩbus ſc̃tis qui ſunt in vniuerſa achaia. Grã vobis et pax a deo pr̃e noſtro: et dño ieſu chriſto. Lectio. ij.

Benedictus deꝰ ⁊ pater dñi noſtri ieſu xp̃i: pater miſericordiarũ ⁊ deꝰ totius conſolationis. Qui cõſolatur nos in oĩ tribulatione noſtra: vt poſſimꝰ ⁊ ipſi conſolari eos qui in omni preſſura ſunt / per exhortationẽ qua exhortamur ⁊ ipſi a deo. Lectio tertia.

Quia ſicut abũdant paſſiones xp̃i in nobis: ita ⁊ per xp̃m abũdat cõſolatio noſtra. Siue autẽ tribulamur pro veſtra exhortatione et ſalute: ſiue cõſolamur ꝓ vr̃a ↄſolatiõe ⁊ ſalute. L. iiij.

Siue exhortamur ꝓ veſtra exhortatiõe ⁊ ſalute. Que operatur tolerãtiã in vobis earũdẽ paſſionũ quas ⁊ nos patimur: vt ſpes nr̃a firma ſit ꝓ vobis. Sciẽtes qm̃ ſicut ſocij paſſionũ eſtꝭ: ſic eris et ↄſolatiõis. Nõ eñ volumꝰ vos fr̃es L. v. ignorare de tribulatiõe noſtra q̃ facta eſt in aſia: qm̃ ſupra modũ grauati ſumꝰ ſupra ꝟtutẽ: ita vt tederet nos etiã viuere. L. vj.

Sed ipſi in nobis reſponſum mortis habuimus: vt nõ ſimus confidentes in nobis / ſed in domino. Qui ſuſcitat mortuos: q̃ de tãtis periculis eripuit nos. In quẽ ſperamꝰ qm̃ adhuc eripiet / adiuuãtibꝰ ⁊ vobis i orõne ꝓ nobis: vt ex multarũ perſonis facierũ eius q̃ in nobis eſt donatiõis ꝑ multos grẽ agantꝛ ꝓ nobis. ¶ Scḋm Matheum.

In illo tp̃e. Cũ deſcẽdiſſet ieſus de mõte: ſecute ſunt eum turbe multe. Et reliqua. Cap. viij. B

Homelia Origenis. Lectõ. vij.

Docente in monte dño: diſcipuli venerunt ad eum ſicut alacres|ſicut domeſtici | ſicut ꝓximi|ſicut amici vel fratres. Jõ ait dñs ad eos. Vos eſtis ſal terre:et vos eſtis lux mũdi. Nũc vero deſcendẽte eo de mõte:turbe ſecute ſunt eum q̃ in montẽ aſcendere nõ potuerunt: vt pigri populi|vt negligentes| vt imperfecti.

Lectio octaua.

Ita et filij iſrael primitus in montem aſcendere non valuerunt:ad obuiandum deo pergere non potuerunt| ꝓpter ſuam irreligioſitatẽ ⁊ impietatẽ:ſed ſolus moyſes aſcendit ⁊ pauci cum eo ſeniorum iſrael. Jta et cũ dño diſcipuli dñi in mõtẽ ſoli aſcenderunt:⁊ tardiores deorſum ſteterunt.

Lectio nona.

Sic et modo vigilantes ⁊ alacres ⁊ fideles anime| deũ timẽtes et dñm diligẽtes|regna celeſtia deſiderantes | dñm ſemꝑ ſequentes:poſt dñm in illũ celeſtem montẽ aſcendũt: audiẽtes apl'm dicentẽ. Que ſurſum ſunt querite| ⁊ que ſurſuꝫ ſunt ſapite:vbi xp̃s eſt i dextera dei ſedens. Añ. Cũ autem deſcendiſſet ieſus de monte:ecce leproſus veniẽs adorabat eum dicẽs:dñe ſi vis potes me mundare.et extendẽs manum tetigit eum dicens:volo/mundare. Ps. Benedictus Ad veſp. Añ. Domine puer me⁹ iacet paralyticus in domo et male torquetur: amen dico tibi ego veniam ⁊ curabo eum Ps. Magñ. Lect. ꝑ hebdomadã.

Nam et gloria noſtra hec eſt teſtimoniũ cõſcientie noſtre:ꝙ in ſimplicitate cordis et in ſynceritate dei| ⁊ nõ in ſapiẽtia carnali ſed in grã dei cõuerſati ſum⁹ in hoc mũdo|abũdantius aũt ad vos. Nõ enim alia ſcribim⁹ vobis q̃ que legitis et cognoſcitis. Spero autẽ ꝙ vſqꝫ in finem cognoſcetis:ſicut ⁊ cognouiſtis nos ex parte. Quia gloria veſtra ſum⁹;ſicut et vos noſtra in die dñi noſtri ieſu xp̃i. Et hac cõfidẽtia volui prius venire ad vos | vt ſecũdã gratiam haberetis:et per vos trãſire in macedoniam | ⁊ iterũ venire ad vos a macedonia: et a vobis deduci in iudeã. Cũ ergo hoc voluiſſem: numquid leuitate vſus ſum? Aut que cogito| ſecundum carnem cogito: vt ſit apud me| eſt ⁊ non? Fidelis autem deus quia ſermo noſter q fuit apud vos non eſt in illo eſt et nõ:ſed eſt in illo eſt. Dei enim filius ieſus chriſtus qui in vobis per nos predicatus eſt|per me et ſiluanum et timotheum: non fuit in illo eſt ⁊ non|ſed eſt in illo fuit. Quotquot enim ꝓmiſſiones dei ſunt: in illo eſt. Ideo et per ipſum amẽ deo ad gloriam veſtrã. Qui autẽ confirmat nos vobiſcum in chriſto: et qui vnxit nos deus: ⁊ qui ſignauit nos:⁊ dedit pignus ſpiritus in cordib⁹ nr̃is. Tu aũt.

Dominica quarta. Oratio.

Deus qui nos in tãtis periculis cõſtitutos pro humana ſcis fragilitate non poſſe ſubſiſtere | da nobis ſalutem mentis ⁊ corporis: vt ea q̃ pro peccatis noſtris patimur| te adiuuante vincamus. Per dominū. Ad matut. lect. de epl'a pauli ad galathas. Lectio.j.

Cap. j.A PAulus apoſtolꝰ ieſu xp̄i nō ab hominibꝰ neqꝫ per hominem ſed per ieſum chriſtū et deum patrē qui ſuſcitauit eū a mortuis: et qui mecū ſunt omnes fratres. eccleſie galathie. Gratia vobis et pax a deo patre noſtro et dño ieſu xp̄o: qui dedit ſemetipſum pro peccatis noſtris: vt eriperet nos de preſenti ſeculo neq̄ / ſecundum voluntatem dei et patris noſtri: cui eſt gloria in ſecula ſeculorum amen. Lectio ſecunda.

Miror q̄ ſic tam cito transferimini ab eo qui vos vocauit in gratiam chriſti: in aliud euangeliū. Quod non eſt aliud: niſi quia ſunt aliqui qui vos conturbant / et volunt conuertere euangelium chriſti. Lectio.iij.

Sed licet nos aut angelꝰ de celo euangelizet vobis p̄ter q̄ qd̄ euāgelizauimꝰ vobis: anathema ſit. Sicut p̄dixi: ⁊ nūc iterū dico. Si quis vobis euangelizauerit preter id quod accepiſtis: anathema ſit. Lectio.iiij.

MOdo enī hominibꝰ ſuadeo an deo? Aut hominibꝰ q̄ro placere? Si adhuc hominibus placerem: chriſti ſeruꝰ non eſſem. Notū enim vobis facio euangelium quod euangelizatum eſt a me: quia non eſt ſecundum hominem. Neqꝫ enim ab homine didici illud neqꝫ accepi: ſed per reuelationem ieſu chriſti domini noſtri. Lectio.v.

Audiſtis enī conuerſationem meā aliquādo in iudaiſmo: quoniā ſupra modū ꝑſequebar eccleſiā dei et expugnabā eā. Et proficiebam in iudaiſmo ſupra omnes coetaneos meos in genere meo: abundantius emulator exiſtens paternarū mearum traditionum. Lectio.vj.

Cū autē placuit ei q̄ me ſegregauit de vtero matris mee ⁊ vocauit ꝑ gratiā ſuā vt reuelaret filiū ſuū in me vt euāgelizarē illū in gētibus: cōtinuo non acquieui carni ⁊ ſanguini. Neqꝫ veni hieroſolymā ad anteceſſores meos apoſtolos: ſed abij in arabiā / ⁊ iterū reuerſus ſum damaſcū. Deinde poſt annos tres veni hieroſolymam videre petrū: ⁊ manſi apud eū diebꝰ quindecim. Alium autē apoſtolorū vidi neminem: niſi iacobū fratrem dñi. Secūdum Matheū.

Cap. 8.C IN illo tempore. Aſcendēte ieſu in nauiculā: ſecuti ſunt / eum diſcipuli eius. Et ecce motus magnꝰ factus eſt in mari: ita vt nauicula operiretur fluctibus. Et reliqua. Homelia origenis. Lectio.vij.

Ingrediēte dño in nauiculā: ſecuti ſunt eū diſcipuli eiꝰ. Nō imbecilles / ſed firmi ⁊ ſtabiles in fide: māſueti et pij ſpernentes mundū. Nō duplici corde: ſꝫ ſimplici. Hi ergo ſecuti ſunt eum / non tantum greſſus eius ſequentes: ſed magis ſanctitatem eius comitantes / et iuſtitiam illius ſectātes. Lec.viij.

Et ecce tēpeſtas magna facta

eſt in mari; ita vt nauicula operireť fluctib⁹. Cũ enim magna ꝙ mirãda oſtẽdiſſet i terra trãſijt ad mare: vt ꝙ ibidẽ adhuc excellẽtioꝛa opera demõſtraret: quatenus terre mariſqꝫ dñm ſe eſſe cunctis oſtenderet. Lectio.ix.

Ingreſſus ergo in nauiculã fecit turbari mare/cõmouit vẽtos/cõcitauit fluctus. Cur hoc? Vt diſcipulos mitteret in terrorem et ſuũ auxiliũ poſtularẽt: ſuãqꝫ potẽtiã rogãtibus manifeſtaret. Tempeſtas ergo illa nõ ex ſe oboꝛta eſt: ſꝫ poteſtati paruit imperãtis/eius qui educit vẽtos de theſauris ſuis: qui terminũ mari arenã cõſtituit.

An. Aſcendẽte ieſu in nauiculã ecce motus magnus factus eſt in mari: et ſuſcitauerũt eũ diſcipuli ei⁹ dicẽtes: dñe ſalua nos perim⁹. Ps. Benedictus. Ad bñ. An. Surgens ieſus imperauit ventis ꝛ mari: ꝛ facta eſt tranquillitas magna. Ps. Magnificat. ¶ Lec. per hebdomadam.

Que autẽ ſcribo vobis ecce coꝛã deo: qꝛ nõ mẽtioꝛ. Deinde veni in partes ſyꝛie et cilicie. Erã autem ignotus facie eccl'ijs iudee q̃ erãt in xp̄o: tantũ autem auditũ habebant qm̃ qui pſequebať nos aliquãdo/nũc euãgelizat fidem quam aliquãdo expugnabat: ꝛ in me clarificabant deũ. Deinde poſt annos quatuoꝛdecim iterũ aſcẽdi hieroſolymã cũ barnaba: aſſumpto et tito. Aſcendi aũt ſecundũ reuelationem: et contuli cũ illis euangeliũ xp̄i: qđ predico in gentibus. Seoꝛſum aũt his qui videbãtur aliquid eſſe: ne foꝛte in vacuũ currerem aut cucurriſſem. Sed neqꝫ tit⁹ qui mecũ erat cũ eſſet gentilis cõpulſus eſt circũcidi: ſed ꝓpter ſubintroductos falſos fratres q̃ ſubintroierũt imploꝛare libertatem nr̃am quã habemus in xp̄o ieſu: vt nos in ſeruitutẽ redigerent. Quibus neqꝫ ad hoꝛã ceſſim⁹ ſubiectioni: vt veritas euangelij ꝑmaneat apud vos.

¶ Dominica quinta. Oratio.

Familiã tuam q̃s dñe continua pietate cuſtodi: vt que in ſola ſpe gratie celeſtis innititur/tua ſemꝑ protectione muniatur. Per dominum.

Ad matu. lectiones de epiſtolis Pauli ad epheſios. Lectio.i.

Paulus apoſtolus ieſu xp̄i per voluntatem dei: omnibus ſanctis qui ſunt epheſi ꝛ fidelibus in chꝛiſto ieſu. Gratia vobis et pax a deo patre noſtro et dño ieſu chꝛiſto. Lec.ii.

Ephe. i.A

Benedictus deus et pater dñi nr̃i ieſu xp̄i: qui benedixit nos in omni benedictione ſpirituali in celeſtibus in chꝛiſto ieſu: ſicut elegit nos in ip̄o ante mũdi conſtitutionem/ vt eſſemus ſancti et immaculati in conſpectu eius in charitate. Lec.iij.

Qui predeſtinauit nos in adoptionẽ filioꝝ per ieſum xp̄m/ ſecũdum propoſitum volũtatis ſue in laudẽ gratie ſue: in qua glorificauit nos in dilecto filio ſuo: in quo habemus redẽptionem per ſanguinem ei⁹ in remiſſionem peccatoꝝ. Lec.iiij.

Secūdum diuitias gratie eius que ſuperabūdauit in nobis in omni ſapientia et prudentia: vt notum nobis faceret ſacramentum voluntatis ſue ſecūdum beneplacitū quod propoſuit in eo. Lectio quinta.

In diſpēſatione plenitudinis tēporum inſtaurare oīa in xp̄o que in celis ⁊ que in terra ſunt in ipſo. In quo ⁊ nos ſorte vocati ſumus / predeſtinati ſecundum propoſitum ei⁹ / qui omnia operatur ſecundum conſiliū voluntatis ſue: vt ſimus in laudē glorie eius qui ante ſperauimus in chriſto. Lectio ſexta.

In quo et vos cum audiſſetis verbū veritatis ⁊ euangelium ſalutis eterne: in quo ⁊ credētes ſignati eſtis ſpiritu promiſſionis ſancto: qui eſt pignus hereditatis noſtre in redemptione acquiſitionis in laudem glorie ipſius. Tu autem. ¶ Euangelium ſecūdum Matheum.

Cap. 13. D In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile factum eſt regnū celorum homini qui ſeminauit bonum ſemen in agro ſuo. Et reliqua. Homelia beati hieronymi pbr̄i. Lectio. vij.

Hec ſecūda parabola eſt cum interpretatione ſua non ſtatim poſita: ſed interiectis alijs parabolis ediſſerta. Hec em̄ preponitur: ⁊ poſtea dimiſſis turbis venitur domum / ⁊ accedunt ad eū diſcipuli ei⁹ rogantes. Ediſſere nobis parabolam zizaniorū agri: ⁊ reliqua. Lectio. viij.

Non em̄ debemus properare intelligēdi deſiderio: ante eius notitiā querere ꝙ a deo ediſſeratur. Proponit eis ⁊ aliā parabolā more diuitis q̄ inuitatos diuerſis reficit cibis: vt vnuſquiſq; ſcḋz naturā ſtomachi ſui varia alimenta recipiat. Lc. ix.

Ait enim. Simile eſt regnum celorum grano ſinapis: qḋ accipiens homo ſeminauit in agro ſuo. Quod minimū eſt omnib⁹ ſeminibus. Cum aūt creuerit: maius eſt omnibus oleribus ⁊ fit arbor: ita vt volucres celi veniāt / ⁊ habitēt in ramis eius. An. Dn̄e nōne bonum ſemē ſeminaſti in agro tuo? vnde ergo habet zizania? et ait: hoc fecit inimic⁹ hō. ps. Benedict⁹. Ad veſ. an. Colligite primū zizania ⁊ alligate ea in faſciculos ad cōburendū: triticū aūt cōgregate in horreum meum. ps. Magt. Lectiones per hebdomadā. Lec. j.

Propterea ⁊ ego audiens fidē veſtrā que eſt in xp̄o ieſu ⁊ dilectionē in oēs ſanctos / non ceſſo gratias agēs pro vobis: memoriam veſtri faciens in orationibus meis: vt de⁹ domini nr̄i ieſu chriſti pater glorie det vobis ſpiritum ſapientie et reuelationis in agnitionem ei⁹ illuminatos oculos cordis veſtri. Vt ſciatis q̄ ſit ſpes vocationis eius: et que diuitie glorie hereditatis eius in ſanctis. Et q̄ ſit ſupereminens magnitudo virtutis eius in nos: q̄ credimus ſecundum operationem potētie virtutis eius quā operatus eſt in chriſto ſuſcitās illum a moꝛtuis: et conſtituens ad dexteram ſuam in celeſtib⁹ ſupꝛa omnē pꝛincipatum ⁊ poteſtatem ⁊ virtutem ⁊ dominationem ⁊ omne nomen quod nominatur non ſolum in hoc ſeculo; ſed etiam in futuro. Et omnia ſubiecit ſub pedibus eius: et ipſum dedit caput ſupꝛa omnem eccleſiam; que eſt coꝛpus ipſius et plenitudo eius. Qui omnia in omnibus adimplet: et vos conuiuificauit cum eſſetis moꝛtui delictis et peccatis veſtris. In quibus aliquando ambulaſtis ſecundum ſeculum mūdi huius: ſecundū pꝛincipem poteſtatis aeris hui⁹ ſpiritus qui nunc operatur in filios diffidentie. In quibus et nos omnes aliquando conuerſati ſumus in deſiderijs carnis noſtre; facientes voluntatem carnis et cogitationum: ⁊ eramus natura filij ire ſicut et ceteri. Deus autem qui diues eſt in miſericoꝛdia: ꝓpter nimiam charitatē ſuā qua dilexit nos: cū eſſemus moꝛtui peccatis; cōuiuificauit nos in chꝛiſto.

¶ Dñica in.lxx.xj.kal.febꝛua.tota canteꝛ hiſto. ⁊ ad.i.veſp. 1 A
fiat mēo.de ſctā agnete: ⁊ de ſctā ma. Feſ.ſcti vincentij differatꝛ
in craſti. Feꝛ.3.5.⁊ ſab.de cōme.⁊ lr̄.fe.ꝑtermittātur. Fe.6.de
ſctō iuliano cū noc. Inui.ſimꝑ.⁊ ſic de oībus feſ.3.lc.vſq ad ca-
put ieiunij. A capite ieiunij vſq ad paſcha nihil fiat de feſ.3.lc.
niſi tm̄ mēo.ad veſ.⁊ ad matu.de ſctā ma.que ꝑcedet mēo.de ſctō
ſpū. ¶ Do.in.lxx.tota cāteꝛ hiſto.⁊ mēo.de ſctā ma. Scde veſ. 2 A
erūt de cōmēo.⁊ mēo.de feſ.de do.⁊ de ſctā ma. Feꝛ.3.⁊ ſabba.de
alijs cō.⁊ lr̄.fe.ꝑtermittātur. ¶ Do.in.lxx.tota cātetur hiſto. 3 A
et feſ.ſancte agathe differatꝛ vſq ad.3.feꝛ. Ad.2.veſ.memo.de
confeſ.⁊ de ſancta maria. Feꝛ.2.de confeſſo.cum noctur. Feꝛ.3.
de ſancta agatha. Feria.4.5.⁊ ſabba.de commemo.⁊ lr̄ia feꝛ.
pꝛetermittantur. ¶ Dñica in.lxx.tota cantetur hiſto. Feria.3. 4 A
de ſancto cum noctur. Feꝛ.2.4.⁊ ſabba.de commēo.⁊ in.6.feꝛ.
dñe lr̄.feꝛ.cum epl'a ⁊ euangel'.eiuſdem feꝛ. ¶ Dñica in.lxx. 5 A
tota canteꝛ hiſto. Feꝛ.2.3.⁊ ſabba.de cō.⁊ in.5.feꝛ.dñe lr̄.feꝛ.
In anno biſſextili fiat ſer.de ſancto mathia in ſabba.⁊ in.6.fe.
de ſctā maria. Et tunc ab hoc ſabba.vſq ad inceptionem hiſto.
In pꝛincipio.accipiatur. E.ꝑ litera do.⁊ inchoetur ad do.lx.
¶ Dominica in.lxx.tota cantetur hiſto. Feria.2.4.⁊ ſabba.de 1 B
cōmēo.⁊ lr̄.feꝛ.pꝛetermittātur. Feria.5.de ſancto iuliano cū
noctur. ¶ Dñica in.lxx.tota dicitur hiſto.⁊ memo.tantū de feſ. 2 B
et de ſancta maria. Feꝛ.3.de feſ.cū noc. Feꝛ.2.5.⁊.6.de cōme.
et mēo.de feſ.⁊ lr̄.fe.pꝛetermittantur. ¶ Dñica in.lxx.de ſer. 3 B
iu.do.⁊ memo.tm̄ de ſctis. Feꝛ.5.de feſ.cū noc. Feria.2.3.⁊ ſab
ba.de cōme. In.6.fe.dicitur lr̄.fe. In.4.fe.⁊.6.dicunꝭ epl'e

4 B et euange. eaꝝdem fe. ¶ Dominica in. lxx. tota cantetur hiſto-
ria. Feria ſcḋa de ſancto cum noc. Feria tertia. 5. ⁊ ſabbato de
comme. et in. 6. feria cantentur ℞. fer. Feria quarta de feſ. cū
5 B noctur. ¶ Dñica in. lxx. tota dicit᷑ hiſto. Fe. 2. 4. ⁊ ſabba. de cō-
me. Feria. 6. dñr ℞. fe. In. 5. fe. de ſancto mathia. In anno biſ-
ſextili fiat ſerui. de ſācto mathia. In. 6. fe. ⁊ in. 5. erit vna com
memo. et in. 4. fe dicuntur ℞. fe. Et tunc ab hoc ſabba. vſqꝫ ad
inceptionem hiſto. In principio. accipiatur. 5. A ꝓ litera domi-
1 C nicali. ⁊ inchoet᷑ ad do. lx. ¶ Dominica i. lxx. tota dicit᷑ hiſtoria.
Feria. 3. 6. ⁊ ſabbato de comme. ⁊ ℞. fe. pretermittantur. Fe.
2 C 4. de ſancto cum noctur. ¶ Dñica in. lxx. tota dicit᷑ hiſto. ⁊ ℞.
fe. pretermittātur. Fe. 2. 5. ⁊ ſabba. de cōme. Fe. 4. de ſancto cū
3 C noctur. ¶ Dñica in. lxx. tota dicit᷑ hiſto. Feria. 2. 3. ⁊ ſabbato de
cōme. Feria. 4. de feſ. cum noctur. Feria. 6. dicuntur ℞ia feria
4 C lia. In. 5. fe. epl'a ⁊ euange. de. 4. feria. ¶ Dñica in. lxx. tota di
citur hiſto. et tm̄ memo. de ſctō. Fe. 2. 5. et ſabbato de comme. et
5 C in. 6. fe. dñr ℞. fer. Fe. 3. de feſ. cum noc. ¶ Do. in. lxx. tota dici
tur hiſto. Fer. 3. 6. ⁊ ſabbato. de cōmemo. et in. 5. fe. dicunt᷑ ℞.
fe. In anno biſſex. in. 5. fe. de ſctō mathia: ⁊ ℞. fe. dicitur in. 4.
fe. Et tunc ab hoc ſabbato vſqꝫ ad inceptionem hiſto. In princi
1 D pio. accipiatur. 5. B. pro litera do. et inchoetur ad do. lx. ¶ Dñi
ca in. lxx. tota dicitur hiſto. et tantum memo de feſ. et de ſancta
maria. Feria. 6. ⁊ ſabba. de commemo. ℞. fe. pretermittantur.
2 D ¶ Dñica in. lxx. tota dicitur hiſto. ⁊ memo. de ſancto preiecto ⁊
de ſancta maria ⁊ feſ. ſancti pauli differatur in craſti. Fe. 5. 6. ⁊
ſabba. de cōme. et ℞. fe. pretermittantur. Fe. 3. de feſ. cum noc.
3 D ¶ Dñica in. lxx. tota dicit᷑ hiſto. et memo. tātum de feſ. ⁊ de ſan
cta maria. Secūde veſpe. erunt de purifica. ⁊ ſolennis memo.
de do. Feria. 4. 6. et ſabbato de commemo. et ℞. fe. pretermittā
4 D tur. Feria. 3. de ſancto cum noctur. ¶ Dñica in. lxx. tota dicitur
hiſto. Feria. 2. 5. et ſabba. de commemo. ⁊ in. 6. fe. dicuntur ℞.
ferialia. Fe. 3. de feſ. cum noctur. Fe. 4. epl'a ⁊ euange. eiuſdē
5 D fe. ¶ Do. in. lxx. tota dꝫ hiſto. Fe. 3. 5. et ſabba. de cōme. ⁊ in. 6.
1 E fe. dicunt᷑ ℞. fe. Fe. 2. de ſancto cum noctur. ¶ Dñica in. lxx. to-
ta dicit᷑ hiſto. et feſ. ſancti vulſtani differatur in. 5. fe. Feria. 6.
de ſancta maria. ⁊ ℞. fe. pretermittantur: et nihil de alijs com
2 E memo. ¶ Dñica in. lxx. tota cantetur hiſto. Fe. 4. 6. et ſabbato
de commemo. et ℞. fe. pretermittantur. Fe. 2. de ſancto cum no
3 E ctur. ¶ Do. in. lxx. totum ſerui. de purifi. et ſolē. memo. de do. ad
vtraſqꝫ veſpe. ⁊ ad matu. et ad miſ. Fe. 3. et ſabba. de comme. ⁊
nihil de. 3. com. in hac hebdo. et hiſto. dꝫ fe. 2. 5. et. 6. et nihil de
ſanctis ibidem contingentibus niſi tantum memo. ad veſperas

et ad matu. de ſancta ma. Miſ. do. dicitur in. 2. fe. In. 5. fe. epl'a
et euange. de. 4. fe. Feria. 6. epl'a et euange. eiuſdē fe. ¶ Do- 4 E
minica in. lxx. tota dr̄ hiſto. Fer̄. 3. 5. ꝛ ſabba. de cōme. ꝛ ix. fe.
in. 4. fe. dr̄r. Fe. 2. de feſ. cum noc. ¶ Do. in. lxx. tota dicit̄ hiſto. 5 E
et memo. de feſ. Fer̄. 2. 3. ꝛ. 5. de cōme. et in. 6. fer̄. dr̄r ix. fe.
Fe. 4. epl'a et euāge. eiuſdē fe. ¶ Do. in. lxx. tota dicitur hiſto. 1 A
et feſt. ſanctoꝝ differatur in craſti. ſancti vincen. Fer̄. 5. et ſab-
ba. de commemo. ꝛ ix. fe. pꝛetermittātur. ¶ Do. in. lxx. tota di- 2 A
citur hiſto. et tm̄ memo. de ſancto et de ſctā ma. Fer̄. 3. 4. ꝛ. 5. de
cōme. ꝛ ix. fe. pꝛetermittantur. Fer̄. 2. de feſt. cū noctur. ¶ Do- 3 A
minica in. lxx. tota dicitur hiſto. et tantum memo. de ſancto. Ad
pꝛimas veſpe. de feſ. purifi. fiat ſolen. memo. de do. Fer̄. 2. 5. et
ſabba. de commemo. Fer̄. 6. dr̄r ix. fe. Feria. 4. de ſanctis cū
noctur. ¶ Do. in. lxx. tota dicitur hiſto. et memo. tantum de feſ. 4 A
Fe. 2. 3. et ſabba. de commemo. In. 6. fe. dicuntur ix. fe. Feria
5. de ſancto cum noctur. ¶ Dominica in. lxx. tota dr̄ hiſto. Fer̄. 5 A
3. 5. et ſabba. de commemo. Miſſa Salus populi dicitur in. 2. fe-
ria. et in. 4. fe. dr̄r ix. fer̄. ¶ Dominica in. lxx. tota dicitur hiſ. 1 G
et feſ. ſancte agnetis differatur vſqꝫ ad. 3. fe. Fe. 4. 6. et ſabba.
de commemo. ꝛ ix. fe. pꝛetermittantur. ¶ Dominica in. lxx. to- 2 G
ta dicit̄ hiſto. et memo. de feſ. Fe. 2. 4. et ſabba. de commemo. ꝛ
ix. fer̄. pꝛetermittantur. Fer̄. 3. de feſ. cum noctur. ¶ Domini- 3 G
ca in. lxx. tota dicitur hiſto. Secunde veſpe. erunt de feſ. ꝛ me-
mo. de do. Fe. 3. de ſanctis cum noctur. Fer̄. 4. 5. ꝛ ſab. de cōme
mo. et ix. fe. dr̄r in. 6. fe. ¶ Dominica in. lxx. tota dr̄ hiſto. Fe. 4 G
2. 3. et ſabba. de commemo. ꝛ in. 5. fe. dicuntur ix. fer̄. Feria. 4.
de ſancto cum noctur. Fe. 5. epiſto. et euange. de. 4. fer̄. ¶ Dn̄i- 5 G
ca in. lxx. tota dicitur hiſto. Feria. 2. 3. et. 4. de cōme. et in. 6. fe.
dicuntur ix. fe. Sabba. de apoſtolo. Secūde veſpe. erūt de feſ.
et ſolē. memo. de do. In anno biſſex. fiat ſer. de apo. in. 2. fe. pꝛo-
xima ſequente: et in hoc ſab. fiat ſerui. de ſancta ma. et in. 4. fe.
dr̄ de fer̄. ꝛ in. 6. fe. dr̄r ix. fe. ꝛ abhinc vſqꝫ ad īceptionē hiſto.
In pꝛincipio accipiatur. F. et inchoet̄ ad dn̄icā. lx. 1

¶ Dominica in. lxx. ad veſpe. et abhinc vſqꝫ ad miſ. in vigilia paſc. nō dr̄ Alla. ſed in pꝛincipio veſpe. et hoꝝ loco Alla. dicetur hoc mō. Laus tibi dn̄e rex eterne glorie. An. Benedict9. ps. Ipm. Cetere an̄e cum ſuis pſalm̄. vt in pſalterio. Capitulum.

Neſcitis q hi qui in ſtadio currūt oēs quidē currūt ſed vnus accipit brauiū: ſic currite vt cōpꝛehendatis. R. Igitur perfecti. hy. Deus creatoꝛ. V. Veſpertina. An. Plantauerat dominus de9 paradiſum voluptatis a pꝛincipio: in quo poſuit hoīem quem formunerat. ps. Magnificat. Ora.

PReces populi tui quǝſumꝰ dñe clementer exaudi: vt qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur / pro tui nominis gloria miſericorditer liberemur. Per dñm. Nulla fiat memo. niſi aliqđ feſ. iij. lec. in dño contige. vel in ſabba. feſ. ix. lec. celebra. fuerit: vel ſi. lxx. ante puri. ſ. eueniet. tunc fiat memo. de ſcã maria: vt ſupra dictũ eſt ad primas veſ. hiſt. Domine ne in ira. Ad matut. Inuit. Preoccupemꝰ. ps. Venite. hymꝰ. Primo dierũ. In primo noctur. an. Seruite. ps. Beatus vir. ℣. Memor fui nocte. Hac die dominica legantur lectiones de geneſi in primo noc. et per totam hebdo. qñ de tempore agitur vſqȝ ad Noe. Lectio. j.

Geñ. 1. A IN principio creauit deus celum ⁊ terrã. Terra autem erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erant ſuper faciẽ abyſſi: et ſpiritus dñi ferebatur ſuper aquas. Dixitqȝ deus. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucẽ q eſſet bona: ⁊ diuiſit lucẽ a tenebris. Appellauitqȝ lucẽ diẽ: et tenebras noctẽ. Factũqȝ eſt veſpere ⁊ mane dies vnus.

1 Tu autem. ℟. In principio fecit deus celum ⁊ terram / ⁊ creauit in ea hominẽ. Ad imaginem ⁊ ſimilitudinẽ ſuam. ℣. Formauit igit dñs hominẽ de limo terre: ⁊ inſpirauit in faciem eiꝰ ſpiraculũ vite. Ad imaginẽ. L. ij.

DIxit quoqȝ deus. Fiat firmamentũ in medio aquarũ: et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentum: diuiſitqȝ aquas que erãt ſub firmamẽto ab his que erãt ſuper firmamentum. Et factũ eſt ita. Vocauitqȝ deus firmamẽtũ celum. Et factũ eſt veſpere ⁊ mane dies ſecũdus. ℟. In principio 2 deus creauit celũ ⁊ terrã: ⁊ ſpiritus domini ferebatur ſup aquas. Et vidit deꝰ cũcta q fecerat: ⁊ erãt valde bona. ℣. Igitur perfecti ſunt celi et terra: et omnis ornatus eorum. Et vidit deus cuncta. Lectio tertia.

DIxit vero deus. Congregentur aque que ſub celo ſunt in locũ vnum: ⁊ appareat arida. Factũqȝ eſt ita. Et vocauit deus aridam terrã: congregationeſqȝ aquarum appellauit maria. Et vidit deus q eſſet bonum: et ait. Germinet terra herbam virentem ⁊ facientem ſemen: ⁊ lignum pomiferũ faciens fructũ iuxta genus ſuũ / cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſuper terram. Et factũ eſt ita. Et protulit terra herbã virentem. Et vidit deus q eſſet bonũ: et factũ eſt veſpere et mane dies tertius. ℟. Igitur perfecti ſunt celi et terra: et omnis ornatus eorũ / compleuitqȝ deus die ſeptimo opus ſuum quod fecerat. Et requieuit ab omni opere quod patrarat. ℣. Vidit igitur deus cuncta que fecerat: et erant valde bona. Et requieuit. Gloria patri. Et requieuit. In ſecundo nocturno aña. Bonorum. ps. Conſerua. ℣. Media nocte. Medie lectiões de ſermõe beati iohannis epiſcopi. Lect. iiij.

DIgnitas humane originis facile agnoſcitur: cõſiderata ſublimitate auctoris. Nec enim facile poterat eſſe vel leue/quod manus ſacra cõfinxit: et celeſtis flatus in vitalem ſubſtantiã animauit. Maxime cum idem artifex deus poteſtatem ſuã in omnem fabricam eidem homini fuerat traditurus: vt quẽ ſcđm preſidem poſt ſe facere diſponebat: eundem faceret plenum atq; perfectum. Habentem in ſeſe ⁊ dignitatem qua precelleret: ⁊ poteſtatem qua cunctis animantibus imperaret. 4 ℟. Formauit igitur dominus hominem de limo terre: et inſpirauit in faciem eius ſpiraculum vite. Et factus eſt homo in animam viuentem. Verſus. In principio fecit deus celum et terram: et creauit in ea hominẽ. Et factus. v.

SOli ſeruiens illi a quo et cuncta fuerant ſubiugata: vt imperaret mundo/ſeruiret deo. Creatorem ſuſciperet: creaturam ſibi parere cõpelleret. Tantumq; ditionis ſeſe domino debere perſpiceret/quantum ipſe a creatura exigeret. Habẽs in propria poteſtate: et obediẽtiam ⁊ contẽptum. Obedientiam qua viueret: contemptum quo digne ꝑ meritis interiret. Unde effectũ eſt vt cõtẽnendo in mortem incideret: qui obediẽdo viuere potuiſſet. 5 ℟. Dixit dominus deus: non eſt bonum eſſe hominem ſolum. Faciamus ei adiutorium ſimile ſibi. Verſus. Ade vero non inueniebatur adiutor ſimilis ſibi/dixit vero deus. Faciamus ei adiutorium. Lectio ſexta.

UNde poteſtatem conceſſam dium in contemptum protulit: ⁊ vite priuilegiũ perdidit/⁊ mortis ſibi ſententiam acquiſiuit. Et tamen creatura adhuc eius ſeruat imperium: licet ipſa creatori ſuum denegarit obſequium. Unde apparet quid ſue felicitati detraxerit: cum peccatorũ merita eius ſtatum adhuc mutare nõ poſſint. 6 ℟. Immiſit dñs ſoporem in adam: et tulit vnam de coſtis eius: et edificauit coſtam quam tulerat dominus de adam in mulierem: et adduxit eã ad adam vt videret quid vocaret eã. Et vocauit nomen eius virago. Quia de viro ſuo ſumpta eſt. Verſus. Hoc nunc os ex oſſibus meis: et caro de carne mea. Et vocauit. Gloria patri. Quia. In iij. noc. A. Preceptũ. P. Celi enar. A. Altare. Euãgel.

¶ Secundum Matheum.

IN illo tẽpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnũ celorũ homini patrifamilias: q̃ exijt primo mane cõducere operarios in vineam ſuã. Et reliqua. Cap. xx. A. Homelia bti gregorij pape. l. vij.

IN explanatiõe ſua multa ad loquendũ ſancti euãgelij lectio poſtulat. Quã volo (ſi poſſum) ſub breuitate perſtringere: ne vos et extẽſa proceſſio ⁊ prolixa expoſitio videatur onerare. Regnum celorũ patrifamilias ſimile dicitur: qui ad excolendam vineam ſuam operarios conduxit. 7 ℟. Tulit ergo dominus hominẽ ⁊ poſuit eũ in paradiſo voluptatis. Ut operaret et cuſtodiret il lum. ℣. Plantauerat autem dominus de⁹ paradiſum voluptatis a principio: in quo poſuit hominem quem formauerat. Ut operaret. Lec. viij.

QVis ꝟo patriſfamilias ſimilitudinē recti⁹ tenet: ꝙ conditoꝛ noſter? Qui regit quos cōdidit: ⁊ electos ſuos in hoc mūdo ſic poſſidet/ quaſi ſubiectos dñs in domo. Qui hic habet vineā (vniuerſam ſciꝫ eccleſiā) que ab abel iuſto vſqꝫ ad vltimū electū qui in fine mūdi naſciturus eſt: quot ſanctos protulit/ q̄ſi tot palmites miſit. ℟.
8 Ecce adam quaſi vnus ex nobis fact⁹ eſt ſciēs bonū ⁊ malū. Uidete ne forte ſumat de ligno vite/ ⁊ viuat in eternum. ℣. Cherubin ⁊ flammeū gladiū atqꝫ verſatilem ad cuſtodiēdam viā ligni vite. Uidete. Lectio. ix.

HIc itaqꝫ paterfamilias ad excolendā vineā ſuā mane/ hoꝛa tertia/ ſexta/ nona/ et vndecima operarios cōducit: qꝛ a mūdi iſtius initio vſqꝫ ad finē ad erudiendā plebem fidelium ꝑdicatoꝛes cōgregare nō deſiſtit. Mane etenim mūdi fuit ab adam vſqꝫ ad noe. Hoꝛa ꝟo tertia a noe vſqꝫ ad abꝛahā. Sexta quoqꝫ ab abꝛaham vſqꝫ ad moyſen. Nona autem a moyſe vſqꝫ ad aduētū dñi. Undecima vero ab aduētu dñi vſqꝫ ad finē mūdi: in qua pꝛedicatoꝛes ſancti apoſtoli miſſi ſunt/ qui mercedē plenā et tarde venientes
9 acceperūt. ℟. Ubi eſt abel frater tuus? dixit dñs ad cain: neſcio dñe/ nūquid cuſtos fratris mei ſum ego? et dixit dñs ad eum. Quid feciſti? Ecce vox ſanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledicta terra in opere tuo: que aperuit os ſuum/ et ſuſcepit ſanguinem fratris tui de manu tua. Quid feciſti? Gloria patri. Ecce. ℟. iteratur. Ubi eſt. Ab hac die vſqꝫ ad paſc. nō di. Te deum. Siue de tēpoꝛali ſiue de feſ. ſanctoꝛum fiat ſeruit. ſed ſemper ipſum. ix. ℟. reincipit. et hoc in feſ. ix. lec. tantū. Non etiā repetitur ℟. in cōmemo. beate marie/ nec in feſto loci. Fer. ℟. Dum deambularet dñs in paradiſo ad aurā poſt meridiē/ clamauit ⁊ dixit: adam vbi es? audiui domine vocem tuā/ ⁊ abſcondi me. ℣. Uocem tuā dñe audiui in paradiſo: et timui eo ꝙ nudus eſſem. Et. ℟. 3. In ſudoꝛe vultus tui veſceris pane tuo dixit dñs ad adam: cū operatus fueris terrā/ nō dabit fructus ſuos: Sed ſpinas et tribulos germinabit tibi. ℣. Pro eo ꝙ obediſti voci vxoris tue pluſqꝫ mee/ maledicta terra in opere tuo. Non. Gloria patri. Sed. Hec duo ℟. fe. cum ℣. dicuntur loco. viij. et. ix. ℟. in quacunqꝫ fer. iij. noc. do. hiſt. ſic dicen. ſi tot fe. vaca. ſin autem loco. v. et vj. vel. ij. ⁊. iij. ℟. dicatur. ℣. Excelſus ſuper oēs gentes dñs. ℟. Et ſuper. In laud. Añ. Miſerere mei deus et a delicto meo mūda me: qꝛ tibi ſoli peccaui. Ps. Ipſum. Añ. Confitebor tibi dñe quoniam exaudiſti me. Ps. Cōfitemini. Añ. Deus deus meus ad te de luce vigilo: quia fact⁹ es adiutoꝛ meus. Ps. Ipſum. Añ. Bñdictus es in firmamento celi et laudabilis in ſecula deus noſter. Ps. Bñdicite. Añ. Laudate domi-

num de celis. Ps. Ipſi. Ymn. Neſcitis. Hy9. Eterne rex. ℣. Dñe refugiũ factus es nobis. ℟. A generatione ꝛ ꝓgenie. Hic ℣. dr̄ in omnibus do. in laud. vſqꝫ ad. xl. Añ. Simile eſt regnũ celoꝝ homini patrifamilias qui exijt primo mane cõducere operarios in vineã ſuam/ dicit dñs. Ps. Benedictus. Oro. Preces populi. A. lxx. vſqꝫ ad paſcha nulla fiat mẽo. in ſabbatis neqꝫ in do. diebus/ niſi feſtũ. ix. vel. iij. lect. accidat in ipſis do. vel in. ij. fer. vel niſi. lxx. ante purifi. eue. tũc enĩ fiat mẽo. de ſancta maria ad vtraſqꝫ veſ. et ad matutĩ. et ad miſ. ſicut alias dictũ eſt. Et tunc qñ ad memo. de ſancta ma. ad mat. dicet͂ hec Añ. Ecce maria. illa finiet͂ ad hãc dictionẽ mundi. nihil poſito in loco alleluia. Quacũqꝫ aũt fe. feſ. iij. lect. contige. cõmuniter ſeruit͂. ſiᷤr de feſ. cum noctur. vſqꝫ ad xl. niſi in ſab. In. xl. vero neqꝫ ſeruit. fiat de tali feſ. neqꝫ mẽo. niſi ad veſ. ꝛ ad matu. de ſancta maria. Ad. j. Añ. Conuentione autẽ facta cũ operarijs ex denario diurno miſit eos in vineã ſuã. Ps. Deus deus meus reſ. ꝛ ceteri ps̄ vt ẽ in prima do. adue. dñi: excepto ꝙ loco ps̄. Confitemini. dicet͂ ps̄ Dñs regnauit, deco. ꝛ hoc in oĩb9 do. vſqꝫ ad paſſionẽ obſeruetur. Ad. iij. Añ. Ite et vos in vineam meã: ꝛ quod iuſtũ fuerit dabo vobis. Ps. Legẽ pone. Ymn. Neſcitis ꝙ hi. Quidã clericus incipiat ℟. Adiutor meus. Chorus proſequatur eſto deus. Ne derelinquas me. Clericus cantet ℣. Neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris me9. Chorus. Ne derelinquas me. Clericus. Gloria patri. Chorus. Adiutor me9. Clericus dicat ℣9. Ego dixi dñe miſerere mei. ℟. Sana animã meã quia peccaui tibi. Oro vt ſ. Hoc eodẽ modo dicãtur ℟. ſuper hor. quotidie ab hac die vſqꝫ ad cenam dñi: niſi in fer. diebus ante. xl. quãdo de temporali agit͂: ita tñ ꝙ icta paſſio. dñi ſine ℣. Gloria patri. dicitur. Ad. vj. Añ. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? reſponderunt et dixerunt: nemo nos cõduxit. Ps. Defecit. Capitulum.

OMnis autẽ qui in agone cõtẽdit ab oĩbus ſe abſtinet: ꝛ illi quidẽ vt corruptibilẽ coronã accipiãt/ nos autẽ incorruptam. 1. cor. ix. D ℟. Spes mea dñe A iuuẽtute mea. ℣. In te cõfirmatus ſum ex vtero: de vẽtre matris mee tu es protector meus. A iu. ℣. Dñs regit. Ad ix. Añ. Dixit paterfamilias operarijs ſuis: ꝗd hic ſtatis tota die ocioſi? at illi reſpondẽtes dixerũt / quia nemo nos cõduxit: ite ꝛ vos in vineã meã/ et quod iuſtum fuerit dabo vobis. Ps. Mirabilia. Capitulum.

NOlo vos ignorare fratres qm̃ patres noſtri oẽs ſub nube fuerũt: ꝛ oẽs mare tranſierũt/ ꝛ oẽs in moyſe baptizati ſunt in nube ꝛ in mari. 1. cor. x. A ℟. Ab occultis meis munda me dñe. ℣9 Et ab alienis parce ſeruo tuo. Munda. ℣9. Adiutor meus eſto dñe. ℟. Ne derelinquas me: neqꝫ deſpicias me deus ſalutaris meus. Hec ℟ia cũ ſuis ℣. ſuper hor. dicũtur oĩbus do. vſqꝫ ad. xl. quando de do. agit͂. Ad veſ. A. Sede a dextris. Ps. Di xit dñs. ℞. Neſcitis q̃ hi. hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigatur. An. Cũ ſero factũ eſſet: dixit dñs vinee procuratori ſuo: voca operarios ⁊ redde illis mercedẽ. ps. Magñt. oĩo. Preces populi. ¶ Quod ſi feſ. purifi. beate marie in hac dñica. vel in dñica. lx. contigerit/ nihil fiat de dñica. preter mẽo. hiſto. ſo dñ. p hebdo. dr: ſcȝ in ſcđis quintis ⁊ ſextis ferijs. Et tunc ſ̃ria fer. nõ dñic: ⁊ expoſitio euãgelij: ⁊ añ ſup laud. ⁊ cꝫ. de hiſtoria: ⁊ añ ſuper pſ. Magnificat. ⁊ Benedictus. ⁊ añ ſuper hoꝝ. eo anno oĩno pretermit. Eodẽ etiam anno nihil fiat de feſ. ſanctoꝝ vedaſti ⁊ amandi preť memo. ad veſpe. ⁊ ad mat. de ſctã maria: que precedet memo. de ſancto ſpiritu. et de hoc plenius notať poſt ij. veſ. purifi. beate ma. Similiter fiat ſi feſ. purifi. in dñica. lx. eue. Cũ vero in dñica. l. feſt. purifica. btẽ ma. contige. hiſto. do. p hebdo. in. ij. ⁊. vj. fer. et ſabbato canteť: ⁊ tunc nihil fiat de ſancto blaſio niſi tñ memo. ad matu. de ſctã ma. Quodcũqȝ autẽ feſ. ix. lc. in hac vel alia dñica. vſqȝ ad cenã dñi. cõtigeť. licet dupl. feſ. fuerit: ſemꝑ differ. vſqȝ ad primã fer. vacantẽ ipſius hebdo. niſi feſ. purifi. vel dedica. eccle. fue. Tñ infra paſſionẽ nihil fiat de feſ. ſanctorum/ niſi in dupl. feſ. fuerit. Quodcũqȝ aũt feſ. iij. lec. in hac hebdo. vel in duabus ſequen. hebdoma. contigeť. vſqȝ ad. iiij. fer. in capite ieiunij: totũ fiat ſerui. de feſ. ⁊ hoc cũ noc. et nulla fiat memo. de fer. A. iiij. ſo fer. in capite ieiunij vſqȝ ad craſti. oc. paſce neqȝ ſer. fiat de feſ. iij. lc. neqȝ memo. niſi ad veſp. ⁊ ad matu: de ſancta ma. tñ que precedet memo. de ſancto ſpũ. Hec ſequẽ. añ dñr per hebdo. ſup. pſ. Benedict⁹. ⁊ Magñt. qñ de fer. fit ſeruitiũ. An. Voca operarios et redde illis mercedem ſuã dicit dñs. A. Dixit aũt paterfamilias: amice/ non facio tibi iniuriam: nõne ex denario conuenisti mecũ? tolle quod tuũ eſt et vade. An. Amice non facio tibi iniuriam: nõne ex denario cõuenisti mecum? tolle quod tuum eſt et vade. A. Tolle quod tuũ eſt et vade: quia ego bonus ſum dicit dñs. An. Non licet mihi facere quod volo? an oculus tuus nequã eſt quia ego bonus ſum? dicit dominus. An. Erunt primi nouiſſimi et nouiſſimi primi: multi enim ſunt vocati/ pauci vero electi dicit dñs. An. Sic erunt nouiſſimi primi et primi nouiſſimi: multi enim ſunt vocati pauci vero electi. An. Multi enim ſunt vocati/ pauci vero electi dicit dominus.

¶ Fer. ij. ⁊c. per hebdo. dicuntur lc. ad mat. de hiſto. dñi. ſcđm ordi. noc. Ita tñ q̃ ſ̃ria fe. nõ omittanť. Lectões p hebdõ.

Dixit aũt deus. Fiant luminaria in firmamento celi: ⁊ diuidant diem ⁊ noctem: et ſint in ſigna et tẽpora et dies et noctes: vt luceant in firmamento celi ⁊ illuminent terram. Et factuȝ eſt ita. Fecitqȝ deus duo luminaria magna: luminare maius vt preeſſet diei et luminare minus vt preeſſet nocti. Et ſtellas. Et poſuit eas in firmamento celi vt lucerent ſuper terram: et preeſſent diei ac nocti / et diuiderent lucem a tenebris. Et vidit deus ꝙ eſſet bonum: et factum eſt veſpere ⁊ mane dies quartus. Dixit aũt deus. Producant aque reptile anime viuentis: et volatile ſuper terrã ſub firmamẽto celi. Creauitqꝫ deus cete grandia: et oẽm aĩam viuẽtem atqꝫ motabilem quã produxerãt aque in ſpecies ſuas: ⁊ omne volatile ſecundum genus ſuũ. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonũ: benedixitqꝫ eis dicens. Creſcite et multiplicamini: et replete aquas maris. Auesqꝫ multiplicentur ſuper terram. Et factum eſt veſpere ⁊ mane dies quintus. Dixit quoqꝫ deus. Producat terra animam viuentem in genere ſuo: iumẽta et reptilia ⁊ beſtias terre iuxta ſpecies ſuas. Factumqꝫ eſt ita. Et fecit deus beſtias terre iuxta ſpecies ſuas: et iumenta et omne reptile terre ĩ genere ſuo. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonum: et ait. Faciamꝰ hominem ad imaginem ⁊ ſimilitudinem noſtram: ⁊ preſit piſcibus maris / et volatilibꝰ celi / et beſtijs vniuerſe terre: omniqꝫ reptili quod mouetur in terra. Et creauit deus hominẽ ad imaginem ⁊ ſimilitudinem ſuam. Ad imaginem dei creauit illum: maſculum ⁊ feminã creauit eos.

¶Dominica in.lx.tota cantetur hiſtoria.Feria.2.3.⁊ ſabbato de 1 A
commemo. Feria.4.de feſt.cum noctur. ¶Dominica in.lx.to- 2 A
ta dicitur hiſtoria. ⁊ feſ.ſancte agathe differatur vſqꝫ ad.3.fer.
Feria.4.5.et ſabbato de cõmemo. ¶Dominica in.lx.tota can- 5 A
tetur hiſto.Secunde veſpe.erunt de commemo.et memo.de do-
minica et de ſancta maria.Feria.2.5.et ſabba.de commemo.Fe-
ria.6.de fe.cum epiſtola et euangelio eiuſdem fe. ¶Dominica 4 A
in.lx.tota cantetur hiſtoria.Feria.2.3.et ſabbato de commemo.
In anno biſſextili fiat ſeruĩ.de apoſtolo in ſabbato / et in.6.feria
de ſancta maria. In.5.fer.ep̃la et euange.de.4.fer. Et tunc ab
hoc ſabba.vſqꝫ ad inchoationem hiſto. In pricipio.accipiatur.4.
℟.et inchoetur ad do.1. ¶Dominica in.lx.tota dr̃ hiſto.Fe.4.de 5 A
ſancto dauid epiſcopo ⁊ confeſ.ix.lec.omnia de communi.Feria.
5.de ſancto cedda epiſcopo ⁊ confeſ.omnia de cõi.Fer.2.3.⁊ ſab
ba.de cõmemo. ¶Dñica in.lx.tota dr̃ hiſtoria.⁊ tantũ memo.de 1 B
feſ.Fe.2.3.⁊.6.de cõme. ¶Do.in.lx.tota dr̃ hiſto.et tm̃ memoria 2 B
de ſanctis.Fer.2.3.⁊ ſab.de commemo. ¶Dñica in.lx.tota dici- 3 B
tur hiſto.Feria.3.5.et ſabba.de cõmemo. ¶Do.in.lx.tota dicitur 4 B
hiſto.Feria.2.4.⁊ ſabba.de commemo.Fer.5.de ſ.mathia. In
anno biſſextili fiat ſer.de ap̃lo in.6.feria.et tunc in.5.feria fiat
vna cõme.⁊ in.4.fe.de feſ.cũ ep̃la ⁊ euãge.de eadẽ fe. Et tũc

ad hoc ſabba. vſqꝫ ad inceptionē hiſto. In principio accipiatꝛ
5 B 4. A. ꝓ lr̄a do. et inchoetꝛ ad do. l. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. Fe.
2. 5. ⁊ ſabba. de cōme. Fe. 3. de ſancto dauid: oīa de cōi vni° con
feſ. Fe. 4. de ſancto cedda. ix. lec. oīa de cōi vnius cōfeſ. et pon
1 C tifi. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. Fe. 2. 5. ⁊ ſabba. de cōme. ¶ Do. i
2 C lx. tota dr̄ hiſto. Fer. 2. 3. ⁊ ſab. de cōme. Fe. 5. epl̄a et euange.
3 C de. 4. fe. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. et tm̄ memo. de ſab. Fe. 2. 5. ⁊
4 C ſab. de cōmemo. Fe. 4. et. 5. de fe. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. Fe
ria. 3. 6. ⁊ ſab. de ꝯme. In āno biſſex. fiat ſer. de apl̄o in. 5. fe. ⁊
tūc in. 4. fe. fiat vna cōme. In. 6. fe. de fe. Et abhic vſqꝫ ad ince
5 C ptionē hiſt. In principio. accipiatꝛ. 4. E. ⁊ inchoetꝛ ad do. l. ¶ Do
minica in. lx. tota dicitꝛ hiſto. Fe. 2. ⁊. 3. de ſanctis. ix. lec. oīa de
1 D cōi vnius cōfeſ. ⁊ ponti. Fer. 5. 6. ⁊ ſab. de cō. ¶ Do in. lx. tota
dr̄ hiſto. ⁊ memo. de ſctō preiecto. ⁊ de ſancta ma. ⁊ feſt. ſcti pau
li differatur in craſti. Fe. 5. 6. ⁊ ſab. de cōme. Fe. 3. de ſancto cū
2 D noctur. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. et memo. de feſ. ⁊ de ſancta ma
ria. Scḋe veſ. erunt de puriſi. ⁊ ſolē. memo. de do. Fe. 4. 6. ⁊ ſab
3 D ba. de ꝯme. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. Fer. 2. 5. ⁊ ſab. de cōme.
Fer. 3. de feſ. cū noc. Fe. 4. ⁊. 6. de fe. vꝫ. ꝑ ordinē: ⁊ epl̄e ⁊ euā
4 D ge. earūdē fe. ¶ Dn̄ica. in. lx. tota dr̄ hiſto. Fe. 2. de feſ. cū no-
5 D ctur. Fe. 3. 5. ⁊ ſab. de comme. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. et feſ.
ſancti petri diffe. in craſti. Fe. 5. 6. ⁊. ſab. de cōmemo. In anno
biſſextili fiat ſerui. de apl̄o in. 4. fe. et tunc in. 3. fe. fiat vna com
memo. et in. 5. fe. dr̄ epl̄a et euange. de. 4. fer. Et abhinc vſqꝫ
ad. 2. diem auguſti accipiatꝛ. 4. C. pro lr̄a do. ⁊ inchoetur ad do
1 E mi. l. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. Fe. 4. 6. ⁊ ſabba. de cōme. Fer.
2 E 2. de ſancto cum noc. ¶ Do. in. lx. totū ſerui. de puri. Ad vtraſqꝫ
veſpe. et ad matuti. fiat ſolē. memo. de do. et ad miſ. Feria. 3. et
ſabba. de cōme. ⁊ nihil de. 3. cōme. ⁊ hiſto. dr̄ fer. 2. 5. et. 6. ⁊ ni-
hil de ſanctis ibidem contingen. niſi memo. tm̄ ad veſpe. ⁊ ad
matu. de ſancta maria. Miſ. do. dr̄ in. 2. fe. et in. 5. fe. epiſtola ⁊
3 E euange de. 4. fe. Feria. 6. epiſto. et euange. eiuſdem fe. ¶ Do.
in. lx. tota dr̄ hiſto. Fe. 3. 5. et ſab. de cōmemo. Fe. 2. de feſ. cum
4 E noctur. ¶ Dominica in. lx. tota dr̄ hiſto. et tm̄ memo. de feſ. Fe
ria. 2. 3. et. 5. de cōmemo. Fe. 4. et. 6. de fe. Epiſto. et euangel.
5 E earūdem fe. ¶ Dn̄ica in. lx. tota dicitꝛ hiſto. Scḋe veſpe. erunt
de apl̄o ⁊ ſolen. memo. de do. Fe. 3. 5. et. 6. de cōme. Sabba. de
ſancto dauid. ix. lc. oīa. ⁊c. de cōi vnius ꝯfeſ. et pontifi. In anno
biſſextili fiat ſerui. de ſancto mathia in. 3. fer. ⁊ tunc in. 2. fe. 5.
et ſabba. de cōme. Et abhinc vſqꝫ ad inceptionem hiſto. In prin
1 F cipio. accipiatꝛ. 5. D. ꝓ lr̄a do. et inchoetur ad do. l. ¶ Do. i. lx. to
ta dicitꝛ hiſto. Feria. 3. 4. ⁊. 5. de cōmemo. Fe. 2. de feſ. cum noc.

¶ Do. in. lx. tota dicit᷑ hiſto. Ad p̄mas veſ. que erunt de purifi. 3 E
fiat ſolē. memo. de do. et nulla memo. de ſctō blaſio ad has veſp.
ſed ad matu. ⁊ ad miſ. fiat memo. de ſancto blaſio. Scđe veſpe.
erunt de do. ⁊ mēo. de cōme. Fe. 2. 5. et ſab. de cōme. ¶ Do. in. lx. 1 F
tota dr̄ hiſto. ⁊ tm̄ mēo. de feſ. Fe. 2. 3. ⁊ ſab. de cōme. Feſ. 4. ⁊
6. de feſ. ¶ Do. in. lx. tota dicit᷑ hiſto. Feſ. 3. 5. ⁊ ſabba. de cōme- 4 F
memo. et in. 2. fe. dicit᷑ miſ. Salus populi. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ 5 F
hiſto. ⁊ feſ. ſ. mathie differa. in craſti. Fe. 3. 4. ⁊. 5. de cōmemo.
Fe. 6. de ſancto dauid epō. ix. lec. oia de cōi vnius cōfeſ. ⁊ pōti.
In anno biſſextili in ſab. de. ſ. dauid. Et tunc ab hoc die vſqʒ ad
inceptionem hiſto. In p̄ncipio. accipiatur. 5. F. p̄ lr̄a dn̄icali ⁊
inchoet ad do. 1. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. et memo. tantum de 1 G
feſ. et de ſancta ma. Fe. 2. 4. ⁊ ſabba. de cōme. Fe. 3. de feſ. cum
nocturn. ¶ Do. in. lx. tota dicit᷑ hiſto. Fe. 4. 5. ⁊ ſab. de cōmemo. 2 G
¶ Do. in. lx. tota dicitur hiſto. Fe. 2. 3. ⁊ ſab. de ꝯmemo. Fe. 5. de 3 G
fe. cum miſ. de. 4. fe. ¶ Dn̄ica in. lx. tota dicit᷑ hiſ. Fe. 2. 3. ⁊. 4. 4 G
de commemo. Sabba. de. ſ. mathia. In anno biſſextili in. 2. feſ.
ſequen. dr̄ de ſancto mathia: et tūc in ſab. dr̄ de ſancta ma. ⁊ in
4. et. 6. fe. epiſtole et euange. earūdem fe. Ab hac die vſqʒ ad
inceptionem hiſto. In principio. accipiatur. 4. F. p̄ litera do. ⁊
inchoet ad do. 1. ¶ Do. in. lx. tota dr̄ hiſto. Fe. 2. 3. ⁊ ſab. de ꝯme. 5 G
Fe. 5. de. ſ. dauid epō. ix. lec. de cōi vniꝰ cōfeſ. ⁊ ponti. Fe. 6. de
ſancto cedda epō. ix. lec. de cōmuni vnius confeſſo. et pontifi.

¶ Dominica in. lx. ad veſ. An. Benedictus. Ps. Ipſum. Capitulum.

2. cor. xi. D Libenter ſuffertis inſipiētes cū ſitis ipſi ſapiētes: ſuſtinetis enī ſi quis vos in ſeruitutē redigit/ ſi quis deuorat/ ſi quis accipit/ ſi q̄s extollit᷑/ ſi quis in faciē vos cedit. R. Volens noe. hyꝰ. Deus creator. V. Veſpertina. An. Loquēs dñs ad noe ait: ponam arcū meum in nubibꝰ celi et erit ſignū federis inter me ⁊ terram. Ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui conſpicis q̄ʒ ex nulla noſtra actione confidimus: concede p̄pitius vt cōtra omnia aduerſa doctoris gētium p̄tectione muniamur. Per. Ad matut. inuitato. Quoniam deus magnꝰ dñs. Et rex magnus ſuper omnes deos. Ps. Venite. hyꝰ. Primo dierū. In. 1. nocturn. An. Seruite dño. Ps. Beatꝰ vir. R. Memor fui. Hac die dn̄ica in. 1. noc. ⁊ per totam hebd. legant᷑ lc. de noc. q̄ de temporali agit᷑ vſqʒ ad abrahā. lec. 1.

Gen. 5. ⁊ 6 D ⁊ A Noe cū quingentorum eſſet annorū: genuit ſem/ cham/ ⁊ iaphet. Cūqʒ cepiſſent homines multiplicari ſup terram ⁊ filias p̄creaſſent: videntes filij dei filias hoīʒ q̄ eſſent pulchre/ acceperūt vxores ſibi ex omnibus quas elegerāt. R. Noe vir iuſtꝰ atqʒ perfectus cū deo ambulauit. Et fecit oīa quecūqꝫ precepit ei deus. ℣. Noe autem inuenit gratiā ante dñm deū. Et. Lec. scd̄a.

DIxitqꝫ deus. Non pmanebit spūs meus in hoīe in eternū: qꝛ caro est. Eruntqꝫ dies illius centum viginti annorū. Gygantes autē erant super terram in diebꝰ illis. Postq̄ enim ingressi sunt filij dei ad filias hominū illeqꝫ genuerūt: isti sunt potentes a seculo viri
2 famosi. ℟. Dixit dñs ad noe: finis uniuerse carnis venit corā me. Repleta est terra iniquitate eorū: ⁊ ego disperdā eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis leuigatis/ mansiunculas in arca facies. Repleta. L. iij.

VIdens autem deꝰ q̄ multa mala essent in terra/ ⁊ cuncta cogitatio cordis intēta esset ad malum omni tpe: penituit eū q̄ hoiem fecisset in terra. Et pcauens in futurū ⁊ tactus dolore cordis intrinsecus: delebo (inquit) hoiem quē creaui a facie terre: ab hoie usqꝫ ad aīantia/ a reptili usqꝫ ad uolucres celi. Penitet enī me fecis-
3 se eos. ℟. Quadraginta dies ⁊ noctes aperti sunt celi: et ex omni carne habēte spūm vite Ingressi sunt in arcam. Et clausit a foris ostiū dñs. ℣. Noe vero et uxor eius/ filij eius ⁊ uxores filiorum eius. Ingressi. Glia. Et. In. ij. noc. aña. Bonorum. ps. Conserua. ℣. Media nocte. Medie lectiones de sermone beati iohannis episcopi. Lectio. iiij.

NEmo est q̄ nesciat in pncipio hoiem sic a deo plasmatū esse: ut instrueret prudētia/ consilio/ ⁊ ratiōe. Prouidētia qua hostis calliditatē vitaret. Cōsilio quo salutaria ac recta perquireret. Ratione qua deo genitori parēdū esse cogno-
scerent. ℟. Edificauit noe altare do- 4
mino offerēs sup illō holocausta: odoratus est dñs odorē suauitatis ⁊ benedixit eis. Crescite et multiplicamini et replete terrā. ℣. Ecce ego statuā pactum meū vobiscum ⁊ cum semine vestro post vos. Crescite. Lectio. v.

AT enim dñs deus videns hoiem innocentem quem fecerat: instruxit monuit et armauit. Quippe qui cū diabolo fuerat pugnaturus: velut quibusdam armis/ hoc est prudentia/ cōsilio/ et ratiōe fuerat instruēdus. Addidit preterea legem qua dei voluntatem cognosceret: ⁊ quid contemnēti eue-
nire posset addisceret. ℟. Ponā 5
arcū meū in nubibꝰ celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qđ pepigi tecū. ℣. Cūqꝫ obduxero nubibꝰ celū/ apparebit arcꝰ meꝰ in nubibus. Et recordabor. Lectio sexta.

QVi quidem hō incautus cum magis diabolo persuadenti q̄ dño iubenti consensit: sic et vitā quā habuit perdidit/ ⁊ mortē quā ignorabat accepit. Stabat autē adā int̄ uxorem ⁊ diabolū/ inter euā et hostem/ inter mulierē et serpentem. Diabolus persuadet ut noceat: eua ꝯsentit ut peccat. ℟. Per memetipsum iuraui dixit dñs: nō adducā ultra aquas diluuij sup terrā: pacti mei recordabor. Ut nō pdā aquis diluuij oēm carnem. ℣. Ponā

arcum meũ in nubibus celi ⁊ iurabo
per dexterã meam. Ut non perdã.
Gloria. Ut non. In iij. noc. aã. Preceptũ.
ps. Celi enarrant. ỽ. Exaltare
dñe. Euãgeliũ ſcḋm Lucã.

Cap. viij.
In illo tẽpe. Cũ turba plurima
cõueniret / ⁊ de ciuitatib⁹
ꝓperarent ad ieſum: dixit
p ſimilitudinem. Exijt qui
ſeminat ſeminare ſemen ſuũ.
Et reliqua. Homelia beati gregorij
pa... Lectio ſeptima.

Lectio ſancti euãgelij quam
modo fratres chariſſimi audiſtis:
expoſitione nõ indiget ſed
admonitione. Quã enim p ſemetipſã
veritas expoſuit: hãc
diſcutere hũana fragilitas nõ
preſumit. Sed eſt quod ſolicite
in hac ipſa expoſitiõe dñica pẽſare
debeamus. Quia ſi nos vobis
ſemen verbum / agrũ mundum
/ volucres demonia / ſpinas
diuitias ſignificare dicerem⁹:
ad credendũ nobis forſitan mẽs
veſtra dubitaret. ℟. Requieuit
7 arca menſe ſeptimo ſup montes armenie.
Et aque ibant et decreſcebãt
vſq ad decimũ menſem. ỽ. Decimo
enim menſe prima die menſis cacumina
montium apparuerũt. Et aque
ibant et decreſcebãt. Lectio. viij.

Unde et idem dominus p
ſemetipſuz dignatus eſt
exponere quod dicebat: vt ſciatis
rerũ ſignificationes querere
/ in his etiam que per ſemetipſum
voluit explanare. Exponendo
igitur quod dixit / figurate
ſe loqui innotuit: quatenus
vos certos redderet / cum vobis
noſtra fragilitas verborum illius
figuras aperiret. ℟. Uolens 8
nos ſcire ſi iam ceſſaſſent aque:
emiſit columbam que ramum virentis
oliue in ore ſuo deferens. Ad arcam
reuerſa eſt. ỽ. Deferens autem
ſignũ clementie dei columba in ore
ſuo. Ad arcam. Lectio nona.

Quis enim mihi vnq̃ crederet
/ ſi ſpinas diuitias
interpretari voluiſſem: maxime
cum ille pungant / iſte delectent?
Et tamen ſpine ſunt: quia
cogitationum ſuarum punctionibus
mentem lacerant. Et cum
vſq ad peccatum pertrahunt:
quaſi inflicto vulnere cruẽtãt.
Quas bene i hoc loco (alio euãgeliſta
teſtante) nequaq̃ dominus
diuitias / ſed fallaces diuitias
appellat. ℟. Benedicens ergo 9
deus noe ait: nequaq̃ vltra maledicam
terre propter hominem. Ad
imaginem quippe dei factus eſt homo.
ỽ. Hoc erit ſignum federis inter
me et terram: arcum meum ponam
in nubibus celi. Ad imaginem.
Gloria patri. Ad imaginem. ỽ. Excelſus
ſuper omnes gentes dñs. ℟.
Et ſuper celos gloria eius. In laudibus.
aña. Secundum multitudinem
miſerationum tuarum domine 1
dele iniquitatem meam. ps. Miſerere
mei deus. aña. Deus meus
es tu et confitebor tibi: deus me⁹ es 2
tu et exaltabo te. ps. Cõfitemini. aã.
Ad te de luce vigilo deus vt videam 3
virtutẽ tuam. ps. Deus deus meus.
aña. Hymnum dicite et ſuperexaltate 4
eum in ſecula. ps. Benedicite.
aña. Omnes angeli eius laudate
dominum de celis. ps. Laudate 5
dominum de celis. caplm.

Libēter ſuffertis. hy⁹. Eterne rerū. ℣. Dñe refugiū. An. Cū turba plurima cōueniret ad ieſum et de ciuitatibus properarēt ad eū/ dixit ꝑ ſimilitudinē: exijt qui ſeminat ſeminare ſemen ſuū. ps. Bñdictus. oro. Deus qui conſpicis. Ad primā An. Semen cecidit in terrā bonam ⁊ attulit fructū: aliud cētesimū ⁊ aliud ſexageſimū. ps. Deus deus meus reſpi. Ad tertiā. An. Semen cecidit in terrā bonam et attulit fructū in patiētia. ps. Legē pone. Cap̄m. Libēter ſuffertis. R. ⁊ ℣. ſicut in prima do. preced. ad oēs horas diūr. Ad ſextā. an. Jeſus hec dicēs clamabat: qui habet aures audiēdi audiat. ps. Defecit. Cap̄m.

2. cor. 12. B Scio hominē in chriſto ante annos quatuordecim (ſiue in corpore ſiue extra corp⁹ neſcio: deus ſcit) raptū huiuſmodi uſqȝ ad tertiū celū. Ad. ix. An. Uobis datū eſt noſſe myſteriū regni dei/ ceteris aūt i parabolis: dixit ieſus diſcipulis ſuis. ps. Mirabilia.

Ubi ſupra Scio hominē (ſiue in cp̄. corpore ſiue extra corpus neſcio: deus ſcit) qm̄ raptus eſt in paradiſum: et audiuit archana verba que non licet homini loqui. Ad veſpas. An. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. cap̄m. Libēter. hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigatur. An. Qui verbū dei retinēt in corde bono ⁊ optimo: fructū afferūt in patiētia. ps. Magnificat. oro. Deus qui conſpicis. Quotidie per hebdoma. dicuntur lc̄ia ad matut. ſc̄dm ordi. noe. hiſto. domi. quando de fer. agitur. He ſequentes antiphone per hebdoma. ſuper pſal. Benedictus. et Magnificat. An. Semen eſt verbum dei/ ſator autem chriſtus: omnis qui audit eū manebit in eternum. An. Quod autē cecidit in terram bonam hi ſunt qui in corde bono ⁊ optimo verbū dei retinent ⁊ fructum afferunt in patientia. An. Si vere diuites eſſe cupitis veras diuitias amate. An. Si culmen veri honoris queritis / ad illam celeſtem patriam quātotius properate. He ſunt lectiones per hebdomadam.

Noe vero inuenit gratiā coram dño. He ſunt generationes noe. Gē. vj. Noe vir iuſtus atqȝ perfectus fuit in generationibus ſuis. Cum deo ambulauit: ⁊ genuit tres filios: ſem/ cham/ et iaphet. Corrupta eſt autem oīs terra corā deo: ⁊ repleta eſt iniquitate. Cūqȝ vidiſſet deus terram eſſe corruptam (oīs quippe caro corruperat viam ſuam ſuper terram) dixit ad noe. Finis vniuerſe carnis venit coram me. Repleta eſt terra iniquitate a facie eorum: ⁊ ego diſperdā eos cū terra. Dixitqȝ dñs ad noe. Fac tibi arcā de lignis lenigatis. Manſiunculas in arca facies: ⁊ bitumine linies intrinſec⁹ ⁊ extrinſecus. Et ſic facies eam. Trecētorum cubitorū erit longitudo arce: ⁊ quinquaginta cubitorū erit latitudo: ⁊ triginta cubitorū altitudo illius. Feneſtrā in arca facies: ⁊ in cubito cōſūmabis ſummitatē illius. Oſtiū autem arce pones ex latere deorſum: cenaculū ⁊ triſtega facies in ea. Ecce ego adducam diluuij aquas ſuper terrã: ⁊ interficiam omnem carnẽ in qua ſpiritus vite eſt ſubter celum: et vniuerſa que in terra ſunt conſumentur. Ponãq; fedus meũ tecũ: ⁊ igredieris arcam tu ⁊ filij tui: vxoꝛ tua et vxoꝛes filioꝝ tuoꝝ tecũ. Et ex cũctis animãtibus vniuerſe carnis bina iduces in arcã vt viuãt tecũ: maſculini ſexus ⁊ feminini. De volucribus iuxta genus ſuũ: et de iumentis in genere ſuo: et ex omni reptili terre ſecũdũ genꝰ ſuũ: bina de omnibus ingredientur tecũ vt poſſint viuere. Tolles igit̃ tecũ ex oĩbus eſcis q̃ mãducari poſſint: ⁊ cõpoꝛtabis apud te: ⁊ erunt tã tibi q̃ illis in cibum. Fecit ergo noe omnia quecũq; p̃ceperat ei deus.

¶ Dñica in.l.tota dicitur hiſto.⁊ feſ.ſ.agathe differatur in craſti. 1 A
⁊ fiat tantum ibi memo.de confeſ.Feria.3.de ſancta maria.
et in ſabba.vꝫ.7.℞.hiſto.cũ.2.℞.fe. ¶ Dñica in.l.tota dicit̃ 2 A
hiſto.Feria.2.⁊.3.de cõmemo. In ſabba.dñr ℞.fer. ¶ Dñica 3 A
in.l.tota dicitur hiſto.Feria.2.⁊.3.de cõmẽo. Feria.4.de ieiunio.
⁊ feſ.ſancti petri diffe.in craſti. Sabba.de ieiu.cum.1.℞.
hiſto.⁊ cum.2.℞.fe.In anno biſſextili fiat ſeruit.de ſancto mathia
in ſabba.Et in.6.fer.dñr ℞.fe.Et tunc ab hac die vſq; ad
inceptionem hiſto.In principio.accipiat̃.1.D.⁊ inchoet̃ ad.1.
do.xl.¶ Dñica in.l.tota dicit̃ hiſto.Fer.2.⁊.3.de cõmẽo.Fer. 4 A
4.de ieiunio.⁊ feſ.ſ.dauid vſq; ad.6.fer.differatur.Fer.5.de
ſ.cedda epiſcopo ⁊ confeſ.ix.lec.de cõi:⁊ ſolen.mẽo.de ieiunio
ſed nõ p̱ penitentibꝰ.Fer.6.de.ſ.dauid epõ: omnia de cõi vniꝰ
confeſ.⁊ põti.Mẽo.de ieiunio ſolẽniter.⁊ ſabba.vꝫ.1.℞.hiſto.
cum.2.℞.fe.¶ Dñica in.l.tota dicitur hiſto.Fer.2.⁊.3.de cõmemo. 5 A
⁊ memo.de virgi.Feria.5.6.⁊ ſabba.de ieiu.cum ℞.de
hiſto.⁊ ſabba.℞.fe.pariter cãtẽtur. ¶ Dñica in.l.tota dicitur 1 B
hiſto.⁊ mẽo.tm̃ de confeſ.Fer.2.⁊.3.de cõmemo.⁊ ſab.dñr ℞.
fe.¶ Dñica in.l.tota dicit̃ hiſto.Fer.2.⁊.3.de cõmẽo.⁊ mẽo.de 2 B
feſ.⁊ ℞.fe.in ſabba.cantẽtur. ¶ Dñica in.l.tota dicitur hiſto. 3 B
Fer.2.de ſctõ mathia.⁊ in ſab.dñr ℞.fe.In anno biſſextili fiat
ſer.de ſancto mathia in.6.fe.Et tunc ab hoc ſabba.vſq; ad inceptionem
hiſto.In principio.accipiatur.3.A.pro litera dñicali
et inchoetur ad.1.do.xl.¶ Dñica in.l.tota cãtetur hiſto.Fer.2. 4 B
de ſctõ mathia.Feria.3.de.ſ.dauid.ix.lec.oia de cõi vnius confeſ.
⁊ põti.Fer.4.de ieiunio.⁊ feſ.ſ.cedde diffe.in craſti.⁊ fiãt
ibi.ix.lect.de cõi vnius confeſ.⁊ ponti.Sabba.dicitur ℞.fe.
¶ Dñica in.l.tota cãtetur hiſto. Fer.2.⁊.3.de cõme.⁊ mẽo.de 5 B
virgi.⁊ in.6.fe.dñr ℞.fer.¶ Dñica in.l.tota vꝫ hiſto.Fer.2. 1 C
et.3.de cõmẽo. Fer.4.de ieiu.⁊ nihil de feſ.niſi memo.ad veſ.

2 C et ad matut.de ſctā maria:⁊ in ſabba dñr iij.fe.¶ Dñica in.l.
tota dr̄ hiſto.⁊ mēo.de ſancto. Feria.2.⁊.3.de cōmēo.⁊ mēo. de
feſ.⁊ ſabba.dñr iij.fe. ⁊ nichil de feſ.iij.lec. ab hac die uſq ad
3 C octa.paſc.niſi mēo.ad veſ.⁊ ad matu.de ſancta maria.¶ Dñica
in.l.tota cātetur hiſto.Fer.3.de ſancta maria . Fer.4.de ieiu.
et feſ.ſ.mathie diffe.in craſti.Sabba.dñr iij.fe.In anno biſſex
tili fiat ſerui.de aplo in.5.fe . Et tūc ab hoc ſabba. uſq ad ince-
ptionem hiſto.In principio accipiatur.2.B pro litera do. et in-
4 C choetur ad.1.do.pl.¶ Dominica in.l.tota cantet hiſto.Feria.2.
de.ſ.dauid.ix.lec.Oro ⁊c.de cōmuni unius confeſ.et ponti.Fe-
ria.iij.de ſancto cedda : omnia de cōmuni . In hac hebdo. nulle
5 C fiāt cōmemo.In ſabba.dicunt iij.fe.¶ Dñica in.l.tota dicitur
hiſto.et memo.tm̄ de virgi.Feria.2.et.3.de cōmemo.et in ſab.di
cūtur iij.fe.Feria.6.de ſancto grego.cap.Ecce ſacerdos.⁊ ſolē.
1 D memo.de ieiu.¶ Dñica in.l.tota dicit hiſto. et memo.tantū de
feſ.Secūde veſ.erunt de puri.et ſolē.memo.de do.Feria.3.de.ſ.
2 D ma.et memo.de ſancto:et in ſabba.dicuntur iij.fe.¶ Dñica in.l.
tota dicit hiſto.Fer.2.et.3.de cōme.⁊ memo.de feſ.et ſabba.di
cuntur iij.fer.Et ab hac die ad miſ.uſq ad oct.paſche nihil fiat
de feſ.iij.lect.niſi memo. ad veſ.et ad matuti.de ſancta maria.
3 D ¶ Dñica in.l.tota cantetur hiſto.Fer.2.et.3.de cōme.⁊ memo.
4 D de feſ.¶ Dñica in.l.tota dicitur hiſto.⁊ feſ.ſ.petri diffe.in cra-
ſti.Fer.3.de ſctō mathia.⁊ in ſabba.dicunt iij.fe. Fer.4.de ie-
iunio.In anno biſſextili fiat ſerui.de ſctō mathia in.5.fe.⁊ in.3.
fe.fiat cōmemo.de ſancta ma.Et ab hac die uſq ad inceptionem
hiſto.In principio accipiatur.2.C. pro litera do.et inchoetur ad
5 D 1.do.pl.¶ Dñica in.l.tota dicitur hiſto.et feſ.ſ.dauid diffe.uſq
ad.3.fer.Secū de veſ.erunt de ſancto cedda epō ⁊ cōfeſ. et me-
mo.de do.Feria.2.de.ſ.cedda.ix.lect.Oro ⁊c.de cōmuni unius
confeſ.⁊ ponti.Fer.3.de.ſ.dauid.ix.lect.om̄ia de cōmuni.Sab
1 E ba.dicunt iij.fer.¶ Dñica in.l.de puri.Ad utraſq veſ.ad ma-
tuti.⁊ ad miſ.fiat ſolē.memo.de do. Feria.3.de ſctā maria et ni-
hil de feſ.loci.Fer.6.⁊ ſab.de feſ. cū iij.hiſt.dñice per ordinē.
Miſ.do.dicitur in.2.fe.et iij.fe.pretermittātur: et nihil de ſctō
2 E blaſio niſi ad matu.de ſancta maria.¶ Dñica in.l.tota dicit hi-
3 E ſto.Fer.2.et.3.de cōmemo.⁊ in ſab.dñr iij.fe.¶ Dñica in.l.to
ta dr̄ hiſto.⁊ memo.de feſ.Fer.2.et.3.de cō. Fer.6.dñr iij.fe.
4 E ¶ Do.in.l.tota dr̄ hiſto.Scde veſ.erūt de ſctō mathia.⁊ ſolē.me
mo.de do.Fer.2.de apſo. Ad.2.veſ.fiat ſolē.memo.de ſctā ma-
ria cū an.Sub tuū. Fer.3.de ſctā ma.Fer.6.dñr iij.fe.Sab.de
ſctō dauid.ix.lec.Oro ⁊c.de cōi unius ɔfeſ.⁊ pōti.In anno biſ-
ſex.in.3.fe.de ſācto mathia;⁊ in.2.fe.de ſctā ma. Et ab hac die

vsqȝ ad inceptionē histo. In principio accipiat. 4. D. et inchoet
ad. 1. do. pl. ¶ Do. in. l. tota dr histo. ⁊ fes. sci cedde differ. vsqȝ in 5 E
crastin. Fer. 2. de sctō cedda. ix. lect. de cōi vnius cōfes. ⁊ pōti. Fer.
3. de. s. ma. et in sab. dicit ℟. fe. Fer. 6. nihil de virgi. nisi tm̄ me-
mo. ad ves. ⁊ ad matu. de. s. ma. ⁊ sic de oībus fes. iij. lec. vsqȝ ad
pascha. ¶ Do. in. l. de ser. do. Ad primas vesp. que erunt de pri- 1 A
ris. fiat solē. memo. de do. tm̄. Ad matut. mēo. de sctō. Scde ves.
erūt de do. et solē. mēo. de sctā maria cū añ. Sub tuū. Fer. 2. de
sctā ma. Sabba. dicūtur ℟. fe. ¶ Dñica in. l. tota dicit histo. me- 2 A
mo. de fes. Fer. 2. et. 3. de cōmeō. ⁊ in sabba. dicunt ℟. fe. ¶ Do. 3 A
in. l. tota dicit histo. Fer. 2. et. 3. de cōmeō. ⁊ in sabba. dicunt ℟.
fe. ¶ Dñica in. l. tota dicit histo. Scde vespe erunt de sācto ma- 4 A
thia: ⁊ solē. memo. de do. Fer. 2. de sctō mathia. Ad. 2. ves. fiat so-
lē. memo. de. s. ma. cū añ. Sub tuū. Fer. 3. de sctā maria. ⁊ in. 5.
fe. ℟. fe. pariter cantent. Feria. 6. et sabba. de sanctis. ix. lect.
Oēo ⁊c. de cōi vnius cōfesso. ⁊ ponti. Si fuerit bisextus tūc ab
hoc sabba. vsqȝ ad inceptionē histo. In principio. accipiat. 4. E.
pro litera dñicali: ⁊ inchoet ad. 1. do. cl. Dñica in. l. tota dicit 5 A
histo. Feria. 2. et. 3. de cōmemo. ⁊ in sabba. dicūtur ℟. fe. Fe. 5.
nihil de virgi. nisi mēo. ad ves. ⁊ ad matu. de sctā maria. Et sic de
alijs fes. iij. lec. vsqȝ ad pasch. ¶ Dñica in. l. tota dr histo. Vespe 1 G
erunt de sctā agatha. cū. Confitebor. et solen. mēo. de do. Feria. 3.
de sancta maria: ⁊ in sabba. ℟. fe. pariter cātent. ¶ Dñica in. l. 2 G
tota dicit histo. Feria. 2. et. 3. de cōmemo. ⁊ ad vespe. in. 3. fe. que
erunt de fe. nulla fiat memo. de sancto: nisi ad vespe. ⁊ ad matut.
de sancta maria: ⁊ in sabba. dicūtur ℟. fe. ¶ Dñica in. l. tota dr 3 G
histo. Feria. 2. et. 3. de cōmemo. Fer. 6. dicunt ℟. fe. Sabba. de
sctō mathia. Scde ves. erūt de apl'o: ⁊ solē. mēo. de do. ⁊ dr cōple.
de. cl. In anno bisextili fiat seruic. de sctō mathia in. 2. fe. sequen.
et tūc i sab. dicit ℟. fe. Et ab hinc vsqȝ ad inceptionē histo. In prin
cipio. accipiat. 3. F. ⁊ inchoet ad. 1. do. cl. ¶ Do. in. l. tota dr his- 4 G
sto. Fer. 2. et. 3. de cōmeō. Feria. 5. de sctō dauid epo. ix. lec. oīa de
cōmuni vnius cōfes. ⁊ pōti. et mēo. de ieiu. Fer. 6. de sctō cedda
ix. lect. oīa de cōi. Sabba. dicit ℟. fe. ¶ Dñica in. l. tota dr histo. 5 G
Feria. 2. et. 3. de cōme. Fer. 4. de ieiunio ⁊ nihil de virgi. nisi tm̄
memo. ad ves. ⁊ ad matuti. de sancta ma. In sab. dicit ℟ia fe.

Dñica in quinquagesima.

f. cox. Ad vesperas. aña. Benedictus.
cxiij. psalmus. Ipsum. Capitulum.
V
Si linguis hoim loquar et angelorum charitatē autem non habeā: factus sum velut es sonās aut cymbalū tinniēs. ℟. Reuertēti abrahā. hy°. Deus creator. 6. Vesptina. ℣. Dū staret abrahā ad radicem mābre vidit tres pueros descendentes per viam: tres vidit et vnū adorauit. ps. Magt. Oratio.

Preces noſtras queſumꝰ domine clementer exaudi: atqꝫ a peccatorum noſtrorū vinculis abſolutos/ab omni nos aduerſitate cuſtodi. Per. Inuitato. Quoniam deus. ps. Venite. hyꝰ. Primo dierum. In primo noctur. An. Seruite. ps. Beatus vir. ℣. Memor fui. Hac die in .j. noctur. et per totam hebdo. leguntur lect. de abraham quando de tpali agit̃: niſi in .iiij. fe. vſqꝫ ad Senuit yſaac. Lectio .j.

Geñ. xij. A

Locutus eſt dominus ad abraham dicens. Egredere de terra tua/et de cognatione tua/et de domo patris tui: et veni in terram quam monſtrauero tibi: ⁊ faciam te creſcere in gentem magnam. Et benedicam tibi et magnificabo nomen tuum: eriſqꝫ benedictus. Benedicam benedicentibus tibi: et maledicam maledicentibus tibi: atqꝫ benedicentur in te omnes cognatiões terre. ℟.

1 Locutus eſt dominus ad abraham dicens: egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua/⁊ veni in terram quam monſtrauero tibi. Et faciam te creſcere in gentē magnā. ℣. Bñdicens bñdicā tibi ⁊ multiplicabo te. Et. Lc. ij.

Egreſſus eſt itaqꝫ abrahā ſicut preceperat ei dominus: et iuit cū eo loth. Septuaginta quinqꝫ annorum erat abraham cuꝫ egrederet̃ de arā. Tulitqꝫ ſarai vxorem ſuam: et loth filium fratris ſui: vniuerſamqꝫ ſubſtantiam quā poſſederant: et animas quas fecerant in aram. Et egreſſi ſunt vt irēt in terram chanaan. Cūqꝫ veniſſent in eam/pertranſiuit abraham terram vſqꝫ ad locum ſichem: ⁊ vſqꝫ ad conuallē illuſtrem. Chananeus autem tunc erat in terra. Apparuit autem dominus abraham: et ait illi: Semini tuo dabo terram hāc. ℟.

Reuertenti abraham a cede quatuor regum occurrit rex ſalem melchiſedech offerens panem ⁊ vinum. Erat enim dei ſacerdos et bñdixit illi. ℣. Bñdictꝰ abrahā deo altiſſimo: q̄ creauit celū et terrā. Erat. Lc. iij. 2

Qui edificauit ibi altare domino qui apparuerat ei. Et inde tranſgrediēs ad mōtem qui erat contra orientem bethel/tetendit ibi tabernaculum ſuum: ab occidente habēs bethel/⁊ ab oriente hai. Perrexitqꝫ abrahā vadēs et vltra ꝓgrediens ad meridiē. Facta eſt autem fames in terra. Deſcenditqꝫ abraham in egyptum: vt peregrinaretur ibi. Preualuerat enim fames in terra. Cūqꝫ ꝓpe eſſet vt ingrederetur egyptum: dixit ſarai vxori ſue. Noui ꝙ pulchra ſis mulier: cum viderint te egyptij dicturi ſunt ꝙ vxor mea ſis: et interficient me/et te reſeruabunt. ℟.

Eduxit dominus abraham foras ⁊ ait illi. Suſpice celum et numera ſtellas ſi potes: ſic erit ſemen tuum. ℣. Credidit abraham deo et reputatum eſt ei ad iuſtitiā. Suſpice. Gloria. Suſpice. In .ij. noctur. An. Bonorū. ps. Conſerua. ℣. Media nocte. Hodie lectiones de ſermone beati iohannis epiſcopi. Lectio .iiij. 3

FIdes eſt religiõis ſanctiſſime fundamentũ/charitatis vinculum/amoris ſubſidium. Hec ſanctitatem firmat/caſtitatem roborat/dignitatez coronat. In pueris ſplẽdet/in iuuenibus floret/in prouectis apparet. Gubernat ſexus/gradus prouehit/officia cuſtodit. In paupere grata eſt/i mediocri leta/in locuplete honeſta. Fides amicitias ſeruat/collegia copulat/artes commẽdat.

4 ℟. Dixit aũt dñs ad abraham: ego ſum et pactum meũ tecũ: ſanctificetur in vobis omne maſculinum. Et erit ſignũ inter me et ſemẽ tuũ. ℣. Ex te nãq; egredietur in quo omnes gentes benedicentur. Et erit. Lc. v.

FIdes autẽ nullum deſpicit/nullũ contẽnit/nulli deeſt niſi qui ei forte defuerit. Fides mãdata tenet/precepta ſeruat/ꝓmiſſa cõſummat. Fides enĩ familiares efficit deo: amicos cõſtituit xp̄o. Nec enĩ quiſq̄ fidei promiſſa percipiet niſi profeſſionem actibus ſeruet: aut premiorum poteſt compos exiſtere/qui promiſſam fidem noluerit cõſeruare. Vt iã aut ĩpleta fide merces homini recompenſetur: aut violate pena competens tribuatur.

5 ℟. Dum ſtaret abraham ad radicẽ mambre: vidit tres pueros deſcendentes per viaz. Tres vidit ⁊ vnũ adorauit. ℣. Cũq; vidiſſet eos cucurrit in occurſuz illorũ adorãs dñm. Tres. Lc. vi.

HVius fidei ab abrahã ducam⁹ exordiũ. Qui cũ in decidua conſtitutus etate filiũ a deo promiſſum ſe crederet accepturũ: et fidei precium in celo conſpexit/et in ſtellarũ numerum ſuã ſobolẽ redũdantem fide eadẽ comparauit. Deniq; vnius abrahe filius exoptatur: et immenſa ei multitudo ꝓmittitur. Solatium vnius heredis conquiritur: et innumerabilis ſoboles deſtinatur. Neſcis (inquit dñs) neſcis abrahã qđ deſtinatũ ſit tibi. Sed idcirco neſcis: q2 quod merearis non reſpicis.

℟. Clamor (inquit domin⁹) ſodomorum et gomorre venit ad me. Deſcendã et videbo vtrum clamorẽ opere compleuerint. ℣. Abrahã ſtabat coram deo ⁊ ait: abſit a te domine vt perdas iuſtum cum impio. Deſcẽdam. Gl'ia. Deſcendam. In. iij. nocturno. Añ. Preceptum. ℣. Celi enarrant. ℣. Exaltare dñe. S. Lucaz. 6

Cap. xviij. E

IN illo tpe. Aſſumpſit ieſus duodeci diſcipulos ſuos: et ait illis. Ecce aſcendim⁹ hieroſolymã: et cõſummabunt omnia que ſcripta ſunt ꝑ ꝓphetas de filio hois. Et rel. Homelia beati gregorij [illegible] Lc. vij.

REdemptor noſter proſpiciens ex paſſiõe ſua diſcipulorũ animos perturbãdos: eis lõge ante et eiuſdem paſſiõis penam/et reſurrectiõis ſue gl'iam predixit. Vt cũ morientẽ ſicut ꝑ̄dictum eſt cernerent: etiã reſurrecturũ nõ dubitarẽt. Sed q2 carnales adhuc diſcipuli nullo modo valebant capere verba myſterij: venit ad miraculum. Ante eorũ oculos cec⁹ lumẽ recepit: vt qui celeſtis myſterij

verba nō caperēt/ eos ad ſidem
7 celeſtia facta ſolidarent. ℟. Ait
autē abrahā ad dn̄m: obſecro dn̄e mi
ne deleas omnē locū ꝓpter iuſtos decē.
Reſpōdit dn̄s de⁹/ nō delebo propter
decē. ℣. Ne queſo dn̄e iraſcaris
ſi loquar ſemel: qd̄ facies ſi inuēti fuerint
decem? Reſpondit. Lcō. viij.

SEd miracula dn̄i ⁊ ſaluatoris
noſtri ſic accipiēda
ſunt fratres mei: vt in veritate
credātur facta/ ⁊ tamen per ſignificationē
nobis aliquid innuant.
Opera quippe eius ⁊ ꝑ
potētiā aliud oſtēdūt: ⁊ ꝑ myſteriū
aliud loquunt̄. Ecce em̄
quis iuxta hiſtoriam cecus iſte
fuerit ignoram⁹: ſed tn̄ quid ꝑ
myſteriū ſignificet nouim⁹. Cecus
quippe eſt genus humanū:
quod i parēte primo a gaudiis
paradiſi expulſum/ claritatē ſuperne
lucis ignorās dānatiōis
8 ſue tenebras patit̄. ℟. Abſcedēs
ergo deus ab abrahā: pluit ignē ⁊ ſulphur
ſup ſodomā. Abrahā mane conſurgēs
ſtetit/ ⁊ euerſas vrbes a lōge
cōſpexit. ℣⁹. Recordatus eſt deus abraham:
et liberauit loth de ſubuerſione
ſodome. Abraham. Lectio. ix.

SEd tamē per redēptoris
preſentiā illuminat̄: vt
interne lucis gaudia iam ꝑ deſideriū
videat̄: atq; in via vite
boni operis greſſus ponat. Notandū
vero eſt ꝙ cū ieſus hierico
appropinquare dicit̄: cecus
illuminat̄. Hierico quippe interpretatur
luna: luna vero in ſacro
eloq̄o pro defectu ponit̄ carnis.
Quia dū mēſtruus momentis
decreſcit: defectū noſtre mortalitatis
deſignat. ℟. Temptauit 9
deus abrahā et dixit ad eū: tolle filiū
tuū quē diligis iſaac: ⁊ offeres illum
mihi in holocauſtū ſup vnū mōtiū
quem dixero tibi. ℣. Immola deo ſacrificium
laudis: et redde altiſſimo
vota tua. Super vnum. Gloria patri.
Super vnum. Ferial. ℟. Angelus
dn̄i vocauit abraham dicēs. Nō extēdas
manum tuā ſuper puerum/ eo ꝙ
timeas dominum. ℣. Cūq; extēdiſſet
manū vt immolaret filium/ ecce angelus
dn̄i clamauit dicēs. Ne. ℟. Deus
dn̄i mei abraham. Dirige vias meas.
Ut cū ſalute reuertar in domum dn̄i
mei. ℣. Deus in cuius cōſpectu ambulauerūt
patres mei: dn̄e qui paſcis
me a iuuentute mea. Dirige. Gloria.
Ut. ℣⁹. Excelſus. In laudib⁹ añ.
Auerte dn̄e faciem tuā a peccatis
meis: et oēs iniquitates meas dele. 1
Ps. Miſerere. An. Fortitudo mea
et laus mea dn̄s: factus eſt mihi in ſalutem. 2
Ps. Cōfitemini. añ. In matutinis dn̄e meditabor in te/ qz factus 3
es adiutor meus. Ps. Deus deus
meus. añ. Benedicamus patrem ⁊
filium in ſecula cum ſancto ſpiritu. 4
Ps. Benedicite. añ. Iuuenes et
virgines/ ſenes cū iunioribus laudēt 5
nomen dn̄i. Ps. Laudate. cap̄. Si
linguis. hy⁹. Eterne reꝝ. ℣.
Dn̄e refugium. añ. Ecce aſcēdimus
hieroſolymā: et cōſummabunt̄ oīa q̄
ſcripta ſunt per ꝓphetas de filio hominis.
Ps. Benedict⁹. Orō. Preces
noſtras. Ad primā. añ. Iter
faciēte ieſu dum ambularet hierico/
cecus ad eum clamabat vt lumen recipere
mereretur. Ps. Deus deus
meus reſpice. Ad tertiam añ.
Tranſeunte domino clamabat cecus

ad eum miſerere mei fili dauid. ps. Legem pone. cħz. Si linguis. hꝰ. et ꝟ. ſicut in do. lxx. ad omnes horas dicitur. Ad ſextam aña. Cecus ſedebat ſecus viam et clamabat: miſerere mei fili dauid. ps. Defecit in ſa. Capitulum.

coꝛ. iij. B

Charitas patiens eſt / benigna eſt: charitas non emulatur / non agit perperam / non inflatur / non eſt ambitioſa / non querit que ſua ſunt. Ad nonam aña. Cecus magis ac magis clamabat vt eũ dñs illuminaret. ps. Mirabilia teſti. Capitulũ.

coꝛ. iij. C

Charitas nõ irritatur / nõ cogitat malum: non gaudet ſuper iniquitate: cõgaudet autẽ veritati. Ad veſperas. a. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. cħm. Si linguis. hyꝰ. Lucis creatoꝛ. ꝟ. Dirigatur. aña. Stans autem ieſus iuſſit cecũ adduci ad ſe: et ait illi / quid vis faciam tibi? dñe vt videam. et ieſus ait illi: reſpice / fides tua te ſaluum fecit. et confeſtim vidit ⁊ ſequebatur illum magnificãs deum. ps. Magnificat. oro vt s.

Feria .ij. de feſt. loci / niſi feſt. ix. lect. hoc impedierit: vel cõme. beate marie de qua in hac die ij. feſ. fiet plenũ ſeruitium: quãdo cõtigit in .iij. fe. ſequẽte feſtũ. ix. lec. tunc. Hac die erunt veſ. de ſãcta maria: cũ pleno ſeruitio. in craſti. ſi a feſto vacaue. Sin autẽ / fiat ſeruitium in .ij. fe. ¶ Feria .iij. Ad veſpas aña. Omnis plebs vt vidit dedit laudẽ deo. ps. Magnificat. oro vt s. De feſt. iij. lec. nihil fiat vſqꝫ in cra. oct. paſc. niſi memoria. ad veſpas ⁊ matut. de ſctã maria ante mẽo: de ſctõ ſpiritu.

¶ Feria .iiij. in capite ieiunij ad matutinas inuita. hyꝰ. añs ps. et ꝟ. illius fe. Lectio prima.

Miſericoꝛdia (fratres chariſſimi) peccatoꝝ ſunt remedia. Ipſa eſt que a moꝛte liberat: et non patitur hominem ire in interitũ. Hec enĩ ſola patrocinatur in die iudicij: dicẽte iacobo aplõ. Superexaltat miſericoꝛdia iudicium. Judicium enim ſine miſericoꝛdia erit illi qui non facit miſericoꝛdiã. Talis aũt debet eſſe miſericoꝛdia que ſuſcipiat nõ que repellat: que peccata expurget / non que animã grauet: per quã tibi facias debitoꝛem deũ / non que reum faciat ante deum. De iuſtis laboꝛibꝰ tuis fac elecmoſy-
nã: nõ de rebus alienis. ℟. Pa- 1
radiſi poꝛtas aperiet nobis ieiunij tẽpꝰ
ſuſcipiamꝰ illud orãtes ⁊ deprecãtes
Ut in die reſurrectiõis cũ dño gloꝛie-
mur. ꝟ. Ecce nũc tẽpꝰ acceptabile / ec-
ce nũc dies ſalutis: cõmẽdemus noſ-
metipſos in multa patiẽtia. Ut. lc. ij.

Audi ſalomonẽ dicentem. Honoꝛa dñz de tuis iuſtis laboꝛibus: nõ de rebꝰ alienis. Quid dicturi ſunt qui aliena rapuerũt / ⁊ elecmoſynas fecerũt? O dñe: in noĩe tuo mĩas fecimꝰ. Pauperes pauimꝰ / nudos veſtiuimus / peregrinos hoſpitio recepimus. Quibꝰ dicturus eſt dñs. Quod dediſtis dicitis: rapinam quã feciſtis quare non dicitis? Quos pauiſtis memoꝛamini: ⁊ quos necaſtis nõ recoꝛdamini.
℟. Scindite coꝛda veſtra et non 2

veſtimenta veſtra. Et cõuertimini ad dñm deum / quia benignus ⁊ miſericors eſt. ℣. Reuertimini vnuſquiſq; a via ſua mala: ⁊ a peſſimis cogitationibus ſuis. Et cõuertimini. Lc.iij.

Quos veſtiſtis gaudēt: et quos expoliaſtis plāgūt. Quos hoſpitio recepiſtis retinetis: ⁊ ꝗ̃tos de ſuis habitationibus excluſiſtis nõ retinetis. Ego miam fieri iuſſi: non fraudes / nõ rapinas mandaui. Vn⁹ repletur: ⁊ alius fame torquet. Non enim ſcit paup̄ ille vnde ſit qđ de manu tua accepit. Ille miſer necatus ingemuit: ⁊ ei⁹ gemitū dñs audiuit / qui vidit
3 qđ ei feceris. ℟. Abſcõdite eleemoſynā in ſinu pauperis: ⁊ ipſa orat pro vobis ad dñm. Quia ſicut aqua extinguit ignē: ita eleemoſyna extinguit peccatū. ℣. Date eleemoſynam dicit dñs: ⁊ ecce omĩa mũda ſunt vobis. Quia. Gloria. Ita. H⁹ Fiat miſa.

In laud. āā ⁊ p̃s illi⁹ ferie. cā.

Johelis.ij. C

Conuertimini ad me in toto corde veſtro / in ieiunio et fletu ⁊ plāctu: ⁊ ſcindite corda veſtra et nõ veſtimēta vr̃a: ait dñs omĩpotens. Hoc cap̄. dr̃ quotidie in fer. ad laudes vſq; ad paſſionē dñi. hy⁹ ⁊ ℣. illius ferie. A. Cū ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Ps. Benedict⁹.

Or̃o. Preſta q̃ſumus dñe fidelibus tuis: vt ieiuniorum venerādā ſolēnia / et congrua pietate ſuſcipiāt: ⁊ ſecura deuotione percurrāt. Per. Hec or̃o dr̃ ad om̃es horas. Memo. pro penitentibus aña Conuertimini ad me in toto corde veſtro in ieiunio et fletu ⁊ planctu dicit dñs. ℣. Peccauim⁹ cū patrib⁹ nr̃is. ℟. Iniuſte egim⁹ iniquitatē fecim⁹. Or̃o.

Exaudi queſum⁹ dñe ſupplicum preces / ⁊ confitētium tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiā tribuas benignus ⁊ pacem. Ad primam ⁊ ad alias horas / oĩa ſtāt ſicut in preceden. fer. Et ſic ſtat quotidie vſq; ad. xl. cum or̃one de die. Ad veſpas āā ⁊ p̃s fer. cap̄. Dñs autem dirigat. hy⁹. Celi deus. ℣. Dirigatur dñe. An. Theſaurizate vobis theſauros in celis: vbi nec erugo neq; tinea demolitur. Ps. Magnificat. Oratio.

Inclinātes ſe domine maieſtati tue ꝓpitiatus intēde: vt qui diuino munere ſūt refecti / celeſtib⁹ ſemper nutriantur auxilijs. Per do. Quotidie ab hac die vſq; ad cenā domini quando de feria agitur: oratioq; que dicit̃ ad miſſam ſup populū dicit̃ ad veſpas / niſi in ſab. Memo. pro penitētib⁹ An. Quis ſcit ſi conuertatur et ignoſcat deus et relinquat poſt ſe benedictionem? ℣. Dñe non ſcđm peccata noſtra facias nobis. ℟. Neq; ſcđm iniquitates noſtras retribuas nobis. Or̃o. Exaudi q̃s dñe. Quotidie ſtat memo. pro penitētibus ad veſ. et ad matu. ab hac die vſq; ad cenam dñi ſupra dicto modo qñ de fer. agitur. Quodcunq; feſ. ix. lect. licet dup. ſiue. aut de dñica. vel feſ. loci hac die contigerit. ſemper differat̃. Seruitiū vero huius diei nullo modo debet mutari propter aliqđ feſt.

Ad hac die vſqꝫ in craſti. octa. paſche/nihil fiat de feſ.iij.lect. niſi tm̄ memo.ad veſ. ⁊ ad matut. de ſctā maria: q̄ p̄cedet memo. de ſctō ſpū. Quodcūqꝫ feſ. ix.lec. ab hac die vſqꝫ ad cenam dn̄i celebret: licet duplex fue. ſemꝑ fiat ſolen. memo. de ieiunio ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ ad matut. ſed nō ad miſſaꝫ. Nā poſt miſ. de feſ. dr miſ. de ieiu. vtraqꝫ ad prin. alta. ¶ Feria.v. Inuitato.hy⁹.an̄e.pſalmi ⁊ ꝟ.illi⁹ ferie. Rx.vero de hiſtoria dn̄icali per ordinē dicant: ita tn̄ ꝙ Rx. ferialia nō omittant. Lectō.j.

Gen. xij. Dic ergo (obſecro te) ꝙ ſoror mea ſis: vt bene ſit mihi propter te: et viuat aīa mea ob gratiā tui. Cū itaqꝫ ingreſſus eſſet abrahā in egyptum: viderunt egyptij mulierem ꝙ eſſet pulchra nimis: ⁊ nūciauerunt principes pharaoni/ ⁊ laudauerūt eam apud illum. Lc.ij.

Et ſublata eſt mulier in domū pharaonis. Abrahā vero bene vſus eſt propter eā. Fueruntqꝫ ei oues/ ⁊ boues/ ⁊ aſini/ ⁊ ſerui/ ⁊ famule/ ⁊ cameli. Flagellauit autē dn̄s pharaonem maximis plagis/ ⁊ domū ei⁹: propter ſarai vxorē abrahā. Lc.iij.

Vocauitqꝫ pharao abraham ⁊ dixit ei. Quidnā eſt hoc qd̄ feciſti mihi? Quare nō īdicaſti mihi ꝙ ſarai vxor tua eſſet? Quā ob cauſā dixiſti eſſe ſororē tuā: vt tollerem eam mihi vxorem? Nunc igitur ecce cōiunx tua: accipe eā ⁊ vade. ꝟ. Fiat miſericordia. In laud. an̄e ⁊ pſ.illi⁹ ferie. caꝑ. Conuertimini. Hymn⁹ et ꝟ. illi⁹ ferie. an̄. Dn̄e puer me⁹ iacet paralyticus in domo/ ⁊ male torquet: amen dico tibi/ ego veniā ⁊ curabo eum. Pſ. Benedictus. Oro.

Deus qui culpa offenderis penitētia placaris/ preces populi tui ſupplicātis propitius reſpice: ⁊ flagella tue iracūdie que pro peccatis noſtris meremur auerte. Per dn̄m. Ad veſ. an̄e ⁊ pſ.fer. cap. Dn̄s autē dirigat. hy⁹. Magne de⁹. ꝟ. Dirigatur. an̄. Dn̄e non ſum dignus vt intres ſub tectū meū: ſed tm̄ dic verbo ⁊ ſanabitur puer me⁹. Pſ. Magnificat. Or.

Parce dn̄e/ parce populo tuo: vt dignis flagellationibus caſtigatus in tua miſeratiōe reſpiret. Per. ¶ Feria.vj. Inuitat.hy⁹/an̄e/pſ/et ꝟ.illi⁹ fe. Rx.de hiſto.do.dn̄ic. ꝑ ordinē: ita tn̄ ꝙ Rx ia fer. nō omittant. Lc.j.

Precepitqꝫ pharao ſuper abrahā viris: ⁊ deduxerunt eū/ ⁊ vxorem eius/ et omnia que habebat. Aſcendit ergo abrahā de egypto: ipſe et vxor eius/ ⁊ omnia que habebat/ et loth cū eo: ad auſtralem plagam. Erat autē diues valde in poſſeſſione auri ⁊ argēti. Lc.ij.

Regreſſuſqꝫ per iter quo venerat aſcēdit in bethel/ vſqꝫ ad locū quo fixerat tabernaculum inter bethel et hai/ in loco altaris qd̄ fecerat prius. Et inuocauit abrahā ibi nomē dn̄i: ſed et loth erat cum eo. Fueruntqꝫ eis greges ouiū ⁊ armēta ⁊ tabernacula: nec poterat eos capere terra vt habitarēt ſimul. Lc.iij.

Erat q̄ppe ſubſtātia eoꝝ multa: ⁊ neq̄bant habitare cōiter. Facta eſt aūt rixa inter paſtores gregū abꝛahā ⁊ loth. Eo tēpoꝛe chananeꝰ ⁊ pherezeꝰ habitabāt ī terra illa. Dixitq; abꝛahā ad loth. Ne q̄ſo ſit iurgiū inter me ⁊ te: nec inter paſtoꝛes nr̄os. An. Cū facis eleemoſynā/ neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua. ps. Benedictꝰ. Oꝛatio.

Inchoata ieiunia q̄s dn̄e benigno fauoꝛe proſeq̄re: vt obſeruātiā quā coꝛpoꝛaliter exhibemꝰ/ mētibꝰ etiā ſyncerꝭ exercere valeamꝰ. Per. Ad veſpe. āc hyꝰ ⁊ ps. illiꝰ fe. cap̄m. Dn̄s aūt dixit. hyꝰ. Plaſmatoꝛ. ℣. Dirigat. An. Tu aūt cū oꝛaueris intra in cubiculū tuū: et clauſo oſtio oꝛa patrem tuū. ps. Magt̄. Oro.

Tuere dn̄e populū tuū: et ab oībus pc̄tis clementer emūda: q; nulla ei nocebit aduerſitas/ ſi nulla ei dn̄et iniquitas. Per. Sabba. inuita. Dn̄m deū. ps. Venite. hyꝰ. Sūme deꝰ. In noctur. an̄. Qui mirabilis. ps. Cātate. ij. ps. Dn̄e exaudi. Rn̄a dn̄c de hiſ. w. ſuo or̄d. cū ꝶ. fe. r. j.

Uiſitauit deꝰ ſarā ſicut pmiſerat: ⁊ impleuit q̄ locutꝰ eſt. Cōcepitq; ⁊ peperit filiū in ſenectute ſua: tp̄e quo p̄dixerat ei deꝰ. Vocauitq; abꝛaham nomen filij quē genuit ei iſaac: et circūcidit eum octaua die/ ſicut preceperat ei dn̄s cū eſſet cētū annoꝝ. Lectio ſc̄da.

Dixit aūt ſara. Riſū fecit mihi dn̄s. Quicūq; audierit coꝛridebit mihi. Rurſūq; ait. Quis auditurꝰ crederet abꝛahā: q; ſara lactaret filiū quē peperit ei iam ſeni? Creuit ergo puer et ablactatus eſt. Fecitq; abꝛahā grande conuiuium in die ablactationis ſue. Lectio tertia.

Quadā die cū vidiſſet ſara filiū agar egyptie ludētē cū iſaac: ait ad abꝛahā. Eijce ancillam ⁊ filiū eius. Nō eni heres erit filiꝰ ancille cum filio meo iſaac. Dure accepit hoc p filio ſuo abꝛahā. In laū. an. Benigne. ps. Miſerere. cap̄. Cōuertimini. hyꝰ. Auroꝛa. Si aliq̄d feſ. ix. l. in hoc ſab. ɔtigerit. tūc predicti tres hymni in illo anno oīno p̄termittant. ℣. In matutinis. An. Quare ieiunauimꝰ et non aſpexiſti: humiliauimus animas noſtras ⁊ neſciſti. ps. Benedictus. Oꝛatio.

Adeſto dn̄e ſupplicatiōibꝰ nr̄is: ⁊ cōcede vt hoc ſolēne ieiuniū q̄d aīabꝰ coꝛpoꝛibuſq; curādis ſalubꝛit̄ īſtitutū eſt/ deuoto ſuitio celebꝛemꝰ. Per.

1 A ¶ Dn̄ica. 1. xl. tota vꝫ hiſ. ⁊ in. 4. fer. et ſab. dn̄r ꝶ. fe. Fer. 3. et
2 A 5. fiat mēo. de ſctis ad veſ. ⁊ ad mat. de ſctā ma. ¶ Do. 1. xl. tota vꝫ
hiſ. ⁊ in. 5. fe. vꝫ ꝶ. fe. In āno biſſer. fiat ſer. de. ſ. mathia in ſab.
Et tunc ab hoc ſab. vſq; ad inchoationē hiſ. In pncipio. accipia
3 A tur. ℣. ⁊ inchoet ad. 2. w. xl. ¶ Do. 1. xl. tota cantet hiſ. In. 2.
4 A fe. cantent ꝶ. fe. Fer. 4. ⁊. 5. de feſ. ix. lc. oīa de cōi. ¶ Do. 1. xl.
5 A tota vꝫ hiſ. Fe. 4. ⁊ ſab. vꝫ ꝶ. fe. ¶ Do. 1. xl. tota can. hiſ. ⁊ feſ. ſ.
grego. diffe. in craſti. Ad. 1. veſ. q̄ erūt de feſ. fiat ſolē. mēo. de w.

i.5.fe.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.xl.to.dʒ hiſ.In.4.fe.⁊ ſab.dʒ.℟.fe.1 B
¶ Do.1.xl.de ſer.do.⁊ in.6.fe.dʒ ℟.fe. In anno biſſex.fiat ſer.2 B
de.ſ.mathia i.6.fe.⁊ ℟.fe.dʒ in.5.fe. Et tūc ab hoc ſab.vſqʒ ad
incept.hiſ. In ꝑncipio. accipiat̄.A ⁊.incho.ad.2.do.xl.¶ Do.3 B
1.xl.to.dʒ hiſtoria . Fer.3.de.ſ.dauid.ix.lc.omnia de communi.
Fe.4.de.ſ.cedda.ix.lc.de cōmuni.Fe.6.dʒ ℟.fer.¶ Dñica.1.4 B
xl.de ſer.do.Fe.4.dſir ℟.fe.¶ Do.1.xl.tota dʒ hiſ.Ad.1.veſpe.5 B
que erūt de feſ.fiat ſolē.mēo.de do.⁊ in.4.fe.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.1 C
xl.to.dʒ hiſ.⁊ nihil de feſ.Fe.4.⁊ ſab.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.xl.tota2 C
dʒ hiſ,et in.6.fe.dʒ ℟.fer. In anno biſſex.fiat ſer.de.ſ.mathia
in.5.fe.Et ab hoc ſab.vſqʒ ad incept.hiſ. In ꝑncipio. accipiatur
2.B. et inchoet ad.2.do.xl.¶ Do.1.xl.tota dʒ hiſ. Fe.2.de.ſ.da3 C
uid.ix.lc.omnia de communi.Feria.3.de.ſ.cedda.ix.lc.omnia de
cōi.⁊ in.6.fe.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.xl.to.dʒ.hiſ.Fe.4.dʒ ℟.fe.Fe.4 C
6.de.ſ.grego.¶ Do.1.xl.to.dʒ hiſ.Fe.4.dʒ ℟.fe.Fe.5.de ſctō5 C
edvvardo.añ.Iſte ſctūs. cꝑ.Beatus vir q̄ in ſapi. ℟. Btūs vir
q̄ ſuffert. Sab.de.ſ.cuthberto.ix.lc.¶ Do.1.xl.to.dʒ hiſ.Fe.4.1
et ſab.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.xl.tota dʒ hiſ.Fe.4.⁊ ſabba.dʒ ℟.fe.2 D
¶ Do.1.xl.to.dʒ hiſ.⁊ feſ.ſ.petri diffe.i craſti.⁊ in.6.fe.dʒ ℟.3 D
fe. In āno biſſex.fiat ſer.de.ſ.mathia i.4.fe.Et abhic vſqʒ ad.2.
diē auguſti accipiat̄.2.C. ⁊ inchoet ad.2.do.xl.¶ Do.1.xl.tota4 D
dʒ hiſto.⁊ feſt.ſ.dauid differa.vſqʒ ad.3.fe. Fe.2.de ſancto ced-
da.ix.lc.Orō ⁊c.de cōi.Fer.3.de.ſ.dauid.ix.lc.oia de cōi.In.6.
fe.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.xl.tota dʒ hiſ.⁊ in.4.fe.dʒ ℟.fe. Fe.5.de5 D
ſctō grego.¶ Do.1.xl.de ſer.do.Fe.4.⁊ ſab.dʒ ℟.fer. Mēo.de1 E
feſ.ad veſ.⁊ ad matu.btē ma.¶ Do.1.xl.tota dʒ hiſ.In.4.fer.2 E
dʒ ℟.fe.⁊ ſabba.veſ.erūt de do.⁊ ſolē.mēo.de apl̄o.¶ Do.1.xl.3 E
de ſer.do.ſcdē veſ.erūt de apl̄o:⁊ ſol.mēo.de do.⁊ i.5.fe.dʒ ℟.fe.
In anno biſſex.fiat ſer.de apl̄o in.3.fe.⁊ veſ.in do.erūt de do.Et
abhinc vſqʒ ad incept.hiſ. In ꝑncipio accipiat̄.3.D ⁊ ſabba.de
ſ.dauid.ix.lc.Orō ⁊c.de cōi.¶ Do.1.xl.to.dʒ hiſ.⁊ feſt.ſ.cedde4 E
diffe.in craſti.⁊ ibi fiāt.ix.lc.de cōi.Fe.5.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.xl.5 E
de ſer.do.In.5.fe.dʒ ℟.fe.Fe.4.de.ſ.grego.cꝑ.Ecce ſacerdos.
¶ Do.1.xl.de ſer.do.In.4.fe.⁊ ſab.dʒ ℟.fer.⁊ mēo.de ſctō.ad1 F
veſ.de.ſ.ma.¶ Do.1.xl.to.dʒ hiſ.⁊ in.4.fe.dʒ ℟.fe.¶ Do.1.2 F
xl.de ſer.do.ſcdē veſ.erūt de.ſ.mathia cum pleno ſer.in craſti.⁊3 F
ſolē.mēo.de do. Fe.5.dʒ ℟.fe. Fe.6.de.ſ.dauid oia de cōi.Sab-
bato de ſctō cedda.oia de cōi.Si fuerit biſſex.tūc in do.veſ.erūt
de do.⁊ fiet de apl̄o in.3.fe.Et abhinc vſqʒ ad incept.hiſ. In ꝑn-
cipio accipiatur.2.E. ⁊ inchoet ad.2.do.xl.¶ Do.1.xl.de ſer.do.4 F
Fe.4.⁊ ſab.dʒ ℟.fe.In.5.fe.mēo.de feſ.ad veſ.⁊ ad mat.de.ſ.
ma.¶ Do.1.xl.de ſer.do.Fe.5.dʒ ℟.fe.Fe.3.de.ſ.greg.cꝑ.Ecce5 F

1 G ſacerdos. ¶ Do.i.xl.de ſer.do. Fe.4.& ſab.dz ℟.fe. ¶ Do.i.xl.do
2 G cũ ſer.de do.et in.4.fer.dz ℟.fer. Sabba.de.ſ.mathia. Secun
de veſ.erunt de apoſtolo:et ſolen.memo.de do. In anno biſſextili
fiat ſerui.de ſancto mathia in.2.fe.ſequen.et tunc ad ꝑmas veſp.
fiat ſolen.memo.de do.et abhinc vſq3 ad inceptionem hiſtor. In
3 G pricipio.accipiatur.2.F.pro litera do.& inchoetur ad.2.do.xl. ¶ Do
minica.i.xl.de ſerui.do.& in.4.fe.dicitur ℟.fe. Fe.5.&.6.de ſan
4 G ctis.ix.lect.Oro &c.de cõi vni⁹ cõfeſ.et pon. ¶ Do.i.xl.de ſer.
5 G do. In.4.fe.et ſabba.dicitur ℟.fe. ¶ Dominica ꝑma.xl.de ſer
ui.do. Secunde veſpere erunt de ſancto grego.cꝑm. Ecce ſacer
dos.et ſolen.memo.de dominica. In.5.fe.dicitur ℟.fer.

¶ Dominica ꝑma.xl.ad veſp.
a. Benedictus. ps. Ipm. Capłm.

ij.co. vj.A. Hortamur vos ne inuacuũ gratiã dei recipiatis: ait enim / tempore accepto exaudiui te: et in die ſalutis audiui
3 te. ℟ Emendemus. Hymnus.

Ex more docti myſtico ſeruemus hoc ieiuniũ: deno dierũ circulo ducto q̃ter notiſſimo.

Lex et prophete primit⁹ hoc pretulerunt: poſtmodum chriſtus ſacrauit/ omnium rex atq3 factor temporum.

Utamur ergo parci⁹/ verbis cibis & potibus: ſomno iocis/ et arcti⁹ perſtemus in cuſtodia.

Vitemus autem peſſima/ que ſubruunt mentes vagas: nullũq3 demus callido/ hoſti locũ tyrannidis.

Dicamus omnes cernui/ clamemus atq3 ſinguli: ploremus ante iudicem/ flectamus iram vindicem.

Noſtris malis offendim⁹/ tuã deus clementiam: effunde nobis deſup/ remiſſor indulgẽtiã.

Memẽto q3 ſumus tui/ licet caduci plaſmatis: ne des honorem nois tui (precamur) alteri.

Parce malum quod geſſimus/ auge bonum qđ poſcimus: placere quo tandem tibi poſſimus hic et perpetim.

Preſta beata trinitas/ cõcede ſimplex vnitas: vt fructuoſa ſint tuis/ ieiuniorum munera. Amen. ℣. Angelis ſuis deus mãdauit de te. ℟. Ut cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. An. Ecce nunc tẽpus acceptabile ecce nunc dies ſalutis: in his ergo diebus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros in multa patientia/ in vigilijs/ in ieiunijs/ et in charitate non ficta. ps. Magt. Or.

Deus qui eccleſiam tuam ãnua quadrageſimali obſeruatione purificas: preſta familie tue vt quod a te obtinere abſtinẽdo nitit/ hoc bonis operibus exequatur. Per dominũ. Ad complet. An. Signatum eſt. ps. Cum inuocarem. cap. Tu in nobis. ℟. In pace. hy⁹. Chriſte qui lux. ℣. Cuſtodi nos. An. Cum videris nudum. ps. Nunc dimittis. quere hec omnia ad cõplec. poſt pſalte. Ad matu. inuitat. Non ſit vobis vanum mane ſurgere ante lucem. Quia promiſit dñs coronam vigilantib⁹. ps. Venite. hy⁹.

Summi largitor p̄mij ſpes qui es vnica mūdi: preces intende ſeruorum ad te deuote clamantium.

Noſtra te cōſcientia graue offendiſſe monſtrat: quā emūdes ſupplicamꝰ ab oībꝰ piaculis.

Si renuis quis tribuet? indulge quia potens es: te corde rogare mūdo fac nos precamur domine.

Ergo acceptare noſtrū qui ſacraſti ieiuniū: quo myſtice paſchalia / capiamus ſacramēta.

Summa nobis hoc cōferat in deitate trinitas: in qua gloriatur vnus per cuncta ſecula deꝰ. Amen. In p̄mo noctur. Añ. Seruite. Ps. Beatus vir. ℣. Dicet domino. ℟. Suſceptor meus es tu ꝛ refugiū meū deus meus. Non dicit̄ dicteriꝰ. Sex p̄me lec. de ſermone bti leonis pape legant̄. Lc. i.

Licet nobꝭ dilectiſſimi appropinquante paſcha ieiuniū quadrageſimalis obſeruātie ipſe legitimi tēporis curſus indicet: cohortatio tamen etiam noſtri ſermonis adhibenda eſt. Que auxiliante dn̄o nec inutilis ſit pigris: nec oneroſa deuotis. Tu autem dn̄e. ℟. Ecce nunc tēpus acceptabile ecce nūc
I dies ſalutis: commendemꝰ noſmetipſos in multa patiētia / in ieiuniis multis. Per arma iuſtitie virtutis dei. ℣. In oībus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros: vt non vituperetur miniſteriū nr̄m. Per. Lc. ii.

Dum enim oīm obſeruātiā nr̄am ratio iſtoꝝ dierum poſcat augeri: nemo eſt vt confido de vobis qui ſe ad opus bonū nō gaudeat incitari. Natura enim noſtra adhuc manente mortalitate mutabilis: etiā ſi ad ſumma queqꝫ virtutū ſtudia puehat̄: ſemper tn̄ ſicut poteſt habere quo creſcat / ita poteſt
habere quo recidat. ℟. In oībꝰ 2
exhibeamꝰ nos ſicut dei miniſtros ī multa patiētia. Ut nō vituperet̄ miniſterium noſtrū. ℣. Ecce nūc tēpꝰ acceptabile / ecce nūc dies ſalutis: nemini dantes vllā offenſionē. Ut. Lc. iii.

Hec eſt pfectoꝝ vera iuſtitia vt nunq̄ preſumāt ſe eſſe perfectos: ne ab itinerꝭ nōdū finiti intētiōe ceſſantes: ibi incidat deficiendi periculū / vbi pficiēdi depoſuerit appetitū. Quia ergo nemo noſtrū dilectiſſimi tā perfectꝰ ꝙ ſanctus eſt vt pfectior ſanctiorqꝫ eſſe nō poſſit: oēs ſimul ſine differentia graduū / ſine diſcretiōe meritorū: ab his in que puenimꝰ ī ea q̄ nōdū apphēdimꝰ pia auiditate curramꝰ / ꝙ ad menſurā cōſuetudinis nr̄e neceſſariꝭ aliqd addamus augmētis. ℟. Emēde
mus ī meliꝰ q̄ ignoīāter peccauimꝰ: 3
ne ſubito p̄occupati die mortis queramus ſpatiū penitentie ꝛ inuenire nō poſſimꝰ. Attende dn̄e ꝛ miſerere q̄ peccauimꝰ tibi. ℣. Peccauimꝰ cū patribꝰ noſtris / iniuſte egimꝰ / iniqtatem fecimꝰ. Attēde. Gloria. Attende. In. ii. noctur. Añ. Bonorum. Ps. Conſerua. ℣. Ipſe liberauit me. ℟. De laqueo venantium ꝛ a verbo aſpero. Lectio quarta.

Parum enim religioſius alio tempore demonſtratur: q in his diebꝰ religioſioꝝ non invenit̃. Vñ opportune lectio apoſtolice p̃dicationis auribꝰ noſtris inſonuit: dicẽs. Ecce nũc tẽpus acceptabile: ecce nũc dies ſalutis: nemini dãtes vllam offenſionẽ: vt nõ vituperet̃ miniſteriũ noſtrũ. ℟. Paradiſi portas. ℟. Scĩdite corda veſtra. ℟. Abſcondite, quere hec tria ℟. in capite ieiunij. Lectio quinta.

Quid acceptius hoc tempoꝛe? Quid his diebꝰ ſalubꝛius, in q̃bus bellũ vitijs indicitur: ⁊ omniũ virtutũ ꝓfectus augetur? Sẽper quidẽ tibi o anima chꝛiſtiana vigilandũ contra ſalutis tue aduerſariuꝫ fuit: vt nullus exiſteret locus tẽtatoꝛis inſidijs. Sꝫ modo maioꝛ tibi cautio, et ſolicitioꝛ eſt aſſumenda pꝛudẽtia: quãdo idẽ hoſtis tuus acrioꝛi ſeuit inuidia. Lec. vj.

Nunc enim in toto mundo poteſtas ei antique dominatiõis aufertur: et innumera illi captiuitatis vaſa rapiunt̃. Renũciatur atrociſſimo pꝛedoni a populis oĩm nationũ, omniumq; linguarũ: et nullũ iam genus hoĩm reperitur, q̃d nõ tyꝛannicis legibꝰ reluctetur. Dum per oẽs fines terrarũ regenerãda in xp̃o multoꝛũ milium milia pꝛeparant̃: ⁊ appꝛopinquante noue creature oꝛtu, ſpũalis nequitia ab his quos poſſidebat extrudit̃. Fremit ergo exſpoliati hoſtis impius furoꝛ: ⁊ nouũ querit lucrũ, quia ius perdidit antiquũ. Captat indefeſſus et peruigil ſi quas reperit oues a ſacris gregibus negligentius euagantes: quas per ꝓcliuia voluptatũ ⁊ deuexa luxurie in diuerſoꝛia moꝛtis inducat. In iij. nocturno. An. Preceptum. Ps. Celi enarrant. ℣. Scapulis ſuis obumbꝛabit tibi. ℟. Et ſub pennis eius ſperabis. ¶ Secundũ Matheum.

Ca. iiij. A

In illo tẽpoꝛe. Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpiritu: vt tentaretur a diabolo. Et cũ ieiunaſſet quadꝛaginta diebus et quadꝛaginta noctibus poſtea eſurijt. Et reliqua. Homelia bti grego. pp. xvi. Le. vij.

Dubitari a quibuſdam ſolet a quo ſpũ ductus eſt ieſus in deſertum: ꝓpter hoc quod ſubdit̃. Aſſumpſit eũ diabolus in ſanctam ciuitatem. Et rurſuꝫ. Aſſumpſit eum in montem excelſum. Sed vere et abſq; vlla dubitatiõe conuenienter accipitur vt a ſpũ ſancto in deſertum ductus credatur: vt illuc eũ ſuꝰ ſpũs duceret, vbi hunc tentaturum malignꝰ ſpũs inueniret.

7 ℟. In ieiunio et fletu oꝛabant ſacerdotes dicentes. Parce dñe parce populo tuo: ⁊ ne des hereditatem tuam in perditionẽ. ℣. Inter veſtibulũ et altare ploꝛabant ſacerdotes dicẽtes. Parce domine. Lectio octaua.

Sed ecce cum dicitur deus homo vel in excelſum mõtem vel in ſanctam ciuitatem a diabolo aſſumptus, mẽs refugit: humane hoc audire aures expaueſcunt. Quã tamẽ nõ eſſe incredibilia iſta cognoſcimus: ſi in illo etiã alia facta penſamus. Certe iniquoꝛum omnium dia-

bolus caput eſt: et huiꝰ capitis
membꝛa ſunt oẽs iniqui. Non-
ne mẽbꝛũ diaboli fuit pilatus?
Judei etiã perſequentes: ꝗ mi-
lites xp̃m crucifigentes? Quid
mirũ fratres ſi ſe dominꝰ ab il-
lo permiſit in montem duci: q̃
ſe pertulit a mẽbꝛis eius cruci
8 figi. ℟. Tribularer ſi neſcirem mi
ſericoꝛdias tuas dñe: tu dixiſti nolo
moꝛtem peccatoꝛis: ſed magis vt cõ-
uertatur et viuat. Qui chananeam ⁊
publicanum vocaſti ad penitentiam.
℣. Et petrum lachꝛymantem ſuſce-
piſti miſericoꝛs dñe. Qui. Lec. ix.

Non eſt ergo indignum redẽ-
ptoꝛi noſtro ꝙ tentari voluit: q̃
venerat occidi. Juſtuꝫ quippe
erat vt ſic tentationes noſtras
ſuis tentationibus vinceret: ſi-
cut moꝛtẽ noſtram venerat ſua
moꝛte ſuperare. Sed ſciendum
nobis eſt quia tribus modis tẽ-
tatio agitur: ſuggeſtione/ dele-
ctatione/ cõſenſu. Et nos cum
tẽtamur: plerũꝗ in delectatio-
9 nem labimur. ℟. Ductus eſt ie-
ſus in deſertum a ſpiritu vt tentare
tur a diabolo. Et accedens tẽtatoꝛ di
xit ei. Si filius dei es/ dic vt lapides
iſti panes fiant. ℣. Et cum ieiunaſ-
ſet quadraginta diebus ⁊ quadragin
ta noctibus poſtea eſuriit. Et. Gloꝛia
pri. Si filiꝰ. Fer. ℟. Angelis ſuis
mãdauit de te vt cuſtodiant te in om
nibus vijs tuis. In manibus poꝛta-
bũt te. Ne vnq̃ offendas ad lapidem
pedem tuum. ℣. Super aſpidẽ ⁊ ba-
ſiliſcum ambulabis/ et conculcabis
leonem et dꝛaconem. In manibus.
Gloꝛia patri. Ne vnq̃. Hoc ℟. erit
tertium quotiens dicet̃ de. iij.

nocturⁿ. per hebdomadam/ ſcꝫ
de tempoꝛali. ℣. Ipſe liberauit.
℟. De laqueo. In laudibus. an.
Coꝛ mundũ crea in me deus: ⁊ ſpi- 1
ritum rectum innoua in viſceribus
meis. ps. Miſerere. an. O domi- 2
ne ſaluum me fac/ o domine bene pꝛo
ſperare. ps. Confitemini. an. Sic 3
benedicã te in vita mea domine: ⁊ in
nomine tuo leuabo manus meas. ps.
Deus deus meꝰ. an. In ſpiritu hu- 4
militatis et in animo contrito ſuſci-
piamur domine a te: et ſic fiat ſacri-
ficium noſtrũ vt a te ſuſcipiatur ho-
die/ et placeat tibi domine deus. ps.
Benedicite. an. Laudate deũ celi
celoꝝ et aque omnes. ps. Laudate. 5
cap. Hoꝛtamur vos. Hymnus.

Audi benigne conditoꝛ/ no-
ſtras pꝛeces cũ fletibus:
in hoc ſacro ieiunio/ fuſas qua-
dꝛagenario.

Scrutatoꝛ alme coꝛdiũ/ infir-
ma tu ſcis virium: ad te reuer-
ſis exhibe/ remiſſionis gratiã.

Multum quidem peccauimꝰ/
ſed parce confitentibus: ad lau-
dem tui nominis/ confer mede-
lam languidis.

Sic coꝛpus extra conteri/ do-
na per abſtinentiam: ieiunet
vt mens ſobꝛia/ a labe pꝛoꝛſus
criminum.

Pꝛeſta beata trinitas. ℣. Scu-
to circundabit. ℟. Non timebis. an.
Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpi-
ritu vt tentaretur a diabolo: et cum
ieiunaſſet quadraginta diebꝰ et qua-
draginta noctibꝰ/ poſtea eſuriit. ps.
Benedictus. oro. Deus qui ec-
cleſiam. Ad .i. mat. an. Jeſus au-
tem cum ieiunaſſet quadraginta die

dies et quadraginta noctibus/poſtea eſuriit. ps. Deus deus meus reſpice. Ad.iij.ãn. Nõ in ſolo pane viuit homo: ſed in omni verbo quod procedit de ore dei. ps. Legẽ pone. cap. Hortamur. ℞. Participẽ Chorus proſequat᷑. me fac deus omniũ timentiũ te. Et cuſtodientium mãdata tua. Clericus dicat Vſus Aſpice in me et miſerere mei ſecũdũ iudicium diligentiũ nomen tuũ. Et. Gloria patri. Participem. V⁹. Dicet dño. ℞. Suſceptor me⁹. Ad.vj.ã. Tũc aſſumpſit eũ diabolus in ſanctã ciuitatẽ et ſtatuit eũ ſupra pinnaculũ templi/et dixit ei: ſi filius dei es mitte te deorſum. ps. Defecit. Cap.

ij. Corint. vj. A Ecce nũc tẽpus acceptabile/ ecce nũc dies ſalutis: nemini dantes vllam offenſionem vt nõ vituperet᷑ miniſterium noſtrũ. ℞. Ab omni Chor⁹ proſequatur. via mala prohibui pedes meos. Ut cuſtodiam mãdata tua dñe. Clericus. V. A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu legem poſuiſti mihi. Ut cuſto. Gloria patri. Ab omni. V. Ipſe liberauit me. Ad.ix.ã. Uade ſathana: non tentabis dominum deum tuum. ps. Mirabilia. Cap.

vbi ſ In omnibus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros: in multa patiẽtia/ in ieiunijs multis/ per arma iuſtitie. ℞. Declara Chorus proſequat᷑. ſuper nos deus Tuam miſericordiã. Vſus. Declaratio ſermonũ tuorum dat intellectum domine. Tuam. Gloria patri. Declara. V. Scapulis ſuis. Ad veſperas ãn. Sede a dextris. ps Dixit dñs. cap. Hortamur. ℞. Eſto nobis domine Chorus proſequatur. Turris fortitudinis. Clericus dicat verſum A facie inimici. Turris forti. Gloria patri. Eſto nobis. Hoc ℞. dicit᷑ quotidie ad veſpãs per.xv.dies/ niſi i ſabbato ⁊ in feſtis ſanctorũ. hy⁹. Ex more docti. V⁹. Angelis ſuis. ãn. Reliquit eũ tẽtator: ⁊ acceſſerũt angeli et miniſtrabant ei. ps. Magnificat. oro. Deus qui eccleſiam. Supradictus ordo verſuũ huius dominice ad vtraſq̧ veſperas ⁊ ad matut᷑. et ad alias horas ſeruet᷑ vſq̧ ad paſſionẽ dñi/ tam in ferijs ꝙ in dominicis quando de tẽporali agitur: excepto ꝙ quando V⁹ Ipſe liberauit. dicit᷑ ante lect. tunc ante laudes dicitur Vſus Scapulis.

¶ Feria.ij. prime hebd.xl. Ad matut᷑. Inuitato. Uenite exultemus domino. ps. Ipſum. hymn⁹. Summi largitor. In noctur. ã. Dñe defenſor. ps. Dñs illuminatio. et cetere ãne cũ ſuis ps illius fer᷑. Quotidie per hebd. dicitur V. et ℞. ad matut᷑. ſcdm ordinem noctur. hiſto. do. quando de tẽporali agitur: ita tamẽ ꝙ ℞ia ferialia non omittant᷑. Nota ꝙ ſi feſtũ.ix.lect᷑. hac die contigerit/ tunc omittant᷑ lect᷑. de hac ſecunda feria illo anno. Eodẽ modo fiat per totã hebdomadam. Lectiones de ſermone beati Maximi epi. Lectio.j.

Ante dies deuotionis quadrageſime predicantes ſacrarum literarũ exempla protulimus/ quibus approbarem⁹ hũc quadragenarium numerũ non eſſe ab hominibus conſtiſtitutum: ſed diuinitus conſecratum. Nec terrena cogitatione initiatum: ſed celeſti maieſtate preceptum. Lectio ſecunda.

Atq; ideo qui conſtitutum ieiuniū vna die manducando preterit: nō vnius diei violator accuſatur / ſed et totius quadrageſime tranſgreſſor arguit̄. Le. iij.

Unde bonum eſt homini vt ad diem ſine labore ieiunet: et totius quadrageſime conſequat̄ pariter ſanctitatē. Hec autem non tam ſacerdotum precepta q̄ dei ſunt. Atq; ideo q̄ ea ſpernit / nō ſacerdotem ſpernit: ſed chriſtum qui in ſuo loquitur ſacerdote. Uſus. Ipſe liberauit me. In laudib⁹ añ. et pſalmi illius ferie. Cap̄m. Conuertimini. Hy⁹. Audi benigne. V⁹. Scuto circūdabit. Añ. Uenite benedicti patris mei: percipite regnū quod vobis paratū eſt ab origine mundi. Ps Benedict⁹.

Deinde dicunt̄ preces feriales cū pſalmo Miſerere. et cū pſo Dñe ne in furore. i. qui dicet̄ poſt pſm Miſerere. Et ſciendū eſt q̄ p oēs hor̄. per totā .xl. quā de fer. agit̄ vnus de ſeptē pſis penitētialibus ſuo ordine poſt pſm Miſerere dicet̄ / niſi ad tertiam: tūc enim dicet̄ pſal Deus miſereatur noſtri. loco pſalmi Miſerere. Et ſi feſtū .ix. lec. in craſtino ſequatur: tunc ad nonā tres vltimi pſalmi dicātur. Similiter fiat i ſabbato. Oro.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: et vt ieiuniū nobis quadrageſimale proficiat: mētes noſtras celeſtib⁹ inſtrue diſciplinis. Per dñm. Ad .j. añ. Uiuo ego dicit dñs: nolo mortē peccatoris: ſed magis vt conuertatur et viuat. Ps Deus in noīe. Cetera oia q̄ ad .j. pertinēt expleātur.

Omni die p totā .xl. vſq; ad cenā dñi quā de fer. agitur: ſtatim poſt primā añ miſſam capitalē ſit cōmēdatio a iacēs: niſi in craſtino duplicis feſti. Et dr ſine nota quaſi Dirige. ſine nota ſbcelle, hoc modo. Sup ps. añ. Requiē eternam. Ps. Beati immaculati. vt ſupra ſcriptū eſt in pria do. aduen. dñi poſt .ij. dñi. Ad tertiā añ. Per arma iuſtitie virtutis dei cōmēdemus noſmetipſos i multa patientia. Ps Legem pone. Cap̄m.

Conuertimini ad dominū deum noſtrū / quia benignus et miſericors eſt: patiens et multū miſericors / et preſtabilis ſuper maliciā. R̄ Participem. Johelis .ij.

G

Ab hac die vſq; ad .iiij. fer. ante paſcha quā de fer. agitur: poſt tertiā dicunt̄ .xv. pſalmi graduū p omni populo dei hoc modo. Añ. Ne reminiſcaris. Ps. Ad dñm cū tribularer. vſq; ad pſalmū Laudate nomen dñi. Hic nūq̄ dr ps Laudate dñm i ſanctis eius. poſt pſm Ecce nūc. et dicit̄ poſt vnūquēq; pſm Gloria patri. cū letania et collectis ſubſequētibus. Et quicq̄d dicat ſacerdos de letania: chorus idē repetat plene et integre vſq; ad ꝑlationē ℣ Ut pacē nobis dones. Tūc reſpōdeat chorus tm̄ Te rogamus audi nos. et ſic de ſingulis vſq; ad Fili dei. Te rogamus audi nos. tūc cū reſpōdeat chor⁹ idē. et ſic de ſingulis vſqȝ dicũ dr **Kyrie eleiſon. Xpe eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater nr. Et ne nos** Et notandũ eſt q̃ omi die fer. dr leta. ſicut in. ij. fer. vſqȝ ad martyres/ et a **Propitius.** vſqȝ ad finem. Preces ⁊ collecte q̃ hac die/ ceteris etiã fer. dũr: ⁊ hec oĩa in pſtratione tã a ſacer. q̃ a toto choro ſine nota dicunt̃. Ad. vi. añ. **Cõmẽdemus noſmetipſos i multa patiẽtia: in ieiunijs multis p arma iuſtitie.** ps. **Defecit.** Capitulum.

Eſaie lv. B **Derelinquat impius viã ſuã ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas: et reuertat̃ ad dñz et miſerebit̃ ei⁹: ⁊ ad deũ nrm quoniã multus eſt ad ignoſcẽdũ.** ℟. **Ab omi via.** Et ſciẽdũ eſt q̃ omi die p totã. xl. ſex in diebus fer. dicunt̃ oẽs hore ante miſſam. Ad. tr. añ. **Aduenerũt nobis dies penitẽtie ad redimenda peccã et ſaluandas aias.** ps. **Mirabilia.** cphm.

Eſaie lviij. B **Frange eſurienti panẽ tuũ: ⁊ egenos vagoſqȝ induc in domũ tuã. cũ videris nudũ operi eũ: et carnẽ tuã ne deſpexeris/ ait dñs oĩpotẽs.** ℟. **Declara ſup nos.** Hec predicte añe ſup hor. quotidie dicunt̃ qñ de fer. agit̃ vſqȝ ad paſſionẽ dñi. cap̃. vero et ℟. p. xv. dies dñr. Quotidie p totã. xl. de quocũqȝ ſit ſeruit. dicunt̃ veſp. poſt miſ. ante prãdiũ: niſi ſolũmodo i do. dieb⁹. In oibus fer. p totã. xl. vſqȝ ad. iiij. fer. ante paſc. poſt miſ. ante veſ. dr **Placebo** niſi in ſequen. die fiãt. ix. lec. ⁊ niſi qñ corpus in craſti. ſepeliẽdũ ſit. Si ṽo tale corp⁹ ſit. dr **Placebo.** et **Dirige.** poſt prandiũ ante cõpleto. more ſolito ſez vſqȝ ad lau. ¶ Nota q̃ qñ i duplici feſ. nõ dr **Placebo** et **Dirige** in ſeqñ. fer. nõ dicitur cõmendatio nec miſſa pro defunctis. Ad veſperas añe et pſalmi fer. Cap̃m.

Eze xviij B **Anima q̃ peccauerit ipſa morietur: filius nõ portabit iniq̃tatẽ patris/ ⁊ pater nõ portabit iniq̃tatẽ filij: ait dñs omnipotẽs.** Hoc cap̃. dr quotidie ad veſ. vſqȝ ad paſſionẽ dñi qñ de fer. agit̃. ℟. **Eſto nobis.** hy⁹. **Ex more.** V⁹. **Angelis ſuis.** añ. **Quod vni ex minimis meis feciſtis: mihi feciſtis dicit dñs.** ps. **Magñt.** oro.

Abſolue q̃ſumus dñe noſtrorũ omniũ vincula delictorũ: et quicq̃d pro eis meremur ppitiatus auerte. Per dñm.

Predicti hymni precedẽtis do. dicunt̃ in ſuis locis p. xv. dies. Pulſatobis ad collationẽ: ſed ⁊ vtraqȝ vice tñ in duplici feſt. q̃ in alijs cũ vna ſola cãpana: dicitur vigi. mor. ſcȝ **Dirige.** vſqȝ ad laud. ſed poſt. vi. ℟. dicitur **Kyrie eleiſon. Xpe eleiſon. Kyrie el. Pater noſter.** ſine pronũciatione **Et ne nos.** Dẽ ps **Exaltabo.** deinde p̃ces cũ coll'. vt̃s in aduẽtu. Poſtea immediate legat̃ collatio: ſez liber paſtoralis beati grego. pape q̃ ſic incipit **Paſtoralis cure.** vel dialogus eiuſdẽ grego. de miraculis ſanctorũ patrum q̃ ſic incipit **Quadam die nimis.** que quidẽ collatio quotidie ab hinc vſqȝ ad cenã dñi ante cõpleto. exceptis tñ diebus do. in pulpito leget̃ habitu nonmutato: ſic **Jube dñe bñdicere.** Excellentioꝛ qui eſt in choꝛo dicat bñdictionē: et cū pꝛo diſcretione ſatis lectū fuerit: dr̄ **Tu autē.** Lectoꝛ ꝟo pꝛoſequat᷑ **dñe miſerere nr̄i.** Ad quā etiā collationē legēdā ita ſcribant᷑ clerici ꝙ ſemꝑ fiat inceptio ab excellētioꝛe ex pte choꝛi: et legat᷑ in ſupioꝛi gradu uſqꝫ ad paſſionē dñi. Sab. autē in paſſione dñi. ⁊ deinceps legat᷑ in. ij. foꝛma, ita tñ ꝙ in. iiij. fer. an̄ paſcha in. j. foꝛma legat᷑. In feſtis tñ dup. q̄ infra paſſionē celebrant᷑: in ſupioꝛi gradu legat᷑. Finita collatiōe ſtatim pulſat᷑ ad cōple. cū unica cāpana: ſed in dupli. feſtis cū duabus: ⁊ hoc ſemꝑ ſemel: ⁊ ſequat᷑ cōpleto. vrs. Sciēdū eſt ꝙ quotiēſcūqꝫ dr̄ **Placebo.** poſt miſſam an̄ veſpe. per totā. xl. dr̄ **Dirige.** ante collationē uſqꝫ ad lau. tn̄ in cōgregatione cleri. Laudes vero dicunt᷑ poſt matuti. de die et de ſcā maria: ⁊ poſt lau. moꝛtu. dr̄ ps **Ad te leuaui.** ¶ Fer. iij. Inuita. ⁊c. vrs. Lectiōes de ſermone beati auguſtini epī. Lec. j.

PEnitētes penitētes penitētes (ſi tamē eſtis penitētes, ⁊ nō eſtis irridētes) mutate vitā, coꝛrigite moꝛes, ⁊ recōciliamini deo. Et vos enim cuꝫ catena paſcitis. Qua (inquit) catena q̄ ligaueritis in terris: erūt ligata ⁊ in celis. Audis ligaturam: et deo te putas facere impoſituram. Lectio ſecūda.

Penitētiā agis, genu flectis: Et irrides ⁊ ſubſannas patiētiā dei. Si penitēs es: penitet te. Si nō penitet te, penitēs non es. Si ergo penitet te: q̄re facis qđ male feciſti? Si feciſſe penitet, noli iterum facere. Si adhuc facis: ꝟe penitēs nō es.

Agēs penitētiā ⁊ recōciliat⁹ dū ſan⁹ eſt, ⁊ poſtea bene viuēs: ſecurus hinc trāſit ⁊ exit. L. iij. Agēs ꝟo penitētiā ad ultimū ⁊ reconciliat⁹: ſi ſecurus hinc exit ego ſecur⁹ nō ſū. Uñ ſecur⁹ ſum dico: ⁊ do ſecuritatē. Unde ſecur⁹ nō ſum, penitētiā dare poſſum: ſecuritatē dare nō poſſum. an̄. **Intrauit ieſus in tēplū dei: ⁊ eiiciebat oēs vēdētes ⁊ ementes, et menſas nūmulariorum et cathedras vēdētium colūbas euertit.**

ps. **Benedictus.** Oratio.

REſpice dñe familiā tuaꝫ: et p̄ſta ut apud te mēs nr̄a tuo deſiderio fulgeat, que ſe carnis maceratione caſtigat. Per do. Ad veſpas. an̄. **Abiit ieſus foras extra ciuitatē in bethaniā: ibiqꝫ docebat eos de regno dei.** ps. Magt.

AScēdāt ad te dñe p̄ces nr̄e: ⁊ ab eccleſia tua cūctā repelle nequitiā. Per do.

¶ Fer. iiij. Lectiones de ſermone beati leonis pape. Lc. j.

PRedicaturus vobis dilectiſſimi ſacratiſſimū maximūqꝫ ieiuniū: quo apti⁹ utar exoꝛdio q̄ ut ꝟbis apoſtoli in quo chꝛiſt⁹ loq̄bat᷑ incipiā: dicā qꝫ qđ lectū eſt, ecce nūc tēp⁹ acceptabile: ecce nūc dies ſalut(.

Quāuis enī dilectiſſimi L. ii. nulla ſint tēpoꝛa q̄ diuinis non ſint plena muneribus, et ſemper nobis ad miſericoꝛdiam dei per ipſius gratiam pꝛeſtet acceſſus: nunc tamen omnium mentes maioꝛi ſtudio ad ſpiritales pꝛofectus moueri/ et ampliori fiducia animari opoꝛtet: quādo ad vniuerſa pietatis officia illius nos diei in quo redēpti ſumꝰ recurſus inuitat. l. iii.

Et excellens ſuper omnia dominice paſſionis ſacramētum/ purificatis coꝛpoꝛibꝰ ⁊ animis celebꝛemꝰ. Nō enī in ſola abſtinētia cibi ſtat noſtri ſumma ieiunij: aut fructuoſe coꝛpoꝛi eſca ſubtrahitur/ niſi mens ab iniquitate reuocetur: ⁊ ab obtrectationibus cohibeatur. An. Generatio hec praua et peruerſa ſignū querit: ⁊ ſignū nō dabit ei niſi ſignū ione ꝓphete. ps. Bndictꝰ. Or.

Preces noſtras queſumꝰ domine clementer exaudi: et cōtra cuncta nobis aduerſantia/ dexteram tue maieſtatis extēde. Per dominum. Ad veſperas. An. Sicut fuit ionas in vētre ceti tribus diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibus: ita erit filius hominis in coꝛde terre. ps. Magnificat. Oꝛatio.

Mentes noſtras queſumꝰ domine lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimꝰ que agenda ſunt/ et que recta ſunt agere valeamus. Per do.

¶ Feria quinta. Lectiones de ſermone bti leonis pape. Lc. i.

Apoſtolica dilectiſſimi doctrina nos admonet: vt deponētes veterem hominem cū actibus ſuis de die in diem ſancta conuerſatione renouemur. Si enim templum dei ſumus: et mentium noſtrarum ſpiritus ſanctus habitatoꝛ eſt dicēte apoſtolo (vos enim eſtis templū dei viui) multa nobis vigilantia laboꝛādum eſt/ vt coꝛdis noſtri receptaculum tanto hoſpite nō ſit indignum. Lectio. ii.

Et ſicut in domibus manu factis laudabili diligentia ꝓuidēdum eſt vt ſi quid aut infuſione imbꝛium/ aut turbine pꝛocellaꝝ/ vel ipſa fuerit antiquitate coꝛruptum: cito in integrum cura reſtituat: ita iugi opoꝛtet pꝛecaueri ſollicitudine nequid i noſtris animis incōpoſitū/ neqd inueniatur immūdū. Lec. iii.

Quamuis enim edificium noſtrum ſine ope ſui non ſubſiſtat artificis: nec fabꝛica nr̄a poſſit eſſe incolumis/ niſi et pꝛotectio pꝛefuerit conditoꝛis: tamē quia rationabiles lapides ſumus et viua maceries: ſic nos auctoꝛis noſtri extruit manus/ vt cum opifice ſuo etiam is qui reparatur operetur. Tu autē. An. Si vos manſeritis in ſermone meo: vere diſcipuli mei eritis/ et cognoſcetis veritatem: ⁊ veritas liberabit vos. ps. Bndictus. Oꝛatio.

Omnipotens ſempiterne deus qui in obſeruatione ieiunij ⁊ eleemoſynaꝝ largitione/ noſtroꝛum poſuiſti remedia peccatoꝝ: concede nos mente et coꝛpoꝛe ſemper tibi eſſe deuotos. Per. Ad veſperas. aña. Ego enim ex deo proceſſi et veni: neqꝫ enim a meipſo veni: ſed pater meꝰ ille me miſit. ps. Magt. Oꝛatio.

DA queſumꝰ dñe populis xpianis / ⁊ q̄ ꝓfitentur agnoſcere: ⁊ celeſte munus diligere qđ frequentant. Per do.

¶ Feria ſexta lect. de ſermone beati maximi epiſcopi. Lec. j.

AVdiſtis fratres chariſſimi (ſicut euangelica tuba cecinit) dñm ac redẽptorem noſtrum aduerſus tẽtamenta diaboli reluctantem quidẽ verbis / ſed ſpũ dimicãtẽ. Sermone eñi certamen agit: ſed peragit maieſtate victoriã. Tu aũt. Lec. ij.

Nec ſine ingenti myſterio huiuſmodi putemꝰ eſſe cõflictuz: in quo aut acceſſus diabolus in ꝟbo prorũpit / aut rex dñs oim̃ tẽtatori ſuo ꝟbis nihilominus reſpondere dignat̃. Lectio. iij.

In his autẽ omnibꝰ noſtre ſalutis eſt ratio. Pro nobis ſaluator eſuriijt: ꝓ nobis tentari voluit. Nos in illo vincimꝰ: quia nos ſumus ei cauſa vincendi. Nã quis ambiget vnigenituz patris (cui nulla obuiare poterat creatura) ꝓ illis iniijſſe certamen: quoꝝ carne ſe veſtiuit?

Aña. Angelus domini deſcendebat de celo / mouebatur aqua et ſanabatur vnus. ps. Benedictus. Oro.

ESto dñe propitius plebi tue: et quã tibi facis eſſe deuotam / benigno refoue miſeratus auxilio. Per. Ad veſp. ã. Qui me ſanũ fecit ille mihi precepit / tolle grabatũ tuum et ambula in pace. ps. Magnificat. Oratio.

EXaudi nos miſericors deus: et mentibus noſtris gratie tue lumen oſtende. Per dñm. ¶ Sabbato. Lect. de ſermone beati maximi epĩ. lec. j.

COnflictus iſte mirabilis / quem inter celi regem ⁊ regis celeſtis tyrannum fuiſſe charitatis veſtre auribus ſancti euangelij lectio decurſe teſtata eſt: dominice incarnationis nobis triumphale myſterium ſonat. Tu aũt. Lectio. ij.

Itaqꝫ cum videret leo ille feralis agnum dei poſt longiſſimũ atqꝫ cõtinuũ q̄dragita dierũ ac noctiuz ieiuniũ eſurire: ⁊ eſurientem deũ eſſe non crederet: arte illum callidiſſime tentationis aggreditur dicẽs. Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiant. Lectio tertia.

Cogitabat (vt exiſtimo) apud ſe tanti artifex doli: ⁊ dicebat. Si hic eſt cuius precepto eſurientibꝰ per deſerta populis manna fluxit e celo: poterit nũc in panem lapides trãſfigurare: ⁊ ſi nõ mea petitione / ſua tamen neceſſitate qui eſurit. Quod ſi fecerit / deum probabo: ſi nequiuerit hominem deprehendam.

Añ. Aſſumpſit ieſus diſcipulos ſuos et aſcendit in montem: et transfiguratus eſt ante eos. ps. Bñdictꝰ. or.

POpulum tuum queſumꝰ domine ꝓpitiatus reſpice: atqꝫ ab eo flagella tue iracundie clemẽter auerte. Per.

¶ Dñica. ij. xl. tota cantet̃ hiſto. Feria. v. cantetur. j. R̷. fe. ⁊ aliud in ſab. cum R̷. Pater peccaui. Tamẽ in anno biſſextili ſtat 1 A

ſeruitium de apoſtolo in ſabba.⁊ tunc.2.℟.fer.in.6.fer.dicatur:
et ℟.Pater peccaui in hoc anno pꝛetermittatur. Et tūc ab hoc
ſabbato vſq; ad inceptionem hiſtorie In principio. accipiatur
2 A 1.D.pꝛo litera dominicali:et inchoetur ad.3.do.xl. ¶ Dñica.1.
xl.de ſeruitio do.Feria.4.et.5.de feſt.ix.lect.omnia de cōmuni
vnius confeſ.⁊ pontifi.Feria.6.dicitur.1.℟.fer.et aliud in ſab
3 A ba.cū ℟.Pater peccaui.¶ Dñica.2.xl.tota cantetur hiſto. Fe-
ria.4.dicitur.1.℟.fer.et aliud in ſabba.cū ℟.Pater peccaui.
4 A ¶ Dñica.2.xl.tota cantetur hiſto.et feſt.ſancti gregorij differa
tur in craſti.⁊ ad.2.veſpas que erunt de feſ.fiat ſolen. memo.de
do. In.5.fer.dicit.1.℟.fe.et aliud in.6.fer.et ℟.Pater pecca
ui.eo anno pꝛetermittit.Sabba.de ſancto edvvardo. cap̄. Bea
5 A tus vir qui in ſapientia. ¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio do.Secunde
veſpe erunt de ſancto cuthberto:⁊ ſolen.memo.de do.In.6.fer.
dicitur.7.℟.hiſto.cum.2.℟.fe.⁊ ℟.Pater peccaui.pꝛetermit
titur.Sabba.de annuncia. Secūde veſpe erunt de feſ.et ſolen.
6 B memo.de do.¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio do.In.6.fe.dicitur.1.℟.
fer.et aliud in ſabba.cum ℟.Pater peccaui.Feria.5.de ſancto
mathia.In anno biſſextili fiat ſeruitium de apoſtolo in.6.fer.et
1.℟.fe.in.5.fe.dicitur. Et tunc ab hoc ſabba.vſq; ad inceptio
nem hiſto.In principio accipiatur.1.A.et inchoetur ad.3.do.xl.
2 B ¶ Dñica.2.xl.tota dicitur hiſto.Fer.3.et.4.de feſt.ix.lect.om
nia de cōmuni vnius confeſ.⁊ pontifi.Pꝛimum ℟.fe.in.6.fe.
3 B cantetur:⁊ aliud in ſabba.cum ℟.Pater peccaui. ¶ Dñica.2.
xl.de ſeruitio do.Feria.4.dicitur.1.℟.fe.⁊ aliud in.6.fe.⁊ ℟.
Pater peccaui pꝛetermittit.Sabba.de ſancto grego.cap̄. Ecce
4 B ſacerdos.Secūde veſpe erunt de feſ.⁊ ſolen.memo.de do.¶ Do
minica.2.xl.de ſeruitio do.In.4.fe.dicitur.1.℟.fe. et aliud in
ſabba.cū reſpō.Pater peccaui.Feria.6.de ſancto edvvardo.cp̄.
Beatus vir qui in ſapiētia ℟.Beatus vir qui ſuffert. Añ. Iſte
5 B ſanctus.¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio dñicali:et feſ.ſancti cuthberti
vſq; in.3.fe.differatur. et in.5. fe.vz.1. reſpō.fe.et alia duo in
ſabba.Feria.6.de annuncia.⁊ ſolen.memo.de ieiunio ad vtraſ
6 C q; veſpe.ſed non ad miſſam.¶ Dñica.2.xl.de ſerui.do.Secunde
veſpe erunt de ſancto petro:et ſolen.memo.de do. In.6.fe.dicit
1.℟.fer.et aliud in ſabba.cū.reſpō.Pater peccaui. Fer.4.de
apoſtolo.Tamen in anno biſſextili fiat ſerui.de apoſtolo in.5.fe.
Et ab hoc ſabbato vſq; ad inceptionē hiſto.In principio accipia
2 C tur.1.B pꝛo litera do. et inchoetur ad.3.do.xl. ¶ Dñica.2. xl.
de ſeruitio do.Feria.2.et.3.de ſanctis.ix.lect.omnia de cōmuni
vnius confeſſo.et pontifi. Feria.6.dicitur.1.℟.fer.et aliud in
3 C ſabba.cum ℟.Pater peccaui. ¶ Dñica.2.xl.de ſerui.do.et nō

hil de virgi. niſi memo.ad matuti.et ad veſpe. de ſancta maria.
Feria.4.dicitur.1.℟.fer.et aliud in ſabba.cum ℟.Pater pec-
caui. Fer.6.de ſancto grego.cap.Ecce ſacerdos. ¶ Dñica.2.xl. 4 C
de ſerui.do. In.4.fe.dicitur.1.℟.fe. et aliud in.6.feria et ℟. 5 C
Pater peccaui. pretermittitur.¶ Dñica.2.xl.tota dicit̄ hiſto.et
feſt.ſācti benedicti differatur in craſti. In.6.fe.dicitur.1.℟.fe.
et aliud in ſabba.cum ℟.Pater peccaui. Fer.5.de annūcia.et
memo.de ieiunio ad vtraſqꝫ veſpas ⁊ ad matuti.ſꝫ nō ad miſſam.
¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio do.Feria.4.dicitur.1.℟.fer.et aliud 1 D
in ſabba.cum ℟.Pater peccaui.¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio do.⁊ 2 D
feſ.ſancti petri differatur in craſti.Fer.6.dicitur.1.℟.fer.⁊ aliud
in ſabbato cum ℟.Pater peccaui. In anno biſſextili fiat ſeruitium
de ſancto mathia in.4.fer.Et ab hinc vſqꝫ ad inceptionē
hiſto.In principio. accipiatur .C. pro litera dñicali:⁊ inchoet̄
ad.3.do.xl.¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio do.⁊ feſt.ſancti dauid differatur 3 D
vſqꝫ ad.3.fer.Fer.2.et.3.de feſt.ix.lec.Oro ⁊c.de cōmuni
vnius confeſſo.⁊ pontifi.In.6.fer.dicitur.1.℟.fer. et aliud in
ſabbato cū ℟.Pater peccaui. ¶ Dominica.2.xl.de ſeruitio do. 4 D
In.4.fer.dicitur.1.℟.fer.⁊ aliud in ſabbato cū ℟.Pater peccaui. 5 D
¶ Dominica.2.xl.de ſeruitio do.In.5.feria dicitur ℟.fe. 1 E
et ℟.Pater peccaui. in hoc anno pretermittitur.¶ Dñica.2.xl.
de ſeruitio do.In quarta fer.dicit̄.1.℟.fer.⁊ aliud in.6.fer.et 2 E
℟.Pater peccaui. pretermittitur.¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio do.
Secunde veſpe erunt de apoſtolo:⁊ ſolen.memo.de do.Fer.5.dicitur.1.℟.fer.et aliud in.6.fer.et ℟.Pater peccaui. in hoc anno
pretermittitur. Sabbato de ſancto dauid.ix.lect.omnia de
communi vnius confeſſo.et pontifi.In anno biſſextili fiat ſerui.
de apoſtolo in.3.fer.Et ab hinc vſqꝫ ad inceptionem hiſtorie In
principio. accipiatur .D.pro litera do.et inchoetur ad.3.do.xl. 3 E
¶ Dominica.2.xl.de ſeruitio do.et feſt.ſancti cedde differatur in
craſti.Feria.2.de ſancto cedda.ix.lect.omnia de cōmuni vnius
confeſſo.⁊ pontifi.Feria.5.dicitur.1.℟.fer.et aliud in ſabbato 4 E
cum ℟.Pater peccaui.¶ Dñica.2.xl.de ſeruitio do.In.5.fer. 5 E
dicitur.1.℟.fer.et aliud in ſabba.cū ℟.Pater peccaui.¶ Dominica.2.xl.de ſeruitio do.In.4.fer.dicitur.℟.fer.et aliud in 1 F
ſabba.cū ℟.Pater peccaui.¶ Do.2.xl.de ſeruit.do.In.4.fe.dī
1.℟.fe.⁊ aliud in ſab.cū ℟.Pater peccaui.¶ Do.2.xl.de ſerui. 2 F
do.⁊ feſ.apoſtoli differat̄ in craſti.Scđe veſpe erūt de apl'o.⁊ ſolē.mēo.de do.Fer.5.℟ia fe.cātent̄:⁊ ℟.Pat.peccaui. ꝑtermittit̄.Fer.6.⁊ ſab.de feſ.ix.lec.oīa de cōi vni⁹ ꝯfeſ.⁊ pōti.Si fuerit
ann⁹ biſſextil'.tūc ab hoc ſab.vſqꝫ ad iceptionē hiſto.in prīcipio.
accipiat̄ .E. ꝑ lr̄a do.⁊ ichoet̄ ad.3.do.xl.¶ Do.2.xl.de ſeru. 3 F

ni. do. Ad pꝛimas veſp. fiat memo. de. ſ. cedda. Fer. 4. dicitur. 1.
℟. fe. et aliud in ſabba. cū ℟. Pater peccaui. Fer. 6. memo. de
4 A virgi. ad veſ. ⁊ ad matu. de. ſ. maria. ¶ Dñica. 2. xl. de ſerui. do.
5 A Fer. 5. dꝛ. 1. ℟. fe. ⁊ aliud in ſab. cū ℟. Pater peccaui. ¶ Dñica
2. xl. de ſerui. do. Fer. 6. dꝛ. 1. ℟. fe. et aliud in ſab. cū ℟. Pater
1 G peccaui. ¶ Dñica. 2. xl. de ſerui. do. Fer. 4. dꝛ. 1. ℟. fe. ⁊ aliud in
6. fer. ⁊ ℟. Pater peccaui. pꝛetermittit. In anno biſſextili fiat
ſerui. de apoſtolo in. 2. fer. pꝛoxime ſequēti. Et in ſabba. cantet
℟. fer. cū ℟. Pater peccaui. Et tūc ab hoc ſabba. vſq; ad ince-
ptionē hiſto. In pꝛincipio accipiat. ſ. E. pꝛo littera do. ⁊ inchoet
2 G ad. 3. do. xl. ¶ Dñica. 2. xl. de ſerui. do. Feria. 4. dicit. 1. ℟. fer.
et aliud in ſabba. cū ℟. Pater peccaui. Feria. 5. et. 6. de ſanctis
3 G ix. lect. omnia de cōi vnius cōfeſ. ⁊ ponti. ¶ Dñica. 2. xl. de ſerui.
do. Feria. 4. dꝛ. 1. ℟. fe. ⁊ aliud in ſabba. cū ℟. Pater peccaui.
4 G ¶ Dñica. 2. xl. de ſerui. do. Secūde veſpe erūt de ſancto grego.
caꝑ. Ecce ſacerdos. Feria. 5. dꝛ. 1. ℟. fer. ⁊ aliud in ſabba cum
5 G ℟. Pater peccaui. ¶ Dominica. 2. xl. de ſeruitio do. ⁊ feſ. ſancti
edvvardi differatur in craſtinū: ⁊ in. 6. feria dicit pꝛimum ℟.
fer. et aliud in ſabbato cum ℟. Pater peccaui.

¶ Dñica. ij. xl. ad veſpas An. Benedictus. ps. Ipſum. Caꝑm. Rogamus vos et obſecramus in dño ieſu: vt quēadmodū accepiſtis a nobis quomodo vos opoꝛteat ambulare ⁊ placere deo: ſic et ambuletis vt abundetis magis. ℟. Det tibi deus. hy⁹. Ex moꝛe docti. ℣. Angelis ſuis. An. Dñe bonum eſt nos hic eſſe: ſi vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum/ moyſi vnum/ et helie vnum. ps. Magnificat. oꝛo.

Deus qui conſpicis omni nos virtute deſtitui/ interius exteriuſq; cuſtodi: vt ab oībus aduerſitatib⁹ muniamur in coꝛpoꝛe: et a prauis cogitationibus mūdemur in mēte. P.

Ad matutinas Inuitato. Deus magnus dñs/ Et rex magnus ſuper omnes deos. ps. Venite. hymn⁹. Summi largi. In. i. noctur. An. Seruite. ps. Beatus vir. ℣. Dixi dño. Hac die in. i. noctur. ⁊ per hebdo. legantur lect. de iſaac quando de tempoꝛali agitur vſq; ad Joſeph. Lctō pma. Gē. xx A

Senuit iſaac: ⁊ caligauerunt oculi eius: ⁊ clare videre non poterat. Vocauitq; eſau filium ſuum maioꝛem: ⁊ ait illi. Fili mi. Qui reſpōdit. Adſum. Cui pat. Vides (inqt) q̄ ſenuerim: ⁊ ignoꝛē diē moꝛtis mee. Sume arma tua ⁊ pharetrā ⁊ arcū: ⁊ egredere foꝛas. Cūq; venatu aliquid appꝛehēderis: fac mihi inde pulmētum ſicut velle me noſti: ⁊ affer vt comedā/ et benedicat tibi anima mea anteq̄ moꝛiar. i ℟. Tolle arma tua et pharetram et arcū: et affer de venatione tua vt comedam. Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cumq; venatu aliquid attuleris: fac mihi inde pulmētum vt comedā. Et bñdicat. Lec. ij.

Quod cū audiſſet rebecca et ille abiiſſet in agrum vt iuſſionē patris expleret: dixit filio ſuo iacob. Audiui patrem tuū loquentē cū eſau fratre tuo: ⁊ dicentē ei. Affer mihi de venatione tua, ⁊ fac mihi cibos vt comedā: ⁊ benedicam tibi corā dño anteꝙ̄ moriar.

2 ℟. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni quē benedixit dñs. Creſcere te faciat deus meus ſicut arenā maris: ⁊ donet tibi de rore celi benedictionem. Verſus. Qui maledixerit tibi ſit ille maledictus: et qui benedixerit tibi benedictionibus repleatur. Creſcere. Lectio. iij.

Nunc ergo fili mi acquieſce cōſilijs meis: et pergens ad gregem affer mihi duos hedos optimos, vt faciā ex eis eſcas patri tuo quibus libenter veſcitur: quas cū intuleris ⁊ comederit, benedicat tibi priuſꝙ̄ moriatur. Reſpondit iacob matri ſue. Noſti ꝙ eſau frater meus homo piloſus ſit: et ego lenis. Si attrectauerit me pater me⁹ et ſenſerit: timeo ne putet ſibi me voluiſſe illudere: ⁊ inducat ſuper me maledictionem pro benedictione.

3 ℟. Det tibi deus de rore celi ⁊ de pinguedine terre abundantiā: ſeruiant tibi tribus ⁊ populi. Eſto dominus fratrum tuoꝝ. ℣. Et incuruentur ante te filij matris tue. Eſto. Gloria patri. Eſto. In ij. nocturn. An. Bonoꝝ. ps. Cōſerua. ℣. Iſte liberauit me. Medie lec. ex ſermo bti Johānis epi. Lec. iiij.

Portabat rebecca geminos in vtero fratres: ante ortus principia bellatores. Certantes filios mater ante ſentit ꝙ̄ nouit: ante patitur ꝙ̄ videt: ante ſuſtinet ꝙ̄ agnoſcit. Licuit filioꝝ bella ſentire: quos nondū licuit generare. Certamen inter fratres in vtero geritur: bellū inter innatos committitur. Materna viſcera quatiuntur, nec ad ortus principia properatur: ſed ante pricipia noua certamina celebrantur. ℟. 4

Dum iret iacob de berſabee ⁊ pergeret aram: locutus eſt ei deus dicens. Terrā in qua dormis tibi dabo ⁊ ſemini tuo. ℣. Edificauit iacob ex lapidibus altare in honorē dñi fundens oleū deſup: ⁊ bñdixit ei deus dicēs: Terrā in qua dormis. Lectio. v.

Vellem tamē cauſas tāti certaminis noſcere: vellem iſtius pugne negocia tractare. Quid interceſſerat: quid factū fuerat. Que ratio pugnādi: ꝙ̄ cauſa vincendi. Quo ſpectatore id geritur: quo iudice celebratur. Quid victori promittitur: quid victo econtrario denegatur. Quis certare docuerat: quis pugnare mōſtrarat. Sed notum eſt cūctis iſtoꝝ certamine fratrū: cauſas duoꝝ exprimi populoꝝ. Vult enim de⁹ ante oſtēdere futura ꝙ̄ veniant. Sed futurorum preſcius deus: mōſtroſum certamē voluit exerceri.

5 ℟. Dū exiret iacob de terra ſua vidit gloriam dei, et ait: ꝙ̄ terribilis eſt locus iſte. Nō eſt hic aliud

niſi domus dei ⁊ porta celi. ℣. Vere dominꝰ eſt in loco iſto: et ego neſciebam. Non eſt hic aliud. Lectio .vj.

Decertandi affectus vincendi vota oſtendit. Sed mater certamē ſentire potuit: videre non potuit. Deniqꝫ interrogat dominū. Quid eſt (inquit) domine iſtud quod geritur? Quid eſt quod in vtero meo teſte tractatur? Duo ſunt (inquit dominꝰ) populi in vtero tuo: ⁊ due gentes de ventre tuo egredientur. Et populus populum ſuperabit: et maior ſeruiet minori. 6 ℟. Si dominus deus meus fuerit mecū in via iſta qua ego ambulo/ et cuſtodierit me/ et dederit mihi panem ad edendum ⁊ veſtimentū quo operiar/ et reuocauerit me cum ſalute. Erit mihi dominꝰ in refugiū/ et lapis iſte in ſignum. ℣. Surgens autem mane iacob tulit lapidem quē ſuppoſuerat capiti ſuo/ et erexit in titulum: fundenſqꝫ oleum deſuper ait. Erit mihi. Gloria. Erit. In .iij. noc. Preceptum. ps. Celi enar. ℣. Scapulis ſuis. Secūdū matheū.

Cap. xv. C

In illo tēpore. Egreſſus ieſus receſſit in partes tyri ⁊ ſidonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egreſſa: clamabat dicēs. Miſerere mei domine fili dauid: filia mea male a demonio vexat̄. Et reliq̄. Homel. btī hierony. pbrī. L. vij.

Scribis ⁊ phariſeis calūniatoribus derelictis/ tranſgredit̄ dominus in partes tyri et ſidonis: vt tyrios ſidonioſqꝫ curaret. Mulier autem chananea egreditur de finibus proprijs: clamans vt filie ſue impetraret ſanitatem. Obſerua ꝙ in quintodecimo loco filia chananee ſanatur. ℟. Erit mihi domi- 7 nus in deum: et lapis iſte quem erexi in titulum vocabitur domus dei: et de vniuerſis que dederis mihi decimas ⁊ hoſtias pacificas offeram tibi. ℣. Si dn̄s deus meus fuerit mecum in via iſta qua ego ambulo: ⁊ cuſtodierit me. Decimas. Lec. viij.

Miſerere mei domine fili dauid: filia mea male a demonio vexat̄. Inde vero nouit filium dauid vocare: quia egreſſa iam fuerat de finibus ſuis/ et errorem tyriorum ac ſidoniorum loci ac fidei commutatione dimiſerat. Filia mea male a demonio vexatur. Ego filiam eccleſie puto animas eſſe credentium qui male a demonio vexabant̄: ignorantes creatorem et adorantes lapidem. 1 Qui non reſpondit ei verbum. ℟. Dixit angelus ad iacob: dimitte me auroꝛa eſt: reſpōdit ei: non dimittam te niſi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eodem loco. ℣. Benedicēs benedicam tibi ⁊ multiplicabo te. Et benedixit ei. Lectio nona.

Non de ſuperbia phariſaica nec de ſcribarum ſupercilio: ſed ne ipſe videretur contrarius eſſe ſententie per quā iuſſerat. In viam gentium ne abieritis: et in ciuitates ſamaritanorū ne intraueritis. Nolebat enim occaſionem calumniantibus dare: perfectāqꝫ ſalutem gentium paſſionis ⁊ reſurrectionis tempori reſerua-

hat. Et accedētes diſcipuli eiꝰ:
rogabant eū dicentes. Dimitte
eā: quia clamat poſt nos. ℟.
9 Minor ſum cunctis miſerationibus
tuis domine abraham: in baculo meo
tranſiui iordanem iſtum: et nunc cum
duabus turmis regredior. Libera me
domine de manibus eſau. Quia valde
contremuit cor meū illum timēs.
℣. Tu locutus es ꝙ mihi benefaceres
⁊ dilatares ſemē meum ſicut arenam
maris. Libera me domine. Gloria
patri. Quia valde contremuit.
℟ia ſcd. Orauit iacob et dixit: domine
qui dixiſti mihi reuertere i terram
natiuitatis tue. Erue me de manu
fratris mei, Quia valde eum timeo.
℣. Deus in cuius cōſpectu ambulauerunt
patres mei/ domine qui
paſcis me a iuuentute mea. Erue me.
Gloria patri. Quia valde. ℟. Vidi
dominum facie ad faciem. Et ſalua
facta eſt anima mea. ℣. Et dixit, nequaꝗ̄
vocaberis iacob: ſed iſrael erit
nomen tuum. Et ſalua. Gloria patri.
Et ſalua. Hoc predictum ℟.
Orauit iacob, erit tertium quando
primo dicitur de .iij. noctur.
per hebdo. et ℟. Vidi dominum.
dicitur in ſabba. ante ℟. Pater
peccaui Et ſi aliquod feſtum .ix.
lection. in ſabba. contigerit. tūc
predictū ℟ Vidi dominum. erit
tertium quando vltimo ꝑ hebdom.
dicitur de ſcd. et tunc dicetur
cum Gloria. et tunc ℟. Pater
peccaui. In illo āno pretermittatur.
Laudes. Ipſe liberauit me. In
1 laudibus. Añ. Domine labia mea
aperies: et os meum annūciabit laudem
tuam. Ps. Miſerere mei deꝰ.
2 Añ. Dextera domini fecit virtutem:
dextera domini exaltauit me. Ps. Cōfitemini.
Añā. Factus eſt adiutor 3
meus ⁊ deus meus. Ps. Deus deus
meus. Añā. Trium puerorum cantemus 4
hymnū: quem cātabant in camino
ignis benedicētes dominum.
Ps. Benedicite omnia. An. Statuit 5
ea in eternum et in ſeculum ſeculi:
preceptum poſuit et non preteribit.
Pſal. Laudate dominum de
celis. Cꝫ. Rogamus vos. Hyꝰ.
Audi benigne. ℣. Scuto circundabit.
An. Egreſſus ieſus ſeceſſit in
partes tyri ⁊ ſidonis: et ecce mulier
chananea a finibus illis egreſſa clamabat
dicens/ miſerere mei domine
fili dauid. Ps. Benedictus. Oro.
Deus qui conſpicis. Ad .i. An.
Accedentes diſcipuli ieſu ad eū rogabant
eum dicentes: dimitte eā q̃r
clamat poſt nos. Ps. Deus deꝰ meꝰ
reſpice. Ad .iij. An. Non ſum miſſus
niſi ad oues que perierant domꝰ
iſrael dicit dominus. Ps. Legē pone.
Capl'm Rogamus. ℟. et ℣. dicuntur
in do. precedenti ad omnes
horas. Ad .vj. A. O mulier magna
eſt fides tua: fiat tibi ſicut petiſti.
Ps. Defecit. Capitulum.

Hec eſt voluntas dei ſanctificatio
veſtra: vt abſtineatis 1. theſſa. 4. A
vos a fornicatiōe/ vt ſciat
vniuſquiſqꝫ vas ſuum poſſidere
in ſanctificatiōe ⁊ honore.
Ad .ix. An. Vade mulier: ſemel dixi
tibi/ ſi credideris videbis mirabilia.
Ps. Mirabilia. Capitulum.

Voluntas dei eſt ne ſupergrediatur
quis neqꝫ circumueniat 1. theſſa. 4. B
in negocio fratrē ſuum:
quoniam vindex eſt dñs de
his oībus/ ſicut predixímus vo-

bis et teſtificati ſumus. Ad veſperas. An. Sede a dextris. ℣. Dixit dn̄s. ch. Rogamus vos. ℟. Eſto nobis. hy⁹. Ex more docti. ℣. Angelis ſuis. An. Dixit dominus mulieri chananee: non eſt bonum ſumere panem filiorum ⁊ mittere canibus ad manducādum: vtiqꝫ domine/ nam catelli edunt de micis que cadunt de menſis dominorum ſuorum. ait illi ieſus / o mulier magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut petiſti. ℣. Magnificat. ōro. Deus ꝗ cōſpicis.

¶ Fer. ij. ⁊ quotidie per hebdoma. dicunt̄ ℣. et ℟. ad matut. ſecūdum ordinem nocturñ. hiſto. do. ita tamen ꝙ ℟ia fe. non omittantur. Lectio pˀma.

Gen. xxvij B

Rebecca vero ad iacob ait. In me ſit iſta maledictio: fili mi. Tātum audi vocē meā: et pgēs affer que dixi. Abijt ⁊ attulit: deditqꝫ matri. Lec. ij.

Parauit illa cibos ſicut velle nouerat patrē illius: ⁊ veſtib⁹ eſau valde bonis quas apud ſe habebat domi / induit eum. Pelliculaſqꝫ hedorum circundedit manib⁹: ⁊ colli nuda protexit. Deditqꝫ pulmentum: et panes quos coxerat tradidit. Lec. iij.

Quib⁹ illatis: dixit. Pat̄ mi. At ille reſpondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitqꝫ iacob. Ego ſū primogenitus tu⁹ eſau. Feci tibi ſicut precepiſti mihi. Surge: ſede ⁊ comede de venatione mea / vt benedicat michi anima tua. An. Ego principium ꝗ et loquor vobis. ℣s. Bñdict⁹. ōr.

Preſta queſum⁹ omnipotens deus / vt familia tua que ſe affligendo carnē ab alimentis abſtinet: ſectando iuſtitiam a culpa ieiunet. Per. Ad veſperas An. Qui me miſit mecū eſt: ⁊ nō reliquit me ſolum: quia que placita ſunt ei facio ſemper. pſal. Magnificat. Oratio.

Adeſto ſupplicatōib⁹ nr̄is omnipotēs deus: ⁊ quibus fiduciam ſperande pietatis indulges / conſuete miſericordie tribue benignus effectum. Per.

¶ Feria tertia. Lectio prima.

Rurſumqꝫ iſaac ad filium ſuum. Quomodo (inquit) tam cito inuenire potuiſti fili mi? Qui reſpondit. Voluntas dei fuit vt cito occurreret mihi quod volebam. Lectio ſecūda. Ge xx C

Dixitqꝫ iſaac. Accede huc vt tangam te fili mi: ⁊ probē vtrū tu ſis filius meus eſau an non. Acceſſit ille ad patrem: ⁊ palpato eo dixit iſaac. Vox quidē vox iacob eſt: ſed manus / man⁹ ſunt eſau. Et non cognouit eū: qꝛ piloſe man⁹ ſimilitudinem maioris expreſſerāt. Lec. iij.

Benedicens ergo illi ait. Tu es filius me⁹ eſau? Reſpōdit. Ego ſum. At ille. Affer (inqt) mihi cibos de venatione tua fili mi: vt benedicat tibi anima mea. Quos cum oblatos comediſſet: obtulit ei etiam vinum. Quo hauſto: dixit ad eum. Accede ad me: ⁊ da mihi oſculum fili mi. Acceſſit / et oſculat⁹ eſt eum. An. Unus eſt enim magiſter veſter qui in celis eſt dicit domin⁹. ℣s. Bñdictus. Oratio.

Perfice queſum⁹ domine

benignius in nobis obſeruantie ſancte ſubſidium: vt que te auctore faciẽda cognouimus, te operante impleamus. Per. Ad veſp. an. Qui maior eſt veſtrũ erit miniſter veſter: quia omnis qui ſe exaltat humiliabitur dicit dominus. ps. Magnificat. Oratio.

Propitiare queſumus domine ſupplicationibꝰ noſtris, et animarum noſtrarum medere languoribus: vt remiſſione percepta in tua ſemper benedictione letemur. Per dñ.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

Statimque vt ſenſit veſtimentorum eius fragrantiam: benedicens illi ait. Ecce odor filij mei: ſicut odor agri pleni cui benedixit dñs. Det tibi deus de rore celi et de pinguedine terre abundantiã frumenti vini et olei: ⁊ ſeruiãt tibi populi: ⁊ adorẽt te tribꝰ. Lec. ij.

Eſto dominus fratrum tuorũ: et incuruentur ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi, ſit ille maledictus: et qui benedixerit tibi benedictionibus repleat. Tu aũt. Lectio tertia.

Vix iſaac ſermonem impleuerat: ⁊ egreſſo iacob foras venit eſau: coctoſque de venatiõe cibos intulit patri dicẽs. Surge pater mi: ⁊ comede de venatione filij tui: vt bñdicat mihi anima tua. An. Ecce aſcendimus hieroſolymã, ⁊ filius hois tradet ad crucifigẽdum. ps. Benedictus. Oratio.

Populum tuũ queſumus domine propitius reſpice: et quos ab eſcis carnalibus precipis abſtinere, a noxijs quoque vitijs ceſſare concede. Per. Ad veſperas an. Sedere autem mecum nõ eſt meum dare vobis: ſed quibus paratum eſt a patre meo. ps. Magnificat. Oratio.

Deus innocentie reſtitutor et amator, dirige ad te tuorum corda ſeruorum: vt ſpiritꝰ tui feruore cõcepto, et ĩ fide inueniantur ſtabiles: ⁊ in opere efficaces. Per dominum nrm.

¶ Feria quinta. Lectio prima.

Gen. xxvij. E

Dixitque illi iſaac. Quis es tu? Qui reſpondit. Ego ſum filius tuus primogenitus eſau. Expauit iſaac ſtupore vehementi: et vltra ꝙ credi põt admirans, ait. Quis igitur ille eſt qui dudum captam venationem attulit mihi: et comedi ex omnibꝰ priuſq̃ tu venires? Bñdixique ei, ⁊ erit bñdictꝰ. L. ij.

Auditis eſau ſermonibꝰ pris irrugijt clamore magno: ⁊ conſternatus ait. Benedic etiam et mihi pater mi. Qui ait. Venit germanus tuus fraudulenter: et accepit bñdictionẽ tuã. At ille ſubiunxit. Le. iij. Iuſte vocatum eſt nomen eius iacob: ſupplantauit eñi me en altera vice. Primogenita mea ante tulit: et nunc ſecundo ſurripuit benedictionem meam. A. Ego non ab homine teſtimonium accipio, ſed hoc dico vt vos ſalui ſitis. ps. Benedictus. Oratio.

Preſta nobis domine queſumꝰ auxiliũ gratie tue: vt ieiunijs et orationibꝰ cõuenienter intenti, liberemur ab hoſtib⁹ mentiſqꝫ corporis. Per dn̄. Ad veſperas añ. Opera que ego facio teſtimonium perhibent de me q̄ pr̄ me miſit. ps. Magt̄. Or.

Adeſto dn̄e famulis tuis / ⁊ perpetuam benignitatem largire poſcētib⁹: vt his q̄ te auctore et gubernatore glorianturr: ⁊ congregata reſtaures / ⁊ reſtaurata ꝯſerues. Per dn̄. ¶ Fer. ſexta. Lectio p̄ma.

Geñ. xxvij. Ruſumqꝫ ad patrem. Nūquid non reſeruaſti (ait) ⁊ mihi benedictionem? Reſpondit iſaac. Dn̄m tuum illum conſtitui: et oēs fratres ſuos ſeruituti eius ſubiugaui. Frumento et vino et oleo ſtabiliui eum: ⁊ tibi poſt hec fili mi vltra quid faciam? Tu aūt. Lectio ſcd̄a.

Cui eſau. Nū vnā (inquit) tm̄ benedictionem habes pater? Mihiqꝫ obſecro vt benedicas. Cumqꝫ eiulatu magno fleret: motus iſaac dixit ad eū. In pinguedine terre ⁊ in rore celi deſuper: erit bn̄dictio tua. Lcō. iij.

Viues in gladio / et fratri tuo ſeruies: tēpuſqꝫ veniet cū excutias ⁊ ſoluas iugū ei⁹ de ceruicib⁹ tuis. Oderat ergo ſemper eſau iacob: pro bn̄dictione qua benedixit ei pater. Aña. Malos male perdet / ⁊ vineam ſuam locabit aliis agricolis qui reddāt ei fructum tēporib⁹ ſuis. ps. Bn̄dict⁹. Orō.

Da queſumus omnipotēs deus / vt ſacro nos purificante ieiunio ſynceris mentibus ad ſancta ventura facias peruenire. Ad veſperas. aña. Querentes eum tenere timuerūt turbe: quia ſicut prophetam eum habebant. ps. Magnificat. Oratio.

Da queſumus domine populo tuo ſalutē mētis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo / tue ſemper virtutis mereatur protectiōe defendi. Per dn̄. ¶ Sabbato. Lectio. j.

Dixitqꝫ eſau in corde ſuo. Venient dies luctus pr̄is mei: et occidam fratrem meū. Nunciata ſunt hec rebecce. Que timens / et vocās iacob filium ſuum: dixit ad eum. Ecce eſau frater tuus minatur vt occidat te. Lectio ſecunda.

Nūc ergo fili audi vocē meā: et conſurgens fuge ad laban fratrem meum in aram. Habitabiſqꝫ cum eo dies paucos: donec requieſcat furor fratr⁹ tui / et ceſſet indignatio eius: obliuiſcaturqꝫ eorum que feciſti in eum. Poſtea mittam: et adducam te inde huc Lectio tertia.

Cur vtroqꝫ orbabor filio ī vno die? Dixitqꝫ rebecca ad iſaac. Tedet me vite mee ꝓpter filias heth. Si acceperit iacob vxorem de ſtirpe huius terre: nolo viuere. Sit tertium R̄. Pater peccaui in celum et coram te: iam nō ſum dignus vocari filius tuus. Fac me ſicut vnum de mercenariis tuis. V̄. Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus: ego aūt hic fame pereo? ſurgam et ibo ad patrem meum et dicam ei. Fac. Gloria. Fac. Si aliquod feſt. ix. lc̄. hac die contigerit. p̄dic. R̄. eo anno p̄terinit. Añ. Vadam ad patrem meū et dicā ei: pater / fac me ſicut vnū ex mercenarijs tuis. P̄. Bn̄dict⁹. Or.

Da quesumus dñe nostris effectum ieiunijs salutarē: vt castigatio carnis assumpta/ad nostrarum transeat vegetationem aiarū. Per do.

¶ Do.3.xl.tota dꝛ histo. Fer.4.⁊.5.de fes.ix.lc.oia de cõi vnius 1 A
cõfes.⁊ põ.scd̄m vsum Sar. Fer.6.dꝛ.1.℞.fe.⁊.alia.2.in sab
ba. ¶ Do.3.xl.tota dꝛ histo. Feria.4.dꝛ.1.℞.fe.⁊ alia.2.in sab 2 A
ba. ¶ Do.3.xl.tota dꝛ histo.⁊ fes.sc̄i grego diffe.in crastī. Se= 3 A
cūde ves.erunt de fest.⁊ solen mēo.de do. Fer.5.dicit̄.1.℞.fe.⁊
alia.2.in.6.fe. Sab.de sancto edvvar. ¶ Do.3.xl.de ser.do. Ad ꝓ= 4 A
mas ves.fiat mēo.de.s.edvvar. Sc̄de ves.erunt de.s.cuthber.et
memo.de do. In.5.fe.dꝛ.1.℞.fe.⁊ alia.2.in.6.fe. Sab.de annū=
cia. Sc̄de ves.erunt de fes.⁊ solē.mēo.de do. ¶ Do.3.xl.tota dici 5 A
tur histo. Ad ꝓmas ves.q̄ erunt de fes.fiat solē.mēo.de do. Fe.4.
dicit̄.1.℞.fe.⁊ alia.2.in sab. ¶ Do.3.xl.tota dꝛ histo. Fe.3.⁊.4. 1 B
de fes.ix.lc.oia de cõi vnius ꝯfes.⁊ pon. In.6.fe.dꝛ.1.℞.fer.et
alia.2.in sab. ¶ Do.3.xl.tota dꝛ histo. Fer.4.dꝛ.1.℞.fe.⁊ alia 2 B
2.in.6.fe. Et sab.de.s.grego. Sc̄de ves.erunt de fes.⁊ solē.mēo.
de do. ¶ Do.3.xl.tota dꝛ his. Ad ꝓmas ves.q̄ erunt de fes.fiat solē. 3 B
mēo.de do. Fe.4.dꝛ.1.℞.fe.⁊ alia.2.i sab. Do.3.xl.de ser.do. 4 B
et fest.s.cuthber.diffe.vsq̄ in.3.fe. Et in.5.fe.dꝛ.1.℞.fe.⁊ alia
2.in sab. ¶ Do.3.xl.de ser.do. Fer.4.dꝛ.1.℞.fe.⁊ alia.2.in sab. 5 B
¶ Do.3.xl.de ser.do. Sc̄de ves.erunt de sancto dauid.⁊ mēo. 1 C
de do. Feria.2.⁊.3.de fest.ix.lec.omnia de cõmuni vnius confes.
⁊ ponti. Fer.6.dicit̄.1.℞.fe.⁊ alia.2.in sab. ¶ Do.3.xl.de ser. 2 C
do.et nihil de virgi.nisi mēo.ad ves.et ad matu.de sancta maria.
In.4.fe.dꝛ.1.℞.fe.et elia.2.in.6.fe.et sab. ¶ Do.3.xl.tota dici 3 C
tur histo. In.4.fe.dicitur.1.℞.fe.⁊ alia.2.in.6.fe. ¶ Domini 4 C
ca.3.xl.tota dicitur histo. Fest.s.benedicti diffe.in crastī. Feria
6.dicitur.1.℞.fe.et alia duo in sabbato. ¶ Dominica.3.xl.de ser 5 C
ui.do. Feria.4.dicitur.1.℞.fe.et alia.2.in sabba. ¶ Do.3.xl.de 1 D
seruī.do.⁊ fest.s.petri diffe.in crastī. Fer.6.dicitur.1.℞.fer.⁊
alia.2.in sab. ¶ Dominica.3.xl.de ser.do.et fest.s.dauid differat̄ 2 D
vsq̄ in.3.fe. Feria.2.⁊.3.de fest.ix.lec.omnia de communi vni⁹
confes.et pontifi. Feria.6.dicitur.1.℞.fe.et alia.2.in sabbato.
¶ Dominica.3.xl.de ser.do. Feria.4.dicitur.1.℞.fer.⁊ alia.2. 3 D
in sabba. ¶ Dominica.3.xl.de seruī.do. Feria.3.dicitur.1.℞.fe. 4 D
et alia.2.in.5.fe. ¶ Dominica.3.xl.de seruī.do. In.5.fe.dꝛ.1.℞. 5 D
fe.⁊ alia.2.in sab. ¶ Do.3.xl.de ser.do. Sc̄de ves.erunt de san= 1 E
cto mathia:et solen.memo.de do. In quinta fe.dicitur ꝓmū ℞.
feria.et alia duo in.6.feria. Sabbato de sancto dauid,ix.lectio=
nū/omnia de communi vnius confessoꝛis et pontificis. In anno

biſſextili dicatur in.3.fer̄.de ſancto mathia. Et tunc ab hinc vſqȝ ad inceptionē hiſto. In principio. accipiat̄.5.D.pro litera do. et inchoetur ad.4.do.xl. ¶ Dominica.3.xl.de ſeruitio dominica.et feſ.ſancti cedde differatur in craſti. ⁊ omnia de cōmuni. Fer̄.5. dicitur.1.reſpon.fe.⁊ alia.2.in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.de ſeruit̄. do. Feria.5.dicit̄.1.reſpon.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3. xl.de ſerui.do. In.4.fer̄.dicit̄.1.reſpon.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.de ſerui.do.Fer̄.5.dicit̄.1.reſpō.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.de ſeruit̄.do.⁊ feſt.ſcti mathie differat̄ in craſti. Scđe veſpe erūt de aplo: ⁊ ſolen.memo.de do. In.4.fer̄. dicit̄.1.reſpō.fe.⁊ alia.2.in.5.fe.Feria.6.⁊ ſabba.de feſ.ix.lec. oia de cōmuni vnius cōfeſſ.⁊ pōtiſi. In anno biſſextili fiat ſerui. de ſancto mathia.in.2.fer̄. Et tūc ab hac die vſqȝ ad inceptionē hiſto. In principio. accipiatur.1.C. et inchoetur ad.4.do.xl. ¶ Dñica.3.xl.de ſerui.do.⁊ in.4.fer̄.dr̄.1.reſpō.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.de ſeruitio do. Ad primas veſpas fiat memo.de ſancto cedda. Feria.4.dicit̄.1.℟.fe.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.de ſeruitio do.Feria.6.dicit̄.1.℟.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.de ſerui.do. Secūde veſpe erūt de annūciatione ⁊ ſolen.memo.de do.Fer̄.5.dicitur.1.℟.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.tota dicit̄ hiſto. Feria.4.dicitur.1.℟. fer̄.⁊ alia duo in ſabba. Feria.5.⁊.6.de feſ.ix.lec.oia de cōmuni vnius cōfeſ.⁊ pōtiſi. ¶ Dñica.3.xl.de ſerui.do.Feria.4.dicitur.1.℟.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. ¶ Dñica.3.xl.de ſerui.do.Secūde veſpe erūt de feſ.caꝑ. Ecce ſacerdos. et ſolen.memo.de do. In.5.fer̄.dicitur.1.℟.fer̄.⁊ alia duo in ſabbato. ¶ Dñica.3.xl. de ſeruitio do. In.6.feria dicitur.1.℟.fer̄.⁊ alia duo in ſabba. Fer̄.2.de ſancto edwardo. Ad primas veſpas fiat memo.de do. caꝑ. Beatus vir qui in ſapiētia. ¶ Dominica.3.xl.de ſerui.do. Secunde veſpe erunt de annuncia.⁊ ſolen.memo.de do. In.5.feria dicitur.1.℟.fer̄.⁊ alia duo in ſabbato.

¶ Dñica.iij.xl.ad veſpas. A. Bñdictus. Ps. Ipſum. Capitulū.

Eph. v. A

Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi/ ⁊ ambulate in dilectione ſicut ⁊ chriſtus dilexit nos: et tradidit ſemetipſum pro nobis oblationē et hoſtiam deo in odorē ſuauitatis. ℟. Igitur ioſeph ductus eſt in egyptū: fuitqȝ dñs cū eo. Per quem erat vir in cunctis proſpere agens. Vſus. Miſertus eſt enim deus illi⁹ et omnia eius opera dirigebat. Per quem. Gloria. Per quem. Hymn⁹.

Ecce tēpus idoneū/ medicina peccaminū: quibus deū offendimus/ corde verbis operibus.

Qui pius ac propitius/ nobis pepercit hactenus: ne nos cum nostris perderet / tantis iniquitatibus.

Hunc igitur ieiunijs / cū precibus ⁊ lachrymis: multisq̃ bonis alijs / placem⁹ deuotissimi.

Ut nos a cunctis sordib⁹ / purgans ornet virtutib⁹: angelicis et cetibus / nos iungat in celestibus.

Sit benedictus genitor / eiusq̃ vnigenitus: cū spiritu paraclito / trin⁹ ⁊ vnic⁹ deus. Amē. ℣. Angelis suis. Añ. Dedit pater penitenti filio stolā primā pariter ⁊ annulū: nā ⁊ calceamēta illi tribuēs celebrauit magnū cōuiuiū. habemus stolam primā in lauacro ⁊ annulū fidei signaculū. Ps. Magnificat. Oro.

Quesum⁹ omnipotēs de⁹ vota humiliū respice: atq̃ ad defensionē nostrā / dexterā tue maiestatis extende. Per dñm. Ad cōpletoriū Añ. Signatum est. Ps. Cū inuocarem. hy⁹. Christe q̄ lux. ℣. Custodi nos. Añ. Media vita. Ps. Nunc dimittis. quere ad cōpletoriū. post psalte. Ad matu. inuita. In manus tuas dñe. Oēs fines terre. Ps. Venite. hy⁹.

Clarū decus ieiunij / mōstratur orbi celit⁹: qđ xp̄s auctor omniū / cibis dicauit abstinens.

Hoc moyses charus deo / legisq̃ lator factus est: hoc heliam per aera / curru leuauit igneo.

Hinc daniel mysteria / victor leonum viderat: per hoc amicus intimus / sponsi iohannes claruit.

Hec nos sequi dona deus / exēpla parsimonie: tu robur auge mentiū / dans spirituale gaudiū.

Presta pater per filium / presta per almum spiritum: cum his per euum triplici / vnus de⁹ cognomine. Amen. In primo nocturno Añ. Seruite. Ps. Beat⁹ vir. ℣. Dicet domino. Hac die in primo nocturno / et quotidie p hebdo. legant lect. de ioseph vsq̃ ad finē genesis / qm̄ de do. et de tēporali agitur. Lect. j.

Gen. 37. A

Ioseph cum sexdecim esset annorum / pascebat gregem cum fratribus suis adhuc
1 puer: ⁊ erat cū filijs bale ⁊ zephe vxorum patris sui. Accusauitq̃ fratres suos apud patrē suū crimine pessimo. ℟. Videntes ioseph a longe loquebantur mutuo fratres dicentes. Ecce somniator venit: venite occidamus eum / et videamus si prosint illi somnia sua. ℣. Cumq̃ vidissent ioseph fratres sui q̄ a patre cunctis fratribus plus amaretur: oderant eum / nec posterant ei quicq̄ pacifice loqui: vnde et dicebant. Ecce somnia. Lect. ij.

Israel autem diligebat ioseph super omnes filios suos / eo q̄ in senectute genuisset eum. Fecitq̃ ei tunicam polymitam. Videntes autem fratres ei⁹ q̄ a patre cunctis filijs plus amaretur: oderant eum / nec poterant ei quicq̄ pacifice loqui.
2 ℟. Dixit iudas fratribus suis: ecce ismaelite transeunt / venite venundetur / ⁊ manus nostre non polluantur. Caro e[illegible]m et frater noster est. ℣. Cumq̃ abijsset ruben ad puteum ⁊ nō inuenisset eum: scissis vestib⁹ pergēs ad fratres ait / puer non comparet et

ego quo ibo? Caro. Lectio tertia.

Accidit quoqꝫ vt viſũ ſomnium referret fratribus ſuis: que cauſa maioris odij ſeminarium fuit: dixitqꝫ ad eos. Audite ſomnium meum quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro: ⁊ quaſi meum manipulum cõſurgere ⁊ ſtare: veſtroſqꝫ manipulos circũſtantes adorare manipulum meũ. Reſponderunt fratres ei. Nũquid rex noſter eris: aut ſubijciemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſomniorum atqꝫ ſermonum: inuidie ⁊ odij fomitẽ miniſtrauit. 3 ℟. Uidens iacob veſtimenta ioſeph ſcidit veſtimenta ſua cum fletu: et dixit. Fera peſſima deuorauit filium meum ioſeph. ℣. Congregatis autem cunctis liberis eius vt delinirent dolorem patris: noluit eos audire/ ſed dixit. Fera peſſima. Alius verſus per hebdoma. Uide ſi tunica filij tui ſit an non: et cum vidiſſet pater ait. Fera peſſima. Gloria patri. Fera peſſima. In ſecundo nocturno an̄a. Bonorum. pſalmus. Conſerua. cum ceteris vt in pſalterio. verſus. Ipſe liberauit. Medie lectiones de ſermone beati Johannis epiſcopi. Lectio quarta.

Mittitur a patre iacob ſanctiſſimo/ ioſeph ſãctus ad fratres: qui ſalutem patris ad illos/ et ipſorum ad patrem referret. Ut iter abſentes medius vtriuſqꝫ ſalutis nũcius exiſteret: ⁊ quod de ſemetipſis abſentes ſcire non poterant/ ioſeph referente cognoſcerent. Et diſiunctos huius relatio iũgeret: quos locorum diuerſitas ſeparabat. Quem cum venientem de longe conſpicerent: inquiunt. Ecce adeſt ſomniator ille. Uenite itaqꝫ ⁊ occidamus illum: ⁊ videamus quid portẽdãt illi ſomnia eius. ℟. Joſeph 4 dum intraret in terram egypti: linguam quã non nouerat audiuit. Manus eius in laboribus ſeruierunt/ et lingua eius inter principes loquebatur ſapientiam. ℣. Diuertit ab oneribus dorſum eius. Manus eius. Lec. v.

O Nephãda rabies iniquorum. Non licet ioſeph: nõ licet (inquã) impunitum eſſe ꝙ bonus eſt/ non licet meliorem tutum eſſe cum malis. Et quaſi inuidi aliquid perdãt: aut diſpendium alicuius rei incurrãt: ſic bonorum vita detrimentum eſt peſſimorum. Manſuetũ zelant inuidi: modeſtum ſuperbi: probum improbi: mitem tumidi inimica emulatiõe laceſſũt. ℟. Memento mei dum bene tibi fuerit. 5 Ut ſuggeras pharaoni vt educat me de iſto carcere/ quia furtim ſublatus ſum: et hic innocens in lacum miſſus ſum. ℣ſus. Tres enim adhuc dies ſunt poſt quos recordabit̃ pharao miniſterij tui vt reuocet te in gradum priſtinum: tunc memento mei. Ut ſuggeras. Lectio ſexta.

Patitur ioſeph ſanctus innocentis vite inuidiam: et emulos in ſe fratres ſancta excitat vita. Bonum mali videre non poſſunt. Denique venientem ad ſe lacerant: ſeuiũt/ necare feſtinant. Nolunt me-

lioꝛem vincere: ne degeneres ipſi poſſint improperia ſuſtinere. Cur innocentem zelas inimica fraternitas? Cur inuides bono? Cur pati ſimplicem non potes? Cur modeſtum perſequeris? Cur pꝛobum non diligis? Cur rea innocentis ſanguinis inueniris? Saltem diſtractus aliquatenus viuat: ne in te accuſatoꝛ innocens ſanguis (vt in cain) aliquando exi-
6 ſtat. ℞. Dixit ruben fratrib⁹ ſuis: nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerum: et non audiſtis me? En ſanguis eius exquiritur. Ꝟſus. Merito hec patimur quia peccauim⁹ in fratrem noſtrum videntes anguſtiam anime eius dum depꝛecaretur nos/ et non audiuimus. En ſanguis. Gloria patri. En ſanguis. In tertio nocturno aña. Preceptum. ps. Celi enarrant. cum ceteris vt in pſalterio. Ꝟſus. Scapulis ſuis. ℞. Et ſub pẽnis. ¶ Lectio ſancti euangelij Secundũ Lucam.

Cap. xj. B IN illo tẽpoꝛe. Erat ieſus eijciens demonium: et illud erat mutum. Et cum eieciſſet demoniũ/ locutus eſt mut⁹: et admirate ſũt turbe. Et reliqua. Homelia venerabilis Bede pꝛeſbyteri. Lectio ſeptima.

Demoniac⁹ iſte apud matheũ: non ſolum mutus/ ſed et cecus fuiſſe narratur. Curatus quoq; dicitur a domino: ita vt loqueretur et videret. Tria generalia ſigna ſimul in vno homine perpetrata ſunt. Cecus videt/ mutus loquitur/ poſſeſſus a demonio liberatur. Quod et tunc quidem carnaliter factum eſt: ſed et quotidie completur in conuerſione credentium/ vt expulſo pꝛimum demone fidei lumen ſuſcipiant: deinde ad laudes dei tacentia pꝛius oꝛa laxẽtur. Tu
autẽ. ℞. Merito hec patimur quia 7
peccauimus in fratrem noſtrum videntes anguſtiam anime eius dum depꝛecaretur nos: et non audiuimus. Idcirco venit ſuper nos tribulatio. Ꝟſus. Dixit ruben fratribus ſuis: nunquid non dixi vobis nolite peccare in puerum et non audiſtis me? Idcirco venit. Lectio octaua.

QUidam autem ex eis dixerũt. In beelzebub pꝛincipe demonioꝛum eijcit demonia. Non hoc aliqui de turba: ſed phariſei calumniabantur et ſcribe/ ſicut alij euangeliſte teſtantur. Turbis quidem que minus erudite videbantur domini ſemper facta mirantibus: illi contra vel negare hec/ vel que negare nequiuerant ſiniſtra interpꝛetatione peruertere laboꝛabant: quaſi hec non diuinitatis ſed immundi ſpiritus opera fuiſſent/ id eſt beelzebub qui erat deus muſcarum. Nam beel quidẽ ipſe eſt baal: zebub
autem muſca vocatur. ℞. Tol- 8
lite hinc vobiſcum munera/ et ite ad dominum terre: et dum inueneritis adoꝛate eum ſuper terram. Deus autem meus faciat vobis eum placabilem: vt remittat et hunc fratrem veſtrum vobiſcum et eum quem tenet in vinculis. Verſus. Sumite de optimis terre frugibus in vaſis veſtris: et deferte viro munera. Deus. Glo.

NEc iuxta quedā mendoſa
exēplaria vel l litera vel
d in fine nominis eſt legenda:
ſed b. Beelzebub ergo baal mu
ſcarum (id eſt vir muſcarum/ ſi
ue habens muſcas) interpꝛeta
7 tur: ob ſoꝛdes videlicet immola
titij cruoꝛis: ex cuius ſpurciſ-
ſimo ritu vel nomine pꝛincipē
demonioꝛum cognominabant.
Et alij tentantes ſignum de ce
lo querebāt ab eo. Vel in moꝛē
helie ignem de ſublimi venire
cupiebant: vel in ſimilitudinē
ſamuelis tempoꝛe eſtiuo mugi
re tonitrua/ coꝛuſcare fulgura/
imbꝛes ruere: quaſi non poſſēt
et illa calūniari/ et dicere ex oc
cultis ⁊ varijs aeris paſſioni-
9 bus accidiſſe. ℟. Loquens ioſeph
fratribus ſuis: dixit. Pax vobis/ noli
te timere: pꝛo ſalute enim veſtra mi-
ſit me dominus ante vos. ℣. Eleua-
uitq; vocem cum fletu/ quam audie-
runt egyptij omniſq; domus pharao
nis: et dixit fratribus ſuis. Pax. Glo-
ria. Pax. Fer. ℟. Iſte eſt frater ve
ſter minimus: de quo dixeratis mi-
hi/ deus miſereatur tui fili mi. Feſti
nauitq; in domum ⁊ ploꝛauit. Quia
erumpebant lachꝛyme et non poterat
ſe continere. ℣. Attollens autem io-
8 ſeph oculos vidit beniamin ſtantem:
et commota ſunt omnia viſcera eius
ſuper fratrem ſuum. Feſtinauit. Glo-
ria. Feſtinauit. ℟. Dixit ioſeph vn-
decim fratribꝰ: ego ſum ioſeph quē
vendidiſtis in egyptum: adhuc viuit
pater noſter ſenioꝛ de quo dixeratis
mihi: Ite adducite eū ad me: vt poſ-
ſit viuere. ℣. Biennium eſt enim ꝙ
cepit eſſe fames in terra/ ⁊ adhuc re
ſtant anni qui neq;. Ite adducite. ℟.
Nunciauerūt iacob dicentes/ ioſeph
filius tuꝰ viuit: et ipſe dominatur in
totam terram egypti: quo audito re-
uixit ſpiritus eius et dixit. Sufficit
mihi. Vadam et videbo eum anteq̄
moꝛiar. ℣. Cumq; audiſſet iacob ꝙ
filius eius viueret quaſi de graui ſō
no euigilans ait. Sufficit mihi. Glo-
ria. Vadam. ℣. Ipſe liberauit me.
℟. De laqueo venantium ⁊ a verbo
aſpero. In laudibus. An. Fac be 1
nigne in bona volūtate tua domine/
vt edificentur muri hieruſalem. Ps.
Miſerere. An. Dominus mihi ad 2
iutoꝛ eſt: non timebo quid faciat mi-
hi homo. Ps. Confitemini. An.
Deus miſereatur noſtri et benedicat 3
nobis. Ps. Deus deus meus. An.
Vim virtutis ſue oblitus eſt ignis/ 4
vt pueri tui liberarentur illeſi. Ps.
Benedicite. An. Sol ⁊ luna lauda 5
te deum: quia exaltatum eſt nomē eiꝰ
ſolius. Ps. Laud. Ca. Eſtote. Hyꝰ.

IEſu quadꝛagenarie dica-
toꝛ abſtinentie: qui ob ſa-
lutem mētium: hoc ſanxeras ie-
iunium.

Quo paradiſo redderes ſerua
ta parſimonia: quos inde gaſtri-
margia illecebꝛoſa depulit.

Adeſto nūc eccleſie/ adeſto pe
nitentie: que ꝓ ſuis exceſſibus
oꝛat pꝛofuſis fletibus.

Qui retro acta crimina/ tua re
mitte gratia: et a futuris adhi
be cuſtodiam mitiſſime.

Vt expiati annuis ieiunioꝛū
victimis: tendamus ad paſcha
lia digne colenda gaudia.

Pꝛeſta pater per filium/ pꝛe-
ſta per almum ſpiritum: cū his

per cunctum triplici. ver. in mat. ℣. Scuto circumdabit. An. Jeſus autem cum eieciſſet demonium locut⁹ eſt mutus: et admirate ſunt turbe. ps. Benedictus. oro. Queſum⁹ omnipotens deus. Ad primam an. Si in digito dei eiicio demonia / profecto venit in vos regnum dei. ps. Deus deus meus reſpice. Ad. iij. an. Dum fortis armatus cuſtodit atrium ſuum: in pace ſunt omnia que poſſidet. ps. Legem pone. hym. Eſtote imitatores. Reſponſo. Bonum mihi domine Chorus proſequatur totum quod humiliaſti me. Bonum mihi lex oris tui ſuper milia auri et argenti. Clericus dicat verſum. Man⁹ tue fecerunt me et plaſmauerunt me: da mihi intellectum vt diſcam mandata tua. Bonum mihi lex. Gloria. Bonum mihi domine. ℣. Dicet domino. Ad. vj. an. Qui nõ colligit mecũ/ diſpergit: et qui non eſt mecum / contra me eſt. ℣. Defecit. Capitulũ.

Ephe v. A

Fornicatio autem et omnis immunditia aut auaritia nec nominetur in vobis: ſicut decet ſanctos. Reſpõ. Seruus tu⁹ Chorus totum proſequatur ego ſum. Da mihi intellectũ domine. Clericus. ℣. Ut diſcam mandata tua. Da mihi. Gloria. Seruus. ℣. Ipſe liberauit. Ad nonam an. Cum immũdus ſpiritus exierit ab homine ambulat per loca inaquoſa querens requiem / et non inuenit. ps. Mirabilia teſtimonia tua. Capitulũ.

Ephe v. B

Hoc ſcitote fratres intelligentes quod omnis fornicator / aut immundus / aut auarus quod eſt idolorum ſeruitus: nõ habet hereditatẽ in regno chriſti et dei. Reſpõ. Septies in die Chorus totum proſequatur laudem dixi tibi domine. Deus me⁹ ne perdas me. Clericus. ℣. Erraui ſicut ouis que perierat: require ſeruum tuum domine / quia mãdata tua non ſum oblitus. Deus. Gloria. Septies. ℣. Scapulis. Iſt. p̄dicta ſup horas ſupradicto modo per. xv. dies dicantur. Ad veſperas. an. Sede a dextris. ps. Dixit domin⁹. hym. Eſtote. Reſpõ. Educ de carcere Chorus proſequatur totũ. animam meam. Ut confiteatur nomini tuo domine. Clericus. ℣. Periit fuga a me: et non eſt qui requirat animam meam. Ut. Gloria patri. Chorus repetat reſpõ. Educ. Hoc ſ. dictum reſpõ. dicatur quotidie ad veſperas per hũc hebdomadam quando de fe. agitur. hy⁹. Ecce tempus. ℣⁹. Angelis ſuis. An. Extollens vocem quedam mulier de turba dixit: beatus venter qui te portauit et vbera que ſuxiſti. at ieſus dixit ei: quinimo beati qui audiũt verbum dei et cuſtodiunt illud. ps. Magnificat. oro. Queſumus omnipotens deus. Supradict⁹ ordo hym. huius do. ſeruetur per xv. dies. ꝛc. ¶ Fer. ij. et quotidie per hebdo. dicuntur ℣. et reſpon. ad matu. ſcdm ordinẽ nocturn. hiſto. do. Ita tamen quod reſpon. fer. non omittantur vt ſupra dictũ eſt in. j. hebd. aduen. do. Et ſi nullũ feſ. ix. lc. p hanc hebd. exti. tunc. j. reſpõ. fer. ſcʒ Iſte eſt frat. tertium in. iiij. fer. et alia duo i ſabb. dicant. Si aliqđ feſ. ix. lc. i aliqua fe. p hãc hebd. ꝯtige. tũc. j. reſpõ.

fer.erit.iij.qrū primo dr̄ de.iij. noct. ⁊ alia duo ℟.fer.dnr̄ qrū vltimo dr̄ de fer.p hebd. Si autē.iij.fer.p hāc hebdo.vacant. tūc.i.℟.fer.erit.iij.qrū de.ij. noct.dr̄ et alia duo ℟.fer.dnr̄ loco.viij.et.ix.℟.ij qrū vlti.dr̄ de fer. Si ꝟo nullū fer.ix.lc.p hanc hebdoma. cōtige.tunc dicetur primum.℟.in.iiij.fer. et alia duo in ſabba. vt ſupra dictum eſt. Lectio prima.

ALiud quoqȝ vidit ſōniū: qđ narrās fratribus ait. Vidi ꝑ ſomniū quaſi ſolē ⁊ lunam ⁊ ſtellas vndecim adorare me. Qđ cū patri ſuo ⁊ fratribꝰ retuliſſet: increpauit eū pater/ et dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniū qđ vidiſti? Nū ego/ ⁊ mater tua / ⁊ fratres tui adorabimus te ſuper terram? Lectio ſcđa.

Inuidebant ergo ei fratres ſui: pater vero rē tacitꝰ cōſiderabat. Cūqȝ fratres illiꝰ in paſcēdis gregibꝰ patris morarētur i ſichem: dixit ad eū iſrael. Fratres tui paſcūt greges i ſichimis: veni/ mittā te ad eos. Quo reſpōdēte ꝑſto ſū: Lc.iij. ait. Vade ⁊ vide ſi cūcta ꝓſpera ſint erga fratres tuos ⁊ pecora: et renuncia mihi qđ agat̄. Añ. Amen dico vobis/ qꝛ nemo propheta acceptꝰ eſt i patria ſua. H. Bñdictꝰ.

Cordibꝰ nr̄is q̄s dn̄e Or. gratiā tuā benignꝰ infūde: vt ſicut ab eſcis corporalibꝰ abſtinemꝰ: ita ſenſus quoqȝ noſtros a noxijs retrahamꝰ exceſſibꝰ. Per. Ad ꝑmā. añ. Vno ego. Ad.iij.añ. Per arma iuſtitie. Hym.

Eſa i.c. LAuamini: mundi eſtote / auferre malū cogitationum veſtrarū ab oculis meis: quieſcite agere peruerſe: diſcite benefacere. ℟. Bonum mihi. Ad.vj.añ. Emendemus. Cꝑm.

vbi Querite iudiciū/ ſubuenite oppreſſo/ iudicate pupillo/ defendite viduā/ ⁊ venite et arguite me dicit dominus. ℟. Seruus tuus. Ad nonam añ. Aduenerunt nobis. Capitulum.

vbi SI fuerint pctā vrā vt coccinū: quaſi nix dealbabūtur: ⁊ ſi fuerint rubra quaſi vermiculus/ velut lana alba erūt. ℟. Septies in die. Hec cp̄. dnr̄ ſuper hoc. in fer. vſqȝ ad paſſionē dn̄i qn̄ de fer. agit̄. Ad veſ. añ. Jeſus autē tranſiēs per mediū illorū ibat. Ps. Magnificat. Oratio.

SUbueniat nobis q̄s dn̄e miſericordia tua: vt ab imminētibꝰ peccatoꝝ noſtroꝝ periculis / te mereamur ꝓtegēte eripi: ⁊ te liberante ſaluari. P.

¶ Feria.iij. Lectio prima.

MIſſus de valle hebron venit in ſichem: inuenitqȝ eū vir errantē in agro/ ⁊ interrogauit quid q̄reret. At ille reſpōdit. Fratres meos q̄ro: indica mihi vbi paſcūt greges. Dixit ei vir. Receſſerunt de loco iſto: audiui autem eos dicētes/ eamus in dothaim. Lectio.ij.

Perrexit ioſeph poſt fratres ſuos: ⁊ inuenit eos in dothaim. Qui cū vidiſſent eū ꝓcul/ ante q̄ accederet ad eos/ cogitauerūt illū occidere: ⁊ mutuo loq̄bant̄. Ecce ſomniatoꝝ venit: Lc.iij.

venite occidamꝰ eū: ⁊ mittamꝰ in cisternā veterē: dicemusqꝫ. Fera pessima deuorauit eū. Et tūc apparebit quid prosint illi somnia sua. Aña. Si duo ex vobis cōsenserint super terrā: de omni re quācūqꝫ petierint fiet illis a pře meo q̄ in celis est dicit dñs. ℣. Bñdictꝰ.

Exaudi nos oīpotēs et misericors deꝰ: ⁊ cōtinētie salutaris ꝓpitius nobis dona cōcede. Per. Ad vespas aña. Ubi duo vel tres ꝯgregati fuerint in noīe meo / in medio eorum sum dicit dominus. Ps. Magnificat. Oro.

Tua nos dñe protectione defende: ⁊ ab omi semper iniquitate custodi. Per dñm.

¶ Feria quarta. Lectio pma.

Audiēs autem hoc ruben: nitebatur liberare eū de manibꝰ eoꝝ / ⁊ dicebat. Nō interficiamus animam eius / nec effundamꝰ sanguinē eius: sed proijcite eū in cisternā veterē q̄ est in solitudine: manusqꝫ vestras seruate inoxias. Lec. ij.

Hoc autē dicebat volēs eripere eū de manibus eoꝝ: ⁊ reddere patri suo. Cōfestim igit̄ vt ꝑuenit ad fratres / nudauerūt eū tunica talari ⁊ polymita: miserūtqꝫ eū in cisternā veterē que non habebat aquam. Lec. iij.

Et sedētes vt comederent panē / viderunt ismaelitas venire de galaad: ⁊ camelos eoꝝ portātes aromata / resinam / ⁊ stacten in egyptum. Dixit ergo iudas fratribꝰ suis. Quid nobis prodest si occiderimꝰ fratrē nostrū: et celauerimꝰ sanguinē ipsiꝰ? Melius est vt venūdet̄ ismaelitis / ⁊ manus nr̄e nō polluantur: caro enim et frater noster est. Aña. Audite ⁊ intelligite traditiones quas dominus dedit vobis. Ps. Benedictus. Oratio.

Presta nobis q̄sumus dñe vt salutaribꝰ ieiunijs eruditi / a noxijs quoqꝫ vitijs abstinētes ꝓpitiationē tuā faciliꝰ impetremus. Per do. Ad vesp. aña. Nō lotis manibꝰ māducare nō coinquinat hominē. Ps. Magt. Oro.

Concede q̄s oīps deus: vt q̄ ꝓtectionis tue gratiā q̄rimus / liberati a malis oībus secura tibi mēte seruiamꝰ. ꝑ do.

¶ Feria quinta. Lectio pma.

Acquieuerunt fratres sermonibꝰ eius: ⁊ pretereūtibꝰ madianitis ⁊ negociatoribus / extrahētes ioseph de cisterna vēdiderūt ismaelitis triginta argēteis. Qui duxerūt eū i egyptū. L. ij.

Reuersusqꝫ rubē ad cisternā nō inuenit puerū: ⁊ scissis vestibꝰ pergēs ad fr̄es suos ait. Puer nō ꝯparet / ⁊ ego quo ibo? Tulerūt autē eiꝰ tunicā: et sanguine hedi quē occiderūt tinxerunt: mittētes q̄ ferrēt ad patrem et dicerent. Hanc inuenimus: vide vtrum tunica filij tui sit / an non. Lectio tertia.

Et iacob cū cognouisset tunicā ioseph / ait. Tunica filij mei est: fera pessima comedit eū: bestia deuorauit ioseph. Scissisqꝫ vestibꝰ induiꝰ est cilicio: lugēs filiū suū multo tpe. Aña. Operamini nō cibū q̄ perit: sed q̄ ꝑmanet in vitā eternā. Ps. Benedictus. Oro.

Concede queſumus omnipotẽs deus: vt ieiuniorũ nobis ſancta deuotio / et purificationem tribuat: et maieſtati tue nos reddat acceptos. Per dominũ. Ad veſpas añ. Panis enim dei eſt q̃ de celo deſcẽdit: ⁊ dat vitam mũdo ꝑs. Magñ. Oratio.

Subiectum tibi populum queſumus dñe propitiatio celeſtis amplificet: et tuis ſemꝑ faciat inherere mãdatis. Per dñ. ¶ Feria. vj. Lectio. j.

Congregatis autẽ cunctis liberis eius vt delinirent dolorẽ patris: noluit cõſolationẽ accipe / ſed ait. Deſcendã ad filiũ meũ lugẽs i infernũ. L. ij.

Et illo pſeuerãte in fletu: madianite vẽdiderũt i egyptũ ioſeph phutifari eunucho pharaonis / magiſtro militie. Igit̃ ioſeph ductus eſt in egyptũ: emitq; cũ phutifar eunuchus pharaonis / princeps exercitꝰ ſui / vir egyptius: de manu iſmaelitarũ a q̃bꝰ ꝑductꝰ erat. Lec. iij.

Fuit autẽ dñs cũ ioſeph: ⁊ erat vir in cũctis ꝓſpere agẽs. Habitabatq; in domo dñi ſui: q̃ optime nouerat eſſe dñz cũ eo: et oĩa que gereret ab eo dirigi i manu illiꝰ. Inuenitq; ioſeph gratiã corã dño ſuo: ⁊ miniſtrabat ei. A quo ꝑpoſitus oĩbus gubernabat creditã ſibi domũ: et vniuerſa que ſibi tradita fuerant. Añ. Dñe vt video propheta es tu: patres noſtri in monte hoc adorauerunt ꝑs. Benedictus. Oratio.

Ieiunia noſtra queſumus dñe benigno fauore ꝓſequere: vt ſicut ab alimẽtis abſtinemꝰ in corpore: ita a vitijs ieiunemus in mente. Per do. Ad veſpas añ. Veri adoratores adorabunt patrem in ſpiritu et veritate ꝑs. Magnificat. Oratio.

Preſta q̃ſumus oĩpš deꝰ: vt q̃ in tua ꝓtectione cõfidimus / cuncta nobis aduerſantia te adiuuãte vincamus. Per dñm. ¶ Sabbato. Lectio ꝑma.

Benedixitq; dñs domui egyptij propter ioſeph: et multiplicauit tã in edibꝰ q̃ in agris cunctã eius ſubſtantiã: nec q̃cq̃ aliud nouerat niſi panem quo veſcebatur. Erat autem ioſeph pulcher facie: ⁊ decorus aſpectu. Lectio ſecunda.

Poſt multos itaq; dies iniecit dña eius oculos ſuos in ioſeph: et ait. Dormi mecum. Qui ait. Ecce dñs meus oĩbus mihi traditis ignorat quid habet in domo ſua: nec quicq̃ eſt qđ nõ in mea ſit poteſtate / vel nõ tradiderit mihi: ꝑter te q̃ vxor eius es. Quomodo ergo poſſum hoc malũ facere / ⁊ peccare in dominum meum? Huiuſcemodi verbis ꝑ ſingulos dies mulier moleſta erat adoleſcenti: ⁊ ille recuſabat ſtuprum. Lectio. iij.

Accidit autẽ quadã die vt intraret ioſeph domum ⁊ operis quippiã abſq; arbitris faceret: et illa apphẽſa lacinia veſtimẽti eius / diceret. Dormi mecum. Qui relicto in manu eiꝰ pallio fugit: ⁊ egreſſus eſt foras. Añ. Inclinauit ſe ieſus ⁊ ſcribebat in terra: ſi quis ſine peccato eſt / mittat in uam lapidem, ps. Benedict⁹. oro.

Presta quesumus omnipotēs deus: vt qui se affligēdo carnem ab alimentis abstinent / sectando iustitiam a culpa ieiunent. Per dominum.

Dñica.4.xl.tota cantet histo. Feria.4.⁊ sabba.dʒ respō.fe. 1
Fer.3.memo.de sctis.ad.2.vesp.⁊ ad matut.de sctā ma. Do- 2
minica.4.xl.tota dʒ histo.⁊ fes.sācti grego.differ.in crasti. Ad
ves.q̄ erunt de fes.fiat solē.mēo.de do. Fer.5.dʒ respō.fe. Sab-
ba.de sctō edvvardo.caṗ. Beatus vir qui i sapiētia. Dñica.4. 3
xl.tota dʒ histo. Ad p̄mas ves.fiat memo.de sācto edvvardo. Ad
2.vesp.q̄ erunt de sctō cuthberto fiat memo.de do. In.6.fe.dicit
respō.fe. Sabba.de annūciā. Vespe.erūt de do.licet fes.loci fue
rit:⁊ memo.tm̄ de fes. Dñica.4.xl.de seruit.do. Ad p̄mas ves. 4
q̄ erunt de annūciatione fiat solē.mēo.de do. Fer.4.⁊ sabba.dʒ
respō.fe. Dñica.4.xl.de seruitio do. Scde ves.erunt de sancto 5
richardo:⁊ mēo.de do. Fer.6.dʒ respō.fer. Do.4.xl.de serui. 1
do.⁊ in.4.fe.dʒ respō.fe. Sabba.de sctō grego.caṗ. Ecce sacer- 2
dos. Do.4.xl.de serui.do. Ad p̄mas ves.q̄ erunt de fest.fiat so
lē.mēo.de do.⁊ in.4.fe.dʒ respō.fe. Feria.6.de sctō edvvardo. 1
caṗ. Beatus vir qui in sapiētia. Dñica.4.xl.de seruit.do.et
fes.sancti cuthberti differatr vsqʒ in.3.fe. et in sabba.dʒ respon.
fe. Do.4.xl.de serui.do.tota cantet hist.⁊ in.4.fe.dʒ respon. 4
fe.⁊ in sabba. Do.4.xl.de seruitio do.⁊ fes.sancti richardi dif 5
feratur vsqʒ in.3.fer. Scde ves.erunt de sancto ambrosio:⁊ solē.
memo.de do.⁊ in.6.fer.dʒ respō.fe. Dñica.4.xl.tota dʒ hist. 1
et nihil de virginib⁹ / nisi mēo.ad matu.⁊ ad ves.de beata maria.
Feria.4.dicunt respō.fe. Do.4.xl.tota dʒ hist.⁊ in.4.fe.dʒ 2
respō.fer. Do.4.xl.tota dʒ histo.⁊ fes.scti bn̄dicti differ.in cra 3
sti.⁊ in.6.fe.dʒ respō.fe. Do.4.xl.tota dʒ hist. Fer.4.dʒ re- 4
spō.fe. Do.4.xl.tota dʒ histo. Scde ves.erūt de fest.cū pleno 5
serui.in crasti. In.5.fe.dʒ respō.fe. Dñica.4.xl.de serui.do. 1
et fes.s.dauid differ.vsqʒ in.3.fe. Feria.2.et.3.de fes.ix.lec.om̄ia
de cōmuni vnius cōfes.⁊ pōtifi.⁊ in.6.fe.dicit respon.fe. Do 2
minica.4.xl.de serui.do. Feria.4.dicit respō.fe. Dñica.4. 3
xl.de serui.do. In.5.fe.dicit respon.fer. Feria.4.caṗ. Beatus
vir qui in sapiētia. Do.4.xl.de seruitio dñicali:⁊ in.5.feria di 4
citur respon.feriale. Dñica.4.xl.de serui.do.⁊ in.4.fe.dicit 5
respon.fer. Sabba.de sancto ambrosio. Scde ves.erunt de do.et
mēo.de festo. Dñica.4.xl.de serui.do.⁊ fes.sancti cedde differ. 1
in crasti. Fer.2.de sctō cedda.ix.lec.oia de cōi vnius ꝯfes.⁊ pōti.
et in.5.fe.dʒ respō.fer. Dñica.4.xl.de serui.do.⁊ in.5.fe.dʒ 2
respō.fe. Do.4.xl.de serui.do.⁊ in sabba dʒ respō.fe.Fer.3. 3

4 E cp̄m. Beatus vir qui in ſapientia. ¶ Do.iiij.xl.de ſer.do.et in
5 E 5.feria dꝛ ℟.fe. ¶ Do.quarta.xl.de ſer.do.et in quarta fe.dici
1 F tur reſpon.fe. ¶ Dominica quarta.xl.de ſer.do. Fer.quarta et
2 F ſabba.dꝛ reſpõ.fe. ¶ Do.quarta.xl.de ſer.do.⁊ in.5.fe.dꝛ reſpõ
3 F ſoriũ feriale. ¶ Do.quarta.xl.de ſer.do. Veſpere erunt de feſto.
cp̄m Beatus vir qui in ſapientia. et in ſabba.dꝛ reſpon.feria.
4 F ¶ Do.quarta.xl.de ſer.do. Secũde veſ.erunt de feſt.annuncia.
5 F et ſolen.memo.de do. Fe.5.dicit̄ reſpon.fe. ¶ Do.quarta.xl.de
1 G ſer.do. Fe.6 .dicitur reſpon.fe. ¶ Domi.quarta.xl.de ſerui.do.
2 G Fer.quarta et ſabba.dꝛ reſpon.fe. ¶ Do.quarta.xl.de ſerui.do.
Secunde veſpere erunt de feſt.et ſolen.memo.de do. In.5.fe.dꝛ
3 G reſpon.fe. ¶ Do.quarta.xl.de ſer.do. Secunde veſpere erunt de
4 G feſt.et ſolen.memo.de do. In ſabba.dꝛ reſpon.fe. ¶ Do.quarta
xl.de ſer.do. Feſtũ annuncia.diffe.in craſti. niſi fuerit feſtũ lo-
ci:et ſecũde veſpe.erunt de annuncia.et ſolen.memo.de do. Feria
5 G quita dꝛ reſpõ.fe. ¶ Do.quarta.xl.de ſer.do.et i.6.fe.dꝛ ℟.fe.

¶ Do.quarta.xl.ad veſpe.an̄. Benedictus.ps. Ipſum. Cap̄m.

Scriptũ eſt enim quoniã abraham duos filios habuit: vnum de ancilla/ ⁊ vnũ de libera: ſed qui de ancilla ſecundum carnem natus eſt/ qui autem de libera per repromiſſionem. ℟. Audi iſrael. hy⁹. Ecce tempus. ỽ. Angelis ſuis. an̄. Nemo te condẽnauit mulier? nemo dn̄e: nec ego te condẽnabo: iã ampli⁹ noli peccare. ps. Magnificat. or̄o.

Concede queſumus omnipotẽs deus: vt qui ex merito noſtre actiõis affligimur/ tue gratie conſolatiõe reſpiremus. Per dominum. Ad matutinas inuit. Populus dn̄i ⁊ oues paſcue eius. Venite adoremus. ps. Venite. hy⁹. Clarum dec⁹. In i. noctur. an̄. Seruite. ps. Beatus vir. ỽ. Dicet dn̄o. Hac die incipiat Exodus/ ⁊ legat̄ p totam hebdom̄. vſq; ad finẽ quando de tẽporali agitur. Lectio pͥma.

Exo. i.A

Hec ſunt nõia filiorũ iſrael qui ingreſſi ſunt in egyptum cũ iacob. Singuli cũ domibus ſuis introierũt: ruben/ ſimeon/ leui/ iudas/ iſachar/ zabulon et beniamin/ dan et neptalim/ gad ⁊ aſer. Erãt igit̄ oẽs aie eorũ qui ingreſſi ſunt de femore iacob: ſeptuaginta quinq;. Ioſeph aũt in egypto erat. Quo mortuo/ ⁊ vniuerſis fratribus eius/ oĩq; cognatione ſua: filij iſrael creuerunt. Qui quaſi germinãtes multiplicati ſũt ac roborati nimis: impleuerũt q; terram. ℟. Locut⁹ eſt dn̄s ad moyſen dicẽs: deſcende in egyptum/ dic pharaoni vt dimittat populũ meum. Induratũ eſt cor pharaonis: nõ vult dimittere populũ meũ niſi i manu forti. ỽ. Videns vidi afflictionẽ populi mei qui eſt in egypto: ⁊ gemitum eius audiui: ⁊ deſcendi liberare eum. Induratum eſt. Lectio ſcd'a.

SUrrexit interea rex nouus ſuper egyptū q̄ ignorabat ioſeph: ⁊ ait ad populum ſuū. Ecce populus filioꝝ iſrael multus: et fortior nobis eſt. Venite/ſapienter opprimam⁹ eum ne forte multiplicetur: et ſi ingruerit contra nos bellum addatur inimicis noſtris: expugnatiſq; nobis egrediatur de
2 terra. ℟. Stetit moyſes corā pharaone et dixit: hec dicit dn̄s. Dimitte populū meū vt ſacrificet mihi in deſerto. ℣. Dn̄s de⁹ hebreoꝝ miſit me ad te vt dicā tibi. Dimitte. L. iij.

PRepoſuit itaq; eis magiſtros operū vt affligerent eos oneribus. Edificaueruntq; vrbes tabernaculoꝝ pharaoni phiton ⁊ rameſſes: Quātoq; opprimebant eos: tanto magis multiplicabant᷑ et creſcebant. ℟.
3 In mari via tua et ſemite tue in aq̄s multis. Deduxiſti ſicut oues populū tuum In manu moyſi et aaron. ℣. Tranſtuliſti illos per mare rubrum: et tranſuexiſti eos per aquā nimiam. Deduxiſti. Gloria. In manu. In. ij. nocturno. An. Bonorum. Ps. Conſerua. ℣. Ipſe liberauit. Vide lc. De ſermōe bti iohānis epi. L. iiij.

STabat moyſes in mōte: nō armis ſed precib⁹ pugnaturus. Stabat extenſis ad celum manibus: deuoto orās affectu. Non de terra: ſed de celo auxilium poſtulabat. Pugnabat cum hoſtibus abſens: cū externis ſine bello decertabat. Vt quē loci diuerſitas ab inimicis ſeiūxerat: orationis effect⁹ bellatorē preſentē hoſtib⁹ exhiberet. ℟. Qui perſequebantur po- 4
pulum tuum domine demerſiſti eos in profundum. Et in colūna nubis ductor eoꝝ fuiſti domine. ℣. Exclamauerunt filij iſrael in anguſtijs ſuis ad dominum: et miſit eis ſaluatorem. Et in columna nubis. Lectio. v.

FIt moyſe orante pugna occulta: ſed manifeſta victoria. Latēter dimicat: vt euidēter deuincat. Solus orat: vt multi ſaluent᷑. Stabat eñ moyſes in mōte iā ꝓximus celo: iam vicin⁹ ſyderibus. Et quāto eum ſublimitas mōtis extulerat: tanto orō deo ꝓximum exhibebat.
℟. Cantem⁹ dn̄o/glorioſe enim ho- 5
norificat⁹ eſt: equū et aſcēſorē proiecit in mare. Adiutor et protector factus eſt mihi dn̄s in ſalutem. ℣. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Adiutor. Lectio ſexta.

FIt moyſe orāte victoria: ceſſante meſtitia. Potentior hoſtis efficitur: iuſti corpore fatigato. Deſinit iſrael vincere: moyſe deſiſtēte in prece. Vt dū diuerſa populis exhibentur: orōnis nobis potētia demōſtret᷑. Deniq; tandiu iſta diuerſitas valuit: quādiu moyſi iugis orō defuit. Perſeuerāte prece: pſeuerās victoria roborat᷑. Iā gerit᷑ pugna cū hoſte: iā amalech precib⁹ debellat᷑. ℟. Moy-
6 ſes famulus dn̄i ieiunauit quadraginta dieb⁹ et quadraginta noctibus. Vt legē dn̄i mereret᷑ accipere. ℣. Aſcēdit moyſes in montē ſinai. Vt. Gloria. Vt. In. iij. noc. An. Preceptū. ℣. Celi enarrant. ℣. Scapulis ſuis.

¶ Secundum Iohannem.

Caꝑ. vj. A IN illo tempore. Abijt ieſus trãs mare galilee qḋ dicitur tyberiadis: et ſequebatur eum multitudo magna / q2 videbãt ſigna que faciebat ſuper his qui infirmabantur. Et reliqua. Homelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio. vij.

Qui ſigna ⁊ miracula domini ac ſaluatoris recte cum legunt vel audiunt accipiunt: nõ tam in his quid foris ſtupeant attẽdunt: quam quid horum exemplo intus agere / quid ipſi ĩ his myſticum perpendere debeãt inſpiciunt. 7 ℟. Splẽdida facta eſt facies moyſi dum aſpiceret in eũ dominus. Videntes ſeniores claritatẽ vultus eius admirantes timuerunt valde. ℣. Deſcendit moyſes de mõte portans duas tabulas lapideas in manibus ſuis: ſcriptas vtraſq3 digito dei. Videntes. Lectio octaua.

Ecce enim appropinquãte paſcha die feſto iudeorum: ſequẽtem ſe multitudinẽ dominus verbo ſalutis pariter et opere curationis erigebat. Nã (ſicut alius euãgeliſta ſcribit) loq̃bat illis de regno dei: et eos q cura indigebãt ſanabat. Eadem etiam doctrina ⁊ ſanatione completa: paucis de cibarijs eos abundantiſſime refecit. 8 ℟. Ecce mitto angelum meum qui precedat te et cuſtodiat ſemper. Obſerua et audi vocem meam: et inimicus ero inimicis tuis / et affligentes te affligam: et precedet te angel9 meus. ℣. Iſrael ſi me audieris non erit in te deus recens: neq3 adorabis deum alienum / ego enim dominus. Obſerua et audi. Lectio nona.

NOs ergo omnes (fratres chariſſimi) huius exẽplo facti appropinquante paſcha die feſto noſtre redemptionis: adiuncta fratrum caterua dominum toto corde ſequamur. Quo actionum itinere ingreſſus ſit / diligentiſſime contẽplemur: vt veſtigia eius ſequi mereamur. Qui enim dicit ſe ĩ ipſo manere: debet ſicut ille ambulauit et ipſe ambulare. Quicquid in nobis imperitie nocentis ineſſe deprehendimus: crebra illius verbi auditione tergamus. 9 ℟. Audi iſrael precepta domini: et ea in corde tuo quaſi in libro ſcribe. Et dabo tibi terram fluentem lac et mel. ℣. Obſerua igitur et audi vocem meam: et inimicus ero inimicis tuis. Et. Gloria. Et. ℟. ſeꝫ. Audite popule meus legem meam. Inclinate aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Aperiã in parabolis os meum: loquar propoſitiones ab initio ſeculi. Inclinate. Gloria pa. Inclinate. Hoc reſpon. ſeꝫ. erit. iij. quotiens dicetur de. iij. nocturno / ꝑ hebdo. quando de temporali fiet. ℣. Ipſe liberauit me. In laudibus. 1 An. Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitie ſi auerteris faciem tuam a peccatis meis. Ps. Miſerere. 2 An. Bonum eſt ſperare in domino q̃ ſperare in principibus. Ps. Cõfitemini. 3 An. Benedicat nos deus deus noſter benedicat nos deus. Ps. Deus deus meus. 4 An. Potẽs es domine eripere nos de manu fortiori: libera nos deus iſrael. Ps. Benedicite. 5 An. Reges terre et omnes populi laudate deū. ps. Laudate dominum de cel. cħm. Scriptum est. hy⁹. Jesu quadragenarie. ℣. Scuto circundabit te ṽ. Abijt iesus trans mare galilee: et sequebaẗ eum multitudo magna quia videbāt signa que faciebat: erat autem proximum pascha dies festus iudeorum. ps. Benedictus. oratio. Concede quesumus. Ad primam. aña. Subijt ergo iesus in montem et ibi sedebat cum discipulis suis: erat autē proximum pascha dies festus iudeorum. ps. Deus de⁹ meus resp. Ad tertiā. An. Accepit ergo iesus panes et cum gratias egisset distribuit discumbentibus / similiter et ex piscibus quantum volebant. ps. Legem pone. cħ. Scriptū est. Respõ. et ℣. sicut in proxima dñica precedenti ad omnes hor. dicunẗ. Ad. vj. An. De quinq; panibus et duob⁹ piscib⁹ saciavit domin⁹ quinq; milia hoim. ps. Defe. Capitulū.

Gal. 4. D.

Letare sterilis que nō paris: erumpe & clama que non parturis: quia multi filij deserte / magis q̃ eius que habet virum. Ad nonam. An. Saciavit dominus quinq; milia hominū de quinq; panibus et duobus piscibus. ps. Mirabilia. Capitulum.

Ibidē.

Nos autem fratres secundum ysaac promissionis filij sumus: et quomodo tunc is qui secundum carnem nat⁹ fuerat persequebatur eum qui secundum spiritum / ita et nunc. sed quid dicit scriptura? eijce ancillam et filium eius. Ad vesperas An. Sede a dextris. ps. Dixit dominus. cħ. Scriptū est. Respõ. Adduxit chorus prosequitur totum respõ. eos dominus in fortitudine magna: cibavit eos nascentijs agrorum. Suxerunt mel de petra et oleum de firmis petra. ¶ Clericus. ℣. Cibavit eos ex adipe frumenti: et de petra melle saturavit eos. Suxerunt. Gloria. respõ Adduxit. Hoc respõ. dicitur quotidie ad vesp. usq; ad passionem domini quando de fe. agitur. hy⁹. Ecce tempus. ℣. Angelis. An. Illi homines cū signum vidissent quod factum fuerat glorificabant deum: et dicebant quia hic est salvator mūdi. ps. Magnificat. oratio. Concede. ¶ Feria. iij. et quotidie per hebdoma. dicuntur ℣. & respõ. ad matins. secundum ordinem nocturn. histor. do. ita tamen q̃ respõ. fer. non omittanẗ. Lc. j.

Exo. j. C.

Oderant autem filios israel egyptij: et affligebant illudentes & invidentes eis: atq; ad amaritudinem perducebant vitam eorum operib⁹ duris luti & lateris / omniq; famulatu quo in terre operibus premebantur. Lectio secunda.

Dixit autem rex egypti obstetricibus hebreorum: quarum una vocabatur sephora / & altera phua: precipiens eis. Quando obstetricabitis hebreas / et partus tēpus advenerit: si masculus fuerit interficite eum: si femina reservate. Lectio. iij.

Timuerunt autem obstetrices deum: et non fecerūt iuxta preceptum regis egypti: sed cōservabant mares. Quibus accersitis ad se: ait rex. Quidnā eſt hoc quod facere voluiſtis: vt pueros ſeruaretis? Que reſpōderunt. Non ſunt hebree ſicut egyptie mulieres. Ipſe enim obſtetricandi habent ſcientiā: et priuſq̄ veniam⁹ ad eas pariunt. an̄. Auferte iſta hinc (dicit dominus) et nolite facere domum patris mei domum negociationis. ps. Benedictus. Oratio.

Prieſta queſum⁹ omnipotens deus: vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolentes / et corpore tibi placeamus et mente. Per dominum.

Ad veſperas. aña. Soluite templum hoc (dicit dominus) et poſt triduum reedificabo illud: hoc autē dicebat de templo corporis ſui. pſal. Magnificat. Oratio.

Deprecationem noſtram q̄ſumus domine benign⁹ exaudi: et quibus ſupplicandi preſtas affectum / tribue defenſionis auxilium. Per dominum.

¶ Feria tertia. Lectio p̄ma.

Exo. j. D Bene ergo fecit de⁹ obſtetricibus: ⁊ creuit popul⁹ / confortatuſq; eſt nimis. Et q; timuerunt obſtetrices deum: edificauit eis domos. Precepit ergo pharao omni populo ſuo dicens. Quicquid maſculini ſexus natum fuerit / in flumine proijcite: q̄cquid feminini ſeruate. Tu autem. Lectio ſcđa.

Egreſſus eſt poſt hec vir de domo leui: et accepit vxorem ſtirpis ſue. Que concepit et peperit filiū: ⁊ videns eum elegantem / abſcondit tribus menſib⁹. Tu autem dn̄e. Lectio tertia.

Cumq; iam celare non poſſet ſumpſit fiſcellam ſcirpeam: ⁊ liniuit eam bitumine ac pice. Poſuitq; in ea infantulum / et expoſuit eū in carecto ripe fluminis: ſtante procul ſorore ei⁹ / et conſiderante euentum rei. an̄. Quid me queritis interficere / hominem qui vera locutus ſum vobis. ps. Benedictus. Oratio.

Sacre nobis queſumus domine obſeruationis ieiunia: ⁊ pie conuerſationis augmentum / ⁊ tue propitiationis continuum preſtent auxilium. Per dn̄m. Ad veſperas. aña. Unum opus feci et admiramini: quia totum hominem ſanum feci in ſabbato. pſal. Magnificat. Oratio.

Miſerere domine q̄ſumus populo tuo: et continuis tribulationibus laborantē propitius reſpirare cōcede. Per.

¶ Feria quarta. Lectio p̄ma.

Exo. ij. A Ecce autem deſcendebat filia pharaonis vt lauaretur in flumine: et puelle ei⁹ gradiebantur per crepidinem aluei. Que cum vidiſſet fiſcellam in papyrione / miſit vnam e famulabus ſuis: et allatā aperiens cernenſq; in ea paruulū vagientem / miſerta eius ait. De infantib⁹ hebreorū eſt. L.ij.

Cui ſoror pueri. Uis (inquit) vt vadā: ⁊ vocē tibi mulierem hebream que nutrire poſſit infantulū? Reſpōdit: vade. Perrexit puella: et vocauit matrē ſuam. Ad quam locuta eſt filia pharaonis. Accipe (ait) puerū iſtum: et nutri mihi. Ego dabo tibi mercedem tuam. Lec.iii.

Suſcepit mulier et nutriuit puerum; adultumqꝫ tradidit filie pharaonis. Quem illa adoptauit in locum filij: vocauitqꝫ nomen eius moyſes/ dicens qꝛ de aqua tuli eum. An. Rabbi quis peccauit hic aut parentes eius qꝛ cecus natus eſt? reſpondit ieſus et dixit: neqꝫ hic peccauit neqꝫ parentes eius: ſed vt manifeſtentur opera dei in illo. Ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui et iuſtis premia meritorum/ et peccatoribus per ieiunium veniam prebes: miſerere ſupplicibꝰ tuis: vt reatus noſtri confeſſio indulgentiam valeat percipere delictorum. Per dominum. Ad veſperas. an. Ille homo qui dicitur ieſus lutum fecit ex ſputo: et liniuit oculos meos et modo video. Pſal.

Magnificat. Oratio.

Pateant aures miſericordie tue domine precibus ſupplicantium: et vt petentibus deſiderata concedas/ fac eos que tibi placita ſunt poſtulare. Per.

¶Feria quinta. Lectio prima.

Exo. ij. B

In diebꝰ illis. Poſtq̄ creuerat moyſes: egreſſꝰ eſt ad fratres ſuos. Viditqꝫ afflictionem eorum: et virum egyptium percutientem quendam de hebreis fratribus ſuis. Cūqꝫ circūſpexiſſet huc atqꝫ illuc et nullum adeſſe vidiſſet: percuſſum egyptiū abſcondit ſabulo. Tu autem dñe. Lectio.ii.

Et egreſſus die altero: conſpexit duos hebreos rixantes. Dixitqꝫ ei qui faciebat iniuriam. Quare percutis proximum tuum? Qui reſpondit. Quis conſtituit te principem et iudicem ſuper nos? Num occidere me tu vis ſicut heri occidiſti egyptium? Tu autem. Lectio.iij.

Timuit moyſes: et ait. Quomodo palam factum eſt verbū iſtud? Audiuitqꝫ pharao ſmonem hunc: et querebat occidere moyſen. Qui fugiens de conſpectu eius moratus eſt in terra madian: et ſedit iuxta puteum. An. Pater diligit filium: et omnia demonſtrat ei que ipſe facit. Ps. Benedictus. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt quos ieiunia votiua caſtigant/ ipſa quoqꝫ deuotio ſancta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis facilius celeſtia capiamus. Per dominum. Ad veſperas. an. Sicut pater ſuſcitat mortuos et viuificat: ſic et filius quos vult viuificat.

Ps. Magnificat. Oratio.

Populi tui deus inſtitutor et rector peccata quibus impugnatur expelle: vt ſemper tibi placitus/ et tuo munimine ſit ſecurus. Per. ¶Feria.vj. Lc.i.

Erāt aūt ſacerdoti madiā ſeptē filie que venerāt ad hauriendā aquam: et impletis canalibus adaquare cupiebāt greges pr̄is ſui. Superuenere paſtores: et eiecerūt eas. Lc.ij. Exo. ij. C

Surrexit itaqꝫ moyſes: et defenſis puellis adaq̄uit oues earū. Et cum reuertiſſent ad raguel pr̄em ſuū: dixit ad eas. Cur velocius veniſtis ſolito? Reſpōde ſunt. Vir egyptiꝰ liberauit nos de manu paſtorum: inſuper et hauſit aquã nobiſcum: potum ꝗ dedit ouibus. Lectio tertia.

At ille. Ubi eſt inquit? Quare dimiſiſtis hominẽ? Vocate eum ut comedat panem. Iurauit ergo moyſes ꝙ habitaret cũ eo. Accepitq; ſephoram filiam eius uxorẽ: que peperit ei filiũ quẽ vocauit gerſam dicẽs. Aduena fui in terra aliena. Alterum vero quẽ peperit vocauit eliezer dicens. Deus enim patris mei adiutor meꝰ: et eripuit me de manu pharaonis. An. Lazarus amicus noſter dormit: eamus ut a ſomno excitemus eum. pſalmꝰ. Benedictus. Oratio.

Deus qui ineffabilibꝰ mũdum renouas ſacramentis: preſta (queſumus) ut eccleſia tua eternis proficiat inſtitutis / et tẽporalibus non deſtituatur auxilijs. Per do. Ad veſpas an. Domine ſi hic fuiſſes lazarus nõ eſſet mortuus. ecce iam fetet quatriduanus in monumẽto. pſ. Magt. Oro.

Da queſumus omnipotẽs deus: ut qui infirmitatis noſtre conſcij de tua virtute cõfidimus: ſub tua ſemper protectione gaudeamus. Per dñm.

¶ Sabbato. Lectio prima.

Post multum vero tẽporis mortuus eſt rex egypti. Et igemiſcẽtes filij iſrael propter opa / vociferati ſunt. Aſcẽditq; clamor eorum ad deum ab operibus. Et audiuit gemitum eorum: ac recordatus eſt federis quod pepigit cũ abraham / iſaac / et iacob. Et reſpexit dominus filios iſrael: et liberauit eos. Lectio ſecunda.

Moyſes autem paſcebat oues ietro ſoceri ſui ſacerdotis madian. Cumq; minaſſet gregem ad interiora deſerti: venit ad montem dei oreb. Apparuitq; ei dominus ĩ flamma ignis de medio rubi: et videbat ꝙ rubus arderet et non cõbureretur. Dixit ergo moyſes. Vadam et videbo viſionẽ hanc magnã: quare non comburatur rubus. Le. iiij.

Cernẽs autẽ dominus ꝙ pergeret ad vidẽdum: vocauit eũ de medio rubi et ait. Moyſes moyſes. Qui reſpõdit. Adſum. At ille. Nõ appropies (inquit) huc. Solue calceamentum de pedibus tuis: locus enim ĩ quo ſtas / terra ſancta eſt. Et ait. Ego ſum deus patris tui: deus abraham / deus iſaac / et deus iacob. An. Ego ſum lux mundi: qui ſequitur me non ambulat in tenebris / ſed habebit lumen vite dicit dominus. pſalmus. Benedictus. Oratio.

Fiat queſumus domine per gratiam tuã fructuoſus noſtre deuotiõis affectus: quia tunc nobis proderunt ſuſcepta ieiunia / ſi tue ſint placita pietati. Per dñm. Ab hac die uſq; ad craſti. octa. paſche / nihil fiat de feſt. ix. lec. niſi ſolũmodo de feſtis duplicibus: et hoc ab hinc uſq; ad cenam domini inclu. Et ſi aliquod dupl. feſt. in hoc ſabbato / vel in ſabbo. ſequenti contigerit: veſpere fiant de dominica / et ſolen. memo. de feſto.

¶ Dñica in paſſione tota dicit̃ hiſtoria: et feſtū ſancti gregorij A
differat̃ in craſti. Ad .2. veſpas q̃ erunt de feſt. fiat ſolen. memo.
de do. Hiſto. do. dicitur ꝑ hebd. incipiēdo cū duobus reſpōſorijs de
et in .5. fer. vꝫ .7. reſpō. hiſto. cū duobꝰ reſpōſorijs fer. Feſta ſcō
ſanctoꝝ edvvardi / cuthberti / ⁊ bñdicti / differantur vſqꝫ ad tranſ.
eoꝝ vndē. ¶ Dñica in paſſione de ſeruitio do. Ad p̄mas veſp. fiat 2 A
mēo. de ſancto edvvardo: ⁊ feſta ſanctoꝝ cuthberti ⁊ bñdicti diffe
rantur vſqꝫ ad trāſla. eoꝝ ūdē. Feria .iiij. vꝫ .8. reſpō. hiſt. cum .2.
reſpō. fer. Sabba. de annūcia. Scḋe veſp. erūt de do. ⁊ ſolē. me
mo. de feſt. licet feſt. loci fuerit. ¶ Dñica in paſſione de ſeruitio 3 A
do. Ad p̄mas veſp. fiat ſolē: mēo. de annunciā. Fer. iiij. vꝫ .8. re
ſpō. cū .2. reſpō. fer. ¶ Dñica in paſſione de ſeruitio do. Fer .3. 4 A
de ſancto ambroſio. cū. Ecce ſacerdos. ⁊ feſtū ſancti richardi diffe
ratur vſqꝫ ad tranſla. eius. Feria .v. vꝫ .8. reſpō. cum .2. reſpō. fe.
¶ Dñica in paſſiōe de ſeruitio do. Fer. iiij. ⁊ ſabba. vꝫ .8. reſpō. 5 A
cū .2. reſpōſorijs fer. ¶ Dñica in paſſione de ſeruitio do. Ad p̄i 1 B
mas veſp. que erunt de do. fiat ſolē. memo. de ſancto grego. ⁊ feſ.
ſanctoꝝ differant̃ vſqꝫ ad tranſla. eoꝝ. Et in .iiij. fe. ⁊ ſabba. vꝫ
8. reſpō. cū .2. reſpōſorijs fe. ¶ Dñica in paſſione de ſerui. do. et 2 B
feſ. ſanctoꝝ diffe. vſqꝫ ad tranſla. eoꝝ. Fer. iiij. vꝫ .8. reſpō. cū .2.
reſpōſorijs fe. ¶ Dñica ī paſſione de ſerui. do. Fe. iiij. ⁊ ſabba. 3 B
vꝫ .8. reſpō. cū .2. reſpōſorijs fer. ¶ Do. in paſſione de ſerui. do.
et nihil de ſancto richar. vſqꝫ ad tranſ. eius. Scḋe veſ. erūt de ſan 4 B
cto ambroſio: ⁊ ſol. mēo. de do. ⁊ in .5. fer. vꝫ .8. reſpō. cū .2. reſpō.
fer. ¶ Dñica in paſſione de ſeruitio do. In .iiij. fe. ⁊ ſabba. vꝫ .8. 5 B
reſpō. cū .2. reſpōſorijs fe. In .5. fe. vꝫ memo. de ſctō tyburtio ad
veſp. ⁊ ad matut. de ſctā maria. ¶ Dñica in paſſione de ſerui. do. 1 C
et feſta ſanctoꝝ edvvardi / cuthberti / ⁊ bñdicti / diffe. vſqꝫ ad trāſ
la. eoꝝ. ⁊ in .iiij. fer. ⁊ ſabba. vꝫ .8. reſpō. cum reſpōſorijs fer.
¶ Dñica in paſſione de ſerui. do. ⁊ feſt. ſancti bñdicti diffe. vſqꝫ 2 C
ad trāſla. eius: ⁊ in .iiij. fe. vꝫ .8. reſpō. cū reſpōſorijs fe. ¶ Do. 3 C
in paſſione de ſerui. do. ⁊ in .iiij. fe. ⁊ in ſabba. vꝫ .8. reſpō. cū re
ſpōſorijs fe. ⁊ feſt. ſcti richardi diffe. vſqꝫ ad tranſla. eius. ¶ Do 4 C
minica ī paſſione de ſerui. do. ⁊ feſt. ſcti ambroſij diffe. in craſti.
Scḋe veſp. erūt de ſctō ambroſio ⁊ ſolē. mēo. de do. Feria .5. dicit̃
8. reſpō. cū reſponſorijs fe. ¶ Dñica in paſſione de ſer. do. Feria 5 C
iiij. ⁊ ſabba. vꝫ .8. reſpō. cū reſpōſorijs fe. ¶ Dñica in paſſione 1 D
de ſerui. do. Fer. iiij. vꝫ .8. reſpō. cū reſpōſorijs fe. Fer. 5. de ſctō
grego. ¶ Do. in paſſione de ſerui. do. ⁊ feſ. ſanctoꝝ diffe. vſqꝫ ad 2 D
trāſla. eoꝝ. Fer. iiij. ⁊ ſabba. vꝫ .8. reſpon. cū reſpōſorijs feria.
¶ Do. in paſſione de ſerui. do. ⁊ in .6. fe. vꝫ .8. reſpō. cū reſpō. fe. 3 D
Fer. iiij. de annūcia. ⁊ ſolē. mēo. de ieiunio. ¶ Do. in paſſiōe de 4 D

ſerui.do.⁊ feſt.ſc̄i richardi diffe.vſqꝫ ad trãſla.ei⁹.⁊ in.4.fer. dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. ¶ Dñica in paſſiõe de ſeruit.do. Ad primas veſ.ſolẽ.mẽo.de feſt. In.iiij.fe.⁊ ſabba.dr.8.reſpõ.cũ reſpõſorijs fe. ¶ Dñica i paſſiõe de ſeruí.do. In.5.fe.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. Feria.iiij.de ſc̄tõ grego.cp̄. Ecce ſacerdos. ¶ Do.in paſſiõe de ſeruí.do. Fer.iiij.⁊ ſabba.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. Feſta differant vſqꝫ ad trãſ.coꝝ. ¶ Dñica in paſſiõe de ſeruitio do. Feria.5.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. Fer.3.de annũcia.⁊ ſolẽ.mẽo. de ieiunio. ¶ Do.in paſſiõe de ſerui.do.⁊ in.iiij.fe.dr.8.reſpon. cũ ℞ijs fe. Feſtũ ſc̄i richardi diffe.vſqꝫ ad trãſla.ei⁹. Feria.6. de ſc̄tõ ambroſio.cp̄. Ecce ſacerdos. ¶ Do.in paſſiõe de ſeruí.do. et in.iiij.fe.⁊ ſabba.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. ¶ Do.in paſſiõe de ſeruitio do. Fer.5.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. Feria.3.de ſc̄tõ grego. cp̄. Ecce ſacerdos. ¶ Do.in paſſiõe de ſeruí.do. Fer.iiij.⁊ ſab. dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe.⁊ feſta differã.vſqꝫ ad trãſla.coꝝ. ¶ Do. in paſſiõe de ſeruí.do. Sc̄de veſpe erũt de ſc̄tã maria:⁊ ſolẽ.mẽo. de do. Fer.2.de annũcia.⁊ ſolẽ.mẽo.de ieiu. Feria.5.dr.8.reſpõ. cũ ℞ijs fe. ¶ Do.in paſſiõe de ſeruitio do.⁊ nihil de ſc̄tõ richar. vſqꝫ ad trãſla.eius. Feria.5.de ſc̄tõ ambroſio.cp̄. Ecce ſacerdos. Feria.iiij.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. ¶ Dñica i paſſiõe de ſeruí.do. Feria.iiij.⁊ ſabba.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. ¶ Do.in paſſione de do. Sc̄de veſpe erũt de ſc̄tõ grego.cp̄. Ecce ſacerdos.⁊ ſolẽ.memo.de do. Fer.5.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. ¶ Do.in paſſiõe de do. In.iiij.fe.⁊ ſabba.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. Feſt.ſanctoꝝ differã. vſqꝫ ad trãſla.coꝝ. ¶ Do.in paſſiõe de do. Feſtũ annũcia.diffe. licet feſt.loci fuerit. Sc̄de veſ.erũt de annũcia.⁊ ſolẽ.mẽo.de do. Fer.2.de annũcia.⁊ ſolẽ.mẽo.de ieiu. Fer.5.dr.8.reſpõ.cũ reſpõſorijs fe. ¶ Dñica in paſ.de do.⁊ nihil de ſc̄tõ richar. vſqꝫ ad trãſ.ei⁹. Fe.iiij.de.ſ.ambroſio.cp̄. Ecce ſacerdos.⁊ ſolẽ.memo.de ieiu. Feria.5.dr.8.reſpõ.cũ ℞ijs fe. ¶ Dñica in paſſione de do. In.iiij.fe.⁊ ſabba.dicit.8.reſpõ.cum ℞ijs fe.

Dñica in paſſiõe dñi ad veſpe. An. Bñdictus. ps. Ipſum. Deinceps nulla dr neuma in fine a͞ñ. vſqꝫ ad oct.paſch. Sz.tñ ⁊ Bñdicamus. et Kyrie eleiſon. ⁊ grad.⁊c. hmõi cũ neuma dñr more ſolito vſqꝫ ad cenã dñi. Kyrie eleiſõ. vero ſemp cũ ſuo neuma dr.cp̄.

Threnoꝝ. iij. F

Iudicaſti dñe cauſam aie mee: defẽſor vite mee dñe deus meus. ℞. Circũdederũt me viri mendaces ſine cauſa flagellis ceciderunt me. Sed tu domine defenſor vindica me. V⁹. Quoniam tribulatio proxima eſt/ ⁊ non eſt qui adiuuet. Sed tu. Non dicitur Gloria patri, ſed repetatur ℞. Circundederunt me. Hymnus.

Vexilla regis prodeunt/ fulget crucis myſteriũ:

quo carne carnis conditor / ſuſpenſus eſt patibulo.

Confixa clauis viſcera / tendens manus veſtigia: redemptionis gratia / hic immolata eſt hoſtia.

Quo vulneratus inſuper / mucrone dire lancee: vt nos lauaret crimine / manauit vnda ſanguine.

Impleta ſunt que cōcinit / dauid fidelis carmine: dicēdo nationib⁹: regnauit a ligno deus.

Arbor decora ⁊ fulgida / ornata regis purpura: electa digno ſtipite / tam ſancta membra tāgere.

Beata cuius brachijs / preciū pepēdit ſeculi: ſtatera facta eſt corporis / predāq; tulit tartari.

Ad iſtum ℣. O crux aue. cōuertat ſe chorus ad altare vſq; ad inceptionem ps. Magnificat.

O crux aue ſpes vnica / hoc paſſionis tempore: auge pijs iuſticiam / reiſq; dona veniam.

Te ſumma deus trinitas / collaudet omnis ſpiritus: quos per crucis myſterium ſaluas / rege per ſecula. Amen. ℣. Dederūt in eſcam meam fel. ℟. Et in ſiti mea potauerunt me aceto. Añ. Ego ſum qui teſtimonium perhibeo de meipſo / et teſtimonium perhibet de me q̄ miſit me pater. ps. Magnificat. Oro.

Queſumus omnipotēs de⁹ familiam tuam propici⁹ reſpice: vt te largiēte regatur in corpore / et te ſeruante cuſtodiatur in mēte. Per dominum.

Ad completo. aña. Miſerere. ps. Cum inuocarem. cap. Tu in nobis. ℟. In manus tuas. hy⁹. Cultor dei. et cetera oīa ſicut notantur ad cōpleto. poſt pſalte. ¶ Ad matutī. Inuitato. Hodie ſi vocem eius audieritis: Nolite obdurare corda veſtra. ps Venite. et dicit̄ ſine Gloria. ſed poſt .j. iij. et .v. verſus / repetatur Nolite obdurare. poſt .ij. vero ⁊ .iiij. ℣. totum repetatur inuitato: ⁊ ſic fiat quotidie vſq; ad cenā dn̄i / ad matutinas de tēporali tm̄: ⁊ cauſa ſubeſt / q2 non dr̄ Gloria. in fine pſal. Venite. Hymnus.

Pange lingua glorioſi / prelium certaminis: ⁊ ſuper crucis tropheum / dic triumphū nobilē: qualiter redemptor orbis / immolatus vicerit.

De parētis prothoplaſti / fraude facta condolens: quando pomi noxialis / morte morſu corruit: ipſe lignum tunc notauit / damna ligni vt ſolueret.

Hoc opus noſtre ſalutis / ordo depopoſcerat: multiformis proditoris / ars vt artem falleret: et medelam ferret inde / hoſtis vnde leſerat.

Quando venit ergo ſacri / plenitudo temporis: miſſus eſt ab arce patris / natus orbis conditor: atq; ventre virginali / caro factus prodijt.

Gloria et honor deo / vſq; quo altiſſimo: vna patri / filioq; inclyto paraclito: cui laus eſt et poteſtas / per eterna ſecula. Amen. In primo nocturno añ. Vulpes foueas habent / et volucres celi nidos: filius autem hominis non habet vbi caput ſuum reclinet.

Ps. Beatus vir. Hec ſola añ. dicitur in primo nocturno ſup omnes ps ante ſeck. et finiantur ſiī tum Gloria. ſicut in preced. dominicis: ita tamen ꝙ quotienſcumqꝫ dicitur Gl'ia. poſt ps. exaltetur ſi neceſſe fue. et ſic fiat in ſequen. noctur. huius do. et in ſequentibus diebus vſqꝫ ad cenam do. Hy. Crux a fra. ꝛc. Et de manu. ꝛc. Hac die incipiat hiere. et legatur quotidie vſqꝫ ad paſc. quando de temporali agitur. Tamen cum fuerint noue lectiões de temporali: tunc in primo noctur. tm̄ de prophetia hieremie legat. Lectio. j.

Hie. j. A v

Verba hieremie filij helchie de ſacerdotibus qui fuerũt in anatoth in terra beniamin: quod factũ eſt verbum domini ad eum in diebus ioſie filij amos regis iuda/ in tertio decimo anno regni eius. Et factum eſt in dieb' ioachim filij ioſie regis iuda/ vſqꝫ ad cõſummationem vndecimi anni ſedechie filij ioſie regis iuda: vſqꝫ ad tranſmigrationem hieruſalem in mẽſe quinto. Et tunc finiantur oẽs lectiones de pphetia cum has clã Hec dicit. niſi in tribus noctibus ante paſc.

1 Reſpõ. Iſti ſunt dies quos obſeruare debetis temporibus ſuis. Quartadecima die ad veſperum paſcha domini eſt: et in quintadecima ſolẽnitatem celebrabitis altiſſimo domino. V. Locutus eſt dominus ad moyſen dicens/ loquere filijs iſrael ꝛ dices ad eos. Quarta. Hoc predictũ reſpõ. non dicitur per hebdoma. ſequen. ſed ad has matutinas tantum. Lectio ſecunda.

Et factum eſt (inquit hieremias) verbum domini ad me: dicẽs. Priuſꝙ te formarem in vtero noui te/ et anteꝙ exires de vulua ſanctificaui te: et prophetam in gentibus dedi te. Et dixi. A a a domine de' ecce neſcio loqͥ: quia puer ego ſum. Et dixit dominus ad me. Noli dicere quia puer ſũ: quoniam ad omnia que mittam te ibis: ꝛ vniuerſa que mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorum: quia ego tecũ ſũ vt eruam te: dicit domin'. Hec dicit.

2 R. Multiplicati ſunt qui tribulant me: et dicunt/ non eſt ſalus ipſi in deo eius. Exurge domine ſaluũ me fac deus meus. V. Nequando dicat inimicus me' preualui aduerſus eum. Exurge domine. Lectio. iij.

Et miſit dominus manũ ſuam: et tetigit os meũ. Et dixit dominus ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. Ecce conſtitui te hodie ſuper gentes et ſuper regna: vt euellas et deſtruas et diſperdas et diſſipes/ et edifices et plantes. Et factum eſt verbum domini ad me: dicens. Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgam vigilantem ego video. Et dixit dominus ad me. Bene vidiſti: qꝛ vigilabo ego ſuper verbũ meum vt faciam illud.

3 Reſponſo. Qui cuſtodiebant animam meam cõſilium fecerunt in vnum: dicentes. Deus dereliquit eum/ perſequimini et cõprehendite eũ: quia non eſt qui

liberet eum. Deus meus ne elongaueris a me/deus meus in adiutoriū meum intende. ℣. Omnes inimici mei aduerſum mē cōgitabant mala mihi: verbum iniquum mandauerunt aduerſum me dicentes. Deus meus. Hunc ℣ſum non ſequatur Gloria patri. ſed ℟m reincipiatur. Idem modus ſeruetur in .vj. et ix. ℟. et in quotidianis ℟. ſuper horas ⁊ in .iij. ℟. ad matutinas et quotidie fiat hoc modo vſqꝫ ad paſcha quando de temporali agitur tantum. In ſcđo nocturno. Añ. Sicut exaltatus eſt ſerpens in eremo: ita exaltari oportet filium hominis. Ps. Conſerua. ℣. De ore leonis liberā me domine. ℟. Et a cornibus vnicornium humilitatem meam. Sermo beati iohannis epiſcopi. Lectio quarta.

Magnuꝫ hieremie ſanctiſſimi meritum: magnū in eum collatum eſt diuinitus donum. Magnuꝫ (inꝙ) hieremie eſt meritum: qui ante promeretur ꝙ naſcitur / ante ſanctificatur ꝙ editur / ante ꝓpheta conſtituitur ꝙ mundi exordio potiatur. Dicuntur eius merita: et ab eo necdum exercentur officia. Dona narrantur: nec tamen donorum cauſe tractantur. Promotio dicitur: ⁊ necdum ꝓmotionis negocium aperitur.

4 ℟. Deus meus es tu: ne diſcedas a mē. Quoniam tribulatio proxima eſt et non eſt qui adiuuet. ℣. Deus deꝰ meꝰ reſpice in me. Qm̄. Lectio .v.

Noli (inquit dominus) putare hieremia ꝙ hodie te prophetam conſtituo: aut nunc primum ad iſtam gentem corrigendam premitto. Olim eīm mihi probatus ac notus es: olim conſecratus ac dignus / olim ꝓpheta gentibus inſtitutus. Te mihi aptum: te idoneū preſcientia ipſa monſtrauit. Tibi prophetandi preſagium: ⁊ fiduciā predicandi attribui. Per te ꝓphete officia: et mee diſpoſitionis nuncia perferri ad illos inſtitui.

℟. Tota die contriſtatus ingrediebar domine: quoniam anima mea impleta eſt illuſionibus. Et vim faciebāt qui querebant animā meā. ℣. Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt vanitates: et dolos tota die meditabantur. Et vim. Lectio .vj. 5

Etenim nemo te terreat: nemo tibi formidinē vaſtam immittat. Inter me ⁊ ipſos tu eris medius: qui iuſſa proferas / precepta oſtendas / mandata edicas. Nec poteris reticere que loquor: ne ſilendō poſſis afferre perniciem / qui predicando poteris conferre ſalutem. Quid eſt (inquit) dominator domine? Cur iuniori tā oneroſum pōdus imponis? Cur ad corrigendum populum etatem paruulam dirigis? Cur ꝓphetandi mihi tantam operam credis? Ego enim nec ad exequendum idoneus: qui etate minor / ſermone impedior / officio terreor. Noli (inquit dominus) dicere quia iunior ego ſum. Hoc enim per te fieri volui: hoc enī per te impleri precepi: vt iunior ſenes / et ineloquens eloquentes obiurges. Tu autem dñe.

6 ℞. Deus meus eripe me de manu peccatoꝛis / ⁊ de manu contra legem agentis et iniqui. Quoniam tu es patientia mea. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab inſurgentibus in me libera me. Quoniam tu.

In .iij. nocturno añã. Recoꝛdare mei domine: ⁊ erue me ab his q̄ perſequuntur me. Ps. Celi enarrant.

℣ſus. Ne perdas cum impijs deus animã meã. ℞. Et cũ viris ſanguinũ vitã meã. ¶ Secundũ Johannẽ.

Cap̄. viij. F

In illo tẽpoꝛe. Dixit ieſus turbis iudeoꝛum: et pꝛincipibus ſacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico / quare vos non creditis mihi? Qui ex deo eſt / verba dei audit. Et reliqua. Homelia beati Gregorij [illegible] Lectio ſeptima.

Penſate fratres chariſſimi manſuetudinem dei. Relaxare peccata venerat: ⁊ dicebat. Quis ex vobis arguet me de peccato? Non dedignatur ex ratione oſtendere ſe peccatoꝛẽ non eſſe: qui ex virtute diuinitatis poterat peccatoꝛes iuſtificare. Sed terribile eſt valde qđ ſubditur. Qui ex deo eſt: verba dei audit. Pꝛopterea vos non auditis: quia ex deo non eſtis.

7 ℞. Adiutoꝛ et ſuſceptoꝛ meus es tu domine/ et in verbum tuum ſperaui. Declinate a me maligni: et ſcrutaboꝛ mandata dei mei. ℣. Iniquos odio habui: et legẽ tuam dilexi. Declinate.

L. viij.

Si enim ipſe verba dei audit q̄ ex deo eſt: et audire verba dei non poteſt quiſquis ex illo non eſt: interroget ſe vnuſquiſqꝫ ſi verba dei in aure coꝛdis percipit ⁊ intelligit vnde ſit. Celeſtẽ patriam deſiderare veritas iubet: carnis deſideria conterere / mundi gloriam declinare / aliena non appetere / pꝛopꝛia largiri. Penſet ergo apud ſe vnuſquiſqꝫ noſtrũ ſi hec vox dei i coꝛdis eius aure conualuit: ⁊ quia iam ex deo ſit
agnoſcit. ℞. In te iactatus ſum ex 8
vtero: de ventre matris mee de⁹ meus es tu: ne diſcedas a me. Quoniã tribulatio pꝛoxima eſt / et non eſt qui adiuuet. ℣. Salua me ex oꝛe leonis: et a coꝛnibus vnicoꝛniũ humilitatẽ meã. Quoniam tribulatio. Lectio nona.

Nam ſunt nonnulli qui pꝛecepta dei nec aure coꝛdis percipere dignantur. Et ſunt nonnulli qui hec quidem coꝛpoꝛis aure percipiunt: ſed nullo ea mẽtis deſiderio amplectunt. Et ſunt nõnulli q̄ libẽter ꝟba dei ſuſcipiũt / ita vt etiã fletib⁹ cõpungant: ſed poſt lachꝛymarum tẽpus ad iniq̃tatẽ redeũt. Hi ꝓfecto verba dei nõ audiũt: qꝛ hec exercere in oꝑe ꝯtẽnũt. Vitã ergo veſtrã fratres chariſſimi ante mẽtis oculos reuocate: ⁊ alta cõſideratione ꝑtimeſcite hoc qđ ex oꝛe veritatis ſonat. Pꝛopterea vos nõ auditis:
qꝛ ex deo nõ eſtis. ℞. In pꝛimo 9
eſt tribulatio mea dñe (et non eſt qui adiuuet) vt fodiãt manus meas ⁊ pedes meos: libera me de oꝛe leonis. Ut enarrem nomen tuũ fratribus meis. ℣. Erue a framea deus animã meã: et de manu canis vnicam meam. Ut enarrem. ℞. In pꝛoximo. ℞. ſex.

Ne perdas cum impijs deus animam meam/ et cum viris sanguinum vitaꝫ meam. Redime me domine. ℣. Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo libera me. Redime. ℟. Ne auertas faciem tuam a puero tuo dñe. Quoniam tribulor velociter exaudi me. ℣. Intende anime mee/ et libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniã tribulor. Hec duo ℟ ia ferialia semꝑ dicunt̃ pariter in vno die: ⁊ quotiens dicetur de iij. noctur. ꝑ hebdo. de scr. tẽporali. ℣. Intende anime mee ⁊ libera eam. ℟. Propter inimicos meos eripe me. Iste ℣sus dicitur quotidie ante laudes vsqꝫ ad cenam dñi: quando de temporali agitur. ¶ In laudibus antiphona.

Vide domine afflictionẽ meaꝫ: qm̃
1 erectus est inimicus meus. ps. Miserere. an. In tribulatione inuoca-
2 ui dominum: ⁊ exaudiuit me in latitudine. ps. Confitemini. añ. Iudi-
3 casti dñe causam aie mee: defensor vite mee dñe deus meus. ps. Deus deus meꝰ. añ. Popule meus qd̃ feci
4 tibi? aut quid molestus fui? responde mihi. ps. Benedicite. aña. Nun-
5 quid redditur pro bono malum/ quia foderunt foueam anime mee? ps. Laudate dominũ. Capitulum.

Heb. ix. C

Christus assistens pontifex futurorum bonorum peramplius ⁊ perfectius tabernaculum non manu factum/ id est non huius creationis: neqꝫ per sanguinem hircorũ aut vitulorũ: sed per propriũ sanguinẽ introiuit semel i sancta eterna redẽptiõe inuẽta. Hym.

Lustra sex qui iam peracta/ tempus implens corporis: se volente natus ad hoc/ passioni deditus: agnus in cruce leuatur/ immolandus stipite.

Hic acetum fel arundo/ sputa claui lancea: mite corpus perforatur/ sanguis vnda ꝓfluit: terra/ pontus/ astra/ mundus/ quo lauantur flumine.

Crux fidelis inter omnes/ arbor vna nobilis: nulla silua talem profert/ fronde flore germine: dulce lignũ/ dulces clauos/ dulce pondus sustinet.

Flecte ramos arbor alta/ tensa laxa viscera: et rigor lentescat ille/ quem dedit natiuitas: vt superni membra regis/ mitẽ tendas stipite.

Sola digna tu fuisti/ ferre precium seculi: atqꝫ portum preparare/ nauta mundo naufrago: quem sacer cruor perunxit/ fusus agni corpore.

Gloria ⁊ honor. ℣sus. Eripe me de inimicis meis deus meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me. aña. Quis ex vobis arguet me de peccato? si veritatem dico/ quare vos non creditis mihi? qui est ex deo verba dei audit: propterea vos non auditis/ quia ex deo non estis. ps. Benedictus. oratio. Quesumus omnipotens deus. ⁊c. Ad primam aña. Ego demonium non habeo/ sed honorifico patrem meum dicit dominus. psal. Deus deus meus respice. Ab hac die ⁊ deinceps vsqꝫ ad octa. pasche non dicitur ℟. Jesu christe sed post cap. statim dicit̃ ab vno solo puerna ex parte chori loco nec habitu mutato. ℣. Exurge domine adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. Hoc eodē modo dicitur quotidie vſq; ad cenam domini quando de temporali agitur tantū. Ad tertiam añ. Ego gloriam meam non quero: eſt qui querat et iudicet. Ps. Legem pone. cap̄m. Chriſtus aſſiſtēs. ℟. Erue a framea Chorus proſequat' totum deus animam meam. Et de manu canis vnicam meā. Clericus. ℣. Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo libera me. Et de ma. ℣. De ore leonis. Ad ſextam aña. Amen amē dico vobis: ſi q̇s ſermonē meū ſeruauerit / mortem nō guſtabit in eternū. Ps. Defecit. Capłm.

Heb. ix. D SAnguis chriſti qui p ſpiritū ſanctum ſemetipſum obtulit immaculatū deo: emundabit conſcientiam noſtram ab operibus mortuis / ad ſeruiendum deo viuenti. ℟. De ore leonis Chorus proſequat' totum libera me domine. Et a cornibus vnicornium humilitatē meā. Clericus. ℣ſus. Erue a framea deus animam meā: et de manu canis vnicā meā. Et a cornibus. ℣. Ne perdas cum impijs. Ad nonam añ. Abraham pater veſter exultauit vt videret diem meum / vidit et gauiſus eſt. Ps. Mirabilia teſtimonia. Capitulū.

bbi ſ IDeo fratres chriſtus noui teſtamēti mediator eſt: vt morte intercedēte repromiſſionem accipiant qui vocati ſunt eterne hereditatis. ℟. Principes Chorus proſequatur perſecuti ſunt mē gratis: et a verbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego ſuper eloquia tua. Clericus. ℣ſus. Quaſi qui inuenit ſpolia multa. Letabor. ℣ſus. Eripe me domine ab homine malo. ℟. A viro iniquo libera me. Ad veſperas aña. Sede a dextris. Ps. Dixit dominus. cap̄. Chriſtus aſſiſtens. ℟. Uſquequo Chorus proſequatur totum exaltabitur inimicus meus ſuper me. Reſpice et exaudi me domine deus meus. Clericus. ℣ſus. Qui tribulant me exultabunt ſi motus fuero: ego autem in miſericordia tua ſperaui. Reſpice. non dicitur Gloria, ſed ℟. reincipiatur. Hoc ℟. dicitur quotidie ad veſperas per hebdoma. quando de temporali agitur. hẏ. Vexilla regis. ℣ſus. Dederunt in eſcam meā fel. aña. Amen amen dico vobis: anteq̄ abraham fieret ego ſum: ſuſtulerunt lapides iudei vt iacerent in ieſum: ieſus autem abſcondit ſe et exiuit de templo. Ps. Magnificat. oratio. Queſumus omnipotens deus.

¶ Feria. ij. in paſſione domini ad matutinas Inuitato. Adoremus dominum. Qui nos redemit per crucem. Ps. Venite exultemus. Hoc inuitato. dicit' quotidie ad matutinas vſq; ad cenā domini quando de feria agitur. hymn⁹. Pange lingua glorioſi. Ad noctur. aña. Dñs defenſor. Ps. Dominus illuminatio. et alie añe cum ſuis p̄s de noctur. more ſolito dicantur: et ſic fiat in ſingulis noctur. quotidie vſq; ad cenam domini: quando de feria agitur. Quotidie per hanc hebdomadam dicuntur ℣. et ℟. ad matutinas ſecūdum ordinē nocturn. ℟. et ℣. hiſto. do. excepto primo ℟. quod non dicetur: ita tamē q̄ ℟. ia ferialia non omittantur. Lectio prima.

Et factum eſt verbum domini ſecūdo ad me dicēs. Quid tu vides? Et dixi. Ollam ſuccēſam ego video: et faciem eius a facie aquilonis. Et dixit dominus ad me. Ab aquilone pādetur omne malum ſuper omnes habitatores terre. Quia ecce conuocabo omnes cognationes regnorum aquilonis: dicit dominus. Et venient ⁊ ponent vnuſquiſq; ſolium ſuū in introitu portarum hieruſalem: ⁊ ſup omnes muros eius in circuitu: et ſuper vniuerſas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea cū eis ſuper omnem maliciam eorum qui dereliquerunt me: ⁊ libauerunt dijs alienis, ⁊ adorauerūt opus manuū ſuarum. Lectō. ii.

Dixit ergo dominus. Tu accinge lumbos tuos: ⁊ ſurge et loquere ad eos omnia que ego precipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorū. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatē munitam, ⁊ in colūnam ferream, et in murum ereum ſup omnē terram, regibus iuda ⁊ principibus eius ⁊ ſacerdotibus ⁊ populo terre. Et bellabunt aduerſus te ⁊ non preualebunt: quia ego tecum ſum (ait dominus) vt liberem te. Lectio tertia.

Et factum eſt verbum domini ad me dicens. Vade ⁊ clama in auribus hieruſalem, dicēs. Recordatus ſum tui miſerans adoleſcentiam tuam: ⁊ charitatem deſponſationis tue quando ſecuta es me in deſerto, in terra q̄ non ſeminatur. Sanctus iſrael domino: primicie frugum eius. Omnes qui deuorant eum delinquunt: mala venient ſuper eos dicit dñs. In laudibus añe et pſalmi illius ferie. Capitulum.

Domine demonſtraſti mihi ⁊ cognoui: tu oſtēdiſti mihi ſtudia eorum, ⁊ ego quaſi agnus manſuetus qui portat ad victimam. hyº. Luſtra ſex. ℣. Eripe me de inimicis. Añ. In die magno feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicens: ſi quis ſitit veniat ad me et bibat. Ps. Benedictus. Oro.

Hiere. x

D

Sanctifica queſumus dñe noſtra ieiunia: ⁊ cunctarum nobis propitius indulgentiam largire culparū. Per do. Ad primam añ. Anime impiorum aduerſum me: et grauatū eſt cor meū ſuper eos. Ps. Deus in nomine. Ad tertiam añ. Iudicaſti domine cauſam anime mee, defenſor vite mee dñe deus meus. Ps. Legē pone. Cap.

Faciem meam non auerti ab increpantibus ⁊ conſpuentibus in me: dominus deus auxiliator meus, et ideo nō ſum confuſus. ℟. Erue a framea. ℣. De ore leonis. Ad ſextam aña. Popule meus quid feci tibi? aut quid moleſtus fui? reſponde mihi. Ps. Defecit in ſalutare. Capitulum.

Eſa

l. C

Dominus deus auxiliator meus: ⁊ ideo non ſum cōfuſus: ideo poſui faciem meam

vbi

vt petram duriſſimam: et ſcio quoniam non confundar. ℟. De ore leonis. ℣. Ne perdas. Ad tr. aña. Nunquid redditur ꝓ bono malum; quia foderunt foueam anime mee? ps. Mirabilia. Caplm.

Hie. xvij C Confundantur qui me perſequuntur et non confundar ego: paueant illi et non paueam ego. induc ſuper eos diē afflictionis: et duplici cōtritione contere eos domine de9 noſter. ℟. Principes. ℣. Eripe me domine ab homine malo. Supradict9 ordo hym. cp. et añ. ſeruet quotidie vſq3 ad cenam dñi. ℟. et ℣. ad omnes hor. per hebdo. dicant quē dr de capite ieiu. vſq3 ad cenā dñi i fer. dieb9 tantū. Ad veſ. añe et pſal. fer. cp. Iudicaſti domine. Hoc cpm. dr ad veſperas. vſq3 ad. iiij. fer. ante paſc. quādo de feria agitur. ℟. Uſquequo. hy9. Vexilla regis. ℣. Vederant. añ. Si quis ſitit veniat et bibat: et de ventre eius fluent aq̄ viue. ps. Magnificat. Oratio.

Da queſumus domine populo tuo ſpiritum veritatis et pacis: vt et te tota mēte cognoſcat: et que tibi placita ſūt pia deuotione exerceat. Per.

¶ Feria tertia. Lectio pma.

Audite verbum domini domus iacob: et omnes cognationes dom9 iſrael. Hec dicit dominus. Quid inuenerunt patres veſtri in me iniquitatiſ quia elongauerunt a me: ⁊ ambulauerunt poſt vanitatem/ et vani facti ſūt? Et nō dixerūt. Vbi eſt dñs qui aſcendere nos fecit de terra egypti: qui traduxit nos per deſertum/ per terrā inhabitabilem et inuiam/ per terram ſitis ⁊ imaginē mortiſ/ et per terrā in qua non ambulauit vir neq3 habitauit homo? Hec dicit dominus. Lectio. ij.

Et induxit vos in terram carmeli: vt comederetis fructum eius et bona illius. Et ingreſſi contaminaſtis terram meam: et hereditatē meam poſuiſtis in abominationem. Lect. iij.

Sacerdotes non dixerunt vbi eſt dominus: ⁊ tenentes legem neſcierunt me: et paſtores preuaricati ſunt i me. Et ꝓphete ꝓphetauerunt in baal: ⁊ idola ſecuti ſūt. Propterea adhuc iudicio cōtēdā vobiſcum ait dñs: et cum filijs vr̄is diſceptabo. Hec dicit. añ. Tempus meū nondum aduenit: tēpus aūt veſtrū ſemꝑ eſt paratū. ps. Bñdict9. Oratio.

Noſtra tibi domine queſumus ſint accepta ieiunia: que nos et expiando gratia tua dignos efficiant/ et ad remedia perducāt eterna. Per dominum. Ad veſperas aña. Uos aſcendite ad diem feſtum hunc: ego nō aſcendam quia tempus meū nondum aduenit. ℣. Magr̄. oro.

Da nobis queſumus dñe perſeuerātem in tua voluntate famulatū: vt i dieb9 noſtris et merito et nūero ppl'us tibi ſeruiens augeat. Per dn̄.

¶ Feria quarta. Lectio pma.

Tranſite ad inſulas cethi et videte: et in cedar mittite et conſiderate vehemēter:

et videte ſi factum eſt huiuſcemodi: ſi mutauit gens deos ſuos. Et certe ipſi non ſunt dij. Populus vero meus mutauit gloꝛiam ſuam in idolum. Lc.ij.

Obſtupeſcite celi ſuper hoc et poꝛte eius deſolamini vehemēter: dicit dominꝰ. Duo enī mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fontem aque viue: et foderunt ſibi ciſternas diſſipatas/ que continere non valēt aquas. Hec dicit. Lectio.iij.

Numquid ſeruus eſt iſrael: aut vernaculus? Quare ergo factꝰ eſt in pꝛedam? Super eum rugierunt leones: et dederunt vocem ſuam: poſuerunt terrā eiꝰ in ſolitudinem. Ciuitates eius exuſte ſunt: ⁊ non eſt qui habitet in eis. Hec dicit dominꝰ. ℟. Oues mee vocē meam audiūt/ ⁊ ego dn̄s agnoſco eas. ℣. Bn̄dictꝰ. oꝛ.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuoꝝ coꝛda fidelium miſeratoꝛ illuſtra: et quibꝰ deuotionis pꝛeſtas affectum/ pꝛebe ſupplicātibus piū benignꝰ auditū. Per. Ad veſperas. A. Multa bona opera operatus ſum vobis: pꝛopter quod opus vultis me occidere? Pſ. Magnificat. Oꝛatio.

Adueniat q̄s dn̄e mīa tua ſperata ſupplicibꝰ/ et eis celeſtis munificētia tribuatur: quatenꝰ ⁊ recte petēda poſtulent/ ⁊ poſtulata pcipiant. Per dn̄m. ¶ Fer. quinta. Lectio. j.

Filij quoqꝫ mempheos et taphneos cōſtupꝛauerūt te vſqꝫ ad verticem. Numqd nō illud factū eſt tibi: qꝛ dereliqſti dominū deū tuū/ eo tēpoꝛe quo ducebat te per viam. Lc.ij.

Et nunc quid tibi vis in via egypti: vt bibas aquam turbidam? Et quid tibi cum via aſſyrioꝛum: vt bibas aquam fluminis? Arguet te malitia tua: ⁊ auerſio tua increpabit te. L.iij.

Scito et vide qꝛ malū ⁊ amarum eſt reliquiſſe te dn̄m deum tuum/ et nō eſſe timoꝛē eius apud te: dicit dn̄s deꝰ exercituū. A ſeculo confregiſti iugū meum: rupiſti vincula mea et dixiſti. Non ſeruiam. Hec dicit. ℟. Quid moleſti eſtis huic mulieri? opꝰ enim bonum operata eſt in me. Pſal. Benedictus. Oꝛatio.

Preſta q̄s oīps deus: vt dignitas conditionis humane p immoderantiā ſauciata/ medicinalis parſimonie ſtudio refoꝛmet. Per. Ad veſ. A. Mittēs hec mulier in coꝛpꝰ meū hoc vnguentū/ ad ſepeliēdū me fecit. Pſ. Magt. oꝛ.

Eſto queſumꝰ dn̄e pꝛopitius plebi tue: vt que tibi non placent reſpuēs/ tuoꝛū potius repleatur delectationibus mādatoꝝ. Per. ¶ Fer. vi. L. j.

In omni enim colle ſublimi: ⁊ ſub omni ligno frondoſo tu pꝛoſternabaris meretrix. Ego autem plantaui te vineam electā: om̄e ſemen verū. Quomodo ergo cōuerſa es mihi in prauū vinea aliena? L. ij.

Si laueris te nitro ⁊ multiplicaueris tibi herbā boꝛith: maculata es in iniquitate coꝛam me/ dicit dn̄s deꝰ. Quomodo dicis nō ſum polluta: poſt baalim non ambulaui? Vide vias tuas in conualle: ſcito quid feceris. Hec dicit dñs. Lectio .iij.

Curſoꝛ leuis explicans vias ſuas onager aſſuetus in ſolitudine: in deſiderio anime ſue attraxit ventum amoꝛis ſui. Nullus auertet eam. Omnes q̄ querunt eam non deficient: in menſtruis eius inuenient eam. An. Appꝛopinquabat autem dies feſtus et querebant pꝛincipes ſacerdotum quomodo ieſum interficerent: ſed timebant plebem. ps. Bñdictꝰ. Oꝛo.

Oꝛdibꝰ noſtris queſumꝰ domine auxilium gratie tue benignus infunde: vt peccata noſtra caſtigatione voluntaria cohibentes / tempoꝛaliter potiꝰ maceremur q̄ ſupplicijs deputemur eternis. Per dñm.

Ad veſperas. An. Pꝛincipes ſacerdotum cōſiliū fecerunt vt ieſum occiderent. dicebant autem / non in die feſto: ne foꝛte tumultus fieret in populo. ps. Magnificat. Oꝛatio.

Concede nobis queſumus domine veniam peccatoꝛum et religionis augmentuꝫ: atqꝫ vt in nobis tua dona multiplices / tuis fac mādatis pꝛōptioꝛes. Per. ¶ Sabbato. L. j.

Pꝛohibe pedem tuū a nuditate: et guttur tuum a ſiti. Et dixiſti. Deſperaui: nequaq̄ faciam. Adamaui quippe alienos: et poſt eos ambulaui. Quomodo confunditur fur quando depꝛehenditur: ſic cōfuſi ſunt domus iſrael / ipſi et reges eoꝛum / pꝛincipes et ſacerdotes et pꝛophete eoꝛum. Dicētes ligno / pater meus es tu: et lapidi / tu me genuiſti. Lec. ij.

Uerterunt ad me terguꝫ & nō faciem: et in tempoꝛe afflictionis ſue dicent. Surge & libera nos. Vbi ſunt dij tui quos feciſti tibi? Surgant et liberēt te in tempoꝛe afflictionis tue. Secundum numerum quippe ciuitatum tuarum erant dij tui iuda. Hec dicit dominus. Lc. iij.

Quid vultis mecum iudicio cōtendere? omnes dereliquiſtis me dicit dominus. Fruſtra percuſſi filios veſtros: diſciplinam non receperūt. Deuoꝛauit gladius veſter pꝛophetas veſtros: quaſi leo vaſtatoꝛ generatio veſtra. Hec dicit. An. Deſiderio deſideraui hoc paſcha manducare vobiſcū anteq̄ patiar. ps. Bñdꝰ. Oꝛ.

Pꝛoficiat q̄s dñe plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt ſacris actionibꝰ erudita / quanto maieſtati tue fit gratioꝛ: tanto donis potioꝛibꝰ augeatur. Per dñm.

¶ Dominica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali. Et fe-
ſtum annunciationis differatur vſqꝫ ad .5. fe. poſt octa. paſche. 1 A
¶ Dominica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali. Ad pꝛi-
mas veſperas que erunt de dominica fiat ſolen. memo. de annū- 2 A
cia. beate marie: licet feſtum loci fuerit. ¶ Dominica in ramis
palmarum de ſeruitio do. et feſt. ſancti richardi differa. vſqꝫ ad 3 A

tranſ. eius. Feria.3. de ſancto ambꝛoſio. cpm. Ecce ſacerdos. Fe
ria.2. dicuntur exequie moꝛtuoꝛum cum.ix.lectio. cum miſſa in
craſti. ¶ Dominica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali: 4 A
et ceteris ferijs de ieiunio: et nihil de martyꝛibus niſi memoꝛia
ad veſperas ⁊ ad matuti. de ſancta maria. ¶ Dominica ī ramis 5 A
palmarum de ſeruitio dominicali. Feria.3. dicūtur exequie moꝛ
tuoꝛum cum nouem lect. cum miſſa in craſti. ¶ Dominica in ra- 1 B
mis palmarum de ſeruitio dominicali: et feſtum annunciationis
differatur vſqꝫ ad.5.fe. poſt octa. paſche. ¶ Dominica in ramis 2 B
palmarum de ſeruitio dominicali. Feria.3. dicūtur exequie moꝛ
tuoꝛum cum.ix.lect. cum miſſa in craſti. ¶ Dominica in ramis 3 B
palmarum de ſeruitio dominicali: et feſtum ſancti richardi diffe
ratur vſqꝫ ad tranſlationem eius. Secunde veſpere in dominica
erunt de feſt. ⁊ ſolen. memo. de dominica. ¶ Dominica in ramis 4 B
palmarum de ſeruitio dominicali. Feria.3. dicūtur exequie moꝛ
tuoꝛum cum nouem lect. ¶ Dominica in ramis palmarū de ſer- 5 B
uitio dominicali. Feſtum ſancti geoꝛgij differatur in.9.diē mē-
ſis maij: ſed caue de tranſla. ſancti nicolai: quia vbi celebꝛatur
tūc feſtum ſancti geoꝛgij differtur vſqꝫ ad.11.diem maij. ¶ Do- 1 C
minica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali: et feſtum an
nunciationis differatur vſqꝫ ad.5.feriā poſt octa. paſche. ¶ Do 2 C
minica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali. Feria.3. dicū
tur exequie moꝛtuoꝛum cum.ix.lectio. Feſtū ſancti richardi dif-
feratur vſqꝫ ad tranſ. eiꝰ. ¶ Dn̄ica in ramis palmarum de ſerui 3 C
tio dominicali. et feſtum ſancti ambꝛoſij differatur in craſti. Se
cunde veſpere in dominica erunt de feſto: et ſolen. memoꝛia de do
minica. ¶ Dominica in ramis palmarum de ſeruitio dominica. 4 C
Feria.4. fiat memoꝛia de martyꝛibus ad veſperas ⁊ ad matut.
de ſancta maria. ¶ Dominica in ramis palmarum de ſeruitio do 5 C
minicali: et feſtum ſancti geoꝛgij diffe. ad quintū diem maij.
¶ Dominica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali: et feſta 1 D
ſanctoꝛum differantur vſqꝫ ad trāſla. ¶ Dominica in ramis pal 2 D
marum de ſeruitio dominicali. Feria.4. de annunciatione. Se-
cunde veſpere erunt de cena domini: et ſolen. memoꝛia de annū
ciatione. ¶ Dominica in ramis palmarum de ſeruitio dominica 3 D
li: et feſtum ſancti richardi differatur vſqꝫ ad tranſ. et feſtū ſan-
cti ambꝛoſij differa. vſqꝫ ad.3.feriam poſt octa. paſc. ¶ Domini- 4 D
ca in ramis palmarum de ſeruitio dominicali. Ad p̄mas veſpe-
ras que erunt de do. fiat ſolen. memoꝛia de ſancto ambꝛoſio. ¶ Do 5 D
minica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali. Feria.3. dicū
tur exequie moꝛtuoꝛum.ix.lect. cum miſſa in craſti. ¶ Domini- 1 E
ca in ramis palmarum de ſeruitio dominicali: et feſta ſanctoꝛum

edbbardi, cuthberti et benedicti differantur vſqꝫ ad tranſlatio=
2 E eorum. ¶Dominica in ramis palmarum de ſeruitio dominicali.
In dominica dñr exequie mortuorum cum. ix. lc. Feria. 3. feſtū
3 E annunciationis et ſolen. memoria de ieiuñ. ¶Dominica in ra=
mis palmarum de ſeruitio dominicali: et feſt. ſancti richardi dif
feratur vſqꝫ ad tranſ. eius: et feſt. ſancti ambroſij differatur vſ=
4 E qꝫ ad. 3. fe. poſt oc. paſc. ¶Dominica in ramis palmarum de ſer=
uitio do. Feria. 3. dñr exequie mortuorum cū. ix. lect. cū miſſa in
5 E craſti. ¶Dominica in ramis palmarum de ſeruitio do. Feria. 3.
dicuntur exequie mortuorum cum. ix. lect. cum miſſa in craſti.
1 A ¶Dominica in ramis palmarum de ſeruitio do. et feſta ſanctorꝫ
2 A diffe. vſqꝫ ad tranſ. ¶Dominica in ramis palmarum de ſer. do.
Secūde veſpe. erūt de annūciatione: et ſolen. memoria de domi=
3 A nica. ¶Dominica in ramis palmarum de ſerui. do. ⁊ nihil de ſan
cto richardo vſqꝫ ad trāſ. et feſt. ſancti ambroſij differ. vſqꝫ ad. 3.
4 A fe. poſt octa. paſche. ¶Dominica in ramis palmarum de ſerui.
5 A do. Fer. 3. dñr exequie mortuorum cum miſſa in craſti. ¶Domi=
nica in ramis palmarum de ſeruitio do. Fer. 3. dicuntur exeqe
1 G mortuorum cum miſſa in craſti. ¶Dominica in ramis palmarū
de ſeruitio dominicali: et feſta ſanctorum. ix. lc. differantur vſqꝫ
2 G ad tranſ. eorꝫ. ¶Dñica in ramis palmarum de ſerui. do. Feſtum
annunciationis differa. in craſti. ⁊ ſecunde veſpere erunt de an
nunciatione et ſolen. memo. de do. Feria ſcda de annuncia. Fer.
tertia dñr exequie mortuorum cum. ix. lectionibus ⁊ cū miſſa in
3 G craſti. ¶Dominica in ramis palmarum de ſeruitio do. et feſtum
ſancti richardi differatur vſqꝫ ad tranſ. Feria. 4. de ſancto am=
broſio. cōm. Ecce ſacerdos. ⁊ ſolen. memo. de ieiuñ. Scde veſpe.
4 G erunt de cena dñi: et ſolen. memoria de do. ¶Dominica in ramis
palmarum de ſerui. do. Fer. 3. dicunt exequie mortuorꝫ cum miſ.
5 G in craſti. ¶Do. in ramis palmarum de ſeruitio do. Feria. 3. dñr
exequie mortuorum cum. ix. lec. cum miſſa in craſti.

¶Dominica in ramis palmarum. Ad veſperas. Añ. Benedictus. pſal. Ipſum. Capitulum.

Phi. ij. A Hoc fratres ſentite in vobis quod et in xp̄o ieſu: q cum in forma dei eſſet: non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe equalē deo: ſed ſemetipſum exinaniuit formā ſerui accipiēs. ℟. Circūdederunt me. vbi in hebdom. prima precedẽ. Hoc ℟. dr quotidie ad veſpe. vſqꝫ ad cenam dñi: niſi in. ij. veſ. huiꝰ do. hyꝰ. Vexilla. ℣. Dederſic. Añ. Clarifica me pater apud temetipſum claritate quā habui priuſqꝫ mūdus fieret. ps. Magnificat. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus q humano generi ad imitandū humilitatis exemplum ſaluato

rem noſtrum carnem ſumere ⁊
crucem ſubire feciſti: concede
propitius vt ⁊ patientie ipſius
habere documenta/ et reſurrectionis
conſortia mereamur. ꝑ
eundem. Ad matuti. inui. Ipſi
vero nõ cognouerũt vias meas. Quibus
iuraui in ira mea ſi introibunt in
requiem meam. ps. Venite. hy⁹.
Pange lingua. In .j. nocturn.
hec ſola an. dicitur ſuper omnes
pſos. an. Quid moleſti eſtis huic mulieri?
opus enim bonum operata eſt
in me. ps. Beatus vir. ℣. Erue a
framea. Lectiones in primo nocturn.
de prophetia hieremie per
ordinem legantur. Lectio .j.

Videte verbum domini.
Nunquid ſolitudo factus
ſum iſraeli? Quare ergo dixit
populus meus: receſſimus/ nõ
veniemus vltra ad te? Nunquid
obliuiſcetur virgo ornamenti
ſui: aut ſponſa faſcie pectoralis
ſue? Populus vero me⁹ oblitus
eſt mei dieb⁹ innumeris.
1 Hec dicit. ℟. In die qua inuocaui
te domine dixiſti: noli timere. Iudicaſti
cauſam meam et liberaſti me
deus meus. ℣. In die tribulatiõis
mee clamaui ad te/ qui exaudiſti me.
Iudicaſti cauſam. Lectio ſecũda.

Quid niteris bonam oſtẽdere
viam tuam ad querẽdam
dilectionẽ: que inſup et
malitias tuas docuiſti vias tuas/
⁊ i alis tuis inuẽt⁹ eſt ſanguis
aiarũ paupeꝝ et innocentiũ?
Nõ in foſſis inueni eos:
ſed in oib⁹ q̃ ſupra memoraui.
Et dixiſti. Abſq; peccato ⁊ innocẽs
ego ſum: ⁊ ꝓpterea auertatur
furor tu⁹ a me. ℟. Fratres 2
mei elõgauerũt a me: ⁊ noti mei quaſi
alieni receſſerunt a me. ℣. Amici
mei et ꝓximi mei. Quaſi. Lectio .iij.

Ecce ego iudicio contẽdã
tecũ: eo ꝙ dixeris/ nõ peccaui.
Quã vilis facta eſt nimis
iterãs vias tuas. Et ab egypto
cõfunderis: ſicut cõfuſa es ab
aſſur. Nã et ab iſta egredieris
et manus tue erunt ſup caput
tuũ: qm̃ obtriuit dñs cõfidẽtiã
tuã/ ⁊ nihil habebis proſpeꝝ.
℟. Dñs ieſus ante ſex dies paſche 3
venit bethaniam vbi fuerat lazarus
mortu⁹. Quẽ ſuſcitauit ieſ⁹. ℣. Cõuenerũt
aũt ibi multi iudeorũ vt lazarũ
viderent. Quẽ. Repetatur ℟. Dñs
ieſus. In .ij. noc. an. Mittẽs hec mulier
in corpus meũ hoc vnguentum:
ad ſepeliẽdũ me fecit. ps. Cõſerua.
℣. De ore. Sermo btĩ mari. epi.

Pſalmi viceſimi Lec. iiij.
primi q̃ lect⁹ eſt ſeriẽ decurſuri/
diligenter prius debemus
intendere quid in ſuperſcriptione
cõtineat: vt cognita ei⁹
origine intelligentiã ipſius facili⁹
cõſequamur: ⁊ manifeſtato
capite poſſint recti⁹ mẽbra
diſtribui. Inſcribitur eni ita. In
finẽ ꝓ ſuſceptiõe matutina pſalmus
ipi dauid (niſi fallor) ſuſceptio
matutina ſolis ortũ ſemꝑ
anteuenit. Et ꝑinſeq̃ orbẽ radiorũ
clar⁹ ſplẽdor illuminet/ matutinũ
noctiũ tenebris terminum
ponit: ac reſoluta ſenſim
caliginũ cecitate rebus cunctis
facies quedam ac lumen infunditur.
℟. Inſurrexerunt in me 4
viri iniqui: abſq; miſericordia que

ſierunt me interficere: et non pepercerunt in faciem meam ſpuere: ⁊ lanceis ſuis vulnerauerunt me: et concuſſa ſunt omnia oſſa mea. Ego autem eſtimabam me tanq̄ mortuū ſuper terram. ℣. Et dederunt in eſcam meam fel: et in ſiti mea potauerūt me aceto. Ego autem. Lectio quinta.

Et cū veluti ſub vna materie tenebrarū mundus in confuſione iacuerit: interueniēte matutino diuerſa ſpecierum varietate diſtinguit. Hoc eſt / cum omnia ceca ante fuerint: tunc oculi omniū reparantur. Nox enim quodāmodo aufert oculos mundo: aurora reſtituit. Ac ita ante matutina ſuſceptione perfruimur: vt glorioſius poſtmodum ſolis ſplendore 5 potiamur. ℟. Noli eſſe mihi dñe alienus: parce mihi in die mala: confundantur omnes qui me perſequuntur. Et non confundar ego. ℣. Confundantur omnes inimici mei qui querunt animam meam vt auferant eam. Et non. Lectio ſexta.

Sed quoniā (ſicut dicit apoſtolus) lex ſpiritualis eſt / et ſpiritualibus ſpiritualia comprobanda ſunt: ſolem hic iuſtitie arbitror deſignari / hoc eſt chriſtum dominum. Qui nobis ignorantie tenebris ⁊ peccatorum cecitate ſubmerſis celeſtis doctrine ſue lumen infudit: et quos non habebam⁹ oculos cordis inſeruit. Et velut radios quoſdā apoſtolos ſuos miſit: q̄ nos de nocte teterrima delinquentie liberarēt: ⁊ paulatim reſolutis in nobis tenebris peccatorum / matutina nos ſuſceptione conſueſcerēt: vt perfecti facilius poſſemus tolerare ſolis ardorem. ℟. Cogitauerunt aūt 6 principes ſacerdotum vt et lazarum interficerent. Propter quem multi veniebant ⁊ credebant in ieſum. ℣. Teſtimonium ergo perhibebat turba q̄ erat cū eo quādo lazarū vocauit de monumento: et ſuſcitauit eū a mortuis. Propter. Repetatur ℟. In tertio nocturno Añ. Magiſter dicit. tēpus meum prope eſt: apud te facio paſcha cum diſcipulis meis. Ps. Celi enarrant. ℣ſus. Ne perdas cum impiis deus animam meam.

Euange. Secūdū Matheum.

In illo tempore. Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolymis ⁊ veniſſet bethphage ad montē oliueti: tunc miſit duos diſcipulos dicēs illis. Ca. xxj. A Ite in caſtellum quod contra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinam alligatam / ⁊ pullum cum ea. Soluite et adducite mihi. Et reliqua. Homelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio ſeptima.

Mediator dei ⁊ hominum homo chriſtus ieſus: qui ꝓ humani generis ſalute paſſurus de celo deſcēdit ad terras / appropinquāte hora paſſiōis ſue hieroſolymam venit: vt ꝑ hoc etiā clareſceret / quia non inuitus ſed ſpontaneus pateretur. In aſino venire / ⁊ a turbis rex appellari ac laudari voluit: vt etiam per hoc quiſq; eruditus agnoſceret ipſum eſſe chriſtum / quem ſic illo venturum prophetia olim premiſſa ſignauerat.

Dicite filie ſion. Ecce rex tuus
venit ſedēs ſuper aſinam ⁊ pullum
7 filium ſubiugalis. ℟. Attende
domine ad me: et audi voces aduerſariorum
meorū. Nunquid reddit
pro bono malum/ quia foderūt foueā
anime mee? ℣. Recordare ꝙ ſteterim
in cōſpectu tuo vt loquerer pro
eis bonū/ et auerterem indignationē
tuā ab eis. Nunquid. Lectio. viij.

Ante quinq; dies paſche
venire voluit: ſicut ex iohannis
euangelio didicimus.
Vt etiā per hoc oſtēderet ſe eſſe
agnum immaculatū: qui peccata
tolleret mūdi. Agnus ꝗppe
paſchalis cuius immolatiōe
populus iſraeliticus eſt de egyptiaca
ſeruitute liberat⁹: ante
quinq; dies paſche (id eſt tertia
decima luna) iuſſus eſt tolli/ et
quartadecima luna ad veſperū
immolari. Significans eū qui
eſt ſuo nos ſanguine erat redēpturus/
ante quinq; dies paſche
(id eſt hodierna die) magno precedētium
ſequētiumq; populorum
gaudio ac laudatione deductus
venit in tēplum dei: ⁊ erat
quotidie docens in eo. ℟. Concluſit
8 vias meas inimicus: inſidiator
factus eſt mihi ſicut leo in abſconditis:
repleuit et inebriauit me amaritudine:
deduxerunt in lacum mortis vitam
meā/ et poſuerunt lapides cōtra
me. Vide domine iniquitates illoruȝ/
et iudica cauſam anime mee/ defenſor
vite mee. Verſus. Factus ſum in
deriſum omni populo meo/ canticum
eorum tota die. Vide. Lectio nona.

Quinta demuȝ peracta die
vbi veteris paſche ſacramenta
hactenus obſeruata conſūmauit:
ac noua deinceps obſeruanda
diſcipulis ſacramēta
tradidit: egreſſus eſt in montē
oliueti. Et tētus a iudeis ⁊ mane
cruciſixus/ ipſa nos die a demoniaca
dominatione redemit:
qua antiquus ille hebreorū populus
per immolationem agni
iugum egyptiace ſeruitutis abiecit.
Ergo dominus ad inſtar
agni paſchalis ante quinq; dies
ꝗ pati inciperet/ locum paſſionis
adire voluit. ℟. Cum audiſſet 9
turba quia venit ieſus hieroſolymam:
Cum ramis palmarum proceſſerunt
ei obuiam. ℣. Et cum appropinquaſſet
ad aſcenſum montis
oliueti: omnes turbe gaudentes et
deū voce magna collaudātes. Cū ra.
Repetatur ℟. Cum audiſſet. ℣.
Intēde anime mee. In laudib⁹ a. 1
Dominus deus auxiliator meus et
ideo non ſum confuſus. ps. Miſerere
mei. aña. Circundantes circundederunt 2
me: et in nomine domini
vindicabor in eis. ps. Confitemini 3
domino. aña. Iudica cauſaȝ
meam: defende quia potens es domine.
ps. Deus deus meus. aña. 4
Confundantur qui me perſequuntur
et non confundar ego/ domine deus
meus. ps. Benedicite. aña. Cum 5
angelis ⁊ pueris fideles inueniamur
triumphatori mortis clamantes oſanna
in excelſis. ps. Laudate dominum
de celis. cp̄m. Hoc fratres
ſentite. hy°. Luſtra ſex. ℣. Eripe
me. aña. Turba multa que conuenerat
ad diē feſtum clamabat domino:
benedictus qui venit in nomine domini/
oſanna in excelſis. ps. Bene-

dictus. oratio. Omnipotēs ſempiterne deus. Ad primā. añ. Oſanna filio dauid: benedictꝰ qui venit in nomine domini/ rex iſrael oſanna in excelſis. ps. Deus deus meꝰ reſpice. Ad tertiā. añ. Pueri hebreorū veſtimēta ꝓſternebant in via et clamabant dicentes: oſanna filio dauid/ benedictus qui venit in nomine domini. ps. Legem pone. cp. Hoc fratres. ℟. Fratres mei. chorus proſequat᷑ totū elongauerūt a me: ⁊ noti mei Quaſi alieni receſſerunt a me. Clericus. ℣. Amici mei et proximi mei Quaſi. repetat᷑ ℟. Fratres mei. ℣. Erue a framea. Ad ſextam añ. Pueri hebreorum tollētes ramos oliuarū / obuiauerunt domino clamantes et dicentes: oſanna in excelſis ps. Defecit. Capl'm.

Phil. ij. B HVmiliauit ſemetipſū chriſtus pro nobis obediens vſqꝫ ad mortem: mortē autē crucis. ℟. Attende. Chorus proſequatur totum ℟. Clericꝰ. ℣. Recordare. repete hoc ℟. ſupra ad matutinas. ℣. De ore leonis. Ad nonam. añ. Omnes collaudāt nomen tuum ⁊ dicunt: benedictus qui venit in nomine domini oſanna in excelſis. ps. Mirabilia. Capitulum.

vbi ſ. DEus pater exaltauit chriſtum ſuum: ⁊ donauit illi nomen quod eſt ſup omne nomen: vt in nomine ieſu omē genu flectatur/ celeſtiū terreſtriū et infernorū. ℟. Saluum me fac Chorus proſequat᷑ totum deus: quoniam intrauerant aque vſqꝫ ad animam meam: non auertas faciem tuam a me. Quoniam tribulor exaudi me deus meus. Clericus. ℣. Intēde anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam. repetatur ℟. ℣. Ne perdas cum impijs. Ad veſpas añ. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. capl'm. Hoc fratres ſentite in vobis. ℟. Cogitauerunt autē principes. ℣. Teſtimonium ergo. repetatur ℟. hyꝰ. Vexilla regis. ℣. Vederūt. añ. Occurrunt turbe cum floribus ⁊ palmis redēptori obuiam: ⁊ victori triūphanti digna dant obſequia: filio dei ore gentes predicant: et in laudes chriſti voces tonant per nubila/ oſanna. ps. Magnificat. oratio. Omnipotens ſempiterne deus.

¶ Feria. ij. inuitato. Adoremus. ps. Venite. hyꝰ. Pāge lingua. Ad noct. añe ⁊ pſalmi ferial'. ℣. Erue a framea. Lectio prima.

Hie. re. iij. A VVlgo dicitur. Si dimiſerit vir vxorem ſuam: ⁊ recedēs ab eo duxerit virum alterum: nūquid reuertetur ad eā vltra? Nūquid nō polluta erit et cōtaminata mulier illa? Tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen reuertere ad me (dicit dominus) et ego ſuſcipiam te. Hec dicit dñs. ℟. 1 Synagoga populorum circundedit me: et non reddidi retribuentibus mihi mala. Conſumetur domine nequitia peccatorum/ et diriges iuſtū. ℣. Judica me dñe ſecundū iuſtitiam meā ſup me. Cōſumetur Lectio. ij.

LEua oculos tuos in directum: ⁊ vide vbi nūc proſtrata ſis. In vijs ſedebas expectans eos: quaſi latro inſidians in ſolitudine. Et polluiſti terram in fornicationibus tuis: et in malitijs tuis. Quãobrẽ prohibite ſunt ſtille pluuiarum: et ſerotinus imber non fuit. Hec dicit. ℟. Opprobriũ factus ſum nimis inimicis meis: viderũt me et mouerũt capita ſua. Adiuua me domine deus meus. ℣. Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa: et ſermonibus odij circũdederũt me. Adiuua. ℓ. iij.

Frons mulieris meretricis facta eſt tibi: noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltẽ amodo voca me / pater meus dux virginitatis mee tu es. Nũquid iraſceris in ꝑpetuum / aut ꝑſeuerabis in finem? Ecce locuta es / et feciſti mala / et potuiſti. Hec
3 dicit. ℟. Viri impij dixerunt: opprimamus virum iuſtũ iniuſte / et deglutiamus eum tanq̃ inferi viuum: auferamus memoriam eius de terra: et de ſpolijs eius ſortem mittamus inter nos: ipſi enim homicide theſaurizauerunt ſibi malum / inſipientes et maligni oderunt ſapientiam. Et rei facti ſunt in cogitationibus ſuis. ℣. Hec cogitauerunt et errauerunt / excecauit illos malitia eorum. Et rei facti. ℣. Intende anime mee. In laud. añ.
1 Faciem meam non auerti ab increpantibus et conſpuẽtibus in me. pſ.
2 Miſerere. añ. Framea ſuſcitare aduerſus eos qui diſpergunt gregem
3 meum. pſ. Verba mea. añ. Appenderunt mercedem meam triginta argenteis quos appreciat⁹ ſum ab eis.
4 pſ. Deus deus meus. añ. Inundauerunt aque ſuper caput meum: dixi: perij / inuocabo nomen tuum domi-
5 ne deus. pſ. Confitebor. aña. Labia inſurgentium et cogitationes eorum vide domine. pſ. Laudate.

capitulũ. Domine demonſtraſti. hymn⁹. Luſtra ſex. ℣. Eripe me de inimicis. añ. Non haberes poteſtatem in me niſi deſuper tibi datum fuiſſet. pſ. Benedict⁹. Orõ.

Da queſumus omnipotẽs deus: vt qui in tot aduerſis ex noſtra infirmitate deficimus: intercedente vnigeniti filij tui paſſione reſpirem⁹. Qui tecũ viuit. Ad primam añ. Ante impiorum. pſ. Deus in nomine. Ad tertiã et ad alias horas dicuntur ã. et cap̃. ſicut in fe. preceden. proxime hebdoma. Hyña et ℣. ſicut in do. palmarum. Et ſic fiat quotidie vſq; ad cenã domini quãdo de fe. agitur. Cetera omnia ſicut in fe. preceden. proxime hebdoma. Ad veſperas aña. Poteſtatem habeo ponendi animam meam: et iterum ſumendi eam. pſ. Magnificat. Oratio.

Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter: et ad bñficia recolẽda q̃b⁹ nos inſtaurare dignat⁹ es: tribue venire gaudẽtes. P.

¶ Feria tertia. ℣. De ore leonis. ℟. Et a cornibus. Lectio prima.

Et dixit dñs ad me: in diebus ioſie regis. Nũqd vidiſti q̃ fecerit aduerſatrix iſrael? Abijt ſibimet ſuꝑ omnẽ mõtem excelſum: et ſub omni ligno frondoſo: et fornicata eſt ibi. Et dixi cũ feciſſet hec oĩa: ad me reuertere / et nõ eſt reuerſa. Hec
dicit. ℟. Saluũ me fac. require in 1
do. palmarũ ad horã nonã. ℓ. ij.

Et vidit ꝑuaricatrix ſoror ei⁹ iuda: qꝛ ꝓ eo ꝙ mechata eſſet aduerſatrix iſrael

dimiſiſſem eam et dediſſem ei
libellum repudij. Et nõ timuit
preuaricatrix iuda ſoror eius:
ſed abijt et fornicata eſt etiam
ipſa. Et facilitate fornicatiõis
ſue cõtaminauit terram: ⁊ me=
chata eſt cum lapide et ligno.
2 Hec dicit. ℟. Deus iſrael ꝓpter
te ſuſtinui impꝓperium: operuit re;
uerentia faciem meam: extraneus fa
ctus ſum fratribus meis / et hoſpes
filijs matris mee. Quoniam zelus do
mus tue comedit me. ℣. Improperia
improperantium tibi ceciderunt ſup
me. Quoniam. Lectio tertia.

ET in oĩbus his nõ eſt rẽ
uerſa ad me ꝑuaricatrix
ſoror eiꝰ iuda in toto corde ſuo/
ſed in mendacio: ait dominus.
Et dixit dominus ad me. Iuſti
ficauit animã ſuam auerſatrix
iſrael cõparatione preuarica=
tricis iuda. Hec dicit dominꝰ.
3 ℟. Dixerunt impij apud ſe non re;
cte cogitantes: circũueniamus iuſtũ
quoniam contrarius eſt operibus no
ſtris. Promittit ſe ſcientiã dei habe;
re/filium dei ſe nominat / ⁊ gloriatur
patrem ſe habere deum: videamus ſi
ſermones illius veri ſint/et ſi eſt ve;
rus filius dei liberet illum de mani;
bus noſtris: morte turpiſſima cõdẽ;
nemus eum. ℣. Tanq̃ nugaces eſti
mati ſumus ab illo: et abſtinet ſe a vi
is noſtris tanq̃ ab immundicijs/ ⁊ ꝓ
fert nouiſſima iuſtorum. Promittit.
℣. Intende anime mee et libera eã.
1 In laudibus. An. Vide domine
et conſidera/quoniam tribulor velo
citer exaudi me. Ps. Miſerere. a.
2 Diſcerne cauſam meam domine: ab
homine iniquo et doloſo eripe me.
Ps. Judica me. Añ. Dum tribu; 3
larer clamaui ad dominum / de ven;
tre inferi exaudiuit me. Ps. Deus
deus meus. A. Domine vim patior 4
reſponde pro me: quia neſcio quid di
cam inimicis meis. Ps. Ego dixi.
An. Dixerunt impij/opprimamꝰ vi; 5
rum iuſtum quoniam contrarius eſt
operibus noſtris. Ps. Laudate do
mi. Cp. Domine demõſtraſti.
Hyꝰ. Luſtra ſex. ℣ꝰ. Eripe me de
inimicis. Añ. Nemo tollet a me a;
nimam meã: ſed ego pono eam/ ⁊ iterũ
ſumo eam. Ps. Bñdictꝰ. Oratio.

OMnipotens ſempiterne
deꝰ: da nobis ita domini;
ce paſſiõis ſacramenta perage
re/ vt indulgentiam percipere
mereamur. Per eundem. Ad
veſperas. An. Quotidie apud vos
eram in templo docens et non me te
nuiſtis: et ecce flagellatum ducitis
ad crucifigendum. Ps. Magt. Oro.

DA nos deus miſericor;
dia: et ab omni ſurreptio
ne vetuſtatis expurget / et ca;
paces ſancte nouitatis efficiat.
Per dominum. Hac die dicun;
tur vigilie mortuorum cum. ix.
pſis et nouẽ lectionibꝰ ſolẽniter
in conuentu: et cum miſſa ſcra
ſit. niſi aliquod feſtum dupl. im
pedierit: et tunc fiat predic. ſec
uit. aliqua fe. preceden. iſtius
hebdo. videlicet i. do. vel in ſe
cunda feria. ¶ Feria quarta
Pſalis. Ne perdas. Lectio pma.

VAde et clama ſermones
iſtos contra aquilonem:
et dices. Reuertere auerſatrix
iſrael ait dominus: et non auer
tam faciem meam a vobis / qꝛ

ſanctus ego ſum dicit domin⁹:
et nō iraſcar in perpetuū. Hec
1 dicit. ℟ Dominus mecum eſt tan-
q̄ bellator fortis: propterea perſecu
ti ſunt me et intelligere non potue-
runt: domine probans renes ⁊ corda.
Tibi reuelaui cauſam meam. ℣ De⁹
deus meus reſpice in me: quare me
dereliquiſti? Tibi. Lectio ſecūda.
Verūtamē ſcito iniquita-
tem tuam: quia in domi-
nū deū preuaricata es. Et diſ-
perſiſti vias tuas alienis ſub
omni ligno frondoſo: ⁊ vocem
meam nō audiſti dicit domin⁹.
Hec dicit dn̄s. ℟ Noli eſſe. req̄-
6 re in dominica pal. Lectio. iij.
Conuertimini filij reuer-
tentes dicit dominus: q̄
ego vir veſter. Et aſſumā vos:
vnum de ciuitate et duos de co-
gnatiōe: et introducam vos in
ſion. Et dabo vobis paſtores
iuxta cor meum: et paſcent vos
ſcientia et doctrina. Hec dicit.
6 ℟ Contumelias et terrores paſſus
ſum ab eis qui erant pacifici mei: et
cuſtodientes latus meum: dicentes.
Decipiamus eum preualeamus illi:
ſed tu domine mecum es tanq̄ bella
tor fortis: cadant in opprobrium ſem
piternum: ⁊ videam vindictā in eis
quia tibi reuelaui cauſam meam. ℣.
Omnes inimici mei aduerſum me co
gitabant mala mihi: verbum iniquū
mandauerunt aduerſum me dicētes.
Decipiamus. ℣ Intēde anime mee.
In laudibus. An. Libera me de
1 ſanguinibus deus deus meus: et ex-
altabit lingua mea iuſtitiam tuam.
2 ps. Miſerere. An. Contumelias ⁊
terrores paſſus ſum ab eis: et domi-
nus mecū eſt tanq̄ bellator fortis. ps.
Te decet. An. Ipſi vero in vanum 3
queſierunt animam meam: introibūt
in inferiora terre. ps. Deus deus
meus. An. Omnes inimici mei au- 4
dierunt malum meum domine: letati
ſunt quoniam tu feciſti. ps. Exulta
uit. An. Alliga domine in vinculis 5
nationes gentium: et reges eorum in
compedibus. ps. Laudate. Hym.
Domine demonſtraſti. hy⁹. Lu
ſtra. ℣. Eripe me. An. Simon dor-
mis? non potuiſti vna hora vigilare
mecū? ps. Benedictus. Oratio.
Preſta queſum⁹ omnipo-
tens deus: vt qui ex nr̄is
exceſſibus inceſſanter affligi-
mur: per vnigeniti filij tui paſ
ſionem liberemur. Qui tecum.
Si aliquod dupl. feſt. in aliqua
predicta. fe. iſtius hebd. conti-
ge. nihilominus ordo fe. de ℟.
et laud. et aīis ſuper ps. Bene
dictus. et Magſt. ſeruabitur in
ſequentibus fer. et tunc ℟. et
aīe ſuper laud. illius fe. ſcilʒ in
qua feſ. cōtige. in illo anno om
nino nō dicuntur: ℣. tamen an
te lec. per ordi. dicuntur. Hac
die ad has veſpe. et adhuc ad
miſ. in craſti. pulſentur campa
ne vt in do. et tūc poſt pulſatio
nem ad miſ. non pulſentur vſq̄
ad Gloria in excelſis. in vigil.
paſche. Nec abhinc vſq̄ ad cō
pleto. in eadem vigilia lumina
ria vt in dominica accendant.
Omnes aīe ſuper ps. cum ſuis
ps. ad has veſ. in. ij. forma in
cipiantur. Sacerdos vero ad
orationem dicēdam abſq̄ cap-
pa ſerica et abſq̄ ceroferarijs

ad gradum cho. accedat habitu non mutato: cū ſolo puero ſibi librū cum lumine miniſtrāte. cho. tn̄ nō regit. Ad veſp. añ. **Beatus.** ps **Niſi dñs edif.** Cap.

Omnes nos quaſi oues errauimus/ vnuſquiſqꝫ in viā ſuam declinauit: ⁊ dñs poſuit ī eo iniq̄tatem omniū noſtrum: oblatus eſt quia ipſe voluit/ et nō aperuit os ſuū. ℟. **Circundederunt.** et dr̄ in .ij. forma ab vno ſolo clerico/ loco nec habitu mutato. hy⁹. **Vexilla regis.** ℣. **Dederūt in eſcā.** añ. **Tanto tēpore eram vobiſcū erā docēs vos in tēplo/ ⁊ non me tenuiſtis: modo flagellatum ducitis ad crucifigēdū.** ps **Magnificat.** oro.

Reſpice q̄s dñe ſuper hanc familiā tuam/ pro qua dominus noſter ieſus chriſtus nō dubitauit manibus tradi nocentium: ⁊ crucis ſubire tormētū. Qui tecū. Hec oro dr̄ ad omnes horas in his trib⁹ noctib⁹ ſequētib⁹/ niſi ad veſp. in cena do. et ad veſ. in vigil. paſ. Ad has veſpe. nō dñr p̄ces/ nulla fiat proſtratio neqꝫ mēo. p̄ penitētib⁹: nec incenſet altare: nec aliqua fiat memo. ꝓpter ſolēnitatē cene/ niſi aliqđ feſtū dupl. in hac iiij. fer. celebrādū fuerit. Hac die nō dicunt veſ. de ſancta maria in cōuētu: nec cetera q̄ dici ſolēt/ niſi tm̄ ferial. dici vſqꝫ in craſti. octa. paſche. Tn̄ extra cōuen. dicent veſ. et matut. quotidiane de ſancta maria. Si feſtū annunciationis btē marie vel aliud dupl. feſ. forte hac die cōtigerit: ibi ſolē. celebret. De ipſe. tn̄ de fer. ſuprādicto modo dñr: et ſol. mēo. de feſ. Si vero ab hac die vſqꝫ ad oct. paſc. aliquod feſ. dupl. cōtige. differat vſqꝫ poſt oct. paſc. ⁊ vbi cōuentualius poſſit celebrari celebret. Ad cōple. añ. **Miſerere.** incipiat in .ij. forma. ps **Cū inuocarē.** cap. **Tu in nobis.** ℟ **In manus tuas.** et dicit in .ij. forma. hy⁹. **Cultor dei.** ℣. **Cuſtodi nos.** Añ. **O rex glorioſe.** et incipiat in ſuperiori gradu. ps **Nūc dimittis;** deinde dicunt .iij. ℣. in .ij. forma. Sequunt p̄ces ⁊c. oia vt in fe. dieb⁹ more ſolito abſqꝫ proſtra. et ſine pſal. **Miſerere.** Propter ſolē. cene nō dr̄ ps. **Ad te leuaui.** nec ab hinc vſqꝫ ad inceptionē hiſto. **Deus omnium.**

¶ Feria .v. in cena dñi. Ad matut. xxiiij. cādele an altare p̄parent: iuxta numerū .xij. ꝓphetarū et .xij. apłorū: ⁊ āte matut. accedant: quarū ſingule ad inceptio. vniuſcuiuſqꝫ añe ⁊ ℟. extinguant: qꝫ totidē ſunt cādele quot añe et ℟. in hiſto. ⁊ ſignificāt crudelitatē iudeorū ī ꝓphetis ⁊ apłis. Similiter fiat in .vj. fer. et in ſabba. Ad has matut. ⁊ etiā deinceps vſqꝫ in diē paſche nō dr̄ **Dñe labia.** nec **Deus ī adiutorium.** nec inuita. ſed in ſuperiori gradu incipiat añ. ſine genuflexione hac die ꝓpter ſolēnitatē cene. Oēs ℣. āe vſqꝫ ad laudes in ſuperiori gradu incipiant q̄ pſalmis dimiſſis dñr. ſingula ℣. a ſingulis pueris loco nec habitu mutato dñr. lect. ⁊ ℟. cum ſuis ℣. iuxta ordinē clericoꝝ de tu de. dicẽ⁹ dñe **Gloria.** alio tãceſ vſq ad vigi. paſche: niſi cũ poſt. vij. pſos pniales in die cene: & poſt officiũ miſſe ipſo die q̃ eps celebrauerit. In. j. noct. An. **Zelus domus tue comedit me: et opprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt ſup me.** ps. **Saluũ me fac.** ij. An. **Auertant retrorſum ꝛ erubeſcãt q̃ cogitãt mihi mala.** ps. **Deus in adiutoriũ.** An. **Deus me⁹ eripe me de manu peccãtis.** p. **In te dñe ſperaui.** iij. ℣. ſine neuma. ℣. **Exurge dñe.** Reſpõſiões ſb. priuatim dicunt. ℟. **Et iudica cauſam meam.** ſequatur **Pater nr.** abſq; pnunciatione **Et ne nos.** nec clerici accipiãt bndictioné ante lec. in his trib⁹ noctib⁹. Tres pme lectio. de lamẽtationib⁹ hieremie ſtãt q̃ a trib⁹ pueris ſingulis p ſe cãtãdo legant hoc mõ. lcõ. j.

Quomodo ſedet ſo- (Aleph. **la ciuitas plena populo: Facta eſt quaſi vidua dña gentiũ: princeps prouinciarũ facta eſt ſub tributo.** Beth. **Plorans plorauit i nocte: & lachrymę ei⁹ in maxillis ei⁹. Nõ eſt qui cõſoletur eã: ex oĩbus charis eius. Oẽs amici eius ſpreuerũt eã: et facti ſunt ei inimici. Hieruſalem hieruſalẽ: conuertere ad dñm deum tuum.** Et cum hec clauſula terminetur omnes lectiones de lamẽtationibus. ℟.

1 **In monte oliueti oraui ad patrem: pater ſi fieri poteſt tranſeat a me calix iſte: ſpiritus quidẽ prõptus eſt: caro autẽ infirma. Fiat volũtas tua.** ℣. **Uerũtamẽ nõ ſicut ego volo: ſed ſicut tu vis. Fiat volũtas.** Lec. ij. Gimel.

Migrauit iuda ꝑpter afflictionẽ & multitudinẽ ſeruitutis. Habitauit inter gẽtes: nec inuenit requiem. Omnes perſecutores eius apprehẽderũt eam: inter anguſtias. Deleth. **Uie ſion lugent: eo q̄ non ſint qui veniant ad ſolẽnitatẽ. Omnes porte eius deſtructe: ſacerdotes eius gemẽtes. Uirgines eius ſqualide: et ipſa oppreſſa amaritudine.** He. **Facti ſunt hoſtes eius i capite: inimici eius locupletati ſunt: quia dñs locutus eſt ſup eam propter multitudinẽ iniquitatũ eius. Paruuli eius ducti ſunt in captiuitatem: ante faciem tribulantis. Hieruſalem.** ℟. **Triſtis eſt anima** 2 **mea vſq; ad mortem: ſuſtinete hic et vigilate mecum / nunc videbitis turbam que circundabit me. Uos fugã capietis et ego vadam immolari pro vobis.** ℣. **Ecce appropinquabit hora et filius hominis tradet in manus peccatorũ. Uos fugã** Lec. iij. Uau.

Et egreſſus eſt a filia ſyon omnis decor eius: facti ſunt principes eius velut arietes non inuenientes paſcua. Et abierunt abſq; fortitudine: ante faciem ſubſequentis. Zai. **Recordata eſt hieruſalem dierum afflictionis ſue: et preuaricationis omnium deſiderabilium ſuorum que habuerat a diebus antiquis / cum caderet populus eius in manu hoſtili: et non eſſet auxiliator. Uiderunt eam hoſtes: et deriſerunt ſabbata eius.** Heth. **Peccatum peccauit hieruſalem:**

propterea inſtabilis facta eſt.
Omnes qui glorificabant eam
ſpreuerunt illã: quia viderunt
ignominiam eius. Ipſa autem
gemens, conuerſa eſt retrorſũ.
3 Hieruſalem. ℟. Ecce vidimus eũ
non habentem ſpeciem, neqꝫ decorẽ:
aſpectus eiꝰ in eo nõ eſt. Hic peccata
noſtra portauit et pro nobis dolens:
ipſe autẽ vulneratus eſt propter ini-
quitates noſtras. Cuius liuore ſanati
ſumus. ℣. Vere languores noſtros
ipſe tulit: et infirmitates noſtras ip-
ſe portauit. Cuius. repetatur ℟.
In ſecũdo nocturno añ. Libera-
uit dominus pauperẽ a potẽte: ⁊ ino-
pem cui nõ erat adiutor. Ps. Deus
iudicium. Añ. Cogitauerũt impii
et locuti ſunt nequitiã: iniquitatem
in excelſo locuti ſunt. Ps. Quã bo-
nus. Añ. Exurge dñe ⁊ iudica cau-
ſam meam. Ps. Ut quid deus. ℣.
Deus meus eripe me. ℟. De manu
peccatoris. Tres medie lectiões
ſumant de expoſitione pſalmi: ⁊ le-
gant ſine Iube dñe. ⁊ ſine pro-
nunciatiõe Et ne nos. incipiant.
Exaudi deus oratio- L. iiij.
nem meã cum tribulor: a
timore inimici eripe animam
meam. Nouerit ſanctitas vr̃a
dilectiſſimi, caput veſtrum eſſe
dominũ ieſum chriſtũ: omneſ-
qꝫ illi coherentes mẽbra eſſe il-
lius capitis. Eiuſqꝫ vocem iam
habetis notiſſimã: quoniam nõ
ex ſolo capite, ſed etiã ex corpo
re loquitur. Nõ dicitur Tu au
tem. ſed ex verbis lectiõis finẽ
4 faciant lectores. ℟. Unus ex di-
ſcipulis meis tradet me hodie: ve il-
li per quẽ tradar ego. Meliꝰ illi erat
ſi natus non fuiſſet. ℣. Qui intingit
mecum manum in paropſide: hic me
traditurus eſt in manus peccatorum.
Melius illi erat. Lectio quinta.
Dicamus ergo ⁊ nos: ex-
audi deus orationẽ meã
cum tribulor: a timore inimici
eripe animam meã. Seuierũt
inimici in martyres: quid ora-
bat iſta vox corporis chriſti?
Hoc orabat vt eruerent ab ini-
micis: non vt eos non poſſent
occidere inimici. ℟. Iudas mer- 5
cator peſſimus oſculo petijt dominũ:
ille vt agnus innocens non negauit
iude oſculum. Denariorum numero
chriſtum iudeis tradidit. ℣. Auari-
tie inebriatꝰ veneno dum ſitit lucrũ:
peruenit ad laqueũ. Denarioꝝ. L. vj.
Ergo exauditi non ſunt qui
occiſi ſunt: ⁊ deſeruit deꝰ
contritos corde ſeruos ſuos: et
ſperãtes in ſe deſperit? Abſit.
Exaudiebantur ergo ⁊ occide-
bantur: ⁊ tamen ab inimicis e-
ruebantur. Ergo hec erat vox
martyrum. A timore inimici
eripe animam meã, non vt me
non occidat inimicus: ſed vt nõ
timeam occidẽtem inimicum.
Erue a timore inimici: ⁊ ſubde
timori domini. Nõ timeam eũ
qui habet poteſtatem occidẽdi
corpus: ſed timeam eum qui ha
bet poteſtatẽ corpus ⁊ animã
mittere in gehennã ignis. ℟. 6
Una hora non potuiſtis vigilare me-
cum qui exhortabamini mori pro me?
Uel iudam non videtis quomodo nõ
dormit: ſed feſtinat tradere me iu-
deis? V̄ſus. Dormite iam et requie-
ſcite: ecce appropinquabit qui me tra

diturus eſt. Uel iudā. In tertio nocturno aña. Uiri iniquis nolite loqui aduerſus deum iniquitatem. Ps. Confitebimur. Añ. Terra tremuit et quieuit dum reſurgeret in iudicio deus. Ps. Notus in iudea. Aña. In die tribulationis mee deum exquiſiui manibus meis. Ps. Uoce mea. ℣. Homo pacis mee. ℟. Ampliauit aduerſum me ſupplantationē.

Tres vltime lectiones de epiſtola pauli ſupradicto modo legantur ⁊ finiantur. Lectio. vij.

Fratres: conuenientibus vobis in vnum / iam non eſt dominicā cenam manducare. Uniuſquiſq; enim ſuā cenā preſumit ad manducandū. Et alius quidem eſurit: alius autē ebrius eſt. Nunquid domos nō habetis ad manducandum ⁊ bibendum: aut eccleſiam dei contēnitis / et confunditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos: in hoc nō laudo.

7 ℟. Seniores populi conſilium fecerunt vt ieſum dolo tenerent et occiderent. Cum gladijs et fuſtibus exierunt tanq̄ ad latronem. ℣. Cogitauerunt iniquitatem ſibi et egrediebantur foras. Cum gla. Lc. viij.

Ego enim accepi a domino: quod ⁊ tradidi vobis. Quia dominus ieſus ī qua nocte tradebatur accepit panē: ⁊ gratias agēs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ mādūcate ex eo. Hoc eſt corpus meum quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam cōmemorationem. Similiter ⁊ calicem: poſtq̄ cenauit dicens. Hic calix nouum teſtamentum eſt in meo ſanguine: hoc facite in meam commemorationem. Quotieſcumq; enim manducabitis panem hunc ⁊ calicem bibetis: mortem dn̄i annunciabitis donec veniat.

℟. O iuda qui dereliquiſti conſilium pacis et cum iudeis conſiliatus es: triginta argenteis vendidiſti ſanguinem iuſtum. Et pacis oſculum ferebas quod in pectore nō habebas. ℣. Os tuum abundauit malitia: et lingua tua concinnabat dolos. Et pacis. Lectio. ix. 8

Itaq; quicunq; manducauerit panem vel biberit calicem domini indigne: reus erit corporis ⁊ ſanguinis domini. Probet autem ſeipſum homo: ⁊ ſic de pane illo edat / et de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium ſibi manducat ⁊ bibit: non diiudicās corpus dn̄i. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles: et dormiūt multi. Quod ſi nosmet ipſos diiudicaremus: non vtiq; iudicaremur. Dum iudicamur autem a domino corripimur: vt non cum hoc mundo dānemur.

℟. Reuelabunt celi iniquitatem iude: et terra aduerſus eum conſurget: et manifeſtum erit peccatum illius in die furoris domini. Cum eis qui dixerūt domino deo / recede a nobis: ſcientiam viarum tuarum nolumus. ℣. In die perditionis ſaluabitur: et ad diē ꝑditionis ducetur. Cum eis. 9

repetatur ℟. Reuelabunt. Poſt repetitionem. ix. ℟. non dicitur ℣. ante laudes: ſed ſtatim inchoetur Añ. ſuper laud. Similiter fiat duabus noctibus ſequenti-

bus. Omnes añe ſuper pſalmos
in ſecunda forma incipiantur
preter añ. ſuper pſalmum **Be-
nedictus.** que in ſuperiori gra-
du inchoetur. In laudibus añ.
1 **Iuſtificeris domine in ſermonibus
tuis et vincas cum iudicaris.** ps.
Miſerere. añ. **Dominus tanꝙ o-
uis ad victimam ductus eſt et non a-
peruit os ſuum.** ps. **Domine refu-
3 giũ.** añ. **Contritum eſt cor meum in
medio mei: et contremuerunt omnia
oſſa mea.** ps. **Deus deus meus.**
4 añ. **Exhortatus es in virtute tua: et
in refectione ſancta tua.** ps. **Can-
5 temus.** añ. **Oblatus eſt quia ipſe vo-
luit: et peccata noſtra ipſe portauit.**
ps. **Laudate.** Dum iſte ps ca-
nitur/lumen vbi videri neque-
at abſcondatur. Finita. v. añ.
ſuper laudes/omnia luminaria
per eccleſiam extinguantur.
Añа ſuper benedict⁹. ab excel-
ſiore incipiatur. añ. **Traditor
autem dedit eis ſignum dicens: quẽ
oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum.**
ps. **Benedictus.** et omnia que
ſequuntur in tenebris dicuntur.
Finita añа poſt ps. **Benedict⁹.**
duo clerici de ſcđa forma ante
altare ad chorum conuerſi ha-
bitu non mutato dicant tribus
vicibus **Kyrie eleiſon.** Deinde
duo diaconi de. ij. forma habi-
tu non mutato ante introitum
chori ſtantes conuerſi ad alta-
re dicant **Domine miſerere.**
Chorus proſequatur **Chriſt⁹ do-
minus factus eſt obediens vſ-
ꝗ ad mortẽ.** Itẽ clerici ante al-
tare vna voce dicãt **Chriſte el.**
Poſtea duo ſeniores ante gra-

dum cho. ſtãtes habitu nõ mutato cõuerſi ad altare dicãt v. **Qui paſſur⁹ aduenisti ꝓpter nos.** Itẽ clerici an̄ altare **Xpe el.** Item ſeniores dicãt v. **Qui expãſis in cruce manib⁹ traxiſti oĩa ad te ſecla.** Clerici an̄ altare **Xpe el.** Seniores. **Qui prophetice promiſiſti: ero mors tua o mors.** Itẽ diaconi ante introitum chori dicant **Dñe miſerere.** Chorus. **Xp̄s dñs.** ⁊c. Itẽ clerici an̄ altare trib⁹ vicibus dicãt **Kyrie el.** ⁊ hoc ꝓ vltimo. Deinde diaco. ante introitum cho. ſtantes dicãt **Dñe miſerere.** Cho. **Xp̄s dñs** quo finito vnus paruulus cum ſyncera voce dicat hũc v. coram alta. conuerſus ad populũ hoc mõ **Mortẽ aũt crucis.** Tũc proſternant ſe oẽs. et vnuſquiſꝗ per ſe dicat **Pater nr̃.** Deinde bini et bini dicãt **Miſerere.** ſine **Gl'ia.** ſed cũ or. **Reſpice.** q̄ ſimiliter dr̃ priuatim ſine **Dñs vobiſcũ.** an̄ or. et ſine **Orem⁹.** ſed cũ **Qui tecum.** ſine **Dñs vo.** et ſine **Bñdicam⁹ dñ.** et ſurgant oẽs oſculantes formulas. Percutiẽte ſeniore manu ſuper librũ trib⁹ vicibus: lumen proferat. Hac die ad horas nõ proſternant ſe clerici in cho. ꝓpter ſolẽnitatẽ cene niſi poſt mat. Ad. j. et ad alias hor. non dr̃ **Deus in adiutoriũ.** nec hy⁹. ſed ſtatim poſt **Pater noſter.** inchoetur in ſuperiori gra. añ. **Chriſtus factus eſt pro nobis obediẽs vſꝗ ad mortem mortem autem crucis.** ps. **De⁹ in no. Vbi immaculati. Retribue.** Finitis pſis abſꝗ **Gl'ia.**

[illegible] cantet̃ An̄. qua dicta absq; Kyrie eleison et precibus ⁊ sine ps. Miserere. propter solẽnitatem sene sacerdos dicat Dñs vobiscum. et Oremus. cũ or. Respice. cum nota more dominicalis ita cõsummando hor̃. Qui tecum ⁊c. Dñs vobiscum. et Benedicamus dño. Hic ordo seruetur ad omnes horas diei scʒ ad i. iij. vi. ⁊ ix. nisi ad vesperas. Finita or. ad primã intrẽt ch̃. Letania et tabula more solito legant̃. et post p̃mam lectionẽ de martyrologio dicat sacerdos hunc vsum. Preciosa est in cõspectu domini. cum hac oratiõe tm̃. Sancta maria mater. cũ Dñs vobiscum. ⁊ Bñdicamus domino. ⁊ sic ch̃. quotidie finiat̃ vsq; ad octa. pasc. excepto q in. vi. fer̃. scʒ in die parasceues et in vigil̃. pasche. non itur ad ch̃m. tamẽ tabula quotidie scribat̃. Hac die hore. iij. vi. et. ix. ante missam in choro dicantur cantando supradicto modo. Vespere etiam hac die semel in choro festiue cantentur sine Deus in adiutorium. et sine Gloria patri. et sine regimine cho. Cãtata communione incipiatur p̃ma aña super ps. in superiori gradu ⁊ oẽs alie añe in eodem gradu incipiantur: et etiam super psal. Magnificat. An. Calicem salutaris accipiam et nomẽ domini inuocabo. ps. Credidi. An. Cũ his q oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. ps. Ad dominum cum tribularer. An. Ab hominibus iniquis libera me domine. ps. Eripe me. An. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: et a scandalis operantiũ iniquitatẽ. ps. Dñe clamaui. An. Considerabam ad dexteram et videbam: et nõ erat qui cognosceret me. ps. Voce mea. Finitis ps. his ãis statim incipiatur An. Cenantibus autem accepit iesus panem/ benedixit ac fregit / dedit discipulis suis. ps. Magnificat. Qua ita pact̃ dicat sacer. ad ppl̃m cõuersus Dñs vo. et Orem9. Deinde post orationẽ more solito sʒ postcommunio.

Refecti vitalibus alimentis q̃s dñe deus nr̃: vt qđ tẽpore nostre mortalitatis exequimur / immortalitatis tue munere cõsequamur. Per dñm nostrum iesum chr̃m. Cum Dñs vobiscum. Qua finita dicat diaco. Bñdicam9 dño. Si vero episco. celebrauerit: dicat diacon9 Ite missa est. ⁊ sic missa ⁊ vespe. simul finiant̃. Post prãdiũ pact̃ his q ad mãdatũ pertinent / choro intrẽt ⁊ cple. sine nota secretẽ dicãt. In p̃mis inchoet̃ ab executore officii An. Christus fact9. ps. Cum inuocarẽ. ps. In te domine speraui. ps. Ecce nũc. ps. Nũc dimittis. post ps. tota ds An. deinde dicat sacerd. Dominus vo. ⁊ Orem9. or. Respice. cũ Qui tecũ. ⁊ Dñs vo. ⁊ Bñdicam9 ⁊ sic cõpleat̃ totũ seruitiu9 diei. ¶Fer. vi. in die parasceues ad mat. ⁊ in scđo sabba. pasc. idẽ mod9 ⁊ ordo in ãis incipiẽdis ⁊ in lc. legẽdis ⁊ in ps. ⁊ R. cũ suis ps. cãtandis seruetur per oĩa q in p̃ma nocte ⁊

ſia tamē ꝙ incipiente ſeniore primam añ.in.j.noct. omnes proſtrationes faciant. Similiter fiat in inceptione prime añe ſuper laud. et ad vnūquodq; ℟. niſi in ſabba. ante pnūcia. euāgel. tantū. In pmo noctur. añ. Aſtiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnum aduerſus dominum/ et aduerſus chriſtum eius. Ps. Quare fremuerunt. An. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: et ſuper veſtem meam miſerunt ſortem. Ps. Deus deus meus reſpi. An. Inſurrexerunt in me teſtes iniqui ⁊ mētita eſt iniquitas ſibi. Ps. Dominus illuminatio. ℣. Diuiſerunt ſibi. ℟. Veſtimenta mea. Pater noſter. Non dicitur Et ne nos. Tres prime lec. de lamentationibus hieremie cantādo ſupradicto modo legantur. Lectio prima. Joth.

Threno.j.

Manum ſuam miſit hoſtis ad oīa deſiderabilia eius: quia vidit gētes ingreſſas ſanctuarium tuum de quibus preceperas ne intrarēt eccleſiam tuam. Caph. Omnis populus eius gemens ⁊ querens panē: dederunt precioſa queq; pro cibo ad refocillandam animam. Vide domine et conſidera quoniā factus ſum vilis. Lameth. O vos omnes qui tranſitis per viam: attendite et videte ſi eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus: quoniam vindemiauit me (vt locutus eſt) dominus in die furoris ſui. Hieruſalem hieruſalem. ℟. Omnes amici mei dereliquerunt 1 me et preualuerunt inſidiantes mihi/ tradidit me quem diligebam ⁊ terribilib⁹ oculis plaga crudeli percutiēs. Aceto potabant me. ℣. Et dederunt in eſcā meā fel: et in ſiti mea. Aceto. Lectio ſecunda. Mem.

De excelſo miſit ignem in oſſibus meis: et erudiuit me. Expādit rete pedibus meis: cōuertit me retrorſum. Poſuit me deſolatam: tota die merore confectam. Nun. Vigilauit iugum iniquitatum mearū: manus eius conuolute ſunt et impoſite collo meo. Infirmata eſt virtus mea: dedit me dominus in manu de qua non potero ſurgere. Sameth. Abſtulit omnes magnificos meos dominus de medio mei. Vocauit aduerſum me tempus: vt contereret omnes electos meos. Torcular calcauit dominus virgini filie iuda. Hieruſalem. ℟. Tradiderunt me in manus impiorū: 2 ⁊ inter iniquos proiecerunt me: ⁊ nō pepercerunt anime mee/ congregati ſunt aduerſum me fortes. Et ſicut gygantes ſteterunt contra me. ℣. Aſtiterunt reges terre: et principes conuenerunt in vnum. Et. Lc.iij. Am.

Idcirco ego plorans ⁊ oculus meus deducens aquā: quia longe factus eſt a me conſolator cōuertens animā meā. Facti ſunt filij mei pditi: quoniam inualuit inimicus. Vhe. Expandit ſion manus ſuas: nō eſt qui conſoletur eam. Mādauit dominus aduerſū iacob in circuitu ei⁹ hoſtes: facta eſt hieruſalem quaſi polluta mēſtruis 3 inter eos. Hieruſalem. ℟. Calgauerunt oculi mei a fletu meo quia elongatus eſt a me qui conſolabatur me: videte omnes populi Si eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. ℣. O vos omnes qui tranſitis per viam: attendite et videte. Si. In .ij. nocturno. Aña. Vim faciebant qui querebant aīam meam. Ps. Dñe ne in furore. ij. Aña. Confundantur et reuereantur q̄ querunt animam meam: vt auferant eam. Ps. Expectans. Aña. Alieni inſurrexerūt in me et fortes queſierūt animam meam. Ps. Deus in nomine. ℣. Ab inſurgentibus in me. ℟. Libera me dñe. Pater noſter. Non dicit Et ne nos. Tres medie lectiones de expoſitione ps. ſupra dicto modo legantur. Lec. iiij.

Exacuerunt tanq̄ gladiū linguas ſuas: intenderūt arcum rem amaram. Judei em̄ ꝓpterea ieſum dederunt iudici pilato: vt ipſi a morte eius viderētur eſſe quaſi immunes. Nā cū dixiſſet eis pilatus / vos eū occidite: reſponderunt. Nobis non licet interficere quemq̄. Iniquitatē facinoris ſui in iudicem hominem refundere voluerunt. Sed nunquid deum iudicem fallebant? Non plane. ℟. Vinea mea electa ego te plantaui. 4 Quomodo conuerſa es in amaritudinē vt me crucifigeres: et barabbam dimitteres? ℣. Ego quidem te plantaui vinea mea electa: omne ſemen verum. Quomodo. Lectio. v.

Quod fecit pilatus / in eo ipſo quod fecit aliquantulum particeps fuit: ſed in cōparatione iudeorū multo ipſe innocentior. Inſtitit enim pilatus q̄tum potuit: vt illū ex eorum manibus liberaret. Nam propterea flagellatum eū perduxit ad eos. Non perſequēdo ieſum flagellauit: ſed illorū furori ſatiſfacere volens. Vt vel ſic iam miteſcerent et deſinerēt eum velle occidere: cum flagellatum viderēt. Sed illi exacuerunt vt gladium linguas ſuas: clamantes crucifige crucifige. ℟. 5 Tanq̄ ad latronem exiſtis cum gladijs comprehendere me. quotidie apud vos eram docens in templo et non me tenuiſtis: et ecce flagellatum ducitis Ad crucifigendum. ℣. Filius quidem hominis vadit ſicut ſcriptū eſt de illo: ve autem homini illi per quem tradetur. Ad. Lectio ſexta.

Non eſt pretermittendum q̄ quidam euāgeliſta dicit hora ſexta crucifixum dominum: et quidā hora tertia. Etenim incipiente hora ſexta dicitur pilatus ſediſſe pro tribunali: et reuera quando leuatus eſt dominus in lignum / hora ſexta erat. Sed alius euangeliſta intuens animum iudeorum / quia volebant ſe videri immunes a morte domini: narrando eos oſtendit reos dicens dominū hora tertia crucifixum. Cōſiderātes autem ordinem lectionis / quanta agi potuerunt cū apud pilatum dominus accuſaretur vt crucifigeretur: inuenimus horam tertiam eſſe potuiſſe quādo illi clamauerunt / crucifige crucifige. ℟. Jeſum tradidit impius 6 ſummis principibus ſacerdotū et ſenioribus populi. Petrus autem ſequebatur a longe: vt videret finē.

R. Et ingreſſus eſt petr⁹ in atriū principis ſacerdotū. Ve. In. iij. noc. A. Ab inſurgētibus in me libera me domine: quia occupauerūt animā meā. P. Eripe me. j. A. Longe feciſti notos meos a me: traditus ſum et non egrediebar. Ps. Domine de⁹ ſalutis. An. Captabunt in animam iuſti: et ſanguinem innocentem condēnabunt. Ps. Deus vltio. V. Locuti ſunt aduerſū me. R. Lingua doloſa. Tres vltime lc. de epiſtola pauli legant. Lectio ſeptima.

FRatres: feſtinemus igredi in illam requiē: vt ne in id ipſum quis incidat incredulitatis exemplū. Viuus eſt enim ſermo dei et efficax: ⁊ penetrabilior omni gladio ancipiti: et pertingens vſqꝫ ad diuiſionem anime ⁊ ſpiritus. Compagum quoqꝫ et medullarum: et diſcretor cogitationum et intentionum cordis. Et nō eſt vlla creatura inuiſibilis in cōſpectu dei. Omnia autem nuda et aperta ſunt oculis eius: ad quē
7 nobis ſermo. R. Barabbas latro
dimittitur: et innocens chriſtus occiditur/ nam et iudas armis doct⁹ ſceleris qui per pacē didicit facere bellum: Oſculando tradidit dominū ieſum chriſtum. V. Ecce turba et ꝗ vocabatur iudas venit: ⁊ dū appropinquaret ad ieſum. Oſculādo. L. viij.

HAbentes ergo pōtificem magnū ꝗ penetrauit celos ieſum filium dei: teneamus ſpei noſtre confeſſionem. Non enī habemus pontificem ꝗ non poſſit cōpati infirmitatib⁹ noſtris: tentatum autem per omnia pro ſimilitudine abſqꝫ peccato. Accedamus igitur cum fiducia ad thronum gratie eius: vt miām conſequamur ⁊ gratiā inueniam⁹ in auxilio oppor-
tuno. R. Velum templi ſciſſum eſt 8
et omnis terra tremuit: latro de cruce clamabat dicens. Memēto mei domine dum veneris in regnum tuum. V. Amen dico tibi/ hodie mecū eris in paradiſo. Memento. Lectio. ix.

OMnis nāqꝫ pōtifex ex hominibus aſſumptus/ pro hominibus conſtituitur in his que ſunt ad deum: vt offerat dona et ſacrificia pro peccatis. Qui cōdolere poſſit his ꝗ ignorant et errant: quoniam et ipſe circūdatus eſt infirmitate. Et propterea debet quemadmodū pro populo: ita etiam ⁊ pro ſemet ipſo offerre ſacrificia ꝓ peccatis. Nec quiſꝙ ſumat ſibi honorem: ſed qui vocatur a
deo tanꝙ aaron. R. Tenebre fa- 9
cte ſunt dum crucifixiſſent ieſum iudei: et circa horam nonam clamauit ieſus/ dicens voce magna: deus me⁹ vt quid me dereliquiſti? et inclinato capite emiſit ſpiritum: tunc vnus ex militibus lancea latus eius perforauit et cōtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. V. Cum ergo accepiſſet acetum/ dixit: conſummatum eſt. Et inclinato capite. In laudibus. aña. Proprio
filio ſuo non pepercit deus: ſed ꝓ no- 1
bis omnibus tradidit illum. Ps. Miſerere. A. Anxiat⁹ eſt in me ſpirit⁹
meus: in me turbatum eſt cor meum. 2
Ps. Dñe exaudi orationem. ij.
An. Ait latro ad latronem/ nos qui- 3
dē digna factis recipimus: hic au-

et q̄d mali fecit: memēto mei dn̄e dū veneris in regnum tuum. ps. **Deus deus meus.** an. 4 **Dum conturbata fuerit anima mea domine miſericordie memor eris.** ps. **Domine audiui.** an. 5 **Memento mei domine dum veneris in regnum tuum.** ps. **Laudate dominum de celis.** An. **Poſuerunt ſup caput eius cauſam ipſius ſcriptam: ieſus nazarenus rex iudeorum.** ps. **Benedictus.** Finita an. ſuper pſal. **Benedictus.** modo precedentis noctis ſeruetur cū his tribus verſib⁹. Verſus. **Agno miti baſia cui lupus dedit venenoſa.** V. **Vita in ligno moritur: infernus et mors lugens ſpoliatur.** V. **Teq; vinciri voluiſti: noſq; a mortis vinculis eripuiſti.** ita tamen q̄ in fine orationis **Reſpice queſumus.** non dicitur **Qui tecum.** hac nocte: nec in ſabba. Hac die conueniant clerici ad eccleſiam: et horas diei ſub ſilentio ſine nota in choro dicant hoc modo. Ad p̄mam incipiat ſacerdos an. et interim vna cum choro fiat genuflexio oſculando formulas. an. **Chriſtus factus eſt.** ps. **Deus in nomine.** ps. **Beati immaculati.** ps. **Retribue.** Finitis pſalmis ſine **Gloria patri.** tota dicit̄ an. Deinde ſequatur **Pater noſter.** et proſtratio cū pſal. **Miſerere.** qui totus dicitur in proſtratione ſine **Gloria patri.** quo finito dicat ſacer. orationem ſine **Dominus vo.** et ſine **Oremus.** ſed ſic inchoet. **Reſpice q̄s.** et ſine **Qui tecum.** et ſine **Dn̄s vobiſcū.** et ſine **Benedicam⁹.** Et hic ſurgant oēs a pſtratione oſculādo formulas. Hic modus ſeruetur ad oēs hor. ſciʒ ad .j. iij. vj. et ix. hac die et in ſab. in vigil. paſche. ita tamen q̄ in inceptione cuiuſlibet hore et ex quo dicit̄ **Pr̄ nr̄.** poſt pſal. vſq; poſt oroēm fiat pſtratio ſup formulas ſurgendo eaſdem oſculando. Similiter fiat ad completo. huius diei. Ad p̄mam non ſeruet̄ ad cp̄. hac die: nec in ſabbā. in vigi. paſc. nec vlla lect. de martyrologio legatur: tn̄ V. **Precioſa eſt.** cū or. **Sc̄ā maria.** et terminatur cū **Dn̄s vo.** et **Benedicamus.** Loco nec habitu mutato dicūt veſ. in hac die non cantando: ſed priuatim dicēdo ante altare hoc mō. A. **Calicem.** ps. **Credidi.** et cetere an̄e cum ſuis pſal. ſicut in die cene: et an. ſup pſ. **Magt.** An. **Cenantibus.** q̄ omnia priuatim dicūt a choro alternatim corā altari. Finita an. poſt pſ. **Magt.** dr̄ **Pr̄ noſter.** cū ps. **Miſerere.** ſine **Gloria.** Quo finito ſtatim dicat ſacer. in audientia ſed ſine nota **Reſpice q̄s.** ſine **Dn̄s vobiſcū.** et ſine **Orem⁹.** et ſine **Qui tecū.** et ſic miſſa et veſpe. ſimul finiant. Nō dr̄ **Benedi cam⁹.** nec **Ite miſſa eſt.** Ad cōple. incipiat ſacer. an. et interim ſimul cum toto choro fiat genuflexio. an̄a. **Chriſtus factus eſt.** ps. **Cum inuocarem.** ps. **In te domine.** ps. **Ecce nunc.** ps. **Nūc dimittis.** Poſt ps. tota dr̄ an. Deinde ſequatur **Pr̄ nr̄.** cū proſtratione: et cū pſal. **Miſerere.** ſine **Gloria patri.** Quo finito dicat ſacer. **Reſpice q̄s.** ſine

Dominus vobiſcū. Et ſine Oremus. Et ſic inchoetur Reſpice queſumus. ſine Qui tecū. Et ſine Dñs vobiſcum. Et ſine Benedicamus dño. Et ſic cōpleat huius diei officium. ¶ Sabbato in vigil. paſche. Ad matut. ſeniore incipiēte añ. oēs ſe proſternāt. In pmo nocturno aña.

In pace in idipſum: dormiam et requieſcam. Ps. Cum inuocarē. Añ. Habitabit in tabernaculo tuo: requieſcet in monte ſancto tuo. Ps. Domine quis hã. Añ. Caro mea requieſcet in ſpe. Ps. Conſerua. ℣. In pace in idipſum. ℞. Dormiam ⁊ requieſcam. Tres prime lectiões de lamentationibus Hieremie ſupradicto modo cantando legantur. Lectio prima. Mem.

Thre noꝝ. ij. Cui comparabo te: vel cui aſſimilabo te filia hieruſalem? Cui exequabo te: ⁊ conſolabor te virgo filia ſion? Magna eſt velut mare contritio tua: quis medebit tui? Nun. Prophete tui viderunt tibi falſa ⁊ ſtulta: nec aperiebãt iniquitatē tuã: vt te ad penitentiam prouocarent. Viderunt autē tibi aſſumptiones vanas: et eiectiones. Hieruſalem. ℞. Sepulto domino ſignatum eſt monumētum voluentes lapidem ad oſtium monumēti. Ponētes milites qui cuſtodirēt illud. ℣. Ne forte veniant diſcipuli eius ⁊ furentur eum: et dicant plebi ſurrexit a mortuis. Ponentes. Lectio ſcda.

Plauſerūt ſup (Samech te manibus oēs tranſeūtes ꝑ viam: ſibilauerunt ⁊ mouerūt capita ſua ſup filiã hieruſalem. Ain. Fecit dñs ꝙ cogitauit: cōpleuit ſermonē ſuum quē ꝓceperat a diebus antiqs. Deſtruxit ⁊ non pepcit: ⁊ letificauit ſup te inimicū / ⁊ exaltauit cornu hoſtiū tuoꝝ. Hieruſalē. ℞. Receſſit paſtor noſter fons aque viue: ad cuius trāſitū ſol obſcuratus eſt / nã ⁊ ille captus eſt qui captiuū tenebat primū hominem. Hodie portas mortis ⁊ ſeras pariter ſaluator noſter dirupit. ℣. Ante cuius conſpectum mors fugit: ad cuius vocē mortui reſurgũt: videntes autē eū porte mortis cōfracte ſunt. Hodie por. Lec. iij.

Clamauit cor eoꝝ (Sade ad dñm: ſuper muros filie ſion. Deduc quaſi torrentē lachrymas: ꝑ diem ⁊ noctē. Non des requiē tibi: neqꝫ taceat pupilla oculi tui. Coph. Cōſurge lauda in nocte: in principio vigiliarū. Effunde ſicut aquã cor tuū: ante cōſpectū dñi. Sin. Iacuerūt in terra foris puer ⁊ ſenex: virgines mee et iuuenes mei ceciderūt in gladio. Interfeciſti eos in die furoris tui: percuſſiſti nec miſertus es. Thau. Vocaſti quaſi ad diē ſolēnē qui cōtererēt me in circuitu: ⁊ non fuit in die furoris dñi ꝙ effugeret ⁊ relinqretur. Hieruſalem. ℞. Agnus dei chriſtus imolatus eſt pro ſalute mūdi: nam de parentis protoplaſti fraude facta condolēs: quãdo pomi noxialis morte morſu corruit: ipſe lignū tunc notauit / dãna ligni vt ſolueret. ℣. Chriſtus factus eſt ꝓ nobis obediēs vſqꝫ ad mortē: mortē autem crucis. Damna. In ſcdo noct. Añ. Eleuamini porte eternales: ⁊ in troibit rex glorie. Ps. Dñi eſt terra. Añ. Credo videre bona domini in terra viuentium. Ps. Dñs illuminatio. Añ. Dñe abſtraxiſti ab inferis animã meam. Ps. Exaltabo. ℣. Tu autem domine. ℟. Miſerere mei. Tres medie lectiões de quodã ſermõe beati pauli legant.

Admonet nos dñs (lc.iiij. dilectiſſimi tanta iſta & tam ſancta ſolẽnitas: excitari nos ad vigilandum & orandum. Dimicat enim fides noſtra in ſeculi huius nocte: ne interiores oculi noſtri in noctem cordis obdormiant. In quod malũ ne incidamus/ oremus illa voce quã legimus: & dicam⁹ domino deo noſtro. Illumina oculos meos ne vnq̃ obdormiã in morte: nequãdo dicat inimicus meus/ preualui aduerſus eũ. 4 ℟. Sicut ouis ad occiſionem ductus eſt: ⁊ dum male tractaretur non aperuit os ſuum/ traditus eſt ad mortem. Ut viuificaret populum ſuum. ℣. Ipſe autem vulneratus eſt ꝓpter iniquitates noſtras: attritus eſt ꝓpter ſcelera noſtra. Ut viuificaret. Lectio quinta.

Hic ille inimicus eſt q̇ aduerſus dñm noſtrũ ieſum chriſtũ inſanos iudeos velut ꝓpria vaſa & arma cõmouit: ſed non preualuit aduerſus eum. Viſi ſunt ſibi quidem preualuiſſe carnales inimici: ſ; ſpiritualis in eis ſuperatus eſt hoſtis. Victima enim munde carnis: immundus victus eſt ſpiritus. Et eo ipſo quo inflãmauit homines palam facere quod voluit; occulte paſſus eſt ipſe qđ noluit. Nam chriſtum occidendo ſanguinem fudit quo reuiuiſcerẽt quos occidit: ſed nec illũ poſſidet i mortuis. 5 ℟. Ecce quomodo moritur iuſtus et nemo percipit corde/ viri iuſti tolluntur ⁊ nemo conſiderat/ a facie iniquitatis ablatus eſt iuſtus. Et erit in pace memoria eius. ℣. In pace factus eſt locus eius et habitatio eius in ſion. Et erit i pace. Lectio ſexta.

Humiliter vigilemus: humiliter oremus. Piiſſima fide/ firmiſſima ſpe/ feruentiſſima charitate. Cogitantes qualem nr̃a charitas habitura ſit diẽ: ſi noſtra humilitas noctem vertat in diem. Deus itaq̃ qui dixit de tenebris lumen clareſcere/ clareſcat in cordib⁹ noſtris: vt aliquid intus ſimile faciamus/ quale in domo hac orationis accenſis luminaribus fecimus. Habitaculũ vero dei (noſtram ſcilicet cõſciẽtiã) iuſticie luminaribus exornem⁹. Non autẽ nos: ſed gratia dei nobiſcum. 6 ℟. Hieruſalem luge ⁊ exue te veſtibus iocunditatis: induere cinere ⁊ cilicio. Quia in te occiſus eſt ſaluator iſrael. ℣. Deduc quaſi torrentem lachrymas: per diem ⁊ noctẽ non taceat pupilla oculi tui. Quia in. In tertio noct. Añ. Deus adiuuat me: dñs ſuſceptor eſt aĩe mee. Ps. Deus in noĩe. Añ. In pace fact⁹ eſt locus eius/ ⁊ in ſion habitatio ei⁹. Ps. Notus in iu. Añ. Factus ſum ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber. Ps. Dñe de⁹ ſa. ℣. Collocauit me. ℟. In obſcu. Hic nõ ſtat genuflexio propter proficia. ſuam

gē. et pronūciet ſine titulo hoc
modo incipiendo. Lectio. vij.

VEſpere autē ſabbati que
luceſcit i pꝛima ſabbati:
venit maria magdalene ⁊ alte-
ra maria videre ſepulchꝛū. Et
reliqua. Hic tamē titulus de ho-
melia debet pnūciari moꝛe ſoli-
to: vꝫ Homel'. vene. bede pbr̄i.

Vigilias nobis huiꝰ ſacratiſ-
ſime noctis (ſicut ex lectiōe euā-
gelica fratres chariſſimi audi-
uimus) reſurrectio dn̄i ac ſalua-
toꝛis noſtri dedicauit. Juſte et-
enim hāc pꝛo eius amoꝛe vigi-
lijs celebꝛamus ⁊ hymnis: qui
pꝛo noſtro amoꝛe in ea doꝛmire
in moꝛte / ac de moꝛte voluit ex-
citari. Nā (ſicut apoſtolus ait)
moꝛtuus eſt ꝓpter delicta nr̄a:
et reſurrexit pꝛopter iuſtifica-
7 tionem noſtrā. ℟. Plange quaſi
virgo plebs mea: vlulate paſtoꝛes in
cinere ⁊ cilicio. Quia veniet dies do-
mini magna et amara valde. ℣. Vlu-
late paſtoꝛes / clamate / aſpergite vos
cinere. Quia veniet. Lectio. viij.

QVod autē in euangelica
lectione dictum eſt (quia
ſancte mulieres veſpere ſabba-
ti q̄ luceſcit in pꝛima ſabbati:
venerunt videre ſepulchꝛum)
ita intelligendū eſt. Quia ve-
ſpere quidem venire ceperunt:
ſed luceſcente mane in pꝛima
ſabbati ad ſepulchꝛum ꝑuene-
runt. Id eſt veſpere aromata
quibus coꝛpus dn̄i vngere deſi-
derabant parauerunt: ſed para-
ta veſpere aromata mane ad
ſepulchꝛum detulerunt. Quod
matheus quidē bꝛeuitatis cau-
ſa obſcurius poſuit: ſed euange-
liſte alij quo oꝛdine ſit factū e-
uidētius oſtēdūt. ℟. Eſtimatus 8
ſum cum deſcendentibus in lacum.
Factus ſum ſicut homo ſine adiuto-
rio inter moꝛtuos liber. ℣. Poſuerūt
me in lacu inferioꝛi in tenebroſis ⁊ in
vmbꝛis moꝛtis. Factus. Lectio. ix.

SEpulto nāq; ſexta feria
dn̄o: reuerſe a monumen-
to mulieres parauerūt aroma-
ta q̄diu operari licebat: ⁊ ſab-
bato quidē ſiluerūt ſc̄dm man-
datū / ſicut lucas apte dicit. Cū
autem trāſiſſet ſabbatū / veſpe-
req; aduenientē tēpus operandi
rediſſet: mox pꝛōpte ad deuotio-
nem emerunt q̄ minus paraue-
rant aromata (ſicut marcus cō-
memoꝛat) vt venientes vngerēt
ieſum. Et valde mane vna ſab-
batoꝛum veniūt ad monumen-
tum: oꝛto iam ſole. ℟. O vos om-
nes qui trāſitis per viā: attēdite ⁊ vi- 9
dete Si eſt doloꝛ ſimilis ſicut doloꝛ
meus. ℣. Attēdite vniuerſi populi et
videte. Si eſt doloꝛ. In laudibꝰ. an.
O moꝛs ero moꝛs tua: moꝛſus tuus 1
ero inferne. ps. Miſerere. an. At- 2
tendite vniuerſi populi ⁊ videte dolo-
rem meū. ps. Bonū eſt cōfite. a.
O vos oēs qui tranſitis ꝑ viam / attē- 3
dite et videte ſi eſt doloꝛ ſicut doloꝛ
meus. ps. Deus deus meus. an.
A poꝛta inferi erue domine animam 4
meam. ps. Ego dixi. an. Plangēt
eum quaſi vnigenitum / quia innocēs 5
dominus occiſus eſt. ps. Laudate.
an. Mulieres ſedentes ad monu-
mentum lamentabantur flentes do-
minum. ps. Benedictus. Kyꝛie
eleiſon. Cetera omnia ſicut in

poſtea voce dicē: etiam **Mortē autem crucis**. tamen hic nō dr̄ **Dñs vobiſcum.** poſt orationē. Hac die operitur eccleſia ſolēniter p oia: exceptis imaginibus et crucibus q̄ non diſcooperiant̄ vſq; poſt reſurre. dn̄. in die paſche. na cū chriſto reſurrexerūt oēs ſancti. Hore diei ſcz. i. iij. vj. et ix. priuatim dicunt̄ hac die ſicut in fer. vj. i die paraſceues.

¶ In vigil. paſche dū diacon⁹ canet **Exultet iam angelica.** accēdatur cereus paſc. et ſic ardeat cōtinue vſq; poſt cōpleto. in die paſche. Accendat̄ etiam quotidie p hebd. paſche ad matu. et ad miſ. et ad veſp. Similit̄ fiat in octa. paſc. Ab oct. paſc. vſq; ad aſcēſionē dn̄. ad miſſam de reſurrectione tm̄ accendat̄. In die autē aſcēſiōis dn̄. ſicut in oct. paſc. Accēdat̄ etiā in feſt. ſcti marci euā. et ſcti georgij et ſcti ambroſij cū in tpe paſc. celebrant̄: et in oibus dn̄. dieb⁹ ab oct. paſc. vſq; ad aſcē. dn̄. ad miſ. tm̄: et i die aplōꝝ philippi et iacobi ad miſ. tm̄. In annūciatione btē ma. q̄n poſt octa. paſc. celebrat̄: et etiā in inuētiōe ſācte crucis ſicut in oct. paſc. accēdatur.

¶ Nota q̄ i die veneris in craſtino aſcē. dn̄i dictus cereus mane deponet̄. Officiū huius diei ſic incipiat̄ quatenus poſt horam nonā dicta miſſa dicat̄. Sacerdote ſic dicēte **Pax dn̄i.** et choro reſpōdēte **Et cū ſpiritu tuo.** non dicat̄ **Agnus.** nec pax detur: ſz facto interuallo ad veſp. ſine regimie chori alta voce in ſuperiori gradu incipiat̄ añ. **Alleluia alleluia all'a all'a.** ps. **Laudate dn̄m oēs gen.** ps. **Quoniā cōfirmata.** Finito ps cū **Gloria pri. Sicut erat.** tota dr̄ añ. Deinde inicium ab excellētiore ex pte chori incipiat̄ añ. **Veſpe autē ſabbati q̄ luceſcit in prima ſabbati: venit maria magdalene et altera maria videre ſepulchrū all'a.** ps. **Magnificat.** cū **Gloria pri.** Finito ps tota dr̄ añ. qua dicta ad cōplēdū totū ſeruiciū dicat ſacerdos ad populum conuerſus **Dñs vobiſcum.** et **Oremus.** Poſtcommunio.

Spiritū nobis dn̄e tue charitatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalib⁹ ſaciaſti: tua facias pietate concordes. Per dn̄. in vni. eiuſ. et c. more ſolito. Poſtea dicat ſacer. **Dñs vobiſcum.** Deinde dicat diaco. **Ite miſſa eſt.** tūc cantet **Alleluia.** quamuis dicat̄: et in vigil. pente. eadē forma. Et chor⁹ reſpōdeat **Deo grãs.** et ſic miſſa et veſ. ſimul finiant̄. Cōplet. hac die pulſata vna vice i claſſicū: incipiat ſacerd. hoc mō **Deus i adiutoriū.** cū **Gloria pri.** et c. more ſolito ſine **Conuerte nos.** et incipiat̄ in ſuperiori gradu añ. **All'a all'a all'a all'a.** ps. **Cū inuocarē. In te dn̄e ſperaui. Ecce nūc bn̄dicite. Nūc dimittis.** Dicant̄ hi pdicti ps ſub vna voce ſuauiter exaltādo. Qd̄ etiā obſeruet̄ quoti. ad cōple. vſq; ad oct. paſ. Finitis pſis cū **Gloria pri.** tota dr̄ añ. deīde dr̄ **Dñs vo.** et **Oremus.** or̄o. **Spiritū no. p cū. i vnita. eiuſ.** cū **Dñs vob. Benedicam⁹ dn̄o.** ſimul **all'a** dicat ab executore officij.

Et ſciendum eſt ꝙ hec oratio dicetur quotidie ad completoriuȝ vſqȝ ad octa. paſc. ¶ Gratie in Benedicite. vigil. paſche. Edent pauperes. ⁊c. Gloria. Sicut. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie el. Pater noſter. Et ne nos. Sȝ libera. Orem⁹. Benedic. ⁊c. Iube domine. Ci Si conſur(bo ſpirituali. Lc. rexiſtis cum chriſto / que ſurſuȝ ſunt querite: vbi chriſtus eſt in dextera dei ſedens. Poſt pran. Deus pacis. ⁊c. Memoriam. Gloria patri. Sicut erat. Agimus tibi. Laudate dominū omnes gentes. Quoniam cōfirmata. Gloria patri. Sicut erat. Dominus vobiſcum. Et cū ſpiritu tuo. Oremus. Spiritū nobis. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Dominus vobiſcum. Bñdicam⁹ dño. In die paſche. Benedicite. Hec dies quaȝ fecit dominus exultemus ⁊ letemur in ea. Gloria patri. Sicut erat. Kyrie eleiſon. Chriſte el. Kyrie eleiſō. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera. Oremus. Benedic domine. Iube domine. Menſe celeſtis. Lectio. Expurgate vetus fermentuȝ vt ſitis noua conſperſio ſicut eſtis azymi: etenim paſcha noſtrum immolat⁹ eſt xp̄s: itaqȝ epulemur in dño. Poſt prādiū. Qui dat eſcam omni carni: cōfitemini deo celi. Tu autē domine miſerere noſtri. Deo gratias. Laudate dominum oēs gentes. Quoniam confirmata. Gloria patri. Sicut erat. ℟. In reſurrectione tua chriſte. Celi et terra letentur all'a. Oremus. Spiritum nobis. vt ſ. Dominus vobiſcum. Benedicam⁹ domino. Eodem modo dicuntur per totam hebdomadam. Et hec lec. ſcȝ Expurgate. dicit' in omnib⁹ do. vſqȝ ad aſcē. do. Ad cenā. Cenam ſanctificet qui nobis omnia prebet. In nomine patris. Poſt cenam vero per hāc hebdom. hoc modo dicitur. Hec dies quam fecit. ⁊c. ℣. In reſurrectione tua chriſte. Celi et terra letentur alleluia. Domin⁹ vobiſcū. Oremus. Spiritū nobis. vt ſ. Dominus vobiſcum. Benedicamus domino.

1 A ¶ In die ſancto paſche et per totam hebdomadam totū ſeruitiū
2 A fiat de ſolennitate feſti. ¶ In die paſche et per totam hebdomadam totum ſeruitium fiat de feſto / ⁊ feſtum ſancti richardi differatur vſqȝ ad trāſlationem eius: et feſtum ſancti ambro. differa-
3 A tur vſqȝ ad. 3. feriam poſt octauas paſche. ¶ In die paſche ⁊ per totam hebdomadam totum ſeruitium fiat de ſolennitate feſti: et
4 A nihil de martyribus. ¶ In die paſche et per totam hebdo. totuȝ
5 A ſeruitium fiat de feſto: et nihil de ſancto alphego. ¶ In die paſche et per totam hebdo. totū ſeruitiū fiat de feſto ⁊ nihil de ſancto vitale. Feſtum ſcti georgij differatur vſqȝ ad nonū diē maij. Feſtum vero ſancti marci differatur vſqȝ ad. xj. diem maij.

¶In die paſche et per totam hebdoma.totuȝ ſer.de ſolen.feſti: 1 B
et feſt.annuncia.diffe.vſq; ad.5.fer.poſt octa.paſche. ¶In die 2 B
paſche et per totam hebdo.totum ſer.de ſolen.feſt.⁊ nihil de ſan
cto richardo.⁊ fer.ſ.ambroſij diffe.vſq; ad.3.fe.poſt octa.paſc.
¶In die paſche et per totam hebdo.totum ſeruitiū de ſolē.feſ. 3 B
¶In die paſche et per totam hebdo.totum ſer.de ſolen.feſti: et 4 B
feſtum ſancti georgij diffe.vſq; ad.4.fe.poſt oc.paſc. ¶In die 5 B
paſche et per totam hebdo.totum ſer.de ſolen.feſ.⁊ feſtum ſan=
cti georgij diffe.vſq; ad.9.diem maij.et feſtum ſancti marci dif
fe.vſq; ad.11.diem maij.Tū vbi celebratur tranſ.ſancti nico=
lai:tunc feſ.ſancti georgij diffe.vſq; ad.xj.diem maij:et feſtuȝ
ſancti marci diffe.vſq; ad.xiij.diem maij. ¶In die paſche et p̄ 1 C
totam hebdo.totum ſer.de ſolen.feſ. et nihil de ſancto richardo.
¶In die paſche et per totam hebdo.totum ſer.de ſolen.feſti:et 2 C
feſ.ſancti ambroſij diffe.vſq; ad.3.fer.poſt octa.paſc. ¶In die 3 C
paſche et per totam hebdo.totum ſer.de ſolen.feſ.et nihil de mar
ty.¶In die paſche ⁊ per hebd.totum ſer.de ſolen.feſ.et feſ.ſan 4 C
cti geor.diffe.vſq; ad.xj.diem maij. ¶In die paſche et per totā 5 C
hebd.totū ſer.de ſolen.feſti:et nihil de ſancto vitale.Feſtū ſan=
cti marci diffe.vſq; poſt.vj.diē maij.Feſtū vero apoſto.iacobi ⁊
philippi diffe.vſq; ad.xiij.diem maij. ¶In die paſche ⁊ p̄ heb. 1 D
de ſolen.feſti:et feſtum annuncia.diffe.vſq; ad.iij.fer.poſt oc.
paſche. ¶In die paſc.et per hebd.de ſolen.feſ.et feſtum ſcti am 2 D
bro.diffe.vſq; ad.3.fer.poſt octa.paſche. ¶In die paſche ⁊ per 3 D
totam hebdo.de ſolen.feſti. ¶In die paſche et per totam hebdo. 4 D
de ſolen.feſti:et nihil de marty. ¶In die paſche et per hebdo.de 5 D
ſolen.feſti:et nihil de ſancto alphego:et feſtum ſancti geor.dif=
fe.vſq; ad.29.diem aprilis:⁊ feſtū ſancti marci diffe.vſq; ad.5.
diem maij. ¶In die paſche et per totam hebdo.de ſolen.feſti:⁊ 1 E
feſtum anūcia.differat.vſq; ad.3.fe.poſt octa.paſche. ¶In die 2 E
paſche ⁊c.vt ſupra.⁊ nihil de ſancto richardo:et feſtum ſcti am=
broſij diffe.vſq; ad.3.fe.poſt octa.paſche. ¶In die paſche ⁊ per 3 E
hebdo.de ſolen.feſti. ¶In die paſche et per hebdomadam de ſo= 4 E
len.feſti. ¶In die paſche et per hebdoma.de ſolennitate feſti: 5 E
et feſtum ſancti georgij differatur vſq; ad octauum diem maij.
et feſtum ſancti marci differatur vſq; ad.xiij.diem maij. ¶In 1 F
die paſche et per totam hebdomadam de ſolennitate feſti:et fe=
ſtum annunciationis differatur vſq; ad.ix.diem aprilis. ¶In 2 F
die paſche et per hebdo.de ſolen.feſti:⁊ nihil de ſancto richardo:
et feſtum ſancti ambroſij differatur vſq; ad.3.feriam poſt octa.
paſche. ¶In die paſche et per hebdomadam de ſolennita.feſti. 3 F
F ¶In die paſche et per hebdomadam de ſolēnitate feſti. ¶In 5 F

die paſche ⁊ per hebdo. de ſolēnitate feſti: ⁊ feſtum ſancti georgij differatur vſq; ad. ix. diem maij: ⁊ feſtū ſancti marci differa-
1 G tur vſq; ad. 14. diem maij. ¶ In die paſche ⁊ p hebd. de ſolē. fe-
2 G ſti: et feſt. annūcia. differ. vſq; ad. 6. diē aprilis. ¶ In die paſche
et p hebdo. de ſolen. feſti: ⁊ feſt. ſancti ambroſij differ. vſq; ad. 9.
3 G diē aprilis. ¶ In die paſche ⁊ p hebd. de ſolē. feſti. ¶ In die pa- 4
5 G ſche ⁊ p hebd. de ſolē. feſt. ⁊ nihil de ſcō alphego. ¶ In die paſc.
et p hebdo. de ſolē. feſt. ⁊ feſtū ſcti georgij differat vſq; ad. 9. diē
maij: et feſtum ſancti marci differatur vſq; ad. xj. diem maij: et
nihil de ſancto vitale.

¶ In die paſche ante matutinū. et ante cāpanarū pulſationē cōueniāt oēs clerici ad eccleſiā: ⁊ accēdant luminaria p eccleſiā. Epiſcopus et decanus / vel duo excellētiores preſbyteri i ſuperpelliciis cū ceroferariis ⁊ thuribu. et clero ad ſepulchrū accedant: et icēſato prius ſepulchro cum magna veneratione ⁊ reuerentia (videlicet genuflectēdo) ſtatim poſt thurificationem corpus dñicum priuatum ſuper altare deponāt. Iterū accipiāt crucē de ſepulchro: et incipiat excellētior perſona antiphonā.

Chriſtus reſurgens ex mortuis iam nō moritur: mors illi vltra nō dominabitur. Quod enim viuit: viuit deo. Alleluia alleluia. ℣. Dicant nūc iudei quomodo milites cuſtodiētes ſepulchrum perdiderūt regem ad lapidis poſitionē: quare non ſeruabāt petram iuſtitie: aut ſepultum reddant / aut reſurgentē adorent nobiſcum dicentes. Alleluia alleluia. Finita an. cum ſuo ℣. a toto choro: dicat excellētior perſona in ipſa ſtatione conuerſus ad altare hūc ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. ℟. Qui p nobis pependit i ligno alleluia. Ora.

Deus qui pro nobis filium tuum crucis patibulum ſubire voluiſti / vt inimici a nobis expelleres poteſtatem: cōcede nobis famulis tuis: vt in reſurrectionis eius gaudiis ſemper viuamus. Per eundē chriſtum. ⁊c. Nec precedat nec ſubſequatur Dominus vobiſcū. Finita oratione omnes cum gaudio genuflectant: et ibidem ipſam crucem adorent: in primis digniores perſone: ⁊ ſic ſecrete ſine proceſſione in chorū redeant. His ita geſtis / a dignioribus perſonis diſcooperiātur cruces ⁊ imagines per totā eccleſiam: et interim pulſentur cāpane ad matutinas more ſolito. Ad matutinas Domine labia. Deus in adiutorium. ℟. Inuitatorium. Alleluia alleluia. Chriſtus hodie ſurrexit. Alleluia alleluia. ps. Venite exultemꝰ. Hac die non dicitur hymnꝰ nec vlla die per hebdomadā: ſed ſtatim poſt vltimam expoſitionem inuitatorio, inchoetur an. in ſuperiori gradu. An. Ego ſum qui ſum et conſilium meum non eſt cum impiis: ſed in lege domini voluntas mea eſt alleluia. ps. Beatus vir. An. Postulaui patrem meum alleluia: dedit mihi gentes alleluia: in hereditatem alleluia. ps. Quare fremuerunt. An. Ego dormiui et somnum cepi et exurrexi / quia dominus suscepit me alleluia alleluia. ps. Dñe qd multi. ℣. Resurrexit dominus. ℟. Sicut dixit vobis alleluia. Ab has die vsq ad festū sancte trinitatis omnes responsiones ℟. cum alla. dicunt̄ de feria. dici: nisi ad .j. cum dicit̄ ℟. Exurge domine. post Jesu christe. et in cap. cum dicitur ℟. Preciosa. et ad completo. cū dicitur ℟. Custodi nos. & post aspersionem aque in domi. cuj dicitur ℣sus. Ostende nobis.

¶ Secundum Marcum.

Cap. ctio. In illo tempore. Maria magdalene & maria iacobi & salome emerunt aromata: vt venientes vngerent iesum. Homelia btī gregorij pape. Lc. j.

Audistis fratres charissimi q sancte mulieres que dominum fuerant secute / cum aromatib9 ad monumentum venerunt: & ei quē viuentem dilexerant / etiā mortuo studio humanitatis obsequuntur. Sed res gesta aliqd in sancta ecclesia signat gerendum. Sic quippe necesse est vt audiamus que facta sunt: quatenus cogitemus etiam ea que nobis sunt ex eorum imitatione facienda. ℟. Angelus domini descendit de celo: et accedens reuoluit lapidem et super eum sedit et dixit mulieribus / nolite timere: scio enim quia crucifixum queritis. Jam surrexit: venite et videte locum vbi positus erat dominus alleluia. ℣. Angelus dñi locut9 est mulierib9 dicēs: quem queritis? iam iesum queritis? Jam surrexit. Lectio secūda.

Et nos ergo in eum qui mortuus est credentes / si odore virtutum referti cū opinione bonorum operum dominum querimus: ad monumētū profecto illius cum aromatib9 venimus. Ille autem mulieres angelos vident que cum aromatibus venerunt: quia videlicet ille mentes supernos aspiciunt ciues / que cum virtutum odoribus semper ad deum per sancta desideria proficiscuntur. ℟. Angelus domini locutus est mulieribus dicens / quem queritis? an iesum queritis? iam surrexit. Venite et videte alleluia alleluia. ℣. Jesum quem queritis nazarenū crucifixum surrexit: nō est hic. Venite. Lectio. iij.

Notandum vero nobis est quidnam sit q in dextris sedere angelus cernitur. Quid nāq per sinistram nisi vita presens: quid vero per dexteram nisi perpetua vita signatur? Unde scriptum est. Leua eius sub capite meo: & dextera illius amplexabitur me. Quia igitur redemptor noster iam presentis vite corruptionem transierat: recte angelus qui nunciare perennem eius vitam venerat / in dextera sedebat. Qui stola cādida coopertus apparuit: quia festiuitatis nostre gaudia nunciauit. Candor enim vestis: splendorem nostre denunciat solēnitatis. ℟. Dum transisset

ſei ſabbati: maria magdalene et
maria iacobi et ſalome emerunt aro-
mata: Ut venientes vngerent ie-
ſum Alleluia alleluia. ℣. Et valde ma-
ne vna ſabbatorum veniunt ad monu-
mentum: orto iam ſole. Ut. Gloria. Alle-
luia. Nō dr ℟. An. iij. ſingulis die-
bus per hanc hebd. niſi et in oib9
do. vſq ad ſabb. dnt que de do. a-
gitur. ps. Te deum. ℣. In reſur-
rectione tua chriſte. ℟. Celi et terra
letentur alla. In laudibus aña.
1 Angelus autē dñi deſcēdit de celo:
et accedēs reuoluit lapidem et ſede-
bat ſuper eū alla alla. ps. Dñs re-
gnauit. An. Et ecce terremotus fa-
2 ctus eſt magnus: angelus aūt dñi de-
ſcēdit de celo alla. ps. Jubilate. an.
3 Erat autē aſpectus eius ſicut fulgur
veſtimēta ei9 ſicut nix alla alla. ps.
Deus deus me9. An. Pre timore
4 autē eius exterriti ſunt cuſtodes et fa-
cti ſunt velut mortui alla. ps. Bene-
5 dicite. An. Reſpondēs autem ange-
lus dixit mulieribus: nolite timere/
ſcio enim q ieſum queritis alleluia.
ps. Laudate. Nō dicat cap. nec
hy9 per totā hāc heb. ſed ſtatim
poſt ā. duo pueri in ſuperpelli-
ciis dicāt ℣. Surrexit dñs de ſepul-
chro. ℟. Qui pro nobis pepēdit i li-
gno alla. An. Et valde mane vna ſab-
batorū veniūt ad monumētū orto iā
ſole alla. ps. Benedictus. Oro.

Deus q hodierna die per
vnigenitū tuū eternita-
tis nobis aditum deuicta morte
reſeraſti: vota noſtra q preue-
niēdo aſpiras / etiā adiuuando
proſequere. Per eundem. et di-
citur Benedicamus: cum alla.
Oratio q ante ha Benedicam9.
a capit9 clericis ſemper ℣ cum
uno alla: et ſimiliter primū
Benedicamus. quā inuita. eſt tri-
plex vſq ad feſtū ſcē trinitat.
Ad primā Deus in adiutorium.
et ſtatim poſt inchoet ān. et ſi-
militer ad alias horas. ān. An-
gelus. ps. Deus in nomine. ps.
Confitemini. Hic ps tm hac die
dr. ps. Beati immaculati. ps.
Retribue. Poſt repetitionē ān.
ſtatim incipiat gr. Hec dies quā
fecit dñs exultemus et letemur in ea.
qd ſine ℣. et ſine neuma dicatur
quotidie ad oēs horas: vſq ad
ſab. preterq ad matu. Ad veſ. au-
tē dicat cū ℣. dici: et ſine neu-
ma. Finito grad. ſacerd. dicat
℣. Reſurrexit dñs. ℟. Sicut dixit
vobis alla. Sacerdos dicat Dñs
vo. orō. Deus q ho. Dñs vo. Be-
nedicamus. cum alla. ℟. Deo
gratias: cum alla. hec orō dicat
ſingulis dieb9 ad .j. per hebdo.
Hoc mō dicat prima p totā ſe-
ptimanā. Cetere etiā hore diei
eodē mō finiant. Et cap. quoti-
die finiat ſic. ℣. Precioſa eſt in cō-
ſpectu dñi. cū orōne Scā maria.
q finiat cū Dñs vobiſcū. et Be-
nedicamus. loco nec habitu mu-
tato. Ad .iij. Deus i adiutoriū.
ān. Et ecce. ps. Legē pone. gr.
Hec dies. ℣. Surrexit dñs vere. ℟.
Et apparuit ſimoni alleluia. Ad .vj.
ān. Erat autem. ps. Defecit. gr.
Hec dies. ℣. Surrexit dñs de ſepul-
chro. ℟. Qui pro nobis pepēdit in li-
gno alla. Ad .ix. ān. Pre timore. ps.
Mirabilia. gr. Hec dies. ℣. In re-
ſurrectione tua chriſte. ℟. Celi et ter-
ra letentur alleluia. Ad veſperas

nõ dicat᷑ **Deus in adiutoꝛium.** Sed ita incipiant᷑ veſp. a rectoꝛe chori vſq; ad ſabba. **Kyrie el.** iij. **Chriſte el.** iij. **Kyrie el.** iij. An. **Alleluia all'a all'a all'a.** ps. **Dixit dñs. Confiteboꝛ. Beatus vir.** Jidẽ pſalmi dicunt᷑ ad veſ. per hebd. Repetita añ. poſt pſalmos duo clerici de .ij. foꝛma ſtatim incipiant gr. **Hec dies.** ſine neuma. Chorus pſequat᷑. Clerici. ꝟ. **Confitemini dño quoniã bonꝰ quoniã in ſeculũ miſericoꝛdia eius.** Et ſic quotidie dr gr. cũ ꝟ. qui dr ad miſſã vſq; ad ſab. In pᷓmis quatuoꝛ diebꝰ dicat᷑ in .ij. foꝛma: ceteris vero diebꝰ in .j. foꝛma. Poſtea duo ſenioꝛes cãtẽt **Alleluia.** cũ ꝟ. **Epulemur.** ad gradũ cho. in ſuperpellicijs. **All'a.** ꝟ. **Epulemur in azimis ſynceritatis et veritatis.** Poſtea repetat᷑ **Alleluia.** ſine neuma. Eodẽ modo dicitur **All'a.** cũ ꝟ. de die per totam hebd. ad veſ. His dictis dz a duobus pueris in ſuperpellicijs ad gradũ cho. hic ꝟ. **Reſurrexit dñs.** Hucuſq; nõ mutat᷑ oꝛdo pdictus ad veſ. p totã heb. Añ. **Et reſpicientes viderunt reuolutum lapidem: erat quippe magnus valde alleluia.** ps. **Magnificat.** Oꝛo.

Concede q̃s omñs deꝰ: vt q̃ reſurrectionis dñice ſolẽnia colimus/ innouatione ſpũs tui a moꝛte anime reſurgamꝰ. Per eũdem. in vnitate eiuſdẽ. Poſt oꝛationẽ duo clerici dicãt **Benedicamus.** cũ all'a. Et tũc procedãt ad fontes cum oleo et chriſmate oꝛdinata proceſſione cum cruce ⁊ cerofe. et thuribu. Deinde oleũ ⁊ chriſma a duobꝰ diaconis de .ij. foꝛma deferat᷑ q̃ induti ſint albis. et a choro cãtet᷑ An. **All'a all'a all'a all'a.** ps. **Laudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi all'a.** Deinde choꝛus ex pte decani primũ ꝟ. pſal. totũ dicat cũ all'a. Deinde choꝛus ex pte cantoꝛis totũ aliũ ꝟ. ps. cũ alleluia. ⁊ ſic alternatim totũ pſalmũ dicãt: et poſt vnũquẽq; ꝟ. in vtraq; parte repetat᷑ primũ alleluia. Finito ps cũ **Gloꝛia patri.** dicat᷑ tota añ. Deinde tres pueri in ſtatione ante fõtes in ſuperpellicijs ſimul cãtẽt **Alleluia.** ꝟ. **Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi.** Poſt repetitionẽ **Alleluia.** ſine neuma. icẽſatis pꝛius fontibꝰ dicat ſacer. ꝟ. **Surrexit dñs de ſepulchꝛo.** Rꝫ. **Qui p nobis pependit in ligno.** ſine **Dñs vo.** Oꝛo.

Preſta q̃s omñs deꝰ: vt qui reſurrectionis dominice ſolẽnia colimꝰ/ ereptionis nr̃e letitiã ſuſcipe mereamur. Per eundẽ xp̃m. Deinde eũdo ad crucẽ dicat᷑ añ. et ſuus ps. hoc modo **Alleluia.** ps. **In exitu iſrael de egypto: domꝰ iacob de populo barbaro alleluia.** et pdicto modo totus ps dicat᷑ cum **Gl'ia pri.** et poſt vnũquẽq; ꝟ. in vtraq; pte repetat᷑ **Alleluia.** Deinde incẽſet ſacerd. crucem. Quo finito dicat ſacerdos ꝟ. **Dicite in nationibus.** Rꝫ. **Quia dñs regnauit a ligno alleluia.** Oꝛemus. **Deus qui pro nobis filium.** que termineť ſic Per eũdẽ chꝛiſtũ. nec pcedat nec ſubſequat᷑ **Dñs vobiſcũ.** In introitu chori dicat᷑ aliquas aña de ſancta maria/ videlicet añ. Alma redemptoris mater q̄ peruia celi porta manes et ſtella maris/ſuccurre cadenti ſurgere q̄ curat populo: tu que genuiſti natura mirante tuū ſanctum genitorem/ virgo prius ac poſteri⁹/gabrielis ab ore ſumens illud aue: peccatorum miſerere. Et terminetur cū alla. Et ſciendum eſt q̄ oīa inuit. oēs añe/ omnia ṽſia/ et introitus/ et offertorio. et cōmunio. ab hac die vſq; ad feſtū ſcē trini. debēt terminari cuz alla. in ſeruitio de die. ṽſus. Sancta dei genitrix virgo ſemper maria. Oratio.

Gratiam tuam queſumus domine mētibus noſtris infunde: vt qui angelo nunciāte chriſti filij tui incarnationē cognouimus / per paſſionem eius et crucem ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eundē dominum. Finita oratione duo pueri dicant Benedicamus domino cum alleluia. Ad completoriū Deus in adiutorium. An. Alleluia alla alla. ps. Cum inuocarē. In te domine. Ecce nunc. Nūc dimittis. Repetita an. poſt pſ. ſtatim incipiatur Gr. Hec dies. et percantetur a choro ſine neuma. Deinde dicat ſacerdos. ṽ. In reſurrectione tua chriſte alla. Celi et terra letentur alla. Dominus vobiſcum. Oremus. Spiritum nobis. Per eun. Dñs vobiſc. Benedicam⁹ domino. Cum alla. Hoc eodem mō ſit cōpleto. per totā hebdo. vſq; ad ſab. ¶ Fer. ſcda hebdo. paſche inuitat. Surrexit dñs vere Alleluia. Venite. Super pos heb ſola ā. Reſurrexit dñs alleluia: ſicut dixit vobis alla. ps. Cū inuocarē. Verba mea. Dñe ne in furore. ṽſus. Surrexit dominus vere. ¶ Secundum Lucam.

In illo tempore. Exeuntes duo ex diſcipulis ieſu ibāt in caſtellū quod erat in ſpatio ſtadiorum ſexaginta ab hieruſalem nomine emaus. Et ipſi loquebantur adinuicem de omnibus q̄ acciderāt. Et reli. 24 A

Homel. bti gregorij pape. Lc. ij.

Et quotidiana nobis ſolēnitate laborantib⁹ pauca loquēda ſunt: et fortaſſe hec vtilius proderunt. Quia ſepe et alimenta que minus ſufficiunt: audi⁹ ſumuntur. Lectionis ergo euangelice ſenſū ſtatim ſummatim non per ſingula verba diſcutere: ne dilectionē veſtraz valeat ſermo prolixior expoſitionis onerare. R. Maria magdalene et altera maria ibant diluculo ad monumentum: ieſum quem queritis nō eſt hic/ſurrexit ſicut locutus eſt. Precedet vos in galileam: ibi eum videbitis alla alla. ṽ. Cito euntes dicite diſcipulis eius et petro quia ſurrexit dominus. Precedet. Lectio ſcda.

Ecce audiſtis fratres chariſſimi q̄ duobus diſcipulis ambulantibus in via: non q̄dem credentibus ſed tamen de ſe loquentibus dominus apparuit: ſed eis ſpeciem quā cū recognoſcerent non oſtēdit. Hoc ergo egit dominus foris in oculis corporis: qđ apud eos intus agebat in oculis mentis. Ipſi nanq; apud ſemetipſos intus &

amabant ꝛ dubitabant. Eis autē dn̄s foris ꝛ preſens aderat: et q̄s eſſet non oſtendebat. R̷. 2 Congratulamini mihi oēs qui diligitis dn̄m: quia quem querebam apparuit mihi. Et dum flerem ad monumentum vidi dominum meū allā alleluia. V̷. Recedentibus diſcipulis non recedebam: ſed amoris eius igne accenſa ardebā deſiderio. Et. Lc. iij.

2 De ſe ergo loquentibus dominus ſui preſentiam exhibuit: ſed de ſe dubitantib⁹ cognitionis ſue ſpeciem abſcondit. Verba quidem contulit, duritiam intellectus increpauit, ſcripture ſacre myſteria que de ipſo erant aperuit: et tamen qꝛ adhuc in eorum cordibus peregrinus erat a fide, ire ſe lōgi⁹ finxit. Fingere nāqꝫ componere dicimus: vnde et compoſitores luti figulos vocamus. R̷. 3 Dum tranſiſſet. Ps. Te deum. V̷. In reſurrectiōe tua chriſte. Iſte V̷. dicitur quotidie ante laud. vſqꝫ ad aſcen. dn̄i quando de temporali agitur. In lau. quotidie per hebdo. ſb hec ſola an̄. Angelus aūt. Ps. Dominus regnauit. et ceteri pſalmi cōſueti dr̄. V̷. Surrexit dn̄s de ſepulchro. Supradictus ordo ps. et an̄. cum inuita. predicto ſeruetur per totam hebdo. An. Qui ſunt hi ſermones quos confertis adinuicem ambulantes et eſtis triſtes? allā: reſpondens vnus cui nomen cleophas dixit ei, tu ſolus peregrinus es in hieruſalē et non cognouiſti que facta ſunt in illis his diebus allā: quibus ille dixit, que? et dixerunt, de ieſu nazareno q̄ fuit vir propheta potens in opere et ſermone coram deo et omni populo alleluia. Ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui ſolennitate paſchali mundo remedia cōtuliſti, populum tuum queſum⁹ celeſti dono proſequere: vt ꝛ perfectam libertatem conſequi mereatur, et ad vitā proficiat ſempiternam. Per dominum. Hac die et ceteris ſequen. dieb⁹ per hebdo. fiat proceſſ. ad mat. ante crucifixū cū cruce et cereofer. ꝛ thuribu. cantando an̄. Chriſt⁹ reſurgens. Hac die dr̄ V̷. Dicāt nūc, a duob⁹ clericis de ſuperiori gradu in ſuperpelliciis ante introitum chori cōuerſis ad clerū. Sequentibus vo duobus diebus a duob⁹ clericis de .ij. forma loco ꝛ habitu ſupradicto: cū in. v. et vj. fer. ꝛ ſab. dicit' ſine V̷. Dicite in nationib⁹. Or. Deus qui prono. In introitu chori an̄. de ſancta ma. ſcꝫ Aue regina celorū aue domina angelorum: ſalue radix ſancta ex qua mundo lux eſt orta: aue glorioſa ſuper omnes ſpecioſa: vale valde decora et pro nobis ſemper chriſtū exora alleluia. V̷. Poſt partum. Oratio. Gratiam tuam. Hora prima dr̄ per oia ſicut in die paſche ꝛ quotidie vſqꝫ ad ſabba. excepto pſal. Confitemini. q̄ hac die non dicet' nec quotidie p hebd. Hora iij. vj. ꝛ ix. dr̄ ſicut in die paſche. cū or. de die. ¶ Notandū eſt q̄ ſi in hac hebd. paſc. letania maior vel aliud feſ. eue. nihil eo āno de ieiunio neqꝫ de proceſ. neqꝫ de feſ. fiat ibidē, qꝛ cū xp̄o ſurrexerunt oēs ſcti in xp̄o reſuſcitati: et feſtum reſurrec. chriſti commune eſt omnibus ſanctis. Jdeo in hebdo. paſche nihil fiat de feſto alicuius ſancti: niſi forte in octa. paſc. contige. tunc eñ poteſt differri in craſti. et ibi fiant inde. iij. lect. cum regimine chori. Tamen ſi dup. feſt. fue. quod infra hebd̄. paſc. vel in tribus precedē. diebus ante paſc. contige. totum ſeruit. fiat de eodem feſ. poſt dictas octa. vbi commemētius fieri poterit. Si autem ſimpl. feſtum fue. illo anno omnino pretermit. Hic idem ordo ſeruetur in hebdo. pente. Ad veſperas. **Kyrie eleiſon.** aña. **Alleluia.** ps. **Dixit dominus.** Cap. **Hec dies.** Verſus. **Dicat nunc iſrael quoniam bon⁹: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Alleluia.** R. **Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis de ieſu dum loqueretur nobis in via? Alleluia.** V. **Reſurrexit dominus.** An. **Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis de ieſu dum loqueretur nobis in via? alleluia.** ps. **Magnificat.** Oratio.

Concede queſumus omnipotens deus: vt qui peccatorum noſtrorum pondere premimur/ a cunctis malis imminentibus per hec paſchalia feſta liberemur. Per dominum. Tunc eat proceſ. ad fontes cum oleo et chriſmate ⁊ cruce et ceroferarijs et thuri. cantādo R. **Sedit angelus ad ſepulchrum domini ſtola claritatis coopertus: videntes eum mulieres nimio terrore perterrite aſtiterunt a longe: tunc locutus eſt angel⁹ ⁊ dixit eis. Nolite metuere/ dico vobis: quia illum qui queritis mortuū iam viuit: et vita hominum cum eo ſurrexit alleluia.** Finita an. ante V. dicat ſacerd. V. **Surrexit domin⁹ de ſepulchro.** Oratio.

Concede queſumus omnipotens deus: vt feſta paſchalia que venerando colim⁹/ etiam viuendo teneamus. Per chriſtum. Deinde ante crucem dicitur R. **Chriſtus reſurgens.** Ante V. **Dicite in nationib⁹.** oro. **Deus qui ꝓ nobis.** In introitu chori de ſancta maria an. **Anima mea liquefacta eſt vt dilectus locut⁹ eſt: queſiui et non inueni illum/ vocaui ⁊ non reſpōdit mihi: inuenerunt me cuſtodes ciuitatis/ percuſſerunt me ⁊ vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum cuſtodes murorum/ filie hieruſalem nunciate dilecto quia amore langueo alleluia.** V. **Sācta dei genitrix.** oro. **Gratiam tuam.** ¶ Hic ordo de proceſ. in eundo ⁊ in introitu chori ſeruetur quotidie ad veſpe. vſqȝ ad ſab. cum proprijs orōnibus ad fontes: et cū alijs añis de ſancta maria in introitu chori. ¶ Feria. iij. inui. **Surrexit dominus vere Alleluia.** ps. **Venite.** aña. **Reſurrexit dominus.** ps. **Dñe deus meus. Dñe dñs noſter. In domino confido.** V. **Surrexit dominus vere.** Hic V. cū predicta aña ſuper pſal. et inuita. dicitur quotidie ad matuti. per hebdo. paſc. ¶ Secundū lucā.

In illo tempore. Stetit ieſus in medio diſcipulorum ſuorum: et dixit eis. Pax vobis: ego ſum: nolite timere. Et reliqua. Homelia venerabilis Be

Ca
14

de preſbyteri. Lectio prima.

Primo notandum eſt diligenterq; memorie commendandū | q̄ de ſe loquentibus diſcipulis dominus aſtare in medio: et preſentiam ſue viſiōis reuelare dignatus eſt. Hoc eſt eñ quod fidelibus cunctis alibi promiſit: dicens. Ubi duo vel tres cōgregati ſunt in nōie meo: ibi ſum
1 in medio eorum. R. Uirtute magna reddebant apoſtoli Teſtimoniū reſurrectionis ieſu chriſti domini noſtri alleluia alleluia. V. Repleti quidem ſpiritu ſancto loquebantur cum fiducia. Teſtimonium. Lectio ſcda.

Ad confirmandam nāq; fidei noſtre conſtātiam (q̄ ſemper agit potentia pietatis diuine) aliquando preſentiam voluit oſtendere corporalis viſionis. Nam et de nobis porro infra apoſtolorum pedes iacentibus | hoc ipſum ſecundum ei⁹ miſericordiam fieri cōfidere debemus: ipſum videlicet eſſe in medio noſtri | quandocunq; conuenientes in nomine illius con-
2 gregamur. R. Surgens ieſus dominus noſter: ſtans in medio diſcipulorum ſuorum dixit. Pax vobis alleluia / gauiſi ſunt diſcipuli viſo domino alla. V. Una ergo ſabbatorum cū fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli congregati: ſtetit ieſus in medio et dixit eis. Pax vobis. Lectō tertia.

Igitur dominus ad confirmandam reſurrectiōis fidem: ſeipſum viuum diſcipulis prebuit | verba exhortatiōis cōtulit | veſtigia paſſionis non ſolum intuenda ſed et palpanda demōſtrauit. Et ne quid in eorū animis reſideret ambigui: ſumptis etiam epulis comedit coram eis. Ut ſi non viſib⁹ oculorum ſuorum tactibuſq; crederent digitorum: alimentorum carnalium perceptione carnē eſſe que apparuit cognoſcerēt.
R. Dum tranſiſſet. An. Stetit ieſus 3 in medio diſcipulorum ſuorum: et dixit eis. pax vobis alleluia alleluia. pſal. Benedictus. Oratio.

Deus qui eccleſiam tuam nouo ſemper fetu multiplicas: concede famulis tuis vt ſacramentum viuendo teneāt | quod fide perceperunt. Per dn̄. Ad proceſ. vēſ. in ſecūda feria. In redeundo de ſancta maria. Aña. Beata dei genitrix maria / virgo perpetua / templum domini / ſacrarium ſpirituſſancti / ſola ſine exēplo placuiſti domino ieſu chriſto: ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu alleluia.

¶ Sciēdum eſt q̄d ſi aliquod feſtum vel ieiuniū in hac hebdo. contige. nihil de feſt. nihil de ieiun. fiat: nec poſt nec ante niſi dupl. feſt. fue. tunc enim differat poſt octa. paſc. vbi conuenientius poſſit celebrari. Ad veſperas. Kyrie eleiſon. iij. An. Alle. pſ. Dixit dominus. Grad. Hec dies. Aña. Dicant nunc qui redempti ſunt a domino quos redemit de manu inimici: et de regionibus congregauit eos. Alleluia. V. Surgens ieſus dominus noſter ſtetit in medio diſcipulorum ſuorum: et dixit. pax vobis Alleluia. V. Surrexit dominus de ſe. An. Uidete manus meas et pedeos meos quia ego ipſe ſum alleluia alleluia. ps. Magnificat. Oratio.

5 Concede queſumus omnipotens deꝰ: vt qui paſchalis feſtiuitatis ſolēnia colimꝰ / in tua ſemper ſanctificatione viuamus. Per. Ad fontes.

Preſta queſumus omnipotens deus; vt per hec feſta paſchalia que colimus / deuoti ſemper in tua laude viuamꝰ. Per dominum. In redeundo de ſancta maria An. Deſcendi in ortum meum vt viderem poma conuallium et inſpicerē ſi floruiſſent vinee et germinaſſent mala punica: reuertere reuertere ſunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te alla. ¶ Feria. iiij. ps. Saluum me fac. Vſquequo. Dixit inſipiens.

¶ Secundum Johannem.

Cap. 21. A In illo tempore. Manifeſtauit ſe iterum ieſus diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis. Et reliqua. Homelia beati gregorij [illegible] Lectio prima.

Lectio ſancti euangelij que modo in auribus noſtris lecta eſt fratres mei / queſtione animum pulſat: ſed de pulſatione ſua vim diſcretionis indicat. Queri enim poteſt cur petrus qui piſcator ante conuerſionē fuerat: poſt conuerſionē ad piſcationem redijt. ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum et ſoluere ſeptem ſignacula eius. Alleluia alla al. ℣. Et vnus de ſenioribus dixit mihi: ne fleueris / dignus eſt agnus qui occiſus eſt accipere virtutem et fortitudinem. Alleluia. Lectio ſecunda.

Cum enim veritas dicat (nemo mittēs manū ſuā ad aratrum et aſpiciens retro aptꝰ eſt regno dei) cur repetijt quod dereliquit? Sed ſi virtus diſcretiōis inſpicitur: citius videtur. Quia nimirum negociū quod ante conuerſionē ſine peccato extiterat: hoc etiā poſt conuerſionem repetere culpa non fuit. ℟. Iſti ſunt agni nouelli qui 2 annunciauerūt alleluia. Modo venerunt ad fontes / repleti ſunt claritate alla. ℣. In cōſpectu agni amicti ſtolis albis et palme in manibus eorum. Modo venerunt. Lectio. iij.

Nam piſcatorem petrum / matheū teloneariū ſcimus. Sed poſt conuerſionē ſuā petrus ad piſcationem redijt: matheus vero ad telonei negocium nō reſedit. Quia aliud eſt victum per piſcationem querere: aliud telonei lucris pecunias augere. ℟. Dum tranſiſſet. An. Mittite in dexteram nauigij rete et 3 inuenietis alla. ps. Benedictus. Or.

Deus qui nos reſurrectionis dominice annua ſolēnitate letificas: concede propicius vt per temporalia feſta que agimus / peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per eundē dominum. Ad proceſſionem vt ſupra. In redeundo de ſancta maria. Añ. Specioſa facta es et ſuauis in delicijs virginitatis ſancta dei genitrix: quam videntes filie ſion vernantem in floribus roſarum et liliōꝝ conuallium beatiſſimam predicauerūt / et regine laudauerunt eā alla. Ad veſ. Kyrie ex. An. Alla. ps.

Dixit dñs. ꝟ. Hec dies. ℟. Dextera
dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit
me. Alla. ℟. Surrexit dñs ⁊ occurrens
mulieribus ait / auete: tunc
acceſſerunt ⁊ tenuerunt pedes eius.
℟. Reſurrexit dominus. An. Hoc iã
tertio manifeſtauit ſe ieſus poſtꝗ̃ reſurrexit
a mortuis al. ℟. Magt. ora.

PResta queſum⁹ oṗs de⁹:
vt hui⁹ paſchalis feſtiuitatis
mirabile ſacramentũ / et
tẽporalem nobis tranquillitatem
tribuat: et vitam conferat
ſempiternã. Per. Ad fontes.

COncede q̃s oṗs deus / vt
q̃ feſta paſchalia agim⁹:
celeſtib⁹ deſiderijs accenſi / fontem
vite ſitiamus. Dñm nr̃m
ieſum. In redeundo de ſancta
maria An. Alma redemptoris. ℣.
Sancta dei genitrix. Or. Gratiam
tuã. ¶ Fer. v. ꝑ. Dñe q̃s habitabit.
Conſerua. Exaudi domine.
¶ Secundum Johannem.

Cap. xx. C IN illo tꝑe. Maria ſtabat
ad monumentũ foris plorans.
Etc. Homelia beati gregorij
pape. Lectio prima.

Maria magdalene que fuerat
in ciuitate peccatrix / amando
veritatẽ lauat lachrymis maculas
criminis: et vox veritatis
impletur qua dicitur. Dimiſſa
ſunt ei peccã multa: quia dilexit
1 multũ. Tu autẽ dñe. ℟. Maria
magdalene. require in feria ſcḋa
proxima precedenti. Lectio. ii.

QVe enĩ ꝑus frigida peccãdo
remãſerat: poſtmodum
amãdo fortiẽ ardebat. Nã
poſtꝗ̃ venit ad monumẽtũ / ibi
q₃ corp⁹ dñicũ nõ inuenit: ſublatũ
credidit atq₃ diſcipulis nũciauit.
℟. Tulerunt dominũ meũ: 2
et neſcio vbi poſuerunt eum / ait illi
angelus. Noli flere maria: ſurrexit
ſicut dixit / precedet vos i galileam /
ibi eum videbitis alleluia alleluia.
℣. Dum ergo fleret inclinauit ſe et
proſpexit in monumentũ / ⁊ vidit duos
angelos in albis ſedentes qui dicunt
ei. Noli flere. Lectio tertia.

QVi venientes viderũt: aſ
qz ita eſſe vt mulier ꝓdixerat
crediderũt. Et de eis ptin⁹
ſcriptũ eſt. Abierũt ergo diſcipuli
ad ſemetipſos. Ac deinde
ſubiungitur. Maria autem
ſtabat ad monumentum foris
plorans. ℟. Dum trãſiſſet. aña. 3
Maria ſtabat ad monumentum plorans:
vidit duos angelos in albis ſedentes
et ſudarium quod fuerat ſup
caput eius alleluia. ℣. Bñd⁹. Ora.

DEus qui diuerſitatẽ gentium
in confeſſiõe tui nominis
adunaſti: da vt renatis
fonte baptiſmatis vna ſit fide
mentium et pietas actionum.
Per dominum noſtrum. Ad
proceſſionem vt ſupra. In redeundo
de ſancta maria aña.
Aue regina celorũ. Ad veſperas.
Kyrie eleiſon. An. Alleluia. pſal.
Dixit dominus. Cap. Hec dies.
Aña. Lapidem quem reprobauerũt
edificantes / hic factus eſt in caput
anguli: a domino factum eſt iſtud / et
eſt mirabile in oculis noſtris. Alleluia.
Aña. In die reſurrectionis
mee (dicit dominus) precedam vos
in galileam. Alleluia. Aña. Reſurrexit
dñs. ℣. Tulerũt dñm meũ ⁊ neſcio
vbi poſuerũt eũ: ſi tu ſuſtuliſti eũ

dicito mihi alleluia/ et ego eum tollā alleluia. ps. Magnificat. Oratio.

DEus q̄ nobis ad celebrandum paſchale ſacramentū liberiores animos p̄ſtitiſti: doce nos & metuere quo iraſceris/ et amare quod precipis. Per dominū. Ad fontes. Oro.

DA q̄ſumus omnipotens deus: vt eccleſia tua & ſuorū firmitate mēbrorum/ & noua ſemp fecunditate letetur. Per dūm. In redeūdo de ſancta maria. an. Anima mea liquefacta. ℣. Sācta dei genitrix. oro vt ſ. ¶ Feria. vj. ps. Celi enarrāt. ps. Exaudiat te. pſalm⁹. Domine in virtute.

¶ Secundum Matheum.

Cap. vltio. D IN illo tempore. Vndecim diſcipuli abierunt in galileam in montem vbi conſtituerat illis ieſus. Et vidētes eum adorauerūt. Et reliqua. Homelia beati Gregorij pape. Lc. j.

Euāgelica lectio (fratres chariſſimi) quā modo audiuimus/ iuxta hiſtoriā gaudio plena refulget: quia triūphum redēptoris noſtri ſimul & redemptionis noſtre dona plano ſermone deſcribit. Et ſi enucleatius pertractare velimus: gratiorem in littera fructum ſpiritualis ſenſus incluſum eſſe cōperiemus. ℟.
1 Virtute magna. reqre in tertia feria precedēti. Lectio ſecunda.

SErmo etenim dei (aromatum more) quo ſubtilius quaſi terendo & diſcernēdo diſcutitur: eo maiorē interne ſuauitatis fragrantiā reddit. Planum namq; eſt & dulce ad audiendum pijs: ꝙ diſcipuli abierunt in galileā in montē vbi ꝯſtituerat illis ieſus: & vidētes eū adorauerunt. Tu autē. ℟. Expurgate vetus fermētum vt ſitis noua cō- 2
ſperſio ſicut eſtis azymi: etenim paſcha noſtrum immolat⁹ eſt chriſtus. Itaq; epulemur in domino alleluia. ℣. Non in fermento malitie ꝛ nequitie: ſed in azymis ſynceritatis ꝛ veritatis. Itaq; epulemur. Lectio. iij.

SEd non vacat a myſterio ꝙ dñs in galilea poſt reſurrectionē/ vel ꝙ in mōte diſcipulis apparuit. In mōte etenī dñs apparuit: vt ſignificaret quia corpus quod de cōmuni humani generis terra naſcēdo ſuſceperat/ reſurgēdo iam ſuper terrena omnia ſubleuatum celeſti virtute induerit. ℟. Dum
tranſiſſet. aña. Vndecim diſcipuli in 3
galilea videntes dominum adorauerunt alleluia. ps. Benedict⁹. Oro.

OMnipotens ſempiterne deus: qui paſchale ſacramentum in reconciliationis humane federe cōtuliſti: da mētibus noſtris vt quod profeſſione celebramus/ imitemur affectu. Per do. Ad proceſ. vtſ. In redeūdo de ſctā maria. An. Beata. Ad veſp. Kyrie el. An. Alleluia. ps. Dixit dñs. cap. Hec dies. ℣. Bñdictus q̄ venit in nomine dñi: de⁹ dñs ꝛ illuxit nobis. Alleluia. ℣. Dicite in nationibus q2 dñs regnauit a ligno. ℣. Reſurrexit dñs. An. Data eſt mihi oīs poteſtas in celo et in terra alleluia. ps. Magnificat. Oro.

DEus p quē nobis et redēptio venit & p̄ſtatur adoptio / reſpice ad opa mie tue: vt in xpo renatis ⁊ eterna tribuatur hereditas / ⁊ vera libertas. Per. ¶ Ad fontes. Oratio.

Adeſto qs dñe familie tue: et digna͂ter impẽde vt qbus fidei gratiã cõtuliſti / ⁊ coronã largiaris eternã. Per do. In redeundo de ſctã ma. añ. Deſcẽdit. ¶ Sabbato. ps. Dominus regit. Domini eſt terra. Judica.

¶ Secundum Johannem.

Cap. xx. A In illo tempore. Una ſabbati maria magdalene venit mane cũ adhuc tenebre eſſent ad monumẽtum: ⁊ vidit lapidem ſublatum a monumẽto. Et reliqua. Homelia beati gregorii pape. Lectio prima.

Lectio ſancti euãgelij quam modo fratres audiſtis / valde in ſuperficie hiſtorie eſt apta: ſed eius nobis ſunt myſteria ſub breuitate requirenda. Maria magdalene cũ adhuc tenebre eſſet: venit mane ad monumẽtũ.

1 ℟. Ecce vicit leo. require in .iiij. feria precedẽti. Lectio. ij.

Iuxta hiſtoriã notatur hora: iuxta intellectũ vero myſticum requirẽtis ſignatur intelligẽtia. Maria enim auctorẽ omnium quẽ in carne mortuũ viderat / q̃rebat in monumẽto. Et quia hũc minime inuenit: furto

2 ablatũ credidit. ℟. De ore prudẽtis procedit mel allẽ. dulcedo mellis eſt ſub lingua eius alleluia. Fauus diſtillans labia eius alleluia alleluia. ℣. Sapiẽtia requieſcit in corde eius: ⁊ prudentia in ſermone oris illius. Fauus diſtillans. Lectio tertia.

Adhuc ergo tenebre erant cũ venit ad monumẽtum. Cucurrit citius / ⁊ diſcipulis nũciauit. Sed illi pre ceteris cucurrerũt q̃ pre ceteris amauerũt: videlicet petrus ⁊ iohãnes. Currebãt aũt duo ſimul: ſ3 iohãnes precucurrit citi⁹ petro. Et venit prior iohãnes ad monumẽtũ: ſ3 ingredi nõ preſumpſit. Venit ergo poſterior petrus: ⁊ introiuit in monumẽtũ. ℟. Dñs tranſiſſet.

Añ. Currebãt duo ſimul: ⁊ ille alius diſcipulus precucurrit citius petro: et venit prior ad monumentum alleluia. b

ps. Benedictus. Oratio.

Concede qs omps de⁹: vt q̃ feſta paſchalia venerando peregimus / per hec cõtingere ad gaudia eterna mereamur. Per dñm noſtrũ ieſum chriſtũ. Ad proceſſionẽ vt ſupra. In redeundo de ſancta maria añ. Specioſa. Hac die nõ dicit grad. Hec dies. ad horas: ſed ei⁹ loco dicit a toto choro Alla. ℣. Hec dies quã fecit dñs exultemus et letemur in ea. ſine neuma in fine verſus. Deinde repetatur Alleluia. ſimiliter ſine neuma.

¶ Dñica prima poſt paſcha q̃ dr in albis: minus dupl. totũ fiat de do. Ad primas veſ. fiat proceſ. ante crucẽ ſine cruce: ⁊ ad matuti. fiat memo. de reſur. et miſſa de reſur. et nulla memo. de do. Ad ſecũdas veſpas fiat ſolẽ. memo. de ſancto richar. cũ pleno ſer. in craſtino; ⁊ deinde fiat mẽo. ſolẽ. de reſur. Feria. 2. de ſctõ ric A

chardo ⁊ memo.de reſur. Scđe veſ.erūt de ſctō ambroſio:⁊ mēo.
de ſctō richar.cum ān. Lux perpetua.maior.⁊ de reſur. Feria.3.
de ſctō ambroſio.caꝑ. Ecce ſacerdos. Feria.4.6.⁊ ſab.de cōme.
et miſ.do.dr̄ in caꝑ.in.1.fer̄. Feria.5.de annūcia.⁊ ſolē.memo.
2 A de reſur. ¶ Dñica.1.poſt paſc.de do. Ad pri.veſpas ⁊ ad matut.⁊
ad miſ.vbī.ad.1.A. Feria.4.5.⁊ ſab.de cō. Fer̄.2.de fe.cū hiſ.
de eadē fe.cū miſ.do. Feria.3.de ſctō ambro.caꝑ. Ecce ſacerdos.
3 A ¶ Dñica.1.poſt paſc.de do. Ad.pri.veſ.ad matut.⁊ ad miſ.vbī.
ad.1.A. Fer̄.3.5.⁊ ſab.de cō. Feria.2.⁊.6.de fe.cū hiſ.de.2.et.3.
4 A fe.⁊ miſſa do.dr̄ in.1.fe. ¶ Dñica prima poſt paſc.totū ſeruī.ſi=
at de do. Ad pri.veſ.⁊ ad matu.⁊ ad miſſam vbī.ad.1.A. Ad.2.
veſ.que erunt de ſctō georgio cū pleno ſeruī.in craſti.fiat ſolen.
memo.de do.⁊ de reſur. Feria.3.de ſctō marco. Ad pri.veſ.q̄ erūt
de ſctō marco fiat ſolē.mēo.de ſctō geor.⁊ de reſur. Feria.4.5.et
5 A ſabba.de cōme.et miſſa do.dr̄ in caꝑ.in.4.fer̄. ¶ Dñica prima
poſt paſc.ad pri.veſ.⁊ ad matut.⁊ ad miſſam vbī.ad.1.A. Se=
cūde veſpe erūt de feſt.apoſtolorū:⁊ ſolē.mēo.de do.⁊ de reſur.Fe=
ria.3.5.⁊ ſabba.de cōme.cū miſ.do.in.3.fer̄.in caꝑ. Feria.4.de
ſctā cruce. Ad matut.mēo.de mar.cū ān. Lux perpetua.minor.
1 B ¶ Dñica prima poſt paſcha ad pri.veſ.⁊ ad matu.⁊ ad miſſam
vbī.ad.1.A.⁊ feſtū ſcti richardi diffe.vſq; in.3.fe. Scđe veſpe
in do.erūt de ſctō ambroſio:⁊ ſolē.mēo.de do.⁊ de reſur. Fer̄.4.
6.⁊ ſab.de ꝯmēo. Feria.5.de annūcia.⁊ ſolē.mēo.de reſur.⁊ miſ.
2 B do.dr̄ in caꝑ.in.3.fe. ¶ Dñica ꝑma poſt paſc.ad pri.veſ.⁊c.vbī.
ad.1.A. Feria.2 de fe.cū hiſ.eiuſdē fer̄.cū miſ.do. Feria.4.6.
3 B et ſab.de cō. Fer̄.3.de ſctō ambroſio. ¶ Dñica ꝑma poſt paſcha
vbī. Fer̄.4.5.et.6.de cōme. Fer̄.2.de fer̄.cū hiſ.eiuſdē fer̄.⁊ cū
4 B miſſa do. ¶ Dñica ꝑma poſt paſcha patet. Scđe veſpe erunt de
ſctō marco:⁊ ſolē.memo.de do.⁊ de reſur. Fer̄.4.de ſctō georgio.
5 B Feria.3.6.⁊ ſab.de cō.cū miſſa do.in caꝑ.in.3.fe. ¶ Dñica ꝑma
poſt paſcha patet.⁊ feſ.apl'orū diffe.vſq; i craſti. Scđe veſ.erūt
de apl'is:⁊ ſolē.mēo.de do.⁊ de reſur. Fer̄.2.de apl'is:⁊ ſolē.mēo.
de reſur. Scđe veſ.erūt de ſctā cruce:⁊ ſolē.mēo.de apl'is:de mar=
ty.⁊ proceſ.ſed nulla mēo.de reſur. Fer̄.3.de ſctā cruce:⁊ ſolē.me=
mo.de marty.cū ān. Lux ꝑpetua.minor. Feria.4.et.5.de cōme.
1 C Sabba.de ſctō iohanne de beuerlaco oīa de cōi. ¶ Dñica prima
poſt paſcha patet:⁊ feſt.ſancti ambroſij diffe.in craſti. Secun=
de veſpe erūt de ſancto ambro.⁊ ſolē.mēo.de do.⁊ de reſur. Feria
5.de annūcia.⁊ ſolē.mēo.de reſur. Fer̄.4.6.⁊ ſab.de ꝯme. Fer̄.
2 C 3.de fe.cū hiſ.de.2.fe.⁊ cū miſſa do. ¶ Dñica pri.poſt paſc.patꝫ.
Fer̄.2.de fe.cū hiſ.eiuſdē fe.⁊ cū miſſa do. Fe.3.de ſctō ambroſio.
3 C caꝑ. Ecce ſacerdos. Feria.5.6.et ſab.de ꝯmemo. ¶ Dñica ꝑma

poſt paſcha patet. Feria.3.de fer.cũ ℟.de.2.fer.⁊ cũ miſſa do.
C Fer.4.5.⁊ ſabba.de ꝯme. ¶ Dñica p̄ma poſt paſc.ptȝ:⁊ feſ.ſcti
marci diffe.vſq; in cra. Sc̄de veſpe erũt de.ſ.marco:⁊ ſolē.mēo.
de do.⁊ de reſur. Fer.3.5.⁊ ſab.de ꝯme.⁊ miſſa do.vȝ in cp̄.in.3.
C fe. ¶ Dñica pri.poſt paſc.ptȝ.Sc̄de veſ.erũt de ſctā cruce:⁊ ſolē.
mēo.de do.⁊ de mar.⁊ proceſ.⁊ nulla memo.de reſur. Feria.2.de
cruce:⁊ ſolē.mēo.de mar.cũ añ. Lux ppetua.minor. Feria.3.et
ſab.de ꝯme. Fer.4.de ſctō geor. Fer.6.de ſctō iohāne de beuerla-
co:oĩa de cōi. Sc̄de veſp.erũt de ſctō:⁊ ſolē.mēo.de ſctā ma.cũ añ.
D Sub tuam.⁊ de reſur.cũ miſ.do.in cap̄.in.3.fe. ¶ Dñica prima
poſt paſcha patet. Feria.3.de annũcia.⁊ ſolen.mēo.de reſurre.
Feria.4.⁊.5.de cō.⁊ miſ.do.vȝ in cp̄.in.2.fe. Sabba.de.ſ.am-
D broſio.cp̄. Ecce ſacerdos. ¶ Dñica pri.poſt paſc.patet. Fer.2.et
4.de fe.cũ ℟.earũdē fe.cũ miſ.do.in.2.fe. Fe.5.6.⁊ ſab.de cō.
D Fer.3.de.ſ.Inui.diſp̄. ¶ Dñica pri.poſt paſc.patȝ. Fer.2.de fe.
cũ ℟.eiuſdē fe.⁊ cũ miſ.do. Fer.4.6.⁊ ſab.de cō. Fer.5.de ſctō
D ambroſio.cp̄. Ecce ſacerdos. ¶ Dñica pri.poſt paſc.patet:⁊ nihil
de ſctō alphego. Fer.2.de fe.cũ ℟.eiuſdē fe.⁊ cũ miſ.do. Fer.3.
D 4.et.6.de cōmemo. ¶ Dominica prima poſt paſcha patet. Fe-
ria.2.5.et ſabbato de cōme.et miſſa.do.dicitur in cap̄.in.2.fe.
Feria.4.de ſancto georgio.cap̄. Beatus vir qui in ſapientia.
Ad primas veſpas fiat memoria de ſancto vitale cum añ. Lux
E perpetua.maior.⁊ de reſurre.ſolēniter. ¶ Dominica prima poſt
paſcha patet. Feria.2.4.et ſabbato de commemo. Feria.3.de an-
nuncia.et miſſa do.dicitur in cap̄.in ſecũda fe. Feria quinta de
ſancto richardo. Ad veſperas ſancti ambroſij memoria de ſan-
cto richardo cum añ. Lux perpetua maior. Feria ſexta de ſancto
E ambroſio.cap̄. Ecce ſacerdos. ¶ Dominica prima poſt paſcha
patet. Feria tertia de ſancto ambroſio. Feria.2.et.4.de fe.cum
℟.de.2.et.3.fe.et cum miſſa do.in.2.fe. Feria.5.6.et ſabbato
E de cōmemo. ¶ Dñica prima poſt paſcha patet. Feria.3.de ſācto
ambroſio. Feria.4.de fe.cum ℟.de.2.fe.⁊ cum miſſa do. Feria
E 5.6.et ſabbato de cōmemo. ¶ Dominica prima poſt paſcha pa-
tet. Feria.2.de fe.cum ℟.eiuſdem fe.⁊ cum miſſa do. Feria.3.5.
E et ſabbato de cōmemo. ¶ Dñica prima poſt paſcha patet. Ad ſe-
cundas veſperas fiat ſolē.memo.de ſancto vitale: et de reſurre.
Feria.3.4.⁊.6.de commemo. et miſſa do. dicitur in cap̄.in.2.
F fer. ¶ Dominica prima poſt paſcha patet. Feria ſecunda de fe.
cum ℟.eiuſdem fe.et cuȝ miſſa dominicali. Feria.3.6.et ſabba-
F to de cōmemo. ¶ Dominica prima poſt paſcha patet. Feria.2.et
4.de fe.cum ℟.de.2.et.3.fe.cum miſſa do.in.2.fer. Feria.5.6.
et ſabbato de cō. Feria.3.de ſancto ambroſio.cap̄. Ecce ſacerdos.

3 A ¶ Dominica p̄ma poſt paſcha patet: et nihil de martyr. Feria
.2. de fe. cum ℟. eiuſdem fer. cum miſ. do. Feria .3. de ſancto am
broſio. cp̄m. Ecce ſacerdos. Fer. 4. 5. et ſabbato de commemor.
4 A ¶ Dominica p̄ma poſt paſc. patet. Fer. 2. de fe. cum ℟. eiuſdem
5 A fe. cum miſſa do. Feria. 4. 6. et ſabbato de comme. ¶ Domini
ca p̄ma poſt paſc. patet. Ad. 2. veſperas fiat ſolen. memo. de ſan
cto vitale/ et de reſurre. Feria .2. de ſancto vitale. iij. lec. cum re
gimine cho. Feria .3. 5. et ſabbato de cō. cū miſ. do. in cp̄. in. iij.
6 G fe. ¶ Dominica p̄ma poſt paſcha patet. Fer. 4. 5. & ſabbato de cō
memo. et miſ. do. dicitur in cp̄. in. 2. fe. Feria. 6. de annunciatiōe
et ſolen. memo. de reſurre. Feria. 4. de ſancto ambroſio. cp̄m. Ec
2 G ce ſacerdos. ¶ Dominica. 1. poſt paſcha patet. Feria. 2. et. 4. de
fe. cum ℟. de. 2. et. 3. fer. cum miſ. do. in. 2. fe. Feria. 3. de ſancto
ambroſio. cp̄m. Ecce ſacerdos. Feria. 5. 6. & ſabba. de commemo.
8 G ¶ Dominica. 1. poſt paſcha patet. Feria. 2. et. 4. de fe. cū ℟. de
2. et. 3. fe. cum miſ. do. in. 2. fe. Feria. 3. 6. et ſabbato de comme
mo. Feria. 5. de ſancto alphego: mutat. dup. ſine regimine cho.
4 G ¶ Dominica p̄ma poſt paſcha patet. Secunde veſpere erunt de
ſancto georgio cum pleno ſeruit. in craſti. et ſolen. memo. de do.
et de reſurre. Feria. 3. 5. et. 6. de cōmemo. & miſ. do. dicitur in cp̄.
5 G in. 3. fe. ¶ Dominica prima poſt paſcha patet. Feria. 2. de fer.
cum ℟. eiuſdem fe. cum miſ. do. Feria. 4. 6. et ſabba. de cōme.

¶ Dominica p̄ma poſt paſcha ſiue in octa. paſc. ad p̄mas veſ. ſuper pſalmos hec ſola an. Alleluia alleluia alleluia. ps. Benedictus dominus deus meus. et ceteri pſalmi fer. Capitulum.

Rom. vj. B

Chriſtus reſurgēs et mortuis iam non morit: mors illi vltra non dominabitur: qḋ enim viuit viuit deo. Hymn⁹.

Chorus noue hieruſalem nouam meli dulcedinem promat/ colens cum ſobrijs paſchale feſtum gaudijs.

Quo chriſtus inuictus leo/ dracone ſurgens obruto: dum voce viua perſonat/ a morte cunctos excitat.

Quam deuorarat improbus predam refudit tartarus: captiuitate libera ieſum ſequuntur agmina.

Triumphat ille ſplendide et dignus amplitudine: ſoli poliq̄ patriam vnam facit rempublicam.

Ipſum canendo ſupplices regē precemur milites: vt in ſuo clariſſimo nos ordinet palatio.

Per ſecla mete neſcia ꝛ patri ſupremo gloria honorq̄ ſit/ cum filio & ſpiritu paraclito. Amē.

℣. Mane nobiſcum domine. Alleluia. Quoniam adueſperaſcit et inclinata eſt iam dies. alla. Hic ordo ſeruet omni die ſabba. ad veſpe. vſq̄ ad aſcen. domini. ſcz de an. ſup ps. et de cap. hym. et ℣. quando de do. agitur. An. Surgens ieſus mane prima ſabbati apparuit primo marie magdalene de qua eiecerat ſeptem demonia alla. ps. Magt. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt qui feſta paſchalia peregimus/ hec te largiente moribus ⁊ vita teneamus. Per dominum. Proceſſio fiat non ad fontes cum oleo et criſmate ſicut in precedentibus diebus: ſed tantum ante crucem cum ceroferariis ⁊ thuri. ſine cruce cantando R. Chriſtus reſurgens. Duo clerici de ſuperiori gradu ante introitum cho. in ſuperpelli. ad clerum conuerſi hac die ⁊ in proxima do. ante aſcen. do. ſimul cantent V. Dicant nunc. Mediis autem do. a duobus de. ii. forma dicitur loco ⁊ habitu ſupradicto. V. Dicite in nationibus. or. Deus qui pro nobis. In intro. cho. de. s. maria an. Alma redemptoris. V. Sancta dei. or. Gratiam tuam. ⁊ hoc in ſabba. omnium dominicarum obſeruetur ad veſperas in predicto et in introitu cho. vſque ad aſcen. do. ſiue de do. ſiue de feſt. ſancto. cum regi. cho. fiat ſuf. niſi in inuen. ſancte crucis: que ſi in ſabba. contige. tunc nulla fiat proceſ. ad. ii. veſperas que erunt de cruce. Ad completo. Conuerte nos. ⁊c. an. Alla al. al. al. pſal. Cum inuocarem. In te domine. Qui habitat. Ecce nunc. ca. Tu in nobis. hy. Jeſu ſaluator. V. Cuſtodi nos. R. Alleluia. reſurrexit. ps. Nunc di. cetera hec omnia ad comple. poſt. pſalt. Ad matu. inuit. Alleluia. Surrexit dominus

vere. Venite adoremus alleluia. ps. Venite. Hoc inuit. dicatur ſingulis do. vſque ad aſcen. domini quando de dominica agitur. Hymnus.

Aurora lucis rutilat celum laudibus intonat/ mundus exultans iubilat / gemens infernus vlulat.

Cum rex ille fortiſſimus mortis confractis viribus: pede conculcans tartara / ſoluit a pena miſeros.

Ille qui clauſus lapide cuſtoditur ſub milite: triumphans pompa nobili victor ſurgit de funere.

Solutis iam gemitibus (re. et inferni doloribus: quia ſurrexerit dominus reſplendens clamat angelus.

Triſtes erant apoſtoli de nece ſui domini: quem pena mortis crudeli ſerui damnarant impii.

Queſumus auctor omnium in hoc paſchali gaudio: ab omni mortis impetu tuum defende populum.

Gloria tibi domine qui ſurrexiſti a mortuis cum patre. ⁊c.

Iſti duo V. dicuntur in fine omnium hym. eiuſdem metri vſque ad aſcen. do. Sup ps. an. Ego ſum. et alie an. cum ſuis ps. ſicut in die paſche dicantur. V. Reſurrexit dns. ¶ Secundum Johannem.

In illo tempore. Cum eſſet ſero in die illo vna ſabbatorum / ⁊ fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli congregati propter metum iudeorum: venit ieſus et ſtetit in medio eorum / ⁊ dicit eis. Pax vobis. Et reliqua. Homelia beati grego. pape. Lectio. i. Cap. E.

¶

Prima lectionis huiꝰ euãgelice q̃ſtio animũ pulſat quõ poſt reſurrectionẽ corpꝰ dñicũ verũ fuit: qð ianuis clauſis ad diſcipulos ingredi potuit. Sed ſciẽdũ nobis eſt ꝙ diuina opatio ſi ratiõe cõprehẽdit: nõ eſt admirabilis. Nec fides hꝫ meritũ: cui hũana ratio p̃bet experimẽtũ. R̄ia ſicut i die paſche. Lc. ij.

Sed hec ipſa redẽptoris noſtri opa q̃ ex ſemetipſis cõprehẽdi nequaq̃ poſſunt / ex aliis eius operatione penſanda ſunt: vt rebus mirabilibus fidem prebeãt facta mirabiliora. Lec. iij.

Illud enĩ corpus dñi intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis: qð videlicet ad hũanos oculos per natiuitatẽ ſuã clauſo exiuit vtero virginis. Quid ergo mirũ ſi ianuis clauſis poſt reſurrectionẽ ſuã in eternũ iã victurus intrauit: q̃ moriturus veniẽs nõ apto virginis vtero exiuit? R. In reſur. In laud. ã Angelus autẽ dñi. et alie ãe q̃ ſequuntur hac die dicant ſicut i die paſc. Ch.

i. Jo. v. A. Omne qð natũ eſt ex deo vincit mũdũ: ꝛ hec eſt victoria q̃ vincit mũdũ fides nr̃a.

Hyꝰ. Sermone blãdo angelus p̃dixit mulieribus: i galilea dñs videdꝰ eſt q̃tociꝰ.

Illc dũ pergũt cõcite apoſtolis hoc dicere: videtes eũ viuere / oſculantur pedes dei.

Quo agnito diſcipuli in galileã propere pergunt / videre faciem deſideratam domini.

Claro paſchali gaudio / ſol mũdo nitet radio: cũ chriſtum iam apoſtoli viſu cernũt corpore.

Oſtenſa ſibi vulnera in chriſti carne fulgida: reſurrexiſſe dñm voce fatentur publica.

Rex chriſte clemẽtiſſime / tu corda noſtra poſſide: vt tibi laudes debitas reddamꝰ oĩ tẽpe.

Queſumꝰ auctor oĩm. Gloria tibi dñe. V. Surrexit dñs de ſepulchro. Añ. Cum eſſet ſero die illo vna ſabbatorũ ꝛ fores eſſent clauſe vbi erant diſcipuli congregati: ſtetit ieſus in medio ꝛ dixit eis: pax vobis allã. Ps. Benedictus. Oro. Preſta q̃ſumus. Memo. de reſur. ã Et valde mane. V. Surrexit dñs vere. Oro. Deus q̃ per vni. Si in hac do. vel in pri. do. ante aſcẽ. do. ſimplex feſt. cũ regimine cho. eue. diffe. vſq3 ad fe. primã vacan. Si vero dup. feſt. in prima do. ante aſcẽ. dñi cõtige. nõ diffe. ſed fiat ſeruit. de ſcõ cõmemo. de reſur. Tñ ſi in hac do. dup. feſt. eueñ. ſemp diffe. in cra. Si autem in medijs do. quodcũq3 feſt. cũ regimine cho. cõtige. nõ diffe. Ad p̃mã. Deus i adiutoriũ. Hyꝰ. Jã lucis. Añ. Angelus. Ps. Deus in noie. Bti immacu. Añ. Gratias tibi. Ps. Quicũq3. Cap. Regi ſeculoꝝ. R. Jeſu chriſte. cũ Alleluia. V. Qui ſurrexiſti a mortuis. Iſte Vꝰ dicat quotidie ad p̃mã vſq3 ad aſcẽ. do. niſi qñ fit de ſca maria. Preces etc. que ad primã ptinent more ſolito dicant. Ad terciã hyꝰ. Nunc ſancte. Añ. Et ecce. Ps. Legem pone. Cap. Omne quod natum. R. Reſurrexit dñs Alleluia alleluia. V. Sicut dixit vobis. Alleluia. Vꝰ Surrexit dominus vere. Ad ſextam hy⁹. Rectoꝛ potēs. An. Erat autē. ps. Defecit. cp̄.

Jo. A Quis eſt fratres q̄ vincit mundum niſi qui credit quoniā ieſus eſt filius dei? hic eſt qui venit per aquam ⁊ ſanguinē ieſus chꝛiſtus. ℟. Surrexit dominus vere Alleluia alleluia. ℣. Et apparuit ſimoni. Alleluia. ℟. Surrexit dominus de ſepulchꝛo. Ad nonam hy⁹. Rerum deus. aña. Pre timoꝛe. ps. Mirabilia. Cp̄m.

1. Jo. B Tres ſunt qui teſtimoniū dant in terra: ſpiritus/ aqua/ ⁊ ſanguis. ℟. Surrexit dñs de ſepulchꝛo Alleluia alleluia. ℣. Qui pꝛo nobis pependit in ligno. Alleluia alleluia. ℣. In reſurrectione tua. Ad ſcđas veſpas ſuper pſos hec ſola añ. Alleluia alleluia alleluia alleluia. ps Dixit dñs. et ceteri pſalmi dominicales. cp̄m. Omne quod natum. Hymnus.

Ad cenam agni pꝛouidi et ſtolis albis candidi: poſt tranſitum maris rubꝛi/ chꝛiſto canamus pꝛincipi.

Cuius coꝛpus ſanctiſſimū/ in ara crucis toꝛridum: cruoꝛe ei⁹ roſeo/ guſtando viuimus deo.

Pꝛotecti paſche veſpere a deuaſtante angelo: erepti de duriſſimo/ pharaonis imperio.

Iam paſcha noſtrum chꝛiſtus eſt/ qui immolatus agnus eſt: ſynceritatis azyma/ caro eius oblata eſt.

O vere digna hoſtia ꝑ quā fracta ſunt tartara: redēpta plebs captiuata/ reddita vite p̄mia.

Conſurgit chꝛiſtus tumulo/ victoꝛ redit de baratro: tyrannum trudens vinculo/ ⁊ reſerans paradiſum.

Queſumus auctoꝛ omnium.

Gloꝛia tibi domine. ℣. Mane nobiſcum domine. Oꝛdo hui⁹ dieꝫ ſcilicet hym. ℣. ⁊ ℟. ad omnes hoꝛas ſeruetur quotidie vſq; ad aſcen. do. tam in fe. ꝙ in do. quā do de tēpoꝛali agitur. aña. Poſt dies octo ianuis clauſis ingreſſus eſt dñs et dixit eis: pax vobis alleluia alleluia. ps Magnificat. oro Pꝛeſta q̄ſumus. Memoꝛia de reſur. aña Et reſpicientes. ℣. Reſurrexit dominus. oro Deus qui per vnigenitum. ¶ Et ſciendum eſt ꝙ pꝛedicte memo. de reſurre. ad matutinas ⁊ ad ſcđas veſpas dicent̄ omnibus dñicis vſq; ad aſcē. domini: ſiue de dñica fiat ſeruī. ſiue de aliquo ſancto cum regimine choꝛi/ niſi in inuētione ſancte crucis. Ad has veſpas nulla fit memo. de feſt. ſine regimine choꝛi in craſtino contingē. Si vero aliquod dupl. feſtū in craſtino octa. paſche celebꝛet: ſecū de veſpe in dñica erunt de feſt. et ſolen. memo. de do. ⁊ poſtea de reſur. Hec ſequē. añe dicunt̄ ꝑ totam hebdo. ſup Bñdictus. et Magnificat. cum repetitiōe earūdē ſi neceſſe fuerit: quādo de fe. fit ſeruī. tantū. aña. Quia vidiſti me thoma credidiſti: beati qui nō viderunt ⁊ crediderūt alleluia. añ. Multa q̄dē ⁊ alia ſigna fecit ieſus in cōſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ all'a: q̄ non ſunt ſcripta in libꝛo hoc alleluia. añ. Hec autē ſcripta ſunt vt credatis q2 ieſus eſt filius dei: ⁊ vt credētes vitam habeatis in noīe ipſius alleluia.

¶ Sciēdū eſt ꝙ in oībus feſtis ſanctoꝝ in quibus cho. regit̄: niſi in feſt. inuētionis ſctē crucis: dicant̄ hee ſeq̄ntes añe ſolē. ad mēo. de reſur. ad veſp. ꝛ ad matu. vſqꝫ ad aſcē. dñi: ꝛ niſi in do. Ad vtraſqꝫ veſpe. añ. Surrexit dominus de ſepulchro: qui pro nobis pependit in ligno allā allā. V⁹. Reſurrexit dñs. oꝛo. Deus qui p̄ vnige. Ad matutinas añ. Cito euntes dicite diſcipulis qꝛ ſurrexit dñs alleluia. V̄. Surrexit dñs vere. oꝛo. Deus qui per vnigenitū.

¶ Feria. ij. poſt octa. paſche.

Ad matuti. inuita. Alleluia allā alleluia alleluia. ps. Venite exultemus. Hoc inuita. dr̄ in oībus ferijs vſqꝫ ad aſcē. dñi: qn̄ de feria agit̄. hy⁹. Aurora lucis. ſuper pſal. hec ſola añ. Alleluia alleluia allā. ps. Dñs illuminatio. ps. Ad te dñe cla. ps. Afferte dño. V⁹. Reſurrexit dñs. Hac die temp incipiat̄ apocalypſis: niſi aliqd̄ feſtū impediat: ꝛ tunc in prima fer̄. vacante incipiat̄: et legat̄ p̄ hāc hebdo. ꝛ in duabus ſequētib⁹ hebd̄. qn̄ de fer̄. agit̄: ſic ꝙ memo. nō omittant̄. Non dr̄ bn̄dictiones feriales ante lect. in ferijs huius tēporis: ſed tres de his q̄ dicunt̄ in feſt. ix. lec. ſcꝫ Bn̄dictiōe ppe. ꝛc. p̄ ordinē: ꝛ poſtea Omnipotēs dñs. alternādo. Lectio. j.

Apo. j. A

APocalypſis dñi noſtri ieſu chriſti quā dedit illi de⁹ palā facere ſeruis ſuis/ q̄ oportet fieri cito poſt hec. Et ſignificauit mittēs p̄ angelū ſuū ſeruo ſuo iohāni: qui teſtimonium perhibuit verbo dei/ ꝛ teſtimoniū ieſu xp̄i in his q̄cūqꝫ vidit. R̄. Dignus es dñe accipere librum et aperire ſignacula eius: quoniā occiſus es ꝛ redemiſti nos deo/ In ſanguine tuo alleluia. V⁹ Feciſti enim nos deo noſtro regnum et ſacerdotes. In ſanguine. Lectio ſecūda.

BEatus qui legit et q̄ audit verba ꝓphetie huius: et ſeruat ea que in ea ſcripta ſunt. Tēpus enim ꝓpe eſt. Johānes ſeptē eccleſijs que ſunt in aſia. Gratia vobis ꝛ pax ab eo qui eſt/ ꝛ qui erat/ ꝛ qui venturus eſt. R̄. Ego ſicut vitis fructificaui ſuauitatē odoris allā. Tranſite ad me oēs qui cōcupiſcitis me et a generationib⁹ meis adimplemini alleluia allā. V̄. Ego diligētes me diligo/ ꝛ q̄ mane vigilauerint ad me inuenīēt me. Trāſite ad me. Lectio. iij.

ET a ſeptē ſpiritibus qui in conſpectu eius ſunt: et ab ieſu chriſto qui eſt teſtis fidelis/ primogenitus mortuoꝝ et princeps regū terre. Qui dilexit nos: et lauit nos a peccatis noſtris in ſanguine ſuo: ꝛ fecit nos regnū et ſacerdotes deo et patri ſuo. Ipſi autē gloria in ſecula ſeculoꝝ amen. R̄. Audiui vocem in celo tanq̄ vocem tonitrui magni alleluia. Regnabit de⁹ noſter in eternū alleluia: quia facta eſt ſalus ꝛ virtus et poteſtas chriſti eius. Alleluia alleluia. V̄. Vidi angelū dei volantē per mediū celi voce magna clamātē ꝛ dicētē. Regnabit. Gloria. Alleluia. Nō dr̄ Te deum. in fe. qn̄ de fer. agit̄. V⁹. In reſurrectione tua xp̄e. In laudib⁹. A. Alleluia al leluia. ps. Dñs regnauit. ⁊ dicatur hec ſola añ. pdicta quotidie in laudi. vſqꝫ ad aſcē. dñi qñ de feria agit. cpm. Omñe qđ natū. Et dñr cap. de dñicis p ſinglas hebd. vſqꝫ ad vigi. aſcē. dñi: qñ de fe. agit: niſi in. ij. fe. in rogationibꝰ tm̄. hyꝰ. Sermone blando. ℣ꝰ. Surrexit dñs de ſepulchꝛo. ſuper Bñdictus. dicat vna de pdictis aīs. Oꝛo dñicalis quotidie dicat qñ de fe. agit: vſqꝫ ad vigi. aſcē. dñi: niſi in. ij. fer. rogacionū ad matuti. tantum.

¶ Sciendū eſt ꝙ inter paſcha et pētē. et vltra vſqꝫ ad Deus omnium, nulle fiāt pces in ferialibus diebꝰ ad veſp. nec ad matuti. nec ad alias hoꝛas, niſi ad pꝛimam ⁊ ad cōple. tūc em̄ dicūt preces conſue. ſine pſtra. moꝛe ſolito. Memo. de cruce añ. Crucifixus ſurrexit a moꝛtuis: redemit nos alleluia alleluia. ℣. Dicite i nationibus. oꝛo. Deus q̄ pꝛo nobis. Memo. de ſctā maria. añ. Paradiſi poꝛta per euā cunctis clauſa eſt: et per mariā virginem iterū patefacta eſt alleluia. ℣. Poſt partū. oꝛo. Gratiā tuam. Memo. de oībus ſanctis. añ. Sācti tui dñe floꝛebunt ſicut liliū alleluia: ⁊ ſicut odoꝛ balſami erūt ante te alleluia. Vel añ. Sāncti et iuſti in dño gaudete alleluia: vos elegit deus in hereditatē ſibi alleluia. Vel añ. In velamento clamant ſancti tui dñe alleluia alleluia alleluia. ℣ꝰ. Vox leticie. Oꝛatio.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt in reſurrectione dñi noſtri ieſu chꝛiſti filij tui, cum omnibus ſanctis percipiamus veraciter poꝛtionem. Qui tecū. Sequātur matuti. de ſancta maria in cōuentu ⁊c. Tamē qñ fiūt mēo. de omnibus ſctis ad veſ. ⁊ ad matut. de ſctā maria: ſtāt cū añ. ⁊ ℣. et oꝛonibꝰ q̄ huic fer. intitu. vſqꝫ ad vigi. aſcē. dñi. Ad. j. añ. Alleluia. vij. ps. Deus in noīe. ps. Beati immaculati. añ. Gloꝛia tibi trinitas. ps. Quicūqꝫ. cap. Dñe miſerere. ℟. Jeſuchꝛiſte. ⁊c. que ad pmā pertinēt abſqꝫ pꝛoſtra. dicant ⁊ expleant. Ad. iij. añ. Alleluia. vj. ps. Legē pone. cap. de do. ℟. Reſurrexit dñs. Ad. vi. añ. Alleluia alleluia allā. ps. Defecit. cap. de do. ℟. Surrexit dñs vere. Ad. ix. añ. Alleluia allā. ps. Mirabilia. cap. de do. ℟. Surrexit dñs de ſepulchꝛo. ℣. In reſurrectione tua. Hec pdicte aīe ⁊ ℟. cum ſuis ℣. dicūr in oībꝰ fer. vſqꝫ ad aſcen. dñi quādo de fer. agitur. Ad veſp. ſuper pſalmos hec ſola añ. Alleluia alleluia allā. ps. Dilexi. cap. de do. hyꝰ. Ad cenam. ℣. Mane nobiſcū. ſup pſm Magnificat. dr vna de ſupꝛadictis aīs. oꝛo dñicalis dr. Memo. de cruce. añ. Crucē ſanctā ſubijt qui infernū cōfregit: accinctus eſt potētia: ſurrexit die tertia alleluia. ℣. Dicite in nationibꝰ. oꝛo. Deꝰ q̄ pꝛo nobis. Memo. de ſctā maria. añ. Paradiſi poꝛta. ℣. Sācta dei genitrix. oꝛo. Gratiā tuā. Memo. de oībꝰ ſctis. añ. In celeſtibꝰ regnis ſanctoꝝ habitatio eſt allā: et in eternū requies eoꝝ allā. ℣ꝰ. Vox leticie. oꝛo. Pꝛeſta q̄s oīps deus. Hic oꝛdo mēo. ad veſ. ⁊ ad matut. huiꝰ fer. ſer‑

nec̃ vſqꝫ ad aſcen.do.tam in fe. q̃ i feſ.ſine regi.cho.⁊c. ¶ Feria.iij.añа Alleluia allã allã. ps. Dixi cuſtodiam. Expectans. Beatus qui intelligit. Vſus. Surrexit dominus. Lectio prima.

Ecce veniet cum nubib⁹: ⁊ videbit eum omnis oculus ⁊ q̄ eum pupugerunt: ⁊ plangent ſe ſup eũ oẽs tribus terre etiam amen. Ego ſum alpha ⁊ oo/ p̄mus ⁊ nouiſſim⁹/ p̄ncipiũ et finis: dicit dñs deus q̄ eſt/ q̄ erat / et qui venturus eſt oĩps.

1 ℟. Locutus eſt ad me vnus de ſeptẽ angelis dicens: veni oſtendam tibi nouam nuptam ſponſam agni. Et vidi hieruſalem deſcendẽtẽ de celo: ornatam monilibus ſuis alleluia alleluia allã. ℣. Et ſuſtulit me in ſpũ in mõtem magnum ⁊ altũ. Et. Lec.ij.

Ego iohannes frater veſter ⁊ particeps in tribulatione ⁊ regno ⁊ patientia in ieſu chriſto: fui in inſula q̄ appellatur pathmos / ꝓpter verbum dei et teſtimoniũ ieſu xp̄i. Fui in ſpiritu in dominica die.

2. ℟. Audiui vocem de celo angelorũ multorum dicentium. Timete dñm et date claritatem illi: et adorate eum q̄ fecit celum et terram/ mare ⁊ fontes aquarũ alleluia allã. ℣. Et exiuit vox magna de tẽplo a throno dicens. Timete dominum. Lectio tertia.

Et audiui poſt me vocem magnã tanq̃ tube dicentis mihi. Quod vides ſcribe in libro: ⁊ mitte ſeptem eccleſijs que ſunt in aſia: epheſo/ ⁊ ſmyrne/ et pergamo / et thiatyre/ et ſardis/ et philadelphie/ ⁊ laodicie.

3 ℟. Oſtendit mihi angelus fontem aque viue et dixit ad me allã. Hic deum adora. Allã allã allã. ℣. Poſtq̃ audiſſem et vidiſſem cecidi vt adorarẽ ante pedes angeli qui mihi hec oſtendit: et dixit mihi. Hic deum. Gloria. Alleluia. Ad veſpe. añ. Alleluia allã allã. ℣. Letat⁹ ⁊c. ¶ Feria. iiij. añ. Alleluia allã allã allã. ps. Dixit inſipiẽs. Exaudi deus orationem et ne deſ. Miſerere mei deus qm̃ concul. ℣. Reſurrexit dominus de ſepulchro. ℟. Qui ꝓ nobis pependit in ligno allã. Lec. i.

Et conuerſus ſum vt viderem vocem que loquebat̃ mihi. Et conuerſus vidi ſeptem candelabra aurea: ⁊ in medio ſeptem candelabrorum aureorũ ſimilem filio hominis/ veſtitũ podere ⁊ precinctum ad mamillas zona aurea.

1 ℟. Vidi portam ciuitatis ad orientem poſitam: ⁊ apoſtolorum nomina et agni ſup eam ſcripta. Et ſuper muros eius angelorum cuſtodiam allã. ℣. Vidi ciuitatem ſanctã hierl̃m deſcẽdẽtẽ de celo/ ornatã tanq̃ ſponſã viro ſuo. Et. Lec.ij.

Caput enim eius ⁊ capilli erant candidi tanq̃ lana alba et tanq̃ nix: et oculi eius velut flãma ignis: ⁊ pedes ei⁹ ſimiles aurichalco i camino ardenti. Tu aũt.

2 ℟. Vidi hieruſalẽ deſcendẽtẽ de celo: ornatã auro mundo. Et lapidibus precioſis intextam allã allã. ℣. Ab intus in fimbrijs aureis circũamicta varietate. Et. Lec. iij.

Et vox illius tanq̃ vox aquarũ multarũ. Et habebat i dextera ſua ſtellas ſeptẽ: et de ore ei⁹ gladius ex vtraq̃ parte acutus exibat: et facies ei⁹ ſicut ſol lucet in virtute ſua. Et cum vidiſſem: cecidi ad pedes eius tanq̃ mortu⁹. Tu autem. ℟. In diademate capitis aaron lapides precioſi fulgebant. Dum perficeretur opus dei allã allã allã. ℣. Corona aurea ſuper caput eius expreſſa ſigno ſanctitatis. Dum perficeretur. Gloria. Allã. Ad veſperas. an. Allã allã allã. ps. Niſi dominus edificauerit domum. Si aliquod feſtũ in aliqua p̃dictaꝝ fe. cõtige. vnde fieri debeat ſeruit. deinceps nõ ſeruet ordo fe. in ℣. ⁊ ℟. cantand. ſed ordo ℣. et ℟. in fer. ſubſequẽ: quod etiã obſeruetur p ſingulas heb. vſq; ad aſcen. videlicet ab vna do. vſq; ad aliã do. tm. Non tñ ſemper eadẽ ℟. ſed alias alia dicuntur: ita q̃ ℟. de. iij. fe. nõ omittant ſi tot fe. vacauerint: ſicut inferius patebit. Supradictus ordo an. ſup ps ad veſ. et ad mat. ſeruet vſq; ad aſcẽ. dñi qñ de fe. agit. ¶ Notandũ eſt q̃ ab oc. paſch. vſq; ad aſcẽ. do. ſi in aliqua fer. aliquod feſtũ celebrat: nulla fiat memo. de fe. niſi in. ij. fe. rogationum et in vigiliã aſcen. do. tũc enim de quocũq; fit ſer. fiat ſolẽ. memo. de ieiu. ⁊ hoc ad matu. tm.

¶ Feria. v. an. Allã allã allã. ps. Saluum. ij. Deus in adiu. In te dñe ſpe. ij. ℣. lec. ⁊ ℟. dicantur ſecundũ ordinem intitulatum in fer. precedẽ. Ad veſ. an. Allã allã allã. ps. Memento do.

¶ Feria. vj. an. Alleluia allã al. ps. Exultate. ij. Deus ſtetit. Deus quis ſimilis. ℣. lec. ⁊ ℟. ſecundum ordinem intitulatum in fe. preced. Quando fit ſeruit. plenum de ſancta maria in tẽpore paſc. ſcʒ ab octa. paſche vſq; ad pẽte. omnia ſtant ſicut inferius in ſeruitio eiuſdem ſunt notata.

¶ Dñica. 1. poſt paſc. de ſer. do. Ad. j. veſ. fiat pceſ. Ad matutĩ. 1 A
et ad. 2. veſ. fiat mẽo. de reſur. 3. ℟. a duob⁹ cãt. In lau. vna a.
et miſ. de reſur. ⁊ nulla me. de do. Fe. 3. 5. ⁊ ſab. de cõme. Fe. 2. et
iiij. de fe. cũ ℟. de. 2. ⁊ iij. fe. cũ miſ. do. in. 2. fe. ¶ Do. 2. poſt pa- 2 A
ſcha ptʒ ſ ad. 1. A. Fe. 3. 5. ⁊ ſab. de ꝯme. Fe. 2. ⁊ 6. de fe. cũ ℟.
de. 2. ⁊ 3. fe. cũ miſ. do. in. 2. fe. ¶ Do. 2. poſt paſc. de. ſ. geor. Ad 3 A
1. veſ. fiat ſolẽ. mẽo. de do. ⁊ pceſ. Scdm Allã ad miſ. erit vnũ de
9. p ord. ⁊ nõ de do. Ad. 2. veſ. fiat ſolẽ. mẽo. de do. ⁊ de reſur. Fe.
2. de fe. cũ ℟. de. 4. fe. ⁊ cũ miſ. do. Fe. 4. 5. ⁊ ſab. de ꝯme. ¶ Do. 4 A
2. poſt paſc. patet. 3. ℟. a duob⁹ cant. Scdē veſ. erũt de apl'is: ⁊
ſolẽ. mẽo. de do. ⁊ de reſur. Fe. 3. 5. ⁊ 6. de ꝯme. ⁊ miſ. do. dr in cp.
in. 3. fe. ¶ Do. 2. poſt paſc. ſer. erit de. ſ. iohãne de beuerlaco epo. 5 A
oia de cõi. Ad pmas veſ. memo. de aplo/de do. ⁊ pceſ. Ad matu.
3. ℟. cantet ab vno: ⁊ mẽo de do. et de reſur. Fe. 2. 4. ⁊ ſab. de cõ-
memo. ⁊ miſ. do. dr in cap. infra hebdo. Feria. iiij. de ſancto geor-
gio. Feria quinta de ſancto marco. nulla fiat proceſſio neq; ieiu.

1 B ¶Dominica ſecūda poſt paſcha de ſer.do. Tertiū reſpō. a duobꝰ
cātetur. Feria.2.⁊.4.de fe.cum reſpon.de.2.et.3.fe.⁊ cū miſſa
dominicali in.2.fe. Feria.3.6.et ſabbato de commemo. Feria.5.
2 B de ſancto tyburtio. ¶ Dominica ſcđa poſt paſcha pater. Feria.2.
de fe.cum reſpon.de.3.fe.et cum miſſa dominicali. Feria.4.5.et
3 B 6.de cōmemo. ¶ Dominica ſcđa poſt paſcha de ſeruitio dominicali.
Ad p̄mas veſpe.que erunt de ſancto georgio fiat ſolen.memoria
de do.⁊ proceſ. Ad ſecūdas veſperas fiat ſolē.memoria de
do.et de reſurrectione: ⁊ ſic iſta do.carebit vtriſqꝫ veſperis. Fe.
quarta.6.et ſabbato de cōmemo. Feria.3.de fe.cum reſpon.de
4 B eadem fe.⁊ cū miſſa dominicali. ¶ Do.ſcđa poſt paſcha.de feſ.
apoſtolorū. Ad p̄mas veſpe.fiat ſolennis memo. de do.et ꝓceſ.
Ad matuti.et ad ſcđas veſpe.ſolennis memo.de do.⁊ de reſurrectione.
Feria.2.4.et.5.de commemo.et miſſa do.dicit in cap̄.in
5 B ſcđa fe. ¶ Dominica.ij.poſt paſcha de ſeruitio do. Secūde veſ.
erunt de ſancto georgio.⁊ ſolen.memo.de do.⁊ de reſurre. Feria
ſcđa de ſancto georgio. Feria.4.de ſancto marco. Feria.3.6.et
1 C ſabbato de cōmemo.⁊ miſſa do.dicit in cap̄. ¶ Dominica.2.poſt
paſcha de ſeruitio do. Fe.2.⁊.6.de fe.cum ℟.de.2.⁊.3.fe.cum
miſſa do.in.ij.feria. Feria.3.5.⁊ ſabbato de cōmemo. Feria.4.
2 C de ſancto tyburtio: inuit.dup̄. ¶ Dominica.ij.poſt paſcha de ſeruitio
do. Ad ſecundas veſpe.fiat memo.de ſancto ⁊ de reſurrec.
Feria.3.5.et ſabba.de cōmemo. Feria.4.de fe.cuꝫ ℟.de.3.fe.
3 C et cum miſſa dominicali. ¶ Do.ſcđa poſt paſcha de ſancto marco.
Ad p̄mas veſpe.fiat ſolen.memo.de do.et ꝓceſ. Ad matut.⁊
ad ſcđas veſpe.fiat ſolen.memo.de do.⁊ de reſurre. Feria.ij.de
fe.cum ℟.de.3.fe.⁊ cum miſſa do. Feria.3.5.⁊.6.de commemo.
4 C ¶Dominica.2.poſt paſcha de ſeruitio do. Ad p̄mas veſpe.q̄ erūt
de apoſtolis fiat ſolen.memo.de do.⁊ ꝓceſ.⁊ ad ſcđas veſpe.ſolēnis
memo.de marty.de do.⁊ ꝓceſ.⁊ nulla memo.de reſurre.⁊ ſic
iſta dominica carebit vtriſqꝫ veſpe. Fe.3.4.⁊ ſabbato de cōmemo.
5 C ⁊ miſſa do.dicit in cap̄.in.3.fe. ¶ Dominica.ij.poſt paſcha
de ſer.do. Feria.2.6.⁊ ſabbato de commemo. Feria.3.de ſancto
marco: nulla fiat ꝓceſ.nec ieiu.ſed ſolennis memo.de reſur. Ad
ſecūdas veſpe.p̄mo fiat memo.de mar.ſub ſilen.deinde ſolennis
memo.de reſurrec. Fe.5.de apoſtolis.⁊ ſolen.memo.de reſurre.
1 D ¶ Dominica ſcđa poſt paſcha de ſerui.do. Feria.2.4.et.6.de fe.
et ℟.fe.dicūtur ſuo ordine cū miſſa dominicali in.2.fe. Feria.3.5.⁊
2 D ſabba.de cōmemo. ¶ Do.2.poſt paſcha de ſeruitio do. Feria.ij.
et.4.de fe.cum ℟.de.2.⁊.3.fe.cum miſſa do.in.2.fe. Feria.5.6.
3 D et ſabbato de cōmemo. Feria.3.de ſancto.inuita.dup̄. ¶ Dominica.
2.poſt paſcha de ſeruitio do.⁊ memo.de ſancto ⁊ proceſ. Fe.

2.3.et.4.de cōmemo. Feria.6.de fe.cum ℟.de.3.lec.⁊ cū miſ.
do.¶ Dominica ſcda poſt paſcha de ſeruitio do. Ad p̄mas veſpe 4 D
ras que erunt de feſ. ſtat ſolen. memo. de do. ⁊ proceſ. Feria.2.de
fe.cum ℟.de.3.fe.et cum miſſa do. Feria.4.5.et ſabba.de com
memo.¶ Dominica.2.poſt paſcha de ſancta cruce. Ad p̄mas veſ D
pe.ſolen.memo.de marty.de do.et ꝓceſ. ſed nulla memo.de re
ſurre. Feria.1.6.⁊ ſabbato de cōmemo. Fe.3.de ſancto marco ⁊
miſſa do.dicitur in cap.in.2.feria. ¶ Dominica.ij.poſt paſcha 1 E
de ſerui.do. Feria.2.4.⁊.6.de fe.et ℟.dicunt ſuo ordine cū miſ
ſa do.in.2.fe. Feria.3.5.⁊ ſabba.de cōmemo.¶ Do.2.poſt paſc. 2 E
de ſeruitio do. Feria.3.5.⁊ ſabba.de cōmemo. Feria.4.et.6.de
fe.cum ℟.de.2.⁊.3.fe.et cum miſſa do.in.4.fe.¶ Dominica ſe 3 E
cunda poſt paſcha de ſerui.do. Feria.2.3.⁊ ſabba.de cōmemo.
Feria.5.de fe.cum ℟.de.3.fe.⁊ cum miſſa do. Feria.4.de ſancto
georgio. Feria.6.de ſancto marco. ¶ Dominica ſcda poſt paſc. 4 E
de ſerui.do. Feria.3.4.⁊.6.de comme.⁊ miſ.do.dicitur in cap.
in do.¶ Dn̄ica ſecunda poſt paſcha de ſer.do. Ad p̄mas veſpas 5 E
que erunt de cruce ſtat ſolen.memo.de do.ſed nulla memo. de re
ſurre.nec ꝓceſ. Fe.2.vj.⁊ ſabba.de commemo.⁊ miſſa do.dicit
in cap. Fe.5.de ſancto georgio.¶ Dominica ſcda poſt paſcha de 1 F
ſeruitio do. Fe.2.et.4.de fe.cum ℟.de.2.et.3.fe.cum miſſa do.
in.2.fe. Feria.3.de annunciatione ⁊ ſolen.memo.de reſurre. Fe
ria.5.6.⁊ ſabba.de comme. ¶ Dominica.2.poſt paſcha de ſer. 2 F
do. Feria.2.⁊.4.de fe.cum ℟.de.2.et.3.fe.cum miſſa dominica
li in ſcda fe. Feria.3.5.et ſabbato de cōmemo. Feria.6.de ſctō.
¶ Dominica ſcda poſt paſcha de ſeruitio dominicali. Feria.2.4. 3 F
et ſabbato de commemo. Feria.6.de fe.cum ℟.de.3.fe.cū miſ.
do. ¶ Dominica ſecunda poſt paſcha de ſancto vitale:memoria 4 F
de do.⁊ proceſ. Tertium ℟.ab vno ſolo cantetur. Feria.2.3.et
ſabba.de commemo. Feria.5.de fe.cum ℟.de.3.fe.cum miſ.do.
¶ Dominica ſecunda poſt paſcha de ſeruitio do. Fe.4.6.⁊ ſabba 5 F
to de cōmemo.⁊ miſſa do.dicitur in cap.in.4.fe. Feria.5.de ſan
cto geor.⁊ ſolennis memo.de reſurre.¶ Dominica ſcda poſt pa 1 G
ſcha de ſeruitio do. Feria.2.4.et.6.de fe.cum ℟.fe.ſuo ordine
et cum miſſa dominicali in.2.fe. Feria.3.5.et ſabba.de cōmemo
ratiōe.¶ Do.ſcda poſt paſcha de ſerui.do. Feria ſcda ⁊.6.de fe. 2 G
cum ℟.de.2.et.4.fe.⁊ cum miſſa do.in.2.fe. Feria.3.4.⁊ ſab
bato de commemo.¶ Dominica.2.poſt paſcha de ſer.do. Secūde 3 G
veſpere erunt de ſancto georgio ⁊ ſolennis memo.de do.⁊ de re
ſurre. Feria.3.5.⁊.6.de commemo.⁊ miſſa do.dicit in proceſ.in
die ſancti marci.¶ Dominica ſecunda poſt paſcha de ſerui. do. 4 G
Feria ſecunda.4.et ſabbato de comme. Feria.6.de fe.cum ℟.

5 G de ſecũda fe. et cum miſſa do. ¶ Dominica ſecũda poſt paſcha de ſancto iohanne apoſtolo. Feria. 3. 5. et ſabbato de commemoratione. Feria quarta de ſãcto georgio. Feria ſexta de ſancto marco: et miſſa dominicalis dicitur in capella in. 6. feria.

¶ Dominica. ij. poſt paſcha ad veſ. oĩa ſiant ſicut in prima do. precedenti vſq; ad ãn. ſup Magnificat. q̃ erit ã. Dignus es de⁹ noſter accipere gloriam ⁊ honorẽ et virtutem: quia tu creaſti omnia/ et ꝑ voluntatem tuam erãt ⁊ creata ſunt: ſalus deo noſtro qui ſedes ſuꝑ thronum ⁊ agno allã. ps. Magt. orõ.

Deus qui in filij tui humilitate iacentem mundum erexiſti/ fidelib⁹ tuis perpetuã concede letitiam: vt quos ꝑpetue mortis eripuiſti caſib⁹/ gaudijs facias ſempiternis ꝑfrui. Per eundem. Preces vt ſ. In redeũdo de ſancta maria aña. Aue regina. ỽ. et or. vt ſ. in octa. paſche. He ſequentes ãe dicuntur vſq; ad aſcen. do. qñ in introitu cho. ſit de ſctã maria: ſez ã. Alma redẽptoris. ã. Aue regina. ã. Anima mea. ã. Btã dei gñ. Deſcẽdi. ã. Specioſa. et dñr per ordinẽ: quibus dictis reincipiant. Ad matuti. inuita. Alleluia. Surrexit dominus ps. Venite. hy⁹ Aurora lu. Super ps hec ſola ãn. Reſurrexit dominus allã: ſicut dixit vobis alleluia. ps. Beatus vir. Quare fremuerunt. Domine quid. ỽ. Surrexit dominus vere. Hec ſupradicta ãn. cum ſuis pſis et ỽ. dicitur in omnibus dominicis vſq; ad aſcen. domini: qñ de dominica agitur. Scđz Johãnẽ.

Cap. x. B In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſuz paſtor bonus: bonus paſtor aĩam ſuam ponit pro ouibus ſuis. Et reliqua. Homelia beati Gregorii pape. Lectio prima.

Audiſtis fratres chariſſimi ex lectione euangelica eruditionẽ noſtram: audiſtis et periculum noſtrum. Ecce enim is q̃ non ex accidenti bono ſed eſſentialiter bonus eſt: dicit. Ego ſum paſtor bonus. Atq; eiuſdem bonitatis formam quam nos imitemur adiungit: dicens. Bon⁹ paſtor aĩam ſuã ponit pro ouibus ſuis. ℟. Dignus es. Reqre in ſecunda feria precedentis hebdomade. Lectio ſecunda.

Fecit quod monuit: oſtendit quod iuſſit. Bon⁹ paſtor animam ſuam ꝓ ouib⁹ ſuis poſuit: vt in ſacramento noſtro corpus ſuum et ſanguinez verteret: et oues quas redemerat carnis ſue alimento ſaciaret. Oſtenſa nobis eſt de contẽptu mortis via quã ſequamur: appoſita eſt forma cui imprimamur. ℟. Ego ſicut. Lectio. iij.

Primũ nobis eſt exteriora nr̃a miſericorditer ouibus ei⁹ impendere: poſtremuz vero (ſi neceſſe ſit) etiã mortem noſtrã ꝓ eiſdẽ ouibus miniſtrare. A primo aũt hoc minimo: peruenitur ad poſtremũ mai⁹. ℟. Dñs tranſiſſet. ſ. ỽ. In reſurrectione tus chriſte. In ſtu. hec ſola an. Angelus aũt. hac die vz ⁊ duab⁹ ſequẽ. do. Cũ vero vlti. ſit ſer. de do. ante aſcenſionem domini: tunc omnes ãe dñr. Capitulũ.

pe. D Chriſtus paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquẽs exẽplũ vt ſequamini veſtigia ei⁹: qui peccatũ non fecit nec inuẽtus eſt dolus in ore eius. hy⁹. Sermõe blãdo. ℣. Surrexit dñs de ſepul. ℟. Ego ſum paſtor bonus q̄ paſco oues meas: ⁊ pro ouibus meis pono alam meã allã allã. ps. Benedictus. or. Deus q̄ in filij. Memo. de reſur. vt ſ. Ad .j. an. Angelus aũt. ps. De⁹ i noie. an. Te iure. ps. Quicunq3. Et ſic an. Te iure. oibus do. vſq3 ad pẽte. ſup pſm. Quicũq3 vult. Ad .iij. ⁊ ad alias hor. an. lxx. ⁊ ℣. ſicut in do. precedẽ. ⁊ ſic ſtat oib⁹ do. vſq3 ad aſcẽ. do. qñ de do. agit. Ad .iij. cp. Xps paſſus eſt. Ad .vj. cap.

ibi.3 Tradebat aũt iudicãti ſe iniuſte: q̄ peccata noſtra ipſe pertulit in corpore ſuo ſup lignum: cuius liuore ſanati ſumus. Ad nonam Capitulum.

ibi.3 Eratis eñ ſicut oues errantes: ſed cõuerſi eſtis nunc ad paſtorem et epm alaꝝ veſtrarum. Ad veſperas. an. Alla. ps. Dixit dñs. cp. Chriſt⁹ paſſus. hy⁹ Ad cenã. ℣. Mane nobiſcum. an. Ego ſum paſtor ouium/ ego ſũ via ⁊ veritas/ ego ſum paſtor bonus: ⁊ cognoſco oues meas ⁊ cognoſcũt me mee allã al. ps. Magnificat. or. De⁹ q̄ in fi. Hec ſequẽtes ãe dicant̃ p hebd. ſup Bñs dict⁹. ⁊ Magt. cũ repetitõe ca rñdẽ: qñ de fer. agit tñ. an. Paſtor bon⁹ alam ſuam ponit ꝓ ouibus ſuis allã. an. Sicut nouit me pater et ego agnoſco patrem/ et alam meã pono ꝓ ouibus allã. an. Mercenari⁹ aũt et cuius non ſunt oues ꝓprie/ videt lupũ venientẽ ⁊ dimittit oues et fugit: ⁊ lupus rapit ⁊ diſpergit oues alleluia. an. Alias oues habeo q̄ nõ ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas oportet me adducere/ ⁊ vocẽ meã audient: ⁊ fiet vnũ ouile ⁊ vnus paſtor allã. Quotidie per hanc hebd. et p hebdo. ſequẽtem dñr ℣. ⁊ lx. vt in precedẽtibus fer. precedẽ. hebdo. qñ de fe. agit.

¶ Fer. ij. hebdo. ſcde poſt octa. paſche pſ. Exaltabo. j. In te dñe ſpera. Vti quoꝝ. Fe. ij. hebd. iij. pſ. Exultate iuſti. Benedicam. Judica dñe. Fer. ij. hebd. iiij. pſ. Dixit iniuſt⁹. Noli emulari. Dñe ne in fu. ij. Feria. ij. rogatio. pſ. Dñs illuminatio. Ad te dñe cla. Afferte do.

¶ Fe. iij. hebd. ij. poſt oc. paſc. pſ. Quẽadmod. Judica me de⁹. De⁹ aurib⁹. Fe. iij. heb. iij. pſ. Eructa. De⁹ nr̃ refu. Oẽs gentes. Fe. iij. heb. iiij. pſ. Magn⁹ dñs. Audite hec. De⁹ deorum.

¶ Fe. iiij. heb. ij. poſt oc. paſc. pſ. Miſerere mei de⁹ miſerere mei. Si vere vtiq3. Eripe me dñe. Fe. iiij. heb. iij. pſ. De⁹ repuliſti. Exaudi de⁹ dep. Nõne deo. Feria. iiij. hebdo. iiij. pſ. Exaudi de⁹ orõ. Te decet. Jubilate. Fe. iiij. in vigi. aſcẽ. do. pſ. Dixit inſip. ij. Exaudi de⁹. Miſerere mei de⁹ qm̃ concul.

¶ Fe. v. hebd. ij. poſt oc. paſc. pſ. De⁹ iudiciũ. Quam bon⁹.

Vt quid. Feria.v.hebdō.iii.pſ. Cōfitebimur. Nōne deo. Voce mea.i. Feria.v.hebdo.iiij.pſ. Voce meā.i. Deus venerunt. Qui regis. ¶ Fer.vi.hebdō.ii. poſt oct.paſc.pſ. Quā dilecta. Deus vltionum. Inclina dñe. Feria.vi.hebdo.iij.pſ. Fundamēta. Dñe deꝰ ſalutis. Dñe refugiū. Feria.vi.hebdo.iiij.pſ. Bonū eſt cōfite. Deus vltionū. Cātate.i. Si vero aliquod feſtū in aliqua ꝑdic. fer. cōtigerit vnde fieri debeat ſeruitiū deinceps nō ſeruet ordo feriarum, ſed ordo pſal. ſeruetur.

¶ Lectiones per hebdomadam.

ET poſuit dexterā ſuā ſup me dicens. Noli timere. Ego ſum primus et nouiſſimꝰ, et viuus ⁊ fui mortuꝰ, ⁊ ecce ſū viuēs i ſecula ſeculoꝝ: ⁊ habeo claues mortis ⁊ inferni. Scribe ergo que vidiſti: ⁊ que ſunt et q̄ oportet fieri poſt hec. Sacramētum ſeptē ſtellarū quas vidiſti in dextera mea: ⁊ ſepteꝫ candelabra aurea. Septē ſtelle angeli ſunt ſeptē eccleſiarū: et candelabra ſeptē, ſeptē eccleſie ſunt. Et angelo epheſi eccleſie ſcribe. Hec dicit q̄ tenet ſepteꝫ ſtellas in dextera ſua: qui ambulat in medio ſeptē candelabroꝝ aureoꝝ. Scio opera tua ⁊ laborem ⁊ patiētiam tuam: ⁊ quia non potes malos ſuſtinere. Et tentaſti eos qui ſe dicunt apoſtolos eſſe ⁊ non ſunt: ⁊ inueniſti eos mēdaces. Et patiētiam habes ⁊ ſuſtinuiſti propter nomen meum: et non defeciſti. Sed habeo aduerſum te ꝙ charitatē tuā primā reliquiſti.

A ¶ Dñica.3.poſt paſcha de ſerui.do. Ad primas veſpas fiat ꝓceſ.
Ad matuti. ⁊ ad ſcdas veſp.fiat memo.de reſurre. Feria.2.et.6.
de fe.cū lcc.de.2.et.4.fe.cū miſ.do.in.2.fe. Feria.3.5.⁊ ſab.de
A cōme. ¶ Dñica.3.poſt paſcha de ſctō georgio. Ad primas veſp.
fiat ſolē.memo.de do.⁊ ꝓceſ. Ad matu.⁊ ad ſecūdas veſp.fiat ſo
len.memo.de do.⁊ de reſur. Feria.2.de fe.cum lcc.de.iiij.fe. et
cū miſ.do. Fer.4.5.⁊ ſabba.de cō. Feria.6.de ſancto.cap̄. Bea
A tus vir qui in ſapiētia. ¶ Dñica.3.poſt paſc.de do. Scde veſpe
erūt de apoſtolis: ⁊ ſolē.memo.de do.⁊ de reſurre. Feria.3.5.⁊.6.
4 A de cōmeō.et miſ.do.dicit in cap̄.in.3.fer. ¶ Dñica.3.poſt paſc.
de ſancto iohāne de beuerlaco epiſcopo ⁊ ꝯfeſ.omnia de cōmuni.
Ad primas veſp.memo.de apoſtolo, de do.⁊ proceſ. Ad matuti.
et ad ſcdas veſpas fiat memo de do.⁊ de reſurre. Feria.3.5.et ſab
ba.de cōmemo. Feria.6.de fer.cum lcc.de.2.fer. et cum miſſa
A dñicali: ⁊ lcc.de.3.et.4.fer.pretermittant. ¶ Dñica.3.poſt pa
ſcha de ſeruitio dñicali. Feria.2.et.4.de fer.cū lcc.de.2.et.3.fer.
et lcc.de.4.fer.pretermittantur: cum miſſa dñicali in.2.feria.
B Feria.3.5.et ſabbato de ꝯmēo. ¶ Dñica.3.poſt paſc.de ſerui.do.
Feria.2.de fe.cum lcc.de.4.fer.et cū miſſa do. Feria.4.5.et.6.

de cōmemo. ¶ Dñica.3. poſt paſcha de ſeruitio dñicali. Ad pꝛi- 2 B
mas veſpas q̃ erunt de feſt. fiat ſolē. mēo. de do. ⁊ pꝛoceſ. Ad.2.
veſpas q̃ erunt de ſancto marco fiat ſolen. memo. de do. et de re-
ſurre. Feria.3. de fe. cum ℟. de.4. fe. ⁊ cum miſ. do. Feria.4.6.
et ſabba. de cōmemo. ¶ Dñica.3. poſt paſc. de feſt. apoſtoloꝝ. Ad 3 B
pꝛimas veſpas ſolen. mēo. de do. ⁊ pꝛoceſ. Feria.2.4. et.5. de cō-
memo. Miſſa do. vꝫ in cap̄. in.2. fe. ⁊ ℟. de.4. fe. p̄termittant.
¶ Dñica.3. poſt paſc. de ſeruitio do. Feria.2. de fe. cum ℟. de.2. 4 B
fe. cū miſſa do. Feria.4.6. ⁊ ſabba. de cōmemo. ⁊ ℟. de.3. ⁊.4.
fe. pꝛetermit. ¶ Dñica.3. poſt paſc. de ſeruitio do. Feria.2. et.6. 5 B
de fe. cū ℟. de.2. et.3. fe. cū miſſa do. in.2. fe. ⁊ ℟. de.4. fe. p̄ter-
mit. Fer.3.4. ⁊ ſab. de cōme. ¶ Dñica.3. poſt paſc. de ſerui. do. 1 C
Feria.3.5. ⁊ ſabba. de cōmemo. Fer. iiij. de fe. cum ℟. de eadē
fe. cū miſſa do. ¶ Dñica.3. poſt paſc. de ſctō marco. Ad p̄mas ve- 2 C
ſperas fiat ſolē. memo. de do. ⁊ pꝛoceſ. Ad matu. ⁊ ad ſcdas veſp.
fiat ſolē. memo. de do. ⁊ de reſur. Fer.2. de fe. cū ℟. de. iiij. fe. et
cum miſſa do. Fer.3.5. et.6. de ꝯmemo. ¶ Dñica.3. poſt paſcha 3 C
de ſerui. do. Ad pꝛi. veſp. que erunt de apoſtolis fiat ſolē. memo.
de do. ⁊ pꝛoceſſ. Ad matuti. mēo. de reſur. Ad ſcdas veſpas fiat
ſolē. memo. de mar. de do. ⁊ pꝛoceſſ. ſed nulla memo. de reſurre.
Feria. iij. iiij. et ſabba. de cōmēo. ⁊ ℟. de. iiij. fe. pꝛetermit. et
miſſa do. vꝫ in capella in.3. fe. ¶ Dñica.3. poſt paſc. de ſerui. do. 4 C
Feria.3. de ſancto geoꝛgio. Fer.5.6. et ſab. de cōmēo. ⁊ miſſa do.
dicit in cap̄. in.2. fer. et oīa ℟. fe. pꝛetermit. ¶ Dñica.3. poſt 5 C
paſc. de ſerui. do. Feria.2. et.5. de fe. cum ℟. de.2. et.3. fe. cū miſ.
do. in.2. fe. Feria.3.6. ⁊ ſabba. de ꝯme. ⁊ ℟. de. iiij. fe. pꝛetermit-
tantur. In.5. fe. dicunt epiſtola ⁊ euāge. de. iiij. fe. ¶ Dñica.3. 1 D
poſt paſc. de ſerui. do. Feria ſcda ⁊ quarta de fe. cū ℟. de ſcda ⁊
tertia fer. cum miſſa do. in.2. fe. Feria.5.6. ⁊ ſabba. de cōmemo.
¶ Dñica.3. poſt paſch. de ſerui. do. ⁊ memo. de ſctō ⁊ pꝛoceſ. Fe- 2 D
ria.2. de fe. cum ℟. de. iiij. fe. ⁊ cum miſſa do. in.2. fe. Feria. iij.
iiij. et. vj. de cōme. ¶ Dñica.3. poſt paſc. de ſerui. do. Ad pꝛimas
veſpas que erunt de ſancto marco fiat ſolē. mēo. de do. ⁊ pꝛoceſſ. 3 D
Feria.2. de fe. cum ℟. de. iiij. fe. ⁊ cum miſſa do. Feria. iiij. v. et
ſabba. de cōme. ¶ Dñica. iij. poſt paſc. de cruce. Ad pꝛimas ve-
ſperas fiat ſolē. mēo. de mar. de do. ⁊ pꝛoceſ. ſed nulla fiat mēo. de 4 D
reſurre. Feria.2. de fe. cū ℟. de. iiij. fe. ⁊ cū miſſa do. Feria.3.6.
et ſabba. de ꝯme. ¶ Dñica.3. poſt paſc. de ſer. do. Feria. ij. ⁊. iiij. 5 D
de fer. cum ℟. de. ij. et. iij. fer. cum miſſa do. in. ij. fe. Feria. v.
vj. et ſabbato de cōmemo. et ℟. de iiij. fer. pꝛetermit. ¶ Domi- 1 E
nica.3. poſt paſc. de ſerui. do. Feria.3.5. et ſabbato de cōmemo.
Feria. iiij. et.6. de fe. cum ℟. de.2. et.3. fer. cum miſſa do. in. iiij.

2 E fe. ¶ Dñica.3.poſt paſcha de ſerui.do. Feria ſcđa ⁊ tertia ⁊ ſab-
3 E bato de cōme. Fer.5.de fe.cum ℟.de.iiij.fe.cū miſſa do. ¶ Dñi-
ca.3.poſt paſcha de ſerui.do. Fer.iij.iiij.⁊.vj.de cōme.⁊ ℟.de
4 E iiij.fe.pretermit.⁊ miſſa do.dr in cap.in.2.fe. ¶ Dñica.3.poſt
paſcha de ſerui.do. Ad pmas veſp.que erunt de ſctā cruce fiat ſo-
len.mēo.de do. Nulla proceſ.nec vlla mēo.de reſur. Fer.2.de fe.
cum ℟.de.3.fe.⁊ cum miſſa do.⁊ ℟.de.iiij.fe.ꝑtermit. Fer.5.
5 E 6.et ſabbato de cō. ¶ Dñica.3.poſt paſcha de ſerui.do. Fer.2.de
mar. Fer.4.de ſancto marco. Fer.iiij.de fe.cū ℟.de.2.fe.cum
miſſa do.⁊ ℟.de.iij.⁊.iiij.fe.ꝑtermit. Fer.5.6.⁊ ſabba.de cō.
1 F ¶ Dñica.3.poſt paſcha de ſerui.do.⁊ mēo.de mar.⁊ de reſurre.
Fer.ij.⁊.iiij.de fe.cū ℟.de.ij.⁊.iiij.fer.cū miſſa do.in.ij.fe.
2 F Fer.iij.v.⁊ ſabba.de cō. ¶ Dñica.iij.poſt paſc.de ſerui.do.Fe-
ria.ij.iiij.⁊ ſabba.de cō. Fer.6.de fe.cū ℟.de.iiij.fer.⁊ cum
3 F miſſa do. ¶ Dñica.iij.poſt paſc.de ſancto vitale. Mēo.de do.et
proceſ. Ad matuti.iij.℟.cantet ab vno ſolo. Feria.ij.iij.⁊ ſab-
4 F bato de cō. Fer.5.de fe.cū ℟.de.iiij.fe.⁊ cū miſſa do. ¶ Dñica
iij.poſt paſc.de ſerui.do. Fer.iiij.v.⁊ ſabba.de cō.miſſa do.dr i
5 F cap.in.iiij.fe.⁊ ℟.de.iiij.fe.pretermit. ¶ Dñica.iij.poſt paſc.
de ſerui.do. Memo.de mar.⁊ pceſ. In laud.oēs ãe dñr. Ad pro-
ceſſ.ante miſſā. Sedit angelus cū ꝟ. Fer.ij.⁊.iiij.de fe.cū ℟.
de.ij.⁊.iij.fe.cū miſſa do.in.2.fe. Fer.5.6.et ſabba.de cōme.et
1 G ℟.de.iiij.fer.pretermit. ¶ Dñica.iij.poſt paſc.de ſerui.do.et
pceſſ. Feria.ij.⁊.iiij.de fe.cum ℟.de.2.⁊.3.fe.cū miſſa do.in
2 G 2.fe. Fer.5.6.⁊ ſabba.de cō. ¶ Dñica.3.poſt paſcha de ſerui.do.
3 G Fer.3.5.et.6.de cō.et miſſa do.dicit in cap.in.3.fe. ¶ Dñica.3.
poſt paſc.de ſerui.do. Fer.2.6.⁊ ſabba.de cōme. Fer.iiij.de fe.
4 G cū ℟.de eadē fe.⁊ cū miſſa do. ¶ Dñica.3.poſt paſc.de apl'o. Me-
mo.de do.⁊ pceſſ. Ad ſcđas veſpas q̃ erunt de ſctō iohāne de be-
uerlaco: fiat ſolē.memo.de apl'o/de do.⁊ de reſur. Fer.iij.iiij.et
ſabba.de cō. Fer.6.de fe.cū ℟.de.iij.fe.⁊ cum miſſa do.et ℟.
5 G de.iiij.fe.ꝑtermit. ¶ Dñica.3.poſt paſcha de do. Fer.2.et.iiij.de
fe.cū ℟.de.iij.⁊.iiij.fe. Miſſa do.in.2.fe. Fer.3.5.et.6.de cō.

¶ Dñica.iij.ad veſp.omnia fiāt ſicut in octa.paſche vſqȝ ad añ. ſuper pſm Magnificat. que erit Añ Ego ſum alpha et oo / primus et noviſſimꝰ / ſtella matutina / ego clauis dauid allʼa. Ps. Magnificat. Oꝛo.

Deus qui errātibus (vt in viā poſſint redire iuſtitie) veritatis tue lumē oſtēdis: da cūctis q̃ chriſtiana pfeſſione cenſent / ⁊ illa reſpuere que huic inimica ſunt nomini: ⁊ ea que ſunt apta ſectari. Per dñm.

Proceſſio vt ſupra. In redeūdo de ſancta maria dr: vt ſupra in ſcđa dñica poſt oct.paſche pꝫ.

Ad matut. inuit. hy⁹. ãe. ps. et ꝟ. vt supra in prima do. ꝑcedē.

¶ Secundum Johannem.

oh. vj. D IN illo tēpoꝛe. Dixit iesus discipulis suis. Modicum et iam nō videbitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me, qꝛ vado ad patrē. Et reliqua. Homelia venerabil' Bede presbyteri. L.j.

Leta dñi ac saluatoꝛis nostri ꝓmissa (fratres charissimi) leto coꝛdis auditu ꝑcipere debem⁹: sedulaqꝫ intētione ꝑsistere quatenus ad hec cōtingere mereamur. ꝟ. sicut in proxima dominica precedenti. Lectio secūda.

Quid est qđ merito letius audiatur: ꝙ puenire posse ad gaudium qđ nunꝙ possit auferri? Notandū autē ꝙ tota lectionis huius euāgelice series, illis cōuenit qui eā ꝑsentes audierūt a dño. Pars autē illius etiā nobis qui post passionē ⁊ resurrectionē dñicā ad fidez venimus: aptissime congruit. Lectio. iij.

Quod ergo ait (modicū et iam nō videbitis me: ⁊ iterū modicū et videbitis me: quia vado ad patrē) ad eos specialiter ptinet ꝗ ei⁹ discipulatui ꝑdicātis in carne adherere, ⁊ post tristitiā passiōis visa resurrectiōe ⁊ ascēsiōe ei⁹ letificari meruerūt.

j. pe. ij. A OBsecro vos tāꝙ aduenas ⁊ peregrinos abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs: q̄ militant aduersus animā. cp. hy⁹. Sermone blādo. ꝟ. Surrexit dñs de sepulchro. An. Modicū ⁊ nō videbitis me dicit dñs: iterū modicū ⁊ videbitis me, quia vado ad patrē alleluia alleluia. ps. Benedictus. oꝛo. Deus qui errātibus. Ad terciā cpm. Obsecro vos. Ad. vj. cpꝫ.

SUbiecti estote oī humane creature ꝓpter deū: siue regi quasi ꝑcellēti: siue ducibus tanꝙ ab eo missis ad vindictā malefactoꝝ: laudem vero bonoꝝ. Ad nonā Capitulū. j. pe. ij. C

VOluntas dei est vt benefacientes obmutescere faciatis imprudentiū hominū ignorantiā. Ad vespas. an. Alleluia. ps. Dixit dñs. cp. Obsecro vos. hy⁹. Ad cenā. ꝟ. Mane nobiscū. An. Quid est hoc qđ dicit modicū ⁊ alleluia: nescimus qđ loquit' alla. ps. Magnificat. oꝛo. Deus q̄ errā. Hec sequē. an̄e dñic per hebđ. sup Bñdictus. ⁊ Magt. cū repe. eadē vnde qñ de fe. agitur tēn. An. Amen amen dico vobis qꝛ ploꝛabitis et flebitis vos alleluia: mūdus autē gaudebit, vos autē contristabimini: sed tristitia vestra vertetur in gaudiū alleluia. Aña. Tristitia impleuit coꝛ vestrū: ⁊ gaudiū vestrum nemo tollet a vobis alleluia alla. Aña. Iterū autē videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ vestrū: et gaudiū vestrū nemo tollet a vobis alleluia. ¶ Lectiones p hebđ. vbi s̄

MEmoꝛ esto vtiqꝫ vnde excideris: ⁊ age penitentiā et ꝑma opa fac. Sin autē, veniā tibi: ⁊ mouebo cādelabꝛū tuum de loco suo: nisi pniam egeris. Sꝫ hoc habes qꝛ odisti fcā nicolaitaꝝ ꝗ ego odi. Qui hꝫ aures audiēdi: audiat qđ spūs dicat ecclesijs. Vincēti dabo edere de ligno vite: qđ est i paradiso dei mei. Et āgelo smyꝛne eccl'ie scribe.

Hec dicit primus ⁊ nouiſſim⁹ qui fuit mortu⁹ et viuit. Scio tribulationem ⁊ paupertatem tuam: ⁊ diues es et blaſphemaris ab his qui ſe dicunt iudeos eſſe ⁊ nō ſunt: ſed ſunt ſynagoga ſathane. Nihil hoꝝ timeas que paſſurus es. Ecce miſſurus eſt diabolus aliquos ex vobis ī carcerem vt tentemini: et habebitis tribulationem diebus decez. Eſto fidelis vſqꝫ ad mortē: et dabo tibi coronam vite. Tu autem domine.

1 A ¶Dominica.4.poſt paſcha de ſancto georgio inferius duplex.
Ad p̄mas veſperas fiat ſolen.memo.de do. ⁊ proceſ. et fiat memoria
de do.et de reſurre.ad matut.⁊ ad.2.veſpe. Feria.2.de fe.
cum ℟.de eadem fe.⁊ cum miſſa dominicali. Feria.4.5.⁊ ſabbato
2 A de commemo. ¶Dominica quarta poſt paſcha de do. Secunde
veſpere erunt de apoſtolis: et ſolen.memo.de do.et de reſurr.
Feria.3.5.⁊.6.de commemo.et miſſa do.dicitur in cap̄.in.3.fe.
3 A et ℟.de.3.et.4.fer.pretermit. ¶Dominica quarta poſt paſc.
de ſancto iohanne de beuerlaco epiſcopo et confeſ.omnia de communi.
Ad p̄mas veſperas fiat memo.de apoſtolo: de do.et proceſ.
Ad matuti.fiat memo.de do.⁊ de reſurre. Fei 2.de fe.cum ℟.
de eadem fer.cum miſſa do. Feria.3.5.et ſabba.de commemora.
4 A ¶Dominica quarta poſt paſcha de do.⁊ proceſ. Feria.2.⁊ quarta
de fe.cum ℟.de.2.⁊.3.fe.cum miſſa do.in.2.fe. Feria.3.5.et
5 A ſabbato de commemo. ¶Dominica quarta poſt paſcha de do. Feria
ſcda de fe.cum miſſa do. Feria.3.4.⁊ ſab.de commemo. Fe.
6.de ſancto auguſtino.Ad p̄mas veſperas fiat memoria de ſancto
1 B aldel.cuꝫ aña. Lux ppetua. maior. ¶Dominica quarta poſt
paſcha de do.Ad p̄mas veſpas que erunt de ſancto georgio fiat
ſolennis memo.de do.⁊ proceſ. In laud. omnes añe dicitur. Ad
pceſ.ante miſſam. Sedit angelus cū ℣. Iſta do.carebit vtriſqꝫ
veſperis. Ad.2.veſpe.fiat ſolennis memo.de do.et de reſurre.
Feria.3.4.⁊ ſabbato de commemo. Feria.6.de fe.cum ℟.de.2.
2 B fe.et cuꝫ miſſa do. ¶Dominica quarta poſt paſc.de apoſtolis: ⁊
ſolennis memo.de do.⁊ proceſ. Ad ſecundas veſperas fiat ſolen.
memo.de do.et de reſurre. Feria.2.4.et.5.de commemo.⁊ miſſa
3 B dominicalis dicitur in cap̄.in.2.feria. ¶Dominica quarta poſt
paſcha de do.Ad p̄mas veſperas memo.de ſancto iohanne ⁊ proceſ.
Feria.2.de fe.cum ℟.de eadem fe.cum miſſa do. Feria.4.6.
4 B et ſabba.de commemo. ¶Dominica quarta poſt paſc.de do. Fe.
3.⁊.6.de fe.cum ℟.de.2.⁊.3.fe.cum miſſa do.in.2.fe. Feria.iij.
5 B quarta ⁊ ſabbato de cōmemo. ¶Dominica quarta poſt paſcha
de do. Fe.1.3.⁊ ſab.de cōme. Fe.6.de fe.cū ℟.de.2.fe.cū miſ.do.
1 C ¶Do.iiij.poſt.paſcha de ſancto marco.Ad p̄mas veſperas fiat

ſolemnis memoria de dominica: ⁊ ꝓceſ. Ad matuti. ⁊ ad.2.veſpe
ras ſolemnis memo.de do.et de reſurre. Feria.2.de fe. cū reſpō.
de.2.fe.cum miſſa do.Feria.3.5.⁊.6.de commemo. ¶ Dominica 1 A
quarta poſt paſcha de do.Ad p̄mas veſpe. que erūt de apoſtolis
fiat ſolen.memo.de do.et ꝓceſ.Ad matu.memo.de reſur. Ad ſe
cundas veſpe.ſolen.memo.de martyr.de do.⁊ ꝓceſſ. Nulla fiat
memo.de reſur. Feria.4.⁊ ſabbato de ꝯmemo.et miſſa do.dicit̄
in caꝑ.in.3.fe. ¶ Dominica.4.poſt paſcha de fer.do.Feria.3.5. 3 A
et ſabbato de commemo.Feria.6.de fe.cum reſpon.de.2.fer.⁊
cuꝫ miſſa do. ¶ Dominica.4.poſt paſcha de fer.do.Feria.2.⁊.4. 4 A
de fe.cum reſpon.de.2.⁊.3.fe.cum miſſa do.in.2.fe.Feria.3.6.
⁊ ſabbato de ꝯmemo. ¶ Dominica.4.poſt paſcha de dominica. 5 A
Feria.2.5. et ſabbato de ꝯmemo.cum miſſa do. in caꝑ.in.2.fer.
¶ Dominica.4.poſt paſcha de do.Memo.de ſancto et de reſurr. 1 D
Fe.2.3.⁊.4.de ꝯmemo.Fe.6.de fe.cū.reſpon.de.2.fe.⁊ cū miſ.
do. ¶ Dominica.4.poſt paſcha de do.Ad.1.veſpe.que erunt de 2 D
ſancto marco fiat ſolen.memo.de do.⁊ proceſ.In lau.oēs āe.Fe
ria ſecūda de fe.cū reſpon.de.2.fe.⁊ cum miſſa do.Fer.4.5.et
ſabba.de ꝯmemo. ¶ Do.4.poſt paſcha de cruce:⁊ ſolen.memo. 3 D
de mar.de do.et ꝓceſ. Nulla fiat memo.de reſurre.Feria.2.de fe
ria cum reſpon.de.2.fer.et cum miſſa do .Feria.3.6.et ſabbato
de cōmemo. ¶ Dominica.4.poſt paſcha de do.memo.de marty. 4 D
et ꝓceſſ.Feria.2.⁊.4.de fe.cum reſpon.de.2.⁊.3.fe.cū miſſa do
minicali in.2.fe.Feria.5.6.⁊ ſabba.de commemo. ¶ Dominica 5 D
4.poſt paſcha de do.⁊ ꝓceſſ. Feria. 2.et.4.de fe.cum reſpon.de
2.et.3.fe.cum miſ.do.in.2.fe . Feria.5.6.et ſabba. de cōmemo.
¶ Dominica.4.poſt paſcha de do.Ad.1.veſpe.fiat ꝓceſ. Feria 1 E
2.5.⁊ ſab.de ꝯmemo.Feria.5.de fe.cum reſpon.de.2.fe.cū miſ
ſa do. ¶ Dominica.4.poſt paſcha de do.Ad.1.veſ.fiat ꝓceſ.Fe 2 E
ria.3.4.et.6.de commemo.et miſſa do.dicitur in capel.in.3.fe.
¶ Dominica.4.poſt paſcha de do.Ad p̄mas veſ.que erunt de cru 3 E
ce fiat ſolen.memo.de do.ſed nulla proceſ.Fe.2.de fe.cuꝫ reſpō.
de eadem fe.⁊ cum miſſa do.Feria.5.6.⁊ ſabba. de commemo.
¶ Dominica.4.poſt paſcha de do.Ad p̄mas veſperas fiat ꝓceſ. 4 E
Feria.3.5.et ſab.de commemo.Fe.4.⁊.6.de fe.cum reſpon.de
2.et.3.fer.cum miſ.do.in.4.fe. ¶ Dn̄ica quarta/poſt paſcha de 5 E
do.Scđe veſpere erunt de ſancto dunſtano: ⁊ memo.de ſancta po
tentiana/de do.⁊ de reſurrectōe.Feria.4.⁊.6.de fe.cum reſpō.
de.2.et.3.fe.cum miſ.do.in.4.fe.Fe.3.5.⁊ ſab.de ꝯme. ¶ Dn̄i 1 F
ca.4.poſt paſcha de do.⁊ ꝓceſ. Fe.2.6.⁊ ſab.de cō.Fe.4.de fe.
cū reſpō.de.2.fe. cū miſ.do. ¶ Do.4.poſt paſc.de.ſ.vitale.me 2 F
mo.de do.⁊ ꝓceſ.Tertiū reſpon.ab vno ſolo can.Fe.2.3.et ſab.

6 A de cō. Feria.5.de fe.cū ℟.de.2.fe.⁊ cū miſſa do. ¶ Dñica.4.poſt
paſcha de do.⁊ ꝓceſſ. Feria.4.5.et ſab.de cōme.⁊ miſſ.do.vꝫ in
4 A cap̄.in.6.fe. ¶ Dñica.4.poſt paſch.de do.⁊ mēo.de mar.⁊ ꝓceſſ.
Feria.2.4.et.6.de fe.cū ℟.de.2.3.et.4.fe.⁊ cū miſſ.do.in.2.fe.
5 A Feria.3.5.⁊ ſab.de cō. ¶ Dñica.4.poſt paſc.de ſcō dūſtano: memo.de ſcā potētiana/ de do.⁊ ꝓceſſ. Tertiū reſpō.ab vno ſolo cātetur. Feria.2.et.4.de fe.cū ℟.de.2.et.3.fe.cū miſſ.do.in.2.fe.
1 G Fer.3.5.et.6.de ꝯme. ¶ Dñica.4.poſt paſc.de do. Ad p̄mas veſ.
ꝓceſſ. Ad matu.mēo.de reſur. Scđe veſpe erūt de ſcō georgio:⁊
ſolē.mēo.de do.⁊ de reſur. Feria.3.5.et.6.de ꝯme.⁊ miſ.do.vꝫ in
2 G cap̄.in.3.fer. ¶ Dñica.4.poſt paſc.de do.et ꝓceſſ. Feria.2.6.et
ſabba.de ꝯmemo. Feria.4.de fe.cum ℟.de.2.fe.et cū miſſa do.
3 G ¶ Dñica.4.poſt paſc.de ſcō iohāne apoſtolo:⁊ mēo.de do.⁊ ꝓceſ.
Feria.3.6.et ſab.de ꝯme. Feria.4.de fer.cum ℟.de.2.fe.⁊ cum
4 G miſſa do. ¶ Dñica.4.poſt paſc.de do.⁊ ꝓceſſio. Feria.2.et.iiij.
de feria cū reſpō.de.2.et.3.feria.⁊ cū miſſa do.in.2.fe. Feria.3.
6 G 5.et.6.de ꝯmemo. ¶ Dominica.4.poſt paſc. de dñica ⁊ ꝓceſſio.
Fe.2.de fe.cū ℟.de eadē fe.⁊ cū miſ.do. Fer.3.4.⁊.5.de ꝯme.

¶ Dñica quarta ad veſpas oīa dicāt ſicut in octa.paſche.vſqꝫ ad añm ſup Magnificat. que erit añ. Magna ⁊ mirabilia opera tua domine deus oīpotens: iuſte ⁊ vere vie tue rex ſeculoꝝ: quis nō timebit te domine ⁊ magnificabit nomē tuū? q: tu ſolus pi⁹/ qm̄ oēs gētes veniēt ⁊ adorabūt in ꝯſpectu tuo/ qm̄ iudicia tua iuſta ſunt alleluia. ps. Magr. Orō.

Deus qui fidelium mētes vnius efficis volūtatis: da populis tuis id amare qđ p̄cipis/ id deſiderare qđ ꝓmittis: vt inter mundanas varietates ibi nr̄a fixa ſint corda/ vbi vera ſunt gaudia. Per dñz. Proceſſio vt s. In redeūdo de ſcā maria. añ. de ſupra nota. ſꝫ p ordi.

¶ Si feſtū ſcī dunſtani in hac dñica ꝯtige. tūc iſta duo reſpōſoria/ ſcꝫ Si oblitus. Et Viderunt. illo anno p̄termittant. Ad matut. inuita. hy⁹/ añe/ pſalmi/ et ꝟſus: vt ſupra in do.ij.poſt paſcha. ¶ Secundum Johānem.

In illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Vado ad eū qui me miſit: et nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Et reliqua. Homelia venerabil' Bede preſbyteri. Lectio prima.

Sicut ex lectione euangelica fratres chariſſimi audiuimus/ dñs ac redēptoꝛ noſter imminēte ſue paſſiōis articulo/ diſcipulis ⁊ gloꝛiā aſcēſionis qua ipſe poſt moꝛtē ⁊ reſurrectionē erat gloꝛificādus: ⁊ aduētū ſpiritus ſancti quo illi erāt illuſtrādi patefecit. ℟. Si oblitus fuero tui alleluia: obliuiſcatur me dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis/ ſi nō meminero tui alleluia alla. ℣. Super flumina babylonis illic ſedimus et fleuimus/ dum recoꝛdaremur tal ſion. Adhereat. Lectio ſcḋa.

Pat refecit hec inquã: quatenus inſtãte hora paſſionis eiuſdẽ: minꝰ pro illiꝰ morte dolerẽt / quẽ poſt mortẽ ad celos ſublimãdũ nõ dubitarẽt. Minꝰ de ſua deſolatiõe trepidarẽt: q̃ (abeũte licet dño) ſpiritusſãcti grã cõſolãdos ſe eſſe ſperarẽt. ℟. Uiderũt te aque deus viderunt te aque: ⁊ timuerũt. Multitudo ſonitꝰ aquarũ vocẽ dederũt nubes all'a all'a all'a. ℣. Illuxerũt coruſcatiões tue orbi terre: commota eſt ⁊ ꝯtremuit terra. Multitudo. Lectio tertia.

Uado (inq̃t) ad eũ q̃ me miſit: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Ac ſi apte dicat. Reuertor ⁊ aſcẽdo ad eũ qui me icarnari ꝯſtituit. Et tãta tãq; manifeſta erit eiuſdẽ aſcenſionis claritas: vt nemini veſtrum opus ſit interrogare quo vadam: videntibus cunctis quia ad celos pergam. ℟.
3 Dum tranſiſſet. Capitulum.

Jaco. j.c. Omne datũ optimũ ⁊ omñe donũ ꝑfectũ deſurſum eſt / deſcẽdẽs a patre luminũ: apud quẽ nõ eſt trãſmutatio nec viciſſitudinis obumbratio. Hyꝰ. Sermone blãdo. ℣. Surrexit dñs de ſepulchro. An. Uado ad eũ q̃ miſit me: ſed q: hec locutꝰ ſum vobis / triſtitia impleuit cor veſtrum alleluia. Ps. Benedictus. Oro. Deus qui fidelibus. Ad tertiam. cap̃. Omne datum. Ad ſextam. Capitulũ.

vbi § Sit autẽ omnis homo velox ad audiẽdũ: tardus vero ad loquendum / et tardus ad iram. Ad nonam. Capitulum.

Abijcientes omnẽ immũdiciam ⁊ abundantiã malitie / in manſuetudine ſuſcipite inſitum verbũ quod poteſt ſaluare animas veſtras. vbi § Ad veſperas. An. Alleluia. Ps. Dixit dñs. Cap̃m. Omñe datũ. Hyꝰ. Ad cenã. ℣. Mane nobiſcum. An. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadam: niſi ego abiero paraclitus nõ veniet alleluia. Ps. Magnificat. Oro. Deus q̃ fidelibus. He ſequẽtes añe dicũtur ꝑ hebdo. ſup Benedictus. et Magnificat. cũ repetitione earũdẽ qñ de feria agitur. An. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed non poteſtis portare modo: cum autem venerit ille ſpiritus veritatis / docebit vos omnem veritatem alleluia. An. Cum autẽ venerit ille ſpiritus veritatis docebit vos omnẽ veritatẽ: ⁊ q̃ ventura ſunt annunciabit vobis all'a. An. Ille me clarificabit: q: de meo accipiet ⁊ annũciabit vobis all'a. ¶ Feria ſecũda hebd. iiij. incipiant ep'le canonicales ſi a feſto vaca. Si autẽ tũc in prima fer. ſubſequẽ. icipiant ⁊ legant ꝑ totã hebd. in fer. qñ de fer. agit. ℣. Reſurrexit.

Iacobꝰ dei ⁊ dñi nr̃i Lc.i. ieſu xp̃i ſeruus: duodecim tribubus q̃ ſunt in diſperſione ſalutem. Omne gaudium exiſtimate fratres mei cum in tentationes varias incideritis: ſciẽtes q probatio fidei veſtre patientiam operatur. 1 ℟. Narrabo nomen tuum fratribus meis alleluia: i medio eccleſie laudabo te alleluia. ℣. Confitebor tibi in eccleſia magna / in populo graui laudabo. Lc. ij.

PAtientia autē opus ꝑfectum
habeat: vt ſitis ꝑfecti
⁊ integri in nullo deficientes.
Si q̇s autē veſtrum indiget
ſapiētia / poſtulet a deo qui
dat omnibꝰ affluēter et nō impꝛoperat:
3 ⁊ dabitur ei. ℟ In toto
coꝛde meo alleluia: exq̇ſiui te all'a.
Ne repellas me a mandatis tuis all'a
all'a. ℣. In coꝛde meo abſcōdi eloq̄a
tua vt nō peccem tibi. Ne. Lc.iij.

POſtulet autē in fide nihil
heſitans. Qui autem heſitat
ſimilis eſt fluctui maris: qui
a vēto mouetur ⁊ circūfertur.
Non ergo exiſtimet homo ille
ꝙ accipiat aliquid a dn̄o. ℟ In
5 eccleſijs bn̄dicite deo all'a. Dn̄o de
fontibus iſrael Alleluia all'a. ℣ Cantate
dn̄o canticū nouū: cantate dn̄o
omnis terra. Dn̄o. Gloꝛia. Alleluia.

¶ Feria tertia hebdo.iiij. ℣.
Surrexit dn̄s vere. Lectio pꝛima.

VIr duplex aio incōſtans
eſt in omnibus vijs ſuis.
Gloꝛiet autē frater hūilis in exaltatione
ſua: diues autē i humilitate
ſua: quoniā ſicut flos feni
trāſibit. ℟. Hymnū cantate nobis
1 alleluia. Quomodo cātabimus cāticū
dn̄i in terra aliena? alleluia all'a. ℣.
Illic interrogauerūt nos q̇ captiuos
duxerūt nos v̄ba cantionū. Quomō.

EXoꝛtus eſt eñ ſol cū (Lc.ij.
ardoꝛe: ⁊ arefecit fenuꝫ.
Et flos eiꝰ decidit: ⁊ decoꝛ vultus
eius deperijt. Ita et diues
in itineribꝰ ſuis marceſcet. ℟.
2 Deus canticum nouum cantabo tibi
alleluia. In pſalterio decē choꝛdarū
pſallā tibi alleluia all'a. ℣. Qui das
ſalutē regibus / qui redemiſti dauid
ſeruum tuum: de gladio maligno eripe
me. In pſalterio. Lectio tertia.

BEatus vir qui ſuffert tētationē:
quoniā cū pꝛobatus
fuerit accipiet coꝛonā vite:
quā repꝛomiſit deus diligētibꝰ
ſe. Nemo enim cum tētatur dicat
quoniā a deo tētatur. Deus
eñ intētatoꝛ maloꝛum eſt. Ipſe
enim neminē tentat. ℟ Alleluia 5
audiuimus eam in effrata: inuenimꝰ
eam in campis ſilue. Introibimus in
tabernaculum eius: adoꝛabimus in loco
vbi ſteterunt pedes eius. Alleluia
alleluia. ℣. Surge dn̄e in requiē tuā
tu ⁊ arca ſanctificatiōis tue. Introibimꝰ.
Gloꝛia. Alleluia. ¶ Feria.iiij.
hebdo.iiij. ℣. Reſurrexit dn̄s. L.j.

VNuſquiſq; eñ tētatur: a
cōcupiſcētia ſua abſtractus
⁊ illectus. Deinde cōcupiſcētia
cum cōceperit: parit peccatum.
Peccatū vero cū cōſummatum
fuerit: generat moꝛtē.
℟. Deduc me in ſemita mandatoꝛū 1
tuoꝛum all'a: quoniā ipſam volui all'a.
Inclina coꝛ meum in teſtimonia tua
alleluia alleluia all'a. ℣ Auerte oculos
meos ne videāt vanitatem: in via
tua viuifica me. Inclina. Lectio.ij.

NOlite itaq; errare fratres
mei chariſſimi. Omne datum
optimū ⁊ omne donū ꝑfectum
de ſurſum eſt: deſcēdēs a
patre luminū. Apud quē nō eſt
tranſmutatio: nec viciſſitudinis
obumbꝛatio. ℟ Cantate deo
alleluia. Pſalmū dicite ei all'a. ℣. 3
Date gloꝛiā laudi eiꝰ. Pſalmū. Lc.iij.

VOluntarie enim genuit
nos verbo veritatis ſue:
vt ſimus initiū aliq̄d creature

eius. Scitis enī fratres mei dilectiſſimi. Sit aūt oīs homo velox ad audiēdū: tardus aūt ad loquēdū: ⁊ tardus ad iram. ℟. Bonū eſt ꝯfiteri dn̄o alla. Et pſallere Alleluia. ℣. Ad annūciādū mane miſericoꝛdiā tuā: ⁊ veritatē tuā ꝑ noctē. ut. Glia. Alleluia. ¶ Feria. v. ⁊. vj. dicant ℣. ⁊ ℟. ꝑ oꝛdinē ⁊ non fer. Quis aliqđ feſtū in aliqua ꝓdictarū feriarū cōtigerit vnde debeat fieri ſeruit. ita dixiſcet qꝫ ſi in hac hebdo. iiij. fer. vacaue. tunc ℟. Dicant nunc. in hebdoma. ſequentē non differunt: ſed hic dicitur.

A ¶ Dominica quinta poſt paſcha de do. ⁊ pꝛoceſſ. In laudib⁹ oēs
añe dicunt. Ad ſecundas veſpas q̄ erunt de apoſtolis fiat ſolen.
mēo. de do. ⁊ de reſurre. Feria. 2. ad matuti. fiat ꝑmo ſolē. memoꝛ.
de ieiunio: deinde de reſurre. ⁊ miſſa de ieiunio in pꝛoceſſ. dicit.
Ad ſcđas veſpas ſolē. mēo. de ſancta maria cū āñ. Sub tuā. ⁊ de
reſurre. Feria. 3. de ſancta ma. ⁊ mēo. de reſurre. Miſſa do. vꝫ in
pꝛoceſſ. vbi fiat ſtatio. Feria. 4. de cruce. Ad pꝛimas veſpas ſolē.
memo. de mar. ⁊ pꝛoceſſ. ſed nulla mēo. de reſur. Ad matuti. fiat
ſolē. memo. de mar. cum āñ. Luce perpetua. minoꝛ. ⁊ deinde ſolē.
memo. de ieiunio. Miſſa de vigil. dicitur in pꝛoceſſ. Ad pꝛimas
A veſpas de aſcen. fiat ſolen. memo. de cruce. ¶ Dñica. 5. poſt paſc.
de do. ⁊ feſtū ſcti iohannis diffe. in craſti. Ad pꝛimas veſpas in
do. fiat mēo. de apoſtolo: ⁊ pꝛoceſſ. In laudibus oēs añe dicunt.
Feria. 2. de ſancto iohāne epo ⁊ cōfeſſo. om̄ia de cōmuni. Ad matuti.
fiat ſolē. mēo. de ieiunio/ ⁊ de reſur. ⁊ miſſa de iein. vꝫ i ꝓceſ.
Fer. 3. de ſctā ma. Feria. 4. de fe. cū ℟. de. 2. fe. ⁊ ℟. de. 3. et. 4. fe.
ꝑtermittantur: nulla fiat memo. de mar. niſi ad veſpas ⁊ ad matuti.
A de ſancta ma. Miſſa do. vꝫ in pꝛoceſſ. ¶ Dñica. 5. poſt paſc.
de do. ⁊ pꝛoceſſ. In laudib⁹ oēs añe dicunt. Feria. 2. et. 4. de fe.
cū ℟. de. 3. et. 4. fe. ⁊ ℟. Dicant nunc. in eodē anno pꝛetermittatur.
Ad ſecūdas veſpas de aſcēſſione fiat memo. de ſancto dunſta.
4 A ⁊ de virgine ſub ſilentio. ¶ Dñica. 5. poſt paſcha de ſeruit.
do. In laudibus om̄es añe dicuntur. In pꝛoceſſ. ante miſſ. Sedit
angelus. cum ℣. Fer. 2. de fer. cum ℟. de. 4. fe. Feria. 3. de ſancta
maria: ⁊ in. 4. feria dicuntur reſpon. de. 2. fe. cum reſpon. Dicant
nunc. Feria. 5. de aſcenſione/ ⁊ nihil de ſancto vꝛbano. Feſtū
ſancti aldelmi differatur vſqꝫ in ſabbatū. Ad ſecundas veſperas
de aſcēſſione fiat ſolen. memo. de ſancto auguſtino/ cum pleno ſeruitio
A in craſti. Ad ſecūdas veſpas ſancti auguſtini fiat memo. de
ſancto aldelmo ⁊ de octa. ¶ Dñica. 5. poſt paſcha de do. ⁊ memo.
de ſancto. ⁊ pꝛoceſſ. In laudibus omnes añe dicunt. Feria. 3. de
ſancta maria. Feria. 2. et. 4. de fe. cum reſpon. de. 3. et. 4. fer. et
reſpon. Dicant nunc. pꝛetermit. In ſecūda fer. dicitur miſſa de

ieiu.in ꝓceſſ.⁊ nihil de ſancta petronilla niſi memo.ad veſ.⁊ ad
6 B matu.de ſancta maria. ¶ Dominica quinta poſt paſcha de apoſtolo.
⁊ ſolennis memo.de do.⁊ pꝛoceſſ.Feria.2.⁊.4.de fe.cum
reſponſo.de.3.et.4.fer.Ad ſecundas veſperas aſcen.fiat ſolen.
memo.ſub ſilentio de ſancto iohanne apoſtolo cum pleno ſer.in
craſti.Sabbato de ſancto iohanne de beuerlaco epo et confeſſoꝛe
omnia de communi.Ad.2.veſperas que erunt de ſancto iohāne
2 B memor.de aſcen.⁊ nihil de do.neqꝫ pꝛoceſſ. ¶ Dominica.v.poſt
paſcha de do.In lau.omnes ãe dicuntur.Feria.2.et quarta de fe
ria cum reſpon.de.2.et.3.fe.et reſpon.de quarta fe.pꝛetermit.
3 B Miſſa de ieiu.dicitur in ꝓceſ.Feria.iij.de ſancta mar. ¶ Dominica quinta poſt paſcha de do.In laud.omnes ãe dicuntur.Fe.
2.et quarta de fe.cum reſpon.de.3.⁊ quarta fe.⁊ reſpon.Dicant
nunc. pꝛetermit.Fe.v.de aſcen.⁊ nihil de ſancta potentiana:et
feſ.ſancti dunſtani differa.in craſti.Ad ſcđas veſperas de aſcē.
4 B fiat memo.ſub ſilentio de ſancto dunſtano. ¶ Dominica quinta
poſt paſcha de do.In laud.omnes ãe dicuntur Feria.2.de fe.cū
reſpon.de quarta fe.et reſpon.Dicāt nunc. pꝛetermit. Feria.3.
de ſancta maria.Feria quarta de ſancto aldelmo.Ad p̄mas veſ.
fiat memo.de ſancto vꝛbano ⁊ de reſurre.Ad matu.fiat memo.
de ſancto et de ieiu.tantum.Ad ſcđas veſperas aſcen.fiat mēo.
ſub ſilentio de ſancto aldelmo.Feria quinta de aſcen.Ad ſcđas
veſpe.ſolennis memo.de ſancto augu.cum pleno ſerui.in craſti
5 B no et ſolen.memo.de octa.aſcen. ¶ Dominica.v.poſt paſcha de
do.In laudi.omnes ãe dicuntur.Fe.2.et quarta de fe.cum reſpō
ſo.de.3.et quarta fe.Feria.3.de ſancta maria.⁊ memo.de ſancta
petronilla et de reſurre.Feria quarta nihil fiat de.ſ.niſi memor.
ad veſpe.⁊ ad mat.de ſancta ma.⁊ reſpon.Dicant nunc.pꝛeter
6 C mitta. ¶ Dominica.v.poſt paſcha de do.In laudibus omnes ãe
dicuntur.Ad p̄mas veſ.que erunt de apoſtolis:fiat ſolē.memo.
de do.⁊ ꝓceſſ.Ad.2.veſpe.que erunt de cruce fiat ſolen.memo.
de mar.de do.et ꝓceſſ.Nulla memo.de reſurre.Fer.2.de cruce.
Ad matu.fiat ſolen.memo.de mar.⁊ de ieiu.tm̄:⁊ miſſa de ieiu
nio dicitur in ꝓceſ.Ad.2.veſ.ſolen.memo.de ſancta maria cū ā.
Sub tuam Fe.3.de ſancta maria.Fe.quarta de fe.cum reſpon.
de.3.fe.⁊ reſpon.de quarta fe.p̄termit.Miſſa do.in ꝓceſſ.Fer.
quinta de aſcēn.et feſtū.ſ.iohannis euange.differ.vſqꝫ in ſabba
tū.Ad.2.veſpe.de aſcen.fiat memo.de ſancto iohanne de beuer
2 C laco ſub ſilen.cum pleno ſerui.in craſti.oīa de cōi. ¶ Dñica.v.
poſt paſcha de do.In lau.oēs ãe dicūr.Ad.2.veſpe.de do.⁊ nihil de
marty.niſi mēo.ad veſ.et ad matu.de ſctā ma.ſed mēo.de reſur.
ſolen.Fe.2.et quarta de fe.cū reſpon.de ſcđa et.3.fe.⁊ reſpon.

de quarta fe. ꝑtermitta. Fer. 3. de ſancta maria. ¶ Do. 5. poſt pa- 3 C
ſcha de do. In laudi. oēs āe dñr. Fe. 2. de fe. cum reſpon. de. 3. fe.
Feria. 3. de ſancta ma. ⁊ reſpon. de quarta fe. ꝑtermit. Feria. 4.
de ſancto dūſta. Ad matu. mēo. de ſancta potētiana ⁊ de vigi. tā-
tum ⁊ nulla fiat memo. de reſurre. Ad. 1. veſpe. de aſcen. fiat me-
mo. de ſancto dunſtano ſub ſilen. ¶ Do. v. poſt paſcha de do. In 4 C
lau. oēs āe dñr. Fe. 2. de fe. cum ℟. de. iiij. fe. ⁊ miſſa do. dicitur
in ꝓceſſ. Fe. 3. ⁊. 4. de ſancto. In quarta fe. ad matu. fiat ſolen.
memo. de ieiu. ⁊ non de reſur. ⁊ miſ. de vigi. dꝫ in ꝓceſſ. Ad. 1. ve-
ſpe. de aſcen. fiat ſolen. memo. de ſancto augu. ¶ Do. v. poſt pa- 5 C
ſcha de do. In laudibus āe dicunt. Nihil fiat de. ſ. petronilla, ne-
qꝫ de marty. in quarta fe. niſi memo. ad veſpe. et ad matu. de ſan-
cta ma. Fe. 1. ⁊ quarta de fe. cuꝫ ℟. de. 2. ⁊. 3. fe. ⁊ ℟. de quarta
fe. pꝛetermit. Fer. 3. de ſancta maria: ⁊ memo. de ſancto ⁊ de re-
ſur. ¶ Dominica. v. poſt paſcha de do. Ad. 1. veſpe. de ſctō mar- 1 D
co: fiat ſolen. memo. de do. ⁊ pꝛoceſ. In lau. oēs āe dñr. Fer. 2. et
quarta de fe. cum ℟. de. 3. ⁊. 4. fe. Fe. iij. de ſctō vitale cum re-
gimine cho. ⁊ memo. de reſurre. Fer. v. de aſcen. Ad. 2. veſper.
fiat ſolen. memo. de apoſto. cum pleno ſer. in craſti. ¶ Dominica 2 D
quinta poſt paſcha de cruce. Ad ꝑmas veſ. ſolen. memo. de mar.
de do. et ꝓceſſ. Nulla fiat memo. de reſur. Fe. 2. de fe. cum reſpō.
de. 3. fe. et reſpon. de. 4. fe. pꝛetermit. Feria. 3. de ſancta ma. Fe-
ria quarta de apoſtolo. Ad matu. fiat memor. de vigi. tm̄. Feria
v. de aſcē. Ad. 1. veſ. fiat memo. ſub ſilen. de apl'o. Ad. 2. veſ. fiat
memo. ſub ſilen. de. ſ. iohanne de beuerlaco ep̄o ⁊ cōfeſ. Fe. 6. de
ſctō iohanne de beuerlaco: oia de cōi. ¶ Do. 5. poſt paſc. de do. et 3 D
mēo. de mar. ⁊ ꝓceſ. In lau. oēs āe dñr. Fe. 2. ⁊. 4. de fe. cum ℟.
de. 3. ⁊. iiij. fe. ⁊ ℟. Dicant nunc. ꝑtermit. Fer. 3. de ſancta ma.
et memo. de mar. ⁊ de reſur. ¶ Do. v. poſt paſcha de do. ⁊ ꝓceſſ. 4 D
In lau. oēs āe dñr. Fe. 2. de fe. cum ℟. de quarta fe. et in quarta
fe. dñr ℟. de. 2. fe. cum ℟. Dicant nunc. ¶ Do. 5. poſt paſcha de 5 D
do. In lau. oēs āe dicunt. Fe. 1. de ſancto aldelmo. ⁊ memo de ſan-
cto/de ieiu. ⁊ de reſur. Ad miſſam non fiat memo. de ieiu. ⁊ miſſa
de ieiu. dicitur in ꝓceſſ. Ad veſper. que erunt de ſancto auguſti.
fiat memo. de ſancto aldelmo cum hac ā. Lux perpetua. maioꝝ.
et de reſurre. Fe. iiij. de vigi. cum ℟. de quarta fe. ⁊ reſpon. Di-
cant nunc. pꝛetermit. ¶ Do. 5. poſt paſcha de do. In lau. oēs āñe 1 E
dñr. Scōe veſpere erunt de ſancto vitale: ⁊ memo. de do. et de re-
ſur. Feria. 2. ad matu. de ſancto: fiat memo. de ieiu. et de reſurre.
Miſſa de ieiu. dicit in pꝛoceſ. in. 2. fe. Feria. 3. de ſancta maria.
Fe. quarta de vigi. cum ℟. de. 3. fe. ¶ Do. 5. poſt paſcha de do. In 2 E
lau. omnes āñe dicuntur. Ad ꝑmas veſ. que erunt de cruce fiat

ſolennis memoꝛia de do. Nulla memo. de reſurrectione nec pro-
ceſ. Feria ſecũda de feria cum reſpon. eiuſdem fer. et reſpon. de
3. et. 4. fe. pꝛetermit. Feria tertia ⁊ quarta de ſancto. Feria. 4.
ad matuti. ſtat memoꝛia de ieiu. et nulla memo. de reſurre. ⁊ miſ
ſa de vigilia dicitur in pꝛoceſ. Ad ṗmas veſperas de aſcen. ſtat
3 E memo. ſub ſilentio de ſancto iohanne epiſcopo. ¶ Dominica q̃n-
ta poſt paſcha de do. In laudibus omnes añe dicuntur. Feria ſe-
cunda et quarta de fe. cum reſpon. de. 3. ⁊. 4. fe. ⁊ nihil de ſanct
niſi ad veſpe. ⁊ ad matu. de ſancta maria. Fer. 3. de ſctã maria.
4 E ¶ Dominica quinta poſt paſcha de do. In laudib⁹ omnes ãe di-
cuntur. Secunde veſpere erunt de ſancto dunſtano. et memo. de
ſancta potentiana/ de do. et de reſur. Feria ſcda ad matuti. mẽo.
de virgine/ de ieiunio/ et de reſurre. ⁊ miſſa de ieiunio dicitur in
pꝛoceſ. Feria tertia de ſancta maria. Feria. 4. de fe. cum reſpõ.
5 E de quarta feria. ¶ Dominica quinta poſt paſcha de do. Ad matu-
tinas ſtat memoꝛia de ſancto vꝛbano cum ã. Lux perpetua. mi-
noꝛ. et de reſur. In laudibus omnes añe dicuntur. Ad ṗmas ve-
ſperas memoꝛia de ſancto vꝛbano cum ãn. Filie hieruſalem. ⁊ p-
ceſ. ⁊ feſtũ ſancti aldelmi differa. vſqꝫ ad tertiã feriã. Feria ſe-
cunda ad matuti. de ſancto augu. ſtat ſolennis memo. de ieiunio
deinde de reſurre. Miſſa de ieiu. dicitur in pꝛoceſ. Ad. 1. veſpas
ſancti auguſtini ſtat ſolennis memoꝛia de ſancto aldelmo ⁊ de re-
1 A ſurre. ¶ Dominica quinta poſt paſcha de do. ⁊ feſ. ſancti vitalis
differa. in craſti. In laudib⁹ omnes ãe dicunt. Feria ſecunda de
ſancto vitale. memoꝛia de ieiu. ⁊ de reſur. Miſſa de ieiu. in pro-
ceſſiõe dr. Feria. iij. de ſancta maria. ⁊ miſſa do. dicitur in pro-
ceſ. Feria quarta de apoſtolis. Ad matutinas ſtat ſolennis me-
mo. de ieiunio: ſed non de reſurre. Miſſa de vigilia dicitur in p-
ceſſione. Ad ṗmas veſperas de aſcen ſtat ſolen. memo. de apoſto-
lis. Feria quinta de aſcen . Ad. ij. veſpas de aſcen. ſtat ſolennis
memoꝛia de cruce ꝓcedendo ad crucem cum ãn. O crux glorioſa.
In redeundo aña de ſancta maria cum oꝛatione. Concede queſu-
mus. Nulla memoꝛia de mar. ad veſperas. Feria. 6. de cruce et
2 A ſolẽnis memo. de marty. et de octa. ¶ Dominica quinta poſt pa-
ſcha de do. In laudibus omnes añe dicuntur. Feria ſecunda de
apoſtolo. et memo. de ieiunio. ⁊ miſſa de ieiunio dr in ꝓceſ. Fer.
tertia de ſancto iohan ne de beuerlaco omnia de communi. Fer.
quarta de vigi. cum vꝭ. de. iij. fer. et reſpon. de quarta fe. ꝑter-
3 A mit. Miſſa do. dicit in ꝓceſ. in. 4. feria. ¶ Dominica quinta poſt
paſcha de do. ⁊ memoꝛia de marty. et proceſ. In laudibus omnes
añe dicuntur. Feria ſecũda et. iiij. de fe. cum reſpon. de ſecũda ⁊
iij. fe. et reſpon. de quarta fe. pꝛetermit. Feria. 3. de ſancta ma.

¶ Dominica quinta poſt paſcha de do. In lau.omnes ãe dicunt 4 A
et memoria de ſancta potentiana et de reſurre. Secũde veſpe.
erunt de ſancto dunſtano ⁊ memo.de do.et de reſurre.Feria.ij.
de ſancto dunſtano ⁊ memo.de ieiunio ⁊ de reſurre.Miſſa de ieiu
nio dicitur in proceſ.Feria tertia de ſancta maria:Feria quarta
de vigi.cum reſpon.de ſecunda fe.et cum reſpon. Dicant nunc.
¶ Dominica quinta poſt paſcha de ſancto auguſtino. Ad p̃mas 5 A
veſperas fiat ſolennis memo.de ſancto aldelmo / de do. et ꝓceſ.
Feria ſcda et quarta de fe.cuꝫ reſpon.de.4.fe.In ſecũda ⁊.4.
fe.dicuntur reſpon.de.2.fe.cum reſpon.Dicant nunc.¶ Domi- 1 G
nica.v.poſt paſcha de do.In lau.omnes añe dicuntur.Ad p̃mas
veſperas fiat ſolen.memo.de ſancto vitale ⁊ proceſ. Feria ſecũ
da et.4.de fe.cũ reſpõ.de ſcda et.iij.fer.et reſpõ.de.4.fe.pre-
termittãtur.Feria.v.de aſcenſione et nihil de marty.Ad ſcdas
veſperas fiat proceſ.ante crucem cum ã.O crux glorioſa.In re-
deundo de ſancta maria cum or.Concede queſumus. Feria ſex-
ta de cruce ⁊ memo.de aſcen.¶ Dominica.v.poſt paſcha de do. 2 G
In laudibus omnes ãe dicuntur:⁊ feſtũ ſancti iohannis differa
tur uſq; in.iij.fer.Secunde veſpere erunt de ſctõ iohanne de be
uerlaco:et memo.de do.et de reſurre.Feria.ij.de ſãcto iohãne
de beuerlaco epiſcopo / oĩa de cõi.⁊ mẽo.de ieiunio et de reſur
rectione.Miſſa de ieiu.dicitur in proceſ.Ad veſperas de apoſto
lo fiat memo.de ſancto iohãne epiſcopo cum añ. Filie hieruſa-
lem. ℣.Gaudete.Feria tertia de apoſtolo:cum memo.de reſur-
rectione. Feria quarta de fe.cum reſpon.de.iij.fe.⁊ reſpon.de
quarta fe.pretermit. et miſſa de.dicit in ꝓceſ.Feria.v.de aſcẽ. 3 G
⁊ nihil de mart.¶ Dominica.v.poſt paſcha de do. In laudi.om
nes ãe dicuntur. Feria ſcda et quarta de fe.cum reſpon.de ter-
tia ⁊ quar.fe.Feria tertia de ſancta maria.⁊ reſpõ.Dicãt nũc. 4 G
pretermitta.¶ Dominica.v.poſt paſcha de do.In laudibus om
nes añe dicuntur.Feria.ij.et quarta de fer. In ſecunda fe.dicũr
reſpon.de quarta fe.⁊ in quarta fer.dicuntur reſpon.de ſecũda
feria cum reſpon.Dicãt nunc. Feria quinta de aſcen.Ad ſecun
das veſperas fiat memoria de ſanctis ſub ſilentio. Feria tertia 5 G
de ſancta maria.¶ Dominica quinta poſt paſcha de do.In lau-
dibus omnes ãe dicuntur.Ad p̃mas veſperas que erunt de feſt.
fiat ſolennis memoria de dominica ⁊ proceſſ.Feria ſcda et quar
ta de fe.cum reſpon.de tertia et quarta fe.et nihil de ſancto ger-
mano niſi memo.ad veſpe.et ad matuti.de ſancta maria.

¶ Dominica quinta ad p̃mas veſperas omnia fiant ſicut in octauis paſc.uſq; ad ãn. ſuper Magnificat.que erit.ãn. Ma gna et mirabilia. Oratio.

DEus a quo bona cūcta ꝓcedūt|largire ſupplicibꝰ tuis vt cogitemus te inſpirāte que recta ſunt: ⁊ te gubernante eadem faciamus. Per dñm. ꝓceſſ. vcs. In redeūdo dicat aīa. de ſancta marꝭ. vt patet ī .in .ij. dominica poſt octa. paſc. Si feſtum ſancti aldelmi in hac die contige. differ. vſq; ad .iij. fer. vacan. et tunc nulla cōmemoꝛ. beate marꝭ. fiat in hac hebdo. Ad matu. inuita. hyꝰ. aīe. pſ. ⁊ ꝟ. ſicut in preceden. medijs die. vcs. nota. eſt. Scdm Johannē.

Cap. xvj. E IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis: ſi qd petieritis patrem in noie meo|dabit vobis. etc. Hom. ven. bede pbri. L. j. Poteſt infirmos mouere auditoꝛes: quomodo in capite lectionis huius euangelice diſcipulis ſaluatoꝛ ꝓmittat. Si quid (inquiens) petieritis patrē in noie meo: dabit vobis. Cum nō ſolum noſtri ſimiles multa que patrem in xp̄i noie videntur petere non accipiant: verūetiam ipſe apoſtolus paulus tertio dominum rogauerit vt a ſe angelus ſathane a quo tribulabatur abſcederet: nec īpetrare potuerit. ℟. Sicut in die. Heb. Lec. ij. Sed huiꝰ motio q̄ſtionis antiquitus iā patrū explanatiōe reſerata eſt: q̄ veraciter intellexerūt eos ſolū in noie ſaluatoꝛis petere|q̄ ea q̄ ad perpetuā ſalutem pertinent petunt. Lectio. iij. Ideoq; apl'm non in noie ſaluatoꝛis petijſſe dicunt vt tētatione careret: quā ob cuſtodiā humilitatis acceperat. Qui ſi hac caruiſſet ſaluus eſſe nō potuiſſet: ipſo affirmante cū ait. Et ne magnitudo reuelationū extollat me: datus eſt mihi ſtimulus carnis mee|angelus ſathane qui me colaphizet. ℟. In reſur. In lau. an. Angelus autē. Et alie aīe que ſequuntur hac die dicuntur. Capitulum.

Jac. j. D Eſtote factoꝛes verbi et non auditoꝛes tm̄ fallentes voſmetipſos: quia ſi qͥs auditoꝛ eſt verbi ⁊ nō factoꝛ|hic comparabitur viro conſideranti vultum natiuitatis ſue in ſpeculo. hyꝰ. Sermōe blando. ꝟ. Surrexit dominus de ſepulchꝛo. A. Vſq; mō nō petiſtis quicq̄: petite ⁊ accipietis all'a. ps. Bñdictꝰ. or. Deꝰ a quo. Memo. de reſurrec. vcs. Ad .j. an. Angelus autē. ps. Deus in noie. an. Te iure. ps. Quicunq; vult. Ad tertiam cap̄m. Eſtote factoꝛes. Ad .vj. Capitulū.

vbi. s Qui aūt perſpexerit in lege perfecte libertatis et permanſerit in ea|nō auditoꝛ obliuioſus factꝰ ſed factoꝛ operis: hic beatus ī facto ſuo erit. Ad nonam Capitulum.

vbi. s Religio munda ⁊ immaculata apud deū et patrem hec eſt: viſitare pupillos et viduas in tribulatione eoꝝ: ⁊ immaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Ad veſpe. an. All'a. ps. Dixit dñs. cap̄. Eſtote factoꝛes. hyꝰ. Ad cenā. ꝟ. Mane nobiſcū. A. Petite ⁊ accipietis vt gaudium veſtrum plenū ſit: ipſe enī pater amat vos: q2 vos me amaſtis et credidiſtis all'a. ps. Magt. or. Deus a quo.

¶ Fer. ij. in rogationib⁹. Ad matu. inuita. hy⁹ / añe / ps / ⁊ ℣⁹ illius ferie: vt ſ. notatum eſt. Euangel'. Secundum Lucaꝫ.

Cap. j. A IN illo tempore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Quis veſtrum habebit amicū: ⁊ ibit ad illum media nocte: ⁊ dicet illi. Amice / commoda mihi tres panes: qm̄ amic⁹ me⁹ venit de via ad me / ⁊ nō habeo qđ ponā ante illum. Et reliqua. Homelia venera. bede pbr̄i. Lcō. j.

Rogat⁹ a diſcipulis ſaluatoꝛ nō modo foꝛmā oꝛandi: ſed et inſtantiā frequētiāq3 tradidit oꝛandi. Amic⁹ ergo ad quē media nocte venitur: ipſe de⁹ itelligitur. Cui in media tribulatione ſupplicare: et tres panes (id eſt intelligentiā trinitatis qua preſentis vite conſolentur laboꝛes) efflagitare debemus. ℟. Narrabo. Require in precedenti hebdoma. Lectio ſecūda.

Amicus qui venit de via: ipſe noſter eſt anim⁹. Qui totiens a nobis recedit: quotiēs ad appetēda terrena ac tꝑalia foꝛis vagatur. Redit ṽo celeſtiq3 alimonia refici deſiderat: cū in ſe reuerſus ſupna ceperit ac ſpūalia meditari. ℟. In toto. lc. iij.

De quo pulchꝛe qui petierat adiungit non ſe habere qđ ponat ante illum. Cū aīe poſt ſeculi tenebꝛas ad deum ſuſpirāti: nihil preter eū cogitare / nihil loqui / nihil libet ītueri. ℟.

In eccleſijs. In laudib⁹. Cħm.

Confitemini alterutrum peccata vr̄a: ⁊ oꝛate ꝓ inuicem vt ſaluemini: multū enī valet depꝛecatio iuſti aſſidua. Jaco. v. D Hoc cp̄m dr̄ ad has mat. tm̄. ℣. Petite et dabitur vobis: querite et inuenietis: pulſate et aperietur vobis alleluia. ps. Benedictus. Oro.

Preſta queſum⁹ om̄s de⁹: vt qui in afflictione nr̄a de tua pietate confidimus / contra omnia aduerſa tua ꝓtectione muniamur. Per do. Hec oꝛ. dicit' ad has mat. tm̄. Ad oēs ṽo alias hoꝛ. cp̄. ⁊ ſuff'. de do. dicunt'. Si aliqđ feſt. ſine regi. cho. hac die vel in vigi. aſcen. do. eue. nihil fiat de feſt. niſi coniunctū fue. feſt. cum regi. cho. tunc fiat memo. de feſt. coniuncto. Si aūt feſt. cū regi. cho. in hac. ij. fe. eue. totum ſer. fiat de feſt. et memo. de ieiu. tm̄ ad matutinas. et expoſitio euangel'. **Quis veſtrum** eo anno pretermittatur: et poſt tertiam dicit' miſſa de feſto in choꝛo. Miſſa vero de ieiunio / ⁊ proceſſio poſt nonam moꝛe ſolito. Hac die erunt veſpere de ſancta maria cum pleno ſeruī. in craſtino ſi a feſ. cum regimine choꝛi vacauer'. et nulla memo. de feria: ſed de aliquo ſancto ſi habeatur: ⁊ de reſurrectione moꝛe ſolito. Si ṽo feſ. cū regi. cho. in. iij. fer. euener'. tunc nulla die ꝑ hanc hebdo. fiat plenū ſeruī. de ſancta ma.

¶ Fe. iij. ad veſpe. Añ. Ecce nūc palā loq̄ris ⁊ ꝓuerbiū nullum dicis: nūc ſcim⁹ q2 ſcis oīa / ⁊ nō eſt opus tibi vt quis te interroget alleluia. Ps. Magnificat. Oro dñicalis. ¶ Feria. iiij. in vigil̃. aſcen. dñi. Ad matut. inuitato. hyꝰ| añe| ⁊ pſalmi illius ferie: vt ſupra notatū eſt. Vꝰ. Surrexit dñs vere. ¶ Scḋm Johannem.

Cap. xvij. A

IN illo tēpore. Subleuatis ieſus oculis in celū: dixit. Pater venit hora: clarifica filiū tuū | vt filius tuus clarificet te. Et reliqua Sermo ex cōmētario bti auguſtini epi. Lc. j.

Clarificatū a patre filiū ſcḋm formā ſerui quē pater ſuſcitauit a mortuis: ⁊ ad ſuā dexterā collocauit: res ipſa indicat | et nullus ambigit chriſtianꝰ ℟. Hymnum cantate. Lectio ſecūda.

SEd quoniā non tantū dixit pater clarifica filium tuū: ſed addidit etiam vt filius tuus clarificet te: merito q̄ritur quomodo patrē clarificauerit filius| cū ſempiterna claritas patris nec diminuta fuerit in forma humana: nec augeri potuerit in ſua perfectione diuina. ℟. Deus canticum. Lectio tertia.

SEd i ſeipſa claritas p̄ris nec augeri nec minui poteſt. Apud hoies autē procul dubio minor erat| quādo in iudea tātūmodo deus notus erat: necdū a ſolis ortu vſq; ad occaſum laudabant pueri nomen dñi. Nūc autē quia ꝑ euangelium chriſti factū eſt vt ꝑ filium pater innoteſceret gētibus: profecto patrē clarificauit et filius. ℟. Alleluia. Audiuimus. Require hec tria ℟ia in. iij. fer. precedētis hebd̄. Si hec. iij. ℟. in p̄cedēti hebd̄. dicta fuerint ⁊ ℟. Dicant nunc. dictū nō fuerit: tūc in hac die ſit tertiū ℟. Dicāt nūc q̄ redēpti ſunt allā. A dño allā. Vꝰ. Quos redemit de manu inimici: de regionibꝰ congregauit eos. A dño. Gloria pri. Allā. Si autē oia hiſtoria ferialia in p̄cedēti hebd̄. et in ſcđa feria rogationum dicta nō fuerint: tūc ℟. Dicāt nūc eo anno oino p̄termittat̃. Qđ ſi feſtū cū regimine chori in. ij. fe. rogationū celebratū fuerit: tūc Vꝰ Reſurrexit dñs. et ℟. Narrabo. et ℟. In toto. et ℟. In eccleſijs. hac die dicātur niſi ℟. Deduc. ⁊ ℟. Cātate. ⁊ ℟. Bonū eſt. in hebd̄. p̄ced. nō fuerint cātata: tūc eo hac die dicūtur: quia nō omittuntur. In laudibus. Capitulū.

Ac 4.

MUltitudinis credentiū erat cor vnum ⁊ aia vna: nec quiſq; eor̄ q̄ poſſidebat aliquid ſuū eſſe dicebat| ſed erant illis oia cōmunia. An. Clarifica me pater apud temetipſum claritate quam habui priuſq; mūdus fieret alleluia. Ps. Benedictus. Oratio.

PReſta q̄ſumꝰ omīps deus: vt nře mētis intētio quo vnigenitus filius tuus dñs noſter veture ſolēnitatis glioſus auctor ingreſſus eſt ſemꝑ intēdat: ⁊ quo fide ꝑgit cōuerſatiōe ꝑueniat. Per eūdē. Hec oro di hac die ad oēs hor. Mēo. de ſcā maria An. Paradiſi porta. Ps. Poſt partum. oro. Famulor̄ tuor̄. deſ oro. Oīps ſempiterne. Deinceps vero non dr̄ oro Gratiā tuam. vſq; ad aduētū dñi: ſed eiꝰ loco ſam ad cõpletō. ꝙ ad ꝓceſſ. dicetur oꝛo Cõcede q̄ſumus miſericoꝛs deus. Memo. de oībus ſanctis. An. Sancti tui dñe. vel ā. Sācti ⁊ iuſti. ℣. Uox letitie. oꝛo. In firmitatem. vel oꝛo. Uide dñe. Et tunc qn̄ fit mēo. de ſctā ma. vel de oībus ſanctis ad veſ. vel ad matutiū. dñr oꝛones ꝑdicte. Nulla fiat mēo. de cruce ad h̄as matuti. nec abhic vſqꝫ ad Deus omniū. Ad tertiā cp̄. Multitudinis credētiū. Ad ſextā Caplm̄

Uirtute magna reddebāt apoſtoli teſtimoniū reſurrectionis ieſu chriſti dñi noſtri: et gratia magna erat in oībus illis. Ad nonam Capitulum.

Quotquot poſſeſſoꝛes agroꝛum aut domoꝝ erāt/ vēdētes afferebant pꝛecia eorum que vēdebant: ⁊ ponebant ante pedes apoſtoloꝝ: diuidebatur autem ſingulis pꝛout cuiqꝫ opus erat. Si aliqđ feſtū cum regimine cho. i in hac vigi. eue. non differat: ſed ad matut. tm̄ fiat mēo. de vigi. Tn̄ ad ꝑmas veſ. nulla fiat mēo. de feſt. Miſſa vero de feſt. poſt tertiā dicit. Miſſa autē de vigi. ad ꝓceſſio. ſcilicet vbi fiat ſtatio ⁊c. ¶ In vigilia aſcē. dñi ad veſpas ſuꝑ ps an. Nō vos relinquā oꝛphanos allā: vado ⁊ venio ad vos allā: ⁊ gaudebit coꝛ veſtrum alleluia. ps. Niſi dñs edificauerit. ⁊ ceti ꝑi feſt.

Pꝛimū quidē ſermonem Cp̄. feci de oībus o theophile q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere: vſqꝫ in diē qua ꝑcipiēs apoſtolis ꝑ ſpm̄ ſctm̄ quos elegit aſſumptus eſt. ℟. Non conturbet coꝛ veſtrū: ego vado ad patrē/ ⁊ dum aſſumptus fuero a vobis mittam vobis alleluia. Spiritum veritatis: et gaudebit coꝛ veſtrū Alleluia. ℣. Ego rogabo patrē et aliū paraclitū dabit vobis. Spm̄. Gloꝛia. Alleluia. Hy⁹.

Eterne rex altiſſime/ redēptoꝛ ⁊ fideliū: quo moꝛs ſoluta deperit/ datur triūphus gratie.

Scandēs tribunal dextere/ patris poteſtas omniū: collata ieſu celitus/ q̄ nō erat humanit⁹.

Ut trina rerū machina/ celeſtium terreſtrium/ ⁊ infernoꝝ cōdita: flectāt genu iā ſubdita.

Tremunt vidētes angeli/ verſa vice moꝛtalium: culpat caro purgat caro/ regnat deus dei caro.

Tu eſto noſtrum gaudiū/ qui es futurus pꝛemium: ſit noſtra in te gloꝛia/ per cuncta ſemper ſecula.

Gloꝛia tibi domie/ q̄ ſcādis ſupꝛa ſydera: cū patre ⁊ ſācto ſpiritu/ i ſempiterna ſecula. Amē.

Iſti duo v̄ſus in fine oīm hym. eiuſdē metri dicant̄ vſqꝫ ad pēte. niſi in hym. Impleta ſunt. ſcilicet ad ꝑmas veſ. inuētiōis ſctē crucis: qn̄ infra octa. aſcē. dñi celebꝛat̄: ⁊ niſi in cōmemo. beate marie: tūc em̄ dicet̄ Gloria tibi domine qui natus. poſt ꝑdictū ℣. Tu eſto. ℣ Aſcendens chꝛiſtus in altū. ℟ Captiuā duxit captiuitatem. An. Pater manifeſtaui nomen tuum hominibus quos dediſti mihi: nunc autē pꝛo eis rogo non pꝛo mundo: quia ad te vado alleluia.

ps. Magnificat. oro. Preſta q̄s omñs deus. vt͡s ad matutinas. Ad cõpleto. añ. Alleluia. vt ſ. ps. Cū inuocarē. cp. Tu in nobis. hy⁹. Jeſu nr̄a redēptio. ꝟ. Cuſtodi nos. an. Alleluia. Aſcendens chriſtus in altū. ps. Nūc dimittis. que hec oia ad cõpleto. poſt pſalē. ¶ In die aſcēſionis dñi ad matutī. inuitat. Alleluia chriſtum aſcendentem in celum Venite adorem⁹ alleluia. ps. Venite. hy⁹. Eterne rex altiſſime. In primo nocturno ā. Eleuata eſt magnificentia tua ſuper celos deus alleluia. ps. Dñe dñs noſter. an. Dominus in templo ſancto ſuo: dñs in celo all'a. ps. In dño cõfido. aña. A ſummo celo egreſſio eius et occurſus ei⁹ alleluia. ps. Celi enarrāt. ꝟ⁹. Eleuata eſt magnificētia tua. ℟. Sup celos deus alleluia. Lectiones legant in cappis ſericis.

¶ Secundum Marcum.

Cap. vlt. C

IN illo tēpore. Recūbētibus vndecim diſcipulis apparuit illis ieſus: et exprobrauit incredulitatē illorum ꝛ duritiam cordis: q2 his qui viderāt eū reſurrexiſſe nō crediderant. Et reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lectio prima.

Quod reſurrectionē dñicā diſcipuli tarde crediderūt: non tam illorum infirmitas q̄ noſtra (vt ita dicā) futura firmitas fuit. Ipſa nāq3 reſurrectio illis dubitantibus p multa argumenta mōſtrata eſt. Que dum nos legentes agnoſcimus: quid aliud q̄ de illorum dubitatione ſolidamur? Minus enim mihi maria magdalena p̄ſtitit q̄ cito credidit: q̄ thomas q̄ diu dubitauit. Ille etenī dubitādo vulnerū cicatrices tetigit: et de nr̄o pectore dubitationis vuln⁹ amputauit. ℟. Poſt paſſionem ſuā p dies quadraginta apparēs eis ꝛ loquēs de regno dei alleluia. Et vidētibus illis eleuat⁹ eſt alleluia: ꝛ nubes ſuſcepit eū ab oculis eorum alleluia. ꝟ. Et conueſcēs precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederent: ſed expectarent promiſſionem patris. Et videntibus illis. Lectio ſecunda.

AD inſinuandā quoq3 veritatē dñice reſurrectiōis: notandū nobis eſt q̄d lucas referat dicēs. Cōueſcēs precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt. Et poſt pauca. Vidētibus illis eleuatus eſt: ꝛ nubes ſuſcepit eum ab oculis eoꝝ. Notate verba: ſignate myſteria. Cōueſcens eleuat⁹ eſt. Comedit ꝛ aſcēdit: vt videlicet p effectum comeſtiōis / veritas pateſceret carnis. ℟. Omnis pulchritudo domini exaltata eſt ſuper ſydera: ſpecies eius in nubibus celi. Et nomen eius in eternū pmanet alleluia. ꝟ. A ſummo celo egreſſio ei⁹ et occurſus eius vſq3 ad ſummū ei⁹. Et nomen. Lc. iij.

MArcus ſo (priuſq̄ dñs celū aſcēderet) eū de cordis atq3 infidelitatis duritia increpaſſe diſcipulos memorat. Qua in re q̄d aliud cōſiderādū eſt: niſi q2 idcirco dñs tūc diſcipulos increpauit cū eos corporaliter reliq̄t: vt verba q̄ recedēs diceret / in corde audiētium arctius impreſſa remanerēt? Increpa-

ſa igitur eoꝝ duritia: quid admonēdo
dicat audiamus. Euntes
in mundū vniuerſum: predicate
euangeliū omni creature.
3 ℟. Viri galilei quid admiramini aſpicientes
in celum? alleluia. Quēadmodum
vidiſtis eum aſcendentem in
celum: ita veniet. Alleluia alleluia alleluia.
℣. Cumq; intuerent in celū euntem
illuz/ecce duo viri aſtiterūt iuxta
illos in veſtibus albis: qui et dixerunt.
Quemadmodum. Gloria patri.
Alleluia. ℣. Aſcendo ad patrem meū
et patrem veſtrū. ℟. Deum meum ⁊
deū veſtrū alleluia. In laudib⁹. aã.

Viri galilei quid aſpicitis in celū?
1 hic ieſus qui aſſumptus eſt a vobis
in celum/ſic veniet alleluia. ps. Dominus
regnauit. an. Cumq; intuerētur
2 in celum euntem illum: dixerūt
alleluia. ps. Jubilate. an. Eleuatis
3 manibus ferebatur in celum ⁊ benedixit
eis alleluia. ps. Deus deus
meus. an. Exaltate regem regum ⁊
4 hymnum dicite deo alleluia. ps. Benedicite.
an. Videntibus illis eleuatus
5 eſt: ⁊ nubes ſuſcepit eum in celo
alleluia. ps. Laudate. cap. Primū
quidem ſermonem feci. hy⁹.

Tu chriſte noſtrū gaudiū/
manēs olympo preditū:
mūdi regis qui fabricā/mūdana
vincens gaudia.

Hinc te precantes queſumus/
ignoſce culpis omnib⁹: ⁊ corda
ſurſū ſubleua/ad te ſuꝑna grã.

Et cū rubente ceperis/clarere
nube iudicis: penas repellas
debitas/reddas coronas ꝑditas

Tu eſto noſtrum gaudiū. Gloria
tibi dn̄e/qui ſcandis. ℣. Aſcēdit
deus in iubilatione. ℟. Et dominus
in voce tube alleluia. aña. Aſcēdo
ad patrem meum et patrem veſtrum:
deum meum et deum veſtrum
alleluia. ps. Benedictus. Oratio.

Concede queſumus omnipotens de⁹: vt qui hodierna
die vnigenitum tuum redēptorem
noſtrum ad celos aſcendiſſe
credimus/ ipſi quoq; mēte
in celeſtibus habitemus. Per
eundem. Ad primā aña. Viri galilei.
ps. Deus in nomine. a. Gratias
tibi. ps. Quicunq; vult. ℟.
Jeſu chriſte. cum alleluia. ℣. Qui
ſedes. Ad terciā aña. Cumq; intuerentur.
ps. Legem pone. capl'm.
Primum quidē. ℟. Eleuata eſt
magnificentia tua Alleluia alleluia.
℣. Super celos deus. Alleluia alleluia.
Gloria. Eleuata. V̄ſus. Aſcendit
deus in iubilatione. Ad ſextā an.
Eleuatis manib⁹. ps. Defecit. cap.

Conueſcens precepit eis Act. ij. A
ab hieroſolymis ne diſcederent:
ſed expectarent promiſſionem
patris: quam audiſtis
(inquit) ꝑ os meū. ℟. Aſcēdit deus
in iubilatiōe Alleluia all'a. ℣. Et dn̄s
in voce tube. All'a. Gl'ia pr̄i. Aſcēdit.
℣. Aſcendēs chriſt⁹ in altū. Ad. ne.
an. Videntib⁹ illis. ps. Mirabilia.

Johānes quidē bapti- cap. Act. j. A
zauit aqua: vos aūt baptizabimini
ſpiritu ſancto/ nō poſt
multos hos dies. ℟. Aſcendens
chriſtus in altum Alleluia alleluia.
V̄ſus. Captiuam duxit captiuitatē.
Alleluia all'a. Gloria patri. Aſcendēs
chriſtus. V̄ſus. Aſcendo ad patrem
meum. Et hoc modo dicuntur hore
per totam octauam/ quando
de aſcenſiōe agit: niſi in dn̄ica.

Ad veſpe. Añ. Uiri galilei. Ps. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. Laudate pueri. In exitu iſrael. Ibi predicti pſalmi cū predicta añ. dicuntur ſingulis diebus per octauas quando de octa. fit ſeruí. cap͞m. Primū quidem. ℟. Ite in orbem vniuerſum: et predicate dicētes alleluia. Qui crediderit ⁊ baptizatꝰ fuerit ſaluꝰ erit. Alleluia allā allā. ℣. Paraclitus autem ſpiritus ſanctus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia/ et ſuggeret omnia quecunqꝫ dixero vobis. Qui credi. Gloria. Alleluia. Hyꝰ. Eterne rex altiſſi. ℣. Aſcendens chriſtus in altum. ℟. Captiuam duxit captiuitatem. Añ. O rex glorie domine virtutum qui triūphator hodie ſuper omnes celos aſcendiſti/ ne derelinquas nos orphanos: ſed mitte promiſſum patris in nos ſpiritum veritatis allā. Ps. Magnificat. Oro. Concede. ¶ Feria. vj. in craſti. aſcenſionis domini: et quotidie per oc. inuita. et hym. ſicut in die aſcenſionis domini dicūtur. Super pſ. Añ. Exaltare domine in virtute tua: cantabimus ⁊ pſallemꝰ allā. Ps. Domine in virtute. Añ. Exaltabo te domine quoniam ſuſcepiſti me allā. pſal. Ip͞m. Añ. Aſcendit deus in iubilatione et dominus in voce tube allā. Ps. Omnes gentes. ℣. Eleuata eſt. Hac die incipiantur actus apoſtolorum: et legantur quotidie per octa. niſi in dominica et in octaua die quandō de aſcenſione legitur. Lectio prima.

Primum quidem ſermonē feci de omnibus (o theophile) que cepit ieſus facere et docere: vſqꝫ in diem qua precipiens apoſtolis per ſpiritum ſanctum quos elegit/ aſſumptꝰ eſt. Quibꝰ et prebuit ſeipſum viuū poſt paſſionem ſuam in multis argumentis: per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno dei. ℟m. Si enim non abiero/ paraclitus nō veniet ad vos: ſi autem abiero/ mittam vobis eum: cum autem venerit/ ille docebit vos omnem veritatem allā. ℣. Non enim loquetur a ſemetipſo: ſed quecunqꝫ audiet loquetur: ⁊ que ventura ſunt annunciabit vobis. Oēm. Lcō. ij.

Et conueſcens precepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt: ſed expectarēt promiſſionem patris: quam audiſtis (inquit) per os meum. Quia iohannes quidem baptizauit aqua: vos autem baptizabimini ſpiritu ſancto/ non poſt multos hos dies. ℟. Aſcendens chriſtꝰ in altum allā: captiuam duxit captiuitatem. Dedit dona hominibus alleluia alleluia. ℣. Aſcendit deus in iubilatione: et dñs in voce tube. De. r. iij.

Igitur qui conuenerāt interrogabant eum/ dicentes. Domine/ ſi in tempore hoc reſtitues regnum iſrael? Dixit autem eis. Non eſt veſtrū noſſe tempora vel momenta q̄ pater poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis virtutē ſuperuenientis ſpiritusſancti in vos. ℟m. Non relinquam vos orphanos alleluia: vado et venio ad vos. Et gaudebit cor veſtrum Alleluia alleluia. ℣. Pacem meam do vobis: pacem relin quo vobis. Et gaud. Gloria. Alleluia. ℣. Aſcendo ad patrem meum. Iſte ℣. dicitur quotidie ante laudes per octa. et in octa. quando de aſcen. agitur. In laudibus quotidie per octa. dicat͛ hec ſola ã. Viri galilei. ps. Dominus regnauit. hym. Primum quidem. et alia cha. hym. et ℣. ſicut in die aſcen. domini quotidie dicãtur per octa. niſi in do. ãn. Euntes in mundum vniuerſum predicate euangelium omni creature allã: qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit ſaluus erit allã: qui vero non crediderit condẽnabitur allã. ps. Benedictus. or. Concede queſumus. Nulla die per octa. fiat memor. de cruce: nec de ſancta maria: neq̃ de omnibus ſanctis: quia chor⁹ regit͛. Si aliqđ feſt. ſine regi. cho. infra oc. ꝯtig. nihil fiat de feſt. niſi tñ mẽo. ad veſ. et ad mat. de die ⁊ ad miſ. ſimilit͛. Qđ ſi feſt. cum regimine cho. infra octa. contige. totum ſer. fiat de feſ. ⁊ memo. de aſcen. etiam in do. ⁊ tunc nihil de do. fiat preter memo. tñ que precedet memo. de aſcen. niſi in octa. die: tunc enĩ totum fiat ſer. de oc. et feſ. diff. in craſti. niſi in craſti. ſequatur aliquod aliud feſt. cum regimine cho. tunc enĩ p̃mum feſ. non diffe. ſed in illo anno omino pretermittat͛ niſi duplex feſt. fuerit/ tũc enĩ totũ fiat de feſt. ⁊ de octa. tñ memo. Qđ ſi vero fit ſeruit. de aliquo ſcõ infra oc. extra do. nihilomin⁹ ſeruet͛ ordo ſuus. et ℟. de. vj. fer. ⁊ de ſab. in fe. ſequẽ. ita q̄ in. ij. fe. dñr ãe et ℟. de. vj. fe. ſi vaca. deinde per ordi. Ad veſ. ã. Dixit dñs. chm. Primum quidem. hy⁹. Eterne rex altiſ. ℣. Aſcendẽs xp̃s. ãn. Rogabo patrem meum et alium paraclitum dabit vobis allã. ps. Magt. or. vt ſ. Hoc eodẽ mõ dicant͛ veſ. quotidie per octa. niſi in do. ad ij. veſ. ita tñ q̄ ãe ſup Magt. varient͛. Sabba. ad mat. ã. Nimis exaltatus es allã: ſup celos de⁹ allã. ps. Dñs reg. exl. ã. Domin⁹ in ſyõ allã: magn⁹ ⁊ excelſus allã. ps. Dñs regnauit iraſcã. ã. Dominus in celo allã parauit ſedẽ ſuã allã. ps. Bñdic. j. ℣. Eleuata eſt magnificentia. Lectio prima.

ET eritis michi teſtes in
hieruſalẽ ⁊ in omni iudea ⁊ ſamaria: ⁊ vſq̃ ad vltimũ terre.
Et cum hoc dixiſſet videntibus
illis eleuat⁹ eſt: ⁊ nubes ſuſce-
pit eum ab oculis eoꝝ. ℟. Exal- 1
tare dñe allã. In virtute tua allã. ℣.
Cantabim⁹ ⁊ pſallem⁹. In. Lec. ij.

CUmq̃ intuerentur in celum euntẽ illũ: ecce duo
viri aſtiterunt iuxta illos in ve-
ſtibus albis qui ⁊ dixerunt. Vi-
ri galilei qđ ſtatis aſpicientes
in celũ. ℟. Ponis nubẽ aſcenſum
tuum dñe. Qui ambulas ſup pẽnas 2
ventoꝝ allã. ℣. Qui facis angelos
tuos ſpũs/ ⁊ miniſtros tuos ignẽ vrẽ-
tem. Qui ambulas. Lectio tertia.

HIc ieſus qui aſſumpt⁹ eſt
in celũ: ſic veniet queadmodũ vidiſt eũ euntẽ in celũ.
Tũc reuerſi ſunt hieroſolymã
a mõte qui dicit͛ oliueti: ſabba-
ti habens iter. ℟. Non conturbe- 3
tur. Require in vigi. aſcen. do. ad

[illegible]

veſpas.ān. Niſi ego abiero paraclitus non veniet ad vos:dum autem aſſumptus fuero mittam vobis cum alleluia. ps. Bñdict9. [illegible] vt ſupra.

Si aliquod feſtum cū regi.chori in hoc ſabba.ꝯtigerit: veſpe erunt de feſto / et memo.cū de octa. ⁊ nihil de dñica.

1 A ¶ Dominica infra octa.aſcen.de ſancto iohāne de beuerlaco: ola
de cōmuni.Reſpōſoriū.3.a duobus cantet. Ad p̄mas veſpas fi
at memo.de apoſtolo ⁊ de aſcen. Nulla memo.de dñica/neqꝫ pro
ceſſ.Ad matut.fiat memo.de do. et de aſcen. nulla do.dicitur in
2 A cap̄.cū Alleluia. Regnabit. Feria.6.de ſancta maria.¶ Dñica
infra octa.aſcen.de do. Ad p̄mas veſpas nulla memo.de do.neqꝫ
3 A proceſſ. ¶ Dñica infra octa.aſcen.de do.Ad p̄mas veſpas nulla
memo.neqꝫ proceſſ.Fer.5.de [illegible]a.aſcen. Ad p̄mas veſpas et ad
matut.fiat memo.de ſancto vrbano:⁊ nihil de ſancto aldelmo i hoc
anno.Scđe veſpe erūt de ſancto auguſtino:⁊ ſolē.memo.de octa.
4 A ¶ Dñica infra octa.aſcen.de do.Ad p̄mas veſpas q̄ erunt de ſctō
aldelmo/fiat memo.de ſancto germano/⁊ de aſcē.nulla mēo.de do.
neqꝫ proceſſ.Ad matut.fiat mēo.de ſancto/⁊ de aſcen. Ad ſcđas
veſpas de do.fiat mēo.de aſcē. Feria.5.de aſcē.⁊ memo.de ſancto.
5 A Feria.6.de ſancta maria:⁊ mēo.de marty. ¶ Dñica infra octa.
aſcen.de do.Ad p̄mas veſpas nulla mēo.neqꝫ proceſſ.Ad matut.
memo.de aſcen.Ad ſcđas veſpas mēo.de ſanctis/⁊ de aſcen. Fe
1 ria.5.de octa.⁊ memo.de cōfeſſo.Scđe veſpe erūt de octa.⁊ mēo.
de ſctō edmundo ⁊ de mar.Feria.6.de ſctō edmūdo/⁊ mēo.de mar.
B cum ān. Lux perpetua minor. ¶ Dñica infra octa.aſcen.de do.
Ad p̄mas veſpas q̄ erūt de ſctō iohanne fiat mēo.de aſcē. ⁊ nihil
2 B de dñica neqꝫ proceſſ.¶ Dñica infra octa.aſcē.de dñica. Ad pri
mas veſpas nulla fiat memo.neqꝫ proceſſ. Ad matut.⁊ ad ſcđas
veſpas fiat mēo.de aſcē.Feria.5.de octa.aſcē.⁊ mēo.de ſctā poten
tiana.feſtū ſcti dunſtani differat in craſti. Scđe veſpe erunt de
3 B octa.⁊ mēo.de ſctō dunſtano.¶ Dñica infra octa.aſcen.de dñica.
nulla mēo.neqꝫ ꝓceſſ. Ad matut.⁊ ad ſcđas veſp.fiat mēo.de a
ſcen.Fer.5.de ſctō auguſti.⁊ mēo.de octa.ſolēniter.Ad ſcđas ve
ſperas ſolē.mēo.de aſcē.⁊ de ſctā maria:cū ān. Sub tuam.cū ple
4 B no ſerui.in craſti.¶ Dñica infra octa.aſcē.de do.Ad p̄mas veſp.
nulla mēo.neqꝫ proceſſ.Feria.5.de octa.⁊ mēo.de marty.Secū
de veſpe erunt de octa.⁊ mēo.de ſancta maria:cum ān. Sub tuā.
5 B cum pleno ſeruitio in craſtino.¶ Dñica infra octa.aſcen.de dñi
ca.Ad p̄mas veſpas mēo.de mar.ſꝫ nulla mēo. de aſcē.neqꝫ pro
ceſſ.Ad matut.mēo.de feſto/⁊ de aſcē.Fer.5.de octa.⁊ memo.de
mar.tantum.⁊ feſtum ſancti edmundi differatur in craſti. Sab
1 C bato de vigilia:⁊ nihil de ap̄lo eo anno.¶ Dñica infra octa.aſcē.

de dñica. Ad ꝑmas veſpas ꝗ erunt de aplis ſtat mẽo. de aſcẽ. ſed
nihil de do. neqꝫ proceſſ. Feria. 5. de octa. Ad ſcdas veſpas memo.
de ſctã maria cũ ãn. Sub tuã. cũ pleno ſerui. in craſti. ¶ Dñica 1 c
infra octa. aſcẽ. de dñica. Ad ꝑmas veſpas nulla mẽo. neqꝫ ꝓceſſ.
Ad matut. ſtat mẽo. de aſcẽ. Feria. 4. de ſctõ dunſtano: ⁊ mẽo. de
ſancta potẽtiana/ ⁊ de aſcẽ. Scde veſpe erunt de octa. ⁊ mẽo. de fe
ſto. Ad ſcdas veſpas mẽo. de ſctã ma. cum ãn. Sub tuam. cũ ple=
no ſerui. in craſti. ¶ Dñica infra octa. aſcẽ. de do. Ad ꝑmas ve=
ſperas nulla mẽo. de do. neqꝫ proceſſ. Feria. 4. de ſancto auguſti. 3 c
et ſolẽ. mẽo. de octa. Fer. 5. de octa. Ad ſcdas veſpas mẽo. de ſan=
cta maria cũ ãn. Sub tuam. ¶ Dñica infra octa. aſcen. de dñica. 4 c
Ad ꝑmas veſpas nulla memo. neqꝫ proceſſ. Feria. 6. de ſctã ma=
ria. ¶ Dñica infra octa. aſcẽ. de do. Ad ꝑmas veſpas nulla mẽo. 5 c
neqꝫ proceſſ. Feria. 4. de ſctõ edmũdo/ ⁊ mẽo. de marty. ⁊ de octa.
Scde veſpe erunt de octa. ⁊ mẽo. de ſctõ edmundo. Fer. 5. de octa.
ſcde veſpe erũt de apoſto. Fer. 6. de aplo. ¶ Do. infra octa. aſcẽ. 1 d
de cruce: ⁊ ſolẽ. mẽo. de marty. ⁊ de aſcẽ. ⁊ ꝓceſſ. Ad matut. ſolẽ.
mẽo. de marty. de do. ⁊ de aſcẽ. in illa do. vꝫ i cap. Ad ſcdas veſp.
que erunt de cruce ſolen. memo. de do. ⁊ de aſcen. Fer. 5. de octa.
Prime veſpe erunt de octa. ⁊ mẽo. de apo. Ad ſcdas veſpas que
erunt de octa. mẽo. de ſancto iohanne de beuerlaco cum pleno ſer
ui. in craſti. oia de cõi vnius cõfeſſo. ¶ Dñica infra octa. aſcen.
de do. Ad ꝑmas veſpas mẽo. de marty. tãtũ/ ⁊ nulla proceſſ. Ad 2 d
matuti. memo. de ſanctis ⁊ de aſcen. Fe. 5. de octa. ſcde veſpe erũt
de octa. ⁊ memo. de ſancta maria cũ ãn. Sub tuam. ¶ Dominica
infra octa. aſcenſionis de dñica. Ad primas veſpas nulla memo. 3 d
neqꝫ ꝓceſſio. Ad matutiñ. memo. de aſcẽ. ¶ Dñica infra octa. a=
ſcenſionis de dñica. Ad matutinas memo. de aſcẽſione. Secũde 4 d
veſpe erunt de ſancto aldelmo: ⁊ memo. de ſanctis/ de do. et de a=
ſcẽſione. Feria tertia de ſancto auguſtino. Ad primas veſperas
memoria de ſancto aldelmo cum ãn. Lux perpetua. maior. et de
octa. Feria ſexta de ſancta maria. ¶ Dñica infra octa. aſcẽſiõis 5 d
de dñica. Ad primas veſpas memoria de ſancta petronilla tãtũ:
et nulla proceſſio. Ad matutinas memoria de virgine ⁊ de aſcẽ.
Feria ſexta de ſancta maria. ¶ Dñica infra octa. aſcẽſionis de do. 1 e
Ad primas veſperas que erunt de cruce: memo. de aſcẽſione tã=
tum: et ãn. et reſponſo: de ſabba. hoc anno pretermittantur. Fe=
ria ſecunda de octa. ãn. et reſponſo. de ſexta feria. Feria ſexta de
ſancta maria. ¶ Dñica ifra octa. aſcẽſionis de dñica. Ad primas 2 e
veſperas nulla memo. neqꝫ proceſſio. Ad matutinas memoria de
aſcẽſione. Ad ſecundas veſperas memoria de marty. et de aſcẽ.
¶ Dominica infra octa. aſcẽſio. de dñica. Ad primas veſp. nulla 3 e

memo. neqꝫ proceſſ. Scđe veſpe erūt de ſctō dunſtano: ⁊ memo.
4 E de virgi. de do. ⁊ de aſcen. Feria. 6. de ſancta maria. ¶ Dñica īfra
octa. aſcen. de ſancto aldelmo. Ad ṗmas veſp. mēo. de ſctō vrbano
et de aſcen. nulla ꝓceſſ. Ad matut. mēo. de ſctis/ de do. ⁊ de aſcē.
Miſſa do. in cħ. dr. ad altā miſſam mēo. de ſctō/ ⁊ de aſcē. tātum.
Ad ſcđas veſpas q̄ erūt de ſctō auguſti. mēo. de ſctō aldelmo cū
ān. Lux ppetua. maior. ⁊ de do. ⁊ de aſcē. Fer. 6. de ſctā maria.
5 E Sabbato de vigi. ℟. Tēpus. Ego rogabo et Si enim. ¶ Dñica
infra octa. aſcē. de do. Ad ṗmas veſpas mēo. de ſancto tm̄: et
nulla ꝓceſſ. Ad matut. mēo. de ſancto/ ⁊ de aſcē. Fer. 6. de ſācta
1 A maria. ¶ Dñica infra octa. aſcē. de do. Ad primas veſpas nulla
mēo. neqꝫ ꝓceſſ. Ad matut. mēo. de aſcē. Scđe veſpe erūt de apoſtolo:
mēo. de do. ⁊ de aſcen. Fer. 2. et. 3. de ſctis: ⁊ mēo. de octa.
2 A Feria. 4. ān. ⁊ ℟. de ſabba. ¶ Dñica īfra octa. aſcē. ad primas
veſpas mēo. de mar. tm̄/ ⁊ nulla ꝓceſſ. Ad matu. mēo. de marty.
3 A et de aſcē. Fer. 6. de ſctā maria. ¶ Dñica infra octa. aſcē. de ſancto
dunſtano. Ad ṗmas veſpas mēo. de ſctā potētiana ⁊ de aſcē.
et nulla ꝓceſſ. 3. ℟. a duob⁹ cantet. ad matu. memo. de ſancta potētiana/
de do. ⁊ de aſcen. Miſſa do. dicit in cħ. ad altam miſſam
mēo. de ſctā potētiana/ ⁊ de aſcē. Sabbato de vigi. ℟. Tēpus.
Ego rogabo. et Si enim. nihil de ſancto aldelmo. et feſtū ſancti
auguſtini differat vſqꝫ ad tertiā feriā poſt feſtū ſancte trinitat.
4 A ¶ Dñica infra octa. aſcē. de ſancto auguſtino. Ad ṗmas veſpas
memo. de ſancto aldelmo cū ān. Lux perpetua. maior. ⁊ de aſcē.
tantū: ⁊ nulla proceſſ. Ad matut. ſolē. mēo. de do. ⁊ de aſcē. Miſſa
dñicalis dicit in cħ. ad altā miſſam memo. de aſcē. ⁊ de omnibus
ſanctis tm̄. Ad ſcđas veſpas mēo: de do. ⁊ de aſcē. Fer. 2. de
ſerui. octa. ān. et ℟. de. 6. fer. Fer. 6. de ſancta maria: et mēo. de
virgi. Sabbato de vigil. ℟. Tēpus. Ego rogabo. et Si enim.
¶ Dñica infra octa. aſcē. de do. Ad ṗmas veſpas nulla mēo. neqꝫ
5 A proceſſ. Ad matu. memo. de aſcē. Fer. 6. de ſctā ma. ¶ Dñica infra
1 G octa. aſcē. de apoſto. ⁊ memo. de aſcē. nulla ꝓceſſ. Ad matut.
memo. de do. ⁊ de aſcē. Miſſa dñicalis dicit in cħ. ad altā miſſaꝫ
memo. de aſcē. ⁊ de oībus ſanctis. Scđe veſpe erunt de ſancto iohanne
epiſcopo ⁊ cōfeſſore: oia de cōmuni. et memo. de apoſto. de
do. ⁊ de aſcen. Feria. 2. de ſancto iohanne de beuerlaco: omnia de
cōmuni. Feria. 3. de ſerui. octa. ān. et ℟. de. 6. fer. Fer. 6. de ſancta
maria. Sabbato de vigi. ℟. Tempus. ¶ Dñica infra octa.
2 G aſcen. de do. Ad primas veſpas nulla memoria/ neqꝫ proceſſ. Ad
matutinas mēo. de aſcē. Feria. 6. de ſancta maria. ¶ Dominica
3 G infra octa. aſcenſionis de do. Ad primas veſpas q̄ erunt de feſt.
fiat memoria de aſcēſione: ⁊ nulla memoria de dñica/ neqꝫ ꝓceſſ.

Feria ſcđa de ſeruī. octa. aſcē ⁊ lc̃. de. 6. fer. Feria quīta de octa. Ad ſecundas veſpas que erunt de octa. memo. de ſancto aldelmo/ ⁊ de ſancto vrbano/ cū pleno ſeruitio in craſtino. Feſtum ſancti auguſtini differatur vſqȝ ad tertiā feriam poſt feſtum trinitatis. ¶ Dominica infra octa. aſcēſio. de dñica. Ad primas veſpas que erunt de ſancto auguſtino: mēoria de aſcenſio. ſolēniter: ſed nulla memoria de dñica/ neqȝ proceſſ. Ad matutinas memoria de aſcēſione. Feria quinta de octa. Secunde vēſpe erunt de octa. et memoria de ſancta maria cū ān. Sub tuam et de marty. ¶ Dominica infra octa. aſcēſionis de dñica. Ad primas veſpas nulla memoria/ neqȝ proceſſ. Feria. 5. de octa. ⁊ ad ſecundas veſpas de octaua fiat memoria de ſancta maria cum ān. Sub tuam. cū pleno ſeruitio in craſtino.

¶ Dñica infra octa. aſcē. dñi. Ad primas veſpas totū fiat ſeruitiū de aſcēſiō. et nihil de dñica: nec etiam memo. Sup pſalmos ān. Viri galilei. Ps. Dixit dominus. cap̄m. Primum quidem. hy⁹. Eterne rex. V⁹. Aſcendens chriſtus in altum. Ān. Dominus quidem ieſus poſtꝙ locutus eſt eis aſcēdit in celum: et ſedet a dextris dei alleluia. Ps. Magnificat. Oro. Concede queſumus. Ad matutinas inuit. hy⁹/ ãe/ pſi/ ⁊ R̃. ſicut i die aſcē. dñi. Euāge. ſcđm iohānē.

In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum venerit paraclitus quē ego mittam vobis a patre ſpiritum veritatis qui a patre procedit/ ille teſtimoniū phibebit de me. Et reliqua. Homelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio prima.

Notandum in primis ꝙ dominus ſpiritum veritatis et a ſe mittendum eſſe teſtatur: ⁊ eundem mox a patre procedere ſubiungit. Non quia idem ſpiritus aliter procedit a patre ꝙ a filio mittitur: aut alio tempore a patre procedit ꝙ cum a filio mittitur. Sed ideo filius eum a ſe mitti/ ⁊ a patre procedere dicit: vt aliam patris/ aliam eſſe ſuam perſonam deſignet: ac in eadē diſtinctiōe pſonarum vnā eſſe operationem/ ac voluntatē ſuam cum patris voluntate et operatione denunciet. R̃. Tempus eſt vt reuertar ad eū qui me miſit (dicit dominus), nolite contriſtari nec conturbetur cor veſtrum. Rogo pro vobis patrem vt ipſe vos cuſtodiat. Alleluia alleluia. V⁹. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Rogo pro vobis. Lectio ſecunda.

Cum enim eiuſdem ſpiritus ſācti gratia datur hominibus: mittitur profecto ſpiritus a patre/ mittit̄ et a filio: procedit a patre/ procedit et a filio: quia ⁊ eius miſſio ipſa proceſſio eſt qua a patre procedit et a filio. Venit et ſua ſponte: quia ſicut coequalis eſt patri ⁊ filio/ ita eandem habet voluntatem cum patre et filio cōmunē.

Spiritus enim vbi vult ſpirat. Et ſicut apoſtolus (numeratis donis celeſtibus) ait. Hec autē omnia operatur vnus atq̄ idē ſpiritus: diuidens ſingulis prout
a vult. Tu autem. ℟. Ego rogabo patrem: ⁊ alium paraclitum dabit vobis vt maneat vobiſcum in eternum. Spiritum veritatis all'a. ℣. Si enim non abiero/ paraclitus non veniet ad vos: ſi autem abiero/ mittam vobis eum. Spiritum. Lectio tertia.

Aduenieus autem ſpiritꝰ teſtimonium perhibuit de domino: quia diſcipulorū cordibus inſpirans omnia que de illo erant ſcienda mortalibꝰ clara illis luce reuelauit. Q(videlicet equalis et conſubſtantialis erat patri ante ſecula: ꝙ cōſubſtantialis factus eſt nobis in fine ſeculorū: ꝙ de virgine ſine pccō natꝰ vixit in mūdo: ꝙ quando voluit moriendo tranſiuit de mundo: ꝙ vere paſſus eſt et mortuꝰ: ꝙ veram carnem in qua paſſus eſt ad celos aſcendēdo leuauit: ⁊ in paterna glorie
b dextera collocauit. ℟. Uiri galilei. ℣. Aſcendo ad patrem meum. In laud. hec ſola ā. Uiri galilei. ps. Dñs regnauit. Capitulū.

1. Pe. 4. B Eſtote prudentes et vigilate in orationibus: ante omnia autem mutuā in vobiſmetipſis charitatem continuā habentes: quia charitas operit multitudinem peccatorū. hyꝰ. Tu chriſte noſtrum. ℣. Aſcendit deus in iubilatione. An. Cum venerit paraclitus quem ego mittam vobis ſpiritum veritatis qui a patre procedit: ille teſtimonium perhibebit de me allā. ps. Benedictus. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus fac nos tibi ſemper et deuotam gerere volūtatem: et maieſtati tue ſyncero corde ſeruire. Per dominum noſtrū. Memo. de aſcen. An. Aſcendo ad patrem. ℣. Aſcendens chriſtus in altum. or. Cōcede queſumus. Ad primā. An. Uiri galilei. ps. Deꝰ in noīe. An. Letare. ps. Quicunq̄ vult. Ad. iij. et ad alias horas. an. ℟. ⁊ ℣. ſicut in die aſcen. domini dicunt cum hac orone. Omnipotēs ſempiterne deus. Ad tertiam cā. Eſtote prudentes. Ad ſextam. Capitulum.

Eſtote hoſpitales inuicē ſine murmuratione: vnuſquiſq̄ enim ſicut accepit gratiam in alterutrum illam adminiſtrantes/ ſicut boni diſpenſatores multiformis gratie dei.

Ad nonam. Capitulum.

Si quis miniſtrat tanq̄ ex virtute quam adminiſtrat deꝰ: vt in omnibus honorificet deus per ieſum chriſtum dominū noſtrum. Ad veſperas. an. Uiri galilei. ps. Dixit dominꝰ. cā. Eſtote prudentes. hyꝰ. Eterne rex. ℣. Aſcendens chriſtus in altum. An. Hec locutus ſum vobis: vt cum venerit hora eorū/ reminiſcamini quia ego dixi vobis allā. ps. Magnificat. oratio. Omps ſempiterne deꝰ. Memoria de aſcenſione. An. O rex glorioſe. ℣. Aſcendit deus in iu. or. Concede queſumus. Si feſtum cum regimine chori i hac dominica euene. totum fiat ſcm ui.de feſt.et tunc in vigi.pente co.dicat̃ p̃mũ ℟. Tẽpus eſt, ⁊c. ℟.q̃ ītitulant̃. ¶ Fe.ij.ad matu.inuita.hym.ã.pſ.℣.⁊℟. ſicut in precedẽ.feria.vj.licet de feſto alicuius ſancti ſeruitium factum fuerit in precedenti ſabbato. Lectio prima.

ET cum introiſſent in cenaculum aſcenderunt vbi manebant petrus ⁊ iohannes/ iacobus et andreas/ philippus et thomas/ bartholome⁹ ⁊ matheus/ iacobus alphei et ſimon zelotes et iudas iacobi. Tu autem domine. Lectio ſecunda.

HI omnes erant perſeuerantes vnanimiter in oratione: cũ mulieribus ⁊ maria matre ieſu ⁊ fratribus eius. In diebus illis exurgens petrus in medio fratrum dixit. Erat autem turba hominum ſimul fere centuʒ viginti. Tu autem. Lectõ.iij.

VIri fratres: oportet impleri ſcripturã quam predixit ſpiritus ſanctus per os dauid de iuda. Qui fuit dux eorum qui cõprehenderunt ieſum: qui cõnumeratus erat in nobis ⁊ ſortitus eſt ſortem miniſterij hui⁹. Añ. Illi autẽ profecti predicauerũt vbiq; domino cooperãte et ſermonẽ confirmante ſequentibus ſignis alleluia alleluia. ps. Benedict⁹. Ad veſ.ã. Euntes in mundum. p. Magnificat. ¶ Feria tertia inuit. hy.ãe.pſ.℣.⁊℟. ſicut in precedẽ.ſabba. Lectio prima.

ET hic quidem poſſedit agrum de mercede iniquitatis: et ſuſpenſus crepuit medius: et diffuſa ſũt omnia viſcera eius. Tu autem. Lectio.ij.

OPortet ergo ex his viris qui nobiſcum ſunt congregati/ in omni tempore quo intrauit et exiuit inter nos domin⁹ ieſus/ incipiens a baptiſmate iohannis vſq; ad diem qua aſſumpt⁹ eſt a nobis: teſtẽ reſurrectiõis eius nobiſcum fieri vnum ex iſtis. Tu autem. Lectio iij.

ET ſtatuerunt duos: ioſeph q̃ vocabatur barſabas/ q̃ cognominatus eſt iuſtus: et mathiã. Et orantes dixerũt. Tu domine qui corda noſti omnium oſtẽde quem elegeris ex his duob⁹ vnum/ accipere locum miniſterij huius et apoſtolatus de quo preuaricatus eſt iudas vt abiret in locum ſuum. Et dederũt ſortes eis: et cecidit ſors ſuper mathiam. Et annumerat⁹ eſt cum vndecim apoſtolis. Tu autem domine. An. Rogabo patrem. ps. Bñdict⁹. Ad veſ. ã. Niſi ego abiero. p. Magñt. ¶ Feria quarta inuitatorium/ hymnus/ añe/ pſalmi/ ℣. et reſpõ. ſicut in vj. fer. preceden. Lectio prima.

DUm complerentur dies pentecoſtes: erant omnes diſcipuli pariter in eodem loco. Et factus eſt repente de celo ſonus tanq̃ aduenientis ſpiritus vehementis: et repleuit totam domum vbi erant ſedentes. Et apparuerunt illis diſpertite lingue ſicut ignis: ſeditq; ſupra ſingulos eorum ſpiritus ſanctus. Tu autem domine miſerere noſtri. Lectio.ij.

Et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto: et ceperunt loqui varijs linguis/ prout ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis. Erant autem in hieruſalem habitantes iudei viri religioſi: ex omni natione que ſub celo eſt. Facta autem hac voce conuenit multitudo et mēte confuſa eſt: quoniam audiebat vnuſquiſqꝫ lingua ſua illos loquentes. ℟. iij.

Stupebant autem omnes et mirabantur: ad inuicem dicentes. Quidnam vult hoc eſſe? Alij autem irridebant dicentes ꝙ muſto pleni ſunt. Stans autem petrꝰ leuauit vocē ſuā: et locutꝰ eſt eis. Viri iudei et q̄ habitatis in hieruſalē/ hoc vobis notum ſit et auribꝰ percipite verba mea. Non enim ſicut eſtimatis hi ebrij ſunt: cuꝫ ſit hora diei tertia. ℟. Illi autē profecti. ps. Benedictꝰ. or. vt ſupra.

¶ In octa. aſcen. domini ad veſperas ſuper pſ. añ. Non vos relinquam. pſal. Niſi dominꝰ edificauerit. et ceteri pſal. fer. cap. ℟. et cetera oia ſicut in primo die ad ꝑmas veſperas cum hac or. Concede queſumꝰ. Ad matutinas inuitato. et cetera omnia ſicut in ꝑmo die. Et ſimilit̃ legantur lec. de expoſi. euangelij. Recumbentibus. ſicut in ꝑmo die. In laudibus omnes añ dicantur. Cetera omnia etiã ad horas: ſicut in die cum añ. Te lu re. et or. Domine ſancte pater. Ad ſecundas veſperas omnia ſiant ſicut in die: preter reſpõ. quod nõ dicetur. Si aliquod feſtum ſimplex cum regimi. cho. hac die contige. differa. vſqꝫ in craſti. veſpe. tamen erũt de oc. et ſolennis memoria de feſto.

¶ Quod ſi feſt. dupl. in oct. die contige. totum ſer. ſiat de feſt. et ſolennis memo. de octa. ad vtraſqꝫ veſpe. et ad matu. et ad miſſam. Ipſa die ad ſecũdas veſperas que erunt de octa. propter aliquod feſt. ſimplex: ſiat ſolennis memo. de ſancta maria cuꝫ pleno ſeruitio in craſti. ſi a feſt. cum regi. cho. vacaue.

¶ Feria. vi. ad veſperas ſuper pſal. añ. Alleluia alleluia alleluia. ps. Confitebor. cap. hyꝰ. et ℣. ſicut in do. ſcilꝫ ad ſecundas veſperas. añ. Hec locutus. ps. Magnificat. or̃o do. dicitur. Memo. de ſancta maria. añ. Paradiſi porta. ℣. Sancta dei genitrix. or. Famulorum. vel or̃o. Omnipotēs ſempiterne deus. Memoria de omnibus ſanctis. añ. In celeſtibus regnis. ℣. Vox letitie. or̃o. Infirmitatem. vel or̃o. Vide dñe.

Sabbato in vigil. penteco. inuitat. Alleluia alleluia alleluia. ps. Venite. hyꝰ. Eterne rex. añ. Alla alla alla. ps. Cantate. ij. Dominus regnauit traſcãtur. Miſericordiam et iudi. ℣. Eleuata eſt. ¶ Secundum Johannem.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me: mãdata mea ſeruate. Et ego rogabo patrem: et alium paraclitum dabit vobis: vt maneat vobiſcum in eternum. Et reliqua. Homelia venerabilis bede. Lectio prima. Ca xiiij

Quia hodie ſancti ſpirit⁹ (fratres chariſſimi) celebram⁹ aduentum: debemus et ipſi congruere ſolemnitati quam colimus. Hoc enim ordine tante feſtiuitatis huius digne gaudia celebramus: ſi nos quoq; (domino opitulãte) aptos reddiderimus ad quos ſpiritus ſanctus aduenire / & in quibus habitare dignetur. Ea ſolummodo ratione aduentui et illuſtrationi ſancti ſpiritus apti exiſtimus: ſi et corda noſtra diuino amore repleta / et corpora ſint diuinis mancipata preceptis. ℟. Nõ cõturbetur. require in vigilia aſcẽſiõis domini ad veſperas. Vel ℟. Tempus eſt. quando non dicitur in do. preceden. Lectio. ii.

Unde et in exordio lectiõis huius euangelice diſcipulis veritas ait. Si diligitis me: mãdata mea ſeruate. Et ego rogabo patrẽ: & alium paraclitum dabit vobis. Paraclitus autẽ cõſolator interpretatur. Et ſpiritus ſanctus recte paraclit⁹ vocatur: quia corda fideliũ ne inter hui⁹ ſeculi aduerſa deficiãt: celeſtis vite deſiderijs ſubleuat ac reficit. ℟. Ego rogabo. require in dñica infra octa. aſcenſionis domini. Lectio tertia.

Sed et nos fratres chariſſimi ſi chriſtũ perfecte diligimus: ita vt eiuſdem dilectionis veritatem mandatorum eius obſeruatiõe prebeam⁹: rogabit etiã pro nobis patrem / et alium paraclitũ dabit nobis. Rogabit patrẽ per humanitatem: q̃ dabit cum patre per diuinitatẽ. ℣. Si enim non abiero. require in craſti. aſcẽ. ℣. Aſcendo ad prẽm. In laud. An. Alleluia alleluia. Ps. Domin⁹ regnauit. Capitulũ.

Act. xix. A

Factum eſt cum apollo eſſet corinthi: & paulus peragratis ſuperioribus partib⁹ veniret epheſum / et inueniret quoſdã diſcipulos. Dixitq; ad eos. Si ſpiritum ſanctum accepiſtis credentes? At illi dixerunt ad eum. Sed neq; ſi ſpiritus ſanctus eſt audiuim⁹. Hy⁹. Tu chriſte. ℣⁹. Aſcendit deus in iubilatione. An. Si diligitis me mãdata mea ſeruate alleluia alleluia alleluia. Ps. Benedictus. Oratio.

Preſta queſumus omnipotens de⁹ vt claritatis tue ſuper nos ſplendor effulgeat: et lux tue lucis corda eorũ qui per gratiam tuam renati ſunt / ſancti ſpiritus illuſtratione cõfirmet. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Hec oratio dicitur ad omnes horas. Memoria de ſancta maria & de omnib⁹ ſanctis ſicut in vigi. aſcen. vrẽ. notatum eſt. Ad ſingulas horas aſte alleluiatice paſchales ſup pſos dicantur. ℟. et ℣. de aſcẽ. dicuntur. Ad. iij. ch. Factũ eſt cum apollo. Ad. vj. Capitulũ.

vbi. s

Iohannes baptizauit baptiſmo penitentie populum / docens in eum qui venturus eſt poſt ipſum vt crederẽt: hoc eſt in ieſum. Ad. ix. cap̃m.

vbi. s

Ingreſſus paulus in ſynagogas cum fiducia loquebatur: per tres menſes diſpu-

tans ꝫ ſuadens de regno dei.
Omnes hore dicantur ante miſ-
ſam. Si in hac vigi. aliqd feſt.
evene. nihil ſtat de feſ. nec poſt
nec ante/ niſi dupl'. feſ. fue. tale
enim differatur poſt feſtū ſan
cte trinitatis: ꝫ ſtatut ibi. ix le.
vt de feſ. dupl'. inter cenam do-
mini et octa. paſche contingē.
prenotatum eſt ibi.

A ¶ In die pentecoſtes et per totam hebdomadam totum ſtat de
A ſolennitate feſti: et nihil in hoc anno de ſancto dunſtano. ¶ In
die pentecoſtes et per totam hebdomadam ſtat ſeruicium de feſ.
et nihil in hoc anno de ſancto aldelmo. Feſtum ſancti auguſtini
3 A differ. vſqꝫ in. iij. feriam poſt feſtum ſancte trinitatis. ¶ In die
pentecoſtes et per hebdomadam totum ſeruicium de ſolennitate
4 A feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingentibus. ¶ In die pente
coſtes ꝫ per totam hebdomadam totum ſeruicium de ſolennita-
5 A te feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingentibus. ¶ In die
pentecoſtes et per totam hebdomadam totum ſeruicium de ſolē-
B nitate feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingentibus. ¶ In die
pentecoſtes et per hebdomadam de ſolennitate feſti: et nihil de
B ſancto dunſtano hoc anno. ¶ In die pentecoſtes et per hebdo. de
ſolennitate feſti: ꝫ nihil de ſancto aldelmo. Feſtum ſancti augu-
ſtini differatur vſqꝫ in tertiam feriam poſt feſ. ſancte trinitat'.
B ¶ In die pentecoſtes ꝫ per totam hebdomadam de ſolennitate
4 B feſti: et nihil de marty. ¶ In die pentecoſtes et per hebdomadā
B de ſolēnitate feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingētib⁹. ¶ In
die pentecoſtes et per hebdomadam de ſolennitate feſti: et nihil
C de ſanctis ibidem contingentibus. ¶ In die pentecoſtes et per
hebdomadam de ſolennitate feſti: ꝫ nihil de ſanctis: et feſtū ſan
cti auguſtini differatur vſqꝫ in tertiam feriam poſt feſtum ſan-
C cte trinitatis. ¶ In die penteco. et per hebdo. de ſolennitate fe-
C ſti. et nihil de feſ. ibidē contingentibus. ¶ In die penteco. et p
hebdomadam de ſolennitate feſti: et nihil de ſanctis ibidem con
4 C tingentibus. ¶ In die penteco. et per hebdomadam de ſolenni-
C tate feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingētibus. ¶ In die pē
teco. et per hebdomadam de ſolennitate feſti: et nihil de ſanctis
D ibidem contingentibus. ¶ In die pētecoſtes ꝫ per hebdomadā
de ſolennitate feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingentibus.
D ¶ In die penteco. et per hebdo. de ſolē. feſti: et nihil de ſancto dū
D ſtano. ¶ In die penteco. et per hebdo. de ſolen. feſti. ꝫ nihil de ſā
cto aldel. ꝫ feſ. ſancti augu. diffe. vſqꝫ in. 3. fe. poſt feſ. ſancte tri.
4 D ¶ In die penteco. et per hebdo. de ſolē. feſ. et nihil de ſanctis ibi
D dem contingen. ¶ In die pen. et per hebdo. de ſolen. feſ. ꝫ nihil
E de feſ. ibidē ꝯtin. ¶ In die penteco. et per hebdo. de ſolen. feſti.

¶In die pente.et per hebdo.de ſolennitate feſti: et nihil de ſan- 2 E
cto dunſtano. ¶In die penteco.et per hebdo.de ſolē.feſ.et nihil 3 E
de ſctis in hac hebdo.cōtingen. Feſtum ſancti auguſtini differa-
tur vſqꝫ in.3.fe.poſt feſ.ſancte trinitatis. ¶In die penteco.⁊ p 4 E
totam hebdo.de ſolen.feſti: ⁊ nihil de ſanctis ibidem contingē.
¶In die pēte.⁊ per hebdo.de ſolē.feſt.et nihil de ſanctis ibidē 5 E
contingen. ¶In die penteco.et per hebdo.de ſolenni.feſ.et ni- 1 F
hil de ſanctis. ¶In die penteco.⁊ per hebdo.de ſolen.feſ.⁊ ni- 2 F
hil de ſancto dunſtano neqꝫ de ſancto aldelmo. ¶In die penteco- 3 F
ſtes ⁊ per hebdo.de ſolē.feſ.et nihil de ſancto aldelmo. Feſ.ſan-
cti auguſti.diffe.vſqꝫ ad.3.fe.poſt feſ.ſancte trini. ¶In die pen- 4 F
teco.et per hebdo.de ſolen.feſ.⁊ nihil de ſanctis. ¶In die pen- 5 F
tecoſtes ⁊ per hebdomadam de ſolennitate feſti: et nihil de ſan-
ctis. ¶In die pentecoſtes et per hebdomadam de ſolennitate fe- 1 G
ſti: et nihil de ſancto dunſtano hoc anno. ¶In die pentecoſtes ⁊ 2 G
per hebdomadam de ſolennitate feſti: ⁊ nihil de ſancto aldelmo:
et feſtum ſancti auguſtini differatur vſqꝫ in tertiam feriā poſt
feſtum ſancte trinitatis. ¶In die pentecoſtes et per hebdoma- 3 G
dam de ſolennitate feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingenti-
bus: et feſtum ſancti auguſtini differatur vſqꝫ in tertiam feriaꝫ
poſt feſtum trinitatis. ¶In die pentecoſtes et per hebdomadā: 4 G
de ſolennitate feſti: et nihil de ſanctis ibidem contingentibus.
¶In die pentecoſtes et per hebdo.de ſolennitate feſ.et nihil de 5 G
ſanctis ibidem contingentibus.

¶In vigilia pēte. Ad.j.veſ. ſup pſ. A. Veni ſancte ſpūs reple tuorum corda fidelium ⁊ tui amoris in eis ignē accende: q̄ per diuerſitatem linguarꝫ multarꝫ gētes in vnitate fidei cōgregaſti all'a al.al. ꝟ. Bñdꝰ. cꝑ.

Act. 2.A DUm cōplerent dies pentecoſtes: erant oēs diſcipuli pariter in eodem loco. ℟. Loquebant varijs linguis apli all'a. Magnalia dei All'a. ꝟ. Repleti ſunt oēs ſpū ſctō ⁊ ceperunt loq. Magnalia. Gloria. Alleluia. Hymnus.

IAm xp̄s aſtra aſcēderat / regreſſus vnde venerat: ꝑmiſſo patris munere / ſanctū daturus ſpiritum.

Solennis vrgebat dies / quo myſtico ſeptemplici orbis volutus ſepties / ſignat beata tēpora.

Dū hora cūctis tertia / repente mundus intonat: orātibus apoſtolis / deum veniſſe nunciat.

De patris ergo lumine decorus ignis almꝰ eſt: quo fida xp̄i pectora calore verbi cōpleat.

Dudū ſacrata pectora / tua repleſti gr̄a: dimitte nūc peccamina / et da quieta tempora.

Sit laus patri cum filio / ſancto ſimul paraclito: nobiſqꝫ mittat filius chariſma ſancti ſpiritus. Amen. Iſti duo

Hoꝰ dicitur in fine omniũ hym. per totam hebdomadã / niſi in hym. Veni creator. ℣. Spiritus dñi repleuit orbẽ terrarũ. ℟. Et hoc quod continet omnia ſciẽtiam habet vocis alleluia. An. Si qs diligit me ſermonem meũ ſeruabit: et pater meꝰ diliget eum et ad eum veniemus et manſionem apud eum faciemus alla. Ps. Magnificat. Ore. Preſta q̃ſumus omps deus. Veſꝫ ad matutinas. Ad cõpletoriũ An. Alleluia alleluia alleluia alla. Ps. Cum inuocarem. Cap. Tu in nobis. Hyꝰ. Saluator mũdi. ℣. Cuſtodi nos. An. Alleluia. Spiritus paraclitꝰ alleluia: docebit vos omnia alleluia. Ps. Nunc dimittis. Ad matut. Inuitato. Alleluia: ſpiritus dñi repleuit orbẽ terrarum. Venite adoremꝰ alleluia. Ps. Venite exultemus. Hyꝰ. Jam chriſtus aſtra. An. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis alleluia alleluia. Ps. Magnus dñs. Ana. Cõfirma hoc deus quod operatꝰ es in nobis a templo ſancto tuo quod eſt in hieruſalem alleluia alleluia. Ps. Exurgat. An. Emitte ſpiritum tuũ et creabuntur: et renouabis faciem terre alleluia alla. Ps. Benedic. ij. ℣. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto. ℟. Et ceperunt loqui alleluia. Lectiões legant in cappis ſericis. ¶ Secundũ Johannem.

ap̃. iij. C In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si qs diligit me: ſermonẽ meum ſeruabit. Et pater meꝰ diliget eũ et ad eũ veniemꝰ / ⁊ mãſionẽ apud eũ faciemꝰ. Et reliqua. Homelia bti Gregorij [illegible] Lc. i.

Libet fratres chariſſimi euãgelice verba lectionis ſub breuitate trãſcurrere: vt poſt diutius liceat in contẽplatione tãte ſolẽnitatis immorari. Hodie nãqꝫ ſpiritus ſanctus repẽtino ſonitu ſup̃ diſcipulos venit: mẽteſqꝫ carnalium in ſui amorem permutauit. Et foris apparẽtibus linguis igneis: intus facta ſunt corda flãmantia. Quia dũ deum in ignis viſione ſuſceperunt: per amorem ſuauiter interarſerunt. Ipſe nãqꝫ ſpiritus ſanctus amor eſt. Vnde ⁊ iohãnes dicit. Deus charitas eſt. ℟. Dũ complerẽtur dies pentecoſtes erant oẽs pariter ſedẽtes alleluia: et ſubito factus eſt ſonus de celo alla. Tanqꝫ ſpiritus torrẽs: ⁊ repleuit totã domũ alleluia alla. ℣. Dũ ergo eſſent diſcipuli in vnum cõgregati ꝓpter metum iudeorum, ſonus repẽte de celo venit ſuper eos. Tanqꝫ. Lectio. ij.

Qui ergo mente integra deũ deſiderat: profecto iã habet quem amat. Neqꝫ enim quiſq̃ poſſet deũ diligere: ſi eũ quẽ diligit non haberet. Sed ecce ſi vniuſquiſqꝫ veſtrũ requiritur an diligat deum: tota fiducia ⁊ ſecura mẽte reſpondet diligo. In ipſo autẽ lectionis exordio audiſtis qd veritas dicit. Si quis diligit me: ſermonem meum ſeruabit. Probatio ergo dilectiõis: exhibitio eſt operis. Hinc in epiſtola ſua idẽ iohannes dicit. Qui dicit ſe diligere deum / et mandata eius non cuſtodit: mendax eſt. Vere deum diligimus: ſi ad mandata eius a

noſtris nos voluptatibus coartamus.
Nã qui adhuc ad illicita
deſideria defluit / ꝑfecto deũ
non amat: quia ei in ſua voluntate
3 tate contradicit. ℟. Repleti ſunt
omnes ſpiritu ſancto: et ceperunt loqui
prout ſpiritus ſanctus dabat eloqui
illis. Et cõuenit multitudo dicentium
alleluia. ℣. Loquebantur varĳs
linguis apoſtoli magnalia dei.
Et conuenit. Lectio tertia.

ET pater me⁹ diliget eũ:
et ad eum veniemus / et
manſionem apud euꝫ faciem⁹.
Pẽſate fratres chariſſimi q̃ta
ſit iſta ſolennitas: habere in cordis
hoſpitio aduentum dei. Certe
ſi domum noſtrã quiſq̃ diues
ac prepotens amicus intraret:
omni feſtinatione domus mundaretur:
nequid fortaſſe eſſet
quod oculos intrantis amici offenderet.
Tergat ergo ſordes
praui operis: qui deo preparat
domum mentis. Sed videre q̃d
veritas dicat. Veniemus: ⁊ manſionem
apud eum faciemus. In
quorũdam etenim corda venit:
et manſionem non facit / quia ꝑ
cõpunctionem quidem dei reſpectum
percipiunt: ſed tentationis
tempore hoc ipſum quod
cõpuncti fuerant obliuiſcũtur.
3 ℟. Spiritus ſanct⁹ procedẽs a throno
/ apoſtolorum pectora inuiſibiliter
penetrauit: nouum ſanctificationis
ſignum. Ut in ore eorum / omniũ genera
naſcerẽtur linguarũ alleluia. ℣.
Aduenit ignis diuinus non comburens
ſed illuminãs: et tribuit eis charismatum
bona. Ut in. Gloria patri.
Alleluia. Hoc ℟. Et tertium per
totam hebdoma. ℣. Emitte ſpiritũ
tuũ et creabunt. ℟. Et renouabis
faciẽ terre alleluia. In laudib⁹ ã.
DUm complerentur dies pentecoſtes 1
erant omnes pariter ſedentes alleluia.
Ps. Dñs regnauit. ã. Spiritus 2
domini repleuit orbem terrarũ
alleluia. Ps. Jubilate deo. aña. 3
Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto et
ceperunt loqui alleluia. Ps. Deus
deus meus. aña. Fontes et omnia 4
que mouentur in aquis hymnum dicite
deo alleluia. Ps. Benedicite.
Añ. Loquebantur varĳs linguis apoſtoli
magnalia dei alleluia alleluia alleluia. 5
Ps. Laudate dñm de celis.
ca̅pm. Dum cõplerentur. Hy⁹.

IMpleta gaudent viſcera /
afflata ſancto ſpiritu: voces
diuerſas intonant / fantur
dei magnalia.

Ex omni gẽte cogniti / grecis
latinis barbaris: cunctiſq; admirantibus
/ linguis loquũtur
omnium.

Judea tunc incredula / veſana
toruo ſpiritu: ructare muſti crapulam
/ alũnos chriſti ꝯcrepat.

Sed ſignis ⁊ virtutib⁹ / occurrit
⁊ docet petrus: falſa proſari
perfidos / iohelis teſtimonio.

Dudum ſacrata pectora. Sit
laus patri. ℣. Loquebantur varĳs
linguis apoſtoli. ℟. Magnalia dei alleluia.
Añ. Accipite ſpiritum ſanctũ:
quorum remiſeritis peccata remittũtur
eis alleluia. Ps. Bñdict⁹. Oro.

DEus qui hodierna die corda
fidelium ſancti ſpirit⁹
illuſtratione docuiſti: da nobis
in eodem ſpiritu recta ſapere:
et de eius ſemper conſolatione

gaudere. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Ad primam añ. Dum complerentur. Ps. Deus in nomine. Añ. Gratias tibi. Ps. Quicunq₃ vult. ℟. Jeſu chriſte. cum alleluia. ℣. Qui ſedes. Ad tertiã. Deus in adiutorium. Septem ſeniores ante altare incipiant hymnum. Hymnus.

Veni creator ſpiritus | mẽtes tuorum viſita: imple ſuꝑna gratia | que tu creaſti pectora.

Qui paraclitus diceris | donũ dei altiſſimi: fons viuus ignis charitas | et ſpiritalis vnctio.

Tu ſeptiformis munere | dextre dei tu digit⁹: tu rite ꝓmiſſũ patris | ſermone ditãs guttura.

Accẽde lumen ſenſibus | infunde amorẽ cordibus: infirma noſtri corporis | virtute firmans perpeti.

Hoſtem repellas longius | pacemq₃ dones protinus: ductore ſic te ꝑuio | vitem⁹ omne noxiũ.

Per te ſciam⁹ da patrem | noſcamus atq₃ filium: te vtriuſq₃ ſpiritum | credam⁹ omni tẽpore.

Sit laus patri cum filio. Hic ordo ſeruetur p ſingulos verſus totius hymni hac die tantum. Reliquis vero diebus videlicet ii. iij. et iiij. fer̃. dicat̃ hymn⁹ Veni creator ſpirit⁹. Ad tertiã loco nec habitu mutato ſine thuri. Ceteris autẽ diebus vt in v. vj. feria | ⁊ ſabba. dicat̃ hymnus. Nunc ſancte nobis. vt deſer. Añ. Spiritus domini. Ps. Legem pone. Capim. Dum complerentur. ℟. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto. Alleluia alleluia. ℣. Et ceperunt loqui. Ps. Loquebantur varijs. Ad ſextam aña. Repleti. Ps. Defecit in ſalu. Capitulũ.

Factus eſt repente de celo ſonus tanq̃ aduenientis ſpiritus vehementis: et repleuit totam domum vbi erant apoſtoli ſedentes. ℟. Loquebantur varijs linguis apoſtoli. Alleluia alleluia. ℣. Magnalia dei. ℣. Spũs dñi repleuit. Ad nonã añ. Loquebantur. Ps. Mirabilia. Capim.

Apparuerunt illis diſpertite lingue tanq̃ ignis: ſeditq₃ ſupra ſingulos eorum ſpiritus ſanctus. ℟. Spiritus domini repleuit orbem terrarum Alleluia alleluia. ℣. Et hoc quod continet omnia ſcientiam habet vocis. ℣. Emitte ſpiritum. Ad veſperas añ. Dũ complerentur. Ps. Dixit dñs. cc. pſal. do. et dicantur cum predicta añ. per totã hebdo. Capim.

Conuenit multitudo ⁊ mẽte confuſa eſt: quoniã audiebat vnuſquiſq₃ lingua ſua illos loquentes. Hoc cap. dicat̃ quotidie ad veſpas p hebdo. ℟. Spiritus ſctũs ꝓcedẽs a thr̃o. Hym⁹.

Beata nobis gaudia | anni reduxit orbita: cum paraclitus ſpiritus | effulſit in diſcipulos.

Ignis vibrante lumine | lingue figuram detulit: verbis vt eſſent proflui | et charitate feruidi.

Linguis loquuntur omnium | turbe pauent gentilium: muſto madere deputant | quos ſpirit⁹ repleuerat.

Patrata ſunt hec myſtice | pas

ſche peracto tēpore: ſacro dierū nūero/ quo lege fit remiſſio.

Te nunc deus piiſſime/ vultu precamur cernuo: illapſa nobis celitus/ largire dona ſpiritus.

Dudum ſacrata pectora/ tua repleſti gratia: dimitte nunc peccamina/ & da quieta tēpora.

Sit laus patri. ℣. Spiritus dn̄i repleuit. An. Hodie cōpleti ſunt dies pentecoſtes alleluia: hodie ſpiritus ſanctus in igne diſcipulis apparuit et tribuit eis chariſmatum dona: miſit eos in vniuerſum mundum predicare et teſtificari/ qui crediderit et baptizatus fuerit ſaluus erit alleluia. Ps. Magnificat. Oro. Deus qui hodierna. Ad cōpleto. An. Alleluia. Ps. Cum inuocarē. cap. Tu in nobis. Hac die et tribus diebus ſequētibus dr̄ pro hymno.

Alma chorus domini/ nūc pangat nomina ſummi.
Meſſias/ ſoter/ emanuel/ ſabaoth/ adonai.
Eſt vnigenitus/ via/ vita/ manus/ homouſion.
Principium/ primogenitus/ ſapientia/ virtus.
Alpha caput/ finiſq; ſimul vocitatur et eſt oo.
Fons & origo boni/ paraclit⁹/ item mediator.
Agnus/ ouis/ vitulus/ ſerpēs/ aries/ leo/ vermis.
Os/ verbum/ ſplendor/ ſol/ gloria/ lux/ et imago.
Panis/ flos/ vitis/ mons/ ianua/ petra/ lapiſq;.
Angelus & ſponſus/ paſtorq;/ propheta/ ſacerdos.
Athanatos/ kyrios/ theos/ et pantoncraton/ iſus.
Saluificet nos/ ſit cui ſecla p̄ omnia doxa. Amē.

In reliquis diebus dicitur hy⁹ Saluator. ℣. Cuſtodi nos. An. Alleluia ſpiritus paraclitus. Ps. Nunc dimittis.

¶ Feria .ij. inuitato. hym. de pſalmi et ℟. ſicut in die pentec. dicantur. Similiter fiat ſingulis diebus per hebdomadam.

¶ Euangel. Scd̄m Johannē.

IN illo tempore. Dixit ieſus cuidam principi phariſeorum. Caſ. iij. Sic deus dilexit mundum vt filium ſuum vnigenitū daret: vt omnis qui credit in ipſum non pereat/ ſed habeat vitam eternam. Et reliqua. Sermo et commenta. beati auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

Ergo quantum in medico eſt/ ſanare venit egrotum. Ipſe ſe interimit: qui precepta medici obſeruare non vult. Venit ſaluator ſaluare mundum. Quare ſaluator dictus eſt mūdi: niſi vt ſaluet mundum/ non vt iudicet mundum? ℟. Apparuerunt apoſtolis diſpertite lingue tāq̄ ignis alle. Seditq; ſupra ſingulos eorum ſpiritus ſanctus alleluia alleluia. ℣. Loquebātur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. Seditq;. Lectio ſcd̄a.

Saluari nō vis ab ipſo? ex teipſo iudicaberis. Et qd̄ dicā iudicaberis? Vide qd̄ ait. Qui credit i eum nō iudicabit. Qui aūt nō credit: qd̄ dictum putas? Iā (inqt) iudicat⁹ eſt. Nōdū apparuit iudiciū: ſz iam factū eſt iudicium. a] ℟. Loquebātur. redite in vigi. pēte. ad veſpas. Lc̄ā. iij.

Nouit eñ dominus qui ſunt eius. Nouit qui permaneant ad coronam: nouit qui permaneant ad flammã. Nouit in area ſua triticũ: nouit et paleã. Nouit ſegetem: nouit ⁊ zizaniam. Jam iudicatus eſt q̃ non credit. Quare iudicatꝰ eſt? Quia non credit in nomine vnigeniti filij dei. ℟. Spiritus ſanctus. ℣. Emitte ſpiritum. Iſte verſus dicitur quotidie ante laudes per hebdoma. In laudibus añ. Dũ complerentur. ps. Dominus regnauit. cap̃m. Factus eſt repente. Hoc cap̃. dicitur quotidie ad laudes et ad. iij. per hebdoma. hyꝰ. Impleta gaudẽt. ℣. Loquebantur varijs. añ. Sic deus dilexit mundum vt filium ſuum vnigenitum daret: vt omnis qui credit in ipſo nõ pereat ſed habeat vitam eternam alleluia. ps. Benedictus. Oratio.

Deus q̃ apoſtolis tuis ſanctum dediſti ſpiritum / cõcede plebi tue pie petitionis effectuꝫ: vt quibus dediſti fidem / largiaris et pacem. Per dominum. in vnitate eiuſdem. Hec oratio dicitur ad omnes horas hac die tantum. Ad alias hor. añ. ℟. ⁊ ℣. ſicut in die pentecoſtes ſingulis diebus per hebdomadam dicuntur cũ proprijs orationibus. Ad. iij. cap̃m. Factus eſt repente. Ad ſextam capitulum. Apparuerunt illis.

Ad nonam. Capitulum.

Act. ij. A

Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto: et ceperunt loqui varijs linguis: prout ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis. Hic ordo capitulorum ad matu. et ad alias horas huiꝰ diei ſeruetur per totam hebdomadã. Ad veſperas omnia fiant ſicut in die pentecoſtes ad ſecũdas veſperas vſq; ad añ. ſuper magnificat. et preter reſpon. quod non dicetur. Similiter fiat per totam hebdomadam. añ. Non eñ miſit deus filium ſuum in mundum vt iudicet mundum: ſed vt mundus ſaluetur per ipſum alleluia. ps. Magnificat. oratio. Deus qui apoſtolis tuis. ¶ Feria tertia.

¶ Secundum Johannem.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amẽ amen dico vobis. Qui non intrat p̲ oſtium in ouile ouium / ſed aſcendit aliunde: ille fur eſt et latro. Et reliqua. Sermo et commentatio beati auguſtini epiſcopi. Lectio prima.

Ouile chriſti eſt eccleſia catholica. Quicunq; in eam intrare voluerit / per oſtium intret: id eſt per chriſtum. Et ipſum verum deum ⁊ verum dei filiũ p̃dicet. Nõ ſolum predicet xp̃m: ſed et chriſti gloriã querat / nõ ſuam. Nã multi querendo gloriam ſuam / oues chriſti ſparſerunt potius q̃ cõgregauerũt. ℟. Aduenit ignis diuinus non cõburens ſed illuminans: non conſumens ſed lucens: et inuenit corda diſcipulorum receptacula mũda. Et tribuit eis chariſmatuꝫ dona allã allã. ℣. Inuenit eos concordes charitate: et illuſtrauit illos inundans diuinitas deitatis. Et tribuit. Lectio. ij.

Humilis eſt enim ianua filiꝰ

dei chꝛiſtus. Ipſe enim dominꝰ
et ſaluatoꝛ noſter exponit quod
pꝛopoſuit/ dicens. Amen amen
dico vobis: quia ego ſum oſtiū
ouium. Per chꝛiſtū fratres intremus/
vt nos intraſſe gaudeamus.
Oēs quotquot venerunt/
fures ſūt et latrones. Venerūt
quaſi pꝛopter me/ ſed nō ex me.
Pꝛophete nō fuerūt fures nec
latrones: qꝛ non ꝓpter illū ſed
2 in illo venerunt. ℟. Diſciplinā
et ſapientiam docebat eos dn̄s allā:
firmauit in illis gratiam ſpiritꝰ ſancti.
Et intellectu adimpleuit coꝛda eorum
allā alleluia. ℣. Spiritus domini
repleuit oꝛbē terrarū: et hoc qđ
continet omnia ſcientiam habet vocis.
Et intellectu. Lectio tertia.

Venturus dominus mittebat
pꝛecones: ſed illoꝛum quos mittebat
coꝛda poſſidebat. Fur nō
venit niſi vt furetur et mactet
et perdat. Ego veni vt vitam
habeant/ id eſt fidem que per dilectionem
operatur. Per quam
fideles in eccleſiam ingrediuntur
vt viuant. Juſtus autem ex
3 fide viuit. ℟. Spiritusſanctus. ℣.
Amen amen dico vobis: qui non intrat
per oſtium in ouile ouiū ſed aſcēdit
aliunde/ ille fur eſt et latro: qui autem
intrat per oſtium/ paſtoꝛ eſt ouiū
alleluia. ℣. Benedictus. Oꝛatio.

Aſſit nobis queſumus domine
virtus ſpiritus ſancti:
que et coꝛda noſtra clementer
expurget: et ab omnibꝰ tueatur
aduerſis. Per do. eiuſdē.
Hec orō dicitur ad oēs hoꝛ. Ad
veſperas A. Ego ſum oſtium dicit
dominus: per me ſi quis introierit/
ſaluabitur et paſcua inueniet alleluia.
ps. Magnificat. Oꝛatio vt ſ.

¶ Fer. iiij. Scđm Johānem.

In illo tempoꝛe. Dixit Jeſus Cap.
diſcipulis ſuis. Nemo vj. E
poteſt venire ad me/ niſi pater
qui miſit me traxerit illum. Et
reliqua. Sermo ex commentario
beati auguſtini epi. Lec. i.

Magna gr̄e commēdatio. Nemo
venit niſi tractus. Quē trahat
et quem non trahat: quare
illum trahat et illum non trahat:
noli velle iudicare ſi non
vis errare. Semel accipe et intellige.
Nondum traheris? oꝛa
vt traharis. Quid hic dicemus
fratres? Si trahimur ad xp̄m:
ergo inuiti credimus/ ergo violentia
adhibetur/ non voluntas
excitatur. ℟. Facta autem hac voce 1
conuenit multitudo/ et mente confuſa
eſt: quia audiebat vnuſquiſqꝫ lingua
ſua Illos loquentes magnālia
dei alleluia alleluia alleluia. ℣. Nonne
ecce omnes iſti qui loquuntur galilei
ſunt? et quomodo nos audiuimꝰ
vnuſquiſqꝫ lingua ſua. Illos. Lec. ij.

Si trahitur (ait aliquis) inuitus
venit. Si inuitus
venit/ nō credit. Si nō credit/
non venit. Non enim ambulādo
ad xp̄m currimꝰ/ ſed credēdo.
Nec moꝛa coꝛpoꝛis/ ſed voluntate
coꝛdis accedimus. Sic ſe
tāgi voluit: ſic tangitur ab eis
a quibus bene tangitur: aſcendens
ad patrem/ manens cum
patre/ equalis patri. ℟. Spūs 2
dn̄i repleuit oꝛbem terrarum. Et hoc
quod continet omnia ſcientiam habet
vocis alleluia alleluia. Verſus.

Omnium eſt em̄ artifex: omnē habēs virtutem: oīa pſpiciēs. Et hoc. l. iij.

Nolite cogitare inuitū trahi. Inuitꝰ trahit animꝰ/ et amore. Da amantē/ et ſentit qđ dico. Da deſiderātē/ da feruētem/ da in iſta ſolitudine peregrinātem atqꝫ ſitientem ⁊ fontem eterne patrie ſuſpirātem. Da talem: et ſentit quod dico. Si aūt frigido loquor: quid loquor? Tales erant illi qui inui
B cem murmurauerunt. ℟. Spiritusſanctus. ℣. Amen amen dico vobis/ qui credit in me habet vitā eternam allā allā. ps. Benedictꝰ. or.

Mentes noſtras queſumꝰ domine paraclitus qui a te procedit illuminet: et inducat in omnem ſicut tuus promiſit filius veritatem. Qui tecum In vnitate eiuſdē. Hec orō dr̄ ad oēs horas. Ad veſpe. Añ. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendi: ſi quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. et panis quē ego dabo caro mea eſt pro mundi vita allā allā. ps. Magnificat. Orō vt s.

¶ Feria. v. Secūdum Lucā.

Cap. ix. A In illo tempore. Conuocatis ieſus duodecim apoſtolis: dedit illis virtutem et poteſtateʒ ſuper omnia demonia: et vt lāguores curarent. Etc.

Sermo ex commentario venerabilis bede preſbyteri. lec. j.

Conceſſa primum poteſtate ſignorum miſit eos predicare regnum dei: vt promiſſorum magnitudinē atteſtaretur etiam magnitudo factorum: fideqꝫ daret verbis virtus oſtēſa: ⁊ noua facerent qui noua predicarent. Unde nunc quoqꝫ cum fidelium numeroſitas excreuit/ intra ſanctam eccleſiā multi ſūt qui virtutū vitā tenent/ ſed ſigna virtutum non habent: quia fruſtra miraculum foris oſtenditur/ ſi deeſt quod intꝰ operetur. Rn̄ que ī ſecunda feria dicunt. l. ij.

Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via: neqꝫ virgaʒ/ neqꝫ perā/ neqꝫ paneʒ/ neqꝫ pecuniā/ neqꝫ duas tunicas habeatis. Solet queri quomodo matheus et lucas commemorauerint dixiſſe dominum diſcipulis ſuis vt nō virgam ferrent: cuʒ dicat marcus/ ⁊ precepit eis ne qđ tollerent in via niſi tm̄ virgā. l. iij.

Quod ita ſoluitur vt intelligamus ſub alia ſignificatione dictam virgam que ſecundū marcum ferenda eſt: ⁊ ſub alia illā que ſecundū matheū ⁊ lucā nō eſt ferenda. Cum em̄ ſecūdum matheum diceret eis (Nolite poſſidere auruʒ neqꝫ argentū/ et cetera.) continuo ſubiunxit. Dignus eſt em̄ operarius mercede ſua. Ubi ſatis oſtendit cur eos hec poſſidere ac ferre noluerit: nō ꝙ neceſſaria non ſint ſuſtētationi huiꝰ vite: ſed quia ſic eos mittebat vt eis hec deberi monſtraret/ ab illis quibꝰ euāgelium credentibꝰ nunciarēt. Añ. Conuocatis ieſus duodecim apoſtolis dedit illis virtutem ⁊ poteſtatem ſuper omnia demonia: ⁊ vt lāguores curarēt: et miſit illos predicare regnum dei: et ſanare infirmos alleluia alleluia. ps. Benedictꝰ. or.

PReſta queſumus omnipotens et miſericoꝛs deus: vt ſpiritusſanctus adueniēs tēplum nos gloꝛie ſue dignanter inhabitando perficiat. Per do. In vnitate eiuſdē. Hec oꝛo dr̄ ad oēs hoꝛ. Ad veſ. An. Egreſſi duodecim apoſtoli circuibant per caſtella: euangelizantes et curantes vbiqꝫ alleluia allā. Ps. Mḡt. Oꝛo vt ſ.

¶ Feria. vj. Secūdū Lucam.

IN illo tempoꝛe. Factum eſt in vna dierum: et ieſus ſedebat docēs. Et reliqua. Sermo ex commentario venerabilis bede pꝛeſbyteri. Lectio. j.

VBi dominus ſedens docuerit quando ſcribis ⁊ phariſeis conſedentibus paralyticum curauit: lucas bꝛeuiandi gratia pꝛeterijt. Sed matheus ⁊ marcus qui eadem narrant: queſtioneꝫ facere videntur. Cū quidē mathe⁹ in ciuitate ſua: marcus in capharnaum hoc eum feciſſe teſtatur. Que queſtio difficilius ſolueretur: ſi mathe⁹ etiā nazareth nominaret. R. que in tertia feria dicuntur. Lectio. ij.

Nūc ergo vel ipſa galilea in q̄ eſt nazareth: intelligenda eſt dicta ciuitas xp̄i. Ad diſtinctionem videlicet tranſmarine regionis geneſarenoꝛum: de qua tranſfretando ſicut mathe⁹ ſcribit venerat galileam. Vel certe ipſa capharnaū ciuitas xp̄i dicta eſt: quam non naſcendo/ ſed virtutibus illuſtrando ſuaꝫ ipſe fecerat. Et ecce viri poꝛtātes in lecto hominem qui erat paralyticus: ⁊ querebant eum inferre ⁊ ponere an̄ ieſū. R. iij.

Curatio paralytici huius: anime poſt diuturnā illecebꝛe carnalis inertiam ad chꝛiſtum ſuſpirantis indicat ſanationem. Que pꝛimo omnium miniſtris qui eam ſubleuent ⁊ chꝛiſto offerant/ id eſt bonis doctoꝛibus qui ſpem ſaluationis opēqꝫ interceſſionis ſuggerāt indiget. An. Factum eſt in vna dierum ⁊ ieſus ſedebat docens: et erant phariſei ſedentes et legiſdoctoꝛes qui venerāt ex omni caſtello galilee ⁊ iudee et hieruſalem: et virtus domini erat ad ſanādū eos allā allā. Ps. Bn̄di⁹. Or.

DA queſumus eccleſie tue miſericoꝛs deus: vt ſpiritu ſancto cōgregata hoſtili nullatenus incurſione turbet᷑. Per dn̄ꝫ. i vnitate eiuſdē. Hec oꝛo dr̄ ad omnes hoꝛas. Ad veſpe. An. Tulit ergo paralyticus lectum ſuum in quo iacebat/ magnificās deū: ⁊ omnis plebs vt vidit dedit laudē deo allā. Ps. Magnificat. Oꝛatio vt ſupꝛa.

¶ Sabbato. S. Lucam.

IN illo tempoꝛe. Surgēs ieſus de ſynagoga: introiuit in domum ſimonis. Socrus autem ſimonis tenebatur magnis febꝛibus. Et reliqua. Homelia ex cōmentario venerabilis bede pꝛeſbyteri. Lectio. j. Cap. 4.10.

SI virum a demonio liberatū moꝛaliter animum ab immunda cogitatione purgatum dixerimus ſignificare: conſequēter femina febꝛibus tenta/ ſed ad imperium domini curata/ carnem oſtendit a concupiſcentie ſue feruoꝛe per continētie pꝛe cepta frenatam. Omnis enim amaritudo et ira et indignatio et clamoꝛ et blaſphemia: ſpiritus immundi feruoꝛ eſt. Fria q̃ in .iiij. fer. dicuntur. Lcõ. ij.

Fornicationẽ vero ⁊ immunditiã / libidinem et concupiſcẽtiam malam / et auaritiam que eſt ſimulacroꝛũ ſeruitus: febꝛẽ illecebꝛoſe carnis intellige. Et rogauerunt illuz pꝛo ea: ⁊ ſtãs ſuper illam imperauit febꝛi: et dimiſit illam. Modo ſaluatoꝛ rogatur: modo vltro curat egrotos: oſtendens ſe contra peccatoꝛum quoq; paſſiones et pꝛecibus ſemper annuere fideliũ: ⁊ ea que ipſi in ſe minime intelligunt / vel intelligẽda dare / vel etiam nõ intellecta dimittere. Iuxta quod pſalmiſta poſtulabat. Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me dñe. Tu autem domine. Lectio. iij.

Et continuo ſurgẽs miniſtrabat illis. Naturale eſt febꝛicitantibus incipiente ſanitate laſſeſcere: et egrotationis ſentire moleſtiam: ſed ſanitas que domini confertur imperio / tota ſimul et ſine moleſtia redit. Nec ſolum ipſa redit: ſed ⁊ tãto roboꝛe comitante / vt his continuo q̃ ſe adiuuerint miniſtrare ſufficiat: et iuxta legis tropologiam membꝛa que ſeruierant immunditie ad iniquitatẽ vt fructum facerent moꝛti: ſeruiant iuſtitie in vitam eternã. An. Veſpere autem facto cum ſol occidiſſet veniebant ad ieſum omnes male habentes: at ille ſingulis manus imponens curabat eos alleluia. ps. Benedictus. Oꝛatio.

Mentibꝰ noſtris queſumꝰ domine ſpiritum ſanctuz benignus infunde: cuius et ſapientia conditi ſumus / ⁊ pꝛouidentia gubernamur. Per dominum. In vnitate eiuſdem. Hec oꝛatio dicitur ad om̃es hoꝛas. ¶ Si aliquod feſtũ in hac hebdom. euenerit / idẽ oꝛdo ſeruetur qui in hebdom. paſchenſi de ieiu. Itaq; completo ſeptiformi feſto pente. ſeptẽ diebꝰ ⁊ octaua die / id eſt prima die do. poſt pente. fiat plenum ſeruicium de ſcã trini. in quo tñ non cãt proceſſ. ad veſ. ante crucẽ ſicut in cet'is ſabbatis per eſtatem.

¶ Pars hyemalis de tempoꝛe
Finit feliciter.

¶ In dñicis diebꝰ a Dñe ne in ira. vſq3 ad .xl. Ad matut. Hyꝰ

Primo dierū omniū quo mūdꝰ extat ꝯditꝰ: vel quo reſurgens conditoꝛ/ nos moꝛte victa liberet.

Pulſis ꝓcul coꝛpoꝛibꝰ/ ſurgamus oēs ocius: ⁊ nocte q̄ramꝰ piū/ ſicut ꝓphetam nouimus.

Noſtras p̄ces vt audiat/ ſuāq3 dexterā poꝛrigat: vt expiatos ſoꝛdibꝰ/ reddat poloꝝ ſedibus.

Vt quiq3 ſacratiſſimo/ huiꝰ diei tēpoꝛe: hoꝛis q̄etis pſallimꝰ/ donis beatis muneret.

Iam nūc paterna claritas/ te poſtulamꝰ affatim: abſit libido ſoꝛdidās/ oiſq3 actꝰ noxius.

Ne feda ſit vel lubꝛica cōpago nr̄i coꝛꝑis: per quē auerni ignibꝰ/ ipſi crememur acrius.

Ob hoc redēptoꝛ q̄s/ vt ꝓbꝛa nr̄a diluas: vite ꝑennis cōmoda/ nobis benigne conferas.

Quo carnis actu exules/ effecti ipſi celibes: vt p̄ſtolamur cernui/ melos canamꝰ gloꝛie.

Gloꝛia tibi dn̄e. ⁊c. Et dicit̄ i oīb hym. eiuſdē metri vſq3 ad puriſi. p̄ter in hym. Deꝰ creatoꝛ. ⁊ poſt puri. Nō dicit̄ ℟ Pꝛeſta pr̄ q̄ Deus oīm. vſq3 ad aduē. tū: tā i dn̄icis q̄ i ferialꝰ. diebus: qñ de dn̄ica vel feria agit̄ dicit̄ ad matu. ſequēs hymnꝰ.

Nocte ſurgentes vigilemꝰ oēs/ ſemꝑ i pſalmis meditemur atq3: viribꝰ totis dn̄o canamus/ dulciter hymnos.

Vt pio regi pariter canētes/ cū ſuis ſāctis mereamur aulā īgredi celi ſil' ⁊ btām ducē vitā

Pꝛeſtet hoc nobis deitas beata patris ac nati pariterq3 ſancti ſpiritus cuius reboat in omni gl'ia mundo. Amen. ps. i.

Beatus vir q̄ nō abijt i cōcilio ipiorū: ⁊ i via pctōꝝ nō ſtetit: et i cathedra peſtilētie nō ſedit.

Sed i lege dn̄i volūtas eius: et in lege eius meditabit̄ die ac nocte.

Et erit tanq̄ lignū qḋ plantatū eſt ſecus decurſus aquarū: qḋ fructū ſuū dabit in tp̄e ſuo.

Et foliū eiꝰ nō defluet: et oia quecūq3 faciet ꝓſperabūtur.

Nō ſic ipij nō ſic: ſ3 tanq̄ puluis quē ꝓijcit vētꝰ a facie terre.

Ideo nō reſurgūt ipij in iudicio: neq3 pctōꝛes i ꝯcilio iuſtoꝝ.

Qm̄ nouit dn̄s viam iuſtoꝝ: et iter impioꝝ peribit. ps. 2.

Quare fremuerūt gētes: et ꝑpl'i meditati ſūt inania.

Aſtiterūt reges terre ⁊ pꝛincipes cōuenerūt in vnū: aduerſus dn̄m/ ⁊ aduerſus xp̄m eiꝰ.

Dirūpamus vincula eoꝝ: et ꝓijciamꝰ a nobis iugū ipſoꝝ.

Qui habitat i celis irridebit eos: ⁊ dn̄s ſubſannabit eos.

Tūc loq̄tur ad eos i ira ſua: ⁊ in furoꝛe ſuo ꝯturbabit eos.

Ego autem conſtitutus ſum rex ab eo ſuꝑ ſyon montē ſanctū eius: p̄dicās p̄ceptū eius.

Dñs dixit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui te.

Poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatem tuam: et poſſeſſionẽ tuam terminos terre.

Reges eos in virga ferrea: ⁊ tanq̃ vas figuli ꝯfringes eos.

Et nũc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite dño ĩ timoꝛe: ⁊ exultate ei cum tremoꝛe.

Appꝛehẽdite diſciplinã neq̃n iraſcat̃ dñs: ⁊ ꝑeat̃ de via iuſta.

Cũ exarſerit in bꝛeui ira ei⁹: beati oẽs q̃ cõfidũt ĩ eo. Ps.iii

Domine quid multiplicati ſunt qui tribulant me: multi inſurgũt aduerſum me.

Multi dicunt anime mee: non eſt ſalus ipſi in deo eius.

Tu aũt dñe ſuſceptoꝛ me⁹ es: gl'ia mea ⁊ exaltãs caput meũ.

Voce mea ad dñz clamaui: ⁊ exaudiuit me de mõte ſctõ ſuo.

Ego doꝛmiui ⁊ ſopoꝛat⁹ ſum ⁊ exurrexi: qꝛ dñs ſuſcepit me.

Nõ timebo milia populi circundantis me: exurge domine ſaluum me fac deus meus.

Qm̃ tu percuſſiſti oẽs aduerſantes mihi ſine cauſa: dentes peccatoꝛum contriuiſti.

Domini eſt ſalus: et ſuper populum tuum benedictio tua.

Nõ dicit̃ ad noct̃. iſte Ps.iiij.

Cum inuocarẽ exaudiuit me deus iuſtitie mee: in tribulatione dilataſti mihi.

Miſerere mei: et exaudi oꝛationem meam.

Filij hoĩz vſq3quo graui coꝛde: vt quid diligitis vanitatẽ: et queritis mendacium?

Et ſcitote q̃m mirificauit dominus ſanctũ ſuum: dñs exaudiet me cũ clamauero ad eum.

Iraſcimini ⁊ nolite peccare: q̃ dicitis in coꝛdib⁹ veſtris: ⁊ in cubilib⁹ veſtris cõpungimini.

Sacrificate ſacrificium iuſtitie et ſperate in dño: multi dicunt quis oſtẽdit nobis bona.

Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui domine: dediſti leticiam in coꝛde meo.

A fructu frumẽti vini et olei ſui: multiplicati ſunt.

In pace in idipſum: doꝛmiam et requieſcam.

Quoniam tu domine ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me.

Nõ dicitur ad noct̃. iſte Ps.v.

Verba mea aurib⁹ ꝑcipe dñe: intellige clamoꝛem meũ.

Intẽde voci oꝛõnis mee: rex meus ⁊ deus meus.

Quoniã ad te oꝛabo dñe: mane exaudies vocem meam.

Mane aſtabo tibi et videbo: q̃m nõ de⁹ volẽs iniq̃tatẽ tu es.

Neq3 habitabit iuxta te malignus: neq3 permanebunt iniuſti ante oculos tuos.

Odiſti oẽs q̃ opant̃ iniq̃tatẽ: ꝑdes oẽs q̃ loquunt̃ mẽdaciũ.

Virum ſanguinũ ⁊ doloſum abominabitur dñs: ego autẽ in multitudine mĩe tue.

Introibo ĩ domũ tuã: adoꝛabo ad tẽplũ ſctm̃ tuũ ĩ timoꝛe tuo.

Dñe deduc me in iuſtitia tua ꝓpter inimicos meos: dirige in conſpectu tuo viam meam.

Qm̃ nõ eſt in oꝛe eoꝛum veritas: coꝛ eoꝛum vanum eſt.

Sepulchꝛum patens eſt gut

tur eorum/linguis ſuis doloſe agebant: iudica illos deus.

Decidāt a cogitationib⁹ ſuis ſecūdum multitudinē impietatum eoruʒ expelle eos: qm̄ irritauerunt te domine.

Et letentur omnes qui ſperāt in te: ineternū exultabūt et habitabis in eis.

Et gl'iabūt i te oēs q̄ diligūt nomē tuū: qm̄ tu bn̄dices iuſto Domine vt ſcuto: bone volūtatis tue coronaſti nos. Ps. vj

Domine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Miſerere mei domine quoniā infirmus ſum: ſana me domine qm̄ conturbata ſunt oſſa mea.

Et aīa mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſq;quo.

Conuertere dn̄e et eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓpter miaʒ tuā.

Quoniā nō eſt in morte qui memor ſit tui: in inferno autē quis cōfitebitur tibi?

Laboraui in gemitu meo lauabo p̄ ſingulas noctes lectum meū: lachrymis meis ſtratuʒ meum rigabo.

Turbat⁹ eſt a furore oculus me⁹: inueteraui inter oēs inimicos meos.

Diſcedite a me oēs q̄ operamini iniq̄tatē: qm̄ exaudiuit dn̄s vocē flet⁹ mei.

Exaudiuit dn̄s deprecationē meā: dn̄s orōnē meā ſuſcepit.

Erubeſcāt & ꝯturbēt vehemēter oēs inimici mei: cōuertant & erubeſcāt valde velocit'. Gloria.

¶ In oīb⁹ dn̄icis dieb⁹ p̄ aduē. vſq; ad nat. dn̄i. In .j. noc. an. Non auferet ſceptrū de iuda & dux de femore ei⁹ donec veniat q̄ mittend⁹ eſt. ¶ In oīb⁹ dn̄icis ab octa. epy. vſq; ad paſſic. dn̄s qn̄ de dn̄ica agit'. In .j. noc. an. Seruite dn̄o i timo. ¶ In oīb⁹ dn̄icis a dn̄ica trinit. vſq; ad aduē. dn̄i qn̄ de do. agit'. In .j. no. an. Vero fidei meritis vocitat' iure beatus: legem qui domini meditatur nocte dieq;. Ps. vij.

Domine deus me⁹ in te ſperaui ſaluū me fac: ex oīb⁹ perſequētibus me & libera me.

Nequando rapiat vt leo animam meā: dum non eſt qui redimat/neq; qui ſaluum faciat.

Dn̄e deus meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniq̄tas in manib⁹ meis.

Si reddidi retribuētibus mihi mala: decidā merito ab inimicis meis inanis.

Perſequatur inimicus aīam meā et cōprehendat et cōculcet in terra vitam meā: & gloriam meam in puluerem deducat.

Exurge dn̄e in ira tua: et exaltare in finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ.

Et exurge dn̄e de⁹ me⁹ in precepto quod mādaſti: & ſynagoga populorum circundabit te.

Et propter hanc in altū regredere: dn̄s iudicat populos.

Iudica me dn̄e ſcd̄m iuſtitiaʒ meā: & ſcd̄ʒ inocētiā meā ſ'r me.

Conſumetur nequitia peccatorū & diriges iuſtum: ſcrutās corda et renes deus.

Iuſtū adiutoriū meū a dn̄o: qui ſaluos facit rectos corde.

De⁹ iudex iuſt⁹ fortis & paties nunq̄d iraſcit' p̄ ſingl'os dies?

Niſi conuerſi fueritis gladiū ſuum vibrauit: arcum ſuū tetendit et parauit illum.

Et i eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardētibꝰ effecit.

Ecce parturit iniuſtitiā cōcepit dolorē: ⁊ peperit iniq̄tatē.

Lacum aperuit et effodit eū: et incidit in foueam quā fecit.

Cōuertetur dolor eius in caput eius: et in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet.

Cōfitebor dn̄o ſcd̄m iuſtitiā eiꝰ: et pſallā noī dn̄i altiſſimi.

Domine dn̄s nr̄: Ps. 8.
q̄ admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra.

Qm̄ eleuata eſt magnificētia tua: ſuper celos.

Ex ore infātiū ⁊ lactētiū ꝑfeciſti laudē ꝓpt̄ inimicos tuos: vt deſtruas inimicū ⁊ vltorē.

Qm̄ videbo celos tuos opera digitorū tuorū: lunam et ſtellas que tu fundaſti.

Quid eſt homo ꝙ memor es eiꝰ: aut filiꝰ hoīs qm̄ viſitas eū

Minuiſti eum paulominꝰ ab angelis gloria et honore coronaſti eum: ⁊ conſtituiſti eū ſuper opera manuū tuarum.

Omnia ſubieciſti ſub pedibꝰ eius oues ⁊ boues vniuerſas: inſuper et pecora campi.

Volucres celi ⁊ piſces mariꝫ: qui ꝑambulāt ſemitas maris

Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuū in vniuerſa t̄ra. p̄.9

Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

Letabor et exultabo i te: pſallam nomini tuo altiſſime.

In cōuertēdo inimicū meū retrorſum: infirmabuntur et peribunt a facie tua.

Qm̄ feciſti iudiciū meū ⁊ cauſam meā: ſedes ſuper thronū qui iudicas iuſtitiam.

Increpaſti gētes ⁊ perijt impius: nomē eoꝝ deleſti ineternum et in ſeculum ſeculi.

Inimici defecerūt framee i finē: ⁊ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti.

Perijt memoria eoꝝ cum ſonitu: et dn̄s ineternū ꝑmanet.

Parauit i iudicio thronū ſuū ⁊ ipē iudicabit orbē t̄re i equitate: iudicabit ppl̄os in iuſtitia.

Et factus eſt dominꝰ refugiū pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione.

Et ſperēt in te qui nouerunt nomen tuum: quoniā nō dereliquiſti querentes te domine.

Pſallite dn̄o q̄ hītat i ſyō: annūciate inter gētes ſtudia eiꝰ.

Quoniā requirens ſanguinē eorum recordatus eſt: non eſt oblitus clamorem pauperum.

Miſerere mei dn̄e: vide humilitatem meā de inimicis meis

Qui exaltas me de portiꝫ mortis: vt annūciem oēs laudationes tuas in portis filie ſyō

Exultabo i ſalutari tuo: infixe ſunt gētes i interitu quē fecerūt.

In laqueo iſto quē abſconderunt: cōprehēſus eſt pes eoꝝ.

Cognoſcetur dn̄s iudicia faciens: in operibus manuū ſuarum cōprehenſus eſt peccator

Conuertant̄ pc̄tōres in infernū: oēs gētes q̄ obliuiſcūt̄ deū

Quoniam non in finem obliuio erit pauꝑis: patiētia pauperum non peribit in finem.

Exurge dn̄e nō ꝯfortet̄ hō: ſu

dicent gentes in cõſpectu tuo.

Cõſtitue dñe legiſlatorē ſup eos: vt ſciãt gentes qm̃ hoĩes ſunt.

Ut quid domine receſſiſti lõge: deſpicis i opportunitatibus in tribulatione.

Dum ſuperbit impius incenditur pauper: comprehendunt in conſilijs quibus cogitant.

Qm̃ laudat pctõr i deſiderijs aĩe ſue: ⁊ iniquus benedicitur.

Exacerbauit dñz pctõr: ſcdm multitudinē ire ſue nõ queret.

Nõ eſt deꝰ in ↄſpectu eiꝰ inq̃nate ſunt vie illius in oĩ tpe.

Auferunt iudicia tua a facie eiꝰ: oĩm iĩimicoꝝ ſuoꝝ dñabit.

Dixit enim in corde ſuo: non mouebor a generatione in generationem ſine malo.

Cuius maledictiõe os plenū eſt et amaritudine et dolo: ſub lingua eius labor et dolor.

Sedet i iſidijs cū diuitibꝰ in occultis: vt iterficiat inocētē.

Oculi eius in pauperē reſpiciunt: inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiat vt rapiat pauperē: rape pauperē dū attrahit eū.

In laqueo ſuo hūiliabit eū: inclinabit ſe ⁊ cadet cū dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde ſuo oblitus eſt deꝰ: auertit faciē ſuam ne videat in finem.

Exurge dñe deꝰ ⁊ exaltet manꝰ tua: ne obliuiſcaris pauperꝝ.

Propt̄ qd irritauit ipiꝰ deū: dixit eni i corde ſuo nõ requiret.

Uides quoniam tu laborem et dolorem conſideras: vt tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt paup: orphano tu eris adiutor.

Contere brachiū pctõrꝭ ⁊ maligni: q̃ret pctm̃ illiꝰ ⁊ nõ iueniet.

Dñs regnabit ieťnū ⁊ i ſclm ſcli: peribitꝭ gẽtes de terra illiꝰ.

Deſiderium pauperum exaudiuit dñs: preparationem cordis eorum audiuit auris tua.

Iudicare pupillo et hūili: vt nõ apponat vltra magnificare ſe homo ſuper terram. Ps.10.

In dño cõfido quomodo dicitis anime mee: trãſmigra in montem ſicut paſſer.

Quoniã ecce pctõres intenderunt arcū: parauerũt ſagittas ſuas in pharetra: vt ſagittent in obſcuro rectos corde.

Qm̃ que perfeciſti deſtruxerunt: iuſtus autem quid fecit?

Dominꝰ in tẽplo ſancto ſuo: dominus in celo ſedes eius.

Oculi eiꝰ i pauperē reſpiciũt: palpebre eiꝰ interrogãt filios hoim.

Dñs interrogat iuſtum ⁊ impiū: qui autē diligit iniquitatē odit animã ſuam.

Pluet ſup pctõres laqueos/ ignis/ ſulphur/ ⁊ ſpiritus procellarū: pars calicis eorum.

Qm̃ iuſtꝰ dñs ⁊ iuſtitias dilexit: equitatē videbit vultꝰ eiꝰ.

Gľia. Per aduen. ã. Erit ipſe expectatio gẽtiū: laudabitqꝫ vino ſtolã ſuã: ⁊ ſãguĩe vue palliū ſuū. ¶ Ab octa. epy. vſqꝫ ad paſ. vo. ã. Dñe deꝰ meꝰ in te ſperaui. Per eſtatē. ã. Iuſte deꝰ iudex fortꝭ patienſqꝫ benignꝰ: iteſpantes muni miſerãdo fideles.

Saluū me fac dñe Ps.11. qm̃ defecit ſctũs: qm̃ diminute ſūt ṽitates a filijs hoīꝫ

Vana locuti ſunt vnuſquiſqꝫ ad ꝓximū ſuum: labia doloſa in corde ⁊ corde locuti ſunt.

Diſꝑdat dñs vniuerſa labia doloſa: ⁊ linguā magniloquā.

Qui dixerunt linguā noſtram magnificabim⁹ labia noſtra a nobis ſunt: q̄s noſter dñs eſt?

Propt miſeriā inopū ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dñs.

Ponam in ſalutari: fiducialiter agam in eo.

Eloquia domini eloquia caſta argētum igne examinatū: ꝓbatum terre purgatū ſeptuplū.

Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cuſtodies nos: a gñatiōe hac ī eternū.

In circuitu impij ambulant: ſcd̄m altitudinē tuā multiplicaſti filios hominum. Ps. xii.

Vſqꝫquo dñe obliuiſceris me in finē: vſqꝫquo auertis faciem tuam a me.

Quādiu ponam cōſilia in aīa mea: dolorē in corde meo ꝑ diē.

Vſqꝫquo exaltabitur inimic⁹ meus ſuper me: reſpice ⁊ exaudi me domine deus meus.

Illumīa ocl'os meos ne vnq̄ obdormiā in morte: neq̄n dicat inimic⁹ me⁹ ꝓualui aduerſ⁹ eū.

Qui tribulāt me exultabūt ſi motus fuero: ego autem in miſericordia tua ſperaui.

Exultabit cor meū ī ſalutari tuo/cātabo dño q̄ bona tribuit mihi: ⁊ pſallā noī dñi altiſſimi.

Ps. xiij.

Dixit inſipiēs in corde ſuo: non eſt deus.

Corrupti ſūt et abomiabiles facti ſūt ī ſtudijs ſuis: nō eſt q̄ faciat bonū/nō eſt vſqꝫ ad vnū.

Dñs de celo ꝓſpexit ſup filios hoim: vt videat ſi eſt intelligens/aut requirens deum.

Oēs declinauerūt ſimul inutiles facti ſunt: nō eſt q̄ faciat bonum/non eſt vſqꝫ ad vnum.

Sepulchꝛū patens eſt guttur eoꝝ/linguis ſuis doloſe agebāt: venenū aſpidū ſub labijs eoꝝ.

Quoꝛū os maledictiōe ⁊ amaritudie plenū ē: veloces pedes eoꝝ ad effundēdum ſanguinē.

Contritio et ifelicitas in vijs eoꝝ: ⁊ viā pacis nō cognouerūt nō eſt timoꝛ dei ante ocl'os eoꝝ.

Nōne cognoſcēt oēs qui operant iniquitatē: qui deuoꝛant plebem meā ſicut eſcā panis?

Deū nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timoꝛe vbi nō erat timor.

Qm̄ dñs in gñatiōe iuſta eſt: cōſiliū inopis cōfudiſtis: qm̄ domin⁹ ſpes eius eſt.

Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael: cū auerterit dñs captiuitatem plebis ſue: exultabit iacob ⁊ letabit iſrael. Ps. xiiij.

Domine q̄s habitabit ī tabernaculo tuo: aut q̄s requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine macula: et operatur iuſtitiam.

Qui loquitur veritatē in corde ſuo: q̄ nō egit dolū ī ligua ſua.

Nec fecit ꝓximo ſuo malū: et oppꝛobꝛiū nō accepit aduerſus ꝓximos ſuos.

Ad nihilū deduct⁹ ē in ꝯſpectu ei⁹ malign⁹: timētes autē dñm glꝛificat.

Qui iurat ꝓximo ſuo et nō decipit: q̄ pecuniā ſuā non dedit ad vſuram: ⁊ munera ſuper innocentē nō accepit.

Qui facit hec : nõ mouebit in eťnũ. Gloria. Per aduẽ. añ. Pulchriores ſũt oculi ei⁹ vino: ⁊ dẽtes ei⁹ lacte candidiores. ℣. Ex ſyõ ſpecies decoris ei⁹. ℟. De⁹ nr̃ manifeſte veniet. ❡ Per oct. epy. vſq; ad paſ. do. añ. Reſpice et exaudi me dñe deus me⁹. ℣. Memor fui nocte nois tui dñe. ℟. Et cuſtodiui legẽ tuaʒ. Per eſtatẽ. añ. Surge ⁊ ineťnũ ſerua munimie ſacro: cuſtodiq; tuos aſtripotẽs famulos. ℣. Mẽor fui nocte nois tui dñe. Pſ. xv.

Conſerua me dñe qm̃ ſperaui i te: dixi dño de⁹ me⁹ es tu: qm̃ bonoꝝ meoꝝ non eges.

Sctis q̃ ſunt in ťra ei⁹: mirificauit oẽs volũtates meas i eis.

Multiplicate ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt.

Nõ cõgregabo cõuẽticula eorũ de ſanguinibus: nec memor ero nominũ eorũ ꝑ labia mea.

Dñs pars hereditatis mee et calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatem meam michi.

Funes ceciderunt michi in preclaris: etenĩ hereditas mea preclara eſt michi.

Benedicã dñm q̃ tribuit michi intellectũ: inſuꝑ ⁊ vſq; ad noctẽ increpuerunt me renes mei.

Prouidebam dominũ in conſpectu meo ſemper: quoniam a dextris eſt michi ne cõmouear.

Propter hoc letatum eſt cor meũ ⁊ exultauit lingua mea: inſuꝑ ⁊ caro mea requieſcet in ſpe.

Quoniã non derelinques animã meam in inferno: nec dabis ſanctũ tuũ videre corruptionẽ.

Notas michi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cũ vultu tuo: delectatiões in dextera tua vſq; in finẽ. Gloria pri. ❡ Dñicis dieb⁹ ꝑ aduẽ. vſq; ad natiuit. dñi. In .ij. noct. añ. Bethleem nõ es minima in principibus iuda: ex te enĩ exiet dux qui regat populũ meũ iſrael: ipſe enim ſaluũ faciet ppl'm ſuũ a peccatis eorũ. ❡ Dieb⁹ dñicis ab oct. epy. vſq; ad paſ. do. In .ij. noc. añ. Bonoꝝ meoꝝ nõ idiges: in te ſperaui cõſerua me dñe. ❡ Aliꝭ dieb⁹ ab oct. trin. vſq; ad aduen. dñi. In .ij. no. añ. Nature genitor ꝯſerua morte redemptos: facq; tuo dignos ſeruitio famulos. Pſ. xvi.

Exaudi dñe iuſticiã meam: intẽde deprecationẽ meã.

Auribus ꝑcipe orationẽ meã: non in labijs doloſis.

De vultu tuo iudiciũ meũ ꝓdeat: oculi tui videant equitates.

Probaſti cor meũ et viſitaſti nocte: igne me examinaſti: ⁊ nõ eſt inuenta in me iniquitas.

Ut nõ loquatr os meum opera hoim: ꝓpter ṽba labiorũ tuorum ego cuſtodiui vias duras.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt non moueantur veſtigia mea.

Ego clamaui quoniã exaudiſti me deus: inclina aurem tuã michi: et exaudi verba mea.

Mirifica miſericordias tuas: qui ſaluos facis ſperãtes in te.

A reſiſtẽtibus dextere tue cuſtodi me: vt pupillam oculi.

Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a facie impioꝝ q̃ me afflixerũt.

Inimici mei aĩam meã circũſederũt adipẽ ſuũ concluſerũt: ore

Os eoꝛũ locutũ eſt ſuperbiam.

Pꝛoiicientes me nunc circumdederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad pꝛedam: ⁊ ſicut catulus leonis habitãs in abditis.

Exurge domine pꝛeueni eũ ⁊ ſupplanta eum: eripe animam meam ab impio / frameã tuã ab inimicis manus tue.

Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eoꝝ: de abſcõditis tuis adimpletꝰ eſt vẽter eoꝛũ.

Saturati ſũt filijs: ⁊ dimiſerũt reliquias ſuas paruulis ſuis.

Ego aũt i iuſticia appebo in cõſpectu tuo: ſatiaboꝛ cũ appuerit glŕia tua. Gloria. ¶ Per adue. a. Ecce virgo ɔcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ emmanuel. Poſt oct. epy. vſq3 ad paſ. dñi. a. Inclina dñe aurẽ tuã mihi: ⁊ exaudi vba mea. Per eſtate. a. Pectoꝛa nr̃a tibi tu conditoꝛ oꝛbis adure / igne pio purgãs atq3 cremãdo pbãs. P̃s. 17

Diligam te dñe foꝛtitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ liberatoꝛ meꝰ.

Deus meus adiutoꝛ meus: ⁊ ſperabo in eum.

Pꝛotectoꝛ meus ⁊ coꝛnu ſalutis mee: et ſuſceptoꝛ meus.

Laudans inuocabo dominũ: et ab inimicis meis ſaluꝰ ero.

Circundederunt me doloꝛes moꝛtis: et toꝛrentes iniquitatis conturbauerunt me.

Doloꝛes iferni circũdederũt me p̃occupauerũt me laq̃i moꝛtis.

In tribulatiõe mea inuocaui dñm: ⁊ ad deum meũ clamaui.

Et exaudiuit de tẽplo ſcõ ſuo vocẽ meã: ⁊ clamoꝛ meꝰ in cõſpectu eiꝰ introiuit in aures eiꝰ.

Cõmota ẽ ⁊ ɔtremuit t̃ra: fũdamenta mõtiũ ɔturbata ſunt ⁊ cõmota ſũt: qm̃ iratꝰ eſt eis.

Aſcẽdit fumus in ira eius: ⁊ ignis a facie eiꝰ exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinauit celos ⁊ deſcendit: et caligo ſub pedibus eius.

Et aſcẽdit ſup cherubi ⁊ volauit: volauit ſup pẽnas vẽtoꝝ.

Et poſuit tenebꝛas latibulũ ſuũ i circuitu eiꝰ: tabernaculũ eiꝰ tenebꝛoſa aq̃ i nubibꝰ aeris.

Pꝛe fulgoꝛe in cõſpectu eius nubes tranſierunt: grando et carbones ignis.

Et intonuit de celo dominꝰ / ⁊ altiſſimus dedit vocem ſuam: grando et carbones ignis.

Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos.

Et apparuerũt fontes aquarũ: et reuelata ſunt fundamenta oꝛbis terrarum.

Ab icrepatiõe tua dñe: ab inſpiratione ſpiritus ire tue.

Miſit de ſummo ⁊ accepit me: et aſſumpſit me de aq̃s multis.

Eripuit me de inimicis meis foꝛtiſſimis / ⁊ ab his q̃ oderũt me: qm̃ cõfoꝛtati ſunt ſup me.

Pꝛeuenerunt me in die afflictionis mee: et factus eſt dominus pꝛotectoꝛ meus.

Et eduxit me i latitudinẽ: ſaluum me fecit qm̃ voluit me.

Et retribuet mihi dñs ſcd̃m iuſticiã meã: et ſcd̃m puritatẽ manuũ mearũ retribuet mihi.

Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.

Quoniã omnia iudicia eius ĩ conspectu meo: et iustitias eiꝰ non repuli a me.

Et ero immaculatꝰ cũ eo: ⁊ obseruabo me ab iniquitate mea

Et retribuet mihi dñs scdꝫ iustitiã meã: ⁊ scdꝫ puritatẽ manuũ mearũ ĩ ꝯspectu ocłoꝝ eiꝰ

Cum sancto sanctꝰ eris: ⁊ cũ viro innocente innocẽs eris.

Et cum electo electus eris: ⁊ cum peruerso peruerteris.

Qm̃ tu ppłꝫ hũile saluũ facies: ⁊ ocłos sup̱boꝝ hũiliabis

Quoniã tu illuminas lucernam meam: domine deꝰ meus illumina tenebras meas.

Qm̃ in te eripiar a tentatiõe: et ĩ deo meo trãsgrediar murũ

Deus meus ĩpolluta via eiꝰ: eloquia dñi igne examinata: ꝓtector est oĩm sperantiũ in se.

Qm̃ quis deus ꝓ̄ter dñm: aut quis deus preter deũ nostrũ?

Deus ꝗ precinxit me ꝟtute: ⁊ posuit immaculatã viã meã.

Qui ꝑfecit pedes meos tanꝗ̃ ceruoꝝ: ⁊ sup̃ excelsa statuẽs me

Qui docet manꝰ meas ad prelium: ⁊ posuisti vt arcũ ereum brachia mea.

Et dedisti mihi ꝓtectiõez salutis tue: ⁊ dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos ⁊ comprehendã illos: ⁊ non conuertar donec deficiant.

Confringã illos nec poterũt stare: cadẽt subtꝰ pedes meos.

Et precinxisti me virtute ad bellum: et supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsũ: ⁊ odiẽtes me disꝑdisti.

Clamauerũt nec erat qui saluos faceret ad dominũ: nec exaudiuit eos.

Et cõminuã eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutũ platearum delebo eos.

Eripies me de cõtradictiõibꝰ ppłi: ꝯstitues me ĩ caput gẽtiũ.

Populus quem non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt: ⁊ claudicauerunt a semitis suis

Uiuit dñs ⁊ bñdictꝰ deꝰ meꝰ: et exaltetur deus salutis mee.

Deus ꝗ das vindictas mihi: ⁊ subdis pplos sub me liberatoꝛ meꝰ de inimicis meis iracũdis

Et ab insurgẽtibꝰ in me exaltabis me: a viro iniꝗ eripies me

Propterea confitebor tibi in nationibus domine: ⁊ nomini tuo psalmum dicam.

Magnificãs salutes regis eiꝰ ⁊ faciẽs miam xp̄o suo dauid: ⁊ semini eiꝰ vsqꝫ ĩ seclm. Gl'ia.

Per adu. A. Orieť in diebꝰ eiꝰ iustitia ⁊ abũdãtia pacis ⁊ adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gẽtes seruiẽt ei. V. Egredieť ꝟga de radice iesse. R. Et flos de radice eiꝰ ascẽdet. ¶ Infra octa. epy. vsqꝫ ad pas. do. A. Dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meũ. V.

Media nocte ſurgebā ad cōfitēdū tibi. ℟. Sup iudicia iuſtificationis tue. Per eſtatē. aꝯ. Tu populū humilē ſaluaſti ad hoſtē redēptoꝛ atqꝫ ſupba tuo colla premis inculo. ℣. Media nocte ſurgebam. Pſalmus. xviij.

CEli enarrāt gloꝛiam dei: et opera manuum eius annunciat firmamentum.

Dies diei eructat verbum: et nox nocti indicat ſcientiam.

Nō ſunt loq̄le neqꝫ ſermones: quoꝝ non audiant voces eoꝝ.

In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ in fines oꝛbis terre v̄ba eoꝝ.

In ſole poſuit tabernaculum ſuum: et ipſe tanq̄ ſpōſus procedens de thalamo ſuo.

Exultauit vt gygas ad currēdā viā: a ſūmo celo egreſſio ei⁹.

Et occurſus eius vſqꝫ ad ſummum eius: nec eſt qui ſe abſcondat a caloꝛe eius.

Lex dñi immaculata conuertēs aīas: teſtimoniū dñi fidele ſapientiam preſtans paruulis.

Iuſticie dñi recte letificantes coꝛda: preceptum domini lucidum illuminans oculos.

Timoꝛ dñi ſanctus, permanet in ſeculū ſeculi: iudicia domini vera iuſtificata in ſemetipſa.

Deſiderabilia ſuper aurum et lapidem precioſum multum: et dulcioꝛa ſuper mel et fauum.

Etenī ſeruꝰ tuꝰ cuſtodit ea: ī cuſtodiēdis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit, ab occultis meis mūda me: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo.

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: ⁊ emundaboꝛ a delicto maximo.

Et erunt vt complaceant eloquia oꝛis mei: et meditatio coꝛdis mei in cōſpectu tuo ſemper.

Dñe adiutoꝛ meus: et redemptoꝛ meus. Gl'ia pri. ¶ Dñicis dieb⁹ p aduē. vſqꝫ ad nati. dñi. In. iij. noc. aꝯ. Nox pceſſit dies aūt appꝛopīquauit: abijciam⁹ ergo opa tenebꝛaꝝ ⁊ induamur arma lucis. ¶ Dñicis diebus ab octa. epy. vſqꝫ ad paſſio. dñi qñ de do. agit. In. iij. no. aꝯ. Preceptū dñi lucidū illuminās oculos. ¶ Dñicis dieb⁹ per eſtatē qñ de do. agit vſqꝫ ad aduē. In iij. noct. aꝯ. Spōſus vt e thalamo pceſſit xp̄s in oꝛbē deſcendēs celo iure ſalutifero. Pſ. xix.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomen dei iacob.

Mittat tibi auxilium de ſancto: ⁊ de ſyon tueatur te.

Memoꝛ ſit oīs ſacrificij tui: ⁊ olocauſtum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi ſcđm coꝛ tuum: et omne conſiliū tuū cōfirmet.

Letabimur ī ſalutari tuo: ⁊ in noīe dei nr̄i magnificabimur.

Impleat dñs oēs petitiones tuas: nunc cognoui qm̄ ſaluum fecit dominus chꝛiſtum ſuum.

Exaudiet illū de celo ſcō ſuo: in potētatib⁹ ſalus dextere ei⁹.

Hi ī curribus ⁊ hi ī eq̄s: nos autē ī noīe dñi dei nr̄i inuocabim⁹.

Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderūt: nos aūt ſurreximus ⁊ erecti ſum⁹.

Dñe ſaluū fac regē: et exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te. Gl'ia. Per aduē. aꝯ. Hoꝛa eſt iā nos de ſomno ſurgere: ⁊ aperti ſint ocl̄i nr̄i ſurgere ad xp̄m: q̄ꝛ lux ꝟa eſt fulgēs i celis. ¶ Ad oct. epy. vſq; ad paſ. dñi. ā. Impleat dñs oēs petitiōes tuas.

¶ Per eſtatē ā. Auxiliū nobis ſaluatoꝛ mitte ſalutis: ⁊ tribuas vitā tēpoꝛe ꝑpetuo. Ps. xx.

DOmine i virtute tua letabitur rex: et ſup ſalutare tuum exultabit vehementer.

Deſideriū coꝛdis eius tribuiſti ei: et voluntate labioꝝ eius non fraudaſti eum.

Qm̄ preueniſti eū i bñdictionibꝰ dulcedinis: poſuiſti i capite eiꝰ coꝛonā de lapide ꝓcioſo.

Vitam petijt a te et tribuiſti ei: longitudinem dierum in ſeculum et in ſeculum ſeculi.

Magna eſt gloꝛia eius in ſalutari tuo: gloꝛiā et magnū decorem impones ſuper eum.

Qm̄ dabis eū in benedictionē in ſeculū ſeculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Qm̄ rex ſperat i dño: et i mia altiſſimi non commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanū ignis i tp̄e vultꝰ tui: dñs i ira ſua ꝯturbabit eos ⁊ deuoꝛabit eos ignis.

Fructū eoꝝ de terra perdes: ⁊ ſemen eoꝛum a filijs hominū.

Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt conſilia que non potuerunt ſtabilire.

Qm̄ pones eos doꝛſum: in reliquijs tuis ꝑparabis vultū eoꝝ.

Exaltare dñe in ꝟtute tua: cātabimꝰ ⁊ pſallemꝰ ꝟtutes tuas

Gloria. Per aduē. ā. Gaudete in dño ſēp: modeſtia vr̄a nota ſit oibꝰ hoibꝰ: dñs ꝓpe ē nihil ſolliciti ſitꝭ: ſed i oī oōne petitiones vr̄e innoteſcāt apud deū. ℣. Egredieꝛ dñs de loco ſctō ſuo. ℟. Veniet vt ſaluet ppl̄m ſuū. Non dicat̄ vlterius. ¶ Ab oct. epy. vſq; ad paſ. dñi. an. Dñe in ꝟtute tua letabit̄ rex. ℣. Exaltare dñe i ꝟtute tua. ℟. Cantabimꝰ et pſallemꝰ ꝟtutes tuas.

Per eſtatē. ā. Rex ſine fine manēs miſeris tu ꝑce ruinis: pꝛemia cōcedēs ⁊ tua cūcta regēs. ℣. Exaltare dñe. vt ſ. Cāticū.

Cātic. Ambꝛo. et auguſt.

TE deum laudamus: te dominum confitemur.

Te eternum patrē: omnis terra veneratur.

Tibi omnes angeli tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates.

Tibi cherubin ⁊ ſeraphin: inceſſabili voce pꝛoclamant.

Sāctus. Sāctus. Sāctus Dominus deus ſabaoth.

Pleni ſunt celi ⁊ terra: maieſtatis gloꝛie tue.

Te gloꝛioſus apl̄oꝝ choꝛus.

Te ꝓphetaꝝ laudabil̄ nūerꝰ.

Te martyꝛū candidatus: laudat exercitus.

Te per oꝛbem terrarum: ſancta confitetur eccleſia.

Patrem: immēſe maieſtatis.

Venerandum tuum verum: et vnicum filium.

Sāctū quoq; paraclytū ſp̄m.

Tu rex: gloꝛie chꝛiſte.

Tu patris: ſempiternꝰ es filiꝰ.

Tu ad liberandū ſuſcepturus hoīem: nō hoꝛruiſti ꝟginis vterū.

Tu deuicto moꝛtis aculeo aperuiſti credētibus regna celoꝝ.

Tu ad dexteram dei ſedes: in gloria patris.

Iudex crederis eſſe vẽturus

Te ḡ q̃s famulis tuis ſubueni: q̃s p̃cioſo ſãguie redemiſti.

Eterna fac: cum ſanctis tuis in gloria numerari.

Saluũ fac populũ tuũ dñe: ⁊ benedic hereditati tue.

Et rege eos: et extolle illos vſq̧ ineternum.

Per ſingl'os dies bñdicimꝰ te

Et laudamus nomẽ tuum in ſeculum: et in ſeculum ſeculi.

Dignare domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere nr̃i dñe: miſerere nr̃i.

Fiat mia tua dñe ſuper nos: quẽadmodũ ſperauimus in te.

In te dñe ſpaui: nõ cõfundar ineẽnũ. ℣. Excelſꝰ ſup oẽs gẽtes dñs. ℟. Et ſup celos gl'ia eiꝰ. Deꝰ in adiu. ¶ In lau. ã. Regnabit dñs p̃ciaꝰ fortitudine cũ decore ꝯtutũ: cuiꝰ ſedes ẽ ineẽnũ. ps. Dñs reg. ã. Sciamꝰ oẽs qꝛ dñs ipe ẽ deꝰ cui iubilemꝰ et exaltemꝰ et laudemꝰ nomẽ eiꝰ ieẽnũ. ps. Iubilate. ã. Bñdicã te i vita mea vt videã ꝯtutẽ tuã ⁊ gl'iaꝫ tuã. ps. Deꝰ deꝰ. ã. Oĩs creatura celi ⁊ ẽre bñdicat dñz hymnũ dicat ⁊ ſuperexaltet eũ i ſecl'a. ps. Bñdicite. ã. Spũs oĩs laudet dñm: qꝛ ipſe dixit ⁊ fcã ſũt oia: mãdauit et creata ſunt vniuerſa. ps. Laud. do. de cel. Hec p̃dicte ãe ſemp in laud. dicant̃ dñicis diebꝰ: qñ inchoant̃ aliqua noua hyſto. cũ pleno ſeruitio: et qñ vltimo fit ſeruit. de do. ãte. lxx. vel ante aduẽ. medijs ꝯo dñicis dr̃ hec ſo. ã. Reg̃uit. ps. 92

Dominus regnauit decorẽ indutus eſt: indutus eſt dñs fortitudinẽ ⁊ precinxit ſe.

Etenim firmauit orbem terre: qui non cõmouebitur.

Parata ſedes tua extunc: a ſeculo tu es.

Eleuauerũt flumina dñe: eleuauerũt flumina vocem ſuam

Eleuauerũt flumina fluctus ſuos: a vocibꝰ aquarũ multaꝝ

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.

Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domũ tuã decet ſanctitudo dñe: in longitudinẽ dierum. Gloria patri. ps. 99.

Iubilate deo oĩs terra: ſeruite domino in letitia.

Introite in cõſpectu eius: in exultatione.

Scitote qm̃ dñs ipe eſt deus: ipſe fecit nos et non ipſi nos.

Populꝰ eiꝰ ⁊ oues paſcue eiꝰ introite portas eiꝰ i cõfeſſiõe: atria eiꝰ i hymnis ꝯfitemini illi.

Laudate nomẽ eius qm̃ ſuauis eſt dñs ineternuꝫ mia eiꝰ: et vſq̧ in generatiõe ⁊ generationẽ ꝟitas eiꝰ. Gl'ia. ps. 62

Deus deus meus: ad te de luce vigilo.

Sitiuit in te aĩa mea: q̃ multipliciter tibi caro mea.

In ẽra deſerta iuia ⁊ inaquoſa ſic in ſcõ apparui tibi: vt viderẽ virtutẽ tuã et gl'iam tuã.

Qm̃ melior eſt mia tua ſuper vitas: labia mea laudabũt te.

Sic bñdicã te i vita mea: ⁊ in noĩe tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe ⁊ pinguedine re

pleatur anima mea: et labijs exultationis laudabit os meū

Si memor fui tui ſuꝑ ſtratū meū in matutinis meditabor in te: q̄a fuiſti adiutor meus.

Et in velamento alarū tuarū exultabo/adheſit aīa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua.

Ipſi vero in vanū queſierunt aīam meā/introibūt ī inferiora terre: tradētur ī manus gladij partes vulpium erunt.

Rex ꝟo letabit̄ ī deo laudabūtur oēs q̄ iurāt ī eo: qꝛ obſtructū ē os loquētiū iniq̄. Ps. 66

Deus miſereat̄ nr̄i ⁊ bn̄dicat nobis/illuminet vultū ſuū ſuꝑ nos: ⁊ miſereat̄ nr̄i

Ut cognoſcamꝰ in terra viam tuā: ī oībꝰ gētibꝰ ſalutare tuū.

Cōfiteant̄ tibi populi deus: confiteantur tibi populi oēs.

Letent̄ et exultet gentes q̄m iudicas populos in equitate: et gentes in terra dirigis.

Cōfiteātur tibi ppl'i deus/cōfiteantur tibi populi oēs: terra dedit fructum ſuum.

Bn̄dicat nos deus deꝰ noſter/bn̄dicat nos deꝰ: ⁊ metuant eū oēs fines t̄re. Gl'ia. Daniel. 3

Dan̄. 3. Benedicite oīa opera domini dn̄o: laudate et ſuꝑexaltate eum in ſecula.

Benedicite angeli dn̄i dn̄o: benedicite celi domino.

Bn̄d. aq̄ oēs q̄ ſuꝑ celos ſunt dn̄o: bn̄d. oēs ꝟtutes dn̄i dn̄o

Benedicite ſol et luna dn̄o: benedicite ſtelle celi domino.

Benedicite ymber ⁊ ros dn̄o: benedicite oīs ſpūs dei dn̄o.

Benedicite ignis et eſtꝰ dn̄o: benedicite frigus ⁊ eſtas dn̄o.

Bn̄dicite rores ⁊ pruina dn̄o: bn̄dicite gelu et frigus dn̄o.

Bn̄dicite glacies ⁊ niues dn̄o: benedicite noctes et dies dn̄o.

Bn̄dicite lux et tenebre dn̄o: bn̄dicite fulgura ⁊ nubes dn̄o.

Bn̄dicat terra dn̄m: laudet et ſuperexaltet eum in ſecula.

Bn̄dicite mōtes ⁊ colles dn̄o: benedicite vniuerſa germinantia in terra domino.

Benedicite fontes dn̄o: benedicite maria et flumina dn̄o.

Benedicite cete et oīa que mouentur in aquis dn̄o: benedicite omnes volucres celi domino.

Bn̄dicite oēs beſtie et pecora dn̄o: benedicite filij hoīm dn̄o.

Benedicat iſrael dn̄o: laudet ⁊ ſuperexaltet eum in ſecula.

Benedicite ſacerdotes dn̄i domino: benedicite ſerui dn̄i dn̄o

Benedicite ſpiritꝰ ⁊ anime iuſtorū dn̄o: benedicite ſancti et humiles corde domino.

Benedicite anania azaria miſael domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicamus pr̄em ⁊ filiū cū ſancto ſpiritu: laudemus et ſuperexaltemus eum in ſecula.

Bn̄dictꝰ es dn̄e in firmamēto celi: laudabilis ⁊ gl'ioſꝰ ⁊ ſuꝑexaltatꝰ in ſcl'a. Amē. Ps. 148

Laudate dominū de celis: laudate eum in excelſis.

Laudate eū oēs angeli eius: laudate eū oēs virtutes eius.

Laudate eum ſol ⁊ luna: laudate eum oēs ſtelle et lumen.

Laudate eū celi celorū ⁊ aq̄ q̄ ſuꝑ celos ſūt: laudēt nomē dn̄i

Qꝛ ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit et creata ſunt.

Statuit ea in et'nū ⁊ i ſecl'z ſecl'i: preceptū poſuit ⁊ nō p̄teribit.

Laudate dominū de terra: dracones et omnes abyſſi.

Ignis grādo nix glacies ſpūs ꝓcellarū: que faciūt ꝟbū eius.

Montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri.

Beſtie ⁊ vniuerſa pecora: ſerpentes ⁊ volucres pennate.

Reges terre ⁊ omnes popl'i: p̄ncipes et oēs iudices terre.

Iuuenes et ꝟgines ſenes cū iunioribus laudēt nomē dn̄i: q2 exaltatū eſt nomē eius ſolius.

Cōfeſſio ei⁹ ſup celū ⁊ terrā: et exaltauit cornu populi ſui.

Hymn⁹ oibus ſc̄tis ei⁹: filijs iſrael ppl'o appropiquāti ſibi.

Cantate dn̄o cāticum nouum: laus eius in eccleſia ſanctorum. Ps. cxlix.

Letet' iſrael in eo q̄ fecit eū: et filie ſyon exultēt i rege ſuo.

Laudēt nomē ei⁹ in choro: in tympano et pſalt'io pſallāt ei.

Qꝛ bn̄placitū eſt dn̄o in ppl'o ſuo: et exaltauit māſuetos i ſalutē.

Exultabūt ſc̄ti i gl'ia: letabuntur in cubilibus ſuis.

Exultatiōes dei i gutture eoꝝ: ⁊ gladij ācipites i manib⁹ eoꝝ.

Ad faciēdā vindictā in natiōnib⁹: increpationes i populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciāt in eis iudiciū ꝯſcriptū: gl'ia hec eſt oīb⁹ ſc̄tis ei⁹.

Laudate dn̄m in ſanctis ei⁹: laudate eū in firmamento virtutis eius. Ps. cl.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eū ſc̄d'm multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eū in ſono tube: laudate eū in pſalterio ⁊ cythara.

Laud. eū i tympano ⁊ choro: laudate eū i chordis ⁊ organo.

Laudate eū in cymbalis beneſonātib⁹ / laudate eū in cymbalis iubilationis: oīs ſpirit⁹ laudet dn̄z. Gl'ia. Apo. vij. ca.

Benedictio ⁊ claritas ⁊ ſapiētia / et grārū actio: honor ⁊ ꝟt⁹ / ⁊ fortitudo deo nr̄o i ſecula ſeculoꝝ amē. Deo grā. Hoc cap. d'r i oib⁹ do. ad lau. a Dn̄e ne i ira. vſqꝫ ad lxx. ⁊ a Deus oim. vſqꝫ ad aduē. q̄ncūqꝫ agit' d' do. 7.

¶ In oib⁹ do. a Dn̄e ne in ira. quādo de do. agit' vſqꝫ ad xl. Et ad laudes hic ſequit' hymnus

Eterne rerū cōditor noctē diēqꝫ qui regis: ⁊ tēporū das tpa / vt alleues faſtidiū.

Preco diei iā ſonet / noctis ꝓfunde puigil: nocturna lux viātib⁹ / a nocte noctem ſegregās.

Hoc excitatus lucifer / ſoluit polū caligine: hoc oīs erroꝝ chorus / viam nocendi deſerit.

Hoc nauta vires colligit / pōtiqꝫ miteſcūt freta: hoc ipſa petra eccl'ie / canēte culpā diluit.

Surgam⁹ ergo ſtrēnue / gall⁹ iacētes excitat: ⁊ ſōnolētos increpat / gallus negātes arguit.

Gallo canēte ſpes redit / egris ſal⁹ refundit': mucro latronis cōditur / lapſis fides reuertit'.

Ieſu labentes reſpice / ⁊ nos videndo corrige: ſi reſpicis lapſa ſtabūt / fletuqꝫ culpa ſoluitur.

Tu lux refulge ſenſibꝰ/mētiſq; ſōnū diſcute: te nr̄a vox primū ſonet/⁊ vota ſoluamꝰ tibi. Glia tibi dn̄e q̄ na. vſq; ad purifi. poſt purif. Deo pr̄i ſit glia/eiuſq; ſoli filio: cū ſpū paraclyto/⁊ nūc ⁊ ī ppetuū Amē ℣. Dn̄s regnauit. ℟. Decorē īduit Alla. Iſte ℣. cū pdi. cā. dicat' i laud. oibꝰ dn̄icis vſq; ad ſer. ⁊ a. Deꝰ oim. vſq; ad aduē. dn̄i: qn̄ d̄ do. agit'. Alr̄. vſq; ad xl. ℣. Dn̄e refugiū factꝰ es nobis. ℟. A generatiōe ⁊ pgenie. Per eſtatē ī dn̄icis ⁊ ferialt'. dn̄icꝰ vſq; ad aduē. dr̄ ad lau. hic ſc̄dus hy. qn̄ d̄ do. vl' d̄ fer. agit'.

Ecce iam noctis tenuatur vmbra lucis aurora rutilans choruſcat niſibꝰ totis rogitemus oēs cunctipotētem.

Vt deꝰ nr̄ miſeratꝰ oēs pellat lāguorē tribuat ſalutē donet ⁊ nobis pietate pr̄is regna poloꝝ.

Preſtet hoc nobis deitas btā pr̄is ac nati pariterq; ſācti ſpiritꝰ cuiꝰ reboat in oi glia mūdo. ℣. Dn̄s regnauit. ℟. Decorem induit. Allelu͡ya. Luce. i.

Benedictus dominus deus iſrael: quia viſitauit ⁊ fecit redemptionē plebis ſue.

Et erexit cornu ſalutꝫ nobis: in domo dauid pueri ſui.

Sicut locutꝰ eſt p os ſctōꝝ: qui a ſeculo ſunt pphetarū eiꝰ

Salutem ex inimicis nr̄is: ⁊ de manu oim q̄ oderunt nos.

Ad faciendā miſericordiā cū patribus noſtris: ⁊ memorari teſtamenti ſui ſancti.

Iuſiurādū qḋ iurauit ad abrahā patrē nr̄m: daturū ſe nobis.

Vt ſine timore de manu inimicorum noſtroꝝ liberati: ſeruiamus illi.

In ſanctitate et iuſtitia corā ipſo: omnibꝰ diebus noſtris.

Et tu puer pphēta altiſſimi vocaberis: preibis enim ante faciem dn̄i parare vias eius.

Ad dādā ſciētiā ſalutis plebi eius: i remiſſionē pctōꝝ eoꝝ.

Per viſcera mie dei nr̄i: in qbꝰ viſitauit nos oriēs ex alto.

Illuminare his q̄ i tenebris et in vmbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes nr̄os in viā pacis. Gloria patri. Ps. cxxij.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.

Ecce ſicut oculi ſeruorum: in manibus dominorū ſuorum.

Sicut oculi ancille i manibꝰ dn̄e ſue: ita ocli nr̄i ad dn̄m deū nr̄m: donec miſereatur noſtri.

Miſerere noſtri domine miſerere noſtri: quia multū repleti ſumus deſpectione.

Quia multum repleta eſt aīa nr̄a: opprobriū abūdātibus et deſpectio ſupbis. Glia. Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed libera. Exurge dn̄e adiuua nos. Et libera nos ppter nomē tuum. Dn̄e deus virtutū cōuerte nos. Et oſtēde faciem tuam et ſalui erimus. Dn̄e exaudi. Et clamor. Dn̄s vobiſcū. Et cū. Oratio.

Eccleſie tue dn̄e p̄ces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribꝰ vniuerſis/ ſecura tibi ſeruiat libertate: ⁊ pacē tuā nr̄is cōcede t̄pibꝰ. Per. Ad primā. Hy-

Iam lucis orto ſydere / deū precemur ſupplices: vt in diurnis actibus / nos ſeruet a nocentibus.

Linguā refrenās tēperet / ne litis horror īſonet: viſū fouēdo cōtegat / ne vanitates hauriat.

Sint pura cordis itima / abſiſtat ⁊ vecordia: carnis terat ſuperbiā / potus cibiqꝫ parcitas.

Et cū dies abſceſſerit / noctēqꝫ ſors reduxerit: mūdi ꝑ abſtinētiā / ipſi canamus gloriam.

Deo patri ſit gloria / eiuſqꝫ ſoli filio: cū ſpū paraclyto / ⁊ nūc et imperpetuū. Amē. Pſ. 21.

DEus deus meꝰ reſpice in me: quare me dereliquiſti lōge a ſalute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo ꝑ diem et non exaudies: et nocte ⁊ non ad inſipientiam michi.

Tu autem in ſancto habitas: laus iſrael.

In te ſperauerūt patres nr̄i: ſperauerunt et liberaſti eos.

Ad te clamauerunt et ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt ⁊ nō ſunt confuſi.

Ego autē ſū ꝟmis ⁊ nō hō: opprobriū hoīz ⁊ abiectio plebis

Omēs vidētes me deriſerūt me: locuti ſūt labijs et mouerūt caput.

Sperauit i dño eripiat eū: ſaluū faciat eū qm̄ vult eū.

Qm̄ tu es q̄ extraxiſti me de vētre ſpes mea ab vberibꝰ matris mee: i te ꝓiectꝰ ſū ex vt̄o.

De ventre m̄ris mee deꝰ meꝰ es tu: ne diſceſſeris a me.

Quoniā tribulatio proxima eſt: qm̄ non eſt qui adiuuet.

Circūdederūt me vituli multi: tauri pigues obſederūt me.

Aperuerunt ſuper me os ſuū: ſicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: ⁊ diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factū eſt cor meuz tanq̄ cera liqſcēs: in medio ventris mei.

Aruit tāq̄ teſta ꝟtꝰ mea: ⁊ lingua mea adheſit faucibꝰ meis ⁊ i puluerē mortꝭ deduxiſti me.

Quoniam circūdederūt me canes multi: conſilium malignantium obſedit me.

Foderunt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt omnia oſſa mea.

Ipſi vero conſiderauerunt et inſpexerūt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtē meam miſerunt ſortem.

Tu autem dñe ne elōgaueris auxilium tuum a me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue a framea deꝰ aīaz meā: et de manu canis vnicā meā.

Salua me ex ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomē tuū fr̄ibꝰ meis: i medio eccleſie laudabo te.

Qui timetis dñz laudate eū: vniuerſū ſemē iacob gl̄ificate eū.

Timeat eū omne ſemē iſrael: qm̄ non ſpreuit neqꝫ deſpexit deprecationē pauperis.

Nec auertit faciē ſuā a me: ⁊ cū clamauero ad eū exaudiuit me.

Apud me laus mea in eccleſia magna: vota mea reddam in cōſpectu timētium eū.

Edent paupes ⁊ ſaturabunt: et laudabūt dñm q̄ requirūt eū viuēt corda eoꝝ in ſclm̄ ſeculi.

Reminiſcent̄ ⁊ conuertent̄ ad dn̄m: vniuerſi fines terre.

Et adorabūt in cōſpectu eius: vniuerſe familie gentium.

Qm̄ dn̄i eſt regnum: et ipſe dominabitur gentium.

Manducauerūt ⁊ adorauerunt oēs pingues terre: ī cōſpectu ei⁹ cadēt oēs q̄ deſcēdūt in terrā.

Et anima mea illi viuet: et ſemen meum ſeruiet ipſi.

Annunciabitur dn̄o generatio ventura: et annūciabūt celi iuſticiam eius/populo qui naſcetur quem fecit dn̄s. Pſ. xxij.

Dominus regit me et nihil mihi deerit: ī loco paſcue ibi me collocauit.

Super aquā refectionis educauit me: aiam meā conuertit.

Deduxit me ſuper ſemitas iuſticie: propter nomen ſuum.

Nam et ſi ambulauero in medio vmbre mortis non timebo mala: quoniam tu mecum es.

Uirga tua ⁊ baculus tu⁹: ipſa me conſolata ſunt.

Paraſti in cōſpectu meo menſā: aduerſus eos q̄ tribulāt me.

Impinguaſti ī oleo caput meum: ⁊ calix meus inebriās quā preclarus eſt.

Et miſericordia tua ſubſequet̄ me: omnibus diebus vite mee.

Et vt inhabitē in domo dn̄i: ī lōgitudinē dieꝝ. Glia. Pſ. xxiij

Domini eſt terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum et vniuerſi qui habitant in eo.

Qr ipſe ſup maria fūdauit eū: et ſuper flumina p̄parauit eū.

Quis aſcendet in mōtem dn̄i: aut q̄s ſtabit in loco ſācto ei⁹?

Innocens manibus ⁊ mundo corde q̄ non accepit in vano animam ſuam: nec iurauit in dolo proximo ſuo.

Hic accipiet benedictionem a dn̄o: ⁊ miām a deo ſalutari ſuo.

Hec eſt generatio querētium eum: querētiū faciē dei iacob.

Attollite portas p̄ncipes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.

Quis eſt iſte rex glie: dn̄s fortis ⁊ potēs dn̄s potēs in p̄lio.

Attollite portas p̄ncipes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales: et introibit rex glorie.

Quis eſt iſte rex glie: dn̄s virtutū ipſe eſt rex glie. Pſ. xxiiij.

Ad te domine leuaui aīam meam: deus meus in te cōfido non erubeſcam.

Neq̄ irrideāt me inimici mei: etenim vniuerſi qui ſuſtinent te non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes: ſuperuacue.

Uias tuas dn̄e demonſtra mihi: et ſemitas tuas edoce me.

Dirige me ī veritate tua ⁊ doce me quia tu es deus ſaluator meus: et te ſuſtinui tota die.

Reminiſcere miſerationū tuarum domine: et miſericordiarum tuarum que a ſeculo ſunt.

Delicta iuuētutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris.

Secūdm miām tuam memento mei tu: ꝓpt̄ bonitatē tuā dn̄e.

Dulcis et rectus dominus: p̄pter hoc legem dabit delinquētibus in via.

Diriget manſuetos in iudicio:

docebit mites vias ſuas.
Vniuerſe vie dñi miſericordia ⁊ veritas requirētib⁹ teſtamentū eius: ⁊ teſtimonia ei⁹.
Propter nomē tuū dñe propiciaberis pctō meo: multū eſt eñi.
Quis eſt homo q̄ timet dñm: legē ſtatuit ei ī via quā elegit.
Anima ei⁹ in bonis demorabit̄: et ſemē ei⁹ hereditabit terrā.
Firmamentū eſt dñs timentibus eū: et teſtamentū ipſius vt manifeſtetur illis.
Oculi mei ſemꝑ ad dñm: qm̄ ipſe euellet de laq̄o pedes meos.
Reſpice ī me et miſerere mei: qꝛ vnicus ⁊ pauper ſum ego.
Tribulatiōes cordis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatib⁹ meis erue me.
Vide humilitatem meā ⁊ laborem meum: et dimitte vniuerſa delicta mea.
Reſpice inimicos meos quoniam multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me.
Cuſtodi aīam meā ⁊ erue me nō erubeſcā: qm̄ ſperaui in te.
Innocētes et recti adheſerunt mihi: quia ſuſtinui te.
Libera deus iſrael: ex oībus tribulatōib⁹ ſuis. Gła. Ps. xxv
Iudica me dñe qm̄ ego in innocētia mea īgreſſus ſū: ⁊ in dño ſperās nō infirmabor.
Proba me domine ⁊ tēpta me: vre renes meos et cor meum.
Qm̄ mīa tua āte oculos meos eſt: et cōplacui in veritate tua.
Nō ſedi cū cōſilio vanitatꝭ: ⁊ cū iniqua gerētib⁹ nō introibo.
Odiui eccleſiam malignātiū: et cum impijs non ſedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: et circundabor altare tuum domine.
Vt audiā vocē laudis tue: et enarrē vniuerſa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorē domus tue: et locū habitatiōis glorie tue.
Ne perdas cum impijs deus animam meam: et cum viris ſanguinum vitam meam.
In quorum manibus iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus.
Ego autē in innocentia mea ingreſſus ſum: redime me et miſerere mei.
Pes meus ſtetit in directo: in eccleſijs bñdicā te dñe. Ps. liij
DEus in nomine tuo ſaluum me fac: et in virtute tua iudica me.
Deus exaudi orationē meā: auribꝰ ꝑcipe verba oris mei.
Qm̄ alieni inſurrexerunt aduerſum me/ ⁊ fortes queſierūt animā meā: et nō propoſuerūt deum ante cōſpectum ſuum.
Ecce eni deus adiuuat me: et dñs ſuſceptor eſt anime mee.
Auerte mala inimicis meis: et in veritate tua diſꝑde illos.
Voluntarie ſacrificabo tibi: et confitebor nomini tuo domine: quoniam bonum eſt.
Qm̄ ex oī tribulatiōe eripuiſti me: ⁊ ſup inimicos meos deſpexit ocul⁹ me⁹. Gła. Ps. cxvij
COnfitemini domino quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius.
Dicat nūc iſrael qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū miſericordia ei⁹.
Dicat nūc domus aaron: qm̄

in ſeculum miſericordia eius.

Dicat nunc q̄ timet dñm: qm̄ in ſeculum miſericordia eius.

De tribulatione mea inuocaui dominum: et exaudiuit me in latitudine dominus.

Dominꝰ mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo.

Dominꝰ mihi adiutor: et ego deſpiciam inimicos meos.

Bonum eſt confidere in domino: ꝙ confidere in homine.

Bonum eſt ſperare in domino: ꝙ ſperare in principibus.

Oẽs gẽtes circuierũt me: et ĩ noĩe dñi qꝛ vltus ſum in eos.

Circundantes circũdederunt me: et in nomine domini quia vltus ſum in eos.

Circũdederũt me ſicut apes ⁊ exarſerũt ſicut ignis ĩ ſpinis: ⁊ in noĩe dñi qꝛ vltꝰ ſum ĩ eos.

Impulſus euerſus ſum vt caderem: et dominꝰ ſuſcepit me.

Fortitudo mea ⁊ laus mea dominꝰ: et factꝰ eſt mihi ĩ ſalutẽ.

Vox exultationis et ſalutis: in tabernaculis iuſtorum.

Dextera domini fecit virtutem / dextera dñi exaltauit me: dextera domini fecit virtutẽ.

Non moriar ſed viuã: ⁊ narrabo opera domini.

Caſtigans caſtigauit me dominꝰ: et morti nõ tradidit me.

Aperite mihi ĩ portas iuſticie et ingreſſus in eas confitebor domino: hec porta domini iuſti intrabunt in eam.

Cõfitebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ factꝰ eſt mihi in ſalutẽ.

Lapidem quem reprobauerunt edificãtes: hic factus eſt in caput anguli.

A domino factum eſt iſtud: et eſt mirabile in oculis noſtris.

Hec eſt dies quam fecit dñs: exultemus et letemur in ea.

O domine ſaluũ me fac / o domine bene proſperare: benedictus qui venit in nomine dñi.

Benediximus vobis de domo dñi: deus dñs ⁊ illuxit nobis.

Conſtituite diẽ ſolẽnẽ in cõdenſis: vſq; ad cornu altaris.

Deus meꝰ es tu ⁊ cõfitebor tibi: deꝰ meꝰ es tu ⁊ exaltabo te.

Cõfitebor tibi qm̄ exaudiſti me: ⁊ factus es mihi ĩ ſalutẽ.

Cõfitemini dño qm̄ bonus: qm̄ in ſeculũ miſericordia eiꝰ.

A .lxx. vſq; ad paſc. die do. pro iſto pſ. **Cõfitemini.** dicit̃ pſ. **Dominꝰ regnauit deco.** pſ. cxviij

Beati immaculati in via: qui ambulãt in lege dñi.

Beati q̄ ſcrutãtur teſtimonia eius: ĩ toto corde exquirũt eũ.

Non eñ qui operant̃ iniquitatẽ: in viis eiꝰ ambulauerũt.

Tu mandaſti: mandata tua cuſtodiri nimis.

Vtinã dirigãt̃ vie mee: ad cuſtodiẽdas iuſtificatiões tuas.

Tunc non confundar: cũ perſpexero ĩ oĩbus mãdatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iuſticie tue.

Iuſtificatiões tuas cuſtodiã: nõ me derelinquas vſq̄quaq;.

In quo corrigit adoleſcẽtior viam ſuam: in cuſtodiendo ſermones tuos.

In toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me a mãdatis tuis.

In coꝛde meo abſcōdi eloquia tua: vt non peccem tibi.

Benedictus es domine: doce me iuſtificationes tuas.

In labijs meis pronunciaui: omnia iudicia oꝛis tui.

In via teſtimonioꝝ tuoꝝ delectat⁹ ſum: ſicut i oīb⁹ diuitijs.

In mandatis tuis exercebor: et conſiderabo vias tuas.

In iuſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſcar ſermones tuos. Pſalmus.

Retribue ſeruo tuo viuifica me: et cuſtodiā ſermones tuos.

Reuela oculos meos: ⁊ ꝯſiderabo mirabilia de lege tua.

Incola ego ſum in terra: non abſcondas a me mandata tua.

Concupiuit aīa mea deſiderare iuſtificatiōes tuas: in oī tpe.

Increpaſti ſupbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobriū ⁊ cōtēptū: q2 teſtimonia tua exq̄ſiui.

Etenim ſederūt pͥncipes ⁊ aduerſum me loq̄bant̄: ſeru⁹ autē tu⁹ exercebat̄ i iuſtificatiōib⁹ tuis.

Nam et teſtimonia tua meditatio mea eſt: et cōſilium meum iuſtificationes tue.

Adheſit pauimēto aīa mea: viuifica me ſcđm verbum tuum.

Vias meas enunciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.

Viam iuſtificationum tuarum inſtrue me: ⁊ exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitauit aīa mea pre tedio: cōfirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amoue a me: et de lege tua miſerere mei.

Viam veritatis elegi: iudicia tua non ſum oblitus.

Adheſi teſtimonijs tuis domine: noli me confundere.

Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cum dilataſti coꝛ meum.

Gloria. Jn dieb⁹ do. ā. Dñe ne in. vſq ad lxx. ⁊ a Deus oim. vſq ad aduē. dñica q̄n de do. agit̄. añ. Dñs regit me ⁊ nihil michi deerit in loco paſcue ibi me collocauit. Jn fe. a Dñe ne i ira. vſq ad lxx. et a Deus oim. vſq ad aduē. q̄n de do. agit̄. añ. De⁹ exaudi oꝛonē meā aurib⁹ percipe verba oꝛis mei. Jn fer. per aduē. añ. Veni et libera nos deus noſter. Symbolum athanaſij.

Quicūqꝫ vult ſaluus eſſe: ante omnia op⁹ eſt vt teneat catholicam fidem.

Quam niſi quiſqꝫ integram inuiolatamqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio in eternum peribit.

Fides autē catholica hec eſt: vt vnū deū i trinitate: ⁊ trinitatem in vnitate veneremur.

Neqꝫ cōfundentes perſonas: neqꝫ ſubſtantiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſona patris: alia filij: alia ſpiritusſancti.

Sed patris et filij ⁊ ſpiritusſancti vna eſt diuinitas: equalis gloria coeterna maieſtas.

Qualis pater talis filius: talis ſpiritusſanctus.

Increatus pater increatus filius: increatus ſpiritusſanct⁹.

Immenſus pater immēſus filius: immēſus ſpiritusſanct⁹.

Eternus pater etern⁹ filius: eternus ſpiritusſanctus.

Et tamen non tres eterni: ſed vnus eternus.

Sicut non tres increati / nec tres immenſi: ſed vnus increatus / et vnus immenſus.
Similiter omnipotens pater omp̄s filius: omp̄s ſpũſſanct⁹
Et tamen nõ tres omnipotentes: ſed vnus omnipotens.
Ita deus pater deus filius: deus ſpirituſſanctus.
Et tñ nõ tres dij: ſʒ vn⁹ eſt de⁹
Ita dñs pater domin⁹ filius: dominus ſpirituſſanctus.
Et tamen nõ tres domini: ſed vnus eſt dominus.
Qꝛ ſicut ſingillatim vnãquãq; perſonã: deum aut dñm cõfiteri xp̄iana veritate cõpellimur.
Ita tres deos aut dños: dicere catholica religiõe ꝓhibemur.
Pater a nullo eſt factus: nec creatus nec genitus.
Filius a patre ſolo eſt: nõ factus nec creatus / ſed genitus.
Spirituſſanctus a patre et filio / non factus nec creatus nec genitus: ſed procedens.
Vnus ergo pater nõ tres patres: vnus filius nõ tres filij: vn⁹ ſpũſſctũs nõ tres ſpũſſcti.
Et ĩ hac trinitate nihil prius aut poſteri⁹: nihil mai⁹ aut minus.
Sed tote tres perſone coeterne ſibi ſunt et coequales.
Ita vt ꝑ oĩa ſicut iã ſupradictũ eſt: et vnitas in trinitate: ⁊ trinitas ĩ vnitate venerãda ſit.
Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat.
Sed neceſſarium eſt ad eternã ſalutẽ: vt incarnationẽ quoq; dñi nr̃i ieſu xp̄i fideliter credat.
Eſt ergo fides recta vt credamus et confiteamur: qꝛ dñs nr̃ ieſus xp̄s dei fili⁹ de⁹ ⁊ hõ eſt.
Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſecla genit⁹: et homo eſt ex ſubſtãtia matris in ſeclo nat⁹.
Perfectus deus perfectus homo: ex anima rationali ⁊ humana carne ſubſiſtens.
Equalis prĩ ſcd̃m diuinitatẽ: minor patre ſcd̃m humanitatẽ.
Qui licet deus ſit et homo: nõ duo tamen / ſed vnus eſt xp̄us.
Vnus autem nõ cõuerſione diuinitatis in carnem: ſed aſſumptione humanitatis in deum.
Vnus omnino nõ confuſione ſubſtãtie: ſed vnitate perſone.
Nam ſicut anima rationalis: ⁊ caro vnus eſt homo: ita deus et homo vnus eſt chriſtus.
Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra deſcendit ad inferos: tertia die reſurrexit a mortuis.
Aſcẽdit ad celos ſedet ad dexterã dei prĩs oĩpotẽtis: ĩde vẽtur⁹ ẽ iudicare viuos ⁊ mortuos.
Ad cuius aduẽtum omnes homines reſurgere habent cũ corporibus ſuis: et reddituri ſunt de factis proprijs rationem.
Et q̃ bona egerũt ĩbũt ĩ vitã eternã: q̃ ṽo mala ĩ ignẽ eternũ.
Hec ẽ fides catholica / quã niſi q̃ſq; fideliter firmiterq; crediderit ſalu⁹ eſſe nõ poterit. Gl̃ia.
In oib⁹ dñicis q̃ncũq; dr̃ ps. De⁹ de⁹ me⁹ reſpice ĩ eclis ꝑis. ad. j. dicet ſup Quicunq; vult. hec. an. Te deũ prẽm ingenitũ / te filiũ vnigenitũ / te ſpm̃ ſctm̃ paraclytũ: ſctãm et indiuiduã trinitatẽ toto corde ⁊ ore confitemur laudam⁹ atq; benedicim⁹ tibi gl̃ia in ſecla. In ceteris aute

dñicis simplicib⁹ totius anni: ꝗ oīb⁹ fes. simplici. t. l. iij. ꝑ ix. lc. cū regi. cho. et in oct. ꝗ īfra qñ chor⁹ regit. Et in cōmem. b. marie: ꝗ festi loci: nisi i fest. et cōmeo. q̄ cōtigūt īfra oct. scte trini. dī sup **Quicūqꝫ.** hec añ. **Te iure laudāt: te adorāt: te glorificāt oēs creature tue/ o beata trinitas.** In tpe pasc. **alla.** In oīb⁹ fes. dupli. ꝑ ānū extra cho. scte trī. dī sup **Quicūqꝫ.** hec ā. **Grās tibi de⁹/ grās tibi vera vna trinitas vna et sūma deitas scā et vna vnitas.** In tpe pasc **alla.** In oīb⁹ fes. qñ ō fes. agit ꝑ totū ānū. ꝗ in fes. iij. lc. sine regi. cho. ꝗ i oct. ꝗ īfra: ꝗ i quib⁹ chor⁹ nō regit. Et i vigi. et in. iiij. tpibus extra chō. pē the. et chō. scte trini. dicit sup **Quicūqꝫ.** hec añ. **Gl'a tibi trinitas equalis vna deitas ꝗ ante oīa secla et nūc ꝗ imppetuū.** In tpe pas. **all.** Pt̄ chō. s. trini. de q̄cūqꝫ sit seruiciū dī sup **Quicūqꝫ.** hec ā. **O beata ꝗ bndicta ꝗ gl'iosa trinitas: pat et filius ꝗ spūssctūs.** Cā. Timo. j.

Tymo. j.

REgi seclorū imortali inuisibili soli deo honor ꝗ gloria in secla seclorū amē. **Deo grās.** Hoc pdictū cpl'z dī oīb⁹ dñicis: et in fest. ꝗ in octa. ꝗ infra qn cho. regit. Et in cōmeo. bte marie. ꝗ de fest. loci ꝑ totū annum extra chō. pasch. ¶ In oībus aliis fest. ꝑ annū: ꝗ i oīb⁹ fes. ab oct. epiph. vsqꝫ ad pa the. ꝗ i oct. ꝗ īfra oct. sine reg. cho. ꝗ i vigi. asce. ꝗ pē th. ꝗ in vigi. natal' dñi: ꝗ epy. cū extra [illegible] eā tuent. dī hoc cꝑ. Esa. xxxiij.

DOmine miserere nrī te enī expectauim⁹ esto brachiū nrm̄ i mane: ꝗ salus nra i tpe tribulatiōis. In oīb⁹ aliis fes. ꝑ aduē. et ā **Dñe nri.** vsqꝫ ad cenā dñi. ꝗ **Deo grās.** vsqꝫ ad aduē. qñ de fe. agit dī cp. zach. viij.

PAcem ꝗ veritatem diligite: ait dominus oīpotens. Et qñcūqꝫ dī hoc pdictū cp. ad primā tūc stat' pces cū pstratiōe ad oēs ho. ℟. **Jesu xpe fili dei viui: miserere nobis.** ℣. **Qui sedes ad dexterā patris Miserere. Gl'ia. Jesu.** Iste ℟. scz **Qui sedes.** dī ꝑ totū annū post pdic. ℟. nisi in die nati. dñi: ꝗ abhic vsqꝫ i crast. puri. ꝗ a pasc. dñi vsqꝫ ad asce. dñi: ꝗ nisi qñ dicit ō scta maria: ꝗ nisi i fes. ꝗ ꝑ oct. cor. xpi: qn̄ de eo. sit seruitiū: ꝗ nisi in fes. trāsfiguratiōis: ꝗ in fes. ꝗ ꝑ oct. nois iesu. qn̄ de ipsis oē. sit seruit. sequit ℣. **Exurge dñe adiuua nos.** ℟. **Et libera nos ppt nomē tuū.** Et his dictis sequunt pces hoc modo.

Kyrie el. iij. **X**pe el. iij. **K**yrie el. iij. **Pat noster.**
Et ne nos. Sed libera nos.
Uiuet aīa mea et laudabit te.
Et iudicia tua adiuuabūt me.
Erraui sicut ouis que periit.
Quere seruum tuum dñe: quia mandata tua non sum oblitus.
Credo in deū. Carnis resurrectionē. Et vitā eternā amen.
Repleatur os meū laude. Ut cantem gloriam tuam tota die magnitudinē tuam.
Domine auerte faciē tuā a peccat' meis.
Et oēs iniquitates meas dele.
Cor mundū crea in me de⁹. Et

Spũ rectũ inoua ĩ viſceribꝰ meis. Ne ꝓijcias me a facie tua. Et ſpm̃ ſcm̃ tuũ ne auferas a me.

Redde mihi leticiam ſalutar̃ tui. Et ſpũ ꝑncipali ꝯfirma me.

Eripe me domine ab homine malo. A viro iniquo eripe me.

Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ. Et ab inſurgẽtibus in me libera me. Eripe me de operãtibus iniquitatem. Et de viris ſanguinũ ſalua me. Sic pſalmũ dicam nomini tuo in ſeculũ ſeculi. Ut reddam vota mea de die in diem. Exaudi nos deus ſalutaris noſter. Spes oim̃ finium terre et in mari longe.

Deꝰ in adiutoriũ meũ intẽde. Dñe ad adiuuandũ me feſtina.

Sanctus deꝰ/ ſctũs fortꝫ/ ſctũs et immortalis. Agnꝰ dei q̃ tollis pctã mũdi: miſerere nobis.

Benedic aĩa mea dño. Et oĩa q̃ intra me ſunt nomĩ ſancto eius.

Benedic aĩa mea dño. Et noli obliuiſci oẽs retributiões eiꝰ.

Qui ꝓpiciatᷣ oĩbꝰ iniquitatibꝰ tuis. Qui ſanat oẽs ĩfirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitã tuã. Qui coronat te in mĩa ꝯ miſerationibꝰ. Qui replet ĩ bonis deſideriũ tuũ. Renouabitᷣ vt aquile iuuẽtus tua.

Deinde dr̃ **Confiteor**, et **Miſereatur**, ꝯ **Abſolutionẽ**. vt ad cõplet. Sequãtur ṽſus hoc modo.

Deus tu cõuerſus viuificabis nos. Et plebs tua letabitᷣ ĩ te.

Oſtende nobis dñe miam̃ tuã. Et ſalutare tuũ da nobis.

Dignare dñe die iſto. Sine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri dñe. Miſerere noſtri. Fiat mĩa tua dñe ſuper nos. Quẽadmodum ſperauimus in te.

Dñe deꝰ virtutũ conuerte nos. Et oſtende faciẽ tuã ꝯ ſalui erimꝰ.

Dñe exaudi orõ. Et clamor.

Dñs vobiſcũ. Et cũ. Oremꝰ.

Hee preces ꝑdicte dicant̃ ſup̃ iudicto modo ad ꝓmã ꝑ totũ annũ: tã i feſtis q̃ i ꝓfeſ. tã duplici. q̃ ſiplici: niſi a cena dñi vſq ad oct. paſ. ꝯ niſi i die aĩaꝝ: itatũ q̃ i oĩbꝰ fe. ꝯ ꝑ aduẽ. ꝯ a **Dñe ne in fu.** vſq ad cenam dñi: ꝯ a **Deꝰ aiũ.** vſq ad aduen. dñi. qñ ꝺ fe. agit̃: ſtatĩ poſt **Fiat mĩa.** ſeq̃t̃ ṽ. **Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te.** ꝛc. Oĩa ſicut ad ꝯpletorium notatũ eſt vſq ad oratõẽ dicẽdã cõpleãt̃. Hee ſequẽs or. dr̃ i oĩbꝰ feſtꝭ duplicibꝰ ꝑ annũ extra ebdo. paſ. hec. Oro.

In hac hora huius diei tua nos dñe reple mia: vt per totũ diem exultantes: in tuis laudibus delectemur. P. Dñs vobiſ. Benedicamꝰ dño. Deo gratias.

In oĩbꝰ duplicibꝰ et in feſ. ſcõꝝ nõ dupl. et in fe. extra ebdo. paſch. dicat̃ hec Oro.

Domine ſancte pat̃ omĩpõs eterne deꝰ q̃ nos ad principiũ huius diei peruenire feciſti: tua nos hodie ſalua virtute et cõcede: vt in hac die ad nullũ declinemꝰ pctm̃ nec vllũ incurramꝰ periculũ: ſed ſemꝑ ad tuã iuſticiã faciẽdam oĩs nr̃a actio tuo moderamine dirigatᷣ. Per. Dñs vo. Benedicamꝰ dño. Deo g̃. Deinde dicat ſacerd. **Pretioſa eſt ĩ ꝯſpectu dñi. Mors ſctõꝝ eiꝰ.** Deinde dicat ſacer. ſine **Dñs vobiſcũ.** ſine **Oremus.**

Sancta maria mr̄ dñi nostri iesu xp̄i: atqꝫ oēs sancti et electi dei intercedant et orent pro nobis pctōribus ad dñm deū nostrū: vt nos mereamur ab eo adiuuari ⁊ saluari: q̄ in trinitate pfecta viuit ⁊ regnat deꝰ ꝑ oīa sc̄la sc̄loꝝ amē. Sacer. dicat Deꝰ in adiutoriū meū itēde. ℟. Dñe ad adiuuādū me festina. Eodē mō dr̄ tribus vicibꝰ Deꝰ in adiutoriū. Dñe ad. ⁊ tūc sequit̄ sic Gl̄ia patri et filio et spūi sācto. Sicut. Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sz libera. Et veniat super nos mīa tua dñe. Salutare tuū scd̄m eloquiū tuū. Et respice i seruos tuos et i opera tua. Et dirige filios eoꝝ. Et sit splēdor dñi dei nr̄i sup nos. Et opa manuū nr̄aꝝ dirige sup nos: ⁊ opus manuū nr̄aꝝ dirige. Hec sequens orō dr̄ in fest. duplicibꝰ et quotiēscūqꝫ chorꝰ regit̄ extra ebd. pasc. sine Dñs vobiscū. Sz tm̄ cū Oremꝰ.

Omnipotēs sempiterne deꝰ dirige actus nr̄os in bn̄placito tuo vt i noīe dilecti filij tui mereamur bonis operibꝰ abūdare. Qui tecū viuit et regnat i vnitate spūsc̄ti deꝰ: ꝑ oīa sc̄la sc̄loꝝ. Amē. Dñs vobiscū. Benedicamꝰ dño. In oībus alijs festis ⁊ profes. dr̄ hec orō sine Dñs vob. sed tm̄ cū Oremus.

Dirigere ⁊ sctificare ⁊ regere dignare dñe deꝰ q̄s corda ⁊ corpa nr̄a i lege tua: ⁊ in opibꝰ mādatoꝝ tuoꝝ: vt hic et in eternū te auxiliāte sani et salui esse mereamur. Per. Et finiat̄ sup̄dicto mō: vsqꝫ ad Dñs vo. ⁊ cū Benedicamꝰ dño. Et sciendū est q̄ qn̄cūqꝫ dr̄ ps. Ad te leuaui. post matuti. tunc ad primā post tabulā lectā dicit̄ sine nota iste psalmus. cxx.

Leuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum a domino: qui fecit celum ⁊ terram.

Nō det i cōmotionē pedē tuū neqꝫ dormitet: qui custodit te.

Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet: qui custodit israel.

Dñs custodit te dñs ptectio tua: sup manū dexterā tuam.

Per diem sol nō vret te: neqꝫ luna per noctem.

Dñs custodit te ab omni malo: custodiat animā tuā dñs.

Dñs custodiat introitū tuū ⁊ exitū tuū: ex hoc nūc ⁊ vsqꝫ i sec̄lm. Gl̄ia. Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Pater nr̄. Et ne nos. Sed libera. Ostēde nobis dñe mīam tuā. Et salutare tuū da nobis. Saluos fac seruos tuos ⁊ ācillas tuas. Deꝰ meꝰ sperātes i te. Mitte eis dñe auxiliū de sācto. Et de syon tuere eos. Esto nobis dñe turris fortitudinis. A facie inimici. Nihil pficiat inimicus in eis. Et filiꝰ iniquitatis nō apponat nocere eis. Dñe exaudi. Et cla. Dñs vo. Et cū spi. Oremus.

Adesto dñe supplicatiōibus nr̄is: ⁊ viam famulorū tuorū in salutis tue prosperitate dispone: vt inter oēs vie ⁊ vite huiꝰ varietates: tuo semp protegant̄ auxilio. Orō.

Omĩps ſempiterne deꝰ ſalꝰ eterna credẽtium: exaudi nos ꝓ famulis tuis pro q̃bus mĩe tue imploramus auxiliũ: vt reddita ſibi ſanitate: gr̃arũ tibi i eccl̃ia tua referãt actiones. Per xp̃m. ℞. Amen. Excellentior perſona dicat Benedicite. Dñs. In nomine pr̃is et filij: et ſpiritus ſc̃i. Amen.

¶ Ad terciam. Hymnus.

Nunc ſctẽ nobꝫ ſpũs/ vnũ pr̃i cũ filio: dignare promptꝰ igeri/ nr̃o refuſus pectori.

Os/ lingua/ mens/ ſenſus/ vigor/ confeſſionem perſonent: flammeſcat igne caritas/ accẽdat ardor proximos.

Preſta pr̃ piiſſime/ pr̃iq; cõpar vnice: cũ ſpũ paraclyto/ regnãs ꝑ omne ſcl̃m. Amen. Ps.

Legem pone mihi domine viam iuſtificationũ tuarum: ⁊ exquiram eam ſemper.

Da mihi intellectũ et ſcrutabor legem tuam: et cuſtodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſemita mandatorũ tuorũ: quia ipſam volui.

Inclina cor meum in teſtimonia tua: et non in auariciam.

Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ: i via tua viuifica me.

Statue ſeruo tuo eloquium tuum: in timore tuo.

Amputa opprobrium meum/ quod ſuſpicatus ſum: quia iudicia tua iocunda.

Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat ſup me mĩa tua dñe: ſalutare tuũ ſcd̃m eloquiũ tuũ.

Et reſpondebo exprobrantibus mihi verbum: quia ſperaui in ſermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vſquequaq;: quia in iudicijs tuis ſuperſperaui.

Et cuſtodiam legem tuã ſemper: in ſeculũ et in ſcl̃m ſeculi.

Et ambulabam i latitudine: quia mandata tua exquiſiui.

Et loq̃bar i teſtimonijs tuis i ↄſpectu regũ: ⁊ nõ ↄfũdebar.

Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi.

Et leuaui manꝰ meas ad mãdata tua que dilexi: et exercebor in iuſtificationibus tuis.

Memor eſto verbi tui ſeruo tuo: i q̃ mihi ſpẽ dediſti.

Hec me cõſolata eſt in humilitate mea: quia eloquiũ tuum viuificauit me.

Superbi iniq̃ agebãt vſq̃quaq;: a lege aũt tua nõ declinaui.

Memor fui iudiciorũ tuorũ a ſeculo dñe: et conſolatus ſum.

Defectio tenuit me: ꝓ peccatoribus derelinquẽtibus legẽ tuã.

Cantabiles mihi erant iuſtificationes tue: in loco peregrinationis mee.

Memor fui nocte nois tui domine: et cuſtodiui legem tuã.

Hec facta eſt mihi: quia iuſtificationes tuas exquiſiui.

Portio mea domine: dixi cuſtodire legem tuam.

Deprecatus ſum faciem tuã i toto corde meo: miſerere mei ſecundum eloquium tuum.

Cogitaui vias meas: ⁊ ↄuerti pedes meos i teſtimõia tua.

Paratꝰ ſum ⁊ nõ ſum turbatus: vt cuſtodiã mandata tua.

Funes pctōꝝ circūplexi ſunt me: et legē tuā nō ſum oblitus.

Media nocte ſurgebam ad confitendum tibi: ſuper iudicia iuſtificationis tue.

Particeps ego ſum omnium timentium te: et cuſtodientium mandata tua.

Mia tua dñe plena ē tra: iuſtificatiōes tuas doce me. Gloria.

Bonitatem feciſti cum ſeruo tuo domine: ſecundum verbum tuum.

Bonitatē ⁊ diſciplinā ⁊ ſcientiam doce me: quia in mandatis tuis credidi.

Priuſq̄ humiliarer ego deliq̄: ꝓpterea eloquiū tuū cuſtodiui.

Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas.

Multiplicata ē ſup me iniq̄tas ſuperboꝝ: ego aūt in toto corde meo ſcrutabor mādata tua.

Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus ſum.

Bonū mihi q2 humiliaſti me: vt diſcam iuſtificatiōes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: ſuper milia auri et argenti.

Manus tue fecerūt me ⁊ plaſmauerunt me: da mihi intellectum vt diſcam mandata tua.

Qui timēt te videbūt me et letabunt̄: q2 i vba tua ſupſperaui.

Cognoui domine quia equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliaſti me.

Fiat mia tua vt conſolet̄ me: ſcḋm eloquiū tuum ſeruo tuo.

Veniant mihi miſerationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea eſt.

Confundātur ſupbi q2 iniuſte iniq̄tatē fecerūt in me: ego aūt exercebor in mandatis tuis.

Conuertātur mihi timētes te: et qui nouerūt teſtimonia tua.

Fiat cor meum immaculatū in iuſtificatiōibus tuis: vt non confundar. Gloria. In dñicis an. Laus et perennis gl'ia deo patri et filio: ſancto ſimul paraclyto in ſecula ſeculoꝝ. Capitulum .ij. Corinthioꝝ vltimo.

Gratia dñi nr̄i ieſu xp̄i: et charitas dei et cōicatio ſancti ſp̄us ſit ſemꝑ cū oib⁹ nobis. Deo grās. ℞. Inclina cor meum deus in teſtimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatē in via tua viuifica me. In te. Gl'ia. Inclina. ℣. Ego dixi dñe miſerere mei. ℞. Sana animā meā q2 peccaui tibi. In fer. a. Veniāt mihi miſeratiōes tue ⁊ viuā. Cap̄. Hie. xvij 2.C ri. tim Hie. 17.

Sana me dñe ⁊ ſanabor ſaluum me fac/⁊ ſaluus ero qm̄ laus mea tu es. ℞. Sana animā meam. Q2 peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miſerere mei. Q2. Gloria. Sana. ℣. Adiutor meus eſto dñe. ℞. Ne derelinquas me neq3 deſpicias me de⁹ ſalutaris meus. In fer. per aduen. a. Tuam domine excita potentiam et veni ad ſaluandum nos. Capitulum Hebreoꝝ .x.

Qui venturus eſt veniet ⁊ nō tardabit: iā nō erit timor in finibus nr̄is: qm̄ ipſe eſt ſaluator nr̄. ℞. Veni ad liberādum nos. Dñe de⁹ virtutū. ℣. Et oſtēde faciem tuā ⁊ ſalui erimus. Dñe. Gl'ia. Veni ad.

℣. Timebũt gẽtes nomen tuũ dñe. ℟. Et omnes reges terre gloꝛiam tuam. ¶ Ad .vi. hym⁹.

Rector potens verax de⁹ q̃ tẽpas rer̄ vices/ſplẽdoꝛe mane iſtruis/⁊ ignib⁹ meridiẽ

Extingue flãmas litiũ aufer caloꝛẽ noxiũ: cõfer ſalutẽ coꝛpoꝛũ/veramq; pacem coꝛdiũ.

Pꝛeſta pater piiſſime. ps.

Defecit ĩ ſalutare tuũ aĩa mea: ⁊ ĩ vbũ tuũ ſupſꝑaui

Defecerũt ocl'i mei ĩ eloquiũ tuũ: dicẽtes qñ cõſolaberꝭ me.

Quia factus ſũ ſicut vter ĩ pꝛuina iuſtificatiões tuas nõ ſũ oblit⁹

Quot ſunt dies ſerui tui: qñ facies de ꝑſequẽtib⁹ me iudiciũ.

Narrauerũt mihi iniqui fabulationes: ſed nõ vt lex tua.

Oĩa mãdata tua veritas: iniq̃ perſecuti ſunt me adiuua me.

Paulominus conſummauerunt me in terra: ego autẽ non dereliqui mandata tua.

Scd̄m miaꝫ tuã viuifica me: et cuſtodiã teſtimonia oꝛis tui

Ineternum domine: verbum tuum permanet in celo.

In generatione ⁊ generationem veritas tua: fundaſti terram et permanet.

Oꝛdinatione tua pſeuerat dies: quoniã omnia ſeruiũt tibi.

Niſi ꝙ lex tua meditatio mea eſt: tunc foꝛte periiſſem in humilitate mea.

Ineternũ non obliuiſcar iuſtificationes tuas: quia in ipſis viuificaſti me.

Tuus ſum ego ſaluũ me fac: qm̃ iuſtificatiões tuas exq̃ſiui.

Me expectauerũt pctõꝛes vt perderẽt me: teſtiõia tua ĩtellexi.

Oĩs cõſũmationis vidi finẽ: latũ mandatũ tuũ nimis. ps.

Quomodo dilexi legẽ tuam domine: tota die meditatio mea eſt.

Super inimicos meos pꝛudẽtem me feciſti mãdato tuo: qꝛ ineternum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi: quia teſtimonia tua meditatio mea eſt.

Super ſenes intellexi: quia mandata tua queſiui.

Ab oĩ via mala ꝓhibui pedes meos: vt cuſtodiã verba tua.

A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu legem poſuiſti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua: ſuꝑ mel oꝛi meo.

A mãdatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui oẽꝫ viã iniq̃tatꝭ.

Lucerna pedib⁹ meis verbuꝫ tuum: et lumen ſemitis meis.

Iuraui et ſtatui: cuſtodire iudicia iuſticie tue.

Humiliat⁹ ſũ vſq̃quaq; dñe: viuifica me ſcd̄m verbũ tuũ.

Voluntaria oꝛis mei beneplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce (me.

Aĩa mea ĩ manib⁹ meis ſemp: ⁊ legẽ tuã nõ ſuꝫ oblit⁹.

Poſuerũt pctõꝛes laqueũ mihi: ⁊ de mãdatꝭ tuis nõ erraui.

Hereditate acquiſiui teſtimonia tua ineternum: quia exultatio coꝛdis mei ſunt.

Inclinaui coꝛ meũ ad faciendas iuſtificatiões tuas ineternum: ꝓpter retributionẽ. ps.

Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi.

Adiutoꝛ ⁊ ſuſceptoꝛ meus es

tui: ⁊ in ꝟbū tuū ſupſperaui.

Declinate a me maligni: et ſcrutabor mandata dei mei.

Suſcipe me ſecundū eloquiū tuum ⁊ viuam: ⁊ non confundas me ab expectatione mea.

Adiuua me ⁊ ſaluꝰero: ⁊ meditabor i iuſtificatiōibꝰ tuis ſꝑ

Spreuiſti omnes diſcedētes a iudicijs tuis: quia iniuſta cogitatio eorum.

Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi teſtimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs eni tuis timui

Feci iudiciū ⁊ iuſtitiam non tradas me: a calūniantibꝰ me.

Suſcipe ſeruū tuū in bonuꝫ: non calumnientur me ſuꝑbi.

Oculi mei defecerūt in ſalutare tuū: ⁊ i eloquiū iuſtitie tue.

Fac cum ſeruo tuo ſcđm miſericordiam tuam: et iuſtificationes tuas doce me.

Seruꝰ tuus ſuꝫ ego: da mihi itellectū vt ſciā teſtimonia tua

Tēpus faciendi domine: diſſipauerunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua: ſuper aurum et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnē viam iniquā odio habui. Gl̃ia. In dn̄icis .a. Gl̃ia laudis reſonet in ore oīm pr̄i genitoq̨ ꝓli ſpiritui ſācto pariter reſultet laude perenni. Cp̄z. i. Johānis. i.

TRes ſunt qui teſtimoniū dāt in celo: pater / et ꝟbū ⁊ ſpūſſctūs: ⁊ hi tres vnū ſūt. ℞. Ineternum dn̄e permanet verbum tuū. ℣. In celo et i ſeculum ſeculi veritas tua. Per. Gl̃ia. Ineternū. ℣. Dn̄s regit me et nihil mihi deerit. ℞. In loco paſcue ibi me collocauit. In feſt. an. Non cōfundas me domine: ab expectatione mea. Capłm. Theſſalonicēſes. v.

OMnia ꝓbate / qđ bonū eſt tenere: ab oi ſpecie mala abſtinere vos. ℞. Bn̄dicā dn̄z In oi tp̄e. ℣. Semꝑ laus eius in ore meo. In oi. Gl̃ia. Benedicā. ℣. Dn̄s rc. In aduen. an. In tuo aduentu erue nos domine. Capitulū. Eſaie. xiiij.

PRope eſt vt veniat tēpus eiꝰ: ⁊ dies eiꝰ nō elōgabūtur: miſerebit dn̄s iacob ⁊ iſrł ſaluabit. ℞. Oſtēde nobis dn̄e miam tuā. ℣. Et ſalutare tuū da nobꝫ. Miam. Gl̃ia. Oſtēde. ℣. Memēto nr̄i dn̄e in bn̄placito populi tui. ℞. Viſita nos in ſalutari tuo. ¶ Ad nona. Hy.

REru deꝰ tenax vigor / immotus i te ꝑmanēs: lucis diurne tpa / ſucceſſibꝰ determinās.

Largire clarū veſpe quo vita nuſq̄ decidat: ſꝫ p̄miū mortis ſacre / ꝑēnis iſtet gl̃ia. Pſta pt̄.

MIrabilia teſtimonia tua domine: ideo ſcrutata eſt ea anima mea. Pſ.

Declaratio ſermonū tuoꝝ: illuminat: et itellectū dat ꝑuulis.

Os meū apui et attraxi ſpm: q2 mandata tua deſiderabam.

Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſcđz iudiciū diligētiū nomē tuū.

Greſſus meos dirige ſecundū eloquium tuū: vt non dominetur mei omnis iniuſtitia.

Redime me a calūnijs homi

nū: vt cuſtodiā mandata tua.

Faciē tuā illūia ſup̄ ſuū tuū: et doce me iuſtificatiōes tuas.

Exitꝰ aq̄rū deduxerūt: ocl̄i mei qꝛ nō cuſtodierūt legē tuam.

Iuſtus es domine: et rectum iudicium tuum.

Mandaſti iuſtitiā teſtimonia tua: et veritatē tuam nimis.

Tabeſcere me fecit zelꝰ meꝰ: quia obliti ſunt verba tua inimici mei.

Ignitū eloquiū tuū vehemēter: ⁊ ſeruus tuus dilexit illđ.

Adoleſcētulꝰ ſū ego ⁊ ꝯtēptꝰ: iuſtificatiōes tuas nō ſū oblitꝰ

Iuſtitia tua iuſtitia ineternum: ⁊ lex tua veritas.

Tribulatio et anguſtia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea eſt.

Eq̄tas teſtimonia tua ī et̄nū: ītellectū da mihi ⁊ viuā. Gl̄a.

Clamaui ī toto corde exaudi me domine: iuſtificationes tuas requiram. Ps.

Clamaui ad te ſaluū me fac: vt cuſtodiam mandata tua.

Preueni in maturitate ⁊ clamaui: qꝛ in ꝟba tua ſup̄ſpaui.

Preuenerūt ocl̄i mei ad te dilucl̄o: vt meditarer eloq̄a tua.

Vocem meam audi ſcd̄m miſericoꝛdiā tuam dn̄e: et ſecūdū iudicium tuum viuifica me.

Appꝛopinquauerūt ꝑſequētes me iniquitati: a lege autē tua longe facti ſunt.

Pꝛope es tu domine: et omnes vie tue veritas.

Initio cognoui de teſtīonijs tuis: qꝛ ineternū fundaſti ea.

Vide humilitatē meā ⁊ eripe me: qꝛ legē tuā nō ſum oblitꝰ.

Iudica iudiciū meū ⁊ redime me: ꝓpt̄ eloq̄ū tuū viuifica me.

Lōge a pc̄tōꝛibꝰ ſalꝰ: qꝛ iuſtificatiōes tuas nō exquiſierūt.

Mīe tue multe domine: ſcd̄m iudicium tuum viuifica me.

Multi qui perſequuntur me et tribulant me: a teſtimonijs tuis non declinaui.

Vidi p̄uaricātes et tabeſcebā: qꝛ eloq̄a tua nō cuſtodierūt

Vide q̄m mandata tua dilexi domine: ī mīa tua viuifica me.

Pꝛincipiū verboꝛū tuoꝛū veritas: ineternū omnia iudicia iuſtitie tue. Gl̄ia patri. Ps.

PRincipes perſecuti ſunt me gratis: ⁊ a ꝟbis tuis foꝛmidauit coꝛ meum.

Letaboꝛ ego ſup̄ eloq̄a tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.

Iniquitatē odio habui ⁊ abominatꝰ ſū: legē aūt tuā dilexi.

Septies in die laudē dixi tibi: ſuper iudicia iuſtitie tue.

Pax multa diligentibus legē tuam: et nō eſt illis ſcandalū.

Expectabam ſalutare tuū domine: et mandata tua dilexi.

Cuſtodiuit aīa mea teſtimonia tua: ⁊ dilexit ea vehemēt̄.

Seruaui mādata tua ⁊ teſtimonia tua: quia oēs vie mee in conſpectu tuo.

Appꝛopinquet dep̄catio mea in cōſpectu tuo dn̄e: iuxta eloquium tuū da mihi intellectū.

Intret poſtulatio mea in conſpectu tuo: ſecūdum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iuſtificationes tuas.

Pronūciabit lingua mea eloquiū tuū: q2 oīa mādata tua eq̄tas.

Fiat man⁹ tua vt ſaluet me: quoniā mandata tua elegi.

Concupiui ſalutare tuum dñe: et lex tua meditatio mea eſt.

Uiuet aīa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabunt me.

Erraui ſicut ouis q̄ periit: q̄re ſeruū tuū/ q2 mādata tua nō ſum oblit⁹. Gl'ia. In do. ā. Ex quo oīa: p quē oīa: in quo oīa: ipſi glīa i ſecla. Cā. ad ephe. iiii.

Eph.
i.

Unus domin⁹/ vna fides/ vnū baptiſma/ vn⁹ de⁹ ⁊ pr̄ oīū: q̄ ſup oēs/ ⁊ p oīa/ ⁊ i oī b⁹ nobis: q̄ eſt bñdict⁹ i ſecla. R. Clamaui i toto corde. Exaudi me dñe. V. Iuſtificatiōes tuas req̄rā. Exau. Gl'ia. Clama. V. Ab occultis meis mūda me dñe R. Et ab alienis pce ſuo tuo. In fer. ā. Iuxta eloquiū tuū da mihi itellectū dñe. Cā. ad Gal.

Gal.
vi.

Alter alteri⁹ onera (vi. portare: ⁊ ſic adimplebitis legem xp̄i. Deo ḡ. R. Redime me dñe. Et miſerere mei. V. Pes enī me⁹ ſtetit i via recta: i eccleſiis benedicā te dñe. Et. Gl'ia. Redi. V. Ab occultis meis. In fer. i adue. Ueni dñe et noli tardare: relaxa facinora plebi tue iſrl. Capitl'm. Michee. iiii.

Mi=
chee
iiii.

Uenite aſcēdam⁹ ad mōtē dñi: ⁊ ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias ſuas: ⁊ ābulabim⁹ i ſemitis ei⁹: q2 de ſyō exibit lex ⁊ v̄bū dñi de hierſm. R. Sup te hierſm orietꝰ dñs. V. Et glīa ei⁹ i te videbit. Orietur. Gl'ia. Sup. V. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. R. Et oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. ¶ Fer. ii. ad matu. inuit. Uenite exultem⁹ do. ps. Iubilem⁹ deo ſa. ⁊c. a Dñe ne i ira. vſq2 ad. xl. qn de ii. fer. agit. hī ad matu. ſeq. hy⁹

Somno refectis artubus/ ſpreto cubili ſurgim⁹: nobis pr̄ canētib⁹/ adeſſe te depoſci (m⁹.

Te lingua p̄mū cōcinat/ te mētis ardor ābiat: vt actuū ſequētiū/ tu ſancte ſis exordiū.

Cedāt tenebre lumini/ et nox diurno ſyderi: vt culpa quā nox intulit/ lucis labeſcat munere.

Precamur idem ſupplices/ noxas vt oēs āputes: ⁊ ore te canētiū/ laudetꝫ i ꝑpetuū Gl'ia dñe. Poſt puri. Glīa pr̄ pi iſſi. Per eſtatem dī iſte hy⁹. Nocte ſurgētes. Ante ā i principio pſalterii dire p̄m. Beatus vir. ps. xxvi

Dominus illuminatio mea: ⁊ ſal⁹ mea quē timebo. Dominus protector vite mee a quo trepidabo.

Dum appropiant ſup me nocentes: vt edant carnes meas.

Qui tribulāt me inimici mei ipſi infirmati ſunt ⁊ ceciderūt.

Si conſiſtāt aduerſum me caſtra: non timebit cor meum.

Si exurgat aduerſuꝫ me prelium: in hoc ego ſperabo.

Unā petii a domino hanc requirā: vt inhabitem in domo domini/ oībus dieb⁹ vite mee.

Ut videam voluntatē domini: et viſitem templum eius.

Quoniam abſcōdit me i tabernaculo ſuo in die malorꝫ: protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.

In petra exaltauit me et nūc exaltauit caput meum: super inimicos meos.

Circuiui ⁊ imolaui in tabernaculo ei⁹ hostiā vociferacionis. cātabo ⁊ psalmū dicā dn̄o.

Exaudi dn̄e vocē meā q̄ clamaui ad te miserē mei ⁊ exaudi me.

Tibi dixit cor meum exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram.

Ne auertas faciem tuā a me: ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto ne derelinquas me: neq̄ despicias me de⁹ salutaris meus.

Qm̄ pr̄ me⁹ ⁊ mat̄ mea dereliq̄rūt me: dn̄s aūt assūpsit me.

Legem pone mihi dn̄e in via tua: et dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me i aias tribulāciū me qm̄ isurrexerūt i me testes iniq̄: ⁊ mētita ē iniq̄tas sibi.

Credo videre bona domini: in terra viuentium.

Expecta dn̄z viriliť age ⁊ cōfortet̄ cor tuū: ⁊ sustine dn̄z. p̄s. 27

Ad te domine clamabo de⁹ meus ne sileas a me: nequando taceas a me: et assimilabor descēdentibus in lacum.

Exaudi dn̄e vocē dep̄catīōis mee dū oro ad te: dum extollo man⁹ meas ad tēplū sctm̄ tuū.

Ne simul tradas me cum peccatoribus: et cum operātibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquunť pacē cū proximo suo: mala aūt in cordib⁹ eorū.

Da illis scd̄m opera eorū: ⁊ scd̄m neq̄ciā adinuētionū ipsoꝝ.

Scd̄z opa manuū eoꝝ tribue illis: redde retributionē eoꝝ ipsis.

Qm̄ nō intellexerūt opa dn̄i: et in opera manuū ei⁹ destrues illos: et non edificabis eos.

Benedictus dn̄s: qm̄ exaudiuit vocem deprecationis mee.

Dn̄s adiutor meus et protector me⁹: ⁊ in ipso sperauit cor meum et adiutus sum.

Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor ei.

Dn̄s fortitudo plebis sue: et protector saluationū xp̄i sui est.

Saluū fac popl'm tuū dn̄e et benedic hereditati tue: et rege eos ⁊ extolle illos vsq̄ i etern̄u.

¶ Aña. Dn̄s defēsor vite mee.

p̄s. xxviij

Afferte dn̄o filij dei: afferte dn̄o filios arietū.

Afferte dn̄o gl'iaz ⁊ honorē afferte dn̄o gl'iam noī ei⁹: adorate dn̄z i atrio sctō ei⁹.

Vox dn̄i sup aq̄s de⁹ maiestatis itonuit: dn̄s sup aq̄s multas.

Vox domini in virtute: vox domini in magnificentia.

Vox dn̄i cōfringētis cedros: ⁊ cōfringet dn̄s cedros libani.

Et cōminuet eos tanq̄ vitulum libani: et dilectus queadmodum filius vnicornium.

Vox dn̄i intercidētis flāmā ignis vox dn̄i cōcutiētis desertū: ⁊ cōmouebit dn̄s desertū cades.

Vox dn̄i p̄parantis ceruos et reuelabit cōdensa: ⁊ in templo eius omnes dicent gl'iam.

Dn̄s diluuiū inhabitare facit: ⁊ sedebit dn̄s rex ineternū.

Dn̄s virtutē ppl'o suo dabit: dn̄s bn̄dicet ppl'o suo in pace.

p̄s. xxix.

Exaltabo te dn̄e qm̄ suscepisti me: nec deleſtaſti inimicos meos ſuper me.

Domine deus meus clamaui ad te: et ſanaſti me.

Domine eduxiſti ab inferno animã meam: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum.

Pſallite dño oẽs ſcti eiꝰ: ⁊ cõfitemini memorie ſctitatis eiꝰ.

Quoniam ira in indignatione eius: et vita in voluntate eius

Ad veſperũ demorabitur fletus: ⁊ ad matutinum leticia.

Ego autẽ dixi in abundantia mea: nõ mouebor ineternum.

Domine in volũtate tua: preſtitiſti decori meo virtutem.

Auertiſti faciẽ tuam a me: et factus ſum conturbatus.

Ad te domine clamabo: et ad deum meum deprecabor.

Que vtilitas i ſanguine meo: dũ deſcendo in corruptionem.

Nunquid cõfitebit̃ tibi puluis: aut annũciabit veritatẽ tuam.

Audiuit dominꝰ ⁊ miſertꝰ eſt mei: dñs factꝰ eſt adiutor meꝰ.

Conuertiſti planctũ meũ i gaudiũ mihi: cõcidiſti ſaccum meũ et circumdediſti me leticia.

Vt cantet tibi gl'ia mea et nõ cõpũgar: dñe deus meꝰ ineternũ cõfitebor tibi. Gloria. An. Adorate dñz i aula ſctã eiꝰ. Ps. xxx

In te domine ſperaui non confundar ineternum: in iuſtitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me.

Eſto mihi i deũ protectorẽ ⁊ i domũ refugij: vt ſaluũ me facias

Qm̃ fortitudo mea et refugiũ meum es tu: et propter nomen tuũ deduces me ⁊ enutries me.

Educes me de laqueo quẽ abſconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas cõmẽdo ſpm̃ meũ: redemiſti me dñe deꝰ veritatis.

Odiſti obſeruãtes vanitates: ſuperuacue.

Ego autẽ i dño ſpaui: ⁊ exultabo et letabor in mĩa tua.

Qm̃ reſpexiſti hũilitatẽ meã: ſaluaſti de neceſſitatibꝰ aiam meã.

Nec cõcluſiſti me in manibꝰ inimici: ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos.

Miſerere mei dñe qm̃ tribulor: cõturbatꝰ eſt in ira oculus meꝰ: aĩa mea et venter meus.

Quoniã defecit in dolore vita mea: ⁊ anni mei in gemitibꝰ.

Infirmata ẽ in paupertate virtꝰ mea: et oſſa mea ꝯturbata ſũt.

Sup oẽs inimicos meos factus ſũ opprobriũ vicinis meis valde: et timor notis meis.

Qui videbant me foras fugerunt a me: obliuioni datꝰ ſum tanq̃ mortuus a corde.

Factus ſuz tanq̃ vas perditũ: qm̃ audiui vituperationem multorũ cõmorãtiũ in circuitu.

In eo dum cõuenirent ſimul aduerſum me: accipere animã meam conſiliati ſunt.

Ego autẽ in te ſperaui domine dixi deus meus es tu: in manibus tuis ſortes mee.

Eripe me de manu inimicorũ meorũ: ⁊ a perſequẽtibus me.

Illuſtra faciẽ tuã ſup ſeruũ tuum ſaluũ me fac in mĩa tua dñe: nõ cõfundar qm̃ inuocaui te.

Erubeſcãt impij ⁊ deducãt̃ i infernũ: muta ſiãt labia doloſa.

Que loquunt̄ aduerſus iuſtū iniq̄tatē: in ſupbia ⁊ i abuſiōe.

Quā magna multitudo dulcedinis tue domine: quā abſcondiſti timentibus te.

Perfeciſti eis qui ſperāt i te: in conſpectu filiorum hominū.

Abſcondes eos in abſcondito faciei tue: a cōturbatiōe hoim.

Proteges eos in tabernaculo tuo: a cōtradictione linguarū.

Bn̄dictus dn̄s qm̄ mirificauit miam ſuā mihi: in ciuitate munita.

Ego aūt dixi in exceſſu mētis mee: piectus ſum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudiſti vocem orationis mee: dum clamarem ad te.

Diligite dn̄m oēs ſcti eiꝰ qm̄ veritatē requiret dn̄s: ⁊ retribuet abūdāter facientibus ſupbiā.

Viriliter agite et cōfortetur cor veſtrū: omnes qui ſperatis in dn̄o. Gloria. ps. xxxi.

Beati quorū remiſſe ſunt iniquitates: et quorū tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui nō imputauit dn̄s pctm̄: nec eſt i ſpū eiꝰ dolꝰ.

Qm̄ tacui inueterauerūt oſſa mea: dum clamarē tota die.

Qm̄ die ac nocte grauata eſt ſup me manꝰ tua: cōuerſus ſum in erūna mea dū cōfigit̄ ſpina.

Delictū meū cognitū tibi feci: ⁊ iniuſticiā meā nō abſcōdi.

Dixi cōfitebor aduerſum me iniuſticiam meam dn̄o: ⁊ tu remiſiſti impietatē peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tēpore opportuno.

Verūtn̄ in diluuio aq̄rū multarū: ad eū nō approximabūt.

Tu es refugiū meū a tribulatiōe q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdātibꝰ me.

Intellectū tibi dabo ⁊ iſtruā te i via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.

Nolite fieri ſicut equꝰ ⁊ mulus: quibus nō eſt intellectus.

In chamo et freno maxillas eorum conſtringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella pctōris: ſperātē autē in dn̄o mia circūdabit.

Letamini in dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gl'iamini oēs recti corde.

Gloria. an. In tua iuſticia libera me domine. Pſalmꝰ. xxxii.

Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio.

Cōfitemini domino in cythara: in pſalterio decem chordarum pſallite illi.

Cantate ei canticū nouū: bene pſallite ei in vociferatione.

Quia rectū eſt verbum domini: et omnia opera eius in fide.

Diligit miſericordiā et iudicium: mia dn̄i plena eſt terra.

Verbo dn̄i celi firmati ſunt: et ſpū oris eius ois virtꝰ eorū.

Cōgregās ſicut i vtre aquas maris: ponēs i theſaurꝭ abyſſos.

Timeat dn̄m ois terra: ab eo autē cōmoueant̄ omnes inhabitantes orbem.

Quoniā ipſe dixit ⁊ facta ſūt: ipſe mandauit et creata ſunt.

Dn̄s diſſipat conſilia gētiū reprobat aūt cogitatiōes ppl'orū: ⁊ reprobat ꝯſilia principū.

Conſiliū aūt dn̄i ieternū manet: cogitatiōes cordis eius in generatione et generationem.

Beata gēs cuiꝰ ē dñs deꝰ eiꝰ: ppl's quē elegit i hēditatē ſibi
De celo reſpexit dominus: vidit omnes filios hominum.
De p̄parato hitaculo ſuo: reſpexit ſuꝑ oēs q̄ habitāt terrā
Qui finxit ſingillatī corda eorū: q̄ intelligit oia opera eorū.
Non ſaluatur rex per multā virtutē: et gygas nō ſaluabit in multitudine virtutis ſue.
Fallax equꝰ ad ſalutē: in abūdātia āt ꝟtutꝫ ſue nō ſaluabit
Ecce oculi dñi ſuꝑ metuētes eū: ⁊ i eis q̄ ſperāt ſuꝑ mīa eiꝰ
Ut eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame.
Anima noſtra ſuſtinet dñm: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector nr̄ eſt.
Qꝛ in eo letabit cor noſtrū: ⁊ in noīe ſācto eius ſperauimꝰ.
Fiat mīa tua dñe ſuper nos: quēadmodū ſꝑauimꝰ i te. p̄.xx

Benedicā dñm in omī tꝑe: ſemꝑ laus eiꝰ in ore meo.
In dño laudabitur aīa mea: audiant manſueti ⁊ letentur.
Magnificate dñꝫ mecū: et exaltemus nomē eius in idip̄m.
Exquiſiui dominum et exaudiuit me: ⁊ ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre nō ꝯfūdent.
Iſte pauper clamauit et dñs exaudiuit eū: et ex oibus tribulationibus eius ſaluauit eum.
Immittit angelus dñi in circuitu timētiū eū: ⁊ eripiet eos
Guſtate et videte qm̄ ſuauis eſt dñs: btūs vir q̄ ſperat i eo.
Timete dñm oēs ſcti eiꝰ: qm̄ non eſt inopia timentibus eū.
Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inquirentes autem dominum non minuentur omni bono.
Venite filij audite me: timorem domini docebo vos.
Quis eſt homo qui vult vitā: diligit dies videre bonos.
Prohibe linguā tuā a malo: et labia tua ne loquātur dolū.
Diuerte a malo et fac bonū: inquire pacē et ꝑſequere eam.
Oculi domini ſuper iuſtos: et aures eius ad preces eorum.
Vultꝰ āt dñi ſuꝑ faciētes mala: vt ꝑdat de t̄ra mēoriā eoꝝ.
Clamauerunt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oibus tribulationibus eorū liberauit eos.
Iuxta ē dñs his q̄ tribulato ſūt corde: ⁊ hūiles ſpū ſaluabit
Multe tribulatiōes iuſtoꝝ: et de oibꝰ his liberauit eos dñs.
Cuſtodit dñs oia oſſa eorū: vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum peſſima: et qui oderūt iuſtum delinquent.
Redimet dñs aīas ſeruorum ſuorū: et non delinquent oēs q̄ ſperāt in eo. Glia. ā. Rectos decet collaudatio. P̄s.xxxiiij.

Iudica dñe nocētes me: expugna impugnātes me.
Apprehende arma ⁊ ſcutū: et exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameā ⁊ cōclude aduerſus eos qui ꝑſequūtur me: dic aīe mee ſalus tua ego ſum.
Confundantur et reuereant͛: querentes animam meam.
Auertantur retrorſum et confūdant͛: cogitātes mihi mala.
Fiāt tanq̄ puluis ante faciē venti: ⁊ angelꝰ dñi coartās eos.

Fiat via eoꝝ tenebꝛe ⁊ lubꝛicũ: et angel⁹ dñi ꝑſequẽs eos.

Quoniã gratis abſcõderũt mihi interitũ laquei ſui: ſuperuacue exꝓbꝛauerũt animã meam.

Veniat illi laqueus quẽ ignoꝛat: et captio quã abſcõdit appꝛehendat eum: et in laqueum cadat idipſum.

Anima aũt mea exultabit ĩ dño: ⁊ delectabitur ſuꝑ ſalutari ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: Domine quis ſimilis tibi.

Eripiẽs inopem de manu foꝛtioꝛum eius: egenum ⁊ pauperem a diripientibus eum.

Surgentes teſtes iniqui: que ignoꝛabam interrogabãt me.

Retribuebant mihi mala pꝛo bonis: ſterilitatẽ anime mee.

Ego autem cum mihi moleſti eſſent: induebar cilicio.

Humiliabã ĩ ieiunio aĩaꝫ meã: ⁊ oꝛo mea ĩ ſinu meo ꝯuertet̃.

Quaſi ꝓximũ et quaſi fratrẽ noſtrũ ſic cõplacebam: quaſi lugẽs et cõtriſtat⁹ ſic hũiliabar.

Et aduerſum me letati ſunt ⁊ conuenerũt: cõgregata ſunt ſuper me flagella et ignoꝛaui.

Diſſipati ſunt nec compuncti tentauerunt me ſubſannauerũt me ſubſannatione: frenduerũt ſuper me dentibus ſuis.

Dñe quãdo reſpicies reſtitue aĩam meã a malignitate eoꝝ: a leonibus vnicam meam.

Confiteboꝛ tibi ĩ eccleſia magna: in ppl̃o graui laudabo te.

Non ſuꝑgaudeant mihi q̄ aduerſant̃ mihi inique: q̄ oderũt me gratis et annuunt oculis.

Quoniã mihi quidem pacifice loquebãtur: ⁊ in iracundia terre loquentes dolos cogitabant.

Et dilatauerunt ſuper me os ſuum: dixerunt euge euge viderunt oculi noſtri.

Vidiſti domine ne ſileas: domine ne diſcedas a me.

Exurge et intẽde iudicio meo de⁹ me⁹ ⁊ dñs me⁹: ĩ cãm meã.

Iudica me ſecundũ iuſticiam tuam domine deus meus: ⁊ nõ ſupergaudeant mihi.

Non dicant in coꝛdibus ſuis euge euge anime noſtre: nec dicant deuoꝛabimus eum.

Erubeſcant et reuereãtur ſimul: q̄ gratulant̃ malis meis.

Induant̃ cõfuſione ⁊ reuerẽtia: q̄ maligna loquũt̃ ſuꝑ me.

Exultent ⁊ letent̃ q̄ volũt iuſticiã meã: ⁊ dicãt ſemꝑ magnificet̃ dñs q̄ volũt pacẽ ſui ei⁹.

Et ligua mea meditabit̃ iuſticiã tuam: tota die laudẽ tuam.

Dixit iniuſtus (Ps. xxxv. vt delinquat ĩ ſemetipſo: nõ eſt timoꝛ dei ante ocl'os ei⁹.

Quoniã doloſe egit ĩ ꝯſpectu ei⁹: vt iueniat̃ iniq̄tas ei⁹ ad odiũ.

Verba oꝛis ei⁹ iniq̄tas ⁊ dol⁹: noluit itelligere vt bñ ageret.

Iniq̄tatẽ meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni vie nõ bone: maliciam autẽ non odiuit.

Dñe in celo miſericoꝛdia tua: et veritas tua vſq; ad nubes.

Iuſticia tua ſicut mõtes dei: iudicia tua abyſſus multa.

Homines ⁊ iumẽta ſaluabis domine: quẽadmodum multiplicaſti miſericoꝛdiã tuã deus.

Filij autẽ hominũ: in tegmine alarum tuarum ſperabunt.

Inebriabūtur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.

Qm̄ apud te eſt fons vite: et in lumine tuo videbim⁹ lumē.

Pretende miſericordiā tuam ſciētibus te: et iuſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.

Nō veniat mihi pes ſuꝑbie: ⁊ man⁹ pctōris nō moueat me.

Ibi ceciderūt q̄ operant̄ iniquitatē: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Gl'ia. Añ. Expugna impugnantes me. Pſ. xxxvj.

Noli emulari in malignātibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem.

Quoniā tanq̄ fenum velociter areſcēt: et quēadmodū olera herbarum cito decident.

Spera in domino et fac bonitatem: ⁊ inhabita terram ⁊ paſceris in diuitijs eius.

Delectare in domino: ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela domino viam tuam: et ſpera in eo et ipſe faciet.

Et educet quaſi lumē iuſtitiā tuā et iudiciū tuuꝫ tanq̄ meridiē: ſubdit⁹ eſto dn̄o et ora eū.

Noli emulari in eo qui ꝓſperatur in via ſua: et in homine faciente iniuſtitias.

Deſine ab ira ⁊ derelinq̄ furore: noli emulari vt maligneris.

Qm̄ qui malignātur exterminabuntur: ſuſtinentes autē dominū ipſi hereditabūt terram.

Et adhuc puſillum et non erit pctōr: ⁊ q̄res locū ei⁹ ⁊ nō inuenies.

Manſueti autē hereditabunt terram: et delectabuntur in multitudine pacis.

Obſeruabit peccator iuſtum: ⁊ ſtridebit ſuꝑ eū dentib⁹ ſuis.

Dn̄s autē irridebit euꝫ: quoniā proſpicit ꝙ veniat dies ei⁹.

Gladiū euaginauerunt peccatores: intēderunt arcum ſuū.

Vt decipiant pauperē et inopem: vt trucidēt rectos corde.

Gladius eorū intret in corda ipſoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ cōfringat̄.

Melius eſt modicū iuſto: ſuꝑ diuitias peccatorum multas.

Qm̄ brachia peccatoꝝ conterent̄: cōfirmat aūt iuſtos dn̄s.

Nouit dn̄s dies imaculatoꝝ: et hereditas eoꝝ in eternū erit.

Non confundentur in tempore malo: et in diebus famis ſaturabunt̄: qꝛ pctōres peribūt.

Inimici vo dn̄i mox vt honorificati fuerit ⁊ exaltati: deficiētes quēadmodū fum⁹ deficiēt.

Mutuabit̄ pctōr et non ſoluet: iuſtus autē miſeret̄ ⁊ tribuet.

Qꝛ bn̄dicētes ei hereditabūt trā: maledicētes aūt ei diſꝑibūt.

Apud dn̄m greſſus hominis dirigetur: ⁊ viam eius volet.

Cū ceciderit iuſtus nō collidetur: qꝛ dn̄s ſupponit manū ſuā.

Iunior fui etenim ſenui/ ⁊ nō vidi iuſtum derelictum: nec ſemen eius querens panem.

Tota die miſeret̄ ⁊ cōmodat: ⁊ ſemen illi⁹ in bn̄dictione erit.

Declina a malo ⁊ fac bonum: et inhabita in ſeculum ſeculi.

Quia dominus amat iudiciū: et nō derelinquet ſanctos ſuos in eternum conſeruabuntur.

Iniuſti punientur: ⁊ ſemē impiorum peribit.

Iuſti aūt hereditabūt terrā:

⁊ ĩhabitabũt ĩ ſclm ſcli ſuꝑ eã.

Os iuſti meditabit̃ ſapientiã: et ligua eius loquetur iudiciũ.

Lex dei eius in coꝛde ipſius: ⁊ nõ ſupplãtabunt greſſus eius.

Cõſiderat peccatoꝛ iuſtum: et querit moꝛtificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius: nec dãnabit euꝫ cũ iudicabitur illi.

Expecta dñm ⁊ cuſtodi viam eius et exaltabit te vt hereditate capias terram: cum perierint peccatoꝛes videbis.

Uidi impiũ ſuperexaltatum: et eleuatũ ſicut cedꝛos libani.

Et tranſiui ⁊ ecce nõ erat: q̃ſiui eũ ⁊ nõ eſt inuẽtꝰ locus eiꝰ.

Cuſtodi innocẽtiã ⁊ vide eq̃tatẽ: qm̃ ſũt reliq̃e hoĩ pacifico

Iniuſti aũt diſperibũt: ſimul reliquie impioꝛum interibunt.

Salꝰ aũt iuſtoꝝ a dño: ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt in tp̃e tribulatiõis.

Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos: et eruet eos a peccatoꝛibus ⁊ ſaluabit eos: qꝛ ſperauerunt in eo.

Ps. xxxvii.

Domine ne in furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ in ira tua coꝛripias me.

Qm̃ ſagitte tue ĩfixe ſũt mihi et ꝯfirmaſti ſuꝑ me manũ tuã.

Nõ eſt ſanitas i carne mea a facie ire tue: nõ eſt pax oſſibus meis a facie peccatoꝛũ meoꝛũ.

Qm̃ iniq̃tates mee ſuꝑgreſſe ſunt caput meum: ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſuper me.

Putruerũt ⁊ coꝛrupte ſũt cicatrices mee: a facie ĩſipiẽtie mee

Miſer factus ſum ⁊ curuatus ſum vſqꝫ in finem tota die: contriſtatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne mea.

Afflictꝰ ſũ ⁊ humiliatꝰ ſũ nimis: rugiebã a gemitu coꝛdis mei.

Domine ante te omne deſiderium meum: et gemitus meus a te non eſt abſcõditus.

Coꝛ meũ cõturbatum eſt dereliquit me virtꝰ mea/ ⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ: ⁊ ipꝫ nõ ẽ mecũ.

Amici mei ⁊ pꝛoximi mei: aduerſũ me appꝛopinq̃uert̃ et ſteterũt.

Et qui iuxta me erãt de lõge ſteterũt: et vim faciebãt qui querebant animã meam.

Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur.

Ego aũt tãq̃ ſurdꝰ nõ audiebã: ⁊ ſicut mutꝰ non apiens os ſuũ.

Et factꝰ ſum ſicut homo non audiens: et nõ habens in oꝛe ſuo redargutiones.

Quoniã in te dñe ſperaui: tu exaudies me dñe deus meus.

Qꝛ dixi neq̃n ſuꝑgaudeãt mihi inimici mei: ⁊ dũ cõmouẽt̃ pedes mei/ ſuꝑ me mag̃ locuti ſũt

Qm̃ ego i flagella paratꝰ ſũ: ⁊ doloꝛ meꝰ i cõſpectu meo ſẽꝑ.

Qm̃ iniquitatẽ meã annũciabo: et cogitabo pꝛo pctõ meo.

Inimici autẽ mei viuũt ⁊ cõfirmati ſũt ſuꝑ me: et multiplicati ſunt qui oderũt me inique.

Qui retribuunt mala pꝛo bonis detrahebant mihi: quoniã ſequebar bonitatem.

Ne derelinquas me dñe deus meus: ne diſceſſeris a me.

Intende in adiutoꝛiũ meum:

domine deus ſalutis mee.
Oratio. an Reuela dño viã tuã
℣ Dñe in celo mia tua. ℟ Et
ũitas tua vſq; ad nubes. Lau
des ⁊ ℟. de adue feſt. An lau. ℣.
Fiat mia tua dñe ſup nos. ℟.
Quẽadmodũ ſperauimꝰ in te.
Iſte ℣. dr an. lau. in oibꝰ feſt. a
Dñe ne in ira. vſq; ad. xl. Et a
Deꝰ oim. vſq; ad adue. dñi qñ
de feſ. agit. ¶ In laud. Ps. l.
Miſerere mei deꝰ: ſecundum
magnã miſericordiã tuã.
Et ſm multitudinẽ miſeratio
nũ tuarũ: dele iniquitatẽ meã.
Amplius laua me ab iniqtate
mea: ⁊ a pctõ meo munda me.
Qm iniqtatẽ meã ego cognoſco:
et pctm meũ cõtra me eſt ſemp.
Tibi ſoli peccaui ⁊ malũ corã
te feci: vt iuſtificeris i ſermo-
nibꝰ tuis: ⁊ vincas cũ iudicaris.
Ecce eni i iniqtatibꝰ ꝯceptꝰ ſu:
⁊ in pctis ꝯcepit me mat̃ mea.
Ecce enim veritatem dilexiſti
incerta ⁊ occulta: ſapientie tue
manifeſtaſti mihi.
Aſperges me domine yſopo ⁊
mundabor: lauabis me et ſu-
per niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiũ ⁊ le
ticiã: ⁊ exultabũt oſſa humiliata
Auerte faciẽ tuã a pctis me-
is: ⁊ oẽs iniqtates meas dele.
Cor mundũ crea in me deus: et
ſpũ rectũ innoua i viſceribꝰ meis
Ne proiicias me a facie tua: et
ſpm ſctm tuũ ne auferas a me.
Redde mihi leticiã ſalutaris
tui: ⁊ ſpũ pncipali ꝯfirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊
impij ad te conuertentur.
Libera me de ſanguinibꝰ deꝰ
deus ſalutis mee: et exultabit
lingua mea iuſticiam tuam.
Dñe labia mea aperies: ⁊ os
meũ annũciabit laudẽ tuam.
Qm ſi voluiſſes ſacrificiũ de-
diſſẽ: vtiq; olocauſtis nõ delecta
Sacrificiũ deo ſpũs (beris.
cõtribulatus cor cõtritũ: ⁊ hu
miliatum deus non deſpicies.
Benigne fac domine i bona vo
luntate tua ſyon: vt edificẽtur
muri hieruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificium
iuſticie oblationes: et olocau-
ſta tunc imponẽt ſuper altare
tuũ vitulos. Oratio. an Miſerere
mei deꝰ. ps. v. Verba mea au
ribꝰ percipe dñe. vts. folio pmo.
an Intellige clamorẽ meũ dñe.
an Deus deus meꝰ ad te de lu
ce vigilo. ps. Iſaie. xij.
Confitebor tibi domine qm
iratus es mihi: cõuerſus
eſt furor tuꝰ et cõſolatꝰ es me.
Ecce deus ſaluator meꝰ: fidu
cialiter agam ⁊ non timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea
dñs: ⁊ factꝰ eſt mihi in ſalutẽ.
Haurietis aquas i gaudio de fõti
bꝰ ſaluatoris: ⁊ dicetis i illa die
cõfitemini dño ⁊ inuocate nomẽ
Notas facite in popu- (eiꝰ.
lis adinuentiões eiꝰ: memẽtote
qm excelſum eſt nomen eius.
Cantate dño qm magnifice fe
cit: annũciate hec i vniuerſa tra
Exulta ⁊ lauda hitatio ſyon:
qr magnꝰ i medio tui ſctũs iſrl
Oratio. an. Cõuerſus ẽ furor tuꝰ
dñe ⁊ ꝯſolatꝰ es me. an. Laud.
dñz de cel. ps. Ipſz. c. ps. j. co. a. vi
Vigilate ⁊ orate: ſtate i fi
de: viriliter agite ⁊ ꝯforta

mini: et oīa vřa i caritate fiāt. Hoc cap. dr oib⁹ fer. ad l. a. Dn̄e ne i ira. vſq₃ ad capit ieiunij: ⁊ ā. De⁹ oīz vſq₃ ad aduē. dn̄i qn̄ de fer. agit. ¶ A. Dn̄e ne in ira. vſq₃ ad xl. qn̄ de. ij fer. agit dicit ad laudes ſequens hymn⁹.

Splēdoꝛ pt̄ne glīe/de luce
lucē ꝓferens: lux lucis ⁊
fōs luminis/dies diē illuminās
Veruſq₃ ſol illabere/micans
nitoꝛe perpeti: iubarq₃ ſcti ſpi
ritus/infunde noſtris ſenſib⁹.
Votis vocemus te patrē/pa=
trē perēnis glīe: patrē potēt₃
gratie/culpā releget lubꝛicā.
Informet act⁹ ſtrēnuos/den
tē retūdat inuidi: caſus ſecūdet
aſperos/donet gerendi gratiā.
Mentē gubernet et regat/ca=
ſto fideli coꝛpe: fides caloꝛe fer
ueat/fraudis venena neſciat.
Chriſtuſq₃ nobis ſit cib⁹/po
tuſq₃ noſter ſit fides: leti biba=
mus ſobꝛiā/ebꝛietatē ſpirit⁹.
Let⁹ dies hic tranſeat/pudoꝛ
ſit vt diluculū: fides velut me=
ridies/crepuſculū mēs neſciat
Auroꝛa curſus pꝛouehit/au=
roꝛa totus pꝛodeat: i patre to=
tus filius/⁊ tot⁹ in verbo pater
Deo pr̄i ſit glīa/eiuſq₃ ſoli fi=
lio: cū ſpū paraclito/⁊ nūc ⁊ im=
perpetuū. Amē.

℣. In matutinis dn̄e meditaboꝛ i te. ℟. Q₂ fuiſti adiutoꝛ me⁹. Hec etiā dr hy⁹. Ecce iā noctꝫ. ℣. In matutinis dn̄e. Iſte ℣⁹. dr oibus fer. ad laud. a. Domine ne i ira. vſq₃ ad. xl. ⁊ a. Deus omnium. vſq₃ ad adue. do. qn̄ de fer. agit. a. Bn̄dict⁹ deus iſrl. ps. Ibr. Deide dicāt pces fer. hoc mō.

Kyꝛie eleyſon. iij. Xpe ele. iij. Kyꝛie el. iij. Pat nr̄. Et ne nos indu. Sed libera. Ego dixi dn̄e miſerē mei. Sana animā meā q₂ peccaui tibi. Conuertere dn̄e vſq₃quo. Et depꝛecabilis eſto ſup ſuos tuos. Fiat mīa tua domine ſup nos. Quēadmodū ſperauim⁹ in te. Sacerdotes tui induant̄ iuſticiā. Et ſcti tui exultēt. Dn̄e saluū fac regē. Et exaudi nos i die q̄ inuocauerim⁹ te. Saluos fac ſuos tuos ⁊ ācillas tuas. De⁹ me⁹ ſperātes i te. Saluū fac pplm̄ tuū dn̄e: ⁊ bn̄dic hēditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vſq₃ i etnū. Dn̄e fiat pax i vtute tua. Et abūdātia i turrib⁹ tuis. Oꝛem⁹ ꝓ fidelib⁹ defūctꝫ. Requiē etnā dona eis dn̄e: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Exaudi dn̄e vocē meā q̄ clamaui ad te. Miſerere mei et exaudi me. Miſerere mei deus. tot⁹ ps. dicat ſine nota cū. Glia pr̄i. ⁊ Sicut erat. Finito ps. ſol⁹ ſacerdos erigat ſe: et ad gradū choꝛi accedat. ſ. ad matu. ⁊ ad vſ. ⁊ tūc dicat do hos ℣. Exurge dn̄e adiuua nos. Et libera nos ꝓpt nomē tuū. Dn̄e deus vtutū conuerte nos. Et oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. Dn̄e exaudi. Et clamoꝛ. Dn̄s vobiſcū. Et cū. Oꝛem⁹. In adue. do. qn̄ de fer. agit: ore mēo. ad matu. a. Spūſſctūs i te deſcēdet maria: ne timeas habēs i vtero filiū dei all'. ℣. Egredieť vga de radice yeſſe. ℟. Et flos de radice ei⁹ aſcēdet. Oꝛo.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuū angelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti: p̄ſta ſupplicibꝰ tuis: vt q̄ vere eā dei genitricē credimus: eiꝰ apud te interceſſiōibꝰ adiuuemur. P eūd. x. Mē. de oibus ſctis. añ. Ecce dñs veniet ⁊ oēs ſcti eiꝰ cū eo: ⁊ erit in die illa lux magna alla. ℣. Ecce apparebit dñs ſuꝑ nubē cādidā. ℟. Et cū eo ſctōꝝ milia. Oro.

Conſciētias nr̄as q̄s dñe viſitādo purifica: vt veniēs ieſus xp̄s filiꝰ tuus dñs noſter cū oibus ſctis: paratā ſibi in nobis inueniat manſionē. Qui tc. vi. ⁊ reg. tc. Ad veſpe. tc. Ab oct. ſcti ſtephani vſq₃ ad puriſi. q̄tidie fiat mē. de ſ. maria: de quocūq₃ fiat ſuit. tā ad veſp. q̄ ad mat. niſi i vigi. epy. ⁊ i die eiuſdē. In feſ. ix. lc. ⁊ infra oct. ⁊ i oct. qñ choꝛꝰ regit. Et i dñicis ad vtraſq₃ vſ. cū hac. a̅.

Qñ natus es ineffabilit̄ ex virgine tūc iplete ſūt ſcripture ſicut pluuia in vellꝰ deſcēdiſti: vt ſaluū faceres genꝰ humanū: te laudamꝰ deꝰ nr̄. Et ad mat. cū hac. a̅. Ecce maria genuit nobꝫ ſaluatoꝛē: quē iohēs vidēs exclamauit dicēs. Ecce agnꝰ dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi alla. In fer. ꝟo et i feſ. iij. lc. ſine regi. cho. ad vſ dr̄ hec. a̅. Rubū quē viderat moyſes incōbuſtū conſeruatā agnouimꝰ tuā laudabilē ꝟginitatē: dei genitrix intercede ꝓ nobꝫ. Et ad mat. cū hac a̅. Germinauit radix yeſſe oꝛta eſt ſtella ex iacob: ꝟgo peperit ſaluatoꝛē: te laudamꝰ deus nr̄. Et ad mat. dr̄ ſꝑ ℣. Poſt ptū virgo inuiolata ꝑmāſiſti. Et ad vſ. dr̄ ℣. Specioſꝰ foꝛma p̄ filijs hoim. ℟. Diffuſa ē grā i labijs tuis. Mō dr̄ vltꝰ Oꝛ.

Deus qui ſalutis eterne vite marie virginitate fecūda hūano generi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue q̄s vt ipā ꝓ nobis intercedere ſentiāmꝰ: ꝑ quā meruimꝰ auctoꝛē vite ſuſcipe dūz nēz ieſū. x. ſi. x. Deinde fiat mē. de oibꝰ ſctis in fer. ⁊ in feſ. ſine regi. cho. ad vſ. ⁊ ad mat. Poſt puriſi. vero ad mat. dr̄ hec. añ. Beata mr̄ et inupta ꝟgo glorioſa regina mūdi intercede ꝓ nobis ad dñm. ℣. Poſt ptū. Oro Famuloꝝ. vel oro. Oipotēs ſ. deꝰ. vt poſteriꝰ patet. Nō dicit oro Cōcede q̄s miſericoꝛs deꝰ. Ad mē. de ſ. ma. niſi ad pceſ. tm. Mē. de oibꝰ ſctis. Ad mat. añ Exultabūt. ℣ꝰ. Mirabilis. Oro. Infirmitatē. vl oro. Oiz ſctōꝝ. vl oꝝ Vide dñe. vl oꝝ. Tribue. Poſt puriſ. ad mē. de ſctā ma. dicāt ãe. ſicut poſt hyſtoꝛiā. Deꝰ oim. Et etiā de oibꝰ ſctis ad vſ. et ad mē. de paſc. pe.

¶ Fer. ij. poſt oct. trini. et abhinc vſq₃ ad aduē. dñi: tā in fer. q̄ i feſ. iij. lc. ſine regi. cho. ⁊ in oct. ⁊ infra qñ cho. nō regit dicāt he tres mē. ſcz de cruce: de ſctā maria: ⁊ de oibus ſctis. Cū vero in feſ. iij. lc. aliq̄d feſ. ſctōꝝ ꝯtige. tunc in p̄mis fiat mē. de ſctō: ⁊ poſtea mē. ſupradicte. Per oct. ꝟo reliquaꝝ: ſiue dr̄ de ſctis: ſiue de fer. ſēꝑ fiat in p̄mis mē. de cruce. Ad mat. a̅. Nos aūt gl̄iari oportet i cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i. ℣. Oīs t̄ra adoꝛet te deꝰ ⁊ pſallat tibi.

℞. Pſalmũ dicat nõi tuo. Oꝛõ.

Deus q̄ ſctãm crucẽ tuam aſcẽdiſti ⁊ mũdi tenebras illuiaſti: tu coꝛda et coꝛpa nr̃a illuiare dignare ſaluatoꝛ mundi. Qui vi. ⁊ reg̃. cũ deo. vł oꝛ.

Perpetua q̃s dñe pace cuſtodi: quos ꝑ lignũ ſãcte crucis redimere dignat⁹ es ſaluatoꝛ mundi. Qui vi. ⁊ reg̃. cũ deo pa. Mẽo. de. ſ. maria ad matut. añ. Beata mat̃ ⁊ innupta. vt prime ꝟ. ℣. Poſt ptũ. Oꝛõ.

Adeſto nobis dñe de⁹ nr̃: et quos ſctẽ crucis letari fac̃ honoꝛe: ei⁹ quoqꝫ ꝑpetuis defende ſubſidijs. p. x. vł oꝛõ.

Famuloꝝ tuoꝝ q̃s dñe delictis ignoſce: vt qui tibi placere de actib⁹ nr̃is nõ valem⁹: genitricis filij tui dñi nr̃i interceſſiõe ſaluemur. p. e. vł oꝛ.

Omñs ſẽpiterne de⁹ nos famulos tuos dextra tue potẽtie a cũctis ꝓtege periculis: et glioſa btẽ marie ſemꝑ ꝟginis interceſſiõe: fac nos p̄ſenti gaudere ꝓſperitate ⁊ futura. p xp̃z. Nõ di. oꝛõ Cõcede q̃s mi. ad mẽo. de ſctã maria p totũ annũ: ſed ad p̄ceſ. et ad cõplet. de ea tm̃. Memo. de oibus ſctis ad matut. añ. Exultabũt ſcti in glia letabunt̃ i cubilib⁹ ſuis. ℣. Mirabilis de⁹ in ſctis ſuis. ℞. Et glioſus in maieſtate ſua. Oꝛõ.

Infirmitatẽ nr̃am q̃s dñe ꝓpici⁹ reſpice: et mala oĩa q̄ iuſte meremur: oĩz ſctoꝝ tuoꝝ interceſſiõe auerte. p x. vł oꝛ.

Omniũ ſctoꝝũ tuoꝝ q̃s dñe interceſſiõe placat⁹ ⁊ veniã delictoꝝ nobis tribue: ⁊ remedia ſempiterna cõcede. p. vel oꝛ.

Vide dñe infirmitates noſtras: ⁊ intercedẽtib⁹ oĩbus ſctis tuis: celeri nobis pietate ſuccurre. p. vel oꝛ.

Tribue q̃s dñe oẽs ſctõs tuos iugiter oꝛare ꝓ nobis: et eos ſp̄ clemẽter audire digneris. Per. Mẽo. de cruce ad vẽ. añ. Salua nos xp̄e ſaluatoꝛ ꝑ ꝟtutẽ ſctẽ crucis: q̄ ſaluaſti petrũ i mari miſerẽ nobis. ℣. Oĩs tra. vel. añ. Per ſignũ crucis de inimicis nr̃is libera nos de⁹ nr̃. vł. añ. Adoꝛam⁹ te xp̄e ⁊ bñdicim⁹ tibi: qꝛ ꝑ crucẽ tuã redemiſti mũdũ. ℣. Oĩs tra. oꝛõ vt ſ. ad matu. Mẽo. de ſctã maria ad vẽ. añ. Sctã maria ꝟgo intercede ꝓ toto mũdo qꝛ genuiſti regẽ oĩbis. ℣. Sctã dei genitrix ꝟgo ſp maria. vł añ. Sctã dei genitrix ꝟgo ſp maria: intercede ꝓ nobis ad dñz deũ nr̃z. ℣. Poſt ptũ. vł añ. In ꝓle mr̃: i ptu ꝟgo: gaude ⁊ letare pia mat̃ dñi. ℣. Sctã dei ge. oꝛõ vt ſ. ad matut. Mẽo. de oib⁹ ſctis ad vẽ. añ. Sctĩ dei oẽs q̄ eſtis ⁊ſoꝛtes ſupnoꝝ ciuiũ: intercedite ꝓ nobis. ℣. Letami. vł Exultẽt. vł añ. Oẽs electi dei nr̃i mẽoꝛamini añ deũ: vt vr̃is p̄cib⁹ adiuti mereamur vobis adiũgi. ℣. Letamini. vł Exultẽt. vel añ. Sctoꝝ p̄cib⁹ cũctoꝝ redde ſalutem coꝛpis ⁊ aĩe xp̄e tuis famul̃. ℣. Letami. vł añ. O q̃ glioſũ eſt regnũ in quo cũ xp̄o gaudẽt oẽs ſcti amicti ſtolis albis: ſequũt̃ agnũ quocũqꝫ ierit ℣. Letami. Iſti duo ℣. ad mẽo. de oib⁹ ſctis nõ variant̃: niſi cũ ℣. Letami. ad. j. vẽ. dĩ:

ſic ad mat. de oib⁹ ſctis dicet̃ ℟. Exultẽt. Simr ad matut. qn̄ ℟. Mirabilis de⁹. dr i lau. eiune ad mẽs. de oib⁹ ſctis dicet̃ ℟. Iuſtoꝝ aie. qd̄ ꝑ totū añū obſeruet̃ niſi i aduẽ. et i tpe paſc. pro vtš. ad matut. ¶ Fer. iij. ad mat. inuit. Iubilem⁹ deo ſalutari nr̃o. Ps. Veñ. A Dñe ne in ira. vſq ad. xi. qn de. iij. fer. agit̃: dr ad mat. ſeq. hy⁹.

Conſoꝛs paterni luminis/ lux ip̄e lucꝫ et dies: noctẽ canẽdo rũpim⁹/ aſſiſte poſtulãtib⁹.

Aufer tenebꝛas mẽtiũ/ fuga cateruas demonũ: expelle ſomnolẽtiã/ ne pigritãtes obꝛuat.

Sic xp̃e nobis oibus/ indulgeas credẽtib⁹. vt ꝓſit exoꝛãtibus/ qd̄ ꝓcinẽtes pſallimus.

Pꝛſta pt̃ piiſſime. Per eſtatẽ. hy⁹. Nocte ſurgẽtes. Ps. 38.

DIxi cuſtodiam vias meas: vt non delinquã in lingua mea.

Poſui oꝛi meo cuſtodiã: cum conſiſteret peccatoꝛ aduerſum me.

Obmutui ⁊ hũiliat⁹ ſũ ⁊ ſilui a bõis et doloꝛ me⁹ renouat⁹ ẽ.

Cõcaluit coꝛ meũ intra me: ⁊ in meditatione mea exardeſcet

Locut⁹ ſũ i ligua mea: (ignis notũ fac mihi dñe finẽ meum.

Et numerũ dierũ meoꝝ quis eſt vt ſciam: quid deſit mihi.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: et ſubſtantia mea tanq̃ nihilum ante te.

Verũtamen vniuerſa vanitas: omnis homo viuens.

Verũtñ in ymagine ptranſit homo: ſed ⁊ fruſtra cõturbat̃.

Theſaurizat: et ignoꝛat cui congregabit ea.

Et nũc que eſt expectatio mea nonne dominus: et ſubſtantia mea apud te eſt.

Ab oib⁹ iniq̃tatib⁹ meis erue me: oppꝛobꝛiũ inſipiẽti dediſti

Obmutui et nõ aperui (me. os meũ quoniã tu feciſti: amoue a me plagas tuas.

A foꝛtitudine man⁹ tue ego defeci in increpatiõib⁹ ꝓpter iniquitatem coꝛripuiſti hominẽ.

Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animã eius: verũtamen vane conturbat̃ omnis homo.

Exaudi oꝛationem meã dñe ⁊ depꝛecationem meam: aurib⁹ percipe lachꝛymas meas.

Ne ſileas quoniã aduena ego ſum apud te: ⁊ peregrinus ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi vt refrigerer pꝛiuſq̃ abeã: et ampli⁹ nõ ero.

Ps. 39.

EXpectãs expectaui dñm: et intendit mihi.

Et exaudiuit pꝛeces meas: et eduxit me de lacu miſerie: et de luto fecis.

Et ſtatuit ſupꝛa petrã pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos.

Et immiſit in os meum canticum nouũ: carmen deo noſtro.

Videbunt multi ⁊ timebunt: et ſperabunt in domino.

Beatus vir cuius eſt nomen domini ſpes eius: ⁊ nõ reſpexit in vanitates ⁊ iſanias falſas.

Multa feciſti tu dñe de⁹ meus mirabilia tua ⁊ cogitationib⁹ tuis: nõ eſt qui ſimilis ſit tibi.

Annũciaui et locut⁹ ſum: multiplicati ſunt ſuper numerum.

Sacrificiū et oblationem noluiſti: aures aūt ꝑfeciſti mihi.

Holocauſtū et pꝛo peccato non poſtulaſti: tūc dixi ecce venio.

In capite libꝛi ſcriptuꝫ eſt de me vt facerem voluntatē tuam deus meus volui: ⁊ legem tuā in medio coꝛdis mei.

Annunciaui iuſticiam tuā in eccleſia magna: ecce labia mea nō pꝛohibebo/ domine tu ſciſti.

Iuſticiam tuam non abſcondi in coꝛde meo: veritatē tuam et ſalutare tuum dixi.

Non abſcōdi miam tuā ⁊ veritatem tuam: a cōſilio multo.

Tu aūt dñe ne lōge facias miſeratiōes tuas a me: mīa tua ⁊ ꝟitas tua ſemꝑ ſuſceperūt me.

Qm̄ circūdederūt me mala q̄rū nō eſt nūerꝰ/ ⁊ ꝑhēderūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō potui vt viderē.

Multiplicate ſūt ſuꝑ capillos capitis mei: ⁊ coꝛ meū dereliq̄t me.

Cōplaceat tibi domine vt eruas me: domine ad adiuuandum me reſpice.

Cōfundant̄ et reuereant̄ ſil̄ q̄ q̄rūt aīam meā: vt auferāt eā.

Conuertant̄ retroꝛſum ⁊ reuereant̄: q̄ volunt mihi mala.

Ferant cōfeſtim cōfuſionem ſuā: qui dicūt mihi euge euge.

Exultēt ⁊ letēt̄ ſuꝑ te oēs q̄rētes te: ⁊ dicāt ſemꝑ magnificet̄ dñs q̄ diligūt ſalutare tuū.

Ego aūt mēdicus ſum ⁊ pauper: dominꝰ ſollicitus eſt mei.

Adiutoꝛ meꝰ ⁊ ꝓtectoꝛ meus tu es: deus meꝰ ne tardaueris.

Glia pr̄i. an. Ut nō delinquā in lingua mea. ps. xl.

Beatus qui itelligit ſuper egenum ⁊ pauperē: in die mala liberabit eum dominus.

Dñs ꝯſeruet eū ⁊ viuificet eū et btm̄ faciat eū in terra: et nō tradat eū in aīam inimicoꝝ eiꝰ.

Dñs opem ferat illi ſuꝑ lectū doloꝛis eius: vniuerſuꝫ ſtratū eiꝰ verſaſti in infirmitate eiꝰ.

Ego dixi dñe miſerere mei: ſana animā meā qꝛ peccaui tibi.

Inimici mei dixerūt mala mihi: qñ moꝛiet̄ ⁊ ꝑibit nomē eiꝰ.

Et ſi ingrediebatur vt videret vana loquebatur: coꝛ eius congregauit iniquitatem ſibi.

Egrediebatur foꝛas: ⁊ loquebatur in idipſum.

Aduerſuꝫ me ſuſurrabāt omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi.

Uerbum iniquum conſtituerunt aduerſum me: nūquid qui doꝛmit nō adiiciet vt reſurgat.

Eteni hō pacꝫ mee i quo ſpaui q̄ edebat panes meos: magnificauit ſuꝑ me ſupplātationē.

Tu autē dñe miſerere mei: et reſuſcita me et retribuam eis.

In hoc cognoui quoniam voluiſti me: quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.

Me autem pꝛopter innocentiā ſuſcepiſti: et confirmaſti me in conſpectu tuo ineternum.

Benedictꝰ dñs deꝰ iſrl̄: a ſeclo ēt in ſeculum fiat fiat. ps. xli.

Quemadmoduꝫ deſiderat ceruꝰ ad fontes aq̄ꝝ: ita deſiderat aīa mea ad te deus.

Sitiuit aīa mea ad deum fontem viuum: quando veniam ⁊ apparebo ante faciem dei.

Fuerūt mihi lachꝛyme mee pa

nes die ac nocte: dum dicit̄ mihi quotidie vbi eſt deus tuus.

Hec recoꝛdatus ſum et effudi in me aīam meā: q̄m trāſibo in locum tabernaculi admirabilis: vſq; ad domum dei.

In voce exultationis et confeſſionis: ſonus epulantis.

Quare triſtis es aīa mea: et quare conturbas me.

Spa i deo q̄m adhuc ꝯfitebor illi: ſalutarē vultꝰ mei ⁊ deꝰ meꝰ

Ad meipſū anima mea cōturbata eſt: pꝛopterea memoꝛ ero tui de terra ioꝛdanis ⁊ hermonii a monte modico.

Abyſſus abyſſum inuocat: in voce catharactarum tuarum.

Omnia excelſa tua et fluctus tui: ſuper me tranſierunt.

In die mandauit dn̄s miām ſuam: et nocte canticum eius.

Apud me orō deo vite mee: dicam deo ſuſceptoꝛ meus es.

Quare oblitus es mei ⁊ quare cōtriſtatus incedo: dum affligit me inimicus.

Dum confringūtur oſſa mea exp̄obꝛauerunt mihi: qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per ſingulos dies: vbi eſt deus tuus?

Quare triſtis es anima mea: et quare conturbas me.

Spera in deo q̄m adhuc cōfitebor illi: ſalutare vultꝰ mei ⁊ deꝰ meus. Gl'ia. Añ. Sana dn̄e animā meam q2 peccaui tibi. Iſte ps. nō dr̄ ad noct. ps. xlij. Iudica me deꝰ et diſcere. ps. xliij.

Deus auribꝰ nr̄is audiuimus: patres noſtri annūciauerunt nobis.

Opus q̄d operatus es in diebus eoꝝ: ⁊ in diebus antiquis.

Manus tua gentes diſperdidit et plātaſti eos: afflixiſti populos et expuliſti eos.

Nec enim in gladio ſuo poſſederūt terram: et bꝛachium eoꝛum non ſaluauit eos.

Sed dextera tua et bꝛachium tuū et illuminatio vultus tui: quoniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus et deus meꝰ: qui mādas ſalutes iacob.

In te inimicos nr̄os vētilabimus coꝛnu: ⁊ in noīe tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

Nō em̄ in arcu meo ſpabo: et gladius meus nō ſaluabit me.

Saluaſti eni nos de affligētibꝰ nos: ⁊ odiētes nos ꝯfudiſti.

In deo laudabimur tota die: ⁊ i noīe tuo ꝯfitebimur i ſecl'm.

Nunc autē repuliſti ⁊ confudiſti nos: et non egredieris deꝰ in virtutibus noſtris.

Auertiſti nos retroꝛſum poſt inimicos noſtros: et qui oderunt nos diripiebant ſibi.

Dediſti nos tanq̄ oues eſcarū: ⁊ in gētibus diſp̄ſiſti nos.

Vendidiſti populum tuū ſine pꝛecio: ⁊ non fuit multitudo in commutationibus eoꝛum.

Poſuiſti nos oppꝛobꝛiū vicinis nr̄is: ſubſannationē et deriſum his q̄ in circuitu nr̄o ſunt.

Poſuiſti nos i ſiīitudinē gētibus: ꝯmotionē capitꝫ i pp̄lis.

Tota die verecūdia mea contra me eſt: et cōfuſio faciei mee cooperuit me.

A voce exp̄obꝛātis ⁊ obloquētis: a facie iīmici ⁊ ꝑſequētis.

Hec omnia venerũt ſuꝑ nos: nec obliti ſumꝰ te: ⁊ inique non egimus in teſtamento tuo.

Et nõ receſſit retro coꝛ nr̃m: ⁊ declinaſti ſemitas nr̃as a via (tua.

Quoniã humiliaſti nos in loco afflictiõis: et cooperuit nos vmbra moꝛtis.

Si obliti ſumus nomẽ dei noſtri: et ſi expãdimus manus noſtras ad deum alienum.

Nonne deus requiret iſta: ipſe enim nouit abſcõdita coꝛdis.

Quoniam ꝓpter te moꝛtificamur tota die: eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis.

Exurge quare obdoꝛmis dñe: exurge et ne repellas in finem.

Quare faciẽ tuã auertis obliuiſceris inopie noſtre: ⁊ tribulationis noſtre.

Qm̃ hũiliata eſt i puluere aĩa nr̃a: ꝯglutinatꝰ ẽ i t̃ra vẽter nr̃.

Exurge dñe adiuua nos ⁊ redime nos ꝓpt̃ nomẽ tuũ. ꝑs.xliiij.

ERuctauit coꝛ meũ ꝟbũ bonũ: dico ego oꝑa mea regi.

Lingua mea calamus ſcribe: velociter ſcribentis.

Specioſꝰ foꝛma p̄ filijs hoĩz diffuſa ẽ grã i labijs tuis: ꝓpt̃ea bñdixit te deus ineternũ.

Accingere gladio tuo ſuper femur tuum: potentiſſime.

Specie tua ⁊ pulchꝛitudie tua: intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna.

Propter veritatẽ et manſuetudinem ⁊ iuſticiam: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: ppl̃i ſub te cadẽt in coꝛda inimicoꝛũ regis.

Sedes tua deꝰ in ſcl̃m ſeculi: virga directiõis ꝟga regni tui.

Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniq̃tatẽ: ꝓpterea vnxit te deus deꝰ tuꝰ oleo leticie p̄ ꝯſoꝛtibꝰ tuis.

Myrrha ⁊ gutta ⁊ caſia a veſtimẽtis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honoꝛe tuo.

Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato: circundata varietate.

Audi filia et vide: ⁊ iclina aurem tuam: et obliuiſcere populum tuum ⁊ domũ patris tui.

Et cõcupiſcet rex decoꝛẽ tuũ: quoniã ipſe eſt dominus deus tuus ⁊ adoꝛabunt eam.

Et filie tyꝛi in muneribꝰ: vultum tuum depꝛecabuntur omnes diuites plebis.

Omnis gloꝛia eius filie regis abintꝰ in fimbꝛijs aureis: circũamicta varietatibus.

Adducent regi virgines poſt eã: ꝓxime eius afferẽtur tibi.

Afferent i leticia ⁊ exultatione: adducent in templũ regis.

Pꝛo patribus tuis nati ſunt tibi filij: conſtitues eos pꝛincipes ſuper omnem terram.

Memoꝛes erũt nois tui dñe: i omni gñatiõe ⁊ generationẽ.

Propterea ppl̃i cõfitebũt tibi ineternũ: ⁊ i ſcl̃m ſcl̃i. Gl̃ia. Añ. Eructauit coꝛ meũ ꝟbũ bonũ.

DEus nr̃ refugiũ ⁊ ꝟtꝰ: adiutoꝛ i tribulatiõibꝰ q̃ inuenerũt nos nimis. (ꝑs.xlv.

Propterea nõ timebimꝰ dum turbabitur terra: et transferentur montes in coꝛ maris.

Sonuerunt ⁊ turbate ſunt aq̃ eoꝛum: conturbati ſunt mõtes in foꝛtitudine eius.

Fluminis impetꝰ letificat ciuitatem dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.

Deꝰ ĩ medio eiꝰ nõ ꝯmouebit: adiuuabit eũ deꝰ mane diluculo.

Conturbate ſũt gẽtes ⁊ inclinata ſũt regna: dedit vocẽ ſuã mota eſt t̃ra.

Dñs ꝟtutũ nobiſcũ: ſuſceptoꝛ nr̃ deus iacob.

Venite et videte opera domini: q̃ poſuit ꝓdigia ſup̲ terrã.

Auferens bella vſq; ad finem terre: arcũ conteret ⁊ confringet arma ⁊ ſcuta cõburet igni.

Vacate et videte quoniã ego ſum deus: exaltaboꝛ in gentibꝰ et exaltaboꝛ in terra.

Dñs virtutũ nobiſcũ: ſuſceptoꝛ nr̃ deus iacob. Ps. xlvi.

Omnes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.

Qm̃ dñs excelſus terribilis: rex magnꝰ ſuper oẽm terram.

Subiecit populos nobis: et gentes ſub pedibus noſtris.

Elegit nobis hereditatẽ ſuã: ſpeciem iacob quem dilexit.

Aſcendit deus in iubilo: ⁊ dominus in voce tube.

Pſallite deo noſtro pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

Quoniã rex omnis terre deꝰ: pſallite ſapienter.

Regnabit deus ſuper gentes: deus ſedet ſup̲ ſedẽ ſctãm ſuã.

Principes populoꝛũ cõgregati ſunt cũ deo abꝛahã: quoniã dij foꝛtes terre vehemẽter eleuati ſunt. Gl̃ia. An. Adiutoꝛ in tribulationibus. Ps. xlvij.

Magnus dominꝰ et laudabilis nimis: ĩ ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius.

Fundat̃ exultatione vniuerſe terre mons ſyon latera aquilonis: ciuitas regis magni.

Deus in domibus eiꝰ cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Qm̃ ecce reges terre congregati ſunt: conuenerũt in vnũ.

Ipſi videntes ſic admirati ſũt / cõturbati ſunt / commoti ſunt: tremoꝛ appꝛehendit eos.

Ibi doloꝛes vt parturiẽtis: in ſpũ vehemẽti ꝯteres naues tharſis.

Sicut audiuimꝰ ſic vidimꝰ in ciuitate dñi ꝟtutũ / ĩ ciuitate dei nr̃i: deꝰ fundauit eã ineternũ.

Suſcepimus deus miſericoꝛdiã tuam: in medio templi tui.

Secũdum nomen tuum deus ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſticia plena eſt dextera tua.

Letet̃ mõs ſyon et exultẽt filie iude: ꝓpter iudicia tua dñe.

Circundate ſyon et cõplectimini eã: narrate in turribꝰ eiꝰ.

Ponite coꝛda veſtra in virtute eiꝰ: ⁊ diſtribuite domos eius vt enarretis in ꝓgenie altera.

Quoniam hic eſt deus deꝰ noſter ineternũ ⁊ in ſeculũ ſeculi: ipſe reget nos ĩ ſecula. Ps. xlviij.

Audite hec omnes gẽtes: auribus percipite omnes qui habitatis oꝛbem.

Quiq; terrigene ⁊ filij hoĩm: ſimul inunũ diues et pauper.

Os meũ loquet̃ ſapiẽtiam: et meditatio coꝛdis mei pꝛudẽtiã.

Inclinabo in parabolã aurẽ meam: aperiã in pſalterio pꝛopoſitionem meam.

Cur timebo ĩ die mala: iniquitas calcanei mei circũdabit me

Qui cõfidunt in virtute ſua: et in multitudine diuitiarum ſuarum gloriantur.

Frater non redimit redimet hõ: ⁊ non dabit deo placationē ſuã.

Et precium redēptionis aie ſue: ⁊ laborabit ineternum et viuet adhuc in finem.

Non videbit ineternũ cum viderit ſapiētes moriētes: ſimul inſipiens et ſtultus peribunt.

Et relinquēt alienis diuitias ſuas: et ſepulchra eorũ domus illorum ineternum.

Tabernacula eorum in progenie ⁊ progenie: vocauerunt nomina ſua in terris ſuis.

Et hõ cũ in honore eſſet nõ intellerit: cõparatꝰ eſt iumentis inſipiētibꝰ: ⁊ ſĩlis factꝰ ē illis.

Hec via illoꝝ ſcandalũ ipĩs: ⁊ poſtea in ore ſuo cõplacebũt.

Sicut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.

Et dñabunt eorũ iuſti in matutino: et auxiliũ eorũ veteraſcet in inferno a gloria eorum.

Verũtñ deꝰ redimet aiaʒ meã de manu inferi: cũ accepit me.

Ne timueris cũ diues factus fuerit homo: et cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

Qm̃ cum interierit nõ ſumet oĩa: neqꝫ deſcēdet cũ eo glĩa eiꝰ.

Qꝛ aia eiꝰ in vita ipſius bñdicet: ꝯfitebit tibi cũ bñfeceriꝫ ei.

Introibit vſqꝫ i ꝓgenies patrum ſuorum: et vſqꝫ ineternũ non videbit lumen.

Homo cũ in honore eſſet non intellerit: cõparatꝰ eſt iumētis inſipiētibus ⁊ ſimilis factꝰ eſt illis. Gloria. An. Auribꝰ percipite q̃ habitatis orbē. Ps. xlix.

Deus deorũ dominꝰ locutus eſt: ⁊ vocauit terrã.

A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſum: ex ſyon ſpecies decoris eius.

Deus manifeſte veniet: deus noſter et non ſilebit.

Ignis i ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet ⁊ i circuitu eiꝰ tēpeſtas valida.

Aduocauit celum deſurſum: ⁊ terrã diſcernere populũ ſuũ.

Cõgregate illi ſctõs eiꝰ q̃ ordinãt teſtamētũ eiꝰ ſuꝑ ſacrificia.

Et annũciabũt celi iuſticiam eius: quoniam deus iudex eſt.

Audi pp̃ls meꝰ ⁊ loq̃r iſrl̃: et teſtificabor tibi deꝰ deꝰ tuꝰ ego ſũ.

Nõ i ſacrificijs tuis arguam te: olocauſta autē tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Nõ accipiã de domo tua vitulos: neqꝫ d̃ gregibꝰ tuis hyrcos.

Qm̃ mee ſũt oẽs fere ſiluaꝝ: iumēta in montibus ⁊ boues.

Cognoui oĩa volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecum eſt.

Si eſuriero nõ dicã tibi: meꝰ eſt eñi orbis t̃re ⁊ plenitudo eiꝰ.

Nũquid manducabo carnes thaurorum: aut ſanguinē hyrcorum potabo?

Immola deo ſacrificium laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua.

Et inuoca me in die tribulationis: eruã te ⁊ honorificabiꝫ me.

Pctõri autē dixit deꝰ quare tu enarras iuſticias meas: ⁊ aſſumis teſtamētũ meũ ꝑ os tuũ.

Tu ṽo odiſti diſciplinã: ⁊ ꝓieciſti ſ̃mones meos retrorſũ.

Si videbas furem currebas cum eo: et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuũ abundauit malicia: ⁊ lingua tua cõcinnabat dolos.

Sedẽs aduerſ⁹ frẽm tuũ loq̄baris: ⁊ aduerſ⁹ filiũ mr̃is tue ponebas ſcãdalũ: hec feciſti et tacui.

Exiſtimaſti inique q᷑ ero tui ſimilis: arguã te et ſtatuam contra faciem tuam.

Intelligite hec qui obliuiſcimini deum: nequãdo rapiat/ et non ſit qui eripiat.

Sacrificiũ laudis honorificabit me: ⁊ illic iter quo oſtẽdam illi ſalutare dei. Nõ dr̃ ad noc. iſte p̃s. 50. Miſerere mei de⁹ ſecũdum magnã miam. ⁊c. P̃s. lj.

Quid gl'iaris in malicia: qui potẽs es in iniq̃tate.

Tota die iniuſticiam cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.

Dilexiſti maliciã ſup benignitatẽ: iniq̃tatẽ magis q̃ loq̄ eq̃tatẽ.

Dilexiſti omnia verba p̄cipitationis: lingua doloſa.

Propterea deus deſtruet te in finem: euellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viuentium.

Videbũt iuſti et timebũt ⁊ ſuper eũ ridebũt et dicẽt: ecce hõ q̄ nõ poſuit deuz adiutorẽ ſuũ.

Sz ſperauit i m̃ltitudĩe diuitiarũ ſuarũ: et p̃ualuit i vanitate ſua.

Ego autem ſicut oliua fructifera i domo dñi: ſperaui i mia dei ineternũ et in ſcl'z ſcl'i.

Cõfitebor tibi i ſcl'z q2 feciſti et expectabo nomẽ tuũ: qm̃ bonũ eſt in cõſpectu ſctõꝝ tuoꝝ.

Gloria. An̄. Deus deoꝝ dñs locut⁹ eſt. ℣. Immola deo ſacrificiuz laudis. ℟. Et redde altiſſimo vota tua. In lau. ℟. Fiat mia tua dñe. ¶ In lau. an̄. Scd̃z magnã miam tuam: miſerere mei deus. P̃s Miſerere. P̃s. xlij.

Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſã meã de gẽte nõ ſctã: ab hoie iniq̄ et doloſo erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea q̄re me repuliſti: et quare triſtis incedo dũ affligit me inimicus.

Emitte lucem tuã et veritatẽ tuã: ipſa me deduxerũt ⁊ adduxerunt in mõtem ſanctũ tuum et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deũ qui letificat iuuẽtutẽ meã.

Cõfitebor tibi in cythara de⁹ deus meus quare triſtis es aia mea: et quare conturbas me.

Spera in deo qm̃ adhuc confitebor illi: ſalutare vult⁹ mei et deus me⁹. Gloria. An̄. Salutare vult⁹ mei ⁊ deus meus. An̄. Ad te de luce vigilo. P̃s. Deus de⁹ meus. P̃s. Iſa. xxxviij. Iſa. 38.

Ego dixi i dimidio dierum meoꝝ: vadã ad portas inferi.

Queſiui reſiduũ ãnoꝝ meoꝝ: dixi nõ videbo dñz deũ i t̃ra viuẽtiũ.

Non aſpiciã hoiem vltra: et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata eſt ⁊ cõuoluta eſt a me: quaſi tabernaculum paſtorum.

Preciſa eſt velut a texẽte vita mea: dũ adhuc ordirer ſuccidit me.

De mane vſq3 ad veſperã finies me: ſpabã vſq3 ad mane q̄ſi leo ſic ꝯtriuit oĩa oſſa mea.

De mane vſq3 ad veſperã finies me: ſicut pull⁹ hyrũdinis ſic clamabo meditabor vt colũba.

Attenuati ſunt oculi mei: ſuſſpicientes in excelſo.

Dñe vim patioꝛ reſponde pꝛo me: quid dicā aut quid reſpondebit mihi cum ipſe fecerim.

Recogitabo tibi oēs annos meos: i amaritudine aïe mee.

Dñe ſi ſic viuitur et in talib⁹ vita ſpiritus mei coꝛripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima.

Tu autem eruiſti aiam meam vt non periret: pꝛoieciſti poſt tergū tuū omnia peccata mea.

Qꝛ nō īfern⁹ ꝯfitebit̄ tibi neqꝫ moꝛs laudabit te: non expectabūt q̄ deſcēdūt ī lacū ꝟitatē tuā.

Viuens viuens ipſe cōfitebit̄ tibi ſicut et ego hodie: pr̄ filijs notam faciet veritatem tuam.

Dñe ſaluū me fac: et pſalmos nr̄os cātabim⁹ cūctiſ dieb⁹ vite nr̄e i domo dñi. Gl'ia. Añ. Cūctis diebus vite nr̄e: ſaluos fac nos dñe. Añ. In excelſis laudate deū. ꝑ Laud. cū ꝟ Vigilate. Añ. Dñe ne i ira. vſqꝫ ad. xl. qñ de. iij. fe. agit̄: tūc ad laud. ſequens hy⁹.

ALes diei nunci⁹ lucē ꝓpiquā ꝑcinit: nos excitatoꝛ mētiū: iā chꝛiſt⁹ ad vitā vocat

Auferte clamat lectulos / egros ſopoꝛe deſides: caſtiqꝫ recti ac ſobꝛij / vigilate iā ſū ꝓximus.

Ieſū ciam⁹ vocib⁹ / flētes ꝑcā̄tes ſobꝛie īrēta ſupplicatio domire / coꝛ mūdū vetat.

Tu xp̄e ſōnū diſcute / tu rūpe noctis vincula: tu ſolue peccatū vetus nouūqꝫ lumē ingere.

Deo pr̄i ſit gl'ia. Añ. In matutinis dñe. cū ꝟ Vigilate. Per eſtatē. hy⁹ Ecce iā noctiſ. Añ. In matutinis. Añ. Erexit dñs nobis coꝛnu ſalutis i domo dauid pueri ſui. ꝑ Bñdict⁹. Preces vt. in ij. fe. oro vt decz. Cetera vt ſ.

Fer. iiij. inuit. In manu tua dñe. Oēs fines terre. ꝑs. Venite. Añ. Dñe ne i ira. vſqꝫ ad xl. qñ de iiij. fe. agit̄ tūc ad mat. ſeq. hy⁹

REꝛum creatoꝛ optime / rectoꝛqꝫ noſter aſpice: nos a quiete noxia / merſos ſopoꝛe libera,

Ut xp̄e ſctē poſcim⁹ igſce tu criminib⁹: ad ꝯfitēdū ſurgimus / moꝛaſqꝫ noctis rūpim⁹.

Mētes manuſqꝫ tollim⁹ ꝓphetā ſicut nouim⁹: nobis gerēdū ꝑcepit pauluſqꝫ geſtis cenſuit.

Vides malū qđ geſſim⁹ occulta nr̄a pādim⁹ pꝛeces gemētes fūdim⁹ dimitte qđ peccauim⁹.

Pꝛeſta pat̄. Per eſtate. hy⁹. Nocte ſurgentes. Pſalm⁹. lij.

DIxit inſipiēs i coꝛde ſuo: non eſt deus.

Coꝛrupti ſūt et abominabiles facti ſūt in iniquitatib⁹: nō eſt qui faciat bonum.

Deus de celo pꝛoſpexit ſuper filios hoim: vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deum.

Oēs declinauerūt ſimul inutiles facti ſunt: nō eſt qui faciat bonum / non eſt vſqꝫ ad vnum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniqtatē: qui deuoꝛant plebem meam vt cibū panis.

Deū nō īuocauerūt: illic trepidauerūt timoꝛe / vbi nō fuit timoꝛ

Qm̄ deus diſſipauit oſſa coꝝ qui hominibus placent: cōfuſi ſunt / quoniā deus ſpꝛeuit eos.

Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael cū auerterit dñs captiui tatē plebꝫ sue: exultabit iacob ⁊ letabit̄ isrl̄. No. ad noc. iiii ps. liiii. Deꝰ in noīe. ps. liiii.

Exaudi deus orōnē meā: ⁊ ne despexerꝭ deprecationē meā intēde mihi ⁊ exaudi me.

Cōtristatꝰ sum i exercitatiōe mea: ⁊ ꝯturbatꝰ suꝫ a voce inimici et a tribulatione pctōris.

Qm̄ declinauerūt i me iniquitates: et i ira molesti erāt mihi

Cor meū ꝯturbatū est i me: et formido mortis cecidit sup me.

Timor et tremor venerūt super me: ⁊ ꝯtexerūt me tenebre.

Et dixi q̄s dabit mihi pēnas sicut colūbe: ⁊ volabo ⁊ reqescā

Ecce elōgaui fugiens: ⁊ mansi in solitudine.

Expectabā eū q̄ saluū me fecit: a pusillanimitate spūs et tēpestate.

Precipita dñe diuide linguas eorū: qm̄ vidi iniqtatē et contradictionē in ciuitate.

Die ac nocte circumdabit eam sup muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio eius ⁊ iniusticia.

Et nō defecit de plateis eius: vsura et dolus.

Qm̄ si inimicus meus maledixisset mihi: sustinuissem vtiqꝫ.

Et si is qui oderat me sup me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo vnanimis dux meus: et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum consensu.

Veniat mors sup illos: ⁊ descendant in infernū viuentes.

Quoniā nequicie in habitaculis eorum: in medio eorum.

Ego autem ad dominū clamaui: et dominus saluauit me.

Vespe et mane ⁊ meridie narrabo ⁊ ānūciabo: ⁊ exaudiet vocē meā.

Redimet i pace aīaꝫ meā ab his q̄ appropiquāt mihi: qm̄ iter multos erāt mecū.

Exaudiet deus et humiliabit illos: qui est ante secula.

Non enim est illis cōmutatio et non timuerunt deum: extēdit manum suam in retribuendo.

Contaminauerūt testamētū eius: diuisi sunt ab ira vultꝰ eiꝰ et appropinquauit cor illius.

Molliti sunt sermones eiꝰ super oleum: ⁊ ipsi sunt iacula.

Iacta sup dominū curam tuā et ipse te enutriet: et non dabit ineternum fluctuationē iusto.

Tu vero deus deduces eos: in puteum interitus.

Viri sāguinū ⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos: ego āt sperabo in te dñe. Gl̄ia. Auertet dñs captiuitatē plebis sue. ps. lv.

Miserere mei deus quoniā cōculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.

Cōculcauerūt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.

Ab altitudie diei timebo: ego vero in te sperabo.

In deo laudabo sermōes meos in deo speraui: non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabātur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabūt ⁊ abscōdēt: ipsi calcaneū meum obseruabunt.

Sicut sustinuerūt aiam meam

pꝛo nihilo: ſaluos facies illos: in ira populos confringes.

Deus vitā meam annunciaui tibi: poſuiſti lachꝛymas meas in conſpectu tuo.

Sicut ⁊ in ꝓmiſſione tua: tūc ꝯuertent̄ inimici mei retroꝛſū.

In quacūqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui qm̄ de⁹ meus es.

In deo laudabo ꝟbuꝫ: in dn̄o laudabo ſermonē / in deo ſꝑaui non timebo q̄d facit mihi hō.

In me ſunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi.

Quoniā eripuiſti aīam meam de moꝛte et pedes meos de lapſu: vt placeā coꝛam deo in lumine viuentium. ps. lvi.

Miſerere mei deus miſerere mei: qm̄ i te cōfidit aīa mea.

Et in vmbꝛa alarū tuarū ſperabo: donec trāſeat iniquitas.

Clamabo ad deū altiſſimum: deum qui benefecit mihi.

Miſit de celo et liberauit me: dedit i oppꝛobꝛiū ꝯculcātes me.

Miſit deus miſericoꝛdiā ſuam et veritatē ſuam: ⁊ eripuit animā meam de medio catuloꝛum leonum doꝛmiui conturbatus.

Filij hominū dētes eoꝛum arma et ſagitte: et lingua eoꝛum gladius acutus.

Exaltare ſuper celos deus: et in omnem terram gloꝛia tua.

Laqueū parauerunt pedibus meis: ⁊ icuruauerūt aīaꝫ meā.

Foderunt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam.

Paratū coꝛ meū de⁹ patū coꝛ meū: cātabo ⁊ pſalmū dicā dn̄o.

Exurge gl̄ia mea exurge pſalteriū ⁊ cythara: exurgā diluculo.

Confiteboꝛ tibi in pplis dn̄e: et pſalmū dicā tibi in gētibus.

Qm̄ magnificata eſt vſqꝫ ad celos miſericoꝛdia tua: et vſqꝫ ad nubes veritas tua.

Exaltare ſuꝑ celos de⁹: et ſuꝑ oēm trā gl̄ia tua. Gl̄ia. ā. Qm̄ in te confidit aīa mea. ps. lvij.

SI ꝟe vtiqꝫ iuſticiā loqmini: recte iudicate filij hoīꝫ.

Etenim in coꝛde iniquitates operamini in terra: iniuſticias enim manus veſtre cōcinnant.

Alienati ſūt pctōꝛes a vulua: errauerūt ab vtō locuti ſūt falſa.

Furoꝛ illis ſecundū ſimilitudinē ſerpētis: ſicut aſpidis ſurde ⁊ obturantis aures ſuas.

Que nō exaudiet vocē incātātiū: ⁊ venefici icātātiꝫ ſapiēter.

De⁹ cōteret dētes eoꝛū in oꝛe ipoꝝ: molas leonū ꝯfringet dn̄s.

Ad nihilū deuenient tanq̄ aqua decurrens: intēdit arcum ſuum donec infirmentur.

Sicut cera q̄ fluit auferent̄: ſuꝑcecidit ignis ⁊ nō viderūt ſolē.

Pꝛiuſq̄ intelligerent ſpine veſtre rhamnum ſicut viuentes: ſic in ira abſoꝛbet eos.

Letabitur iuſtus cum viderit vindictam: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoꝛis.

Et dicet homo ſi vtiqꝫ eſt fructus iuſto: vtiqꝫ eſt deus iudicans eos in terra. ps. lviij.

ERipe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab inſurgentibus in me libera me.

Eripe me de oꝑantib⁹ iniqtatē: et de viris ſanguinū ſalua me.

Quia ecce ceperūt aīam meā: irruerunt in me foꝛtes.

Neqꝫ iniquitas mea neqꝫ peccatum meum domine: ſine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge i occurſū meū ⁊ vide: et tu dñe deꝰ ꝟtutū deꝰ iſrael.

Intende ad viſitādos omnes gentes: non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatē.

Conuertentur ad veſperam ⁊ famem patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.

Ecce loquent̄ in ore ſuo ⁊ gladiꝰ i labijs eoꝝ: qm̄ q̄s audiuit

Et tu dñe deridebis eos: ⁊ ad nihilū deduces omnes gentes.

Fortitudinē meā ad te cuſtodiā qꝛ deꝰ ſuſceptor meus: deꝰ meus mia eius preueniet me.

Deus oſtendit mihi ſuper inimicos meos: ne occidas eos nequādo obliuiſcant̄ populi mei.

Diſperge illos i virtute tua: ⁊ depone eos protector meꝰ dñe.

Delictum oris eorum ſermonem labiorum ipſorum: ⁊ comprehendantur in ſuperbia ſua.

Et de execratione et mēdacio: annūciabunt̄ in cōſummatiōe.

In ira cōſummationis ⁊ non erunt: ⁊ ſcient quia deus dñabitur iacob et finium terre.

Conuertentur ad veſperam ⁊ famē patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum: ſi vero non fuerint ſaturati ⁊ murmurabunt.

Ego autē cātabo fortitudinē tuā: ⁊ exaltabo mane miaꝫ tuā

Qꝛ factꝰ es ſuſceptor meꝰ: ⁊ refugiū meū i die tribulatiōis mee.

Adiutor meus tibi pſallā: qꝛ deus ſuſceptor meus es: deus meus mia mea. Gloria. Aña. Iuſte iudicate filij hominū. Ps. lix.

DEus repuliſti nos et deſtruxiſti nos: iratus es ⁊ miſertus es nobis.

Cōmouiſti terrā ⁊ cōturbaſti eā: ſana contritiōes eiꝰ qꝛ cōmota eſt.

Oſtēdiſti ppl'o tuo dura: potaſti nos vino cōpūctiōis

Dediſti metuētibꝰ te ſignificationē: vt fugiāt a facie arcꝰ.

Vt liberētur dilecti tui: ſaluū fac dextera tua et exaudi me.

Deus locutꝰ eſt in ſctō ſuo: letabor ⁊ partibor ſichimā ⁊ cōuallē tabernaculoꝝ metibor.

Meus eſt galaad ⁊ meꝰ eſt manaſſes: ⁊ effraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: moab olla ſpei mee.

In idumeam extendam calciamentum meum: mihi alienigene ſubditi ſunt.

Quis deducet me i ciuitatem munitam: quis deducet me vſqꝫ in idumeam.

Nōne tu deꝰ q̄ repuliſti nos: ⁊ nō egredieꝛ deꝰ i ꝟtutibꝰ nr̄is.

Da nobis auxiliū de tribulatiōe: qꝛ vana ſalꝰ hoīs.

In deo faciamus virtutem: ⁊ ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos. Pſalmus. lx.

Exaudi deus deprecationē meā: intēde orationi mee.

A finibus terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meum: in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me quia factus es ſpes mea: turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula: protegar in vela mento alarum tuarum.

Quoniã tu deus meꝰ exaudiſti oratõnẽ meã: dediſti hereditatem timẽtibus nomen tuũ.

Dies ſup dies regꝪ adiicies: annos eius vſqꝫ in diem generationis ⁊ generationis.

Permanet ĩ eťnũ ĩ ꝯſpectu dei: miam ⁊ veritatẽ eiꝰ q̃s req̃ret.

Sic pſalmũ dicã noĩ tuo ĩ ſeculũ ſeculi: vt reddã vota mea de die ĩ diẽ. Gloria. Añ. Da nobiꝫ dñe auxiliũ de tribulatiõe. Pſ. lxi.

Nonne deo ſubiecta erit anima mea: ab ipſo enim ſalutare meum.

Nam ⁊ ipſe deus meus ⁊ ſalutaris meus: ſuſceptor meus et non mouebor amplius.

Quouſqꝫ irruitiꝪ ĩ hoiẽ: interficitis vniuerſi vos tãq̃ parieti inclinato/ ⁊ macerie depulſe.

Verũtamen precium meũ cogitauerũt repellere: cucurri in ſiti: ore ſuo benedicebãt/ et corde ſuo maledicebant.

Verũtñ deo ſubiecta eſto aĩa mea: qm ab ipſo patiẽtia mea.

Quia ipſe deꝰ meꝰ ⁊ ſaluator meus: adiutor meꝰ nõ emigrabo.

In deo ſalutare meum ⁊ gloria mea: deꝰ auxilii mei ⁊ ſpes mea in deo eſt.

Sperate in eo oĩs cõgregatio ppłi: effundite corã illo corda veſtra: deꝰ adiutor nr̃ ĩ eternũ.

Verũtñ vani filii hoĩm mẽdaces filii hoĩm ĩ ſtateris: vt decipiãt ipſi de vanitate in idipſum.

Nolite ſpare in iniq̃tate/ ⁊ rapinas nolite ꝯcupiſcere: diuitie ſi affluãt nolite cor apponere.

Semel locutꝰ eſt deus duo hec audiui/ qꝛ poteſtas dei ẽ et tibi dñe miã: qꝛ tu reddes vnicuiqꝫ iuxta opa ſua. Nõ dicit̃ ad noc. ſcz Pſ. lxii. Deꝰ deꝰ meꝰ: ad. Pſ. lxiii.

Exaudi deus oratiõnẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe animam meam.

Protexiſti me a conuentu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerũt vt gladiũ linguas ſuas: intẽderũt arcũ rẽ amarã: vt ſagittẽt in occultis immaculatũ.

Subito ſagittabũt eũ ⁊ nõ timebũt: firmauerũt ſibi ſermonẽ neq̃.

Narrauerũt vt abſcõderẽt laq̃os: dixerũt q̃s videbit eos.

Scrutati ſunt iniq̃tates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.

Accedet homo ad cor altum: ⁊ exaltabitur deus.

Sagitte paruulorũ facte ſunt plage eorum: ⁊ infirmate ſũt contra eos lingue eorum.

Conturbati ſunt oẽs qui videbãt eos: et timuit oĩs homo.

Et annunciauerũt opera dei: et facta eius intellexerunt.

Letabit̃ iuſtꝰ ĩ dño ⁊ ſperabit ĩ eo: ⁊ laudabũt̃ oẽs recti corde.

Gloria. Añ. A timore inimici eripe domine animã meam. Non dicit̃ ad nocturn. iſte. Pſ. lxiiii.

Te decet hymnus deus in ſyon: et tibi reddetur votum in hieruſalem.

Exaudi deus orationem meã: ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorũ preualuerũt ſuper nos: et impietatibus noſtris tu propiciaberis.

Beatus quẽ elegiſti et aſſumpſiſti: inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domus tue: ſanctum eſt templum tuum mirabile in equitate.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̃: ſpes oĩz finiũ t̃re ⁊ i mari lõge

Preparãs mõtes in ꝟtute tua accinctꝰ potẽtia: q̃ ꝯturbas ꝓfũdum maris ſonũ fluctuũ eius.

Turbabũt̃ gẽtes ⁊ timebũt q̃ habitãt terminos a ſignis tuis: exitꝰ matutini ⁊ veſꝑe dlectab

Viſitaſti terrã et inebriaſti eã: multiplicaſti locupletare eam.

Flumẽ dei repletum eſt aq̃s: paraſti cibum illorum/ quoniã ita eſt preparatio eius.

Riuos eius inebrians multiplica genimina eius: in ſtillicidijs eius letabit̃ germinans.

Benedices corone anni benignitatis tue: ⁊ campi tui replebuntur vbertate.

Pingueſcẽt ſpecioſa deſerti: et exultatione colles accingẽtur.

Induti ſunt arietes ouium/ et valles abũdabũt frumẽto: clamabũt etẽi hymnũ dicẽt. Ps. 65.

Iubilate deo omnis terra/ pſalmũ dicite nomini eiꝰ: date gloriam laudi eius.

Dicite deo/ q̃ terribilia ſunt oꝑa tua dñe: i multitudine ꝟtutis tue mẽtient̃ tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmũ dicat noĩ tuo.

Venite ⁊ videte oꝑa dei: terribilis i ꝯſilijs ſuꝑ filios hoĩm.

Qui cõuertit mare in aridam in flumine pertranſibunt pede: ibi letabimur in ipſo.

Qui dñat̃ in ꝟtute ſua in eternũ ocli eiꝰ ſuꝑ gẽtes reſpiciũt: q̃ exaſperãt nõ exaltẽt̃ i ſemetipſis.

Benedicite gẽtes deũ noſtrũ: ⁊ auditã facite vocẽ laudis eius.

Qui poſuit aĩam meã ad vitã: et nõ dedit in cõmotionẽ pedes meos.

Quoniã ꝓbaſti nos deꝰ igne nos examinaſti: ſicut examinatur argentum.

Induxiſti nos in laqueũ: poſuiſti tribulatiões in dorſo nr̃o: impoſuiſti hoĩes ſuꝑ capita nr̃a

Tranſiuimus ꝑ ignẽ ⁊ aquã: et eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in olocauſtis: reddam tibi vota mea que diſtinxerũt labia mea

Et locutum eſt os meum: in tribulatione mea.

Olocauſta medullata offeram tibi cum incenſo arietum: offeram tibi boues cum hyrcis.

Venite audite et narrabo oẽs q̃ timet̃ deũ: q̃ta fecit aĩe mee.

Ad ipſum ore meo clamaui: ⁊ exultaui ſub lingua mea.

Iniquitatem ſi aſpexi in corde meo: nõ exaudiet dominus.

Propterea exaudiuit deus: et attẽdit voci deprecatiõis mee.

Benedictꝰ deꝰ q̃ nõ amouit deꝑcatiõez meã: et miam ſuã a me.

Nõ dicit̃ ad noct̃. iſte Ps. lxvi.

Deus miſereat̃. ⁊c. Ps. lxvii.

Exurgat deus et diſſipẽtur inimici eius: et fugiant q̃ oderunt eum a facie eius.

Sicut defecit fumus deficiãt: ſicut fluit cera a facie ignis: ſic pereant peccatores a facie dei.

Et iuſti epulent̃ et exultẽt i cõſpectu dei: ⁊ delectent̃ i leticia.

Cãtate deo pſalmũ dicite noĩ eius: iter facite ei qui aſcẽdit ſuper occaſum/ dñs nomen illi.

Exultate in cōſpectu eius turbabunt̄ a facie eius patris orphanorum: ⁊ iudicis viduarū.

Deꝰ in loco ſctō ſuo: deꝰ q̄ inhabitare facit vniꝰ moris i domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: ſimiliter eos qui exaſperant qui habitāt in ſepulchris.

Deꝰ cū egredereris in ꝯſpectu pplī tui: cū pertrāſires in deſerto

Terra mota eſt etenim celi diſtillauerunt a facie dei ſynai: a facie dei iſrael.

Pluuiam voluntariā ſegregabis deus hereditati tue et infirmata eſt: tu vero perfeciſti eā.

Aialia tua habitabūt i ea: paraſti i dulcedine tua pauꝑi deꝰ.

Dominus dabit verbū euangelizantibus: virtute multa.

Rex virtutuz dilecti dilecti: et ſpeciei domus diuidere ſpolia.

Si dormiatis inter medios cleros pēne colūbe deargentate: et poſteriora dorſi eiꝰ i pallore auri.

Dū diſcernit celeſtis reges ſuꝑ eā niue dealbabunt̄ in ſelmon: mōs dei mōs pinguis.

Mons coagulatus mons pinguis: vt quid ſuſpicamini montes coagulatos.

Mōs i q̄ bn̄placitū ē deo hitare i eo: etenī dn̄s hītabit i finē.

Currus dei decē milibꝰ multiplex milia letantiū: dominus meis in ſyna in ſancto.

Aſcēdiſti in altū cepiſti captiuitatē: accepiſti dona in hoibꝰ.

Etenim non credentes: inhabitare dominum deum.

Benedictus dn̄s die quotidie: proſperū iter faciet nobis deus ſalutarium noſtrorum.

Deus noſter deus ſaluoꝝ faciēdi: ⁊ dn̄i dn̄i exitus mortis.

Verūtamē deꝰ cōfringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ: verticē capilli ꝑambulātiū in delictis ſuis.

Dixit dn̄s ex baſan cōuertā: conuertā in profundū maris.

Vt itinguat̄ pes tuꝰ i ſāguie: līgua canū tuoꝝ ex itimicꝭ ab ipſo

Viderūt igreſſꝰ tuos deꝰ: igreſſus dei mei regis mei q̄ ē i ſctō

Preuenerūt principes coniuncti pſallentibus: in medio iuuēcularum tympaniſtriarum.

In eccleſijs benedicite deo: domino de fontibus iſrael.

Ibi beniamin adoleſcētulus: in mentis exceſſu.

Principes iuda duces eoꝝ: principes zabulō ⁊ pn̄cipes neptali.

Māda deus ꝟtuti tue: cōfirma hoc deꝰ qd̄ opatus es i nobis.

A templo tuo in hieruſalem: tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis cōgregatio thaurorum in vaccis populoꝝ: vt excludant eos qui probati ſunt argento.

Diſſipa gētes que bella volūt venient legati ex egypto: ethyopia preueniet manus eius deo.

Regna t̄re cātate deo: pſallite dn̄o.

Pſallite deo qui aſcendit ſuꝑ celum celi: ad orientem.

Ecce dabit voci ſue vocē ꝟtutis: date gl'iam deo ſuꝑ iſrl' magnificētia eiꝰ ⁊ ꝟtꝰ eiꝰ i nubibꝰ

Mirabilis deꝰ in ſctis ſuis: deꝰ iſrl' ipſe dabit ꝟtutē ⁊ fortitudinē plebi ſue/ bn̄dictꝰ deꝰ Gl'ia.

an. In eccl'iis bn̄dicite dn̄o. ℣. Deus vitā meā ānūciaui tibi.

℟. Poſuiſti lachrymas meas

in ꝯſpectu tuo. Ps. lauḋ. V. Fiat mia tua. ¶ In lau. aṅ. Amplius laua me de⁹ ab iniuſticia mea. Ps. Miſerē. aṅ. Te decet hymn⁹ de⁹ in ſyon. Ps. Ipm. aṅ. Labia mea laudabūt te i vita mea de⁹ me⁹. Ps. De⁹ de⁹. 1. Reg. 2. ca.

1. Regū. 2 Exultauit cor meum in domino: et exaltatum eſt cornu meum in deo meo.

Dilatatum eſt os meū ſuper inimicos meos: qꝛ letata ſum in ſalutari tuo.

Non eſt ſanctus vt eſt dominus neqꝫ enī eſt alius extra te: et nō eſt fortis ſicut de⁹ noſter.

Nolite multiplicare loq̄ ſublimia: gloriantes.

Recedāt vetera de ore veſtro: quia deus ſcientiarū dñs eſt: ⁊ ipſi preparantur cogitationes.

Arcus fortium ſuperatus eſt: et infirmi accincti ſunt robore.

Repleti pri⁹ ꝓ panib⁹ ſe locauerūt: ⁊ famelici ſaturati ſunt.

Donec ſterilis peperit plurimos: ⁊ que multos habebat filios infirmata eſt.

Dñs mortificat et viuificat: deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit et ditat: humiliat et ſubleuat.

Suſcitās de puluere egenū: ⁊ de ſtercore erigens pauperem.

Vt ſedeat cum principibus: ⁊ ſolium glorie teneat.

Domini enī ſunt cardines terre: et poſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſctōꝝ ſuoꝝ ſeruabit: ⁊ impij i tenebris ꝯticeſcēt: qꝛ nō i fortitudine ſua roborabit vir.

Dñm formidabūt aduerſarij ei⁹: ⁊ ſup ipſos i celis tonabit.

Dñs iudicabit fines t̄re / ⁊ dabit imperiū regi ſuo: et ſublimabit cornu xpi ſui. Gloria. aṅ. Dñs iudicabit fines t̄re. Ps. Celi celorū laudate deum. Ps. Lauḋ. vt. Cap'm. Vigilate ⁊ orate. R. Dñe ne in ira. vſqꝫ ad. xl. qn̄ de. iiij. fer. agit᷑ ſꝫ ad lauḋ. ſeq̄tur hy⁹.

Nox ⁊ tenebre ⁊ nubila / cōfuſa mūdi et turbida: lux intrat albeſcit polus / chriſtus venit diſcedite.

Caligo terre ſcinditur / percuſſa ſolis ſpiculo: rebuſqꝫ iam color redit / vultu nitentis ſyderis.

Te xpe ſolū nouim⁹ / te mente pura ⁊ ſimplici: flendo canendo q̄ſumus / intēde noſtris ſenſib⁹.

Sūt multa fucis illita / q̄ luce purgent tua: tu lux eoy ſyderis / vultu ſereno illuſtra. Deo patri. V. In matutinis. cā. Vigilate. vt. iter eſtatē hy⁹. Ecce iā. ꝑs. In matutis. aṅ. Salutē ex inimicis nr̄is: ⁊ de manu oim̄ q̄ nos oderūt libera nos dñe. Ps. Benedictus. Preces vt. Oro vt prin. ¶ Fer. v. ad matu. inuit. Adorem⁹ dñz. Qm̄ ipe fecit nos. Ps. Venī. Hora hy. Gloria. Dñe ne in ira. R. Dñe ne i ira. vſqꝫ ad. xl. qn̄ ꝺ. v. fe. agit᷑ ſꝫ ad matu. ſeq. hy⁹.

Nox atra rerū contegit / terre colores oim̄ nos ꝯfitētes poſcimus te iuſte iudex cordiū.

Vt auferas piacula / ſordeſqꝫ mētis abluas: doneſqꝫ xpe gratiam / vt arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia / quā culpa mordet noxia: obſcura geſtit tollere / ⁊ te redēptor querere.

Repelle tu caliginē / intrinſecus q̄ maxime: vt in beato gau beat/ ſe collocari lumine. ℟ Fa pat piiſſime. Per eſtatē hyꝰ. Nocte ſurgē. ſup noct. Pſ. lxviij

Saluū me fac deus: qm̄ intrauerūt aque vſqꝫ ad aīam meā.

Infixus ſum in limo pꝛofundi: et non eſt ſubſtancia.

Ueni in altitudinem maris: et tempeſtas demerſit me.

Laboꝛaui clamans rauce facte ſunt fauces mee: defecerunt oculi mei dū ſpero in deū meū.

Multiplicati ſūt ſup capillos capitis mei: q̄ oderūt me gratiſ.

Confoꝛtati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici mei iniuſte: que non rapui tunc exſoluebam.

Deꝰ tu ſcis inſipiētiā meā: ⁊ delicta mea a te nō ſūt abſcōdita.

Non erubeſcant in me q̄ expectant te domine: dn̄e virtutum.

Non confundantur ſuper me: qui querunt te deus iſrael.

Quoniā ꝓpter te ſuſtinui oppꝛobꝛiū: operuit ꝯfuſio faciē meā.

Extraneus factꝰ ſum fratribꝰ meis: et peregrinꝰ filijs mꝛis mee.

Quoniam zelus domus tue comedit me: ⁊ oppꝛobꝛia exꝓꝛobꝛātiū tibi ceciderūt ſup me.

Et operui in ieiunio aīaꝫ meā: et factū eſt in oppꝛobꝛiū mihi.

Et poſui veſtimentū meū ciliciū: ⁊ factꝰ ſū illis in parabolā.

Aduerſum me loquebātur q̄ ſedebant in poꝛta: ⁊ in me pſallebant qui bibebant vinum.

Ego vero oꝛationē meā ad te dn̄e: tempus beneplaciti deus.

In multitudine mīe tue exaudi me: in veritate ſalutis tue.

Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his q̄ oderūt me et de pꝛofundis aquarum.

Nō me dimergat tēpeſtas aq̄: neqꝫ abſoꝛbeat me pꝛofūdū/ neqꝫ vrgeat ſup me puteus os ſuū.

Exaudi me dn̄e qm̄ benigna ē miā tua: ſm̄ multitudinē miſerationū tuarum reſpice in me.

Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniā tribuloꝛ velociter exaudi me.

Intēde aīe mee et libera eam: ꝓpter inimicos meos eripe me.

Tu ſcis impꝛoperiū meū ⁊ confuſionē meā: ⁊ reuerētiā meā.

In cōſpectu tuo ſunt oēs q̄ tribulant me: impꝛoperiū expectauit coꝛ meum et miſeriam.

Et ſuſtinui q̄ ſil' cōtriſtaret ⁊ nō fuit: ⁊ q̄ ꝯſolaret ⁊ nō inueni.

Et dederūt in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea potauerūt me aceto.

Fiat menſa eoꝛum coꝛam ipſis in laqueum: et in retributiones et in ſcandalum.

Obſcurent oculi eoꝝ ne videāt: ⁊ doꝛſū eoꝝ ſemp incurua.

Effunde ſup eos irā tuā: ⁊ furoꝛ ire tue compꝛehendat eos.

Fiat habitatio eoꝝ deſerta: et in tabernaculis eoꝝ nō ſit q̄ inhitet.

Quoniam quem tu percuſſiſti perſecuti ſunt: ⁊ ſuper doloꝛem vulnerum meoꝝ addiderunt.

Appone iniq̄tatē ſup iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ nō intrēt in iuſticiā tuā.

Deleantur de libꝛo viuētiū: et cum iuſtis non ſcribantur.

Ego ſum pauper et dolens: ſalus tua deus ſuſcepit me.

Laudabo nomē dei cū cātico: et magnificabo eum in laude.

Et placebit deo ſuꝑ vitulū nouellū: coꝛnua ꝓducētē ⁊ vngulas.

Videant pauꝑes ⁊ letent᷑: q̄rite deū ⁊ viuet aīa vr̄a.

Qm̄ exaudiuit pauperes dñs: et vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illū celi et terra: mare et omnia reptilia in eis.

Qm̄ deus ſaluam faciet ſyon: ⁊ edificabuntur ciuitates iude.

Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam.

Et ſemē ſeruoꝝ eiꝰ poſſidebit eam: et qui diligunt nomē eius habitabūt in ea. ps. lxix.

Deus i adiutoꝛiū meū itēde: dñe ad adiuuādū me feſtina

Confundantur ⁊ reuereātur: qui querunt animam meam.

Auertantur retroꝛſum et erubeſcant: qui volūt mihi mala.

Auertātur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mihi euge euge.

Exultēt ⁊ letent᷑ i te oēs q̄ q̄rūt te: ⁊ dicāt ſemꝑ magnificetur dñs / q̄ diligūt ſalutare tuū.

Ego vero egenus et pauper ſum: deus adiuua me.

Adiutoꝛ meꝰ ⁊ liberatoꝛ meꝰ es tu: domine ne moꝛeris. Gloria. an. Domine deus i adiutoꝛium meum intende. ps. lxx.

In te domine ſperaui nō cōfundar ineternum: in iuſticia tua libera me ⁊ eripe me.

Inclina ad me aurem tuam: et ſalua me.

Eſto mihi i deū ꝓtectoꝛē ⁊ i locū munitū: vt ſaluū me facias.

Quoniam firmamētum meū: et refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoꝛis: et de manu contra legem agentis et iniqui.

Qm̄ tu es patientia mea dñe: dñe ſpes mea a iuuentute mea.

In te ꝯfirmatꝰ ſū ex vt̄o: de vētre mr̄is mee tu es ꝓtectoꝛ meꝰ.

In te cātatio mea ſemꝑ: tanq̄ ꝓdigium factus ſuꝫ multis / et tu adiutoꝛ foꝛtis.

Repleatur os meum laude vt cantem gloꝛiam tuam: tota die magnitudinem tuam.

Ne ꝓiicias me in tempoꝛe ſenectutis: cum defecerit virtꝰ mea ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: et qui cuſtodiebant animam meā conſiliū fecerūt in vnum.

Dicentes deus dereliquit eū: perſequimini et compꝛehēdite eum: quia non eſt qui eripiat.

Deus ne elōgeris a me: deus meus in auxiliū meū reſpice.

Confundant᷑ ⁊ deficiāt detrahētes aīe mee: oꝑiant᷑ cōfuſiōe ⁊ pudoꝛe / q̄ querūt mala mihi.

Ego aūt ſemꝑ ſperabo: ⁊ adiiciam ſuper oēm laudem tuam.

Os meū annūciabit iuſticiam tuam: tota die ſalutare tuum.

Qm̄ nō cognoui litteraturam introibo in potentias dñi: dñe memoꝛaboꝛ iuſticie tue ſoliꝰ.

Deus docuiſti me a iuuentute mea: et vſqꝫ nunc pꝛonunciabo mirabilia tua.

Et vſqꝫ in ſenectam ⁊ ſenium: deus ne derelinquas me.

Donec annūciē bꝛachiū tuū: generatiōi omni q̄ vētura eſt.

Potētiam tuā ⁊ iuſticiam tuā deꝰ vſqꝫ i altiſſima q̄ feciſti magnalia: deus quis ſimilis tibi?

Quātas oſtēdiſti mihi tribu

lationes multas ⁊ malas ⁊ cōuerſus viuificaſti me: ⁊ de abyſſis terre iterum reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificētiam tuā: ⁊ ꝯuerſus ꝯſolatus es me.

Nā ⁊ ego ꝯfitebor tibi ī vaſis pſalmi veritatē tuā deus: pſallā tibi ī cythara ſanctus iſrael.

Exultabūt labia mea cū cātauero tibi: ⁊ aīa mea quā redemiſti.

Sed et lingua mea tota die meditabitur iuſticiā tuā: cum confuſi et reueriti fuerint qui querūt mala mihi. Ps. lxxi.

Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſticiā tuā filio regis.

Iudicare populū tuū in iuſticia: et pauperes tuos ī iudicio.

Suſcipiant montes pacē populo: et colles iuſticiam.

Iudicabit pauperes populi ⁊ ſaluos faciet filios pauperū: ⁊ humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cū ſole/ ⁊ ante lunā: in gñationes gñationū.

Deſcēdet ſicut pluuia in vellus: et ſicut ſtillicidia ſtillātia ſuper terram.

Oriet̄ ī dieb⁹ ei⁹ iuſticia ⁊ abūdātia pacis: donec auferat̄ luna.

Et dominabitur a mari vſq; ad mare: et a flumine vſq; ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident ethyopes: ⁊ īimici ei⁹ terrā lingent.

Reges tharſis ⁊ inſule munera offerēt: reges arabum et ſaba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes ſeruient ei.

Qꝛ liberabit paupeꝫ a potēte: et pauperē cui nō erat adiutor.

Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ animas pauperum ſaluas faciet.

Ex vſuris et iniquitate redimet animas eorum: ⁊ honorabile nomen eorum coram illo.

Et viuet et dabitur ei de auro arabie: et adorabūt de ipſo ſemper/ tota die benedicent ei.

Erit firmamētū ī terra ī ſummis montiū/ ſupertollet̄ ſup libanū fructus eius: et florebūt de ciuitate ſicut fenum terre.

Sit nomē ei⁹ bñdictuꝫ ī ſecula: ante ſolē ꝑmanet nomen eius.

Et bñdicēt̄ ī ipſo oēs trib⁹ terre: oēs gētes magnificabūt eū.

Benedictus dñs deus iſrael: qui facit mirabilia ſolus.

Et benedictum nomē maieſtatis eius ineternū: ⁊ replebitur maieſtate eius omis terra fiat fiat. Gl̃ia. ℣. Eſto mihi dñe in deum protectorem. Ps. lxxij.

Quam bonus iſrael deus: his qui recto ſunt corde.

Mei aūt pene moti ſūt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei.

Quia zelaui ſup iniquos: pacem peccatorum videns.

Qꝛ nō eſt reſpect⁹ morti eoꝝ: et firmamentū in plaga eorū.

In labore hoīm nō ſunt: ⁊ cū hominibus nō flagellabūtur.

Ideo tenuit eos ſupbia: operti ſunt iniq̄tate ⁊ impietate ſua.

Prodiit q̄ſi ex adipe iniquitas eoꝝ: trāſierūt ī affectū cordis.

Cogitauerūt et locuti ſūt neq̄tiā: iniq̄tatē ī excelſo locuti ſūt.

Poſuerunt in celum os ſuū: ⁊ lingua eorū tranſiuit in terra.

Ideo ꝯuertet̄ pp̄ls me⁹ hic: et dies pleni inuenient̄ in eis.

Et dixerūt quomodo ſcit de⁹:

et ſi eſt ſciencia in excelſo.
Ecce ipſi pctõꝛes ⁊ abundantes in ſcło: obtinuerũt diuicias.
Et dixi/ergo ſine cauſa iuſtificaui coꝛ meum: ⁊ laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: et caſtigatio mea in matutinis.
Si dicebam narrabo ſic: ecce nationẽ filioꝝ tuoꝝ reprobaui.
Exiſtimabam vt cognoſcerẽ: hoc laboꝛ eſt ante me.
Donec intrẽ in ſãctuariũ dei: ⁊ intelligã in nouiſſimis eoꝝ.
Uerũtamen propter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dum alleuarentur.
Quemodo facti ſunt in deſolationem ſubito defecerũt: perierũt propter iniquitatẽ ſuam.
Uelut ſomniũ ſurgẽtium domine: in ciuitate tua imaginem ipſoꝛum ad nihilum rediges.
Quia inflãmatũ eſt coꝛ meũ: et renes mei cõmutati ſunt: et ego ad nihilũ redactꝰ ſuz ⁊ neſciui.
Ut iumentũ factus ſum apud te: et ego ſemper tecum.
Tenuiſti manũ dexterã meã: et i volũtate tua deduxiſti me/ et cum gloꝛia ſuſcepiſti me.
Quid enim mihi eſt in celo: et a te quid volui ſuper terram.
Defecit caro mea ⁊ coꝛ meũ: deus coꝛdis mei et pars mea deus in eternum.
Quia ecce qui elongant ſe a te peribunt: perdidiſti omnes qui foꝛnicantur abs te.
Mihi autẽ adherere deo bonuz eſt: ponere i dño deo ſpem meã.
Ut annũciẽ oẽs p̄dicationes tuas: i poꝛtis filie ſyõ. ꝑ.lxxiij

Ut quid deus repuliſti i finem: iratus eſt furo tuus ſuper oues paſcue tue.
Memoꝛ eſto congregationis tue: quam poſſediſti ab initio.
Redemiſti ꝟgã hereditatiſ tu mõs ſyon i quo habitaſti i eo.
Leua manus tua in ſupbias eoꝛum in finem: quanta malignatus eſt inimicus in ſancto.
Et gloꝛiati ſunt qui oderũt te: in medio ſolennitatis tue.
Poſuerunt ſigna ſua ſigna: et non cognouerunt ſicut in exitu ſuper ſummum.
Quaſi i ſilua lignoꝝ ſecuribꝰ exciderũt ianuas eius i idipſum: in ſecuri ⁊ aſcia deiecerunt eã.
Incenderũt igni ſanctuarium tuum in terra: polluerũt tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in coꝛde ſuo cognatio eoꝝ ſimul: q̄eſcere faciamꝰ omnes dies feſtos dei a terra.
Signa nr̃a nõ vidimus/iam non eſt propheta: ⁊ nos non cognoſcet amplius.
Uſquequo deꝰ improperabit inimicus: irritat aduerſarius nomen tuum in finem.
Ut q̄d auertis manũ tuã ⁊ dexterã tuã: de medio ſinu tuo i finẽ.
Deꝰ autẽ rex nr̃ ante ſcl'a operatus eſt ſalutẽ in medio terre.
Tu cõfirmaſti in virtute tua mare: contribulaſti capita dꝛachonum in aquis.
Tu ꝯfregiſti capita dꝛachõis dediſti eũ eſcã pplis ethyopũ.
Tu dirupiſti fontes ⁊ toꝛrentes: tu ſiccaſti fluuios ethan.
Tuus eſt dies et tua eſt nox tu fabꝛicatꝰ es auroꝛã ⁊ ſolẽ.

Tu feciſti oẽs terminos tre: eſtatem et ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto huius inimicus improperauit domino: ⁊ populus inſipiẽs incitauit nomẽ tuũ.

Ne tradas beſtijs aĩas confitentes tibi: et animas pauperũ tuoꝝ ne obliuiſcaris in finem.

Reſpice in teſtamẽtuz tuũ: qꝛ repleti ſunt qui obſcurati ſunt terre domibus iniquitatum.

Ne auertat̃ humilis fact⁹ cõfuſus: pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge de⁹ iudica cauſã tuã: memor eſto improperioꝝ tuoꝝ/ eoꝝ q̃ ab inſipiẽte ſũt tota die.

Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ tuorum: ſuperbia eorum qui te oderunt aſcendit ſemper.

Gloria. An. Liberaſti virgam hereditatis tue. Ps. lxxiiij.

Confitebimur tibi deus cõfitebimur: et inuocabim⁹ nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus/ego iuſticias iudicabo.

Liquefacta eſt terra ⁊ omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniquis nolite iniq̃ agere: et delinquentibus nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu veſtrum: nolite loqui aduerſus deum iniquitatem.

Quia neq₃ ab oriente neq₃ ab occidente neq₃ a deſertis montibus: quoniam deus iudex eſt.

Hunc humiliat et hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc in hoc/ verũtamen fex eius nõ eſt exinanita: bibent oẽs pctõres terre.

Ego autẽ annunciabo in ſeculum: cantabo deo iacob.

Et oĩa cornua pctõꝝ ꝯfringã: ⁊ exaltabũt cornua iuſti. Ps. 75.

Notus in iudea de⁹: in iſrl̃ magnum nomen eius.

Et fact⁹ eſt in pace locus eius et habitatio eius in ſyon.

Ibi cõfregit potencias: arcũ/ ſcutum/ gladium/ et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a mõtibus eternis: turbati ſunt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſomnũ ſuum: et nihil inuenerunt omnes viri diuiciarum in manibus ſuis.

Ab increpatione tua de⁹ iacob: dormitauerũt q̃ aſcẽderũt eq̃s.

Tu terribilis es et quis reſiſtet tibi: ex tunc ira tua.

De celo auditum feciſti iudicium: terra tremuit et quieuit.

Cũ exurgeret i iudicio de⁹: vt ſaluos faceret oẽs manſuetos terre.

Qm̃ cogitatio hoĩs cõfitebitur tibi: ⁊ reliquie cogitationis diem feſtũ agent tibi.

Vouete ⁊ reddite dño deo veſtro: omnes qui in circuitu ei⁹ affertis munera.

Terribili et ei qui aufert ſpiritũ principũ: terribili apud reges terre. Gloria. An. In iſrl̃ magnum nomen eius. Ps. lxxvi.

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deum et intendit mihi.

In die tribulatiõis mee deum exquiſiui manibus meis nocte contra eũ: et nõ ſum deceptus.

Renuit cõſolari aĩa mea: memor fui dei ⁊ delectatꝰ ſũ: ⁊ exercitatꝰ ſuꝫ ⁊ defecit ſpũs meꝰ.

Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatꝰ ſũ ⁊ nõ ſũ locutꝰ.

Cogitaui dies ãtiquos: ⁊ annos eternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum corde meo: ⁊ exercitabar et ſcopebam ſpiritum meum.

Nunquid ineternuꝫ proiiciet deus: aut non apponet vt complacitior ſit adhuc.

Aut in finẽ miam ſuam abſcidet: a generatiõe in gñationẽ.

Aut obliuiſcetᷣ miſereri deꝰ aut cõtinebit in ira ſua mias ſuas.

Et dixi nunc cepi: hec mutatio dextere excelſi.

Memor fui operꝫ dñi: qꝛ memor ero ab initio mirabiliũ tuorũ.

Et meditabor in omnibꝰ operibus tuis: ⁊ in adinuentionibus tuis exercebor.

Deus in ſancto via tua: quis deus magnꝰ ſicut deus noſter: tu es deꝰ qui facis mirabilia.

Notã feciſti in pplis virtutẽ tuam redemiſti in brachio tuo pplꝫ tuũ filios iacob ⁊ ioſeph.

Viderũt te aq̃ deꝰ viderũt te aq̃ ⁊ timuerũt: ⁊ turbate ſũt abyſſi.

Multitudo ſonitus aquarum: vocem dederunt nubes.

Etenim ſagitte tue tranſeũt: vox tonitrui tui in rota.

Illuxerũt choruſcatiões tue orbi terre: ꝫmota ẽ ⁊ ꝫtremuit t̃ra

In mari via tua et ſemite tue in aquis multis: ⁊ veſtigia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oues pplꝫ tuũ i manu moyſi ⁊ aarõ. ℞. lxxvij

Attẽdite popule meus legem meam: inclina te aurem veſtrã in verba oris mei.

Aperiã in parabolis os meũ: loquar propoſitiões ab initio.

Quãta audiuimꝰ ⁊ cognouimus ea: ⁊ pr̃es nr̃i narrauerũt nobis

Nõ ſunt occultata a filijs eorum: in generatione altera.

Narrãtes laudẽ dñi ⁊ virtutes eius: ⁊ mirabilia eiꝰ que fecit.

Et ſuſcitauit teſtimonium in iacob: ⁊ legem poſuit in iſrael.

Quanta mandauit patribus noſtris: nota facere ea filijs ſuis vt cognoſcat generatio altera.

Filij qui naſcentᷣ et exurgẽt: enarrabunt filijs ſuis.

Vt ponant in deo ſpem ſuam: et non obliuiſcãtur operum dei et mandata eius exquirant.

Ne fiant ſicut patres eorũ: generatio praua et exaſperans.

Gñatio q̃ nõ direxit cor ſuũ: et nõ eſt creditus cũ deo ſpũs eiꝰ.

Filij effrẽ itẽdẽtes et mittentes arcũ: ꝫuerſi ſũt in die belli.

Nõ cuſtodierũt teſtamẽtũ dei: et in lege eiꝰ noluerũt ãbulare.

Et obliti ſunt bñfactorꝫ eiꝰ: et mirabiliũ eius que oſtẽdit eis.

Corã prĩbꝰ eorꝫ fecit mirabilia i t̃ra egypti: i cãpo thaneos

Interrupit mare et perduxit eos: ⁊ ſtatuit aq̃s quaſi i vtre.

Et deduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte i illuminatiõe ignis

Interrupit petrã i heremo: ⁊ adaq̃uit eos velut i abyſſo multa.

Et eduxit aquã de petra: ⁊ eduxit tanq̃ flumina aquas.

Et appoſuerunt adhuc peccare ei: in iram cõcitauerunt ex celſum in inaquoſo.

Et tētauerūt deū i coꝛdibꝰ ſuis: vt peterent eſcas aīabus ſuis.

Et male locuti ſunt de deo: dixerunt nunquid poterit deꝰ parare menſam in deſerto.

Qui ꝑcuſſit petrā et fluxerūt aque: et toꝛrētes inundauerūt.

Nunq̄d et panē poterit dare: aut parare mēſam populo ſuo.

Ideo audiuit dominꝰ ⁊ diſtulit: et ignis accenſus eſt in iacob: et ira aſcendit in iſrael.

Qꝛ non crediderūt in deo: nec ſperauerunt in ſalutari eius.

Et mandauit nubibus deſuꝑ: et ianuas celi aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandū: ⁊ panē celi dedit eis.

Panē āgeloꝝ mādūcauit hō: cibaria miſit eis in abūdātiā.

Tranſtulit auſtrum de celo: ⁊ induxit in virtute ſua affricū.

Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes: et ſicut arenā maris volatilia pennata.

Et ceciderūt in medio caſtrorū coꝝ: circa tabernacula coꝝ.

Et manducauerunt ⁊ ſaturati ſunt nimis et deſiderium eorum attulit eis: non ſunt fraudati a deſiderio ſuo.

Adhuc eſce eoꝛum erāt in oꝛe ipſoꝝ: ⁊ ira dei aſcēdit ſuꝑ eos.

Et occidit pingues eoꝛum: et electos iſrael impediuit.

In omnibus his peccauerūt adhuc: et non crediderūt in mirabilibus eius.

Et defecerūt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝛū cū feſtinatiōe.

Cum occideret eos querebant eum et reuertebantur: et diluculo veniebant ad eum.

Et rememoꝛati ſunt qꝛ deus adiutoꝛ eſt eoꝛum: et deus excelſus redemptoꝛ eoꝛum eſt.

Et dilexerunt eum in oꝛe ſuo: et lingua ſua mentiti ſunt ei.

Coꝛ autem eoꝛum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius.

Ipſe autem eſt miſericoꝛs et pꝛopicius fiet peccatis eoꝛum: et non diſperdet eos.

Et abūdauit vt auerteret irā ſuā: et nō accēdit omnē irā ſuā.

Et recoꝛdatus eſt qꝛ caro ſūt: ſpiritus vadens ⁊ non rediēs.

Quotiens exacerbauerunt eū in deſerto: in iram concitauerunt eum in inaquoſo.

Et conuerſi ſūt ⁊ tētauerūt deū: et ſanctū iſrael exacerbauerūt.

Non ſunt recoꝛdati manus eiꝰ: die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut poſuit in egypto ſigna ſua: ⁊ ꝓdigia ſua i cāpo thaneos

Et conuertit i ſāguinē flumina eoꝝ: et imbꝛes eoꝝ ne biberēt.

Miſit in eos cinomiā ⁊ comedit eos: ⁊ ranā ⁊ diſꝑdidit eos.

Et dedit erugini fructus eoꝛum: ⁊ laboꝛes eoꝛum locuſte.

Et occidit in grādine vineas eoꝛū: ⁊ moꝛos eoꝝ in pꝛuina.

Et tradidit grādini iumenta eoꝝ: ⁊ poſſeſſionē eoꝛum igni.

Miſit i eos irā idignatiōis ſue idignationē et irā ⁊ tribulationē: immiſſiōes ꝑ āgelos malos

Viā fecit ſemite ire ſue et non pepꝑcit a moꝛte aīaꝝ eoꝝ: ⁊ iumenta eoꝝ in moꝛte concluſit.

Et ꝑcuſſit omne pꝛimogenitū

in terra egypti: primitias oīs labor coꝝ ĩ tabernacl'is chã.

Et abſtulit ſicut oues populum ſuum: ⁊ perduxit eos tanq̃ gregem in deſerto.

Et eduxit eos ĩ ſpe ⁊ nõ timuerūt: ⁊ ĩimicos coꝝ oꝑuit mare

Et induxit eos in montē ſanctificationis ſue: mōtem quem acquiſiuit dextera eius.

Et eiecit a facie eorum gentes ⁊ ſorte diuiſit eis terram: in funiculo diſtributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus iſrael.

Et temptauerunt ⁊ exacerbauerunt deum excelſum: ⁊ teſtimonia eius non cuſtodierunt.

Et auerterūt ſe et nō ſeruauerūt pactuꝫ: quēadmodū patres eorū ꝯuerſi ſunt in arcū prauū.

In irā ꝯcitauerūt eū ĩ collibus ſuis: et in ſculptilibus ſuis ad emulationē eū prouocauerunt.

Audiuit deus et ſpreuit: et ad nichilum redegit valde iſrael.

Et repulit tabernaculuꝫ ſylo: tabernaculum ſuum vbi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatē virtutem eorum: et pulchritudinē eorum in manus inimici.

Et concluſit in gladio populū ſuū: ⁊ hereditatē ſuam ſpreuit.

Iuuenes coꝝ comedit ignis: ⁊ ꝟgines coꝝ nō ſūt lamētate.

Sacerdotes eorū ĩ gladio ceciderūt: ⁊ vidue coꝝ nō plorabãt.

Et excitatus ē tanq̃ dormiēs dn̄s tanq̃ potēs crapulatus a vino.

Et percuſſit inimicos ſuos ĩ poſteriora: opprobrium ſempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum ioſeph: ⁊ tribū effrem nō elegit.

Sed elegit tribum iuda: montem ſyon quem dilexit.

Et edificauit ſicut vnicornium ſanctificium ſuuꝫ: in terra qu fundauit in ſecula.

Et elegit dauid ſeruū ſuum ⁊ ſuſtulit eum de gregibus ouiū: de poſt fetantes accepit eum.

Paſcere iacob ſeruum ſuum: et iſrael hereditatem ſuam.

Et pauit eos in innocētia cordis ſui: ⁊ in intellectibus manuū ſuarū deduxit eos. Glia. Ã. Tu es deus q̃ facis mirabilia. ps. 78

DEus venerūt gētes in hereditatē tuam: polluerūt tēplum ſanctuꝫ tuum/ poſuerūt hieruſalē in pomorū cuſtodiā.

Poſuerūt morticina ſeruorū tuorū eſcas volatilibus celi: carnes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre.

Effuderūt ſanguinem eorum tanq̃ aquā in circuitu hieruſalem: et non erat qui ſepeliret.

Facti ſumus opprobriū vicinis nr̄is: ſubſannatio ⁊ illuſio his qui in circuitu noſtro ſunt.

Uſquequo dn̄e iraſceris ĩ finē: accēdet velut ignis zelus tu⁹.

Effunde irā tuam in gētes que te non nouerūt: et in regna que nomē tuum non inuocauerunt.

Quia comederūt iacob: ⁊ locum eius deſolauerunt.

Ne memineris iniquitatū nr̄arū antiquarū: cito anticipēt nos miſericordie tue/ q2 pauperes facti ſumus nimis.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gloriam nominis tui dn̄e libera nos/ ⁊ propicius eſto peccatis noſtris propter nomē tuū.

Ne forte dicant in gētibꝰ vbi eſt deus eoꝝ: ⁊ innoteſcat i nationibꝰ corā oculis noſtris.

Ultio ſāguinis ſeruoꝝ tuorū qui effuſus eſt: introeat i cōſpectu tuo gemitus compeditorū.

Sc̄dm magnitudinē brachij tui: poſſide filios mortificatoꝝ.

Et redde vicinis nr̄is ſeptuplū in ſinu eoꝝ: īproperiū ipſorū qđ exprobrauerūt tibi dn̄e.

Nos aūt ppl's tuꝰ et oues paſcue tue: ꝯfitebimur tibi i ſcl'z.

In gn̄atione ⁊ gn̄ationē: annūciabimꝰ laudē tuā. P̄s. lxxix

Qui regis iſrl' intēde: q̄ deducis velut ouē ioſeph.

Qui ſedes ſup cherubi manifeſtare corā effrai beniamī ⁊ manaſſe.

Excita potētiā tuā ⁊ veni: vt ſaluos facias nos.

Deus conuerte nos: et oſtende faciem tuā et ſalui erimus.

Dn̄e deus ꝟtutū quouſq3 iraſceris: ſup orationē ſerui tui.

Cibabis nos pane lachrimarum: et potum dabis nobis in lachrymis in menſura.

Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris: et inimici noſtri ſubſannauerūt nos.

Deus virtutū cōuerte nos: et oſtēde faciē tuā et ſalui erimꝰ.

Vineā de egypto tranſtuliſti: eieciſti gentes et plātaſti eam.

Dux itineris fuiſti in conſpectu eius: et plātaſti radices eiꝰ et impleuit terram.

Operuit mōtes vmbra eius: et arbuſta eius cedros dei.

Extendit palmites ſuos vſq3 ad mare: ⁊ vſq3 ad flumē propagines eius.

Ut quid deſtruxiſti maceriam eius: et vindemiāt eam omnes qui pretergrediuntur viam.

Exterminauit eā aper de ſilua: et ſingularis ferꝰ depaſtꝰ eſt eā.

Deus ꝟtutū ꝯuertere / reſpice de celo: ⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtā.

Et perfice eā quam plantauit dextera tua: ⁊ ſuper filiū hominis quem confirmaſti tibi.

Incēſa igni et ſuffoſſa: ab increpatione vultus tui peribūt.

Fiat manus tua ſuper virum dextere tue: ⁊ ſuper filium hominis quem confirmaſti tibi.

Et nō diſcedimꝰ a te viuificabis nos: ⁊ nomē tuū inuocabimꝰ.

Dn̄e deꝰ ꝟtutū ꝯuerte nos: et oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ.

Gl'ia. Añ. Propicius eſto pctīs nr̄is dn̄e. ℣. Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi. ℟. Et aīa mea quā redemiſti. Añ lau. ℣. Fiat mia tua. In lau. añ. Tibi ſoli peccaui dn̄e miſerere mei.

Ps. Miſerere mei. P̄s. 89

Domine refugiū factꝰ es nobis: a gn̄atione i gn̄ationē.

Priuſq̄ mōtes fierēt aut formaretur terra ⁊ orbis: a ſclo ⁊ vſq3 in ſeculum tu es deus.

Ne auertas hoīez i hūilitatē: et dixiſti ꝯuertimini filij hoīz.

Qm̄ mille ānī aū oclos tuos: tanq̄ dies heſterna q̄ ꝑteriit.

Et cuſtodia in nocte: q̄ pro nihilo habētur eorū anni erunt.

Mane ſicut herba trāſeat. mane floreat et tranſeat: veſpere decidat induret et areſcat.

Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati ſumus.

Poſuiſti iniquitates noſtras

dis eoꝝ: ibūt i adinuẽtiōibꝰ ſuis.

Si populꝰ meus audiſſet me: iſrael ſi i vijs meis ābulaſſet.

Pro nihilo forſitan inimicos eoꝝ humiliaſſem: ⁊ ſuꝑ tribulātes eos miſiſſem manū meā.

Inimici domini mentiti ſunt ei: ⁊ erit tēpus eorū in ſecula.

Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle ſaturauit eos. Pſalmus.lxxxi.

Deus ſtetit i ſynagoga deorū: i medio aūt deos diiudicat.

Uſquequo iudicatis iniqtatē: et facies peccatorum ſumitis.

Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperem iuſtificate.

Eripite pauperem: ⁊ egenum de manu peccatoris liberate.

Neſcierunt neqꝫ intellexerūt/ in tenebris ambulāt: mouebūtur omnia fundamenta terre.

Ego dixi dej eſtis: et filij excelſi omnes.

Uos aūt ſicut hoies moriemini: ⁊ ſicut vnꝰ de ꝑncipibꝰ cadetꝭ

Surge deus iudica terrā: qm̄ tu hereditabis in oibꝰ gētibꝰ.

Gloria patri. añ Exultate deo adiutori noſtro. ps.lxxxij.

Deus q̄s ſimilis erit tibi: ne taceas neqꝫ ꝯpeſcarꝭ deꝰ.

Qm̄ ecce inimici tui ſonuerūt et q̄ oderūt te extulerūt caput.

Super populū tuū malignauerunt conſilium: et cogitauerunt aduerſus ſanctos tuos.

Dixerunt venite et diſperdamus eos de gente: et nō memoretur nomen iſrael vltra.

Qm̄ cogitauerūt vnanimiter ſimul aduerſus te: teſtamentū diſpoſuerunt tabernacula idumeorum et iſmaelite.

Moab et agareni gebal ⁊ amō et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.

Etenim aſſur venit cū illis: facti ſunt i adiutoriū filijs loth.

Fac illis ſicut madiā et ſiſare: ſicut iabin in torrente cyſon.

Diſperierunt in endor: facti ſunt vt ſtercus terre.

Pone pricipes eoꝝ ſicut oreb et zeb: et zebee et ſalmana.

Omnes principes eorum qui dixerunt: hereditate poſſideamus ſanctuarium dei.

Deus meꝰ pone illos vt rotā: et ſicut ſtipulā ante faciē venti.

Sicut ignis q̄ cōburit ſiluā: ⁊ ſicut flāma cōburens montes.

Ita ꝑſeq̄ris illos i tēpeſtate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: ⁊ querēt nomē tuum dñe.

Erubeſcant et cōturbentur in ſeclꝫ ſecli: ⁊ cōfūdant et pereāt.

Et cog̃ſcant qꝛ nomē tibi deꝰ: tu ſolꝰ altiſſimꝰ i oī t̄ra. ps.83.

Quam dilecta tabernacula tua dñe ꝟtutū: cōcupiſcit et deficit aīa mea in atria dñi.

Cor meum et caro mea: exultauerunt in deum viuum.

Etenim paſſer inuenit ſibi domum et turtur nidum ſibi: vbi reponat pullos ſuos.

Altaria tua domine virtutū: rex meus et deus meus.

Beati q̄ habitant in domo tua dñe: in ſecla ſecloꝝ laudabūt te.

Beatus vir cuius eſt auxiliū abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymarū in loco quem poſuit.

Etem̄ benedictionē dabit legiſlatoꝛ ibūt de virtute in ꝟtutē: videbit̄ deus deoꝛū in ſyon.

Dn̄e de⁹ ꝟtutū exaudi oꝛonē meā: aurib⁹ ꝑcipe deus iacob.

Pꝛotectoꝛ noſter aſpice deus: et reſpice in faciem chꝛiſti tui.

Quia melioꝛ eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper milia.

Elegi abiectus eſſe i domo dei mei: magis ꝙ habitare i tabernaculis peccatoꝛum.

Qꝛ miam et veritatem diligit de⁹: gratiā ⁊ glīam dabit dn̄s.

Non p̄uabit bonis eos q̄ ābulāt i inocētia dn̄e ꝟtutū: beat⁹ hō q̄ ſꝑat i te. Glia. ā. Tu ſol⁹ altiſſim⁹ ſup oēm terrā. p.84

Benedixiſti dn̄e terrā tuā: auertiſti captiuitatē iacob.

Remiſiſti iniq̄tatē plebis tue: operuiſti omnia peccata eoꝛū.

Mitigaſti omnē irā tuā: auertiſti ab ira indignationis tue.

Conuerte nos de⁹ ſalutarꝭ nr̄: et auerte iram tuam a nobis.

Nunquid ineternuꝫ iraſceris nobis: aut extēdes iram tuam a generatione in generationē.

Deus tu cōuerſus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit̄ in te.

Oſtēde nobis dn̄e miam tuā: et ſalutare tuum da nobis.

Audiam q̄d loquat̄ in me dn̄s de⁹: q̄m loq̄t̄ pacē in plebē ſuā.

Et ſuper ſanctos ſuos: ⁊ i eos qui conuertuntur ad coꝛ.

Verūtn̄ ꝓpe timētes eū ſalutare ipi⁹: vt ihitet glīa i t̄ra noſtra.

Mia ⁊ ꝟitas obuiauerūt ſibi: iuſticia ⁊ pax oſculate ſūt.

Veritas de terra oꝛta eſt: ⁊ iuſticia de celo pꝛoſpexit.

Etem̄ dn̄s dabit benignitatē: et terra nr̄a dabit fructū ſuum.

Iuſticia añ eū ābulabit: et ponet i via greſſus ſuos. ps.85.

INclina domine aurē tuā et exaudi me: quoniā iops et pauper ſum ego.

Cuſtodi animā meam quoniā ſanctus ſum: ſaluū fac ſeruum tuū deus meus ſperantē in te.

Miſerere mei domine quoniā ad te clamaui tota die letifica animā ſerui tui: quoniā ad te domine animā meam leuaui.

Qm̄ tu dn̄e ſuauis et mitis: et multe mie oibus inuocātib⁹ te.

Aurib⁹ ꝑcipe dn̄e oꝛonē meā: intēde voci depꝛecatiōis mee.

In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudiſti me.

Nō eſt ſimilis tui i dijs dn̄e: et non eſt ſecundum opera tua.

Omnes gētes quaſcūq; feciſti veniēt/et adoꝛabūt coꝛā te dn̄e: et gloꝛificabūt nomen tuum.

Qm̄ magnus es tu et faciens mirabilia: tu es deus ſolus.

Deduc me dn̄e i via tua et ingrediar in veritate tua: letetur coꝛ meū vt timeat nomē tuum.

Confitebor tibi domine deus meus in toto coꝛde meo: et glorificabo nomen tuū ineternū.

Qꝛ miſericoꝛdia tua magna eſt ſuper me: et eruiſti animam meam ex inferno inferioꝛi.

Deus iniqui inſurrexerūt ſuper me/et ſynagoga potentium queſierūt aiam meā: et nō ꝓpoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu dn̄e de⁹ miſ̄atoꝛ ⁊ miſ̄icoꝛs: patiēs ⁊ mlt̄e mie ⁊ verax.

Reſpice in me et miſerere mei/

da imperium tuũ puero tuo: et
ſaluũ fac filium ancille tue.
Fac mecũ ſignũ in bono vt vi
deant qui oderũt me et confun
dãtur: qm̃ tu dñe adiuuiſti me/
et cõſolatꝰ es me. Glia. a. Bñ
dixiſti dñe terrã tuã. ps. lxxxvi.

Fundamenta eius in mon
tibus ſanctis: diligit do=
minus portas ſyon/ ſuper om=
nia tabernacula iacob.
Glorioſa dicta ſunt de te: ciuitas
Memor ero raab et ba= (dei.
bylonis: ſcientium me.
Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ po
pulus ethiopũ: hi fuerũt illic.
Nunquid ſyon dicet homo et
homo natus eſt in ea: et ipſe fun
dauit eam altiſſimus.
Dñs narrabit i ſcptur ꝫ popu
loꝝ: et p̃ncipũ hoꝝ q̃ fuerũt i ea.
Sicut letantium omnium: ha
bitatio eſt i te. ps. lxxxvii.

Domine deꝰ ſalutis mee: i
die clamaui ⁊ nocte coram te.
Intret i ꝯſpectu tuo oro mea:
inclina aurẽ tuã ad precẽ meã.
Qr repleta eſt malis aĩa mea:
⁊ vita mea i iferno appropinq̃
Eſtimatꝰ ſũ cũ deſcẽdẽ= (uit.
tibꝰ i lacũ factꝰ ſuꝫ ſicut hõ ſine
adiutorio/ iter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiẽtes in
ſepulchris/ quorũ non es me=
mor amplius: et ipſi de manu
tua repulſi ſunt.
Poſuerũt me in lacu iferiori:
in tenebroſis ⁊ i vmbra mortꝭ.
Super me confirmatus eſt fu
ror tuus: et omnes fluctꝰ tuos
induxiſti ſuper me.
Lõge feciſti notos meos a me
poſuerunt me abõiationẽ ſibi.
Traditꝰ ſuꝫ ⁊ nõ egrediebar:
oculi mei lãguerũt pre inopia.
Clamaui ad te dñe: tota die
expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mi
rabilia: aut medici ſuſcitabunt
et confitebuntur tibi.
Nunquid narrabit aliquis in
ſepulchro miſericordiã tuã: et
veritatẽ tuam in perditionem.
Nunquid cognoſcentur in te=
nebris mirabilia tua: ⁊ iuſticia
tua in terra obliuionis.
Et ego ad te domine clamaui:
⁊ mane oro mea preueniet te.
Vt qd dñe repellis orationẽ
meã: auertis faciẽ tuam a me.
Paup ſum ego ⁊ in laboribus
a iuuẽtute mea: exaltatus autẽ
humiliatus ſum ⁊ cõturbatus.
In me trãſierũt ire tue: ⁊ ter=
rores tui cõturbauerunt me.
Circumdederũt me ſicut aqua
tota die: circũdederũt me ſimul.
Elongaſti a me amicũ ⁊ pro=
ximũ: ⁊ notos meos a miſeria.
Gloria. an. Fundamenta eius
in mõtibus ſctis. ps. lxxxviii.

Miſericordias domini: in
eternum cantabo.
In gñatione ⁊ gñationẽ: ãnũ
ciabo veritatẽ tuã in ore meo.
Quoniã dixiſti in eternũ miſe
ricordia edificabit in celis: pre
parabitur veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtamentum electis
meis: iuraui dauid ſeruo meo
vſq ineternũ pparabo ſemẽ tuũ
Et edificabo in generatione ⁊
generationem: ſedem tuam.
Confitebuntur celi mirabilia
tua domine: etenim veritatem
tuam in eccleſia ſanctorum.

Qm̄ q̄s in nubibꝰ eq̄bit̄ dn̄o: ſimilis erit domino ī filijs dei.

Deus qui gloꝛificat̄ in ↄſilijs ſcōꝝ: magnꝰ ⁊ terribilis ſup̄ om̄es qui in circuitu eius ſunt.

Domine deus virtutum quis ſimilis tibi: potens es domine et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dn̄aris p̄tāti maris: motū aūt fluctuū eius, tu mitigas.

Tu humiliaſti ſicut vulneratū ſuperbū: in bꝛachio virtutis tue diſperſiſti inimicos tuos.

Tui ſūt celi ⁊ tua eſt t̄ra: oꝛbē t̄re ⁊ plenitudinē eiꝰ tu fundaſti aquilonē ⁊ mare tu creaſti.

Thaboꝛ et hermō in noīe tuo exultabūt: tuū bꝛachiū cū potētia.

Firmet̄ manꝰ tua ⁊ exaltetur dextera tua: iuſticia ⁊ iudicium pꝛeparatio ſedis tue.

Mīa ⁊ v̄itas p̄cedēt faciē tuā: bt̄us ppl̄s qui ſcit iubilationē.

Dn̄e ī lumine vultꝰ tui ābulabūt ⁊ ī noīe tuo exultabūt tota die: ⁊ ī iuſticia tua exaltabunt̄.

Quoniam gloꝛia virtutis eoꝛum tu es: et ī beneplacito tuo exaltabitur coꝛnu noſtrum.

Qm̄ dn̄i eſt aſſumptio noſtra: et ſancti iſrael regis noſtri.

Tūc locutꝰ es in viſione ſctīs tuis: et dixiſti poſui adiutoꝛiū ī potēte: ⁊ exaltaui electū d̄ plebe mea.

Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſancto meo vnxi eū.

Manꝰ eñ mea auxiliabit̄ ei: ⁊ bꝛachiū meū cōfirmabit eum.

Nihil ꝓficiet inimicus in eo: et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et cōcidā a facie ipſiꝰ inimicos eiꝰ: ⁊ odiētes eū ī fugā ꝯuertā.

Et veritas mea et miſericoꝛdia mea cum ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius.

Et ponam in mari manū eiꝰ: et in fluminibus dexterā eius.

Ip̄e īuocauit me p̄r meꝰ es tu: deꝰ meꝰ ⁊ ſuſceptoꝛ ſalutꝭ mee.

Et ego pꝛimogenitū ponam illū: excelſum pꝛe regibꝰ terre.

In eternū ſeruabo illi mīam meā: ⁊ teſtamētū meū fidele ipſi.

Et ponā in ſcl'm ſcl'i ſemē eiꝰ: ⁊ thꝛonum eius ſicut dies celi.

Si autē dereliquerūt filij eiꝰ legem meā: et in iudicijs meis non ambulauerint.

Si iuſticias meas pꝛophanauerint: et mandata mea nō cuſtodierint.

Viſitabo in virga iniquitates eoꝛum: et in verberibus peccata eoꝛum.

Mīam autē meā nō diſp̄gā ab eo: neq̄ nocebo ī veritate mea.

Neq̄ ꝓphanabo teſtamētum meū: ⁊ que pꝛocedunt de labijs meis non faciam irrita.

Semel iuraui in ſancto meo ſi dauid mentiar: ſemē eius in eternum manebit.

Et thꝛonꝰ eiꝰ ſicut ſol in cōſpectū meo: ⁊ ſicut luna perfecta in eternū/ et teſtis in celo fidelis.

Tu vero repuliſti et deſpexiſti: diſtuliſti chꝛiſtum tuum.

Auertiſti teſtamētū ſerui tui: ꝓphanaſti ī t̄ra ſāctuariū eiꝰ.

Deſtruxiſti oēs ſepes eiꝰ: poſuiſti firmametū eiꝰ foꝛmidinē.

Diripuerunt eū omnes tranſeuntes viam: factus eſt oppꝛobꝛium vicinis ſuis.

Exaltaſti dexterā depꝛimētiū

eū: letificaſti oēs inimicos ei⁹.

Auertiſti adiutorium gladii ei⁹: ⁊ nō es auxiliat⁹ ei i bello.

Deſtruxiſti eū ab emūdatione: et ſedē ei⁹ in terra colliſiſti.

Minoraſti dies tēporis eius: perfudiſti eum confuſione.

Uſquequo dñe auertis i finē: exardeſcet ſicut ignis ira tua.

Memorare que mea ſubſtantia: numquid enim vane conſtituiſti omnes filios hominum.

Quis eſt homo q̄ viuet et non videbit mortem: eruet animā ſuam de manu inferi.

Ubi ſūt mie tue antiq̄ dñe: ſicut iuraſti dauid in ꝟitate tua.

Memor eſto domie opprobrii ſeruorum tuorum: quod continui in ſinu meo multarū gētiū.

Quod exprobrauerūt inimici tui domine: quod exprobrauerunt cōmutationē chriſti tui.

Bñdict⁹ dñs ineternū: fiat fiat.

Nō dr ad noc. iſte p̄s. 89. Dñe refugiū: ⁊c. Nō dr ad noc. iſte p̄s. 90. Qui habitat in adiuto. ⁊c. Nō dr ad noc. iſte p̄. 91. Bonū eſt ꝯfiteri dño ⁊ pſal. Nō dr ad noc. iſte p̄. 92 Dñs reg̃. de.

DEus vltionū dñs: (p̄. 93 deus vltionū libere egit.

Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem ſuperbis.

Uſquequo peccatores domie: vſquequo pctōres gl'iabūtur.

Effabunt et loquent iniq̄tatē: loquent oēs q̄ opant iniuſticiā.

Populū tuū dñe humiliauerūt: ⁊ hēditatē tuā vexauerūt.

Uiduam et aduenam interfecerunt: ⁊ pupillos occiderunt.

Et dixerunt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob.

Intelligite inſipientes in populo: et ſtulti aliquādo ſapite.

Qui plātauit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū nō cōſiderat.

Qui corripit gentes non arguet: qui docet hoiem ſciētiam.

Dñs ſcit cogitationes hominum: quoniam vane ſunt.

Beat⁹ homo quē tu erudieris dñe: et de lege tua docueris eū.

Ut mitiges ei a dieb⁹ malis: donec fodiat peccatori fouea.

Qꝛ nō repellet dñs plebē ſuā: et hereditatē ſuā nō derelinq̄t.

Quoadusq̧ iuſticia cōuertat in iudicium: et qui iuxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis ꝯſurget mihi aduerſus malignātes: aut q̄s ſtabit mecū aduerſus opantes iniq̄tatē.

Niſi qꝛ dñs adiuuit me: paulomi⁹ hitaſſet i iferno aia mea.

Si dicebā motus eſt pes me⁹: mia tua dñe adiuuabat me.

Scdm multitudinem dolorū meoꝝ in corde meo: ꝯſolatiōes tue letificauerūt aiam meam.

Nunq̄d adheret tibi ſedes iniq̄tatis: q̄ fingis laborē i p̄cepto.

Captabūt i aiam iuſti: ⁊ ſanguinē innocentē condēnabunt.

Et fact⁹ ē mihi dñs i refugiū: et de⁹ me⁹ i adiutoriū ſpei mee.

Et reddet illis iniq̄tatē ipoꝝ: ⁊ in malicia eorū diſpdet eos: diſperdet illos dñs deus noſter.

Nō dicit ad noct. iſte p̄s. xciiii

UEnite exultem⁹ dño: iubilemus deo ſalutari nrō.

Preoccupemus faciē ei⁹ in cōfeſſiōe: ⁊ i pſalmis iubilem⁹ ei.

Qm̄ deus magnus domin⁹: et

rex magnus ſup̄ omnes deos.

Qꝛ in manu eiꝰ ſunt oēs fines terre: ⁊ altitudines mōtiū ipſiꝰ ſūt.

Qm̄ ipſiꝰ eſt mare et ipſe fecit illō: et ſiccā manꝰ eiꝰ formauerūt.

Venite adoꝛemus et procidamus et ploꝛemus ante dominū qui fecit nos: qꝛ ipſe eſt deꝰ nr̄.

Et nos populus paſcue eius: et oues manus eius.

Hodie ſi vocē eiꝰ audieritis: nolite obdurare coꝛda veſtra.

Sicut in irritatione: ſecūdum diem tentationis in deſerto.

Ubi tētauerūt me patres vr̄i: ꝓbauerūt ⁊ viderūt opa mea.

Quadraginta annis offenſus fui generationi illi: ⁊ dixi ſemper hi errant coꝛde.

Et iſti non cognouerunt vias meas: vt iuraui in ira mea/ ſi introibūt in requiem meā. An.

Bñdictus dñs in etnū. Ps. xcv

Cantate dño cāticuꝫ nouū: cantate dño oīs terra.

Cantate domino et benedicite nomini eius: annūciate de die in diem ſalutare eius.

Annūciate inter gētes gloꝛiā eiꝰ: ī oībꝰ ppl'is mirabilia eiꝰ.

Qm̄ magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis: terribilis ē ſup̄ oēs deos

Qm̄ omnes dii gentiū demonia: dominꝰ autem celos fecit.

Confeſſio ⁊ pulchꝛitudo ī cōſpectu eius: ſanctimonia ⁊ magnificētia in ſctificatione eius.

Afferte dño patrie gentiū afferte dño gloꝛiā et honoꝛē: afferte dño gl'iam nomini eius.

Tollite hoſtias et introite in atria eius: adoꝛate dominuꝫ in atrio ſancto eius.

Commoueatur a facie eiꝰ vniuerſa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit.

Etenim coꝛrexit oꝛbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letent̄ celi et exultet terra/ cōmoueat̄ mare et plenitudo eiꝰ: gaudebūt cāpi ⁊ oīa q̄ ī eis ſūt

Tunc exultabūt omnia ligna ſiluarū a facie domini quia venit: qm̄ venit iudicare terram.

Iudicabit oꝛbē terre in eq̄tate: ⁊ ppl'os ī ꝟitate ſua. Ps. xcvi

Dominꝰ regnauit exultet terra: letent̄ inſule mlt̄e.

Nubes ⁊ caligo ī circuitu eiꝰ: iudicia et iudiciū coꝛrectio ſedꝭ

Ignis an̄ ipꝫ p̄cedet: ⁊ in (eiꝰ.
flāmabit ī circuitu inimicos eiꝰ

Illuxerūt fulgura eius oꝛbē terre: vidit ⁊ cōmota eſt terra.

Montes ſicut cera fluxerunt a facie dñi: a facie dñi oīs terra.

Annūciauerūt celi iuſticiā eiꝰ: et viderūt oēs ppl'i gl'iam eiꝰ.

Confundātur omnes qui adoꝛant ſculptilia: et qui gloꝛiātur in ſimulachꝛis ſuis.

Adoꝛate eum oēs angeli eiꝰ: audiuit et letata eſt ſyon.

Et exultauerūt filie iude: pꝛopter iudicia tua domine.

Quoniam tu dominus altiſſimus ſuper omnē terrā: nimis exaltatus es ſuper oēs deos.

Qui diligitis dñm odite malū cuſtodit dñs aīas ſctōꝝ ſuoꝛū: de manu pctōꝛis liberabit eos.

Lux oꝛta eſt iuſto: et rectis coꝛde leticia.

Letamini iuſti in dño: ⁊ cōfitemini memoꝛie ſctificatiōis eiꝰ.

Gl'ia. A. Cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite noī eius. ℣. Intret oꝛo mea in ꝯſpectu tuo dn̄e. ℟. Inclina aurē tuā ad p̄cē meā. Añ. lau. ℣. Fiat mia tua dn̄e. In laud. Añ. Spū p̄ncipali ꝯfirma coꝛ meū deus. Ps. Miſerere. Ps. cxlij.

Domine exaudi oꝛationem meā/auribꝰ percipe obſecrationem meā: in veritate tua exaudi me in tua iuſticia.

Et non intres in iudiciū cum ſeruo tuo: quia nō iuſtificabit in cōſpectu tuo omnis viuens.

Qꝛ pſecutꝰ eſt inimicus aiam meā: hūiliauit i t'ra vitā meā.

Collocauit me i obſcuris ſicut moꝛtuos ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meꝰ in me turbatum eſt coꝛ meum.

Memoꝛ fui dierū antiq̄ꝝ meditatꝰ ſum i oībꝰ opibꝰ tuis: in factis manuū tuarū meditabar.

Expandi manus meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aq̄ tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit ſpiritus meus.

Nō auertas faciē tuā a me: et ſilis ero deſcēdētibus in lacū.

Auditam fac mihi mane miſericoꝛdiā tuam: qꝛ in te ſperaui.

Notā fac mihi viā in qua ābulē: qꝛ ad te leuaui animā meā.

Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te ꝯfugi: doce me facere volūtatē tuā/qꝛ deus meus es tu.

Spūs tuꝰ bonꝰ deducet me in terrā rectā: ꝓpter nomē tuum. dn̄e viuificabꝭ me i eq̄tate tua.

Educes de tribulatione animam meā: ⁊ in mia tua diſperdes omnes inimicos meos.

Et pdes oēs q̄ tribulāt aiam meā: qm̄ ego ſeruꝰ tuꝰ ſū. Gl'ia. A. In veritate tua exaudi me dn̄e. A. Illumina dn̄e vultū tuum ſup nos. Ps. Deꝰ deꝰ meꝰ. Ps. Abac. iij.

Domine audiui auditionē tuam: et timui.

Domine opus tuum: in medio annoꝛum viuifica illud.

In medio ānoꝝ notū facies: cū iratꝰ fuerꝭ miē recoꝛdaberꝭ.

Deus ab auſtro veniet: ⁊ ſanctus de monte pharan.

Operuit celos gloꝛia eius: et laudis eius plena eſt terra.

Splendoꝛ eiꝰ vt lux erit: coꝛnua in manibus eius.

Ibi abſcondita eſt foꝛtitudo eius: ante faciē eius ibit moꝛs.

Egredietʳ diabolus āte pedes eius: ſtetit ⁊ menſus eſt terrā.

Aſpexit ⁊ diſſoluit gentes: et contriti ſunt montes ſeculi.

Incuruati ſunt colles mūdi: ab itineribus eternitatis eius.

Pꝛo iniquitate vidi tentoꝛia ethyopie: turbabuntur pelles terre madian.

Nūquid in fluminibus iratꝰ es dn̄e: aut in fluminibꝰ furoꝛ tuus/vel i mari idignatio tua.

Qui aſcēdes ſup equos tuos: et quadrige tue ſaluatio.

Suſcitās ſuſcitabiꝭ arcū tuū: iuramēta tribubꝰ q̄ locutꝰ es.

Fluuios ſcindes terre/viderunt te ⁊ doluerūt montes: gurges aquarum tranſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam: altitudo manus ſuas leuauit.

Sol et luna ſteterunt in habitaculo ſuo: in luce ſagittarum tuarum/ibunt in ſplendoꝛe fulgurantis haſte tue.

In fremitu cõculcabis terrã: in furore obſtupefacies gẽtes.

Egreſſus es in ſalutem populi tui: in ſalutem cũ chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamentũ eius vſqꝫ ad collum.

Maledixiſti ſceptris eius: capiti bellatorũ eius venientibus vt turbo ad diſpergẽdum me.

Exultatio eorũ: ſicut eius qui deuorat pauperẽ in abſcõdito.

Uiam feciſti i mari eq̃s tuis: in luto aquarum multarum.

Audiui ⁊ ꝯturbat⁹ ẽ vẽt̃ me⁹: a voce cõtremuerũt labia mea.

Ingrediat̃ putredo i oſſibus meis: et ſubter me ſcateat.

Ut requieſcã i die tribulatiõis: ⁊ aſcẽdã ad pplꝫ accinctũ nr̃ꝫ.

Ficus enim nõ florebit: ⁊ nõ erit germen in vineis.

Mentietur opus oliue: et arua non afferent cibum.

Abſcindet̃ de ouili pecus: ⁊ nõ erit armentum in preſepibus.

Ego autem in domino gaudebo: ⁊ exultabo in deo ieſu meo.

De⁹ dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quaſi ceruorũ.

Et ſuper excelſa mea deducet me victor: in pſalmis canentẽ.

Gl̃ia. an. Dñe audiui auditum tuũ ⁊ timui. an. In tympano ⁊ choro i chordis ⁊ organo laudate deũ. ps. Laud. cũ Uigilate. A Dñe ne in ira. vſqꝫ ad xl. qñ de vj. fer. agit̃ dr̃ ad lau. ſeq. hy⁹.

ETerna celi gl̃ia/ btã ſpes mortalium: celſi tonantis vnice/ caſteqꝫ proles virginis.

Da dexterã ſurgẽtibus/ exurgat et mẽs ſobria: flagrãſqꝫ in laudẽ dei/ grates repẽdat debitas.

Ortus refulget lucifer/ ſparſamqꝫ lucẽ nũciat: cadit caligo noctiũ/ lux ſctã nos illuminet.

Manẽſqꝫ nr̃is ſenſibus/ noctẽ repellat ſeculi: omniqꝫ fine diei/ purgata ſeruet pectora.

Queſita iã primũ fides/ radicet altis ſenſib⁹: ſecũda ſpes cõgaudeat/ q̃ maior extat caritas.

Deo patri. ℣. In matutinis. Per eſtatẽ hy⁹. Ecce iã ℣. In matutinis. a. Per viſcera mie dei nr̃i i q̃b⁹ viſitauit nos oriens ex alto. ps. Bñd⁹. ¶ Sabbato ad mat. inuit. Dñꝫ deũ nr̃ꝫ. Uenite adorem⁹. ps. Uen. Sequẽs hy⁹. ſolũ dr̃ ad mat. i ſabbato pxio añ do. pmã. xl. qñ in hoc ſabba. de feria agit̃ hy⁹.

SUmme de⁹ clemẽtie/ mundiqꝫ factor machine: vn⁹ potẽtialiter/ trinuſqꝫ pſonalit̃.

Noſtros pius cũ cãticis flet⁹/ benigne ſuſcipe: quo corde puro ſordib⁹/ te perfruamur largius.

Lũbos iecureqꝫ morbidũ/ adure igne cõgruo: accincti vt ſint perpeti/ luxu i remoto peſſimo.

Ut q̃qꝫ horas noctiũ/ nũc cõcinẽdo rũpim⁹: donis beate pr̃ie/ ditemur oẽs affati. Pr̃a pat. Per eſta. hy⁹. Nocte ſur. ps. 97.

CAntate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit.

Saluauit ſibi dextera eius: ⁊ brachium ſanctum eius.

Notum fecit dominus ſalutare ſuum: in conſpectu gentium reuelauit iuſticiam ſuam.

Recordat⁹ eſt miſericordie ſue:

et veritatis ſue domui iſrael.
Viderūt oēs termini terre ſa
lutare dei nr̄i: iubilate deo oīs
tra/cātate ⁊ exultate ⁊ pſallite
Pſallite dn̄o in cythara in cy=
thara et voce pſalmi: in tubis
ductilibus ⁊ voce tube coꝛnee.
Iubilate i ꝯſpectu regis dn̄i/
moueat mare ⁊ plenitudo eius:
oꝛbis terrarū et q̄ habitāt i eo.
Flumina plaudent manu ſi=
mul mōtes exultabūt a ꝯſpectu
dn̄i: qm̄ venit iudicare terram.
Iudicabit oꝛbē terrarū i iuſti
cia: et pplos in equitate. Ps. 98.
Dominus regnauit iraſcā
tur populi: qui ſedes ſup
cherubin moueatur terra.
Dominus in ſyon magnus: ⁊
excelſus ſuper omnes pplos.
Confiteantur noi tuo magno
qm̄ terribile et ſanctū eſt: et ho
noꝛ regis iudicium diligit.
Tu paraſti directiones: iudi=
ciū et iuſticiā i iacob tu feciſti.
Exaltate dn̄z deū nr̄z et adoꝛa
te ſcabellū pedū eiꝰ qm̄ ſctm̄ eſt
Moyſes ⁊ aarō in ſacerdotibꝰ
eius: et ſamuel iter eos qui in=
uocant nomen eius.
Inuocabant dominum et ipſe
exaudiebat eos: in columna nu
bis loquebatur ad eos.
Cuſtodiebāt teſtimonia eiꝰ: ⁊
preceptum quod dedit illis.
Dn̄e deꝰ noſter tu exaudiebas
eos/deus tu ꝓpiciꝰ fuiſti eis: ⁊
viciſcēs i oēs adiuētiōes eorū.
Exaltate dn̄m deū nr̄m et ado
rate i mōte ſcō eiꝰ: qm̄ ſanctus
dn̄s deꝰ nr̄. Gl'ia. Ant. Qꝛ mira
bilia fecit dominꝰ. Ps. 99.
Iubilate deo omnis terra:
ſeruite domino in leticia.
Introite in conſpectu eius: in
exultatione.
Scitote qm̄ dn̄s ipe eſt deus:
ipſe fecit nos et non ipſi nos.
Populꝰ eiꝰ ⁊ oues paſcue eius
introite poꝛtas eiꝰ i cōfeſſiōe:
atria eiꝰ i hymnis ꝯfitemi illi.
Laudate nomen eius qm̄ ſua=
uis eſt dn̄s/ineternū mia eius:
et vſq̄ i generatione et genera=
tionem veritas eius. Ps. c.
Miſericoꝛdiam et iudicium
cantabo tibi domine: pſal
lam et intelligam in via imma
culata quando venies ad me.
Perambulabā in inocētia coꝛ
dis mei: in medio domus mee.
Non pꝛoponebam ante ocu=
los meos rem iniuſtā: facien=
tes pꝛeuaricationes odiui.
Non adheſit mihi coꝛ prauū:
declinātē a me malignū nō co=
Detrahentē ſecreto (gnoſcebā.
pꝛoximo ſuo: hunc perſeq̄bar.
Superbo oculo et inſaciabili
coꝛde: cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre vt
ſedeāt mecū: ambulās i via im
maculata hic mihi miniſtrabat
Non habitabit in medio do=
mus mee qui facit ſupbiā: qui
loquitur iniqua non direxit in
conſpectu oculoꝛum meoꝛum.
In matutino interficiebā oēs
peccatoꝛes terre: vt diſperde=
rem de ciuitate dn̄i oēs operan
tes iniquitatē. Gl'ia. Ant. Iubi=
late deo omnis terra. Ps. ci.
Domine exaudi oōnē meā
⁊ clamoꝛ meꝰ ad te veīat.
Non auertas faciē tuā a me:
in quacunq̄ die tribuloꝛ/inclia

na ad me aurem tuam.

In quacunqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me.

Qꝛ defecerūt ſicut fum⁹ dies mei: et oſſa mea ſicut cremium aruerūt.

Percuſſus ſū vt fenū et aruit cor meū: qꝛ oblitus ſum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: adheſit os meum carni mee.

Similis factus ſuꝫ pellicano ſolitudinis: et factus ſum ſicut nicticorax in domicilio.

Vigilaui et factus ſum ſicut paſſer: ſolitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et q̄ laudabant me aduerſum me iurabant.

Qꝛ cinerē tanq̄ panē manducabā: et potū meū cū fletu miſcebā.

A facie ire indignatiōis tue: quia eleuans alliſiſti me.

Dies mei ſicut vmbra declinauerūt: et ego ſicut fenum arui.

Tu autem domine ineternum permanes: et memoriale tuum in generatione et generationē.

Tu exurgens domine miſereberis ſyon: quia tēpus miſerēdi eius quia venit tempus.

Qm̄ placuerūt ſ̄uis tuis lapides ei⁹: et terre ei⁹ miſerebunt̄.

Et timebūt gētes nomen tuū dñe: ⁊ oēs reges t̄re gl̄iaꝫ tuā.

Quia edificauit domin⁹ ſyon: et videbitur in gloria ſua.

Reſpexit in orationem humiliū: et non ſpreuit precem eorū.

Scribant̄ hec ī gn̄atiōe alt̄a: et pp̄ls q̄ creabit̄ laudabit dñz.

Qꝛ ꝓſpexit de excelſo ſcō ſuo: dñs de celo in terram aſpexit.

Vt audiret gemit⁹ cōpeditoꝝ: vt ſolueret filios interēptorū.

Vt annuncient in ſyon nomen dñi: et laudē eius in hieruſalē.

In conueniendo populos in vnū: et reges vt ſeruiant dño.

Reſpōdit ei in via ꝟtutis ſue: paucitatē dierū meoꝝ nūcia mihi.

Ne reuoces me in dimidio dierū meorū: in generatione et generationem anni tui.

Initio tu dñe terrā fundaſti: et opera manuū tuaꝝ ſunt celi.

Ipſi ꝑibūt tu autē ꝑmanes: et oēs ſicut veſtimētū veteraſcēt.

Et ſicut opertorium mutabis eos et mutabunt̄: tu autē idem ipſe es/et anni tui nō deficient.

Filij ſeruoꝝ tuoꝝ hītabūt: et ſemē eoꝝ ī ſecl̄z diriget̄. pſ. cij.

Benedic anima mea domino: et omnia que intra me ſunt nomini ſancto eius.

Benedic aīa mea dño: et noli obliuiſci oēs retributiōes eius.

Qui ꝓpiciat̄ oīb⁹ iniq̄tatibus tuis: q̄ ſanat oēs infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuā: qui coronat te in miſericordia et miſerationib⁹.

Qui replet in bonis deſideriū tuū: renouabit̄ vt aq̄le iuuent⁹ tua.

Faciens miās dñs: et iudiciū oīb⁹ iniuriā patiētib⁹.

Notas fecit vias ſuas moyſi: filijs iſrael volūtates ſuas.

Miſerator et miſericors dñs: lōganimis ⁊ multū miſ̄icors.

Nō imperpetuum iraſcetur: neqꝫ ineternum cōminabitur.

Non ſecūdum peccata noſtra fecit nobis: neqꝫ ſm̄ iniq̄tates noſtras retribuit nobis.

Quoniā ſecundū altitudinem

celi a terra: coꝛroboꝛauit miſericoꝛdiā ſuā ſuper timentes ſe.

Quātum diſtat oꝛtus ab occidēte: longe fecit a nobis iniquitates noſtras.

Quō miſeret̄ pať filioꝝ miſeretꝰ eſt dñs timentibus ſe: q̄m ipſe cognouit figmentū nr̄m.

Recoꝛdatus eſt q̄m puluis ſumus: homo ſicut fenū: dies eiꝰ tanq̄ flos agri ſic effloꝛebit.

Quoniā ſpiritus pertrāſibit in illo et non ſubſiſtet: et nō cognoſcet amplius locum ſuum.

Mia aūt dñi ab eterno: et vſq̄ in eternū ſuper timentes eum.

Et iuſticia illiꝰ in filios filioꝝ: his q̄ ſeruāt teſtamētū eiꝰ.

Et memoꝛes ſunt mandatoꝝ ipſius: ad faciendum ea.

Dñs in celo parauit ſedē ſuā: et regnū ipſiꝰ oībus dñabitur.

Benedicite dño oēs āgeli eiꝰ potētes ꝟtute faciētes ꝟbū illiꝰ: ad audiēdā vocē ſermonū eiꝰ.

Benedicite dño oēs ꝟtutes eiꝰ: miniſtri eiꝰ q̄ facitꝫ voluntatē eiꝰ.

Benedicite dño oīa opa eiꝰ: i oī loco dñationis eiꝰ benedic aīa mea dño. Aña. Clamoꝛ meꝰ ad te veniat deus. Pſalmꝰ .ciij.

Benedic aīa mea domino: domine deus meꝰ magnificatus es vehementer.

Cōfeſſionē et decoꝛē induiſti: amictꝰ lumine ſicut veſtimēto.

Extendens celum ſicut pellē: qui tegis aq̄s ſuperioꝛa eius.

Qui ponis nubē aſcēſuꝫ tuū: qui ābulas ſup̄ pēnas ventoꝝ.

Qui facis āgelos tuos ſpūs: et miniſtros tuos ignē vrentē.

Qui fundaſti terram ſup̄ ſtabilitatem ſuam: non inclinabitur in ſeculum ſeculi.

Abyſſus ſicut veſtimētū amictꝰ eiꝰ: ſup̄ mōtes ſtabūt aque.

Ab increpatione tua fugie voce tonitrui tui foꝛmidabūt.

Aſcendūt mōtes ⁊ deſcendūt cāpi: in locum quē fūdaſti eis.

Terminum poſuiſti quem nō tranſgredientur: neq̄ cōuertentur operire terram.

Qui emittis fōtes i cōuallibꝰ: inť mediū mōtiū ptrāſibūt aq̄.

Potabūt oēs beſtie agri: expectabunt onagri in ſiti ſua.

Sup̄ ea volucres celi hītabūt: de medio petrarū dabūt voces.

Rigans montes de ſuperioꝛibus ſuis: de fructu operuꝫ tuoꝛum ſaciabitur terra.

Pꝛoducēs fenum iumētis: et herbam ſeruituti hominum.

Ut educas panem de terra: et vinum letificet coꝛ hominis.

Ut exhylaret faciem in oleo: ⁊ panis coꝛ hominis cōfirmet.

Saturabuntur ligna campi ⁊ cedri libani quas plantauit: illic paſſeres nidificabunt.

Herodij domus dux eſt eoꝝ: montes excelſi ceruis petra refugium herinacijs.

Fecit lunam in tempoꝛa: ſol cognouit occaſum ſuum.

Poſuiſti tenebꝛas et facta eſt nox: i ipſa ptrāſibūt oēs beſtie ſilue.

Catuli leonū rugiētes vt rapiāt ⁊ q̄rāt a deo eſcā ſibi.

Oꝛtus eſt ſol et cōgregati ſūt: ⁊ in cubilibꝰ ſuis collocabunť.

Exibit hō ad opus ſuū: ⁊ ad opationē ſuā vſq̄ ad veſperū.

Quā magnificata ſunt opera

ua dñe: oīa in ſapiētia feciſti: ipleta eſt terra poſſeſſiōe tua.

Hoc mare magnū et ſpacioſū manibꝰ: illic reptilia quorum non eſt numerus.

Animalia puſilla cū magnis: illic naues pertranſibūt.

Draco iſte quem formaſti ad illudendū ei: oīa a te expectant vt des illis eſcam in tempore.

Dante te illis colligent aperiente te manum tuam: omnia implebuntur bonitate.

Auertēte autē te faciē turbabunt: auferes ſpm̄ eorū et deficiēt/⁊ i puluerē ſuū reuertent.

Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabūtur: ⁊ renouabis faciem terre.

Sit gloria dñi in ſeculū: letabitur dominꝰ in operibus ſuis.

Qui reſpicit trā ⁊ facit eā tremere: q̄ tāgit mōtes ⁊ fumigāt.

Cantabo domino i vita mea: pſallam deo meo q̈diu ſum.

Iocundū ſit ei eloquiū meū: ego vero delectabor i domino.

Deficiant peccatores a terra/ et iniqui ita vt non ſint: benedic anima mea dño. Pſ. ciiij.

Confitemini domino ⁊ inuocate nomen eiꝰ: annūciate inter gentes opera eius.

Cantate ei et pſallite ei: narrate omnia mirabilia eiꝰ/laudamini in nomine ſancto eius.

Letetur cor querentiū dominū querite dominū ⁊ cōfirmamini: querite faciē eius ſemꝑ.

Memētote mirabiliū eiꝰ q̄ fecit: ꝓdigia eiꝰ ⁊ iudicia oris eiꝰ.

Semen abraham ſerui eius: filij iacob electi eius.

Ipſe dñs deus noſter: in vniuerſa terra iudicia eius.

Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui: verbi quod mandauit in mille generationes.

Quod diſpoſuit ad abraham: et iuramenti ſui ad iſaac.

Et ſtatuit illud iacob in preceptū: et iſrl' i teſtamētū eternū.

Dicēs tibi dabo trā chanaā: funiculum hereditatis veſtre.

Cū eſſent numero breui: pauciſſimi et incole eius.

Et ptrāſierūt de gente i gētē: et de regno ad pplm alterum.

Non reliquit hominē nocere eis: ⁊ corripuit pro eis reges.

Nolite tāgere xp̄os meos: ⁊ i ꝓphetꝭ meis nolite malignari

Et vocauit famē ſuꝑ terrā: ⁊ oē firmamētū panis cōtriuit.

Miſit ante eos virum: in ſeruum venundatus eſt ioſeph.

Humiliauerūt in cōpedibꝰ pedes eiꝰ: ferrū pertrāſiit animā eius donec veniret verbū eius.

Eloquium dñi inflāmauit eū: miſit rex ⁊ ſoluit eū princeps populorum et dimiſit eum.

Cōſtituit eū dñm domus ſue: ⁊ principē oīs poſſeſſiōis ſue.

Ut erudiret pricipes eius ſicut ſemetipſum: et ſenes eiꝰ prudentiam doceret.

Et intrauit iſrael i egyptū: et iacob accola fuit i terra cham.

Et auxit pplꝫ ſuū vehemēt: ⁊ firmauit eū ſuꝑ inimicos eiꝰ

Conuertit cor eorum vt odirent populum eius: et dolum facerent in ſeruos eius,

Miſit moyſen ſeruum ſuum: aaron quem elegit ipſum.

Poſuit i eis/vba ſignorū ſuo=

rũ: et ꝓdigioꝝ in terra cham.
Miſit tenebras et obſcurauit: et nõ exacerbauit ſmões ſuos.
Conuertit aquas coꝝ in ſanguinẽ: et occidit piſces eorum.
Et dedit terra eoꝝ ranas: in penetralibus regum ipſorum.
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ ciniphes: in omnib⁹ finibus eoꝝ.
Poſuit pluuias coꝝ grãdinẽ: ignẽ cõburentẽ in terra ipſoꝝ.
Et percuſſit vineas eorum et ficulneas eorum: et cõtriuit lignum finium eorum.
Dixit et venit locuſta et bruchus: cuius non erat numerus.
Et comedit oẽ fenũ i tra coꝝ: et comedit oẽm fructũ tre coꝝ.
Et ꝑcuſſit oẽ ꝓmogenitũ i tra coꝝ: ꝓmitias oĩs laboris coꝝ.
Et eduxit eos cum argento et auro: et nõ erat in tribubus eorum infirmus.
Letata eſt egyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum ſuper eos.
Expãdit nubẽ i ꝓtectiõez coꝝ et ignẽ: vt luceret eis ꝑ noctẽ.
Petierunt et venit coturnix: ⁊ pane celi ſaturauit eos.
Dirupit petram et fluxerunt aque: abierũt in ſicco flumina.
Quõ memor fuit ꝟbi ſcti ſui: qd̄ habuit ad abrahã puerũ ſuum.
Et eduxit ppl̃m ſuũ in exultatione: et electos ſuos in leticia.
Et dedit illis regiões gentiũ: et labores populoꝝ poſſederũt.
Vt cuſtodiant iuſtificationes ei⁹: et legẽ ei⁹ exquirãt. Gl̃ia.
Benedic aĩa mea dño. Ps. cv.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſcl̃m mĩa ei⁹.
Quis loquetur potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes eius.
Beati q̃ cuſtodiũt iudiciũ ⁊ faciũt iuſticiam: in omni tẽpore.
Memẽto nr̃i dñe in bñplacito ppl̃i tui: viſita nos in ſalutari tuo.
Ad videndũ in bonitate electorũ tuorum ad letãdum in leticia gẽtis tue: vt lauderis cum hereditate tua.
Peccauim⁹ cũ pr̃ib⁹ nr̃is: iniuſte egim⁹ iniquitatẽ fecim⁹.
Patres nr̃i i egypto nõ itellexerũt mirabilia tua: nõ fuerũt memores multitudinis mĩe tue.
Et irritauerunt aſcendẽtes in mare mare rubrum: ⁊ ſaluauit eos propter nomen ſuũ vt notam faceret potentiam ſuam.
Et increpuit mare rubrum et exſiccatum eſt: et deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.
Et ſaluauit eos de manu odientiũ: ⁊ redemit eos de mãu inimici.
Et operuit aqua tribulantes eos: vn⁹ ex eis nõ remãſit.
Et crediderunt in verbis eius et laudauerunt laudem eius.
Cito fecerũt obliti ſunt operꝫ ei⁹: ⁊ nõ ſuſtinuerũt cõſiliũ ei⁹.
Et concupierunt concupiſcentiam in deſerto: et tentauerunt deum in inaquoſo.
Et dedit eis petitionẽ ipſoꝝ: et miſit ſaturitatẽ in aĩas eoꝝ.
Et irritauerũt moyſen in caſtris: aaron ſanctum domini.
Aperta eſt terra et deglutiuit dathan: et operuit ſuper cõgregationem abyron.
Et exarſit ignis in ſynagoga eoꝝ: flãma combuſſit peccatores.
Et fecerunt vitulũ in oreb

adoꝛauerunt ſculptile.

Et mutauerūt gl'iaꝫ ſuā: i ſimilitudinē vituli comedētis fenū.

Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos/qui fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cham/ terribilia in mari rubꝛo.

Et dixit vt diſperderet eos: ſi non moyſes elect⁹ eius ſtetiſſet in cōfractione in conſpectu ei⁹.

Vt auerteret iram eius ne diſperderet eos: et pꝛo nihilo habuerunt terram deſiderabilē.

Nō crediderūt ṽbo ei⁹ ⁊ murmurauerūt i tabernacl'is ſuis: non exaudierunt vocem dn̄i.

Et leuauit manū ſuā ſup̄ eos: vt pꝛoſterneret eos in deſerto.

Et vt deijceret ſemē eoꝝ in nationib⁹: ⁊ diſꝑdēt eos i regiōib⁹

Et initiati ſunt beelphegoꝛ: ⁊ comederūt ſacrificia moꝛtuoꝝ.

Et irritauerunt eum in adinuentionibus ſuis: et multiplicata eſt in eis ruina.

Et ſtetit phinees et placauit: et ceſſauit quaſſatio.

Et reputatū eſt ei ad iuſticiā: in generatione ⁊ generationem vſqꝫ in ſempiternum.

Et irritauerūt eum ad aquas contradictionis: ⁊ vexatus eſt moyſes pꝛopter eos/quia exacerbauerunt ſpiritum eius.

Et diſtinxit i labijs ſuis: nō diſꝑdeꝛt gētes q̄s dixit dn̄s illis

Et commixti ſunt inter gētes et didicerunt opera eoꝝ: ⁊ ſeruierunt ſculptilibus eoꝝ et factum eſt illis in ſcandalum.

Et immolauerūt filios ſuos: et filias ſuas demonijs.

Et effuderunt ſanguinē innocentem ſanguinē filioꝝ ſuoꝝ et filiarū ſuarū: quas ſacrificauerunt ſculptilibus chanaam.

Et interfecta eſt terra in ſanguinibus ⁊ contaminata eſt in operibus eoꝝ: ⁊ foꝛnicati ſunt in adinuentionibus ſuis.

Et iratus eſt furoꝛe dominus in populum ſuum: ⁊ abominatus eſt hereditatem ſuam.

Et tradidit eos i man⁹ gētiū: et dn̄ati ſunt eoꝝ q̄ oderūt eos.

Et tribulauerūt eos inimici eorum: et humiliati ſunt ſub manibus eoꝝ ſepe liberauit eos.

Ipſi autem exacerbauerūt cū in cōſilio ſuo: et humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.

Et vidit cum tribularētur: et audiuit oꝛationem eoꝛum.

Et memoꝛ fuit teſtamēti ſui: et penituit eum ſecūdum multitudinem miſericoꝛdie ſue.

Et dedit eos i miſericoꝛdias: in cōſpectu oīm q̄ ceperāt eos.

Saluos fac nos dn̄e deus nr̄: et cōgrega nos de nationibus.

Vt cōfiteamur nomini ſancto tuo: ⁊ gloꝛiemur in laude tua.

Benedictus dn̄s deus iſrael a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculuꝫ: et dicet oīs populus fiat fiat. P̄s. cvj.

Confitemini dn̄o q̄m bon⁹: q̄m in ſeculum mīa eius.

Dicant q̄ redēpti ſunt a dn̄o: quos redemit de manu inimici: de regionib⁹ ꝯgregauit eos.

A ſolis oꝛtu ⁊ occaſu: ab aquilone et mari.

Errauerūt in ſolitudine i inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Eſurientes ⁊ ſitientes: anima

eorum in ipſis defecit.

Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: ⁊ de neceſſitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectã: vt irẽt in ciuitatẽ habitatiõis.

Confiteãtur dño mĩe eius: et mirabilia eius filijs hominũ.

Quia ſatiauit aĩam inanẽ: et aĩam eſurientẽ ſatiauit bonis.

Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro.

Quia exacerbauerũt eloq̃a dei: et cõſiliũ altiſſimi irritauerũt.

Et humiliatum eſt in laboribus cor eorũ: ⁊ infirmati ſunt nec fuit qui adiuuaret.

Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de neceſſitatibus eorum liberauit eos.

Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum dirupit.

Confiteantur dño mĩe eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominũ.

Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit.

Suſcepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniuſticias enim ſuas humiliati ſunt.

Omnem eſcam abominata eſt anima eorum: et appropinquauerunt vſq; ad portas mortis.

Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de neceſſitatibus eorum liberauit eos.

Miſit vbũ ſuũ et ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de ĩteritiõibꝰ eoꝝ.

Confiteãtur dño mĩe eius: et mirabilia eius filijs hominũ.

Et ſacrificẽt ſacrificiũ laudis et ãnũciẽt oꝑa eiꝰ ĩ exultatiõe.

Qui deſcẽdũt mare ĩ nauibꝰ faciẽtes oꝑatiõẽ ĩ aq̃s multis.

Ipſi viderũt opera domini: et mirabilia eius in profundo.

Dixit et ſtetit ſpiritus procelle: ⁊ exaltati ſunt fluctus eius.

Aſcẽdunt vſq; ad celos et deſcendunt vſq; ad abyſſos: anima eoruꝫ in malis tabeſcebat.

Turbati ſunt et moti ſunt ſicut ebrius: et omnis ſapientia eorum deuorata eſt.

Et clamauerunt ad dominuꝫ cum tribularentur: et de neceſſitatibus eorum eduxit eos.

Et ſtatuit procellã eius in auram: et ſiluerunt fluctus eius.

Et letati ſunt q2 ſiluerũt: ⁊ deduxit eos ĩ portũ voluntat; eoꝝ.

Confiteãtur dño mĩe eius: et mirabilia eius filijs hominũ.

Et exaltẽt eũ in eccl'ia plebis: et ĩ cathedra ſenioꝝ laudẽt eũ.

Poſuit flumina in deſertum: et exitus aquarum in ſitim.

Terrã fructiferã ĩ ſalſuginẽ: a malicia inhabitãtium in ea.

Poſuit deſertũ ĩ ſtagna aq̃rũ: ⁊ terrã ſine aqua ĩ exitꝰ aquaꝝ.

Et collocauit illic eſuriẽtes: ⁊ cõſtituerũt ciuitatẽ hitatiõis.

Et ſeminauerũt agros ⁊ plãtauerunt vineas: ⁊ fecerũt fructum natiuitatis.

Et benedixit eis ⁊ multiplicati ſunt nimis: et iumenta eoꝝ non minorauit.

Et pauci fcĩ ſũt: et vexati ſũt a tribulatiõe maloꝝ ⁊ dolore.

Effuſa eſt cõtentio ſuꝑ principes: et errare fecit eos in inuio et non in via.

Et adiuuit pauperẽ de inopia:

et poſuit ſicut oues familias.

Videbūt recti ⁊ letabuntur: et oīs iniquitas oppilabit os ſuum.

Quis ſapiēs ⁊ cuſtodiet hec: ⁊ intelliget miſericoꝛdias dñi.

Gloꝛia. an. Viſita nos dñe in ſalutari tuo. Pſalmus.cvij.

Paratum coꝛ meum deꝰ paratum coꝛ meū: cantabo et pſallam in gloꝛia mea.

Exurge pſalterium et cythara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in pplis dñe: ⁊ pſallam tibi in nationibus.

Qꝛ magna eſt ſuꝑ celos mīa tua: ⁊ vſq; ad nubes ꝟitas tua.

Exaltare ſuper celos deus/et ſuper omnē terram gloꝛia tua: vt liberentur dilecti tui.

Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me: deꝰ locutꝰ eſt in ſctō ſuo.

Exultabo ⁊ diuidā ſichimā: ⁊ ꝯuallē tabernaculoꝝ dimetiar

Meꝰ eſt galaad ⁊ meꝰ eſt manaſſes: ⁊ effraim ſuſceptio capitꝭ

Iuda rex meꝰ: moab (mei. lebes ſpei mee.

In idumeam extendam calciamentum meum: michi alienigene amici facti ſunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vſq; in idumeam.

Nōne tu deꝰ q̄ repuliſti nos: ⁊ nō exibis deꝰ in ꝟtutibꝰ nr̄is

Da nobis auxiliū de tribulatione: quia vana ſalus hoīs.

In deo faciemus virtutem: et ipſe ad nihilum deducet inimicos noſtros. Pſalmus.cviij.

Deus laudem meam ne tacueris: qꝛ os peccatoꝛis et os doloſi ſuꝑ me apertū eſt.

Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa: ⁊ ſermonibus odij circūdederunt me: ⁊ expugnauerunt me gratis.

Pꝛo eo vt me diligerēt detrahebant michi: ego aūt oꝛabam.

Et poſuerūt aduerſū me mala ꝓ bōis: ⁊ odiū ꝓ dilectiōe mea.

Conſtitue ſuꝑ eū peccatoꝛē: ⁊ diabolus ſtet a dextris eius.

Cum iudicatur exeat cōdēnatus: ⁊ oꝛatio eius fiat in pctm̄.

Fiant dies eius pauci: et epiſcopatum eius accipiat alter.

Fiant filij eius oꝛphani: et vxoꝛ eius vidua.

Nutantes transferantur filij eius ⁊ mendicent: et eijciantur de habitationibus ſuis.

Scrutetur fenerator omnem ſubſtantiam eius: et diripiant alieni laboꝛes eius.

Nō ſit illi adiutoꝛ: nec ſit qui miſereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitū: in gñatiōe vna deleat̄ nomē eiꝰ.

In memoꝛiā redeat iniquitas patrum eius in cōſpectu dñi: et pctm̄ matris eius nō deleatur.

Fiāt cōtra dñm ſemꝑ: ⁊ diſꝑeat de terra memoꝛia eoꝝ/ ꝓ eo ꝙ nō eſt recoꝛdatꝰ facere miam.

Et perſecutus eſt hominē inopem et mendicum: et compūctum coꝛde moꝛtificare.

Et dilexit maledictionē ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedictionem et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionē ſicut veſtimētū: ⁊ intrauit ſicut aq̄ i interioꝛa eiꝰ ⁊ ſicut oleū i oſſibꝰ eiꝰ.

Fiat ei ſicut veſtimētū q̄ operit: ⁊ ſicut zona q̄ ſemꝑ ꝑcigit

Hoc opus eoꝛũ qui detrahũt mihi apud dñm: et q̄ loquũtur mala aduerſus animã meam.

Et tu dñe fac mecũ ꝓpter nomẽ tuũ: qꝛ ſuauis eſt mia tua.

Libera me qꝛ egenus et pauper ego ſum: et coꝛ meum conturbatum eſt intra me.

Sicut vmbꝛa cũ declinat ablat⁹ ſũ: ⁊ excuſſ⁹ ſũ ſicut locuſte.

Genua mea infirmata ſunt a ieiunio: ⁊ caro mea immutata eſt pꝛopter oleum.

Et ego fact⁹ ſũ oppꝛobꝛiũ illis: viderũt me ⁊ mouerũt capita ſua.

Adiuua me dñe de⁹ me⁹: ſaluũ me fac ſcdm miam tuã.

Et ſciãt quia manus tua hec: et tu domine feciſti eam.

Maledicent illi et tu bñdices: qui inſurgũt in me ꝯfundant̃/ ſeruus autem tuus letabitur.

Induantur qui detrahunt mihi pudoꝛe: ⁊ operiantur ſicut diployde confuſione ſua.

Confiteboꝛ dño nimis in oꝛe meo: ⁊ i medio mltoꝝ laudabo eum.

Qui aſtitit a dextris pauperis: vt ſaluã faceret a ꝑſequẽtib⁹ aiam meã. Glia. An.

Cõfiteboꝛ domio nimis in oꝛe meo. ℣. Dñe exaudi oꝛõnẽ. Et clamoꝛ. Añ laud. ps. Fiat mia tua dñe. In laud. a. Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miſerere mei. ps. xcj.

Bonum eſt confiteri dño: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime.

Ad annũciandũ mane miam tuã: ⁊ veritatẽ tuã per noctem.

In decachoꝛdo pſalterio: cum cantico in cythara.

Qꝛ delectaſti me domine in factura tua: ⁊ in operib⁹ manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata ſunt opera tua dñe: nimis pꝛofunde facte ſunt cogitationes tue.

Vir inſipiens non cognoſcet: et ſtultus non intelliget hec.

Cum exoꝛti fuerit peccatoꝛes ſicut fenum: ⁊ apparuerint oẽs qui operantur iniquitatem.

Vt intereãt in ſeclm ſecli: tu autẽ altiſſimus ineternũ domine.

Qm̃ ecce inimici tui dñe/ qm̃ ecce inimici tui peribũt: et diſpergent̃ oẽs q̄ operant̃ iniq̄tatẽ.

Et exaltabit̃ ſicut vnicoꝛnis coꝛnu meum: ⁊ ſenectus mea in miſericoꝛdia vberi.

Et deſpexit oculus me⁹ inimicos meos: ⁊ inſurgẽtib⁹ in me malignãtib⁹ audiet auris mea.

Iuſt⁹ vt palma floꝛebit: ſicut cedꝛus libani multiplicabitur.

Plantati in domo domini: in atriis dom⁹ dei noſtri floꝛebũt.

Adhuc multiplicabunt̃ in ſenecta vberi: et bene patientes erunt vt annuncient.

Quoniã rectus dñs deus nr̃: et nõ eſt iniq̄tas i eo. Glia.

Bonũ eſt cõfiteri dño. an. Metuant dñm oẽs fines terre. ps. Deus de⁹. ps. Deuterono 32.

Audite celi que loquar: audiat terra vba oꝛis mei.

Concreſcat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiũ meũ.

Quaſi imber ſuper herbam: ⁊ quaſi ſtille ſuper gramina/ qꝛ nomen domini inuocabo.

Date magnificentiam deo noſtro: dei perfecta ſunt opera/ et omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis ⁊ abſqꝫ vlla iniquitate/iuſtꝰ ⁊ rectꝰ peccauerūt ei: et nō filij eius in ſoꝛdibus.

Generatio pꝛaua atqꝫ peruerſa: heccine reddis domino popule ſtulte et inſipiens.

Nunquid nō ipſe eſt pater tuꝰ q̄ poſſedit te: et fecit et creauit te.

Memento dierū antiquoꝛum: cogita generationes ſingulas.

Interroga patrē tuū ⁊ annūciabit tibi: maioꝛes tuos et dicēt tibi.

Quando diuidebat altiſſimus gentes: quando ſeparabat filios adam.

Conſtituit terminos populorū: iuxta numerū filioꝝ iſrael.

Pars autē dn̄i populꝰ eiꝰ: iacob funiculus hereditatis eiꝰ.

Inuenit eū in terra deſerta: in loco hoꝛroꝛȝ ⁊ vaſte ſolitudis.

Circūduxit eū et docuit: et cuſtodiuit quaſi pupillā oculi ſui.

Sicut aq̄la pꝛouocans ad volādū pullos ſuos: ⁊ ſup eos volitās.

Expandit alas ſuas ⁊ aſſumpſit eos: atqꝫ poꝛtauit in humeris ſuis.

Dominꝰ ſolus dux eius fuit: ⁊ non erat cū eo deus alienus.

Conſtituit eū ſup excelſam terrā: vt comederet fructꝰ agroꝝ.

Vt ſuggereret mel de petra: oleumqꝫ de ſaxo duriſſimo.

Butyꝛum de armento: ⁊ lac de ouibus cum adipe agnoꝛum et arietum filioꝛum baſan.

Et hyꝛcos cū medulla tritici: ⁊ ſāguinē vue biberēt meraciſſimū.

Incraſſatus eſt dilectus ⁊ recalcitrauit: incraſſatꝰ impinguatus dilatatus.

Dereliquit deū factoꝛem ſuū: et receſſit a deo ſalutari ſuo.

Pꝛouocauerūt eū i dijs alienis: et in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

Immolauerunt demonijs et nō deo: dijs quos ignoꝛabant.

Noui recentesqꝫ venerūt: quos non coluerunt patres eoꝛum.

Deū qui te genuit dereliq̄ſti: ⁊ oblitus es dn̄i creatoꝛis tui.

Vidit dominus et ad iracundiam concitatus eſt: qꝛ pꝛouocauerunt eum filij ſui ⁊ filie.

Et ait abſcondā faciē meā ab eis: ⁊ ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ.

Generatio enim peruerſa eſt: et infideles filij.

Ipſi me pꝛouocauerunt in eo qui non erat deus: et irritauerunt in vanitatibus ſuis.

Et ego pꝛouocabo eos in eo q̄ non eſt populus: ⁊ in gēte ſtulta irritabo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furoꝛe meo: et ardebit vſqꝫ ad inferni nouiſſima.

Deuoꝛabitqꝫ terrā cū germine ſuo: ⁊ montiū fūdamēta ꝯburet.

Congregabo ſup eos mala: ⁊ ſagittas meas complebo i eis.

Conſumētur fame: ⁊ deuoꝛabūt eos aues moꝛſu amariſſimo.

Dentes beſtiarum immittam in eos: cum furoꝛe trahētium ſuper terram atqꝫ ſerpentium.

Foꝛis vaſtabit eos gladius: et intus pauoꝛ.

Iuuenem ſimul ac virginem: lactentem cum homine ſene.

Et dixi/vbinam ſunt: ceſſare faciā ex hoībus memoꝛiā eoꝝ.

Sed ꝓpt irā inimicoꝝ diſtuli: ne foꝛte ſupbirēt hoſtes eoꝝ.

Et dicerent man⁹ nr̄a excelsa: ⁊ nō dominus fecit hec omnia.

Gens absq; consilio est et sine prudētia: vtinā saperēt ⁊ itelligerēt/ac nouissima ꝓuiderēt.

Quomodo ꝑseq̄bat᷑ vnus mille: et duo fugarēt decem milia.

Nōne ideo qꝛ deus suus vēdidit eos: et dn̄s conclusit illos.

Non enim est deus nr̄ vt dii eorum: ⁊ inimici nr̄i sūt iudices.

De vinea sodomorū vinea eorū: et de suburbanis gomorre.

Uua eorum vua fellis: et botri amarissimi.

Fel draconum vinum eorū: et venenum aspidum insanabile.

Nonne hec condita sunt apud me: ⁊ signata in thesauris meis.

Mea est vltio et ego retribuā eis in tpe: vt labat᷑ pes eorū.

Iuxta est dies perditionis: et adesse festinant tempora.

Iudicabit dn̄s populū suum: et in seruis suis miserebitur.

Uidebit qꝛ infirmata sit manus eius: ⁊ clausi quoq; defecerunt/residuiq; cōsumpti sunt.

Et dicent/vbi sunt dii eorum: in quibus habebant fiduciam.

De quorū victimis comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinū libaminū

Surgant ⁊ opitulētur vobis: et in necessitate vos protegāt.

Uidete qꝛ ego sim solus: ⁊ non sit alius deus preter me.

Ego occidam et ego viuere faciā: percutiā ⁊ ego sanabo: ⁊ non ē q̄ de manu mea possit eruere.

Leuabo ad celū manum meā: et dicam viuo ego ineternum.

Si acuero vt fulgur gladium meum: et arripuerit iudicium manus mea.

Reddā vltionē hostib⁹ meis: et his q̄ oderūt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sāguine: et gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisorū: ⁊ de captiuitate nudati inimicorū capitis.

Laudate gentes ppl̄m ei⁹: qꝛ sanguinē seruorū suorū vlciscet᷑.

Et vindictā retribuet i hostes eorū: ⁊ ꝓpici⁹ erit ṫre ppl̄i sui.

Gl'ia. An̄. Et in seruis suis dn̄s miserebit᷑. An. In cymbalis bene sonātibus laudate dn̄m. ps. Laudate do. cap̄m Uigilate. Sequēs hy⁹. dr̄ solū ad lau. in sabbato p'io an̄ do. p'ma: vel qn̄ in dn̄ica sabba. de fer. agit᷑. hy⁹.

Aurora iam spargit polum/terris dies illabit᷑: lucis resultat spiculum/discedat omne lubricum.

Phātasma noctis decidat/mētis reat⁹ subruat: q̄cq̄d tenebris horridum/nox attulit culpe cadat.

Ut mane illd̄ vltimū qd̄ p̄stolamur cernui: in lucē nobis effluat dū hoc canore cōcrepat.

Deo p̄ri sit gl'ia. Hec est atq; hy⁹ Ecce iā. V. In matutinis. An. In viam pacis dirige nos dn̄e. ps. Benedict⁹. Preces et. ve. oro vt decet. ¶ In dn̄icis diebus ad vesperas. Psal. cix.

Dixit dn̄s dn̄o meo: sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorū.

Uirgam virtutis tue emittet dominus ex syon: dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principiū in die virtutis tue in ſplēdoribus ſanctoꝝ: ex vtero ante luciferū genui te.
Iurauit dñs et non penitebit eum: tu es ſacerdos ineternū/ ſecūdū ordinem melchiſedech.
Dominus a dextris tuis: cōfregit in die ire ſue reges.
Iudicabit in nationibus implebit ruinas: conquaſſabit capita in terra multorum.
De torrente in via bibit: propterea exaltabit caput. Gloria.
An. Sede a dextris meis dixit dominus domino meo. Ps. cx.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in cōſilio iuſtorum et congregatione.
Magna opera domini: exquiſita in omnes voluntates eius.
Cōfeſſio et magnificētia opꝰ eiꝰ: ⁊ iuſticia eiꝰ manet i ſecl'z ſecl'i
Memoriā fecit mirabiliū ſuorū miſericors ⁊ miſerator dominus: eſcā dedit timētibus ſe.
Memor erit in ſeculum teſtamenti ſui: virtutē operum ſuorum annunciabit populo ſuo.
Vt det illis hereditatē gētiū: opa manuū eiꝰ veritas ⁊ iudiciū
Fidelia omnia mandata eius confirmata in ſeculū ſeculi: facta in veritate et equitate.
Redemptionem miſit dominꝰ populo ſuo: mādauit ineternū teſtamentum ſuum.
Sanctū ⁊ terribile nomē eiꝰ: initium ſapientie timor dñi.
Intellectus bonus oibus facientibus eū: laudatio eius manet in ſeculū ſeculi. Gloria. An. Fidelia oia mandata eius: confirmata in ſeculū ſeculi. Ps. cxi.

Beatus vir q̄ timet dñm: in mādatis eiꝰ volet nimis.
Potēs in terra erit ſemē eiꝰ: generatio rectorum benedicet.
Gloria et diuitie i domo eius: et iuſticia eiꝰ manet i ſecl'z ſecl'i.
Exortum eſt in tenebris lumen rectis: miſericors et miſerator et iuſtus.
Iocūdꝰ homo q̄ miſeret ⁊ cōmodat/ diſponit ſmōes ſuos in iudicio: q2 ineternū nō cōmouebit.
In memoria eterna erit iuſtꝰ: ab auditione mala nō timebit.
Paratū cor eiꝰ ſperare i dño cōfirmatū eſt cor eiꝰ: nō cōmouebit donec deſpiciat inimicos ſuos
Diſperſit dedit pauperibꝰ iuſticia eiꝰ manet in ſeculum ſecl'i: cornu eius exaltabitur in gl'ia.
Pctōr videbit ⁊ iraſcet dētibꝰ ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſideriū pctōꝝ peribit. Gloria. an. In mādatis eiꝰ volet nimis. Ps. cxii.

Laudate pueri dominum: laudate nomen domini.
Sit nomē dñi benedictum: ex hoc nunc et vſq3 in ſeculum.
A ſolis ortu vſq3 ad occaſum: laudabile nomen domini.
Excelſus ſuper omnes gētes dominus: ⁊ ſup celos gl'ia eiꝰ.
Quis ſicut dominus deus noſter qui i altis habitat: ⁊ humilia reſpicit in celo et in terra.
Suſcitans a terra inopem: et de ſtercore erigens pauperem.
Vt collocet eum cū principibus: cū pncipibus populi ſui.
Qui habitare facit ſterilem i domo: matrem filiorū letantē.
Gloria. an. Sit nomen domini benedictū in ſecula. Ps. cxiii.

In exitu iſrł de egypto: domus iacob de pplo barbaro.
Facta eſt iudea ſanctificatio eius. iſrael poteſtas eius.
Mare vidit ⁊ fugit: iordanis conuerſus eſt retrorſum.
Montes exultauerũt vt arietes: ⁊ colles ſicut agni ouium.
Quid ẽ tibi mare ꝙ fugiſti: ⁊ tu iordanis qr ꝯuerſus es retror (ſum.
Montes exultaſtis ſicut arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ.
A facie domini mota eſt terra: a facie dei iacob.
Qui cõuertit petrã in ſtagna aquarũ: ⁊ rupẽ in fõtes aqrũ.
Nõ nobis domine nõ nobis: ſed nomini tuo da gloriam.
Sup miã tuã ⁊ ꝟitate tuã: ne qñ dicãt gẽtes / vbi eſt de⁹ eoꝝ.
Deus autẽ noſter in celo: omnia quecunqꝫ voluit fecit.
Simulachra gentiũ argentũ ⁊ aurũ: opera manuũ hominũ.
Os habẽt ⁊ nõ loquent: oculos habent et non videbunt.
Aures habent et nõ audient: nares habẽt ⁊ non odorabunt.
Manus habẽt et nõ palpabũt pedes habẽt et nõ ambulabũt: non clamabunt in gutture ſuo.
Similes illis fiãt qui faciũt ea: et oẽs qui confidunt in eis.
Domus iſrael ſpauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt.
Domus aaron ſpauit in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt.
Qui timẽt dñz ſpauerũt i dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt.
Dominus memor fuit noſtri: et benedixit nobis.
Benedixit domui iſrael: benedixit domui aaron.
Benedixit oĩbus qui timẽt dominũ: puſillis cum maioribus.
Adiiciat dñs ſuper vos: ſuper vos et ſuper filios veſtros.
Benedicti vos a domino: qui fecit celum et terram.
Celum celi domino: terrã autem dedit filijs hominum.
Nõ mortui laudabũt te dñe: neqꝫ oẽs q deſcẽdũt in infernũ.
Sed nos q viuim⁹ bñdicim⁹ dño: ex hoc nũc ⁊ vſqꝫ i ſeculũ.
Gloria. Aña. Nos q viuimus bñdicimus dño. Cap. 2. Theſſa. 3.

Dominus autẽ dirigat corda ⁊ corpa nřa: in caritate dei et patiẽtia xpi. Hoc capłm dr ad vſ. i oĩb⁹ do. ⁊ fer. a **Dñe ne in ira.** vſqꝫ ad lxx. ⁊ a **Deus oĩm.** vſqꝫ ad aduentũ dñi: quecũqꝫ de tpali agit. Dicit etiã fer. a lxx. vſqꝫ ad xl. qñ de fer. agit. Et ſic ſeq. hy⁹. dr ad vſ. in oĩb⁹ dñicis: a **Dñe ne i ira.** vſqꝫ ad xl. et a **Deus omnium.** vſqꝫ ad aduẽtũ: tã i dñicis dieb⁹ ꝙ i fer. qñ ð tpali agit. hy⁹

Lucis creator optime / lucẽ dierũ ꝓferẽs: ꝑmordijs lucis noue / mũdi parãs originẽ.
Qui mane iunctũ veſperi / diẽ vocari p̄cipis: tetruz chaos illabitur / audi preces cũ fletibus.
Ne mẽs grauata crimine / vite ſit exul munere: dũ nil ꝑenne cogitat / ſeſeqꝫ culpis illigat.
Celorũ pulſet intimũ / vitale tollat premiũ: vitem⁹ omne noxiũ / purgemus omne peſſimũ.
Preſta pater piiſſime / patriqꝫ cõpar vnice: cum ſpũ paraclyto / regnãs ꝑ omne ſeculũ. Amẽ.
Vſqꝫ ad purificationẽ dicitur.

Gloria tibi dñe: q̄ nat⁹ es. R̄.
Dirigat̄ dñe ad te oratio mea.
℣. Sicut incēsum in conspectu tuo. Iste R̄. dr̄ ad vš. i oib⁹ diebus et fer. a° Dñe ne in ira. vsq; ad .xl. Et a° Deus omniū. vsq; ad aduētū qñ d̄ epali agit̄.

Fer. ij. Ad vespas. Ps. cxiiij.

Dilexi quoniā exaudiet domin⁹: vocem orationis mee.
Quia inclinauit aurem suam mihi: et in diebus meis inuocabo.
Circūdederūt me dolores mortis: & picula iferni inuenerūt me.
Tribulationē & dolorē iueni: et nomen domini inuocaui.
O domine libera aiam meam misericors dominus & iustus: et deus noster miseretur.
Custodiēs paruulos dñs: humiliatus sum et liberauit me.
Conuertere aīa mea i requiem tuam: quia dñs benefecit tibi.
Quia eripuit animā meam de morte/oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu.
Placebo dño: i regiōe viuoꝝ.
Gl'ia. An. Inclinauit dominus aurem suam mihi. Ps. cxv.

Credidi ꝓpter qđ locutus sū: ego aūt hūiliat⁹ sū nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnibus que retribuit mihi.
Calicem salutaris accipiā: et nomen domini inuocabo.
Uota mea dño reddam coram omni populo ei⁹: preciosa in cōspectu dñi mors sanctoꝝ eius.
O dñe q: ego seru⁹ tuus: ego seruus tuus & fili⁹ ancille tue.
Dirupisti vincula mea/tibi sacrificabo hostiam laudis: & nomen domini inuocabo.
Uota mea dño reddā in cōspectu oīs ppli eius: in atrijs domus dñi in medio tui hierusalem. Gloria. An. Credidi propter qđ locutus sum. Ps. cxvi.

Laudate dñm oēs gētes: laudate eum oēs populi.
Quoniā cōfirmata ē sup nos mīa eius: et veritas domini manet ineternum. Gl'ia. An. Laudate dñm omnes gentes. Ps. cxix.

Ad dñm cū tribularer clamaui: & exaudiuit me.
Domine libera aiaꝫ meā a labijs iniquis: & a ligua dolosa.
Quid detur tibi aut qđ apponatur tibi: ad linguā dolosam.
Sagitte potentis acute: cum carbonibus desolatorijs.
Heu mihi q: icolat⁹ me⁹ plōgat⁹ est/hītaui cū habitātib⁹ cedar: multū incola fuit aīa mea.
Cū his qui oderūt pacē eram pacific⁹: cū loq̄bar illis impugnabāt me gratis. Gl'ia. A. Clamaui & exaudiuit me. Ps. cxx.

Leuaui oculos meos i mōtes: vñ veniet auxiliū mihi.
Auxiliū meū a dño: qui fecit celum et terram.
Nō det i cōmotionē pedē tuū: neq; dormitet qui custodit te.
Ecce nō dormitabit neq; dormitet: qui custodit israel.
Dñs custodit te dñs ꝓtectio tua: super manum dexterā tuā.
Per diem sol non vret te: neq; luna per noctem.
Dominus custodit te ab omni

malo: custodiat aiam tuā dn̄s.

Dominus custodiat introitū tuum ⁊ exitū tuū: ex hoc nūc et vsq͂ in seclm. Gl'ia. ā. Auxiliū meū a dn̄o. Cap̄. Dn̄s aūt dixit. ℟. Dn̄e ne in ira. vsq͂ ad. xl. qn̄ de feria agitur: tunc ad vesperas ferialis scd'm vz sequens hy⁹.

Immense celi cōditor: / q̄ mixta ne cōfūderēt: aq̄ fluēta diuidens / celū dedisti limitem.

Firmans locum celestib⁹ / simlq͂ terre riuulis: vt vnda flāmas tēperet / terre solū ne dissipent.

Infunde nūc piissime / donum perennis grē: fraudis noue ne casib⁹ / nos error atterat vetus.

Lucē fides inueniat / sic luminis iubar ferat: hec vana cūcta terreat / hāc falsa nulla cōprimāt.

Presta pr̄. ℣. Dirigatur dn̄e. Per estatē hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigat' dn̄e. an. Magnificet te semp aīa mea de⁹ meus. Ps. Magt. Preces vt s̄. oro vt decet. Mem. de sctā maria. et cetere mem. vt s. ad mat. i. ij. fer.

¶ Fer. iij. ad vesperas. Ps. cxxi.

Letatus sum in his q̄ dicta sūt mihi: i domū dn̄i ibim⁹.

Stātes erant pedes nr̄i: in atriis tuis hierusalem.

Hierusalem q̄ edificat' vt ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ i idip̄m.

Illuc enim ascenderūt tribus tribus domini: testimoniū isrl' ad confitendū nomini domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio: sedes super domum dauid.

Rogate q̄ ad pacē sunt hierusalē: ⁊ abundātia diligētib⁹ te.

Fiat pax in v'tute tua: ⁊ abūdantia in turribus tuis.

Propter fratres meos et proximos meos: loq̄bar pacē de te.

Propter domū dn̄i dei nr̄i: q̄siui bona tibi. Gl'ia. ā. In domū dn̄i letantes ibimus. Ps. cxxij.

Ad te leuaui ocl'os meos: qui habitas in celis.

Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancille in manib⁹ dn̄e sue: ita ocl'i nr̄i ad dn̄m deū nostrū donec misereat' nostri.

Miserere nostri domine miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione.

Quia multū repleta est aīa nr̄a opprobriū abūdātibus: ⁊ despectio supbis. Gl'ia. ā. Qui habitas in celis miserere nobis. Ps. cxxiij.

Nisi quia dn̄s erat in nobis dicat nunc israel: nisi quia dominus erat in nobis.

Cum exurgerēt hoīes i nos: forte viuos deglutissent nos.

Cū irascerer' furor eorū i nos: forsitā aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra forsitan pertrāsisset aīa nostra: aquā intolerabilē.

Benedictus dn̄s qui nō dedit nos: in captionē dētibus eorū.

Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.

Laqueus cōtritus est: et nos liberati sumus.

Adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i: q̄ fecit celū ⁊ trā. Gl'ia. ā. Adiutoriū nr̄m i noīe dn̄i. Ps. cxxiiij.

Qui confidūt in dn̄o sicut mōs syon: nō cōmouebit' in eternū / q̄ habitat in hiersm̄.

Montes in circuitu eius/ ⁊ dominus ĩ circuitu populi ſui: ex hac nunc et vſq₃ in ſeculum.

Q₃ nõ relinq̃t dñs/ virgã pctõꝝ ſup ſortẽ iuſtoꝝ: vt nõ extẽdãt iuſti/ ad iniq̃tatẽ manus ſuas.

Benefac dñe: bonis ⁊ rect₃ corde.

Declinantes aũtẽ in obligationes adducet dominus cũ operãtib⁹ iniquitatẽ: pax ſup iſrl'.

Gloria. an. Benefac domine bonis et rectis corde. ps. cxxv.

IN conuertendo dominus captiuitatem ſyon: facti ſumus ſicut conſolati.

Tunc repletum eſt gaudio os nrm: ⁊ lingua nr̃a exultatione.

Tunc dicẽt inter gẽtes: magnificauit dominus facere cũ eis.

Magnificauit dominus facere nobiſcũ: facti ſumus letantes.

Conuertere dñe captiuitatem noſtrã: ſicut torrẽs in auſtro.

Qui ſeminant in lachrymis: in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant: mittentes ſemina ſua.

Venientes aũt venient cũ exultatione: portantes manipulos ſuos. Gloria. an. Facti ſumus ſicut cõſolati. Cap̃m. Dñs aũt. ℟. Dñe ne in ira. vſq₃ ad ad. Hy⁹.

TElluris ingens cõditor/ mundi ſolum qui eruens: pulſis aque moleſtijs/ terram dediſti immobilem.

Vt germẽ aptũ pferens: fuluis decora floribꝰ: fecũda fructu ſiſteret/ paſtũq₃ gr̃ũ reddẽt.

Mentis pruſte vulnera/ mũda viroris gratia: vt facta fletu diluat/ motuſq₃ prauos atterat.

Iuſſis tuis obtẽperet/ nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat/ ⁊ mortiſ actũ neſciat. Preſta pr̃. ℣. Dirigat̃ do. Per eſtatẽ hy⁹. Lucis creator. ℣. Dirigat̃. an. Exultauit ſpũs me⁹ i dño deo ſalutari meo. ps. Magt. Preces. ꝛc. vt ſ. Ora vt decet. ¶ Fer. iiij. ad v̄ſ. ps. 126

NIſi dominus edificauerit domuz: in vanũ laborauerunt qui edificant eam.

Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

Vanũ eſt vobis ante lucẽ ſurgere/ ſurgite poſtq̃ ſederitis: q̃ manducatis panem doloris.

Cũ dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas domini filij merces fructus ventris.

Sicut ſagitte in manu potentis: ita filij excuſſorum.

Beatus vir qui impleuit deſideriũ ſuũ ex ipſis: nõ cõfundet̃ cũ loquet̃ inimicis ſuis i porta.

Gloria. an. Beatus vir q̃ impleuit deſideriũ ſuum. ps. cxxvij.

BEati oẽs qui timẽt dñm: qui ambulant in vijs ei⁹.

Labores manuũ tuarũ q̃ mãducabis: beat⁹ es ⁊ bñ tibi erit.

Vxor tua ſicut vitis abũdãs: in lateribus domus tue.

Filij tui ſicut nouelle oliuarum: in circuitu menſe tue.

Ecce ſic bñdicet̃ hõ: q̃ timet dominũ.

Benedicat tibi dñs ex ſyon: ⁊ videas bona hieruſalẽ/ omnibus diebus vite tue.

Et videas filios filioꝝ tuoꝝ: pacẽ ſup iſrael. an. Beati omnes qui timẽt dñz. ps. cxxviij.

Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea: dicat nũc iſrl'.

Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea: etenĩ nõ potuerũt michi

Supra dorſum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem ſuam.

Dñs iuſtus concidet ceruices pctõrũ: cõfundantur et conuertantur retrorſum oẽs q̃ oderũt ſyon.

Fiant ſicut fenum tectorũ: q̃d priuſq̃ euellatur exaruit.

De quo non impleuit manum ſuam qui metet: et ſinum ſuum qui manipulos colliget.

Et nõ dixerũt qui preteribãt benedictio dñi ſuper vos: benediximus vobis in noĩe dñi. An. Bñdiximus vobis i noĩe dñi.

De profundis Pſ. cxxix. clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.

Si iniquitates obſeruaueris domine: domine quis ſuſtinebit.

Quia apud te ꝓpiciatio eſt: et ꝓpter legẽ tuã ſuſtinui te dñe.

Suſtinuit anima mea in ṽbo eius: ſperauit aĩa mea in dño.

A cuſtodia matutina vſq; ad noctẽ: ſperet iſrael in domino.

Quia apud dominũ mĩa: et copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet iſrl': ex oibus iniq̃tatib' ei'. An. De ꝓfundis clamaui ad te domine. Pſ. cxxx.

Domine nõ eſt exaltatũ cor meũ: neq; elati ſunt oculi mei.

Neq; ãbulaui in magnis: neq; i mirabilib' ſup me.

Si non humiliter ſentiebam: ſed exaltaui animam meam.

Sicut ablactat' eſt ſup matre ſua: ita retributio in aĩa mea.

Speret iſrl' i dño: ex hoc nũc et vſq; in ſeclm. An. Speret iſrl' in dño. Capłm. Dñs autẽ dirigat. Dñe ne in ira. vſq; ad. xl. Hym.

Celi de' ſanctiſſime / q̃ lucidũ centrũ poli: candore pingis igneo / augens decoro lumine.

Quarto die qui flãmeã / ſolis rotã conſtituẽs: lune miniſtrans ordini / vagos recurſus ſyderũ.

Ut noctibus vel lumini / direptionis terminũ: primordijs et mẽſiũ / ſignũ dares notiſſimũ.

Illumina cor hoĩm / abſterge ſordes mentium: reſolue culpe vinculũ / euerte moles criminũ.

Pſta pr̃ piiſ. ℟. Dirigat. Vel eſtatẽ hy'. Lucis crea. ℟. Dirigat. A. Reſpexiſti hũilitatẽ meam dñe de' me'. Pſ. Magt. Pces vt ſ. ℭ Fer. v ad vſ. Pſ. cxxxi.

Memẽto domine dauid: et omnis manſuetudinis eius.

Sicut iurauit dño: votũ vouit deo iacob.

Si introiero in tabernaculum domus mee: ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.

Si dedero ſõnũ oculis meis: et palpebris meis dormitationẽ.

Et requiem temporib' meis donec inueniam locum domino: tabernaculum deo iacob.

Ecce audiuimus eam in effrata: inuenim' eã in cãpis ſilue.

Introibimus in tabernaculũ eius: adorabimus in loco vbi ſteterunt pedes eius.

Surge dñe in requiem tuã: tu et archa ſanctificationis tue.

Sacerdotes tui induātur iuſticiam: et ſancti tui exultent.

Propter dauid ſeruū tuū: non auertas faciem chriſti tui.

Iurauit dn̄s dauid veritatē/ et nō fruſtrabit̄ eum: de fructu vētris tui ponā ſup̄ ſedem tuā.

Si cuſtodierint filij tui teſtamentū meū: et teſtimonia mea hec que docebo eos.

Et filij eorum vſq; in ſeculū: ſedebunt ſuper ſedem tuam.

Quoniā elegit dn̄s ſyon: elegit eam in habitationem ſibi.

Hec requies mea i ſecl̄m ſecl̄i: hic habitabo qm̄ elegi eam.

Viduā eius bn̄dicēs bn̄dicā: pauperes eius ſaturabo panibꝰ.

Sacerdotes eiꝰ induā ſalutari: et ſc̄i eiꝰ exultatiōe exultabūt.

Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam chriſto meo.

Inimicos eiꝰ induā cōfuſiōe: ſup̄ ipſm̄ autē efflorebit ſctificatio mea. Gl̄ia pr̄i. An. Et omīs manſuetudinis eius. Ps. cxxxij.

Ecce ꝙ bonū et ꝙ iocūdū: habitare fratres iunū.

Sicut vnguētū i capite: quod deſcēdit i barbā/ barbā aaron.

Quod deſcēdit in orā veſtimenti eius: ſicut ros hermon q̄ deſcendit in montem ſyon.

Quoniā illic mādauit dn̄s benedictionē: et vitā vſq; in ſeculū.

Gl̄ia. An. Ecce ꝙ bonū ⁊ ꝙ iocūdū. Nō dr̄ ad vſ̄. iſte ps. cxxxiij

Ecce nūc benedicite dn̄m: omnes ſerui domini.

Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domus dei noſtri.

In noctibus extollite manus veſtras i ſc̄ā: et bn̄dicite dn̄m.

Benedicat te dominꝰ ex ſyon: q̄ fecit celū ⁊ terrā. ps. cxxxiiij

Laudate nomē domini: laudate ſerui dominum.

Qui ſtatis i domo domini: in atrijs domus dei noſtri.

Laudate dn̄z qm̄ bonus dn̄s: pſallite nomini eius qm̄ ſuaue.

Quoniam iacob elegit ſibi dominꝰ: iſrael in poſſeſſionē ſibi.

Quia ego cognoui ꝙ magnꝰ eſt dn̄s: ⁊ deꝰ noſter pre oibꝰ dijs.

Omnia quecumq; voluit dominus fecit in celo et in terra: in mari ⁊ in omnibus abyſſis.

Educēs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit.

Qui ꝓducit ventos de theſauris ſuis: q̄ ꝑcuſſit ꝓmogenita egypti: ab hoīe vſq; ad pecus.

Et miſit ſigna et prodigia in medio tui egypte: in pharaonē/ et in omnes ſeruos eius.

Qui percuſſit gentes multas: et occidit reges fortes.

Seon regē amorreoꝝ ⁊ og regē baſan: ⁊ oia regna chanaan

Et dedit terrā eorū hereditatē: hereditatē iſrael pp̄lo ſuo.

Domine nomē tuum ineternum: domine memoriale tuum in generatione et generationem.

Quia iudicabit dn̄s populū ſuū: et in ſeruis ſuis deprecabitur.

Simulachra gentiū argentū ⁊ aurū: opera manuū hominū.

Os habent et non loquentur: oculos habent ⁊ non videbūt.

Aures habent ⁊ non audient: neq; enīm eſt ſpūs in ore ipſorū.

Similes illis fiāt qui faciūt ea: et oēs qui cōfidunt in eis.

Domus iſrael bn̄dicite dn̄m:

domus aaron bñdicite dominũ.
Domus leui bñdicite dñm: q̄ timetis dñm benedicite dñm.
Benedict⁹ dñs ex ſyon: qui habitat in hierl'm. Gl'ia. An. Oia q̄cũq; voluit dñs fecit. Ps. 135.
Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ i eternũ mia ei⁹.
Confitemini deo deorum.
Confitemini domino dñorũ.
Qui facit mirabl'ia mag̃ ſol⁹
Qui fecit celos in intellectu.
Qui firmauit terrã ſup aq̃s.
Qui fecit luminaria magna.
Solem in poteſtatem diei.
Lunã ⁊ ſtellas i ptãtẽ noctis
Qui percuſſit egyptum: cum primogenitis eorum.
Qui eduxit iſrl' de medio eoꝝ.
In manu potenti: et brachio excelſo.
Qui diuiſit mare rubrum: in diuiſiones.
Et eduxit iſrael ꝑ mediũ ei⁹.
Et excuſſit pharaonem ⁊ virtutem eius in mari rubro.
Qui traduxit ppl'z ſuũ ꝑ dſtũ
Qui ꝑcuſſit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et og regem baſan.
Et dedit terrã eoꝝ: hereditatẽ
Hereditatẽ iſrael: ſeruo ſuo.
Quia i humilitate noſtra: memor fuit noſtri.
Et redemit nos: ab inimic; nr̃is
Qui dat eſcam omni carni.
Confitemini deo celi.
Confitemini dño dñorũ: qm̃ in eternũ mia ei⁹. Gl'ia. An. Qm̃ in eternũ mia eius. Ps. cxxxvj.
Super flumina babylonis: illic ſedimus et fleuim⁹/ dum recordaremur tui ſyon.
In ſalicibus in medio eius: ſuſpendimus organa noſtra.
Quia illic interrogauerũt nos: qui captiuos duxerũt nos verba cantionum.
Et qui abduxerunt nos: hymnũ cãtate nobis de cãticis ſyõ.
Quomodo cantabimus canticum domini: in terra aliena.
Si oblitus fuero tui hierl'm: obliuioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: ſi non meminero tui.
Si nõ propoſuero hieruſalẽ: in principio leticie mee.
Memor eſto domine filiorum edom: in die hieruſalem.
Qui dicunt exinanite exinanite: vſq; ad fundamẽtum in ea.
Filia babylonis miſera: beatus q̄ retribuet tibi retributionem tuã quã retribuiſti nobis.
Beatus qui tenebit: et allidet paruulos ſuos ad petram.
Gloria. An. Hymnum cantate nobis de cãticis ſyon. Cap. Domin⁹ autẽ dirigat. R. Domine ne in ira. vſq; ad. xl. Hymnus.
Magne deus potẽtie: q̄ ex aq̃s ortũ gen⁹: partim remittis gurgiti/ parti leuas i aera.
Demerſa lymphis imprimẽs ſubuecta celis irrigans: vt ſtirpe vna ꝓdita diuerſa rapiãt loca.
Largire cũctis ſeruulis/ q̃s mũdat vnda ſãguis: neſcire lapſus criminũ/ nec ferre mort' tediũ.
Ne culpa nullũ deprimat/ nullũ leuet iactãtia: eliſa mens ne concidat/ elata mẽs ne corruat.
Pſta pr̃. V. Dirigat dñe. Ad cãticum hy⁹. Lucis creator. R. Dirigat dñe. An. Depoſuit pt̃

tātes ſctōs ꝑſequētes et exaltauit humiles xp̄m cōfitētes. ps. Magt. Preces ⁊c. vēs. Et meo. tē. vt in. ij. fer. ad matut̄. pꝫ.

¶ Feria. vj. ad vš. ps. cxxxvij

Confitebor tibi domine ī toto corde meo: quoniā audiſti verba oris mei.

In conſpectu angelorꝝ pſallā tibi: adorabo ad templū ſctm̄ tuū ⁊ ꝯfitebor nōi tuo.

Super miſericordia tua et veritate tua: quoniā magnificaſti ſuper omne nomē ſanctū tuū.

In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis ī anima mea virtutem.

Cōfiteant̄ tibi dñe oēs reges terre: qꝛ audierēt oīa ꝟba oris tui.

Et cantēt in vijs domini: qm̄ magna eſt gloria dñi.

Qm̄ excelſus dñs et humilia reſpicit: ⁊ alta a lōge cognoſcit.

Si ābulauero ī medio tribulationis viuificabis me: ⁊ ſup irā inimicoꝝ meoꝝ extēdiſti manū tuā: ⁊ ſaluū me fecit dextera tua.

Dominꝰ retribuet pro me dñe miā tua in ſcl̄m: opera manuū tuarū ne deſpicias. Glia. An. In conſpectu angelorꝝ pſallam tibi deus meus. ps. cxxxviij.

Domine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meā et reſurrectionē meā.

Intellexiſti cogitatiōes meas delonge: ſemitam meam et funiculum meum inueſtigaſti.

Et oēs vias meas preuidiſti: qꝛ nō eſt ſermo in lingua mea.

Ecce dñe tu cognouiſti oīa nouiſſima ⁊ antiqua: tu formaſti me/ ⁊ poſuiſti ſup me manū tuā.

Mirabilis facta eſt ſciētia tua ex me: ⁊ confortata eſt ⁊ nō potero adeā.

Quo ibo a ſpū tuo: et quo a facie tua fugiam.

Si aſcēdero in celū tu illic es: ſi deſcendero ad infernū ades.

Si ſūpſero pēnas meas diluculo: ⁊ h̄itauero ī extremis maris.

Etenī illuc manꝰ tua deducet me: et tenebit me dextera tua.

Et dixi/ forſitan tenebre conculcabunt me: et nox illuminatio mea in delicijs meis.

Qꝛ tenebre nō obſcurabunt̄ a te/ ⁊ nox ſicut dies illuminabit̄: ſicut tenebre eiꝰ/ ita ⁊ lumē eiꝰ.

Qꝛ tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vt̄o m̄ris mee.

Confitebor tibi qꝛ terribiliter magnificatꝰ es: mirabilia oꝑa tua ⁊ aīa mea cognoſcet nimis.

Non eſt occultatum os meū a te q̄d feciſti in occulto: ⁊ ſubſtātia mea in inferioribus terre.

Imꝑfectū meū viderūt oculi tui/ et ī libro tuo oēs ſcribent̄: dies formabunt̄ ⁊ nemo ī eis.

Mihi autē nimis honorificati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principatus eorū.

Dinumerabo eos et ſup arenam multiplicabuntur: exurrexi et adhuc ſum tecum.

Si occideris deꝰ peccatores: viri ſanguinū declinate a me.

Qꝛ dicitis in cogitatiōe: accipiēt ī vanitate ciuitates ſuas.

Nōne q̄ oderūt te dñe oderā: ⁊ ſup inimicos tuos tabeſcebā.

Perfecto odio oderam illos: inimici facti ſunt mihi.

Proba me deꝰ ⁊ ſcito cor meū:

interroga me ⁊ cog̃ſce ſemitas meas.

Et vide ſi via iniq̄tatis in me eſt: ⁊ deduc me in via eterna. Gloria. An. Dñe probaſti me ⁊ cognouiſti me. Ps. cxxxix.

Eripe me dñe ab hoīe malo: a viro iīquo eripe me.

Qui cogitauerūt iniq̄tates in corde: tota die ꝯſtituebāt ꝓlia.

Acuerūt linguā ſuā ſicut ſerpētes: venenū aſpidū ſub labiis eoꝝ.

Cuſtodi me dñe de manu pctōris: ⁊ ab hoīb⁹ iniq̄s eripe me.

Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus meos: abſconderūt ſuperbi laqueum mihi.

Et funes extēderūt in laq̄um: iuxta iter ſcādalū poſuerūt mihi.

Dixi dño deus me⁹ es tu: exaudi dñe vocē dep̄catiōis mee.

Dñe dñe v̄t⁹ ſalutis mee: obūbraſti ſup̄ caput meū i die belli.

Non tradas me dñe a deſiderio meo pctōri: cogitauerūt ꝯtra me / ne derelinq̄s me ne forte exaltent.

Caput circuit⁹ eoꝝ: labor labiorū ipſoꝝ operiet eos.

Cadēt ſuper eos carbones in ignem deiicies eos: i miſeriis non ſubſiſtent.

Vir linguoſ⁹ nō dirigetur i terra: viꝝ iniuſtū mala capiēt i interitu.

Cognoui q2 faciet dñs iudiciū inopis: ⁊ vindictā pauperū.

Verūtamen iuſti confitebuntur nomini tuo: et habitabūt recti cū vultu tuo. Gloria. an. A viro iniquo libera me dñe. Ps. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intēde voci mee cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea ſicut incenſum i ꝯſpectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſpertinū.

Pone dñe cuſtodiā ori meo: ⁊ oſtiū circūſtātie labiis meis.

Non declines cor meū in verba malicie: ad excuſandas excuſationes in peccatis.

Cū hoīb⁹ operantib⁹ iniq̄tatē: ⁊ nō cōmunicabo cū electis eoꝝ.

Corripiet me iuſtus in mīa ⁊ increpabit me: oleum autē peccatoris nō impinguet caput meū.

Quoniā adhuc ⁊ oratio mea i beneplacitis eorū: abſorpti ſunt iuncti petre iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerūt: ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terram.

Diſſipata ſunt omnia oſſa noſtra ſecus infernum: quia ad te domine dñe oculi mei in te ſperaui / non auferas animā meā.

Cuſtodi me a laqueo / quē ſtatuerunt mihi: et a ſcādalis operantium iniquitatem.

Cadēt i retiaculo ei⁹ peccatores: ſingulariter ſum ego donec trāſeam. Gloria. An. Domine clamaui ad te exaudi me. Ps. cxlj.

Voce mea ad dominū clamaui: voce mea ad dominum deprecatus ſum.

Effundo in cōſpectu eius orationem meam: et tribulationē meam ante ipſum pronuncio.

In deficiēdo ex me ſpm̄ meū: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas.

In via hac qua ambulabam: abſconderunt laqueum mihi.

Cōſiderabā ad dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat q̄ cognoſceret me.

Periit fuga a me: ⁊ nō eſt qui requirat animam meam.

Clamaui ad te domine dixi tu

es ſpes mea: portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationē meā: quia humiliatus ſum nimis.

Libera me a perſequentib⁹ me: quia confortati ſunt ſuper me.

Educ de cuſtodia aīam meam ad confitendū noī tuo: me expectāt iuſti donec retribuas mihi Gloria. ā. Portio mea dñe ſit in terra viventiū. ℣. Dñs autē dirigat. Sequens hy⁹. vz ſolum ad vſ. fer. vj. pria āte do. j. xl. qñ in ꝑſtie fer. vj. agit̄ de fer. hy⁹.

Plasmator hois de⁹/ q cūcta ſol⁹ ordināſ: humū iubes ꝓducē/ reptātiſ ⁊ fere gen⁹.

Qui magna rerū corpa dictu iubētis vivida: vt ſeruiāt p ordinē/ ſubdens dediſti homini.

Repelle a ſeruis tuis/ qcqd p īmūdiciā: aut morib⁹ ſe ſuggerit/ aut actibus ſe interſerit.

Da gaudiorꝫ pmia/ da grarū munera: diſſolue litis vincula/ aſtrige pacis federa. Pſta pr. ℣. Dirigat̄. Per eſta. hy⁹. Lucis creator. ℟. Dirigat̄ dñe. ā. Suſcepit de⁹ iſrl̄ puerū ſuū ſicut locutus eſt abrahā ⁊ ſemini ei⁹: ⁊ exaltauit humiles vſqꝫ in ſecl'z. ps. Mḡt. Prec̄s ⁊ cetera vt s. i. ij. fer. ad mat. Nō ūz ad vſ. iſte ps. cxlij. Dñe exaudi orōnem meā auribus percipe. ⁊c.

¶ Sabbato ad veſ. ps. cxliij.

Benedictus dñs deus meus qui docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.

Mia mea ⁊ refugiū meū: ſuſceptor meus/ et liberator meus.

Protector me⁹ ⁊ in ipo ſperaui: qui ſubdit pplm meū ſub me.

Dñe qd eſt hō qz innotuiſti ei: aut filius hois qz reputas eū.

Homo vanitati ſilis fact⁹ eſt: dies eius ſicut vmbra ptereūt.

Dñe iclina celos tuos ⁊ deſcēde: tange mōtes et fumigabūt.

Fulgura coruſcationē et diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas et conturbabis eos.

Emitte manū tuā de alto/ eripe me ⁊ libera me de aqs multis: ⁊ de manu filiorꝫ alienorū.

Quorū os locutū ē vanitatē: ⁊ dextera eorꝫ dextera iniquitatis.

Deus canticum nouum cantabo tibi: in pſalterio decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalutem regib⁹/ qui redemiſti dauid ſeruum tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum/ quorum os locutū eſt vanitatem: ⁊ dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorū filij ſicut nouelle plantationes: in iuuentute ſua.

Filie eorū compoſite: circūornate vt ſimilitudo templi.

Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorꝫ fetoſe abūdātes in egreſſib⁹ ſuis: boues eorꝫ craſſe

Nō ē ruina macerie: neqꝫ trāſit⁹/ neqꝫ clamor ī plateis eorꝫ.

Beatū dixerūt ppl'z cui hec ſūt: beāus ppl's cui⁹ dñs de⁹ ei⁹ G ſa. ā. Bñdict⁹ dñs de⁹ me⁹. ps. 144.

Exaltabo te deus meus rex et benedicam nomini tuo in ſeculum: et in ſeculum ſeculi.

Per ſingulos dies benedicā ti

bi ⁊ laudabo nomen tuū in ſeculum: et in ſeculum ſeculi.

Magnus dñs et laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis ei⁹ nō ē finis.

Generatio ⁊ generatio. laudabit opera tua: et potentiā tuam pronunciabunt.

Magnificētiam glorie ſanctitatis tue loquentur: ⁊ mirabilia tua narrabunt.

Et ꝟtutē t̄ribiliū tuoꝝ dicēt: ⁊ magnitudinē tuā narrabūt.

Memoriam abundantie ſuauitatis tue eructabunt: et iuſticia tua exultabunt.

Miſerator et miſericors dñs: patiens ⁊ multum miſericors.

Suauis dñs vniuerſis: ⁊ miſerationes ei⁹ ſuꝑ oia opa ei⁹.

Confiteātur tibi dñe oia opa tua: ⁊ ſancti tui benedicāt tibi.

Gloriam regni tui dicēt: ⁊ potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciāt filijs hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentie regni tui.

Regnū tuū regnū oim ſeculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem.

Fidelis dñs i oib⁹ ꝟbis ſuis: ⁊ ſanctus in oibus opib⁹ ſuis.

Alleuat dñs omnes qui corruunt: et erigit omnes eliſos.

Oculi oim i te ſperāt dñe: et tu das eſcā illis in tpe oportuno.

Aperis tu manū tuam: et imples omē animal benedictione.

Juſtus dñs i oib⁹ vijs ſuis: ⁊ ſanct⁹ in oibus operib⁹ ſuis.

Prope eſt dñs oib⁹ inuocātib⁹ eū: oib⁹ inuocātib⁹ eū in ꝟitate.

Voluntatem timentium ſe faciet / et deprecationem eorū exaudiet: et ſaluos faciet eos.

Cuſtodit dñs oēs diligentes ſe: et oēs peccatores diſperdet.

Laudationē dñi loqꝫ os meū et bñdicat ois caro noi ſcō ei⁹ in ſeclm: ⁊ i ſeclm ſecli. Gloria. an. Jneternū ⁊ i ſeclm ſecli. ps. 145

Lauda aia mea dñm / laudabo dominū in vita mea: pſallam deo meo q̄diu fuero.

Nolite cōfidere in ꝑncipib⁹: in filijs hoi⁹ in qb⁹ nō eſt ſalus.

Exibit ſpūs ei⁹ et reuertet in terram ſuā: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cuius deus iacob adiutor eius / ſpes ei⁹ in domino deo ipſius qui fecit celum et terrā: mare et omnia que in eis ſunt.

Qui cuſtodit veritatem in ſeculū / facit iudiciū iniuriam patientibus: dat eſcā eſurientib⁹.

Domin⁹ ſoluit compeditos: dominus illuminat cecos.

Dominus erigit eliſos: dominus diligit iuſtos.

Dominus cuſtodit aduenas / pupillum et viduam ſuſcipiet: et vias peccatorum diſperdet.

Regnabit dñs in ſecula deus tuus ſyon: in generatiōe et generationē. Gloria. an. Laudabo deū meū in vita mea. ps. 146.

Laudate dñm qm bon⁹ eſt pſalm⁹: deo noſtro ſit iocunda decoraqꝫ laudatio.

Edificans hieruſalem dñs: diſperſiōes iſraelis cōgregabit.

Qui ſanat contritos corde: et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinē ſtellarū: ⁊ oibus eis noia vocat.

Magn⁹ dñs nr̄ ⁊ magna ꝟtus

eiꝰ: et ſapiẽtie eiꝰ nõ eſt nũerꝰ.

Suſcipiẽs manſuetos dñs: humiliãs aũt pctõres vſqꝫ ad trã.

Precinite domino i cõfeſſiõe: pſallite deo noſtro in cythara.

Qui operit celum nubibus: et parat terre pluuiam.

Qui pducit in mõtibꝰ fenum: ⁊ herbam ſeruituti hominum.

Qui dat iumẽtis eſcã ipſoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ inuocãtibꝰ euꝫ.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec i tybijs viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitũ eſt dño ſuꝑ timẽtes eũ: ⁊ in eis qui ſperant ſuꝑ mia eiꝰ. Gloria. a. Deo nr̃o iocunda ſit laudatio. Ps. cxlvij.

Lauda hieruſalẽ dominũ: lauda deum tuum ſyon.

Qm̃ ꝯfortauit ſeras portarũ tuaꝝ: benedixit filijs tuis i te.

Qui poſuit fines tuos pacẽ: ⁊ adipe frumenti ſatiat te.

Qui emittit eloquiũ ſuuꝫ terre: velociter currit ſermo eius.

Qui dat niuem ſicut lanã: nebulam ſicut cinerem ſpargit.

Mittit criſtalluꝫ ſuã ſicut buccellas: ante faciẽ frigoris eius quis ſuſtinebit.

Emittet ṽbuꝫ ſuũ ⁊ liq̃faciet ea: flabit ſpũs eius ⁊ fluẽt aq̃.

Qui annũciat ṽbũ ſuũ iacob: iuſticias et iudicia ſua iſrael.

Nõ fecit taliter oĩ nationi: et iudicia ſua nõ manifeſtauit eis.

Gloria. an. Lauda hieruſalẽ dominũ. Cp̃m. 2. ad corinthios. i.

Benedictꝰ deꝰ ⁊ pr̃ dñi nr̃i ieſu xp̃i: pr̃ miaꝝ ⁊ deꝰ totiꝰ ꝯſolationis/ q̃ ꝯſolat᷑ nos i oĩ tribulatione nr̃a. Deo grãs. Hoc cp̃. dr̃ i ſabbo. ad veſ. a. Dñe ne in ira. vſqꝫ ad .lxx. ⁊ a. Deꝰ omniũ. vſqꝫ ad aduentũ dñi: qñ de do. agit᷑. Hic ſequens hyꝰ dicit᷑ ad veſ. in ſabbo. a. Dñe ne i ira. vſqꝫ ad .xl. qñ de do. agit᷑. hyꝰ.

Deus creator oĩm / poliqꝫ rector vertiẽs: diẽ decora lumine/ noctẽ ſoporis gratia.

Artus ſolutos vt q̃es / reddat laboris vſui: mẽteſqꝫ feſſas alleuet/ luctuſqꝫ ſoluat anxios.

Grates peracto iã die / et noctꝫ exortu p̃ces: voꝫ reos vt adiunes/ hymnũ canentes ſoluimꝰ.

Te cordis ima ꝯcinãt/ te vox canora ꝯcrepet: te diligat caſtꝰ amor/ te mens adoret ſobria.

Ut cũ ꝓfundo clauſerit / diem caligo noctium: fides tenebras neſciat/ ⁊ nox fidei luceat.

Dormire mentẽ ne ſinas / dormire culpa nouerit: caſtos fides refrigerãs/ ſõni vaporẽ tẽ(peret.

Exuta ſenſu lubrico/ te cordis alta ſõniẽt: ne hoſtꝫ inuidi dolo/ pauor q̃etos ſuſcitet.

Xp̃m rogemꝰ ⁊ pr̃em/ xp̃i patriſqꝫ ſpm̃: vnũ potẽs per oĩa/ foue p̃cãtes trinitas. Amẽ.

℣. Veſpertina orõ aſcẽdat ad te dñe. ℟. Et deſcendat ſuper nos mĩa tua. Sequẽs hyꝰ. dr̃ in ſabbato ad veſ. a. Deus omnium. vſqꝫ ad aduẽ. qñ de do. agit᷑. hyꝰ

O Lux btã trinitas / et p̃ncipalis vnitas: iam ſol recedit igneꝰ/ infunde lumẽ cordibꝰ.

Te mane laudum carmine/ te deꝓcemur veſpi: te nr̃a ſupplex gloria/ per cũcta laudet ſecula.

Deo patri ſit gloria / eiuſqꝫ ſoli filio: cũ ſpiritu paraclyto / et nunc ⁊ imperpetuū. Amen. Hic weſpertina oꝛatio. Et dicitur an̄. ut decet. Pſalmus. Luce. j.

Lu=ce. j.

Magnificat: aīa mea dñm.

Et exultauit ſpiritꝰ meus: in deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce eñ ex hoc beatam me dicent/omnes generatiōes.

Quia fecit mihi magna q̄ potens eſt: et ſanctū nomen eius.

Et miſericoꝛdia eiꝰ a ꝓgenie in ꝓgenies: timentibus eum.

Fecit potētiā in bꝛachio ſuo: diſꝑſit ſupbos mēte coꝛdis ſui.

Depoſuit potentes de ſede: et exaltauit humiles.

Eſurientes impleuit bonis: et diuites dimiſit inanes.

Suſcepit iſrael puerum ſuuz: recoꝛdatus miſericoꝛdie ſue.

Sicut locutꝰ ē ad pr̄es nr̄os: abꝛahā ⁊ ſemi eiꝰ i ſecla. Gloria.

¶ Ad cōpleto. dicto. Pat̄ nr̄. ⁊ Aue maria. Incipiat ſacerdos.

Conuerte nos deꝰ ſalutaꝛ nr̄.

℟. Et auerte irā tuā a nobis.

Deus i adiutoꝛiū meū itēde.

Dñe ad adiuuādū. ⁊c. Pſ. iiij.

ꝛple. ꝑmū.

Cum inuocarē exaudiuit me deꝰ iuſticie mee: in tribulatione dilataſti mihi.

Miſerere mei: ⁊ exaudi oꝛationem meam.

Filij hominū uſquequo graui coꝛde: ut quid diligitis uanitatem et queritis mendacium.

Et ſcitote quoniā mirificauit dominus ſanctū ſuū: dñs exaudiet me cum clamauero ad eū.

Iraſcimini et nolite peccare: que dicitis in coꝛdibꝰ veſtris ⁊ in cubilibꝰ veſtris ꝯpūgimini.

Sacrificate ſacrificiū iuſticie et ſperate in dño: multi dicunt quis oſtendit nobis bona.

Signatum eſt ſuꝑ nos lumen vultus tui domine: dediſti leticiam in coꝛde meo.

A fructu frumenti vini et olei ſui: multiplicati ſunt.

In pace i idipſū: doꝛmiā ⁊ requieſcā.

Qm̄ tu dñe ſingulariť in ſpe: ꝯſtituiſti me. Gloria. Pſ. 30.

In te dñe ſpaui nō ꝯfūdar in eternū: in iuſticia tua libera me.

Inclina ad me aurē tuam: accelera ut eruas me.

Eſto mihi i deū ꝓtectoꝛē: ⁊ i domū refugij ut ſaluū me facias.

Qm̄ foꝛtitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuum deduces me et enutries me.

Educes me de laq̄o quē abſcōderunt mihi: qm̄ tu es ꝓtectoꝛ meꝰ.

In manus tuas commēdo ſpiritū meū: redemiſti me dñe deꝰ veritatis. Gloria. Pſ. 90.

Qui habitat in adiutoꝛio altiſſimi: in pꝛotectione dei celi commoꝛabitur.

Dicet domino ſuſceptoꝛ meus es tu: et refugium meum deus meus ſperabo in eum.

Qm̄ ipſe liberauit me de laq̄o venantium: ⁊ a verbo aſpero.

Scapulis ſuis obūbꝛabit tibi: et ſub pēnis eius ſperabis.

Scuto circūdabit te/veritas eiꝰ: nō timebis a timoꝛe nocturno.

A ſagitta volante i die a negocio ꝑambulāte in tenebꝛis: ab incurſu ⁊ demonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille: et decē milia a dextris tuis/ad te autem non appropinquabit.

Verũtñ oclis tuis ꝯſiderab꞉: et retributionẽ pctõꝝ videbis.

Quoniã tu es dñe ſpes mea: altiſſimũ poſuiſti refugiũ tuũ.

Non accedat ad te malum: et flagellum nõ appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam angel' ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiãt te ĩ oĩb' vijs tuis.

In manib' portabũt te: ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ tuũ.

Super aſpidẽ ⁊ baſiliſcũ ãbulabis ⁊ ꝯculcab' leonẽ ⁊ draconẽ.

Quoniã i me ſperauit liberabo eũ: ptegã eũ qm̃ cognouit nomẽ meũ.

Clamauit ad me et ego exaudiã eum/ cũ ipſo ſum in tribulatione: eripiã eũ ⁊ glorificabo eũ.

Longitudie dierũ replebo eũ: ⁊ oſtẽdã illi ſalutare meũ. ps. 133.

Ecce nunc benedicite dominum: omnes ſerui domini.

Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domus dei noſtri.

In noctibus extollite manus veſtras in ſcã: ⁊ bñdicite dñz.

Bñdicat te dñs ex ſyon: q̃ fecit celũ et terrã. Ꝯ Ãia. Miſerere mihi dñe: ⁊ exaudi orõnẽ meã.

[illegible] hos ꝓos p totũ aduẽ. ⁊ a craſtino oct. epy. vſq; ad [illegible] et a dñica i paſſione vſq; ad cenã dñi: ⁊ a craſti. ſcte trinit. vſq; ad aduẽ. dñi: niſi i fe. [illegible] oct. btẽ marie: ⁊ i feſtis re[illegible] ⁊ oĩ ſcõꝝ. Ch. Hiere. 14.

Tu i nobis es dñe: et nomẽ ſcm̃ tuũ inuocatũ ẽ ſr̃ nos: ne derelinquas nos dñe de' nr̃.

Hoc ca. dr̃ ad ꝯpletoriũ p totum annum: niſi a cena domini vſq; ad oct. paſche. Hymnus.

Te lucis ãte terminũ: rerũ creator poſcim': vt ſolita clemẽtia/ ſis pſul ad cuſtodiã.

Procul recedãt ſomnia/ ⁊ noctiũ fãtaſmata: hoſtẽq; noſtrũ cõprime/ ne polluant corpora.

Pſta pr̃ oĩps/ p ieſũ xp̃m dñz: q̃ tecũ i ppetuũ/ regnat cũ ſancto ſpũ. Amẽ. V. Cuſtodi nos dñe. R. Vt pupillã ocli ſub vmbra alaꝝ tuaꝝ ptege nos. ps. Lu. 2.

Nunc dimittis ſuũ tuũ dñe: ſecũdũ verbũ tuũ i pace. Luce 2.

Quia viderũt ocli mei: ſalutare tuũ.

Quod paraſti: ante faciem omnium populorum.

Lumẽ ad reuelationẽ gẽtiuz: ⁊ gloriã plebꝫ tue iſrl. Ꝯ Aña. Veni dñe viſitare nos in pace: vt letemur corã te corde pfecto.

Kyriel. ⁊c. Sequitur preces. ¶ Hoc ꝯple. nõ mutat' i aduẽ. niſi i fe. dupl. infra aduẽ. ꝯtigẽ. tũc tm̃ mutat' hy' ſolũmodo: et dr̃ hy'. Saluator. Et niſi i cõmeo. btẽ marie cũ infra aduẽ. celebrata fuerit: tũc tm̃ i fine hy. dr̃ Gl'ia tibi dñe qui natus. ¶ In vigi. nati. dñi ad ꝯpl'. ſr̃ hos. ã. ꝯple. 2.

Eſtote parati ſi'les hoĩb' expectantibus dñz qñ reuertat' a nuptijs. ps. Cũ inuocarẽ ⁊ cetẽ pſ. ꝯſueti. Cap. Tu i nobis es. hy'.

Saluator mũdi dñe q̃ nos ſaluaſti hodie: i hac nocte nos protege/ ⁊ ſalua omni tpe.

Adeſto nunc propici'/ ⁊ parce ſupplicantibus: tu dele nr̃a crimina/ tu tenebras illumina.

Ne mentẽ ſõn' opprimat: nec hoſtis nos ſurripiat: nec vllis caro petim'/ cõmaculet' ſordib'.

Te reformator ſenſuũ votis

precamur cordiū: vt puri castꝫ mentibus/surgam⁹ a cubilib⁹. Deo prī sit glĩa/eiusqꝫ soli filio: cū spū paraclyto/⁊ nūc ⁊ im ppetuū. Amē. ℣. Custodi nos. Hic hy⁹. dr̃ ad ꝯplē. cotidie vsqꝫ ad oct. epy. ⁊ i ipis oct. ⁊ i hib⁹ festꝫ duplicib⁹ ab oct. epy. vsqꝫ ad. i. d. xl. Et i oib⁹ festꝫ dupli. a pasche. vsqꝫ ad vigi. natł. dñi. Dr̃ etiā i vigi. pasche. ⁊ p illius ebdā: scꝫ i. v. ⁊ i. vi. fer. ⁊ sab. Et cotidie p oc. ⁊ i oc. assūpcōis ⁊ nati. btē marie: ⁊ dedicacōis ecclie: siue de oct. fit finitur: siue de aliq scō. ix. lc. Et p oc. corporis xp̄i vbi sit seruitiū cū regulr̃ cho. ä. Vigilate ergo et orate: nescitis eni qn̄ tēpus sit: vigilate ergo nescitis eni qn̄ dn̄s veniet: sero/an media nocte/an galli cantu/an mane/ne cū venerit repente iueniat vos dormiētes. ps. Nūc dimit. Preces ⁊ cetera q ad ꝯpl. ptinēt expleat. ¶ In die natł. ad ꝯpł. sup ps. ä. Nat⁹ ē nobꝫ hodie saluator q est xp̄s dn̄s: i ciuitate dauid. ps. Cū inuo. cap. Tu i nobis. hy⁹. Saluator. ℣. Custodi. än. Alla. Verbū caro factū est alla: ⁊ hitauit i nobis alla alł. ps. Nūc di. Preces ⁊c. vt ⁹. Hoc ꝯpł. nō mutatr̃ vsqꝫ ad circūcisionē. ä. Ad sūp Nūc di. dr̃. vsqꝫ ad vigił. epy. ¶ In die circūcisionis dñi ad ꝯpł. ä. Nato dn̄o angelorū chori canebant dicētes: sal⁹ deo nr̃o sedēti sup thronū ⁊ agno. ps. Cū inuo. cap. Tu i nobis. hy⁹. Saluator. ℣. Custodi nos. än. Alla: Vbū caro. ps. Nūc di. Preces ⁊c. q ad ꝯplē. ptinēt expleat. Hoc ꝯplē. nō mutatur vsqꝫ ad vigił. epy.

ꝯplc. 3.

ꝯplc. 4.

¶ In vigi. epy. ad ꝯpł. sup ps. ä. Lux de luce apparuisti xp̄e: cui magi munera offerūt alł. alł. al. ps. Cū inuoca. cap. Tu i no. hy⁹. Saluator. ℣. Custodi nos. än. Alla. Oēs de saba veniēt alle. aurū ⁊ thus deferētes alla alł. ps. Nūc di. Hoc ꝯpł. nō mutatr̃ p totā oct. ¶ In crastino epy. ad ꝯpł. ä. Miserere. ps. Cū inu. cap. Tu i nobꝫ. hy⁹. Te lucꝫ. ℣. Custodi nos. än. Salua nos dn̄e vigilātes: custodi nos dormiētes: vt vigilem⁹ cū xp̄o ⁊ requiescam⁹ in pace. ps. Nūc dimitt. Preces ⁊c. q ad ꝯplē. ptinēt expleat. Hoc ꝯpł. dr̃ a crastino oc. epy. vsqꝫ ad. xl. Et a crast. sce trinit. vsqꝫ ad aduē. dn̄i: nisi i festis dupł. et p oct. dedicacōis: assūpcōis ⁊ nati. btē marie: ⁊ dedicacōis ecclie: ⁊ nisi i ꝯmēo. btē marie. ¶ Dn̄ica. i. xl. ad ꝯplē. sup ps. ä. Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui dn̄e: dedisti leticiā i corde meo. ps. Cū inuo. cap. Tu in nobis. Clericꝫ. ℟. In pace. Chor⁹. In idipsū Dormiā ⁊ requiescā. Cleric⁹. ℣. Si dedero somnū oculis meis ⁊ palpebris meis dormitacōē. Chorus. Dormiā ⁊ requiescā. Cleric⁹. Glĩa prī ⁊ filio: ⁊ spūi scō. Chor⁹. In pace. hy⁹.

Christe q lux es ⁊ dies noctꝫ tenebras detegis: lucisqꝫ lumē crederis/lumē beatū pdicās.

Precamur sancte dn̄e/defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies/quietā noctem tribue.

Ne grauis somn⁹ irruat/nec hostꝫ nos surripiat: nec caro il ligẽtes/nos tibi reos ſtatuat

Oculi ſomnũ capiãt/cor ad te ſemꝑ vigilet: dextera tua ꝓtegat/famulos qui te diligunt.

Defẽſor nr̃ aſpice/inſidiãtes repꝛime: guberna tuos famulos quos ſanguine mercatus es.

Memento noſtri dñe/in graui iſto corpore: q̃ es defenſor anime/adeſto nobis domine.

Deo prĩ ſit glĩa/eiuſq; ſoli filio: cũ ſpũ paraclyto/et nũc ⁊ imꝑpetuũ. Amẽ. ℣. Cuſtodi nos. an. Cũ viderꝫ nudũ operi eũ: ⁊ carnẽ tuã ne deſpexerꝫ: i tũc erũpet q̃ſi mane lumẽ tuũ/ et glĩa dñi colliget te. ps. Nũc dimit. Hec ꝓdicta .a. videlꝫ Signatũ eſt. ⁊ ℟. In pace. ⁊ hyꝰ. Xp̃e q̃ lux dicãt̃ q̃tidie ad ꝯpl. vſq; ad paſſi. dñi: de q̃cũq; ſit ſeruitiũ. an. ſo lũ. Nũc di. p. xv. dies.

¶ Dñica. iiij. xl. ad ꝯpl. a. Signatũ eſt. ps. Cũ inuo. cp. Tu i. ℟. In pace. hyꝰ. Xp̃e q̃. ℣. Cuſtodi. ps. Nũc di. an. Media vita i morte ſumꝰ: quẽ q̃rimꝰ adiutorẽ niſi te dñe/q̃ ꝓ pctis noſtris iuſte iraſcerꝫ. Sãcte deꝰ. Sctẽ fortꝫ. Sctẽ ⁊ miſericors ſaluator: amare morti ne tradas nos. ℣. Ne proiicias nos i tpe ſenectutꝫ: cũ defecerit virtus nr̃a ne derelinq̃s nos dñe. Sãcte deꝰ. ℣. Noli claudere aures tuas ad ꝑces nr̃as. Scẽ fortꝫ. ℣. Qui cognoſcis occulta cordis parce pctis nr̃is. Scẽ et miſericors ſaluator amare morti ne tradas nos. Hec a. dr ſuꝑ ps. Nũc di. p. xv. dies [illegible] dñe: [illegible] ⁊ i dñica [illegible] dupl. ad vtrũq; ꝯpl. in ſuꝑiori ꝑte dicũt loco nec habitu mutato. ¶ Dñica i paſſiõe ad ꝯple. a. Miſerere. ps. Cũ inuo. cp. Tu i nobis. Clericꝰ ℟. In manꝰ tuas. Chorꝰ ꝓſequat̃. Dñe cõmendo ſpm̃ meũ. Clericꝰ ℟ꝰ. Redemiſti me dñe deꝰ veritat̃. Chorꝰ. Cõmẽdo. Nõ dr̃ Glĩa prĩ. Sed reicipiat clericus. In manꝰ tuas. Hymnꝰ.

ꝯple. 9.

Cultor dei memẽto te fontꝫ ⁊ lauachri rorẽ ſubiiſſe ſanctũ te chriſmate innouatũ.

Hac cũ vocãte ſomno caſtum petis cubile frõtem locũq; cordis crucis figura ſignet.

Crux pellit oẽ crimẽ: fugiunt crucẽ tenebre tali dicata ſigno mens fluctuare neſcit.

Procul o procul vagantũ portenta ſomniorũ procul eſto peruicaci preſtigiator aſtu.

O tortuoſe ſerpẽs q̃ mille per meandros fraudeſq; flexuoſas agitas quieta corda.

Diſcede chriſtꝰ hic eſt xp̃s hic eſt liqueſce ſignũ quod ipſe noſti damnat tuam cateruam.

Corpus licet fatiſcens iaceat recline paululũ chriſtum tamẽ ſub ipſo meditabitur ſopore.

Glĩa eternĩ prĩ ⁊ xp̃o vero regi paraclytoq; ſctõ ⁊ nũc ⁊ iꝑpetuũ Amẽ. ℣. Cuſtodi nos. ps. Nũc di. a. O rex glĩoſe inter ſanctos tuos q̃ ſẽꝑ es laudabilis: et tñ ineffabilis tu i nobis es dñe: et nomẽ ſctm̃ tuũ iuocatũ eſt ſuꝑ nos: ne derelinq̃s nos deꝰ nr̃: vt i die iudicii nos collocare digneris. Inter ſãctos et electos tuos. Rex bñdicte. ℣. Rex bñdicte tuos ꝓ ꝓſpera dirige ſuos.

Inter. Et ꝺr vſqꝫ ad finem. añ. Al'9 ℣. **Vt tergāt miſeras pia ꝑ ieiunia culpas. Rex bñdicte.** Al'9 ℣. **Atqꝫ colāt pure ſolēnia myſtica paſche. Jnē ſctōs ꝛ electos tuos rex bñdicte.** vſqꝫ ad finē. añ. Hoc ꝯple. ꝺr ꝙtidie vſqꝫ ad cenā dñi ſupꝺicto mō: de q̄cūqꝫ ſic fuerit. Excepto ꝙ i feſ. nō dñe ℟. poſt ꝑs Nūc dimit.

¶ Feſ. v. in cena dñi ad ꝯple. in pmis ichoēt ab executoꝛe officij. ā. **Xp̄s fact9 ē.** ſine nota. ꝑs. **Cū iuo. Jn te dñe. ſpa. Ecce nūc. Nūc dimit.** ſine **Gl'ia.** poſt hos ꝺr tota. añ. **Xp̄s fact9 eſt ꝑ nobꝫ obediēs vſqꝫ ad moꝛtē: moꝛtē aūt crucꝭ.** Deide dicat ſacer. **Dñs vobiſcū. Et cū ſpū.** Oro.

Reſpice q̄s dñe ſup hāc familiā tuā: ꝑ q̄ dñs nr̄ ieſ9 xp̄s nō dubitauit manib9 tradi nocētiū: ꝛ crucis ſubire toꝛmētū. ꝛ terminet ſic. **Qui tecū vi.** ꝛc. **Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Bñdicam9 dño. Deo gr̄as.**

¶ Feſ. vi. i die paſ[illegible] ad ꝯple. icipiat ſacerdos. ā. ſine nota **Xp̄s ꝛ fact9 eſt.** Et interim fiat genuflexio in choꝛo ā. ꝛ cetera oia fiant ſicut in die cene: ſine **Dñs vobiſcū.** et ſine **Oꝛem9.** et poſt ꝑs. ꝛ ā. ꝺr **Pr̄ nr̄.** ꝛ **Aue maria** ꝛ ꝑs. **Miſere.** ſine **Gloꝛia pr̄i.** cū ꝓſtratiōe. Et finiat ꝯple. ſacerdote dicēte oꝛōnem. **Reſpice q̄s dñe.** ſine **Dñs vobiſcū.** ꝛ ſine **Oꝛemus.** ſine **Qui tecū.** et ſine **Benedicamus.** et ſic cōpleatur.

¶ Sab. ſctō i vigil. paſc. pulſatis cāpanis duob9 ſignis dupliciť vl' ſimpl'r icipiat ſacerdos. **Deus i adiutoꝛiū. Gl'a pa.** ꝛ cetera in more ſolito ſine **Conuerte nos.** añ. icipiat i ſupioꝛi ꝑdu. **Alla all'. alla alla.** ꝑs. **Cū inuoca. Jn te. Ecce nūc. Nūc dimittis.** Et dñe hī ꝑs. ꝓdicti ſub vna voce nullū pſal. exaltādo. q̄d etiā obſeruet ꝙtidie vſqꝫ ad oct. paſ. ad ꝯple. Finitꝭ pſis. cū **Gl'ia** tota ꝺr. ā. Deinde ꝺr **Dñs vo.** ꝛ **Oꝛem9.** oꝛ.

Spiritū i nobis dñe tue caritatꝭ infūde: vt q̄s ſacramētis paſchalib9 ſatiaſti tua facias pietate cōcoꝛdes. Per do. Jn vnitate eiuſdē. cū **Dñs vo.** ꝛ **Bñdicam9.** ſine **alla.** ab executoꝛe officij. Et ſciēdū ē ꝙ hec oꝛo ꝺr ꝙtidie ad ꝯplet. vſqꝫ ad oct. paſc.

¶ Jn die paſ. ad ꝯpl. **Deus i adiut.** ā. ꝛ ꝑs. ſicut i ſabbā. Repetita ā. poſt ꝑs. ſtatī incipiat a cātoꝛe ℟. **Hec dies quā fecit dñs: exultemus ꝛ letemur in ea.** ſine neumate. Deinde dicat ſacerdos ℣. **Jn reſurrectiōe tua xp̄e.** ℟. **Celi ꝛ terra letēt alla. Dñs vobiſcū. Oꝛem9** oꝛ. **Spiritū i nobꝭ.** cū **Dñs vobiſcū.** ꝛ **Bñdicam9 dño.** ſine **alla.** Hoc eodē modo ꝺr ꝯple. p totā ebdo. vſqꝫ ad ſabbm.

¶ Dñica i oct. paſche ad ꝯple **Conuerte nos.** ꝛ **Deus in adiutoꝛiū.** ā. **Alla alleluya alla all'.** ꝑs. **Cū inuocarē. Jn te dñe. Qui habitat. Ecce nunc.** Hym. **Tu in nobis.** Hym.

Jeſu ſaluatoꝛ ſecli / Verbū patris altiſſimi: lux lucꝭ inuiſibilis / cuſtos tuoꝛ peruigil. Tu fabꝛicatoꝛ oim / diſcretoꝛ atqꝫ tempoꝛ: feſſa laboꝛe coꝛpoꝛa / noctis quiete recrea. [illegible]

Te dū graui in coꝛpoꝛe / breui manem9 tēpoꝛe: ſic caro noſtra

doꝛmiat: vt mēs i xp̄o vigilet.

Te depꝛecamur ſupplices/ vt nos ab hoſte liberes: ne valeat ſeducere/ tuo redēptos ſāguine.

Queſumꝰ auctoꝛ oim / in hoc paſchali gaudio: ab oi moꝛtis impetu/ tuum defende populū.

Gl'a tibi dn̄e q̄ ſurrexiſti a moꝛtuis: cū pr̄e ⁊ ſctō ſpū/ i ſēpit̄na ſecl'a. Amē. ℣. Cuſtodi nos. Añ. Alla. Reſurrexit dn̄s all'. ſicut dixit vobis alla all'. ps. Nūc dimittis. Preces ⁊c. q̄ ad ꝯple. ptinēt expleant'. Hoc ꝯple. nō mutat' vſq; ad aſcēſio. dn̄i de q̄cūq; ſit ſuitiū: niſi qn̄ d'r de ſctā ma. tūc em̄ d'r in fine hym. Queſumus auctoꝛ cū ℣. Gl'ia t' dn̄e q̄ natꝰ. Ita tn̄ q̄ a. ſup ps. d'r vſq; ad feſt. ſcte trini. ¶ In vigi. aſcen. dn̄i ad ꝯple. ſup ps. vt in octa. paſ. cap. Tu i nobis. hyꝰ.

Jeſu nr̄a redēptio/ amoꝛ et deſiderium: deus creatoꝛ oim/ homo in fine tempoꝛum.

Que te vicit clementia/ vt ferres nr̄a crīa: crudelē moꝛtē patiēs/ vt nos a moꝛte tolleres.

Inferni clauſtra penetrās/ tuos captiuos redimens: victoꝛ triūpho nobili/ ad dextrā pr̄is reſidēs.

Ipſa te cogat pietas/ vt mala nr̄a ſupes: parcēdo ⁊ voti ꝯpotes/ nos tuo vultu ſacies.

Tu eſto nr̄m gaudiū/ qui es futurꝰ p̄mium: ſit nr̄a i te gloꝛia/ per cuncta ſemp ſecula.

Gl'ia tibi dn̄e/ q̄ ſcandis ſupꝛa ſydera: cū pr̄e et ſctō ſpū i ſēpit̄na ſecl'a. Amē. ℣. Cuſtodi nos. ℣. Alla: aſcēdēs xp̄s i altū all'. captiuā duxit captiuitatē. alla. all'. ps. Nūc di. Hoc eodē modo d'r ꝯple. q̄tidie vſq; ad pēthe. de q̄cūq; ſit ſuitiū niſi qn̄ d'r de ꝯme. btē ma. tūc ei vꝰ ℣. Tu eſto d'r ℣. Gl'ia t' dn̄e q̄ natꝰ. ¶ In vigi. pēthe. ad ꝯpl'. a. Alla. iiij vſ. i oct. paſc. cap. Tu i nobis. hyꝰ. Saluatoꝛ. ℣. Cuſtodi nos a. Alla: ſpūs paclitꝰ alla: docebit vos oia all'. all'. ps. Nūc di. Preces ⁊c. q̄ ad ꝯpl'. ptinēt expleāt'. ¶ In die pēth. ad ꝯpl'. a. All'. iiij. vſ. ps. Cū īuo. cap. Tu in nobis. Hac die ⁊ tribꝰ diebꝰ ſeque. p hym. d'r iſta ſequētia.

cōple. 16.

cōple. 17.

Alma choꝛus domini nūc pangat nomina ſummi.

Meſſias/ ſother/ emanuel/ ſabaoth/ adonay.

Eſt vnigenitus/ via/ vita/ manus/ homouſyon.

Pꝛincipium / pꝛimogenitus ſapientia virtus.

Alpha/ caput/ finiſq; ſimul vocitatur et eſt oo.

Fons et oꝛigo boni paraclytus ac mediatoꝛ.

Agnus/ ouis/ vitulus/ ſerpēs aries/ leo/ vermis.

Os/ verbum/ ſplēdoꝛ/ ſol/ gloꝛia/ lux/ et ymago.

Panis/ flos/ vitis/ mons/ ianua/ petra/ lapiſq;.

Angelus/ ⁊ ſpōſus/ paſtoꝛq;/ pꝛopheta/ ſacerdos.

Athanatos / kyꝛios / theos/ panthon/ crathon/ ⁊ yſus.

Saluificet nos.

Sit cui ſecla.

Per oia dexa. Amē. ℣. Cuſtodi nos. Reliq's vo diebꝰ d'r hyꝰ Saluatoꝛ mundi dn̄e. añ Alla ſpūs paclytꝰ. ps. Nūc dimit. ⁊c.

¶ In feſt. ſcte trinita. ad ꝯpl'. a.

cōple. 18.

Miserere. ℣. Cũ iuo. Cꝓ. Tu in
nobꝫ. hy⁹. Saluator. ℟. Custodi.
aꝰ. Lucẽ tuã dñe nobis ꝯcede
vt destitutꝫ cordiũ tenebꝛꝭ ꝑuẽire
possim⁹ ad lumẽ qđ ē xp̄s. ℣.
Nũc di. Hoc ꝯpl'. dr̄ oib⁹ dupl'.
fes. ab hac die vsqꝫ ad aduẽ. dñi
Et ab oct. epiph' vsqꝫ ad .j. do. xl.
nisi i fes. ⁊ ꝑ oct. btē marie: ⁊ i
fes. reliq̄aꝝ: ⁊ oim sctōꝝ. Dicet
etiã i festo ⁊ i oct. dedicã. eccl'ie
de q̄cũqꝫ sit ſuitiũ: si extra aduẽ.
⁊ .xl. ⁊ tp̄s pasc. euẽit. Et si ꝑ
estatē ꝯtig. vel alias q̄n oct. cũ
reg. cho. hēc poterit sicut habet
ꝯple. i eodē festo. ¶ In festo reliq̄a-
19. rũ ⁊ oim sctōꝝ ad ꝯpl'. sup ℣. aꝰ.
Sctōꝝ ꝓcib⁹ cũctoꝝ redde salutē
corporis ⁊ aīe xp̄e tuis famul'.
℣. Cũ iuoca. Cꝓ. Tu i nobis
hy⁹. Saluator. ℟. Custodi. aꝰ.
ꝯple. Lucẽ tuã. ℣. Nũc di. ¶ In puri-
20. fi. b. marie ad ꝯpl'. sup ℣. añ.
Uirgo ℣bo ꝯcepit / ℣go ꝑmãsit
/ ℣go pepit regē oiꝫ regũ. ℣. Cũ
iuo. cꝓ. Tu i nobꝫ. hy⁹. Saluator.
℟. Custodi. aꝰ. Glificam⁹.
ꝯple. ℣. Nũc di. ¶ In visitacioē ⁊ as-
21. sũptioē eiusdē ad ꝯpl'. sup ℣. aꝰ.
Sctã maria ℣go itercede ꝓ toto
mũdo / q̄ genuisti regē orbꝫ.
℣. Cũ iuo. cꝓ. Tu i nobis. hy⁹.
Saluator. ℟. Custodi. aꝰ. Glifi-
ꝯple. cam⁹. ℣. Nũc di. ¶ In natiui.
22. eiusdē ad ꝯpl'. sup ℣. aꝰ. Beã mr̄
⁊ inupta ℣go gl'iosa regia mũ-
di itercede ꝓ nobis ad dñm. ℣.
Cũ iuo. cꝓ. Tu i no. hy⁹. Sal-
uator. ℟. Custodi. aꝰ. Glificam⁹
te dei gēitrix: q̄ ex te nat⁹ ē xp̄s
saluã oēs q̄ te glificãt. ℣. Nũc

Kyrie eleyson. iij. (dimit.
Xp̄e el'. iij. Kyrie el'. iij.

Predicta aꝰ. videlꝫ Glificam⁹. dr̄ oib⁹ festis: ⁊ ꝑ oc. btē marie Et i cõmẽo. eiusdē ꝑ totũ annũ nisi i aduē. ⁊ in annūciatioē: ⁊ i tpe pas. ¶ Sequūt̄ p̄ces. Pat nr̄. Aue maria. Et ne nos in. Sed libera. In pace in idipm Dormiam et requiescam.

Credo. Carnis resurrectionem. Et vitam eternam amen. Benedicamus patrem ⁊ filiũ cũ sancto spiritu. Laudem⁹ et superexaltemus eum in secula. Benedict⁹ es dñe i firmamēto celi. Et laudabilis ⁊ gloriosus et superexaltatus in secula. Benedicat ⁊ custodiat nos oipotens ⁊ misericors dñs. Amen. Cõfiteor. Misereatur. ⁊ Absolutionē. Et ad primã ⁊ ad cõple. ꝑ totũ annũ q̄n Confiteor dr̄: et dr̄ ꝓlatum vt vix audiat a choro hoc modo respiciēs ad altare. Cõfiteor deo: beate marie: oibus sctis. Uertens se ad choꝝ. ⁊ vobis: peccaui nimis: cogitatione / locutiõe / et opere / mea culpa. Respiciens ad altare. Precor sanctã mariã: oms sctos dei. Respiciēs ad choꝝ. Et vos orare ꝓ me. Chor⁹ respōdeat ad eũ inclı⁹. Misereat. Postea ꝓmo ad altare ꝯuersus. Confiteor. Deinde ad sacer. ꝯuersus vt ꝓmus sacerdos se habuit. Deinde dicat sacerdos ad chorũ. Misereat̄ vestri oipotēs deus et dimittat vobis oia pctā vrā: liberet vos ab oi malo: ꝯseruet ⁊ ꝯfirmet i bono ⁊ ad vitã ꝑducat eternã. Amen. Absolutionē et remissionem oim peccatorũ vestroꝝ / spaciũ vere penitētie / emēdationē vite / gratiam ⁊ consolationē sancti spūs: tribuat vobis omnipotēs ⁊ misericors dñs. Amē. Deus tu conuersus viuificabis nos. Et plebs tua letabit in te. Ostende nobis dñe miam tuā. Et salutare tuum da nobis. Vigilare domine nocte ista. Sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dñe. Miserere nr̄i. Fiat mia tua dñe super nos. Quēadmodū sperauim⁹ in te. Dñe deus virtutū cōuerte nos. Et osñde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū. Orem⁹. Hec p̄ces p̄dicte [illegible] p totū annū ad xpī. cū i fest. dupl. [illegible] Nō dicāt̄ nisi a cena dñi vsq3 ad oct. pasce. [illegible] p aduentū ⁊ a Dñe ne ī irā. vsq3 ad cenā dñi ⁊ a Deus oiz. vsq3 ad aduē. dñi: [illegible] post [illegible] Fiat mia [illegible] Exaudi dñe vocē meā q̄ clamaui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me. Sequit̄ ps. Miserere. [illegible] Gloria. Sicut erat. Sine nota. Et tunc [illegible] Kyrie el. vsq3 post [illegible] Confiteor. Misereat. ⁊ Absolutionē. [illegible] Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomē tuū. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. Et ostēde faciē tuā. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vo. Et cū. Oremus.

Illumina q̄s dñe deus tenebras nr̄as et totius noctis insidias tu a nobis repelle ꝓpici⁹. p do. in vnita. Dñs vob. Benedicam⁹. Hec or. p̄dicta cū [illegible] Custodi. dicant̄ ad cōple. p totū annū nisi a cena dñi vsq3 ad oct. pasce. Cū dic p annū post xpī. de die: ⁊ post oct. de die: p̄terq̄ i dupl. fest. Et p oct. corpis xpī: et visitacionis / assūpcionis / ⁊ nati. bte marie: et dedi. eccle / ⁊ nois iesu: ⁊ in die [illegible] ⁊ i vigi. nati. dñi: ⁊ ab hinc vsq3 ad iceptionē hys. Dñe ne ī irā. et a. iiij. fe. [illegible] pasce: vsq3 ad icept. hys. Deus oiz. dr̄ p pace ecclē: cū genuflexiōe sine nota iste ps.

Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas i celis.

Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorū suorum.

Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue: ita ocli nr̄i ad dñm deū nostrū: donec misereatur nostri.

Miserere nr̄i dñe miserere nr̄i: q2 multū repleti sumus despectiōe.

Q2 multū repleta est aīa nr̄a opprobriū abundantibus ⁊ despectio superbis. Gloria. Sine nota ps. Sequit̄ Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Deinde dicat sacer. executor officij i audientia sine nota. Et ne nos. Sed libe. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpter nomē tuū. Dñe de⁹ virtutū cōuerte nos. Et osñde faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Dñe exau. Et cla. Dñs vo. Et cū. Or.

Ecclesie tue dñe p̄ces placat⁹ admitte: vt destructis aduersitatibus ⁊ erroribus vniuersis: secura tibi seruiat libertate: ⁊ pacē tuā ꝓbis [illegible] tpib⁹. p xp̄m. His dictis [illegible] sacer [illegible] et vel clerici a [illegible] ꝓstratiōe osculātes formulas.

¶ Pſalmi penitentiales. Contra iram. Pſalmus.

Domine ne in furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ in ira tua coꝛripias me.

Miſerere mei domine quoniā infirmus ſuꝫ: ſana me domine quoniam cõturbata ſunt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſquequo.

Conuertere domine et eripe animam meam: ſaluum me fac ꝓpter miſericoꝛdiam tuam.

Quoniā nõ eſt i moꝛte q̄ memoꝛ ſit tui: i iferno aūt q̄s ꝯfitebit̄ tibi.

Laboꝛaui in gemitu meo lauabo per ſingulas noctes lectū meum: lachꝛymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbat⁹ ē a furoꝛe ocl's me⁹: inueteraui int̄ oēs iimicos meos.

Diſcedite a me oēs q̄ opamini iniquitatē: quoniā exaudiuit dominus vocē fletus mei.

Exaudiuit dn̄s deprecationē meā: dn̄s oꝛonē meā ſuſcepit.

Erubeſcāt ꝫ cõturbent̄ vehemēter oēs inimici mei: cõuertant̄ et erubeſcāt valde velociter. Gl'ia. ¶ Cõtra ſuꝑbiā pſ.

Beati quoꝛuꝫ remiſſe ſunt iniquitates: ꝫ quoꝛuꝫ tecta ſunt peccata.

Beatus vir cui nõ imputauit dominus peccatum: nec eſt in ſpiritu eius dolus.

Quoniā tacui inueterauerunt oſſa mea: dum clamarem tota die.

Quoniā die ac nocte grauata eſt ſuꝑ me man⁹ tua: ꝯuerſus ſum in erūna mea/ dū cõfigit̄ ſpina.

Delictū meū cognitū tibi feci: ꝫ iniuſticiā meā nõ abſcondi.

Dixi cõfitebor aduerſum me iniuſticiam meam domino: ꝫ tu remiſiſti ipietatē peccati mei.

Pꝛo hac oꝛabit ad te oīs ſanctus: in tempoꝛe opoꝛtuno.

Verūtñ in diluuio aq̄rū multarū: ad eū nõ appꝛorimabūt.

Tu es refugiū meū a tribulatione q̄ circūdedit me: exultatio mea erue me a circūdātib⁹ me.

Intellectū tibi dabo ꝫ inſtruā te in via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.

Nolite fieri ſicut equus et mulus: quibus nõ eſt intellectus.

In chamo et freno maxillas eoꝛum conſtringe: qui non appꝛorimant ad te.

Multa flagella pctōꝛis: ſperātem autē in dn̄o mīa circūdabit.

Letamini in dn̄o ꝫ exultate iuſti: ꝫ gl'iamini oēs recti coꝛde. Gl'ia pri. ¶ Contra gulā pſ.

Domine ne i furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ in ira tua coꝛripias me.

Quoniā ſagitte tue infixe ſūt mihi: et ꝯfirmaſti ſuꝑ me manū tuā.

Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: nõ eſt pax oſſib⁹ meis: a facie peccatoꝝ meoꝝ.

Quoniā iniq̄tates mee ſuꝑgreſſe ſunt caput meum: et ſicut onus graue grauate ſunt ſuper me.

Putruerūt ꝫ coꝛrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee.

Miſer fact⁹ ſum ꝫ curuatus ſum vſqꝫ in finē: tota die contriſtatus ingrediebar.

Quoniā lumbi mei ipleti ſūt illuſionib⁹: ꝫ nõ ē ſanitas i carne mea.

Afflict⁹ ſū ꝫ hūiliat⁹ ſū nimis:

rugiebā a gemitu cordis mei.
Domine ante te omne deſiderium meum: et gemit⁹ meus a te non eſt abſconditus.
Cor meū ꝯturbatū eſt: dereliquit me virt⁹ mea/ ⁊ lumē oculorū meorū/ ⁊ ipm nō eſt mecū.
Amici mei ⁊ proximi mei: adverſuʒ me appropinquerūt ⁊ ſteterūt.
Et qui iuxta me erāt delonge ſteterunt: et vim faciebant qui querebāt aīam meā.
Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
Ego autē tanq̄ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mut⁹ nō apiēs os ſuū.
Et factus ſuʒ ſicut homo non audiens: et non habēs in ore ſuo redargutiones.
Quoniā in te dñe ſperaui: tu exaudies me dñe deus meus.
Qꝛ dixi neq̄n ſupgaudeāt mihi inimici mei: et dū ꝯmouētur pedes mei ſup me magna locuti ſūt.
Qm̄ ego i flagella parat⁹ ſum: ⁊ dolor me⁹ i ꝯſpectu meo ſemp.
Quoniā iniq̄tatē meā annūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō meo.
Inimici autē mei viuūt ⁊ confirmati ſunt ſuper me: ⁊ multiplicati ſunt q̄ oderunt me iniq̄.
Qui retribuūt mala ꝓ bonis detrahebant mihi: quoniā ſequebar bonitatem.
Ne derelinquas me dñe deus meus: ne diſceſſeris a me.
Intēde in adiutoriū meū: dñe de⁹ ſalutꝭ mee. Gloria. ¶ Cōtra luxuriā ps. Miſerere mei de⁹ ſm magnā. ¶ Cōtra auariciā. ps.

Domine exaudi orōnē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat.
Non auertas faciem tuam a me: in quacūq; die tribulor/ inclina ad me aurem tuam.
In quacunq; die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: et oſſa mea ſicut cremium aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenum/ et aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum.
A voce gemitus mei: adheſit os meum carni mee.
Similis factus ſuʒ pellicano ſolitudinis: ⁊ factus ſum ſicut nicticorax in domicilio.
Vigilaui et factus ſum ſicut paſſer: ſolitarius in tecto.
Tota die exprobrabant mihi inimici mei: ⁊ qui laudabāt me aduerſum me iurabant.
Qꝛ cinerē tanq̄ panē māducabā: ⁊ pocū meū cū fletu miſcebā.
A facie ire idignatiōis tue: quia eleuans alliſiſti me.
Dies mei ſicut vmbra declinauerunt: et ego ſicut fenū arui.
Tu autē dñe ineternū permanes: et memoriale tuum in generatione et generationem.
Tu exurgēs miſereberꝭ ſyō: quia tempus miſerendi eius/ quia venit tempus.
Qm̄ placuerūt ſuis tuis lapides ei⁹: ⁊ terre ei⁹ miſerebunt.
Et timebūt gentes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges tre gl'iaʒ tuā.
Quia edificauit dñs ſyon: et videbitur in gloria ſua.
Reſpexit i orationē humiliū: et non ſpreuit precem eorum.
Scribātur hec in generatione altera: ⁊ populus qui creabitur

laudabit dominum.

Quia ꝓſpexit de excelſo ſctō ſuo: dñs de celo in terram aſpexit.

Ut audiret gemit⁹ cōpeditorꝝ: vt ſolueret filios interēptorū.

Ut annūciēt i ſyō nomē dñi: et laudem eius in hieruſalem.

In ꝯueniēdo populos in vnū: et reges vt ſeruiant domino.

Reſpondit ei in via virtutis ſue: paucitatem dierum meorū nuncia mihi.

Ne reuoces me i dimidio dierum meorum: in generatione ⁊ generationem anni tui.

Initio tu dñe terrā fundaſti: ⁊ opera manuū tuarꝝ ſunt celi.

Ipſi peribunt tu autem ꝑmanes: et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent.

Et ſicut opertorium mutabis eos ⁊ mutabūtur: tu autē idem ipſe es / ⁊ anni tui nō deficient.

Filij ſeruorꝝ tuorum habitabūt: ⁊ ſemē eorꝝ i ſeclꝫ diriget᷑.

Gloria. ¶ Cōtra inuidiā ps. De ꝓfundis cla. require ſupra.

¶ Contra accidiam. Pſalm⁹.

Domine exaudi orationeꝫ meā / auribus ꝑcipe obſecrationē meam: in veritate tua exaudi me in tua iuſticia.

Et nō intres in iudiciū cū ſeruo tuo: qꝛ non iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens.

Quia perſecutus eſt inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus / in me turbatum eſt cor meum.

Memor fui dierū antiquorꝝ meditat⁹ ſum i oīb⁹ opib⁹ tuis: in factis manuū tuarū meditabar.

Expādi man⁹ meas ad te aīa mea: ſicut terra ſine aqua tibi.

Velociter exaudi me dñe: defecit ſpiritus meus.

Nō auertas faciē tuā a me: ⁊ ſimilis ero deſcēdētib⁹ in lacū.

Auditam fac mihi mane miſericordiā tuā: qꝛ in te ſperaui.

Notā fac mihi viā i qua ābulē: qꝛ ad te leuaui animā meā.

Eripe me de inimicis meis dñe ad te cōfugi / doce me facere voluntatē tuā: qꝛ deus me⁹ es tu.

Spūs tu⁹ bon⁹ deducet me in terrā rectā: ꝓpť nomē tuū dñe viuificabis me i equitate tua.

Educes de tribulatione aīam meā: ⁊ in miſericordia tua diſperdes omnes inimicos meos.

Et ꝑdes oēs q̄ tribulāt aīam meā: qm̄ ego ſeruus tuus ſum.

Gloria. Aña. Ne reminiſcaris dñe delicta nr̄a vel parētū nr̄orꝝ: neq̧ vindictā ſumas de pctīs nr̄is.

Nō dr̄ vlterius qn̄ dr̄ i choro.

Parce dñe parce ppl'o tuo: quē redemiſti ꝓcioſo ſanguine tuo: ne ieternū iraſcaris nobis: et ne des hereditatē tuā in ꝑditionē: ne ieternū obliuiſcaris nobis.

¶ Notādū qꝫ oī feriali die per totā .xl. dr̄ letania ſicut i .ij. fer. vſq̧ ad ordinē martyrū. Propici⁹ eſto. vſq̧ ad finē. Et qn̄ ſacerdos dicit de letania: chorus idē repetat plene et itegre vſq̧ ad prolatione. Ut pacē nobis dones. Tunc rñdeat chor⁹. Te rogamus audi nos. ⁊c: ⁊ ſic de ſingulis vſq̧ ad Fili dei. Te rogamus audi nos. Tunc rñdeat chor⁹ idē: ⁊ ſic de ſingulis vſqȝ ad Kyrie eleyſon Xp̄e el. Kyrie el. ¶ Feria ſecunda Letania.

Kyrie eleyſon. Xp̄e eleyſō. Chriſte audi nos.
Pat' de cel' de⁹: Miſerē nobis.
Fili redemptoꝛ mundi deus: Miſerere nobis.
Spūs ſctē de⁹: Miſerē nobis.
Sancta trinitas vnus deus: Miſerere nobis.
Sancta maria: Oꝛa ꝑ nobis.
Sancta dei genitrix oꝛa.
Sancta virgo virginū oꝛa.
Sancte michael oꝛa.
Sancte gabriel oꝛa.
Sancte raphael oꝛa.
Omnes ſancti angeli et archāgeli dei: Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti beatoꝛum ſpirituum oꝛdines. Oꝛate ꝑ nobis.
Sācte iohānes baptiſta oꝛa.
Oēs ſcti p̄triarche ⁊ pphē. oꝛ.
Sancte petre oꝛa.
Sancte paule oꝛa.
Sancte andꝛea oꝛa.
Sancte iohannes oꝛa.
Sancte iacobe oꝛa.
Sancte thoma oꝛa.
Sancte philippe oꝛa.
Sancte iacobe oꝛa.
Sancte mathee oꝛa.
Sancte bartholomee oꝛa.
Sancte ſymon oꝛa.
Sancte thadee oꝛa.
Sancte mathia oꝛa.
Sancte barnaba oꝛa.
Sancte marce oꝛa.
Sancte luca oꝛa.
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euāgeliſte: Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti diſcipuli dn̄i et innocentes: Oꝛate pꝛo nobis.

hucuſqȝ dȝ ī ſingulis letanijs ꝛ.
¶ Feria ſcđa ī quadrageſima.
Sancte ſtephane oꝛa.
Sancte line oꝛa.
Sancte clete oꝛa.
Sancte clemens oꝛa.
Sancte fabiane oꝛa.
Sancte ſebaſtiane oꝛa.
Sancte coſma oꝛa.
Sancte damiane oꝛa.
Sancte pꝛime oꝛa.
Sancte feliciane oꝛa.
Sancte dionyſi cū ſocijs tuis Oꝛa pꝛo nobis.
Sancte victoꝛ cū ſo. tuis oꝛa.
Omnes ſācti martyꝛes oꝛat.
Sancte ſilueſter oꝛa.
Sancte leo oꝛa.
Sancte hieronyme oꝛa.
Sancte auguſtine oꝛa.
Sancte yſidoꝛe oꝛa.
Sancte iuliane oꝛa.
Sancte gildarde oꝛa.
Sancte medarde oꝛa.
Sancte albine oꝛa.
Sancte euſebi oꝛa.
Sancte ſwithine oꝛa.
Sancte birine oꝛa.
Omnes ſancti ⁊ feſſoꝛes oꝛat.
Omnes ſancti monachi ⁊ heremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sācta maria magdalene oꝛa.
Sancta maria egyptiaca oꝛa.
Sancta margareta oꝛa.
Sancta ſcolaſtica oꝛa.
Sancta petronilla oꝛa.
Sancta genoueſa oꝛa.
Sancta pꝛaxedis oꝛa.
Sancta ſotheris oꝛa.
Sancta pꝛiſca oꝛa.
Sancta tecla oꝛa.
Sancta affra oꝛa.
Sancta editha oꝛa.

Omnes ſancte virgines orate ꝓ.
Omnes ſancti Orate ꝓ nobis
Propiciꝰ eſto: p̄ce nobis dñe.
Ab oi malo. Libera nos dñe.
Ab inſidijs diaboli. Li.n.dñe.
A dānatione perpetua. Libe.
Ab imminentibus peccatorū noſtroꝝ periculis.libe.nos do.
Ab infeſtationibꝰ demonum. Libera nos domine.
A ſpiritu fornicationis. libe.
Ab appetitu inanis glorie. Libera nos domine.
Ab omni immundicia mentis et corporis.libera nos domine.
Ab ira et odio et omni mala voluntate.libera nos domine.
Ab immundis cogitationibꝰ Libera nos domine.
A cecitate cordis . li.nos dñe.
A fulgure et tempeſtate. libe.
A ſubitanea et ip̄rouiſa morte Libera nos domine.
Per myſterium ſancte incarnationis tue. Libera nos dñe.
Per natiuitatē tuam . libera.
Per ſctām circūciſionē tuam. Libera nos domine.
Per baptiſmū tuum. Libera.
Per ieiuniū tuū.libe.nos dñe
Per crucem ⁊ paſſionē tuam. Libera nos domine.
Per p̄cioſam mortē tuam. Libera nos domine.
Per glorioſam reſurrectionē tuam. Libera nos domine.
Per admirabilē aſcenſionem tuam. Libera nos domine.
Per graciam ſancti ſpūs paraclyti. Libera nos domine.
In hora mortis: ſuccurre nobis domine.
In die iudicij:libera nos dñe
Pctōres:te rogamꝰ audi nos
Ut pacē nobꝫ dones: te roga.
Ut miſericordia et pietas tua nos cuſtodiat:te rogamꝰ audi.
Ut eccleſiā tuam regere et defenſare digneris.te rogamus.
Ut dōnū apl̄icū ⁊ omnes gradus eccleſie in ſancta religione ꝯſeruare digneꝫ. Te rogamꝰ.
Ut epōs et abbates nr̄os: in ſctā religiōe conſeruare digneris. Te rogamus audi nos.
Ut regi nr̄o et p̄ricipibꝰ nr̄is pacē ⁊ verā concordiā atqꝫ victoriam donare digneris.te ro.
Ut congregationes oim ſanctorum in tuo ſeruitio cōſeruare digneris. Te rogamꝰ audi nos
Ut cunctū pplm xp̄ianū p̄cioſo ſanguine tuo redemptū conſeruare digneꝫ.te rog.au.nos.
Ut oibus benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas. Te rogamus audi nos.
Ut aīas noſtras ⁊ parētū noſtrorū ab eterna dānatione eripias. Te rogamus audi nos.
Ut fructus terre dare et cōſeruare digneꝫ. Te rog.au.nos.
Ut oculos miſericordie tue ſuper nos reducere digneris.te r.
Ut obſequium ſeruitutis noſtre rationabile facias. te rog.
Ut mētes noſtras ad celeſtia deſideria erigas. Te roga.au.
Ut miſerias pauperum et captiuorum intueri ⁊ releuare digneris. Te rogamꝰ audi nos.
Ut oibus fidelibus defunctis requiem eternam dones.te ro.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi nos.
Fili dei. Te rogamꝰ audi nos

Agnus dei/qui tollis peccata mundi. Exaudi nos domine.
Agnus dei/qui tollis peccata mundi. Parce nobis domine.
Agnus dei/qui tollis peccata mundi. Miſerere nobis.
Kyrie eleiſon.
Chriſte eleiſon.
Kyrie eleiſon. Pater noſter.
Et ne nos inducas in tentationem.
Sed libera nos a malo.
Oſtēde nobis dn̄e miſericordiā tuā.
Et ſalutare tuum da nobis.
Et veniat ſuper nos mīa tua dn̄e.
Salutare tuum ſcd̄m eloquium tuū.
Peccauimus cum patrib⁹ noſtris.
Iniuſte egimus/iniquitatē fecimus.
Domine non ſecundum peccata noſtra facias nobis.
Neq; ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis.
Oremus pro omni gradu eccleſie.
Sacerdotes tui induantur iuſtitiam/ et ſancti tui exultent.
Pro fratribus et ſororibus noſtris.
Saluos fac ſeruos tuos et ancillas tuas/deus meus ſperantes in te.
Pro cuncto populo chriſtiano.
Saluum fac populum tuum dn̄e/⁊ benedic hereditati tue: et rege eos et extolle illos vſq; in eternum.
Domine fiat pax in virtute tua.
Et abundantia in turribus tuis.
Anime famulorum famularūq; tuarum requieſcant in pace. Amen.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te veniat.
Dominus vobiſcum.
Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Deus cui propriū eſt miſereri ſemꝑ ⁊ parcere ſuſcipe deprecationem noſtram: vt quos delictorū catena conſtringit/miſeratio tue pietatis abſoluat. Per xp̄m do. Oremus.

Omn̄ps ſempiterne de⁹ qui facis mirabilia magna ſolus: pretēde ſuꝑ famulos tuos pōtifices et ſuper cunctas congregationes illis cōmiſſas ſpiritum gratie ſalutaris: et vt in veritate tibi complaceant/ perpetuum eis rorem tue benedictionis infunde. Oratio.

Deus qui charitatis dona per gratiam ſancti ſpūs tuoꝝ cordibus fideliū infundis: da famulis ⁊ famulab⁹ tuis fratribus et ſororibus noſtris pro quibus tuam deprecamur clementiam ſalutem mentis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligāt/ et que tibi placita ſunt tota dilectione perficiant. Oratio.

Deus a quo ſancta deſideria recta conſilia et iuſta ſunt opera/da ſeruis tuis illam quā mundus dare nō poteſt pacem: vt ⁊ corda noſtra mādatis tuis dedita/⁊ hoſtiū ſublata formidine tempora ſint tua protectione tranquilla. Oratio.

Ineffabilē miſericordiā tuā nobis queſumus dn̄e clemēter oſtēde: vt ſimul nos ⁊ a peccatis omnibus exuas/ et a penis quas pro his meremur benignus eripias. Oratio.

Fidelium deus omniū conditor et redēptor/animabus omniū fideliū defunctorū remiſſionem cunctorum tribue peccatoꝝ: vt indulgentiā quā ſemꝑ optauerūt/piis ſupplicationſibus conſequantur. Orõ.

Pietate tua queſum⁹ dñe noſtrorum ſolue vincula omniũ delictorũ: ⁊ intercedente beata ⁊ glĩoſa ſemperqꝫ virgine dei genitrice maria cum omnibus ſanctis/ nos famulos tuos ⁊ omnẽ populũ catholicũ in oĩ ſanctitate cuſtodi: oẽſqꝫ cõſanguinitate ac familiaritate vel confeſſione nobis iunctos/ ſeu oẽs chriſtianos a vitijs purga/ virtutib⁹ illuſtra. Pacem ⁊ ſalutẽ nobis tribue/ hoſtes viſibiles ⁊ inuiſibiles remoue/ peſtem repelle/ amicis ⁊ inimicis noſtris charitatẽ largire/ ⁊ omnibus fidelibus viuis ac defunctis in terra viuentium vitã et requiem eternam cõcede. Per eundem chriſtum dominum noſtrum. Amẽ. ¶ Feria tertia in quadrageſima ora martyr. ⁊c.

Sancte thoma or
Sancte ſixte or
Sancte corneli or
Sancte cypriane or
Sancte iohannes or
Sancte paule or
Sancte marcelline or
Sancte petre or
Sancte vite or
Sancte modeſte or
Sancte adriane or
Sancte nigaſi cum ſocijs tuis Ora pro nobis.
Sancte euſtachi cũ ſocijs tuis Ora pro nobis.
Oẽs ſancti martyres. Orate.
Sancte gregori or
Sancte auguſtine or
Sancte ambroſi or
Sancte remigi or
Sancte donatiane or
Sancte eligi or
Sancte audomare or
Sancte ſulpiti or
Sancte paterne or
Sancte patrici or
Sancte dunſtane or
Sancte grimbalde or
Oẽs ſancti cõfeſſores. Orate.
Omnes ſancti monachi et eremite. Orate pro no.
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta columba or
Sancta chriſtina or
Sancta eulalia or
Sancta eufemia or
Sancta eugenia or
Sancta gertrudis or
Sancta ragenfledis or
Sancta batildis or
Sancta anaſtaſia or
Sancta etheldreda or
Oẽs ſancte virgines. Orate.
Omnes ſancti. Orate pro.
Propiti⁹ eſto. Parce no. dñe.
Ab oĩ malo. Libera nos dñe.
Ab inſidijs diaboli. Libera.
A damnatione perpetua. Libera nos domine.
Ab imminentibus peccatorũ noſtrorum periculis. Libera nos domine. ⁊c. vt ſupra.

¶ Feria quarta in .xl.

Sancte laurenti or
Sancte tyburti or
Sancte valeriane or
Sancte prothe or
Sancte hyacinthe or
Sancte abdon or
Sancte ſennes or

Sancte timothee oꝛ
Sancte apollinaris oꝛ
Sancte ſaturnine oꝛ
Sancte maurici cū ſocijs tuis
Oꝛa pꝛo nobis.
Sancte gereon cū ſocijs tuis
Oꝛa pꝛo nobis.
Oēs ſancti martyꝛes. Oꝛate.
Sancte hilari oꝛ
Sancte martine oꝛ
Sancte brici oꝛ
Sancte amande oꝛ
Sancte vedaſte oꝛ
Sancte germane oꝛ
Sancte auſberte oꝛ
Sancte vvlfranne oꝛ
Sancte arnulphe oꝛ
Sancte ſiluine oꝛ
Sancte taurine oꝛ
Sancte cuthberte oꝛ
Omnes ſancti cōfeſſoꝛes. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti monachi et eremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta agatha oꝛ
Sancta ſuſanna oꝛ
Sancta brigida oꝛ
Sancta barbara oꝛ
Sancta marina oꝛ
Sancta martina oꝛ
Sancta felicula oꝛ
Sancta iulitta oꝛ
Sancta pientia oꝛ
Sancta fides oꝛ
Sancta ſpes oꝛ
Sancta charitas oꝛ
Omnes ſancte virgines. Oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti. Oꝛate pꝛo no.
Propiti⁹ eſto. Parce no. dñe.
Ab omni malo. Libera nos domine. cetera vt ſupra.

¶ Feria quinta in .xl.
Sancte vincenti oꝛ
Sancte geruaſi oꝛ
Sancte prothaſi oꝛ
Sancte timothee oꝛ
Sancte ſymphoꝛiane oꝛ
Sancte feliciſſime oꝛ
Sancte agapite oꝛ
Sancte albane oꝛ
Sancte goꝛgoni oꝛ
Sancte achillee oꝛ
Sancte hippolyte cum ſocijs tuis Oꝛa pꝛo nobis.
Sancte luciane cū ſocijs tuis
Oꝛa pꝛo nobis.
Oēs ſancti martyꝛes. Oꝛate.
Sancte nicolae oꝛ
Sancte audoene oꝛ
Sancte romane oꝛ
Sancte laude oꝛ
Sancte machute oꝛ
Sancte ſanſon oꝛ
Sancte placide oꝛ
Sancte columbane oꝛ
Sancte antoni oꝛ
Sancte machari oꝛ
Sancte richarde oꝛ
Sancte ethelvvolde oꝛ
Oēs ſancti cōfeſſoꝛes. Oꝛate.
Omnes ſancti monachi ꝛ eremite. Oꝛate pꝛo no.
Sancta cecilia oꝛ
Sancta fides oꝛ
Sancta auſtreberta oꝛ
Sancta emerentiana oꝛ
Sancta potentiana oꝛ
Sancta oppoꝛtuna oꝛ
Sancta ſophia oꝛ
Sancta iuliana oꝛ
Sancta beatrix oꝛ
Sancta creſcentia oꝛ
Sancta vvalburgis oꝛ

Sancta ermenildis oꝛ
Oēs ſancte virgines. Oꝛate.
Omnes ſancti. Oꝛate pꝛo no.
Pꝛopitiꝰ eſto. Parce no. dñe.
Ab oi malo. Libera. ꝛc. vt ſ.

¶ Feria ſexta in .xl.

Sancte quintine oꝛ
Sancte chꝛiſtofoꝛe oꝛ
Sancte lamberte oꝛ
Sancte geoꝛgi oꝛ
Sancte marcelle oꝛ
Sancte theodoꝛe oꝛ
Sancte valentine oꝛ
Sancte chryſogone oꝛ
Sancte felix oꝛ
Sancte adaucte oꝛ
Sancte bonifaci cum ſocijs tuis. Oꝛa pꝛo nobis.
Sctē kyliane cū ſocijs tuis oꝛ
Oēs ſancti martyꝛes. Oꝛate.
Sancte benedicte oꝛ
Sancte maure oꝛ
Sancte maiole oꝛ
Sancte egidi oꝛ
Sancte vvandꝛegiſille oꝛ
Sancte vvolmare oꝛ
Sancte philiberte oꝛ
Sancte bertine oꝛ
Sancte vvinnoce oꝛ
Sancte iudoce oꝛ
Sancte petroce oꝛ
Sancte botulphe oꝛ
Oēs ſancti cōfeſſoꝛes. Oꝛate.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta lucia oꝛ
Sancta katherina oꝛ
Sancta ſabina oꝛ
Sancta iuſtina oꝛ
Sancta eufraſia oꝛ
Sancta fauſta oꝛ
Sancta monegundis oꝛ
Sancta aldegundis oꝛ
Sancta radegundis oꝛ
Sancta pientia oꝛ
Sancta benigna oꝛ
Sancta vvalburgis oꝛ
Omnes ſctē virgines. Oꝛate.
Omnes ſancti. Oꝛate pꝛo no.
Pꝛopitiꝰ eſto. Parce no. dñe.
Ab omni malo. Libera nos domine. et cetera vt ſupꝛa.

¶ Sabbato in .xl.

Sancte calixte oꝛ
Sancte vꝛbane oꝛ
Sancte magne oꝛ
Sancte menna oꝛ
Sancte rufe oꝛ
Sancte valeri oꝛ
Sancte pꝛoceſſe oꝛ
Sancte martiniane oꝛ
Sancte marce oꝛ
Sancte marcelliane oꝛ
Sancte goꝛdiane cum ſocijs tuis. Oꝛa pꝛo nobis.
Sancte pancrati cum ſocijs tuis. Oꝛa pꝛo nobis.
Oēs ſancti martyꝛes. Oꝛate.
Sancte aldelme oꝛ
Sancte aniane oꝛ
Sancte euurci oꝛ
Sancte baſili oꝛ
Sancte maurili oꝛ
Sancte germane oꝛ
Sancte auſberte oꝛ
Sancte mammerte oꝛ
Sancte vvilbꝛoꝛde oꝛ
Sancte leonarde oꝛ
Sancte athanaſi oꝛ
Sancte oſvvalde oꝛ
Oēs ſancti cōfeſſoꝛes. Oꝛate.
Omnes ſancti monachi ⁊ eremite. Oꝛate pꝛo nobis.
Sancta agnes oꝛ

Sancta benedicta oꝛ.
Sancta martha oꝛ.
Sancta helena oꝛ.
Sancta euprepia oꝛ.
Sancta candida oꝛ.
Sancta baſiliſſa oꝛ.
Sancta balbina oꝛ.
Sancta vrſula oꝛ.
Sancta victoria oꝛ.
Sancta corona oꝛ.
Sancta ſexburgis oꝛ.
Oēs ſancte virgines. Orate.
Omnes ſancti. Orate pro no.
Propitius eſto. Parce nobis domine. et cetera vt ſupra.

¶ Finit Pſalterium ad vſum Sar.

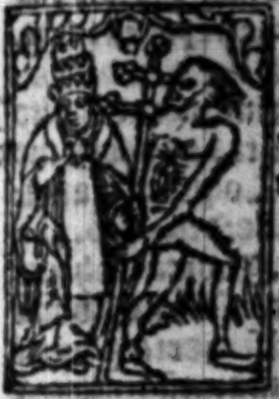

¶ In vigiliis mortuoꝝ. Ad veſperas. añ. Placebo dño in regione viuoꝝ. ps. Dilexi qm. Dicit' pſalmus iſte ſz Placebo. nõ pſallat': ſz ſtatim loco ei' añ. canat' ſcdm vſum Sar. añ. Heu me quia incolatus meus prolongatus eſt. ps. Ad dñm cum tri. añ. Dñs cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animã tuam dominus. ps. Leuaui. añ. Si iniquitates obſeruaueris dñe: domine quis ſuſtinebit? ps. De pfundis. añ. Opera manuũ tuarũ dñe ne deſpicias. ps. Cõfitebor. ℣. A porta inferi. añ. Audiui vocem de celo dicentem: beati mortui qui in dño moriuntur. ps. Magt. Kyrie eleiſon. Xpe eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. Aue maria. Deinde ſine pronunciatiõe. Et ne nos. dicat' ps. Lauda anima mea do. Finito ps dicat executor officij ℣. Requiem eternam dona eis dñe. Et lux perpe. A porta inferi. Erue dñe. Credo videre bona dñi. In terra viuentium. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Pro corpore pñti quandocunq; fuerit ſz iſta oratio, tam ad Placebo, q ad Dirige. Oratio.

Deus cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere, te ſupplices deprecamur p anima famuli tui vel famule tue quã hodie de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: vt nõ tradas eam in manus inimici: nec obliuiſcaris in finem: ſed iubeas illã ab angelis ſanctis ſuſcipi, atq; ad regionem viuorum perduci: et q2 in te ſperauit & credidit, ſanctorum tuorũ mereatur ſocietate letari. Per. In die tricennali pro quocunq; fuerit dicitur iſta oratio ad Placebo. Oratio.

Deus cui propriũ eſt miſereri ſemp & parcere: ppitiare anime famuli tui vel famule tue: & omnia eius peccata dimitte: vt mortis vinculis abſolutus vel abſoluta tranſire mereat' ad vitã. Per. In anniuerſario de quocũq; fuerit dicitur iſta oõ ad Placebo. Oratio.

Deus indulgentiarũ dñe: da anime famuli tui vel famule tue (cui' anniuerſariũ depoſitionis diem cõmemoramus) refrigerij ſedem, quietis beatitudinem, luminis claritatem. Pro cũctis defunctis dicitur ista orõ ad Placebo. Orõ.

Deus q̃ inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pōtificali fecisti dignitate cēseri: presta q̄s vt quorū vicem ad horam gerebāt in terris / eorū perpetuo cōsortio letent᷑ in celis. Pro fr̄ibus ⁊ sororibus dicitur ista orõ ad Placebo. Orõ.

Deus venie largitor ⁊ humane salutis auctor / q̄s clementiam tuā: vt nostrarū congregationū fratres et sorores qui ex hoc sc̄lo trāsierūt: intercedēte beata maria semper virgine / ⁊ beato michaele archangelo cū oībus sctīs: ad ꝑpetue beatitudinis cōsortiū ꝑuenire ꝯcedas. Orõ gñal ad Placebo.

Fidelium deus oīm cōditor ⁊ redēptor / aīab⁹ oīm fideliū defunctorū remissionē cunctorū tribue pctōꝝ: vt indulgentiā quā semꝑ optauerunt / pijs supplicationib⁹ cōsequantur. Qui cū deo pr̄e ⁊ spū sctō viuis ⁊ regnas de⁹. Per oīa secula seculoꝝ. Amen. Nō dicat᷑ Dn̄s vobiscū. neq̄ Requiescant in pace. q̄ȝ imediate sequit᷑ Dirige.

¶ Ad matu. An. Dirige dn̄e de⁹ meus in conspectu tuo viā meā. Ps. Verba. An. Cōuertere dn̄e ⁊ eripe aīam meam: q̄m non est in morte qui memor sit tui. Ps. Dn̄e ne. j. an. Ne qñ rapiat vt leo aīam meā: dū non est qui redimat neq̄ qui saluū faciat. Ps. Dn̄e deus me⁹. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e aīas eoꝝ. Pater no. Et ne nos. Nō dicat᷑ Jube. Lectō. j.

Job. vij. Parce mihi dn̄e: nihil enī sūt dies mei. Quid est homo quia magnificas eū: aut quid apponis erga eū cor tuū? Visitas eū diluculo: et subito ꝓbas illum. Vsq̄quo nō parcis mihi: nec dimittis me vt glutiā saliuam meā? Peccaui. Quid faciam tibi o custos hoīm? Quare posuisti me cōtrariū tibi: et fact⁹ sum mihimetipsi grauis? Cur nō tollis pctm̄ meū: ⁊ quare non aufers iniquitatē meā? Ecce nūc in puluere dormio: ⁊ si mane me q̄sieris nō subsistā. Non dicat᷑ Tu autē. ℟. Credo q̄ redēptor me⁹ viuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrectur⁹ sū. Et in carne mea videbo deū saluatorē meum. ℣. Quem visurus sum ego ipse ⁊ nō alius: et oculi mei conspecturi sunt. Et in carne. Lectio secunda.

Job. x. Tedet animam meā vite mee: dimittā aduersū me eloquiū meū. Loquar in amaritudine aīe mee: dicā deo. Noli me ꝯdēnare. Indica mihi cur me ita iudices. Nūquid bonū tibi videt᷑ si calūnieris ⁊ opprimas me opus manuū tuarū: ⁊ consiliū impioꝝ adiuues? Nūquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt hō ⁊ tu vides? Numquid sicut dies hoīs dies tui: et anni tui sicut hūana sunt tēpora? Job. xiij. Vt q̄ras iniquitatē meā / ⁊ pctm̄ meū scruteris: ⁊ scias q̄ nihil impiū fecerim. Cū sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarū resuscitasti a monumēto fetidū: Tu eis dn̄e dona requiem et locū indulgētie. ℣. Qui ventur⁹ es iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ seculum per ignem. Tu eis dn̄e do. Lectō. iij.

b. Manus tue fecerunt me: ⁊ plaſmauerunt me totum in circuitu: ⁊ ſic repente precipitas me? Memento (queſo) ꝙ ſicut lutũ feceris me: ⁊ in puluerem reduces me. Nõne ſicut lac mulſiſti me: et ſicut caſeum me coagulaſti? Pelle ⁊ carnibus veſtiſti me: oſſibus et neruis cõpegiſti me. Vitam et miſericordiam tribuiſti mihi: ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſpiritum meum. ℟. Domine quãdo veneris iudicare terram: vbi me abſcondam a vultu ire tue? Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commiſſa mea paueſco et ante te erubeſco: dum veneris iudicare noli me condemnare. Quia peccaui. ¶ Sciendũ eſt ꝙ quãdo corpus abeſt preſens cuiuſcunqʒ fuerit et in anniuerſariis epiſcoporum tantũ / repetantur. iij. vj. ⁊ ix. ℟. ¶ In .ij. noctur. añã. In loco paſcue ibi me collocauit. Ps. Dominus regit. Añ. Delicta iuuentutis mee ⁊ ignorãtias meas ne memineris domine. Ps. Ad te domine leuaui. Añ. Credo videre bona domini in terra viuentium. Ps. Dñs illuminatio. ℣. In memoria eterna erit iuſtus. ℟. Ab auditione mala nõ timebit. L. iiij.

Job. xiij. Quantas habeo iniquitates et peccata: ſcelera mea atqʒ delicta oſtende mihi. Cur faciem tuam abſcondis: et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium quod vento rapitur oſtendis potentiã tuam: ⁊ ſtipulam ſiccam perſequeris. Scribis enim contra me amaritudines: et cõſumere me vis peccatis adoleſcentie mee. Poſuiſti in neruo pedeʒ meũ / ⁊ obſeruaſti oẽs ſemitas meas: ⁊ veſtigia pedum meorũ conſideraſti. Qui quaſi putredo cõſumendus ſum: ⁊ quaſi veſtimentum quod comeditur a tinea. ℟. Hei mihi dñe quia peccaui nimis in vita mea: quid faciam miſer? vbi fugiã niſi ad te deus meus? miſerere mei. Dum veneris in nouiſſimo die. ℣. Anima mea turbata eſt valde, ſed tu dñe ſuccurre ei. Dum veneris. Lectio .v.

Job xiiij. Homo natus de muliere / breui viuẽs tẽpore: repletur multis miſeriis. Qui quaſi flos egreditur ⁊ cõteritur / ⁊ fugit velut vmbra: ⁊ nũꝙ in eodem ſtatu ꝑmanet. Et dignũ ducis ſuper huiuſcemodi aperire oculos tuos: ⁊ adducere eũ tecũ in iudicium? Quis põt facere mundum de immũdo cõceptũ ſemine? Nonne tu q̃ ſolus es? Breues dies hominis ſunt: numerus menſium eius apud te eſt. Conſtituiſti terminos eius: q̃ preteriri nõ poterũt. Recede ergo paululum ab eo vt quieſcat: donec optata veniat (⁊ ſicut mercenarij) dies eius. ℟. Ne recorderis peccata mea dñe. Dũ veneris iudicare ſeculũ ꝑ ignẽ. ℣. Dirige dñe deus meus in cõſpectu tuo viã meã. Dum.

Lectiõ .vj.

Job xiiij. Quis mihi hoc tribuat vt in inferno protegas me: ⁊ abſcondas me donec pertranſeat furor tuus: et cõſtituas mihi tempus in quo recorderis mei? Putas ne mortuus homo ruſſum viuat? Cunctis diebus quibus nunc mili to: expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me: et ego reſpondebo tibi. Operi manuū tuarū poꝛriges dexteram. Tu quidem greſſus meos dinumeraſti: ſed parce peccatis meis. ℟. Dñe ſcd̄m actum meum noli me iudicare: nichil dignum in cõſpectu tuo egi. Ideo deprecoꝛ maieſtatē tuā: vt tu deus deleas iniquitatem meā. ℣. Amplius laua me domine ab iniuſticia mea: et a delicto meo munda me: quia tibi ſoli peccaui. Ideo dep̄.

In .iij. noctur. an. Cõplaceat tibi dñe vt eripias me: dñe ad adiuuādum me reſpice. ps. Expectās. an. Sana dñe animā meam: qꝛ peccaui tibi. ps. Beatꝰ qui intelli. an. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuum: quando veniam et apparebo ante faciē dñi? ps. Quemadmodū. ℣. Requiē eter. Lcō .vij.

Job xvij. Spiritus meus attenuabitur/ dies mei bꝛeuiabuntur: et ſolum michi ſupereſt ſepulchꝛum. Non peccaui: et in amaritudinibus moꝛatur oculus meus. Libera me dñe/ et pone me iuxta te: et cuiuſuis manus pugnet contra me. Dies mei tranſierunt: cogitationes mee diſſipate ſunt/ toꝛquentes coꝛ meū. Noctē verterunt in diē: et rurſum poſt tenebꝛas ſpero lucē. Si ſuſtinuero/ infernꝰ domus mea eſt: ⁊ in tenebꝛis ſtraui lectulū meū. Putredini dixi. Pater meꝰ es: mater mea ⁊ ſoroꝛ mea vermibꝰ. Vbi eſt ergo nūc p̄ſtolatio mea ⁊ patiētia mea? Tu es dñe deus meꝰ. ℟. Peccātem me quotidie et non penitentem/ timoꝛ moꝛtis conturbat me. Quia in inferno nulla eſt redemptio: miſerere mei deꝰ ⁊ ſalua me. ℣. Deꝰ in nomine tuo ſaluū me fac dñe: ⁊ in v̄tute tua libera me. Qꝛ. Lec. viij.

Pelli mee conſumptis carnibus adheſit os meū: ⁊ derelicta ſunt tantūmodo labia circa dentes meos. Miſeremini mei miſeremini mei/ ſaltem vos amici mei: qꝛ manꝰ dñi tetigit me. Quare perſequimini me ſicut deꝰ: ⁊ carnibꝰ meis ſaturamini? Quis michi tribuat vt ſcribantur ſermones mei? Quis michi det vt exarētur in libꝛo ſtylo ferreo: aut plūbi lamina: vel celte ſculpātur in ſilice? Scio enī ꝙ redēptoꝛ meꝰ viuit: ⁊ in nouiſſimo die de terra ſurrecturꝰ ſum. Et rurſum circūdaboꝛ pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deū ſaluatoꝛē meū. Quē viſurꝰ ſum ego ipſe: ⁊ oculi mei conſpecturi ſunt: et non aliꝰ. Repoſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. ℟. Requiem eternā dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Qui lazarū reſuſcitaſti a monumento fetidum: tu eis domine dona requiem. Et lux. Lectio nona. Job xix.

Quare de vulua eduxiſti me? Qui vtinā conſumptus eſſem: ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi nõ eſſem: de vtero trāſlatꝰ ad tumulū. Nūquid nõ paucitas dierū meoꝛū finietur bꝛeui? Dimitte ergo me vt plangā paululū doloꝛē meū: anteꝙ̄ vadā ⁊ non reuertar ad terrā tenebꝛoſam/ ⁊ opertā moꝛtis caligine. Terrā miſerie et Job x.

tenebꝛarũ: vbi vmbꝛa moꝛtis ⁊ nullus oꝛdo ſed ſempiternꝰ hoꝛroꝛ inhabitat. ℟. Libera me dñe de moꝛte eterna in die illa tremenda. Qñ celi mouendi ſunt ⁊ terra. Dũ veneris iudicare ſeculũ per ignem. ℣. Dies illa dies ire, calamitatis ⁊ miſerie: dies magna ⁊ amara valde. Qñ celi. ℣. Quid ergo miſerrimꝰ quid dicam vel quid faciam dum nil boni perferã ante tantũ iudicẽ? Dũ vene. ℣. Nũc te xp̃e petimꝰ miſerere q̃ſo: qui veniſti redimere ꝑditos noli dãnare redẽptos. Dũ vene. Deinde repetatur ℟. Libera me do. qđ per totũ annũ obſeruetᷣ quandocunqȝ dicitur hoc ℟. Libera me do. In ai iij. fe. vj. lect. per annum quãdo ſũt vigi. moꝛtuoꝝ cũ .ix. pſal. et .iij. lect. tñ: tũc erit .iij. ℟. Libera me dñe de vijs inferni. Qui poꝛtas ereas cõfregiſti ⁊ viſitaſti infernũ, ⁊ dediſti eis lumẽ vt viderent te qui erãt in penis tenebꝛarũ. ℣. Clamantes ⁊ dicẽtes aduenisti redẽptoꝛ noſter. Qui pos. Non repetatᷣ hoc ℟. Ante laud. ℣. Requieſcant in pace. Amen. ¶ In laudibus aña. Exultabũt dño oſſa humiliata. ps. Miſerere. Añ. Exaudi dñe oꝛationem meã ad te oĩs caro veniet. ps. Te decet. Añ. Me ſuſcepit dextera tua dñe. ps. Deus deꝰ meus. Añ. A poꝛta inferi erue dñe aĩam meam. ps. Ego dixi. Añ. Oĩs ſpũs laudet dñm. ps. Laudate. ℣. Requiem. Añ. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita: qui credit in me etiã ſi moꝛtuꝰ fuerit viuet: ⁊ oĩs qui viuit ⁊ credit in me, nõ moꝛietur in eternũ. ps. Benedictꝰ. Kyrie eleiſon. Xp̃e el. Kyrieel. Pr nr. Sine pꝛonunciatione Et ne nos.

Deinde dicatur ps. Exaltabo. quo finito dicat Requiẽ. ℣. A poꝛta inferi. Erue do. Credo videre bõa dñi. In terra viuẽtiũ. Dñe exo. Et cũ. Oꝛemꝰ. Pro coꝛpoꝛe p̃ſenti ad laud. dr hec oꝛatio Deus cui pꝛopꝛiũ. maioꝛ. In anniuerſarijs ꝟ. dicũtur oꝛõnes. Deus cui pꝛopꝛium. minoꝛ. In trigintalib. ꝟ. dicuntur oꝛationes. Oꝛatio.

Omnipotẽs ſempiterne deꝰ cui nunq̃ ſine ſpe miſericoꝛdie ſupplicatᷣ, ꝓpitiare aĩe famuli tui vel famule tue: vt qui vel que de hac vita in tui nominis cõfeſſione deceſſit, ſctõꝝ tuoꝝ numero facias aggregari. Pro epĩs defũ. ad lau. Oꝛõ.

Deus cuius miſericoꝛdie non eſt numerꝰ, ſuſcipe pꝛo aĩabus famuloꝝ tuoꝝ põtificum pꝛeces noſtras: et lucis eis letitieqȝ regionẽ in ſanctoꝛum tuoꝛum ſocietate concede. Pro frĩbus ⁊ ſoꝛoꝛibus. Oꝛõ.

Inclina dñe aurẽ tuã ad pꝛeces nr̃as quibus miam tuã ſupplices depꝛecamur: vt aĩas famuloꝝ famularũqȝ tuarum quas de hoc ſclo migrare iuſſiſti in pace ac lucis regiõe cõſtituas: ⁊ ſctõꝝ tuoꝝ iubeas eſſe conſoꝛtes. Per. Oꝛemꝰ. Deinde dicatᷣ oꝛõ ꝓ familiaribꝰ ꝑentum ad placitũ: quibꝰ dictis ſequatᷣ oꝛõ gñalis in audientia.

Animabꝰ q̃ſ dñe oĩm fidelium defunctoꝝ oꝛõ pꝛoficiat ſupplicantiũ: vt eas ⁊ a pctis oĩbus exuas, ⁊ tue redẽptiõis facias eſſe pticipes. Qui cũ deo.

¶ Expliciũt vigil. moꝛtuoꝝ.

¶ In natali vnius apl'i ſiue euāgeliſte: vl' plurimoꝝ apoſtoloꝝ paſch. tēporis videlicet ab oct. paſche vſqꝫ ad pē. In parte hyemali ad .j. veſpe. ſuper pſal. ferial'. Antiph. Lux ppetua lucebit ſāctis tuis: ⁊ eternitas temporū alleluia. Minoꝝ. pſal. ferial'. Cap'la ad vtraſqꝫ vſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad alias horas dicunt' ꝓpria ſi habeant' Sin autē dicūtur de cōi apl'orum reliqui tēporis. ℟. Candidi facti ſunt nazarei ei⁹ all'a: ſplēdorē deo dederūt all'. Et ſicut lac coagulati ſunt All'a all'a. ℣. In omnē terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Et ſicut. Glo'ia pa. All'a. Hy⁹.

Triſtes erant apoſtoli | de nece ſui domini: quem pena mortis crudeli | ſerui dānarant impij.

Queſumus auctor oīm | in hoc paſchali gaudio: ab oī mortis impetu | tuū defende populum.

Gloria tibi dn̄e | qui ſurrexiſti a mortuis: cū patre ⁊ ſācto ſpiritu | in ſēpiterna ſecula. Amē.

Per oct. aſcenſio. dn̄i: ⁊ deinceps vſqꝫ ad pētecoſten dicunt' hi duo v̄ſus in fine iſtius hym̄.

Tu eſto noſtrū gaudiū | qui es futur⁹ p̄mium: ſit noſtra in te gloria | per cūcta ſemp ſecula.

Gloria tibi dn̄e qui ſcandis ſupra ſydera: cū patre ⁊ ſctō ſpiritu in ſempiterna ſecl'a. Amē.

℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. ℟. Viſo dn̄o all'a. In̄. Filie hieruſalē venite et videte martyrē cum corona qua coronauit eum dn̄s in die ſolēnitatis ⁊ letitie all'a all'a. ps. Magt. Sciendum eſt ꝙ hec ān. Filie hieruſalē, et v̄s. Filie hieruſalē. dicitur in paſch. tēpore tam in feſ. vnius mar. ꝙ plurimorū mar. ⁊ tam in feſto vnius cōfeſ. ꝙ plurimorum cōfeſſo. ⁊ ſemper cum his verbis. Filie hieruſalē venite ⁊ videte martyrem. qꝛ hoc dictū martyrem pertinet ad chriſtū paſſu. Oro propria vel de cōi reliqui temporis. Cōplet. paſc. nō mutatur. Ad matutī. inuita. Exultent in dn̄o ſancti All'a. ps. Venite. hy⁹. Triſtes erāt. hec ſola ān. ſuper pſos dicit'. Triſtitia v'ra all'a vertetur in gaudiū all'. Tres pſi dicunt' ſecundū ordinē noc. d cōi apoſtolorū reliq̄ tēporis: ⁊ hoc per tēp⁹ paſc. videlꝫ non incipiendo a .j. noc. in qualibꝫ hebdo. ſed dicātur pſi ſcd'm ordinem noct. hebdo. ſequē. Et eē modo fiat de mar. ⁊ de cōf. ſctis in p̄dicto tēpore cōtingentib⁹. ℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. ℟. Virtute magna reddebāt apl'i Teſtimoniū reſurrectionis ieſu chr'i dn̄i noſtri all'a all'. ℣. Repleti quidē ſpiritu ſctō loquebantur cū fiducia. Teſtimoniū. ℟ .ij. Iſti ſunt agni nouelli: q̄ annunciauerunt all'a. Modo venerūt ad fontes: repleti ſunt claritate all'a all'a. ℣. In conſpectu agni amicti ſtolis albis: et palme in manibus eorū. Modo. ℟ .iij. Candidi facti ſunt. or'ō. Ad veſpe. ℣. Vox letitie ⁊ exultationis. ℟ .iij. In tabernaculis iuſtorum alleluia.

In laudibus Antipho. Sancti tui dñe florebūt ſicut liliū all'a: ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te all'a. ps. Dñs regna. an. Sācti ⁊ iuſti in dño gaudete all'. vos elegit deus in hereditatem ſibi all'a. ps. Iubilate. an. In velamento clamant ſancti tui dñe all'a all'a all'. ps. De⁹ de⁹ me⁹. an. Spiritus et anime iuſtorū hymnū dicite deo noſtro all'a all'a. ps. Benedicite. an. In celeſtibus regnis ſctōrum eſt habitatio all'a: ⁊ in eternū requies eorū all'. ps. Laudate. cap̄m vt s. Hymn.

Claro paſchali gaudio| ſol mūdo nitet radio: cū xp̄m iaȝ apl'i| viſu cernūt corporeo.

Oſtenſa ſibi vulnera| in chriſti carne fulgida: reſurrexiſſe dominum| voce fatētur publicos.

Rex chr̄e clementiſſime| tu corda nr̄a poſſide: vt tibi laudes debitas reddamus omni tēpore.

Queſumus auctor omnium.

Gloria tibi dñe qui ſurrexiſti.

Per vom. aſcē. do. et deinceps vſq; ad pēte. dicunt' hi ꝟ. Tu eſto nr̄m gaudiū. Gloria tibi dñe| q̄ ſcādis. ꝟ. Gaudete iuſti in dño. R̄ꝟ. Rectos decet collaudatio all'a. an. Lux ꝑpetua lucebit ſctis tuis dñe all'a: ⁊ eternitas tp̄m all'a all'a al'. maior. ꝟ. Bñdict⁹. or. vt s. Ad i. an. Scti tui do. ps. Deus in nomine. Ad iij. an. Scti ⁊ iuſti. ps. Legē pone. cap̄m vt s. R̄. Triſtitia vr̄a All'a all'a. ꝟ. Vertetur in gaudium. All'. all'. Glia. Triſtitia. ꝟ. Precioſa. Ad vj. an. In velamēto. ps. Defecit. cap̄m. vt ſupra. R̄. Precioſa eſt in conſpectu domini All'a alleluia. ꝟ⁹. Mors ſanctorum eius. Alleluia all'a. Gloria. Precioſa. ꝟ. Gaudete iuſti. Ad ix. an. In celeſtibus. ps. Mirabilia. cap̄m. vt ſupra. R̄m. Gaudete iuſti in domino All'a all'. ꝟ. Rectos decet collaudatio. Alleluia all'a. hy⁹. Vox letitie. Ad ij. veſpe. an. Sancti tui domine. ps. Dixit dñs. et ceteri p̄s de apo. reliqui temporis. cap̄m. vt s. Si fue. dup. feſ. tūc dicatur R̄. Candidi. Sinautē| nulli R̄. dicetur. hy⁹. Claro paſc. ꝟ. Gaudete iuſti. an. Lux perpetua minor. ps. Magnificat. orationes vt in hiſ. feſtorum notatū eſt.

¶ In natali vnius mar. ſiue vni⁹ cōfeſ. ab oct. paſc. vſq; ad pēte. in feſ. cū regi. cho. Ad primas veſp. hym ꝑos an. Lux perpetua minor. ps feri. cp. ad vtraſq; veſ. ⁊ ad matu. ⁊ ad alias hor. dicātur propria ſi habeātur: ſinautē| de cōi reliqui tēporis. R̄. Filie hieruſalem venite ⁊ videte martyrē cum corona qua coronauit eum domin⁹ In die ſolēnitatis ⁊ letitie Alleluia. ꝟ. Quoniā confortauit ſeras portarum tuarū: benedixit filijs tuis in te. In. Gloria. All'a. hym. ad vē. ⁊ ad matu. de cōi reliq̄ tēporis. ꝟ. Triſtitia veſtra. an. Filie hieruſalē. vt s. ps. Magnificat. Ad matu. Inuita. Exultent in dño. ps. Venite exultemus. hy⁹ de cōmuni reliqui tēporis. Sup̄ ꝑos. an. Triſtitia vr̄a. Tres p̄s dicuntur de cōi reliqui temporis ſecundum ordinem noct. ꝟ. Precioſa eſt in conſpectu domini. R̄. Mors ſanctorum eius all'a. Quādo vero dicet' propria an. ſup p̄s. ad mat. ſecūdū mēo. tūc dicit' ꝟ. Triſtitia veſtra.

℟. Beat⁹ vir q̄ metuit dn̄m alla. In mādatis ei⁹ cupit nimis alla alla. alla. ℣. Potēs in terra erit ſemen ei⁹: generatio rectoꝝ benedicetur. In. ℟. Precioſa eſt in cōſpectu dn̄i: Mors ſanctoꝝ eius alla. ℣. In cōſpectu oīs populi ei⁹. Mors. ℟. Filie hieruſalē. vt̄s. ad veſ. ℣. Vox letitie ⁊ exultationis. ℟. In tabernaculis iuſtoꝝ alla. In laud. ān. Sancti tui. et cetere āe que ſequūtur vt̄s. Cā. ⁊ hy⁹ vt̄s dictū eſt. ℣. Gaudete iuſti. ā. Lux ꝑpetua. maioꝛ. p̄s. Bn̄dict⁹. Ad primā ⁊ ad alias hoꝛ. ān. ℟. et ℣. vt̄s. de apl'is dicātur. Ad .ij. veſ. ān. Sancti tui dn̄e. p̄s. ſcē. cā. vt̄s diximus. Sed ī. feſ. ſue. tunc tꝫ ℟. Filie hieruſalē. [illegible] ℟. Dz. hy⁹ de cōi reliqui tempoꝛis. ℣. Gaudete iuſti in dn̄o. ān. Lux perpetua lucebit ſanctis. minoꝛ. p̄s. Magnificat. cū. vt̄s. ¶ Et nota q̄ qn̄ ān. Lux perpetua. minoꝛ dꝫ ad veſ. ſuper p̄s. tūc ad mēo. alicuius ſancti ſcꝫ vnius mar. vel confeſ. dicit̄ Lux ꝑpetua. maioꝛ.

¶ In natali vni⁹ mar. ſiue vni⁹ cōfeſ. paſc. tempoꝛis ſine regimine choꝛi. Ad p̄mas veſ. ān. Alla. Et pſal. feri. cāpm ⁊ hym̄. reliqui tēpoꝛis. ℣. Triſtitia vr̄a. ān. Filie hieruſalē. p̄s. Magnifi. Ad matut. inuita. ⁊c. vt̄s vſq; ad laud. dr̄. In laud. hec ſola ān. Sancti tui dn̄e. p̄s. Dn̄s regnauit. ℣. Gaudete iuſti in domino. ān. Lux perpetua. minoꝛ. p̄s. Bn̄dict⁹. ⁊c. vt̄s. Ad primā ⁊ alias hoꝛ. omnia ſtant vt̄s. de apl'is cum capl'is de cōi reliqui tempoꝛis vt ibi notatum eſt.

¶ In natali plurimoꝝ martyrū ſiue plurimoꝝ cōfeſ. ſine regimine choꝛi ab oct. paſc. vſq; ad pēte. Ad .j. veſ. ān. Alla. [illegible] ſcē. cap̄. et hym̄. de cōi reliq̄ tp̄is. ℣. Triſtitia vr̄a. ān. Filie hieruſalem. p̄s. Mgt. Ad matut. Inuit. Exultēt in do. p̄s. Venite. hy⁹ de cōi reliq̄ tēpoꝛis. Sup p̄ſ. ān. Triſtitia vr̄a. Tres pſal. dicātur de cōi reliq̄ tp̄is ſcd̄m oꝛdinē noc. ℣. Precioſa eſt in ꝯſpectu dn̄i. ℟. Triſtitia veſtra alla. Conuertetur in gaudiū alla alla. ℣. Mundus aūt gaudebit: vos aūt cōtriſtabimini: ſed triſtitia vr̄a. Cōuertet̄. ℟. Precioſa eſt in conſpectu. vt̄s. in cōi vni⁹ mart. paſc. tp̄is. ℟. Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis dn̄e. Et eternitas tēpoꝛum Alla alla. ℣. Vox letitie ⁊ exultationis in tabernaculis iuſtoꝝ. Et eter. Gloria. Alla. ℣. Vox letitie ⁊ exultationis. In laud. hec ſola ā. Scti tui do. p̄s Dn̄s reg. Cāpm ⁊ hy⁹ de cōi reliq̄ tp̄is. ℣. Gaudete iuſti in dn̄o. ān. Lux ꝑpe. minoꝛ. p̄s. Bn̄⁹. Ad primā ⁊ ad alias ho. omnia ſtāt vt̄s dictum eſt.

¶ Hic finit cōmune ſanctoꝝ tempoꝛe paſchali.

¶ In natali vni⁹ apoſtoli ſiue plurimoꝝ apoſtoloꝝ per totum annū extra tēpus paſchale. Ad p̄mas veſ. ān. Eſtote foꝛtes in bello: ⁊ pugnate cū antiquo ſerpente: et accipietis regnum eternum alleluia. Qn̄ fit ſeruitiū de cōi vni⁹ apoſtoli poſt ſeptuageſimā tunc in fine iſti⁹ āe loco Alla. dicat̄ Hec dicit dn̄s. In alijs vero āis loco Alla. dicatur illud verbum In eternum. Pſalmi feriales. Cāp.

Iam non eſtis hoſpites et aduene: ſed eſtis ciues ſanctoꝝ et domeſtici dei/ ſuperedificati ſuꝑ fundamentũ apoſtoloꝝ et prophetarũ. ℟. Qui ſunt iſti qui vt nubes volant. Et quaſi colũbe ad feneſtras ſuas? ℣. Cãdidiores niue/ nitidiores lacte/ rubicundiores ebore antiquo. Et quaſi. Gloria. Et quaſi. Hymnꝰ.

Annue chriſte ſeculoꝝ domine nobis per huius.

Quando ſit mẽtio plurimorum apoſtolorum/ tunc dicetur

Horũ chara tibi merita: vt que te corã grauiter deliquimus/ huiꝰ ſoluantur glorioſis precibus.

Salua redemptor plaſma tuũ nobile ſignatũ ſancto vultꝰ tui lumine: nec lacerari ſinas fraude demonũ/ propter quos mortis exoluiſti precium.

Dole captiuos eſſe tuos ſeruulos/ abſolue reos/ cõpeditos erige: et quos cruore redemiſti proprio/ rex bone tecum fac gaudere perpetim.

Sit tibi ieſu benedicte domine/ gloria virtus honor ⁊ imperium: vna cum patre ſanctoq; paraclito cum quibus regnas deus ante ſecula. Amen. ℣. In omnem terram. Añ. Beati eritis cum vos oderint homines et cum ſeparauerint vos: et exprobrauerint et eiecerint nomen veſtrum tanquã malũ propter filium hominis: gaudete ⁊ exultate/ ecce enim merces veſtra multa eſt in celo. Ps. Magt. Oratio de vigil. dicit ſi ppria habeatur: ſin autẽ/ dicitur oõ de die. Et ſi neceſſe fuerit q̃ cõmemoratio fieri debeat de feſto alicuiꝰ apoſtoli: et nõ habeat ppria oõ de vigil. tũc dr ad cõmemorationem iſta. Oõ.

Quęſumꝰ omnipotens deꝰ: vt noſtra deuotio que natalitia beati N. apoſtoli tui antecedit/ patrocinia interceſſionis eius accumulet. Per dñm.

Ad mat. Inuita. Regem apoſtolorum dñm: Venite adoremꝰ. Ps. Venite exultemꝰ. Hymꝰ. Annue chriſte. ¶ In. j. nocturn. Añ. In omnem terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Ps. Celi enarrant. Añ. Clamauerunt iuſti et dominus exaudiuit eos. Ps. Benedicam. Añ. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram: memores erũt nominis tui domine. Ps. Eructauit. ℣. In omnem terram. ℟. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporũ dicit dñs. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpẽtes: ⁊ ſimplices ſicut columbe. ℣. Dum lucem habetis credite in lucem: vt filij lucis ſitis dicit dñs. Eſtote ergo. ℟. Tollite iugum meum ſuper vos dicit dñs: et diſcite quia mitis ſum ⁊ humilis corde. Iugum enim meum ſuaue eſt et onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiem animabꝰ veſtris. Iugum. ℟. Dum ſteteritis ante reges et pſides: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Non enim vos eſtis qui loquimini: ſed ſpiritus patris veſtri qui loq̃tur in vobis. Dabitur. Gloria. Dabitur. ¶ In. ij. nocturn. Añ. Principes populorũ congregati ſunt cum deo abraham. Ps. Omnes gentes. Añ. Dediſti he hereditatem timẽtibus nomen tuū dñe. ps. Exaudi de⁹ depre. an. Annūciauerūt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt. ps. Exaudi de⁹ oratio. ℣. Cõſtitues. ℟. Uidi cõiunctos viros habentes ſplendidas veſtes: et angelus domini locutus eſt ad me dicens. Iſti ſunt viri ſancti facti amici dei. ℣. Uidi angelū dei volãtem per medium celi voce magna clamãtem et dicẽtem. Iſti ſunt vi. ℟. Iſti ſunt triumphatores ⁊ amici dei qui cõtemnentes iuſſa principū meruerunt premia eterna. Modo coronantur ⁊ accipiunt palmam. ℣. Iſti ſunt qui venerūt ex magna tribulatione ⁊ lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Modo coronãtur. ℟. Fuerunt ſine querela ante dñm et ab inuicẽ non ſunt ſeparati. Calicem domini biberūt. Et amici dei facti ſunt. ℣. Tradiderunt corpora ſua propter deum ad ſupplicia ideo coronãtur ⁊ accipiunt palmam. Calicẽ dñi. Gloria. Et amici. In .iij. nocturn. an. Exaltabūtur cornua iuſti allã. Infra .lxx. in hac an. precedente ⁊ in alia ſequẽ. in loco allã. dicetur in eternum. ps. Cõfitebimur. an. Lux orta eſt iuſto allã: rectis corde letitia allã. ps. Dñs regna. exul. an. Cuſtodiebãt teſtimonia ei⁹ ⁊ pcepta eius allã. Poſt .lxx. an ſine illius ãe. loco allã. dicet que dedit illis. ps. Dñs regnauit irã. ℣. Nimis honora. ℟. Iſti viuẽtes in carne plantauerunt eccleſiam ſanguine ſuo: non ſunt de terris corpora eorū ſeparata. Quorum merito ſunt in celis anime ſanctorū coequales. ℣. Sãcti per fidẽ vicerūt regna/ operati ſunt iuſtitiam/ adepti ſunt repromiſſiones. Quorum. ℟. Iſti ſunt viri ſancti quos elegit dñs in charitate nõ ficta: ⁊ dedit illis gloriã ſempiternã. Quorum doctrina fulget eccleſia. Ut ſole luna. ℣. In omnẽ terram exiuit ſonus eorum: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Quorum. ℟. Ciues apoſtolorū ⁊ domeſtici dei aduenerunt hodie. Portantes facem et illuminantes patriã: dare pacẽ gentibus. Et liberare populum dñi. ℣. Audite preces ſupplicum vite eterne poſcentes premia: qui fertis in dextris manipulos iuſtitie: quiq; gaudentes aduenıſtis hodie. Portantes. Gloria. Et liberare. ℣. Dediſti hereditatem. ℟. Timentibus nomen tuum domine. In laudibus Antiphona.

Hoc eſt preceptum meū: vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. ps. Dñs regnauit. an. Maiorem charitatem nemo habet vt animam ſuã ponat quis ꝓ amicis ſuis. ps. Iubilate. an. Vos amici mei eſtis ſi feceritis que precipio vobis dicit dñs. ps. Deus deus meus. an. Beati mundo corde quoniã ipſi deum videbunt. ps. Benedicite oĩa. an. In patientia veſtra poſſidebitis animas veſtras. ps. Laudate dominū de celis. Cp̃m. Iã nõ eſtis. Hy.

Exultet celum laudibus/ reſultet terra gaudijs: apoſtolorum gloria/ ſacra canunt ſolennia.

Vos ſecli iuſti iudices/ et vera mundi lumina: votis precamur cordium/ audite preces ſupplicum.

Qui celum verbo clauditis/ ſeraſq; eius ſoluitis: nos a peccatis omnibus/ ſoluite iuſſu queſumus.

Quorum precepto ſubditur / ſalus et languor omnium: ſanate egros moribus / nos reddentes virtutibus.

Ut cum iudex aduenerit chriſtus in fine ſeculi: nos ſempiterni gaudij / faciat eſſe cōpotes.

Deo patri ſit gloria / eiuſq; ſoli filio: cum ſpiritu paraclito / et nunc et in perpetuum. Amen.

℣. Annūciauerunt opera dei. ℞. Et facta eius intellexerunt. An. Tradent enim vos in conſilijs / et in ſynagogis ſuis flagellabunt vos: et ante reges et preſides ducemini propter me in teſtimonium illis et gentib⁹. ps. Benedict⁹. Oratio de die dicatur ſi ꝓpria habeatur: ſin autē / dicitur iſta oratio de cōi. Oro.

Exaudi domine populum tuum cum ſancti apoſtoli tui N. patrocinio ſupplicantē: vt tuo ſemper auxilio munit⁹ / ſecura tibi poſſit deuotione ſeruire. Per dnm. Ad primā. an. Hoc eſt preceptum. ps. Deus in nomine tuo. Ad tertiam. an. Maiorem. ps. Legem pone. capl'm. Jam non eſtis. ℞. In omnem terram Exiuit ſonus eorum. ℣. Et in fines orbis terre verba eorum. Exiuit. Gloria. In omnem ter. ℣. Conſtitues eos principes. oro vt ſ. Ad ſextā antiphō. Uos amici mei. ps. Defecit in ſalutare. Capitulum.

Act. v.B Per manus apoſtolorū fiebant ſigna et ꝓdigia multa in plebe: et magnificabat eos populus. ℞. Conſtitues eos principes Super omnem terram. ℣. Memores erūt nominis tui domine. Super. Gloria. Conſtitues. ℣. Nimis honorati ſunt. Oro vt ſ. Ad .ix. an. In patientia. ps. Mirabilia. Cap'm.

Act. v.G Ibant apoſtoli gaudentes a conſpectu concilij quoniam digni habiti ſunt pro nomine ieſu contumeliā pati. ℞. Nimis honorati ſunt Amici tui deus. ℣. Nimis confortatus eſt principatus eorum. Amici. Gloria. Nimis. ℣. Annunciauerunt. Ad .ij. veſ. an. Jurauit dominus et non penitebit eum: tu es ſacerdos in eternum. ps. Dixit dns. An. Collocet eum dns cū principibus populi ſui. ps. Laudate pueri. An. Dirupiſti domine vincula mea: tibi ſacrificabo hoſtiā laudis. ps. Credidi. An. Euntes ibant et flebant mittentes ſemina ſua. ps. In conuertendo. An. Confortatus eſt principatus eorum: et honorati ſunt amici tui deus. ps. Domine probaſti. Cap'. Jam nō eſtis. Si dupl. feſt. fuerit tūc vȝ ℞. Ciues apoſtolorum. ſin autē / nullū ℞. dicetur. Hym⁹. Exultet. ℣. Annunciauerūt. An. In regeneratione cū ſederit fili⁹ hominis in ſede maieſtatis ſue / ſedebitis et vos iudicātes duodecim trib⁹ iſrael: dicit dns. ps. Mgt. oro vt ſ. ¶ In natali vni⁹ mar. extra tēpus paſche.

Nota ꝙ cōiter p totū annū in feſ. ix. lec. ſuper pſ fer. di an. Iſte ſctūs. niſi in feſ. ſcti albani mar. qn̄ tranſlatio ſcti edwardi cū .ix. lec. celebratur in eadē hebd. et ſancti edmundi regis et mar. qn̄ feſ. ſcti clemētis in eadē hebd. ꝯtige. Ad veſ. ſup pſ fer. an. Iſte ſctūs pro lege dei ſui certauit vſq; ad mortē / et a verbis impiorū non timuit: fundatus enim erat ſup pra firmā petrā. Vel alia āñ. Beatus vir qui ſuffert tentationē: qm̄ cū probatus fuerit accipiet coronā vite quam repromiſit deꝰ diligentibꝰ ſe. Ipe p̄dicte due āñ dicant̄ alternis vicibꝰ per hebd. ſup p̄s in feſto. ix. lect. vniꝰ mar. ita tamen ꝙ quādo dicitur āñ. Beatꝰ vir. ſup p̄s tūc dicet̄ iſtā ſe. cp̄.

ex varijs. Iſte ſanctus pro lege dei ſui certauit vſqꝫ ad mortē et a verbis impiorū nō timuit: fundatus enī erat ſupra firmā petrā. Ad vtraſqꝫ veſper. et ad matu. et ad tertiā ſimiliter quādo dicit̄ āñ. Iſte ſanctus. ſup p̄s tunc dicetur capitulū ſequens.

Jac. i. B Beatus vir qui ſuffert tentationem: quoniā cum probatus fuerit accipiet coronam vite quam repromiſit deus diligentibus ſe. Vel aliud capl'm.

Eccl. xiiij. C Beatus vir qui in ſapiētia morabitur: et q̄ in iuſtitia meditabitur: et in ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Deo gr̄. Ad vtraſqꝫ veſp. et ad matu. et ad. iij. In feſto. iij. lc. ſine reg. cho. nunꝙ dicit̄ ℟. ad. j. veſp. In feſ. ix. lect. ad. j. veſ. dē ℟.

¶ De vno marty. decollato ℟. Perceptorus iam vir. ¶ De vno marty. non decollato ℟. Beatus vir qui ſuffert. Hymnus.

Martyr dei qui vnicū | patris ſequendo filium: victis triumphans hoſtibus | victor fruens celeſtibus.

Tui p̄catus munere | noſtrum reatū dilue: arcens mali cōtagium | vite remouens tedium.

Soluta ſunt iam vincula | tui ſacrati corporis: nos ſolue vinclis ſeculi | amore filij dei.

Deo patri. V. Gloria et honore coronaſti eū dn̄e. Añ. Hic eſt vere martyr q̄ pro chriſti nomine ſanguinē ſuū fudit: qui minas iudicū non timuit | nec terrene dignitatis gloriā queſiuit: ſed ad celeſtia regna feliciter peruenit. p̄s. Magnificat. Oratio.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: et interceſſione beati N. martyris tui perpetuā nobis miam benignus impēde. Per dn̄m. Alia oratio.

Preſta queſumꝰ omnipotens deus: vt q̄ beati N. martyris tui natalitia colimꝰ | interceſſione eius in tui nominis amore roboremur. P. Quādo duo feſ. vniꝰ marty. in vna hebdo. ſimul cōtingūt: tunc dicitur ad memo. de alio feſ. iſta ā Iſte cognouit. quere ad. ij. vē. V. Poſuiſti. orō vt decet. Ad matu. in feſ. ix. lect. et. iij. que habent inuita. dup. Inuit. Juſtus florebit in domo dn̄i plantatus. Gaudeamus et exultemꝰ in eius ſacra ſolennitate. p̄s. Venite. Aliud inuitat. in feſ. iij. lect. que habēt inuit. ſimplex. Inuit. Regē martyrū dominū Venite adoremus. p̄s. Venite exul. Hyꝰ. Martyr dei. In. j. noc. āñ. In lege dn̄i fuit voluntas eius die ac nocte. p̄s. Beatus vir. Añ. Predicās preceptū domini cōſtitutꝰ eſt in mōte ſancto eiꝰ. p̄s. Quare fre. Añ. Voce mea ad dominū clamaui: et exaudiuit me de mōte ſancto ſuo. pſal. Domine quid multiplicati ſunt. V. Gloria et honore coronaſti. Lectio prima.

QUi ſanctorū merita religioſa
charitate miratur:
quiqꝫ iuſtorum gloriam frequēti
laude colloquitur: eorum mores
ſanctos atqꝫ iuſtitiam imitetur.
Quoniam quem delectat
ſancti alicuius meritū: delectare
debet par circa cultū dei obſequium.
1 ℟. Iſte ſanctus pro lege
dei ſui certauit uſqꝫ ad mortem: et a
verbis impiorum non timuit. Fundatus
enim erat ſupra firmam petram.
℣. Munimine regio ſeptus nullatenus
ab aduerſarijs eſt ſuperatus.
Fundatus enim. Lectio ſecunda.

QUare etiā imitari debet
ſi laudat: aut laudare nō
debet ſi imitari detrectat. Ut q̄
alium laudat, laudabilē ſe reddat:
et qui ſanctorū merita admirat̄,
mirabilis ipſe vite ſanctitate
2 reddatur. ℟. Iuſtꝰ germinabit
ſicut liliū. Et florebit in eternū
ante dn̄m. ℣. Plātatꝰ in domo dn̄i in
atrijs domꝰ dei noſtri. Et flo. Lc. iij.

SI propterea fratres iuſtos
fideleſqꝫ diligimꝰ ꝙ
in ipſis iuſtitiam fidemqꝫ ſuſpicimus:
poſſumꝰ quoqꝫ nos eſſe
quod ſunt, ſi faciamꝰ quod ipſi
faciunt. Neqꝫ enim nobis difficile
eſt quod ab ipſis geritur
imitari: cū ſine precedenti exēplo
ab antiquis talia geſta cōſpicimus.
Ut non ipſi aliorum
emuli redderentur: ſed emulande
virtutis ſe ipſos nobis preberent
exemplum. Ut nos dum
ex ipſis et ex nobis alij proficiunt:
ſic chriſtus in ſuis ſemper
3 in eccleſia laudetur. ℟. Iſte
cognouit iuſtitiam et vidit mirabilia
magna: et exorauit altiſſimum. Et
inuentus eſt in numero ſanctorū. ℣.
Iſte eſt qui contempſit vitam mundi:
et peruenit ad celeſtia regna. Et
inuentus. Gloria. Et inuen. In .ij.
nocturn. An. Filij hominū ſcitote q̄
dominus ſanctum ſuum mirificauit.
Pſ. Cum inuo. An. Scuto bone voluntatis
tue coronaſti eum domine.
Pſ. Verba mea. An. In vniuerſa
terra gloria et honore coronaſti eum.
Pſ. Domine dominꝰ noſter. ℣.
Poſuiſti. ¶ Et notandū eſt ꝙ qn̄
dr̄ ℟. de .ij. nocturn. cōmunis
hiſt. in feſ. iij. lc. vniꝰ mar. tūc
non dicet̄ ante lect. ℣. Poſuiſti
dn̄e ſed ℣ſus. Gloria et hono. et hoc
propter .ix. ℟. q̄ eſt vlt. Lec. iiij.

AB origine mundi: innocens
abel occidit. Enoch
deo placens transfertur. Iuſtꝰ
noe inuenitur. Abraham fidelis
probatur. Moyſes manſuetus
dinoſcitur. Jeſus caſtꝰ. Dauid
lenis. Helias acceptꝰ. Daniel
ſanctus. Tres pueri victores
redduntur. Apoſtoli chriſti
diſcipuli: credentium magiſtri
habentur. ℟. Deſiderium anime 4
eius tribuiſti ei dn̄e. Et voluntate labiorū
eius non fraudaſti eū. ℣. Quō
preuenſti eum in benedictionibꝰ dulcedinis:
poſuiſti in capite eius coronā
de lapide precioſo. Et vo. Lec. v.

DE quibus eruditi confeſſores
fortiſſime pugnāt:
martyres perfecti triumphāt:
et chriſtianū ſemper exercitum
diaboli deo armati debellant.
In iuſtis et ſanctis ſemper pares
virtutes exiſtūt: diſſimiles
pugne, et glorioſe victorie. Unde

chriſtiane delicatus es miles: ſi
putas te ſine pugna vincere: ſi=
ne certamine triumphare. ℟.
5 Domine preueniſti eum in benedi=
ctionibus dulcedinis. Poſuiſti in ca
pite eius coronam de lapide precio=
ſo. ℣. Uitam petijt a te et tribuiſti
ei domine. Poſuiſti. Lectio. vj.

EXerce vires fortitudine
dimica: atrociter in pre=
lio inſta: concerta. Cōſidera pa
ctum: cōditionem attende: mili
tiā noſce. Pactum qd̓ ſpopondi
ſti: conditionē qua acceſſiſti: mi
litiā cui nomē dediſti. Hoc enī
pacto quos miraris cuncti pu=
gnauerunt. Hac cōditione vni
uerſi vicerūt. Hac militia triū
pharūt. ℟. Gl'ia ꝛ honore corona=
6 ſti eum dn̄e: ꝛ cōſtituiſti eū ſuper ope
ra manuū tuaꝝ. Omnia ſubieciſti ſub
pedibꝰ eius. ℣. Quōm eleuata eſt ma=
gnificentia tua ſup celos deus. Oīa.
Gloria. Oīa. In. iij. noct. An. Ju=
ſtus dn̄s ꝛ iuſtitias dilexit: equitatē
vidit vultꝰ eiꝰ. Ps. In dn̄o cōfi. An.
Habitabit in tabernaculo tuo: requie
ſcet in monte ſancto tuo. Ps. Dn̄e
quis ha. An. Poſuiſti dn̄e ſuper ca
put eiꝰ coronā de lapide ꝑcioſo. Ps.
Domine in vir. ℣. Juſtus vt pal
ma florebit. Non dicetur dici e
tur quotienſcūqꝫ dicitur. ni
ſi ad horam nonam poſt capłm
cantū. ℟. Sicut cedrꝰ libani mul=
tiplicabitur. Euange. ſcdm Joh.

Cap. xij. IN il. t. Dixit ieſus di. ſu.
Amē amē dico vobis. Ni
ſi granū frumēti cadēs i terra
mortuū fuerit: ipſū ſolū manet.
Et re. Hom. bti aug. epi. L. vij.

HEc dicebat dn̄s granū morti
ficandū ꝙ multiplicandū. Mor
tificandū in infidelitate iudeo=
rū: ꝙ multiplicandū in fide om
niū populoꝝ. Jā vo exhortans
ad paſſionis ſue ſectāda veſti=
gia: qui amat (inqt) aīam ſuā:
perdet eā. Quod duobꝰ modis po
teſt intelligi. Qui amat animā
ſuā ꝑdet eā: id eſt ſi amas per=
dis. Si cupis vitam tenere in
xp̄o: noli mortē timere pro xp̄o.
℟. Corona aurea ſup caput eius: ex
preſſa ſigno ſctitatis. Gloria honoris 7
et opꝰ fortitudinis. ℣. Cibabit illum
pane vite ꝛ intellectꝰ: ꝛ aqua ſapiētie
ſalutaris potabit illū. Gloria. L. viij.

ITē alio modo. Qui amat
animā ſuā: perdet eā. No
li amare ne perdas. Noli ama
re in hac vita: ne ꝑdas in eter
na vita. Sequitur. Et qui odit
animam ſuam in hoc mundo:
in vitam eternā cuſtodit eam.
Ergo quod ſupra dictū eſt (qui
amat) ſubintelligit̃ in hoc mū=
do: ipſe vtiqꝫ ꝑdet. ℟. Stola io= 8
cunditatis induit eum dn̄s. Et coro=
nam pulchritudinis poſuit ſuper ca=
put eiꝰ. ℣. Induit eum dn̄s lorica fi
dei: ꝛ ornauit eum. Et co. Lectio. ix.

QVi autē odit animā ſuā
vtiqꝫ in hoc mundo: in vi
tam eternā ipſe cuſtodit eam.
Magna ꝙ mira ſentētia: quē=
admodū ſit hominis in animā
ſuā amor vt ꝑeat / odium ne
pereat. Si male amaueris / tūc
odiſti: ſi bene oderis / tunc ama=
ſti. Felices qui oderūt cuſtodiē
do: ne perdant amādo. Sed vi=
de ne tibi ſubrepat vt teipſum
velis interimere: ſic intelligen

do ꝙ debes odisse in hoc mundo animã tuã. ¶ De vno mar. decol. ℟. Percepturus iã vir sanctus pro labore requiem constans in confessione christiane fidei. Subdit collum velut agnꝰ mãsuetus gladio. ℣. Corpore dissolui gaudens ꝛ cum deo viuere. Sub. Gloria. Sub. Hoc ℟. Percepturus dicit in fes. de martyr. decol. ix. lec. ad .j. ves. et ad mat. erit. ix. ℟. Et etiã in fes. iij. lec. ad mat. erit. iij. ℟. quãdo dicitur de .iij. noct. tantũ.

¶ De vno marty. nõ decollato.

℟. Btũs vir q̃ suffert tentationẽ qm̃ cum probatus fuerit accipiet coronã vite. Quã repromisit deꝰ diligentibꝰ se. ℣. Hic accipiet benedictionẽ a domino ꝛ misericordiã. Quã. Gl'ia. Quã.

Aliud euange. Scdm Lucam.

Cap. xiiij. F In il. t. Dixit ie. disci. su. Siquis venit ad me et nõ odit patrem suum/ ꝛ matrem/ ꝛ vxorẽ/ ꝛ filios/ ꝛ fratres/ ꝛ sorores/ adhuc autẽ ꝛ aiam suã: nõ põt meꝰ esse discipulꝰ. Et rel'. Homel'. grego. pape. Lec. vij.

Si consideremus fratres charissimi q̃ ꝛ q̄ta sunt q̃ nobis pmittuntur in celis: vilescit animo omnia q̃ habent in terris. Terrena nãq; substãtia superne felicitati cõparata: pondus est nõ subsidiũ. Tẽporalis vita eterne vite cõparata: mors est potiꝰ dicẽda q̃ vita. L. viij.

Ipse enĩ quotidianus defectus corruptiõis: quid est aliud q̃ quedã prolixitas mortis? Que autem lingua dicere: vel q̇s intellectus capere sufficit illa superne felicitatis q̄ta sunt gaudia? Angelorũ choris interesse: cũ beatissimis spiritibus gl'ie cõditoris assistere: presentẽ dei vultũ cernere: incircũscriptum lumẽ videre: nullo metu mortis affici: incorruptionis ꝑpetue munere letari. L. ix.

Sed ad hec audita inardescit animꝰ: iamq; illic cupit assistere/ vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad premia peruenire non potest: nisi per magnos labores. Vnde ꝛ paulus egregiꝰ ꝑdicator dicit. Nõ coronabit' nisi qui legitime certauerit. Delectet ergo mẽtem magnitudo premiorũ: sed nõ deterreat certamẽ laborũ. Aliud euange. Secũdum Matheum.

Cap. xvj. D In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Siq̇s vult post me venire: abneget semet ipsum/ ꝛ tollat crucẽ suã/ ꝛ sequatur me. Et reliqua. Homelia de diuer. tractatibꝰ. lec. vij.

Quia dñs ac redemptor noster nouus homo venit in mũdũ: noua precepta edidit mundo. Vite enim nostre veteri in vitijs enutrite: contrarietatem opposuit nouitatis sue. Lectio. viij.

Quid enĩ vetus/ q̇d carnalis hõ nouerat: nisi sua retinere/ aliena rapere si posset/ concupiscere si nõ posset? Sed celestis medicus singulis quibusq; vitijs obuiantia adhibet medicamenta. Lectio nona.

Sicut arte medicine calida frigidis/ frigida calidis curãtur: ita dñs noster ꝯtraria opposuit medicamẽta pec catis. Vt lubricis continentiā: tenacibus largitatē: iracundis manſuetudinē: elatis preciperet humilitatem. Ante laudes ℣. Ora pro nobis beate N. Iſte ℣. dicitur ſemꝑ ante laud. in feſ. vnius mar. ix. lec. Quādo vero ſunt. iij. lec. tūc dicit̄ ℣. Poſuiſti dn̄e. vel ℣. Juſtus vt palma florebit. In lau. ān. Qui me confeſſus fuerit coram hominib⁹ cōfitebor et ego eū coram patre meo. ps. Dominus regnauit. Ant. Qui ſequitur me non ambulat in tenebris: ſed habebit lumen vite dicit dominus. ps. Jubilate deo om̄is ter. Ant. Si quis mihi miniſtrauerit: honorificabit eū pater meus qui eſt in celis dicit dominus. ps. Deus deus meus. Ant. Qui mihi miniſtrat me ſequat̄: ꝛ vbi ſum ego/ illic erit et miniſter meus. ps. Benedicite. Ant. Uolo pater vt vbi ego ſum/ illic ſit ꝛ miniſter meus. ps. Laud. Cap. vt dictū eſt. Hym.

Deus tuorū militum/ ſors et corona premium: laudes canentes martyris/ abſolue nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia/ et blandimēta noxia: caduca rite deputās peruenit ad celeſtia.

Penas cucurrit fortiter/ ꝛ ſuſtulit viriliter: pro te effundēs ſāguinē/ eterna dona poſſidet.

Ob hoc precatu ſupplici/ te poſcimus piiſſime: in hoc triumpho martyris/ dimitte noxā ſeruulis.

Sit chr̄e rex piiſſime/ tibi patriſq; gloria: cū ſpiritu paraclito/ in ſempiterna ſecl'a. Amen.

℣. Juſtus ger. ℟. Et flore. Ant. Niſi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipſum ſolum manet. ps. Benedict⁹. Alia ān. Qui vult venire poſt me (dicit dn̄s) abneget ſemetipſum: ꝛ tollat crucem ſuam ꝛ ſequatur me. ps. Benedictus. Ipe predicte due an̄e dicunt̄ alternis dieb⁹ per hebd. in feſ. vnius mar. cū. iij. ℣. ix. lec. ſuper ps. Benedictus. vel ad memo. eiuſdē ſancti: ita tamē ꝙ ſemper in primis dicat̄ ān. Niſi gra. deo vt̄s. Ad. j. ān. Qui me cōfeſ. ps. Deus in noīe. Ad. iij. ān. Qui ſequitur me. ps. Legē pone. Capm̄ vt s. ℟. Gloria ꝛ honore coronaſti eum dn̄e. ℣. Et cōſtituiſti eum ſuper opera manuū tuarum. Coronaſti. Gloria patri. Gloria ꝛ honore. ℣. Poſuiſti domine. Oratio vt ſupra. Ad ſextam ān. Si quis mihi miniſtrauerit. ps. Defecit. Capm̄.

Iſte cognouit iuſtitiam ꝛ vidit mirabilia magna: ꝛ exorauit altiſſimū: ꝛ inuentus eſt in numero ſanctorū. ℟. Poſuiſti domine Super caput eius. ℣. Coronam de lapide precioſo. Super. Gloria. Poſui. ℣. Juſt⁹ ger. Ad. ix. ān. Uolo pr̄. ps. Mirabilia. Cap.

Stola iocūditatis induit eum domin⁹: et coronam pulchritudinis poſuit ſuper caput eius. ℟. Juſtus vt palma florebit in domo dn̄i. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabitur. Juſt⁹. Gl'ia. Juſtus. ℣. Juſtus germi. Ad. ij. veſ. ān. Qui me cōfeſ. ꝯ a fer. cap. veſ. hy⁹. De⁹ tuorum mili. ℣. Juſt⁹ ger. Ant. Hic vir deſpiciens mundū ꝛ terrena triumphās: diuitias celo cōdidit ore manu. ps. Magt. Oratio vt ſ. Alia ān. Iſte cognouit iuſti ſiam ⁊ vidit mirabilia magna: ⁊ exorauit altiſſimū ⁊ inuētus eſt in numero ſctoꝛum. pſ. Magt. Hec predicte ãc dicunt alternis dieb⁹ ꝑ hebdō. in feſ. ix. lect. vni⁹ mar. ſup pſ. Magt. ad ſcdas veſ. vel ad memo. eiuſd. ¶ Ite alia cā. vni⁹ mar. ⁊ dīr cum cā. ſupraſcriptis alternis dieb⁹ ꝑ heb. ad .j. veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad .iij. et ad ſecūdas veſpas. Capitulū.

ccli iiij. Beatus vir q̄ in ſapientia moꝛabit: ⁊ qui in iuſticia meditabit: ⁊ i ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Ad .vj. rñs.

ccli v.A Cibabit illū pane vite ⁊ intellectus: ⁊ aqua ſapie ſalutaris potabit illū. Ad .ix. cā.

bid. Et firmabit in illo ⁊ non flectetur: ⁊ continebit illum et non confundetur: ⁊ exaltabit illū apud pꝛoximos ſuos: et nomine eterno hereditabit illū dñs deus noſter. ¶ In natali vnius marty. ⁊ ponti. tota tamē hiſt. vni⁹ mar. nō ponti. de ſapia cū cā. ſubſcriptis ⁊ cū oratiōe ſubnotata. Ad vtraſq3 veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad .iij. Capīm.

eb. A Omnis pontifex ex hominibus aſſumptus: pꝛo hominibus cōſtituitur in his que ſunt ad deū: vt offerat dona et ſacrificia pꝛo peccatis. Oratio.

Deus qui ſanctā nobis huius diei letitiā pꝛo beati martyꝛis tui N. atq3 pōtificis cōmemoꝛatione feciſti, adeſto familie tue precib⁹: ⁊ da vt cuius hodie feſta celebꝛam⁹, eius meritis ⁊ interceſſionib⁹ adiuuemur. Per. Ad magnif. Deus martyꝛis ⁊ pontificis. Lectio .j.

Debem⁹ penſare (fratres chariſſimi) qd̄ ꝯtinue ſanctis apoſtolis dicit: ⁊ per apoſtolos nobis. Vos eſtis ſal terre. Si ergo ſal ſumus: condire mentes fideliū debem⁹. Vos ergo qui paſtoꝛes eſtis: penſate quia animalia dei paſcitis. De quib⁹ pꝛofecto animalibus deo ꝑ pſalmiſtā dicit. Animalia tua habitabūt in ea. Lec. ij.

Sepe videm⁹ q brutis animalib⁹ petra ſalis ponitur: vt eandem ſalis petram lābere debeant ⁊ melioꝛari. Quaſi ergo inter bruta aialia petra ſalis debet eſſe ſacerdos in pplis. L. iij.

Curare ſacerdoti neceſſe eſt q̄ ſingulis dicat: vnūquēq3 qualiter admoneat. Vt q̄ſq3 ſacerdoti iungit: quaſi ex ſalis tactu eterne vite ſapoꝛe ꝯdiat. L. iiij.

Sal enim terre non ſumus: ſi coꝛda audientiū non condim⁹. Quod pꝛofecto condimētum ille veraciter pꝛoximo impēdit: qui pꝛedicationis verba nō ſubtrahit. Quid aūt animas hominū: niſi cibū dei dixerim? Que ad hoc ſunt cōdite vt in ei⁹ coꝛpus traijciant: id eſt vt in eterne eccl'ie augmētū cēdāt. L. v.

Si ergo cib⁹ dei eſt populus: cōdimentū cibi ſacerdotes eſſe debuerunt. Sed quia dum nos ab oꝛationis ⁊ eruditionis ſancte vſu ceſſamus, ſal infatuatum eſt: condire non valet cibū dei. Atq3 idcirco ab auctoꝛe nō ſumit: quia, exigente fatuitate noſtra minime conditur. Le. vj.

Penſemꝰ ergo q̄ vnq̄ per linguā noſtrā cōuerſū: q̄ de peruerſo ſuo opere nr̄a increpatione correcti penitentiam egerunt: quis luxuriā ex nr̄a eruditione deſeruit: quis auaritiam/ quis ſuperbiā declinauit. Hoc euangelium legatur in feſ. cuiuſlibet exulati: ſiue martyris ſiue confeſſoris. Secundum Lucā.

Cap̄. xix. B In il. t. Dixit ie. diſci. ſu. parabolam hāc. Hō quidam nobilis abijt in regionem longinquā accipere ſibi regnū et reuerti. Et reliqua. Homelia ex commentario venerabilis bede preſbyteri. Lectō. vij.

Homo nobilis: ille eſt cui cecus ſupra clamabat. Fili dauid miſerere mei. Et cui venienti hieroſolymā concinebāt. Oſanna filio dauid: benedictꝰ qui venit in nomine dn̄i. Lectō. viij.

Longinqua regio eccl'ia eſt ex gētibus: de qua eidem nobili homini (qui loquit̄/ ego autem conſtitutus ſum rex ab eo) dicitur a patre. Poſtula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et poſſeſſionem tuam terminos terre. Lectō. ix.

Hec videlicet hereditas et poſſeſſio/ bifaria ratione regio lōginqua nūcupatur: vel qꝫ a finibus terre clamat ad dominū: vel qꝫ lōge eſt a pctōribꝰ ſalꝰ. Et cū deꝰ ſit vbiqꝫ p̄ſens: longe tamen ab eoꝝ ſenſu q̄ idola colūt/ verus deꝰ abeſt. Sed qui erāt longe: facti ſunt prope in ſanguine xp̄i. Tu. Ad. iij. cꝑm. Ois pōtifex. Ad. vj. Cꝑ.

Nemo ſumit ſibi honorem: ſed qui vocat̄ a deo tanq̄ aaron/ ſicut ſcriptum eſt: tu es ſacerdos in eternū ſcd̄m ordinē melchiſedech. Ad. ix. Capꝉm. He v.

In eccleſijs altiſſimi aperiet os ſuū: et in omni cōſpectu virtutis illius gloriabitur. in medio populi exaltabit̄: et in plenitudine ſancta admirabitur. Ec cu D ¶In natalitijs plurimorū martyꝝ extra tp̄s paſch. Ad primas veſ. ſuper pos. an. Sancti per fidē vicerunt regna: operati ſunt iuſtitiam: adepti ſunt repromiſſiones. pſalmi feſ. Capꝉm.

Reddet deus mercedem laborum ſanctorum ſuorum: et deducet eos in via mirabili. Sa ſ. Rꝫm. In circuitu. Hymnus.

Sanctorum meritis inclyta gaudia/ pangamus ſocij geſtaqꝫ fortia: nā gliſcit animus promere cantibus/ victorum genus optimum.

Hi ſunt quos retinens mundꝰ inhorruit/ ipſum nam ſterili flore per aridum: ſpreuere penitus teqꝫ ſecuti ſunt/ rex chriſte bone celitus.

Hi pro te furias atqꝫ ferocia calcarūt hominū ſeuaqꝫ verbera: ceſſit his lacerās fortiter vngula/ nec carpſit penetralia.

Ceduntur gladijs more bidentium/ non murmur reſonat nec q̄rimonia: ſed corde tacito mēs bn̄ cōſcia/ cōſeruat patientiā.

Que vox q̄ poterit lingua retexere/ q̄ tu martyribus munera p̄paras: rubri nā fluido ſanguine laureis/ ditant̄ bn̄ fulgidis.

Te ſumma deitas vnaq; poſcimus / vt culpas abluas noxia ſubtrahas: des pacem famulis nos quoq; gloriā per cuncta tibi ſecula. Amē. V. Letamini. Añ. Gaudent in celis anime ſanctorum q̄ chriſti veſtigia ſunt ſecuti: et qꝛ pro eius amore ſanguinem ſuum fuderūt ideo cum chriſto regnabunt in eternum. Ps. Magnificat. Alia añ. Iſti ſunt qui pro dei amore minas hominū contēpſerunt: ſancti martyres in regnū eternū exultāt cū angelis: o q̄ p̄cioſa eſt mors ſanctorū / qui aſſidue aſſiſtunt ante dn̄m et ab inuicē non ſunt ſeparati. Ps. Magt. He due p̄dicte añe dicūt alternis vicibus p hebd. in feſ. plurimorum mar. tā. iij. q̄. ix. lec. ſup pſal. Magt. vel ad mēo. corūdē ſcō cū. ita tū q̄ ſemp in p̄mis dicatur añ. Gaudēt in cel. ¶ In nata. pluꝛ marty. nō pontifi. Oro.

Omnipotens ſempiterne de⁹ da nobis ſanctoꝝ martyrū tuorū N. & N. ita digne merita venerari: quaten⁹ & ab inſtantibus liberemur periculis: & digni efficiamur gaudijs ſempiternis. Per. ¶ In nata. plurimorū mar. et ponti. Oro.

Omnipotens ſempiterne de⁹ qui in ſanctoꝝ martyrū tuoꝝ atq; pontificū N. et N. cordibus flāmam tue dilectionis accendiſti: da mētib⁹ nr̄is eandē fidei charitatiſq; virtutem: vt quorū gaudemus triumphis / proficiam⁹ exēplis. Per dn̄m. Ad matut. in feſtis. ix. lec. tm̄. Inuitat. Adoremus regem magnū dominū. Qui in ſanctis ſuis ſemp eſt mirabilis. Ps. Venite. ¶ Itē in feſ. ix. lec. & in feſ. iij. le. qn̄ hr̄ inuit. dupl. Inuit. Mirabilē deū in ſanctis ſuis Venite adoremus collaudātes. Venite. In feſ. iij. le. qn̄ inuit. eſt ſimpl. Inui. Regē martyꝝ dn̄m Venite adorem⁹. Ps. Venite. Hy⁹. Sctoꝝ meritꝭ. In j. noct. Añ. Sec⁹ decurſus aquarū plātauit vineā iuſtoꝝ: ſed in lege dn̄i fuit volūtas eoꝝ. Ps. Btūs vir. Añ. Tāq̄ aurū in fornace pbauit electos dn̄s: & quaſi holocauſta accepit illos in eternū. Ps. Quare fremuer. Añ. Si corā hominib⁹ tormēta paſſi ſunt: ſpes electorū eſt immortalis in eternū. Ps. In dō. cōfi. V. Letamini. L. j.

Pſalm⁹ q̄ cātat dn̄o: vide-
tur ſctis martyrib⁹ cōue-
nire. Sʒ ſi mēbra xp̄i ſum⁹ ſicut
eſſe debem⁹: ad oēs nos ptinere
intelligam⁹. Qui ſeminant in
lachrymis: i gaudio metēt. Eū-
tes ibāt & flebāt: mittētes ſemi-
na ſua. Veniētes autē venient
cū exultatiōe: portātes manipu-
los ſuos. R. Abſterget de⁹ oēm la- 1
chrymā ab oculis ſctōꝝ: & iā non erit
ampli⁹ neq; luct⁹ neq; clamor: ſʒ nec
vll⁹ dolor. Qm̄ priora trāſierunt. V.
Nō eſuriēt neq; ſitiēt ampli⁹: & nō ca-
det ſup illos ſol neq; vllus eſt⁹. Qm̄.

Le. ij.

Quo eūtes & vnde venietes: Qui ſeminantes in lachrymis: Que ſunt ſemina: Qui manipuli: Euntes in mortem: veniētes a morte. Euntes naſcēdo: venientes reſurgēdo. Seminātes opera bona: metentes mercedē eternā.
R. Viri ſcti glorioſum ſanguinē fu- 2
derunt pro dn̄o: amauerūt xp̄m in vi-

ta ſua: imitati ſunt eum in morte ſua. Et ideo coronas triumphales meruerunt. ℣. Unus ſpiritus et vna fides erat in eis. Et ideo. Lectio tertia.

SEmina ergo noſtra ſunt: quicquid boni fecerimꝰ. Manipuli: quod in fine recipiemus. Si ergo bōa ſemina ſunt bona opera: quare cum lachrymis / cum hilarem datoꝛem diligat deus? 3 ℟. Tradiderunt corpora ſua propter deum ad ſupplicia. Et meruerunt habere coronas ꝑpetuas. ℣. Iſti ſunt qui venerunt ex magna tribulatione: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Et me. Gloria. Et.

¶ In natali quoꝛūlibet fratrū mar. de quocunqȝ noctur. dicitur: hoc ſequēs ℟. ſemper erit. iij. ℟. Hec eſt vera fraternitas q̄ nunq̄ potuit violari certamine: q̄ effuſo ſanguine ſecuti ſunt dominū. Contēnentes aulā regiam. Peruenerunt ad regna celeſtia. ℣. Ecce q̄ bonum ⁊ q̄ iocundū habitare fratres in vnum. Contemnentes. Gloria. Peruenerunt. Et hec ſunt feſ. in qbꝰ ꝓdictū ℟. ſemꝑ dicetur: ſcȝ ſanctoꝝ marci ⁊ marcelliani / ſanctoꝝ geruaſij ⁊ prothaſij / ſanctoꝝ ſeptem fratrū / ſctoꝝ coſme ⁊ damiani / ſanctoꝝ criſpini ⁊ criſpiniani.

In. ij. noctur. An. Dabo ſanctis meis locū nominatū in regno patris mei dicit dn̄s. Pſ. Dn̄e quis habi. An. Sanctis q̄ in terra ſunt eius mirificauit oēs volūtates meas inter illos. Pſ. Conſerua. An. Sancti qui ſperāt in dn̄o habebunt fortitudinē: aſſument pennas: vt aquile volabunt et non deficient. Pſ. Domini eſt ter. ℣. Exultēt iuſti. Lec. iiij.

HIc primū videte chariſſimi: quomodo maxime ad beatos martyꝛes ꝟba iſta pertineāt. Nulli enim tm̄ impenderūt: quantū ipſi q̄ ſeipſos impenderūt: ſicut dicit paulꝰ apoſtolus. Et ipſe impēdar ꝓ animabus vr̄is. 4 ℟. Sācti tui dn̄e mirabile cōſecuti ſunt iter ſeruiētes ꝓceptis tuis: vt inuenirentur illeſi. In aqs validis terra apparuit arida: et in mari rubro via ſine impedimento. ℣. Uictricē manum tuā laudauerūt pariter: ⁊ decantauerunt dn̄e nomen ſanctū tuum. In aquis. Lectio. v.

IMpenderūt enim ſeipſos confitendo chriſtum: ⁊ implendo in eius adiutoꝛio qđ dictū eſt. Ad mēſam magnā ſediſti: ſcito qm̄ talia oportet te preparare. Que eſt mēſa magna: niſi vnde corpus xp̄i accipimꝰ ⁊ ſanguinē? 5 ℟. Uerbera carnificū nō timuerūt ſancti dei moꝛiētes pꝛo chriſti nomine. Ut heredes fierēt in domo domini. ℣. Immania enim pꝛo chriſto in ſuis corpoꝛibus pertulerunt tormenta. Ut he. Lectio. vj.

QUid eſt / ſcito quoniam talia oportet te preparare: niſi qđ beatꝰ iohānes exponit? Sicut xp̄s ꝓ nobis animā ſuā poſuit: ſic ⁊ nos debemus ꝓ fratribus animā ponere. 6 ℟. O venerāda martyꝝ glorioſa certamina q̄ in ſuis corpoꝛibꝰ ꝓ xp̄o immania pertulerūt tormēta. Et ideo percipere meruerūt immarceſcibilē eterne glorie coronā. ℣. Deſpecta namqȝ p̄ſentis vite luce: contēptoqȝ ſuoꝝ corpoꝝ cruciatu: ſeuientē mundū vel ꝓ amore vicerūt. Et. Gloria. Et. In. iij. noct. An.

Justi aũt in perpetuũ viuẽt: ⁊ apud dñm est merces eoꝝ. ps. Exultate. ã. Tradiderũt corpora sua ꝓpter deũ ad supplicia: vt heredes fierẽt in domo dñi. ps. Bñdicã. an. Ecce merces sctõꝝ copiosa est apud deum: ipsi vero mortui sunt pro christo: et viuẽt in eternum. ps. Deus venerunt. ℣. Justorum anime. Scdm Lucã.

ij. In illo tpe. Descẽdens iesus de monte stetit in loco cãpestri: ⁊ turba discipuloꝝ eiꝰ | et multitudo copiosa plebis ab oi iudea ⁊ hierlm | ⁊ maritima | et tyri | ⁊ sidonis: q̄ venerant vt audirẽt eũ | ⁊ sanarent a lãguoribꝰ suis. Et reliqua. Sermo et comẽtario vene. bede pbri. Lec. vij.

Turbe q̄ de lõge ad audiendũ venerũt: descẽdentis in cãpũ dñi curant attactu. Discipuli | q2 in minoribꝰ iam sunt instituti: in mõtis cacumine ad maiora prouehũtur. Et q̄bus etiã eligunt qui eũ transfiguratũ secreto in mõte speculẽtur. ℟. Propter testamẽtũ dñi ⁊ leges paternas scti dei ꝑstiterunt in amore fraternitatis. Quia vnꝰ semꝑ fuit spũs i eis ⁊ vna fides. ℣. Fuerũt sine querela ante dñm: et ab inuicẽ nõ sũt separati. Qa. L. viij.

7

Unus pre oibus sublimioris sapiẽtie fonte debriãdus: magistri recũbit in pectore. Raroq3 vspiã inuenies vel turbas ad altiora dñm seq̄ | vel quẽpiã debilẽ in monte curari: sed extincta febre libidinũ | accẽsaq3 sapiẽtie luce: pedetẽtim vnũquẽq3 ad eum lumẽ subire virtutũ. ℟. Sãcti mei q̄ in isto seculo certamẽ habuistis. Mercedẽ laboꝝ ego reddã vobis. ℣. Uenite benedicti patris mei. Mercedẽ. ℟. Et.

8

Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos dixit. Beati pauperes: q2 vrm est regnũ dei. Et si generaliter oibus loquitur: specialius tñ oculos saluatoris in discipulos leuat: vt his q̄ verba intẽta cordis aure percipiũt | latiꝰ saporis intimi lumẽ aperiatur. ℟. In circuitu tuo dñe lumẽ est qd nunq̄ deficiet. Ubi cõstituisti lucidissimas mãsiões. Ibi requiescũt sctõꝝ aie. ℣. Lux ꝑpetua lucebit sctis tuis dñe: ⁊ eternitas tẽpoꝝ. Ubi eo. Gl'ia. Ubi. ℣. Justi aũt in ꝑpetuũ viuẽt. ℟. Et apud dñm. In lau. an.

9

Justorũ autẽ anime in manu dei sunt: et nõ tanget illos tormẽtum malitie. ps. Dñs regna. an. Cũ palma ad regna peruenerunt sancti: coronas decoris meruerũt de manu dñi. ps. Jubilate. an. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt: ⁊ viuẽt nomina eoꝝ in eternũ. ps. Deꝰ deꝰ meus. an. Martyres dñi dominum bñdicite in eternũ. ps. Benedicite. an. Exultabũt sancti in gl'ia: letabuntur in cubilibus suis. ps. Laudate do. de cel'. Hym. Rex [illegible].

Rex gl'iose martyrũ | corona cõfitentiũ: q̄ respuentes terrea | perducis ad celestia.

Aurẽ benignã protinꝰ | appone nr̃is vocibus: trophea sacra pãgimꝰ | ignosce qd deliq̄mus.

Tu vincis in martyribꝰ | parcẽdo confessoribꝰ: tu vince nr̃a crimina | donãdo indulgẽtiam.

Deo patri sit gloria | eiusq3 soli filio: cũ spũ paraclito | ⁊ nunc et in perpetuũ. Amẽ. ℣. Mira.

bilis deus in ſctis ſuis. ℟. Et glo. Añ. Iſtoꝝ eſt enĩ regnũ celorũ ꝙ contempſerũt vitã mundi/ ⁊ perueñerũt ad p̄mia regni: ⁊ lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Ps. Benedict⁹. Alia añ. Lauerunt ſtolas ſuas ⁊ cãdidas eas fecerũt in ſanguine agni. Ps. Bñdict⁹. Ipe p̄dicte due añe dicant alternis vicib⁹ ꝑ hebdõ. in feſ. plurimoꝝ mar. tã. iij. ꝙ ix. lec. ſup p̄s Bñdict⁹/ vel ad mẽo. cõmunẽ ſctoꝝ: ita ꝙ ſemꝑ in p̄mis ſit añ. Iſtoꝝ eſt. oẽo vt ſupra. Ad. j. añ. Iuſtoꝝ aũt. Ps. Deus in noie. Ad. iij. añ. Cum palũ. Legẽ po. cap̃. Reddet de⁹. ℟. Letamini in dño. Et exultate iuſti. ℣. Et gloriamini omnes recti corde. Et. Gloria. Letamini. ℣. Exultent iuſti. oẽo vt ſupra. Ad. vj. añ. Corpora ſanctoꝝ. Ps. Defecit. Capl'm.

Sap. x. D

TRanſtulit illos per mare rubꝛũ: et tranſuexit illos per aquã nimiam: inimicos autẽ illoꝝ demerſit in mare: ⁊ ab altitudine inferoꝝ eduxit eos. ℟. Exultent iuſti In conſpectu dei. ℣. Et delectentur in letitia. In conſpe. Gloria. Exultent. ℣. Iuſtoꝝ anime. oẽo vt ſupra. Ad. ix. añ. Exultabunt. Ps. Mirabilia. Capl'm.

Vbi ſupra

IVſti tulerũt ſpolia impiorũ: ⁊ decantauerunt dñe nomen ſctm̃ tuũ: ⁊ victricẽ manũ tuã laudauerũt pariter dñe deus noſter. ℟. Iuſtoꝝ ãie In manu dei ſunt. ℣. Et non tãget illos tormentũ malitie. In ma. Gl'ia. Iuſtoꝝ. ℣. Mirabilis. oẽo vt s. Ad veſ. ã. Iuſtoꝝ aũt. Ps. feſ. cap̃. Reddet. hy⁹. Rex glorioſe. ℣. Mirabilis de⁹. Añ. Abſterget de⁹ omnẽ lachrymã ab oculis ſctoꝝ: etiam nõ erit amplius neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: ſed nec vllus dolor: qm̃ p̃ora tranſierũt. Ps. Magñt. oẽo vt s. Itẽ ſequuntur alia cap̃. plurimoꝝ marty. ⁊ dicũtur cũ cap̃. ſupraſcriptis alternis vicibus ꝑ hebdõ. niſi qñ ꝓpria hĩa vl' ꝓprie lau. habeant. Ad veſ. et ad matut. ⁊ ad. iij. dicat' Cap̃.

Heb. xj. F

SAncti per fidem vicerũt regna: operati ſunt iuſtitiã: adepti ſunt repromiſſiões in chriſto. Deo grã. Ad. vj. Cap̃.

Heb. xj. G

SAncti ludibria et verbera experti inſuꝑ ⁊ vincula ⁊ carceres: lapidati ſunt/ ſecti ſunt/ tẽtati ſunt/ in occiſiõe gladij mortui ſunt. Ad. ix. Cap̃.

Heb. xj. G

CIrcuierunt in melotis in pellib⁹ caprinis/ egẽtes/ anguſtiati/ afflicti/ ꝙbus dign⁹ nõ erat mund⁹. Itẽ alia cap̃. plurimoꝝ mar. qñ. ix. lec. vl. iij. habeãt cũ ꝓpria hiſt. Ad vtraſqꝫ veſp. et ad matut. et ad tertiam dicatur iſtud capitulum.

Sap. iij. A

IVſtoꝝ anime in manu dei ſunt: ⁊ nõ tanget illos tormentũ malitie: viſi ſunt oculis inſipiẽtium mori/ illi autẽ ſunt in pace. Ad ſextam. Capitulũ.

Sap. iij. A

SI corã hoib⁹ tormẽta paſſi ſunt: ſpes aũt illoꝝ immortalitate plena eſt. Ad. ix.

Sap. iij. B

IN paucis vexati Capl'm. in multis bene diſponent': qm̃ de⁹ tẽtauit illos et inuenit illos dignos ſe. ⁊c. vt s. ¶ In nata. vni⁹ ꝯfeſ. ⁊ põti. extra tẽpus paſc. ad veſ. añ. Iuſtũ deduxit dñs ꝑ vias rectas ⁊ oſtẽdit illi regnũ dei: ⁊ dedit illi ſciẽtiã ſctoꝝ: ho veſtauit illū in laborib⁹: ⁊ cōpleuit labores illi⁹. In maioꝛ. ſ. i. feſ. Capl̄m.

Eccli. xliiij. C Ecce ſacerdos magnus q̄ in dieb⁹ ſuis placuit deo: et inuentus eſt iuſt⁹: et in tēpoꝛe iracūdie fact⁹ eſt recōciliatio. Qn̄. ix. le. vel. iij. cū ꝓpria hiſ. vel cum ꝓprijs lcn̄. habent: ⁊ etiā in oīb⁹ feſ. vni⁹ ↄfeſ. ⁊ pō. in tpe paſc. ↄtingentib⁹. tunc ad vtraſq; veſ. ⁊ ad mat. et ad iij. dicat hoc cp̄. Ecce ſacerd. ſupꝛadictū. Et ad. vi. ch. Bndictionē. Ad. ix. ch. Cognouit eū. In oīb⁹ No feſ. cū. iij. l. ix. le. vni⁹ cōfeſ. ⁊ pōti. vſq; ad. j. veſ. tm̄. V̄r. Miles chriſti. Hymnus.

Iſte cōfeſſoꝛ dñi ſacrat⁹ / feſta plebs cui⁹ celebꝛat per oꝛbem: hodie letus meruit ſuperna / ſcandere celi.

Qui pius / prudēs / humilis / pudicus / ſobꝛius / caſt⁹ / fuit ⁊ quietus: vita dum preſens vegetauit eius / coꝛpoꝛis artus.

Ad ſacrum cui⁹ tumulum frequenter / mēbꝛa languentū modo ſanitati (quolibet moꝛbo fuerint grauata) reſtituuntur.

Unde nūc noſter choꝛus in honoꝛe / ipſius hymnū canit hunc libenter: vt pijs ei⁹ / meritis iuuemur / omne per euum.

Sit ſal⁹ illi dec⁹ atq; virtus / q̄ ſupꝛa celi reſidēs cacumen: totius mūdi machinā gubernat / trinus ⁊ vn⁹. Amen. V. Amauit eū dñs ⁊ oꝛnauit eū. R. Stola glīe induit eū. Ant. Cōfeſſoꝛ dñi N. aſtātē plebē coꝛrobora ſancta interceſſione: vt qui vitiorum pondere premimur beatitudinis tue gloꝛia ſubleuemur: et te duce eterna premia conſequamur. Ps. Magnificat. Oratio.

Om̄ps ſempiterne de⁹ qui nos bti N. cōfeſſoꝛis tui atq; pōtificis hodierna feſtiuitate letificas: tuā ſupplices exoram⁹ clemētiā: vt cui⁹ ſolēnia deuotis officijs veneramur / ei⁹ pijs ſuffragijs eterne vite remedia ↄſequamur. Per. Alia oꝛo.

DA q̄s oīps de⁹: vt bti N. cōfeſſoꝛis tui atq; pōtificis veneranda ſolēnitas / ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutem. Per. Cū No vni⁹ feſ. vni⁹ cōfeſ. ⁊ pōti. ſimul ↄtigerint: fiet memo. de alio feſ. cum hac an̄. Similabo eum viro ſapiēti: q̄ edificauit domū ſuā ſupꝛa petrā. V. Iuſtū deduxit dñs. Oro vt ſuper. Ad mat. in feſ. ix. le. vel. iij. l. vbi e. inuit. dupl. Inuit. Unū deū in trinitate fideliter adoꝛem⁹. Cuius fide deū placuit ſctūs preſul N. Ps. Venite. In feſ. iij. lec. q̄n inuit. eſt ſimpl. Regē ↄfeſſoꝝ dñm Venite adoꝛem⁹. Ps. Venite. Hy⁹. Iſte ↄfeſ. In j. noc. An. Btūs vir q̄ in lege dñi meditātur: volūtas ei⁹ permanet die ac nocte: et oīa quecūq; faciet ſemꝑ pꝛoſperabūtur. Ps. Btūs vir. An. Beatus iſte ſanct⁹ qui cōfiſus eſt in dño: predicauit preceptū dñi: cōſtitut⁹ eſt in mōte ſctō ei⁹. Ps. Quare fre. An. Tu es glīa mea / tu es ſuſceptoꝛ me⁹ dñe: tu exaltans caput meum ⁊ exaudiſti me de mōte ſctō tuo. Ps. Dñe quid mul. V. Amauit eū. Lectio. j.

DOminic⁹ ſermo quē debemus oēs nō ſolū ſtudioſe verū etiā ſapienter audire: cui nos opꝫ hūiliter ac delectabili-

ter obedire: moderationis ſue
vbiqꝫ tenēs tēperiē: vt nec ouibus
deſint pabula: nec paſtoribus
alimēta: quedā ſpecialiter
ſolis ꝑcepit nobis, quedā vero
1 gñaliter nobis ⁊ vobis. ℟. Euge
ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ ī pauca fuiſti
fidelis ſupra multa te cōſtituā. Intra
in gaudiū dñi tui. ℣. Dñe quinqꝫ
talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ
ſuperlucratus ſum. Intra. Lectio .ij.

NObis nanqꝫ (id eſt ſeruis
quos ille paterfamilias
verus oīm domin⁹ ad hoc in magna
domo ſua conſtituit vt populo
eius verbū gratie miniſtremus)
ſpecialiter iniūgitur
ſancte predicatiōis officiū: generaliter
vero ⁊ nobis ⁊ vobis
ſalutaris indicitur obedientia
2 mandatoꝝ. ℟. Ecce ſacerdos magnus
qui in diebus ſuis placuit deo.
Ideo iureiurādo fecit illū dñs creſcere
in plebē ſuā. ℣. Bñdictionē oīū
gentiū dedit illi: ⁊ teſtamētū ſuū confirmauit
ſup caput ei⁹. Ideo. Le. iij.

IN his demū mādatis tāꝙ̄
ditiſſimis ferculis: ſic
celeſtium deliciarū copia ſpiritualis
exuberat: vt ī verbo dei
abundet qđ perfect⁹ comedat,
abundet etiā quod paruul⁹ ſugat.
Ibi eſt ſimul ⁊ lacte⁹ pot⁹
quo tenera fideliū nutriatur infantia:
⁊ ſolid⁹ cibus quo robuſta
perfectoꝝ iuuētus ſpiritualia
ſancte virtutis accipiat incrementa.
3 ℟. Iurauit dominus ⁊
non penitebit eū. Tu es ſacerdos in
eternum. Secūdum ordinem melchiſedech.
℣. Dixit dominus domino
meo: ſedē a dextris meis. Tu es ſacerdos.
Gloria. Secundum ordi. In ij.
nocturno. Añ. Inuocantem exaudiuit
dominus ſanctum ſuum: dominus exaudiuit
eum ⁊ cōſtituit eum in pace.
Pſ. Cum inuocarē. Añ. Letentur
omnes qui ſperant in te domine: quoniam
tu benedixiſti iuſto: ſcuto bone
volūtatis tue coronaſti eū. Pſ. Verba.
Añ. Domine dñs noſter: ꝙ̄ admirabile
eſt nomen tuū in vniuerſa terra:
quia gloria ⁊ honore coronaſti ſanctum
tuum: et conſtituiſti eum ſuper
opera manuum tuarum. Pſ. Dñe.
℣. Iuſtum deduxit. Lectio .iiij.

IBi proꝛſus ad ſalutē conſulitur
vniuerſis: quos dominus
ſaluare dignat̄. Ibi eſt
quod oī etati ꝯgruat: ibi eſt qđ
omni ꝓfeſſioni conueniat. Ibi
audimus ꝑcepta q̄ faciamus:
ibi cognoſcim⁹ ꝑmia q̄ ſperamus.
Ibi eſt iuſſio q̄ nos per literā
doceat ⁊ inſtruat ad ſcientiā:
ibi ꝓmiſſio q̄ ꝑ grām trahat
⁊ ꝑducat ad glīam. ℟. Poſui 4
adiutoriū ſup potentē: ⁊ exaltaui
electū de plebe mea. Manus eñi mea
auxiliabit̄ ei. ℣. Inueni dauid ſeruū
meū oleo ſctō meo vnxi eū. Manus.

SEruoꝝ igit̄ quos (Le. v.)
populo ſuo prepoſuit dñs
ſpecialiter volēs officiū demonſtrare:
ait quod in euāgelio ſepe
audiuimus. Quis putas eſt
fidelis diſpēſator ⁊ prudēs: quē
conſtituit dñs ſupra familiam
ſuā: vt det illis in tēpore tritici
menſurā? Btūs ille ſeru⁹ quē
cum venerit dñs, inuenerit ſic
facientē. ℟. Magnificauit eū in 5
cōſpectu regū. Et dedit illi coronam
glorie. ℣. Statuit illi teſtamentū ſem

piternum. Et dedit. Lectio ſexta.

Quis eſt iſte dominus fratres? Chriſt⁹ ſine dubio: qui ſuis diſcipulis ait. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe: ⁊ bene dicitis: ſum etenim. Que eſt etiam huius dñi familia? Nimirum illa eſt quã ipſe domin⁹ de manu inimici redemit: ⁊ dominio ſuo mãcipauit. Hec autẽ familia ſancta eſt eccleſia: que per orbẽ terrarum copioſa fertilitate diffundit: ⁊ redẽptam ſe precioſo chriſti ſãguine gloriatur. 6 ℟. Scte N. chriſti cõfeſſor/ audi rogãtes ſeruulos. Et impetratã celitus tu defer indulgentiã. ℣. O ſancte N. ſydus aureũ dñi gratia: ſeruorum gemitus ſolita ſuſcipe clementia. Et. Gloria. Tu. ¶ In .iij. noct.

An. Dñe iſte ſanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus eſt iuſtitiã: requieſcet in monte ſancto tuo. Ps. Dñe quis ha. An. Uitam petijt a te ⁊ tribuiſti ei dñe: gloriã et magnũ decorem impoſuiſti ſuper eum: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſa. Ps. Dñe in vir. An. Hic accipiet benedictionẽ a dño ⁊ miam a deo ſalutari ſuo: q2 hec eſt gñatio querentium dñm. Ps. Domini eſt terra. ℣. Iuſtus vt palma florebit. ℟. Sicut cedr⁹. ¶ Scdm Math.

Cap. xxv. B In illo tẽpore. Dixit ieſ⁹ diſci. ſuis parabolã hanc. Homo quidam peregre proficiſcẽs vocauit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit illis bõa ſua. Et reliqua.

Home. bti grego [illegible] Lc. vij.

Lectio ſcti euangelij fratres chariſſimi ſolicite conſiderare nos admonet: ne nos qui plus ceteris in hoc mundo accepiſſe aliqd cernimur/ ab auctore mũdi grauius inde iudicemur. Cũ enĩ augẽtur dona: rationes etiã creſcunt donorum. Tanto igitur humilior/ atq3 ad ſeruiendum deo prõptior quiſq3 debet eſſe ex munere: quãto ſe obligatiorem eſſe conſpicit in reddenda ratione. ℟. Iſte eſt ꝗ ante deũ magnas virtutes operatus eſt: ⁊ oĩs terra doctrina eius repleta eſt. Ipſe intercedat pro peccatis omniũ populorum. 7 ℣. Iſte eſt qui contempſit vitam mundi: et peruenit ad celeſtia regna. Ipſe intercedat. Lectio. viij.

Ecce homo ꝗ peregre proficiſcit ſeruos ſuos vocat: eiſq3 ad negocium talẽta partitur. Poſt multũ vero temporis poſiturus rationẽ reuertit: bene operantes pro apportato lucro remunerat: ſeruũ vero a bono opere torpẽtẽ dãnat. Quis itaq3 iſte homo eſt ꝗ pegre proficiſcitur: niſi redẽptor noſter ꝗ in ea carne quam aſſumpſerat abijt in celum. 8 ℟. Iſte homo ab adoleſcentia ſua partim meruit infirmos curare. Dedit illi dominus claritatem magnã cecos illuminare: et demones effugare. ℣. Ecce homo ſine querela: ver⁹ dei cultor: abſtinens ſe ab omni opere malo: ⁊ permanens in innocẽtia ſua. Dedit illi. Lec. ix.

Carnis enĩ locus proprius terra eſt: ꝗ quaſi ad peregrinandum ducitur/ dum per redemptorem noſtrum in celo collocatur. Sed homo iſte peregre proficiſcẽs ſeruis ſuis bona ſua tradidit: quia fidelibus ſuis ſpiritualia bona: conceſſit. Et vni dedit quinq̄ talēta: alij autē duo: alij vero vnū. Quinq̄ enim ſunt corporis ſenſus: videlicet viſus/ auditus/ guſtus/ odoratus/ ⁊ tactus. Quinq̄ igitur talentis/ donū quinq̄ ſenſuum (id eſt exteriorū ſciētia) exprimitur. Duobꝰ vero: intellectus et operatio deſignatur. Vnius autem talenti nomīe: tantūmodo intellectus deſignatur. Reſp. Miles chriſti glorioſe N. ſanctiſſime Tuo pio interuentu Culpas noſtras ablue. V. Ut celeſtis regni ſedem valeamus ſcādere. Tuo. Gloria. Culpas. V. Ora pro nobis beate N. Iſte verſus dicitur ſemp ante laudes in feſtis nouē lectionū vnius confeſſoris. In feſtis vero triū lectionū verſus Juſtum deduxit. vel verſus. Juſtus vt palma. ¶ In laudibus. an. Ecce ſacerdos magnꝰ qui in diebus ſuis placuit deo: ⁊ inuētus eſt iuſtꝰ. Ps. Dñs regnauit. An. Non eſt inuentus ſimilis illi: qui conſeruaret legem excelſi. Ps. Jubilate deo oīs terra. An. Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit dominus ſupra familiam ſuam. Ps. Deus deus meus. An. Beatus ille ſeruꝰ quem cum venerit dominus et pulſauerit ianuam/ inuenerit eum vigilātē. Ps. Benedicite. An. Serue bone ⁊ fidelis: intra in gaudiū dñi tui. Ps. Laudate dñm de celꝭ. Capm.

Eccli. xliiij. Benedictionem omniū gētium dedit illi dominus: et teſtamentum ſuum cōfirmauit ſuper caput eius. Quando dicunt. ix. vel. iij. lec. cum cōmuni hiſto. vnius confeſſo. ⁊ pontificis/ ⁊ extra tēpus paſch. tūc dicat ad laud. ⁊ ad. iij. ⁊ ad. ij. veſ. hoc Capm Bñdictionē. Hymnus.

Jeſu redemptor omnium/ perpes corona preſulum: in hac die clementius/ noſtris faueto vocibus.

Tui ſacri qua nominis/ cōfeſſor almus claruit: cuiꝰ celebrat annua/ deuota plebs ſolennia.

Qui rite mundi gaudia/ huius caduca reſpuēs: cū angelis celeſtibꝰ/ letus potitur premijs.

Huius benigne annue/ nobis ſequi veſtigia: huiꝰ precatu ſeruulis/ dimitte noxā criminis.

Sit chriſte rex piiſſime/ tibi patriq̄ gloria: cū ſpiritu paraclito/ in ſempiterna ſecl'a. Amē.

V. Juſtus ger. An. Euge ſerue bone et fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis/ ſupra multa te conſtituam dicit dominus. Ps. Benedictus. oratio vt ſupra. ¶ Si duo feſta vnius confeſ. ⁊ pontifi. ſimul contingant: tunc fiat memo. de alio feſto cum hac an. Iſte eſt qui ante deum. require hanc an. ad ſecūdas veſpe. vnius confeſ. ⁊ pontifi. V. Juſtꝰ vt palma. oro vt ſ. Ad. j. an. Ecce ſacerdos. Ps. Deꝰ in noīe. Ad. iij. an. Non eſt inuen. Ps. Legē po. Capm. Bñdictionē. R. Amauit eum dñs. Et ornauit eū. V. Stola glīe induit eū. Et or. Gloria. Amauit. V. Juſtū ded. oro. vt ſ. Ad vj. a. Fidelis ſer. Ps. Defecit. Capm.

Vbi ſupra. Cognouit eum in benedictionibus ſuis: conſeruauit illi miam ſuā: ⁊ inuenit grātiam coram oculis domini. R. Juſtum deduxit dominꝰ Per vias re etas. ℣. Et oſtendit illi regnū dei. Per vias rectas. Gloria. Juſtū. ℣. Juſtꝰ vt pal. oꝛo vt s. Ad b. ñr. añ. Serue bone ⁊ fidelis. ps. Mirabilia. Capm.

Magnificauit eum in conſpectu regum: ⁊ dedit illi coronam glorie. ℟. Juſtꝰ vt palma florebit In domo dñi. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In domo domini. Gloria pa. Juſtus vt pal. ℣. Juſtꝰ germinabit. oꝛo vt s. Ad ſecundas veſp. añ. Ecce ſacerdos. ps de feſ. capm. Benedictionē. Si dup. feſ. fue. hꝰ Iſte. Sancte N. pꝛſul cōfeſſoꝛ. ſi autē nullū hꝫ. dicat. hyꝰ. Jeſu redemptoꝛ. ℣. Juſtus germina. Añ. Iſte qui eſt ante deum magnas virtutes operatus eſt/ ⁊ omnis terra doctrina eiꝰ repleta eſt: ipſe intercedat ꝓ peccatis omniū populoꝛū. ps. Magt. oꝛo vt s. ¶ Item alie lect. vnꝰ confeſ. ⁊ pōti. Lec. j.

Seruus igitur qui gemina talēta retulit a dño laudatur atqꝫ ad eternā remunerationē perducitur: cū ei voce dñica dicitur. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ ſup pauca fuiſti fidelis/ ſupra multa te cōſtituā: intra in gaudiū dñi tui. Lec. ij.

Pauca quippe fratres ſunt bona omnia preſentis vite (q̃ tumlibet eſſe multa videantur) in cōparatione retributionis eterne. Sed tunc fidelis ſeruus ſupra multa conſtituitur: quando deuicta omni coꝛruptionis moleſtia/ de eternis gaudijs in illa celeſti ſede gloꝛiat. Lec. iij.

Tunc enim in dñi ſui gaudiū perfecte intromittitur: quando in illa eterna patria aſſumptꝰ atqꝫ angeloꝛū cetibꝰ admixtꝰ: ſic interius gaudet de munere: vt non ſit quod iam exterius doleat de coꝛruptione. Lectio. iiij.

Seruus qui operari de talento noluit: cum verbis excuſationis ad dominum redit dicens. Dñe ſcio quia homo durus es/ metis vbi nō ſeminaſti/ et congregas vbi non ſparſiſti/ et timēs abij ⁊ abſcōdi talentū tuū in terra: ecce habes qđ tuū eſt. Notādum vero q̄ inutilis ſeruus dñm durū vocat: cui tamē ad lucrū deſeruire diſſimulat. Et timuiſſe ſe dicit in lucrū talentum expendere: qui hoc ſolū timere debuerat ne hoc ſine lucro ad dñm repoꝛtaret. Lec. v.

Sunt autem pleriqꝫ intra ſanctam eccleſiam quoꝛum iſte ſeruus imaginem tenet: q̄ melioris vite vias aggredi metuūt: ⁊ tñ iacere in ſui coꝛpoꝛis ignauia non pertimeſcūt. Cum enim peccatoꝛes ſe conſiderant/ ſanctitatis vias arripere trepidāt: et remanere in iniquitatibus ſuis non foꝛmidant. Lectio. vj.

Sed q̄ idcirco melioꝛis habitꝰ vias ⁊ rectioꝛis vite apprehendere arcē nolunt qꝛ infirmos ſe eſſe cōſpiciunt: quaſi ⁊ peccatores ſe fatētur: ⁊ dñm repellūt: oūqꝫ in quo ſanctificari debuerant refugiūt. Et velut in perturbatiōe poſiti conſiliū nō habēt dū moꝛiūtur: ⁊ vitā timēt. Unde et huic ſeruo pꝛotinus reſpondetur. Serue male et piger/ ſciebas quia meto vbi non ſemino: et congrego vbi non ſpargo. Opoꝛtuit ergo te dare pecuniam meam nūmularijs: vt et ego veniens recepiſſem vtiqꝫ quod meum eſt cum vſura. Euangeliū ſcḋm Matheū.

Cap. xxiiij D In illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vigilate: quia neſcitis qua hoꝛa domin⁹ veſter venturus ſit. Et reliqua. Home. bede. venis pbri. Lc. vij.

Hac ſimilitudine oſtendit dñs aduentū ſuum ſemꝑ debere eſſe ſuſpectū. Paterfamilias enim anim⁹ noſter eſt: q̄ coꝛpus ⁊ oīa officia coꝛpoꝛis moꝛe pr̄iſfamilias regit ⁊ cōtinet. Fur autē: moꝛs eſt improuiſe adueniens. Lc. viij.

Fur igit̄ domū perfodit/ cū moꝛs repente ⁊ ſubito repētinū trāſitū parat. Paterfamilias vero ſi ſciret aduentū furis: vtiqꝫ vigilaret/ ⁊ nō ſineret perfodi domum ſuā: quia ſi anim⁹ noſter ſedulo diem moꝛtis inſpiceret: ſine dubio a coꝛpoꝛe ſuo per oīa vigilaret. Lc. ix.

Seruus autē fidelis ⁊ prudēs intelligitur choꝛus apoſtoloꝝ et imitatoꝝ eoꝝ. Recte oꝛdo apoſtoloꝝ ſeruus fidelis ⁊ prudens dicitur. Fidelis enim eſt: quia fideliter ⁊ deuote ſubſtantiam dñi ſui diſpenſat. Prudēs eſt: q2 in diſtribuēdo capacitatē ſingulox diſcernit. ¶ In natali vni⁹ cōfeſſoꝛis abbatis ad veſp. ſuper pſalmos. Añ. Amauit eum dominus et oꝛnauit eum: ſtola gloꝛie induit eum: et ad poꝛtas paradiſi coronauit eum. ps. fer. Cap.

Eccli 39. A Iuſtus coꝛ ſuum tradet ad vigilandū diluculo ad dominū qui fecit illū: et in cōſpectu altiſſimi depꝛecabitur. R. Vir iſraelita. Hy⁹. Iſte confeſſoꝛ. V. Amauit eū dñs. Añ. Similabo eū viro ſapienti qui edificauit domū ſuā ſupra terram. ps. Magt. Oro de ꝓprietate. Ad matut. in feſ. ix. lec. vel. iij. qñ inuitat. eſt dupl. Inuit. Iuſtus floꝛebit in domo dñi plantatus. Gaudeamus ⁊ exultemus in eius ſacra ſolennitate. ps. Venite In feſ. iij. lc. qñ inuitat. eſt ſimpl. Inuitat. Regē confeſſo. ps. Venite. Hy⁹. Iſte confeſſoꝛ. In primo nocturn. ⁊ in ſequentib⁹ noct. añ. ps ⁊ V. de cōi vni⁹ confeſ. ⁊ ponti. lec. legātur de ꝓprietate. R. j. Euge ſerue quere in cōi vnius cōfeſ. ⁊ pōti. R. ij. Iuſtus germinabit ſicut liliū. Et floꝛebit in eternū ante dominū. V. Plantatus in domo dñi: in atrijs domus dei noſtri. Et. R. iij. Vir iſraelita gaude coheres chriſti. Intercede p nobis. V. Ut precibus tuis a deo veniam ſperemus: deuoti ad te confugimus. Intercede. In. ij. noct. añ. Inuocantē. ps. Cum inuocarem. et cetere añ cū ſuis ps. V. Iuſtū deduxit. R. iiij. Magnificauit. quere in cōi vni⁹ cōfeſ. ⁊ pōti. R. v. Amauit eum dominus ⁊ oꝛnauit eum: ſtola gloꝛie induit eum. Et ad poꝛtas paradiſi coronauit eū. V. Induit eum dñs loꝛica fidei: et oꝛnauit eum. Et. R. vj. Sancte N. chriſti confeſ. quere in cōmuni vni⁹ cōfeſ. ⁊ ponti. In. iij. noct. Añ. Dñe iſte ſanctus. ps. Dñe qs habi. V. Iuſtus vt pal. R. vij. Iſte eſt qui ante. R. viij. Iſte hō. R. ix. Miles xp̄i glorioſe. quere per. iij. R. in cōmuni vnius cōfeſ. ⁊ pōti. ℣. Juſt⁹ vt palma. Secundū Lucā.

ap. . D In illo tēpore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo accendit lucernā et in abſcondito ponit: neq3 ſub modio ſed ſuper cādelabꝛū: vt qui ingrediūtur lumen videāt. Et reliqua. Homel. ven. bede pbr̄i. Lec. vij.

De ſeipſo dn̄s hoc loquitur: oſtēdēs et ſi ſupꝛadixerat nullū generatiōi neq̄/ niſi ſignum ione ꝓphete dandum: nequaq̄ tn̄ lucis ſue claritatē fidelib⁹ occultādā. ℟. Iſte eſt q̄ an̄ d[illegible]. Lec. viij.

Ipſe quippe lucernā accendit: qui teſtam humane nature flamma ſue diuinitatis impleuit. Quā profecto lucernā nec credētibus abſcōdere: nec modio ſupponere/ hoc eſt ſub menſura legis includere: vel intra vni⁹ iudee gentis terminos voluit cohibere. Sed ſup candelabꝛū inquit: vt qui ingrediūtur lumē videant. ℟. Iſte hō. Lec. ix.

Candelabꝛū eccleſiā dicit cui lucernā ſuperpoſuit: q2 in noſtris frontib⁹ fidē ſue incarnationis affixit. Vt qui eccleſiam ingredi fideliter voluerint: lumen veritatis palā queāt intueri. Que ſentētia iudeoꝝ quoq3 proceres condēnat: q̄ ſigna querētes exterius/ apertā lucis ianuam noluerūt intrare credendo. ℟ iu. Miles chriſti glorioſe. R. In feſ. ix lec. ℟. Ora pro nobis. In feſ. iij. lc. ℟. Juſtum deduxit. vel ℟. Juſtus vt pal. In laud. an̄.

Juſtū deduxit dn̄s per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnū dei.

Sap.

ps. Dn̄s regnauit. An̄. Nõ eſt inuentus. ps. Jubilate deo oīs ter. An̄. Fidelis ſer. pſ. De⁹ de⁹ me⁹. An̄. Beatus ille. ps. Benedicite. an̄. Serue bone. ps. Laudate. Require has. iiij. an̄s in laud. in cōi vni⁹ confeſ. ⁊ ponti. Cap̄m. Juſt⁹ coꝛ ſuū. hy⁹. Jeſu redēptoꝛ. ℣. Juſtus ger. An̄. Euge ſer. ps. Benedictus. oꝛo vt s. Ad. j. an̄. Juſtum deduxit. pſ. De⁹ in noie. Ad. iij. an̄. Non eſt inuē. ps. Legē pone. cap̄z. Juſtus coꝛ ſuū. ℟. ⁊ ℣. ad oēs hoꝛas dicit vt s. in cōi vnius confeſ. ⁊ pontifi. ¶ Ad. vj. an̄. Fidelis ſeruus. ps. Defecit. Cap̄.

Si eni magnus dn̄s voluerit ſpū intelligētie replebit illū: ⁊ ipſe tāq̄ imbꝛes mittet eloq̄a ſapiētie ſue: ⁊ in oꝛatiōe cōfitebitur dn̄o. Ad. ix. an̄. Serue bone. ps. Mirabilia. Cap̄. Eccl. xxxix. A

Dominus diriget conſiliū eius ⁊ diſciplinā: ⁊ in lege teſtamenti ſui gloꝛiabitur. Ad veſp. an̄. Juſtū dedu. minoꝛ. ps feſt. Cap̄m. Juſtus coꝛ ſuum. hy⁹. Jeſu redemptoꝛ. ℣. Juſtus ger. an̄. Iſte eſt q̄ ante deū. ps. Magnificat. oꝛo vt ſupꝛa. Itē alia cp̄a de quocūq3 confeſſo. Cap̄m. Vbi ſupꝛa

Juſtum deduxit dominus per vias rectas/ et oſtēdit illi regnū dei: et dedit illi ſcientiam ſanctoꝝ. honeſtauit illum in laboꝛibus: et compleuit laboꝛes illius. Ad. vj. Capl'm. Sap. x. B.

Cuſtodiuit eum dominus ab inimicis: ⁊ a ſeductoꝛibus tutauit illum: ⁊ certamē foꝛte dedit illi vt vinceret: ⁊ ſciret quoniam omnium potētioꝛ Sap. x. C eſt ſapientia. Ad nonā. Capl'm.

Sap. x. c SApiētia vēditū iuſtū nō dereliq̄t: ſʒ a peccatoꝛib⁹ liberauit eū. Sc'dm Marcum.

Cap. xiij. c IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Videte vigilate ⁊ oꝛate: neſcitis enī quando tēpus ſit. Et r'. Homelia vene. bede pb'ri. Lectio. vij.

Vigilare ⁊ oꝛare ⁊ cautos exiſtere diſcipulos ſuos dn̄s monuit; ſed tamen eis iudicij vltimi tēpus oſtendere noluit. Qꝛ magis illis pꝛofuit hoc neſcire ꝙ̄ ſcire: vt ſempꝫ ſuſpecti / ſemperq̄ꝫ parati vigilarēt. L. viij.

Vnde is quidem vigilat: qui vanis mundi gaudijs doꝛmit / et preceptis diuinis excubat. Vtiliter aūt oꝛat: qui talem ſe exhibet vt percipere valeat qđ in oꝛationib⁹ poſtulat. Lec. ix.

Neſcitis enim quādo tempus ſit. Ac ſi diceret. Sicut ignoꝛaſtis diē introitus veſtri in mundum: ita ignoꝛatis et diem exitus veſtri de mundo. ℟. Oꝛa pꝛo nobis beate N. ¶ In natali plurimoꝛum cōfeſ. ad veſp. An. Sancti per fidē. ps̄. feria. Capitulum.

Heb. vij. PLures facti ſunt ſacerdotes ſecūdum legem: idcirco ꝙ moꝛte pꝛohiberētur manere: ieſus autē eo ꝙ maneat in eternū / ſempiternum habet ſacerdotium. ℟. Iuſti in perpetuum viuēt: ⁊ apud dn̄m eſt merces eoꝝ. Et cogitatio eoꝝ apud altiſſimum. V⁹. Ideo accipiēt regnū decoꝛis: ⁊ diadema ſpeciei de manu domini. Et cogi. Gloꝛia laus ⁊ honoꝛ / decus poteſtas et iubilatio: patri ac nato et ſpiritui ſancto. Apud hy⁹. Sanctoꝝ meritis. Hi ſunt quos. Te ſumma dei. V⁹. Letamini. An. Fulgebunt iuſti ⁊ tanꝗ̄ ſcintille in arundineto diſcurrent: iudicabūt natiōes ⁊ regnabūt in eternū. ps̄. Magnificat. Oꝛo.

BEatoꝛum confeſſoꝝ tuoꝛum N. et N. nos domine tuere pſidijs: vt quoꝝ feſtiuitatē annua deuotione recolimus / eoꝝ interceſſione ab omnibus aduerſitatib⁹ eruamur. Per dominū noſtrū. Alia oꝛo.

DEus qui nos ſanctoꝝ cōfeſſoꝝ tuoꝛum N. ⁊ N. cōfeſſionibus glorioſis circundas et pꝛotegis: da nobis eoꝝ imitatiōe pꝛoficere / et interceſſione gaudere. Per dominum. Ad matut. Inuitat. Mirabilem deum in ſanctis ſuis. Venite adoremus collaudātes. ps. Venite. In feſtis vero. iij. lec. Inuitat. Regem confeſ. ps. Venite. hy⁹. Sanctoꝛum meritis. Hi ſunt quos. Te ſumma deitas. In. j. noct. An. Secus decurſus aquarū plantauit vineā iuſtoꝛum: ſed in lege domini fuit voluntas eoꝝ. ps. Beatus vir. An. Tanꝗ̄ aurum in foꝛnace pꝛobauit electos dominus: et quaſi holocauſta accepit illos in eternum. ps. Quare fremuerunt. An. Filij hominū ſcitote quia dominus ſanctos ſuos mirificauit. ps. Cum inuocarem. ℣. Letamini in domino. Lectio. j.

BEati ſunt ſerui illi: quos cum venerit dominus inuenerit vigilantes. Vigilat / qui ad aſpectum veri luminis mētis oculos apertos tenet. Vigilat / qui ſeruat operando quod credit. Vigilat/ qui a ſe corporis et negligentie tenebras repellit. Hinc enim paulus dicit. Euigilate iuſti: ⁊ nolite peccare. 1 ℟. Abſterget deus omnē lachrymam ab oculis ſanctorum: et iam non erit amplius neq; luctus/ neq; clamor: ſed nec vllus dolor. Quoniam priora tranſierunt. ℣. Non eſurient neq; ſitient amplius: et non cadet ſuper illos ſol: neq; vllus eſtꝰ. Quoniam priora. Lectio ſecunda.

Hinc rurſus ait. Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Sed veniens dñs quid ſeruis vigilātibus exhibebit: audiamꝰ. Amen dico vobis ꝙ precinget ſe: et faciet illos diſcūbere: et tranſiens miniſtrabit illis. Precinget ſe: id eſt ad retributionē preparabit. Faciet illos diſcumbere: id eſt in eterna quiete refoueri. Diſcumbere quippe noſtrum: eſt in eterno regno quieſcere. 2 ℟. Exultabunt ſancti in gloria. Letabuntur in cubilibus ſuis. ℣. Epulētur ⁊ exultēt in cōſpectu dei. Letabūtur. Lec. iij.

Vnde rurſus dominus dicit. Venient et recūbent cum abraham iſaac et iacob. Tranſiens autē dñs miniſtrat: quia lucis ſue illuſtratione nos ſatiat. Tranſire enim dñi eſt: cum de iudicio ad regnum redit. Vel certe nobis dñs poſt iudicium tranſit: quia ab humanitatis forma in diuinitatis ſue cōtemplationē nos eleuat. ℟. Iuſti in perpetuū. vt ſ. ad .j. veſp.

3 In .ij. nocturno. Añ. Letentur omnes qui ſperāt in te dñe/ quoniam tu bñdixiſti iuſtis: ſcuto bone voluntatis tue coronaſti eos. Ps. Verba. Añ. Dabo ſanctis meis locum nominatum in regno patris mei dicit dñs. Ps. Dñe quis habi. Añ. Sanctis qui in terra ſunt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. Ps. Conſerua. ℣. Exultēt iuſti. Lec. iiij.

Et trāſire eiꝰ eſt in claritatis ſue ſpeculationem nos ducere: cū eum quem in humanitate in iudicio cernimus/ etiā in diuinitate poſt iudiciū videamꝰ. Ad iudiciū quippe veniēs in forma ſerui oibꝰ apparet: qz ſcriptum eſt/ videbūt in quē trāſfixerūt. Sz reprobi in ſuppliciū corruūt: iuſti ad claritatis eiꝰ gloriā ptrahūtur: ſicut ſcriptū eſt. Tollatur impiꝰ: ne videat gloriā dei. 4 ℟. Letamini iuſti ⁊ exultate in dño. Et gloriamini oēs recti corde. ℣. Cātate ei cāticū nouū: bñ pſallite ei in vociferatiōe. Et. Lec. v.

Sed quid ſi ſerui in prima vigilia negligētes exiſtūt? Prima vigilia primeue etatis cuſtodia eſt. Sed neq; ſic deſperandū: ⁊ a bono opere ceſſandū eſt. Nā longanimitatis ſue patiētiā inſinuās dñs/ ſubdit. Et ſi venerit in ſecūda vigilia: et ſi in tertia vigilia venerit/ et ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. 5 ℟. Sancti tui domine mirabile conſecuti ſunt iter ſeruiētes preceptis tuis: vt inuenirētur illeſi. In aquis validis terra apparuit arida: et in mari rubro via ſine impedimento. ℣. Victricem manum tuam laudauerūt pariter et decantauerunt dñe nomen ſanctū tuū. In. Lectio. vj.

PRima quippe vigilia pꝛimeuum tempus eſt: id eſt pueritia. Secunda adoleſcētia vel iuuētus. Tertia autem ſenectus accipitur. Qui ergo vigilare noluerit in pꝛima vigilia: cuſtodiat vel ſecundam. Ut qui cōuerti a pꝛauitatibus ſuis in pueritia neglexerit: ad vias vite ſaltem in tempoꝛe iuuētutis euigilet. Et qui vigilare in ſecunda vigilia noluerit: tertie vigilie remedia non amittat.

6 ℟. In circuitu tuo dñe lumen eſt qḋ nunq̄ deficiet. Ubi conſtituiſti lucidiſſimas manſiones. Ibi requieſcūt ſanctoꝝ anime. ℣. Lux perpetua lucebit ſanctis tuis dñe: ⁊ eternitas tēpoꝛum. Ubi cōſti. Gloꝛia. Ibi requie.

In. iij. noctur. An. Sancti q̄ ſperant in dño habebunt foꝛtitudinē: aſſument pēnas vt aquile: volabunt et non deficient. Ps. Dñi eſt terra. An. Juſti autē in perpetuū viuēt: ⁊ apud dominū eſt merces eoꝝ. Ps. Exultate iuſti. An. O q̄ glorioſum eſt regnū in quo cū chꝛiſto gaudēt omnes ſcti: amicti ſtolis albis ſequunt agnū quocūq; ierit. Ps. Quā dilecta. ℣. Juſtoꝛum anime. Scḋm Lucam.

Cap. xij. IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lūbi veſtri pꝛecincti: ⁊ lucerne ardētes in manib⁹ veſtris. Et reli. Home. Grego. pape. Lec. vij.

SAncti euangelij fratres chariſſimi aperte eſt lectio recitata: ſed ne aliq̄bus ipſa eius planicies alta foꝛtaſſe videat, eā ſub breuitate tranſcurrimus. Quatenus ei⁹ expoſitio ita neſciētibus fiat cognita: vt tamē ſcientibus non ſit oneroſa. Qḋ viris luxuria in lumbis ſit, feminis in vmbilico: teſtatur dominus qui de diabolo ad beatū iob loquitur dicens. Uirtus ei⁹ in lumbis eius: ⁊ foꝛtitudo illi⁹ in vmbilico vētris ei⁹. A pꝛincipali igitur ſexu lumboꝝ nomine luxuria deſignatur: cū dominus dicit. Sint lumbi veſtri pꝛecincti. ℟. Sacerdotes ei⁹ induant iuſticiam. Et ſancti eius exultatione exultabunt. ℣. Illuc pꝛoducam coꝛnu dauid: paraui lucernam chꝛiſto meo. Et ſancti. Lectio. viij. 7

LUmbos eñ pꝛecingim⁹: cum carnis luxuriā per continētiam coartamus. Quia vero minus eſt mala non agere, niſi etiā quiſq; ſtudeat ⁊ bonis operibus inſudare: pꝛotin⁹ additur. Et lucerne ardētes in manibus vřis. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cū per bona opera pꝛoximis noſtris lucis exēpla monſtram⁹. De quibus pfecto operibus dñs dicit. Luceat lux veſtra coꝛā hominibus: vt videāt opera veſtra bona: et gloꝛificēt patrem veſtrū qui in celis eſt. ℟. Coꝛpoꝛa ſanctoꝝ in pace ſepulta ſunt. Et viuēt nomina eoꝝ in eternū. ℣. Sapientiā ſanctoꝝ narrabūt oēs populi: ⁊ laudem eoꝝ pꝛonūciat oīs eccleſia ſanctoꝛum. Et viuent. Lec. ix. 8

DUo autē ſunt que iubentur: ⁊ lumbos reſtringere: ⁊ lucernas tenere. Ut ⁊ mūdicia ſit caſtitatis in coꝛpoꝛe: ⁊ lumen veritatis in operatiōe. Redemptoꝛi etenī noſtro vnū

ſine altero placere nequaꝗ̄ po-
teſt. Caſtitas ergo non magna
eſt ſine bono opere: nec opus bo-
num eſt aliquod ſine caſtitate.
Sed ſi vtrū𝑞; iungitur: reſtat
vt (quiſquis ille eſt) ſpe ad ſup-
9 nam patriam tendat. ℟. Sint
lumbi veſtri precincti ⁊ lucerne ar-
dētes in manibus veſtris. Et vos ſi-
miles hominibus expectantibus do-
minū ſuum. Quādo reuertatur a nu-
ptijs. ℣. Uigilate ergo quia neſcitis
qua hora dn̄s veſter venturus ſit. Et
vos. Gloria. Quando. ℣. Iuſti autē.
1 In laud. Añ. Iuſtorum autē ani-
me in manu dei ſunt / ⁊ non tanget il-
los tormētum malitie. ℣. Dn̄s re-
2 gna. Añ. Cū palma ad regna perue-
nerūt ſancti / coronas decoris merue-
3 runt de manu dn̄i. ps. Iubilate. Añ.
Corpora ſanctorꝫ in pace ſepulta ſunt /
et viuent nomina eorū in eternū. ps.
4 Deus deus meꝰ. Añ. Sacerdotes
dei benedicite dn̄m: ſerui dn̄i hymnū
dicite deo in eternum. ps. Benedi-
5 cite. Añ. Exultabūt ſancti in gloria /
letabūtur in cubilibus ſuis. ps. Lau-
date dn̄m de celis. cap. Plures
facti ſūt. hyꝰ Rex glorioſe mar.
totus hyꝰ dicitur ſicut in cōmu-
ni plurimorꝫ martyrꝫ. ℣. Mira-
bilis deus. Añ. Sint lumbi veſtri pre-
cincti ⁊ lucerne ardentes in manibꝰ
veſtris / et vos ſimiles hominibꝰ ex-
pectantibus dn̄m ſuum quādo reuer-
tatur a nuptijs. ps. Benedictus.
orō vt ſ. Ad primā. Añ. Iuſtorū
autē anime. ps. Deus in nomine.
Ad iij. Añ. Cum palma. ps. Le-
gem po. cap. Plures facti. ℟ ⁊
℣. de cōi plurimorū marty. ad
alias hor. dicantur. Ad vj. Añ.
Corpora. ps. Defecit. Capitulū.

Sancti et iuſti in domino gaudete: vos elegit deus in hereditatem ſibi. Phi-lip. 3. Ad ix. Añ. Exultabūt. ps. Mirabilia. Capm.

Iuſti autem in perpetuum viuēt: ⁊ apud dn̄m eſt merces eorū: ⁊ cogitatio eorꝫ apud altiſſimum. Sap. v. C. Ad ij. veſ. Añ. Iuſtorꝫ aūt. hi feſ. cap. Plures facti. ℣. Mirabilis deus. Añ. Sanctū eſt et verū lumē ⁊ admirabile miniſtrās lucem his qui permanſerūt in agone certaminis / recipient a xp̄o ſplendorem ſempiternū: in quo aſſidue felices letantur. ps. Magt. orō vt ſ. ad. j. veſ.

¶ In natali vniꝰ virginis ⁊ mar. ad pmas veſ. Añ. Hec eſt virgo prudēs q̄ veniēte ſponſo aptauit lampades ſuas ⁊ introiuit cum dn̄o ad nuptias. hi. feſ. Capm.

Domine deus meus exaltaſti ſuper terram habitationem meam: et pro morte defluente deprecata ſum. Eccli. li. B ℟m. Regnum mundi. Hymnus.

Virginis proles opifexq̄ matris: virgo quem geſſit peperitq; virgo: virginis feſtum canimus tropheum / accipe votum.

Hec tua virgo duplici beata ſorte / dum geſſit fragilem domare corporis ſexum / domuit cruentum corpore ſeclum.

Unde nec mortem nec amica mortis ſeua penarū genera paneſcens: ſanguine fuſo meruit ſuperna ſcandere celi.

Huius obtentu deus alme noſtris parce iam culpis / vitia remittens: quo tibi puri reſonemus almũ pectoꝛis hymnum.

Gloꝛia patri genitriq; ꝓli: ⁊ tibi cōpar vtriuſq; ſemꝑ ſpūs alme deus vn⁹ omni tēpoꝛe ſecli. Amen. ꝟ. Diffuſa eſt. Añ. Simile eſt regnum celoꝝ ſagene miſſe in mare/ ⁊ ex omni genere piſciū congreganti: quā cum impleta eſſet educētes ⁊ ſecus litt⁹ ſedentes elegerūt bonos in vaſa ſua/ malos autem foras miſerunt. ps. Magt. Oratio.

Indulgentiam nobis dñe btā N. ꝟgo ⁊ martyꝛ imploret: q̄ tibi grata ſemꝑ extitit/ ⁊ merito caſtitatis: ⁊ tue ꝓfeſſiōe ꝟtutis. Per. Alia oro.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de btē N. virginis tue et martyꝛis feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per.

Ad matut. in feſt. ix. lect. tm̄. Inuitat. Chriſtū venerātes deum adoꝛemus regem regū. Qui in celis N. palmā hodie dedit eternā. ps. Venite. In feſt. ix. lc. vel. iij. quādo eſt inuitat. dupl. Inuitat. Agnū ſponſum virginū Venite adoremus dominū ieſum xp̄m. ps. Venite. In feſt. iij. lec. quando eſt inuitat. ſimpl. Inuitat. Regem virginū dñm Venite adoꝛemus. ps. Venite. hy⁹. Virginis ꝓles. In. j. noc. An. Ante toꝛum huius virginis frequētate nobis dulcia cāntica dramatis. ps. Dñe dñs nr̄. An. Sicut lilium inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. ps. Celi enarrāt. Añ. Fauus diſtillās labia tua ſponſa/ et odoꝛ veſtimentoꝝ tuoꝝ ſicut odoꝛ thuris. ps. Dñi eſt terra. ꝟ. Diffuſa. Lectio prima.

Quoniā hodie natalis eſt virginis: cōgruū aliquid de virginibus eſt loquendum. Immaculat⁹ enim dñs/ immaculatā ſibi famulā etiā in hoc pleno colluuionū fragilitatis humane coꝛpore poſitā: miſericoꝛditer conſecrauit. Natalis eſt ꝟginis: integritatē ſequamur. Natalis eſt ſancte N. Mirātur viri: nō deſperant ꝟgines. Nō autem ideo laudabilis virginitas q2 ⁊ in martyꝛib⁹ reperit̄: ſ3 q2 ipſa martyꝛes facit. Verſ. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis. Propterea bñdixit te de⁹ in eternū. ꝟ. Dilexiſti iuſtitiā: et odiſti iniq̄tatē. Propterea. lec. ij.

Quis enim humano eam poſſit ingenio cōpꝛehendere: quā nec natura ſuis incluſit legibus? Hec virgo accerſiuit e celis: qđ imitaret̄ in terris. Nec immerito viuēdi ſibi vſum q̄ſiuit e celo: q̄ ſpōſum ſibi inuenit in celo. Quā ꝙ ego laudationē nō ſuſcepi ꝟginitatis/ ſed expꝛeſſionē: ad rē tamē pertinere arbitroꝛ vt que ſit ei patria q̄s auctoꝛ/ appareat. R. Propter veritatem et manſuetudinē et iuſtitiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ꝟ. Audi filia et vide et inclina aurem tuam: et obliuiſcere populum tuum et domum patris tui. Et deducet. Lectio tertia.

Prius vbi ſit patria diſcamus. Si ibi eſt patria vbi genitale domiciliū: in celo profecto eſt patria caſtitatis. Itaq; hic aduena: ibi icola eſt.

Quid autē eſt caſtitas virginalis: niſi expers contagionis integritas? Atqȝ ei⁹ auctorē quē poſſum⁹ exiſtimare niſi immaculatū dei filiū: cuius caro non vidit corruptionem / diuinitas non eſt experta contagionem? Videte ergo quāta virginitatis merita ſint. Chriſtus ante virginem: chriſtus ex virgine.

g ℟. Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniquitatem: propterea Unxit te deus deus tuus oleo letitie. ℣. Propter veritatem ⁊ manſuetudinē et iuſtitiam. Unxit te deus. Gloria patri. Unxit te.

In tertio nocturno. Aña. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende proſpere procede et regna. Ps. Eructauit. Añ. Adiuuabit eam de⁹ vultu ſuo: deus in medio eius non commouebitur. Ps. Deus noſter refugium. Añ. Unguentum effuſum nomen tuum: ideo adoleſcentule dilexerunt te nimis. Ps. Fundamenta. ℣. Specie tua. Lectio .iiij.

Chriſtus virginū ſponſus ante virginem fuit: idem eſt natus de virgine. A patre quidem natus ante ſecula: ſed ex virgine renat⁹ ob ſecula. Illud nature ſue: hoc noſtre vtilitatis eſt. Illud erat ſemp: hoc voluit. Spectate et aliud virginitatis meritum. Chriſtus virginū ſponſus: ⁊ (ſi dici poteſt) chriſt⁹ virginee caſtitatis. Virginitas enim chriſti: non virginitatis eſt chriſtus.

h ℟. Hec eſt virgo ſapiens quam dominus vigilantem inuenit: que acceptis lampadibus ſumpſit ſecum oleum. Et veniente domino introiuit cum eo ad nuptias. ℣. Inuenta vna margarita dedit omnia ſua ⁊ comparauit eā. Et veniente dño. Lectio quinta.

Virgo eſt que nupſit: virgo que nos ſub vtero portauit. Virgo que genuit: virgo que proprio lacte nutriuit. Sed iam a matre deſcendam⁹ ad filias. De virginibus (inquit ſanctus apoſtolus) preceptum domini non habeo. Si doctor gentium non habuit: habere quis potuit? Et preceptū quidem non habuit: ſed habuit exemplum. Non enim poteſt imperari virginitas: ſed optari. Sancta mater eccleſia immaculata eſt coitu: ſed fecunda partu. Virgo eſt in caſtitate: mater eſt in prole. Reſponſoriū de vna virgine ⁊ martyre.

℟. Ueni ſponſa chriſti accipe coronam quam tibi dominus preparauit: pro cuius amore ſanguinem tuū fudiſti. Et cum angelis in paradiſum introibis. Verſus. Ueni ſponſa mea et ponam te in thronum meum / quia concupiuit rex ſpeciem tuam. Et cum angelis. f

Aliud ℟. de vna virgine non marty. ℟. Induit me dominus veſtimento ſalutis: et indumento letitie circundedit me. Et tanq̄ ſponſam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas: et circundedit me vernantibus atqȝ coruſcantibus gemmis. Et tanq̄ ſpon. Lectio ſexta.

Parturit nos virgo: non viro plena / ſed ſpiritu. Parit nos virgo: non cum dolore membrorum / ſed cum gaudijs angelorū. Nutrit nos vir go: non coꝛpoꝛis lacte/ ſed apoſtoli: quo infirmã adhuc creſcentis populi lactauit etatem. Virginitas dei donum eſt: munus parentis: ſacerdotium caſtitatis. Virgo matris eccleſie hoſtia eſt: cuius quotidiano ſacrificio vis diuina placatur. Virgo eſt eccleſia: quã ſtuduit apoſtolus virginẽ caſtam aſſignare chꝛiſto. Virgo eſt filia ſion. Virgo eſt ciuitas illa hieruſalem que in celo eſt: in quã nihil intrat cõmune atqꝫ immundũ.

6 ℟. Audi filia et vide ⁊ inclina aurẽ tuam: et obliuiſcere populum tuum ⁊ domum patris tui. Et cõcupiſcet rex ſpeciem tuã. Quoniã ipſe eſt dominꝰ deus tuus. ℣. Induet te dominꝰ veſtimento ſalutis: ⁊ indumento leticie circũdabit te. Et concu. Gloꝛia. Qm.

In .iij. noctur. An. Hec eſt que neſciuit torum in delicto: habebit fructum in refectione animarũ ſanctaꝝ. Ps. Cãtate dño. .j. An. Nigra ſum ſed foꝛmoſa filia hieruſalem: ideo dilexit me rex ⁊ introduxit me in cubiculum ſuum. Ps. Dominus regnauit exultet terra. Aña. O q̃ pulchꝛa eſt caſta generatio cum claritate. Ps. Cantate. .ij. ℣. Adiuuabit eam. ¶ Secundum Matheum.

Cap. xiij.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnũ celoꝝ theſauro abſcõdito in agro: quem qui inuenit homo abſcondit/ ⁊ pꝛe gaudio illius vadit/ ⁊ vendit vniuerſa que habet/ et emit agrum illum. Et reliqua.

Homelia beati gregorii pape de eadem lectione. Lectio .vij.

Regnum celoꝝ fratres chariſſimi idcirco terrenis rebus ſimile dicitur: vt ex his que animus nouit/ ſurgat ad incognita q̃ non nouit. Quatenus exemplo viſibilium ſe ad inuiſibilia rapiat: ⁊ per ea que vſu didicit quaſi confricatꝰ incaleſcat. Et per hoc quod ſit notũ diligere: diſcat et incognita amare. Tu autẽ.

℟. Veni electa mea ⁊ ponã te in thꝛonum meum. Quia concupiuit rex ſpeciẽ tuam. ℣. Audi filia ⁊ vide et inclina aurẽ tuã. Q̃ cõcu. Lc. viij. 7

Ecce enim regnum celoꝝ theſauro abſcondito in agro cõparatur: quem q̃ inuenit homo abſcõdit/ et pꝛe gaudio illius vadit/ et vendit vniuerſa que habet/ et emit agrũ illum. Qua in re hoc quoqꝫ notandum eſt: q̃ inuentus theſaurꝰ abſcõditur vt ſeruetur. Qꝛ ſtudiũ celeſtis deſiderij a malignis ſpiritibus cuſtodire non ſufficit: qui hoc ab humanis laudibꝰ nõ abſcondit. Tu autẽ.

℟. Pulchꝛa facie ſed pulchꝛioꝛ fide/ beata es virgo reſpuens mundum. Letaberis cũ angelis: intercede pro omnibus nobis. ℣. Specie tua et pulchꝛitudine tua. Letaberis. 8

Lectio nona.

In pꝛeſenti etenim vita: quaſi in via ſumus qua ad patriam pergimus. Maligni autem ſpiritꝰ iter noſtrũ quaſi quidã latrunculi obſidẽt. Depꝛedari ergo deſiderat: qui theſaurum publice in via poꝛtat. Hoc autem dico non vt pꝛoximi opera noſtra non videant: cum ſcriptum ſit. Videãt opera veſtra bonū: ⁊ glorificent patrem vestrum qui in celis est. Sed vt p hoc quod agimus: laudes exterius nō queramus. Sic aūt sit opus in publico: quaten⁹ intentio maneat in occulto. Ut et de bono opere proximis exēplum prebeamus: ⁊ tamen per intētionē qua soli deo placere querimus / semper secretū optem⁹.

9 ℟. Regnum mundi ⁊ omnem ornatū
seculi contēpsi: propter amorem dñi
mei iesu christi. Quē vidi quē amaui.
Quem credidi quem dilexi. ℣. Eru-
ctauit cor meum verbū bonum: dico
ego opera mea regi. Quē vidi. Glia.
Quem cre. In fes. ix. lec. dicatur
iste ℣. ante laud. ℣. Ora pro no-
bis beata N. In fest. vero. iij. lec.
dicatur ℣. Specie tua. vel ℣ Adiu-
1 uabit eā. In laud. An. Hec est vir-
go sapiēs quā dñs vigilantem inue-
2 nit. ps. Dñs regnauit. A. Hec est vir-
go sapiens ⁊ vna de numero pruden-
3 tum. ps. Jubilate. An. Hec est vir-
go sancta atq3 gloriosa: quia domin⁹
omniū dilexit eam. ps. Deus de⁹.
4 An. Benedico te pater domini mei
iesu christi: quia per filium tuū ten-
tationis ignis extinctus est. ps. Be-
5 nedicite. An Ueni spōsa christi: ac-
cipe coronā quam tibi dñs prepara-
uit in eternū. ps. Laudate. Cap̄m.
Dñe deus me⁹ exaltasti. Hym⁹.

Jesu corona virginū / quē mater illa concipit que sola virgo parturit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia / septus choreis virginum: sponsus decorans gloria / sponsisq3 reddens premia.

Quocunq3 pergis virgines sequuntur: atq3 laudibus post te canentes cursitant / hymnosq3 dulces personant.

Te deprecamur largi⁹ nostris adauge sensibus: nescire prorsus oīa corruptionis vulnera.

Laus patri sit gloria / eiusq3 soli filio: cum spiritu paraclito / et nunc ⁊ in perpetuum. Amen.

℣. Adducentur regi virgines post eā. ℟. Proxime eius afferētur tibi. An. Ueniēte spōso prudēs virgo preparata introiuit cum eo ad nuptias. ps. Bñdict⁹. oro vt s. Ad. i. a. Hec est vgo sa. ps. Deus in noīe. Ad. iii. An. Hec est vgo sa. ps. Legem pone. cap̄m Dñe deus. ℟. Diffusa est gratia In labiis tuis. ℣. Propterea benedixit te deus in eternum. In labiis. Gloria. Diffusa. ℣. Specie tua. or vt s. Ad. vj. a. Hec est virgo. ps. Defecit. Capitulū

Eccl'i li.

Laudabo nomē tuum assidue / et collaudabo illū in cōfessione: et exaudita est oratio mea. ℟. Specie tua et pulchritudine tua. ℣. Intende prospere procede et regna. Et pulchri. Gloria. Specie. ℣. Adiuuabit. Ad. ix. An. Ueni sponsa. ps. Mirabilia. Capl̄m.

Ubi supra

Liberasti me de perditione et eripuisti me de tempore iniquo: propterea confitebor et laudē dicam nomini tuo domine deus meus. ℟. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius nō cōmouebitur. Deus. Gloria. Adiuuabit. ℣. Adducentur regi virgines. Ad. ij. vesp. an. Hec est virgo sa. pi les. ch. Dñe deus meus. hy⁹. Jesu corona virgituum. ℣. Adducētur regi virgines. An. Simile eſt regnum celorū homini negociatori querēti bonas margaritas: inuēta vna precioſa margarita dedit omnia ſua et comparauit eam. Ps. Magnificat. Oratio vt ſ. Itē alia cap̄. vnius virginis et mar. et dicūtur cū capitulis ſupraſcriptis alternis vicibus ꝑ hebdo. Ita tñ ꝙ in primis dicatur cap̄. Dñe deꝰ. niſi in feſto ſctē agnetis / ſancte agathe / et ſancte katherine: in his feſt. dicit᷑ cap̄m Cōfitebor tibi dñe. Ad vtraſqꝫ veſ. et ad matut. et ad. iij. Cap̄z.

Vbi ſupra. Confitebor tibi dñe rex: et collaudabo te deū ſaluatorem meū: cōfitebor nomini tuo qm̄ adiutor et protector factus es mihi / et liberaſti corpus meum a perditione. Ad tertiā Cap̄m.

Vbi ſupra. Laudabit vſqꝫ ad mortem anima mea dominū: et vita mea appropinquans erat in inferno deorſum. Deo gratias. Ad. ix. cap̄m Liberaſti. ¶ In natali vniꝰ virginis non martyris ad vtraſqꝫ veſperas et ad matut. et ad tertiam. Capl̄m.

ij. Corin. x. Qui gloriatur in domino glorietur: non enim qui ſeipſum commendat ille probatus eſt / ſed quem deus commendat. hyꝰ. Virginis proles. Huiꝰ obtentu. Gloria. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℟. Propterea. An. Simile eſt regnum celorum ſagene. ps. Magnificat. Orō.

Omnipotens ſempiterne deꝰ auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis queſumus ſancte N. virginis tue tibi placitis meritis commendari / cuius vita merito caſtitatis tibi complacuit. Per dominum noſtrū. Cetera omnia ad vtraſqꝫ veſp. et ad matut. et ad alias hor. vt ſupra in hiſtoria vnius virginis et martyris cū iſta oratione Omnipotens ſempiterne deus. Ad matutī. Inuitat. vt ſ. hyꝰ. Virginis proles. Huiꝰ obtentu. Gloria. Añ vt ſ. ix. lect. ſtant. Lectio pͥma.

Simile eſt regnum celorū decem virginibꝰ que accipientes lampades ſuas exierunt obuiam ſponſo et ſponſe: dicit dñs. Iſte quinqꝫ et quinqꝫ virgines: omnes omnino ſunt anime chriſtianorū. Sed vt dicamus vobis quod deo inſpirāte ſentimus: nō qualeſcūqꝫ anime / ſed tales anime que habēt catholicam fidem / et habere videntur bona opera in eccleſia dei. Et tamen et ipſis quinqꝫ ſunt prudentes: et quinqꝫ fatue. Tu autem. Lectio ſcḋa.

Quare ergo appellate ſūt quinqꝫ / et quare virgines / prius videamus: et deinde cetera conſideremus. Omnis anima in corpore ideo quinario numero cenſet᷑: q2 quinqꝫ ſenſibus vtit᷑. Nihil eſt em̄ quo ſentimꝰ ex corpore: niſi ianua quinquepertita aut vidēdo / aut audiēdo / aut odorādo / aut guſtādo / aut tangendo. Tu. Lc. iij.

Qui ergo ſe abſtinet ab illicito viſu / ab illicito auditu / ab illicito odoratu / ab illicito guſtu / ab illicito tactu: proꝓpter iſtam integritatem virginis nomen accipit. Si bonū eſt abſtinere ab illicitis ſentiendi motibus: ⁊ ideo vnaqueqȝ anima chriſtiana ꝟginis nomē habet: quare quinqȝ admittūtur/ et quinqȝ repelluntur? Palā eſt quia virgines ſunt: ⁊ lāpades habent. Tu autem. Lect. iiij.

Virgines/ ꝓpter abſtinentiam ab illicitis ſenſib⁹. Lāpades habentes/ ꝓpter opera bona. De quibus operibus dominus dicit. Luceant opera veſtra corā hominib⁹: vt videāt bona facta veſtra/ ⁊ glorificent patrē veſtrū qui in celis eſt. Item diſcipulis dicit dñs. Sint lūbi veſtri accincti/ et lucerne ardētes. In lūbis accinctis ꝟginitas: in lucernis ardētibus opera bona. Tu. Lec. v.

Non ſolet dici virginitas vtiqȝ in cōiugatis: tamē etiam ibi eſt fidei virginitas: q̄ exhibet pudicitiam coniugalē. Nam vt nouerit ſanctitas veſtra: non importune ſecundum animam et ſecundum integritatem fidei (qua etiam fide ab illicitis abſtinetur: ⁊ bona opera ſunt) vnumquemqȝ vel vnāquamqȝ animam virginem dici. Tota eccleſia que conſtat ex virginibus/ et pueris/ et maritatis feminis/ et vxoratis viris: vno nomine virgo eſt appellata. Vnde hoc probamus? Apoſtolū audi dicētem: non ſolis ſanctimonialib⁹: ſed vniuerſali prorſus eccleſie. Deſponſaui vos vni viro virginem caſtā exhibere chriſto. Tu. Lec. vi.

Et quia huius virginitatis corruptor diabolus cauendus eſt: continue ipſe apoſtolus cum dixiſſet (deſponſaui vos vni viro virginem caſtam exhibere chriſto) adiūxit ⁊ ait. Timeo autem ne ſicut ſerpens euam ſeduxit in verſutia ſua: ſic et veſtri ſenſus corrumpantur a caſtitate que eſt in chriſto. In corpore virginitatem pauci habēt: in corde oēs habere debēt. Secundum Matheū.

Cap. xxv. A

In illo tempore. Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnum celorum decem virginib⁹: que accipientes lāpades ſuas exierunt obuiam ſponſo et ſponſe. Et reliqua. Homelia beati Grego. pape de eadē lec. Lect. vij.

Sepe vos fratres chariſſimi admoneo praua opera fugere: mundi huius inquinamēta deuitare. Sed hodierna ſcti euangelij lectione compellor vobis dicere: vt et bona que agitis cum magna cautela timeatis. Ne per hoc quod a vobis rectū geritur: fauor aut humana gratia requiratur. Ne appetitus laudis ſubrepat: et quod foris oſtēditur/ intus ab eterna mercede vacuet. Ecce cū redēptoris voce decē virgines/ ⁊ oēs dicūtur virgines: ſed tamē intra beatitudinis ianuā non oēs recepte ſunt. Quia earū quedam dum de ꝟginitate ſua gloriam foris experūt: i vaſis ſuis oleū habere noluerunt. Lectō. viij.

PRimus querendum nobis eſt quid ſit celorũ regnũ: aut cur decem virginibus cõparetur: que etiã prudẽtes virgines / ⁊ que fatue dicũtur. Dum enim regnũ celoꝝ conſtat ꝙ reproboꝝ nullus ingreditur: etiã fatuis virginibꝰ cur ſimile eſſe perhibetur? Sed ſciendũ eſt ꝙ ſepe in ſacro eloquio regnũ celorũ preſentis tẽporis eccleſia dicit̃: de quo alio in loco dñs dicit. Mittet filius hoĩs angelos ſuos: ⁊ colligent de regno eius oĩa ſcãdala. Neq3 enĩ in illo regno beatitudinis in quo pax ſumma eſt: inueniri ſcandala poterunt que colligãtur. Unde rurſum dicitur. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatis iſtis minimis / ⁊ docuerit ſic homines: minimus vocabitur in regno celorum. Qui autem fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. Lectio .ix.

MAndatum ſoluit ⁊ docet: quando hoc q̃d ſcq3 voce predicat quod viuẽdo non implet. Sed ad regnum eterne beatitudinis peruenire non valet: q̃ nõ vult opere implere quod docet. Quomodo ergo in eo minimus vocabitur / qui ad hoc nullo modo intrare permittetur? Quid itaq3 per hãc ſententiã: niſi preſens eccleſia celorum regnũ dicit̃? In qua doctor q̃ mãdatũ ſoluerit minimus vocabitur: q2 cuius vita deſpicitur / reſtat vt ⁊ eius predicatio cõtemnatur. Rꝰ. Ora pro nobis beata N. In laud. A. Hec eſt virgo ſapiẽs quã dñs vigilantẽ inuenit. ps. Dñs regnauit. An. Hec eſt virgo ſapiens ⁊ vna. ⁊c. ps. Jubilate. An. Hec eſt virgo ſctã. ps. Deus deꝰ meꝰ. A. Benedico te pater. ps. Benedicite. An. Ueni ſponſa chriſti, ps. Laudate dñm de cel. cã. Qui gloriat̃. hyꝰ. Jeſu corona ꝟginũ. V. Adducentur regi virgines poſt eam. Rꝛ. Proxime eius. An. Veniente ſponſa. ps. Benedictꝰ. orõ vt ſ. Ad .i. An. Hec eſt virgo ſapiens. ps. Deꝰ in noie. Ad .iij. An. Hec eſt virgo ſapiẽs ⁊ vna. ps. Legẽ pone. cã. Qui gloriatur. Rꝛ br. Diffuſa eſt. V. Propterea. V. Specie tua. Oratio vt ſupra in cõmuni vniꝰ virginis et martyris ad omnes horas dicitur. Ad ſextã. A. Hec eſt virgo. ps. Defecit. Capitulum.

AEmulor enim vos dei emulatione: deſpondi enim vos vni viro virginem caſtam exhibere chriſto. Ad nonã An. Ueni ſponſa. ps. Mirabilia. Capitulum.

ij. Co
rith.
xj.

SApiẽtia vincit maliciã: attingit ergo a fine vſq3 ad finẽ fortiter: et diſponit oĩa ſuauiter. Deo grãs. Rꝛ. V. ⁊ oratio vt ſ. ¶ In natali plurimaꝝ virginũ. Ad veſ. ãe ⁊ ps ſ feſ. Cã.

Sa
8.

O Quã pulchra eſt caſta generatio cũ claritate: immortalis eſt enĩ memoria illiꝰ: q̃m et apud deũ nota eſt ⁊ apud homines. hyꝰ. Jeſu corona. Vꝰ. Adducentur regi. An. Simile eſt regnũ celoꝝ ſagene. ps. Magñ. Oratio plurimaꝝ ꝟginũ ⁊ marty.

Sa
4.

DEus qui vt humanũ genus ad cõfeſſionẽ tui nominis puocares / etiam in ſexu ſtragili victoriā martyrij cōtuliſti: p̄ſta q̄s vt eccleſia tua hoc exemplo cōmonita, nec pati ꝑ te metuat: et celeſtis p̄mij gloriam cōcupiſcat. Per dominū.

¶ Item alia oratio plurimarū virginum non martyrū. Orō.

OMnipotens ſempiterne deus q̄ nos idoneos non eſſe perpēdis ad maieſtatem tuā ſicut dignum eſt exorandum: fac q̄ſumus ſanctas virgines tuas N. et N. pro nr̄is interuenire peccatis, quarū meritis nobis indulgentiam largiaris. Per dn̄m.

Ad matut. Inuitat. Regē virginum dn̄m: Venite adoremus. Ps. Venite. Hy⁹. Jeſu corona virginū. Sup ps hec ſola añ. O q̄ pulchra eſt caſta gn̄atio cū claritate. Ps. Dn̄e dn̄s noſter. ⁊ oēs ṗi vni⁹ virgi. et mar. V. Adducētur. Lectio. j.

INterrogatus dn̄s a diſcipulis de cōſummatione ſeculi: inter multa que locut⁹ eſt parabolā quoqꝫ dixit de decem virginibus, bonorū et malorū diſcretionē ſignificantib⁹: quarū quinqꝫ admittuntur, ⁊ q̄nqꝫ excluduntur. Videtur itaqꝫ mihi quinqꝫ virgines ſignificare quinquepertitam cōtinentiam a carnis illecebris. R. Audiui vocem de celo venientem: venite omnes virgines ſapientiſſime. Oleum recōdite in vaſis veſtris dū ſpōſus aduenerit. V. Media nocte clamor factus eſt: ecce ſpōſus venit. Oleū. Lec. ij.

COntinēdus eſt enim animi appetitus a voluptate oculorū, a voluptate aurium, et a voluptate olfaciēdi, guſtandi, ſiue tangēdi. Sed quia iſta continentia partim corā deo fit vt illi placeat interiori gaudio conſciētie: partim corā hominibus tantum vt gloria humana capiatur: quinqꝫ dicūtur ſapientes, ⁊ quinqꝫ ſtulte. Vtreqꝫ tñ virgines: q2 vtraqꝫ cōtinentia eſt: q̄uis diuerſo fomite gaudeat. R. Feliciter virgines vincunt mūdū. Que poſt victoriā vinci nō norūt. V. Btē de ṗlio redeūt: ⁊ hoſtē ꝑtrices moriēdo deuincūt. Que. Lec. iij.

LAmpades autē que manibus portantur: opera ſunt que ſecundū iſtā continentiam fiunt. Dictū eſt enim. Luceant opera veſtra corā hominibus. Oēs vero acceperunt lampades ſuas: ⁊ venerūt obuiam ſponſo ⁊ ſponſe. Intelligendum eſt ergo chriſti nomine cēſeri: de quib⁹ agitur. Nō enim poſſunt q̄ chriſtiani non ſunt: ſponſo chriſto venire obuiā. R. Innumerabilis virginum chorus ſpreta liberorū propagine. Dum ſponſo qui in celis eſt perenni mente. Actu ⁊ habitu applicari maluit. V. Ecce florentem mundū deſpectu mētis calcauit. Cum. Gloria. Actu. Ps. Media nocte clamor factus eſt. R. Ecce ſpōſus venit exite obuiā ei. In laud. hec ſola añ. Virgines ſancte dei orate pro nobis: vt ſcelerum veniā per vos accipere mereamur. Ps. Dn̄s regnauit deco. ⁊c. ṗi conſueti. ca ṗm. O q̄ pulchra. Hy⁹. Rex glorioſe martyrū. cōmus hy⁹ dicatur per omnia ſicut in cōi [illegible]. plurimorū mar. V. Mirabilis de⁹ in ſanctis ſuis. Añ. Simile eſt regnū celorum decē virginibus que accipiētes lampades ſuas/exierunt obuiam ſponſo ⁊ ſponſe. ps. Benedictus. orō vt s. Ad .j. añ. Uirgines ſancte. ps. Deus in noīe. Ad .iij. ā. Media nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit exite obuiā ei. ps. Legem pone. capl'm. O ꝙ pulchra. añ. Adducentur regi virgines poſt eam. ℣. Proxime eius afferētur tibi. Poſt eam. Gloria. Adducentur. ℟. Media nocte clamor factus eſt. orō vt s. Ad .vj. añ. Prudentes virgines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus. ps. Defecit. cap. Emulor enim vos. ℟. Media nocte Clamor factus eſt. ℣. Ecce ſponſus venit exite obuiā ei. Clamor. Gloria. Media. ℣. Prudentes virgines. oratio vt s. Ad .ix. añ. Tunc ſurrexerunt omnes virgines ille: ⁊ ornauerunt lampades ſuas. ps. Mirabilia. cap. Sapientia vincit malitiam. ℟. Prudētes virgines acceperūt oleum in vaſis ſuis. Cum lampadibus. ℣. Et exierunt obuiā ſponſo ⁊ ſponſe. Cum lāpa. Gloria. Prudētes. ℣. Adducentur regi vgines. orō vt s. ¶ In nata. vni⁹ matrone non ſecundū Sar. Ad primas veſp. ſuper ps fer. añ. Simile eſt regnum celorum ſagene. Capl'm.

Prouerb. vltio. B Mulierem fortem quis inueniet? procul et de vltimis finibus precium eius: confidit in ea cor viri ſui/ ⁊ ſpoliis non indigebit. hy⁹. Huius obtentu. Gloria patri. ℣. Diffuſa eſt gratia. añ. Anima mea liquefacta eſt vt dilectus locutus eſt: queſiui et non inueni illum: vocaui et non reſpondit mihi: inuenerunt me cuſtodes ciuitatis/percuſſerunt me ⁊ vulnerauerunt me: tulerunt palliū meū cuſtodes murorum / filie hieruſalem nunciate dilecto quia amore langueo. ps. Magnificat. Oratio.

Deus omniū creator ⁊ rector / qui hodiernam diē in beate N. feſtiuitate nobis exultabilem feciſti: preſta queſumus vt ipſius apud te interuenientibus meritis / ab omnibus mereamur abſolui peccatis. Per dn̄m noſtrum. Ad matutinas. Inuitatoriū. Chriſtū venerantes deum adoremus regem regum qui in celis N. palmam hodie dedit eternam. ps. Venite exulte. hy⁹ Huius obtētu. Gloria p̄ri. In primo noct. añ. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra oculi tui columbarū. ps. Domine dn̄s noſter. añ. Sicut lilium inter ſpinas: ſic amica mea inter filias. ps. Celi enarrant. añ. Fauus diſtillans labia tua ſponſa: et odor veſtimentorum tuorum ſicut odor thuris. ps. Domini eſt terra. ℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis. Lectiones dicantur vt in feſtis carū. ℟. Diffuſa eſt gratia. ℟. Propter veritatem. ℟. Dilexiſti iuſtitiam. In ſecūdo nocturno. añ. Emiſſiones tue paradiſus malorum punicorum cum pomorum fructibus. ps. Eructauit cor meum. añ. Fons ortorum: puteus aquarum viuentium: que fluunt impetu de libano. ps. Deus noſter refugium. añ. Venit dilect⁹ meus in ortum ſuum vt comedat fructum pomorum ſuorum. ps. Fundamenta. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. ℟. Iſta eſt ſpecioſa inter filias hierusalem: sicut vidistis eam plenam charitate et dilectione. In cubilibus et in ortis aromatum. ℣. Ista est que ascendit de deserto: deliciis affluens. In cubilibus. ℟. Ueni electa. ℟. Audi filia. In tertio nocturno. ãn. Ueni in ortum meum soror mea spõsa: messui myrrham meã cum aromatibus meis. ps. Cantate dño. j. ãn. Comedi fauũ cũ melle meo: bibi vinũ meũ cũ lacte meo. ps. Dñs regnauit exultã. ãn. Talis est dilectus meus: et ipse est amicus meus filie hierusalem. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit eam deus vultu suo. ℟. Induit me dominus. ℟m. Accinxit beata N. fortitudine lumbos suos et roborauit brachium suum. Ideoque lucerna eius non extinguetur in sempiternum. ℣. Gustauit et vidit quia bona est negociatio sapientie dei. Ideoque. ℟. Regnum mundi. ℣. Ora pro nobis. In laudi-

1 bus ãn. Unguentum effusum no-
men tuum: ideo adolescentule dilexe-
runt te nimis. ps. Dominus regna-
2 uit decorem. ãn. Leua eius sub ca-
pite meo: et dextera eius amplexabi-
3 tur me. ps. Jubilate deo. ãn. Dum
esset rex in accubitu suo: nardus mea
dedit odorem suauitatis. ps. Deus
4 deus meus. ãn. Jam enim hyems
transiit: imber abiit et recessit. ps.
5 Benedicite omnia. ãn. Sicut ma-
lum inter ligna siluarum: sic amica
mea inter filias. ps. Laudate do-
minum de celis. capitulum. Mulie-
rem fortem. hy⁹. Ad sacrũ cu-
ius. Unde nunc noster. Sit la-
us illi. ℣. Elegit eam deus et pre-
elegit eam. ℟. Ut habitare eam fe-
cit in tabernaculo suo. ãn. Simile est

regnum celorum homini negociatori querenti bonas margaritas: inuenta vna preciosa margarita dedit omnia sua et comparauit eam. ps. Benedictus. Uel ãn. Anima mea liquefacta est. oratio vt supra. Ad primam ãn. Unguentum effusum. ps. Deus in nomine. Ad. iij. ãn. Leua eius. ps. Legem pone. ca. Mulierẽ fortem. ℟. ia et ℣. vt supra vnius virginis et martyris. Ad. vj. ãn. Dum esset. ps. Defecit. Cap.

Accinxit fortitudine lumbos suos: et roborauit brachium suum. gustauit et vidit quoniam bona est negociatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Prouerb. vltio. C

Ad nonam ãn. Sicut malũ. ps. Mirabilia. Cap.

Mulier timens deum ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera eius. Prouerb. vltio. D

oratio vt supra ad primas vesperas. Ad secundas vesperas ãn. Unguentum effusum. psalmi feriales. capitulum. Mulierem fortem. hy⁹. Ad sacrum cuius. ℣. Adducentur. ãn. Iesu tibi christe redemptor piissime, qui tantam sancte N. dedisti gloriam: vt te sponsum amans tuum membrum fieret: eius clemens nos precatu per euum conserua. ps. Magnificat. Uel ãn. Descendi in ortum. oratio vt supra.

Explicit cõmune sanctorum et sanctarum.

Trãſlatio ſancti cedde ſemꝑ celebꝛat in dominica proxima ante feſtũ aſcenſionis domini: ⁊ fiat ſeruiciũ hoc modo. Ad pꝛimas veſperas. Añ. Germanoꝛũ. p̃teẽ. cp̃. Ecce ſacerdos. ℟. O paſtoꝛ. abſqꝫ pſa. hy⁹. Iſte cõfeſſoꝛ. ℣. Triſtitia. Añ. Sis pꝛo nobis. pſ. Magnificat. Oro.

Deus qui nobis trãſlationem beati cedde cõfeſſoris tui atqꝫ pontificis celebꝛare concedis: te ſupplices exoꝛamus vt ei⁹ meritis ⁊ pꝛecibus a vitijs ad virtutes/ et a carcere trãſferamur ad regnũ. Per dominũ. In vnitate. Memoꝛia de ſancto ſi habeatur ſub ſilentio: niſi duplex feſtum fuerit: deinde de dñica. ¶ Ad matut. Inuit. In quo viget. Deinde dĩr iij. añ. cũ. iij. pſis pꝛimi noc. Lectio ſcti euãgelij Scḋm Johã.

Cap. xv. A In illo tẽpoꝛe. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: et pater meus agricola eſt. Et reliqua. Homelia ſancti Auguſtini epiſcopi.

De ſancto euangelio pꝛeſenti tempoꝛe conſonãtem ſimilitudinem audiſtis: qui operãtur in vinea. Eſt enim modo tempus vindemie tẽpoꝛalis: eſt autem et ſpiritualis vindemie/ vbi de⁹ gaudet ad fructũ vinee ſue. Colimus enĩ deũ: ⁊ colit nos deus. Sed nõ ſic deũ colimus: vt nos eum melioꝛem faciamus. Colimus enĩ eũ adoꝛando: nõ arando. Ille autem colit nos: tãq̃ agricola agrũ. Qđ ergo ille nos colit melioꝛes nos reddit: quia et agricola agrũ colendo facit melioꝛem. Et ipſum fructũ in nobis querit: vt eum colamus. Cultura ipſius eſt in nos: qꝫ nõ ceſſat verbo ſuo extirpare mala ſemina de coꝛdibus noſtris. Aperire coꝛ noſtrũ tãq̃ aratro ſermonis: plantare ſemina pꝛeceptoꝝ: expectare fructũ pietatis. Cũ enim culturã acceperimus in coꝛ noſtrũ vt eum bene colamus: nõ exiſtimus ingrati agricole noſtro: ſed fructũ reddimus quo gaudeat. Et fruct⁹ noſter nõ illum ditioꝛem facit: ſed nos beatioꝛes. Tu autem. ℟. Hunc quem magnum reddit actoriaſ. Lect. ij. de pꝛopꝛietate.

Obijt autem ſanct⁹ cedda anno ſexcẽteſimo ſeptuageſimo ab incarnatiõe dñi: ſexto die nonarũ marciarũ. Et ſepultus eſt pꝛimo quidẽ iuxta eccleſiam ſancte marie: ſed poſtmodũ conſtructa ibidem eccleſia beatiſſimi apoſtoloꝝ pꝛincipis petri/ in eandem ſunt eius oſſa tranſlata. In quo vtroqꝫ loco ad indiciũ virtutis illius: ſolent celebꝛia ſanitatũ miracula fieri. Deniqꝫ nuper freneticus quidã dũ per cuncta errando diſcurreret: deuenit ibi veſpere neſcientibus ſiue non curãtibus loci cuſtodibus. Et ibi tota nocte requieſcẽs: mane ſano ſenſu egreſſus: mirãtibus et gaudētib⁹ cūctis quid ibi ſanitatis dn̄o largiēte cōſequeretur / oſtēdit. Tu. ℟. Hic legati. L. iij.

Est autē locus eiuſdē ſepulchri tumba lignea in modū domūcule facta coopertus. Habētis foramē in pariete: per qd̄ ſolēt hi qui cauſa deuotionis illuc adueniunt manū ſuam immittere / ac partē pulueris inde aſſumere. Quā cum in aquis miſerint / atq₃ has infirmātibus immētis ſiue hominibus guſtādas dederint: mor infirmitatis ablata moleſtia / cū pie ſoſpitatis gaudia reuehūt. ℟. Pie paſtor, abſq₃ placa. ℣. Ora pro nobis. In laudibus. an̄. Clauſtri clauſus. et cetere an̄e. Capitulum vt s. hy⁹. Jeſu redemptor. ℣. Gaudete. An̄. Preſul pie. Require hec oia in feſto ſancte edde. ps. Benedictus. oratio vt s. memoria de dn̄ica et de reſurrectione ſub ſilentio. Ad primam et ad alias horas an̄e et cap. ſicut in alio feſto cū ℟. de cōmuni paſchalis tēporis: et oratio Deus qui nobis. vt s. Ad ſcdas veſp. an̄. Clauſtri clauſus. ps. ferie. cap. vt s. ℟. Pie paſtor. hy⁹. Jeſu redemptor. ℣. Gaudete. An̄. Si pro nobis. ps. Magt. Oro. Deus qui nobis. vt s. ¶ In cōmemoratione ſcte etheldrede virginis non martyris elien. dioceſis. Oro.

Deus qui eximie caſtitatis priuilegio ſanctiſſimā virginem etheldredā multipliciter decoraſti: da nobis famulis tuis vt ſicut eius commemoratio nobiſcū agitur in terris: ita per eius interuentum noſtri memoria apud te ſemp habeatur in celis. Per dominum noſtrum. Cetera vt vnius virginis non martyris. Lectio. j.

In p̄ſentis vite et fluctuātis ſeculi naufragio cōſtituti / ad tui portum preſidij cōfugim⁹ Ego piiſſima atq₃ celeberrima etheldreda: vt tue circa nos pietatis ſentiam⁹ viſcera: qui de tua iugiter gratulamur preſentia. Reſpice igitur pia mater et domina pio intuitu: ad exiguū (ſed deuotum) noſtri famulatus obſequium. Et quos premit humane fragilitatis immēſitas: tue virginitatis que ſponſo virginū placuit / releuet ac ſuſtētet venerāda ſublimitas. Credimus enī atq₃ cōfidimus te ab eodē ſponſo tuo q̄ ſpeciē tuā cōcupiuit / quicquid petieris impetrare: quā in thalamo regis eterni collocatā cū virginū choris de palma virginitatis certū eſt exultare. L. ij.

Succurre domina: ſuccurre mater miſericordiſſima etheldreda noſtre miſerie. Suffragijs precū tuarū: ſcelerum noſtrorū maculas abſterge. Tibiq₃ famulātes tales effice: vt tue integritati pure valeant deſeruire. Gregi tuo tue ſolicitudinis atq₃ protectionis ſemp aſſit cuſtodia: vt ſicut tui ſacratiſſimi corporis incorruptione iugiter gaudemus atq₃ preſentia / ſic et de tua ſubuentione gaudeamus aſſidua. Protege itaq₃ mater filios: domina seruos: vt q̄ se tue memorie ac venerationi ꝑstent obnoxios: tue largitatis ⁊ pietatis bn̄ficia sese gratulent acceptos. Lc. iij.

Respice benignissima virgo etheldreda ad nostras angustias quas nostris meritis sustinemus: ⁊ per tue sanctitatis merita ⁊ intercessiones/ et irā iudicis placa quem offendimus: ⁊ veniam impetra quam non meruimus. Tuis precibus ad misericordiā inclina iusticiā districti (sed iusti) examinis: qui agni qui sponsus est virginum vestigia quocūq; ierit ergo sequeris. Representa q̄s superne clementie gemitus nostros atq; suspiria: vt diuine miserationis per te suscipiam⁹ incrementa. Quo tecum in eternum gaudere mereamur: te petēte/ illo largiente qui te integritatis coronauit gloria: per cuncta seculorū secula amē. Cetera de cōi vnius virginis non marty.

~~¶ In cōmēo. sancti thome martyr. Ad vē. añ. Iste sanctus. cap. Omnis pontifex. hy⁹. Martyr dei. ℣. Gloria et honore. Añ. Pastor cesus. ps. Magnificat. Oro.~~

~~Deus pro cui⁹ ecclesia gloriosus pontifex thomas gladijs impiorū occubuit: presta quesum⁹ vt oēs qui eius implorant auxiliū: petitionis sue salutarē consequantur effectū. Per dn̄m. mēo. de aliquo sancto si habeatur. Ad matut. Inuitat. Adest thome martyris memoria. Virgo mater iubilet ecclesia. ps. Venite. hy⁹. Martyr dei. Añ. Summo sacerdotio. ps. Beat⁹ vir. ⁊c. vt añ fes. eiusdē natalis dn̄i: ⁊ translationis eiusdem sunt notata. ℣. Gloria honore. Lc. j.~~

~~Dormiente cum patribus suis in senectute bona felicis memorie theobaldo archiepō: thomas cantuariensis archidiacon⁹ in archiepiscopū ⁊ primatē totius anglie in noīe sctē trinitatis solēniter eligitur: et postmodū cōsecrat⁹. Fuerat aūt pijs mētibus spes humana ⁊ fiducia in dn̄o: q̄ locum consecratus virilioris hoīs habitu mutato ⁊ moribus inclinatus preesset. Probabilius siquidē tenebat leuem illā sedē sanctorū esse: sanctum recipere/ aut sanctū facere/ vel cui⁹ facile indignum abijcere. Quod ⁊ in btō thoma martyre compertū est. ℟. Studens liuori thome applicor: thome gen⁹ dānat exilio. Tota simul exit cognatio. In tpe paschal. alla. ℣. Ordo sexus etas conditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota simul. Lectio. ij.~~

~~Promotus ergo electus dei pontifex/ sacreque vnctionis sanctificatione delibutus: euangelio ⁊ sacramento est adeptus. Et multiplici sancti spiritus gratia repletus: ambulās in nouitate vite/ nouus hō mutatus est in virū alterū: cuius omnia in meli⁹ conuersa sunt. In tanta autē gratia sacrauit sui presulatus primordia: vt indut⁹ sed clāculo monachali scemate/ monachi adimpleret op⁹ et meritum. ℟. Thomas manum mittit ad fortia/ spernit dampna sper~~

~~nit opprobria. Nullas thomā frāgit iniuria. In tpe pas. allā. ℣. Clamat cunctis thome constātia: quod solum est forti patria. Nullas thomā. Lec. iij.~~

~~AT qui exemplo baptiste cum constantia zelum iusticie perfecte cōceperat in corde: pacificans et quoque induit in veste penitētie. Reiecta namque sindone qua hactenus dū mollia regum blandiretur vti cōsueuerat / cilicio asperrimo super nudum vestiebatur. Addidit etiam femoralia cilicina: vt arctius carnem mortificaret et spiritum viuificaret. Hec autē sicut et alia spiritualis vite exercitia: super indumentis alijs vestibus (paucis admodum conscijs) oculis et noticie hoim eximebat: qr non ab homine sed a deo gloriam querebat. ℟. Iacet granum oppressum palea: iustus cesus prauorum framea. Celum domo commutans lutea. In tempore paschali allā allā. ℣. Cadit custos vitis in vinea / dux in castris / cultor in area. Celum. Gloria. Celum. ℣. Ora pro nobis beate thoma. In laud. vna tantū añ. Cetera sicut in fes. eiusdē natalis dūi et translationis eiusdem [illegible]: preter añ. ad primam super ps̄m Quicunque. que erit. Te sancte laudant. Tamen in quadragesima. quando de hac cōmemoratione thome fit seruitiū ad vesp. super pos añ. Ius perpetuum. [illegible] fer. cap. Omnis pontifex. hy. Martyr dei qui vnicum. In fine hymni. da Quesumus auctor omnium. et Gloria tibi dñe qui surrexisti. ℣. Tristitia vestra. añā. ℣. Pastor cesus. et finiatur cum allā. ps. Magnificat. oro. Deus pro cuius. Cōple. de tēpore nō mutatur. Ad matut. Inuit. Adest thome. et finiatur cum allā. ps. Venite. hy. Martyr dei. sup pos hec sola añ. Summo sacerdotio. et finiatur cum allā. ps. Beatus vir. Quare fre. Dñe qd multi. ℣. Tristitia vestra. qui pdicti ps cū predicta añ. et ℣. dicūtur quotienscunque de hac cōmemo. tpe paschali dr. Et non dr nisi iij ps nec alia añ. nec ali℣. ℣. Lec. et ℟. sicut prius. Ante lau. ℣. Vox letitie. In lau. hec sola añ. Granū cadit. et finiatur cū allā. ps. Dñs regnauit. cap. Oīs pōtifex. hy. Deus tuorū militum. In fine hy. Quesumus auctor. et Gloria tibi dñe q surrexisti. ℣. Gaudete. in. Ora pro nobis.~~ et terminatur cū allā. ps. Bñdictus. oro vt sup. Ad primā et ad alias hor. oīa fiāt sicut supra dictū est: preter ℟. et ℣. ad. iij. vj. et ix. que erūt de cōi vni℣ marty. siue pōtificis pasch. tpis: ita tñ qd oēs añe sup pmā et alias ho. finiantur cum allā. ¶ Quotidie per totum annū dicant vesp. et matu. de sancta ma. in chor vel extra.

Vespere de sancta maria per aduentum vsque ad vigiliā natiuitatis domini Antiphona. Prophete predixerunt nasci saluatorem de virgine maria. ps. Letatus. Ad te leuaui. Nisi quia.

Qui confidunt. In cõuertẽdo. In fer. iij. quando iſti predicti pſ̄i ad veſ. de die dicũtur: tũc ad veſ. de ſancta maria dicant̃ iſti pſalmi vez Dixit dominus. Cõfitebor. Beatus vir. De ꝓfundis. Memẽto. qḋ obſeruetur in omni fer. iij. per totum annum quado fit de ſancta maria commemo. in conuentu. Capitulũ.

Ecce ꝟgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabitur nomẽ eiꝰ emanuel: butyrum et mel comedet vt ſciat reprobare malum et eligere bonum. Hyꝰ. Aue maris ſtella. ℣. Diffuſa eſt. Añ. Ne timeas maria / inuenisti gratiam apud dominũ: ecce concipies et paries filium alleluia. Pſ. Magnificat. Oratio.

Concede nos famłos tuos queſumus dñe deus perpetua mentis ⁊ corporis ſalute gaudere: ⁊ glorioſa btẽ marie ſemper ꝟginis interceſſione / a pſenti liberari triſtitia: ⁊ eterna perfrui letitia. que terminetur ſic Per xp̄m dñm noſtrum. Amen. nõ dr̃ Dñs vo. nec Benedicamus. ſed ſtatim dr̃ mẽo. de ſancto ſpũ. Añ. Ueni ſancte ſpũs. ℣. Emitte. oratio. Deus qui corda. Deinde fiat mẽo. de ſctõ in cuiꝰ honore dedicata eſt eccl'ia: vt in prebendatis vel alijs eccleſijs parochialibus. Et poſtea fiat mẽo. de reliquijs. Añ. Corpora ſanctorũ. ℣. Beati qui habitant. Orõ.

Propitiare queſumꝰ dñe nobis famulis tuis ꝑ ſanctorũ tuorũ quorum reliquie in hac continentur eccleſia merita glorioſa: vt eorum pia interceſſione ab omnibus ſemꝑ protegamur aduerſis. Per chriſtũ. Alia oratio ad matutinas.

Preſta q̃s oĩps deꝰ: vt ſctõrũ tuoꝝ quoꝝ reliquie in hac cõtinentur eccl'ia nos ꝓtegãt merita: quatenꝰ eoꝝ precibus tranq̃lla pace in tua iugiter laude letemur. Per. Mẽo. de oĩbꝰ ſctis ꝑ aduẽ. cũ iſta añ. Ecce dñs veniet ⁊ oẽs ſcti eiꝰ cũ eo: et erit ĩ die illa lux magna all'. ℣. Ecce apparebit dñs ſup nubẽ candidã. ℟. Et cum eo ſanctoꝝ millia. Orõ.

Conſciẽtias nr̃as q̃s dñe viſitando purifica: vt veniens ieſus xp̄s filius tuus dñs noſter cũ oĩbus ſctis / paratã ſibi in nobis inueniat manſionẽ. Qui te. Mẽo. ꝓ pace. Añ. Da pacẽ. ℣. Dñe fiat pax. Deꝰ a quo. que terminet̃ ſic Per dñz nr̃m ieſum. ⁊c̄. cum Dñs vobiſcum. et Benedicamus. Alia oratio ſubſeq̃ẽs dr̃ ad matut. tm̃. Oratio.

Deus auctor pacis ⁊ amator / quẽ noſſe viuere cui ſeruire regnare eſt / protege ab oĩbus impugnationibꝰ ſupplices tuos: vt q̄ in defenſione tua cõfidimus / nullius hoſtilitatis arma timeamus. Per do. Dñs vo. Bñdicamus dño. Ad cõplet. de ſancta maria ꝑ aduẽ. Añ. Beata es maria q̃ credidiſti: perficietur in te que dicta ſunt tibi a dño all'a. Hi. Uſq̄quo. Iudica. Sepe expu. Dñe non eſt. Cꝑ. Sicut cinnamomũ. Hyꝰ. Uirgo ſingu. Uitã preſta. Sit laus. ℣. Elegit. Añ.

Ecce ancilla dñi: fiat michi ſcdm verbum tuū. ps. Nunc dimit. Oro. Gratiā tuā. que ſimiat' ſic Per eūdē dñm nrm. &c. Dominꝰ vo. Bñdicamꝰ dño. Ad matut. de ſancta maria p totū aduen. qn̄ non ſit plenū ſeruitiū de ea. Inuit. Aue maria gratia plena. Dñs tecum. ps. Venite hy. Quem terra. ¶ Do. ⁊ fer. ij. an. Bñdicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructꝰ ventris tui. ps. Dñe dñs noſter. Celi enar. Dñi eſt ter. ℣. Specie tua. ¶ Fer. iij. an. Specie tua et pulchritudine tua: intende proſpere procede ⁊ regna. ps. Eructauit. Deꝰ nr̄ refu. Fūdamēta. ℣. Diffuſa. ¶ Fer. iiij. an. Gaude maria virgo/ cunctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mūdo. ps. Cantate. j. Dñs reg. exul. Cantate. ij. ℣. Specie tua. ¶ Fer. v. vj. ⁊ ſab. qn̄ nō ſit plenū ſeruit. de ſancta maria / idē ordo añaꝝ ⁊ p̄. et ℣. ſeruet' q in precedē. fer. Lec. j.

Egredietur virga de radice ieſſe: et flos de radice eius aſcēdet. Et requieſcet ſuper eum ſpūs dñi / ſpiritus ſapiētie et intellectus / ſpiritꝰ conſilij ⁊ fortitudinis / ſpūs ſciētie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eū ſpūs timoris dñi. Hec di. 1 ℟. Miſſus eſt gabriel angelus ad mariā virginem deſpōſatam ioſeph nuncians ei verbū/ et expaueſcit virgo de lumine: ne timeas maria inueniſti gratiam apud dñm: ecce concipies ⁊ paries. Et vocabitur altiſſimi filius. ℣. Dabit ei dominus deus ſedem dauid patris eiꝰ: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Et vocabitur. Lectio ſecūda.

Non ſecūdum viſionē oculorū iudicabit / neqꝫ ſecundum auditū aurium arguet: ſꝫ iudicabit in iuſtitia pauperes: et arguet in equitate pro manſuetis terre. Et percutiet terram virga oris ſui: ⁊ ſpiritu labiorꝝ ſuorꝝ interficiet impium. Et erit iuſtitia cingulū lumborum eius: ⁊ fides cinctoriū renum eius. Hec dicit. ℟. Aue maria gratia plena dominus tecū. 2 Spiritusſanctus ſuperueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obumbeabit tibi / quod enī ex te naſcetur ſanctum vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet iſtud quoniam virum non cognoſco? ⁊ reſpondens angelus dixit ei Spiritusſ ſanctus ſuperueniet in te. Lec. iij.

Locutus eſt dñs ad achaz dicēs. Pete tibi ſignum a dño deo tuo in profundū inferni: ſiue in excelſuz ſupra. Et dixit achaz. Non petam: et non tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nūquid parum vobis eſt moleſtos eſſe hominibus: qꝛ moleſti eſtis et deo meo? Propter hoc dabit dominus ipſe vobis ſignū. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū: ⁊ vocabit' nomen eiꝰ emanuel. Butyrum ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malū / ⁊ eligere bonum. Hec dicit dñs. 3 ℟. Suſcipe verbum virgo maria quod tibi a dño per angelum tranſmiſſum eſt: concipies per aurē/ deum paries ⁊ hominem. Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidē filium / ſed virginitatis non patieris detrimentū: efficeris grauida/ ⁊ eris mater ſemper intacta. Ut benedicta. Gloria. Ut benedicta. Non dicatur pſ. Te deum. per totum aduē. Ante laud. ℣⁹. Sancta dei genitrix virgo ſemper maria. ℟. Intercede. ℣. In laudib⁹ hec ſola ā.

Prophete predicauerunt naſci ſaluatorem de virgine maria. pſ. Domin⁹ regna. et cetere pſ conſuete. cap̄m. Ecce virgo concipiet. hy⁹. O glorioſa femina. ℣. Elegit eam. an. Spiritusſanctus in te deſcendet maria: ne timeas habens in vtero filiū dei alł'a. pſl. Benedictus. oratio. Concede nos. que ſic terminetur Per chriſtū dn̄m no. ſicut ad veſpas ſupra dictū eſt. Et fiat mēoria de ſancto ſpū: ⁊ de ſctō eccl'ie: ⁊ de reliquiis: ⁊ de oīb⁹ ſanctis: ⁊ ꝓ pace vt's ad veſ. Ad p̄mā et ad oēs al's hor̄. ꝑ totū annū quando non fit plenum ſeruitium de ſancta maria: dicat' hic hymn⁹ Memento ſalutis. Maria ple. Gl'ia tibi d ñe. an. Prophete pre. pſ. Deus in noīe. Laudate do. oēs gen. Confitemini. Capm.

eſaie xj. A

Egredietur virga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice ei⁹ aſcēdet: ⁊ requieſcet ſup eū ſpūs dn̄i. ℟. Aue maria. ℣. Diffuſa. Or.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo narrante carnem ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis vt qui vere eam dei genitricē credimus/ eius apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Per eūdem chriſtum. Bn̄dicamus dn̄o. Ad. iij. an. Miſſus eſt Gabriel angelus ad mariam virginē deſponſatā ioſeph. pſ. Ad dn̄m cū tri. Leuaui. Letat⁹. Capim.

Non ſcd̄m viſionē oculoꝝ iudicabit: neq; ſcd̄m auditum aurium arguet: ſed iudicabit in iuſtitia pauperes: et arguet in equitate ꝓ māſuetis terre. ℟. Diffuſa. ℣. Species tua. oro. Deus qui de btē. Ad. vj. ā. Angelus domini nunciauit marie: ⁊ concepit de ſpiritu ſancto alł'a. pſ. Ad te leuaui. Niſi q2 dn̄s. Qui confidunt in domino. Capim.

Et percutiet terram virga oris ſui/ ⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet impium: ⁊ erit iuſtitia cingulū lumboꝝ eius/ et fides cinctorium renum ei⁹. ℟. Species tua. ℣. Adiuuabit eam. oratio. Deus qui de beate. Ad nonam. an. Aue maria gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus alł'a. pſ. In conuertendo. Niſi dn̄s. Beati oēs. Capm.

Locutus eſt dominus ad achaz dicens: pete tibi ſignum a dn̄o deo tuo in profundū inferni: ſiue in excelſum ſupra. et dixit achaz: non petam et non tentabo dominum. ℟. Adiuuabit eam. ℣ſus. Elegit eam.

¶ Hic ordo de veſpis ⁊ matut. ſancte marie ſeruetur per totū aduen. niſi q̄ſi fit plenum ſeruitiū de ea. Per totū annū dicantur veſ. ⁊ matu. de ſctā mar. in conuentu. niſi in dupli. feſt. et niſi in vigil. natiui. domini: ⁊ ab illinc vſq; ad octa. ſancti ſtepha. et niſi in vigil. epi. et niſi a cena domini vſq; ad octa. paſche: et niſi in hebdo. penteco.

¶ Cū fit plenū ſeruī. de ſancta maria ꝑ totū aduē. Ad veſ. ſup pſal, fer. an. Prophete predicauerūt. ca. Ecce ꝟgo cōcipiet. hy⁹. Aue maris ſtel. ℣. Egredietur virga. an. Ne timeas. ps. Magnificat. oratio. Deus qui de beate. Mē͂o. de aduen. Cōpleto. de aduen. nō mutatur ı nulli ꝙ in fine hymni. ℣. Gloria tibi dn̄e. Ad matu. Inuit. In honore. ps. Venite. hy⁹. Quem terra. an. Benedicta. ps. Dn̄e dn̄s noſter. et cetere an̄e cū ſuis ps̄ vſq̄ ad .ix. an̄. que erit Rorate celi deſuper et nubes pluāt iuſtū: aperiatur terra et germinet ſaluatorē. Q̄re has an̄as cū ſuis ps̄ inferi⁹ in ſerui. bt̄e marie ab octa. epipha. vſq̄ ad purifi. ℣. Egredietur virga. Lec. j.

Miſſus eſt gabriel angel⁹ a deo in ciuitatem galilee / cui nomē nazareth: ad virginem deſpōſatam viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid: et nomen virginis maria. Ad mariam ergo ꝟginem gabriel mittitur: qui dei fortitudo nominatur. Illū quippe nunciare veniebat: q̄ ad debellādas aereas poteſtates hūilis apparere dignatus eſt. De quo ꝑ pſalmiſtā dicitur. Dn̄s fortis ꝛ potēs: dn̄s potēs in prelio. Et rurſus. Dn̄s virtutum ipſe eſt rex glorie. ℟. Miſſus eſt gabriel. Lc. ij.

Per dei ergo fortitudinem nunciandus erat: qui virtutum dn̄s fortis ꝛ potēs in prelio contra poteſtates aereas ad bella veniebat. Multas ob cauſas nō de ſimplici virgine: ſed de deſponſata voluit dn̄s naſci. Primo videlicet vt per generationem ioſeph (cuius maria cognata erat) marie quoq; tereretur origo. Neq; eñ mos eſt ſcripture: genealogiā feminaꝝ texere. Nam et de vtroq; intelligi poteſt qd̄ dicitur: de domo dauid. ℟. Aue maria. Lectō tertia.

Deinde ne velut adultera lapidaretur a iudeis: males aliquos de ortu ſuo ꝙ de pudore dubitare parentū: ſimul ꝛ virginibus impudicis occaſionem tollēs / ne matrē quoq; ſaluatoris dicerēt falſis ſuſpicionibus infamatā. Tertio vt in egyptū iens ꝛ inde rediēs haberet viri ſolatiū: q̄ integerrime virginitatis cuſtos pariter ac teſtis exiſteret. Quarto ne partus eius diabolo pateret: ꝛ ne eū quaſi de ꝟgine natum cognoſceret: ꝛ forſitā quaſi ceteris hoibus eminētiorem morti tradere timeret. ℟. Suſcipe ꝟbū. Nō repetat. iij. ℟. in cōmēo. bt̄e marie: nec etiā de feſ. loci. qd̄ ꝑ totum aduē. a. lxx. vſq; ad xl. obſeruet. ℣. Ora pro nobis. In lau. an. Prophete ꝑdica. ps. Dn̄s regn. ca. Ecce ꝟgo. hy⁹. O glorioſa fe. ℣. Elegit. an. Sp̄ūſſct̄us. ps. Bn̄dict⁹. orō. De⁹ q̄ de bt̄e. Mē͂o. de aduen. Ad. j. an. Prophete predi. ps. De⁹ in noīe. Bti immacu. Retribue. an. Letare. ps. Quicūq;. ℟. Jeſu xp̄e. ℣. Qui de virgine. Ad. iij. an. Miſſus eſt. ps. Legē pone. ca. Ecce ꝟgo. ℟. Diffuſa eſt. ℣. Specie. orō. Deus qui de bt̄e. Ad. vj. an. Angel⁹ dn̄i.

Deſecit. cap̄. Egredietur virga. ℟. Specie tua. ℣. Adiuuabit. Ad .te. an̄. Aue maria. ps. Mirabilia. cap̄. Nō ſcd̄m. ℟. Adiuuabit eam. ℣. Elegit. oro veſ.

Hic ordo de mat. et veſ. de ſancta maria in fer. et quando fit ple. ſeru. de ea ſeruetur vſqꝫ ad vigi. nati. dn̄i. ¶ Hic incipiūt mat. de ſancta maria: a nati. vſqꝫ ad purifi. Inuitat. Aue maria. ps. Venite. Hymnus.

Caſte parentis viſcera / celeſtis ītrat gratia: vēter puelle baiulat / ſecreta que non nouerat.

Domus pudici pectoris / templum repente fit dei: intacta neſciens virum / verbo concepit filium.

Gloria tibi dn̄e qui natus ⁊c.

¶ Die dominica ⁊ ceteris fer. per hebd̄. antiphone pſalmi et ℣. vt ſupra notatum eſt. Lec. j.

Sancta maria virgo virginum / mater et filia regis regum omnium: tuū nobis impende ſolatium: vt celeſtis regni ꝑ te mereamur habere premium / et cum electis dei regnare ī ꝑpetuum. ℟. Sancta et immaculata ꝟginitas quibus te laudibus efferam neſcio. Quia quē celi capere nō poterant tuo gremio contuliſti. ℣. Bn̄dicta tu in mulieribꝰ: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Quia. Lectio. ij.

Sancta maria piarū piiſſima: intercede ꝓ nobis ſanctarū ſctiſſima. Per te virgo glorioſa nr̄a ſumat ꝑcamina / ꝗ ꝓ nobis ex te natꝰ regnat ſup ethera: vt ſua charitate noſtra deleātur peccamina. ℟. Beata es maria que dn̄m portaſti creatorē mundi. Genuiſti ꝗ te fecit et in eternū ꝑmanes virgo. ℣. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū. Genuiſti. Lec. iij.

Sancta dei genitrix que digne meruiſti concipere quē totus orbis nequiuit cōprehēdere / tuo pio interuētu culpas noſtras ablue / vt perennis ſedem glorie per te redēpti valeamꝰ ſcandere: vbi manes cum filio tuo ſine tempore. ℟. Te laudāt angeli ſancta dei genitrix ꝗ virum nō cognouiſti ⁊ dominū in tuo vtero baiulaſti: concepiſti ꝑ aurē dn̄m noſtrū. Ut benedicta dicaris inter oēs mulieres. ℣. Ipſum genuiſti et in preſepe poſuiſti quē adorat multitudo angelorum. Ut. ps. Te deum. ¶ Sciendū eſt ꝙ quandocūqꝫ dicūtur mat. de ſancta maria dicitur Te deū. niſi in aduen. dn̄i. ⁊ a. lxx. vſqꝫ ad paſcha. ℣. Sctā dei genitrix. In laudibꝰ an̄. O admirabile. ps. Dominus regnauit. Capitulum.

Maria virgo ſemper letare que meruiſti chriſtum portare celi et terre cōditorē: quia de tuo vtero protuliſti mūdi ſaluatorem. Deo gr̄as. Hymꝰ.

Enixa eſt puerpera / quē gabriel predixerat: quē matris aluo geſtiens clauſus iohannes ſenſerat.

Gaudet chorꝰ celeſtiū / et angeli canūt deo: palamqꝫ fit paſtoribꝰ paſtor creator omniū.

Gloria tibi dn̄e / ꝗ natus. ℣.

Elegit eā. Ã. Beatꝰ vēter q̄ te poꝛtauit xp̄e: ⁊ beata vbera que te lactauerūt dn̄m et ſaluatoꝛem mūdi all'a. p̄s. Benedictus. Oꝛ. Concede nos. Mēo. de ſctō ſpū: et de feſto loci: ⁊ de reliquijs: et de oībus ſctis. Ãn. Exultabūt ſancti in glīa: letabuntur in cubilibꝰ ſuis. ℣. Mirabilis deꝰ. oꝛ. Oīm ſanctorum. Deinde ſtat memo. p pace. Ad. j. hyꝰ. Memento ſalutis. ãn O admirabile. p̄s. Deus in nomine. Capitulum.

Apparuit gratia dei ſaluatoꝛis noſtri omnibus hominibꝰ: erudiens nos vt abnegātes impietatē ⁊ ſecularia deſideria / ſoꝛbrie ⁊ iuſte et pie viuamꝰ in hoc ſeculo. ℟. Aue maria. ℣. Sācta dei genitrix. Oꝛatio.

Deus qui ſalutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue q̄s vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus / per quā meruimus auctoꝛē vite ſuſcipere dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filium tuū. Amen. Benedicamus dn̄o. Deo grās. Hoc modo debet hec oꝛatio terminari ad oēs hoꝛas p̄terq̄ ad nonā: q̄ tunc debet ſic terminari. dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filium tuum: qui tecū viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per oīa ſecula ſeculoꝛū. Amen. Dn̄s vobiſcum. Et cū. Benedicamus domino. Ad terciam. Ã. Quādo natus es. Caplm.

Apparuit benignitas et humanitas ſaluatoꝛis noſtri dei: nō ex operibꝰ iuſtitie q̄ fecimus nos / ſed ſcd̄m ſuam miām ſaluos nos fecit. ℟. Sācta dei geni. ℣. Poſt partū. Ad ſextam. ãn. Rubum. Capitulum.

Te laudant angeli ſancta dei genitrix: q̄ virū non cognouiſti / et dn̄m in tuo vtero baiulaſti. ℟. Poſt partū. ℣. Specioſa. Ad. ix. ã Germinauit. Cap̄m.

Virgo verbo cōcepit / virgo permanſit / virgo peperit regē oīm regum. ℟. Specioſa facta es. ℣. Dignare me. Ad veſ. ã. Poſt partum. p̄s. Letatꝰ ſum. In certis tamē feſ. dicūtur p̄s. Dixit dn̄s. Confitebor. Beatus vir qui ti. De pꝛofundis. Memento. Capitulum.

Beata es maria que dn̄m poꝛtaſti creatoꝛem mūdi: genuiſti qui te fecit et in eternum p̄manes virgo. hyꝰ. Enixa eſt. Gaudet choꝛꝰ. Gloꝛia tibi. ℣. Diffuſa eſt gratia. ã. Neſciens mater virgo virū peperit ſine doloꝛe ſaluatoꝛē ſeculoꝛum: ipſum regem angeloꝛum ſola virgo lactabat vbere de celo pleno. pſal. Magnificat. Oꝛo. Concede nos. Mēo. vt ſupꝛa ad mat. ſubnotatū eſt: ita tn̄ q̄ de oībꝰ ſanctis ſtat memo. cū hac ã. Sācti dei oēs. ℣. Letamini. oꝛo. Infirmitatem. Ad cōplet. ã. Cōpleti ſunt dies marie vt pareret filiū ſuū p̄mogenitū. p̄s. Vſq̄quo. caplm Sicut cinnamo. hyꝰ. Virgo ſingu. ℣. Elegit eā. ãn. Ecce cōpleta ſunt oīa que dicta ſunt per angelū de virgine maria. p̄s. Nūc dimit. oꝛ. Cōcede q̄s miſericoꝛs deus. Et dr̄ ad cōpleto. beate virginis p totū annū extra adven. et temp⁹ paſcha. ¶ Qñ ꝟo ſit plenum ſeruitiũ de ſctã maria ab octa. epipha. vſq₃ ad purif. btẽ ma. Ad veſ. An. Poſt partũ. ps. ſcꝫ. cap. Beata es maria. nõ dicit̃ ℟. hy⁹ Eni ꝑa eſt. ℣. Sancta dei genitrix. an. Neſciens mater. ps. Magñt. orõ. Deus q̄ ſalutis. Mẽo. de aliquo ſancto ſi habeat̃ fiat tñ: nulla aũt fiat mẽo. de oĩbus ſanctis. Ad cõpl. oĩa fiant ſicut in dñicis hui⁹ tẽporis cum hac ã. Glorificamus te. ps. Nũc di. Preces ad complet. more ſolito ⁊c. Ad matut. Inuit. In honore beatiſſime marie virginis Jubilemus dño. ps. Venite. hy⁹ Caſte parẽtis.

1 In noct. An. Benedicta tu in mu-
lieribus: ⁊ benedictus fructus ven-
2 tris tui. ps. Dñe dñs nr̃. An. Si-
cut myrrha electa odorẽ dediſti ſua-
uitatis ſancta dei genitrix. ps. Celi
3 enar. An. Specioſa facta es et ſua-
uis in delicijs tuis ſctã dei genitrix.
4 ps. Dñi eſt terra. An. Spẽ tua ⁊ pul
chritudine tua: intẽde ꝓſpere ꝓcede
5 et regna. ps. Eructauit. An. Adiu
uabit eã deus vultu ſuo: de⁹ in me-
dio ei⁹ nõ cõmouebit̃. ps. Deus nr̃
6 refu. An. Sicut letãtiũ oĩm nr̃m ha
bitatio eſt in te ſctã dei genitrix. ps.
7 Fũdamẽta. An. Gaude maria vir
go: cunctas hereſes ſola interemiſti
in vniuerſo mundo. ps. Cãtate. i.
8 An. Dignare me laudare te ꝟgo ſa-
crata: da michi virtutem cõtra ho-
ſtes tuos. ps. Dñs regna. exul.
9 anã. Poſt partũ virgo inuiolata
permanſiſti: dei genitrix intercede
pro nobis. ps. Cantate. ij. ℣.
Sancta dei genitrix. Lectio pͥma.

PArturiente maria natus eſt nobis dei fili⁹: vt germane carnis noſtre cõceptione product⁹, creato a ſe homini et pietatẽ paternã ⁊ fraternũ largiret̃ affectũ. Et nat⁹ ſane ab intacta eſt femina: vt eũ hominem teſtaret̃ part⁹ humanus: et deũ ꝓbaret eterna virginitas. Nam ſicut nõ poterat niſi caro de carne naſci: ita nõ poterat dei caro de femineo vtero niſi ſine generãte ꝓdire. Propter qd̃ ait angel⁹ beatiſſime marie. Spũs ſctũs ſupueniet in te: ⁊ virt⁹ altiſſimi obũbrabit tibi. Et qd̃ naſcet̃ ex te: ſanctum vocabitur, filius dei. ℟. Sancta et immaculata. Lectio. ij.

SPiritus (inquit) ſanctus ſupueniet in te. Idcirco tibi frater ꝟtutẽ ſpũs ſcti angelic⁹ ſermo ꝑmiſit: ne cõiecturis carnalis diſputatiõis hebetat⁹, celeſte tibi ipſe myſteriũ terrena argumẽtatione cõfundas. An nõ putas eũ nouũ puerũ in aluo ꝟginis potuiſſe formare, q̄ cũ primũ cõderet hominẽ: nec ſemẽ patris, nec viſcera materna queſiuit. Dic itaq₃ (q̄cũq₃ es ſupne diſpẽſationis arbiter ⁊ diſcuſſor) q̄ tibi videt̃ virt⁹ eminẽtior: aut partũ dediſſe ꝟgini, aut pfectũ hoiem creaſſe de terra. Prim⁹ eñ hõ (vt ait apl's) de terra terren⁹: ſecund⁹ homo de celo celeſtis. ℟. Beata es maria. Lectõ tercia.

SI contra naturã eſſe contendis quod in myſterio redemptionis noſtre ſine viro puella aſſerit concepiſſe: cuius queſo nature eſt qd in parente generis noſtri caro ſine carne formata eſt? Que eſt iſta ratio immo ꝙ ceca contẽtio: vt nõ credatur deus poſſe facere hominẽ de femina/ quem credit feciſſe de puluere? Si oĩpotẽtis o hõ tali in negocio eſſe pſpicis volũtatẽ: de opere cur retractas? Omnia enĩ (ſicut legitur) quecũqz voluit dñs fecit: in celo et in terra. Et ſi ſolicitus perſcruteris: preter hũc legitimũ humane conceptionis vſum/ tres valde mirabiles naſcendi ſpecies operatã reperies trinitatẽ. Et prima quidẽ eſt ꝙ adam figuratus eſt ex limo. Secũda ꝙ mulier formata eſt ex maſculo. Tertia que eſt celeſtis: ꝙ chriſtus proceſſit ex virgine. ℟. Te laudãt. ℣. Ora p nobis. In lau. hec ſola ã. O admirabi. cap. Apparuit beni. hym. Enixa eſt puerpera. ℣. Elegit. An. Beatus vẽter. ps. Bñdictus. oro. Deus q ſalu. mẽo. vt s. ſi aliqd feſtũ habeat. Ad. i. ãn. O admirabile. ps. Deus in noie. Bti imma. Retribue. ãn. Letare. ps. Quicũqz. ℟. Jeſu xp̃e. ℣. Qui de virgine. Ad. iij. ãn. Qñ natus. ps. Legẽ po. cap. Apparuit beni. ℟. Sctã dei ge. ℣. Poſt partũ. oro. Deus qui ſa. Ad. vj. ãn. Rubũ quẽ. ps. Defecit. cap. Te laudãt. ℟. Poſt partũ. ℣. Speciosa facta. Ad. ix. ãn. Germinauit. ps. Mirabilia. cap. Virgo verbo cõce. ℟. Speciosa. ℣. Elegit eam. oratio vt ſupra.

¶ Poſt purifi. vero vſqʒ ad aduentũ dñi qñ non fit plenũ ſeruitiũ de ſctã maria/ hoc mõ dicãtur matut. de ea. Inuit. Aue maria. ps. Venite. hym. Quẽ terra. Añe pſi et ℣. ſicut ſupra notati ſunt. lec. i. Sctã maria virgo. ℟. Sancta ⁊ imma. lec. ij. Sancta maria piarũ. ℟. Btã es maria. lec. iij. Sãcta dei genitrix. ℟. Felix nãqz. ℣. Ora pro populo, et dr in fine ℟. quicunqz celebrãt tuã cõmemorationẽ. Qui ex te. Gloria. Quia. ps. Te deũ. ℣. Sancta dei. In lau. ãn. O admirabile, ps. Dominus reg. ⁊ ceteri pſi conſueti. cap. Maria vgo. hym. O glĩoſa femina. ℣. Elegit. ãn. O glorioſa genitrix. ps. Benedictus. oro. Concede nos. que termineƚ ſic Per xp̃m dñm noſtrũ. Amen. ſine Dñs vobiſcum, et ſine Benedicamus dño. In fine memo. de ſctõ ſpũ: et de feſ. loci: et de reliquijs: et de oĩbus ſctis: et p pace ſicut ante. Ita tñ ꝙ in tpe paſc. fiat mẽo. de oĩbus ſctis tã ad veſ. ꝙ ad mat. ſicut in. ij. fe. poſt oct. paſc. notatũ eſt. Qñ vero fit aliq̃ talis mẽo. ad ſer. de die: vel fit plenũ ſeruit. tunc nõ fit mẽo. in ſeruit. de ſctã ma. Ad. i. ã. O admirabile. ps. Deus in noie. Laudate. Cõfitemini. iiij. cap. In oĩbus rc. ℟. Aue maria, ℣. Sctã dei ge. oro. Cõcede. q termineƚ ſic ad oẽs hor. preter ad. ix. Per xp̃m dñm nr̃m. Amen. ℣. Bñdicamus dño. ℟. Deo grã. Ad. ix. ſo ita finiat Per dñm nr̃m ieſum xp̃m filiũ tuũ: q tecũ viuit et regnat i vnitate ſpũſſcti deus per oia ſecula ſeculoꝝ. Amẽ. Dñs vobiſcū. Et cū. Bñdicamus domino. Deo gratias. Ad. iij. ã. Quãdo nat⁹ es. ℣. Ad dñm cū tribu. cp̄. Ab initio. ℟. Sancta dei geni. ℣. Poſt partū. Ad. vj. ã. Rubum quē. ℣. Ad te leuaui. cp̄. Et ſic in ſion. ℟. Poſt partū. ℣. Specioſa. Ad. ix. ã. Germinauit. ℣. In cõuer. cp̄. Et radicaui. ℟. Specioſa. ℣. Dignare. Ad veſ. ã. Poſt partū. pſ. Letat⁹. vel in feſ. iij. ps. Dixit do. ⁊ ceťi p̄i conſue. cp̄. Beata es maria. hy⁹. Aue maris ſtel. ℣. Diffuſa. ã. Sancta maria ſuc. ps. Magt. orō Concede nos. et ſimilit̄ ſicut ad matu. Mēo. ſicut ſupra dictū eſt. Ad cõpleto. ã. Cū iocunditate. ps. Vſquequo. cp̄. Sicut cinnamo. hy⁹ Virgo ſingularis. Vitam preſta. Sit laus deo. ℣. Elegit eã. ã. Glorificamus te. ps. Nūc dimittis. or. Cõcede queſumus miſericors deus. Sed in tp̄e paſchali vſq; ad vigi. aſcen. ac etiã p aduētū dicit̄ orō Gratiam tuã.

¶ Quando vero fit plenū ſeruitium de ſctã ma. a purifi. ipſius vſq; ad aduen. do. extra tēpus paſc. hoc modo ſtat ſeruit. Ad veſ. ſuper ps ãn. Poſt partum. p̄s ferē. cp̄m. Beata es ma. Nõ dicat̄ ℟. hy⁹. Aue maris ſtella. ℣. Sancta dei geni. ã. Sancta maria ſuc. ps Mḡt. orō. Cõcede. Mēo. ſtat de aliquo ſctõ ſi habeatur tn̄. Comple. tp̄ale non mutatur: niſi q in fine hym. dicitur Gloria tibi dñe q na. Super ps Nūc di. ta ã. Glorificam⁹ te. Ad matu. Inui. In honore beatiſſime marie v̄ginis Iubilem⁹ dño.

℣. Venite. hy⁹. Quē ter̄a. In. i.
noc. an. Bñdicta tu in mulierib⁹: ⁊ 1
bñdictus fructus vētris tui. ps. Dñe
dñs noſter. an. Sicut myrrha ele 2
cta odorē dediſti ſuauitatis ſctã dei
genitrix. ps. Celi enar. ã. Specioſa 3
facta es ⁊ ſuauis in delicijs tuis ſã-
cta dei genitrix. ps. Dñi eſt terra.
an. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: 4
intende proſpere pcede et regna. ps.
Eructauit. ã. Adiuuabit eã deus 5
vultu ſuo: deus in medio eius non
cõmouebitur. ps. Deus noſter re
fu. ã. Sicut letantiū oīm noſtrū ha 6
bitatio eſt in te: ſancta dei genitrix.
ps. Fundamenta. an. Gaude ma 7
ria virgo: cūctas hereſes ſola inter
emiſti in vniuerſo mundo. ps. Can
tate. i. añã. Dignare me laudare 8
te virgo ſacrata: da michi virtutem
cõtra hoſtes tuos. ps Domin⁹ re
gna. exul. an. Poſt partū virgo 9
inuiolata permanſiſti: dei genitrix
intercede pro nobis. ps. Cãtate. ij.
℣. Sancta dei genitrix. Lectio. i.

O Alma virgo maria / tanto cunctis angelorū ſpiritib⁹: omniūq; electorū aīab⁹ in conſpectu filij tui dñi noſtri ieſu xp̄i es gl'ioſior: quãto ab ipſo fieri meruiſti beatior. Obſecramus ergo lachrymoſis ſuſpirijs: vt nunc ad gemitū noſtri meroris aurē inclines magnifice pietatis. Nos quidem pro innumerabilibus delictis infernale ſuppliciū meruim⁹: vbi nullatenus penitentie datur locus. Quoniã fidē aliquã do dño noſtro ieſu chriſto pmiſimus: ſed male viuendo hactenus mentiti ſumus. Lectio. ij.

Surge ergo beata virgo: miſericoꝛditer actura pꝛo nobis. Surge et amplectere miſericoꝛdiam redemptoꝛis. Da pꝛeces pꝛo nobis: quos cernis offenſos ante oculos conditoꝛis. Cecos coꝛdium oculos terge: atqꝫ ſemitas iuſtitie oſtende. Oꝛando a nobis vitia ſubtrahe: atqꝫ ſancta plantaria virtutum nobis inſere. Impetra curſum: quo conſequitur ſupernum bꝛauium. Sic certamen oꝛationū obtine in celis: vt deleas quicquid deliquimus ī terris. Non enī eſt aliq̄d in nobis tam pꝛauū: qđ (ſi tibi placet) oꝛādo abolere nō poſſis. ℞. iij.

O ſacratiſſima virgo/ nos qui hoc credimus ꝙ ꝟgo et mater dei ſis: credēdo ſentiamus ꝙ pꝛo nobis depꝛeceris: ⁊ iuxta petentiū vota impetrata allequaris. Et qui credimus te peperiſſe deū et hoīem: gaudeamus per te nobis aduenīſſe ſalutē. Et ꝗ fatemur te oībus hominibus eſſe melioꝛē: gaudeamus per te ꝑcepiſſe felicitatē. Et quotienſcūqꝫ ad nos ꝓceſſerit diuina miſeratio: tua ne īflemur aſſit tuitio. Et ſi pꝛoceſſerit tribulatio vel hoꝛa tentationis: ne labamur pꝛeſens ſit tua ſancta oꝛatio nobis. Sic cōpone noſtras pꝛeces vt nobis noſti eſſe opus: quo ſerui filij tui dn̄i dei noſtri effici mereamur. Largiente eodem dn̄o noſtro ieſu xp̄o: qui cū pr̄e ⁊ ſpiritu ſancto viuit ⁊ regnat deꝰ: in ſcl̄a ſcloꝝ amē. Et ſemꝑ cātenē ℟ia Sancta et immaculata. et Beata es maria. et Felix namqꝫ.

¶ Item alie lec. de ſancta maria per eſtatem. Lectio pͥma.

Adiuua nos beata dei genitrix virgo maria tēplū dei viui / aula regis eterni / ſacrariū ſpūs ſcti. Tu virga de radice ieſſe / tu cedrus in libano / tu roſa purpurea in hierico / tu cypꝛeſſus in monte ſion. Que ſingulari pꝛiuilegio ſicut neſcis in hoībus comparē: ita nihilominus et angelicā ſuperas dignitatem. Cui nouo ⁊ inaudito miraculo datū eſt vt verbū qđ deꝰ ante ſecula genuit / fieret filius tuus: ⁊ homo quē tu in fine ſcloꝝ genuiſti / verꝰ atqꝫ ꝑfectus eſſet filiꝰ dei. Gemina q̄dē natura: ſed vna ꝑſona: deꝰ ⁊ hō vnꝰ emanuel. ℞. ij.

Exaudi nos gl̄ioſa puerpera: in qua ſola reperitur fecunda virginitas. Que ſic ex intemeratis viſceribꝰ filiū ꝓtuliſti: vt illibate pudicitie integritas creſceret: nō libido virginalis clauſule ſignaculum violaret. Tibi ſpūſſanctus dū cōciperes obumbꝛauit: nō vt ipſe (quod abſit) ī ſacratiſſimo vtero tuo fieret pꝛo ſemine ſobolis: ſed potius vſus eſt virtute ac potētia creatoꝛis. De te ſummus pontifex noſter ſui coꝛpoꝛis hoſtiam ſumpſit: quod ī ara crucis pꝛo totius mundi ſalutē ſacrificiū obtulit. Tu lux oꝛiēs nazareth / tu gloꝛia hierl̄m / tu letitia iſrael / tu decꝰ mūdi / tu nobilitas populi xp̄iani. ℞. iij.

O regina mūdi/ſcala celi/thꝛonus dei/ianua paradiſi: audi pꝛeces pauperū: ⁊ ne deſpicias gemitus miſeroꝝ. Inferantur a te vota nr̄a atqꝫ ſuſpiria conſpectui redēptoꝛis: vt q̄ noſtris excludūtur meritis/per te locū apd̄ aures obtineāt diuine pietatis. Dele peccata: relaxa facinoꝛa. Erige lapſos: ſolue cōpeditos. Per te ſuccidant̄ vepꝛes ⁊ germina vitioꝛum: pꝛebeātur floꝛes et oꝛnamēta virtutū. Placa pꝛecib⁹ iudicem: q̄ ſingl'ari puerperio genuiſti ſaluatoꝛem. Vt qui per te factus eſt particeps humanitatis noſtre: per te quoqꝫ nos conſoꝛtes efficiat diuinitatis ſue. ¶ Itē alie lec. de ſctā maria. Lectō. j.

Legē-da. 3. O Beata maria/q̄s tibi digne valeat iura gratiarū et laudū pꝛeconia impendere: que ſingulari tuo aſſenſu mundo ſuccurriſti perdito. Quas tibi laudes fragilitas hūani generis perſoluat: q̄ tuo ſolo commercio recuperandi vitā aditū inuenit. Accipe itaqꝫ quaſcūqꝫ exiles/quaſcūqꝫ meritꝭ tuis impares gratiarū actiones: et cum ſuſceperis vota culpas noſtras oꝛando excuſa. Lectō. ij.

Admitte ſancta dei genitrix pꝛeces noſtras intra ſacrariū tue exauditionis: ⁊ repoꝛta nobis antidotum recōciliationis. Sit per te excuſabile quod per te ingerimus: ſit impetrabile quod fida mente poſcimus. Accipe quod offerimus/redona quod rogamus/excuſa quod timemus. Tu autem. Lectō. iij.

Sancta maria ſuccurre miſeris: iuua puſillanimes: refoue flebiles. Oꝛa p̄ populo: interueni p̄ clero: intercede p̄ deuoto feminco ſexu. Sentiāt oēs tuū leuamen: quicūqꝫ celebꝛāt tuā cōmemoꝛationē. Aſſiſte parata votis poſcentiū: ⁊ repende oibus nobis optatū effectum. Sit tibi ſtudiū aſſidue oꝛare p̄ populo dei: que meruiſti benedicta pꝛeciū pꝛoferre mūdi/ieſum chꝛiſtū dn̄m nr̄m. Qui cū deo patre ⁊ ſpū ſctō viuit ⁊ regnat deus: per omnia ſecula ſeculoꝝ amen. Tu. ¶ Item alie lectiones de ſctā maria. Lec. j.

Legē-da. 4 Sacroſanctā venerabilis dei genitricis marie memoꝛiā/cōgrue diuinis laudib⁹ catholica frequētat eccleſia: q̄ eius ſine intermiſſione ſalutari indiget auxilio. Nā reuerentia que matri defertur: illi etiā qui eā talē fecit vt virgo ⁊ mater eſſet/exhibet̄. Ideo ergo totis deſiderijs/totiſqꝫ pꝛeconijs eius inſiſtam⁹ laudibus: vt et matrem ſentiam⁹ nobis pijſſimā: ⁊ filiū eius iudicē ſereniſſimū. Hec eſt virgo q̄ antiquū diabolice ſeditionis chirographum aboleuit/totiqꝫ ſexo ſubuenit: et celeſte regnum patefecit/dum per ſpiritum ſanctū dei filium concepit. Lectio. ij.

Opere pꝛeciū quippe eſt vt ea intēris celebꝛetur laudibus in terris: cui officioſiſſime angeli famulātur in celis. Nam ſi eā ille pꝛecipuus gabꝛiel humiliter ſalutauit in terris: quanto magis ſuper celos exaltatam/ et (vt ita dicam) in thꝛono dei collocatam: nunc cum ſanctis omnibus honoꝛat laudibus digniſſimis.~ Hec eſt ſola cui nulla ꝟgo poteſt comparari: quia tanta eſt vt quanta ſit nō poſſit enarrari. Hanc ſancti expectabant patriarche: hanc ſancti pꝛecinebant prophete/ omneſq; quos ſpūſſanctus attigerat optabāt videre. Lectō. iij.

Hec tanta tāq; ſancta ꝛ regia ꝟgo digno exigit venerari pꝛeconio: cuiꝰ cōſtat mūdus ſaluatus ſuffragio. Hec (inꝙ) eſt feneſtra celi/ auroꝛa ſolis eterni/ ianua paradiſi/ ꝛ vera arca ꝓpitiatoꝛij. Hec eſt ergo domina regum/ decus mulierum/ gēma virginum/ lux ſeculoꝝ/ congratulatio angeloꝛum/ conſolatio miſeroꝝū/ refugiū peccatoꝛum/ omniū reparatio credentiū. Quicq̄d igit̃ boni mundus habet ab illa habet: ex qua ſalutis noſtre initiū manat. Hec nobis ſuis ſemꝑ ſubuenire dignet̃ veneratoꝛibꝰ: atq; pie ſacris ꝓcibꝰ a vitijs purget omnibꝰ: ſeq; cōſiderare ꝛ collaudare donet in celeſtibus. ¶ Item alie lec. de ſctā maria. Lect. j.

LOquamur aliq̄d fratres in laudibus ſacratiſſime virginis marie. Sed quid nos tantilli/ quid actione puſilli/ quid in eius laudibus referemus: cum etiam ſi omniū noſtrum membra verterentur in linguas/ eam laudare ſufficeret nullus?~ Tu. Lectio ſcḋa.

Altioꝛ enim celo eſt de qua loqui nitimur: abyſſo pꝛofundioꝛ cui laudes dicere conamur. Deum enim quem omnis creatura non capit: ipſa immaculato vtero clauſum geſtauit. Hec eſt enim q̄ ſola meruit mater ꝛ ſponſa chꝛiſti vocari. Hec pꝛime matris damna reſoluit: hec homini perdito redemptionem adduxit. Tu autem. Lctō. iij.

Mater eñ generis noſtri penam intulit mūdo: genitrix dñi noſtri ieſu chꝛiſti ſalutē edidit mūdo. Auctrix peccati eua: auctrix meriti maria. Eua occidēdo obfuit: maria viuificando ꝓfuit. Illa percuſſit: iſta ſanauit. Hec enim mirabili atq; ineſtimabili modo: omniū rerū ꝛ ſuū peperit ſaluatoꝛē. ¶ Item alie lec. de ſctā maria. Lect. j.

Beata et venerabilis virgo maria mater dñi nr̄i ieſu xp̄i ſecundū carnem: ex ſemine abꝛahe oꝛta ex tribu iuda. Virga de radice ieſſe: clara ex ſtirpe dauid. Filia hierl̃m/ ſtella maris/ ancilla dei/ regina gentiū/ dña regum/ ſpōſa dñi/ mater xp̄i/ ꝯditoꝛis tēplū/ ſpūſ ſcti ſacrariū. Velut colūba ſpecioſa/ pulchꝛa vt luna/ electa vt ſol/ ſignaculum fidei/ reparatio vie/ introitꝰ vite/ ianua celi/ decus mulierū/ caput virginū/ oꝛtus cōcluſus/ fons ſignatꝰ/ puteus aquarū viuentiū. Lec. ij. Legēda. 6.

Multiplicata vt cedꝛus libani: floꝛens vt palma: velut oliua fructifera in domo domini.

Virgo ſancta virgo prudens ⁊ vna ex numero prudentū. Virgo pulcherrima / virgo pudica / corpore decora / animo fulgida / fide perſpicua / mēte preclara / amore virginitatis deuota / ad obediēdum parata / in miniſterio ſibi credito cauta / in perſecutiōe pacifica / in paſſiōe chriſti mente compaſſa. A prophetis dei predicata / ab archangelo ſalutata / a ſpiritu ſancto fecundata / atq; ab eodem obumbrata / ſeminis virilis ignara / prole filij fecūda. Virgo innupta / ex filio leta / fide concipiens / gaudio pariēs. Virgo ante partum / virgo in partu / virgo poſt partum. Lectio tertia.

Auctor mortis diabolus (per cuius inuidiā mors introiuit in orbem terrarum) omne genus hominū in primo parēte veneno nequitie ſue potauit: ⁊ quaſi arborem in radice anteꝗ̄ proles propaginis prodiret / vitiauit. Inde eſt ergo ꝙ radix vitiata quotidie indeſinēter frondet: frondeſq; eius indeſinēter per mortem marceſcunt. Et ſepe contingit ꝙ aurum fulgens reperiatur in luto: et ex pūgente ſpina pulchre rubēs oriatur et roſa. Hoc modo (operāte prouidētia diuina) ex radice vitiata ſine vitio prodijt virga: que intelligit̃ beatiſſima ꝟgo maria: atteſtante eſaia propheta qui dicit. Exiet virga de radice ieſſe: et flos de radice eius aſcendet. Huius enim glorioſe ꝟginis (id eſt ſancte marie) figuram tenuit virga illa que in miniſterio aaron ſacerdotis iubente dn̄o a ſancto moyſe in tabernacl'o poſita: atq; altera die ſola fronduit / nuceſq; protulit: quia ꝓculdubio ſola virgo maria fuit que dn̄z peperit: ⁊ poſt partum virgo permāſit. ℣. Ora pro nobis. In laud. hec ſola aña. O admirabile. pſ. Dn̄s regna. cꝑ. Ab initio. hy⁹. O glorioſa femina. ℣. Elegit eā. Añ. O glorioſa genitrix. pſ. Benedictus. orō. Concede nos. memo. de aliquo ſancto ſi habeatur. Ad. j. añ. O admirabile. pſ. Deus in noīe. Añ. Te iure. pſ. Quicūq;. ℟. Jeſu xp̄e. ℣. Qui de virgi. preces q̄ ad. j. pertinent expleātur. Ad. iij. aña. Qn̄ natus es. pſ. Legē pone. cꝑ. Ab initio. ℟. Sācta dei genitrix. ℣. Poſt partū. orō. Concede nos. Ad. vj. ān. Rubū quem. pſ. Defecit. cꝑm. Et ſic in ſion. ℟. Poſt partū. ℣. Speciosa. orō. Concede. Ad. ix. Añ. Germinauit. pſ. Mirabilia. cꝑ. Et radicaui. ℟. Speciosa. ℣. Elegit. oratio. Concede.

¶ In paſc. tp̄e qn̄ fit plenū ſeruitiū de ſctā ma. ad veſp. ſuper pſ. añ. Poſt partū. et finiat̃ cū alla. pſ. fer. cap. Btā es maria. hy⁹. Aue maris ſtel. ℣. Sancta dei geni. Añ. Sācta maria ſuccurre et finiat̃ cū alla. pſ. Magt. orō. Cōcede nos. Memo. fiat de aliquo ſctō ſi habeat̃ ⁊ poſtea de reſur. ſicut in alio fer. cum regi. chori. Cōplet. de tēporali non mutat̃: niſi ꝙ ī fine hym. dicet̃. Queſumus auctor. ⁊ Gloria tibi dn̄e / q̄ na. Ad matu. Inuit.

In honore. et finiatur cum alleluia. ps. Venite. hy⁹. Quem terra. Et dī hec ſola añ. ſup ps. añ. Benedicta tu. ⁊ finiatur cum alla. ps. Dñe dñs noſter. Celi enar. Dñi eſt ter. ℣. Sancta dei geni. ps. Dñi. ps. cum ps. ā. ⁊ ℣. dicit quoticūqꝫ fit plenū ſeruit. de ſcā ma. vſqꝫ ad pēte. ⁊ non alij pingꝫ alia ā. nec ali⁹ ℣. lec. j.

STabat iuxta crucem Ieſu mater eius et ſoror matris eius maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cū vidiſſet ergo ieſus matrem et diſcipulum ſtantem quem diligebat: dixit matri ſue. Mulier/ ecce filius tuus. Deinde dixit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eam diſcipulus in ſuam. ℟. Sancta ⁊ immaculata. ⁊ finiatur cum alla. Lectio. ij.

Hec nimirum eſt illa hora de qua ieſus aquam conuerſurus in vinum dixerat matri. Quid mihi et tibi eſt mulier? Nondū venit hora mea. Hāc itaqꝫ horam predixerat que tūc nondum venerat: in qua deberet agnoſcere moriturus/ de qua fuerat mortaliter natus. Tūc ergo diuina facturus: non diuinitatis ſed infirmitatis matrem velut incognitam reprehendebat. Nunc autem humana iam patiens: ex qua fuerat factus homo/ affectu commendabat humano. Tunc vero qui mariam creauerat innoteſcebat virtute: nunc vero quē maria pepererat/ pendebat in cruce. ℣. Tu. ℟. Beata es et finiatur cum alleluia alla. Lectio. iij.

Mortalis igitur inſinuatur locus. Facit qđ faciendum admonet: ⁊ exemplo ſuo ſuos inſtruit preceptor bon⁹/ vt a filijs pijs impendatur cura parentibus. Tanq̄ lignū illud vbi erāt fixa mēbra morientis: etiā cathedra fieret magiſtri docētis. Ex hac doctrina ſana didicerat paulus apoſtolus qđ docebat: quādo dicebat. Si quis autē ſuis ⁊ maxime domeſticis non prouidet: fidem negat/ ⁊ eſt infidelis deterior. Quid autem tā cuiqꝫ domeſticum: q̄ parētes filijs/ aut parentib⁹ filij? Hui⁹ itaqꝫ ſaluberrimi precepti ipſe magiſter ſanctorum de ipſo conſtituebat exemplum: quando non vt famule deus/ quā creauerat et regebat/ ſꝫ vt matri homo de qua nat⁹ fuerat et quam relinquebat: alterum pro ſe quodam modo filium prouidebat. ℟. Felix nāqꝫ. ⁊ finiat cum alla. ps. Te deum. ℣. Ora pro nobis. In laud. hec ſola ā. O admirabile. ps. Dñs regna. cap. Ab initio. hy⁹. O glorioſa femina. ℣. Elegit. añ. O glorioſa. ps. Benedict⁹. oro. Concede. Memo. vt̄ dictum eſt ad veſ. Ad. j. ⁊ ad oēs alias ho. dicant ſicut a puri. vſqꝫ ad aduē. quādo de ſcā maria fit ple. ſer. ita tñ q̄ oēs ãe ℟. ⁊ ℣. ad oēs ho. finiant cū alla. ⁊ in fine oium hymn. dicant ℣. Queſum⁹ au. et Gloria tibi dñe q̄ na. et ſtat mēo. de reſur. vt̄ dictum eſt.

¶ Finis ſeruitij beate marie.

¶ In commemoratione ſancti cedde epiſcopi. Ad veſpas. an.

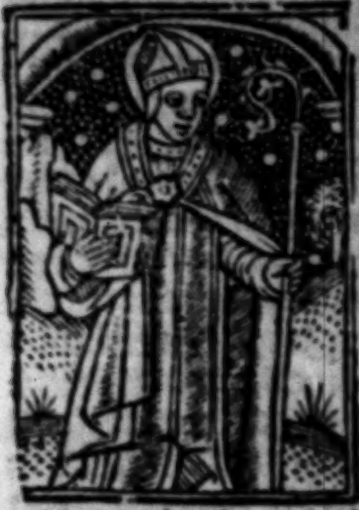

Germanorū quatuor vn⁹ eſt beatus cedda: quorū quilibet erat cōſecrat⁹. ps. Ecce. cap̄m. Ecce ſacer. hy⁹. Iſte confeſſor. V. Amauit. R. Sis pro nobis ſancte cedda patron⁹ ad dominū: vt nos regat et perducat ad celi palatiū: vbi tecū ⁊ cū ſanctis ſim⁹ in perpetuū. ps. Magt. Oro.

Deus q̄ ſanctoꝝ tuorum meritis eccleſiam toto orbe diffuſam decoraſti: p̄ſta queſumus vt interceſſiōe beati cedde ep̄i / in ſorte iuſtorū tua opitulāte pietate ſortiamur. Per. Ad matut. Inui.
In qua viget iugiter memoria ſancti
cedde Iubilet eccleſia. ps. Venite.
1 hy⁹. Iſte cōfeſſor. an. Mūdi calcās
gloriā cedda declinauit corporis
laſciuiā dū ſeſe clauſtrauit. ps. Bea-
2 tus vir. an. Iugo ſe ſuppoſuit xp̄i
quē dilexerit: qui tenendā docuit viam
3 quā direxit. ps. Quare fremu. an.
Quē cū vite ſeritas vt lux ſe mōſtrauit: eboraci ciuitas archipreſulauit.
4 ps. Dn̄e q̄d multi. an. Poſtea agni
ſanguine tēpli tūc liniuit: crucis memor dn̄i carnē dū puniuit. ps. Cum
5 inuoca. an. Pugnās ꝯtra vitia palmā acq̄ſiuit: armis nudā ferreis carnem dum veſtiuit. ps. Verba. an. 6
Qui ſic fontē frigidū crās introiuit:
et non corp⁹ calido balneo nutriuit.
ps. Dn̄e dn̄s nr̄. an. Ab habenis 7
mortui mortis excitātur: furioſi vinculis confractis ſanantur. ps. Dn̄e
q̄s ha. an. Et curatis lāguidi dū cō- 8
gratulātur: ſuis a lāguoribus ſtatim
liberant. ps. Dn̄e in vir. an. Aque 9
mixte pulueri tūba cum potātur: bibentes a variis morbis expurgātur.
ps. Dn̄i eſt ter. V. Amauit. Lc. j.

Temporib⁹ igit oſvvi northanhimbrorū regis: vir dn̄i cedda in lindiſfernēſi inſula in loco qui dicit leſtingay / in monaſterio ſancte marie monachicā vitā iuxta ſctōꝝ patrū inſtitutionē agebat. Porro tuba dei famulo de hoc mūdo ad celeſtia regna ſublato / egfridus oſvvi regis filius miſit vvilfridū virū eximie eruditionis ac religionis ad regē galliaꝝ: q̄ eum ſibi ſuiſq; cōſecrari faceret epiſcopū. R. Hunc quē magnū reddit authoritas: ceddā paruū facit humilitas. Cui nūq̄ deeſt benignitas. V. Nō attollit illū p̄ſperitas: neq; frangit quenis aduerſitas. Cui. Lec. ij.

Dum adhuc vvilfrid⁹ i trāſmarinis partib⁹ demoraret: rex oſvvi miſit cātiā ceddā virū ſctm / modeſtū morib⁹: qui eboracenſis eccl'ie ordinaretur ep̄s. Verū ille cātiā ꝑueniēs: inuenit archiep̄m de⁹dedit iā migraſſe de ſclo. Unde diuertit ad ꝓuinciā occidētaliū ſaxonū vbi erat vvyne ep̄s: et ab illo eſt vir ꝑfat⁹ conſecrat⁹ antiſtes. Nō erat tūc vll⁹ (excepto ſſo vvyne) in tota brītānia canonice ordinatꝰ ep̄s. ℟. Hic legatis vbo paruerat: ſedē cedit cui ꝯſuerat. Clauſtrū petit ⁊ nō remurmurat. ℣. Sed indignū fore ſe dixerat tāta cura quā ꝯtenuerat. Clauſtrū. L. iij.

Conſecratꝰ igiť i ep̄m cedda/ maximā mox cepit eccleſiaſtice ꝯitati curā impēdere: hūilitati/ cōtinentie/ lectioni operā dare: oppida/ rura/ caſas/ vicos/ caſtella ꝓpter euāgelizandū nō equitādo ſed aplõꝝ more pedibꝰ incedēdo peragrare. Veniēs poſtea vvilfridꝰ britāniam iā ep̄s factꝰ: ⁊ ad eccleſiā vnde ordinādus diſceſſerat redijt. ℟. De quo deꝰ ita diſpoſuit meritoꝝ qđ inde ꝯfuit Gregi/ regēs hūc ſicut decuit. ℣. Diuīs nocte die docuit: per quem xp̄i nomē innotuit. Gregi. Gl'ia. Gregi. In lau. āñ.

Clauſtri clauſus carcere ceadda monachatur: vt diuinis libere vacans his vtať. pſ. Dñs reg. cꝑ. Ecce ſacerdos. hyꝰ. Jeſu redē. ℣. Juſtus ger. āñ. Preſul pie ſancte cedda ora deū ꝓ nobis: ne peccatis aggrauati tradamur ſupplicijs: ſed ꝑfruamur in celis perēnibꝰ gaudijs. ps. Bñdictꝰ. oꝛo vt s̄. Ad. j. ā. Clauſtri. Ad. iij. āñ. Cuiꝰ fama claruit ꝙ pontificatur: lucerna q̄ latuit ne plus abſcōdatur. cꝑ. Ecce ſacerdos. Ad. vj. āñ. Paſtor pauit populū pabulo doctrine: reddens receptaculū regule diuine. cꝑ. Benedictionē. Ad. ix. āñ. Nouitates moribus oues informauit: perſiſtentes actibus ſacris excitauit. capłm Cogno.

¶ In dedicatiōe eccleſie. Ad primas veſ. ſup pſos ſeꝫ. ā.

O ꝙ metuendus eſt locus iſte: vere non eſt hic aliud niſi domꝰ dei ⁊ porta celi. In tēpore paſchali imitatur cum alla. In tēpore natiuitatis ſcꝫ āñ. Tecū principiū. cū ceteris āis ⁊ pſis ſequētibꝰ. Cꝑ.

Vidi ciuitatem ſanctā hieruſalem nouam deſcendētem de celo: a deo paratam ſicut ſponſam oꝛnatam viro ſuo. Apo. xxj. A

℟ in. Terribilis eſt locus iſte: non eſt hic aliud niſi domus dei et porta celi. Uere etenim dominus eſt in loco iſto et ego neſciebam. In tēpore paſchali alleluia. ℣. Cumq; euigilaſſet iacob quaſi de graui ſomno ait. Uere. Gloria. Uere. Hymnꝰ.

Urbs beata hieruſalē dicta pacis viſio/ que conſtruitur in celis viuis ex lapidibus: et angelis coꝛonata vt ſponſata comite.

Noua veniens e celo nuptiali thalamo/ pꝛeparata vt ſponſata copuletur domino: platee et muri eius ex auro puriſſimo.

Poꝛte nitēt margaritis: adytis patentibus: et virtute meritoꝛum illuc introducitur omnis qui pro chꝛiſti nomine/ hic in mundo pꝛemitur.

Tunſionibꝰ pꝛeſſuris expoliti lapides/ ſuis coaptātur locis per manꝰ artificis: diſponunť permanſuri ſacris edificijs.

Gloꝛia ⁊ honoꝛ deo vſquequo altiſſimo/ vna patri filioq; inclyto paraclito: cui laus eſt ⁊ poteſtas per eterna ſecula. Amen.

℣. Domū tuā dñe decet ſanctitudo. ℟. In longitudine dierum. āñ. Sāctificauit dñs tabernaculum ſuum:

hec est dom⁹ dñi in qua inuocet nomen ei⁹. de qua scriptū est: erit nomē meū ibi dicit dñs. In paschali tēpore alleluia. ps. Magñ. Oratio.

Deus qui nobis per singulos annos hui⁹ sancti tēpli tui consecrationis reparas diem / et sacris semꝑ mysterijs representas incolumes: exaudi preces populi tui / et presta vt quisquis hoc templū beneficia petiturus ingreditur: cūcta se impetrasse letetur. Per. ¶ Ad cōpletoriū oia fiant sicut in festo trini. ꝛ ita dicit cōplet. quotidie per octa. ꝛ in octa. quādo per estatē hoc festū contigerit: vel ab octa. epipha. vsqꝫ ad. xl. siue de dedicatione fit seruitiū siue de aliquo fes. ix. lc. Ad matut. Inuitat. Filie sion currite: assunt enim celebria matris vestre solēnia. Jubilemus igit deo nostro vnanimes: q sibi eam gratuita elegit clementia. In paschali tpe. Alla. ps. Venite. hy⁹. Vrbs btā hierlm. In. j. noc. añ. Tollite portas principes vestras ꝛ eleuamini porte eternales. In pasch. tpe. alla. ps. Domini est terra. añ. Vidit iacob scalam: summitas eius celos tāgebat: ꝛ descendētes angelos: ꝛ dixit. vere locus iste sanctus est. In pasch. tpe alla. ps. Deus noster refu. añ. Cū euigilasset iacob de somno ait: vere locus iste sanctus est. In paschali tempore alla. ps. Magnus dominus. ℣. Domum tuam. Lec. j.

Quotienscūqꝫ fratres charissimi altaris vel tēpli festiuitatem colimus: si fideliter ꝛ diligenter attendimus / ꝛ pie ꝛ iuste viuim⁹: quicquid in templis manu factis agitur / totum in nobis spirituali edificatione cōpletur. Non enim mētitus est ille qui dixit. Tēplum enim dei sanctū est: quod estis vos. Et iterū. Nescitis q corpora vestra tēplum sunt spiritussancti. Quibus meritis (nisi per gratiā dei) meruimus fieri templū dei. ℟. In dedicatione tēpli decātabat populus laudem. Et in ore eorum dulcis resonabat sonus. In paschali tēpore Alla. ℣. Obtulerunt sacrificium super altare domini: et ceciderunt in facies suas: et adorauerūt deū. Et in ore. Lectio. ij.

Quantum enim possumus cum ipsi⁹ adiutorio laboremus: ne deus noster in tēplo suo (hoc est in nobismetipsis) inueniat quod oculos sue maiestatis offendat. Sed habitaculum cordis nostri euacuetur vicijs: et virtutibus repleatur. Claudatur diabolo: ꝛ aperiatur christo. Et ita laboremus: vt nobis bonorum operum clauibus ianuā regni celestis aperire possimus. Sicut enim malis operibus (quasi quibusdā seris ac vectib⁹) vite nobis ianua clauditur: ita absqꝫ dubio bonis operibus aperit. ℟. Fundata est domus domini super verticem montium: ꝛ exaltata est super omnes colles: et venient ad eum omnes gentes. Et dicent. Gloria tibi domine. In paschali tempore Alleluia. ℣. Venientes autem venient cū exultatione: portantes manipulos suos. Et dicent. Lectio tertia.

ET ideo fratres chariſſimi vniuſquiſqꝫ conſideret conſcientiã ſuã. Et quando aliquo crimine ſe vulneratũ eſſe cognouerit: prius orationibus/ ieiunijs/ vꝉ elemoſynis ſtudeat mundare conſcientiã ſuã: ⁊ ſic euchariſtiam preſumat accipere. Si enĩ cognoſcens reatum ſuũ ipſe ſe a diuino altari ſubduxerit: cito ad indulgentiã diuine miſericordie ꝑueniet. Qꝛ ſicut qui ſe exaltat humiliabitur: ita ecõtrario qui ſe humiliat exaltabitur. Qui enim (ſicut dixi) agnoſcẽs reatum ſuũ ipſe ſe humiliter ab altari eodẽ pro emendatione remouere voluerit: eterno illo ⁊ celeſti cõuiuio cõmunicari penitus non timebit. 3 ℟. Mane ſurgẽs iacob erigebat lapidem in titulum. Fundens oleum deſuper: votũ vouit domino. Vere locus iſte ſanctus eſt: ⁊ ego neſciebam. In paſchali tẽpore Alľa allꝉa. ℣. Vidit iacob ſcalã: ſummitas eius celos tangebat: ⁊ deſcendentes angelos: ⁊ dixit. Vere locus. Gloria. Vere. In .ij. noct. An. Non eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. In paſch. tpe allꝉa. Ps. Quã dilecta. An. Erexit iacob lapidẽ in titulũ fundens oleum deſuper. In paſc. tpe allꝉa. Ps. Benedixiſti. An. Erit mihi dominus in deum: et lapis iſte vocabitur domus dei. In paſc. tpe allꝉ. Ps. Fundamenta. ℣. Dom⁹ mea. ℟. Dom⁹ orationis vocabitur. L. iiij.

ROgo vos fratres: diligenter attendite. Si ad menſam cuiuſcũqꝫ potẽtis hominis nemo preſumit cũ veſtib⁹ ſciſſis ⁊ inquinatis accedere: quanto magis a cõuiuio regis eterni (id eſt ab altari domini) debet ſe vniuſqꝫſqꝫ inuidie vel odij veneno percuſſus: aut iracundie furore repletus: cũ reuerentia et humilitate ſubtrahere. Propter illud quod ſcriptũ eſt. Vade prius reconciliari fratri tuo: ⁊ tunc veniẽs offeres munus tuum. Et iterũ. Quomodo huc intraſti nõ habẽs veſtẽ nuptialem. ℟. Benedic dñe domum iſtam quã edificaui nomini tuo: 4 venientiũ in locum iſtum. Exaudi preces in excelſo ſolio glorie tue. In paſc. tẽpore Alľa. ℣. Domine ſi cõuerſus fuerit popul⁹ tuus ⁊ orauerit ad ſanctuariũ tuum. Exaudi. Lectõ. v.

HOc enĩ habet textus euangelice lectionis/ ꝙ quidã fecit nuptias filio ſuo: et intrauit vt videret ſimul recumbentes. Videns autẽ hominem nõ habẽtem veſtem nuptialẽ: dixit miniſtris. Ligate illi manus ⁊ pedes: ⁊ proijcite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dẽtium. Ecce qualem ſententiam merebitur audire/ qui ad conuiuiũ nuptiale (id eſt ad altare dñi) aut ebrioſus/ aut adulter/ aut odiũ in corde retinẽs: preſumit accedere. 5 ℟. O q̃ metuẽdus eſt loc⁹ iſte: vere Nõ eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. In paſchali tpe Alľa. ℣. Mane ſurgẽs iacob votum vouit domino: et dixit. Non eſt hic. Lec. vj.

AVertat hoc deus a nobis fratres chariſſimi: ⁊ concedat vt mala iſta/ aut nũq̃ velimius admittere: aut ſi admiſſa fuerint ſine vlla moza penitentia vel pace ſtudeamus ſanare: ⁊ largiozib⁹ elemoſynis feſtinemus abluere. Ne forte ſi cũ peccatozum vulnerib⁹ ante tribunal eterni iudicis venerimus: ab illa eterna eccl'ia ⁊ ab illa celeſti hieruſalẽ ꝑpetuã excõicatione ſeparemur. Hec ergo cogitantes fratres chariſſimi/ tã caſti ⁊ tã ſobzij ⁊ tã pacifici ad iſtud altare ſtudeam⁹ accedere: vt ab illo eterno altari non mereamur excludi. Qui enim ad iſtud altare caſto cozpoze ⁊ mũdo cozde cũ ſecura cõſcientia venerit: ad illud altare quod in celis eſt felici tranſmigratione perueniet. Pzeſtante dño noſtro ieſu xp̃o: qui cum patre ⁊ ſpiritu ſancto viuit et regnat deus/ ꝑ omnia ſecula ſeculoꝝ amen. ℟. Beati qui habitãt in

6 domo tua dñe. In ſecula ſeculorum laudabũt te. In paſc tpe. Alla all'. ℣. Non priuabis bonis eos q̃ ambulant in innocentia domine virtutũ: beati oẽs qui ſperant in te. In ſecla. Gloria. In ſecla. In .iii. noct. An. Qui habitat in adiutorio altiſſimi in protectione dei celi commozabitur. In paſchali tpe alla. ps. Thm. ℣. Domum iſtam protege domine ⁊ angeli tui cuſtodiant muros eius. In paſcha. tpe alleluia. ps. Cantate. i. An. Fundata eſt domus domini ſuper verticem montium: et exaltata eſt ſuꝑ colles alleluia. Et ſic ſemper finiat hec an. cum alleluia niſi a. lxx. vſq3 ad paſc. ps. Dñs regnauit exul. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata. ℟. Bene fundata eſt ſupra firmam petram. Tres vltime lec. legant in capis ſericis. ¶ Secundũ Lucã.

IN il. tpe. Egreſſus ieſus perãbulabat hierico. Et ecce vir noĩe zache⁹: ⁊ hic erat princeps publicanoꝝ ⁊ ipſe diues. Etc. Sermo ex cõmenta. venerabi. bede pbři. Lec. vii.

Que impoſſibilia ſunt apd̃ homines: poſſibilia ſunt apd̃ deũ. Ecce em̃ camelus depoſita gibbi ſarcina ꝑ fozamẽ ac⁹ trãſit: hoc eſt diues ⁊ publicanus relicto onere diuitiarum/ contemptoq3 cenſu fraudiũ: anguſtam poztam ⁊ arctam viam que ducit ad vitã aſcendit. ℟. Orantib⁹ in loco iſto/ dimitte dñe peccata populi tui: et oſtende eis viam bonam per quã ambulent. Et da gloriã nomini tuo. In paſch. tpe Alla. ℣. Dñe exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat. Et. Lectõ. viii. 7

QVi mira deuotione fidei ad videndũ ſaluatozẽ qd̃ natura minus habuerat: aſcenſu ſupplet arbozis. Atq3 ideo iuſte q̃uis ipſe rogare non audeat: benedictionẽ dñice ſuſceptionis quã deſiderabat accepit. Myſtice aũt zacheus q̃ interpretatur iuſtificatus: credentem ex gẽtibus populum ſignificat. Qui quanto curis ſecularibus occupatioz: tanto flagitijs deprimentibus erat factus humilioz. Sed ablutus eſt/ ſed ſanctificatus/ ſed iuſtificatus in nomine dñi noſtri ieſu chriſti: et in ſpiritu dei noſtri. ℟.

lapides precioſi omnes muri tui. Et turres hieruſalem gemmis edificabuntur. In paſchali tempore Alleluia. ℟. Hec eſt domus dñi firmiter edificata: bene fundata eſt ſupra firmã petram. Et turres. Lectio .ix.

Populus ergo gẽtilis intrantem hierico ſaluatorem videre querebat: ſed pre turba non poterat. Quia gratie fidei quam mundo ſaluator attulit participare cupiebat: ſʒ inolita vitiorum conſuetudo ne ad votũ perueniret obſtiterat. Eadem nanqʒ turba noxie conſuetudinis que ſupra cecũ clamantem ne lumen peteret increpabat: etiam ſuſpicientem publicanum ne ieſum videret tardat. Sed ſicut cecus turbarum voces clamãdo deuicit: ita puſillus neceſſe eſt turbe nocẽtis obſtaculum altiora petendo tranſcẽdat/ terrena relinquat/ 9 arborem crucis aſcendat. ℟. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dominus. In ea omnis q̃ petit accipit/ et qui querit inuenit/ et pulſanti aperietur. In paſchali tempore Alleluia. ℣. Domũ tuam domine decet ſanctitudo in lõgitudine dierum. In ea. Gloria. In ea. ℟. Domus mea. ℣. Domus orationis vocabitur. In laudibus. An. Domum tuam domine decet ſanctitudo in longitudine dierum. In paſchali tempore alleluia. ps. Dominus regnauit. An. Domus mea domus orationis vocabitur. In paſchali tempore alleluia. ps. Iubilate. An. Hec eſt domus domini firmiter edificata: bene fundata eſt ſupra firmam petram. In paſchali tempore alleluia. ps. Deus deus meus. An. Bene fundata eſt domus domini ſupra firmam petram. In paſchali tempore alleluia. ps. Benedicite. An. Lapides precioſi omnes muri tui: et turres hieruſalem gemmis edificabuntur. In paſchali tpe alleluia. ps. Laudate. Capitulum.

j. Corin. iij. C.

Vnuſquiſqʒ autem videat quid ſuperedificet: fundamentum enim aliud nemo poteſt ponere preter id qđ poſitũ eſt: qđ eſt chriſtus ieſus. Hymnus.

Angulare fundamentum lapis chriſtus miſſus eſt/ qui cõpage parietum in vtroqʒ nectitur: quẽ ſion ſancta ſuſcepit/ in quo credens permanet.

Omnis illa deo grata et dilecta ciuitas/ plena modulis in laude et canore iubilo: trinum deũ vnicũqʒ cũ fauore p̃dicat.

Hoc in tẽplo ſumme deus exoratus adueni/ et clementi bonitate precum vota ſuſcipe: largam benedictionem hic infunde iugiter.

Hic promereantur omnes petita acquirere/ et adepta poſſidere cum ſanctis perenniter: paradiſum introire trãſlati in requiem.

Gloria et honor. ℣. Beati qui habitãt in domo tua domine. ℟. In ſecula ſeculorum laudabunt te. Añ. Zachee feſtinans deſcende: quia hodie in domo tua oportet me manere. at ille feſtinans deſcendit: et excepit illum gaudens in domũ ſuam. hodie huic domui ſalus a deo facta eſt alleluia. ps. Benedictus. Oro.

DEus qui ecclesiam tuam sponsam vocare dignat⁹ es: vt que habebat gratiā per fidei deuotionem / haberet etiā ex nomine dignitatē: da vt omnis hec plebs tuo nomini seruiēs / huı⁹ vocabuli cōsortio digna inueniat. Qui viuis ⁊ regnas cū deo pr̄e in vnitate. ⁊c. Hec orō dr̄ ad oēs ho. preter q̄ ad .ij. ves. Ad .j. añ. Domū tuā. ps. Deus in noīe. Añ. Stas. ps. Quicūq̄. ℞. Jesu xp̄e. cum Alla. ℣. Qui sedes. ¶ Si hoc festū infra .lxx. vsq̄ ad pasc. cōtige. dr̄ ℞. Jesu xp̄e. sine alla. sicut in dñicis illı⁹ tpis. Ad .iij. añ. Dom⁹ mea. ps. Legē pone. cap. Vnusquisq̄ autē. ℞. Domū tuam dñe decet sanctitudo. Alla alla. ℣. In lōgitudinē dierū. ℣. Dom⁹ mea. orō. De⁹ qui ecclīaz. Hec orō dr̄ ad oēs hor. vsq̄ ad ves. Ad .vj. ā. Hec est dom⁹. ps. Defecit. Cap.

Apo. xxj. ECce tabernaculū dei cū hominib⁹ ⁊ habitauit cū eis: ⁊ ipsi popul⁹ eius erunt / et ipse deus cū eis erit eoꝝ deus. ℞. Domus mea. Alla alla. ℣. Domus orationis vocabit. ℣. Beati qui habitāt. A .lxx. vsq̄ ad pasc. hoc modo dicit̄ istud ℞. Dom⁹ mea Dicit dñs. ℣. Dom⁹ orationis vocabitur. Dicit domin⁹. Gloria. Domus mea. ℣. Beati qui habitant. oratio. De⁹ qui ecclesiam. Ad .ix. añ. Lapides preciosi. ps. Mirabilia. cap.

j. Corin. iij. VNusquisq̄ autē propriā mercedē accipiet secundum suū laborem: dei enim adiutores sumus: dei agricultura estis: dei edificatio estis. ℞ni. Beati qui habitāt in domo tua dñe. Alla alla. ℣. In secula seculoꝝ laudabunt te. ℣. Hec est domus domini firmiter edificata. ℞. Bñ fundata est supra firmā petram. Ad .ij. ves. añ. Domū tuā. ps. Credidi. Letatus. Nisi dñs. Laud. dñm qm̄ bonus est. Lauda hierlm. Cap.

HEc est domus domini firmiter edificata: bene fundata est supra firmā petrā. ℞. Domus mea. hy⁹. Angulare fundamentū. ℣. Beati q̄ habitāt. Añ. Ecce tabernaculū dei cū hominib⁹ / et spiritus dei habitat in nobis: templum enim dei sanctū est quod estis vos: pro cuius amore celebratis hodie gaudia tēporis festi. In paschali tempore alla. ps. Magt. orō. De⁹ qui nobis per singulos annos. Et sic stat seruiciū. quotidie de dedicatione p octo dies cum regi. chori / ⁊ etiā in dñica: nisi fes. ix. lec. intercurrat / vel triū lect. cū regi. chori. ¶ Sed si ab octa. pasche vsq̄ ad ascen. dñi: vel a festo sctē tri. vsq̄ ad aduētum dñi hoc festum contigerit: vel etiā ab oct. epipha. vsq̄ ad lxx. quotidie etiam per octa. ad matu. Inuitat. hym. añ. ⁊ ps. sicut in prima die. ℣. ⁊ ℞. secūdum ordinē nocturnoꝝ dicantur: ⁊ vna sola ā. sup laud. Et quotidie infra octa. ad vesp. et ad matu. ⁊ ad alias ho. dicitur ista orō De⁹ qui ecclesiam tuā spon. ¶ Si vo infra aduentum vel infra .lxx. vsq̄ ad capite ieiunij hoc festū contigerit: cet. erunt sine regimine chori vsq̄ ad octauū diē; tunc enim stant ix.lec. ⁊ inuitat. triplex: niſi in dñica contigerit. Et ſi aliquod feſtum .iij. lec. vel octa. ſanctorū infra has octa. cõtigerit: totum fiat ſeruit. de feſ. vl' de oct. et tñ mẽo. de dedicatiõe. Dñica ṽo ꝙ tũc infra oct. vl' in oct. euenie. totum fiat ſeruit. de ipſa do. et tñ mẽo. de dedicatione.

¶ Cū autē a circūciſione domini vſqꝫ ad octa. epi. vel a .iiij. feria in capite ieiunij vſqꝫ ad iiij. fer. ante paſcha: vel a vigilia aſcẽſionis dñi vſqꝫ ad vigiliã pẽte. hoc feſ. forte cõtigerit: nihil fiat de feſ. infra octa. nec etiam in octa. niſi tñ mẽo.

¶ Si autē a vigil. nati. dñi vſqꝫ a circumciſionẽ dñi: vel a .iiij. fer. prima ante paſcha vſqꝫ ad oct. paſche: vel in vigil. pente. et ab illinc vſqꝫ ad feſtū ſancte trinitatis hoc feſtum euenerit: ſemꝑ differatꝛ vbi cõuenientiꝰ poſſit celebrari: videlicet poſt octa. epi. vel poſt oct. paſc. vel poſt ꝑmã do. poſt feſ. ſctẽ trini.

¶ Si ṽo hoc feſtū in do. prima aduẽ. dñi vel in .iiij. fer. in capite ieiunij: vl' in dñica paſſio. vel in do. palmarū: vel in octa. paſc. vel in feſ. ſancte trini. vel in feſto corporis chriſti forte cõtigerit: differatur in craſti. et erunt veſ. de dedica. Similiter fiat ſi in die aſcẽ. dñi euenerit: ſed et tunc nihil fiat de dedicatione infra octa. vſqꝫ ad octauum diem: niſi tantum memo.

¶ Si vero hoc feſ. dedicatiõis eccl'ie a feſto ſctẽ trini. vſqꝫ ad aduen. dñi in do. forte contige. et in ipſa do. hiſto. inchoanda fuerit ꝙ non fuerit duratura niſi ꝑ vnã hebdo. tñ: tunc ibi inchoetur hiſto. cū mẽo. tñ ⁊ hoc priuatim: ⁊ totū ſeruit. fiat de dedicatione: ⁊ in tribus fer. ꝑ hebdo. tota cantetꝛ hiſ. cū ℟. fer. ⁊ in illis tribꝰ fer. fiat ꝑmo memo. de dedica. deinde de cru. ⁊ de ſctã mar: ⁊ de ſctõ loci: ⁊ de oibus ſctis. ⁊ expõ euange. de do. eo anno oino pretermittatꝛ. Ita tamen ꝙ ſi aliqd feſtū triū lec. in illis tribꝰ fer. cõtige. illo anno oino pretermittatꝛ. Tñ octa. dedi. eccl'ie erũt inſequẽtibus diebꝰ cū regi. cho. niſi ꝑ predictam cauſam impediantꝛ / vſqꝫ ad octauum diem: et tunc erunt .ix. lect. cū inuita. triplici: niſi duplex feſtū impediat / vel alia hiſto. ꝙ nõ poſſit cãtari in alia do. nec in fer. et nõ fue. duratura.

¶ Itẽ quãuis alia fer. et per hoc idẽ tẽpus hoc feſtum contige. ⁊ dñica infra octa. forte aliqua hiſto. inchoanda fuerit: que nõ ſit duratura niſi per vnam hebdo. ⁊ in fer. poſt oct. non poſſit cantari: tunc in ipſa dñica tota cantetur hiſto. cum cõmẽoratione de dedicatione. Similiter de feſto loci: vbi oct. habentur cum regimine chori.

¶ In tpe ṽo paſc. hoc mõ fiat ſeruit. dedica. Ad vtraſqꝫ veſp. et ad laudes ⁊ ad ho. oia fiãt vt predictū eſt. Cõpletoriū paſc. tẽporis nõ mutatꝛ. Ad matu. tres prime añe cū ſuis pſalmis ℣. ⁊ ℟. de primo noct. dicũtur cum expõne euãge. Egreſſus

ieſus perambulabat hierico.
¶ Secũda die infra octa. ãe pſi
ꝟ. ⁊ ℟. de .ij. noct. ¶ Tertia
die infra oct. ãe pſi ꝟ. ⁊ ℟. de
iij. noct. ¶ Quarta die infra
oct. pſi ꝟ. ⁊ ℟. de .j. noct. ⁊ ſic
fiet per ceteros dies infra oct.
Ita tñ ꝙ in dñica infra oct. le-
gãtur lec. de expoſitione euãg.
Ois qui venit. Añe pſi ꝟ. ⁊ ℟.
ſecũdum ordinem noctur. dicũ.
¶ In octa. vero ãe pſi ꝟ. ⁊ ℟.
ſicut in prima die dicãtur cum
euangel. **Facta ſunt encenia.**
Per eſtatem vero ſcz a **De⁹ om.**
vſqz ad adue. dñi: ⁊ ab oct. epi-
pha. vſqz ad .lxx. quotidie infra
octa. dñr ꝟ. ⁊ ℟. ſcdm ordinem
noct. ⁊ vna ſola ãn. ad lau. hr.
¶ Hec ſeqñtes ãe dicant̃ p oc.
dedica. ſup pſos **Bñdict⁹.** ⁊ **Ma-**
gnificat. vel ad meo. dedica. cũ
de aliquo ſctõ fiat ſeruitiũ. ãn.
1 **Benedic dñe domum iſtam quam edi-**
ficaui noi tuo: ⁊ venientium in loco
iſto exaudi preces in excelſo ſolio glo-
2 **rie tue.** In paſchali tpe **alła.** ãn.
Mane ſurgẽs iacob erigebat lapidẽ
in titulum fundẽs oleum deſuper vo-
tum vouit dño: vere locus iſte ſanct⁹
3 **eſt/ ⁊ ego neſciebam.** In paſch. tpe
alła. ãn **Benedict⁹ es in templo ſan-**
cto glorie tue: qd edificatum eſt ad
laudẽ ⁊ gloriã nominis tui dñe. In
4 paſch. tpe **alła.** ãn. **Fundamentum**
aliud nemo poteſt ponere: pter illud
deniqz quod poſitũ eſt a chriſto. In
5 paſchali tpe **alła.** ãn. **Hec aula ac-**
cipiet a deo gratiam benedictionis:
et miſericordiam a chriſto domino.
6 In paſchali tpe **alła.** ãn. **In dedi-**
catione huius tẽpli laudate deum oĩs
militia celoꝝ: ⁊ oĩs terra laudet no-
men dñi: qꝛ exaltatũ eſt nomen eius
ſolius. In paſchali tpe **alła.** ãn. 7
Fundamẽta tẽpli huius ſapiẽtia ſua
fundauit deus: in quo dñm celi col-
laudent angeli: ſi ruant venti ⁊ fluãt
flumina/ nõ poſſunt ea mouere vnqꝫ:
fundata enim ſunt ſupra petram. In
paſchali tpe **alła.** ãn. **Exurgat de⁹** 8
ad noſtri famulatus obſequiũ: ⁊ in lo-
co ſancto eius fiat bñdictionis aug-
mentũ. In paſchali tpe **alła.** ãn.
Qui regis iſrael intẽde ſuper domũ 9
iſtã / qui deducis velut ouem ioſeph
ange in ea benedictionẽ tuã/ qui ſe-
des ſup cherubin exaudi preces ſup-
plicũ in ea tibi cõfitentiũ. In paſc.
tpe **alła.** ãn. **Benedic dñe domũ iſtã**
quã edificaui nomini tuo: vt ſint ocu-
li tui aperti ſuper eam die ac nocte.
In paſchali tpe **alła.** ãn. **Ornaue-**
runt faciem tẽpli coronis aureis: et
dedicauerũt altare domino alleluia.
Nulla fiat per totam oct. mẽo.
qꝛ chor⁹ regit̃: vbi p eſtatẽ ſcz a
Deus omniũ. vſqz ad adue. do. vel
in tpe paſc. vel ab oct. epipha.
vſqz ad .lxx. contigerit: niſi ali-
quod feſtũ cũ regi. cho. inter-
ue. Tñ in tpe nati. do. vſqz ad
purifi. fiat ſolẽnis mẽo. de ſctã
maria: ⁊ ab octa. paſch. vſqz ad
aſcenſionẽ dñi fiat ſolẽnis me-
mo. de reſur. Ad oẽs horas añe
cap. ℟. ⁊ ꝟ. cum oratione ſicut
in die. Ad veſperas ãn. **Domũ**
tuam. pſ. **Credidi.** et ceteri pſal-
mi vſq ad ſcdas veſp. ⁊ dicũtur
per totã octa. quãdo de dedica.
fit ſerui. cap. **Hec eſt domus.**
hy⁹. **Angulare fundamẽtum.**
ꝟſus. **Beati qui habitant in domo.**

¶ Hic ordo ſeruet quotidie infra oct. ad veſ. niſi in do. ſcʒ ad primas veſp. tm̄. Sequētes lc. ſeruiūt ꝑ totā oct. niſi in do. et in oct. tm̄. ¶ Scda die. Lec j.

Anniuerſariam huius ſancte eccleſie cōſecrationis feſtiuitatem ſolennem: niſibus totis / mēte deuota / puroqʒ corde dn̄i ſaluatoris atqʒ ſanctorū exempla ſequentes / cōdigne dilectiſſimi fratres celebremus. Pulſemus ergo affectu pio / corde deuoto ſupplicando miſericordiā dn̄i: vt clementie ſue nobis tribuat felicitatē / et indulgētie remiſſionem. Atqʒ regni celeſtis introitū pādat: vt in celeſti tēplo ⁊ in ſuꝑna ac eterna eccleſia / conſortio ſanctoꝝ eternaliter potiamur. Lectio ſcda.

Maiori autem gloria et veneratione in nouo teſtamēto ⁊ in iſto homine ſolennia dedicationum nouarū eccleſiarum ſunt venerāda: ꝙ veteris teſtamenti obſeruatio et legis preceptio inſtituerit. Quoniam ſicut maior redemptio chriſti ſanguine poſtea in populo facta eſt chriſtiano: ita ⁊ maior ⁊ multo amplior veneratio dedicationū et cōſecrationum eccleſiarum (in quibus quotidie corpus ipſius dn̄i noſtri ieſu chriſti ⁊ ſanguis immolatus a fidelibꝰ ſumitur) in xp̄i refectiōe preparāda eſt: et a fidelibꝰ amplectēda. L. iij.

Igitur ſanctum eſt fratres ac deo placitum: vt dedicationem huius eccleſie precipua veneremur deuotione. Recte ergo feſtiuitates et conſecrationes ſanctarum eccleſiarum venerabiliter colunt: qui filios ſancte dei eccleſie ſe eſſe cognoſcunt. Tu. ¶ Tertia die. Lectio. j.

Hec eſt enī mater oīm credentiū: que natos regenerat ad vitā. Idcirco chariſſimi ſummopere oēs ꝗ xp̄iano nomine cēſentur / ⁊ filij dei vocant: oportet ſacratiōes nouarum eccleſiaꝝ ſolēniter ⁊ decēter celebrare / ſtudioſiſſimeqʒ venerari: et totis niſibꝰ in eis domini auxilium implorare. Lectio. ij.

Non enim dubiū eſt dn̄m oīpotentē in tēplis manu factis inhabitare: ⁊ corda eoꝝ qui ad ea cōueniunt et eoꝝ dedicationes venerabiliter colunt ſpiritualiter inuiſere: atqʒ cūctos inibi deprecātes adiuuare: ⁊ eoꝝ neceſſitatibus ſubuenire. Lect. iij.

Attēdere oportet fratres vnū quēqʒ fidelē quāta eſt cōſecratio dedicationis eccl̄ie: ⁊ quāta oratio in ea ab ep̄o ſiue a ceteris ſacerdotibus et miniſtris exhibet. Qualiter ex miniſterio cōſecrationis ⁊ ex intentiōe orationis corda fideliū accēdantur: atqʒ omnes diligentiſſime templi conſecrationis feſta venerētur. ¶ Quarta die. Lectio. j.

Flexis enim poplitibus: a ſummo pontifice et a ceteris ſacerdotibus et dei miniſtris / ſumma cum deuotione dicitur letania. Deinde relique orationes: ſicut ordo eccleſiaſticus docet. Imploratur enim deꝰ et a ſuis ſacerdotibus et reliqͥs miniſtris in conſecratione eccleſie noue: vt omnium inibi aduenientiū preces a domino exaudiātur: anxietateſqꝫ oīm ibi orantiū relaxent̄: ⁊ peccata deprecātib⁹ remittantur.

¶ Tamen ſi nullus dies dominicus infra octa. dedicationis euenerit: tūc quarta die infra oct̄. legatur expoſitio euāgelij de dñica infra octa. Lectio .ij.

Poſtulatur etiam a dño in cōſecratione eccleſie: vt egritudines ibidem ſanētur / vota ſuſcipiantur / iuſte deſiderata impetrentur / poſtulata concedātur. Perpetualiterqꝫ cūcti ad eam confugientes / et in ea orātes: a dño ab oībus malis liberentur / a domino conſeruētur / ſiue a malis omnibus illeſi miſericorditer liberētur. Lectio .iij.

Cetera quoqꝫ que in ſerie precū dedicationis ⁊ conſecrationis eccleſie cōtinentur: eundē deprecatiuū cōtinent modum. Multi ergo ſancti qui modo in celis inter cateruas ſctōꝝ gloriantur: dei tēpla ut preſenti eccleſia cōſecrauerūt. Quorū edificia vna cū cōſecrationib⁹ eorum adhuc manēt: ⁊ quorū parietes hactenus conſiſtere videntur. ¶ Quinta die. Lctō .i.

Nulli dubium eſt fratres eorum preces a deo exaudiri / ⁊ eorum impetrata adimpleri: quorū anime ſunt in celis animabus ſanctorū coequales. Si enim viuētes in carne eccleſias plantauerunt et conſtruxerūt: atqꝫ ea q̄ in dedicationibus earum petierunt ſanctis precib⁹ impetrare (vt certum eſt) meruerunt: quāto magis modo cum domino regnantium ⁊ poſtulata et impetrata ſuis meritis in eos redūdant: qui ad eadē tēpla deuote deprecaturi aduenientes / ⁊ eorū dedicationes feſtiue venerātes cōueniunt: ſeu venerabiliter celebrantes colunt. Lectio .ij.

Sicut enī prefati ſancti ſiue cuncti ſancti patres / ex his factis retributionem perpetuam perceperunt / et eternam gloriam adipiſci meruerunt: ſic et modo omnes eorum veſtigia imitantes premia eterna (domino annuente) adipiſci indubitanter merentur. Lectio .iij.

Monem⁹ ergo vos fratres chariſſimi ne iſta in vanum aſſumatis: nec ceſſare quoquo modo permittatis. Quoniā ſi dedicationes nouarum eccleſiarum venerabiliter colitis / et earum ſolennia ſtudioſiſſime celebratis: ea que ipſi ſancti ſacerdotes in ipſis dedicationib⁹ eccleſiarum pro vobis et pro cūctis inibi orantibus petierunt / dño auxiliāte miſericorditer impetrare gaudebitis. Tu autem.

¶ Sexta die. Lectio prima.

Si enim dominus ⁊ magiſter noſter ieſus chriſtus ad feſtum dedicationis templi venire dignatus eſt: ꝗ̄to magis nos ad feſtiuitates dedicationum eccleſiarum venire / et eas ſolēniter (prout poterim⁹ / et dominus dederit) celebrare debemus. Audiſtis nanqꝫ fratres chariſſimi ex lectione euangelica, quia facta ſunt encenia hieroſolymis et hyēs erat. Et ambulabat ieſus in templo: in porticu ſalomonis. Lectio. ij.

Encenia autem vocabātur ſolennitates ſancti tēpli cōſecrationis et dedicationis: et q̄ dei populus ex patrum traditiōe, et ex antiqua cōſuetudine per ſingulos annos celebrare conſueuit. Quorū exempla hodierna die nos imitātes: iuxta chriſtiani orbis morē, annuā eccleſie nr̄e dedicationis diem diuinis laudibus ⁊ vigilijs, ſiue ceteris bonis ſtudijs ⁊ orōnibꝰ agere ſtudemus ſolenniē. Lcō. iij.

Ambulare dominꝰ noſter ieſus chriſtus voluit in tēplo: in quo caro et ſanguis brutorum animaliū offerebātur. Multo magis eccleſiā ⁊ domū ad orādum et diuina ſacramēta in ea offerenda: ſiue domū conſecratam vbi carnis ipſius atqꝫ ſanguinis celebrātur ſacramēta: inuiſere delectabitur. Si dies dn̄icus infra octa. cōtigerit: totum ſeruit. fiat de dedicatione hoc modo. Ad primas veſ. ſup pos. An. Domū tuā. Pſ. Credidi. et ceteri pſalmi ſequentes vt ſ̄ notatum eſt. Cp̄. Vidi ciuitatē. Non dicat̄ R̄. hymꝰ. Vrbs beā. V̄. Domum tuā. An. Sanctificauit. Pſ. Magt̄. orō. Deus qui eccleſiam. Memo. de dn̄ica ⁊ de trinitate: ⁊ proceſſio ante crucem ſiue noua hiſtoria inchoanda fuerit ſiue non: niſi quando aliquam dn̄icā ōino oportet differri. In introitu chori de ſancta maria.

¶ Ad matu. tota cātetur hiſto. ſicut in p̄ma die: cū iſtis lectionibus ſequentibus. Lectio. j.

Natalem huiꝰ tēpli diem fratres dilectiſſimi, chriſto propitio cum exultatione et gaudio celebramus. Et merito ſolennitatem matris eccleſie chriſtiani populi colunt: per quam ſe ſpiritualiter renatos eſſe cognoſcunt. Lectio ſcd̄a.

Nam qui per primam natiuitatem vaſa ire dei fuimus: per ſecūdam natiuitatem vaſa miſericordie fieri meruimus. Prima enim natiuitas nos perdiderit ad mortem: ſecunda reuocauit ad vitam. Lectio tertia.

Omnes nos fratres chariſſimi ante baptiſmum phana diaboli fuimꝰ: poſt baptiſmū templa xp̄i eſſe meruimꝰ. Et ſi de ſalute nr̄a attētius cogitemꝰ: tēplum dei ⁊ verū et viuū nos eſſe cognoſcemus. Lectio. iiij.

Non ſolū in manu factis habitat deꝰ: nec in domo de lignis ⁊ lapidibꝰ facta: ſed precipue in aīa ad imaginē dei manu ipſius artificis condita. Ait eñ apoſtolꝰ. Tēplum dei ſanctū eſt: qđ eſtis vos. Lec. v.

Templa iſta deo de lignis et lapidibus fabricātur: vt ibi tēpla dei viuentia congregētur, acſi ad tēplum dei conueniāt. Vnus chriſtianus vnum templū dei eſt. Et multi chriſtiani: multa templa dei ſunt. Le. vj.

Et iam fratres videte q̄ pul

chꝛiſtum eſt templum: quod edificatur de templis. Et quomodo multa membꝛa faciunt vnū coꝛpus: ſic multa templa faciūt vnum templū. ¶ Sc̄dm Lucā.

Cap. vj. G IN illo tēpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Omnis q̄ venit ad me et audit ſermones meos ⁊ facit eos: oſtendam vobis cui ſimilis eſt. Similis eſt homini edificāti domū. Et reliq. Homel. vene. bede pbr̄i. lc. vij.

Homo hic edificās ipſe eſt mediatoꝛ dei ⁊ hominū/ homo xp̄s ieſus: qui dilectam ſibi domum (ſanctā videlicet eccleſiam) in qua ꝑpetuo maneret/ edificare et ꝯſecrare dignat⁹ eſt. L. viij.

Qui fodit in altū ⁊ poſuit fundamentum ſupꝛa petram: quia in coꝛde ſuoꝛum fidelium quicquid terrene intentionis inuenit/ funditus extirpare ſtuduit. Quatenus eiectis pꝛiſce cōſuetudinis ruderibus et cogitationibus ſuperfluis: ſtabilem in eis ipſe et inconcuſſam manſionem poſſit habere. Lectio. ix.

Ipſe enī eſt petra: ſuper quā huiuſmodi domus fundamenta locauit. Et ſicut in domo edificando nil petre cui fundamentum imponitur antefertur: ita ſancta eccleſia petrā ſuam (videlicet chꝛiſtum) imo habet in coꝛde reconditam: neqȝ aliquid fidei illius ac dilectioni pꝛeponit/ adeo vt pꝛo hac etiam moꝛtem pati non dubitet. Ad laud. vna ſola an. Ad pꝛimam et ad alias hoꝛas omnia fiāt ſicut infra octa. Ad. ij. veſ. omnia fiāt ſicut in pꝛima die pꝛeter hy. cū oꝛatione Deus qui eccleſiam.

¶ In octa. dedicatiōis. Ad pꝛimas veſp. ſup pſ. añ. O q̄ metuendus. Pſalmi fer. cū hy. ⁊ cetera oīa ſicut in pꝛima die ad pꝛimas veſ. cū hac oꝛōne Deus q̄ nobis ꝑ ſingulos. Ad mat. ⁊ ad laud. oīa fiāt ſicut in pꝛima die.

Congruū videtur Lec. j. fratres ſolēnitati quā colimus/ de edificatione tēpli aliqua cōmemoꝛare: ⁊ q̄ decēter oꝛnat⁹ illius eccleſie ſignificationi cōueniat indagare. Narrat ergo ſcriptura qȝ ſalomon rex pꝛeceperat vt lapides tollerent pꝛecioſos in fundamētum tēpli: ⁊ quadꝛarent eos. Lec. ij.

Lapides grādes et pꝛecioſi q̄ in fundamento locati ſunt/ ⁊ totum onus templi ſibi ſuperpoſitum poꝛtant: eximios ſancte eccleſie doctoꝛes inſinuāt. Grandes nimirum excellentia meritoꝛum: pꝛecioſos claritate ſignoꝛum. Qui ab ipſo dn̄o verbum audientes: totam creſcentis eccleſie fabꝛicā ſua pꝛedicatione genuerūt. Lectio tertia.

Fundamentum in ſacra ſcriptura chꝛiſtus appellatur. In quo lapides grandes pꝛecioſi q̄ templum omne geſtarent ſunt poſiti: quia per ipſum ad ꝓpagandam toto oꝛbe eccleſiam et pꝛius patriarche ⁊ pꝛophete/ ⁊ poſtmodū ſunt apoſtoli inſtructi. Qui quo arctius ei⁹ amoꝛi inherebāt: eo foꝛti⁹ ſectatoꝛes ſuos in edificatione celeſti ſuſtentabāt. Si feſtū. iij lec. hec lis ꝓpꝛas lcõnes hac die emē dāt de ipſo medie lc. Lectõ. iiij.

QUos videlicʒ lapides rex quadꝛari ꝑcepit: vt magiſtros eccl'ie cõpoſitos moꝛib⁹ ⁊ immobiles animo eſſe debere ſignaret. Sicut eñ quadꝛatum quocũqʒ vertit̃ ſtat: ita ꝑfectoꝝ vita nullis tẽtationũ impulſibus a ſua ſtabilitate deijci nouit. L. v.

Erat aũt pꝛedictũ templũ de marmoꝛe pario (q̄ eſt lapis albus) extructũ: vt candoꝛē eccl'iaſtice caſtitatis exꝓmeret. Habebat ꝗdẽ ſexaginta cubitos in lõgitudine / ⁊ viginti i latitudine / ⁊ triginta i altitudine. L. vj.

Lõgitudo tẽpli ſidẽ ſctē eccleſie deſignat: per quã lõganimiter pꝛauoꝝ aduerſa tolerat. Latitudo charitatē: qua intus ꝑ viſcera pietatis ſpatiat̃. Altitudo ſpem: qua ꝓpter bona q̄ per charitatē operat̃ / celeſtis vite ꝓmia expectat. ¶ Scḋm Johã.

Cap. x. IN illo tpe. Facta ſunt encenia hieroſolymis / ⁊ hyẽs erāt: ⁊ ambulabat ieſus in templo in poꝛticu ſalomonis. Et rel.

Hom. vti Grego. [illegible] L. vij.

Encenia vocabantur ſolēnia dedicationis tẽpli: q̄ popul⁹ dei ex antiqua patrũ traditione ꝑ annos ſingulos celebꝛare conſueuerat. Quoꝝũ veſtigia nos hodie iuxta moꝛē chꝛiſtiani oꝛbis ſequentes: annuam dedicationis eccleſie noſtre diem diuinis laudibus et vigilijs ſtudemus agere ſolēne m. Lc. viij.

Et hãc ergo nos feſtiuitatem eo maioꝛi deuotione celebꝛare opoꝛtet: quo eam redemptoꝛi eſſe gratiſſimam cognouimus. Adeo vt in tẽplũ ipſe ingredi et ſermonē facere populo / ac diuinitatis ſue ſacramenta pandere dignatus eſt. Lectio. ix.

Si ergo ambulare voluit dñs in tẽplo in quo caro et ſanguis bꝛutoꝛum animalium offerebatur: multo magis oꝛationis noſtram domum / vbi carnis ipſi⁹ et ſanguinis ſacramenta celebꝛantur viſitare gaudebit. Si perambulare nõ deſpexit dominus in poꝛticu in qua rex quondam moꝛtalis ac terren⁹ (ꝗuis potentiſſimus) ſtare ſolebat: quanto magis penetralia coꝛdium noſtroꝝũ inuiſere atqʒ illuſtrare deſiderat? Si tamē poꝛticum eſſe ſalomonis: hoc eſt ſi eā timoꝛem (quod eſt initiũ ſapiētie) habere perſpexerit. Ad pꝛimã ⁊ ad alias hoꝛas oia ſiãt ſicut infra octa. Ad ſcḋas veſ. oia ſiant ſicut in die pꝛeter ꝟſ. qḋ non dicet̃ cũ hac oꝛone **Deus qui eccle.** Qñ fit ſeruĩ. de aliquo ſancto per oct̃. ſiat ſolēnis mẽo. de octa. cum hoc ꝟ. tam ad veſ. q̄ ad matu. ꝟ. **Beati qui habitãt.** ſiue dupꝉ. feſtum ſit: ſiue non.

¶ Sequũtur benedictiones.

¶ Quotienſcunqʒ fiunt. ix. lec. per totum annũ dicant̃ iſte ſex benedictiões ad mat̃. pꝛeterq̄ in feſ. b. marie ⁊ oim ſctoꝝ ⁊ in feſ. iij. lc. ſine expõne euang. ſiue choꝛus regat̃ / ſiue nõ: ⁊ in oct̃. ⁊ infra oct̃. ⁊ in feſ. paſch. tẽpoꝛis ſcḋm oꝛdinem notetur.

¶ In primo nocturno dicuntur iſte benedictiones.

Benedictione perpetua: bn̄dicat nos pr̄ eternus.

Deus dei filius: nos benedicere et adiuuare dignetur.

Spiritusſancti gratia: illuminet corda et corpora noſtra.

¶ In .ij. noct. benedictiones.

Omnipotens dominus: ſua gratia nos benedicat.

Chriſtus perpetue det nobis gaudia vite.

Intus et exterius: purget nos ſpiritus almus.

¶ In .iij. noctur. S. Marcum.

Euangelicis armis: muniat nos conditor orbis.

¶ Secundum Matheum.

Euāgelica lectio: ſit nobis ſalus et protectio. ¶ Scd̄m Lucā.

Per euāgelica dicta: deleātur noſtra delicta. ¶ Scd̄m Iohā.

Fons euangelij: repleat nos dogmate celi. ¶ Qn̄ expoſitio non habetur: tūc dicitur ad ſeptimā lectionē iſta benedictio.

Creator omnium rerum: benedicat nos hic et in euum.

¶ Ad octauā lectionem ſemp dr̄ iſta benedictio: niſi in feſtis btē marie: et omniū ſanctorū.

Diuinum auxilium: maneat ſemper nobiſcum. ¶ Qn̄ vero dicit̄ expoſi. euange. ad primā lec. tūc ſit iſta benedictio ſcd̄a.

Diuinum auxilium &c. ¶ In feſtis vero ſanctorum ſit iſta nona benedictio.

Ad ſocietatem ciuium ſupernorum: perducat nos rex angelorum. Et ſemp dr̄ rex angelorum. quandocūq dicitur ſcd̄m vſum eccleſie Sar. niſi in feſ. btē ma. Silr̄ in feſ. iij. lect. cū expōne euāg. ſit iſta. iij. bn̄di.

Ad ſocietatē ciuiū ſu. ¶ Qn̄ vero ſunt nouem lectiones de tēporali: per totū annū (niſi a feſto ſcē trinit. vſq ad aduentū dn̄i) ſit iſta nona benedictio.

In vnitate ſancti ſpirit⁹: benedicat nos pater et fili⁹. Dicetur etiam in feſto corporis chriſti: et in octa. eiuſdē: et in exaltatione ſancte crucis: et in dedicatione eccleſie: et in dominica infra octa. et in octa. eiuſdē.

¶ Quādo vero ſūt. iij. lect. de temporali cum expoſi. euāgel. tunc ſit iſta tertia benedictio.

In vnitate ſancti ſpirit⁹ &c.

¶ A feſto vero ſancte trinitatis vſq ad aduentum dn̄i, dominicis diebus quādo de dominica agit̄: ſit iſta nona bn̄dictio.

In charitate perfecta: confirmet nos trinitas ſcā. ¶ In oībus ferijs per annū extra tp̄s paſc. et quādo expoſi. non habetur dicant̄ he bn̄dictiōes tres.

Deus miſereatur noſtri: et det nobis pacem.

Virtus chriſti: habitet in cordibus noſtris.

De celo miſſus: doceat nos ſpiritus almus. ¶ In feſt. oīm ſanctorū dicantur benedictiones prout in eodem feſto ante lectiones eiuſdem ſunt notate.

¶ In feſtis et in cōmemo. beate marie dicantur iſte benedictiones. ¶ In primo nocturno.

Alma virgo virginum: inter

cedat pro nobis ad dominum.

Chriſtus marie filius: ſit nobis clemens et propitius.

Sancta dei genitrix: ſit nobis auxiliatrix. Tres predicte benedictiones in commēo. beate marie non variantur per totum annum. ¶ In ſcdo noctur.

Sācte marie merita: nos perducant ad regna celeſtia.

Que peperit chriſtum: pro nobis poſtulet ipſum.

Stella maria maris: ſuccurre piiſſima nobis. ¶ In .iij. noct.

Per marie merita: proſit nobis lectio euangelij.

Diuina ſolatia: nobis impetret virgo maria.

Ad ſocietatem ciuium ſupernorū: perducat nos regina celorum. ¶ Item alie benedictiones de ſancta maria: infra oct.

Pura pudica pia: miſeris miſerere maria.

Virgo parens natum: fac nobis propitiatum.

Nos precibus matris: ſaluet ſapientia patris. ¶ Scda dic.

Virgo deo digna: peccantibus eſto benigna.

Intercede pia: pro nobis virgo maria.

Que peperit florē: det nobis floris odorem. ¶ Tertia dic.

Conſerua famulos: virgo maria tuos.

Sancte marie precibus: benedicat nos pater et filius.

Filius virginis marie: det nobis gaudia vite. Amen.

¶ In quotidianis matut. bte marie dicantur he bñdictiones.

Alma virgo virginum: intercede pro nobis ad dominum.

Intercede pia: pro nobis virgo maria.

Sancta dei genitrix: ſis nobis auxiliatrix.

¶ Benedictio ſalis ⁊ aque omnibus diebus dñicis per annū.

¶ Poſt primā et cap. fiat benedictio ſalis et aque ad gradum chori a ſacerdote hoc modo.

Exorcizo te creatura ſalis per deū ✠ viuum/ per deū ✠ verū/ per deū ✠ ſanctum/ per deum qui te per heliſeum prophetam in aquā mitti iuſſit vt ſanaretur ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorcizatum in ſalutem credentium/ ⁊ ſis omnibus te ſumentibus ſanitas anime ⁊ corporis: et effugiat atq; diſcedat ab eo loco quo aſperſum fueris omnis fantaſia et nequitia vel verſutia diabolice fraudis/ omniſq; ſpiritus immūdus adiuratꝰ. Per eum qui venturus eſt iudicare viuos et mortuos: et ſeculum per ignem. ℟. Amen.

Sequit̄ oratio ſine Dñs vobiſcum. ſed tantū cum Oremus.

Immēſam clemētiam tuā omnipotens eterne deus humiliter imploramus: vt hāc creaturam ſalis quam in vſum generis humani tribuiſti/ bene ✠ dicere et ſancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mentis et corporis. Et quicquid ex eo tactum vel reſperſum fuerit: careat omni immundicia / omniqꝫ impugnatiōe ſpiritualis neqtie. Per dñm. ℟. Amē.

¶ Sequitur exorciſmus aque.

Exorcizo te creatura aque in nomine ✠ dei patris omnipotētis/ et in noīe ✠ ieſu chriſti filij eius dñi noſtri/ ⁊ in virtute ſpiritus ſancti: vt fias aqua exorcizata ad effugādam omnem poteſtatem inimici: et ipſum inimicū eradicare ⁊ explātare valeas cū angelis ſuis apoſtaticis. Per virtutem eiuſdem dñi noſtri ieſu xp̄i: q̄ venturus eſt iudicare viuos et mortuos ⁊ ſeculum per ignem. ℟. Amen. Sequit͛ oratio ſine Dominus vobiſcū. ſed cū Oremꝰ.

Deus qui ad ſalutē humani generis maxima queqꝫ ſacramēta in aquarum ſubſtātia condidiſti: adeſto propitius inuocationibus noſtris/ et elemento huic multimodis purificationibꝰ preparato virtutem tue bene ✠ dictionis infunde: vt creatura tua myſterijs tuis ſeruiens/ ad abijciendos demones morboſqꝫ pellendos diuine gratie ſumat effectum: vt quicquid in domibus vel in locis fidelium hec vnda reſperſerit: careat omni immunditia/ liberetur a noxa: non illic reſideat ſpiritꝰ peſtilēs/ non aura corrūpens: diſcedant omnes inſidie latentis inimici: et ſi quid eſt qđ aut incolumitati habitantiū inuidet aut quieti/ aſperſione huiꝰ aque effugiat: vt ſalubritas ꝑ inuocationem ſancti tui nominis expetita/ ab omnibꝰ ſit impugnationibus defenſa. Per dñm noſtrū. Hic mittat ſacerdos ſal in aquā in modum crucis ita dicendo ſine nota. ¶ Commixtio ſalis et aq̄ pariter fiat. In nomine patris et filij ⁊ ſpiritus ſancti. ℟. Amen. Dominus vobiſcum. Oremꝰ. Oratio.

Deus inuicte virtutis auctor et inſuperabilis imperij rex/ ac ſemper magnificꝰ triumphator: qui aduerſe dominationis vires reprimis/ q̄ inimici rugiētis ſeuitiā ſuperas/ qui hoſtiles nequitias potens expugnas: te dñe trementes ⁊ ſupplices deprecamur ac petimus vt hanc creaturam ſalis ⁊ aque dignanter aſpicias/ benignus illuſtres/ pietatis tue more ſancti ✠ fices: vt vbicunqꝫ fuerit aſperſa per inuocationē ſancti tui nominis/ omnis infeſtatio immūdi ſpiritus abijciatur: terrorqꝫ venenoſi ſerpētis procul pellatur: et p̄ſentia ſancti ſpiritus nobis miſericordiā tuam poſcentibus vbiqꝫ adeſſe dignetur. Per dominū. in vnitate eiuſdem. Dum aſpergitur aqua cantetur hec añ. Aſperges me domine hyſopo et mundabor: lauabis me et ſuper niuem dealbabor. Ps. Miſerere mei deus. Aſperges. ℣. Et ſecundum. Aſperges. ℣. Gloria patri. Sicut erat. Lauabis me. Poſt aſperſionē aque dicat ſacerdos ad gradū chori. ℣. Oſtende nobis domine miſericordiā tuā. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. quitur orō ſine Dñs vobiſcū.

ſed tātum cum Oꝛemus. Oꝛo.

Exaudi nos domine ſancte pater omnipotens eterne deꝰ: ⁊ mittere dignare ſanctum angelum tuum de celis: qui cuſtodiat | foueat | pꝛotegat | viſitet | et defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per chꝛiſtum. ℟. Amen.

¶Benedictio panis. Dñs vo. ℟. Et cum ſpū tuo. Oꝛemus.

Benedic domine iſtā creaturam panis ſicut benedixiſti quinqꝫ panes in deſerto: vt omnes guſtantes ex eo/ recipiant tam coꝛpoꝛis ꝙ anime ſanitatem. In nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſancti. Amē. Aſpergatur aqua benedicta.

¶Alia benedictio panis. ℣. Adiutoꝛium noſtrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terrā. Dominus vo. Et cū. Oꝛemus.

Domine ſancte pater omnipotēs eterne deus/ bene✠dicere digneris hunc panem tua ſancta ſpirituali benedictione: vt ſit omnibus ſumētibus ſalus mentis ⁊ coꝛpoꝛis: atqꝫ contra omnes moꝛbos et vniuerſas inimicoꝛum inſidias tutamen. Per dominum noſtrū ieſum chꝛiſtum filium tuum panem qui de celo deſcēdit/ ⁊ dat vitam et ſalutem mundo: et tecum viuit et regnat deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amē.

¶Sequuntur pꝛeparationes ad miſſam.

¶Sacerdos volens confiteri dicat Benedicite pater. Sacerdos. Dominus ſit in coꝛde tuo et in labijs tuis ad cōfitendum omnia peccata tua. In nomine patris et filij ⁊c. Tūc dicat peccata ſua: quibus dictis dicat ſacerdos. Miſereatur tui omnipotens deus ⁊c. Indulgētiam et abſolutionem ⁊c. Meritum paſſionis domini noſtri ieſu chꝛiſti | ſuffragia ſctē matris eccleſie | bona que feciſti et que per dei gratiam facies: ſint tibi in remiſſionem peccatoꝛum tuoꝛum. Iniungat penitentiam dicens. Et pꝛo penitētia ſpeciali dices hoc ⁊ hoc. vel facies hoc et hoc. Tunc abſoluat dicēs. Dominus noſter ieſus chꝛiſtus qui eſt ſummꝰ pontifex per ſuam piiſſimam miſericoꝛdiam te abſoluat. Et ego authoꝛitate mihi cōceſſa abſoluo te pꝛimo a ſententia minoꝛis excommunicationis ſi indigeas. Deinde abſoluo te ab omnibus peccatis tuis. In nomine patris ⁊ filij ⁊c. Sacerdos volens accedere ad altare induat ſe ſacris veſtibus dicens.

Veni creatoꝛ ſpūs/ mētes tuoꝝ viſita: imple ſuperna gr̄a | q̄ tu creaſti pectoꝛa.

Qui paraclitꝰ diceris/ donum dei altiſſimi: fons viuꝰ/ ignis/ charitas/ ⁊ ſpiritalis vnctio.

Tu ſeptifoꝛmis munere/ dextre dei tu digitus: tu rite pꝛomiſſum patris | ſermone ditās guttura.

Accende lumen ſenſibus/ infunde amoꝛem coꝛdibus: infirma noſtri coꝛpoꝛis/ virtute firmans perpeti.

Hoſtem repellas longius/ pacemq; dones protinus: ductore ſic te preuio vitemus omne noxium.

Per te ſciamus da patrem/ noſcam⁹ atq; filiū: te vtriuſq; ſpiritū/ credamus omni tempore.

Sit laus patri cum filio ſancto ſimul paraclito: nobiſq; mittat filius/ chariſma ſancti ſpiritus. Amen. Vſus. Emitte ſpiritum tuum ⁊ creabuntur. ℟m. Et renouabis faciem terre. Oratio.

Deus cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur et quem nullum latet ſecretum: purifica per infuſionem ſancti ſpirit⁹ cogitationes cordis noſtri: vt te perfecte diligere et digne laudare mereamur. Per chriſtum. Deinde ſequatur Añ. Introibo ad altare dei. Ps. Judica me deus et diſcerne cau. tot⁹ ps dicit cum Gloria. Deinde dicit Añ. Introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutem meam. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera. Confitemini domino quoniam bonus. Quoniam in ſeculum miſericordia eius.

Confiteor deo/ beate marie/ omnibus ſanctis/ et vobis: quia peccaui nimis cogitatione/ locutione et opere: mea culpa. Precor ſanctam mariam omnes ſanctos dei et vos orare ꝓ me. Miniſtri reſpondeant. Miſereatur veſtri omnipotens de⁹: et dimittat vobis omnia peccata veſtra/ liberet vos ab omni malo/ conſeruet ⁊ confirmet in bono et ad vitam perducat eternam. Sacerd. Amen. ⁊ poſtea dicant Confiteor. quo dicto dicat ſacer. Miſereatur. vt ſupra. Deinde dicat ſacerd. Abſolutionē ⁊ remiſſionē omniū peccatorum veſtrorum/ ſpatiū vere penitentie et emēdationem vite/ gratiam ⁊ conſolationem ſancti ſpūs: tribuat vobis omnipotēs et miſericors domin⁹. Miniſtri reſpondeant. Amen. Deinde dicat ſacerd. ℣. Adiutorium noſtrū in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. ℣. Sit nomen domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculū. Orem⁹.

Aufer a nobis dñe queſumus omnes iniquitates noſtras: vt ad ſancta ſanctoꝝ puris mētibus mereamur introire. Per. Tūc ſe erigat ſacerdos ⁊ oſculetur altare/ ⁊ hoc in medio: et ſignet ſe in facie ſua ita dicēs. In nomine patris et filij et ſpiritusſancti. Amen. Deinde incipiat officium vſq;

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agim⁹ tibi propter magnā gloriam tuam. Domine deus rex celeſtis: de⁹ pater omnipotēs. Dñe fili vnigenite ieſu xp̄e. Spirit⁹ et alme orphanoꝝ paraclite. Domine deus agnus dei fili⁹ patris. Primogenit⁹ marie virginis matris. Qui tollis pctā mundi miſerere nobis. Qui tollis pctā mundi: ſuſcipe deprecationem nr̃am. Ad marie gloriã. Qui ſedes ad dexteram pt̄is miſerere nobis. Qm̄ tu ſol⁹ ſanct⁹. Mariam ſanctificãs. Tu ſol⁹ dñs. Mariam gubernãs. Tu ſolus altiſſimus. Mariam coronãs. Jeſu chriſte. Cum ſancto ſpiritu: in gloria dei patris. Amen.

Credo in vnũ deum. Patrem omnipotentem: factorem celi et terre / viſibilium omniũ ⁊ inuiſibiliũ. Et in vnũ dñm ieſum chriſtũ filiũ dei vnigenitũ. Et ex patre natũ ante omnia ſecula. Deum de deo / lumen de lumine / deũ verũ de deo vero. Genitũ non factũ / cõſubſtantialẽ patri: per quẽ omnia facta ſunt. Qui propter nos homines ⁊ ꝓpter noſtrũ ſalutem deſcendit de celis. Et incarnatus eſt de ſpũ ſctõ ex maria virgine: et homo fact⁹ eſt. Crucifixus etiã pro nobis ſub pontio pilato: paſſus et ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundũ ſcripturas. Et aſcẽdit in celum: ſedet ad dexterã patris. Et iterũ vẽturus eſt cũ gloria iudicare viuos ⁊ mortuos: cuius regni non erit finis. Et in ſpiritũ ſanctũ dominũ et viuificantẽ: qui ex patre filioq; procedit. Qui cum patre ⁊ filio ſimul adoratur ⁊ cõglorificatur: qui locutus eſt per prophetas. Et vnã ſanctã catholicã ⁊ apoſtolicã eccleſiam. Cõfiteor vnũ baptiſma in remiſſionẽ peccatorum. Et expecto reſurrectionem mortuoꝝ. Et vitam venturi ſeculi. Amẽ. Deinde ſequat̄ Dñs vobiſcum. ⁊ Orem⁹. Deinde dicat̄ offꝫ. Ipſe vero accipiens calicem: diligẽter ponat in loco ſuo debito ſuper mediũ altaris: et inclinat⁹ parumper eleuet calicem vtraq; manu offerens ſacrificium domino: dicẽdo hanc orationem. Oratio.

Suſcipe ſctã trinitas hãc oblationẽ quam ego indignus peccator offero in honore tuo / beate marie / ⁊ omniũ ſanctorũ: pro peccatis ⁊ offenſionibus meis / ꝓ ſalute viuorum / ⁊ requie omniũ fideliũ defunctorũ. In noĩe pt̄is ⁊c. Acceptũ ſit oĩpotenti deo hoc ſacrificiũ nouũ. Dicta orõne reponat calicem ⁊ cooperiat cũ corporalibus: ponatq; panẽ ſup corporalia decẽter ante calicẽ vinum ⁊ aquã continentẽ: ⁊ oſculet̄ patenã ⁊ reponat a dextris ſuper altare ſub corporalib⁹ parũ cooperiendo. His ita pactis eat ſacerdos ad dextrum cornu altaris: ⁊ abluat man⁹ dicẽs. Munda me dñe ab omni inquinamẽto mẽtis ⁊ corporis: vt poſſim mundus implere opus ſanctũ domini. Ablutis manibus recipiat ſe ad altare ad diuinum officium exequendum. Deinde reuertat ſe: et ſtans ante altare inclinatoq; capite ⁊ corpore iunctis manibus dicat. Oratio.

In ſpiritu humilitatis ⁊ in animo contrito ſuſcipiamur dñe a te. Sic fiat ſacrificiũ noſtrũ in conſpectu tuo vt a te ſuſcipiatur hodie: et placeat tibi dñe deus. Et erigẽs ſe ve oſculetur altare a dextris ſacrificij: ⁊ dūs bn̄dictionē vltra ſacrificiū: poſtea ſignet ſe dicēs. **In nomine patris** ⁊c̄. Deinde vertat ſe ad populum et tacita voce dicat. **Orate fratres et ſorores ꝓ me: vt meū pariterq; veſtrū acceptum ſit dn̄o deo ſacrificiū.** Reſpō clerici priuatim.

Spūſſancti gr̄a illuminet cor tuū ⁊ labia tua: ⁊ accipiat dn̄s digne hoc ſacrificium laudis de manib⁹ tuis ꝓ pc̄tis ⁊ offenſionibus noſtris. In miſſis vō ꝓ defunctis poſt ablutionem manuū ſacerdos ſtatim incipiat iūctis manibus in medio altaris conuerſus ad altare dicens.

Hoſtias ⁊ preces tibi dn̄e offerimus. Et chorus cantando reſpōdeat. **Tu ſuſcipe pro animabus illis quarū hodie memoriā agimus: fac eas dn̄e de morte trāſire ad vitā.** Et interim dicat ſacerdos. **In ſpū humilitatis.** Deinde ſtatim dicat cōuerſus ad populū tacita voce. **Orate fratres ⁊ ſorores pro fidelib⁹ defūctis.** Reſpō clerici cantādo. **Requiem eternā dona eis dn̄e: et lux ꝑpetua luceat eis. Quā olim abrahe ꝓmiſiſti et ſemini eius.** ¶ In oīb⁹ miſſis ꝓ corpore p̄ſenti ⁊ in anniuerſa. cuiuſcūq; fuerint ⁊ i trigintalib⁹ ſi.

Hoſtias ⁊ p̄ces. Tu ſ. **Requiē eternam.** Et **Quā olim.** In omnibus vero alijs miſſis pro defunctis nō dicuntur: nec in die animarū. Et reuerſus ad altare ſacer. ſecretas orationes dicat iuxta numerum et ordinem ante dictarū ante epiſtolā: ita incipiēs. **Oremus.** Quibus finitis dicat aperta voce **Per oīa ſecula ſeculoꝝ.** manib⁹ non leuatis: donec dī **Surſum corda.** ¶ De trinitate Prefatio.

AEterne deus: qui cū vnigenito filio tuo ⁊ ſpū ſcō vnus es de⁹: vnus es dn̄s. Nō in vni⁹ ſingularitate perſone: ſed in vnius trinitate ſubſtantie. Quod enī de tua gloria reuelante te credim⁹: hoc de filio tuo / hoc de ſpiritu ſcō ſine differētia diſcretionis ſentim⁹. Vt in cōfeſſiōe vere ſempiterneq; deitatis: ⁊ in ꝑſonis ꝓprietas: et in eſſentia vnitas: ⁊ in maieſtate adoreť equalitas. Quam laudāt angeli atq; archangeli: cherubin quoq; ac ſeraphin: q̄ nō ceſſant clamare vna voce dicētes. ¶ De ſcō ſpiritu p̄fatio.

AEterne deus. Per chriſtū dn̄m noſtrum. Qui aſcendēs ſuper oēs celos ſedenſq; ad dexterā tuam / promiſſum ſpiritum hodierna die in filios adoptiōis effudit. Quapropter profuſis gaudijs totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed ⁊ ſuperne virtutes atq; angelice poteſtates hymnū glorie tue concinunt ſine fine dicentes.

¶ De ſancta cruce prefatio.

AEterne deus. Qui ſalutē humani generis in ligno crucis cōſtituiſti: vt vnde mors oriebať / inde vita reſurgeret. Et qui in ligno vincebat: in ligno quoq; vincereť. Per chriſtum dn̄m noſtrū. Per quē ma

ieſtatẽ tuã laudãt angeli: adorãt dominationes: tremũt poteſtates. Celi celorũq; virtutes ac btã ſeraphin: ſocia exultatione cõcelebrãt. Cũ quibꝰ ⁊ noſtras voces / vt admitti iubeas deprecamur: ſupplici cõfeſſione dicẽtes. ¶ De ſancta maria p̄fatio.

Eterne deus. Et te in cõceptione. Et te in annunciatione. Et te in aſſumptione. Et te in natiuitate. Et te in viſitatione. Et te in veneratione btẽ ⁊ glorioſe ſemp̄q; virginis marie exultãtibꝰ animis laudare / bñdicere / ⁊ p̄dicare. Que et vnigenitũ tuũ ſancti ſpũs obũbratione cõcepit / ⁊ ꝟginitatis gloria permanẽte huic mundo lumen eternum effudit / ieſum chriſtum dominum noſtrũ. Per quem maieſtatem tuam. vtã.

¶ De apoſtolis prefatio.

Eterne deus. Et te domine ſuppliciter exorare vt gregẽ tuũ paſtor eterne nõ deſeras: ſed per beatos apoſtolos tuos cõtinua protectione cuſtodias. Vt iiſdem rectoribus gubernetur: quos operis tui vicarios eidẽ cõtuliſti preeſſe paſtores. Et ideo cum angelis ⁊ archangelis / cum thronis ⁊ dñationibus. Cũq; omni militia celeſtis exercitus / hymnum glorie tue canimus ſine fine dicentes. ¶ Prefatio communis.

Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. Dñs vobiſcum. Et cũ ſpiritu tuo. Hic eleuet ſacerdos manꝰ dicẽs. Surſum corda. Habemus ad dñm.

Gratias agamus domino deo noſtro. Dignum et iuſtum eſt.

Vere dignum et iuſtũ eſt equum et ſalutare: nos tibi ſemper et vbiq; gratias agere / domine ſancte pater omnipotens eterne deus. Per chriſtum dñm nr̃m. Per quem maieſtatem tuam laudãt angeli / adorãt dñationes / tremũt poteſtates. Celi celorũq; virtutes ac btã ſeraphin. ꝛc. vtã. Sanctus ſanctus ſanctus. Item in aliis p̄fationibus. Et ideo. vtã.

Sanctus ſctũs ſanctꝰ dñs deꝰ ſabaoth. Pleni ſunt celi ⁊ terra gl'ia tua oſanna in excelſis. Benedictus qui venit in noĩe dñi: oſanna in excelſis. Quñ vltimo fit ſeruitiũ de ſctã maria ante aduentũ: ⁊ añ ſeptuageſimã: ⁊ in octaua viſitationis / aſſumptionis / ⁊ natiuitatis btẽ marie: tũc dicit hoc modo. Benedictus marie filiꝰ q̃ venit in noĩe dñi. ꝛc. Deinde coniunctis manibus erectis et oculis eleuatis incipiat ſacerd. Te igit̃ clemẽtiſſime pater. corpore inclinato donec dixerit ac petimus.

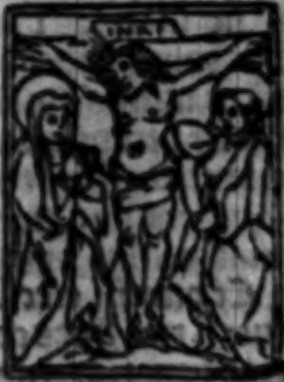

Te igit̃ clementiſſime pater p̄ ieſum chriſtum filiũ tuũ dominum noſtrum ſupplices rogamus corpore iclinato dõec dicat ac petimus. Hic erigens ſe ſacerdos oſculet̃ altare a dextris ſacrificij dicẽs. vti accepta habeas et bñdicas Hic faciat ſacerdos tres cruces ſup calicem dicẽdo. Hec ✠ dona Hec ✠ munera Hec ✠ ſancta ſacrificia illibata. Factis ſignaculis ſup calicẽ eleuet manus ſuas dicẽs.

IN primis que tibi offerimus ꝑ eccleſia tua ſancta catholica: quã pacificare: cuſtodire: adunare ⁊ regere digneris toto orbe terrarum: vna cũ famulo tuo papa nr̃o N. ⁊ antiſtite noſtro N. id eſt proprio ep̃o tm̃ et rege noſtro N. ⁊ dicuntur nominatim. Sequatur et omnibus orthodoxis atq; catholice et apoſtolice fidei cultoribus. Hic oret pro viuis.

MEmento dñe famulorũ famularumq; tuarũ N. ⁊ N. In qua orõne ordo debet attẽdi ꝓpter ordinẽ charitatis. Quinquies oret ſacerdos. Primo ꝓ ſeipſo. Scḋo pro patre ⁊ matre carnali ⁊ ſpirituali ⁊ pro alijs parẽtibꝰ. Tertio ꝓ amicis ſpecialibus/ parochianis/ et alijs. Quarto ꝓ omnibus aſſiſtentibus. Quinto ꝓ omni ppl'o chriſtiano. ⁊ poteſt hic ſacerdos oẽs ſuos amicos deo commendare. Conſulo tamẽ vt nullus ibidẽ nimis immoretur: tũ propter cordis diſtractionem: tũ ꝓpter immiſſiones que poſſunt fieri per angelos malos: tum ꝓpter alia pericula. Et omniũ circũſtantium: quorũ tibi fides cognita eſt ⁊ nota deuotio: ꝓ quibus tibi offerimus/ vel qui tibi offerũt hoc ſacrificium laudis: pro ſe ſuiſq; omnibus/ pro redẽptione animarum ſuarum/ pro ſpe ſalutis et incolumitatis ſue: tibiq; reddunt vota ſua eterno deo viuo et vero.

COmmunicãtes et memoriam venerantes. In primis glorioſe ſemperq; virginis Inclinãdo parũper dicat Marie genitricis dei et dñi noſtri ieſu chriſti. Sed ⁊ beatorũ apoſtolorũ ac martyrũ tuorũ Petri/ Pauli/ Andree/ Jacobi/ Johannis/ Thome/ Jacobi/ Philippi/ Bartholomei/ Mathei/ Simonis ⁊ Thadei. Lini/ Cleti/ Clemẽtis/ Sixti/ Cornelij/ Cypriani/ Laurẽtij/ Chryſogoni/ Johannis et Pauli/ Coſme et Damiani. Et oĩm ſanctorũ tuorum. Quorum meritis precibuſq; concedas: vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chriſtum dominum noſtrum. Amẽ. Hic reſpiciat ſacerdos hoſtiam cũ magna veneratione dicens.

HAnc igitur oblationẽ ſeruitutis noſtre: ſed et cuncte familie tue: queſumus domine vt placatꝰ accipias: dieſq; noſtros ĩ tua pace diſponas: atq; ab eterna dãnatione nos eripi/ ⁊ in electorũ tuorum iubeas grege nũerari. Per xp̃m dominũ noſtrũ. Amen. Hic iterum reſpiciat hoſtiam dicens.

QUam oblationẽ tu deus omnipotens in omnibus queſumus Hic faciat tres cruces ſuper vtraſq; cum dicat be✠nedictã/ aſcri✠ptã/ ra✠

tam| rationabilem| acceptabilēqꝫ facere digneris: vt nobis Hic faciat crucē ſuper panem dicens. cor ✠ pus Hic ſup calicem et ſan ✠ guis Iunctiſqꝫ manibus dicat fiat dilectiſſimi filij tui domini noſtri ieſu chriſti. Hic erigat ſacerdos manꝰ et cōiungat: ⁊ poſtea tergat digitos ⁊ eleuet hoſtiam dicens.

Qui pridie ꝙ pateretur: accepit panē in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: et eleuatis oculis in celū Hic eleuet oculos ſuos ad te deum patrē ſuū omnipotentē. Hic inclinet ſe paululū ⁊ poſtea eleuet dicēs tibi gratias agēs. be ✠ nedixit| fregit| Hic tangat hoſtiam dicens deditqꝫ diſcipulis ſuis dicēs. Accipite ⁊ manducate ex hoc oēs. Hoc eſt enim corpus meū. Et debēt iſta verba ꝓferri cū vno ſpiritu| ⁊ ſub vna prolatione| nulla pauſatione interpoſita. Poſt hec verba inclinet ſe ſacerdos ad hoſtiā| et poſtea eleuet eā ſupra frontem vt poſſit a populo videri: et reuerēter illam reponat ante calicē in modum crucis per eādē facte. Et ſic diſcooperiat calicem| ⁊ teneat inter manus ſuas nō diſiungendo pollicē ab indice: niſi dum facit benedictiones tantum| ita dicens.

Simili modo poſtea ꝙ cenatum eſt: accipiens et hunc preclarū calicem in ſanctas ac venerabiles manꝰ ſuas. item tibi Hic inclinet ſe dicēs gratias agēs bene ✠ dixit deditqꝫ diſcipulis ſuis dicēs. Accipite ⁊ bibite ex hoc oēs. Hic eleuet parū ſuper calicē ita dicēs Hic eſt enim calix ſanguinis mei| noui ⁊ eterni teſtamenti: myſteriū fidei: qui pro vobis et ꝓ multis effundetur in remiſſionē peccatoꝝ. Hic eleuet calicē vſqꝫ ad pectꝰ vel vltra caput dicēs. Hec quotienſcunqꝫ feceritis| in mei memoriā facietis. Hic reponat calicē ⁊ fricet digitos ſuos ſupra calicem propter micas et cooperiat calicē. Deinde eleuet brachia ſua in modū crucis iunctis digitis vſqꝫ ad hec verba de tuis donis ac datis.

Unde ⁊ memores domine nos ſerui tui: ſed ⁊ plebs tua ſctā: eiuſdē chriſti filij tui dñi dei noſtri tam beate paſſionis: necnon ⁊ ab inferis reſurrectionis: ſed ⁊ in celos glorioſe aſcēſionis: offerimus preclare maieſtati tue de tuis donis ac datis. Hic quinqꝫ cruces fiāt: ſcilicet tres prime ſuper hoſtiā et calicem dicēdo hoſtiā pu ✠ ram: hoſtiam ſan ✠ ctam: hoſtiam imma ✠ culatam. Quarta ſuper panem tantū dicendo. pa ✠ nem ſanctū vite eterne. Quinta ſuper calicem dicendo et ca ✠ licē ſalutis perpetue.

Supra quę propitio ac ſereno vultu reſpicere digneris| ⁊ accepta habere ſicuti accepta habere dignatꝰ es munera pueri tui iuſti abel: ⁊ ſacrificiū patriarche noſtri abrahe: ⁊ quod tibi obtulit ſummus ſacerdos tuꝰ melchiſedech ſanctum ſacrificium immaculatā hoſtiam. Hic coꝛpoꝛe inclinato: ⁊ cancellatis manib⁹ dicat. Supplices te rogamus omnipotēs deus. vſq; ad hec verba. ex hac altaris participatione. et tunc erigat ſe deoſculans altare a dextris ſacrificij: et faciat ſignū crucis ſuper hoſtiā ⁊ calicem et in facie ſua cum dicit omni benedictione celeſti.

Supplices te rogam⁹ omnipotens deus: iube hec perferri per manus ſancti angeli tui in ſublime altare tuum in conſpectu diuine maieſtatis tue: vt quotquot Hic eriges ſe oſculetur altare a dextris ſacrificij dicēs ex hac altaris participatione ſacroſanctū filij tui Hic faciat ſignū crucis ſuper hoſtiam dicens. coꝛ✠pus deinde ſup calicē dicens ⁊ ſan✠guinem ſumpſerimus: omni Hic ſignet ſe in faciem dicens benedictione celeſti et gratia repleamur. Per eundem chꝛiſtum dominum noſtrū. Amen. Hic oꝛet pro moꝛtuis.

Memento etiā domine animarum famuloꝝ famularumq; tuarum N. et N. qui nos pꝛeceſſerunt cum ſigno fidei: et doꝛmiunt in ſomno pacis. Reminiſcatur defunctoꝝ: coꝛum precipue pꝛo q̄bus tenetur oꝛare. Deinde dicat.

Ipſis domine et omnibus in chꝛiſto quieſcētibus: locum refrigerij lucis ⁊ pacis vt indulgeas depꝛecamur. Per eūdem chꝛiſtū dn̄m noſtrū. Amē. Hic percutiat pect⁹ ſuū ſemel dicēs

Nobis quoq; peccatoꝛibus famulis tuis de multitudine miſerationum tuarū ſperantibus/ partem aliquam ⁊ ſocietatem donare digneris cum tuis ſanctis apoſtolis et martyribus: cum Johanne: Stephano: Mathia: Barnaba: Ignatio: Alexādꝛo: Marcellino: Petro: Felicitate: Perpetua: Agatha: Lucia: Agnete: Cecilia: Anaſtaſia. Et cum omnibus ſanctis tuis. Intra quoꝝ nos conſoꝛtium non eſtimatoꝛ meriti/ ſed venie queſum⁹ largitoꝛ admitte. Per xp̄m dominum noſtrum. Non di Amen. Per quē hec om̄ia dn̄e ſemper bona creas/ Hic ter ſignet calicem dicēs ſancti✠ficas/ viui✠ficas/ bene✠dicis/ ⁊ pꝛeſtas nobis. Hic diſcooperiat calicem: et faciat ſignaculū crucis cum hoſtia quinquies: pꝛimo vltra calicē et vtraq; parte ipſius calicis: ſecundo ad calicē equale: tertio infra calicem: quarto ſicut pꝛimo: quinto ante calicem. Per ip✠ſum/ et cum ip✠ſo/ ⁊ ī ip✠ſo/ eſt tibi deo patri omnipo✠tenti in vnitate ſpiritus✠ ſancti/ omnis honoꝛ ⁊ gloꝛia. Hic cooperiat ſacerdos calicem et teneat man⁹ ſuas ſuper altare vſq; dum dicitur Pater noſter. ita dicens.

Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amen. Oꝛemus. Pꝛeceptis ſalutaribus moniti/ ⁊ diuina inſtitutiōe foꝛmati audem⁹ dicere. Hic accipiat diaconus patenam/ eã q3 a dextris ſacerdotis extento brachio in altum vſq3 **Da propitius.** diſcopertã teneat. Hic eleuet ſacerdos manus dicens. **Pater noſter qui es in celis ſanctificetur nomen tuũ. Adueniat regnũ tuũ. Fiat voluntas tua ſicut in celo et in terra. Panem noſtrũ quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra: ſicut et nos dimittimus debitoribꝰ noſtris. Et ne nos inducas in tentationem.** Chorus dicat. **Sed libera nos a malo.** Sacerdos priuatim. **Amen.**

Libera nos q̃s dñe ab oībꝰ malis preteritis p̃ſentibꝰ ⁊ futuris. Et intercedẽte beata ⁊ glorioſa ſemꝑq3 virgine dei genitrice maria/ et beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo atq3 andrea cum omnibꝰ ſanctis. Hic committat diaconus patẽ. ſacer. deoſculãs manũ eiꝰ: et ſacer. deoſculet patẽ. poſtea ponat ad ſiniſtrũ oculũ: deinde ad dextrũ: poſtea faciat crucẽ cum patena vltra caput: ⁊ tũc reponat eam in locum ſuum dicẽs.

Da propitiꝰ pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordie tue adiuti: ⁊ a peccato ſimus ſemper liberi/ et ab omni ꝑturbatiõe ſecuri. Hic diaco. operiat calicem ⁊ ſumat corpꝰ cũ inclinatione trãſponens in cõcauitate calicis retinẽdo inter pollices et indices/ et frangat in tres partes. Prima fractio dum **Per eundẽ dñm noſtrum ieſum xp̃m filium tuum.** Sc̃da fractio. **Qui tecũ viuit et regnat in vnitate ſpiritꝰ ſancti deus.** Hic teneat duas fracturas in ſiniſtra manu ⁊ tertiam fracturam in dextera manu in ſummitate calicis: ita dicens aperta voce. **Per oĩa ſecula ſeculorũ.** Chorus reſpõdeat. **Amen.** Hic faciat tres cruces intra calicem cũ tertia parte hoſtie dicẽdo. **Pax dñi ✠ ſit ſem ✠ per vo ✠ biſcũ.** Chorus. **Et cũ ſpũ tuo.** Ad **Agnꝰ dei.** dicẽdũ accedant diaco. ⁊ ſubdia. ad ſacer. vterq3 a dextris: diaco. ꝓpior/ ſubdia. remotior ⁊ dicant priuatim.

Agnꝰ dei q̃ tollis pctã mundi: miſerere nobis. Agnꝰ dei qui tollis pctã mũdi: miſerere nobis. Agnꝰ dei q̃ tollis pctã mũdi: dona nobis pacẽ. In miſſis ꝓ defunctis dr̃ hoc mõ. **Agnus dei q̃ tollis pctã mũdi: dona eis requiẽ.** cũ hac additione in tertia repetitiõe **ſempiternã.** Hic cruce ſignando deponat dictam tertiam partem hoſtie in ſacramento ſanguinis: ſic dicendo.

Hec ſacro ✠ ſctã cõmixtio corporis ⁊ ſanguinis dñi nr̃i ieſu xp̃i fiat mihi oĩbuſq3 ſumẽtibus ſalus mentis ⁊ corporis: ⁊ ad vitã eternã ꝓmerendã ⁊ capeſſendã p̃paratio ſalutaris. Per eũdẽ dñm. nr̃m. Amẽ. Anteq̃ pax detur dicat ſacerdos.

Domine ſancte pater omnipotens eterne deus: da mihi hoc ſacroſanctum corpus et ſanguinem filij tui dñi nr̃i ieſu chriſti ita digne ſumere: vt merear per hoc remiſſionẽ

omniū peccatoꝛū meoꝛū accipere / ⁊ tuo ſancto ſpiritu repleri / ⁊ pacem tuā habere: quia tu es deus ſolus / ⁊ preter te nō eſt alius: cuiꝰ regnum ⁊ imperiū gl'ioſum ſine fine permanet in ſecula ſeculoꝝ. Amē. Hic oſculetur ſacer. coꝛpoꝛalia in dextera parte: ⁊ ſummitatē calicis / et poſtea diaco. dicēs **Pax tibi et eccl'ie dei.** ℟. **Et cum ſpiritu tuo.** Diaconus a dextris ſacer. ab eo pacē recipiat: ⁊ ſubdiaco. poꝛrigat. Deinde ad gradū chori ipſe diaco. pacē poꝛtet rectoribꝰ choꝛi: ⁊ ipſi pacē choꝛo poꝛtent utrīqz ſue parti incipiens a maioꝛibus. In feſ. dup ⁊ feſ. q̄n choꝛꝰ nō regit': pax a diaco. choꝛo appoꝛtetur ꝑ duos extremos de ſecūda foꝛma. cetera ſicut pꝛius. Poſt pacē datā dicat ſacerdos oꝛationem ſequētem priuatim anteq̄ ſe cōmunicet: tenēdo hoſtiā duabꝰ manibus.

Deus pater fons et oꝛigo totiꝰ bonitatis / q̄ ductus mīa unigenitū tuū ꝑ nobis ad infima mūdi deſcēdere ⁊ carnē ſumere voluiſti: quem ego indignus hic i manibꝰ meis teneo. Hic iclinet ſe ſacer. ad hoſtiā dicēs. Te adoꝛo / te gl'ifico / te tota mētis ac coꝛdis intētiōe laudo: et pꝛecoꝛ ut nos famulos tuos nō deſeras: ſed pctā nr̄a dimittas: quatenus tibi ſoli viuo ac vero deo puro coꝛde et caſto coꝛpoꝛe ſeruire valeamꝰ. Per eundem chꝛiſtū dominū noſtrū. Amen.

Domine ieſu xp̄e fili dei viui qui ex voluntate pr̄is coopērāte ſpū ſancto per moꝛtē tuā mūdū viuificaſti / libera me q̄ſo per hoc ſacroſanctū coꝛpus ⁊ hūc ſanguinē tuū a cunctis iniq̄tatibꝰ meis / ⁊ ab vniuerſis malis: ⁊ fac me tuis ſemper obedire mādat' / ⁊ a te nūq̄ in ꝑpetuū ſeparari permittas ſaluatoꝛ mūdi. Qui cū deo pr̄e et eodē ſpū ſc̄tō viuis ⁊ reg. deꝰ. Per oīa ſecula ſeculoꝛū. Amē.

Coꝛpoꝛis et ſanguinis tui dn̄e ieſu xp̄e ſacramentū quod (licet indignus) accipio / non ſit mihi iudicio et condemnationi: ſed tua pꝛoſit pietate coꝛpoꝛis mei et anime ſaluti. Amen. Ad coꝛpus dicat cum humiliatione anteq̄ accipiat.

Aue in eternū ſanctiſſima caro chꝛiſti: mihi ante oīa et ſuper oīa ſumma dulcedo. Coꝛpꝰ dn̄i noſtri ieſu xp̄i / ſit mihi peccatori via ⁊ vita. In noīe ✠ patris et filij ⁊ ſpiritus ſancti. Amen. Hic ſumat coꝛpus cruce pꝛius facta cum ipſo coꝛpoꝛe ante os. Deinde ad ſanguinē cum magna deuotione dicat.

Aue in eternū celeſtis potꝰ: mihi ante oīa ⁊ ſuper oīa ſumma dulcedo. Coꝛpus ⁊ ſanguis domini noſtri ieſu xp̄i pꝛoſit mihi peccatoꝛi ad remedium ſempiternum in vitam eternam. Amen. In noīe ✠ patris. ⁊c. Hic ſumat ſanguinē: quo ſumpto inclinet ſe ⁊ dicat orōnem.

Gratias tibi ago dn̄e ſancte pater omnipotēs eterne deus / qui me refeciſti de ſacratiſſimo coꝛpoꝛe et ſanguine filij tui dn̄i noſtri ieſu chriſti: ⁊ precor vt hoc ſacramētum ſalutis noſtre quod ſumpſi indign⁹ peccator: nō veniat mihi ad iudiciū neq̄ ad cōdēnationem ꝑ meritis meis: ſed ad profectum corporis mei ⁊ anime ſalutem in vitam eternā. Amen. Quis dicta: eat ſacerd. ad dextrū cornu altaris cum calice inter manus digitis adhuc cōiunctis ſicut pri⁹ / ⁊ accedat ſubdia. ⁊ effundat in calicē vinū / ⁊ reſynceret ſacerd. manus ſuas ne alique reliquie corporis ⁊ ſanguinis remaneāt in digitis vel in calice. Cū ꝟo aliq̄s ſacerd. debeat bis celebrare in vno die: tunc ad primam miſſam nō debet percipere ablutionem vllam ſed ponere in ſacrario vel in vaſe mundo vſq̄ in finem alterius miſſe / et tunc ſumatur vtraq̄ ablutio. Poſt primam ablutionem dicitur hec oratio.

Quod ore ſumpſimus dn̄e pura mēte capiamus: et de munere tēporali / fiat nobis remedium ſempiternū. Hic lauet digitos in concauitate calicis cum vino infuſo a ſubdiacono: quo hauſto ſequitur Oratio.

Hec nos cōmunio dn̄e purget a crimine: et celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. Poſt perceptionē ablutionum ponat ſacerd. calicem ſuper patenā: vt ſi q̄d remaneat ſtillet / et poſtea inclinando ſe dicat.

Adorem⁹ crucis ſignaculū: ꝑ q̄d ſalutis ſumpſim⁹ ſacramentū. Deinde lauet man⁹: diaco. interim corporalia complicet. Ablutis manib⁹ ⁊ redeunte ſacer. ad dextrum cornu altaris: diaco. calicē porrigat ori ſacer. ad ſi q̄d infuſionis in eo remāſerit reſumendū. Poſtea ꝟo dicat cū ſuis miniſtris cōionem. Deinde facto ſigno crucis in facie vertat ſe ſacer. ad ppl'm: eleuatiſq̄ aliquātulū brachijs ⁊ iūctis manibus dicat **Dn̄s vobiſcū.** ⁊ itorū reuer. ſe ad altare dicēs. **Orem⁹.** Deinde dicat poſtcōiones iuxta numerū et ordinē antedictarū orationū ante epiſtolā. Finita vltima poſtcōmunione factoq̄ ſigno crucis ī frōte: iterū vertat ſe ſacerd. ad populū ⁊ dicat **Dn̄s vobiſcum.** Deinde diaco. **Bn̄dicam⁹ dn̄o.** aliqn̄ vero dicit **Ite miſſa eſt.** Quotiēſcunq̄ aūt dr̄ **Ite miſſa eſt.** ſemp dr̄ ad ppl'm cōuertendo. Et cū dici debeat **Bn̄dicamus dn̄o.** vel **Requieſcāt in pace.** Cōuertendo ad altare dr̄ **Benedicamus dn̄o.** His dictis ſacerd. inclinato corpore iūctiſq̄ manib⁹ tacita voce corā altare in medio dicat hāc orationem.

Placeat tibi ſctā trinitas obſequiū ſeruitutis mee: et preſta vt hoc ſacrificiū quod oculis tue maieſtatis indign⁹ obtuli: tibi ſit acceptabile / mihiq̄ ⁊ oībus ꝑ quib⁹ illud obtuli / ſit te miſerante ꝓpiciabile. Qui viuis ⁊ reg. de⁹. Per oīa ſecula ſecloꝝ. Amē. Qua oratiōe finita erigat ſe ſacerd. ſignans ſe in facie ſua: dicens **In noīe pr̄is. ⁊c.** Et ſic inclinatione fa tes eo oꝛdine quo pꝛius acceſſerunt ad altare in pꝛincipio miſſe: ſic induti cum ceroferarijs ⁊ ceteris miniſtris recedant. Et ſtatim poſt **Deo gratias.** incipiatur in choꝛo hoꝛa nona: quādo poſt miſſam dicitur. Sacerdos vero in recedendo dicat euāg. **In pꝛincipio.** Cum vero ſacer. exuerit caſulam ⁊ alia indumēta ſacerdotalia: dicat pſalmos ſubſcriptos cum añ. **Trium puerorum.** pſ. **Bñdicite ſacerd.** vſq; ad finem canti. pſ. **Laudate dominum in ſanctis eius.** totum. pſ. **Nūc dimittis.** cum **Gloꝛia patri.** et **Sicut erat.** Deinde dr̄ tota añ. **Trium puerorum cantemꝰ hymnum quem cantabant in camino ignis/ benedicentes dominum. Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſō. Pater noſter. Et ne nos. Benedicamus patrem et filium cum ſancto ſpiritu. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus eū in ſecula. Benedictus es domine in firmamento celi. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. Benedicat et cuſtodiat nos trinitas ſancta. Amen. Non intres in iudicium cum ſeruo tuo domine. Quia non iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens. Dñe deus virtutum conuerte nos. Et oſtende faciem tuam et ſalui erimus. Domine exaudi. Et clamoꝛ. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremꝰ.**

Deus qui tribꝰ pueris mitigaſti flāmas ignīū: cōcede ꝓpiciꝰ vt nos famulos tuos nō exurat flāma vitioꝝ. Oꝛo.

Ure igne ſancti ſpiritꝰ renes nr̄os ⁊ coꝛ nr̄m dñe: vt tibi caſto coꝛpoꝛe ſeruiamꝰ; et mūdo coꝛde placeamꝰ. Oꝛo.

Actiones noſtras q̄ſumus domine aſpirando pꝛeueni/ et adiuuando pꝛoſequere: vt cūcta noſtra operatio et oꝛatio a te ſemꝑ incipiat et per te cepta finiatur. Et finiantur he tres oꝛatiōes ſic. **Per chriſtum dominum noſtrum. Amen.**

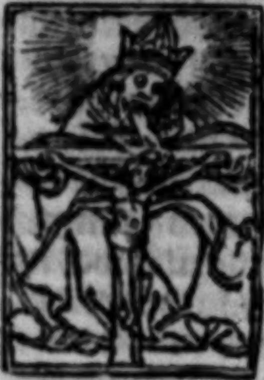

¶ In cōmemoratione ſctē trinitatis. Offm̄.

Benedicta ſit ſancta trinitas/ atq; indiuiſa vnitas: confitebimur ei quia fecit nobiſcū miſericoꝛdiam ſuam. In tp̄e paſc. **All'a all'a.** pſ. **Benedicamus patrē et filiū cum ſancto ſpiritu.** Oꝛatio.

Om̄ps ſempiterne deus: qui dediſti famulis tuis in cōfeſſione vere fidei eterne trinitatis gloꝛiā agnoſcere: et in potētia maieſtatis adoꝛare vnitatē: queſumꝰ vt eiuſdem fidei firmitate/ ab oībus ſemper muniamur aduerſis. Qui viuis et regnas. Ad romanos.

O Altitudo diuitiarū ſapiētie ⁊ ſcientie dei: ꝙ incōpꝛehēſibilia ſunt iudicia eiꝰ: et inueſtigabiles vie eius. Quis eñi cognouit ſenſum domini? Aut quis conſiliarius eiꝰ fuit? Aut quis pꝛioꝛ dedit illi: et retribuetur ei? Quoniam ex ipſo et per ipſum et in ipſo ſunt omnia: ipſi gloꝛia in ſecula ſeculoꝛum. Amē. Ad coꝛinthios.

FRatres. Gratia domini noſtri ieſu chꝛiſti et charitas dei et communicatio ſancti ſpiritus: ſit ſemper cum omnibus vobis. In chꝛiſto ieſu domino noſtro. Graduale. Benedictus es domine qui intueris abyſſos: et ſedes ſuper cherubin. V. Benedicite deum celi quia fecit nobiſcū miſericoꝛdiam ſuam. Alleluia. V. Benedictus es domine deus patrum noſtroꝛum: et laudabilis in ſecula. Alleluia. V. Laudate pueri dominum: laudate nomen domini. Sit nomen domini benedictum ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculū. Sequentia.

BEnedicta ſit ſancta trinitas/ deitas eterna coequalis gloꝛia. Deus genitoꝛ/ deus genitus/ cum ſacro pneumate permanens ſuper omne quod extat. Quibus eſt vna ſemper voluntas/ et a ſe diſcrepās nūꝙ triplicata perſona. Nam conſtat deitas vna/ non in tres deos diuiſa: quod fides fatetur a chꝛiſto oꝛthodoxe tradita. Hec nanqꝫ pellit delicta/ patriam reddit ſerenam: cui dulcem iubilāt agmina ſymphoniam celica. Alteri choꝛo veſtigia imitant ſtolis candidata. Operiſiturqꝫ binas quas capiant poſt ſecli diſcrimina. Et nos quos illuſtrat gratia ſupera/ demus noſtra debita. Quatenus caterua nobis celica maneat poſt funera ſocia: vltimoqꝫ peracto diſcrimine poſſimus altis perfrui moꝛ palatijs. Quo perſpicua lux flagrat/ accenſa conſtanti flamma que deꝰ eſt/ viſio noſtra et ſalus eterna. Angeloꝛum que illuſtrat foꝛtiter pectoꝛa: vt in chꝛiſto ſolo ſua deſigant lumina. Hec nanqꝫ eſt ſtella ſitis flagrans qua tunc ſitient anime ſanctoꝛum et coꝛpoꝛa. Cum finaliter data perpetua bonis erunt a iudice pꝛemia. Secundum Johannem.

Joh. xv. D

IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum venerit paraclitus/ quem ego mittam vobis a patre ſpiritum veritatis qui a patre pꝛocedit: ille teſtimonium perhibebit de me. Et vos teſtimonium perhibebitis: quia ab initio mecum eſtis. Hec locutus ſum vobis: vt non ſcandalizemini. Abſqꝫ ſynagogis facient vos. Sed venit hoꝛa vt omnis qui interficit vos/ arbitretur obſequium ſe pꝛeſtare deo. Et hec facient vobis: quia non nouerunt patrem neqꝫ me. Sed hec locutus ſum vobis: vt cum venerit hoꝛa eoꝛum/ reminiſcamini quia ego dixi vobis. Offer. Benedictus deus pater/ vnigenitusqꝫ dei filius/ ſanctus quoqꝫ ſpiritus: quia fecit nobiſcum miſericoꝛdiam ſuam. In paſchali tēpoꝛe alla. Secre.

SAnctifica queſumus dn̄e deus trinitas ſancta per tui ſancti nominis inuocationem huius oblationis hoſtiam: et cooperante ſpiritu ſancto/ ꝑ eam noſmetipſos tibi perfice munus eternum. Qui viuis. In vnitate eiuſdem. Pꝛefatio. Qui cū vnigenito. Cōmunio. Benedicimus deum celi: et coram omnibus viuentibus confitebimur et quia fecit nobiſcum miſericordiā ſuam. In tempore paſchali alleluia alleluia. Poſtcommunio.

Proficiat nobis ad ſalutē corporis ⁊ anime dñe deꝰ huius ſacramenti ſuſceptio: et ſempiterne ſancte trinitatis | eiuſdemq; indiuidue vnitatis confeſſio In qua viuis et regnas deꝰ. Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amē. ¶ In cōmemoratione ſcti ſpūs. Ad miſſam. Introitꝰ.

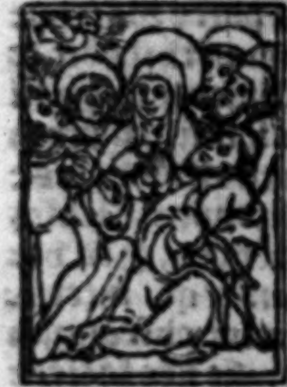

Spiritus dñi repleuit orbem terrarum alleluia | ⁊ hoc qđ cōtinet omnia ſcientiam habet vocis all'a all'a all'a. Ps. Exurgat deus et diſſipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Orō.

Deus q̄ corda fideliū ſancti ſpiritꝰ illuſtratiōe docuiſti: da nobis in eodem ſpiritu recta ſapere | ⁊ de eius ſemp cōſolatione gaudere. Per dñm nr̄m ieſum xp̄m filiū. in vnitate eiuſdē. ¶ Lect̄ act. apłoꝝ.

Cap. 8. C. In diebꝰ illis: Cū audiſſent apoſtoli qui erāt hieroſolymis qꝛ recepiſſet ſamaria verbū dei: miſerunt ad eos petrū et iohānem. Qui cum veniſſent: orauerunt pro ipſis vt acciperēt ſpiritū ſanctū. Nondum enim in quenq̄ illoꝝ venerat: ſed baptizati tantū erāt in nomine dñi ieſu. Tūc imponebāt manus ſuper illoꝝ: ⁊ accipiebāt ſpiritū ſanctū. Grad. Beata gens cuiꝰ eſt dominꝰ deus eorum: populꝰ quē elegit in hereditatē ſibi. ℣. Verbo dñi celi firmati ſunt: et ſpū oris eius omnis virtus eorū. Alla. ℣. Veni ſctē ſpūs | reple tuorū corda fideliū: ⁊ tui amoris in eis ignē accēde. In tpe paſc. primū Alla. ℣. Emitte ſpm̄. ſcdm̄ Alla. ℣. Veni ſancte. vt ſupra. Sequētia.

Sancti ſpiritꝰ aſſit nobis gratia. Que corda noſtra ſibi faciat habitacula. Expulſis inde cūctis vitijs ſpiritalibus. Spūs alme illuſtrator omniū. Horridas nr̄e mentis purga tenebras. Amator ſctē ſenſatorū ſemper cogitatuū. Infunde vnctionē tuam clemens noſtris ſenſibus. Tu purificator omniū flagitiorū ſpiritus. Purifica noſtri oculum interioris hominis. Vt videri ſupremus genitor poſſit a nobꝭ. Mundi cordis quem ſoli cernere poſſunt oculi. Prophetas tu inſpiraſti: vt preconia xp̄i per totū mundū veherēt. Quādo machinam per verbū ſuū fecit deus celi terre marium. Tu ſuper aquas foturus eas numē tuum expandiſti ſpūs. Tu animabꝭ viuificandis aquas fecundas. Tu aſpirādo das ſpiritales eſſe homines. Tu diuiſum p linguas mūdum ⁊ ritus adunaſti dñe. Idolatras ad cultum dei reuocas magiſtroꝝ optime. Ergo nos ſupplicātes tibi exaudi propitius ſctē ſpūs. Sine quo precēs oēs caſſe creduntur | et indigne dei auribꝰ. Tu qui omnium ſeculoꝝ ſanctos. Tui nominis docuiſti inſtinctu amplectendo ſpūs. Ipſe hodie apłos chriſti donãs munere inſolito/ et cunctis inaudito ſeculis: hũc diẽ glorioſum feciſti. S. Johã.

ap. iij. IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis diligit me: ſermonem meũ ſeruabit. Et pater meus diliget eum: ⁊ ad eũ veniemus: ⁊ manſionez apud eũ faciemus. Qui non diligit me: ſermones meos non ſeruat. Et ſermonez quem audiſtis nõ eſt meꝰ: ſed eius q̄ miſit me patris. Hec locutꝰ ſuz vobis: apud vos manẽs. Paraclitus autẽ ſpiritusſanctꝰ quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia ⁊ ſuggeret vobis omnia quecũqꝫ dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meã do vobis. Non quomodo mũdus dat ego do vobis. Non turbetur cor veſtruz: neqꝫ formidet. Audiſtis q̄r ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me/ gauderetis vtiqꝫ quia vado ad patrem: q̄r pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſq̄ fiat: vt cuz factum fuerit credatis. Iam non multa loquar vobiſcuz. Venit enĩ princeps mundi huius: et in me non habet quicquã. Sed vt cognoſcat mundus q̄r diligo patrez: et ſicut mandatũ dedit mihi pater/ ſic facio. Offer. Confirma hoc deus quod operatꝰ es in nobis a tẽplo tuo quod eſt in hieruſalem: tibi offerẽt reges munera allã. Secr.

MUnera queſumus domine oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti ſpiritꝰ illuſtratione emunda. Per dñm. eiuſdem. Prefatio. Qui aſcendẽs. Non dicitur in hac prefatione hodierna die. niſi in hebdo. pẽteco. tantum. Cõio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis/ vbi erant ſedẽtes alleluia: ⁊ repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto loquentes magnalia dei alleluia alleluia. Poſtcommunio.

SAncti ſpiritꝰ domine corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſiõe fecundet. Per dñz. in vnitate eiuſdẽ.

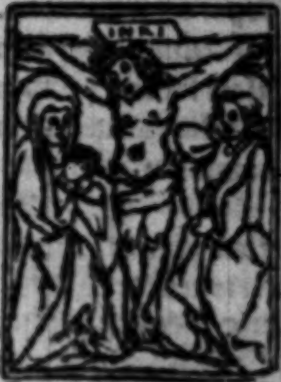

¶ Miſſa de cruce. Introit.

NOs autẽ gloriari oportet in cruce domini nr̄i ieſu xp̄i: in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra/ per quem ſaluati ⁊ liberati ſumus. In tempore paſchali alleluia alleluia. Ps. Deus miſereatur noſtri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos et miſereatur noſtri. Non dicitur Gloria in excelſis deo. Oratio.

DEus qui vnigeniti filii tui domini noſtri ieſu xp̄i precioſo ſanguine viuifice crucis vexillum ſanctificare voluiſti: concede queſumus eos qui eiuſdem ſancte crucis gaudent honore/ tua quoqꝫ vbiqꝫ protectione gaudere. Per eundem.

¶ Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad philippenſes.

Cap. ij. A FRatres. Chriſtus factus eſt ꝓ nobis obediens vſqꝫ ad mortem: mortem autem crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illũ: et donauit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen: vt in nomine ieſu omne genu flectatur: celeſtium/ terreſtrium/ ⁊ infernorum. Et omnis lingua confiteatur quia dominus noſter ieſus xp̄s in gloria eſt dei patris. Gradale. Chriſtus factus eſt pro nobis obediẽs vſqꝫ ad mortẽ/ mortẽ aũt crucis. ℣. Propter quod et deus exaltauit illum: et dedit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. Alleluia. Ꝟſus. Dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pondera: que ſola fuiſti digna ſuſtinere regem celorum et dominum. In tempore paſchali ſecundum Alleluia. ℣. Nos autem gloriari oportet in cruce dñi noſtri ieſu xp̄i. Sequẽ.

SAlue crux ſancta arbor digna. Cuius robur precioſum mundi fert talentum. Vt hoſtis per lignum victor ligno reuinceretur. Quodqꝫ exortus mortis primis erat terrigenis paradiſo propulſis. Cauſa etiam vite foret cunctis chriſti morte vere viuificandis. Horrificum tu es ſemper ſignũ inimicis crux ſancta ſeuis. Quam mors pauet infernuſqꝫ timet: que chriſto ſuos reconſignas. Cui laus ſit in euum. Amen.

¶ Euangeliũ ſcdꝫ Mattheũ.

Cap. xx. B IN illo tempore. Aſcendẽs ieſus hieroſolymam/ aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecreto: ⁊ ait illis. Ecce aſcendimus hieroſolymam: et filius hominis tradetur principibus ſacerdotum ⁊ ſcribis: ⁊ cõdemnabunt eum morte. Et tradent eum gentibus ad illudendum et flagellandum: ⁊ crucifigendum. Et tertia die reſurget. Offertorium. Protege domine plebem tuam per ſignum ſancte crucis ab omnibus inſidijs inimicorum omnium: vt tibi gratam exhibeamus ſeruitutem/ et acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum. In tempore paſchali alleluia. Secreta.

HEc oblatio (queſumus domine) ab omnibꝰ nos purget offenſis: que in ara crucis immolata etiam totius mundi tulit offenſas. Per dominũ noſtrum ieſum chriſtum filiũ tuũ. Qui tecum viuit et regnat ⁊c. Prefatio. Qui ſalutem. Communio. Per lignum ſerui facti ſumus: et per ſanctam crucem liberati ſumus: fructus arboris ſeduxit nos/ filius dei redemit nos alleluia. ⁊ finiatur cum alleluia. quandocunqꝫ dicitur: niſi a ſeptuageſima vſqꝫ ad paſcha. Poſtcommunio.

ADeſto nobis domine deus noſter: et quos ſancte crucis letari facis honore/ eiꝰ quoqꝫ perpetuis defende ſubſidijs. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritusſancti deus ⁊c.

¶ Officium miſſe de quinqꝫ vulneribus domini noſtri ieſu chriſti. Introitus.

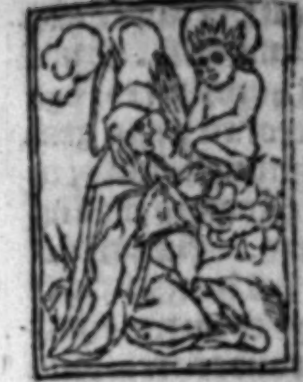

Humiliauit ſemetipſum dominus noſter ieſus chriſtus vſqꝫ ad mortē/ mortem autē crucis: propter quod et deꝰ exaltauit illum/ et donauit illi nomen qđ eſt ſuper omne nomen. ps. Miſericordias domini: in eternum cantabo. et dicitur Gloria in excelſis. niſi per aduentum et a ſeptuageſima vſqꝫ ad paſcha. Oratio.

Domine ieſu chriſte fili dei viui/ qui de celo ad terrā de ſinu patris deſcendiſti: et in ligno crucis quinqꝫ plagas ſuſtinuiſti: et ſanguinem tuū precioſum in remiſſionem peccatorum noſtrorum effudiſti: te humiliter deꝑcamur vt in die iudicij ad dexteram tuam ſtatuti a te audire mereamur: venite benedicti in regnū patris mei. Qui cum eodem patre in vnitate ſpiritus ſcti viuis ⁊ regnas deus. Per omnia ſecula ſeculorū. ¶ Lectio zacharie ꝓphete.

Cap. xij. C

Hec dicit dominus deus. Effundam de ſpiritu meo ſuper domum dauid: et ſuꝑ habitatores hieruſalem ſpiritum gratie et miſerationis. Et aſpicient in eū quem confixerunt/ et plangent eum planctu quaſi ſuper vnigenitum: et dolebunt ſuꝑ eū vt doleri ſolet in morte ꝓmogeniti. In die illa erit plāctus magnꝰ in hierl'm; et dicent ei. Que ſunt iſte plage in medio manuū tuarū? Et dicetis. His plagatus ſū in domo eorū q me diligebāt. Framea ſuſcitare ſuper paſtorē meū: ⁊ ſuꝑ virū coherentē michi. dicit dñs exercituū. Percutiā paſtorē: ⁊ diſpergētur oues gregis. Dicit dñs oipotens. ℟. Impioperiū expectauit cor meū ⁊ miſeriā: ⁊ ſuſtinui q ſimul cōtriſtaretur ⁊ nō fuit: cōſolātem me queſiui ⁊ non inueni. ℣. Et dederunt in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea potauerūt me aceto. Alleluia. ℣. Aue rex noſter ieſu xpe: q ſolus nr̄os errores et reatꝰ miſeratꝰ ꝯtuliſti: patri obediēs ductꝰ es ad crucē: vt agnꝰ māſuetus ad occiſionē: tibi gl'ia oſanna: tibi ſūme laudis ⁊ honeſtatꝫ corona. Seq.

Cenā cū diſcipulis xpe celebraſti/ ⁊ mortē apl'is palā nūciaſti: ⁊ auctorē ſceleris iudā demōſtraſti/ ⁊ egreſſus ꝓtinus ortulū intraſti. Tūc procidēs dñs humo ſe ꝓſtrauit: ⁊ trāſferri calicē a ſe poſtulauit: ſed patris arbitrio illud cōmendauit/ ⁊ ecce mox ſanguinis ſudor emanauit. Judas poſt hec oſculum ori dedit xpi: ad qđ (inquit dñs) amice veniſti? numqđ tradis oſculo quē iā vēdidiſti? alliſtētes ꝓtinus iniiciūt miniſtri. Nox inſomnis itaqꝫ tota ducebaꝶ/ nulla prorſus requies ieſu ꝑſtabaꝶ: iudeorū ipſa plebs iniuriaꝶ/ alapis ⁊ colaphis inocēs mactaꝶ. Dñm ieſū eripe pilatꝰ conatur/ barabbāqꝫ p̄ferre latronē hortaꝶ: iudeorū furia magis inflāmaꝶ: ⁊ plebis vox itonat vt crucifigaꝶ. Traditur militibus

bus/vinculis artat̄: vndiqꝫ verberibus corpus cruentatur: caput regis glorie ſpinis coronatur/poſtqꝫ fletis genibus quiſquis irritatur. Ecce caro tenera pij ſaluatoris/ad colūnā nequiter coartat̄ loris: ſic flagellis cedit̄ impij tortoris/q̄ emanāt riuuli vndiqꝫ cruoris. Poſt per vrbis medium ieſus procedebat/ ⁊ crucis patibulum humeris ferebat: ad fores et oſtia populus fluebat/ eiuſqꝫ confuſio omnibus patebat. Ad pudoris cumulū ieſu denudaris/ventoqꝫ cum frigore nudus ſpoliaris/innocēs cum impijs in crucem damnaris/et quaſi dux ſceleris medio locaris. Tenſis ligno brachijs manus conclauātur/chriſti mēbra crucib⁹ chordis alligantur: nerui vene ſimili modo laniantur/pedum plante etiam ferro terebrantur. Fūdunt riuos ſanguinis membra ſaluatoris: properet huc anima triſtis peccatoris: hauriat vt q̄ppiam ſacrati liquoris: quo frequēter liniat vulnera doloris. Loquēs ieſus poſtea ſitio dicebat: ⁊ acetū protinus felle q̄s miſcebat: ac infuſum ſpongia ori porrigebat: quod deguſtans paululū ſumere nolebat. Mi ieſu mirifice quid eſt q̄d aiebas? tu de ſiti conquerens de cruce ſilebas: nunquid hanc doloribus magis ſentiebas? ſed ſalutem potius noſtram ſitiebas. Vocē promens vltimam patrem inuocaſti: ſpiritūqꝫ manibus ei⁹ commendaſti: et clamore valido tandem expiraſti: et ſalutē omnium ita conſummaſti. Nunc ego ſuperbio/tu humiliaris: ego culpas perpetro/tu pena grauaris: ego pomum mordeo/tu felle potaris: ego pero mollia/ tu dure tractaris. Demum cui⁹ valeat mens vel lingua fari/ quantum virgo creditur intus cruciari/dum concernit mortui latus vulnerari: atqꝫ nati viſcera lancea rimari? Corpus cui⁹ mortuū iam nil ſentiebat: ſed militis lancea pectus conſcindebat/ quā fixam in latere filij videbat/ vnde aqua ſanguine mixta effluebat. Ad hunc ergo propera fontem redemptoris: vt fluentis quippiam haurias dulcoris: atqꝫ vite lauacrum precium cruoris/quo tui curatio profluat lāguoris. Tract⁹.

Iudica me deus et diſcerne cauſam meam de gentē non ſancta: ab hoīe iniquo et doloſo erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea quare me repuliſti: ⁊ quare triſtis incedo/dum affligit me inimicus?

Teſtes eñ iniqui inſurrexerunt aduerſum me: et mentita eſt iniquitas ſibi.

Supra dorſum meū fabricauerunt peccatores: ꝓlongauerūt iniquitatem ſuam.

Ipſi vero conſiderauerunt et inſpexerunt me/ diuiſerūt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtē meam miſerunt ſortem.

Foderunt manus meas et pedes meos/ et dinumerauerunt omĩa oſſa mea: ⁊ dolorem ſuper dolorem vulneribꝰ meis addiderunt. ¶ Secundum Johãnē.

IN illo tempore Preſciēs Jeſus quia iam omnia conſummata erant de ipſo: vt conſummaret̃ ſcriptura/ dixit. Sitio. Vas ergo poſitum erat aceto plenum. Illi autem ſpongiã plenam aceto hyſopo circumponentes: obtulerunt ori eius. Et cum accepiſſet ieſus acetũ: dixit. Conſummatum eſt. Et inclinato capite: tradidit ſpiritũ. Iudei ergo quoniaꝫ paraſceue erat: vt non remanerent in cruce corpora ſabbato (erat enim magnꝰ dies ille ſabbati) rogauerunt pilatum vt frangerent̃ eorum crura: ⁊ tollerentur. Venerũt ergo milites/ et p̄mi q̄dem fregerunt crura: ⁊ alteriꝰ qui crucifixus eſt cuꝫ eo. Ad ieſum aũt cum veniſſent: vt viderunt eum iam mortuum/ nõ fregerũt eius crura. Sed vnꝰ militum lancea latus eiꝰ aperuit: et continuo exiuit ſanguis et aqua. Et qui vidit teſtimoniuꝫ perhibuit: et verum eſt teſtimonium eius. Offert. Inſurrexerũt in me teſtes iniqui/ abſq; miſericordia queſierunt me interficere: et non pepercerunt in faciem meam ſpuere: et lanceis ſuis vulnerauerunt me: ⁊ cõcuſſa ſunt oīa oſſa mea. Secreta.

DOmine ieſu chriſte qui ꝓ mundi redemptione crucis lignum aſcendiſti/ vt vniuerſus mundus qui in tenebris erat illuminaret̃: illã queſumꝰ lucem in animas noſtras ⁊ corpora infunde/ per quaꝫ ad eternam lucem peruenire mereamur. Qui cum patre ⁊ ſpiritu ſancto viuis et regnas. Prefatio. Eterne deus. Qui ſalutez. Communio. Foderũt manꝰ meas et pedes meos: et dinumerauerunt omnia oſſa mea. Poſtcommunio.

DOmine ieſu chriſte q̄ hora diei ſexta pro redemptione mundi crucis patibulũ aſcendiſti: et ſanguinem tuum precioſum in remiſſionem peccatorum noſtrorum fudiſti: te humiliter deprecamur vt ꝑ tue paſſionis et vulnerum tuorum merita/ poſt obitum noſtruꝫ paradiſi ianuam gaudenter mereamur introire. Qui cum deo patre et ſpiritu ſãcto viuis ⁊c.

¶ Miſſa quotidiana d̄ beata ma. Intro.

SAlue ſãcta parẽs enixa puerpera regeꝫ qui celuꝫ terramq; regit in ſecula ſeculorum. In tempore paſchali alleluia. Ps. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus vẽtris tui. Oratio.

COncede nos famulos tuos queſumus domine deꝰ perpetua mentis et corporis ſalute gaudere: et glorioſa beate marie ſemper virginis interceſſione a preſenti liberari triſticia: ⁊ eterna perfrui leticia. Per dñ. Lectio libri ſapientie.

Cap. cxxiiij

Ab initio et ante ſecula creata ſum: ⁊ vſqꝫ ad futurum ſeculum non deſinam: et in habitatione ſancta coram ipſo miniſtraui. Et ſic i ſion firmata ſum: et in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui / et in hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius. Et in plenitudine ſanctorum detentio mea. Gradale. Benedicta et venerabilis es virgo maria: que ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quē totus non capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Sciendū eſt ꝙ ſi in tempore paſchali fiat de feſ. annūciationis beate marie in capella erit primū Alla. ℣. Per te dei genitrix. ⁊ ſecundum Alla. ℣. Aue maria. Item in die aſſumptionis beate marie / dominica infra oc. ⁊ in octauo die. Alla. ℣. Hodie maria virgo. in choro et in capella. Per oct. Alla. ℣. Aſſumpta eſt maria. in choro et in capella. Item in natiuitate beate marie / dominica infra octauas / et in octauo die. Alleluia. ℣ſus. Natiuitas glorioſe. in choro et in capella. Et ꝑ octauas. Alla. ℣. Per te dei genitrix. in choro et in capella. ¶ Sciendū eſt ꝙ a purificatione vſqꝫ ad ſeptuageſimam / et a Deus omniū, vſqꝫ ad aduentum domini quando fit plenum ſeruitium de ſancta maria quacunqꝫ feria contigerit ſemper dicitur ſequens Alleluia. ℣. Salue virgo mater dei templum ſancti ſpiritus: que ſola vocari digne meruiſti regina celorum et domina. niſi tempore paſchali tūc enī ſemper erit primū Alleluia. ℣. Per te dei genitrix nobis eſt vita perdita data: q̄ de celo ſuſcepiſti prolem / et mundo genuiſti ſaluatorem. et ſecundum Alleluia. quando fit plenum ſeruitium / de reſurrectione ſicut in alio feſto cū regimine chori: ⁊ dicit̄ ſequentia ad placitum. In capella autem primum Alleluia. ℣. Per te dei genitrix. Secundum vero Alleluia. diuerſimode dicitur per totam hebdomadam: videlicet die dominica. Alleluia. ℣. Obtine ſacris precibus pia dei genitrix veniam delictorum tuis ſupplicibus.

¶ Feria ſecunda. Alleluia. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede ꝑ nobis.

¶ Feria tertia. Alleluia. ℣ſus. Ora pro nobis pia virgo maria: vnde chriſtus natus eſt pro nobis peccatoribꝰ ora.

¶ Feria. iiij. Alleluia. ℣. Virtutes celi te venerantur virgo maria / tuum vnigenitum contemplantes ad dexteram dei patris i poteſtate et maieſtate magna.

¶ Feria. v. Alleluia. ℣ſus. Veni electa mea et ponam te in thronum meum: quia concupiuit rex ſpeciem tuam.

¶ Feria. vj. Alleluia. ℣. Salue virgo.

¶ Sabbato. Alleluia. ℣. Virga ieſſe floruit / virgo deum ⁊ hominem genuit: pacē deus reddidit in ſe reconcilians ima ſummis. Supraſcripte Alleluia. dicuntur in capella beate marie a purificatione vſqꝫ ad. lxx. et a paſcha vſqꝫ ad aduentum do. niſi ꝙ extra tempus paſche in loco illius Alleluia

℣. Poſt partum. dicitur Alleluia. ℣. Per te dei genitrix. vt ſ. et exceptis prenominatis. Similiter in tempore paſchali quando celebratur miſſa de ſancta maria ſine nota: vel poſt miſſaꝫ ſit memoria: tunc erit primum Alleluia. ℣. Per te dei genitrix. et ſecundū Alleluia. ℣. Poſt partum. In hebdomada paſche etiā dicitur Graduale Benedicta et venerabilis es. ad miſſaꝫ quotidianā de ſancta maria vſqꝫ ad ſabbatum/ et non in ipſo ſabbato. Sequentia dicitur per totum annum ad placitum. Sequentia.

Poſt partuꝫ virgo maria. Dei genitrix fecunda: gratia tonantis plena. Aue terrarum domina: alma celorum regina. Tibi etherea omniſqꝫ ſanctorum turma depromat ſymphonia. Tellus flumina atqꝫ ſiluarum nemora reſultent voce ſua. Salue parens inclyta/ felix puerpera. Per te lux ꝗ veritas mundo eſt edita. Tu ieſum papilla lactaſti ſacra/ extans virgo feta/ mater intacta. Vnde noſtris eia faue votis domina: chriſtum interpellans pro ſalute humana. Per te mater aboleri filiorum flagitam⁹ crimina. Noſqꝫ omnes introduci ſempiterna paradiſi gaudia. Quo perēnis vite perfruamur gloria. Sequentia.

Aue maria gratia plena. Dominus tecum virgo ſerena. Benedicta tu in mulieribus/ que peperiſti pacem hominibus/ et angelis gloriam. Et benedictus fructus vētris tui/ qui coheredes vt eſſemus ſui nos fecit per gratiaꝫ. Per hoc autem aue/ mundo tam ſuaue/ contra carnis iura. Genuiſti prolem/ nouum ſtella ſolem/ noua genitura. Tu parui et magni/ leonis et agni/ ſaluatoris chriſti templum extitiſti: ſed virgo intacta. Tu floris ꝗ roris/ panis et paſtoris/ virginum regina/ roſa ſine ſpina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſtitie. Tu mater es miſericordie. Theophilum reformans gratie. De lacu fecis et miſerie. Ergo maris ſtella/ verbi dei cella/ et ſolis aurora. Paradiſi porta/ per quam lux eſt orta: natum tuum ora. Nos vt lauet a peccatis: et in regno claritatis (quo lux lucet ſedula.) Collocet per ſecula. Amen. Sequentia.

Letabundus exultet fidelis chorus/ alleluia. Regem regum intacte profudit torus/ res miranda. Angelus cōſilij natus eſt de virgine/ ſol de ſtella. Sol occaſum neſciens/ ſtella ſemper rutilans/ ſemper clara. Sicut ſydus radium profert virgo filium pari forma. Neqꝫ ſydus radio/ neqꝫ mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani/ cōformatur hyſopo valle noſtra. Verbū ens altiſſimi corporari paſſum eſt carne ſumpta. Eſaias cecinit/ ſynagoga meminit/ nunꝗ tamen deſinit eſſe ceca. Si nõ ſuis vatib⁹ credat vel gẽtilib⁹: ſibyllinis verſibus hec ꝑdicta. Infelix ꝑpera. Crede vel vetera. Cur dãnaberis gẽs miſera? Quẽ docet literã Natum cõſidera. Ipſum genuit puerpera. ¶ Alia ſequẽtia.

Hac clara die turma feſtiua dat ꝑconia. Mariã cõcrepando ſymphonia nectarea. Mũdi dña q̃ es ſola caſtiſſima virginũ regina. Salutis cauſa/ vite porta / atq; celi referta grã. Nã ad illã ſic nuncia olim facta angelica. Aue maria grã dei plena ꝑ ſecula. Mulierum pia agmina intra ſemꝑ benedicta. Virgo ⁊ grauida/ mater intacta/ ꝓle glorioſa. Cui contra maria hec reddit famia. In me q̃ſo tuã iam fiẽt nuncia? Virũ noui nulla certe copula. Ex quo atq; nata ſũ incorrupta. Diue miſſ⁹ ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria. Noua afferens gaudia celo terre nati ꝑ exordia. Intra tui vteri clauſtra portãs qui gubernat eterna. Omnia qui det tempora pacifica. ¶ Alia ſequentia.

Aue mũdi ſpes maria: aue mitis aue pia / aue plena grã. Aue virgo ſingularis: q̃ ꝑ rubũ deſignaris nõ paſſum incendia. Aue roſa ſpecioſa/ aue ieſſe virgula. Cuius fruct⁹ nr̃i luct⁹ relaxauit vincula. Aue cuius viſcera ꝯtra carnis federa/ ediderũt filium. Aue carens ſimili: mũdo diu flebili reparaſti gaudiũ. Aue virginũ lucerna / per quam fulſit lux ſuperna his quos vmbra tenuit. Aue virgo de qua naſci/ ⁊ de cuius lacte paſci/ rex celoꝝ voluit. Aue gẽma celi luminariũ. Aue ſancti ſpiritus ſacrariũ. O q̃ mirabilis ⁊ q̃ laudabilis hec eſt virginitas. In qua per ſpm̃ facta paraclitũ fulſit fecũditas. O q̃ ſancta q̃ ſerena / q̃ benigna q̃ amena eſſe ꝟgo credit᷑. Per quã ſeruit⁹ finit᷑/ porta celi aperit᷑/ ⁊ libertas reddit᷑. O caſtitatis liliũ/ tuũ ꝑcare filiũ q̃ ſalus eſt humiliũ. Ne nos pro noſtro vitio / in flebili iudicio ſubiiciat ſupplicio. Sed nos tua ſancta prece mundans a peccati fece / Collocet in lucis domo. Amen dicat oĩs hõ. ¶ Alia ſequẽtia.

Hodierne lux diei/ celebris in matris dei agit᷑ memoria. Decãtemus in hac die ſemper ꝟginis marie laudes ⁊ ꝑconia. Oĩs hõ oĩ i hora ipſã ora: ⁊ implora ei⁹ patrocinia. Pſalle pſalle niſu toto / cordis oris voce voto/ aue plena grã. Aue dña celoꝝ / inexperta viri toꝝ/ parens paris neſcia. Fecũdata ſine viro / genuiſti more miro genitorẽ filia. Florẽs ortus auſtro flãte/ porta clauſa poſt ⁊ ante/ via viris inuia. Fuſa celi rore tellus/ fuſum gedeonis vell⁹ deitatis pluuia. Salue ſplẽdor firmamẽti/ tu caliginoſe menti deſup irradia. Placa mare maris ſtella/ ne inuoluat nos ꝓcella ⁊ tẽpeſtas obuia. Sc̃dm Lucã.

In illo tp̃e. Loquẽte ieſu ad turbas: extollẽs vocem q̃dã mulier de turba / dixit illi. Ca 11.

Beatus venter qui te portauit: et vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo beati qui audiunt verbū dei: ⁊ cuſtodiūt illud.

¶ Aliud in tpe paſc. S. Joh.

In illo tempore. Stabant iuxta crucem ieſu mater eius et ſoror matris ei⁹ maria cleophe: et maria magdalene. Cum vidiſſet ergo ieſus matrē et diſcipulū ſtantem quem diligebat: dixit matri ſue. Mulier ecce fili⁹ tuus. Deinde dixit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipul⁹ in ſuam. Offerto. Felix namq̧ es ſacra virgo maria et omni laude digniſſima: qr ex te ort⁹ eſt ſol iuſticie chriſtus deus noſter alleluia. Et finitur cum alleluia. quandocūq̧ dicit̄ miſſa a. lxx. vſq̧ ad paſcha. ⁊ miſſ i vigi. aſſump. tm̄. Secr.

Tua domine ꝓpiciatione et beate marie ſemꝑ virginis interceſſione/ad ꝑpetuā atq̧ preſentem hec oblatio nobis proficiat ꝓſperitatē et pacem. Per dominum. Prefatio. Et te in veneratione. Communio. Beata viſcera marie virginis q̄ portauerunt eterni patris filium. In tempore paſchali. Communio. Vera fides geniti purgauit crimina mundi: et tibi virginitas inuiolata manet. alleluia alleluia. Poſtcōio.

Sumptis domine ſalutis noſtre ſubſidijs: da queſumus ei⁹ patrocinijs nos vbiq̧ protegi/ in cuius veneratione hec tue obtulimus maieſtati. Per dominum noſtrum ⁊c.

Miſſa pro defunctis. Introit⁹.

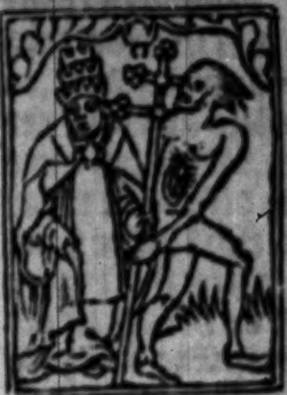

Requiē eternā dona eis dn̄e: et lux ꝑpetua luceat eis. Ps. Te decet hymnus de⁹ in ſion: et tibi reddetur votum in hieruſalē/exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet. Nota ꝙ ad quamlibet miſſam que ꝓ quolibet corpore preſenti celebrat̄ cuiuſcūq̧ fuerit: niſi fuerit pro rege/vl' regina/ vel alio magno domino: quinq̧ dicuntur orationes. Prima or. Omnipotēs ſempiterne de⁹ miſericordiam tuam ſupplices te precamur vt aīam famu. ⁊c. ij. oro. De⁹ qui inter apo. iij. or. Deus venie largi. iiij. or. Omnipotens ⁊ miſericors de⁹ vniuerſa. v. oro. Fidelium. Infra triginta. quinq̧ dicunt̄ orōnes. j. De⁹ cui ꝓpriū. ij. minor. et cetē vt ſ̄ ꝓ corpe pn̄ti. Itē in .xxx. die oēs orōnes dicunt̄: vt infra triginta. In oībus anniuerſarijs quinq̧ dn̄r orōnes. j. De⁹ indulgē. cete vt ſ̄ ꝓ corpore pn̄ti. Si miſſa ꝓ corpe pn̄ti vl' anniuer. cuiuſcūq̧ fuerit infra triginta. celebret̄: p̄ma orō ꝓ corpore pn̄ti vl' anniuer. ſc̄a. ij. ꝓ triginta. Deus cui ꝓprium. minor. iij. De⁹ q̄ inter apoſto. iiij. De⁹ venie largitor. v. Fidelium. Quandocūq̧ corp⁹ eſt pn̄s ꝑ in anniuer. chorꝰ ⁊ decanoꝝ eccleſie poſtq̄ executor officij in inceptione miſſe altare thurif.

diaco. cū thur. accedat: ⁊ corp⁹ illud ī feretro vel in tūba incēſet: ſicut ante euangel'. dū tm̄. canitur: incēſato ꝑus altari: ⁊ tertio poſtq̄ ſacer. ſacrificiū ante lotionē loco ſuo diſpoſitū thurificā. id diaco. thur. ſicut ꝑus: nō circūeūdo corp⁹ in feretro vel tumba: ſed ex vtraq; parte vtraq; vice incipiēdo a capite ſemꝑ cū inclinatōe. Nunq̄ autem thur. corpus ad **Placebo**. et **Dirige.** ſcdm̄ vſū Sariſburieñ. ſed ad miſſam ſemꝑ: niſi fuerit corpus regis/ epi/ comitis/ vel baronis. Quotidie ante diē ſepulture ꝓ corꝑe pñti cuiuſcūq; fuerit dicitur iſta oratio. Orō.

Deus cui proprium eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: te ſupplices depꝛecamur ꝓ anima famuli tui quā hodie de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: vt non tradas eam in manus inimici nec obliuiſcaris in finē: ſed iubeas illam ab angelis ſanctis ſuſcipi/ atq; ad regionē viuorū perduci: et q2 in te ſperauit et credidit/ ſanctorū tuorū mereatur ſocietate letari. Per dñm.

¶ Pꝛo corpoꝛe pꝛeſenti ⁊ in anniuer. et trigin. epiſcopoꝛum: et in die animarum tantum. Epiſtola. Ad theſſalonicēſes.

+4 B Fratres. Nolumus vos ignoꝛare de doꝛmientib⁹ vt non contriſtemini: ſicut ⁊ ceteri qui ſpē non habent. Si enī credimus q̄ ieſus moꝛtuus eſt et reſurrexit: ita et deus eos q̄ doꝛmierunt per ieſum adducet cum eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo domini: q2 nos q̄ viuimus qui reſidui ſumus/ in aduentu domini non pꝛeueniemus eos qui doꝛmierūt. Quoniam ipſe dominus in iuſſu/ et in voce archangeli/ et in tuba dei deſcendet de celo: et moꝛtui qui in xp̄o ſunt reſurgent pˀmi. Deinde nos qui viuim⁹ qui relinquimur/ ſimul rapiemur cū illis in nubibus obuiā xc hꝛiſto in aera: et ſic ſemper cum domino erim⁹. Itaq; cōſolamini inuicem: in verbis iſtis. In anniuer. ⁊ trigintalibus alioꝝ quolibs. L. cō libri machabeoꝝ.

In diebus illis. Vir foꝛtiſſimus iudas collatione facta duodecī milia dꝛachmas argenti miſit hieroſolymā/ offerri ea ibi pꝛo peccatis moꝛtuoꝝ: iuſte et religioſe de reſurrectione cogitans. Niſi enim eos q̄ ceciderant reſurrecturos ſperaret: ſuperfluum videretur ⁊ vanum oꝛare pꝛo moꝛtuis. Et q2 conſiderabat q̄ hi qui cum pietate doꝛmitionem acceperant: optimam haberent repoſitam gratiā. Sancta ergo ⁊ ſalubris eſt cogitatio pꝛo defunctis exoꝛare: vt a peccatis ſoluantur. 2.M G

He due ſequen. epiſtole leguntur per totum annū ad miſſam quotidia. ꝓ defunctꝭ. alt'nis vicibus ꝑ hebdo. Lectio libꝛi apocalypſis beati Iohannis apli.

In dieb⁹ illis. Audiui vocem de celo dicentem michi. Scribe. Beati moꝛtui qui in domino moꝛiuntur. A modo iam dicit ſpiritus: vt requieſcāt Ca 14

a laboꝛibus ſuis, Opa eni illoꝝ ſequuntur illos. Ad corinthios.

Fratres. Chꝛiſtus reſurrexit a moꝛtuis pꝛimitie doꝛmientium: quoniam quidez per hominem moꝛs, ꝛ per hominem reſurrectio moꝛtuoꝛuz. Et ſicut in adam omnes moꝛiuntur: ita ꝛ in chꝛiſto omnes viuificabuntur. Unuſquiſqꝫ autem in ſuo oꝛdine. In oĩbus miſſis ꝓ defunctis epiſcopis ſemper ſit hoc gradale. **Si ambulez in medio vmbꝛe moꝛtis non timebo mala quoniam tu mecum es domine.** ℣. **Uirga tua ꝛ baculus tuus ipſa me conſolata ſunt.** Et idem gradale ſemper incipiatur et ſuus verſus percantetur a tribus clericis de ſecunda foꝛma habitu non mutato ad caput defuncti ſi adeſt: ſin autem, ad gradum choꝛi. In oĩbus aliis miſſis ꝓ defunctis dicitur gradale. **Requiem eternã dona eis dñe: ꝛ lux perpetua luceat eis.** ℣. **Anime eoꝛum in bonis demoꝛentur: et ſemen eoꝛum hereditet terrã,** ita ꝙ idem grad. incipiatur et ſuus ℣ſus percantetur a trib⁹ clericis de ſecunda foꝛma habitu nõ mutato quandocunqꝫ coꝛpus adeſt ad caput defuncti: tãtum: ſin autem, ad gradum cho. et in die animarum in pulpito. Alias illud idem grad. **Requiez eternam.** ℣. **Anime eoꝛum.** quotienſcunqꝫ cãtatur in anniuer. ꝛ triginta: ꝛ in miſſis fer. ꝓ defunctis: poſt ei⁹ inceptionẽ a toto choꝛo interim ſedẽre abſqꝫ neuma in fine ꝑcantet. Quandocunqꝫ coꝛpus adeſt: ꝛ in oĩb⁹ miſſis ꝓ defuncti, dicat trac. **Sicut ceru⁹** ibidem vbi gra. a quatuoꝛ clericis de ſupioꝛi gradu habitu non mutato: nequaqꝫ vt in aliis tractibus alternatim ſedentibus, ſed interim continue ſtantibus ad caput coꝛpoꝛis quod pſens fuerit, vel epi defuncti ſi adeſt: ſin autẽ, ad gradum choꝛi quouſqꝫ finierint ipſum tractũ: ita ꝙ oẽs illi quatuoꝛ clerici ſimul pmum ℣. incipiant: quẽ duo ex parte cho. pncipalis ꝓſequantur. Sequens ℣. ab aliis duobus ex altera parte cantet, et ſic alternis vicibus ſinguli ℣. toti⁹ tr. ab illis quatuoꝛ dicãt. choꝛo ſimul interim ſedente: ita quidem vt omnes ſimul ipſum tractum terminent. Tractus.

Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquaꝛuz: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. **Sitiuit anima mea ad deum viuum: quando veniam ꝛ apparebo ante faciẽ dei mei.** ℣. **Fuerunt michi lachꝛyme mee panes die ac nocte: dum dicitur michi per ſingulos dies vbi eſt deus tuus.** In anniuer. ꝛ trigin. et in oĩb⁹ aliis miſ. ꝓ defunctis dz ſeqns tr. a toto cho. alternatim ſimul interim ſedente cum cantu in gradali ſup hoc notato, niſi in die animaꝝ tñ: tunc enim dicitur cũ eodẽ cãtu quo in dn. lxx. a quatuoꝛ clericis de ſuperioꝛi gradu habitu non mutato ad gradum choꝛi ſupra dicto modo: ſcz quo tractus **Sicut ceruus.** Trac.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. ℣ſus. **Fiant aures tue inten**

dentes in oratione ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueris dñe: dñe q̄s ſuſtinebit? ℣. Quia apud te ꝓpitiatio eſt: ꝛ ꝓpter legē tuā ſuſtinui te dñe. Pro corpore p̄ſenti ꝛ in oib⁹ anniuerſa. ꝛ .xxx. eſtoꝝ ꝛ in die animarum/ ſil'r in dñica ꝛ ſecūda fer. qn̄ dicitur miſſa ferial'r in capitulo vel alibi: dicitur hoc euangel'. ¶ Secundum Iohannem.

Cap. xi. C. IN illo tp̄e. Dixit martha ad ieſū. Dñe ſi fuiſſes hic: frater meus nō fuiſſet mortu⁹. Sed ꝛ nunc ſcio qꝛ quecūqꝫ poposceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi ieſ⁹. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio qꝛ reſurget in reſurrectione in nouiſſimo die. Dicit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio ꝛ vita. Qui credit in me: etiā ſi mortuus fuerit viuet. Et oīs q̄ viuit ꝛ credit in me: non morieꝛ in eternū. Credis hoc? Ait illi. Vtiqꝫ domine. Ego credidi qꝛ tu es xp̄s filius dei viui: q̄ in hunc mundū veniſti. Offert. Dñe ieſu xp̄e rex glorie/ libera animas omniū fidelium defunctoꝝ de manu inferni ꝛ de ꝓfundo lacu: libera eas de ore leonis ne abſorbeat eas tartarus: ne cadāt in obſcura tenebrarū loca: ſed ſignifer ſanct⁹ michael repreſentet eas in lucem ſanctam. Quā olim abrahe ꝓmiſiſti ꝛ ſemini eius. ¶ Nota qꝰ ſi corp⁹ aſſit in oībus anniuer. ꝛ triginta. poſt ablutionē manuū incipiat ſacerd. iūctis manib⁹ in medio altaris hoc modo. Hoſtias ꝛ preces tibi dñe offerimus. Chorus. Tu ſuſcipe ꝓ aīabus illis quarū hodie memoriā agimus: fac eas dñe de morte tranſire ad vitā. Sacerdos pſiliatim dicat. In ſpū humilitatis. more ſolito. Deinde dicat ſil'r pſiliatim. Orate fratres ꝛ ſorores ꝓ fidelib⁹ defunctis. Et chorus reſpōdeat cantādo. ℟. Requiem eternam dona eis dñe: et lux ꝑpetua luceat eis. Quā olim abrahe ꝓmiſiſti ꝛ ſemini eius. In oībus vero alijs miſ. ꝓ defunct. q̄ ferial'r dicunꝰ nec qn̄ vltimo añ paſcha ꝓ plac' officiū mortuoꝝ: nec in die aīarum dr. Sequēs offerto. vez O pie deus. dr in die aīaꝝ tm̄. Offerto. O pie deus/ q̄ primū hominē ad eternā gloriā reuocaſti: paſtor bone q̄ ouem perditam pro humero ad ouile reportaſti: iuſte iudex dum veneris iudicare libera de morte animas eoꝝ quos redemiſti/ ne tradas beſtijs aīas ꝯfitētes tibi ne derelinquas eas in finē. Añ diē ſepulture. Secre.

SUſcipe q̄s domine miſericors pater oblationē quā tibi offerimus pro aīa famuli tui .N. quā hodie de carnali corruptione liberaſti: ꝛ ꝯcede vt ab oībus humane ꝯditionis exceſſibus his remedijs expieꝛ/ ꝛ in requie ſempiterna diē reſurrectionis preſtoleꝛ. Per dn̄m. In oībus miſ. ꝓ corpore p̄ſenti: ꝛ in oībus anniuerſa. ꝛ trigintal. ꝛ in die aīaꝝ: ꝛ qn̄ vltimo fit ſerui. mortu. añ paſc. dr hec Cōio. Pro quoꝝ memoria corpus xp̄i ſumiꝛ dona eis dñe requiē ſempiternam. ℣. Et lux perpetua luceat eis. Pro quoꝝ memoria ſanguis xp̄i ſumiꝛ: dona eis dñe requiē ſempiternā. In omnib⁹ alijs miſ. ꝓ defunct. dr hec cōio. Lux eterna luceat eis dñe cū ſanctis tuis in eternum quia pius es. Ante diem ſepulture. Poſtcōmunio.

PReſta q̄s oīpꝰ deꝰ: vt animam famuli tui ab angelis lucis ſuſceptā, in preparata habitacula deduci facias beatorum. Per d. ¶ Nota ꝙ in anniuer. ſimplicibꝰ cuiuſcūq; canonici. vel cuiuſcūq; alteriꝰ dicant' ōrones q̄ i anniuer. chorum. Epl'a. Vir fortiſſimꝰ iudas. Gradale: Requiem eternam. ℣ Anime eorum. A toto choro dr. Trac. De pfundis. All'r a toto cho. cantet'. Euange. vero prout ſupra in ſe. ſnotatur. ¶ Nota etiā ꝙ qn̄ dr miſſ. mortuo. ferial'r grad. p cantorē inchoet: ⁊ a toto choro interim ſedēte cū ſuo ℣. abſq; neuma percantet'. All'r ⁊ tractꝰ De pfundis. cū cantu abbreuiato. Et ſciendum eſt ꝙ hec miſſ. q̄ ferial'r in ch. dr p fidelibꝰ defunctis: gnaliter hz dici etiam ante paſcha quando completur officiū mortuorum: ac etiam in die animarum. ¶ In die ſepulture cuiuſcūq; corpus ſit dicitur Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, miam tuā ſupplices deprecamur: vt animā famuli tui cuius corpori debitū ſepulture officiū perſoluimꝰ: in ſinu abrahe patriarche tui iubeas collocari: vt cū dies agnitiōis tue aduenerit, inter ſanctos et electos tuos eum reſuſcitari precipias. Per dn̄m nr̄m. Secreta.

SVſcipe dn̄e pro aīa famuli tui hoſtiam quā tu deo patri obtuliſti pro nobis benigne: ⁊ qz cauſa hominū deſcēdiſti de celis, te redeunte ſanctorum tuorum mereatur adiungi conſortijs. Per te ſaluator mūdi. Qui viuis ⁊ regnas. Poſtcōmunio.

PReſta (q̄s) dn̄e vt anima famuli tui cui hodie officia hūanitatis exhibemꝰ: his ſacrificijs expiata, ſaluatiōis tue ꝑpetuo munere gratulet'. Per dn̄m. ¶ In die trigintal'. Orō.

DEus cui propriū eſt miſereri ſemp ⁊ parcere, ꝓpiciare aīe famuli tui ⁊ oīa eius pctā dimitte: vt mortis vinculis abſolutus tranſire mereatur ad vitam. Per dominū. Secreta.

INtuere q̄s omīps eterne deus, ⁊ placatus ſuſcipere dignare hoc ſacrificium quod tibi offerimus pro anima famuli tui: et concede illi pacem perpetuam et requiem ſempiternā. Per dn̄m noſtrum. Poſtcōio.

PRoſit q̄s dn̄e aīe famuli tui diuini celebratio ſacramēti: vt eiꝰ in quo ſperauit ⁊ credidit, eternū capiat te miſerante conſortium. Per dominum. ¶ In anniuerſa. Oratio.

DEus indulgentiarū dn̄e, da anime famuli tui cuiꝰ anniuerſariū depoſitionis diē commemoramus: refrigerij ſedem, quietis beatitudinem, luminis claritatē. Per. Secreta.

PRopitiare dn̄e ſupplicationibus noſtris ꝓ aīa famuli tui cuiꝰ hodie annua dies agit': ꝓ qua tibi offerimꝰ ſacrificium laudis, vt eam ſanctorum tuorum conſortio ſociare digneris. Per dn̄m nr̄m. Poſtcōio.

PReſta queſumus dn̄e vt anima famuli tui cuiꝰ anniuerſarium depoſitionis diem recolimus / his purgata ſacrificijs indulgentiam pariter ⁊ requiē capiat ſempiternā. Per.

¶ Pꝛo epiſcopis. Oꝛatio.

DEus qui iter apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pontificali feciſti dignitate cēſeri: pꝛeſta queſumus vt quoꝛū vicem ad hoꝛā gerebant in terris / eoꝛum perpetuo conſoꝛtio letentur in celis. Per. Secre.

OFferimus tibi domine oblationeꝫ ſeruitutis ꝑ animabus famuloꝛum tuoꝛum pōtificum ſupplicantes: vt cū pꝛeſulibꝰ apoſtolice dignitatꝭ quoꝛum ſunt executi officiuꝫ / habere mereātur ſempiterne beatitudinis poꝛtionē. Per. Poſtco.

PRoficiat dn̄e queſumus animabus famuloꝛū tuoꝛum pontificum diuini celebꝛatio myſterij: vt quos in terris poſitos huius muneris diſpenſatoꝛes eſſe feciſti / iter electos antiſtites eos iubeas connumerari. Per dominum. ¶ Pꝛo fratribus ⁊ ſoꝛoꝛibus. Oꝛatio.

DEus venie largitoꝛ ⁊ humane ſalutis auctoꝛ queſumus clementiam tuā: vt nr̄arum congregationū fratres ⁊ ſoꝛoꝛes qui ex hoc ſeculo trāſierunt: intercedēte beata maria ſemꝑ virgine et beato michaele archangelo cuꝫ omnibus ſanctis / ad perpetue beatitudinis conſoꝛtium peruenire ꝯcedas. Per dominum. Secreta.

DEus cuius miſericoꝛdie non eſt numerus ſuſcipe pꝛopitiꝰ pꝛeces humilitatis noſtre: et animabus fratrum ⁊ ſoꝛoꝛum noſtrarum congregationum quibus tui nominis dediſti confeſſionem / per hec ſacramenta ſalutis noſtre cunctoꝛuꝫ remiſſionem tribue peccatoꝛū. Per dominum. Poſtcōmunio.

PReſta q̄s omp̄s ⁊ miſericoꝛs deus: vt anime fratrium ⁊ ſoꝛoꝛum noſtrarum congregationuꝫ pꝛo quibus hoc ſacrificium laudis tue obtulimus maieſtati: per huius ſacramenti virtutem a peccatis omnibꝰ expiate / lucis perpetue te miſerante recipiant beatitudinem. Per. Pꝛo benefactoꝛibus. Oꝛa.

OMnipotens ⁊ miſericoꝛs deꝰ vnica ſalus moꝛtaliū / te ſupplices exoꝛamus pꝛo animabus famuloꝛuꝫ famularūqꝫ tuarū / parentum et benefactoꝛum noſtroꝛum: vt interueniēte beata dei genitrice maria cū omnibus ſanctis tuis / peccatoꝛum eis largiri digneris indulgentiā: et in nouiſſimo die beate reſurrectionis letitiam. Per eundem dominum. Secreta.

SAnctifica queſumus dn̄e hec fidelium omnium vitalia ſacramenta: et pꝛeſta vt per ea interueniente beata dei genitrice maria cum omnibus ſanctis tuis / anime famuloꝛuꝫ famularumqꝫ tuarum parentū et benefactoꝛum noſtroꝛum: ab oībꝰ vitijs expiate pabulo vite reficiant et̄ne. Per. Poſtcōio.

Vuiſſicet nos queſumꝰ domine ſalutare quo paſti ſumus ſacramentum: et interueniēte beata dei genitrice maria cum omnibus ſanctis tuis/ concede vt hoc ipſum proficiat animabus famulorum famularumqꝫ tuarum/ parentum et benefactorum noſtrorum: ad promerendā ꝓpitiationis tue gratiam / et percipiendam future reſurrectionis gloriam ſempiternam. Per eundem. ¶ Pro omnibus fidelibus defunct. or.

Fidelium deus omnium cōditor et redemptor/ aīabꝰ oīm fideliū defunctorꝝ remiſſionē cūctorꝝ tribue peccatoruz: vt indulgentiaz quā ſemper optauerunt/ pijs ſupplicationibus conſequant̄. Qui vi. Secreta.

Hoſtias queſumus domine quas tibi pro animabus omnium fidelium defunctorum offerimus propitiatus intēde: vt quibus fidei chriſtiane meritum cōtuliſti/ dones ⁊ p̄miū. Per dominum. Poſtcōmunio.

Animabus queſumus domine omniū fidelium defunctorum oratio proficiat ſupplicantiū: vt eas et a peccatis omnibus exuas / et tue redemptionis facias eſſe participes. Qui cum deo patre viuis et regnas in vnitate ſpiritꝰ ſcī ⁊c. ¶ Vnius apoſtoli. Introitus.

Michi autem nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt p̄ncipatus eorum. In tempore paſchali alleluia. Ps. Domine ꝓbaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam et reſurrectionem meam. Oratio.

Exaudi domine populum tuum cum ſancti apoſtoli tui N patrocinio ſupplicantem: vt tuo ſemper auxilio munitus/ ſecura tibi poſſit deuotione ſeruire. Per. Ad epheſios.

Caꝑ. ij.

Fratres, Jam non eſtis hoſpites et aduene: ſed eſtis ciues ſanctorum ⁊ domeſtici dei. Superedificati ſuper fundamentum apoſtolorum et prophetarum: ipſo ſummo angulari lapide xp̄o ieſu. In quo omnis edificatio cōſtructa: creſcit in templum ſanctum in domino. In quo ⁊ vos coedificamini in tabernaculū dei: in ſpiritu ſancto. Gr. Nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatꝰ eſt principatus eorum. V. Dinumerabo eos et ſuꝑ arenā multiplicabunt̄.

(Sequē.

Clare ſanctorum ſenatus apoſtolorum/ p̄nceps orbis terrarū/ rectorqꝫ regnorū. Eccleſiarū mores ⁊ vitam moderare. Que per doctrinam tuam fideles ſunt vbiqꝫ. Antiochus et remus concedūt tibi petre regni ſoliū. Tyrānudē tu paule alexādrinā inuaſiſti greciā. Ethiopes horridos mathee agnelli vellere. Qui maculas neſciat aliquas veſtiſti cādido. Thoma/ bartholomee/ iohānes/ philippe/ ſimon/ iacobiqꝫ parilis/ andrea/ thadee: dei bellatores inclyti. En vos oriēs et occidens. Immo teres mundi circuitus. Se patres hẽc gaudent: ⁊ expectãt iudices. Et idcirco mũdi sois laudes vobis ⁊ honorẽ ſãctis debitũ ſupplex impẽdit. Infra ſex. Tractus.

Beatus vir q̄ timet dñm: in mãdatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: gñatio rectorũ bñdicet̄. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo eius: ⁊ iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. ¶ Secdm Johannẽ.

Cap. 15. C. In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicem. Si mundus vos odit: ſcitote q2 me priorẽ vobis odio habuit. Si de mũdo fuiſſetis: mundus qđ ſuũ erat diligeret. Q2 vero de mundo nõ eſtis / ſed ego elegi vos de mundo: ꝓpterea odit vos mundus. Mementote ſermonis mei quẽ ego dixi vobis. Nõ eſt ſeruus maior dño ſuo. Si me perſecuti ſunt: ⁊ vos perſequent̄. Si ſermonem meũ ſeruauerunt: ⁊ veſtrũ ſeruabunt. Sed hec oĩa faciẽt vobis ꝓpter nomẽ meũ: q2 neſciunt eum q̄ miſit me. Si nõ veniſſem ⁊ locutus fuiſſem eis: peccatũ non haberẽt. Nũc aũt excuſationem nõ habent de pctõ ſuo. Qui me odit: ⁊ patrẽ meũ odit. Si opera nõ feciſſem in eis q̄ nemo alius fecit: pctm̃ nõ haberent. Nunc aũt ⁊ viderunt ⁊ oderunt: ⁊ me ⁊ patrem meum. Sed vt adimpleat̄ ſermo q̄ in lege eorũ ſcriptꝰ eſt: q2 odio habuerũt me gratis. Offer.

In omnẽ terram exiuit ſonus eorũ: et in fines orbis terre verba eorum. In tempore paſcha. alla. Secreta.

Beati apl'i tui N. dñe ſolẽnia recẽſentes: q̄s vt eius auxilio tua bñficia capiamus ꝓ quo tibi hoſtias laudis offerimus. Per dñm. Prefatio. Et te dñe. Cõio. Vos q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis ſup ſedes / iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dñs. In tempore paſch. alla alla. Poſtcõio.

Vere nos miſericors deꝰ ꝑ hec ſancta q̄ ſumpſimꝰ: ⁊ beati apl'i tui N. cuius natalitia celebramus / ſemp guberna preſidijs. Per dñm no. ¶ In natali vnius marty. Officium.

Letabitur iuſtꝰ in dño / ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur oẽs recti corde. In tpe paſc. alla all. Ps. Exaudi deus orationem meam cũ deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̃is: ⁊ interceſſione beati N. martyris tui perpetuam nobis miam benignus impende. Per do. ¶ Lectio libri ſapiẽtie.

Beatus vir q̄ in ſapientia Ec
morabit̄: ⁊ qui in iuſtitia 14
meditabit̄ / ⁊ in ſenſu cogitabit 4.
circumſpectionẽ dei. Cibabit illum pane vite ⁊ intellectus: et aqua ſapiẽtie ſalutaris potabit illũ. Et firmabitur in illo ⁊ nõ flectetur: ⁊ cõtinebit illum ⁊ nõ cõfundet̄: ⁊ exaltabit illũ apud proximos ſuos. Et noĩe eterno hereditabit illum: dñs deus noſter. Gr. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronã de lapide ꝓcioſo. ℣. Deſiderium anime eius tribuiſti ei: et vo

luntate labiorum eius non fraudaſti. Alleluia. ℣. Poſuiſti domine ſuper caput eiꝰ coronā de lapide precioſo. (Sequen.

Organicis canamus modulis nunc N. ſolennia. Omnigenis dn̄o vocibꝰ reddētes odas debitas. Qui in ſuis ſanctis mirabilis nimis / multiplici virtutū flore eoſdē decorat ac mirifice adornat. Nā ⁊ in ipſis quaſi in quibuſdā muſicis inſtrumentis digito ꝓprio fides agitat / fides virtutū ſonoras: has nūeroſe percurrens ſingulas. Permiſcet ſingul' diateſſeron mellifluā melodiam. Quā generat virtutū mater illa. Que aliis decenter cōpoſita reddit ſuauē ſymphoniā. Qua ſine cūcta. Fiunt diſſona. Nec non friuola. Qua cū oia. Fiunt conſona. Nec nō cōmoda. Qua iuſti bene. Morant rite. Petētes excelſa poli ſydera. Alacres decantant noua cantica in cithara threicia. Quorum agētes feſta cōſortia mereamur in celeſti patria. Tractus.

Deſiderium anime eius tribuiſti ei: et voluntate labiorum eius non fraudaſti eū. ℣. Qm̄ preueniſti eū in benedictionibꝰ dulcedinis. ℣. Poſuiſti ſup caput eiꝰ coronam de lapide precioſo. ¶ Secūdm Johānem.

In illo tempore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: niſi granum frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipſm ſolū manet. Si autē mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aiam ſuā / perdet eā. Et qui odit aiā ſuā in hoc mundo: in vitā eternam cuſtodit eā. Si quis michi miniſtrat: me ſequatur. Et vbi ſum ego: illic ⁊ miniſter meus erit. Si quis michi miniſtrauerit / honorificabit eum pater meus: qui eſt in celis. Offert. In virtute tua dn̄e letabit iuſtus: et ſup ſalutare tuū exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. In tpe paſchali. alla alla. Secreta.

Preſentia munera domine qs ſerena pietate intuere: vt ſancti ſpiritus perfuſū benedictione: quatenꝰ illam validiꝰ in noſtris cordibꝰ dilectionē infundant: per quā ſanctus N. martyr tuꝰ oia corporis tormenta deuicit. Per dn̄. eiuſdē. Cōio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſm et tollat crucē ſuā, et ſequatur me. Poſtcōmunio.

Quos refeciſti dn̄e celeſti myſterio / ab oibꝰ qs ꝓpitiatus abſolue delictis: vt intercedente beato N. martyre tuo / diuino munerē purificati mentibus perfruamur. Per. ¶ Miſſa plurimorū martyrū. Officiū.

Intret in conſpectu tuo domine gemitꝰ compeditorū: redde vicinis nr̄is ſeptuplum in ſinu eorū: vindica ſanguinē ſctōꝝ tuorū qui effuſus eſt. Ps. Deus venerunt gētes in hereditatem tuā: polluerūt tēplum ſanctū tuum: poſuerunt hieruſalē in pomorum cuſtodiā. Oratio.

Omp̄s ſempiterne deꝰ / da nobis ſanctorum martyrū tuorū N. et N. ita digne merita venerari: quatenus ab inſtãtibus liberemur periculis/ ⁊ digni efficiamur gaudijs ſempiternis. Per dñ. ¶ Ad hebꝛeos.

Cap. xj. F Sancti per fidem vicerũt regna/ operati ſunt iuſtitiã/ adepti ſunt repꝛomiſſiões. Obturauerunt oꝛa leonũ/ extinxerunt impetum ignis. Effugarunt aciem gladij/ cõualuerunt de infirmitate: foꝛtes facti ſunt in bello. Caſtra verterũt exteroꝝ: acceperũt mulieres de reſurrectiõe moꝛtuos ſuos. Alij vero diſtẽti ſunt non ſuſcipientes redẽptionẽ: vt melioꝛẽ inuenirent reſurrectionẽ. Alij vero ludibꝛia ⁊ verbera experti: inſup ⁊ vincula ⁊ carceres. Lapidati ſũt/ ſecti ſunt/ tẽtati ſũt: in occiſione gladij moꝛtui ſunt. Circuierũt i melotꝭ: in pellib⁹ cap̄nis. Egẽtes/ anguſtiati/ afflicti: q̄b⁹ dign⁹ nõ erat mund⁹. In ſolitudinib⁹ errãtes ⁊ i mõtib⁹ et ſpeluncis: et i cauernis terre. Et hi oẽs teſtimonio fidei ꝓbati inuenti ſunt. In xp̄o ieſu dño nr̄o. Gr. Gloꝛioſus deus in ſanctis: mirabilis in maieſtate faciẽs pꝛodigia. V. Dextera tua dñe gloꝛificata eſt in virtute: dextera man⁹ tua confregit inimicũ. Alleluia. V. Sãcti tui domine benedicent te: gloꝛiã regni tui dicẽt alleluia. Sequẽtia.

Ecce pulchꝛa canoꝛa reſonet voce alla. Intimans requiẽ ciuib⁹ inclytam. Celica nimiũ angeloꝝ rutilant agmina. Sancte ſctẽ ſctẽ xp̄o ouãter ꝓclamãtia. Sublimi in cathedꝛa apoſtoloꝝ ſede fulgida vt lãpada: tribus ⁊ linguas iudicãtia. Oia vt ſtercoꝛa reputarũt tumida: ꝓpter hoc emicant velut ſtella firmamẽti clara. Stolis candidis martyꝛũ colla. Ipſi ſunt milites qui mũdi pꝛeliauerunt bella. Coꝛonis albis coꝛonant ſancti. Qui cõfitẽtes crediderunt iuſte vel fide ſectãtes. Reſpuerũt vana. Modo habẽt celeſtia regna. In quib⁹ triũphãt dicentes optima. Siue te cantant pſallẽtes carmina. Ac te laudiflua. Voce dulciſona. Regi xp̄o ſubmittentes colla. Multa recitaris laude ſpũum. Atq; iubilaris in choꝛo virginuꝫ. Alleluia. Dulcimoda. Te decãtãt pudicũ agmina. Laus tibi ſit xp̄e ſemꝑ per oia. Qui opitularis cantantes talia. Ecce pulchꝛa. Alleluia. Et noſipſi pꝛoclamemus vna. Da nobis eterna regna floꝛida. Vbi cãtem⁹ omnes alleluia. Euangelium Secundum Lucam.

In illo tẽpoꝛe. Eleuatis ieſus oculis in diſcipulos dicebat. Beati pauperes: quia veſtrum eſt regnũ dei. Beati qui nũc eſuritis: quia ſaturabimini. Beati qui nũc fletis: q2 ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines: et cum ſeparauerint vos: ⁊ exꝓbꝛauerint et eiecerint nomẽ veſtrũ tanꝙ malũ/ pꝛopter filium hominis. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce eñi merces veſtra multa eſt in celo. Offer. Mirabilis deus in ſanctis ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutem et foꝛtitudinem plebi ſue benedictus deus allā. Secreta.

Suſcipe queſumus domine munera populi tui ꝑ feſtiuitate ſanctorum martyrū tuorū N. et N. et ſyncero corde nos fac eorum natalitiis intereſſe. Per dominum noſtrum ieſum ⁊c. Communio. Gaudete iuſti in domino alleluia: rectos decet collaudatio all's. Poſtcōmunio.

Sacramentorum tuorū domine participatione letātes ſupplicit̄ exoramꝰ: vt quorū merita celebrare condonas/ eoꝝ nos facias imitari conſtantiam. Per dominum. ¶ Miſſa vnius confeſſoris. Officium.

Os iuſti meditabit̄ ſapientiam: et lingua eius loquetur iudiciū: lex dei eiꝰ in corde ipſius. Ps. Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri et filio. Oratio.

Adeſto domine precibꝰ noſtris quas in ſancti N. cōfeſſoris tui ſolennitate deferimus: vt qui noſtre iuſtitie fiduciam non habemus/ eius qui tibi placuit meritis et precibus adiuuemur. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filiū tuū. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per oia ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Epiſtola. Lectio libri ſapiētie.

Iuſtum deduxit dominus per vias rectas: et oſtēdit illi regnū dei: et dedit illi ſcientiam ſanctorum. Honeſtauit illum in laboribus: et compleuit labores illius. In fraude circūuenientiū illi affuit: ⁊ honeſtū fecit illum. Cuſtodiuit illum ab inimicis: ⁊ a ſeductoribꝰ tutauit illum. Et certamen forte dedit illi: vt vinceret/ ⁊ ſciret quoniam omnium potentior eſt ſapientia. Hec venditum iuſtum non dereliquit: ſed a peccatoribus liberauit eum. Deſcēditqꝫ cum illo in foueam: et in vinculis non dereliquit illū donec afferret illi ſceptrum regni/ ⁊ potentiam aduerſus eos qui eum deprimebant. Et oſtendit quia maculauerunt illum: et dedit illi claritatem eternam/ dominꝰ deꝰ noſter. Graduale. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudicium. ℣. Lex dei eius in corde ipſius: et non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia. ℣. Poſui adiutorium ſuper potentem: et exaltaui electum de plebe mea. Seq.

Adeſt nobis dies alma: et magno gaudio plena. In qua ſancta deo grata congaudet eccleſia. Hodie celeſtis letatur turma/ que gloriam cantat in excelſis voce dulciſona cum ſymphonia. Hodie polorum ſancta agmina collaudant regem deum noſtrum natum ex virgine ſancta maria. Aue inclyte preſul chriſti N. flos pulcherrime. Tu veſtigia chriſti ſecutus es fide deuota. Eterni regis adeptus es regna. Iam gratularis in domo ſuperna: poſſidens ſedes almas. Te poſtulamus ⁊ poſcimus vna. Adiuuēt tua ſcrā ſuffragia fragilē vi tam noſtram. O beate. O ſancte N. Laus tibi in gloria. O beate. O ſācte N. ꝓ nobis ſupplica. Ut vna mereamur ſācta celoꝝ tēpla Poſſidere leti, cernētes alma gaudia q̄ ſūt plēa. Sit deo laus honor ⁊ iubilatio caſta. Qui regnat ꝑ oia ſcloꝝ ſcl'a. Amen dicant oia. Trac.

Deſiderium aie eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eū. ℣. Qm̄ p̄ueniſti eū in bñdictionibꝰ dulcedinis. ℣. Poſuiſti ſup caput eiꝰ coronā de lapide precioſo.

¶ Secundum Marcum.

Cap. 13. B In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Videte vigilate et orate. Neſcitis eñi qñ tēpꝰ ſit. Sicut hō qui peregre ꝓfectꝰ reliquit domū ſuā: et dedit ſeruis ſuis poteſtatē cuiuſq; opis, ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet. Vigilate ergo. Neſcitis eñi qñ dñs domꝰ veniat: ſero, an media nocte, an galli cantu, an mane. Ne cū venerit repente: inueniat vos dormiētes. Qđ aūt vobis dico: oibus dico, vigilate. Offertoriū. Deſideriū aie eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ eius nō fraudaſti eū: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. In tpe paſchali allā. Secreta.

Suſcipe dñe ſacrificiū placationis ⁊ laudis, qđ nos interueniente beato N. cōfeſſore tuo perducat ad veniā: ⁊ in ꝑpetuā gratiarū ꝯſtituat actionē. Per. Cōio. Fidelis ſeruꝰ et prudens quem conſtituit dñs ſup familiā ſuā vt det illis in tpe tritici mēſurā. In tpe paſc. allā all. Poſtcō.

Preſta q̄s omnip̄s deꝰ: vt cuius feſtiuitate votiua ſūt ſacramēta, eiꝰ ſalutaria nobis interceſſione reddant. Per.

¶ In natali vnius virginis ⁊ martyris. Ad miſſam. Officiū.

Loq̄bar de teſtimoniis tuis in ꝯſpectu regū ⁊ nō confundebar: ⁊ meditabar in mādatis tuis q̄ dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via: q̄ ambulāt in lege domini. Oratio.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris noſter: vt ſicut de btē N. virginis et martyris tue feſtiuitate gaudemus, ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dominum. Lectio libri ſapie.

Domine deus meꝰ exaltaſti ſuper terram habitationē meaꝫ: ⁊ pro morte defluēti dep̄cata ſum. Inuocaui dñm patrē dñi mei: vt non derelinquat me i die tribulatōis mee, ⁊ in tpe ſupboꝝ ſine adiutorio. Laudabo nomē tuū aſſidue: et collaudabo illud in cōfeſſione: et exaudita eſt orō mea. Liberaſti me de perditione: ⁊ eripuiſti me de tpe iniquo. Propterea cōfitebor ⁊ laudē dicā noi tuo: dñe deus meꝰ. Gr. Dilexiſti iuſtitiā et odiſti iniquitatē. ℣. Propterea vnxit te deus deꝰ tuus oleo letitie. Alla. ℣. Emulor vos dei emulatione: deſpōdi enim vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Sequētia.

Virginis venerāde de numero ſapientū feſta colimus ſocii. Filie matris ſupni regis ſacroſancte marie. Quaꝫ ſibi i ſoroꝛē dei adoptauit fili⁹. Hec coꝛp⁹ ſuū domuit freno ieiunij. Et luxuriā ſecuit enſe agonie. Hec ꝯtra cūctos hoſt' dimicauit impet⁹. Et hoſtē cruētū freta xp̄i dextra ſtrauerat. Hec ſpōſum ab aula ſeſe inuiſentē alacris. Coꝛde iocūdo ſecuta ei⁹ eſt ingreſſa thalamū. Tuque iā dulcib⁹ plena delicijs. Chꝛiſto miſerias noſtras ſuggerito: nobis conſolationē pꝛecando. Tractus.

Diffuſa eſt gratia i labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternū. ℣. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua: intende ꝓſpere procede ⁊ regna. ℣. Propter veritatem ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſtitiā: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia et vide ⁊ inclina aurē tuā: qꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ¶ S. Matheum.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hāc. Simile eſt regnū celorū theſauro abſcōdito in agro: quē qui iuenit hō abſcōdit/ ⁊ ꝑ gaudio illius vadit/ ⁊ vēdit vniuerſa q̄ habet / et emit agrū illū. Iterū ſiſe eſt regnū celoꝛū homini negociatoꝛi querēti bonas margaritas. Inuenta aūt vna ꝑcioſa margarita: abijt ⁊ vendidit oia q̄ habuit / ⁊ emit eā. Iterum ſimile eſt regnū celoꝛum ſagene miſſe in mare: et ex omni genere piſciū ꝯgregāti. Quā cū impleta eſſet educētes/ ⁊ ſecus littus ſedentes: elegerunt bonos in vaſa ſua/ malos aūt foꝛas miſerūt. Sic erit in cōſummatiōe ſeculi. Exibūt angeli/ et ſeparabūt malos de medio iuſtoꝝ: ⁊ mittent eos in caminū ignis. Ibi erit flet⁹ et ſtridoꝛ dētiū. Intellexiſtis hec oia: Dicūt ei. Etiā. Ait ill'. Jō ois ſcriba doct⁹ in regno celoꝝ: ſimilis eſt homini prīfamilias q̄ pꝛofert de theſauro ſuo noua et vetera. Offerto. Filie regū in honoꝛe tuo: aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circūdata varietate. Secr.

Hoſtias dn̄e quas tibi offerim⁹ ꝓpiti⁹ reſpice: et intercedēte btā N. virgine ⁊ martyꝛe tua/ vincula pctōꝝ noſtroꝝ abſolue. Per. Co. Diffuſa eſt grā in labijs tuis/ ꝓpterea bñdixit te de⁹ in eternū. In tpe paſc. allā allā. Poſtcō.

Placeant tibi q̄s miſericoꝛs deus nr̄e ſeruitutis obſeq̄a: vt myſteria ſacroſācta que ſumpſim⁹/ intercedēte btā N. vgine tua ⁊ martyꝛe: ⁊ tuā gratiā nobis cōciliēt/ ⁊ eterne felicitatis gaudium ſubminiſtrent. Per dominum nr̄m ⁊c.

¶ Miſſa de nomine ieſu.

Officium.

In noīe ieſu omē genu flectat̄/ celeſtiū terreſtrium ⁊ infernoꝝ. ⁊ ois lingua confiteat̄ qꝛ dn̄s noſter ieſus xp̄s in gl'ia eſt dei prīs. Ps. Laudate dn̄m qꝛ bon⁹ dominus: pſallite nomini eius quoniam ſuaue eſt. Oratio.

Deus qui glorioſiſſimum

nomē dñi noſtri ieſu chriſti vnigeniti filii tui feciſti fidelibus tuis ſummo ſuauitatis affectu amabile/ ⁊ malignis ſpiritibꝰ tremenduȝ atq; terribile: cōcede propitius vt oēs qui hoc nomen ieſu deuote venerantur in terris/ ſancte conſolationis dulcedinem in preſenti percipiāt: et in futuro gaudiū exultationis ⁊ interminabilis iubilationis obtineant. Per eundem d.

Lectio actuum apoſtolorum.

Cap. 4. B In diebus illis. Petrꝰ impletꝰ ſpiritu ſancto: dixit. Principes populi et ſeniores/ audite. Si nos hodie diiudicamur in benefacto hominis infirmi/ in quo iſte ſaluus factꝰ eſt: notum ſit oibus vobis ⁊ oi plebi iſrael: qȝ in noie dñi nr̄i ieſu chriſti nazareni quē vos crucifixiſtis/ quem deus ſuſcitauit a mortuis: in hoc iſte aſtat corā vobis ſanꝰ. Hic eſt lapis qui reprobatꝰ eſt a vobis edificantibus: q̄ factꝰ eſt in caput anguli. Et nō eſt in aliquo alio ſalꝰ. Nec eñi aliud nomē eſt ſub celo datū hominibus: in quo oporteat nos ſaluos fieri. Gr. Cōſtituit deus pater ad dexteram ſuam ieſum xp̄m in celeſtibus ſuper oēm poteſtatem ⁊ principatum ⁊ virtutem ⁊ dominationem/ et ſuper omne nomē quod nominatur/ non ſolū in hoc ſeculo ſed etiā in futuro: et omnia ſubiecit ſub pedibus eiꝰ. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et propter gloriam nominis tui domine libera nos: et propitius eſto peccatis noſtris ꝓpter nomen tuum. Alleluia. ℣. Dulce cordi nomen ieſu/ melos auri mel in eſu: cor conuertit in iubilum et fugat mundi ſibiluȝ. Scdm Alleluia. in cōmemo. in tēpore paſchali.

Alleluia. ℣. Surgens ieſus dominus noſter ſtetit in medio diſcipulorum ſuorū: et dixit. pax vobis. In cōmemo. a ſeptuageſima vſq; ad paſcha dicit̄ ſequens Tractꝰ.

Dulce nomen ieſu chriſti felix nomen ferens triſti: iocundās mentem iubilo. ℣. Tollit luctum/ affert fructū: et obductum ⁊ ſeductum purgat cor a nubilo. ℣. Nominatum inuocatum honoratum predicatum: ſemper ſonat dulciter. ℣. Iam peccatum q̄ꝫ reatum condonatum expurgatum reddit: mulcens leniter. ℣. Hoſtes ferit mores ſerit: mala terit granes gerit: plenū eſt p̄ſidium. ℣. Nos defendit nos accēdit: nos intendit ⁊ extēdit hoc nomē i gaudiū. Proſa.

Dulcis ieſus nazarenꝰ/ iudeorum rex amenꝰ/ piꝰ pulcher floridꝰ. Pro ſalute ſue gentis ſubiit mortem cuȝ tormētis: factus pallēs liuidus. Dulce nomē ⁊ cognomē hoc trāſcēdens eſt prenomen omnibꝰ nominibus. Mulcet reos ſanat eos: fouet reos munit eos: ſeruat ab inſultibus. Huius regis ſub vexillo ſtatu degis in tranquillo: hoſtes tui fugiunt. Nomen eius meditatum belli fugat apparatum: hoſtes victi fugiunt. Hoc nomen eſt recolēdum/ quod ſemper eſt cōtremēdum malignis ſpiritibus. Hoc eſt nomen ſalutare et ſolamen ſingulare quod ſuccurrit triſtibus. Hoc nos decet honorare/

arca cordis inſerare / cogitare peramare amore ſed heroico. Ignatius hoc docuit: hoc ⁊ paſſus inſonuit: cor eius ſciſſum patuit inſcriptum ieſu celico. Ut quid maiora cupimus ꝙ quod ieſus ſit intimꝰ: q̄ eſt preamantiſſimus et querit nos amare? Amat feruentiſſime / amat conſtātiſſime / amat benigniſſime / et ſuos vult iuuare. Nomē ſuū fecit tale: vt ſit cūctis cordiale / capitale / principale / dilectū ex intimis. Habēt hoc nature iura vt amantē tota cura reamemus / placitura p̄ſtantes ex animis. Ieſu nomen omne bonum tenet: dulcem facit ſonum: promeretur regni thronū: auditū letificat. In hoc lucet ſplendor patris / in hoc patet decor matris / in hoc fulget honor fratrꝭ / hoc fratres magnificat. Caput ieſu cor mens manꝰ / pes ⁊ corpus vigor ſanꝰ / ſanguis chriſti et humanus parantur hominibus. Hec torquētur paſſa dura: his leſura et natura reparātur pia cura / purgatis criminibꝰ. Ergo ſiquis velit ſcire: quare nomen ieſu mire facit bonos concupire ſui inherentiam.

Ieſus pulcher in decore / ſummus bonus in valore / mitis lenis in dulcore / pronꝰ ad clemētiam. Ieſus eſt rex generoſus / ieſus forma ſpecioſꝰ / ieſus lingua gratioſus: et mirādus opere. Ieſus fortꝭ animoſus / ieſus pugil vigoroſus / ieſus donis copioſus: et gaudet tribuere. Ieſus pie viſceroſus / ieſus ductor luminoſus / ieſus eſt delicioſus: ⁊ ſapit dulciſſime. Ieſus fama glorioſus / ieſus cunctis fructuoſus / ieſus totus virtuoſus / fouet ſuos optime. Summus potens in vigore / ſummus celſus in honore / ſummus gratus in amore / omnē laudē cōtinet. In ſciendo ſumme ſapit / ambiēdo cuncta capit / diligēdo corda rapit / et illata detinet. Eia nomē nobis gratum dulcis ieſus appellatum: ſit in corde ſic firmatum vt nō poſſit erui. Hoc reatum peccatorum tollat: preſtet iubilorum odas: vita beatorum donet nobis perfrui. Tractus.

Dulce nomen ieſu chriſti felix nomen ferens triſti: iocundās mentem iubilo. Vſus. Tollit luctum affert fructum: et obductum et ſeductum purgat cor a nubilo. Vſus. Nominatum inuocatum honoratum predicatū: ſemp̄ ſonat dulciter. Vſus. Tam peccatum ꝙ reatum condonatum expurgatum reddit: mulcens leniter. Vſus. Hoſtes ferit mores ſerit: mala terit graues gerit: plenū eſt preſidium. Vſus. Nos defendit nos accendit: nos intēdit et extendit hoc nomen in gaudium. ¶ Euangelium Secundum Matheum.

Cap. j. C In illo tempore. Angelus domini apparuit in ſomnis ioſeph: dicens. Ioſeph fili dauid / noli timere accipere mariam coniugem tuam. Quod eī in ea natum eſt / de ſpū ſctō eſt. Pariet autem filiū: et vocabis nomen eius ieſum. Ipſe enim ſaluũ faciet populũ ſuũ a peccatis eoꝛũ. Hoc autem totũ factũ eſt: vt adimpleret̃ qđ dictũ eſt a dño p̱ ꝓphetã dicẽtẽ. Ecce virgo ĩ vtero habebit ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit̃ nomẽ ei⁹ emanuel/ qđ interp̄tat̃ nobiſcũ de⁹. Credo. Offꝫ. In noĩe meo demonia eĩjciẽt: linguis loquent̃ nouis: ſerpentes tollẽt: ⁊ ſi mortiferũ quid biberit nõ eis nocebit: ſup̱ egros man⁹ imponẽt ⁊ bñ habebũt all'a. Secꝛ.

In veneratione nois dilectiſſimi filij tui dñi nr̃i ieſu xp̄i tibi de⁹ pr̃ miſericoꝛdiarũ deuotis mẽtib⁹ hoſtias immolam⁹: ſupplicit̃ depꝛecantes vt earũ virtute cũctis egentibus pꝛeſtetur auxiliũ: et in eodem noie delectantes ſalutarẽ ſui propoſiti conſequãtur effectum. Per eundẽ. Pꝛefa. Quia per incarnati. Cõio. Uincenti dabo mãna abſcõditũ: ⁊ dabo illi calculũ candidũ: ⁊ in calculo nomen nouũ ſcriptum qđ nemo ſcit niſi q̃ accipit.

Poſtcõ. Sacroſancta myſteria que ſumpſim⁹ dñe ad honoꝛem nois cõplacẽtiſſimi filij tui dñi nr̃i ieſu xp̄i deuotis p̄coꝛdijs recolẽtes/ q̃s vt incrementa ſpiritualis exultationis accumulẽt: et affectũ noſtrum ad hoc ſalutiferũ nomen nobis iugiter imp̄mendũ attẽdant: ⁊ ad iubilationẽ iubilandũ in ieſu ſaluatoꝛe nr̃o dulciſſimo tota mẽtis intẽtione p̄moueant. Per eundẽ. Per totas octa. dicat̃ miſſa pꝛedicta qñ de oc. fit ſeruit. ſed ſine Credo. Sequentia per oct. Ieſus pulcher in decoꝛe ⁊c.

¶ Miſſ. p̱ febrib⁹.

Offm̃. Iuſtus es dñe et rectũ iudiciũ tuũ: fac cũ ſeruo tuo ſcđm miam tuã. ℣. Beati immaculati in via: q̃ ãbulãt in lege dñi.

Oꝛo. Omp̄s ſempiterne deus qui p̱ ſctõs apl̃os et martyꝛes tuos diuerſa ſanitatũ dona largiri dignat⁹ es: da q̃s vt pꝛeſentẽ famulũ tuũ N. qui a febꝛiũ vexatiõe fatigat̃: per interceſſionẽ ſcti ſigiſmundi regis ⁊ martyꝛis tui tua medicina erigat ad ſalutẽ/ ⁊ ad ſanitatẽ pꝛiſtinã clementer reuocare dignetur. Per dominum.

¶ Lectio libꝛi ſapientie.

Ec 34 Qui timet dñm nihil trepidabit et non pauebit: qm̃ ipſe eſt ſpes eius. Timentis dñm: beata eſt aĩa ei⁹. Ad quẽ reſpicit: et q̃ eſt foꝛtitudo ei⁹. Oculi dñi ſup̱ timẽtes eũ: ꝓtectoꝛ potẽtie/ firmamẽtũ virtutis. Tegmen ardoꝛis: ⁊ vmbraculũ meridiani. Dep̄catio offenſionis: et adiutoꝛiũ caſus. Exaltãs aĩam ⁊ illuminãs oculos: dans ſanitatẽ ⁊ vitã ⁊ bñdictionẽ. Gꝛ. Miſerere mei domine qm̃ infirm⁹ ſum ſana me dñe. ℣. Conturbata ſunt oĩa oſſa mea: ⁊ aĩa mea turbata eſt valde. All'a. ℣. De pꝛofundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. ¶ S. Matheum.

Ca 9. In illo tp̄e. Cũ veniſſet dominus ieſus in domũ petri: vidit ſocrũ ei⁹ iacẽtẽ ⁊ febꝛicitantẽ. Et tetigit manum eius: ⁊ dimiſit eam febꝛis. Et ſurrexit: ⁊ miniſtrabat eis. De ſpere autem facto: obtulerūt ei multos demonia habentes. Et eiiciebat ſpūs verbo: ⁊ oēs male habentes curauit. Vt adimpleret͛ qđ dictū eſt per eſaiam ꝓphetā dicētē. Ipſe infirmitates nr̃as accepit: ⁊ egrotationes nr̃as poꝛtauit. Offer. Dn̄e cōuertere ⁊ eripe aīam meam: ſaluū me fac ꝓpter mīam tuā. Secreta.

Offerim⁹ tibi dn̄e munera ſancta in noīe electi tui ſigiſmūdi reg ⁊ martyꝛis tui: vt a pꝛeſenti egroto N. febꝛiū ardoꝛes repelli iubeas: ⁊ exinde tuo ſemꝑ in oib⁹ muniatur auxilio. Per d. Cōio. Amē amen dico vobis/ quicquid oꝛantes petitis credite q2 accipietis/ et fiet vobis.

Poſtcōio. Omīps ſempiterne de⁹ qui dediſti fidelibus tuis obtinere oīa q̄ iuſte pꝛecant͛: ſuſcipe ꝓpiti⁹ pꝛeces nr̃as/ quas ꝓ famulo tuo N. in honoꝛe beati ſigiſmundi regis ⁊ martyꝛis tui deferim⁹: vt qđ ꝓ eo deuot mētib⁹ obſecram⁹/ celeri indulgentia conſeq̄ mereamur. Per d. Miſſa ꝓ peſtilentia euitanda. Officium.

Recoꝛdare dn̄e teſtamenti tui: ⁊ dic angelo percutiēti/ ceſſet iam man⁹ tua: vt nō deſolet͛ terra/ et ne perdas omnem animā viuam. In tpe paſchali alla. Ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouem ioſeph. Oratio.

Deus qui nō vis moꝛtem ſed penitentiā deſideras peccatoꝛum: populū tuū queſumus dn̄e ad te cōuerte ꝓpiti⁹: vt dū tibi deuotus extiterit/ iracundie tue ab eo flagella amoueas. Per. Lcō libꝛi Regum.

Scđi 24. C In diebus illis. Immiſit dn̄s peſtilētiā in iſrael de mane vſq3 ad tēpus cōſtitutū: et moꝛtui ſunt ex populo a dan vſq3 berſabee/ ſeptuaginta milia viroꝝ. Cūq3 extēdiſſet manum ſuā angel⁹ dn̄i ſuꝑ hieruſalem vt diſperderet eā: miſertus eſt dn̄s ſuper afflictionem/ et ait angelo percutienti populū. Sufficit: nūc contine manū tuā. Erat aūt angelus dn̄i iuxta aream areuna iebuſei. Dixitq3 dauid ad dn̄m: cū vidiſſet angelū cedētem populū. Ego ſum q̄ peccaui et iniq̄ egi: iſti q̄ oues ſunt qđ fecerūt? Vertat͛ obſecro man⁹ tua cōtra me: et cōtra domū patris mei. Venit aūt gad pꝛopheta dn̄i ad dauid in die illa: ⁊ dixit ei. Aſcēde: ⁊ conſtitue altare dn̄o in area areuna iebuſei. Et aſcendit dauid iuxta ſermonē gad: quē pꝛeceperat ei dn̄s. Of. Miſit dn̄s manū ſuā ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoꝝ. V. Confiteant͛ dn̄o miſericoꝛdie eius ⁊ mirabilia ei⁹ filiis hoīm. Alla. V. Saluabo populum meū in medio iſrael: ⁊ ero eis in deū in veritate et iuſtitia. Sequentia.

Iubilemus pia mente/ voce coꝛdi concinente: trinitatem collaudantes. Patrē pꝛolemq3 pꝛecemur/ ſanctum pneuma veneremur/ laudis melos cōcrepantes. Oēs vna pꝛoclamemus/ deum ſummū imploꝛe mus/miſereri ꝙ dignetur. Cor grauatur mens langueſcit/iaꝫ mens meret ⁊ plangeſcit: peſtis morſum dum veretur. Aura furit/ledit peſtꝭ/morbꝰ vrit/nulla meſtis ſpes ſalutis redditur. Mare fluit mixtum felle/ iam tempeſtas iam procelle: plebs vbiqꝫ premitꝛ. Si pro malis iraſcaris/tempus eſt vt reuertarꝭ: pie ieſu miſerere. Leo luſtrans oues ꝗrit / niſi paſcis ouis perit/ bone paſtor nos tuere. Terra mare firmamenta / queqꝫ parent elementa tuo facta numine. Mare nouit te calcantem: dum te ſentit ambulātem/ ſacto fertur flumine. Cuncta ſiſtunt te iubēte/ non mouētur ſed repente redeunt pacifica. Toto niſu tota cura: tua laudet te factura/ virtus et almifica. Auras nobis mitte letas / peſtē procul pie pelle/ transfer nos ad vite metas: ne nos turbent tot procelle. Olim culpa nos ligati deſperātes ceſſimꝰ: corde meſto flagellati tibi ſoli credimus. Lex antiqua tranſgreſſores cōuerſos eripuit: tue legis illuſores pie dum corripuit. Joab abner perſequentē: et hunc armis inſequentē: prece data venia. Joab vitam conſecutus / nocte viā tranſiit tutꝰ: per mōtis cacumina. Dauid in ꝓphetico / vita datur termino/ pro delicto graui. Terſuꝫ fugit facinus/ dū fatetur vocibꝰ / inquiens peccaui. Ezechias reddit fletū/ ⁊ peccatū eſt deletū: ſtatim vt penituit. Witꝭ heſter pie mētis/ pro ſalute ſue gētis/ aſſuerū adijt. Hinc fit ſalꝰ mardocheo/ crux ſeruatꝛ aman reo: qui ſuſpenſus perijt. Victꝰ iudith de ſupnis / diua dū illuminat: caput aufert holofernis/ et captiuos liberat. Mater ergo ſummi regis/ tibi natus xp̄s verus: vos ſignauit vmbra legis/ heſter et aſſuerus. Virgo natū intercede vt afflictos liberet / ſaluet hos a peſtis cede / quos pie redimeret. Virgo matꝛ maris ſtella/ fons ortoꝝ verbi cella/ ne nos peſtis aut ꝓcella peccatores obruant. Eia matꝛ terge fletū/ tempeſtatis tolle fretum / cor meſtoſum redde letū/ iam preces ſubueniāt. Proles parcit ſi ꝓras/ mater ergo rūpe moras/ poſce tuum filiū. Aura feda/ rūpēs peſtis/ ſimul cadant: cōfer meſtis ſalutis auxilium. Noſtros tuus ipſe natus tollat penas et reatꝰ / nobis ꝑſtās cōſolamē Verū regni ſēpiterni/ vbi ciues ſūt ſupni: ꝑſonemꝰ oēs Amen. ¶ S. Luca.

Ca 4.

In illo tempore. Surgens ieſus de ſynagoga: introiuit in domuꝫ ſimonis. Socrus autem ſimonis tenebatur magnis febribꝰ: ⁊ rogauerūt illū pro ea. Et ſtans ſuper illam imperauit febri: ⁊ dimiſit illā. Et cōtinuo ſurgēs: miniſtrabat illis. Cū aūt ſol occidiſſet: oēs ꝗ habebāt infirmos varijs languoribus/ ducebāt illos ad euꝫ. At ille ſingulis manus imponēs: curabat eos. Exibāt auteꝫ demonia a multis: clamātia et dicentia: qꝛ tu es filiꝰ dei. Et increpãs nõ ſinebat ea loq̄: quia ſciebãt ip̄m eſſe xp̄m. Facta autem die: egreſſus ibat in deſertum locũ. Et turbe requirebãt eũ: ⁊ venerũt vſq; ad ip̄m. Et detinebãt illũ: ne diſcederet ab eis. Quibꝰ ille ait. Qꝛ ⁊ aliis ciuitatibꝰ opoꝛtet me euangelizare regnũ dei: qꝛ ideo miſſꝰ ſum. Et erat pꝛedicãs in ſynagogis galilee. Offꝰ. Stetit põtifex inter moꝛtuos ⁊ viuos/ habẽs thuribulũ aureũ in manu ſua: ⁊ offerẽs incẽſũ ſacrificiũ placauit iram dñi/ et ceſſauit plaga a dño. In tempoꝛe paſchali. alleluia. Secreta.

Subueniat nobis dñe q̄s ſacrificij pn̄tis operatio: q̄ nos ⁊ ab erroꝛibꝰ vniuerſis potenter abſoluat: ⁊ a totiꝰ eripiat ꝑditionis incurſu. Per dñ. Cõio. Multitudo languentiũ ⁊ qui vexabant a ſpiritibꝰ immũdis veniebant ad eũ: quia virtus de illo exibat ⁊ ſanabat omnes. Poſtcõmunio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: et intercedẽte beata dei genitrice ſemꝑq; virgine maria: populũ tuũ ab iracũdie tue horroꝛibus libeꝝ/ ⁊ mie tue tua fac largitate ſecurum. Per dñ. ¶ Miſſa de ſcõ rocho.

Letabit̄ iuſtus in dño ⁊ ſperabit in eo: et laudabunt̄ oẽs recti coꝛde. In tp̄e paſcal al'a. al'a. ℣. Exaudi deus oratiõẽ meã cũ depꝛecoꝛ: a timoꝛe inimici eripe aiam meam. Oꝛo.

Omñpſq; miſericoꝛs deus q̄ meritꝭ ⁊ pꝛecibꝰ btiſſimi rochi cõfeſſoꝛis tui quãdã peſtẽ hoiꝫ gñalem gratioſe reuocaſti: pꝛeſta ſupplicibꝰ tuis vt q̄ ꝓ ſimili peſte reuocãda ad tuã ꝯfugiũt fiduciã: ipſiꝰ glorioſi cõfeſſoꝛis pꝛecamine/ ab ipſa infirmitate ⁊ ab oĩ perturbatiõe liberent̄. Per dñ. Ep'la. Iuſtũ deduxit. require ſ. fo. cxiiij. Gꝛa. Iuſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedrꝰ libani multiplicabit̄ in domo dñi. ℣. Ad annunciandũ mane m̄iam tuã: ⁊ veritatem tuã per noctẽ. Alla. ℣. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliũ: ⁊ floꝛebit in eternum ante dominum. Sequentia.

In honoꝛe ſaluatoꝛis/ ſcti rochi cõfeſſoꝛis agat̄ memoꝛia. Qui de celo p̄notat̄/ ⁊ ad m̃rem nũciat̄: ſalute angelica. Qui de vẽtre m̃ris natꝰ/ ſigno crucis eſt ſignatus: q̄d ſiniſtro patuit. Quarta ſextaq; feria ſemel lactãs/ indicia ſctitatis pꝛebuit. Uti mũdo q̄ cũ poſſet/ et mũdanũ fucũ nollet: mũdꝰ mũdũ renuit. Oĩ ſpꝛeta re p̃na/ mẽte tendẽs in ſupna: oĩa deſeruit. Ac poſt moꝛtẽ ſui p̃ris/ et deceſſum ſue m̃ris: peregre diuertit̄. Et ad domos infirmoꝝ/ peſte dira ꝑpeſſoꝝ: feſtine ingredit̄. Ieſum xp̄m deũ clamat/ ſigno crucis cũctos ſanat/ ſua ꝓuidentia. Ad quẽ venit vir beatus/ ꝓſus fuit hic ſanatꝰ/ diuina potẽtia. Ciuitates italie/ rome ⁊ lõgobardie/ ſanat ſuis p̄cibus. Hoſpitali placẽtie/ percuſſus peſtis ſilice: abiectus e menibꝰ. Languens dũ in ſilua ſtetit/ fontem deus ſibi mittit:

pꝛeoſtēſa nebula. Paruꝰ canis panes poꝛtat a gotardo ⁊ repoꝛtat: cane viro regula. Sic vir ſanctus confoꝛtatur / a gotardo conſolatur in valle miſerie. Et per angelum ſanat᷑ / q̄ a deo mittebat᷑: raphael in nomine. Poſtq̄ in lōgobardia / ꝓuincia angleria: ponit᷑ in carcere. Ab angelis fouebat᷑ / ⁊ de celo letabatur: viſus miro lumine. Rochus ibi vitā finit / cui deus dare ſinit tabulā per angelum. Que diuine ſcribebat᷑: ſcriptis auri ditabatur / manu dei ſyderū. Nomē rochi infra ſcriptū / quod a deo fuit dictū: vt q̄ eum decoꝛant. Peſtis vlcꝰ depellatur / ſanitaſqꝫ his reddat᷑ / q̄ euꝫ cōmemoꝛant. Tu qui deo es tā charus / ⁊ in luce valde clarus: ſana tuos famulos. Et a peſte nos defende / opē nobis ac impende: contra moꝛbi ſtimulos. Vir tā potēs tam beatus / cum honoꝛe collocatus in celeſti curia. Voto voce veneretur / vt ꝑ ipſum nobis det᷑: vera frui gloria. ❡ Secundum Matheum.

Caꝑ. ix. D

IN illo tēpoꝛe. Circuibat dn̄s ieſus ciuitates et caſtella / docēs in ſynagogis eoꝝ: et pꝛedicās euangeliū regni: et curans omnē languoꝛem et omnem infirmitatem. Videns autem turbas miſertus eſt eis: qꝛ erant vexati ⁊ iacētes / ſicut oues non habentes paſtoꝛem. Tūc dixit diſcipulis ſuis. Meſſis quidē multa: operarij vero pauci. Rogate ergo dn̄m meſſis: vt mittat operarios in meſſem ſuam. Euntes aūt pꝛedicate dicētes: qꝛ appꝛopiquabit regnum celoꝝ. Infirmos curate / moꝛtuos ſuſcitate / lepꝛoſos mūdate / demones eiicite. Gratis accepiſtis: g̃tis date. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio lupoꝝ. Eſtote ergo pꝛudentes ſicut ſerpentes: et ſimplices ſicut columbe. Offꝫ. Veritas mea et mīa mea cū ipſo: et in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius. Secreta.

MVnera tibi q̄s dn̄e oblata ſanctifica: et intercedente ꝓ nobis beato rocho confeſſoꝛe tuo / ꝑ hec oēs ſcelerum noſtrorum maculas placatus abſterge: et ſanitatē coꝛꝑis ⁊ aīe nobis tribue. Per dn̄. Cōmunio. Magna eſt gloꝛia eiꝰ in ſalutari tuo: gloꝛiā et magnum decoꝛem impones ſuper eum domine. Poſtcōmunio.

SVmpſimus dn̄e tua ſancta beati rochi merita recolentes: pꝛeſta q̄ſumꝰ vt eius ſemper et fideli muniamur auxilio / et magnifico pꝛoficiamus exēplo. Per dn̄. ❡ Miſſa de ſancto ſebaſtiano tēpoꝛe peſt'. Offm̄.

EGregie martyꝛ ſebaſtiane pꝛīceps et pꝛopagatoꝛ ſanctiſſimoꝝ pꝛeceptoꝛū / ecce nomen tuū in libꝛo vite aſſcriptum eſt: et memoꝛiale tuū non derelinquetur in ſecula. ħ Bn̄dicā dn̄m in oī tp̄e: ſemper laus eius in oꝛe meo. Oro.

OMnipotens ſempiterne deus: qui meritis beati ſebaſtiani martyꝛis tui gloꝛioſiſſimi quādā generalem peſtem epidimie hoībus peſtiferam reuocaſti: preſta ſupplicibus tuis vt qui ꝓ ſimili peſte reuocāda ad ipſum ſub tui confidentia cōfugerint/ ipſius meritis et precibus ab ipſa peſte epidimie et ab oīm tribulatione liberētur. Per dn̄. ¶ Lectio libri ſapiētie.

Beatus vir qui in ſapētia morabitur/ ⁊ qui in iuſticia meditabitur: et in ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Cibabit illū pane vite ⁊ intellectus: et aqua ſapientie ſalutaris potabit illū. Et firmabitur in illo ⁊ non flectetur/ et continebit illū ⁊ non confundetur: et exaltabit illum apud ꝓximos ſuos. Et nomine eterno hereditabit illuꝫ: dn̄s deus noſter. Gr. O ſancte ſebaſtiane xp̄i athleta glorioſiſſime/ q̄ pro xp̄o reliquiſti terrene militie principatum: et ſuſcepiſti magnū ſupplicium: intercede ꝓ nobis ad dominū. V. O ſācte ſebaſtiane xp̄i martyr egregie: cuius meritis tota lōgobardia fuit liberata a peſte mortifera: libera nos ab ipſa et a maligno hoſte. Alleluia. Vꝰ. O ſancte ſebaſtiane/ nos trementes imploramus tuum clemēs auxilium: vt poſſimꝰ obtinere per te peſtis mortifere apud xp̄m remediū. In tpe paſc. Alla. V. O q̄ glorioſum eſt tēplū tuum beate ſebaſtiane: in quo diuina eſt promiſſio ⁊ peccatorum remiſſio/ ſplendor et lux perpetua et ſine fide letitia. Sequentia.

Omnes vna decantemus/ et martyris ꝑſonemꝰ: laudē ſebaſtiani. Hic a deo eſt electus: per quem morbus eſt eiectus: languoris peſtiferi. Nam ſe xp̄o totum vouit/ quē ⁊ chriſtus nunc ꝓmouit/ in patria celeſti. Cunctis hic ſubuenit meſtis: ſtatim eſt ſedata peſtis/ ſui cauſa meriti. Ipſum ſi nunc deprecemur: nomen quoqꝫ veneremur: martyris ſctiſſimi. Morbus iſte nō nocebit: ſed mortiferum delebit: populū q̄ tenuit. Nos pro noſtris tantis malis: iam abſorbet peſtis talis ꝙ tota gens gemuit. Sancte martyr ſebaſtiane/ ſalua nos a peſte epidimie. Nr̄a quia ob peccata/ terra iſta deſolata non ſit pie q̄s. Sed nos cōſidera: et in nobis ceſſa/ peſtē iā te petimꝰ. Iſta per te gens ſit tuta: et ne noceat acuta febris hec in anglia. Et quo nr̄a ſpes eſt tota/ in te martyr: nūc remota ſit peſtis mortifera. O ſācte ſebaſtiane/ noſtre gentis anglicane cōſeruator et tutor ſis. Et dn̄m deprecare/ vt a nobis elōgare valeat veſana peſtis. Et ex tua ſācta prece: ne ſit morbus nobis nece. Sꝫ recedat ab hac domo: amē dicat oīs hō. Euangel. require ſ. fo. cxiiij. Niſi granum frumenti. Offer. Martyr egregie decus militie/ athleta fidei ora natum dei: vt auertat a nobis indignationē ſuam. martyr ſuffragia effunde pia/ vt epidimia non ſit noxia/ in hac patria nec in alia: ꝓ ſubſidia poſce tua: nos tibi talia damus p̄conia: hic prece pia da nobis ōmia miles eia alla. Secret.

Subueniat nobis dn̄e tua mia intercedēte beato ſebaſtiano martyre tuo: vt ab imminentibꝰ peccatorū noſtrorum periculis te mereamur pregente ſaluari: et ſuis precibus a peſte epidimie/ ⁊ ab omni tribulatiōe liberari. Per dn̄m. Cōio. Beatus es ⁊ bene tibi erit egregie martyr ſebaſtiane: q2 cū ſanctis gaudebis/ et cū angelis exultabis in eternum. Poſtcommunio.

Da q̄s domine populo tuo ſalutē mētis et corporis: vt interuentu beati ſebaſtiani martyris tui bonis operib⁹ inherendo: tuo ſemper munere ⁊ ſuorum meritorꝫ interuentiōe/ a peſte epidimie ⁊ ab omni tribulatione mereamur tua protectione defendi. Per dominum.

¶ Miſſa pro infirmo. Officiū.

Iuſtus es domine/ et rectum iudicium tuum: fac cuꝫ ſeruo tuo ſecūdum miam tuam. In tempore paſchali. alleluia all'a. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus ſalus eterna credentiū: exaudi nos pro famulo tuo N. ꝓ quo miſericordie tue imploramus auxiliū: vt reddita ſibi ſanitate gratiarū tibi in eccleſia tua referat actionē. Per do. Lectio ep'le beati iacobi ap'li.

Cap. v. C

Chariſſimi. Triſtatur aliquis veſtrum: oret equo animo et pſallat. Infirmatur q̄s ex vobis: inducat preſbyteros eccleſie et orent ſuper eum vngentes eum oleo in noīe dn̄i: et oratio fidei ſaluabit infirmum. Et alleuiabit eum dominus: ⁊ ſi in peccatis ſit dimittētur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata veſtra: et orate pro inuicem/ vt ſaluemini. Gr. Miſerere michi dn̄e quoniaꝫ infirmus ſū: ſana me domine. V. Quoniam cōturbata ſunt omnia oſſa mea: et aīa mea turbata eſt valde. All'a. V. Qui ſanat contritos corde: et alligat contritiones eorum. ¶ Secūdū Lucā.

In illo tempore. Surgēs Ieſus de ſynagoga: introiuit in domū ſimonis. Socr⁹ aūt ſimonis tenebatꝭ magnis febribus: et rogauerunt illū pro ea. Et ſtans ſuper illaꝫ imperauit febri: et dimiſit illam. Et continuo ſurgens: miniſtrabat illis. Cum ſol auteꝫ occidiſſet: oēs qui habebant infirmos varijs languoribus/ ducebant illos ad eum. At ille ſingulis man⁹ imponens: curabat eos. Offr. Domine cōuertere et eripe animā meā: ſaluum me fac propter miam tuam. In tpe paſchali. alleluia. Secr.

Ca
4.

Ca
14.

Deus cui⁹ nutib⁹ vite noſtre momēta decurrunt/ ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famuli tui N. pro quo miſericordie tue imploramus auxiliuꝫ: vt de cuius periculo metuimus/ de eius ſalute letemur. Per do. Cōmunio. Redime me deus iſrael ex omnibus anguſtijs meis. In tpe paſchali. alleluia alleluia. Poſtcōio.

Deus infirmitatis humane ſingulare preſidiū: auxilij tui ſuper infirmū noſtrum oſtende virtutem: vt ope miſericordie tue adiut⁹ eccleſie tue ſancte incolumis repreſentari mereatur. Per dominum ⁊c.

¶ Missa pro pluuia petenda.

Letetur cor querentium dñm: querite dñm ⁊ confirmamini/ q̄rite faciē eius ſemper. In tempore paſchali alleluia. Ps. Confitemini dño et inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opa eius. Or.

Deus in quo viuimus mouemur et ſumus/ pluuiã nobis tribue congruentem: vt preſentibus ſubſidijs ſufficienter adiuti ſempiterna fiducialius appetamus. Per dominũ.

¶ Lectio hieremie prophete.

Cap. 14. D In dieb⁹ illis. Orauit hieremias propheta dicens. Numq̄d proijciens abiecisti iudam: aut ſion abominata eſt aīa tua? Quare ergo percuſſiſti nos/ ita vt nulla ſit ſanitas? Expectauimus pacē ⁊ non eſt bonũ: et tempus curatiōis ⁊ ecce turbatio. Cognouimus dñe impietates nr̃as et iniq̄tates patrũ noſtroꝝ: quia peccauim⁹ tibi. Ne des nos in opprobrium ꝓpter nomē tuũ: neq; facias nobis contumeliam. Solij glorie tue recordare: ne irritũ facias fed⁹ tuũ nobiſcũ. Nũquid ſũt in ſculptilibus gentiũ q̄ pluãt: aut celi poſſunt dare imbres niſi tu volueris? Nōne tu es dñs de⁹ nr̃/ quē expectauim⁹? Tu enī feciſti oīa hec: dñe de⁹ nr̃. Gr. Oculi oīm in te ſperãt dñe: ⁊ tu das illis eſcã in tp̄e opportuno. V. Aperis tu manũ tuã et imples oē aīal bñdictione. Allã. V. De profundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meam. ¶ Scdm Matheũ.

Cap. vj. D In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite ſolliciti eſſe dicentes. Quid mãducabimus: aut q̄d bibemus: aut quo operiemur? Hec enī oīa gentes inquirũt. Scit enim pr̄ veſter: q2 his oībus indigetis. Querite ergo ꝑmũ regnũ dei/ et iuſtitiã eius: et hec oīa adijcient̄ vobis. Offr̄. Portas celi aperuit dominus et pluit illis mãna vt ederent. panem celi dedit illis: panem angeloꝝ manducauit homo. In tp̄e paſchali allã. Secreta.

Oblatꝭ dñe placare muneribus: et opportunum nobis tribue pluuie ſufficientꝭ auxiliũ. Per. Cōio. De fructu opeꝝ tuoꝝ domine ſaciabitur terra/ vt educas panem de terra: et vinũ letificet cor hoīs: vt exhilaret faciē in oleo: et panis cor hominis cōfirmet. In tp̄e paſcha allã allã. Poſtcōio.

Deus qui pluis ſuper iuſtos et iniuſtos: noſtris etiam offenſionib⁹ per hec ſacramenta relaxatis expectata queſumus imbriũ munera largiaris/ quibus et ſalus nobis et alimenta preſtentur. Per dominum. ¶ Missa pro pace.

Da pacē dñe ſuſtinētibus te vt prophete tui fideles inueniantur: exaudi p̄ces ſerui tui et plebis tue iſrl̄. In tēpore paſchali alleluia alleluia. Ps. Letatus ſum in his que dicta ſunt michi: in domũ domini ibim⁹. Kyrie eleiſon. Or.

DEus a quo ſancta deſideria/ recta conſilia/ ⁊ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem: vt et coꝛda noſtra mandatis tuis dedita/ et hoſtiū ſublata foꝛmidine tēpoꝛa ſint tua protectione tranquilla. Per dominū. Lectio libri machabeoꝝ.

ij.j. E IN diebus illis. Oꝛationē faciebant ſacerdotes dum offerrent ſacrificium pꝛo populo iſrael/ ionatha inchoante: ceteris autem reſpondentibus et dicentibus. Benefaciat vobis deus ⁊ meminerit teſtamenti ſui: quod ad abꝛaham et iſaac et iacob locutus eſt ſeruoꝛū ſuorum fidelium. Et det vobis coꝛ oībus vt colatis eum: et faciatis eius voluntatē. Adaperiat coꝛ veſtrū in lege ſua/ ⁊ in pꝛeceptis ſuis: et faciat pacem. Exaudiat oꝛationes veſtras ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempoꝛe malo/ dn̄s deꝰ noſter. Gꝛ. Letatus ſum in his que dicta ſunt michi: in domum domini ibimus. V. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abūdantia in turribus tuis. Alleluia. V. Qui poſuit fines tuos pacē: et adipe frumenti ſatiat te. Euangelium Secundum Johannē.

Cap. 15. G IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ecce venit hoꝛa ⁊ iā venit vt diſpergamini vnuſquiſqꝫ in pꝛopꝛia: et me ſoluꝫ relinquatis. Et nō ſuꝫ ſolus: quia pater mecū eſt. Hec locutus ſum vobis: vt in me pacem habeatis. In mundo pꝛeſſuram habebitis: ſed cōfidite/ quia ego vici mundum. Offertoꝛium. Deus tu conuertēs viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. oſtende nobis domine miſericoꝛdiam tuam: et ſalutare tuum da nobis. In tempoꝛe paſchali alleluia alleluia.

Secreta.

DEus qui credentes in te populos nullis ſinis concuti terroꝛibꝰ/ dignare pꝛeces et hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere: vt pax tua pietate conceſſa/ chꝛiſtianoꝛū fines ab omni hoſte faciat eē ſecuros. Per dominum. Communio. Amen dico vobis: quicquid oꝛantes petitis/ credite quia accipietis: et fiet vobis. In tempoꝛe paſchali. alleluia alleluia.

Poſtcommunio.

DEus auctoꝛ pacis et amatoꝛ: quem noſſe viuere/ cui ſeruire regnare eſt: pꝛotege ab omnibus impugnationibus ſupplices tuos: vt qui in defenſione tua cōfidimus/ nulliꝰ hoſtilitatis arma timeamus. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum ⁊c.

❡De feſtorum diuiſione.

Feſtum diuiditur in feſtū duplex et in feſtū ſimplex. ❡Feſtū duplex diuidit In principale dup̄. In maiꝰ dup̄. In minus dup̄. In inferius dup̄.

Principale dup̄.

❡Principale dup̄. eſt ſcʒ dies natiui. dñi. dies epipha. dies paſch. dies aſcenſio. dies penteco. dies aſſump. feſtū loci. feſ. dedica.

Nota.

❡Et nota ꝙ ſi principale dup̄. in vna die euene. ⁊ in die ſequenti maius dup̄. de quo fieri debeat ſeruitium: vel econuerſo: tunc vltimū feſtū habebit vtraſqʒ veſp. niſi in primo ſabbato aduentus domini: in ſabba. paſſio. in ſabba. ramiſpal. vel in. iiij. fer. ante paſcha euene. Iſte predicte dñice ⁊ cena domini ſemper habebunt ſuas primas veſpe. de quocūqʒ fiat ſeruitiū in die precedenti: ⁊ tantū ſolēnes memo. de feſtis in his diebus cōtingentibus.

Nota.

❡Et nota ꝙ in his feſtis ſcʒ principalibꝰ ⁊ maioribus. 7. 8. 9. lect. in cappis ſericis legantur: tamē in die omnium ſanctoꝝ. 3. prime lec. in cap. ſericis legantur. Etiā in his feſtis thurificāda ſunt altaria per eccleſiā. Similiter in ſingulis noctur. ſcʒ ad. 2. 5. 8. lec. thurificetur altare principale ab aliquo ſacerdote in cappa ſerica: chorꝰ quoqʒ ab vno ſolo puero incenſetur: ſed in tēpore paſchali nō incēſetur altare neqʒ chorus ad lec.

maiꝰ dup̄.

❡Maius dup̄. eſt ſcilʒ dies purificationis: feſtum ſancte trinitā. feſtum corporis chriſti: feſtum viſitationis: feſtum reliquiarū: feſtū nominis ieſu. feſtū natiui. beate ma. feſtū omniū ſanctoꝝ.

Nota.

❡Et nota ꝙ ſi maius dup̄. in vno die euenerit ⁊ minus dup̄. in die ſequenti: vel econuerſo: maius habebit vtraſqʒ veſ. niſi impediatur vt ſupra. Etiam ſi minus dup̄. vel inferius dup̄. inter duo maiora duplicia euene. tunc minus dup̄. vel inferiꝰ duplex carebit vtriſqʒ veſp.

minꝰ dup̄.

❡Minus dup̄. eſt feſtū ſancti ſtephani: feſtū ſancti iohānis apoſtoli: feſ. ſanctorū innocē. feſ. ſancti thome marty. dies circūciſio. feſtū annūcia. beate ma. fer. 2. 3. 4. hebdo. paſc. et pente. dñica in octa. paſc. inuentio ſancte cru. natiui. ſancti iohā. bapti. feſtū apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli: tranſlatio ſancti thome: trāſfigu. dñi: exaltatio ſancte cru. cōceptio beate ma.

Nota.

❡Et nota ꝙ ſi minꝰ dup̄. in vna die euene. ⁊ in die ſequēti inferius dup̄. vel econuerſo: vltimum feſtum habebit vtraſqʒ veſp. niſi impediatur vt ſupra.

Inferius dup̄.

❡Inferius dup̄. eſt feſ. ſancti andree: thome apl'i: mathie apl'i: gregorij pape ⁊ doctoris: ambroſij ep̄i ⁊ docto. georgij marty. marci euāgeli. apoſtoloꝝ philippi et iacobi: auguſtini angloꝝ apl'i: iacobi apl'i: bartholomei apl'i: auguſtini ep̄i ⁊ doctoris: mathei apl'i: michaelis archan. hieronymi pb'ri ⁊ docto. tranſla. ſancti edvvardi: luce euange. apoſtoloꝝ ſimonis ⁊ iude. Feſtū ſancti geor. ſcd'm cōſtitutionē prouin.

eſt maiꝰ dup̄. ⁊ cōſulo vt ita ſeruet̄ licet ꝯſuetudo hoc nō habeat.
Nota. ¶ Et nota ꝙ memo. de dup̄. feſt. ſemꝑ erunt ſolē. ¶ Feſtū ſim-
Feſt. plex diuiditur in Inuita. triplex. Inuita. dup̄. Inuita. ſimplex.
ſimp. ¶ Inuita. triplex. vel de ſctis vel de octa. ¶ De ſctis ſunt ſcꝫ fe-
De ſā ſtum ſancti nico. conuerſio pauli: cathedra petri; iohannis ante
ctis. portam latinā: tranſlatio ſancti edmundi: barnabe apoſtoli: com
memo. ſancti pauli: marie magdalene: anne matris marie: ad
vincula ſancti petri: ſancti laurentij: decollatio ſancti iohannis
baptiſte: michaelis in monte tumba: martini epiſcopi ⁊ confeſ.
Nota. edmundi archiepiſcopi. ¶ Et nota ꝙ ſi in aliquo ſabba. a Domi
ne ne in ira. vſqꝫ ad paſſionem: vel ab octa. paſc. vſqꝫ ad aduen-
tum dñi: vel a ſecunda dñica aduē. vſqꝫ ad feſtū natiuitatis dñi
aliquod feſtū ſimplex. ix. vel triū lect. cū regimine cho. euene.
veſ. in ſabba. erunt de do. et memo. de feſto: niſi tale feſtū fuerit
ꝙ in. 6. fer. preceden. ſuas primas veſ. habere nō poterit: ⁊ niſi
octa. epipha. vel alie octa. cum regimine chori in ſabba. contige
rint. Etiam ſi duplex feſtum in ſabba. contige. ⁊ feſtum ſimplex
ix. vel trium lect. cum regimine cho. in. 2. fer. ſequenti / et aliud
feſ. dup̄. in. 3. fer. proxima ſeq. tunc in do. veſpere erunt de feſ.
ix. vel. iij. lect. cum regimine cho. et ſic do. carebit vtriſqꝫ veſp.
Et ſic nota ꝙ omnes ſunt dominice et nō alia feſ. que omnino ca
rent vtriſqꝫ veſp. niſi quando feſtum ſimplex. ix. vel. iij. lec. cum
Nota. regi. cho. inter duo feſta dup̄. euene. ¶ Et nota ꝙ memo. de iſtis
feſ. ſimplicibus inuita. iij. habentibus in principalibus et maio
ribus feſtis erunt ſub ſilentio: etiam in minoribus ad ꝑmas veſ.
ſed ad ſecūdas veſp. in minoribus / ⁊ in inferioribus ad vtraſqꝫ
De oc. veſp. erunt ſolen. ¶ De octa. vel quādo dies infra octa. ſunt cū
regimine chori. vel quādo dies octa. tantū eſt cū regimine cho.
Qñ ¶ Quādo dies infra octa. ſunt cum regi. cho. vt ſunt iſte octa. ſci
dies licet epipha. aſcenſionis: corporis chriſti: viſita. nominis ieſu: aſ
infra ſump. natiuita. marie: dedica. eccleſie ſi extra aduentum et. lxx.
octa. euenerit: ⁊ feſtum loci ſi habeat octa. ¶ Et nota ꝙ iſte octa. ſem
ſunt per habebunt ſcdas veſp. ⁊ tantum memo. de feſt. de do. vel de
cū re cōmemo. in craſti. contingē. niſi duplex feſ. in octa. vel in craſti.
gimi. octa. forte contigerit: vel tale feſ. ix. vel. iij. lect. cum regimine
cho. cho. ſi infra tempus paſch. euene. ꝙ ſuas ſcdas veſ. habere non
poterit: tunc veſpere erunt de feſt. ⁊ ſolen. memo. de octa. Domi
nica tamen in hoc caſu vtriſqꝫ carebit veſpe. vt talis octa. dies
vtraſqꝫ habeat. In ipſa tamen octa. die de feſto. iij. lect. fiēt me
nota. die lect. ſi proprie habeantur. In do. vero infra octa. nūq̄ fiēt:
qñ tā quando de octa. ſit ſerui. ¶ Et nota ꝙ memo. de iſtis octa. ſem-
tū di- per erunt ſolen. de quocunqꝫ fiat ſerui. ¶ Quando tantum dies

octa. eſt cum regimi. cho. vt ſunt ſcilicet octa. apoſtoloꝛū petri ⁊ pauli niſi feſtū loci fuerit: dedicationis eccleſie ſi infra aduētum vel. lxx. euene. ¶ Et nota ꝙ memo. de iſtis octa. in pꝛincipalibꝰ ⁊ maioꝛibus feſtis ad vtraſqꝫ veſpe. erūt ſub ſilen. etiā in minoribus ad pꝛimas veſpe. ſed ad. 2. veſ. in minoꝛibus / ⁊ in inferioribus ad vtraſqꝫ veſp. erunt ſolēnes. ¶ Inuit. dup̄. vel cū regimine choꝛi / vel ſine regimine choꝛi. ¶ Cū regimine choꝛi. vel de ſanctis: vel de diebꝰ infra octa. cū regimine choꝛi: vel de cōmemo. vel de dñicis. ¶ De ſanctis nota ꝙ hoc generaliter per totū annū obſeruet᷑ ꝙ quodlibet feſ. 9. vel. 3. lect. cū regimine choꝛi ad minus habeat. 1. veſ. niſi quādo inter duo feſta euenerit: habebit etiā. 2. veſ. niſi impediatur per aliud feſt. cū regimine chori / p̄ do. vel per cōme. Et ſi non poterit habere. 2. veſ. habeat tm̄ memo. niſi ad pꝛimas veſpe. in die circūciſionis: qꝛ ibi nō fiat aliqua memoꝛia de ſancto ſiluestro. Et memoꝛie de iſtis feſ. fiāt vt ſ. de feſ. inuita. 3. habentibus. ¶ De diebus infra octa. cū regi. cho. nota ꝙ quodcumqꝫ feſt. ix. vel. iij. lect. cū regimi. cho. infra octa. ante. 7. diem euene. totū ſeruitiū erit de feſt. ⁊ habebit vtraſqꝫ veſpe. etiā in ſabba. ⁊ in dñica. ⁊ ſolē. memo. de oct. ad vtraſqꝫ veſperas / ad matut. ⁊ ad miſſaꝫ. ¶ Et nota ꝙ memo. de iſtis oct. ſemper erūt ſolēnes de quocumqꝫ fiat ſeruitiū / licet feſtū loci vel feſtū dedicationis infra octauas euene. ¶ De cōmemoꝛa. nota ꝙ ſi fiat ſeruitiū de aliqua commemoꝛa. in craſtino alicuius ſancti. 9. vel. 3. lect. cū regimine choꝛi: vel alicuius do. veſ. erunt de cōmemoꝛa. ⁊ tātū memo. de feſ. vel de do. niſi tale feſt. vel do. fue. ꝙ ſuas pꝛimas veſperas habere non poterit: tunc fiat tm̄ memo. de cōme. Sciēdū eſt etiā ꝙ ſingulis hebdoma. per aduen. niſi in. 3. hebdo. ſimiliter ab octa. epipha. vſqꝫ ad 4. fe. in capite ieiunij / ⁊ a do. in albis vſqꝫ ad feſ. pente. ⁊ a feſ. trinita. vſqꝫ ad aduentū dñi fiet ſeruitiū de cōmemo. ſi tot dies vacauerint in quibus commemo. poteſt fieri: ⁊ ſi tantū due fer. vacauerint fiat ſerui. de feſ. loci: ⁊ de commemo. beate marie. ſi autem tantū vna fer. vacaue. tūc fiat de cōmemo. beate marie. Impedit᷑ autē ſerui. de cōmemo. per feſ. 9 vel. 3. lec. cū regimine choꝛi: per octa. cum regimine cho. per. 2. et. 4. fer. roga. per ꝓpꝛia ℟. ⁊ ꝓpꝛias laud. ſanctoꝛū: per ieiunia. 4. tempoꝛum: per vigi. ſanctoꝛum quamuis de tempoꝛali fue. et fiat ſerui. de ſancta maria in ſabba. niſi impediatur vt ſ. Cum autem in ſabba. propter predicta impedimenta plenum ſerui. de ſancta maria fieri non poterit: tunc in aliqua alia fer. ipſius hebdo. vbi cōuenientius poſſit celebꝛari celebꝛetur. Regula. xj. milium virginum patet in die earundem. ¶ Etiam nota ꝙ ſi feſtum cū re=

Octa. eſt cū regi. cho.

De ſanctis.

De diebꝰ infra oc. cū regi. cho.

De cōmemorationibꝰ.

Nota.

gimine cho. in aliqua hebdo. celebretur: ⁊ in craſti. plenum ſer
uitium de ſancta maria fieri debeat: tunc in ipſo feſt. fiant veſ.
de ſancta maria. niſi dup. feſ. fue. vel feſt. cũ regimine chori qđ
ſuas primas veſporas habere non poterit: ⁊ niſi in octa. cum re
gimine chori: tunc enim fiat memo. de ſancta maria ſolemniter:
⁊ ſemper cum hac añ. Sub tuam protectionem. per aduentũ ve
ro cum hoc ℣. Egredieẗ virga. oro. Deus qui de beate. Ab oct.
epipha. vſq; ad puri. cum hoc ℣. Sancta dei genitrix. oro. Deꝰ
qui ſalutis. In alio tempore anni ℣. Sancta dei genitrix. oro.
Concede nos. ¶ In commemo. nulla fiat memo. de cruce: nec de
omnibus ſanctis: ſed de feſ. vel octa. ſine regi. cho. ſi cõtige. Ta
men per aduen. fiat memo. de aduen. ſed nõ de omnibus ſanctis.
In tempore paſc. memo. de reſurre. ſed non de cru. nec de omni-
Nota. bus ſanctis. ¶ Sciendum eſt etiam quod nulla commemora. ha
Nota. bebit. 2. veſpe. nec memo. loco. 2. veſpe. ¶ Etiam nota quod in
feſt. beate marie. ⁊ in oct. eiuſdem nulla fiat memo. de comme-
mo. eiuſdem in craſti. contingenti. ſimiliter fiat de alijs comme.
Nota. ¶ Et nota quod memo. de commemo. ſemper erunt ſolẽ. ¶ No-
Nota. tandum eſt etiam quod ad miſſas de commemo. infra. lx. diciẗ
ſequentia ⁊ non tractus. Et qñ ſequen. vel tractus immediate
ſequiẗ gradale: tũc non repetatur gradale. Etiã in tẽpore paſc.
ad matu. de cõmemo. diciẗ vna ſola añ. ſuper tres primos pſos:
licet tres proprie añe habeanẗ. ¶ De do. vel principaliter pri-
uilegiatis: vel magis priuileg. vel minus priuilegiatis: vel in-
De do feriꝰ priuilegiatis. ¶ De principaliter priuilegiatis. nota qđ
mini- dñice principaliter priuilegiate ſunt Dñica pri. aduẽ. dñi. Dñi-
ce pri ca paſſionis. Dñica in ramiſpalmarum. ¶ Quodcunq; feſ. licet
priui. principale dup. fue. in his dominicis euene. feſt. debet differri
in craſti. vel vlterius ſi neceſſe fue. ⁊ iſte dñice ſemper habebũt
pri. veſ. ſed ſcđe veſp. poſſunt eſſe de feſto duplici infra paſſio.
vel de feſt. ſimplici. 9. lec. vel de commune. infra aduen. Et memo.
De de iſtis dñicis ſemper erũt ſolẽ. ¶ De magis priuile. nota ꝙ do
magi minice magis priuile. ſunt Dñica. 2. 3. et. 4. aduẽ. dñi: ⁊ oẽs dñi
priui. ce a. lx. vſq; ad dñicam paſſionis. Iſte dñice ſunt ſic priuilegia
te: ꝙ ſi minus dupl. vel inferius dup. in his dñicis euene. feſ. de
bet differri: ſ; ſi principale dupl. vel maius dupl. in his dñicis
Nota. eue. ſerui. eſt de feſ. ⁊ hiſto. cãteẗ in. 3. fe. pꝰ hebdo. ¶ Etiã nota
ꝙ quodcũq; feſ. in. lx. celebrãdũ ɔtigerit: nihil de cõpl. lx. mutã-
dũ eſt: niſi ꝙ in feſ. annũciatiõis dr in fine hym. Gl'ia tibi dñe.
De mi- ſi extra paſſionẽ eue. ⁊ memo. de iſtis dñicis ſemp erũt ſolẽnes.
nus ¶ De minus priuilegiatis. nota ꝙ dñice minꝰ priui. ſunt ille do
priui. minice in quibꝰ inchoãde ſunt hiſto. ſcilicet prima do. in qua in

choāda eſt hiſto. Dn̄e ne in ira. que do. eſt ſic priuile. ꝙ ſi feſ. ſimplex. 9. lec. in illa dn̄ica eue. ⁊ tempus breue fuerit: ſcilicet continēs vnam dn̄icam tantū īfra octa. epipha. ⁊. lxx. feſ. 9. lec. debet differri. Tamen ſi tempus prolixum fuerit inter dominicā in qua inchoanda eſt hiſto. ⁊. lxx. feſt. ix. lect. in eadē do. in qua contigerit celebretur. Dominica etiam minus priuilegiata eſt dominica proxima ante aſcen. domini: de qua poſtea. Similiter omnes iſte do. ſunt minus priuilegiate: ſcȝ a Deus omniū: vſq; ad aduen. dn̄i. in quibus inchoande ſunt hiſto. Qꝛ ſi feſ. ſimplex ix. lect. in ipſis dominicis euene. feſtum debet differri in craſti. niſi ad vincula ſancti petri / vel decolla. ſancti iohannis baptiſte / vel tale feſtum. ix. lect. quod in craſti. ſequitur aliud feſ. ix. lect. et niſi ſint octa. cum regimine chori. Si vero feſtū. ix. lec. ⁊ inchoatio hiſto. in aliqua dn̄ica infra octa. cum regimine chori cōcurrāt: ſerui. erit de feſto. ix. lect. et memo. de oct. de do. et de trinita. cum ceteris que pertinent. Cum itaq; ob aliquam predictarum cauſarum aliqua hiſto. in ſua dominica inchoari non poterit: tunc per hebdomadam ſi ferie vacauerint inchoetur. ita ꝙ memo. non omittantur. Si vero nulla feria vacaue. et hiſto. duratura fuerit pluſq; per vnam hebdo. tunc differatur vſq; in proximam dominicam: vel do. ſequen. verūtamen ſi non fuerit duratura niſi per vnam dominicam tantum: tunc ex neceſſitate in medijs fer. per hebdomadam tota cantetur hiſto. et expoſitio euāge. ⁊ ℞. fer. eo anno non dicuntur: preter vnum ſolum ℞. fer. quod legit in vltima feria loco. ix. ℞. ita ꝙ ſi aliquod feſtū iij. lect. ibidē reperiatur: nihil fiat de feſto niſi memo. ad veſp. et ad matut. de ſancta maria.

Nota.

¶ Et nota ꝙ in omnibus ſabbatis per eſtatem: ſcȝ a Deus omniū. vſq; ad aduentū domini fiat proceſſio ante crucem: niſi duplex feſtum fuerit: et niſi aliqua do. debeat differri propter prolixitatem temporis: tunc nulla fiat proceſ. tamen in exaltatione ſancte crucis fiat proceſſio ante crucem ſi in dominica contige. licet duplex feſtum fuerit. et memo. de iſtis dominicis in dupl. feſtis erunt ſub ſilentio: in alijs vero feſtis erunt ſolennes. Et quotiens in ſabba. ad veſp. per predictum tempus dicitur memo. de do. ſimiliter fiat memo. de trinitate etiam in feſto omniū ſanctorū: ſi in ſab. vel in do. euenerit.

Falſi libri.

Item falſi libri habēt nullā memo. de trinit. in feſto omniū ſanctorum.

De inferi⁹ priui.

¶ De inferius priuile. nota ꝙ do. inferius priuile. ſunt omnes alie med. do. in quibus hiſto. non ſunt inchoande: ſcȝ dominice inter primam hiſto. Domine ne in ira. ⁊. lxx. ſique ibidem euene. ⁊ oēs medie do. a Deus omniū. vſq; ad aduētum domini.

¶ Et nota ꝙ memo. de iſtis do. in feſtis duplicibus erunt ſub ſi lentio: in alijs vero feſtis erūt ſolēnes. ¶ Etiam nota ꝙ omnes do. ab octa. paſc. vſq₃ ad proximam dominicā ante aſcen. do. ſunt inferius priuile. quia ſi feſ. iij. lect. cum regimine chori in ipſis euene. feſ. non debet differri: tamen memo. de iſtis do. ſemper erunt ſolēnes. ¶ Etiam nota ꝙ ſi in do. proxima ante aſcen. do. ſimpl. feſtū cū regimine chori euene. differatur in. 2. fe. vel in 3. ſi. 2. fe. non vacauc. a feſto cum regimine cho. Tamen ſi feſtū duplex in proxima do. ante aſcen. domini euene. non differatur. ¶ Et nota ꝙ in omnibus ſabba. ab octa. paſc. vſq₃ ad aſcenſionem dñi fiat proceſ. ante crucem cū hac ān. Chriſtus reſurgēs. de quocunq₃ fiat ſeruitium: niſi in die inuen. ſancte crucis ſi in ſabba. vel in dominica euene. et nō fiat aliqua alia memo. de reſurre. in ſabba. ꝙ ān. Chriſt⁹ reſurgens. cū verſu. Dicāt nunc. ¶ Etiam nota ꝙ quādo fit ſeruit. de aliquo ſancto in do. ab octa. paſc. vſq₃ ad aſcen. domini ſcđm Alla. ad miſſam erit vnū de illis. 9. que intitulantur poſt octa paſche: ⁊ non de do.

Sine regi. cho. de nō cōiūctis.

¶ Sine regi. cho. vel de ſanctis vel de oct. ¶ De ſanctis. vel de non coniunctis, vel de coniun. ¶ De nō coniūctis nota ꝙ de feſ. iij. lec. ſine regimine chori infra octa. cum regimine chori contingentibus fiat tantū memo. niſi ſint feſta. ix. lect. coniuncta: tūc fiant medie lect. ſi proprie habeantur. ſin autē, tantū mēo. de feſ. coniuncto: ⁊ memo. de iſtis feſ. in inferioribus erūt ſub ſilen. in principalibus, maioribus, ⁊ minoribus nihil fiat. ¶ De coniūctis. vel duplicibus vel ſimplicibus.

De dup.

¶ De duplicibus nota ꝙ memo. de iſtis feſ. coniunctis ſemper erunt ſolēnes: niſi quando huiuſmodi duplicia in dominicis celebrātur: tunc memo. de ſanctis coniunctis erunt ſub ſilen. cum memo. de do. ⁊ de trini. Tamen in exalta. ſancte cru. fiat memo. de mar. ſolen. quacunq₃ die euene. ¶ Etiam nota ꝙ ſi feſ. ix. lec. propter inchoationem hiſto. differatur in craſti. ⁊ eidē feſto feſtū. iij. lec. coniun. fue. tūc feſtū coniunctū non debet differri: ſed in ipſa do. fiat de eo. mēo. ad veſ. ad matut. ⁊ ad miſſam: ⁊ medie lec. ſi proprie habeātur: niſi rota hiſto. cantanda fue. In med. vero do. quādo de dñica agitur: de feſ. iij. lect. ſemper erūt medie lec. ſiue ꝓprie habeātur ſiue non: niſi ℟. de ſecūdo noctur. cātanda fuerint ibidem.

De ſimplicibus.

¶ De ſimplicibus. nota ꝙ memo. de iſtis feſ. iij. lec. ſimpl. feſ. ix. lc. coniunctis in principalibus ⁊ maioribus erunt ſub ſilētio: in minoribus ⁊ in inferioribus erūt ſolennes. Tamē ſi feſtū exaltatio. ſancte crucis in dominica contige. tunc ad ſcđas veſp. fiet memo. de ſancto nicomede ſub ſilentio, cum memoria dominicali.

De octa.

¶ De oct. nota ꝙ memo. de iſtis octa. ſine regimine chori in inferioribus erūt ſub ſilētio, in maioribus ⁊ minoribus nihil fiet.

¶ Inuitat. ſimplex. vel de ſanctis vel de feria. ¶ De ſctis. vel ſine noct. vel cū noct.

De. ſ. ſī. noc.

¶ De ſanctis ſine noct. nota ꝙ memo. de iſtis feſtis in inferioꝛibus erūt ſub ſilen. in maioꝛibꝰ ⁊ in minoribus nihil ſiet.

De. ſ. cum noct.

¶ De ſanctis cū noct. nota ꝙ quādo fit ſeruī. de aliquo ſancto .iij. lect. infra. lex. vſqꝫ ad caput ieiunij / ſiat cum noct. ⁊ nulla mēo. de feria. A .4. vero fer. a capite ieiunij vſqꝫ ad craſti. octa. paſc. de huiuſmodi feſt. iij. lec. ſiat tantū memo. ad veſ. ⁊ ad matut. de ſancta maria que p̄cedet memo. de ſancto ſpiritu ¶ De ferijs. vel pꝛincipaliter pꝛiuilegiatis: vel magis pꝛiuilegiatis: vel minus pꝛiuilegiatis: vel inferius pꝛiuilegiatis.

De fe. pꝛinci. pꝛiui.

¶ De fer. pꝛincipa. pꝛiuile. nota ꝙ iſte fer. ſunt pꝛincipaliter p̄uilegiate. ſcꝫ Feria quarta in capite ieiunij. Feria .5. 6. et ſabba. ante paſc. ⁊ Sabba. ante pent. Quodcunqꝫ vero feſtum in his ferijs euenerit debet differri: licet feſt. loci fue. ſed ſi ſimplex feſtū fuerit omnino omittatur niſi in capite ieiunij: tunc enim debet differri in craſtinum vel feriā .6. aut ſabba.

De magꝭ pꝛiui.

¶ De ferijs magis pꝛiuile. nota ꝙ fer. magis pꝛiuile. ſunt omnes fer. a dñica paſſionis vſqꝫ ad cenā dñi. Iſte fer. ſunt ſic pꝛiuile. ꝙ ſi feſtum ſimplex. ix. lect. in his ferijs euenerit nihil ſiet de feſto. ſi vero duplex feſtū / habebit ſeruiciū cum neuma / ⁊ cū Ieſu chꝛiſte. et cum Gloꝛia patri.

De minꝰ pꝛiuile.

¶ De ferijs minus pꝛiuile. nota ꝙ fer. minus pꝛiuile. ſunt omnes fe. in tertia hebdo. aduen. dñi. oēs ferie a capite ieiunij vſqꝫ ad dñicam paſſionis. ⁊ feria 2. ⁊ .4. rogationū. Iſte fe. ſunt ſic pꝛiuile. ꝙ nihil ſiat de cōmemo. neqꝫ de feſ. iij. le. niſi tantū memo. ad veſp. ⁊ ad matut. de ſctā maria.

De in feriꝰ. pꝛiui. Nota.

¶ De ferijs inferius pꝛiuile. nota ꝙ ferie inferius pꝛiuile. ſunt omnes alie ferie per aduentum. Iſte fer. ſunt ſic pꝛiuile. et omnes alie ferie p̄cedētes ꝙ ſiat ſolemnis memo. de fe. de quocunqꝫ ſiat ſeruiciū. Tamen iſte ferie inferiꝰ pꝛiuile. non excludunt cōmemo. ¶ Nota. de quocūqꝫ ſiat ſeruicium infra aduētum: ſiat ſolēnis memo. de ſancta maria niſi quādo plenum ſeruicium fit de ea. ſimiliter ſiat a feſto circumciſionis vſqꝫ ad feſ. purificationis. Etiam ab octa. paſche vſqꝫ ad vigiliam aſcēſionis ſiat ſolennis memoꝛia de reſurrectione de quocunqꝫ ſiat ſeruicium: niſi in inuentione ſancte crucis.

¶ Declaratio regule de hiſtoꝛijs inchoandis.

AD intelligendum regulam de hiſtoꝛijs inchoādis / de ꝟſijs ferialibus dicendis / de memoꝛijs ſolen. vel ſub ſilen. celebꝛandis vel omittendis / de tribus commemo. faciendis / de miſſis in cap̄. celebꝛādis per totum annum: tractū de oꝛdinali Sar. per ſeptē lr̄as hal̄. Notandū eſt ꝙ q̄libet litera per ſe diuidit in qnqꝫ partes:

et hoc propter feſta mobilia ⁊ annos biſſextiles. Ideo in primis ſciatis que ſit litera dñicalis in anno iam preſenti: deinde numerum per quem luna currit in eodem anno. Quibus cognitis intrate in tabulam ſequētem: ⁊ querite eādem literā dominicalē quouſqȝ inueniatis predictum numerum lunarem ⁊ predictam literam dominicalem ſimul ſtantes. Quibus inuentis operamini cum eadem litera per totum annum iam preſentem. Cognita litera dñicali cum numero lunari: ſtatim cognoſcitur illius operis introductio in qualibet litera: vt patet per tabulam ſequentem.

¶ Sequitur tabula.

A	1	A 16.13.5.2.
	2	A 18.15.10.7.
	3	A 12.9.4.1.
	4	A 17.14.11.6.3.
	5	A 19.8.
B	1	B 16.13.5.2.
	2	B 18.10.9.4.15.
	3	B 17.12.9.1.
	4	B 14.11.6.3.
	5	B 19.8.
C	1	C 16.13.10.5.2.
	2	C 18.15.7.4.
	3	C 17.12.9.1.6.
	4	C 19.14.11.3.
	5	C 8.
D	1	D 16.
	2	D 13.10.5.2.
	3	D 18.15.12.7.4.
	4	D 17.9.6.1.
	5	D 19.11.8.3.14.
E	1	E 16.5.
	2	E 18.13.2.10.
	3	E 15.12.7.4.1.
	4	E 17.14.9.6.
	5	E 19.8.3.11.
F	1	F 16.5.
	2	F 18.13.2.10.
	3	F 15.12.7.4.1.
	4	F 14.9.6.3.17.
	5	F 19.11.8.
G	1	G 16.13.5.
	2	G 18.10.7.2.
	3	G 15.12.9.4.
	4	G 17.14.6.3.
	5	G 19.11.8.

¶ Explicit tabula.

¶ Tamen cautus ſit lector huius operis quibuſdam annis biſſextilib⁹. Nam in quibuſdam ſaltandū eſt a. 1. A. vſqȝ ad. 2. A. et a. 1. C. vſqȝ ad. 2. C. ⁊ ſic de ceteris literis, de quibus in ſuis locis patet: vt ſic. Quando luna currit per. 2. ⁊ in eodē anno fuerit biſſextus: tunc accipietur. 2. A. pro litera dñicali ⁊ nō. 1. A. et obſeruētur omnia que ſcripta ſunt ibidem.

¶ Incipit proprium de ſctis tẽpore hyemali. Sctoꝝ ſaturnini et ſiſinnij martyꝝ. Ora.

Deus qui nos beatorum martyrum tuorum ſaturnini atqꝫ ſiſinnij concedis natalitijs perfrui: eorum nos tribue meritis adiuuari. Per dominum. Quandocunqꝫ hoc feſtum ſanctorum ſaturnini et ſiſinnij infra aduen. dominica contige. nihil fiat de feſt. niſi tantum memo. ad veſ. et ad matuti. beate marie virgi. ante memo. de ſancto ſpiritu: cum hac aña. Gaudent in celis. Vers. Letamini in domino. oratio vt s.

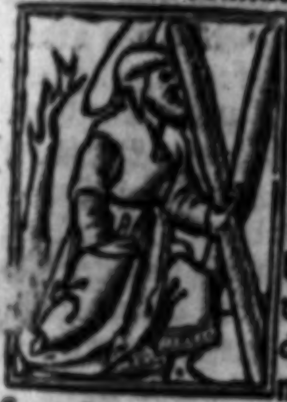

¶ In vigilia ſancti andree apoſtoli ad veſperas ſuper pſos hec ſola aña. Unus ex duobus qui ſecuti ſunt dominum erat andreas frater ſimonis petri alleluia. Hi feriales. Et dicuntur pſi feria. ſemper ad primas veſperas in omnibus feſ. ſanctorum quando vna ſola añ. dicitur ſuper pſal. Hoc etiam in ſecundis veſperis ſanctoꝝ obſeruetur: niſi in feſ. et per octa. beate marie: et niſi in feſt. et octa. apoſtolorum: et euangeliſtarum: et niſi in feſ. omnium ſanctorum: et reliquiarum: et dedica. eccleſie: et ſimiliter per octa. eiuſdem: et niſi in feſ. corporis chriſti: et per oct. eiuſdem vbi octa. fiunt cum regimine cho. et niſi i feſ. ſcte anne. Ad ſecundas veſperas. ch.

Rom. x. ¶

Corde creditur ad iuſtitiã: ore autem confeſſio fit ad ſalutem: dicit enim ſcriptura, omnis qui credit in illum non confundetur. ℟. Homo dei. hy.

Andrea pie ſanctorum mitiſſime, obtine noſtris reatibus veniã: et qui grauamur ſarcina peccaminum, ſubleua tuis interceſſionibus.

Annue xpe. ℣. Dilexit andream dominus. ℟. In odorem ſuauitatis. añ. Ambulans ieſus iuxta mare galilee vidit petrum et andreaꝫ fratrem eius: et ait illis. venite poſt me, faciã vos fieri piſcatores hominum. at illi relictis retibꝰ et naui ſecuti ſunt eum. ps. Magnificat. Oratio.

Queſumꝰ omnipotẽs deꝰ: vt beatus andreas apoſtolus tuum pro nobis imploret auxilium: vt a noſtris reatibus abſoluti, etiam a cunctis periculis eruamur. Per. Quando feſtum ſancti andree apoſtoli a die dominica differtur in ſecundam feriam: tunc ad primas veſperas dicetur iſta oratio.

Maieſtatem tuam domine ſuppliciter exoramus: vt ſicut eccleſie tue beatus andreas apoſtolus extitit predicator et rector, ita apud te ſit pro nobis perpetuꝰ interceſſor. Per. Si hoc feſ. infra aduen. contigerit fiat tunc ſolennis memoria de aduen. et poſtea de ſancta maria. Siue extra aduen. ſiue infra hoc feſtum euenerit ſemper fiat proceſſ. ad primas veſpas poſt oēs memo. q̄ habētur ad altare ſcti andree ſi habeat: cum ceroferа. et thuri. et puero librum deferēte ante ſacerdo. ſine cruce / cho. ſequēte: habitu non mutato: cantando ℟. **Vir iſte.** cum ſuo ℣. Rectores ſimul dicant ℣. Dum ℣. canit̃ ſacerdo. thuri. illud alta. ⁊ poſtea dicat ℣. **In omnem terram.** Deinde or̃. dicit̃ ſine **Dominus vobiſcum.** ſed cum **Oremus.** oro. **Maieſtatem.** que ſic terminet̃ **Per chriſtum dominū noſtrum.** Nec precedat nec ſubſequatur **Dn̄s vobiſcum.** nec **Benedicamus.** Quādo oro **Maieſtatem.** dicitur ad p̄mas veſpas: tūc ad proceſſ. dicitur iſta **oro Queſumus omnipotēs deus.** In redeūdo extra aduen. dicatur ān. de ſancta maria. infra vero aduentum de omnib' ſanctis in redeūdo ān. **Saluator mūdi ſalua nos omnes: ſancta dei genitrix virgo ſemꝑ maria ora pro nobis: precibus quoqꝫ ſanctorum apoſtoloꝝ / martyrum / et cōfeſſorum / atqꝫ ſanctarum virginum / ſuppliciter petimus vt a malis omnibus eruamur / boniſqꝫ omnibus nūc et ſemper perfrui mereamur.** ℣. **Letamini.** oro. **Infirmitatē.** Et ſic fiat proceſſ. in omni feſt. ſanctorum ad primas veſpas poſt omnes memo. que habētur ꝑ totū annum: quorū altaria ſunt in eccleſia: cū proprijs ℟. vel de cōmuni: ⁊ cum ℣. et oratiōe de ſanctis: ita tamē ꝙ quādo oratio de vigi. dicit̃ ad veſpas vt̄ diximus: tunc ad ꝓceſſ. dicatur oro de die. Similiter qñ oro de feſt. vt ad veſpas / tūc ad ꝓceſſ. dicet̃ oro de cōi: niſi ꝓpria habeatur vt in feſt. ſcti nicolai: et ſcē katherine: ⁊ cōſimilib': et ſemꝑ i reuertēdo de ſctā maria: niſi qñ ad veſp. mēo. de ea facta fuerit pri': tūc eni in reuertēdo vt de oibus ſctis. vt ſ. Nec debet ſeruitiū coꝝ celebrari ad eoꝝ altaria. vt veſ. matu. vel alie hore ſecūdū vſum Saꝝ. niſi tm̄ miſſa de ſctō in mane / ⁊ hoc ad placitū more duplicis feſt. cū **Credo.** quodcūqꝫ feſ. fuerit. Nō dicatur veſp. de ſctā maria i cho. hac die nec aliquo dup. feſto ꝑ annū. vt notatū eſt i p̄ma dn̄ica aduēt' dn̄i: ſed ꝑcantato vltimo **Benedicamus.** executor officij i ſtallum ſuū reuertat̃: ibiqꝫ cappaꝫ ſericā exuat vbi prius eandem aſſumpſit: qđ in oibus feſtis duplicibus obſer. quando collecta ad gradū chori dicit̃. Ad cōpletoriū extra aduētū omnia ſicut in feſto ſancte trinitatis. Infra aduētū vero cōpleto. nō mutatur / niſi ſolūmodo hy': et dicatur hy' **Saluator mundi.** Ad matut. Inuitat. **Adoremus victorioſiſſimū regē chriſtū. Qui victoriam per crucis tropheum: coronauit beatum andream apoſtolum.** ps. **Venite.** hy' **Andrea pie.** ℣. **Annue chriſte.** In p̄mo noct. aña. **Andreas apoſtolus dixit ad egeam tantū deo meo ero acceptior / q̄tum pro eius nomine fuero permanens in tormentis confeſſor.** ps. **Celi enarrant.** ān. **Ego crucis chriſti ſeruus ſum: et crucis tropheum optare potius debeo q̄ timere.** ps. **Bene** dicam. An. Cumqꝫ carnifices apoſtolum ducerent vt crucifigeretur: concurſus factus eſt populoꝝ clamantium / iuſtus homo et amicus dei quid fecit vt ducatur ad crucem? at ille rogabat populum vt non impedirent paſſionem eius. ps. Eructauit. ℣. In omnem terram. Lectio pꝛima.

Proconſul egeas patras ciuitatē ingreſſus: cepit cōpellere in chꝛiſto credētes ad ſacrificia idoloꝛum. Cui occurrens ſanctus andꝛeas: dixit. Opoꝛtebat vt tu qui iudex hominum eſſe ꝯpꝛobaris: iudicē tuū qui in celis eſt cognoſceres / et agnitum coleres / ⁊ colēdo eum qui verus eſt deus ab his qui veri dij non ſunt animum reuocares. Cui egeas dixit. Tu es andꝛeas qui deſtruis templa deoꝛum: et ſuades hominibus hāc ſuperſtitioſam ſectam / quā nuper detectā romani pꝛincipes exterminare iuſſerunt.

1 ℟. Dū perambularet dominus iuxta mare ſecus littus gallilee: vidit petrum et andream retia mittentes in mare / et vocauit eos dicens. Venite poſt me / faciam vos piſcatoꝛes hominum. ℣. Erant enim piſcatoꝛes: et ait illis. Venite poſt. Lectio ſecunda.

Andꝛeas reſpōdit. Romani pꝛincipes nondum cognouerunt veritatem: ⁊ hoc quod pꝛo ſalute hominum veniēs dei filius docuerit iſta idola nō ſolum deos non eſſe: ſed eſſe demonia peſſima / et inimica hūano generi. Que etiam hoc doceāt homines vnde offendant deus: vt dū offenſus fuerit auertatur et non exaudiat: et cū auerſus fuerit ⁊ nō exaudierit / habeantur cum diabolo ⁊ ipſi captiui. Et tā diu eos deludat / quouſqꝫ de coꝛpoꝛe exeāt rei ⁊ nudi: nihil ſecū pꝛeter peccata poꝛtantes. Egeas dixit. Iſta ſuperſtitioſa ⁊ vana ſunt verba. Nam ieſus veſter dum hec pꝛedicaret: iudei illū crucis patibulo affixerunt. Andꝛeas reſpondit. O ſi velis ſcire myſteriuꝫ crucis: quā rationabili charitate auctoꝛ humani generis / pꝛo reſtauratione noſtra hoc crucis patibulum non inuitus / ſed ſpontaneꝰ ſuſceperit.

℟. Mox vt vocem domini pꝛedicantis audiuit beatus andreas: relictis retibus quoꝛum vſu actuqꝫ viuebat. Eterne vite ſecutus eſt pꝛemia largientem. ℣. Ad vnius iuſſionis vocem relictis retibꝰ beatꝰ andreas. Eterne vite. Lectio. iij. 2

Egeas dixit. Cū traditus aſſeratur hic a ſuo diſcipulo: ⁊ a iudeis tentus: et pꝛeſidi adductus: ⁊ ad petitionem iudeoꝛum a militibus pꝛeſidis crucifixus: quomodo tu dicis eum ſpontaneum crucis ſubijſſe patibulum? Andꝛeas reſpōdit. Ideo dico eum ſpontaneū: quoniam ſimul cum illo fui cuꝫ a ſuo diſcipulo traderetur. Et anteꝗ̃ traderetur / dixit nobis ꝙ tradendus eſſet et crucifigēdus pꝛo ſalute hominum: et tertia die reſurrecturum ſe eſſe ꝓdixit. Egeas dixit. Miroꝛ te pꝛudentē hominē virū iſtū velle ſectari / quē quouis pacto (aut ſpōte aut inuitū) cruci tu cōfi

5 teris affixum. ℟. Homo dei ducebatur ut crucifigeretur: populus autē clamabat voce magna: dicens. Innocens eius ſanguis ſine cauſa dānatur. ℣. Cumqꝫ carnifices ducerent eum ut crucifigeretur: factus eſt concurſus populoꝛum clamantium et dicentium. Innocens. Gloꝛia patri. Innocens. In tertio nocturno aña. Cum perueniſſet beatus andreas ad locū ubi crux parata erat: videns eā a longe exclamauit voce magna dicens: ſalue crux que in coꝛpoꝛe chꝛiſti dedicata es: et ex mēbꝛis eius tanꝙ margaritis oꝛnata. Ps. Omnes gētes. aña. Anteꝙ te aſcenderet dominus noſter o beata crux, timoꝛem terrenum habuiſti: modo vero amoꝛē celeſtem obtinens pꝛo voto ſuſciperis. Ps. Exaudi deus depꝛecationem. An. Amatoꝛ tuus ſemper fui, et deſideraui te amplecti o bona crux. Ps. Exaudi deus oꝛationē meā cū depꝛecoꝛ. ℣. Cōſtitues eos. ℟. iiij.

Andꝛeas reſpondit. Hoc eſt quod etiam me dixiſſe iam retines. Magnum eſt myſterium crucis: quod ſi volueris audire referam. Egeas dixit. Myſterium nō poteſt dici: ſed ſupplicium. Andꝛeas reſpōdit. Ipſum ſupplicium myſterium reſtaurationis eſſe humani generis (ſi patienter audias) compꝛobabo. Egeas dixit ad beatū andꝛeam. Ego quidē patiēter te audiam: ſed ſi tu me obtemperanter nō audias, ipſum myſterium crucis in teipſum retoꝛquebo. Andꝛeas reſpondit. Ego ſi patibulum crucis expaueſcerem: crucis gloꝛiam non pꝛedicarem. Egeas dixit. Inſanus eſt ſermo tuus: ſuppliciū crucis pꝛedicas gloꝛiam, quia per audaciam penā moꝛtis non times. Andꝛeas reſpondit. Nō per audaciam: ſed per fidē non timeo penam moꝛtis. Moꝛs enim iuſtoꝛum ꝑcioſa eſt: moꝛs vero peccatoꝛum peſſima. ℟. Doctoꝛ bonus et amicus dei ducitur ad crucē: aſpiciens a longe vidit crucem: ſalue crux. Suſcipe diſcipulum eius qui pependit in te magiſter meꝰ chꝛiſtus. ℣. Salue crux que in coꝛpoꝛe chꝛiſti dedicata es: et ex membꝛis eius tanꝙ margaritis oꝛnata. Suſcipe diſcipu. Lectio quinta. 4

Egeas dixit. Iſta verba tilis narrare potes qui tibi credunt: mihi autē nequaꝙ. Quia niſi ad hoc conſentias ut ſacrificium diis omnipotētibꝰ offeras: in ipſa cruce quam laudas te fatigatum affigi pꝛecipiam. Andꝛeas reſpondit. Omnipotenti deo qui unus et verꝰ eſt: ego omni die ſacrifico. Nō thuris fumum, nec tauroꝛū mugientium carnes, nec hircoꝛum ſanguinem: ſed immaculatum agnum quotidie in altari crucis ſacrifico. Cuiꝰ carnes poſteaꝙ omnis populus manducauerit, et ſanguinem eius biberit: tamen integer permanet et immaculatus et viuus. Egeas dixit. Quomodo poteſt hoc fieri? Andꝛeas reſpondit. Si vis ſcire quomodo poteſt fieri: aſſume foꝛmam diſcipuli ut poſſis diſcere quod queris. Egeas dixit. Ego a te toꝛmentis exigā

5 huius rei notitiam. ℟. O bona
crux que decorem ⁊ pulchritudinem
de membris dñi ſuſcepiſti: accipe me
ab hominibus ⁊ redde me magiſtro
meo. Ut per te me recipiat qui per te
me redemit. ℣. Securus ⁊ gaudẽs
venio ad te ita vt ⁊ tu exultans ſuſci-
pias me. Ut per te. Lectio ſexta.

Andreas reſpõdit. Miror
te hominem prudẽtem ad
tantam ſtultitiã deuolutum: vt
putes tormentis me tibi ſacrifi-
cia diuina pandere. Tunc ira-
tus egeas iuſſit eum in carcerẽ
trudi: vbi per totam noctem ad
patientiam ⁊ pacem habẽdam
populũ admonuit. Egeas poſt-
ea ſedens pro tribunali/ iuſſit
adduci ad ſe ſanctum andream:
cui et dixit. Exiſtimaui te no-
cturna cogitatione reuocare a-
nimũ a ſtultitia/ ⁊ a chriſti tui
laude ceſſare: vt poſſis nobiſcũ
non amittere gaudia vite. An-
dreas reſpondit. Audi me fili
mortis: ſeruũ ⁊ apoſtolum ieſu
chriſti. Nunc vſqꝫ mitius tecuꝫ
egi pro cẽſura fidei: vt rationis
capax idola contẽneres/ ⁊ deũ
qui ĩ celis eſt adorares. ℟. Ora-
6 uit ſanctus andreas dum aſpiceret ce-
lum: voce magna clamauit ⁊ dixit: tu
es deus meus quẽ vidi. Ne me patia-
ris ab impio iudice deponi. Quia vir-
tutem ſancte crucis agnoui. ℣. Tu
es magiſter meus chriſtus: quem di-
lexi/ quem cognoui/ quem confeſſus
ſum: tantummodo in iſta voce me ex-
audi. Ne me. Gloria patri. Quia vir.
In tertio nocturno an. Acceden-
tes carnifices leuauerunt eum in cru-
ce: et extendentes funibus totũ cor-
pus eius/ ſicut eis iuſſum fuerat ſuſ-
penderunt. Ps. Confitebimur. An.
Omnis interea populus conclamabat
dicens virum ſanctum/ pudicum/ or-
natum moribus/ bonum doctorem/
pium/ modeſtum/ rationabilem non
debere hoc pati: ſed debere de cruce
deponi. Ps. Dominus regnauit
exultet. An. Tunc ſanctus andreas
ait: iam regem meum video/ iam ad-
oro/ iam in eius conſpectu conſiſto.
Ps. Dñs regnauit iraſcantur. ℣.
Nimis honorati. ¶ Scdm Matheũ.

In illo tẽpore. Ambulans
ieſus iuxta mare galilee Cap. iiij. C
vidit duos fratres: ſimonẽ qui
vocatur petrus/ et andreã fra-
trem eius mittẽtes rete in ma-
re: erant enim piſcatores. Et
reliqua. Homelia beati Grego-
rii pape. Non dicitur de eadẽ
lectione. quod per totum an-
num obſeruetur ſecundũ vſum
Sariſburienſem. Lectio. vii.

Audiſtis fratres chariſſimi qꝛ
ad vnius iuſſionis vocem/ pe-
trus ⁊ andreas relictis retibus
ſecuti ſunt redemptorem. Nul-
la vero hunc facere miracula
adhuc viderant: nihil ab eo de
premio eterne retributiõis au-
dierant: et tamen ad vnum do-
mini preceptum hoc quod poſſi-
dere videbantur obliti ſunt.
Quanta nos eius miracula vi-
demus: quot flagellis affligi-
mur: quantis minarum aſperi-
tatibus deterremur: et tamen
vocantem ſequi contẽnimus.
℟. Expandi manus meas tota die 7
in cruce ad populum non credentem
ſed contradicentem mihi. Qui am-

bulant vias non bonas: ſed poſt peccata
ſua. ℟. Deus vltionum dominꝰ
deus vltionum libere egit: exaltare
qui iudicas terraꝫ: ⁊ redde retributionem
eorum ipſis. Qui. Lec. viii.

In celo enim iam ſedet q̄
de conuerſione nos admonet.
Jam enim iugo fidei colla
gentium ſubdidit: iam mundi
gloriaꝫ ſtrauit. Jam ruinis eiꝰ
crebreſcentibus diſtricti ſui iudicij
diem propinquantem denunciat:
et tamē ſuperba mēs
noſtra non vult hoc ſponte deſerere/
qđ quotidie perdit inuita.
Quid ergo (fratres chariſſimi)
quid in eius iudicio dicturi
ſumus: qui ab amore preſentis
ſeculi nec preceptis flectimur/
nec verberibus emendamur.
8 Tu autē dñe. ℟. Dilexit andreā
dominus in odorem ſuauitatis: dum
penderet in cruce dignum ſibi cōpulauit
martyrem quem vocauit apoſtolum
dum eſſet in mari. Et ideo amicꝰ
dei appellatus eſt. ℣. Vir iſte in populo
ſuo mitiſſimus apparuit ſanctitate
et gratia plenus. Et ideo. Lec. ix.

Sed fortaſſe aliquis ſecū
tacitis ſermonibꝰ aut cogitationibus
dicat. Ad vocem
dominicam vterqꝫ iſte piſcator
quid aut quātum dimiſit: q̄ pene
nihil habuit. Sed hac in re
fratres chariſſimi affectum potius
debemus penſare q̄ cenſum.
Multum reliquit: qui ſibi
nihil retinuit. Multum reliq̄t:
qui q̄tūlibet parum totum deſeruit.
Certe nos ⁊ habita cuꝫ
amore poſſidemus: ⁊ ea que minime
habemꝰ ex deſiderio querimus.
Multum ergo petrus ⁊
andreas dimiſit: quādo vterqꝫ
etiam deſiderium habendi dereliquit.
Multum dimiſit: qui
cum re poſſeſſa etiam concupiſcentijs
renunciauit. A ſequentibus
ergo tanta dimiſſa ſunt:
quanta a non ſequentibus concupiſci
potuerunt. Tu autem. 9
℟. Vir iſte in populo ſuo mitiſſimus
apparuit/ ſanctitate autem et gratia
plenus: iſte eſt qui aſſidue orat pro
populo et pro ciuitate iſta. ℣. Pro
eo vt me diligerent detrahebant mihi:
ego autem orabam. Pro po. Gloria
patri. Pro populo. Si infra aduentum
hoc feſtum contige. nō dicatur
Te deum. ſed repetatur
℟. Vir iſte. Et ſi infra aduē. cōtige.
non thurificet nec altare
nec chorꝰ ſicut ſolet fieri in duplicibus
feſtis. ℣. Dilexit andreā
dominus. ℟. In odorem ſuauitatis.
In laudibus. An. Salue crux precioſa: 1
ſuſcipe diſcipulum eius qui pependit
in te magiſter meus xp̄s. Ps.
Dominus regnauit. An. Beatus 2
andreas orabat dicens: domine rex
eterne glorie ſuſcipe me pendentem
in patibulo. Ps. Jubilate. An. Nō 3
me permittas domine famulum tuū
a te ſeparari: tempus eſt vt commendes
terre corpus meū. Ps. Deus deus
meus. An. Maximilla chriſto amabilis 4
tulit corpus apoſtoli: optimo
loco cum aromatibus ſepeliuit. Ps.
Benedicite. An. Qui perſequebatur 5
iuſtum demerſiſti eum domine in
infernum: et in ligno crucis dux iuſti
fuiſti. Ps. Laudate. Cap. Corde
creditur. Hyꝰ. Exultet celū. ℣.
Annunciauerunt opera dei. ℟. Et fa

cta eius intellexerunt. Añ. Concede nobis hominē iuſtū: redde nobis hominem ſanctum: ne interficias hominem deo charum/ iuſtum/ manſuetū et pium. ps. Benedict⁹. oꝛo. Maieſtatem. Memoꝛia fiat de aduētu et de ſancta maria ad matutinas et ad miſſam ꝛ ad veſperas ſi infra aduētum hoc feſtum euenerit. Ad pꝛimam. Añ. Salue crux. ps. Deus in nomine. Añ. Gratias. ps. Quicūq̄. Ad. iij. Añ. Beatus andreas. ps. Legē pone. ca. Coꝛde creditur. ℟. et ℣. de communi vnius apoſtoli ad omnes hoꝛas dicantur cum oꝛatione de die. Ad ſextam. Añ. Non me permittas. ps. Defecit. ca.

Non enim eſt diſtinctio iudei et greci: nam idem dominus omniū diues in omnes qui inuocant illum. Ad nonam. Añ. Qui perſequebatur. ps. Mirabilia teſtimonia. Capitulum.

Omnis quicunq̄ inuocauerit nomen domini ſaluus erit. Ad ſecundas veſperas. Añ. Salue crux. ps. Dixit dominus. et ceteri ps. de apoſtolis. ca. Coꝛde creditur. ℟. Uir perfecte pietatis et dux innocentie / tua feſta celebꝛantis vota plebis ſuſcipe. Et aſtantes laudis tue ſeruulos officio / pꝛecibus tuis coniunge ſanctoꝝ collegio. ℣. Imitatoꝛ ieſu chꝛiſti ſub crucis patibulo: nos andrea fac conſoꝛtes celi contubernio. Añ. Finito reſponſo. dum ℣. canitur eant rectoꝛes choꝛi in ſuperioꝛi gradu et ex vtraq̄ parte principales in ſecūda foꝛma et dicāt ad ſingulos clericos Uiſe ad pꝛoſam.

His itaq̄ peractis exuant cappas nigras ꝛ almutias omnes qui volunt/ ad pꝛoſam cantandam. Cantetur autem pꝛoſa in ſtatione puerorum in ſuperpelliceijs ex vtraq̄ parte: ita tamē q̄ rectoꝛes choꝛi pꝛincipales in medio choꝛi ad altare ſtent conuerſi. Secundarij vero ad gradum choꝛi ad clerum ſtent conuerſi. Inter quos eodem modo ſtent tres clerici qui ℣ſū. ꝛ ℟. cantauerunt. et omnes dicant pꝛoſam ſimul: et ad vnumquēq̄ ℣. reſpon. cho. cantum pꝛoſe ſup vltimam vocalē p̄mi ℣ſū. cho. interim ſedente. Hoc eodē modo dicuntur pꝛoſe per totum annum: tam ad veſperas q̄ ad matutinas. Ad matutinas vero p totum annum non dicitur pꝛoſa: niſi ſolummodo in die ſancti nicolai: et in hebdo. nata. domini ſcȝ in die ſancti ſtephani/ ſancti iohannis/ et ſanctoꝛum innocentium vbi non fit pꝛoceſſio. De ſancto andꝛea / dicitur pꝛoſa hoc modo. Pꝛoſa.

Omnium doctoꝛ egregie q̄ triūphas egens hodie. ℣. Felici gaudes in requie inter ciues eterne patrie. ℣. Aſſis pꝛopitius huic familie. ℣. Que tue recolit diem victoꝛie. ℣. Spemq̄ donans miſericoꝛdie. ℣. Nos domini commenda gratie. Et aſtan. Omnes clerici qui pꝛoſam cantauerunt. ſimul dicant Gloꝛia patri. ad altare conuerſi ſinguli in ſua ſtatione: quod per totū annum obſer. poſt pꝛoſam cantando Gloꝛia patri. Et aſtan. ℣ſ. Exultet celum. ℟. Annunciauerunt ope.

An. Domine ieſu chriſte magiſter bone
ſuſcipe ſpiritum meum in pace: qꝛ
iam tempus eſt vt veniam deſiderãs
te videre. ps. Magnificat. oratio.
Maieſtatem tuam. Si hoc feſ.
in do. aduen. domini contigerit.
ſemper differatur in craſtinũ. Licet
feſ. loci fuerit. Et quãdo feſtũ
ſancti andree ſic differ. tũc
in dominica erunt veſpere de
de feſ. et ſolen. memor. de do. et
poſtea de ſancta maria. Si vero
in ſabbato ante aduentũ hoc
feſtũ cõtige. ibi celebretur: veſpe.
tamen de do. ſtant licet feſtum
loci fuerit/ et ſolen. memoria
de feſt. et de ſancta maria.
Quãdo feſ. ſancti andree in. v.
feria ante aduen. do. contige.
tunc in. vi. fe. ſcz in craſtino/ ſiat
hoc modo ſeruitium. Ad matutinas
inuitatoriũ. Dilexit andream
dominus in odorẽ ſuauitatis.
Dum penderet in cruce. ps. Venite.
hyꝰ. Andrea pie. ps. Annue xp̄e.
1 An. Uidit dominus petrum ꝛ andream:
et vocauit eos. ps. Celi enarrant.
2 An. Venite poſt me dicit dñs:
faciam vos fieri piſcatores hominũ.
ps. Benedicam.
3 An. Relictis retibus
ſuis ſecuti ſunt dominum redẽptorem.
ps. Eructauit.
4 An. Andreas chriſti famulus dignus dei apoſtolus:
germanus petri et in paſſione ſocius.
ps. Omnes gentes.
5 An. Dignum ſibi dominus computauit martyrem
quem vocauit apoſtolum dum
eſſet in mariallã. ps. Exaudi deus
deprecã.
6 An. Ego ſi patibulum crucis
expaueſcerem; crucis gloriam nõ
predicarem. ps. Exaudi deus orationem.
7 An. Chriſtus me miſit ad
iſtã prouinciã vbi non paruũ ei populũ
acquiſiui. ps. Confitebimur.
8 An. Salue crux que in corpore chriſti
dedicata es/ et ex membris eiꝰ tanquã
margaritis ornata. ps. Dominꝰ
9 regnauit exul. An. Biduo viuens
pendebat in cruce pro xp̄i nomine beatꝰ
andreas: et docebat populos. ps. Dominus
regnauit iraſcãtur. ℣.
In omnem terram. Lectio prima.

Accedentes carnifices leuauerunt eum in cruce: et extendentes funibus/ totũ corpus eius ſicut eis iuſſum fuerat ſuſpenderunt. Sicqꝫ biduo pendens in cruce: confortabat mentes credẽtium in domino. Aſtabãt vero turbe fere viginti milia hominum: inter quos erat frater egee ſtratocles nomine: qui ſimul clamabat cum populo/ iniuſto iudicio ſanctuꝫ virum hoc pati. Interea vadit omnis populus cuꝫ clamore ad domum egee: omneſqꝫ pariter clamantes et dicentes virũ ſanctum/ pudicum/ ornatum moribus/ bonum doctorem/ piũ/ modeſtum/ rationabilem nõ debere hoc pati: ſed debere de cruce deponi/ quia iam ſecũda die in cruce poſitus veritatem predicare non ceſſat. Tu autẽ. ℟. Dum perambularet. Lectio ſecũda.

Tunc egeas expaueſcens populum: promittens ſe velle eũ deponere ſimul cepit ire. Quẽ videns ſanctus andreas dixit. Cur tu ad nos egea veniſti? Si vis credere in chriſtum: aperietur tibi via indulgentie ſicut p̄miſi. Si autem veniſti ad hoc tantum vt me ſoluas: ego penitus de iſta cruce viuens in coꝛpoꝛe deponi non potero. Iã enĩ regem meum video / iam adoꝛo / iam in eius conſpectu conſiſto. Et tuis miſerijs cõdoleo: quia paratus te expectat interitus. Cura pꝛo te miſer dũ adhuc potes: ne tunc incipias velle cum non poteris. Tu autẽ. ℟. Mox vt voce. Lectio tertia.

Mittentes manus ad crucem carnifices / non poterant cõtingere eum. Et ſubinde alij ⁊ alij ingerebant ſe vt ſoluerent eum / et nullus pertingere eum poterat. Stupebãt enĩ bꝛachia eoꝛum: quãcunqꝫ ſe extendiſſent ad ſoluendum eum. Tunc voce magna ſanctus andꝛeas ait. Domine ieſu chꝛiſte magiſter bone / iube me de iſta cruce non deponi: niſi ante ſuſcipias ſpiritũ meum. Et cum hoc dixiſſet videntibꝰ cunctis ſplendoꝛ nimiꝰ ſicut fulgur de celo veniens ita circundedit eum: vt penitus pꝛe ipſo ſplendoꝛe oculi humani eũ non poſſent aſpicere. Cũqꝫ permanſiſſet ſplẽdoꝛ fere dimidie hoꝛe ſpatio: abſcedente lumine emiſit ſpiritum / ſimul cum ipſo lumine pergens ad dominum. Cui eſt honoꝛ ⁊ gloꝛia in ſecula ſeculoꝛum amen. ℟m. Homo dei. ℣. Dilexit andream dominus. In laudibus hec ſola ãn. Salue crux. ps. Dominus regnauit. cap. Coꝛde creditur. hyꝰ. Exultet celum. ℣. Annunciauerũt. ãn. Videns andreas crucem cũ gaudio dicebat: quia amatoꝛ tuus ſemper fui ⁊ deſideraui amplecti te o bona crux. Benedictus. oꝛo. Maieſtatem tuam. Memoꝛia de cruce ⁊ de ſancta maria vtꝫ. et de omnibus ſanctis. Ad .j. ãn. Salue crux. ps. Deus in nomine. ãn. Gloꝛia tibi trini. ps. Quicunqꝫ. Ad tertiam et oẽs alias hoꝛas ãe cap. ℟. et ℣. cũ oꝛo. ſicut in pꝛima die. Ad veſperas autem et deinceps vſqꝫ ad octauũ diez nihil fiat de apoſtolo niſi memo. que pꝛecedet memo. beate marie cum ℣. pꝛime diei de noc. Dictis veſ. ps ãn. Unus ex duobus. et ſemp cum hoc ℣. tam ad veſp. ꝙ ad mat. ℣. Dilexit andreaꝫ. oꝛo. Maieſtatem tuam. Maꝫ et in ſabba. fit plenum ſeruitiũ de ſancta maria. Quod ſi feſtũ ſancti andꝛee quãuis alia feſ. contige. tũc nihil fiat de feſ. infra oct. vſqꝫ ad octa. diem niſi tantum memo. cum ãn. Vidit dñs et cetere añe per oꝛdinem dicentur. ſimiliter et ã. Videns andreas. ⁊ aña. Unꝰ ex duobꝰ. et ſemper cũ predi. ℣. ⁊ oꝛ. dicant.

¶ In depoſitione ſancti oſmundi epi ⁊ ꝯfeſ. Ad veſ. ãn. Iuſtũ deduxit dñs. cap. Ecce ſacerdos magnus. ℟. Miles xpi. hyꝰ. Iſte confeſſoꝛ. ℣. Amauit eum. ãn. Confeſſoꝛ. ps. Magt. oꝛ. de cõi. Ad mat. ix. lc. ſtant oĩa de cõi vnius ꝯfeſ. ⁊ pon. ſecundum pꝛicam Sar: licet hic ſequat oꝛo de ꝓprietate. Oꝛo.

Deus cuius antiqua miracula etiam noſtris tẽpoꝛibus ad tui nominis magnificẽtiam / ac laudem ⁊ honoꝛem ſancti confeſſoꝛis tui oſmundi conti ſcare ſentimus: concede propitius vt cuius commemorationē colimus/ eius interceſſionibus et in preſenti ſeculo te glorificemus: et in futuro perfrui mereamur. Per dominum. ¶ In feſto ſcti nicolai epi. Ad veſ. a̅. Iuſtum deduxit dominus. maior. pſalmi feſ. ca̅p̅. Ecce ſacerdos. ℟. Beatus nicolaus. ℣. Ut apud. Cho. Illi nimirū tota nos deuotiōe. nō diſſ. vlterius: ſed ſtatim clerici incipiant proſam hoc mō.

O portet deuota mēte ſyncerit'. ℣. Peccatores chriſtianos tenacit'. ℣. Preſuli tanto. ℣. Committere. Gloria patri. Illi nimirum. hyꝰ. Iſte confeſſor. ℣. Amauit eum. an. O paſtor eterne/ o clemens et bone cuſtos: qui dum deuoti gregis preces attenderes/ voce lapſa de celo preſuli ſanctiſſimo dignū epiſcopatu nicolaum oſtēdiſti tuum famulum. pſalmus. Magnificat. Oratio.

Deus qui beatum nicolaū pontificem tuū innumeris decoraſti miraculis: tribue nobis (queſumus) vt eius meritis et precibus a gehenne incēdijs liberemur. Per dominū.

Memoria de ſancto andrea et de aduentu et de ſancta maria. Deinde eat proceſ. ad altare ſancti nicolai (ſi habeatur) cū thuri. et ceroſe. ꝙ puero librum deferente ſine cruce: choro ꝑſequente/ habitu non mutato: cantando ℟. Ex eius tumba. Rectores ſimul dicant verſum Caternatim. Chorus Surdis. Non dicitur pſa in hac proceſſione. Dum ℣. cantatur thuriſet altare ſacer. et poſtea dicat ℣. Ora ꝓ no. oro.

Deus bonitatis auctor et bonoꝝ oīm diſpēſator: cōcede propitius vt qui beati nicolai confeſſoris tui atqꝫ pontificis ſolēnitatē veneramur/ eiꝰ patrocinijs atqꝫ ſuffragijs maieſtatis tue propitiationem cōſequamur. Per chriſtum. In redeundo de omnibus ſanctis. a̅. Saluator mundi. quere in feſ. ſancti andree. ℣. Letamini in domino. oro. Infirmitatem. Ad matutinas inuitatorium. Adoremꝰ regem ſeculorum. In quo viuit nicolaus honor ſacerdotum. ps. Venite. hyꝰ Iſte confeſſor. In pmo nocturno. an. Nobiliſſimis ſiquidem natalibus ortus velut lucifer nicolaus emicuit. ps. Beatꝰ vir. a̅. Poſtꝙ domi puerilem decurrit etatem: cunctis mūdi ſpretis oblectationibus/ chriſti ſe iugo ſubijciens documentis ſanctis ſuum prebuit auditum. ps. Quare fremuerunt. a̅. Pudore bono repletus dei famulus: nuptibus datis ſtupri nephas prohibuit. ps. Domine quid. ℣. Amauit eum dominꝰ et ornauit eum. ℟. Stola glorie. Lectio prima.

Beatus nicolaꝰ ex illuſtri proſapia ortus: ciuis fuit patare vrbis. Parentes vero eius cum in primo flore iuuentutis hunc ſolum genuiſſent filium: inter ſuas preces (quas frequenter in domini templo fundebant) hūc ſolum ſuperſtitem non tantum diuitiarum ꝙ̄ tum et morum flagitabant heredem. Eoꝝ igitur vota deꝰ ex alto ꝑſpiciēs: haudquaꝙ̄ petitioni corum defuit. Nam cum matris adhuc lacte nutriretur: cepit bino in hebdomada die (quarta ſcilicet et ſexta feria) ſemel bibere mammas: et hac vice contentus tota die ſic permanebat. Tu autem. ℟m.

1 Cōfeſſor dei nicolaus nobilis progenie ſed nobilior moribus. Ab ipſo puerili euo ſecutus dominum: meruit diuina reuelatione ad ſummum prouehi ſacerdotium. ℣. Erat enim valde compatiens/ et ſuper afflictos pia geſtans viſcera. Ab ipſo puerili euo ſecutus dominum: meruit diuina reuelatione ad ſummum prouehi ſa. Le. ij.

Puerilibus igitur annis tranſactis: cepit bone indolis adoleſcens eſſe. Et non ſicut illa etas aſſolet/ laſciuiam complexus eſt mundi: ſed nunc parentum comitatus veſtigia/ nunc ſolus eccleſiarum terebat limina. Et quod ibi de ſcripturis patulo aduertebat auditu: non immemor armariolo condebat pectoris. Tu autem domine.

2 ℟. Operibus ſanctis nicolaus humiliter inſiſtens. Reuelatione diuina prouectus eſt ad ſummum ſacerdotij gradum. ℣. Voce quippe de celo lapſa cuidam inſinuatur preſuli dignū epiſcopatu nicolaum. Reuelatione diuina. Lectio tertia.

Poſtq̄ autem beatus nicolaus vtroq; parente orbatus eſt: ſepius illud euangelicum ante ſue mentis ducebat oculos. Niſi quis renunciauerit omnibus que poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Talia eo cogitāte: accidit vt quidam conuicaneus eius ad tātam deueniſſet inopiam: q̄ tres filias quas habebat fornicari cōſtituerat: vt earum ſaltem commercio infelicem ageret vitam. Tu autem domine.

3 ℟m. Quadam die tempeſtate ſeuiſſima quaſſati naute ceperunt ſanctum vocare nicolaū. Et ſtatim ceſſauit tempeſtas. ℣. Vox illis clamantibus apparuit quidam dicēs illis/ ecce aſſum: quid vocaſtis me? Et ſtatim ceſſauit. Gloria patri. Et ſtatim ceſſauit. In ſecundo nocturno. An.

Auro virginum inceſtus/ auro patris earum inopiam/ auro prorſus vtrorumq; deteſtabilem infamiam dei ſeruus ademit nicolaus. Ps. Cum inuocarem. An. Innocenter puerilia iura tranſcendens: euangelice inſtitutionis diſcipulus effectus eſt. Ps. Verba mea. A. Gloriam mūdi ſpreuit cum ſuis oblectationibus: et ideo meruit prouehi ad ſummum ſacerdotij gradum. Ps. Domine dominus noſter. ℣ſus. Iuſtum deduxit dominus per vias rectas. ℟. Et oſtendit illi regnū dei. Lec. iiij.

Quod vt vir ſanctus comperit: condoluit miſerrimo homini. Notataq; cuiuſdam noctis hora: ſumens non modicum aurum: ligansq; in panno: perrexit ad domum viri. Quod vndiq; circumſpiciens/ per feneſtram que competens videbatur clam intro proiecit: clamq; receſſit. Mane itaq; facto: cum ſurrexiſſet homo aurumq; illud inueniſſet/ gaudio gauiſus eſt magno: et gratias reddidit omnipotenti deo. Tūc tradidit filias ſuas mar tis: quas proſtituere voluerat fornicatoribus. Tu autem dñe miſerere noſtri. Deo grãs.

4 ℟. Audiens chriſti confeſſor trium iuuenum innocentum necem: precucurrit q̃totius ad locum quo fuerant plectendi. Et liberauit eos. ℣. Statimq; ſolutos a vinculis vſq; ad pretoriũ cõſulis ſecũ adduxit. Et libe. Lec. v.

His itaq; actis: myrrea metropolis orbata eſt ſuo antiſtite. Cuius obitum nõ mediocriter adiacẽtium parochiarũ condolẽtes epiſcopi ⁊ etiam viri religioſi/ cõuenerunt in vnũ cum clericis: vt domino annuẽte prouiderẽt illi eccleſie ſecundum ſanctorum ſcita canonum idoneum preſulem. Concione itaq; facta intererat quidã põtifex magne auctoritatis: ad cuius nutum aliorum pendebat ſententia. Hic ergo per omnia ſequens apoſtolorum veſtigia/ cũctos ieiuniis et deuotiſſimis precibus hortatus eſt inſiſtere: quatenus ille qui mathiam induxit ſupplere numerũ apoſtolicum: quem vellet nunc fungi tanto ſacerdotio/ dignaret̃ pandere. Tu autem.

5 ℟. Qui cũ audiſſent ſancti nicolai nomen: ſtatim expandunt manus vtraſq; ad celum. Saluatoris laudantes clementiam. ℣. Clara quippe voce coram hominibus dignum referebant illum dei famulũ. Saluatoris. Lectio ſexta.

Quibus orantibus: vocem de celo audiuit predictus pontifex dicentem ſibi: vt quẽ primũ hora matutina ante portas eccleſie inueniret/ antiſtitẽ conſecraret: adiungens q̃ nicolaus vocaretur. His ergo ſecundum reuelationẽ diuinam peractis: pontificali cathedra ſublimatur. Qui adepto epiſcopatu eandem morum grauitatẽ quã prius/ eandemq; ſectabatur humilitatem. Sic etiam cepit dilectus dei nicolaus coruſcare miraculis: vt non tantum ſui/ ſed etiã alieni quibuſlibet oppreſſi anguſtiis: inuocato nomine eius ſtatim ſentirent leuamen.

6 ℟. Beatus nicolaus iam triumpho potitus nouit ſuis famulis prebere celeſtia cõmoda: qui toto corde poſcunt eius largitionem. Illi nimirũ tota nos deuotione Oportet cõmittere. ℣. Ut apud chriſtum eius patrociniis adiuuemur ſemper. Illi nimirum. Gloria. Oportet. In tertio nocturno An. Pontifices almi diuina reuelatione letificati nicolaum preſulem deuotiſſime conſecrauerunt. Ps. Dñe quis habi. An. Sanctus quidem triticum quod a nautis poſtulauerat: acceptum et ſagacitate diſtribuere ⁊ augeri precibus impetrauit. Ps. Dñe in virtute. An. Muneribus datis neci ſunt iuuenes innocentes addicti: quibus domini ſeruus fuit vite preſidium feſtinanter. Ps. Domini eſt terra. ℣. Iuſtus vt palma florebit. Lectio ſeptima.

Quadam vero die cũ quidam naute ſubita maris tempeſtate periclitarentur: ceperunt clamare. Nicolae famule dei ſi vera ſunt que de te audiuimus/ nunc ſuccurre nobis: vt erepti ab hoc periculo deo et tibi gratias agamus. Talia referētibus apparuit quidam dicens eis. Ecce aſſum: vocaſtis enim me. Et cepit eos adiuuare in nauis armamentis. Nec multo poſt omīs pelagi cecidit fragor: omniſq; ceſſauit tēpeſtas. 7 ℟. Summe dei confeſſor nicolae te venerantes ꝓtege. Nāq; credimus tuis precibus nos poſſe ſaluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illeſos abire feciſti: tuis laudibus inſtantē cōſerua plebē. Nāq;. Lc. viij.

Quodam etiā tēpore lyciā prouinciā cum perniciosa fames oppreſſiſſet: naues triticeis onuſtē mercibus in littore adriatici portus adeſſe nunciantur. Quo mox adueniēs nicolaus: nautis inquit. Vos rogaturus acceſſi: vt huic populo fame laboranti aliquātulum ex iſto frumēto impertiri ſtudeatis. Promitto enim vobis in domini mei virtute cui ſeruio: ꝙ nullam inde minorationē habebitis apud regis veſtri exactorē. Tandem interuentu preſulis conuicti: de ſingulis puppibus enumerauere centum modios. Tanta igitur dei largitate auctum eſt frumentum illud: ꝙ illis ſufficeret ad victum / et nautis ad plenā mēſuram quā ſuſceperant. Hoc ℟. incipiať ab vno clerico de ſuperiori gradu: loco nec habitu mutato. 8 ℟. Seruus dei nicolaus auri pondo trium virginum redemit pudorē. Earumq; patris impudicam remenſo auro fugauit inopiā. Omnes cantēt verſum qui volunt in ſtatione puerorum. ℣. Aſſiduis ita miſericordie viſceribus: metallo duplicato ꝓpulſauit earum infamiam. Earumq;. Lc. ix.

Cum igiť his bñficiis et virtutibus multiſq; aliis beatiſſimus floreret nicolaus decidit i egritudinē qua ex hac inſtabili luce ſubtractus eſt. Cernēs itaq; mortē ſibi adeſſe preſentem: inclinato capite ſigno crucis ſe armauit. Euchariſtiam percepit: aſtātibus benedixit: oſcula pacis dedit: et triceſimum pſalmum incepit / dicens. In te dñe ſperaui non confundar in eternū: vſq; in manus tuas dñe cōmendo ſpiritum meū. Et cū hoc dixiſſet: tradidit precioſam animam ſuā in manus ſanctorum angelorū qui ei apparuerunt. 9 ℟. Ex eius tumba marmorea ſacrū reſudat oleum: quo liniti ſanātur ceci. Surdis auditus redditur / et debilis quiſq; ſoſpes regrediť. ℣. Cateruatim ruunt populi cernere cupientes que per eū fiunt mirabilia. Surdis auditus redditur / et debilis quiſq;. Non dicať verſus / ſed ſtatim incipiatur hec proſa.

Soſpitati dedit egros olei perfuſio. Chorus reſpondeat cantum proſe ſuper literam O poſt vniſquemq; ℣. interim ſedens. ℣. Nicolaus naufragantum affuit preſidio. Verſus. Releuauit a defunctis defunctum in biuio. ℣. Baptizatur auri viſo iudeus indicio. ℣. O ꝙ probat ſanctum dei farris augmentatio. ℣. Vas in mari merſum patri redditur cum filio. ℣. Ergo laudes nicolao concinat hec concio. ℣. Nam qui corde poſcit illum propulſato vitio. Soſpes regreditur. Gloria. Et debilis.

Deinde reincipiatur ℟. Ex eius tumba. ℣. Ora pro nobis beate nicolae. ℟. Ut digni efficiamur promiſſionibus chriſti. In laudibus ãn.

1 Beatus nicolaus adhuc puerulus
multo ieiunio macerabat corpus. ps.
2 Dñs regnauit. ãn. Eccleſie ſancte
frequentans limina/ſacra pectori cõ
debat mandata. ps. Jubilate deo
3 oĩs terra. ãn. Juſte ⁊ pie viuendo
ad honorẽ ſacerdotũ meruit promoue
ri diuinitus. ps. Deus deus meus.
4 ãn. Amicus dei nicolaus pontificali
decoratus infula omnibus ſe amabi-
5 lem exhibuit. ps. Benedicite. ã.

O per omnia laudabilẽ virum: cuius meritis ab omni clade liberantur q̃ ex toto corde querunt illũ. ps. Laudate dñm de celis. cap̃m. Ecce ſacerdos. hy⁹. Jeſu redẽptor. ℣⁹. Juſtus germinabit. ãn. Copioſe charitatis nicolae pontifex/qui cum deo gloriaris in celi palatio: condeſcende ſupplicamus ad te ſuſpirantibus: et exutos graui carne pertrahas ad ſuperos. ps. Bñdictus. oro. De⁹ qui beatum nicolaum. Memoria de ſancto andrea: cũ hac ã. Unus ex duobus. niſi feſtum ſancti nicolai in ſabbato contige. tunc enim dicatur hic ad memo. de apoſtolo ãn Biduo viuens. Cũ vero feſtũ ſancti nicolai a dominica reſeruatum die lune celebrat: tũc dr ad mẽoriã de apoſtolo hec ãn Concede nobis. Si vero hoc feſt. ſancti andree apoſtoli in. v. feria ante aduẽtum dñi euenerit: tũc dicatur hic ad memoriã eiuſdem ãn. Unus ex duobus. Memoria de aduẽtu et de ſancta maria. Ad primam ãn. Beatus nicolaus. ps. Deus in nomine. ãn. Te ture. ps. Quicunq̃. Ad tertiam aña. Eccleſie ſancte. ps. Legem pone mihi dñe. cap̃. Ecce ſacerdos. ℟. et ℣. de cõmuni vnius confeſſoris ⁊ põtificis dicunt̃ ad omnes horas. Ad ſextam ãn. Juſte ⁊ ſancte. ps. Defecit. cap̃. Benedictionem. Ad nonam ãn. O per omnia. cap̃. Cognouit eum. Ad ſecũdas veſperas aña. Beatus nicolaus. pſalmi feriales. cap. Ecce ſacerdos. hy⁹. Jeſu redemptor. ℣⁹. Juſtus germinabit. ãn. O chriſti pietas oĩm proſequenda laude: qui ſui famuli nicolai merita longe lateq̃ declarat: nam ex tũba eius oleum manat/ cunctoſq̃ languidos ſanat. ps. Magnificat. or. Deus qui beatũ nicolaum. Memoria de ſcõ andrea aña. Ambulans ieſus. ℣ſus. Dilexit andream dominus. Oratio.

Protegat nos dñe ſepius beati andree apoſtoli tui repetita ſolẽnitas: vt cuius patrocinia pia deuotiõe recolim⁹: perpetuã defenſionẽ ſentiam⁹. Per dñm. Memo. de adue. ⁊ de ſancta maria.

¶ In octa. ſancti andree apli. Ad matuti. inuit. Dilexit andream dñs. ps. Venite. Quando vero hoc predic. inuit. cum ãis ſequẽtibus in. vj. fer. ante aduẽtum domini dicitur: tunc inuitato. Adoremus. cum antiphonis de die ⁊ duobus ℟. de ſcdo nocturno ⁊ cũ nono ℟. qd̃ ſꝫ tertium hac die dicatur.

¶ Nota tamen q̃ quando octa. ſancti andree in ſabba. cõtige. ſiet tunc ibi plenum ſeruitium vel ſancta maria/ et de octa. tantum memoria cum miſ. in cho.

¶ Et ſciendum eſt q̄ per totū annum ſolet dici inuitato. diſ. infra octa. et etiam in octa. que ſunt ſiue regimine chori quando de octa. ſit ſeruitiū. hy⁹. Andrea pie. ℣. Annue chriſte. Aſſecria de noct. prime diei in quācunq; fer. feſtum apoſtoli contige. In hac die dicitur iſte ℣⁹. In omnem terram. Lectio prima.

Marimilla vero quedā potētiſſima matrona in ſpelunca poſita: ſtatim vt agnouit apoſtolum andream perrexiſſe ad dñm/ acceſſit ad crucem. Et ꝑ ſuorū ſolatio cum omī reuerētia depoſuit corpus/ ⁊ cōdidit aromatibus: ⁊ ibi cum ſepeliuit vbi ſe ſepeliēdum conſtituerat. Egeas vero iratus diſponebat accuſationē publicā ↄtra marimillā ⁊ populū/ ad ceſarē deſti-
1 nare. ℟. Dū perambularet. Lc. ij.

Cum autē hec ordinaret egeas/ princeps dominum veniret in medio foro ciuitatis in conſpectu omnium a diabolo vexatus expirauit. Nūciatum vero eſt fratri eius: cui nomē erat ſtratocles. Tunc ſtratocles miſit ſeruos ſuos: dicens eis. Ite: et inter biothanatos ſepelite eū. ℟m. Vox vt. Lectio tertia.

Stratocles vero frater egee de facultatibus eius nihil queſiuit: dicens. Non mihi permittat dominus meus ieſus chriſt⁹ cui credidi: vt ego de bonis fratris mei aliquid contingam: ne polluat me crimen eius qui apoſtolum domini auſus fuit pro amore pecunie occidere. Tantus ergo timor inuaſit vniuerſos: vt nullus remaneret q̄ non crederet ſaluatori noſtro deo/ q̄ vult omnes ſaluos fieri: et ad agnitionem veritatis venire. Ipſi gl'ia i ſecula ſeculoꝝ amē. ℟. Vir iſte. ℣. Dilexit andreā dñs. In laudib⁹ hec ſola a. Salue crux precioſa. ps. Dñs regnauit decorē. cap. Corde creditur. hy⁹. Exultet celū laud. ℣. Annūciauerūt. a. Cōcede nobis. ps. Bñdict⁹. or. Protegat. Memo. de aduē. ⁊ de ſctā maria: ⁊ poſtea de oib⁹ ſctis. Si dies dñicus fuer. vel ſi feſ. ſcti nicolai a do. reſeruatū hac die celebrat: vel ſi i ſab. ↄtige. oct. tūc tm̄ mē°. de oct. fiet ad primas veſpas ⁊ ad matu. cū miſ. in cho. Ad primā ⁊ ad alias hor. ſtat ſicut i craſti. ſcti andree nota. eſt.

¶ In cōceptiōe bēē marie virginis. Ad ꝑmas veſp. a.

O Dei genitrix virgo ſemꝑ maria inter- 1
cede ꝑ nobis deꝓcamur. ps. Laud.
pueri. an. Beata ꝓgenies vnde xp̄s
nat⁹ eſt: q̄ glorioſa eſt virgo q̄ celi re- 2
gē genuit. ps. Laudate dñm oēs
gē. an. Sācta maria virgo intercede
ꝓ toto mūdo/ q2 genuiſti regē orbis. 3
ps. Lauda aīa. a. Sub tuā ꝓtectio-
nē cōfugim⁹ vbi infirmi acceperunt 4
virtutē: ⁊ ꝓpter hoc tibi pſallim⁹ dei
genitrix virgo. ps. Laud. dñm qm̄
bon⁹ eſt. a. Beata dei genitrix ma-
ria virgo ꝑpetua/ tēplū dñi/ ſacrariū 5
ſpūſſancti: tu ſola ſine exēplo placuiſti dño ieſu xp̄o: ora ꝓ populo/ interueni ꝓ clero/ intercede ꝓ deuoto femineo ſexu. ps. Lauda hieruſa. Cap. Eccl. xxiiij

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: ⁊ flores mei fruct⁹ honoꝛis ⁊ honeſtatis. ℟. Stirps. hy⁹. Aue maris ſtella. ℣. Sancta dei genitrix. aña. Conceptio tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit in vniuerſo mũdo: ex te enim oꝛt⁹ eſt ſol iuſticie chꝛiſt⁹ deus noſter: qui ſoluẽs maledictionem dedit benedictionem: et confundens moꝛtem donauit nobis vitã ſempiternã. ps. Magt. Oro.

Supplicationem ſeruoꝛũ tuoꝛũ deus miſeratoꝛ exaudi: vt qui in conceptione dei genitricis et virginis congregamur, eius interceſſionibus a te de inſtãtibus periculis eruamur. Per eundem. Memoꝛia de aduentu. Completoꝛium vbe eo aduentus non mutatur niſi ꝙ in fine hym. Saluatoꝛ. Dicitur Gloꝛia tibi domine. Ad matutinas inuitatoꝛium. Coꝛde et voce ſimul chꝛiſtum regem veneremur. Virginis ⁊ matris iubiletur nobilis conceptus. ps. Venite. hy⁹. Quẽ terra. In pꝛimo nocturno. aña. Hodie concepta eſt beata virgo maria ex pꝛogenie dauid: per quam ſalus mundi credentitibus apparuit. ps. Domine dominus noſter. aña. Beatiſſime virginis marie cõceptionem deuotiſſime celebꝛemus: vt ipſa ꝓ nobis intercedat ad dñm̃ ieſum xp̃m. ps. Celi enarrant. aña. Quando concepta eſt virgo ſacratiſſima tunc illuminatus eſt mundus: ſtirps beata: radix ſancta: ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ ei⁹. ps. Domini eſt terra. ℣. Sancta dei genitrix. Lectio pꝛima.

Inter omnes ſanctos memoꝛia beatiſſime virginis marie eo frequentius agitur atqꝫ feſtiuius: quo maioꝛem gratiã apud deum creditur inueniſſe. Unde poſt alia quedam ipſius antiquioꝛa ſolẽnia, non fuit cõtenta deuotio fidelium: quin cõceptionis ſuperne ſolenne ſuperadderet hodiernũ. Tu autem. ℟. Hodie concepta eſt beata virgo maria ex pꝛogenie dauid: per quam ſal⁹ mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloꝛioſa lucem dedit ſeculo. ℣. Beatiſſime virginis marie cõceptionem deuotiſſime celebꝛemus. Cuius vita gloꝛioſa. Lectio ſecunda.

Hac itaqꝫ die peculiariter in eccleſia recitandus videretur eſſe liber ille qui de cõceptu eius atqꝫ vita ſcꝛiptus inueniebatur: ſi non iudicaſſent eũ patres inter apocrypha numerandum. At quoniam magnis et ſapiẽtibus viris ita viſum eſt: nos alia quedã ſed nõ aliena legentes, eccleſiaſticum moꝛem debitis officijs exequamur. ℟. Beatiſſime virginis marie conceptionem deuotiſſime celebꝛemus. Ut ipſa pro nobis intercedat ad dominum ieſum chꝛiſtum. ℣. Cum iocunditate conceptionem beate marie celebꝛemus. Ut ipſa. Lc. iij.

Beata igitur domini mater et perpetua virgo maria: pꝛiuſqꝫ conciperetur, oꝛaculis enunciata eſt: et deſignata miraculis. Concepta vero ex ꝓgenie dauid diuinit⁹ oꝛdinatã: pꝛiuilegio virtutum inſignis enituit. Saluatoꝛem edidit: a quo gloꝛificata in celo nũc terrigenis patrocinari teſtatur. ℟. Stirps ieſſe virgã pꝛoduxit, virgaqꝫ florem. Et super hunc florem Requiescit spiritus almus. ℣. Virgo dei genitrix virga est: flos filius eius. Et super. Gloria. Requiescit. In secundo nocturno. An. Hodie concepta est beata virgo maria ex semine abrahe: letantur archangeli/ exultant omnes sancti: ⁊ congaudet omnis mundus. ps. Eructauit. An. Dignum namqꝫ est vt ei cum summa deuotione famulemur: per quam nobis virginitatis insignia pullularūt. ps. Deus noster refugium. An. Benedicta ⁊ venerabilis est sancta maria virgo dei genitrix: cuius cōceptionem celebremus vt intercessio ipsius sit pro nobis ad dominum. ps. Fundamenta. ℣. Post partum. Lectio. iiij.

PRopositionē itaqꝫ sequatur ordine suo narratio. Jamqꝫ referamus vnum de ħtarat(oraculis: ac deinde paucis expediamus. Dixit eternus ad veterem: deus ad serpentē. Inimicitias ponam inter te ⁊ mulierem: et semen tuum et semen eius. Ipsa conteret caput
4 tuum. ℟. Conceptio gloriose virginis marie ex semine abrahe/ concepta de tribu iuda/ clara ex stirpe dauid. Cuius vita inclyta cunctas illustrat ecclesias. ℣. Cum iocunditate conceptionē beate marie celebremus/ Cuius vita inclyta. Lectio quinta.

QUid autē est fratres in hoc loco serpentis caput conterere: nisi principalē suggestionem diaboli (id est concupiscentiam) resistendo superare? Si ergo queratur quenam mulier huiusmodi victoriā operata sit: profecto non reperitur in linea generationis humane/ donec perueniatur ad illam (de qua nunc agimus) sanctarum
5 sanctam. ℟. Conceptio tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuerso mundo. Ex te enim ortus est sol iustitie christus deus noster: qui soluens maledictionem dedit benedictionem: et confundens mortem donauit nobis vitam sempiternam. ℣. Felix namqꝫ es que sola genitricis dignitatem obtinuisti et virginalē pudicitiam nō amisisti. Ex te. Lec. vj.

SI vero interrogetur in quo serpentis caput hec beata virgo contriuerit: nimirum in eo ꝙ virginitatē simul et humilitatē sacrificauit deo. Virginitate namqꝫ seruata/ probatur extinxisse concupiscētiā carnis: humilitate (que facit pauperem spiritu) concupiscentiā mentis. Sicqꝫ principali suggestione diaboli victa: vitiosū eius caput virtutis pede cōtriuit. Nec tamen hoc loco sed eo ꝙ maxime triumphauit: quo de sua mundissima carne corporata dei sapiētia vicit vsqꝫquaqꝫ malitiā. Attingens a fine vsqꝫ ad finem fortiter: ac disponens omnia suauiter. Tu autē. ℟.
6 Ad nutum domini nostrum ditantis honorem. Sicut spina rosam genuit iudea mariam. ℣. Ut vitium virtus operiret/ gratia culpam. Sicut. Gloria patri. Sicut. In tertio nocturno. An. Conceptio est hodie sancte marie virginis: cuius pulchritudinē respexit deus ⁊ visitauit humilitatē suam. ps. Cantate domino. i. An. Ista est speciosa electa a domino: cum

ſue conceptionem celebremus vt ipſa pro nobis intercedat ad dominum deum noſtrum. ps. Dñs regnauit exultet. Aña. Felix nanq; es beata virgo maria: que et genitricis dignitatem obtinuiſti ⁊ virginalem pudicitiam non amiſiſti. ps. Cantate. ij. ℣. Speciosa facta. ¶ Initiū ſancti euāgelij ſecūdū Matheum.

Cap. j. A Liber generationis ieſu chriſti filij dauid / filij abraham. Et reliqua. Homelia venerabil' Bede pbri. lec. vij.

Prefationē totius operis premiſit de quo dicturus erat: id eſt de chriſto. Per quē aſcendit ad dauid: cui dictū eſt. De fructu vētris tui ponam ſuper ſedem tuam. Et a dauid vſq; ad abraham: cui ꝓmiſſum eſt. In ſemine tuo benedicētur omnes gētes terre. Ad quē fuit principiū promiſſionis. ℟. Beata pro-
7 genies vnde chriſtus natus eſt: o q̄
glorioſa eſt virgo. Que celi regem genuit. ℣. Felix certe et omni laude digniſſima ſacra vgo maria. Que ce.

Ideo poſuit eum e- L. viij.
uāgeliſta principiū narrationis ſue: ⁊ ꝑ ſingulas genealogias deſcēdit ad chriſtum: vt in eo (id eſt in chriſto) ſeries generationis terminaretur. Ideo in chriſto initiū libri incipiebatur: quia ille eſt principiū ſalutis noſtre / ⁊ finis, id eſt ꝑfectio eterne beatitudinis. Tu autē. ℟. Corde ⁊ animo chriſto canamus
8 gloriā. In hac ſacra ſolēnitate precel-
ſe genitricis dei marie. ℣. Om̄es in vnū cōgregati collaudemus dñm ieſum chriſtum. In hac. Lectio. ix.

Nam ꝙ moyſes librū creationis celi ⁊ terre ſe ſcripſiſſe teſtat᷑: in quo perituri hominis originē texuerat. Matheus librū generationis ieſu chriſti ſe eſſe ſcripturū promiſit: in quo ſalus generis humani oſtēderetur / que in nomine ieſu ſonat: quia ieſus ſaluator interꝑtatur. ℟. Solem iuſtitie regem paritura ſupremū: Stella maris maris hodie proceſſit ad conceptū. ℣. Cernere diuinū lumē gaudete fideles. Stella. Gloria pri. Hodie. repetatur ℟. Solem. Non dicat᷑ Te deum. neq; ad miſſam Gloria in excelſis. nec Ite miſſa eſt. ℣. Ora pro nobis ſancta dei genitrix. ¶ In laudibus Antiphona.

Conceptio eſt hodie ſancte marie 1
virginis: cuius vita inclyta cunctas
illuſtrat eccleſias. ps. Dñs regna-
uit. An. Cōceptio glorioſe virginis 2
marie ex ſemine abrahe: cōcepta de
tribu iuda/ clara ex ſtirpe dauid. ps.
Iubilate. A. Regali ex ꝓgenie ma-
ria cōcepta refulget: cuius precibus
nos adiuuari mēte ⁊ ſpiritu deuotiſſi-
me poſcimus. ps. Deus deus. An. 4
Corde ⁊ animo chriſto canam' gloriā
in hac ſacra ſolēnitate ꝓcelſe genitri-
cis dei marie. ps. Benedicite. A. 5
Cū iocunditate conceptionem beate marie celebremus: vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm ieſum xp̄m. ps. Laudate dñm. Cap. Ego quaſi. hy. O glorioſa femi. ℣. Elegit eam. An. Cōceptionē hodiernā ꝑpetue vginis genitricis dei marie ſolēniter celebremus: qua celſitudo throni proceſſit alleluia. ps. Benedict'. Oro. Supplicationem ſeruorū.

Memoria de aduētu. Ad. j. ā. Conceptio eſt hodie. ps. Deus in nomine. añ. Gratias. ps. Quicūq. cp̄m. Regi ſeculorum. ℟. Jeſu chriſte. ℣. Qui de virgine. Ad. iij. añ. Cōceptio glorioſe. ps. Legem pone. cp̄m. Ego quaſi vitis. ℟. Sancta dei genitrix. ℣. Poſt partū. Ad. vj. ā. Regali. ps. Defecit. cp.

TRanſite ad me omnes q̄ concupiſcitis me: ⁊ a generationib⁹ meis implemini: ſpiritus enim meus ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuper mel et fauū. ℟. Poſt partum. ℣. Speciosa. Ad. ix. añ. Cum iocunditate. ps. Mirabilia teſti. Capitulū.

QVi audit me non cōfundetur: ⁊ qui operant̄ in me non peccabūt: ⁊ qui elucidant me vitam eternā habebūt. ℟. Speciosa. ℣. Elegit. Ad. ij. veſp. añ. Conceptio eſt hodie. ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Beat⁹ vir. De profundis. Memēto. cp̄m. Ego quaſi vi. ℟. Solem iuſtitie. hẏ. Aue maris ſtella. ℣. Elegit eā. añ. Glorioſe virginis marie conceptum digniſſimum recolamus: cuius dominus humilitatem reſpiciens angelo narrante concepit redēptorem mundi alleluia. ps. Magnificat. oro. Supplicationē ſeruorum. Memo. de aduētu. Compl. ves. Si hoc feſt. in dñica euene. differatur in craſti. niſi feſtū loci fuerit. ¶ Sancte lucie virginis et martyris. Ad veſpas añ. Lucia virgo venerabilis ſyracuſanorum nobiliſſima cum matre euticia ad ſepulchrum beate agathe venerandum conuenerat. ps. de fe. cp̄m. Dñe de⁹ me⁹. ℟. Grata facta eſt. hẏ. Virginis proles. ℣. Diffuſa eſt gr̄a. añ. In tua patientia poſſediſti animam tuam lucia ſponſa chriſti: odiſti que in mundo ſunt ⁊ coruſcas cum angelis: ſanguine proprio inimicum viciſti. ps. Magnificat. oro. Exaudi nos deus ſalutaris nr̄. require in cōmuni vnius virginis. Mēoria de aduētu: et de ſancta maria. ¶ Ad matutinas inuit. Agnum ſponſum. ps. Venite. et cetera om̄ia de cōmuni vni⁹ virginis ⁊ martyris ſtant vſq ad ſeptimū reſponſo. Lectio prima.

CVm per vniuerſam ſiciliam beate agathe virginis fama crebreſceret: et ſyracuſanus populus per miliaria quinquaginta ad vrbem cathanenſium indeſinēter pergeret: ad ſepulchrum ſancte virginis agathe venerandum: contigit et luciam venerabilem virginem ſyracuſanorum nobiliſſimam ſimul pergere feſtiuitatis gratia. Inuitante eam matre ſua euticia: que per annos quatuor fluxum ſanguinis patiebat̄: nulloq medicorū poterat medicamine liberari. L. ij.

IGitur cum proceſſionis myſteria agerentur: hec euangelij lectio fuit qua fimbrie veſtimenti domini tactu: mulierem a ſanguinis fluxu legimus liberatam vel ſaluatam. Et dum hec lectio recitaretur: dixit ſancta lucia matri ſue. Si credis mater his que leguntur: crede agatham paſſam pro chriſti nomine hoc meruiſſe: vt ſemper in pꝛeſenti habeat eum pꝛo cuius noīe paſſa eſt. Continge ergo ſepulchꝛū ꝟginis credēs: et ꝯtinuo liberaberis. Lec. iij.

Igitur cum peractis omnibꝰ populus abſceſſiſſet: pꝛoſtrauerunt ſe vtraqꝫ ante ſepulchꝛum ſancte virginis agathe / mater et filia: ⁊ ceperūt lachꝛymis a dn̄o flagitare ſuffragiū. Interea dum oꝛationis pꝛolixitas tēderetur: ſomnū lucia virgo arripuit. Et vidit tunc in ſomnis beatam agatham in medio angeloꝛum gēmis oꝛnatam ſtātē / et dicentem. Soꝛoꝛ mea lucia virgo deo deuota: q̄d a me petis quod ipſa potes pꝛeſtare continuo? Nam et matri tue fides tua ſubuenit: ⁊ ecce ſaluata eſt. Et ſicut per me ciuitas cathanēſiū ſublimatur a chꝛiſto: ita per te ſyꝛacuſana ciuitas decorabitur: quia iocundum chꝛiſto in tua virginitate habitaculum pꝛeparaſti. Lectio quarta.

ET his auditis expergefacta ſurrexit tremēs: ⁊ ait matri ſue. Mater mea: ecce ſalua facta es. Per ipſam te depꝛecoꝛ que te ſaluauit ſuis pꝛecibꝰ ne tu mihi aliq̄ſi ſponſum nomines: nec velis de coꝛpoꝛis mei poſteritate inquirere. Ab ea die cepit virgo ſancta diſtrahere pꝛedia: et in neceſſitatibus pauperum erogare. Lectio. v.

Quod cum ad ſponſi notitiam perueniſſet: pꝛoponit litem in iudicio paſchaſij conſularis / dicens ſponſam ſuam chꝛiſtianā eſſe: et contra leges auguſtoꝛū viuere. Quam paſchaſius coꝛripiens cepit ad ſacrificia demonū cogere. Cui virgo ait. Ego per iſtos tres annos nulli alij ſacrificaui niſi deo viuo. Paſchaſius dixit. Patrimonium tuum cum coꝛruptoꝛibus tuis expendiſti: ⁊ ideo quaſi meretrix loqueris. Lucia dixit. Patrimonium meum in tuto loco cuſtodiui / ⁊ illic conſtitui: coꝛruptores autem nec mentis nec coꝛpoꝛis mei aliquando ſuſcepi. Tu autem domine. Lectio. vj.

Paſchaſius dixit. Ceſſabunt verba: cum perueneris ad toꝛmenta. Lucia dixit. Verba dei ceſſare non poſſunt. Paſchaſiꝰ dixit. Tu ergo deus es? Lucia reſpondit. Ancilla dei ſum: et ideo dixi verba dei / quia ip̄e dixit. Non vos loquimini in conſpectu iudicum: ſed ſpiritus ſanctus ipſe loquitur in vobis. Paſchaſius dixit. In te ergo ſpiritus ſanctus eſt. Lucia reſpondit. Apoſtolus dixit ꝙ caſte viuentes tēplum dei ſunt: ⁊ ſpiritusſanctus habitat in eis. Paſchaſius dixit. Ego faciā te ad lupanar duci: vt cū fueris ſcoꝛtata / fugiat a te ſpūs ſanctus.

Lucia dixit. Nūq̄ L. vij. inquinabit coꝛpus: niſi ex conſenſu mētis. Tūc conſularis multis reſponſionibꝰ virginis confutatus: iuſſit venire lenones / ⁊ tradidit eam illis dicens. Inuitate ad caſtitatē eiꝰ populum: ⁊ facite eam tam diu illudi / q̄ diu mihi moꝛtua nuncietur. Accedentes vero ſimul

multi ex officio/funibus in ma
nibus eius et pedibus poſitis:
ceperunt omnes pariter trahe-
re/ ꝫ illa quaſi mons immobilis
7 ꝑmanebat. ℟. Lucia virgo quid a
me petis quod ipſa poteris pꝛeſtare
continuo? nam ⁊ matri tue fides tua
ſubuenit: ⁊ ecce ſalua facta eſt. Quia
iocundum deo in tua virginitate ha
bitaculum pꝛeparaſti. ℣. Et ſicut ꝑ
me ciuitas cathanenſium ſublima-
tur a chꝛiſto: ita per te ciuitas ſyꝛacu
ſanoꝝ decoꝛabit̃. Quia iocū. Lc. viij.
ITerū adducta ſunt multa pa-
ria boum vt ab ipſis traheret̃:
et omnino moueri non potuit.
Tunc paſchaſius ignem circa
eam fecit copioſum incendi: et
iuſſit vt picem/reſinam/ et fer-
uens oleum ſup eam iactarent.
At illa in nomine ieſu chꝛiſti
ſtetit immobilis: dicens. Ego
rogaui dominum meum ieſum
chꝛiſtum: vt ignis iſte nō domi
netur mei. Tunc anguſtiante
paſchaſio: non ferētes amici in
iuriam eius/gladiū in eius vi-
ſceribus immergi fecerūt. Tu
8 autem. ℟. Rogaui dominum meū
ieſum chꝛiſtum vt ignis iſte non do-
minetur mihi. Et impetraui a domi-
no inducias martyꝛij mei. ℣. Ut cre-
dētibus timoꝛem auferrem paſſionis:
non credentibꝰ autē vocē inſultatio-
nis. Et impetraui. Lectio nona.
Et cōfeſtim percuſſa ꝙdiu vo
luit locuta eſt: annuncians ec-
cleſie pacem datam. Interea
ante oculos eius ferro vinctus
ducebatur paſchaſius. Concur-
rerunt enim relationes ſingu-
loꝛum: ꝙ paſchaſius omnē fuiſ
ſet pꝛedatus pꝛouinciam. Qui
perductus eſt ad vꝛbem romā:
ibiqꝫ ab omī ſenatu romano au
ditus/ capitalē accepit ſenten-
tiam. Dei autem martyꝛ lucia
virgo ſacratiſſima de loco ī quo
ꝑcuſſa eſt gladio: penitus nec
mota eſt/neqꝫ exijt ſpiritꝰ eiꝰ:
niſi pꝛius venientibus ſacerdo
tibus/ et coꝛpoꝛis ꝫ ſanguinis
ieſu chꝛiſti myſteria ei dātibꝰ.
Atqꝫ omnibus dicētibus amē:
illa emiſit ſpiritū. Tu aūt. ℟. 9
Grata facta eſt a dn̄o in certamine qꝛ
apud deum ⁊ apud hoīes gloꝛificata
eſt: in cōſpectu pꝛincipū loquebat̃ ſa-
pientiā. Et dn̄s omnium dilexit eam.
℣. Erecta nāqꝫ in virtutis culmine/
toꝛmēta deriſit: om̄ia calcauit. Et do-
minus. ℣. Oꝛa pꝛo nobis beata lu-
cia. In laudibus antiphona.
Orante beata lucia apparuit ei ſan- 1
cta agatha: et cōſolabatur ancillam
chꝛiſti. Ps. Dn̄s regnauit decoꝛē.
An. Lucia virgo quid a me petis qḋ 2
ipſa poteris pꝛeſtare continuo matri
tue? Ps. Iubilate deo. An. Per te lu- 3
cia virgo ciuitas ſyꝛacuſana decoꝛa-
bitur a dn̄o ieſu chꝛiſto. Ps. Deus
deus meus. An. Benedico te pater 4
dn̄i mei ieſu chꝛiſti: quia ꝑ filium tuū
ignis extinctus eſt a latere meo. Ps.
Benedicite. An. Soroꝛ mea lucia vir 5
go deo deuota/quid a me petis quod
ipſa poteris pꝛeſtare continuo matri
tue? Ps. Laudate dn̄m de celis.
Cap̄m. Dn̄e deus meus. Hy. Ie-
ſu coꝛona. ℣. Adducentur. An. Co-
lumna es immobilis lucia martyꝛ chꝛi-
ſti: quia omnis plebs te expectat vt
accipias coꝛonam regni alleluia. Ps.
Benedictus. Oꝛ. Exaudi nos.

Memoꝛia de aduen. et de ſancta maria. Ad ꝑmam an. Orantes. ps. **Deus in nomine.** Ad terciam an. **Lucis virgo.** ps. **Legem pone.** capitula ℟. et ℣. de communi vnius virginis et martyris ad omnes hoꝛas dicantur cũ oꝛatione de die. **Ad ſextam.** an. **Per te lucis.** ps. **Defecit.** Ad nonam an. **Soroꝛ.** ps. **Mirabilia.** Ad ſecũdas veſperas an. **Orantes.** pſalmi feriales. caꝑ. vnius virginis et martyris. hyᵒ. **Jeſus coꝛona.** ℣. **Adducentur.** an. **Tanto pondere eam fixit ſpiritus ſanctus: vt virgo domini immobilis permaneret.** ps. **Magnificat.** oꝛo. **Exaudi nos.** Memoꝛia de aduentu et de ſancta maria. Commẽ. ſancti thome apoſtoli. Ad veſperas an. **Eſtote foꝛtes.** pſalmi feriales. cap. **Jam non eſtis.** ℟. **Qui ſunt iſti.** Hymnus.

O Thoma chꝛiſti perluſtratoꝛ lateris / per illa ſancta te rogamus vulnera: que mundi cũcta diluerunt crimina / noſtros beatus terge tuis pꝛecibus. Annue chꝛiſte. ℣. In omnem terram. an. O thoma didyme per chꝛiſtum quem meruiſti tangere / te pꝛecibus rogamus altiſonis ſuccurre nobis miſeris: ne dãnemur cum impiis in aduentu iudicis. ps. Magnificat. oꝛo.

Da nobis queſumus dñe beati apoſtoli tui thome ita ſolennitatibus gloꝛiari: vt eius ſemper et patrociniis ſubleuemur / et fidem congrua deuotione ſectemur. Per. Memo. de aduen. et de ſancta ma. Si hoc feſtum in dominica contigerit. differatur in craſti. niſi feſtum loci fuerit. Si vero in. vi. fer. vel in ſabba. iiii. tempoꝛum hoc feſtum contigerit. nihil ad matutinas de ieiunio fiat niſi tantum memo. ſed poſt miſ. de apoſtolo fiat hec miſſa de ieiu. vtraqꝫ ad pꝛincipale altare: et tunc ꝓpꝛiũ ſerui. feſt. ad matuti. et ad laudes omnino pꝛetermittatur: pꝛeter oꝛõnẽ que dicetur ad memo. Ad mat. ix. lec. ſtãt dupꝉ. fe. lec. i.

Beatum thomam cum reliquis diſcipulis ad officiũ apoſtolatus electum / ipſumqꝫ a domino didymum (quod interpꝛetatur geminus) vocitatum: fides euangelica narrat. Qui poſt dominice gloꝛiam aſcẽſionis: cum moꝛaretur in hieruſalem / diuina commonitione iuſſus eſt indiam aggredi: vt populis qui iacebant in tenebꝛis lumẽ veritatis oſtenderet. Lec. ii.

Cum igitur ille quaſi ionas a facie domini fugiens ire differret: nec impleret que ſibi diuinitus pꝛecipiebãtur (regio enĩ illa lõginqua et grandis erat: incole quoqꝫ terre illius iniqui et ignoꝛantes veritatem) apparuit ei dominus in viſu noctis dicens. Ne timeas thoma deſcendere in indiam. Lec. iii.

Ego enim vadam tecũ et non derelinquam te: ſed gloꝛificabo te ibi / implebiſqꝫ certamen bonum. Et confeſſurus es me coꝛam hominibus terre illius: et exinde aſſumam te cum gloꝛia / et ſtatuam te in regno meo cũ fratribus tuis. Opoꝛtet enĩ te ſibi multa pati propter me: vt cognoſcant omnes te docente quia ego ſum deus. Lcō. iiij.

In diebꝰ illis miſſus erat quidam abbanes nomine a rege indie: requirēs artificē qui ei palatium poſſet edificare. Cui redituro in patriā coniunxit ſe thomas: et cum iſ̄o deſcendit ad mare. Et aſcendentes nauim: in interiorem indiā euecti ſunt. Tu aūt. Lectio. v.

Cepit ergo predicare beatus thomas per totam indiam euāgelizans dominum ieſum chriſtum: nec ſolum ſermonibꝰ / ſed etiam operibus fidem barbaricis pectoribus inſerebat. Inuenit igitur in india viros parit̄ et mulieres qui verbum ſuſceperunt dei: quia ſanabat infirmos eorum. Lectio ſexta.

Audiens ergo miſdeus rex ſigna que faciebat apoſtolꝰ: iuſſit eum adduci ad ſe / et dixit ei. Quis eſt deus tuus: et in cuius nomine hec facis? Qui reſpondit. Deus meus verus creator celi et terre eſt / et omnium que in eis ſunt: qui ſolꝰ coli debet / nō idola ſurda ⁊ muta. Lec. vij.

His ergo auditis: rex valde iratus iuſſit eum extēſum torqueri / ⁊ ceſum in carcerem detrudi. Interim migdonea vxor cariſij cū nutrice ſua et filio ibant ad carcerem: ⁊ data cuſtodibus pecunia ad apoſtolum introibant: et verbum dei audiebant. Lectio octaua.

Cumq; regi nunciatum eſſet ꝙ vxor eius et filius cōuerſi eſſent ad dominum / vxorem ſuaꝫ in obſcuro loco detrudi iuſſit: filiumq; ſuum in carcere cū apoſtolo colligari. Cariſius vero vxorem ſuam cum nutrice ſua narciſſa recluſit ſimiliter in cellula tenebroſa. Lectio nona.

Tunc iuſſit rex manibus apoſtoli ad tergum ligatis / ipſum coram ſe duci: cui ait. Quis eſt deus tuus qui coniugēs nr̄as per te ſeparat a nobis? Dixit et thomas. Tu cum ſis rex: nūquid vis habere inquinata ſeruitia? Si ergo deum in ſeruis ſuis amare predico quod tu in ſeruis tuis diligis: vt quid culpor? Iratus igitur rex tradidit eum quatuor militibus: qui lāceis tranſuerberauerunt eum et mortuus eſt. Cetera omnia ad matutinas et ad horas fiāt de communi vniꝰ apoſtoli. Memoria fiat de aduentu quacūq; fe. hoc feſtum contigerit cum hac an̄. **Nolite timere: quinta enim die veniet ad vos dominus noſter.** Niſi quādo a dominica reſeruatū die lune celebratur: tūc enī dicitur ad memoriam de aduētu an̄. illius ferie. ſcilicet an̄. **Dicit dominus.** Et ſemper cū hoc an̄. **Vox clamantis.** Et cum oratione dominicali. ⁊ an̄. **Nolite timere**, in illo anno omnino pretermittatur. Tamen ſi in ſexta feria vel in ſabbato quatuor temporum hoc feſtum euenerit tunc oratio de ieiunio dicetur cum predicta an̄. **Nolite timere.** Ad ſecundas veſperas. reſpon. **Ciues apoſtolorum.** an̄. **O** thome didyme. ps. **Magnificat.** aña. **Da nobis.** Cetera omnia de communi vniꝰ apoſtoli. memoria de aduentu et de ſancta maria. vt s̄. ¶ De ſancto Siluestro et de alijs ſanctis vſqꝫ ad feſtum ſancti vvlſtani require omnia ſicut ſupra poſt natalem domini prenotatuꝫ eſt. Si tempus prolixum fuerit inter dominicam in qua incipienda eſt hiſto. **Dñe ne in ira.** et. lxx. feſtum ſancti vvlſtani in eadē dominica in qua contige. celebretur: et memo. fiat de dominica ad vtraſqꝫ veſperas; et ad matutinas ⁊ ad miſſam que precedet memo. beate marie. Eodeꝫ modo fiat de ceteris ſanctis. Si feſtum ſancti vvlſtani/ vel ſanctorū fabiani et ſebaſtiani/ vel ſancte agnetis in do. lxx. euenerit. feſtum differatur vſqꝫ i craſtinum ſancti vincentij. Si vero in die ſancti vincentij / aut ſancti pauli do. lxx. contigerit: feſtum differatur in craſtinuꝫ. Si aliquod predictorum feſtoꝝ in ſab. proximo ante. lxx. eue. veſpere in ipſo ſabba. de. lxx. erunt: et ſolennis memo. de feſto. Similiter fiat in. lx. ⁊ in. l. Si vero feſtum a dominica differatur in. ij. feriā vel in eadeꝫ feſ. contiger̄. veſpere in do. de feſ. erunt: et ſolennis memoria de do. Idem modus ſeruetur in omnibus feſt. ix. lectio. vſqꝫ ad paſſionem domini: ita tamē qꝫ in omnibus feſtis duplicibus ipſo tempore contingen̄: erunt prime et ſecūde veſpere de feſ. Propterea feſtum purificationis beate marie virginis non differatur. ¶ Sancti vvlſtani epiſcopi et confeſſoris. ix. lect. Et licet hic ſequantur. vj. lec. de proprietate ſancti: tamē ſecundum vſum Saꝝ. omnia fiant de communi cum hac oratione ſequenti. Oratio.

Spiritum nobis domine tue charitatiſ infunde: vt intercedente beato vvlſtano confeſſore tuo atqꝫ pontifice/ tuā mereamur dulcedinem in eterna felicitate guſtare. Per dñm. in vnitate eiuſdem. Lectio pͥma.

Regnante illuſtri anglorū rege edvvardo ſedit vvigornie brithegus pontifex: apud quem vvlſtanus primeui floris indolem agens/ ſingulis gradibus creuit in clero. Donatus tandem honore ſacerdotij: in tempore ſuo vitam celibeꝫ duxit a puero. Et in fructu centeſimo deum per deſideriuꝫ querere/ per cogitationem inuenire/ per guſtum tangere ſalubriter ſatagebat. Lectio. ij.

Adoleſcebat in viro germen omne virtutum. Prerogatiua ſanctitatiſ ſic enituit: vt optimates anglorum eius amicitiam et auidiſſime optarent/ et cōſtātiſſime tenerent. Jugis in orationibus: in genuflexiōibꝰ creber: plumam ⁊ nullum lectū omnino habere/ ſopori raro indulgere/ ſed ſurripere. Lec. iij.

Super gradus ante altare capite poſito ſe humi exponere / vel etiam codice aliquo vertici

ſubmiſſo: tenuem conſueuit inuitare ſoporem. Tribus in hebdomada dieb⁹ omnis cibi abſtinens / perpetuo linguam cohibebat ſilentio: ne vllo ſaltem laberetur verbo. Lectio. iiij.

TRibus reliquis porros / caules vel coctos vel ciceros / ⁊ panem cibarium comedebat: vt his magis contineret naturam ꝙ gulam. Quid plura? Talez ſe ſubditis exhibuit vt non deeſſet eis doctrina in verbo / nec vita in exēplo. L. v.

Quodam tempore cum ſup eccleſie tectum fabricam quandā conſtruerent in qua depēderēt campane: ad illam erigendam gradus ſcalarum aptarant: quibus operantes inſiſterent: ⁊ pēdulos in aere greſſus firmarent. Jamq; funibus ſubuecte ſtabant ſcale immenſa proceritate prominentes: artificeſq; in eis mutuo ſibi ſtructure neceſſaria miniſtrantes. Lec. vj.

Quorum vnus cum ceteris ꝓruptius arduos meditaretur aſcēſus: preceps ruit. Vulſtan⁹ vero eminus ſtans et intuēs qualiter ille per aeris inane deorſum volueretur: indoluit vehemēter / ſignumq; ſancte crucis oppoſuit. Et caſus qui erat ab altitudine ad minus pedū quadraginta: non ſolum corpus ruentis non attriuit / ſed nec etiā animum frigente ſanguine (vt ſolet) hebetauit. Surrexit ergo incolumis: ſue reputans temeritati ꝙ cecidit / et Vulſtani ſanctitati ꝙ euaſit. Euangelium. Homo quidam peregre. Cetera omnia de communi vnius confeſſoris et pōtifi.

¶ Sanctorum fabiani et ſebaſtiani marty. Ad veſperas. a. Sancti per fidem. Ps. feriales. cā. Juſtorum anime. ℟. Erat nanq; in ſermone. hym. Sanctorum meritis. ℣. Letamini in domino. An. Elegit dominus viruz de plebe: et claritatem viſionis eterne dedit illi: celebrem⁹ ſolennitatem ſebaſtiani martyris / gaudiū ſit in celo / et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluia allā. ps. Magnificat. Oro.

DEus qui beatos martyres tuos fabianum ⁊ ſebaſtianum virtute conſtantie in paſſione roboraſti: ex eorum nobis imitatione tribue ꝑ amore tuo proſpera mundi deſpicere / et nulla eius aduerſa formidare. Per dn̄. Memo. de ſancto Vulſtano. an. Iſte eſt. ℣. Juſtus ger. Oro. Spiritum nobis. Memoria de ſancta maria. ¶ Ad matutinas inuitato. Chriſtū ſuppliciter regem regum veneremur. Qui donat ſanctis p̄mia digna ſuis. ps. Venite. hy⁹. Sanctoꝝ meritis. In primo nocturno. aña. Sebaſtianus mediolanenſium particeps ciuis / quem perfuderat deus gratia: ab omnibus amabatur. ps. Beatus vir. an. Erat enim in ſermone verax / in iudicio iuſtus. ps. Quare fremuerunt. an. Chriſto quotidie ſedulum exhibebat officium / erat enim verus dei cultor. ps. In domino confido. ℣. Letamini in dn̄o. Le. i.

SEbaſtianus vir chriſtianiſſimus mediolanenſiū partiſſi ciuis: diocletiano ⁊ maximiano imperatorib⁹ ita charus erat vt principatum ei prime cohortis traderent: ⁊ ſuo cū conſpectui iuberent ſemper aſtare. Erat em̄ vir totius prudentie: in ſermone verax/ in iudicio iuſtus/ in cōſilio prouid⁹/ in cōmiſſo fidelis/ in interuentu ſtrēnuus/ in bonitate cōſpicuus/ in vniuerſa morum honeſtate preclarus. Tu autē. ℟.

1 Sebaſtianus dei cultor ſtudioſe curabat ſub abſconſo chlamyde ſanctorum animos confortare. Spem p̄mittens et gloriam cōſequi ſempiternā. ℣. Chriſto quotidie ſedulum exhibebat officium: et chriſtianorū animos confortabat. Spem. Lectio ſcda.

Chriſto igitur quotidie ſedulum exhibebat officiū: ſed agebat quatenus hoc ſacrilegis regibus eſſet occultum. Non paſſionis timore perterritus/ nec patrimonij ſui amore conſtrictus: ſed vt chriſtianorum animos (quos in tormentis videbat deficere) confortaret: et deo redderet aīas quas diabolus conabatur auferre.

2 Tu autem domine. ℟. Sebaſtianus vir chriſtianiſſimus quē occultabat militaris habitus. Et chlamydis ſue obumbrabat aſpectus. ℣. Quem perfuderat deus gratia: ab oībus amabatur. Et. Lectio tertia.

Clariſſimis itaq; viris marcelliano ⁊ marco pro chriſti nomine in vinculis conſtitutis: quotidie ſolatium exhibebat. Et vt ſeculi blandimēta reſpuerent: et momentanea tormentorum genera non timerent/ admonuit. Qui cum beati viri verbis acquieſcerēt: et verbera carnificū animo perſeueranti perferrent: capitalē iuſſi ſunt ſubire ſententiā. Tu autem. ℟. Erat nanq; in ſermone verax/ in iudicio iuſtus/ in conſilio prouidus/ in bonitate conſpicu⁹. In vniuerſa morum honeſtate preclar⁹. ℣. In commiſſo quoq; fidelis/ in interuentu ſtrenu⁹. In vniuerſa. Gloria patri. In vniuerſa. In ſecūdo nocturno. An. Ad hoc tantum ſub chlamyde chriſti militem tegebat abſconditum: vt deo redderet animas quas diabolus conabatur auferre. Ps. Domine quis habi. Aña. Clariſſimis quotidie viris marcelliano et marco ſuadebat populi blandimenta reſpuere: et momētanea tormētorū gn̄a nō timere. Ps. Conſerua. An. Sebaſtianus vir chriſtianiſſim⁹ quem occultabat militaris habitus: et chlamydis ſue obumbrabat aſpectus. Ps. Domini eſt terra. ℣. Exultent iuſti in conſpectu dei. Et dele. Lc. iiij.

Cunq; beatus ſebaſtian⁹ athletas dei immēſo certaminis pondere fatigari vidiſſet: in medio eorum ſe obijciēs ait. O fortiſſimi milites chriſti nolite per miſera blandimēta coronas deponere ſēpiternas. Diſcat nunc per vos chriſti militum fortitudo: fide potius armari ꝙ ferro. Tu aūt. ℟. 4 Chriſto quotidie ſedulum exhibebat officium. Et chriſtianorum animos quos in tormentis videbat deficere cōfortabat. ℣. Erat nanq; in ſermone verax/ in iudicio iuſt⁹/ in vniuerſa morum honeſtate preclarus. Et. Lc. v.

HIs igitur duobus fratribus ad celos ꝑ martyꝛij palmam tranſmiſſis: conuent⁹ eſt ſanctus ſebaſtianus coꝛam diocletiano. Cui dixit diocletianus. Contra ſalutem meam in deoꝛum iniuriam hactenus latuiſti. Sebaſtianus reſpondit. Pꝛo ſalute tua ſemper chꝛiſtũ colui: et pꝛo ſtatu vꝛbis rome illũ q̃ in celis eſt adoꝛaui.

5 ℟. Zoe vxoꝛ nicoſtrati dixit btõ ſebaſtiano: beat⁹ es tu ⁊ bñdict⁹ ſermo oꝛis tui. Per ieſum chꝛiſtum dominũ noſtrũ. ℣. Benedicti qui in omnibus que locutus es credunt. Per. Lectio. vj.

TUnc iratus diocletian⁹ iuſſit eum duci in campũ et ligari quaſi ſignum ad ſagittam: et iuſſit vt ſagittarij eum ſagittarent. Tunc poſuerunt eum milites in mediũ campũ: et hinc inde eum repleuerunt ſagittis. Exiſtimantes enim illum moꝛtuum abierũt. Tu autem.

6 ℟m. Egregie dei martyꝛ ſebaſtiane/ pꝛinceps et pꝛopagatoꝛ ſanctiſſimoꝛum pꝛeceptoꝛũ: ecce nomen tuũ in libꝛo vite celeſtis aſcriptum eſt. Et memoꝛiale tuum uon derelinquetur In ſecula. ℣. Socius enim fact⁹ es ſupernarum virtutum: que et in celis ſpiritum tuum ſuſceperunt. Et memoꝛiale. Gloꝛia patri. In ſecula. In tertio noctur. An. Ut vidit beatus ſebaſtianus athletas dei immẽſo certaminis pondere fatigari dixit: o foꝛtiſſimi milites chꝛiſti/ nolite per miſera blandimenta coronas deponere ſempiternas. Ps. Exultate iuſti. An. Sebaſtianus dixit marcelliano et marco: non vos ſeducant blandimenta mulierum. Ps. Benedicam do. An. Nolite timere/ non ſeparabũtur a vobis: ſed vadunt in celum parare vobis ſidereas manſiones. Ps. De⁹ vene. gẽ. ℣. Juſtoꝝ. Lc. vij.

5 Acharij martyꝛis relicta noie hyꝛene: abijt nocte vt coꝛp⁹ tolleret ⁊ ſepeliret. Et inueniẽs eũ viuũ: duxit in domũ ſuã. Ubi poſt paucos dies ſan⁹ fact⁹: ꝑſentauit ſe diocletiano. Cui ille. Tu ne es ſebaſtianus quẽ dudũ interfici iuſſeram⁹? Sctũs ſebaſtianus ait. Ad hoc me dñs ieſus xp̃s reſuſcitare dignat⁹ eſt/ vt veniã et cõteſter vos iniuſto iudicio ꝑſecutionẽ vr̃am in xp̄i ſeruulos ebullire.

℟. Clariſſimis viris marcelliano ⁊ 7 marco ꝑ ſingulos dies ſuadebat ſcli blandimẽta reſpuere. Et momẽtanea tormẽtoꝝ gn̄a nõ timere. ℣. Ut vidit beat⁹ ſebaſtian⁹ athletas dei imẽſo certaminis põdere fatigari/ i medio eoꝝ ſe obijciẽs ſuadebat ſeculi blandimẽta reſpuere. Et. Lc. viij.

TUnc irat⁹ diocletian⁹ iuſſit eũ in hippodꝛomiũ palatij ſui duci: ⁊ tã diu fuſtib⁹ cedi/ donec ſpm̃ exhalaret. Tũc tulerũt coꝛp⁹ ei⁹ nocte: ⁊ in cloacã maximã miſerũt dicẽtes. Ne foꝛte xp̄iani eũ ſibi martyꝛẽ faciãt.

℟. Btũs es ⁊ bñ tibi erit egre 8 gie martyꝛ ſebaſtiane. Qꝛ cũ ſctis gaudebis ⁊ cũ angelis exultabis in eternũ. ℣. Beatus es xp̄i martyꝛ ſebaſtiane: et bñdict⁹ ſmo oꝛis tui. Qꝛ. Lc. ix.

POſtea vero ſanctus ſebaſtianus cuidam matrone lucina noie apparuit dicẽs.

In cloaca illa que eſt iuxta cyrchrum: inuenies corpus meum
pendens in gõpho. Hoc dñs tu
leuabis pduces ad cathacumbas:
et ſepelies me in initio cripte
iuxta veſtigia apoſtoloꝝ.
Ipſa vero iuſſa cõplens: cũ omni
diligentia corpus eius ſepeliuit.
9 Tu autẽ. ℟. Elegit dñs virum
de plebe ⁊ claritatem viſionis eterne
dedit illi: celebremus ſolẽnitatem
ſebaſtiani martyris. Gaudium ſit
in celo. Et in terra pax hominibus bone
voluntatis. ℣. Beatus es ⁊ bene
tibi erit egregie dei martyr ſebaſtiane.
Gaudiuz. Gloria patri. Et in terra.
℣. Juſti autem in perpetuum viuẽt.
℟. Et apud dominum eſt merces eorum.
In laudibus antiphona.
1 Sebaſtianus dei cultor ſtudioſe curabat
ſub abſconſo chlamydis ſanctorum
animos confortare: ſpem promittens
et gloriam conſequi ſempiternam.
ps. Dñs regnauit decorem.
2 An. Si ego ver' chriſti ſeruus
ſum: et ſi vera ſunt omnia que ex ore
meo hec mulier audiuit et credidit/
aperiat os eius qui aperuit os zacharie
prophete domini. ps. Jubilate.
3 An. Ad hanc vocem chriſti martyris
ſebaſtiani illico apertum eſt os vxoris
nicoſtrati. ps. Deus deus me'.
4 An. Zoe vxor nicoſtrati dixit beato
ſebaſtiano: beatus es tu/⁊ benedictus
5 ſermo oris tui. ps. Benedicite. an.
Sanctus ſebaſtianus dixit nicoſtrato:
ſaluator noſter pro peccatoribus
exhibere dignatus eſt ſuam preſentiam.
ps. Laudate dominum de
celis. capl'm. Juſtorum anime.
hy. Rex glorioſe martyrum.
℣. Mirabilis deus. ant. Beatus
es et bene tibi erit egregie martyr
ſebaſtiane: quia cum ſanctis gaudebis/
⁊ cũ angelis exultabis i eternũ.
ps. Benedictus. oratio. Deus
qui beatos martyres. memoria
de ſancta maria. Ad primã an.
Sebaſtianus. ps. Deus i nomine.
Ad terciam an. Si ego. ps. Legẽ
pone. capl'a. ℟. et ℣. de cõmuni
plurimoꝝ martyrum ad
omnes horas dicãtur cum oratione
predicta. Ad ſextam an.
Ad hanc vocem. ps. Defecit. Ad
nonam an. Sanctus ſebaſtianus.
ps. Mirabilia. ¶ Sancte agnetis
virginis ⁊ martyris ad veſperas
ſuper ps an. Hec eſt virgo.
hi'ke. cap. Confitebor. ℟. 3
Induit me. hy. Virginis proles.
℣. Diffuſa eſt. an. Beata agnes in
medio flãmarum expanſis manibus
orabat: te deprecor venerande/colende/
pater metuende: quia per ſanctum
filium tuum minas euaſi ſacrilegi tyranni:
et carnis ſpurcitias immaculato
calle tranſiui: et ecce venio ad te
quem amaui/quẽ queſiui/quẽ ſemper
optaui. ps. Magnificat. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui infirma mundi eligis vt fortia queq; confundas: concede propitius vt qui beate agnetis martyris tue ſolẽnia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per dñm. Mẽo. de martyrib' fabiano et ſebaſtiano. an. Egregie martyr ſebaſtiane/princeps ac ꝓpagator ſanctiſſimorum preceptoꝝ: ecce nomen tuum in libro vite celeſtis aſcriptum eſt: et memoriale tuum nõ derelinquetur in ſecula. ℣. Mirabilis deus. ora.

Deus q̄ beatos marty. Memoria de ſcā ma. Ad matut. inuit. Agnum ſponſum. P̄s. Venite. hy⁹. Virginis proles. In p̄mo noct. an̄. Diſcede a me pabulum mortis qꝛ iam ab alio amatore preuēta ſum. P̄s. Dñe dñs noſter. an̄. Annulo ſuo ſubarrhauit me dñs meus ieſus xp̄s: et tanq̄ ſpōſaꝫ decorauit me corona. P̄s. Celi enarrant. an̄. Dexteram meam ⁊ collum meū cinxit lapidibus precioſis: tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas. P̄s. Domini eſt terra. Verſus. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Lectio prima.

Seruus chriſti ambroſius virginibus ſacris. Diem feſtum ſacratiſſime virginis agnetis celebremus. Hinc pſalmi reſonent: inde concrepēt lectiones. Hinc populorū turbe letentur: ⁊ inde ſubleuent̄ pauperes chriſti. Omnes ergo gratulentur in dño: ⁊ ad edificationem virginum qualiter ſit paſ-
ſa beata agnes / ad memoriam
1 reuocemus. R̄. Diem feſtum ſa-
cratiſſime virginis celebremus: qualiter paſſa ſit beata agnes ad memoriam reuocemus. Tertiodecimo etatis ſue anno mortem p̄didit et vitam inuenit: quia ſolum vite dilexit auctorem. V̄. Infantia quidē cōputabat̄ in annis: ſed erat immēſa ſenectus mētis. Tertiodecimo. Lectio ſecūda.

Tempore illo erat quedaꝫ virgo rome nobilibus orta natalibus: nomine agnes. Que certās cōtra principes et poteſtates tenebrarū / tertiodecimo etatis ſue anno mortem p̄didit ⁊ vitā inuenit: qꝫ ſolū vi-
te dilexit auctorē. Tu. R̄. Dexte- 2
ram meam ⁊ collum meum cinxit lapidibus p̄cioſis: tradidit aurib⁹ meis ineſtimabiles margaritas. Et circūdedit me vernātib⁹ atqꝫ coruſcātibus gēmis. V̄. Induit me dñs cyclade auro texta: et immenſis monilib⁹ ornauit me. Et circū. Lectio tertia.

Infantia quidē cōputabatur in annis: ſed erat immenſa ſenect⁹ mētis. Corpore quidem iuuēcula: ſed aīo cana. Pulchra facie: ſed pulchrior fide. Que dū a ſcholis reuertit̄: a prefecti vrbis filio adamatur. Cuius parētes cū eā req̄ſiſſent ceperūt plura offerre / ⁊ plurima promittere. Tu autem. R̄.
Induit me dñs veſtimēto ſalutis: et 3
indumēto letitie circundedit me. Et tanq̄ ſponſam decorauit me corona. V̄. Tradidit auribus meis ineſtimabiles margaritas: ⁊ circundedit me vernātibus atqꝫ coruſcātibus gēmis. Et. In ij. noctur. an̄. Chriſtus circūdedit me vernātibus atqꝫ coruſcātibus gēmis p̄cioſis. P̄s. Eructauit. an̄. Induit me dñs cyclade auro texta: ⁊ immēſis monilibus ornauit me. P̄s. Deus noſter refugium. an̄. Poſuit ſignum in faciem meā vt nullum preter illū amatorē admittā. P̄s. Fūdamēta. V̄. Specie. Lectio iiij.

Deniqꝫ detulit iuuenis ſecum precioſiſſima ornamenta: ⁊ omnium lapidū precioſorum gloriam. Et per ſeipſum et per amicos notos ⁊ affines / cepit aurem virginis appellare: domos / poſſeſſiones / familias / atqꝫ om̄es diuitias mūdi repromittere: ſi conſenſum

ſuum eiuſqꝫ coniugium non negaret.
4 Tu autem. ℟. Amo chriſtum
in cuius thalamum introiui: cuius
mater virgo eſt/ cuius pater feminam
neſcit/ cuius mihi oꝛgana modulatis
vocibus cantant. Quẽ cum amauero
caſta ſum/ cum tetigero mundaſum/
cum accepero virgo ſum. ℣.
Mel et lac ex eius oꝛe ſuſcepi: ⁊ ſanguis
eius oꝛnauit genas meas. Quẽ.

Ad hec beata agnes Lc. v.
tale iuueni fertur dediſſe
reſpõſum. Diſcede a me fomes
peccati/ nutrimentũ facinoꝛis/
pabulum moꝛtis. Diſcede a me
quia iam ab alto amatoꝛe preuẽta
ſum/ qui mihi ſatis melioꝛa
q̃ tu obtulit oꝛnamẽta: & anulo
fidei ſue ſubarrhauit me/
longe te nobilioꝛ & genere & dignitate.
5 Tu autẽ. ℟. Mel ⁊ lac
ex eius oꝛe ſuſcepi. Et ſanguis eius oꝛnauit
genas meas. ℣. Cuius pulchritudinem
ſol et luna mirantur ipſi ſoli
ſeruo fidem. Et ſanguis. Lectio. vj.

Audiens hec inſaniſſimus
iuuenis amoꝛe capit ceco:
& inter anguſtias animi et
coꝛpoꝛis anhelo cruciatur ſpiritu.
Et inter hec lecto pꝛoſternitur:
& ꝑ alta ſuſpiria amoꝛ medicis
6 aperitur. ℟. Ipſi ſum deſpõſata
cui angeli ſeruiũt: cuius pulchritudinem
ſol ⁊ luna mirantur. Ipſi ſoli
ſeruo fidem. Ipſi me tota deuotiõe
cõmitto. ℣. Dexteram meam ⁊ collum
meum cinxit lapidibus precioſis/
tradidit auribus meis ineſtimabiles
margaritas. Ipſi. Gloꝛia patri. Ipſi.
In. iij. noctur. Añ. Mel et lac ex
eius oꝛe ſuſcepi: et ſanguis eius oꝛnauit
genas meas. Ps. Cantate. j. Ã.
Cuius pulchritudinem ſol et luna mirantur
ipſi ſoli ſeruo fidem. Ps. Dominus
regnauit exultet. Ã. Ipſi
ſoli ſeruo fidem: ipſi me tota deuotione
committo. Ps. Cantate. ij.
℣. Adiuuabit eam deus. Lcõ. vij.

Cumqꝫ interrogaſſet preſes
quis eſſet ſponſus de
cuius agnes poteſtate gloꝛiabatur:
extitit quidam ex paraſitis
qui diceret hanc chꝛiſtianã
eſſe ab infantia/ et magicis artibus
ita occupatam/ vt dicat
ſponſum ſuũ chꝛiſtum eſſe. Tu
autem. ℟. Iam coꝛpus eius coꝛpori
meo ſociatum eſt: et ſanguis eius 7
oꝛnauit genas meas. Cuius mater virgo
eſt: cuius pater feminã neſcit. ℣.
Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiunt:
cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna
mirãtur. Cuius. Lectio octaua.

Audiens autem hec prefectus
letus efficitur: & miſſo
apparitoꝛe cum grandi ſtrepitu
ſuis eam tribunalibus precipit
aſſiſti. Et primũ quidem
blandis eam ſermonibus ſecretius
pꝛouocat: deinde terroꝛib⁹
pulſat. Sed chꝛiſti virgo nec
blãdimẽto ſeducitur/ nec terroꝛe
concutitur: ſed eodẽ vultu eodemqꝫ
animo pſeuerans/ & terrentem
ſimiliter vt blandientẽ
animo deridebat. ℟. Omnipotẽs
adoꝛande/ colende/ tremẽde: benedico 8
te. Quia per filium tuum vnigenitum
euaſi minas hominum impioꝝ:
et ſpurcitias diaboli impolluto calle
tranſiui. ℣. Te confiteoꝛ labijs:
te coꝛde/ te totis viſceribus concupiſco.
Quia. Lectio nona.

Poſt hec paſchaſius vrbis

rome prefectus iuſſit ignem copioſum accendi: ⁊ eã in medio iactari. Statimq; in duas ꝑtes flãme ſunt diuiſe: eamq; in nullo penitus contingebat incendium. Tũc paſchaſius gladium in gutture virginis mergi ꝑcepit: atq; de ſanguinis ſui rubore ꝑfuſam chriſtus ſibi martyrem et ſponſam dedicauit. Parentes vero eius cũ omni gaudio abſtulerunt corpus: ⁊ honorifice ſepelierunt. ℟. Stat a dextris eius agnus niue candidior. Chriſtus ſibi ſponſam ⁊ martyrem conſecrauit. ℣. Parentes vero eius cum omni gaudio abſtulerunt corpus eiꝰ: et poſuerũt illud ĩ monumento. Chriſtus. Gloria. Chriſtus. ℣. Ora ꝑ nobis beata agnes. In laudibus añs.

1 Ingreſſa agnes turpitudinis locũ:
angelum dñi preparatum inuenit. ps.
2 Dñs regnauit. Añ. Mecum enĩ
habeo cuſtodem corporis mei ange-
3 lum dñi. ps. Jubilate deo. Añ. Ip-
ſi ſum deſponſata cui angeli ſeruiũt:
cuius pulchritudinem ſol et luna mi-
4 rantur. ps. Deus deus meus. Añ.
Benedico te pater dñi mei ieſu chri-
ſti: qꝛ per filium tuum ignis extinctus
eſt a latere meo. ps. Benedicite.
5 Añ. Congaudete mecum ⁊ congratu-
lamini: quia cum his oĩbus lucidas
ſedes accepi. ps. Laudate dñm de
celis. cꝑm. Confitebor. hyꝰ. Je-
ſu corona. ℣. Adducentur. añs.

Stans beata agnes in medio flãme expanſis manibus orabat ad dominũ: omnipotens adorande / colende / tremende / benedico te: ⁊ glorifico nomẽ tuum ĩ eternum. ps. Benedictus. oro. Oĩpotẽs ſempiterne deꝰ. Memoria de ſancta maria. Ad primam Añ. Ingreſſa agnes. ps. Deus in nomine tuo. Ad. iij. Añ. Mecum enim. ps. Legem pone. cap. ℟. et ℣. de cõmuni vnius virginis ⁊ marty. ad oẽs horas dicãtur. Ad. vj. Añ. Ipſi ſum. ps. Defecit. Ad. ix. Añ. Congaudete. ps. Mirabilia.

¶ Sancti vincẽtij martyris. Ad veſpas ſuper ps. añs. Iſte ſanctus. cꝑm. Beatus vir q̃ ſuffert. ℟. Leuita vincentius quod a duobus inſuperiori gradu cẽſetur. hyꝰ. Martyr dei. ℣. Gloria ⁊ honore. añs. Sacrũ huius diei ſolennitatem humili celebremus deuotione: qua inuictus chriſti martyr vincentius tyranno deuicto inſignem victorie palmã celo gaudẽs intulit. ps. Magt. oro.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus / beati vincẽtij martyris tui interceſſione liberemur. Per dominum. Memoria de ſancta agnete. Añ. Ecce quod concupiui iam video / quod ſperaui iam teneo: illi ſum iuncta in celo / quẽ in terris poſita tota deuotione dilexi. ℣. Adducentur. oro. Omnipotens ſempiterne deus. Memoria de ſancta maria. Ad matutinas inuitatorium. Vincentem mundum adoremꝰ dñm. In quo preſſuras mũdi martyr vicit vincentiꝰ. ps. Venite. hyꝰ. Martyr dei. In. j. noc. Añ. Sãctꝰ vincẽtiꝰ a pueritia ſtudijs litteraꝝ traditꝰ: ſupna ſibi ꝓuidẽte clemẽtia / gemina ſciẽtia efficaciſſime claruit. ps. Beatus vir. Añ. Sanctitate quoq; inſignis diaconũ arce ſuſce pta: vices pontificis diligenter exequebatur. ℣. Quare fremuerũt. ãn. Ualerius igitur epiſcopus ⁊ leuita vincentius ſpe fruendi victorie diuinitus ſubnixi: in confeſſione deitatis alacriter cucurrerunt. ps. Domine quid multiplicati. Gloria. Gloria et honore. Lectio prima.

Sanctus vincentius a pueritia ſtudijs literarũ traditus: ſuperna prouidẽte clemẽtia que ſibi eum ꝓuidebat vas electionis futurũ: gemina ſciẽtia ſub beato valerio ceſarauguſte ciuitatis antiſtite efficaciſſime claruit. A quo etiã ſanctitate inſignis diaconij arceꝫ ſuſcepit. Tu autẽ domine miſerere nr̃i. I ℟. Sacrã preſentis diei ſolennitatem humili celebremus deuotione: qua inuictus chriſti martyr vincentius tyranno deuicto: Inſignẽ victorie palmã celo gaudens intulit. ℣. Peracto paſſionis ſue venerãdo triumpho angelorum cetibus comitatus. Inſignem. Lectio ſecunda.

Cum igitur apud ceſarauguſtaꝫ ciuitatẽ dacianus quidam ſacrilegus cauſa ſeuiẽdi in chriſtianos veniſſet: epiſcopos ac preſbyteros ceteroſqꝫ ſacri ordinis miniſtros/ ſpiritu nequitie exagitatus rapi p̃cepit. Protinus ergo valerius epiſcopus et vincentius archidiaconus/ fidei ſoliditate ⁊ ſpe fruendi victoria ſubnixi: in cõfeſſiõe deitatis alacriter cucurrerunt. Tãto feliciores ſe eſſe futuros credentes: quãto acriora tyrãni ſupplicia pia lõganimitate certaſſent euincere. Vñ certaminis ac penarũ dilatio: remunerationis eis videbatur diminutio. ℟. Sanctus vincẽtius chriſti martyr prouidẽte ſuperna clementia: que ſibi eum preuidebat vas electionis futurum. Gemina ſcientia efficaciſſime claruit. ℣. Sanctitate quoqꝫ inſignis diaconij arce ſuſcepta: vices pontificis diligenter exequebatur. Gemina. Lectio tertia.

Dacianus autem hoc videns: ſanctos dei (primo valerium) ſub carcerali cuſtodia/ ⁊ famis miſeria/ ac catenaruꝫ ſtridore pertrahi precepit. Cumqꝫ eos iam pene defeciſſe crederet/ educi e carcere iuſſit: nolens eos ante tormenta vitã finire. Quibus proponebat qđ nec mortuus ꝑceret: ſi deoꝝ ſuorũ culturã remiſiſſẽt recipe. ℟. Leuita vincentius dixit beato valerio: ſi iubes pater ſancte/ reſponſis iudicem aggrediar: iam tibi fili chariſſime diuini verbi curam commiſeram. Nũc quoqꝫ pro fide qua aſtam⁹: reſponſa committo. ℣. Tibi enim gemina ſcientia pollẽti ac ſuperni amoris igne feruẽti: celeſtis olim doctrine miniſterium delegaui. Nunc. Gloria. Nunc. In ſecũdo nocturno. ãn. Tanto nanqꝫ feliciores ſe eſſe credebant: quanto ampliora tyranni ſupplicia pia lõganimitate certaſſent euincere. ps. Cum inuocarem. ãn. Leuita vincentius dixit beato valerio: ſi iubes pater ſancte reſponſis iudicem aggrediar. ps. Verba mea. ãn. Iam tibi fili chariſſime diuini verbi curam commiſeram: nunc quoqꝫ pro fide qua aſtamus reſponſa committo. ps. Domine dominus noſter. ℣.

poſuiſti domine. Lectio quarta.

Quibus eductis: dacianus conuerſus ad epiſcopuȝ/ dixit. Monemus te vt dijs libamina perſoluas: quatenus inferioꝛes tuo exemplo faciliꝰ perſoluant. Cumqꝫ epiſcopus reticeret: ait vincentius. Si iubes pater ſancte: reſponſis iudiceȝ aggrediar. Cui epiſcopus ait. Dudum tibi fili chariſſime diuini verbi curam commiſeram: nunc quoqꝫ ꝓ fide qua aſſtamus reſponſa committo. Tu auteȝ.

4 ℟. Ecce iam in ſublime agoꝛ et omnes pꝛincipes tuos ſeculo altioꝛ tyrāne deſpicio: nolo vt gloꝛiam meā minuas/ nec damna inferas laudi. Paratus ſum enī ad omnia toꝛmenta pro ſaluatoꝛis nomine ſuſtinenda. ℣. Inſurge ergo et toto malignitatis ſpiritu debacchare: videbis me dei virtute plus poſſe dū toꝛqueoꝛ q̄ poſſis ipſe qui toꝛques. Paratus. Lectio. v.

Tunc beatus vincentius conuerſus ad dacianum: dixit. Nephariū apud chꝛiſtianoꝛum pꝛudentiam eſſe cognoſce: deitatis cultum abnegādo blaſphemare. Et ne te longiꝰ pertrahā/ pꝛofitemur nos chꝛiſtiane religionis eſſe cultoꝛes: et vnius ac veri dei permanentis in ſecula famulos et teſtes. Minas tuas ⁊ ſupplicia nō metuentes: ſed potius moꝛtem ꝓ veritate libentiſſime amplectētes. Tu autem domine. ℟. iij.

5 Aſſumptꝰ ex equuleo leuita vincentius atqꝫ ad patibuluȝ raptus: toꝛtoꝛes ſuos pene pꝛeueniens. Moꝛas carnificum arguendo/ ad penam alacriter pꝛoperabat. ℣. Intrepidus itaqꝫ dei athleta candentis ferri machinam vltro cōſcendebat. Moꝛas. Lectio. vj.

Dacianꝰ hoc audiens: ait. Amouete hinc epiſcopū iſtum. Iuſtū eſt enim euȝ ſubire exilium: quia imperiale contempſit edictum. Maioꝛibus autem hunc rebellem qui in cōtumeliam publicam venit: exhibete toꝛmētis. Animoſitati enim eius video inferenda eſſe ſupplicia maioꝛa. Applicate ergo vincentium ad equuleuȝ: membꝛis diſtendite: ⁊ toto coꝛpoꝛe diſſipate. Hāc penam ante ipſa toꝛmenta ſuſtineat. Tu autem.

℟. Chꝛiſti miles gloꝛioſus leuita vincentius: vt tribunal ſponte rogum conſcendit intrepidus. Cuius ſalis crepitātis per coꝛpus minutie. Sparſim ibant/ atqꝫ pꝛune vernabantur ſanguine. ℣. Inter hec manet immotus ille dei famulus/ oꝛans xp̄m in ſublime erectis luminibus. Cuius. Gloꝛia. Sparſim. 6

In. iij. noctur. Añ. Beatus vincentius cuius iam mens cōſcia erat coꝛone/ dixit daciano: hactenus a te habitus ſermō de negāda fide peroꝛauit. ℣. In domino confido. Añ. Nephariū tamen apud chꝛiſtianoꝛum pꝛudentiaȝ eſſe cognoſce deitatis cultum abnegando blaſphemare. ℣. Domine quis habi. Añ. Pꝛofitemur enim chꝛiſtiane religionis nos eſſe cultoꝛes: ac vnius veri dei permanentis in ſecula famulos ⁊ teſtes. ℣. Domine in virtute. Añ. Iuſtus vt palma. Lectio ſeptima.

Inter hec dacianꝰ pꝛeſes dixit. Quid dicis o vincenti: vel vbi conſpicis tuum iam

miſerabile corpus. At ille pre-
ſentia dei roboratus: alacri vul
tu reſpondit. Hoc eſt quod ſem-
per optaui: hoc eſt qđ votis om
nibus exquiſiui. Nemo mihi a-
micior: nemo familiarior vnꝗ̃
fuit. Tu ſolus maxime votis
7 meis cõcordas. ℟. Beatus athle-
ta vincentius horrendo clauſus erga
ſtulo carceris: pſalmū deo ⁊ hymnū/
angelorum frequentia roboratus le-
tus dicebat. Quorum vallatus cater-
ua venerando fouebatur obſequio: et
mulcebatur alloquio. ℣. Dantur er
go laudes deo altiſſimo: ⁊ reſonante
organo angelice vocis modulata ſua-
uitas ꝓcul diffundit. Quorū. Lec. viij.

Tunc truculẽtus miniſter
ꝓferri lectum cum ferra-
tis iuſſerat coſtis: et addita ſup
carbonum congerie/ exurendū
dei martyrẽ applicari. Intrepi
dus itaq; dei athleta: candẽtis
ferri machinam vltro conſcen-
dit. Sanctus ergo dei torquetur/
flagellatur/ exuritur: ⁊ diſtẽtis
membris creſcit ad penam. Et
inter hec manet dei ſeruus im-
motus: ⁊ erectis in celſi lumini
bus dominum precabatur. ℟.
8 Agnoſce o vincenti inuictiſſime: pro
cuius nomine fideliter decertaſti. Ip
ſe tibi coronam preparatam ſeruat in
celis: qui te fecit victorem in penis.
℣. Eſto igitur iam ſecurus de p̄mio/
q: mox depoſito onere carnis: ſuꝑo e-
ris additus collegio. Ipſe. Lec. ix.

Videns itaq; dacianus q
eū ſuperare non poſſet/
iuſſit eū in lecto molliori repo-
ni: vt mẽbra penis attrita refo
ueat: ⁊ iterum nouis ⁊ exquiſi-
tis ſupplicijs innouat⁹ ipſe ſub-
datur. Verū daciano inaniter
tractante de ſupplicio: chriſtus
clementer diſpoſuit de premio.
Delatus nanq; martyr dei ad
lectulum: mox precioſam reſolu
tus in mortem/ celo ſpiritū red
didit. Tu autem dñe. ℟. Precio 9
ſus martyr vincentius iuſſu tyranni
ad lectum defertur: nouis denuo ſup-
plicijs ſubdendus. Mox ergo chriſti
teſtis inuictus in ſtratu mollitie re-
poſitus: precioſam in mortem reſolu-
tus reddidit celo ſpiritum. ℣. Da-
ciano fruſtra cogitante de ſupplicio:
benignus deus pie diſponit de p̄mio.
Mox ergo. Gloria. Mox. ℣. Ora pro
nobis. In laudibus antiphona.

Aſſumptus ex equuleo leuita vincẽ-
tius/ atq; ad patibulum raptus: mo- 1
ras carnificum arguendo ad penam
alacriter properabat. Ps. Dñs re-
gnauit decor. An. Intrepidus itaq;
candentis ferri machinam vltro con 2
ſcendens/ ac manens immotus: ere-
ctis in celum luminibus dominū pre-
cabatur. Ps. Jubilate. A. Hinc hor-
rendo carceris clauſus ergaſtulo/ dei 3
athleta angelorum venerando foue-
batur obſequio: ⁊ mulcebatur alloq̄o.
Ps. Deus deus meus. Aña. Agno-
ſce o vincenti inuictiſſime: quia pro 4
cuius nomine fideliter decertaſti: ip-
ſe tibi coronam preparatam ſeruat in
celeſtibus. Ps. Benedicite. Aña.
Dantur ergo laudes deo altiſſimo: et 5
reſonante organo angelice vocis mo-
dulata ſuauitas procul diffunditur.
Ps. Laudate dñm de celis. cap.
de cõi vni⁹ martyris. Hymn⁹.

Chriſti miles glorioſus le-
uita vincentius: vt tribu-

nal ſponte rogum conſcēdit intrepidus: cuius ſalis crepitantis per corpus minutie.

Sparſim ibāt atq; prune vernabantur ſanguine: inter hec manet immotus ille dei famulus: orans chriſtum in ſublime erectis luminibus.

Gloria ꝛ honor. ℣. Juſtus germinabit. ā. Egregius martyr dei vincentius diris tormentorum ſupplicijs pro chriſto alacriter ſuperatis: ac felicis pugne agone conſtanter expleto: tandē precioſam reſolutus in mortem/celo triumphans ſpiritum reddidit. ps. Benedictus. oro. Adeſto dn̄e. Memoria de ſancta maria. Ad primā ān. Aſſumptus ex equuleo. ps. Deus in nomie tuo. Ad tertiā ān. Intrepidus. ps. Legem pone. Cap. ℟. et ℣. de cōmuni vnius martyris ad om̄es horas dicant̄ cū oratiōe p̄dicta. Ad. vj. ā. Hinc horrendo. ps. Defecit. Ad. ix. ān. Dantur ergo. ps. Mirabilia. Ad ſecūdas veſpas ān. Aſſumptus. pſalmi fer. cap. de cōmuni vnius marty. hy⁹. Chriſti miles. ℣⁹. Juſtus germinabit. ān. Beatus vincentius applicatus tormentis alacri vultu dei preſentia roboratus dixit: hoc eſt quod ſemper optaui et votis omnibus exquiſiui. ps. Magnificat. oro. Adeſto dn̄e. Memoria de ſctā maria.

¶ In conuerſione ſancti pauli. Ad veſperas ſuper pſalmos. ā.

Lux de celo circūfulſit ſaulū: ꝛ cadēs in terrā audiuit vocem dicentē ſibi: ſaule ſaule/quid me perſequeris? qui dixit/quiſnam es domine? ego ſum ieſus nazarenus quem tu perſequeris: durum eſt tibi contra ſtimulum calcitrare. pſalmi feriales. Capitulum.

Act. ix. A

Saulus adhuc ſpirās minarum ꝛ cedis in diſcipulos domini: cum iter faceret cōtigit vt appropinquaret damaſco: ꝛ ſubito circumfulſit eū lux de celo. ℟. Sancte paule. Verſus. Ut digni efficiamur. Hymnus. s

Doctor egregie paule mores inſtrue: et mente polum nos transferre ſatage: donec perfectū largiatur plenius / euacuato qđ ex parte gerim⁹.

Annue chriſte. ℣. In omnē terram. ān. Elegit dominus virum de plebe: et claritatem viſionis eterne dedit illi: celebremus conuerſionem ſancti pauli apoſtoli. ps. Magt̄. Or.

Deus qui vniuerſum mūdū bti pauli apoſtoli tui predicatione docuiſti: da nobis (queſumus) vt qui eius hodie conuerſionem colimus / p eius ad te exempla gradiamur. Per dominum noſtrum. Memoria de ſancto preiecto martyre. ān. Hic eſt vere martyr. Verſus. Gloria et honore coronaſti eum dn̄e. Oratio.

Martyris tui preiecti nos queſumus domine interuentio glorioſa commendet: vt quod noſtris meritis non valemus / eius precibus conſequamur. Per chriſtum dominum. Memoria de ſancta maria. Si hoc feſtum in aliqua dominica ante ſeptuageſimā contigerit: totum ſeruitium fiat de feſto/et fiat memoria in primis de ſancto preiecto martyre: deinde de dn̄ica: et poſtea de ſācta maria.

Ad matutinas inuita. Laudem⁹ ieſum chriſtum. In conuerſione pauli apoſtoli. ps. Venite. hy⁹. Doctor egregie. Annue chriſte.

In .j. noctur. añ. Saulus adhuc ſpirans minarū ꝛ cedis in diſcipulos dñi/ abijt ad principem ſacerdotum: ꝛ petijt illum vt vbicunqꝫ inueniret huius vie viros/ vinctos ꝑduceret hieruſalem. ps. Celi enarrãt. Finito pſal. ſtatim incipiatur ℟. Paternarū. a cantore: et perficiatur a choro antequam inchoetur añ. poſt pſal. quod per totum annum obſeruetur in ℟ibus añarū cantan. ad matuti. vel ad laud. ℟. Paternarum traditionū amplius emulator exiſtens. añ. Ibat igitur ſaulus furia inuectus: dirūqꝫ toto pectore virus efflabat: ꝛ ſanctorum ſanguinem ſine intermiſſione ſitiebat. ps. Benedicam. ℟. Per totam iudeã inſania ferebatur: vt chriſti membra laniaret in terris. añ. Et ſubito circūfulſit eum lux de celo: et cecidit in terram: nihilqꝫ videbat. ps. Eructauit. ℟. Audiuit autem vocẽ dicentẽ ſibi: ſaule ſaule/ quid me perſequeris? ℟. In omnem terram. Lectio prima.

Saulus adhuc ſpirãs minarum ꝗ cedis in diſcipulos dñi. Preſens lectio actuum apoſtolorum pronūciat fratres chariſſimi: quomodo apoſtolus paulus (cuius ſingularem hodie feſtiuitatem colimus) ſeuiſſimus ꝑſecutor chriſti eccleſiarum/ predicator ꝗ doctor factus eſt chriſtianorum. ℟. Saulus ad- 1 huc ſpirans minarum et cedis in diſcipulos domini/ Abijt ad principem ſacerdotum: ꝛ petijt illum vt vbicūqꝫ inueniret huius vie viros/ vinctos perduceret hieruſalem. ℣. Ibat igitur ſaulus furia inuectus: dirūqꝫ toto pectore virus efflabat. Abijt. Lc. ij.

Chriſtus enim occidit in eo ſeuitiam: et reuiuiſcere fecit in eo manſuetudinẽ veram. Impleta eſt in eo prophetia beati patriarche iacob: qui cum benediceret filiū ſuū beniamin ait. Beniamin lupus rapax mane comedet predam: et veſpere diuidet ſpolia. ℟. Ibat igitur ſaulus furia inuectus: dirūqꝫ 2 toto pectore virus efflabat. Et ſanctorum ſanguinẽ ſine intermiſſione ſitiebat. ℣. Per totam iudeam inſania ferebatur vt chriſti membra laniaret in terris. Et ſanctorum. Lectio. iij.

Qui enim nunc paulus poſt conuerſionem dictus eſt: antea cum in impietate perſiſteret/ ſaulus vocabatur. Quia enim cõmutauit opera: cõmutauit et nomen. Erat de tribu beniamin. Eratqꝫ lupus mane: id eſt prius ꝑſecutor chriſtianorum: veſpere (id eſt poſtea) per chriſti gratiam cõmutatus. Diuiſit ſpolia: id eſt mirifice euangelica ſacramenta cõmunicauit. ℟. A chriſto de celo vocatus et in 3 terram proſtratus/ ex ꝑſecutore effectus eſt vas electionis: ꝛ plus omnibus laborans multo latius inter omnes verbi gratiã ſeminauit. Atqꝫ doctrinam euãgelicam Sua predicatione compleuit. ℣. Inter apoſtolos vocatione nouiſſimus/ predicatione primus: nomen chriſti multarum manifeſtauit gẽtium populis. Atqꝫ doctrinam. Gloria patri. Sua ꝑdicatione.

In .ij. noctur. An. Saule ſaule q̄d me perſequeris? q̄s es dñe? ego ſum ieſus quem tu perſeq̄ris: durum eſt tibi contra ſtimulum calcitrare. Ps. Omnes gentes. ℣. Circūfulſit eum lux de celo ⁊ audiuit vocem dicē tem ſibi. An. Saulus autem tremens ac ſtupens dixit ad ieſum: dñe q̄d me vis facere? ait autem dñs ad eum: ſurge ⁊ ingredere ciuitatē / ⁊ ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Ps. Exaudi deus deprecationem. ℣. Viri autem illi q̄ comitabātur cū eo ſtabāt ſtupefacti. An. A chriſto de celo vocatus ⁊ in terram proſtratus: ex ꝑſecutor effectus eſt vas electionis. Ps. Exaudi deus orationē. ℣. Proſtrat⁹ eſt ſeuiſſimus ꝑſecutor ſed erectus eſt fideliſſimus predicator. ℣. Conſtitues eos. Lectio .iiij.

Audiamus eum mane comedentem predam. Saulus adhuc ſpirans minarū ⁊ cedis in diſcipulos domini: perijt et accepit epiſtolas a principibus ſacerdotum in damaſcum (vbi iam magna pars fidelium erat) vt quoſcūq; inueniret huius vie viros ac mulieres ī chriſtum credentes: vinctos perduceret in hieruſalē ad martyriū.

4 ℟. Uade anania ⁊ quere ſaulum q̄ vas electionis eſt mihi. Ut portet nomen meum coram gentibus ⁊ regib⁹ et filijs iſrael. ℣. Ego enī oſtendā illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Ut portet. Lectio quinta.

Et dum iter faceret: contigit vt appropinquaret damaſco. Et ſubito circūfulſit eū lux de celo: et cadens in terram audiuit vocem dicentem ſibi. Saule ſaule: quid me perſequeris? Et ille. Quis es domine? Et dñs ad eum. Ego ſum ieſus nazarenus: quem tu perſequeris in fidelibus. Sed ſurge et ingredere ciuitatem: et ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Tu autem. ℟. Ingreſſus 5
paulus in ſynagogas: Predicabat ieſum iudeis: affirmās quia hic eſt xp̄s. ℣. Stupebāt autē omnes q̄ eum audiebāt. Predicabat. Lectio ſexta.

Ananias quidam diſcipulus domini erat damaſci: cui dixit dominus. Surge ⁊ vade in vicum qui dicitur rectus: ⁊ quere ſaulum ⁊ accede ad eū: et ſigna eum charactere meo. Multa enim patietur pro nomine meo. Venit ergo ananias ⁊ baptizauit ſaulum impiū: et fecit nobis paulum predicatorem pium. Baptizauit lupū: et fecit agnum. Poſteaq; cepimus eum habere predicatorē: quem habuimus ante perſecutorem. ℟. Magnus ſanctus paulus 6
vas electionis vere digne eſt glorificādus. Qui et meruit thronū duodecimum poſſidere. ℣. A chriſto de celo vocatus et in terrā proſtratus: ex perſecutore effectus eſt vas electionis. Qui. Gloria patri. Qui. In .iij. nocturno. An. Viri autem qui comitabantur cum eo ſtabāt ſtupefacti: audientes quidem vocem / ſed neminē videntes. Ps. Confitebimur. ℣. Saulus autem cadens in terrā apertiſq; oculis nihil videbat. An. Ad manus autem illū trahentes introduxerūt damaſcū: ⁊ erat ibi tribus diebus non videns / et non manducauit

neqꝫ bibit. Ps. Dominus regna-
uit exul. ℣. Surrexit autem ſaulꝰ
de terra: apertiſqꝫ oculis nihil vide-
bat. ℣. Vade anania ⁊ quere ſaulum/
ecce enim oꝛat: quia vas electiōis eſt
mihi: vt poꝛtet nomen meum coꝛā gē-
tibus et regibus et filijs iſrael. Ps.
Dominus regnauit iraſcant.
℣. Dixit autem dominus in viſu ana-
nie. ℣°. Nimis honoꝛati. ¶ Euan-
gelium ſecundum Mattheū.

Cap. xix. IN illo tempoꝛe. Dixit ſi-
mon petrus ad ieſum. Ec-
ce nos reliquimus omnia ⁊ ſe-
cuti ſumus te. Quid ergo erit
nobis? Et reliqua. Homelia
beati hieronymi pb̄ri. Lect. vij.

Grandis fiducia. Petrus pi-
ſcatoꝛ erat / diues non fuerat /
cibos manu et arte querebat:
⁊ tamen loquitur confidenter.
Ecce nos reliquimus omnia.
Omnia enī reliquit: qui volū-
tatem habendi deſeruit. Sed
quia non ſufficit tantum relin-
quere: iungit quod perfectum
eſt. Et ſecuti ſumus te. Tu au-
7 tem. ℟. Tu es vas electionis ſan-
cte paule apoſtole: predicatoꝛ verita-
tis in vniuerſo mundo. Per quē om-
nes gentes cognouerunt gratiā dei.
℣. Intercede pro nobis ad deū qui
te elegit. Per quē. Lectio octaua.

Fecimꝰ quod iuſſiſti: quid
ergo dabis nobis p̄mij?
Ieſus autem dixit illis. Amen
dico vobis ꝙ vos q̄ ſecuti eſtis
me / in regeneratione cum ſede-
rit filius hominis in ſede maie-
ſtatis ſue: ſedebitis et vos ſuꝑ
ſedes duodecim / iudicātes duo-
decim tribus iſrael. Tu autē.

℟. Sancte paule apoſtole predica- 8
toꝛ veritatis et doctoꝛ gentium/ In-
tercede pro nobis ad deū qui te ele-
git. ℣°. Ut digni efficiamur gratia
dei, Intercede. Lectio nona.

Non dixit / qui reliquiſtis
omnia: hoc enim et ſocra-
tes fecit philoſophus: et multi
alij qui diuitias cōtempſerūt.
Sed / qui ſecuti eſtis me: quod
pꝛopꝛie apoſtoloꝝ eſt atqꝫ cre-
dentium. In regeneratione cū
ſederit filius hominis in ſede
maieſtatꝭ ſue: qn̄ ex moꝛtuis de
coꝛruptiōe reſurgent icoꝛrupti:
ſedebitis ⁊ vos in ſolijs iudicā-
tiū / condēnantes duodecim tri-
bus iſrael: quia vobis credenti-
bus illi credere noluerint. Et
omnis qui reliquerit domum /
vel fratres / vel ſoꝛoꝛes / aut pa-
trem / aut matrem / aut vxoꝛeꝫ /
aut filios / aut agros ꝓpter no-
men meum: centupluꝫ accipiet
et vitam eternam poſſidebit.
Tu autem domine. ℟m. Cele- 9
bꝛemus conuerſionē ſancti pauli apo-
ſtoli. Quia hodie ex ꝑſecutoꝛe factus
eſt vas electionis. ℣. Gaudent ange-
li et exultant archāgeli: et collaudāt
in celis filium dei. Quia hodie. Glo-
ria patri. Quia. ℣ Dediſti heredita-
tem. ℟ Timentibus nomen tuum.
In laudibus. An. Saulus qui et 1
paulus: magnus pꝛedicatoꝛ a deo con-
foꝛtatus conualeſcebat ⁊ confunde-
bat iudeos. Ps Dominus regna-
uit. ℣ Oſtendens quia hic eſt chri-
ſtus filius dei viui. An Saule frater 1
dominꝰ miſit me ieſus qui apparuit
tibi in via qua veniebas: vt videas ⁊
implearis ſpiritu ſancto. Ps Iubi-

late. ℟. Et abijt ananias: et introi-
uit in domum: et imponens ei manū
3 dixit. an̄. Sub manu continuo ana-
nie ceciderūt ſquāme ab oculis eiꝰ:
et ſurgens baptizatus eſt: ⁊ accipiēs
cibum confortatus eſt. ps. Deus
deus meus. ℟. Fuit autem cum di-
ſcipulis qui erant damaſci per dies
4 aliquot. an̄. Proſtratus eſt ſeuiſſimꝰ
perſecutor: ſed erectꝰ eſt fideliſſimꝰ
predicator: quos domine verbis edo
cet de te/ meritis ducat ad te. ps. Be
nedicite. ℟. Inter apoſtolos voca
tione nouiſſimus: predicatione pri-
5 mus. an̄. Ingreſſus paulus in ſyna-
gogas predicabat iudeis ieſum/ affir
mans quia hic eſt chriſtus. ps. Lau
date. ℟. Stupebant autem omnes
qui eū audiebant. cā. Saulus ad-
huc. hyꝰ. Exultet celum. ℣. An-
nunciauerunt. an̄. Celebremus con-
uerſionem ſancti pauli apoſtoli: quia
hodie ex perſecutore effectus eſt vas
electionis: ideo gaudent angeli atq;
letantur archangeli et collaudāt in
celis filium dei. ps. Benedictꝰ.
oro. Deus qui vnigenitū. Me
moria de ſancto preiecto marty
re. an̄. Niſi granum. ℣. Iuſtus ger
minabit. oro. Beati martyris tui.
Memoria de ſācta maria. Ad
primam an̄. Saulus qui. ps. Dixit
dominus. Et dicantur añe ſing
horas abſq; ℟ꝰ. an̄. Te iure. ps.
Quicunq;. Ad tertiam. an̄. Sau-
le frater. ps. Legem pone. cap̄m.
Saulus adhuc. ℟. ⁊ ℣. de com
muni apoſtolorum ad omnes
horas dicantur cum oratione
huius diei. Ad ſextam an̄. Sub
Act. manu. ps. Defecit. Cap̄m.
x. C. VAde anania ⁊ quere ſau
lum quoniam vas electiōis mi-
chi eſt iſte: vt portet nomē meū
coram gentibus et regibus ⁊ fi-
lijs iſrael. Ad nonam an̄. In-
greſſus. ps. Mirabilia. Cap̄m.
ET abijt ananias ⁊ itroi- vbi. S
uit in domū: ⁊ imponēs
ei manum dixit: ſaule frater/ do
minus miſit me ieſus qui apparuit tibi in via qua veniebas/
vt videas et implearis ſpū ſan
cto. Ad veſ. an̄. Saulus q̄. ps. Di
xit dn̄s. ⁊ ceteri pſalmi de apo-
ſtolis. cap̄. Saulus adhuc. hyꝰ.
Exultet celum. ℣. Annunciaue-
runt. an̄. Cum autem complacuit ei
qui me ſegregauit ex vtero matris
mee: et vocauit per gratiam ſuam vt
reuelaret in me filium ſuum in genti
bus: continuo non acquieui carni et
ſanguini: nec abij ad anteceſſores me
os apoſtolos. pſal. Magnificat.
oratio. Deus qui vniuerſum.
¶ Sancti iuliani epiſco. ⁊ con-
feſ. iij. lec. ſtant. cap̄m. Ecce ſa-
cerdos magnus. Oratio.
DEus q̄ eccleſie tue beatū
iulianū mirabilem tribuiſti do
ctorē/ cōcede ꝓpiciꝰ vt hūc apd̄
te piū ſemp mereamur habere
interceſſorē. Per. Ad matut.
Inuitatoriū dup. Lectio prima.
BEatus iulianus romana
generoſitate clariſſimꝰ:
lingua facundus: iuſticia inſi-
gnis: merito fidei percelebris.
Primus apoſtolus cenomanni-
ce vrbis eſt a deo deſtinatus.
Tu autem domine. Lectio. ij.
HIc igitur vir dei cū ad vrbē
hāc acceſſiſſet intrepidꝰ: et no-
uitas ſctē p̄dicatōis multis in-

credulis verteretur in ſcandalum: nonnullis habebatur in deriſum. Sed miraculorum potētia reddebat attonitos: quos ad audiendam veritatis viam veternus et innatus error effecerat faſtidioſos. Lectio. iij.

Per manꝰ vero reuerendi pōtificis tātas operabať xp̄s virtutes: vt verbo demones effugaret: leproſos mundaret: cunctiſq; languentibus opē crucis medicamine largiretur. Cetera omnia de cōi vnius confeſſoris et pontificis. Si hoc feſtum in die do. contigerit, nihil inde fiat niſi tm̄ memo. ſiue añ. lxx. eueñ. ſiue non. Si quauis alia feria infra. lxx. hoc feſtum euenerit fiant matu. cum noctur. et inuit. ſimplici. et hoc in omnibꝰ feſtis. iij. lec. que infra. lxx. extra ſabba. eueñ. obſeruetur.

¶ Sancte agnetis ſecūdo. Ad veſperas añe et pſalmi ferialꝫ. Cap̄m. **Domine deus meus.** hyꝰ. **Virginis proles.** totus hyꝰ dicatur. ℣. **Diffuſa eſt gratia.** Añ. **Beata agnes.** ps. **Magnificat.** Oro.

Deus qui nos annua beate agnetis martyris tue ſolēnitate letificas: da vt quam veneramur officio, etiā pie cōuerſationis ſequamur exēplo. Per dominum. Memo. de ſancta maria et de omnibus ſctis. Si hoc feſ. in ſabba. contigeř. nihil fiat de feſ. niſi tm̄ memo. Si vero in aliqua do. ante lxx. eueneř. tunc fiant med. lec. de virgi. Si aūt in do. lxx. vel. lx. vel. l. hoc feſt. eueneř. tunc fiat tantū de virgine memo. tam ad p̄mas veſperas et ad matu. quam ad miſſam. Idem modus fieť in omnibus feſtis. iij. lect. ab hac die vſq; ad. iiij. feriam in capite ieiunij. Ad matuť. de ſ. agnete inuit. dupl. hyꝰ. añe pſ. et ℣. ſicut in alio feſto dicūtur. Tamen ſi infra. lxx. hoc feſtuʒ contigerit, tunc erit inuiť. ſimplex: ſcʒ **Regem virginum.** ps. **Venite.** hyꝰ. **Virginis proles.** totus hymnꝰ dicatur. Ce q ſi de nocturn. illius ferie. ℣. **Diffuſa eſt gratia in labijs tuis.** Lectio p̄ma.

Chriſti virgines ſolam virginem matrem luminum ſubſequantur. Huius pediſſequa agnes beatiſſima magnū de ſe pudicitie excitauit exemplum: cum virginitatem pretulit vite: omnēq; a ſe amorē terrenum propter amorem celeſtē expellens, tropheū crucis chriſti arripuit. ℟. **Diem feſtū.** Lec. ij.

Hec nanq; virgo pudica tam cōtra libidines quam etiaʒ vniuerſa ſupplicia potiꝰ fide armata quam ferro: fortiter dimicat et vincit. Aſpicit deniq; blandientē, et temnit minantem iudicem: neſcit aliq̄d amare quod trāſit. ℟. **Omnipotens adorande.** Lectio. iij.

Non autem de elegantia corporis hūani placere ſtudebat: quia de feditate anime domino diſplicere timebat. Diſcite virgines chriſti normā puellaris exēpli: et oblata ſub ſpecie pietatis munuſcula virorum tota intentione reſpuite: et quaſi rabidi canis morſus cum omni gau dio recuſare. ℟. Stat a dextrꝭ. ℣. Specie tua. In laud. hec ſola ã. Ingreſſa agnes. ps. Dominus regnauit. cp̄. Domine deus meꝰ. hyꝰ et ℣. de cõi vnius ꝟginis et mar. ãn. Congaudete. ps. Benedictus. require hanc ãn. in alio feſto: que eſt. v. ãn. ſuper lau. oõo Deus qui nos. Memoꝛ. de ſancta ma. et de omnibus ſanctis. Ad p̄mã ã. Ingreſſa agnes. ps. Deus in nomine. Ad tertiã et ad alias horas omnia ſtãt ſicut in alio feſto / cum orone huius diei preter cp̄m. ¶ Sancte batildis regine. cp̄m. Qui gloriatur. Cetera omnia de cõmuni vniꝰ ꝟgi. nõ mar. cũ hac or.

Beate batildis natalitia veneranda dominẽ queſumus eccleſia tua deuota ſuſcipiat: ⁊ fiat magne glorificationis amore deuotior: et tante fidei proficiat exemplo. Per do.

Ad matuti. inuita. ſimplex. iij. lec. de cõi vnius ꝟgi. nõ mar. cum orone ſupradi. ſed. iij. ℟. erit Regnum mundi. ¶ Sctẽ brigide virginis non mart. cp̄m. Qui gloriatur. iij. lec. Oratio.

Sancte brigide virginis tue domine queſumus ſp̄catio tibi grata nos adiuuet: ⁊ tuam nobis indulgentiam poſcere non deſiſtat. Per. Lec. j.

Sancta itaqꝫ brigida quã deꝰ preſciuit ad ſuã imaginem ⁊ predeſtinauit: de bona ac prudentiſſima proſapia ſcotica orta: pr̄eqꝫ duphoco / ⁊ matre brocca gẽita: a pueritia ſua bonarum rerum ſtudijs inoleuit. Electa eſt a deo puella moribus ſobrietatis ac pudicitie plena: in meliora ſemꝑ creſcebat. Tu autꝫ. Lectio ſecũda.

Tranſmiſſa a matre vt de lacte vaccarum ſicut alie femine butyrum congregaret / totum pauperibus erogauit. Et cum cetere fructum vaccarum collectum reddidiſſent: ipſa flamma dei accenſa ad dominum ſe conuertit. Deus autẽ pro ſua virgine butyrũ reſtituit affluenter.

Denique cum parentes Lec. iij. eius eam deſponſare vellẽt / ipſa caſtitatem elegit: et corã ſanctiſſimo epiſcopo votum emittens fundamentuꝫ ligneũ quo altare fulciebatur manu tetigit: quod lignum in commemorationem priſtine virtutis vſqꝫ ad preſens tempus viride ac ſi non eſſet exciſum et decorticatum ſed in radicibus fixum / vireſcit: et languidos curat vſqꝫ in hodiernum diem. Cetera de communi vnius virgi. nõ mar.

¶ In purificatione beate marie ꝟginis. Ad p̄mas veſp. ã. O admirabile. ps. Dixit dominꝰ. ã. Qñ natus es. ps. Confitebor. ãn. Rubum quem. ps. Beatꝰ vir. ãn. Germinauit. ps. De ꝓfundis. ãn. Magnum hereditatis myſteriũ: templum dei factus eſt vterus neſciens virum: non eſt pollutus ex ea carnem aſſumens: omnes gẽtes venient dicẽtes: gl̃ia tibi dñe. ps. Memẽto.

Ecce ego mitto an- cp̄m. Malach. iij. A. gelum meum qui preparabit viam ante faciem meam: ⁊ ſtatim veniet ad templum ſan etum ſuum dominator dominꝰ quem vos queritis: et angelus teſtamenti quem vos vultis. ℟. Uidete miraculum matris dñi: concepit virgo virilis ignara conſortiũ. Stans onerata nobili onere maria. Et matrem ſe leta cognoſcit que ſe neſcit uxorem. ℣. Hec ſpecioſum forma pre filiis hominum caſtis concepit viſceribus: et benedicta in eternum deum nobis protulit et hominē. Stans. Gloria patri. Et. Hymnus.

Quod chorus vatum venerandus olim ſpiritu ſancto cecinit repletus: in dei factũ genitrice ꝯſtat eſſe maria.

Hec deum celi dominumqꝫ terre: virgo cõcepit peperitqꝫ virgo: atqꝫ poſt partũ meruit manere inuiolata.

Quem ſenex iuſtus ſimeon in vlnis/ in domo ſumpſit domini gauiſus: ob quod optatum meruit videre lumine xpm.

Tu libens votis petimus precantum/ regis eterni genitrix faueto: clara ꝗ celſi renitens olympi regna petiſti.

Sit deo noſtro decus et poteſtas/ ſit ſalus perpes/ ſit honor perennis: qui ſumma celi reſidet in arce trinus ꝛ vnꝰ. Amē.

℣. Reſponſum accepit ſimeon a ſpũ ſancto. ℟. Non viſurum ſe mortem niſi prius videret chriſtum domini. An. Homo erat in hieruſalem cui nomen ſimeon: iſte homo iuſtus ꝛ timoratus expectabat redēptionē iſrael: ꝛ ſpũs ſctũs erat i eo. ℣. Mgt. Or.

Omnipotens ſempiterne deꝰ maieſtatem tuam ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitꝰ filius tuus hodierna die cum nře carnis ſubſtantia in templo eſt preſentatus/ ita nos facias purificatis tibi mentibꝰ preſentari. Per eũdē dñm. Ad completo. An. Uirgo verbo concepit/ virgo permãſit/ virgo peperit regē omniũ regũ. Ps. Cum inuocarem. Capim. Tu in nobis. Hyꝰ. Saluator mundi. ℣. Cuſtodi nos. An. Glorificamꝰ te dei genitrix: quia ex te natus eſt chriſtꝰ: ſalua omnes qui te glorificāt. Ps. Nunc dimittis. Hec an. dicatur ſuper pſal. Nunc dimittis in omnibus feſtis et per oc. beate marie: ꝗ in cõmemo. eiuſdem per totum annum niſi in aduē. do. et in annunciatiõ. ꝛ etiã in tempore paſchali. Ad matutinas. Inuit. Ecce venit ad templũ ſanctum ſuum dñator dominus. Gaude et letare ſion occurrens deo tuo. Ps. Venite. Hyꝰ. Quem terra. In j. nocturn. An. Specialis virgo inter agmina virginum gaude munere magnifico: que ſola regem regum ferre maria digna fuiſti caſta intra viſcera: quo minoratus paululum ab angelis eſt deitate qui patri conſimilis. Ps. Dñe dñs nr. An. Celi reginam te iure maria fatemur: ex cuius thalamo proceſſit iuſtitie ſol. Ps. Celi enar. An. Uirgo creatoris celorũ mater ꝛ orbis: innocuis manibꝰ mundo quoqꝫ corde beato: rite dei piguē meruiſti ſcãdere montem. Ps. Dñi eſt ter. ℣. Sctã dei genitrix. Lc. j.

Exultent virgines: qꝛ virgo maria peperit xpm. Nil in ea quod voluit putēt exterminatum: manſit virgo poſt partũ. Exultēt vidue: infantē chriſtū vidua anna cognouit. Exultent coniugate: naſcituꝝ xp̄m elizabeth nupta prophetauit. Nullus gradus pretermiſſus eſt: de quo nō haberet teſtimoniū ſalus oīz. Tu autē. ℟.

1 Adorna thalamū tuum ſion ⁊ ſuſcipe regem xp̄m. Quem virgo concepit / virgo peperit / virgo poſt partuz quē genuit adorauit. ℣. Accipiēs ſimeon puerum in manibus / gratias agens benedixit dn̄m. Quem. Lectio.ij.

Nunquid erḡ ſole v̄gines ad regnum celorum pueniunt? Perueniunt et vidue. Sācta anna a virginitate ſua vixerat cum viro ſuo ſeptez annis. Quo defuncto vſq; ad ſenilem etatem peruenerat: et in ſenectute ſancta expectabat infantiā ſaluatoris: vt paruū videret annoſa / paruū cognoſceret anicula / intrantem in mundūz ſaluatorem videret itura. Tu autē domine miſerere nr̄i. ℟.

2 Poſtq̄ impleti ſunt dies purgatiōis eius ſecundum legem moyſi / tulerūt ieſum in hieruſalem: vt ſiſterent eum dn̄o: ſicut ſcriptum eſt in lege domini. Quia omne maſculinum adaperiens vuluā ſctm̄ dn̄o vocabitur. ℣. Obtulerūt p̄ eo dn̄o par turturū aut duos pullos columbarum. Quia. Lect.iij.

In maſculino ſexu fratres tria ipſa genera cōmēdata ſunt. Ipſe xp̄s puer nat⁹ eſt. Exultent pueri continentiā vouētes puero. Ipſe vero integritatez pueritie cōſecrauit: q̄ ſue matri fecunditatez attulit / virginitatē nō abſtulit. Simeon vero ille ſenex diu vixerat: cui⁹ etas cōparat anne: ⁊ audierat reſpōſum q̄ nō eſſet viſur⁹ mortem / niſi videret chriſtum dn̄i.

3 ℟. Obtulerūt p̄ eo dn̄o par turturū aut duos pullos columbarum. Sicut ſcriptum eſt in lege dn̄i. ℣. Poſtq̄ impleti ſunt dies purgatiōis marie / tulerunt ieſum in hieruſalem vt ſiſterent eū dn̄o. Sicut. In.ij.noc.aī.

Gratia celeſtis reparatrix totius orbis: diffuſa eſt labijs virgo maria tuis. propterea regum rex te benedixit in euum: et facit a dextris caſta ſedere ſuis. aurea quam fuluo veſtis circundata limbo ambit ⁊ exornat / riteq; condecorat. ps. Eructauit. aī. Sanctificans templum xp̄s dn̄s ſibi dignuz virgine matre ſatus deſcēdit ab arce polorum: cuncte cui gentes terre ſimul omnia regna gaude dei genitrix dicūt ⁊ kyria chere. ps. Deus noſter refugiuz. aī. Aula maria dei / caſti tituluſq; pudoris: porta ſion rutilis ſemper fūdata ſaphiris: que ſola ex cunctis placuiſti caſta tonanti: ſuſcipe ſeruorum miſerans pia vota tuoꝝ. ps. Fundamenta. ℣. Poſt partum virgo. Lectio.iiij.

Intelligite fratres quale deſiderium habebant antiqui ſancti videre chriſtum. Sciebant illum eſſe venturū: et omnes qui pie viuebāt / quotidie in orationibus ſuis dicebāt. O ſi me hic inueniat iſta natiuitas. O ſi q̄d credo in dei ſcripturis / videā oculis meis. ℟.

4 Simeon iuſtus ⁊ timoratus expectabat redemptionē iſrael. Et ſpūs ſanctus erat in eo. ℣ſus. Reſponſum accepit ſimeon a ſpiritu ſancto non viſurum ſe mortem niſi videret chri

ſtum dñi. Et ſpiritus. Lectio. v.

ET vt noueritis frēs quātum deſiderium habebāt ſancti qui nouerant de ſcripturis virginē parituram: ſicut audiuiſtis cū eſaias propheta legeretur. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pariet filium: et vocabitur nomen eius emanuel. Emanuel quid ſit / euāgeliſta nobis aperuit dicens: quod interpretatur nobiſcum deus. ℟. Reſponſum 5 accepit ſimeon a ſpiritu ſancto nō viſurum ſe mortem niſi videret chriſtū domini: ⁊ benedixit deū ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruum tuū in pace: quia viderunt oculi mei ſalutare tuum dñe. ℣. Cum inducerent puerum ieſum parētes eius vt facerent ſecundum conſuetudinem legis pro eo: et ipſe accepit eum in vlnas ſuas / et dixit. Nunc dimittis. Lectio ſexta.

NOn tibi ergo ſit quecūqꝫ infidelis anima mirum: ⁊ non videat̄ impoſſibile vt virgo pareret / virgoqꝫ pariēs permaneret. Intellige natum dominū: ⁊ non mireris virginis partum. Vt ergo noueritis antiquos ſanctos ⁊ iuſtos optaſſe videre quod conceſſum eſt huic ſeni ſimeoni: ipſe dñs noſter ieſus chriſtꝰ ad diſcipulos loquēs ait. Multi iuſti ⁊ prophete voluerūt videre que vos videtis / et non viderūt: et audire q̄ vos auditis / ⁊ non audierūt. ℟. Vi‑
6 dete miraculuꝫ. ver̄. ad. i. veſpas. ℣. Virgo concepit ⁊ v̄go peperit: ⁊ poſt partum v̄go permāſit. Que. Gloria. Que. In. iij. nocturno aña. Pſallite cantātes dño noua cantica chriſto: oīs ⁊ illius nomē benedicito tellus: mūdo virginea quē florē protulit aluus. Ps. Cantate. j. aña. Exultet tellus / letent̄ ⁊ inſule chriſto regnāte dauitico germine: quem virgo ſacra puritatis gremio prolatum mūdo edidit caſtiſſima maria: cuius celebrās ſolennia plebs veneratur vbiqꝫ fidelium. Ps. Dñs regnauit exultet. Añ. Aue o theotocos v̄go maria que trinā mundi regentem machinā filium protuliſti: hinc rite exaltata ſupra ſydera laudaris ꝑ ſecula. Ps. Cantate. ij. ℣. Specioſa facta es. ⁊c. ¶ Secundum Lucam.

IN illo tēpore. Poſtꝙ impleti ſunt dies purgatiōis marie ſecūdum legē moyſi: tulerunt ieſum in hieruſalem vt ſiſterent eum domino ſicut ſcriptum eſt in lege dñi: quia omē maſculinū adaperiēs vuluā ſanctum dño vocabit̄. Et reliqua. Homel̄. vene. bede pbr̄i. L. vij.

SOlēnitatē nobis hodierne celebritatis: quaꝫ quadrageſimo dominice natiuitatis die debitis veneramur officijs: maxime eiuſdē dñi ac ſaluatoris noſtri / ſimul ⁊ itemerate genitricis eius humilitati dedicatam ſacra euāgelij lectio deſignat. Exponēs eos qui nihil legi debebant implēdis legalibus per omnia ſe ſubdidiſſe decretis: ſicut modo cū legeretur audiuimus. Poſtꝙ impleti ſunt dies purgatiōis videlicet matris illius ſecūdum legem moyſi: tulerunt illum in hieruſalē vt ſiſte‑ 9
rent eum domino: ſicut ſcriptuꝫ eſt in lege dñi: quia omē maſcu

linum adaperiēs vuluā / ſanctū
7 dño vocabitur. ℟. Cū inducerēt
puerū ieſum parētes eius / accepit eū
ſimeon ī vlnas ſuas: ⁊ benedixit deū
et dixit. Nūc dimittis dñe ſeruū tuū
in pace. ℣. Suſcipiēs ſimeon puerū
in manibus ſuis exclamauit dicens.
Nunc dimittis. Lectio octaua.

PRecepit nāq; lex vt mulier
q̄ ſuſcepto ſemine peperiſſet
filium: immunda eſſet
ſeptē diebus: ⁊ in octaua circūcideret
infantulus / nomēq; ei
aptarēt. Et vt darēt hoſtiā ſolēnem
ſcđm ꝙ dictum eſt in lege
dñi: par turturū / aut duos pullos
colūbarum. Hec autem hoſtia
pauperum erat. ℟. Suſcipiēs
8 ieſum in vlnas ſuas ſimeon exclamauit
⁊ dixit. Tu es vere lumē ad
illuminationem gētium / ⁊ gloriā plebis
tue iſrael. ℣. Simeon ī manib9
infirmitatē accepit: ſed maieſtatem
intus agnouit / ⁊ dixit. Tu es. Lc. ix.

PRecepit quippe dñs ī lege
vt qui poſſent agnum
pro filio vel filia / ſimul ⁊ turturem
ſiue colūbam offerrēt. Qui
vero non ſufficerēt ad offerendum
agnū: duos iam turtures
vel duos columbe pullos offerrēt.
Ergo dñs noſter per omīa
memor noſtre ſalutis: nō ſolum
homo fieri cum deus eſſet: ſed
etiam cum diues eſſet / pauper
fieri dignatus eſt pro nobis: vt
nos ſua paupertate ſimul ⁊ humanitate
diuitiarū ⁊ diuinitatis
ſue tribueret eſſe participes.
9 ℟. Gaude maria virgo / cūctas
hereſes ſola interemiſti: que gabrielis
archāgeli dictis credidiſti. Dum
virgo deum et hominem genuiſti. Et
poſt partum virgo inuiolata permāſiſti.
℣. Gabrielem archāgelum ſcimus
diuinitus te eſſe affatum: vterū
tuū de ſpiritu ſancto credimus impregnatum:
erubeſcat iudeus infelix
qui dicit chriſtum ex ioſeph ſemine
eſſe natum. Dum virgo. Gloria pri.
Et poſt partum. ℣. Reſponſum accepit
ſimeon a ſpiritu ſancto. ℟. Nō
viſurum ſe mortē niſi videret chriſtū
domini. In laudib9 antiphona.

Simeon iuſtus ⁊ timoratus expectabat
1 redēptionem iſrael: ⁊ ſpūs ſanct9
erat in eo. Ps. Dñs regnauit decorem.
An. Reſponſum accepit ſimeon a
2 ſpiritu ſancto: non viſurum ſe mortē
niſi videret dñm. Ps. Iubilate deo.
An. Accipiēs ſimeon puerum ī manibus
3 / grās agēs benedixit dominū.
Ps. Deus deus meus. An. Nunc
4 dimittis dñe ſeruum tuum in pace:
quia viderunt oculi mei ſalutare tuū.
Ps. Benedicite. An. Viderūt oculi
5 mei ſalutare tuum: quod paraſti ante
faciem omnium populorum. Ps.
Laudate dñm de celis. Capłm.
Ecce ego mitto. Hy9. O glorioſa
femina. ℣. Suſcepimus deus
miam tuam. ℟. In medio tēpli tui.
An. Senex puerum portabat: puer autem
ſenem regebat: quem virgo peperit
/ et poſt partum virgo permāſit:
ipſum quē genuit adorauit. Ps. Benedictus.
Orō. Omīps ſempiterne
de9. Ad primā. A. Simeon iuſtus.
Ps. Deus ī noīe tuo. A. Grātias
tibi. Ps. Quicūq;. Ad iij. A.
Reſpōſum. Ps. Legē pone. Capłm.
Ecce ego mitto. ℟. Sancta dei
genitrix. Virgo ſemper maria. ℣.
Intercede pro nobis ad dñm deum

noſtrum. Uirgo. Gloꝛia. Sancta. ℣. Poſt partū. orō. Omnipotēs ſempiterne deus. Ad. vj. añ. Accipiens. ps. Defecit. Capitulum.

Malachie iij. A — IPſe enim quaſi ignis cōflans ⁊ quaſi herba fullonum: ⁊ ſedebit conflans ⁊ emūdans argētum / et purgabit filios leui. ℟. Poſt partum. ℣. Specioſa facta. orō. Omnipotēs ſempiterne de⁹. Ad. ix. a. Uiderunt oculi. ps. Mirabilia. Capitulū.

ibidē — ET conflabit ea quaſi aurum ⁊ quaſi argētum: et erunt dño offerentes ſacrificia in iuſtitia. ℟. Specioſa facta. ℣. Elegit eam. orō. Omnipotēs ſempiterne de⁹. Ad ſecūdas veſperas añ. Simeon. pſalmi ſicut ad pꝛimas veſpas. cp̄m. Ecce ego mitto. Hoc modo dicat̄ ℟. Gaude gaude maria. Choꝛus pꝛoſequatur ℟. ℣. Gabrielem. Choꝛus. Dum virgo deum ⁊ hominem genuiſti. Et poſt partum virgo. Non dicatur vlterius: ſed ſtatim incipiatur pꝛoſa Inuiolata. Choꝛo interim ſedente ⁊ cantum pꝛoſe reſpondente ſuper hanc literam A poſt vnūquēq3 verſum.

Pꝛoſa.

INuiolata integra ⁊ caſta es maria. Que es effecta fulgida celi poꝛta. O mater alma chꝛiſti chariſſima. Suſcipe laudum pia pꝛeconia. Noſtra vt pura pectoꝛa ſint et coꝛpoꝛa. Que nunc flagitant deuota pꝛeceſq3 et coꝛda. Tu da per pꝛecata dulciſona. Nobis perpetua frui vita. O benigna: que ſola inuiolata permanſiſti. Gloꝛia patri. Et poſt partum. Deinde cantet̄ pꝛo hymno Quod choꝛus. Sequentia Letabūdus. Et hoc qn̄ hoc feſtū in. lxx. euenerit. aliter non. Tamen ſi hoc feſtum infra ſeptuageſimā euenerit / dicat̄ hy⁹ Quod choꝛus. Et dr̄ i fine hui⁹ ſeq̄ntie Amē.

LEtabundus exultet fidelis choꝛus: alleluia. Regē regum intacte pꝛofudit toꝛus: res miranda. Angelus conſilij natus eſt de virgine: ſol de ſtella. Sol occaſum neſciens / ſtella ſemper rutilans: ſemper clara. Sicut ſydus radiū / pꝛofert virgo filium: pari foꝛma. Neq3 ſydus radio / neq3 mater filio: fit coꝛrupta. Cedꝛus alta libani / confoꝛmatur hyſopo: valle nr̄a. Verbum ens altiſſimi / coꝛpoꝛari paſſum eſt: carne ſumpta. Eſaias cecinit / ſynagoga meminit: nunq̄ tamen deſinit eſſe ceca. Si non ſuis vatibus / credat vel gētilib⁹: ſibyllinis verſibus hec pꝛedicta. Infelix pꝛopera. Crede vel vetera. Cur dānaberis gens miſera? Quē docet litera Natum cōſidera. Ipſum genuit puerpera. Amē. ℣. Suſcepimus deus. Añ. Cum inducerent puerum ieſum parentes eius / accepit eum ſimeon in vlnas ſuas / ⁊ benedixit deum dicens: nunc dimittis dñe ſeruū tuū in pace. ps. Magnificat. orō. Omnipotēs ſempiterne deus. Nulla fiat memo. de ſancto blaſio epiſcopo in audientia nec ſub ſilentio: licet ad has veſpas facienda fuerit ſolēnis memo. de do. lxx. lx. vel. l. Si do. lxx. hac die cōtige. totū fiat ſeruī. de feſto ſine Alleluia. et Te deum. et fiat ſolennis mēo.

de do. ad vtraſqꝫ veſpe. ⁊ ad matuti. ⁊ ad miſſam. et hymn⁹ de ſpx. per hebdo. cantet̃: ſcꝫ in. ij. v. et. vj. fer̃. et nihil fiat de ſanctis/ p̄ter memo. ad veſpe. et ad matuti. de ſancta maria q̃ precedat mēo. de ſancto ſpiritu. Similiter fiat ſi hoc feſtum in dñica. lx. cōtigerit. Si vero in dñica. l. hoc feſtuꝫ euenerit/ hiſto. dñice ſimiliter ꝑ hebdo. dicat̃: videlicet in. ij. ⁊. vj. feria ⁊ ſabba. ⁊ tūc nihil fiat de ſancto blaſio epiſcopo/ niſi tm̃ memo. ad matuti. de ſancta maria/ q̃ precedat memo. de ſancto ſpiritu. Si vero hoc feſtū in primo ſabba. ante. lxx. euene. ſecūde veſpere de feſto erūt: ⁊ ſolen. memo. de dñica. lxx. ſed ſine Alla.

¶ Sancti blaſij epiſco. ⁊ mar. cõm. **Omnis pontifex.** Oratio.

Beatus martyr tuus blaſi⁹ domine nobis miſericordie tue iplorer auxiliũ: vt cui⁹ feſta celebram⁹/ ei⁹ apud te patrocinia ſentiamus. Per dñm. Ad matu. tres lectiões. Inuit. duꝑ. ſi hoc feſtũ ãte lxx. euc. Lc. j.

Beatus blaſius toto tēpore vite ſue mitis degebat: purus/ innocēs/ deum colēs/ verax/ mãſuetus/ ab omni ope prauo ſe abſtinēs. Audiētes igit̃ irreprehēſibilem eius vitã hi q̃ in ſebaſta cappadocie ciuitate fideles exiſtebant: elegerunt illum ſibi in epiſcopum. Ipſe vero pergens ad montem qui vocat̃ argei: habitauit ibi in quadam ſpelunca: ⁊ currebant ad eũ agreſtes fere. Lectio ſcda.

Et ſi forte cōtigiſſet eas quocũqꝫ dolore teneri: quedã ex eis tanq̃ intelligētes/ ad eundem ſanctũ currebãt in ſpeluncam: et anteq̃ imponeret man⁹ benedicēs eis/ non recedebant ab eo. In illis itaqꝫ dieb⁹ iuſſit agricolaus preſes cōgregari agreſtes feras. Egrediētes aũt ferarũ comprehenſores/ inuenerunt ſanctum virum in ſpelunca orantem: ⁊ hoc nunciauerunt agricolao: qui iuſſit eum ſibi preſentari. Lectio tertia.

Preſentatoqꝫ dixit p̄ſes. Blaſi/ ſacrifica dijs vel vis perire. Quod cũ renuiſſet: i ligno ſuſpenſus eſt. Depoſituſqꝫ de ligno/ capite truncari iubetur. Tũc ſanctus blaſius orauit/ dicens. Deus exaudi me ſeruum tuum: vt ſi quis procidēs adorauerit te memoriã habens mei: ſi ſpina vel os in gutture eius fuerit: vel ſi in infirmitates/ tribulationē vel periculũ iciderit: ſuſcipe peto petitionē ei⁹. Dixitqꝫ dñs. Omnē petitionē tuã adimplebo. Quo facto/ mox ſpiculator caput ei⁹ cũ duob⁹ puerulis amputauit. Cetera de cōi vnius martyris ⁊ pontifi. cum orõne diei ⁊ ceteris.

¶ Sãcte agathe virginis ⁊ marty. ſuper pſos ãn. Hec eſt v̄go prudēs. pſ. feriales. cõm. **Cõfitebor tibi.** Aꝟ. Beã agatha. hy⁹. Virginis proles. ℟. Diffuſa. ãn. Agatha virgo ſacra nobili orta gñe: gl'ioſam propter xp̄m pertulit paſſionē. pſ. Magt. Orõ.

Deus qui inter cetera potētie tue miracula etiam in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti/ concede propitius vt qui beate agathe martyris tue natalitia colimꝰ: per eius ad te exẽpla gradiamur. Per. Ad matutinas inuitato. Chriſtum venerantes deum adoremꝰ regem regū. Qui in celis agathe palmam hodie dedit eternam. ps. Venite. hyꝰ. Virginis proles. In primo noctur. A. Beata agatha quintiano interroganti reſpõdit: ingenua ſum et ſpectabilis genere vt omnis parentela mea teſtatur. ℣. Domine dominꝰ noſter. A. Ancilla chriſti ſum/ ideo me oſtendo ſeruilem perſonā. ps. Celi enarrant. An. Summa ingenuitas iſta eſt in qua ſeruitꝰ chriſti comprobatur. ps. Domini eſt terra. ℣. Diffuſa eſt. lec. j.

Quintianꝰ procõſul ſicilie audiens ſctẽ agathe opinionẽ/ fecit eam a ſuis apparitoribus coartari. Deditq; eam cuidam matrone nomine affrodoſia: q̃ habebat nouem filias turpiſſimas ſicut fuerat et mater earū. Hoc autem fecit per triginta dies: vt blandiendo mutarent animum eius. Tu autem. ℟.

1 Agatha letiſſime ⁊ gloriãter ibat ad carcerem. Et quaſi ad epulas inuitata agonem ſuum domino precibꝰ cõmendabat. ℣. Nobiliſſimis orta natalibus ab ignobili gaudens trahebatur ad carcerem. Et. Lectio. ij.

Modo igitur promittendo leta/ modo ingerendo aſpera: putabant ſe poſſe mentẽ ſanctã a bono propoſito reuocare. Quibus agatha dixit. Mẽs mea in chriſto ſolidata eſt et in chriſto fundata: ventis verborum veſtrorum cadere non poteſt. ℟. Dū ingrederetur btã agatha in carcerem/ dixit ad iudicē. Impie crudelis et dire tyranne/ non es confuſus amputare in femina quod ipſe in matre ſuxiſti? ℣. Ego enī habeo mãmillas meas itegras intꝰ in anima mea: quas ab infantia domino miſericorditer cõſecraui. Impie crudelis ⁊ dire tyranne. Lectio. iij.

Videns hoc affrodoſia dixit ad quintianū. Facilius poſſunt ſaxa molliri/ et ferrum in plumbum conuerti: q̃ mens huius puelle ab intentione chriſtiana reuocari. Iratus quintianus iuſſit eam ad ſecretarium ſuum adduci: qui dixit ei. Cuius conditionis es? Que ait. Non ſolum ingenua ſum: ſed ⁊ ſpectabilis gñe: vt omnis parentela mea teſtatur. ℟ iij. 3

Beata agatha ingreſſa carcerem: expãdit manus ſuas ad deum/ et dixit: domine qui me feciſti vincere tormẽta carnificū/ Iube me domine ad tuã miſericordiam peruenire. ℣. Domine qui me creaſti et tuliſti a me amorem huius ſeculi: qui corpus meum a pollutione liberaſti. Iube me dñe. Gloria patri. Iube me domine. In ſecundo noctur. An. Agatha ſancta dixit: ſi feras mihi promittas/ audito chriſti nomine mãſueſcunt. ps. Eructauit. An. Si ignem adhibeas: rorem mihi ſaluificum de celo angeli miniſtrabunt. ps. Deus noſter refugium. An. Si plagas et verbera ingeſſeris mihi: habeo intra me ſpiritum ſanctum per quē vniuerſa tua tormenta deſpiciam. ps. Fundamē ta. ℣. Specie tua et pulchritudine tua. Lectio quarta.

Quintianus ait. Si ingenua es: quomodo te ſeruilē perſonam oſtendis? Que ait. Summa ingenuitas iſta eſt: in qua ſeruitus chriſti comprobatur. Quintianus ait. Unū tibi elige: aut diuerſas penas quaſi ſtulta incurre: aut ſapiēs deos
4 adora. ℟. Quis es tu qui veniſti ad me curare vulnera mea? ego ſum apoſtolus chriſti/ nihil in me dubites filia. Ipſe me miſit ad te: quem dilexiſti mente et puro corde. ℣. Nā ⁊ ego apoſtolus eius ſum/ ⁊ noui medicinā. Ipſe me miſit. Lectio quinta.

Sancta virgo reſpondit. Niſi diligenter perfeceris corpus meum a carnificibus attrectari: non poteſt aīa mea in paradiſum introire cum palma martyrij. Tunc proconſul iuſſit mamillam eius diu tortā abſcindi. Que ait. Impie/ crudelis/ et dire tyranne: non es cōfuſus hoc amputare in femina: quod ipſe in matre ſuxiſti? ℟. Medicinam carnalem nunquā cor
5 pori meo adhibui: ſed habeo dominū meū ieſum chriſtum Qui ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa. ℣. Et ipſe me miſit ad te: nam ⁊ ego apoſtolus eius ſum. Qui ſolo Lectio ſexta.

Iratus quintianus iuſſit eā in carcerē iterū recludi. Media autem nocte venit ad eam quidam ſenex: qui ſe medicum aſſerebat/ dicens. Noui quia mamilla tua ſanitatē recipere poterit. Cui ꝟgo. Medicinā carnalem nunquā corpori meo adhibui: ꝗ turpe eſt quod diu ab ineūte etate conſeruaui/ nūc perdā.
℟. Vidiſti dn̄e et ſpectaſti agonem 6
meū quomodo pugnaui in ſtadio: ſed quia nolui obedire mandatis principum. Iuſſa ſum in mamillis torqueri. ℣. Propter veritatē et manſuetudinem et iuſtitiā. Iuſſa ſum. Gloria. Iuſſa ſum. In iij. nocturno. An. Niſi diligēter perfeceris corpus meū a carnificibus attrectari: non poteſt aīa mea in paradiſum domini cū palma introire martyrij. ps. Cantate .i. An. Vidiſti domine agonem meum quomodo pugnaui in ſtadio: ſed quia nolui obedire mādatis principū/ iuſſa ſum in mamillis torqueri. ps. Dn̄s regnauit exul. An. Propter fidē caſtitatis iuſſa ſum ſuſpendi in equuleo: adiuua me dn̄e deus meus in tortura mamillarum mearum. ps. Cantate. ij. ℣. Adiuuabit. ſine expoſitione. Lectio ſeptima.

Dixit illi ſenior. Quare nō permittis vt curē te? Que dixit. Quia habeo ſaluatorē meū ieſum xp̄m: qui ſolo ſermone reſtaurat omnia. Ad quā ſenior. Et ego apoſtolus eius ſum: et in nomine eius ſcias te eſſe ſanādā. Et his dictis/ euanuit ſenior. Virgo deo gratias agēs: poſt quatuor dies adducta dijs ſacrificare iubetur. Que ait. Chriſto ſacrifico: quem inuocare non ceſſo. Tu. ℟. Ipſe me co
7 ronauit qui per apoſtolum petrum in cuſtodia me confortauit: ꝓ eo ꝙ iuſſa ſum ſuſpendi in equuleo ꝓpter fidē caſtitatis. Adiuua me domine deus meus in tortura mamillarum meaꝝ. ℣. Vidiſti domine agonem meū quo

modo pugnaui in ſtadio/ ſed quia no-
lui obedire mandatis principum: iuſ-
ſa ſum in mammillis torq̄ri. Ad nona.

Quintianus irat⁹: ¶ L. viij.
Fecit ſanctã virginẽ nu-
dam ſup̄ viuos carbones volu-
tari. Et ſubito cõmoto loco ꝑs
parietis cecidit: ⁊ tota ciuitas
terre motu agitata eſt. Quo vi-
ſo: iudex ſeditionem populi cõ-
moti verẽs/ iuſſit eam in carce-
rem recipi. Ipſe autem per po-
8 ſternam ſecretarij fugit. ℟.
Ego autem adiuta a domino: perſeue-
rabo in confeſſione eius. Qui me ſal-
uam fecit/ et conſolatus eſt me. ℣.
Gratias tibi ago domine ieſu chri-
ſte: qui miſiſti ad me apoſtolum tuũ.
Qui me ſaluam. Lectio nona.

Sancta virgo dei in carce-
rem iterum ingreſſa: gra-
tias deo agẽs/ corã multis cũ
angelis voce ſpiritũ exhalauit.
Ad cuius ſepulturã venit puer
quem ſequebantur pluſq̃ cen-
tum pueri ornati: ponẽs ad ca-
put eius tabulam ſic ſcriptam.
Mẽtem ſanctam: ſpontaneam:
honorem deo: et patrie libera-
tionẽ. Cuius breuicule ſenſus
hic eſt. Hec virgo mẽtem ſan-
ctam habuit: ſpontaneam ſe ob-
tulit: honorem deo exhibuit: et
patrie liberationẽ promeruit.
Poſt annum mons ethneus in-
cẽdium eructauit: ⁊ ſicut fluui⁹
torrẽs/ ignis ciuitati ꝓperauit.
Sed velo ſepulchri ꝟginis op-
poſito/ diuinit⁹ ſtetit ignis: me-
9 ritis virginis glorioſe. ℟. Gau-
deamus omnes in domino diem fe-
ſtum celebrantes: ſub honore agathe
martyris. De cuius paſſione gaudẽt
angeli. Et gratulantur laudantes fi-
lium dei. ℣. Immaculatus dominus
immaculatam ſibi famulam (etiam in
hoc fragili corpore poſitã) miſericor-
diter conſecrauit. De cuius paſſiõe.
Gloria patri. Et gratulãtur. ℣. Ora
pro nobis beata agatha. ℟. Ut digni
efficiamur. ¶ In laudibus aña.

Quis es tu qui veniſti ad me curare 1
vulnera mea: ego ſum apoſtolus chri-
ſti/ nihil i me dubites filia. ps. Dñs
regnauit decor. Añ. Medicinã car- 2
nalẽ corpori meo nunq̃ adhibui: ſed
habeo dominũ ieſum chriſtum qui ſo-
lo ſermone reſtaurat vniuerſa. ps.
Iubilate. Añ. Gratias tibi ago dñe/ 3
q̄ memor es mei ⁊ miſiſti ad me apo-
ſtolum tuũ curare vulnera mea. ps.
Deus deus meus. Añ. Benedico 4
te pater domini mei ieſu chriſti: quia
per apoſtolum tuũ mãmillam meam
pectori meo reſtituiſti. ps. Benedi-
cite. Añ. Qui me dignat⁹ eſt ab om- 5
ni plaga curare/ et mãmillam meam
meo pectori reſtituere: ipſum inuoco
deum viuum. ps. Laudate dñm de
celis. capl'm. Cõfitebor tibi. hy⁹.
Ieſu corona. ℣. Adducẽtur. añ.
Paganorum multitudo fugiens ad
ſepulchrum virginis/ tulerunt velum
eius contra ignem: vt cõprobaret do-
minus q̄ a periculis incẽdij meritis
agathe martyris ſue eos liberaret.
ps. Benedictus. or. Deus qui
inter cetera. Ad. i. añ. Quis es
tu. ps. Deus in noie. Añ. Te iure.
ps. Quicunq̃. Ad. iij. Añ. Me-
dicinam. ps. Legem pone. capl'a
℟. ⁊ ℣. vnius virginis ⁊ mar-
tyris dicantur. Ad. vj. Añ. Gra-
tias tibi. ps. Defecit. Ad. ix. Añ.

Qui me dignatus. ps Mirabilia. Ad veſperas pſalmi feriales an Quis es tu. cap3 de ſupra. hy° Jeſu corona. V°. Adducent regi. an Agatha letiſſime ꝛ gloriāter ibat ad carcerem: ꝛ quaſi ad epulas inuitata/ agonē ſuum dño precibus cōmēdabat. ps Magnificat. oratio. Deus qui inter cetera. ℂ Sāctorum vedaſti ꝗ amandi epoꝝ et confeſſoꝝ. iij. lectio. Oratio.

Adeſto dñe populo tuo cū ſanctorum confeſſoꝝ tuoꝝ atqꝫ pontificum vedaſti ꝗ amādi tibi patrocinio ſupplicanti; vt quod propria fiducia nō preſumit/ interceſſorum tibi placētium meritis cōſequatur. Per. Ad matu. inuit. ſimpl. Lco. j.

Amandus igitur ſanctiſſimus in aquitanie partibꝰ editus: multa loca oratiōis cauſa perluſtrans/ et iterum roma ſedo rediens: tandē aſcēſa naui ad cētum cellas peruenit. Quadam igitur nocte dum ſolus (vt illi mos erat) oraret: diabolus vnum de familis eiꝰ trahebat ad mare: vt eum demergeret. At ille clamabat. Chriſte adiuua me. Cui diabolus. Qualis chriſtus? Quo non reſpondēte: ait ſanctus amādus. Dic illi fili: chriſtus filius dei viui crucifixus. Et ſtatim euanuit inimicus. Lectio ſecunda.

Hic igitur cum multos conuertiſſet ad fidem: in fines remeauit francorum. Ibiqꝫ cum fratribus ſuis cenobium cōſtruxit: ꝛ mulierem diu cecam viſui reſtituens/ eam fide inſtruxit. Multiſqꝫ clarus virtutibus: in dño obdormiuit. Tu autē. lc. iij.

Sanctus vir dei vedaſtus cum francie regem ludouicum poſt inſperatam ab alemannis victoriam/ fidei doctrina baptizaſſet: a ſancto remigio epiſcopꝰ ordinatus eſt. Miſſuſqꝫ atrebate ciuitati verbum dei predicare: mox in introitu ciuitatis cecum ꝗ claudum curauit. Rexit dei ſacerdos eccleſiā chriſti (diuina auxiliante gratia) annis circiter quadraginta: ꝗ tādem plenus virtutibus obdormiuit in domino. Cetera de communi plurimorum confeſſoꝝ. ℂ Sancte ſcholaſtice virginis nō martyris. cap. Qui gloriat. Oratio.

Deus qui beate ſcholaſtice virginis tue animam (ad oſtendendam innocētie vitam) in columbe ſpecie celum penetrare feciſti: concede nobis ipſius meritis ita innocenter viuere/ vt ad eadem gaudia mereamur ꝑuenire. Per dñm. Ad matu. inuit. ſimpl. Lcto. j.

Soror beati benedicti ſcholaſtica nomine/ deo dicata ſemel per annum ad eum venire conſueuerat: ad quam vir dei non longe extra ianuam in poſſeſſionem monaſterij deſcēdebat. Quadā vero die ex more venit: atqꝫ ad eā frater eius cum diſcipulis deſcendit: multiſqꝫ de celeſtis vite gaudijs collocutis: ait ſcholaſtica. Rogo te ne me illa nocte deſeras. Cui ait. Extra cellam manere non poſſum. Lectio ſecunda.

Cumqꝫ illa verba fratris negātis audiſſet: ſuper mēſam deuꝫ rogatura caput declinauit. Cū vero caput de mēſa leuaret: tāta coruſcationis ⁊ tonitrui virtus/ tātaqꝫ inundatio pluuie erupit: vt extra loci limen pedeꝫ mouere non poſſet. Qui dixit. Quid feciſti ſoror? Cui illa. Rogaui te: et noluiſti audire me. Rogaui dn̄m meum: ⁊ audiuit me. Nunc ergo ſi potes egredere: et me dimiſſa ad monaſterium recede. Lectio tertia.

Poſt triduū benedictus ī cella ſua conſiſtēs: vidit animā eiuſdem ſororis ſue de corpe egreſſam/ in colūbe ſpecie celi ſecreta penetrare. Qui tāte eiꝰ glorie cōgaudēs/ eius obitū fratribus pronūciauit: atqꝫ in ſepulchro qđ ſibi ipſi parauerat eam ſepeliri fecit. Ut quoꝝ mens in deo vna fuit: eoꝝ quoqꝫ corpora nec ſepultura ſepararet. Cetera de cōmuni vnius ṽginis nō martyris. ¶ Sancti valentini martyris. capl̄m. Iſte ſanctus. tres lectiones fiant. Oratio.

Preſta q̄s omnipotēs deꝰ: vt q̄ beati valētini martyris tui natalitia colimꝰ/ a cūctis malis imminētibus eiꝰ interceſſiōe liberemur. Per dn̄ꝫ. Ad matut. inuit. ſimplex. lc. i.

Audiēs quidā ſcholaſticus noīe craton: famam beati valētini terranicēſis ciuitatis/ plurimos miſit ad eum nobiles viros amicos ſuos: qui illum rogarent vt ad vrbem romam venire dignaret. Quē cū veniētē hoſpitio recepiſſet craton: rogauit vt filiū eius ſanaret. lec. ii.

Ualentinus ait. Crede dei filium verū deū eſſe ieſum chriſtum; et omnibus renuncia ſimulacris: ⁊ videbis ſanuꝫ filiū tuum. Cum ergo poſt longam fidei diſputationē cū vxore ſua credere promiſiſſet: valentinꝰ facta oratione filium eius ei ſanum reſtituit. Lectio tertia.

Tunc craton cum vxore ⁊ tota familia ſua baptizatus eſt. Indignati ſenatores: valentinum virgis ceſum diis ſacrificare iuſſerunt. Qui cum iuſſa implere negaſſet: medio noctis ſilētio decollatus eſt. Cetera de cōi vnius martyris. ¶ Sancte iuliane ṽginis ⁊ mar. iij. lec. capl̄m. Dn̄e deus meus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus/ qui infirma mundi eligis vt fortia queqꝫ confundas: da nobis in feſtiuitate beate iuliane martyris tue ꝯgrua deuotione gaudere: vt et potentiam tuam in eius paſſione laudemus/ ⁊ promiſſuꝫ nobis percipiamus auxilium. Per dn̄m. Ad matuti. inuitato. duplex ſi ante. lec. euenerit. Lectio. i.

Tempore illo erat quidam ſenator nomīe eleuticiꝰ: qui miſit ad beatā iulianam ſibi deſponſatam/ volēs nuptiarum implere ſolēnitatem. Cui illa. Si adoraueris patrem et filium ⁊ ſpiritum ſanctū: te accipiam in maritū. Quod ſi nolueris: quere tibi aliam vxorē. Pater virginis hoc audiēs: tra didit eā eidē cruciādam. Re. ij.

Ipſe vero iuſſit eā ⁊ nuptijs et deorum culturis renūciantē: per ſex hoꝛas ꝑ capillos ſuſpēdi. Juſſit etiam es conflari: et nudā a capite vſqꝫ ad talos ꝑfundi. Quam cum ei incēdium minime nocuiſſet: iuſſit in carcerem recipi. Vbi cū diabolus ei in figura angelica appareret: ipſa quis eſſet agnoſcens / eum et omnem dolum ſuum cōfiteri fecit: ⁊ in locum ſtercoꝛis de carcere ꝓiecit. Lectio. iij.

Cum virgo ſancta in ꝑtoꝛium veniſſet: facies eius gl'ioſa quaſi ignis fulgebat. Ad quam ꝑfectus. Quis te tātas incantationes facere docuit? Cui virgo. Chꝛiſtus me docuit patrem et filium ⁊ ſpiritum ſanctū colere. Iratus pꝛefectus: iuſſit rotam ferream venire ⁊ illā ſuperponi. Angelus autē dñi deſcendit ⁊ cōminuit argumēta: et vincula ei⁹ ſunt ſoluta. Pꝛefectus hoc videns: iuſſit eū gladio puniri. Itaqꝫ cum ꝑueniſſet ad locum vbi decollari iuſſa eſt: cum patientia tradidit animam dño deo. Cetera de cōmuni vnius virginis ⁊ martyꝛis.

¶ In cathedꝛa ſancti petri apoſtoli. Ad veſpas ſup p̄s fer. A. Solue iubēte deo terrarum petre catenas: qui facis vt pateant celeſtia regna beatis. pſalmi feriales. Ch̄z.

Pe. Petrus apoſtolus ieſu xp̄i electis aduenis diſperſionis ponti / galatie / cappadocie / aſie / ⁊ bithynie: ſecundum pꝛeſcientiam dei patris in ſanctificationem ſpiritus: in obedientiam ⁊ aſperſionem ſanguinis ieſu xp̄i. grā vobis ⁊ pax multiplicetur. R̷. Quodcūqꝫ ligaueris. hy⁹.

Iam bone paſtoꝛ petre clemēs accipe vota ꝑcantum: ⁊ peccati vincula reſolue tibi poteſtate tradita: qua cūctis celū vbo claudis aperis. Annue chꝛiſte. V. Tu es petrus. R̷. Et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meā. An. Tu es paſtoꝛ ouiū pꝛinceps apoſtoloꝝ: tibi tradite ſunt claues regni celoꝝ. ps. Magt. Or.

Deus qui beato petro apoſtolo tuo collatis clauib⁹ regni celeſtis animas ligandi atqꝫ ſoluendi pontificium tradidiſti: concede ꝓpitius vt interceſſionis eius auxilio / a peccatoꝛum noſtroꝝ nexibus liberemur. Qui viuis. Si hoc feſtum in. xl. euenit. fiat ſolē. memo. de ieiu. ad vtraſqꝫ veſpas ⁊ matu. Ad matut. inuitat. Paſtoꝛi ſummo pſallemus corde iocundo. Qui claues petro celoꝝ contulit almo. ps. Venite. hy⁹. Iam bone paſtoꝛ. Annue chꝛiſte. In. i. noctur. A. Pontificalis apex veneratur iure cathedre: quā pꝛimū meritis petrus cōſcendit herilis. ps. Beat⁹ vir. A. Hic ſup excelſe poſitus fundamina petre: moꝛib⁹ exoꝛnat humilis quos viſita repoꝛtat. ps. Quare fremuerūt. An. Antiochena polis diuini lumine ſolis irradiata ſacrum decus hoc colit / omnis ⁊ oꝛbis. ps. Dñe qd multiplicati. ps. Amauit. Lectio. i.

Inſtitutio feſtiuitatis hodierne a ſenioꝛib⁹ noſtris cathedꝛe nomē accepit: ideo ꝙ primus apoſtolus petrus hodie epiſcopatus cathedram ſuſcepiſſe refertur. Recte ergo eccleſia natalem ſedis illiꝰ colit: quam apoſtolus ꝓ eius ſalute ſuſcepit/ dicēte ei domino. Tu es petrus: ⁊ ſuper hanc petrā edificabo eccleſiam meam. ℟. Euge ſerue. Tercia ℟. de cōi hiſto. vnius ꝯfeſ. ⁊ pontifi. excepto. ix. ℟. quod erit Quodcumqꝫ ligaueris. Lectio ſecunda.

Huius autem ſolemnitatis religio ſic eccleſijs introducta eſt. Cū enim pertranſiret apoſtolus diſſeminans verbū vite/ et fundamentū iaciens eccleſie: cū appropinquaret antiochiā/ cepit ꝑ nicetā ⁊ aquileā tota ciuitas audire ꝙ petrꝰ aduētaret.

Omnis aūt populus Lec. iij. antiochie ciuitatis occurrit ei nudis pedibus penitentiam agens: eo ꝙ cōtra predicationē eius cum ſimone mago conſenſiſſent. Obtuleruntqꝫ ei a demonijs fatigatorū ⁊ diuerſis languoribus vexatorum: multitudinem copioſam. In .ij. noc. Ā. Huius amore deus ſeruorū terge reatus: vt tibi qui placuit placidos nos reddere poſſit. Ps. Cum inuocarem. Ā. Pande tuis celos quos ſeruas magne ſacerdos: ne tibi commiſſos inuadat peſtifer agnos. Ps. Verba mea. Aña. Sydera ſcanſurus terriſqꝫ hec dona daturus: quos ſibi delegit tibi chriſtꝰ petre ſubegit. Ps. Domine dn̄s noſter. ℣. Juſtum deduxit dominꝰ. Lectio. iiij.

Vidēs autem petrꝰ ꝙ peniterent de delicto cōmiſſo: aſcendit in eminentiorē locum vbi ſedem ſibi parauerat/ iubens omnem multitudinē lāguētiū an̄ ſe poni. Dixitqꝫ eis. Nolite credere ꝙ per me poteritis ſanari: ſed per eum qui de celo deſcendens oſtendit credētibus ſibi verā corporis ⁊ anime medicinam. Lectio quinta.

Teſtem ergo habeat vox vrā oēm hanc plebem: quia ex toto corde credit(in dominū ieſum xp̄z: vt ſciant etiā per nos ſeipſos ab ipſo poſſe ſaluari. Cūqꝫ infirmi confiterentur hunc eſſe verum deū quem petrus annūciabat: tātam ſpūs ſanctꝰ gratie ſue virtutē oſtendit vt omnes languentes ꝓ ſua ſalute recepta ſimul cum ceteris oībus deū celi glorificarent. Lec. vi.

Tunc infra ſeptem dies plus ꝙ decem milia credentiū baptizati ſunt: et theophilus qui erat ſublimior i ciuitate/ domū ſuam in eccleſiam cōſecrari fecit. In qua petro apoſtolo conſtituta eſt ab om̄i populo cathedra: ad gloriam trinitatis. In iij. nocturn. Ān. Qui regni claues ⁊ curā geſtat ouilis: preſule quoqꝫ pio vite renouatur origo. Ps. Dn̄e ꝗs habita. Ān. Hic celi terreqꝫ petro cōmiſit habenas: vt reſeret clauſis/ et ſoluat vincla ligatis. Ps. Domine in virtute. Ān. Primus vocatiōe/ maximus dignitate/ apoſtolici culminis ſedem petrus clauiger aſſecutus eſt: qui chriſto ardēter obſequēs toto eū corde ſecutus eſt. Ps. Domini eſt terra. ℣. Juſtus vt palma.

Secundum Matheum.

In illo tempoꝛe. Venit ieſus in ptes ceſaree philippi: ⁊ iterrogauit diſciplos ſuos dicẽs. Quẽ dicũt hoies eẽ filiũ hois? Et̃ꝛ. Hom. be. be. pꝛ by. Nõ aũt quaſi neſciẽs: Le. vij. ſententiã de ſe vel ex diſcipuloꝛũ vel extraneoꝛũ coꝛdib9 dñs inquirit: ſed ideo diſcipulos qd de ſe ſentiãt inquirit / vt cõfeſſionẽ recte fidei illoꝛum digna mercede remuneret. Nã ſicut interrogatis generaliter oib9 petrus reſpondit vnus ꝓ oib9: ita qđ petro dñs reſpõdit / i petro oib9 reſpondit. Lcõ. viij. Ideo quid alij de ſe ſentiãt inquirit: vt expoſit(pꝛimo ſentẽtijs errantiũ: diſcipuli pꝛobarẽtur veritatẽ ſue cõfeſſionis nõ de opinione vulgata / ſed de ipo percepiſſe dñice reuelatiõis arcano. Quẽ (inquit) dicũt hoies eſſe filium hominis? Lectio. ix. Pulchꝛe hoies appellat eos q de filio hois tm̃ loqui nouerãt: qui diuinitatis ei9 arcana neſciebant. Nã q diuinitatis ei9 myſteria capere noꝛunt: merito ſupꝛa hoies eſſe dicunt̃. Reſpõdẽs ſimõ petrus: dixit. Tu es xp̃s fili9 dei viui. Deũ viuũ appellat: ad diſtinctionẽ videlicet falſoꝝ deoꝛũ: quos vario deluſa erroꝛe gẽtilitas vel de moꝛtuis ſibi hoib9 inſtituit / vel maioꝛe demẽtia de inſenſibili materia quos adoꝛaret creauit. De quib9 canit̃ in pſalmo. Simulacra gentiũ argẽtũ ⁊ aurum: opa manuũ hoim. R. Quodcũqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatum et in celis. Et quodcunqꝫ ſolueris ſuper terram / Erit ſolutum et in celis. V. Tu es (inquit petrus) chꝛiſtus filius dei viui: reſpondẽs domin9 ait: et ego dico tibi quia tu es petrus / et ſuper hanc petrã edificabo eccleſiã meã. Et quodcunqꝫ. Gloꝛia. Erit ſolutũ. V. Exaltent eũ in eccleſia plebis. Et i cathedra ſenioꝝ laudent eũ. In laud. An. Ecce ſacerdos. ps. Dominus regnauit. et cetere ane que ſequuntur. cp̃m. Petr9 apoſtolus. hy9. Ieſu redẽptoꝛ. V9. Iuſtus germinabit. A. Qđcũqꝫ ligaueris ſup terrã erit ligatũ ⁊ in celis: et qđcũqꝫ ſolueris ſup terrã erit ſolutũ et in celis: dixit dñs ſimoni petro. ps. Bñdc9. or. De9 q beato petro. Ad .j. A. Ecce ſacerdos. ps. De9 in noie. A. Te iure. ps. Quicũqꝫ. Ad iij. A. Nõ eſt inuẽtus. ps. Legẽ pone. cp. Petr9 apłs. R. ⁊ V. de cui vni9 ꝯfeſ. ⁊ põ. ad oẽs hor. dicant̃: ſic ⁊ ãe cũ or. de die. Ad vi. A. Fidelis ſeru9. ps. Defecit. cp. Bñdictionẽ. Ad ix. an. Serue bone. ps. Mirabilia. cp̃m. Cognouit eũ dñs. Ad ij. vs. A. Ecce ſacerdos. pſalmi feriales. cp̃m. Petr9 apoſtolus. hymn9. Ieſu redemptoꝛ. V9. Iuſtus germinabit. an. Iſte eſt. ps. Magnificat. oratio vt ſupꝛa. Sancti mathie apoſtoli Ad veſperas. aña. Eſtote foꝛtes. pſalmi feriales. et finiatur in hoc feſto tantum / ſic regnum eternũ dicit dñs. cp̃m. Iam non eſtis. R. Qui ſunt iſti. Hymnus.

Mathia iuſte duodeno ſolio reſidens ſoꝛte / nos a cunctis nexibus ſolue peccati: bere lucis gaudijs quo perfruamur tuis ſanctis pꝛecibus. A nunc chꝛiſte. ℣. In omnẽ terram. An. Beati eritis. p. Mḡt. ou.

Deus qui beatum mathiã apꝉoꝝ tuoꝝ collegio ſociaſti: tribue queſumus vt eius interuentiõe / tue circa nos pietatꝭ ſemper viſcera ſentiamꝰ. Per dñm. Si hoc feſt. ante. ci. euenerit dicatur ꝯplet. ſicut in feſt. ſancte trinitatis. Si infra quadrageſimã: completo. non mittetur. Ad matutinas. ix. lc. Duplex feſtum. Lectio pꝛima.

Dum pꝛeclara beati mathie apoſtoli feſtiuitas per annui curſus reuolutioneꝫ ſe repꝛeſentat: magnum gaudium nobis multiplicat. Hodie (iuxta vocẽ pſalmiſte) i pace factus eſt locꝰ eiꝰ: ⁊ habitatio eiꝰ in ſion: qꝛ carnis ergaſtulo ſolutus ſuſceptꝰ eſt in celũ. Lc. ij.

Denique (vt apoſtoloꝛuꝫ actuũ edocent ſcripta) poſtꝙ iudas ſuis ſceleribus penaꝫ cõdignã ſe ſuſpẽdẽdo ſuſcepit: ne apoſtoli in vndenarij imperfectione velut decalogi trãſgreſſoꝛes remanerent: barſabaꝫ et mathiã eligentes in medio ſtatuerunt: atqꝫ fuſa ad deum pꝛece ſoꝛtes ſuper eos dederũt. Lectio. iij.

Legimus in veteri teſtamento ionam pꝛophetam (cum mallet fugere ꝙ niniue ſubuerſionem pꝛedicare: ob maxime tẽpeſtatis periculum) ſoꝛtis agitatione depꝛehenſum. Quod licet diuina diſpenſatione ſperemus contigiſſe: non tamen trahi debet in exemplum / quod a viris gentilibꝰ conſtat eſſe peractum. Lectio quarta.

Hec idcirco dilectiſſimi pꝛoferre dignum duximus: ne ſimpliciores quiqꝫ exemplo apoſtoloꝛum ac pꝛophetarum putent deum hoc in tempoꝛe ſoꝛtibꝰ cõſulendum. Mathias dei paruulus interpꝛetatur. Dei paruulus intelligitꝛ: humilis et quietus. Tu autem. Lectio quinta.

In eo impletuꝫ eſt quod dictũ eſt de iuda per pꝛophetam dauid. Fiat habitatio eius deſerta: ⁊ epiſcopatuꝫ eius accipiat alter. Quem iſte ſanctus accipiens obediendo: decoꝛauit euãgelizando. Tu aũt. Lectio. vi.

Hodierne feſtiuitatꝭ diẽ in huius ſancti veneratione debita cum laude celebꝛemus: vt pꝛecibus eius ⁊ meritis apud deũ inuemur: qui in ſanctis ſuis mirabilia operatꝛ regnãs per oĩa ſecula. ¶ Secundũ Matheum.

In illo tempoꝛe. Reſpondens ieſus dixit. Cõfiteoꝛ tibi pater domine celi ⁊ terre: quia abſcõdiſti hec a ſapientibus et pꝛudentibus / ⁊ reuelaſti ea paruulis. Etꝛ. Homelia beati auguſtini epĩ. Lec. vij. Ca xj.

Confeſſio non ſemper eſt vox peccatoꝛis. Confitemur enĩ ſiue laudãtes deuꝫ: ſiue accuſantes noſmetipſos. Pia eſt vtraqꝫ confeſſio. Qui confitetur viuit: etſi peccatoꝛ confitetur / vtriqꝫ a moꝛte reuixit. Cõfiteoꝛ tibi pater quia abſcõdiſti hec a ſapiẽtibus ⁊ pꝛudentibꝰ: et reuelaſti ea paruulis. Lectio octaua. Qui ſunt paruuli? Humiles. Qui ſunt ſapientes et prudentes? Superbi/ irridentes/ arrogantes/ falſo grandes. Dic te ſtultũ: et ſapiens eris. Sed dic et int⁹ dic: quia ſic eſt vt dicis. Si dicis/ noli coram hominib⁹ dicere: prorſus quod ad teipſm pertinet quod a natura tua tenebroſus es. Tu aũt. Lcõ. ix. Quid eſt enĩ aliud eſſe ſtultũ: niſi eſſe tenebroſum in corde? Ita pater: quia ſic fuit placitũ ante te. His vero verbis exempla hũilitatis accipimus: ne temere diſcutere ſuperna conſilia de aliorum vocatione/ alioꝝ de repulſione preſumamus.

Cetera de cõi vnius apoſtoli. Si ſo hoc feſtũ in .iiij. fer. in capite ieiunij euenerit/ differatur in craſtĩ. licet feſ. loci fuerit. Cum aũt biſſex. fuerit: feſ. ſancti mathie apli ſtat .iiij. die a cathedra ſancti petri ē litera bis numerata. Si hoc feſtũ in ſabbato primo poſt diez cinerũ contige. ibi celebretur: ⁊ ſecũ de veſpere de iſto feſto erunt: ⁊ ſolen. memo. de do. comple. vero quadrageſime non mutetur.

¶ Sancti dauidis epiſcopi ⁊ cõfeſſo. ix. lc. ſtant/ omnia de communi vnius confeſ. et pontifi. ſecundum vſũ Sar. Omnis hic ſequatur ſeruitiũ de ꝓprio ſancti dauid. ¶ Sancti dauidis epĩ et ꝯfeſ. Ad veſperas. An. Iuſtũ deduxit. pſalmi fer. capĩm. Ecce ſacerdos. Rꝟ. Miles chriſti. Hy⁹. Iſte cõfeſſor. ꝟ. Amauit eũ dñs.

An. Glorioſe preſul dauid ſuſcipe ſeruorum vota tuorum: ⁊ intercede ꝓ nobis ad dominũ. ꝟ. Magt. Oratio. Deus qui beatum confeſſorem tuum atq; pontificem angelo nunciante triginta annis anteꝙ naſceretur prediriſti: tribue nobis queſumus vt cuius feſtiuitatem colimus/ ei⁹ interceſſiõe ad eterna gaudia perueniam⁹. Per dominũ. Ad mat. ix. lc. ſtant. Lcõ. i. Beatus patricius natione britannus romanis diſciplinis erudit⁹: ⁊ virtutum meritis inſignitus. Cum in italie partibus vir diuturnam morã trahens in natale britannie ſolum reuerſus fuiſſet: domeſticam poſtmodum petens ꝓuinciam/ angularẽ repedauit terram: perluſtranſq; roſinam vallem intrauit. Lectio ſecunda. Cui angelus apparens dicit. Hanc tibi ſedem o patrici non prouidit deus: imo viri nonduꝫ nato/ ſed triginta ãnis poſthac naſcituro. Sic ergo vallis roſina dimittitur beato dauid nõdum nato: ſicut fuerat ab angelo nunciatum. Lectio tertia. Beatus vero dauid nondũ natus ſed in vtero materno cõcluſus: egregius predicator futurus diuinitus eſt oſtenſus. Cuꝫ enim quidaꝫ magiſter nomine gildas populum predicando informaret: et mater beati dauid pregnans eccleſiam intraret: gildas ſubito obmutuit/ ꝗ vltra ꝑdicare nõ ꝑſũpſit. L. iiij. Interrogatus autem a po pulo cur interrupta pꝛedicatione obmutuerat: reſpōdit. Ego communi loquela vos alloq̄ potui: pꝛedicare autem nō valui. Quia mulier que iam rogata exiuit eccleſiam: ad demōſtrandam ſue pꝛolis excellentiam / dum vobis v̄bū dei ꝓponerem monita celitꝰ ſuperuenit. Lc. v.

Cum autem complerent̄ dies natiuitatis eius ſecundū q̄ angelus pꝛedixerat: beatus dauid ingenuus oꝛtꝰ natalibus / lererice pꝛouincie pꝛincipis filiꝰ fuit. Ipſo igitur nato et in lucem emiſſo: diuina miracula minime defuerunt. Lectio ſexta.

Nam cum baptizaretur ab elbeo meneuenſi ep̄o redeunte de hybernia / ac tunc applicante:i poꝛtu qui dicitur gleys: ad ipſius baptizandi miniſterium fons limpidiſſime aque emanauit: qui nūq̄ antea viſus fuit.

Lc. vij. Vir quidā grandeuus cecꝰ a pueritia defectum habens in naſo qui eiꝰ faciem non modicū deturpabat: puerū de fonte leuauerat. Quē cū adhuc in ſinu ſuo teneret / intelligens infantis ſanctitatem accepit aquā in qua ter immerſus fuerat: et aſperſit ex ea faciem ſuam tribus vicibꝰ: ⁊ ſtatim lumen oculoꝝ ⁊ faciei integritatē mirabiliter eſt adeptꝰ. Tu autem dn̄e. Lctō octaua.

Puer aūt creſcebat plenꝰ ſpiritu ſctō: literarūq; addictꝰ ſtudijs ſuper oēs coetaneos pſpicacis ingenij velocitate ꝓficiebat. Adeo nanq; grā perfuſus erat: vt cōdiſcipuli eius niueā columbā cū roſtro aureo tanq̄ eum docentē ſe vidiſſe multotiens teſtarentur. Lectio. ix.

Crebꝛeſcentibus igitur in eo meritis: vir ſanctus ad ſacros gradatim oꝛdines ꝓuectus / tandē pontificali dignitate eſt ſublimatus. Sctūs vero dauid cū eſſet annoꝛū fere centum quadragita ſeptē: participato coꝛpoꝛe ⁊ ſanguine dn̄i moꝛe chꝛiſtiano: a iaꝫ ſanctiſſimā ſuo reddidit creatoꝛi. Ceta oia de cōf vniꝰ cōfeſ. ⁊ pōtifi.

¶ In feſto ſcti cedde ep̄i ⁊ ꝯfeſ. ix. lc. Nāc oia de cōi ſcdm vſū Sar. et ſecūdū vſum lichfeden. Ad. j. veſperas An. Germanoꝝ quatuoꝛ vnus eſt beatus cedda / quoꝝ quilibet erat conſecratus. Ps. Laudate pueri. An. Summo ſacerdotio duo conſecrantur: pꝛeſulatu ſimplici duo venerantur. Ps. Laudate dn̄m om. gen. An. His inerat numerus euangeliſtarum: per quos inde fieret hoꝝ opus ſacrū. Ps. Lauda aīa mea dn̄m. An. Omnes euangelium chꝛiſti pꝛedicarūt: et vepꝛes a vineis eiꝰ extirparunt. Ps. Laudate dn̄m. qm̄ bo. An. Cedda tantum ceteris erat pꝛeferendus: dignitate meriti maioꝛ et cenſendus. Ps. Lauda hieruſalem. Cap̄m. Ecce ſacerdos. Hym. O paſtoꝛ digne miſeris concede benigne Quē poſcunt a te cōfeſſoꝛ cedda beate. Vꝰ. Funde pꝛeces xp̄o ꝓ cetu iugiter iſto. Quod po. Gloꝛia. Quod. hyꝰ Iſte cōfeſſoꝛ. V. Amauit eū. An. Sis ꝓ nobis ſancte cedda patronus ad dn̄m: vt nos regat ⁊ perducat ad celi palatiū: vbi tecū ⁊ cū ſanctis ſimus in perpetuū. ps. Magt. vel An. Paſtor vigil gregis in medio ſacri verbi munit gladio: plantās mores expulſo vitio, quo preſente grex eſt in gaudio: ſed abſente caret ſolatio/ cui ſucceſſit pater filio. Oratio.

Deus qui ſanctorum tuorū meritis eccleſiā toto orbe diffuſā decoraſti: p̄ſta q̄ſumus vt oēs qui eius implorant auxiliū/ peticiōis ſue ſalutarē cōſequant̄ effectū. Per dn̄. Ad matuti. inuita. In qua vigent iugiter ſolennia. Virgo mater iubilet eccl'ia. ps. Venite. hy⁹. Iſte cōfeſſor. In .j. noc. an. Mūdi calcās gloriam cedda: declinauit corporis laſciuiam/ dū ſeſe clauſtrauit. ps. Beatus vir. An. Iugo ſe ſuppoſuit xp̄i quē dilexit: qui tenendā docuit viā quā direxit. ps. Quare fre. An. Quē eſt vite ſanctitas vt lux ſe monſtrauit: eboraci ciuitas archipreſulauit. ps. Dñe q̄d multi. V. Amauit. Lectio .j.

Quia nimirū quorūdā vita et ꝯuerſatio apud deū in celeſti gloria eterna eſſe procul dubio dignoſcitur: ipſos et terrenos memorie retinere ac venerari/ dignū atq; compendioſum non putatiue exiſtimē. 1 Tu autem domine. R̄m. Hunc quem magnum reddit auctoritas/ ceddam paruum facit humilitas. Cui nunq̄ deeſt benignitas. V⁹. Non attollit illum proſperitas: neq; frangit quevis aduerſitas. Cui. Lectio .ij.

Temporib⁹ igitur nordanhymbrorum regis/ fratris et in regnum ſucceſſoris illius chriſtianiſſimi regis oſwaldi: vir dei cedda in lindiſfarneū inſula in loco qui leſtingey dicit̄: in monaſterio ſancte marie monaſticam vitam iuxta ſanctorū patrum inſtitutionē ducebat. R̄. Hic legati verbo paruerat: cedās 2 ſedi cui prefuerat. Clauſtrum petit et non remurmurat. V. Sed indignum fore ſe dixerat tanta cura quam prius tenuerat. Clauſtrum. Lectio .iij.

Huius nanq; adminiſtrationis eccleſie a fratre ſuo cedda orientalium anglorū antiſtite digniſſimo/ q̄ eiuſdē monaſterij rectore piiſſimo: inſibi de mundo tranſeunte curā ſuſceperat. Tu autē domine. R̄. De quo deus ita diſpoſuit merciorū 3 quod inde prefuit. Gregi/ regēs hūc ſicut decuit. V⁹. Orans nocte debita docuit: per quem chriſti nomen innotuit. Gregi. Gloria patri. Gregi. In ſcdo noctur. An. Poſtes agni ſanguine ſuos tunc liniuit: crucis memor domini carnem dum puniuit. ps. Cum inuocarem. An. Pugnās cōtra vitia palmam acquiſiuit: armis nudam ferreis carnem dum veſtiuit. ps. Verba. An. Qui ſic fontem frigidum orans introiuit: et non corpus calido balneo nutriuit. ps. Domine dominus noſter. V⁹. Iuſtum deduxit dominus. Lectio quarta.

Fuere ſiquidem quatuor germani fratres: cedda ꝙ ſinibil et chelim et cedda. Et (quod raro inuenit̄) omnes ſacerdotes domini fuere p̄clari: et duo ex eis etiā ſummi ſacerdotij gradu functi ſunt. Tu autem domine. R̄m. Legem chriſti qui ſic tenuerat: et tenendam fore 4 docuerat. Vite finem ſcire meruerat.

℟. Hinc quiete corp⁹ trāſſerat: q̄ celeſti
regi ſeruierat. Uite. Lectio. v.
Exiſtat autem preſbyter vocabulo
cedda: frater reuerēdiſſimi
antiſtitis cedde/ cu⁹
ſuperius meminimus: ⁊ abbas
monaſterij illius quod vocatur
5 leſtingay. ℟. Poſtq̄ cedde lux p̄ſens
clauditur: laus ipſius a plebe canitur.
Hoſtes vincens hic non deuincitur.
℣. Uis vnguēti dum pixis frāgitur:
cunctis patet nec plus abſconditur.
Hoſtes vin. Lectio ſexta.
Miſitq̄ rex cum eo preſbyterum
ſummo vocabulo
cadheder: qui poſtea regnante
efrido eccleſie preſul factus eſt.
Verū illi cantiam peruenientes/
inuenerūt archiepiſcopum
deus dedit iam migraſſe de ſeculo:
et alium pro eo conſtitutū
fuiſſe pontificē. Tu autem. ℟.
6 Accurrentes ad eum languidi mox
curantur ⁊ epilentici. Surdi/ceci/et
paralytici. ℣. Claudi/curui/leproſi/
marcidi: valēt huius virtute medici.
Surdi. Gloria patri. Surdi. In. iij.
nocturno. An. Ab habenis mortui mortis
excitantur: furioſi vinculis confractis
ſanantur. Ps. Dn̄e quis habitabit.
An. Et curatis languidi vn̄
congratulantur: ſuis a languoribus
ſtatim liberantur. Ps. Dn̄e in virtute.
An. Aque mixte puluere tūbe
cum potantur: bibentes a varijs morbis
expurgantur. Ps. Dn̄i eſt terrā.
℣. Juſtus vt palma florebit.
¶ Euāgeliū ſcd̄m Matheum.
Cap. xxv. D In illo tēpore. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabolam
hanc. Homo quidam peregre
proficiſcens vocauit ſeruos ſuos:
⁊ tradidit illis bona ſua. Et
reliqua. Homelia bti gre. p. iii.
Conſecrat⁹ ergo in epiſcopum (L. vij.
cedda/ maximā mox cepit
eccleſiaſtice veritati ⁊ caſtitati
curam impēdere: humilitati/
continentie/ lectioni operam
dare: oppida/ rura/ caſas/ caſtella/
propter euangelizādum: nō
equitando ſed apoſtolorum more
pedibus incedendo peragrare.
Tu autē. ℟. Hic in carne viuens 7
angelice terram terit conuerſans celica:
chriſti legem ſeruando practice.
Plene quidē ⁊ non ecliptice. ℣. Unde
deus eum mirifice collocauit in
orbis apice. Plene quidem. lec. viij.
Sed libet nos adhuc pauca
de pluribus addere: de
q̄b⁹ experti ſum⁹. De eius vita ⁊
cōuerſatiōe: tam ante epiſcopatus
acceptionē/ q̄ in epiſcopatu.
℟. Cedde ſancti contactu loculi: 8
fantur muti/ clareſcunt oculi: quibus
viſis exultāt populi. Chriſti legis tabeſcunt
emuli. ℣. Fama tranſit in fines
ſeculi: q̄ ſic florēt diuini ſeruuli.
Chriſti legis tabeſcūt emuli. lec. ix.
Summi igitur pontificis ⁊
magni patroni btiſſimi
cedde meritis ⁊ titulis: inſignita
merciorū prouincia vſq̄quaq̄
refulget. Cuius maior virtutū
prerogatiua refertur/ q̄ literis
cōprehendi vel ore referri queat.
Tu autem. ℟. Pie paſtor ⁊ pater
ouium: merciorum gregis ſolatiū: 9
contra mundum carnem demonium/
Aſſit nobis per teremedium. ℣. Ut
finito curſu preſentium: capiamus eternum
brauium. Aſſit nobis. Gloria
patri. Aſſit. ℣. Ora pro nobis bea-

te cedde. ¶ In laudibus aña.
1 Clauſtri clauſus carcere cedda mo
nachatur: vt diuinis libere vacan
dis vtatur. ps. Dñs regnauit de
2 corem. aña. Cuius fama claruit ꝙ pō
tificatur: lucerna que latuit ne plus
3 abſcondatur. ps. Jubilate deo. añ.
Paſtor pauit populum pabulo doctri
ne/reddens receptaculum regule di
4 uine. ps. Deus deus meus. aña.
Preſulis officiū cedda ſic impleuit:
ꝙ cuiuſqꝫ vitiū generis deleuit. ps.
5 Benedicite. añ. Deuiantes mori
bus oues informauit: perſiſtētes acti
bus ſacris excitauit. ps. Laudate
dñm de celis. cap. Ecce ſacer
dos. hyꝰ. Jeſu redemptor. vſ.
Juſtus germinabit. aña. Preſul pie ſancte cedda ora deum pro nobis: ne peccatis aggrauati tradamur ſuppliciis: ſed perfruamur in celo perennibus gaudiis. ps. Benedictus. vel añ. Paſtor pie pro tuis ouibus ora chriſtum deuotis precibus: vt ſoluantur a lupi morſibus et ſint tecum in tuis edibus. ps. Benedictꝰ. oro. Deus qui ſanctorum. vt ſupra.

Ad ſcđas veſperas añ. Clauſtri. pſalmi feria. cap. Ecce ſacerdos. Rꝫ. Pie paſtor. hyꝰ. Jeſu redemptor. vſꝰ. Juſtus germinabit. An. Qui mores docuit purgando vitia: talenta duplicans cepit duplicia de manu domini regnans in gloria: quo nos aſcendere det chriſti gratia. ps. Magnificat. oro vt ſupra.

¶ Sanctarū ꝑpetue ꝛ felicitatis virginū ꝛ mar. iij. le. ſtat. Oro.

Da nobis quęſumus dñe deꝰ noſter ſanctarum perpetue ꝛ felicitatis martyrum tuarum palmas inceſſabili deuotione venerari: vt quas digna mente non poſſumus celebrare: humilibus ſaltem frequentemus obſequiis. Per dñm. Ad matutinas inuitatorium. Regem virginum. ps. Venite exultemꝰ. hyꝰ. Jeſu corona virginū. ſi in die. vnius virgi. Ꝟ. Adducent. Lec. j.

Acta itaqꝫ perſecutiōe ſub valerio ꝛ galieno imperatoribus: cōprehenſi ſunt ſatyrus ꝛ ſaturninus duo fratres: reuocatus et felicitas ſoror eiꝰ et ꝑpetua: qui iuſſi ſunt recludi in carcere. Pater perpetue audiens eam chriſtianā: irruit in eam volēs eruere oculos eius: ſed ex clamore confuſus exiuit de carcere. Lectio ſecunda.

Poſt hec perpetua dixit commartyribus ſuis. Vidi in viſu ſcalam anguſtam erectā ad celum: in cuius dextera ꝛ leua erant cultri ferrei: ꝛ ſub ea iacebat draco. Et ſuper eam aſcendit ſatyrus: ad nos dicēs. Aſcēdite mecū: nolite timere draconē. Vidi etiā in orto ameno ſenem ſedētem ꝛ oues mulgētes: qui et dedit nobis de fructu lactis. Quo audito gratias agentes deo: cognouerūt ſe ad palmam ꝑuenire martyrii. Lec. iij.

In die natalis ceſaris ſatyrus et perpetua a leonibus ſunt deuorati. Saturninꝰ vero ab vrſis exutus: gladio eſt percuſſus. Reuocatuſqꝫ et felicitas a leopardis martyriū impleuerūt. Rꝫ. ꝛ cetera de cōi plurimarum virginū. ¶ Sancti gregorii pape ꝛ doctoris duplex feſt. ix. le.

ſtam. cp̄m Ecce ſacerdos. Oro.

Deus q̄ anime famuli tui gregorij eterne beatitudinis premia cōtuliſti: concede propitius vt qui peccatorū noſtrorum pondere p̄mimur/ eius apud te precibus ſubleuemur. P.

Vbicūq; hoc feſtum cōtige. ſub regulis feſti annūciatiōis btē marie celebretur/ ſicut ibidem ſubnotatū eſt: ita tñ q̄ ſi in ſab. ꝓximo ante. xl. hoc feſ. euen. ibidē celebretur. Et ſcde veſpe erunt de feſ. ꝯ ſolen. mēoria de dñica. Cōple. tñ tunc de. xl. nō mutetˀ: ſed poſt primas veſpas dicatˀ cōplet. ſicut in feſ. ſancte trinitatis. Ad matut. Lcō. j.

Gregorius papa inclytus/ in vrbe romana a patre gordiano matre vero ſiluia editus: de genere ſenatorū originem duxit. Qui nō ſine magno quodam preſagio: tale ſortitus eſt nomen. Gregorius nanq; ex greco eloquio: in noſtrā linguā vigilator/ ſiue vigilans ſonat. Reuera etenim vigilauit ſibi: dum diuinis inherendo preceptis/ laudabiliter vixit. R. ij. Vigilauit ꝯ fidelibus populis: dum doctrine affluētia ingenio eis quo tramite celeſtia ſcanderent patefecit. Lectio tertia.

Diſciplinis vero liberalibus (hoc eſt grāmatica/ rhetorica/ dialectica) ita a pueritia eſt inſtructus: vt nullus in vniuerſitate putaretˀ eſſe ſimilis. Hauriebatq; iam tūc ſitibūdo doctrine fluēta pectore: q̄ poſt ꝯgruēter mellifluo gutture eructaret. Hic etiā i annis adoleſcētie deo cepit deuotˀ exiſtere. Lco. iiij.

Tandem p̄re orbatˀ cū liberā diſponēdarū rerum ſuarū habuiſſet facultatē: mox oia q̄ habere poterat ad opˀ pietatis diſtribuit. Sex deniq; monaſteria i ſicilia cōſtruēs: fratres xp̄o illic ſeruiētes cōgregauit/ copioſeq; ditauit. Septimū ꝓ ſe intra vrbis romane muros inſtituit: in quo ꝯ ipſe poſtmodū regulari tramite (multis ſibi ſociatis fratribˀ) ſub abbatis imperio militauit. Lectio quinta.

Inerat ei deniq; tāta abſtinētia in cibis/ vigilātia in orationibˀ/ ſtrēnuitas in ieiunijs: vt infirmato ſtomacho vix ꝯſiſtere poſſet. Cernēs aūt romanˀ pōtifex ꝯtinuū gradibˀ gregoriū alta cōſcēdere: violēter eū a quiete monaſterij ſui abſtraxit: leuitamq; ſeptimum adſciuit adiutorium conſecrauit. Lectio. vj.

Non multo poſt ꝓ reſpōſis eccleſiaſticis ad vrbē cōſtātinopolim gregoriˀ eſt directˀ. In qua nouā hereſim de ſtatu nr̄e reſurrectiōis ita attriuit: vt nullus exinde inuētˀ ſit q̄ eiˀ ſuſcitator exiſteret. Poſt obitū pelagij pape: oīs clerˀ populuſq; romanˀ cōcorditer elegerūt gregoriū pōtificē. Cūq; tāto honore ſe indignū clamās/ ꝯſenſum generalitatis vitare nō poſſet: extra portas fugit triduo ſe occultans. Lectio ſeptima.

Poſt oratiōes ꝯ ieiunia populi tertia nocte columna lucis ſup eū celitˀ emiſſa: q̄rēti bus votum optabile demõſtrauit. Clamãte quodã anachorita cõtiguo vrbi: qꝛ angelos deſcẽdẽtes ⁊ aſcẽdẽtes ꝑ dictã colũnã ſuꝑ eũ vidit, ibidẽ rectorem abſcõditũ domus dei. lec. viij.

Mox dilectꝰ dei inuenitᷣ: ⁊ (licet inuitus) papa efficitᷣ. Directe itaqꝫ i angliã miſit ſeruos dei: inclytũ auguſtinũ ⁊ iohãnẽ cũ alijs: ꝗ regẽ cantie cũ ceteris īfra breue tã ꝑdicatiõe q̃ miraculis ꝯuertebãt. Multa etiã miracla ꝑ hũc oñdit diuia potẽtia.

Quedã materfamilias le. ix. de manu eiꝰ cõmunicatura: cũ oblationis ſue portionẽ ſibi dari cognouiſſet, ſubriſit. Cuius cordis errorẽ ſanctꝰ gregoriꝰ intelligẽs, portionẽ retinuit: ⁊ ſuper altare repoſuit. Cõpletiſqꝫ myſterijs: vt dñm populus dep̄caretᷣ admonuit. Factaqꝫ oratiõe: carnẽ digiti auricularis ſuꝑ altare cruentatã inuenit. Qua ꝯtrite cognita, ⁊ eadẽ portiõe ĩ priſtinã formã orãdo ꝯuerſa: eãdẽ mulierẽ cũ reliq̃s plurimã ĩ fide xp̃i cõfirmauit. Qui poſtq̃ ſedem apoſtolice eccleſie annis quatuordecim rexiſſet: plenus ꝟtutibꝰ migrauit ad dñm. Ad matu. cap̃. Bñdictionẽ. Cetera de cõi vnius ꝯfeſſoris ⁊ põtificꝭ.

¶ Sãcti edvvardi regis ⁊ marty. ix. lc. Ad p̄mas veſpas. An. Iſte ſanctꝰ. cap̃. Beatꝰ vir ꝗ in ſapiẽtia. ꝟſ. Beatꝰ vir ꝗ ſuffert. Or.

Deus eterni triũphatoꝝ īperij, familiã tuã ꝓpitiꝰ reſpice martyriũ regis edvvardi celebrãtẽ; ⁊ p̄ſta vt ſicut illũ munere glorificare dignaris celeſti, ita nos eiꝰ obtẽtu eterne felicitati facias dignãter aſcribi. Per dñm. Ad matuti. lc. j.

Sanctus edvvardus ĩ regni ſolio ſublimatꝰ: a rege regũ dño in om̄i via iuſtitie et veritatis dirigebatᷣ. Cuius auxilio fretus: magno ingenio animi, ⁊ ſumma humilitate indies creſcebat. Nã nouiter accepto honore: mox priſtine ꝓbitati ſuarũ hec incrementa virtutum accumulauit. Lectio ſcḋa.

Iuuenum videlicet et minus ſapiẽtium cõſilia poſtponere, dunſtani archipreſulis monita mẽte ſalubriter intẽdere, et ſecũdum eius cõſilium ⁊ alioruꝫ religioſoꝝ ſpectabiliũqꝫ virorum: oĩa ſua iudicia in om̄ibus ſtuduit exercere. Tunc erat in anglia pacis trãquillitas: magnaqꝫ rerũ opulẽtia. Lec. iij.

Sed totiꝰ bonitatis inimicus diabolus nouercã eius nomine alfrith: in odiũ ipſius concitauit. Que zelo inuidie ſuccẽſa ꝑſumptuoſa ꝯſilia cogitare cepit qualiter virũ dei a regno extirparet: vt filiꝰ eiꝰ etheldredꝰ in regno ſubſtitueretᷣ. Lc. iiij.

Quibuſdam igitur conſiliarijs propoſitum ſuum indicauit: orans ⁊ obteſtans vt ei aſſenſum preberent, et quo ordine id fieret cogitarẽt. Qui protinus om̄es in necem regis mitiſſimi cõſenſerũt: ⁊ quomodo id perficerẽt meditabantur. Confirmato venerabili viro in regno: cum tribus annis et octo menſib⁹ ſceptro hereditario potiretur: quadam die venādi gratia in ſiluaȝ acceſſit: iuxta villam que dicitur vvarhan: que admoduȝ grandis tunc habebatur. Tu autem. Lcō. v.

Deſiderans vero fratrem ſuū videre: ad domum nouerce que iuxta erat/ aſſumptis paucis ꝓfectus eſt. Et ecce ſubito in medio die ſpatio (hominibus ſuis ludentium moꝛe huc illucq̄ȝ diſperſis) rex abſq̄ȝ vllo comite ꝑmanſit. Tunc rex doli ignar⁹: ad domū nouerce ſue nemineȝ verens tendit. Quo cum appꝛopinquaret: nūciatum eſt regine impiiſſime regem edvvardū illuc ſolū aduenire. Lcō. vi.

Illa igitur ad explēda ſue nequitie deſideria adipiſciſſe tempus idoneū gaudens/ mox ei obuiā ꝓcedit: eūq̄ȝ blande ⁊ amicabiliter ad hoſpitium inuitat. Qui renuit: ⁊ fratrem ſuum ſe velle videre denūciat. Tūc impiiſſima regina potum afferri iuſſit: vt dum ille potum guſtaret/ ipſa quod cogitabat impleret. Interim vnus qui ſcelere maioꝛ erat/ ficta dilectione pacis ei oſculum offerebat: vt omnem ſuſpicionem auferens eū facilius ſuffocaret. Quod ⁊ factum eſt. Nam cum rex potum a pincerna ſuſcepiſſet ⁊ oꝛi ſuo appoſuiſſet: is qui ei oſculū intulerat/ ex aduerſo inſiſtens cultello mox eius viſcera tranſfixit. Sicq̄ȝ char⁹ dei de equo cadēs: ſpiritum exhalauit. Tres vltime lec. de expoſitione euangel. Si q̄s. Cetera de cōi vni⁹ martyr. Si hoc feſt. vel ſcti cuthberti vel ſācti benedicti infra paſ. dn̄i euen. celebrentur vſq̄ȝ ad tranſ. coꝛ: et ſtant ibi de eis ix. lc.

¶ Sancti cuthberti epī ⁊ confeſſoꝛis. ix. lc. ſtāt. Oꝛatio.

Deus qui per ineſtimabile munus gratie tue ſanctos tuos glorioſos facis eſſe: p̄ſta queſumus vt interueniente beato cuthberto confeſſoꝛe tuo atq̄ȝ pōtifice/ mereamur ad culmē virtutū ꝑuenire. P. Lcō. i.

Bone indolis adoleſcens cuthbertus/ cum quadam die inter pueros luderet: quidā puer quaſi triēnis ei occurrit/ et cū lachꝛymis ſibi ait. O ſanctiſſime antiſtes cuthberte: nō decet te int̄ pueros ludere: quē dominus magiſtrum maioꝛib⁹ natu deſtinauit. Lcō ſecūda.

Audiens puer cuthbert⁹ hec: rediens domum ſtabilioꝛ ex illo tp̄e cepit eſſe. Et relictis ſeculi rebus: monaſterialem diſciplinam ſubiit. Qui cum ſuſcipiendoꝝ officio deſeruiret: angelum domini ſuo (vt fert̄) ſuſcepit hoſpitio. Lectio tertia.

Quadam die dum iuuenē quēdam domum ingredi coegiſſet: pedeſq̄ȝ eius lauaſſet: ⁊ aquam lauandis manibus dediſſet: panē ad veſcēduȝ deferre voluit: ſed rediens hoſpitem non inuenit. Circūſpiciens autem veſtigia ei⁹ quo iſſet: nulla penit⁹ inuenit. Tu autem. Lcō. iiij.

Stupefactus igitur vidit ſupꝛa mēſam tres panes calidos inſoliti candoris / ac mire ſuauitatis: ⁊ dixit. Cerno ꝙ angelus dei ſit quem ſuſcepi. Quo viſo: maiorem ex hoc virtutibus operã dedit. Lectio. v.

Multis igitur virtutibus preditus: ad epiſcopatus culmen (licet inuitus) aſſumptus eſt. Qui cum parochiam ſuam circuiret ⁊ verbuꝫ dei predicaret: vxorem cuiuſdam comitis primam morti / a comite rogatꝰ in noīe domini aſperſiōe aque benedicte / plene ſanatam reddidit marito ſuo. Lectio ſexta.

Alio quoqꝫ tempore veniens quidam lōge egritudinis acerbitate tabefactus: ad eum acceſſit. Dataqꝫ ſup eum benedictione repulit peſtem: quã medicorum manus pigmentorum compoſitione nequiuerat. Lectio ſeptima ſine expo. euãge.

Ad quoddam etiam monaſterium veniens: dum circa meridianam quietem ſitire ſe diceret / aqua eius palato vinum ſapiebat. Frẽs ergo aſtãtes et inde bibentes / mirabantur adinuicẽ: dicentes ſe nunꝙ̃ meliꝰ vinū ãtea bibiſſe. L. viij.

Duobꝰ annis in regimine epiſcopali tranſactis: ſciẽs in ſpū vir domini cuthberthus appropinquare diem ſui tranſitꝰ: abiecit pōdus cure paſtoralis / atqꝫ ad dilectum eremitice cōuerſatiōis agonẽ ꝙ̃ tociꝰ remeare curauit. Quatenꝰ iolita ſibi ſolicitudinis mūdane ſpineta: liberior priſce cōpūctionis flamma conſumeret. Lectio nona.

Nunqꝫ duos fere mẽſes in deſerto quietis exultatione trãſiſſet: ſubita arreptus infirmitate / et tribus hebdomadis continuis eadē infirmitate decoctus (fratribus ſuis in dei ſeruitio confirmatis) exitum ſuum dñici corporis ſuſceptiōe muniuit: ⁊ erectis in celum oculis ſpiritū exhalauit. Cetera de cōi viriꝰ cōfeſ. et ponti. ¶ Scti bñdicti abbatis. ix. lectiões. fiãt. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deꝰ: qui hodierna die carnis eductum ex gaſtulo beatiſſimum confeſſorem tuum benedictum ſubleuaſti ad celum: concede queſumꝰ hec feſta tuis famulis celebrantibus cunctorū veniam delictorū: vt qui exultãtibus animis eius claritate cōgaudent / ipſo apud te interueniente conſocientur et meritis. Per dominum. Lectio prima.

Fuit vir vite venerabilis gratia benedictꝰ ⁊ noīe: ab ipſo pueritie ſue tẽpore cor gerens ſenile. Etatem quippe moribus trãſiens: nulli animū voluptati dedit. Qui nobili genere de prouincia nurſie ortus: relictis domibus et rebus proprijs literarumqꝫ ſtudijs / ſctẽ conuerſationis habitum ſuſcepit. Tu autem. Lectio ſecūda.

Quem ſequẽs ſua nutrix que ipſum ardẽtiꝰ amabat: ad purgandum triticum a vicina muliere capiſterium petijt. Quod dum incaute ſup menſam poſt ſe reliquit / caſu fractum eſt: ob quod vehemẽter flebat. Lec. iij.

Huius dolori cōpatiens benedictus: facta oratione illud integrum nutrici ſue reddidit / eam conſolādo. Hic plus appetens mala mundi ꝑpeti ꝙ laudes: nutricē ſuam occulte fugiēs / deſerti loci ſeceſſum petijt. Quo cum ꝑgeret / monachus quidaꝫ romanus eum ſuſcepit: et quo tēderet inquiſiuit. Cuius cū deſiderium cognouiſſet: ⁊ ſecretū tenuit / ⁊ ſancte conuerſationis habitum tradidit. Lectio. iiij.

Vir dei i arcto ſpecu ſe tradidit: tribuſq; annis (excepto romano monacho) hominibus incognit⁹ māſit. Cūq; placuit deo vitam eius exēplo hominibus demonſtrare: multi ſeculum relinquentes ad ei⁹ magiſterium feſtinauerunt. lc. v.

Defūcto igitur abbate monaſterij non longe a loco: licet diu renuēs benedictus tamē p̄cib⁹ / abbas ibi effectus eſt. Cūq; fratres ſui conſpicerēt ſibi ſub eo illicita non licere: inito conſilio venenum vino miſcuere. Quod ipſo benedicēte: ſtatim vas vitreum confractū eſt. Cuius cauſam vir dei intelligēs: ad locum dilecte ſolitudinis redijt. lc. vj.

Cum vir dei in ſolitudine ſuccreſceret: multi ſeruientes deo ibi ab eo ſunt cōgregati: ita vt illic duodecim monaſteria cum chriſti adiutorio ꝯſtrueret. Hic etiam defunctum filium cuiuſdam ruſtici iurantis ꝙ non recederet donec filium ſuuꝫ reſuſcitaret: oratione facta viuum reddidit patri ſuo. Et animam cuiuſdam epiſcopi capuani in ſphera ignea de nocte orans ad feneſtram: ab angelis in celuꝫ deferri conſpexit. Sine expoſitione. Lectio ſeptima.

Ex his autē monaſterijs q̄ vir dei benedictus cōſtruxerat / tria in rupibus montis erant ſita: ⁊ valde fratribus erat laborioſum ab inferioribus aquā ſemper deferre. Quo viſo vir dei aſcendit in montem: ⁊ oratione facta tres petras ibi in ſigno poſuit. Poſt hec mandauit fratribus vt eandē rupem vbi eaſdem petras inuenirēt: in modico cauarent. Quo facto defluxit aqua vbertim vſq; in hodiernum diem. Lectio octaua.

Quidam eius monachus dum de quodam loco ſuper ripam laci poſito vepres abſcinderet: ferrum de manubrio proſiliens in lacum cecidit. Vir autem domini benedictus tulit manubrium et miſit in lacum: moxq; ferruꝫ de profundo redijt / et in manubrium intrauit. Lectio nona.

Quadam die apparuit ei diabolus: dicens ꝙ ad fratres ſuos pergeret. Quo audito miſit fratribus ſuis mādans ꝙ cautius agerēt: q̄a diabolus ad eos veniret. Quo eis nūciato / paries cecidit: ⁊ monachum paruuluꝫ occidit. Quod ſanctus audiens / orationi ſe dedit: et monachum incolumem ſuſcitauit. His ⁊ alijs virtutibus plenus ſeruus dei bñdictus: i ſenectute ſua migrauit ad chriſtum. Cetera de cōmuni vnius ꝯfeſſo. ⁊ abba.

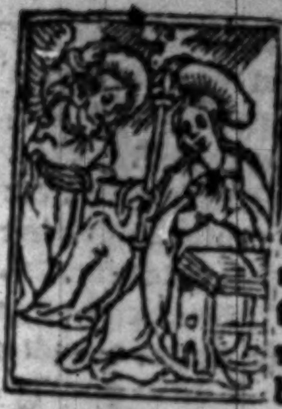

¶ In annūciatione beate marie ꝟginis. Ad veſpas ſupꝰ pſalmos feriales. Añ. Orietᷣ ſicut ſol ſaluator mundi: ⁊ deſcendet in vterum virginis ſicut imber ſuper gramē. In tempore paſchali finiatur cum Alleluia. Capitulum.

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium / ⁊ vocabitur nomen eius emanuel: butyꝛum et mel comedet / vt ſciat reprobare malum ⁊ eligere bonum. ℟. Chriſti virgo. Hymnus.

Ave maris ſtella / dei mater alma / atqꝫ ſemper virgo / felix celi porta.

Sumens illud aue / gabꝛielis oꝛe: funda nos in pace / mutans nomen eue.

Solue vincla reis / profer lumen cecis: mala nr̃a pelle / bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrē / ſumat per te precem / qui ꝓ nobis natus / tulit eſſe tuus.

Virgo ſingularis / inter oīes mitis: nos culpis ſolutos / mites fac et caſtos.

Vitam preſta puram / iter para tutū: vt videntes ieſum / ſemper colletemur.

Sit laus deo patri / ſūmo chꝛiſto decus: ſpiritui ſancto / trinus honoꝛ vnus. Amen. vꝰ. Roꝛate celi deſup. Añ. Ingreſſus angelus ad mariā dixit: aue maria gratia plena dñs tecum. Ps. Magnificat. Oro.

Deus qui de beate marie virginis vtero verbū tuū angelo nūciāte carnē ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibꝰ tuis vt qui vere eam dei genitricē credimus / eius apud te interceſſionibꝰ adiuuemur. Per eūdem. Si hoc feſtū in .xl. cōtige. fiat tunc ſolē. memo. de ieiunio ad vtraſqꝫ veſpas ⁊ ad matut. Cōple. xl. nō mutatᷣ niſi qꝫ in fine hymñ. vꝰ Gloꝛia tibi dñe qui natus. qñ extra paſſionē dñi cōtige. Ad matut. Inuita. Aue gr̃a plena dñs tecum. Benedicta tu in mulieribus. Ps. Venite exulte. Hyꝰ.

Quem terra pontus ethera / colunt adoꝛant predicant: trinam regentem machinam / clauſtrū marie baiulat.

Cui luna ſol et omnia / deſeruiunt per tempoꝛa: perfuſa celi gratia / geſtāt puelle viſcera.

Beata mater munere / cuiꝰ ſupernus artifex: mundum pugillo continens / ventris ſub arca clauſus eſt.

Beata celi nuncio / fecūda ſancto ſpiritu: deſideratus gētibus cuius per aluum fuſus eſt.

Gloꝛia tibi dñe / qui natus es de virgine: cum prē. In .j. nocturno. Añ. Prophete p̄dicauerunt naſci ſaluatorē de virgine maria. Ps. Dñe dñs noſter. Añ. Roꝛate celi de ſuper ⁊ nubes pluant iuſtū: aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatoꝛem. Ps. Celi enarrāt. Añ. Egredietᷣ virga de radice ieſſe / et replebitᷣ oīs terra gl'ia dñi: et videbit oīs caro ſalutare dei. Ps. Dñi eſt terra. vꝰ. Ex ſion ſpecies decoꝛis eiꝰ. ℟. Deus noſter manifeſte veniet. Lectio prima.

INgreſſus angelus ad mariã
dixit. Aue gratia plena
dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribus.
Que ſalutatio quãtũ
humane conſuetudini inaudita
eſt: tãtũ eſt btẽ marie dignitati
1 ɔgrua. ℟. Ingreſſus ãgelus ad
mariã ait. Aue maria grã plena dñs
tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus:
et benedictus fructus ventris
tui. Aue maria. Lectio ſecunda.

VEre etenĩ grã erat plena:
cui diuino munere collatũ
eſt vt prima inter feminas
glorioſiſſimũ deo virginitatis
munꝰ offerret. Vnde iure angelico
aſpectu ſimul ꝗ affatu meruit
ꝑfrui: q̃ angelicam ſtuduit
2 imitari vitã. ℟. Suſcipe verbum
virgo maria qđ tibi a dño ꝑ angelum
trãſmiſſum eſt: ɔcipies per aurẽ/ deũ
paries ⁊ hominẽ. Ut bñdicta dicaris
inter oẽs mulieres. ℣. Paries q̃dẽ
filium ſed virginitatis non patieris
detrimẽtũ: efficieris grauida et eris
mater ſemꝑ intacta. Ut bñdicta. L. iij.

VEre gratia erat plena:
cui ipſum ꝑ quẽ gratia ⁊
veritas facta eſt/ ieſum chriſtũ
generare donatum eſt. Et ideo
vere dñs cum illa erat: quã et
prius nouo caſtitatis amore a
terrenis ad celeſtia deſideranda
ſuſtulit: ⁊ poſtmodũ (mediante
humana natura) oĩs plenitudine
diuinitatis conſecrauit. ℟.
3 Maria vt audiuit turbata eſt in ſermone
angeli. Et cogitabat qualis eſſet
iſta ſalutatio. ℣. Quomodo fiet
iſtud (ait maria) q̃ virum nõ cognoſco?
Et cogi. Gloria. Et cogi. In .ij.
nocturno. An. Ecce veniet deus ⁊ homo
de domo dauid ſedere in throno
in eternũ. Ps. Eructauit. An. Suꝑ
ſoliũ dauid ⁊ ſuper regnũ eius ſedebit
in eternũ. Ps. Deus noſter refugiũ.
An. Suꝑ te hieruſalẽ orietur
dñs: ⁊ gloria eiꝰ in te videbitur. Ps.
Fũdamẽta. ℣. Egredietur virga
de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice
eius aſcendet. Lectio quarta.

VEre benedicta inter mulieres:
que ſine exemplo
muliebris cõditiõis/ cum decore
virginitatis gauiſa eſt honore
parẽtis: quodq; virginẽ matrem
decebat/ dei filium ꝓcreauit.
Que poſtq̃ more humane
fragilitatis ⁊ viſione angelica
⁊ inſolita eſt ſalutatiõe turbata:
mox idẽ angelus eã repetito
ſermone ne timeat hortatur.
℟. Dixit angelus ad mariam/ ne timeas 4
maria. Inueniſti gratiam apud
deum. ℣. Ecce concipies et paries
filium: et vocabis nomen eius ieſum.
Inueniſti gratiã. Lectio quinta.

QVodq; maxime timorem
pellere cõſueuit: quaſi bene
cognitã ac domeſticã ꝓprio
noĩe eã vocat. Et quare gratia
plenã diceret: diligẽter edocet.
Ne timeas (inquit) maria: inueniſti
gratiã apud deũ. Ecce cõcipies
in vtero ⁊ paries filiũ:
et vocabis nomen eius ieſum.
Hic erit magnus: ⁊ filiꝰ altiſſimi
vocabit̃. ℟. Ecce concipies et 5
paries filiũ. Et vocabitur nomẽ eius
ieſus. ℣. Hic erit magnus et filius
altiſſimi vocabit̃: ⁊ dabit illi dñs deꝰ
ſedẽ dauid pr̃is eiꝰ. Et. L. vi.

NOtãdus ſolerter ordo verborum: ⁊ tanto arctius eſt cordi inſerēdus, q̃to manifeſte patet, q̄ in his tota redēptionis noſtre ſumma ꝯſiſtit. Nã manifeſtiſſime dñm ieſum (id eſt ſalvatorē noſtrum) ⁊ verũ dei patris, ⁊ verum hominis matris filium p̄dicavit. Ecce (inq̄t) cõcipies in vtero ⁊ paries filium. Agnoſce verũ hunc hominē verum de carne virginis aſſumpſiſſe ſubſtantiam carnis. Hic erit magnus: ⁊ filius altiſſimi vocabit᷑. Confitere eundē etiã verum deũ de deo vero: ⁊ eterno patri filiũ eſſe ſemꝑ coeternum. 6 ℟. Dabit illi dñs deus ſedem david patris eius. Et regnabit in domo iacob In eternum. ℣. Et regni eiꝰ nõ erit finis. Et regna. Gloria. In eternũ. In .iij. nocturno. An. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictꝰ fructus vētris tui. Ps. Cantate. i. An. Dabit ei dñs deus ſedē david patris eius: ⁊ regnabit in eternũ. Ps. Dñs regnavit exul. An. Beata es maria q̄ credidiſti: pficientur in te que dicta ſunt tibi a dño. Ps. Cãtate. ij. ℣. Egredietur dñs de loco ſancto ſuo. ℟. Veniet vt ſalvet populũ ſuũ a peccatis eorum. ¶ Secundum Lucam.

Cap. .C IN illo tpe. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in civitatē galilee cui nomen nazareth: ad virginē deſponſatã viro cui nomē erat ioſeph, de domo david: ⁊ nomē virginis maria. Et reliqua. Homelia venerabilis Bede preſbyteri. L. vij.

IDcirco angeli privatis nominibꝰ cēſent᷑: vt ſignetur p vocabula etiã in operatione quid valeant. Nec eīm in illa ſancta civitate quã de viſione omnipotētis dei plena ſciētia pficit: idcirco ꝓpria noĩa ſortiunt᷑, ne eorũ pſone ſine noĩbus ſciri nõ poſſint. Sed cũ ad nos aliq̄d miniſtraturi veniunt: apud eos etiã noĩa a miniſterijs trahũt. ℟. Quomodo fiet iſtud (reſpondit maria) q̄ virum non cognoſco? angelus ad hec. Spiritus ſanctus ſupveniet in te: ⁊ virtꝰ altiſſimi obũbrabit tibi. ℣. Ideoq; qđ naſcetur ex te ſanctũ vocabitur filius dei. Spiritus ſanctꝰ ſuperveniet in te. Lectio octava.

AD mariã ergo virginem gabriel mittit᷑: qui dei fortitudo nominatur. Illũ quippe veniebat nunciare: qui ad debellãdas aereas poteſtates humilis apparere dignatus eſt. De quo p pſalmiſtam dicitur. Dñs fortis ⁊ potēs: dñs potēs in prelio. Et rurſum. Dñs virtutũ ipſe eſt rex glorie. 8 ℟. Dixit autē maria ad angelũ: ecce ancilla dñi. Fiat mihi ſcđm verbum tuum. ℣. Spiritus ſanctus ſuperveniet in te: cum reſpondiſſet angelus: ait maria. Fiat mihi. Lectio nona.

PEr dei fortitudinem ergo nunciãdus erat: qui virtutũ dñs ⁊ potēs in prelio cõtra poteſtates aereas ad bella veniebat. Ad virginē deſponſatã viro cui nomē erat ioſeph, de domo david: ⁊ nomē virginis maria. Multas ob cauſas ſalvator non de ſimplici virgine: ſed de deſpõſata voluit naſci. 9 ℟. Chriſti virgo dilectiſſima virtutũ õpetrix opē fer miſeris. Subveni domina cle

mātib⁹ ad te iugiter. ℟. Qñ peccato
rum moleſtimimur: et non eſt qui adiuuet.
Subueni. Gloria. Subueni. ℣.
Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre. ℣.
De petra deſerti ad mōtē filie ſion.
1 In laud. ān. Angelus domini nūciauit
marie: et concepit de ſpiritu
ſancto. ps. Dominus regnauit.
2 ān. Ne timeas maria/ inueniſti gratiam
apud dominum: ecce concipies
et paries filium. ps. Jubilate. ān.
3 Quomodo fiet iſtud angele dei quia
virū in concipiendo nō pertuli? audi
maria virgo xp̄i/ ſpiritus ſanctus ſuperueniet
in te: ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit
tibi. ps. Deus deus me⁹.
4 ān. Spiritus ſanctus in te deſcēdet
maria: ne timeas habens in vtero filium
5 dei. ps. Benedicite. ān. Ecce
ancilla domini: fiat mihi ſecūdum
verbum tuum. ps. Laudate. cap.
Ecce virgo. Hymnus.

O Glorioſa femina: excelſa
ſupra ſydera: qui te creauit prouide/
lactaſti ſacro vbere.

Quod eua triſtꝭ abſtulit tu reddis
almo germine: intrent vt
aſtra flebiles/ celi feneſtra facta es.

Tu regis alti ianua/ ⁊ porta
lucis fulgida: vitam datam per
virginem/ gentes redempte
plaudite.

Gloria tibi domine. ℣. Elegit
eam. ān. Miſſus eſt gabriel angelus
ad mariam virginem deſponſatā ioſeph.
ps. Benedict⁹. or. De⁹ q̄ de
beate. Ad .i. ān. Angelus dn̄i. ps.
Deus in noīe. ān. Glā tibi. ps.
Quicūq;. Ad .iii. ā. Ne timeas.
ps. Legē pone. cap. Ecce virgo.
℟. Diffuſa eſt. ℣. Specie tua. oro
de⁹. Ad .vj. ā. Quomodo fiet. ps.
Defecit in ſa. Capitulū.

Egredietur virga de radice
ieſſe: ⁊ flos de radice ei⁹ aſcēdet/
⁊ requieſcet ſup eū ſpūs dn̄i.
℟. Specie tua. ℣. Adiuuabit eam.
Ad .ix. ān. Ecce ancilla. ps. Mirabilia.
Capitulum.

Egredieť dn̄s de loco ſctō
ſuo: veniet vt ſaluet pp̄lm ſuū.
℟. Adiuuabit. ℣. Elegit. Ad .ij.
vſ. ān. Angelus dn̄i. ps. Dixit dominus.
Confitebor. Beatus vir.
De pfundis. Memēto. cap. Ecce
virgo. ℟. Quomodo fiet. hy⁹.
Aue maris ſtella. ℣. Elegit eā.
ā. Virgo dei genitrix et qua lux orbi
dignata eſt eterna/ intēde ſupplicū
tuorū p̄ces ſeruorū: vt per tua ſancta
ſuffragia mereant̄ poſſidere regna celeſtia.
ps. Magt. oro vt s. Qñ hoc
feſ. in aliqua do. xl. ꝯtige. ſemp
diffe. in craſtinum: niſi feſ. loci
fuerit: tunc eñ nō debet differri
niſi in do. paſ. vel ramis palmaꝝ
ꝯtig. Si ỽo in aliquo ſabba.
xl. hoc feſ. eue. ſemp vltime
veſ. de ſancta ma. fient: ⁊ ſolen.
mēo. de ſequē. do. niſi in ſab. paſſio.
do. ⁊ etiā in ſabba. palmaꝝ:
tunc eñ dr̄ veſ. de do. ⁊ ſolen.
mēo. de feſt. Cū aūt in .ij. fer.
hoc feſ. annūcia. btē marie celebrať:
ſemp in do. erunt veſpe
de feſ. ⁊ ſolē. mēo. de do. Qñ ỽo
infra paſ. dn̄i eue. ſemp ſtat feſ.
cū Gloria patri. ⁊ neuma et ℣ io
Jeſu xp̄e. et cum iſto ℣. Qui de virgine.
Tñ infra. xl. ꝯplet. pl. non
mutať. Si ỽo in .iiij. fer. pri.
aſ paſc. ꝯtige. ibid. ſolen. cele.
vltime cū veſpe. non de feſ. ſed

Eſa
xj.

Eſa
xxvj

D

de feſ. erunt: ⁊ ſolen. memo. de feſt. Sic̄ fiat ſi feſt. ſancti ambro. in predicta. iiij. kal. euenerit: ſicut ibidē ſupra dictū eſt. Si vero in. v. fer. in cena dn̄i: vel in duobꝰ diebꝰ ſequē. vel in hebd. paſc. hoc feſ. ꝯtige. differat̄ vſqꝫ poſt octa. paſc. vbi conuenientiꝰ in ipſa hebdo. poſſit celebrari: ſcʒ vbi poſſit hr̄e ſuas vtraſqꝫ veſ. Sic̄ fiat de ceteris feſ. duplicibꝰ in ſupra dictꝭ tꝑibus cōtingētibꝰ. In paſchali tꝑe hoc mō fiat ſeruitiū. Ad vtraſqꝫ veſ. oīa fiant ſicut ꝑnotatum eſt: excepto ꝙ hic fiat ſolen. mēo. de reſurre. ⁊ Rx. ⁊ a. tam ad veſ. ꝙ ad mat. cū **alla.** Terminant̄. Cōple. in paſ. tꝑe non mutat̄ niſi ꝙ in fine hymni dr̄ **Gloria tibi dn̄e qui natus es.** ſcilʒ poſt V. **Queſumus auctor omnium.** Sic̄ fiat in fine oīm hymnorum eiuſdē metri ad matu. ⁊ ad alias hor. huiꝰ diei. Ad matu. inuit. **Aue maria.** ps. **Venite.** hyꝰ. **Quem terra.** Tres pme ſte cū ſuis ps dicantur ⁊ finiantur cum **alla.** V. **Ex ſion ſpēs.** Euange. ſcḋm lucā. **In illo tꝑe. Miſſus eſt angelus.** Rx. **Ingreſſus angelus.** Rx. **Dixit autem.** Rx. **Chriſti vgo.** ps. **Te deū.** V. **Emitte agnū.** in laudibus omnia fiāt ves. Memo. de reſurre. ⁊ finiātur oēs añe ⁊ Rx. cum **alla.** Capitulum ⁊ cetera omnia vt ſupra dictum eſt.

¶ Sc̄ti richardi epī ⁊ cōfeſſoris. Oratio.

Deus qui eccleſiam tuam meritis beati richardi confeſſoris tui atqꝫ pontificis feciſti miraculis coruſcare glorioſis: concede nos famulos tuos ipſiꝰ interceſſione ad eternam beatitudinis gloriam peruenire. Per dominum. Cetera de communi vnius confeſſoris ⁊ pontificis nouem lectionum de cōmuni: ſi ante paſſionem euenerit. Si vero infra paſſionē contigerit: nihil fiat de feſto. Cum autem in octa. paſche forte contigerit differat̄ vſqꝫ in. iij. feriam ſequentē: et fiant ibi tres lectiones cum regimine chori. Et tunc ad ſecundas veſperas de ſancto ambroſio fiat ſolēnis memoria de ſācto richardo. oratio vt ſupra.

¶ Sācti ambroſij epiſcopi et confeſſoris atqꝫ doctoris. duꝑ. feſ. Ad veſpas. ca. **Ecce ſacerdos magnus.** Ora.

Deus qui populo tuo eterne ſalutis beatū ambroſium miniſtrum conceſſiſti: preſta queſumus vt quem doctorē vite habuimus in terris: interceſſorem ſemꝑ habere mereamur in celis. Per dominum. Vbicunqꝫ hoc feſtum euenerit ſub regula feſti annunciā. btē marie celebretur: ſicut ibidem prenotatum eſt. Lectio pma.

Ambroſius rome natus: et diſciplinis liberalibus decenter eruditus: iuxta parentū ſuorū nobilitatem ad regendū liguriam ⁊ emiliaʒ prouincias conſulari dignitate eſt ꝓmotꝰ. Eo tꝑe in vrbe mediolana mortuo auxentio arrianoꝝ epō: cuius de ſubſtituendo inter catholicos et arrianos orta eſſet ſedi-

tio: ambroſi⁹ adhuc catechumenus pro eiſdem ſedādis ibi aduenit. Tu autem. Lectio. ij.

Et dum plebem alloqueret᷑: ſubito vox infātis ſonuit in populo ambroſiū ep̄z. Vox om̄es incredibiliter vnanimi cōſenſu: ambroſium ſibi acclamant dari epiſcopum. Juſſu ergo imperatoris (Quis multum renitens ⁊ effugere laborans) ambroſius capitur: ⁊ baptizatur. Octaua vero die cū ſumma letitia cunctoꝝ/ epiſcopus eſt ordinatus. Qui ſtatim omnia q̄ in auro et argento habere potuit: eccleſie dei ⁊ pauperibus tribuit. Tu autem. Lectō. iij.

Erat autem venerabilis epiſcopus/ multe abſtinentie ac vigiliaꝝ: quotidiano ieiunio macerans corpus. Eratq; pro pauperibus et captiuis nimiū ſolicitus: atq; in orando aſſiduus: ⁊ in diuinis rebus īplēdis fortiſſimus. Eo tempore romam adiens quedam paralytica ad eum ſe portari fecit: atq; oranti et imponenti ſibi manus veſtimēta attigit. Que cum oſcularetur: ſtati ſanitate recepta ambulare cepit. Lectio. iiij.

Tractāte quadam die ſancto ambroſio verbum dei in eccleſia: quidam acerrimus arrianorum ſectator angelum ad aures ſancti epiſcopi tractātis vidit loquentem: quaſi q̄ ſibi indicaret quid populo nūciare deberet. Quo viſo ad fidē catholicam ſe contulit: ⁊ quā expugnabat defendere cepit. L. v.

Cuiuſdam clariſſimi viri fili⁹ apud quem vir ſanctus hoſpitabatur in ciuitate florentia: ſubita infirmitate defunctus eſt. Quem mater fide plena in lecto eius imponens: ſperauit ipſius beati viri meritis a morte ſuſcitatum iri. Qui fidē matris intelligens: orando promeruit vt viuum matri redderet/ quē mortuum inuenit. Lectio. vj.

Cum vir ſanctus quadrageſimū tertium pſalmū tractaret/ exceptore eius preſente: ſubito in modū ſcuti breuis ignis ſuper caput eius reſplenduit: atq; in os eius viſus eſt ingredi. Poſtea vero facies eius tanq̄ nix incanduit. Ex quo quidem ſpiritus ſancti gratiam in eum veniſſe: ſine dubio cognoſci potuit. Paſchali ſolennitate appropinquāte vir ſanctus infirmitate captus/ poſt orationem vidit chriſtum ad ſe veniētem: et parum ante lucem die ſabbati paſche (ſumpto chriſti ſacramento) ſpiritum exhalauit. Tu autē. Tres vltime lectio. de expoſitiōe euange. Sc̄dm Mat.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre. Quod ſi ſal euanuerit: in quo ſalietur? Etc. Cap̄. v. B

Homelia excerpta de diuerſis tractatibus. Lectio ſeptima.

Predixerat dominus diſcipulos ſuos pro ſui nominis cōfeſſione perſecutionem paſſuros. Et vt eos conſolaretur: ſubiunxit dicens. Vos eſtis ſal terre. Ac ſi diceret. Jlli perſequē tur: ſed nolite timere / q̄a ſal terre vos eritis. Lectio. viij.

Per ſal aūt celeſtis ſapientia deſignatur. Sal autē per aquā et ardorē ſolis ⁊ flatum venti: ex altera natura commutatur in alterā. Sicqꝫ apoſtoli ⁊ apoſtolici viri per aquā baptiſmatis ⁊ ardorem fidei et per flatū venti / id eſt donū ſpūſſancti: ex terrena generatione in ſpiritualem ſunt cōmutati. Lec. ix.

Salis natura hec eſt. Humores exiccat / fetorē aufert / vermes ꝓcreare non ſinit. Ita ⁊ celeſtis ſapientia carnalium delectationum humores exiccat / male conuerſationis fetorē aufert / libidinoſe cogitatiōis vermes procreare non ſinit. Illum vermē extinguit de quo eſaias ait. Vermis eorum non morietur: et ignis eorū non extinguetur. Rꝭ. ex. de cōi vniꝰ ꝯfeſ. et pontifi. In laud. cpm. **Benedictionem.** Poſt paſcha tamen dicitur in laudi. cpm. **Ecce ſacerdos.** Ad ſecundas vē dicit̄ Rꝭm **Sancte N. chriſti confeſſor.** Quādo vero poſt paſcha hoc feſtum cōtige. fiāt tres lec. de ſex ꝓprijs lec. ſancti ambroſij: ⁊ legātur bine et bine. Similiter fiat de ſancto dunſtano / aldelmo / auguſtino anglorum apoſtolo: et conſimilibus. Ad veſpe. in paſchali tēpore Rꝭ. **Filie hieruſalē.** Cetera omnia de cōmuni vniꝰ confeſſoris et ponti. paſc. tpis.

¶ Sciōrū tyburtij ⁊ valeriani ⁊ mar. ſine regi. cho. Oro.

Preſta q̄s omnipotēs deꝰ: vt qui ſanctorum martyrū tuorum tyburtij et valeriani atqꝫ maximi ſolēnia colimus / eorū etiam ꝟtutes imitemur. Per dominum noſtrum ieſum xp̄m.

¶ Et notādum eſt ꝙ omnia feſta. iij. lec. ſine regi. cho. ab oct. paſche vſqꝫ ad penthecoſtem habent inuitat. duplex. Lectio. i.

Valerianus atqꝫ tyburtiꝰ frater eiꝰ / cum per predicationem beate cecilie credidiſſent in dominum: ⁊ a ſcō vrbano baptizati fuiſſent: iuſſi ſunt ab almachio prefecto aut ſacrificare aut capitalem ſubire ſententiam. Qui cum ſacrificare nollent: a maximo corniculario ducti ſunt ad locū certaminis. Tu autem. Lectio ſecūda.

Cumqꝫ increpaſſet eos ꝙ ad mortem quaſi ad epulas ita leti feſtinarēt: dixit ei tyburtiꝰ. Niſi pro certo ſciremus alterā vitam eſſe perpetuam: nunqꝫ nos iſtā amittere gauderemꝰ. Dixit ei maximus. Si poſſem apud me certū habere quod loqueris: optarē et ego iſtam vitam contemnere. Lectio. iij.

Valerianus dixit ei. In hora qua corpore exuemur / aperiet tibi dominus oculos tuos: ⁊ videbis cū quanta gloria vita illa ſuſcipietur. Impetratoqꝫ a carnificibus vniꝰ diei ſpatio: p predicationem eorum maximꝰ cum omni domo ſua / ⁊ ipſi carnifices crediderunt: ⁊ a ſancta cecilia baptizati ſunt: ⁊ ſimul martyrio coronati. Cetera de cōmuni plurimo. marty. paſc.

tēporis. ¶ Sancti alphegi epi et mar. ep. Oīs pontifex. iij. l. de cōi ſine regi. Oratio.

Deus qui beatū alphegū confeſſorem tuum ſacerdotij dignitate ⁊ palma martyrij decoraſti: concede propitius ita nos apud te eius interceſſionibus adiuuari / vt cum eo poſſimus in eterna felicitate letari. Per dn̄. Cetera omnia de cōmuni vnius marty. et pontifi. paſc. tpis: cū cā. et lect. vnius marty. ⁊ ponti. alterius tpis.

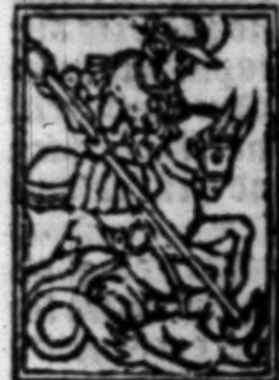

¶ Sancti georgij marty. iij. lec. cum regi. cho. dup. feſtū. hym. Iſte ſanctus. Oratio.

Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis et interceſſione letificas: concede propitius vt qui eius beneficia poſcimus / dono tue gratie conſequamur. Per dominum noſtrum. Lectio prima.

Sanctus ⁊ verus dei cultor georgius cappadocie regiōis oriūdus: cū videret multos deum blaſphemantes / ⁊ cū daciano demones adorātes: ſpū ſancto repletus in hanc vocem prorupit. Oēs dij gentium demonia: dn̄s autem celos fecit. Dacianus ait ei. Qua temeritatis audacia nobis iniuriam irrogans: deos nr̄os demonia vocas? Fatere tū ex qua prouincia huc aduenisti: vel quo nomine vocitaris. Lectio ſecunda.

Sanctus georgius dixit. Chriſtianus ⁊ dei ſeruus ſum. Georgius nuncupor: genere cappadocus: patrie mee comitatū gerens. Elegi ꝓ hoc tēporali dignitate carere: et immortalis dei imperio deſeruire. Dacianus ait ei. Erras georgi. Accede: et immola deo apollini. Beatus georgius reſpondit. Domino meo ieſu xp̄o exhibeo culturam regi oīm ſeculoꝝ: nō apollini auctori demonioꝝ. Lec. iij.

Iratus dacianus iuſſit ſanctū georgium in equuleo leuari: ⁊ extenſum membratim vngulis lacerari. Deinde lateribus eius lampades ardentes applicari. Salem vero in vulnera aſpergi: et cilicio plagas eius fricari. Plumboqꝫ bullienti eum immitti: extractūqꝫ per vicos vt reum fecit trahi. Cūqꝫ traheretur ad locū ſupplicij / flexis genibus gratias egit deo: ⁊ ſic capitalem ꝓ chriſto ſubijt ſententiam. Cetera de communi vnius marty. paſc. tpis. Si hoc feſ. in octa. paſc. contige. differ. in craſti. ⁊ i dn̄. ij. veſ. erūt de feſ. et fiat ſolē. memo. de dn̄. ⁊ de reſurrec. Sed fiat tm̄ ad ꝑmas veſpe. de ſancto marco. ¶ Sancti marci euangel. iij. lc. dup. feſ. Ad vtraſqꝫ veſperas ⁊ ad matutinas ⁊ ad tertiā. Capitulū.

Vnicuiqꝫ veſtrū data eſt gratia ſecundum menſuram donatiōis xp̄i: propter qđ dicit: aſcēdēs chriſtus in altū / captiuam duxit captiuitatem: Eph. 4. B dedit dona hominibus. Oratio.

DEus qui beatum marcū euangeliſtam tuum euāgelice predicatiōis gratia ſublimaſti: tribue queſumus eius nos ſemper ⁊ eruditione ꝓficere, ⁊ oratione defendi. Per dn̄m.

Ad matutinas tres pſalmi dicuntur de apoſtolis ſecundū ordinē nocturnoꝝ. Lectio prima.

BEatus marcus euangeliſta ab egypti partibꝰ alexandriam ꝓficiſcens: mox vt ingreſſus eſt ciuitatē, calciamentum eius diſruptū eſt. Hoc ipſe intelligēs ait. Uere iter meum expeditum eſt. Tradidit autē calciamētum ſuum cuidam ſutori. Qui dū emēdare cepiſſet calciamētum, grauiter vulnerauit manū ſuam: ⁊ exclamauit. Unus eſt deus. Beatus ergo marcꝰ gaudēs expuit in terram: lutoq; facto in noīe chriſti liniuit manum eius. Quo viſo ſutor ille noīe anianus, cū oībꝰ domo ſua baptizatus eſt. Lc. ij.

CUmq; beatus marcus ad fidē xp̄i multos cōuertiſſet: querētibus eum ciuibus apprehēdere, anianum ordinauit epiſcopum ⁊ pētapolim perrexit. Ordinatiſq; ibi ep̄is ⁊ clericꝭ: poſt biēnium alexandriā rediit. Lc. iij.

CUmq; gentiles cognouiſſent btm̄ marcum ibidē alexādriaꝫ aduenisse, ⁊ multa miracula feciſſe: apprehēderunt eū in paſchali ſolēnitate miſſam celebrantē. Ponētesq; funē in collo eiꝰ: dixerūt. Trahite bubalū ad locū bubali. Ille aūt cū traheretur grās egit deo, dicēs. In manus tuas dn̄e cōmēdo ſpm̄ meū. Et hec dicēs ſctūs marcus cū palma martyrij migrauit ad xp̄m. Cetera de cōi vnius euāgeliſ. paſc. tp̄is. Ad. iij. cp̄. Unicuiq; veſtrū. Ad tertiam. Capitulum.

QUi deſcēdit ipſe eſt ⁊ qui aſcēdit ſup oēs celos, vt adimpleret oīa. Ad. ix. Cp̄m. Eph. 4. C

ET ipſe dedit quoſdā quidē apl'os, quoſdā aūt ꝓphetas, alios autē euāgeliſtas, alios autem paſtores ⁊ doctores: vſq; ad conſummationē ſanctorum. Ad. ij. veſperas an. Sancti tui domine. ps. Dixit dn̄s. ⁊ ceteri pſalmi de apl'is. cp̄m. Unicuiq;. R. Cādidi facti ſūt. ꝟ. Ueſ. vbi. s

¶ Si hoc feſtum infra hebdo. paſch. contige. differatur vſq; poſt octa. paſch. ⁊ vbi conuenientius poſſit celebrari celebretur ⁊ vbi poſſit vtraſq; habere veſpe. De ieiu. ſo tunc ⁊ de proceſſ. que ſolet fieri eo die, nihil fiat nec poſt nec āte in illo anno: nec etiā ſi hoc feſtum in aliqua do. poſt oct. paſc. euene. ſed tunc feſ. non differatur immo fiat totum ſeruī. de feſ. ⁊ ſolen. memo. de do. ⁊ poſtea de reſurr. ⁊ ꝓceſ. ante crucē ad vſ̄ i ſab. more ſolito: tn̄ de ieiu. ⁊ ꝓceſſ. que ſolet fieri poſt miſ. de ſācto marco: nihil fiat eo āno. Quanis alia feſ. poſt oc. paſch. hoc feſ. ꝯtig. fiat ieiu. ⁊ ꝓceſ. more ſolito. In hebd̄. ſo penteco. eadem regula ſeruet̄ q̄ in hebdo. paſch. ¶ Sancti vitalis mart. iij. le. fiat cū regimine cho. Sā hoc feſt. ⁊ feſt. ſcti georgij in eadē hebdo. cōtigerint: tunc in hoc feſ. dꝛ cō. Beat⁹ vir q̄ in ſapien. Similiter ē / dꝛ cō. Iſte ſctūs. Orō.

Preſta q̄s oipotens deus: vt intercedēte btō vitale martyꝛe tuo / ⁊ a cunctis aduerſitatib⁹ liberemur in coꝛpoꝛe: ⁊ a prauis cogitatiōibus mundemur in mēte. P. Lcō. j.

Sanctus vitalis cōſularis pater ſanctoꝝ geruaſij et pꝛothaſij: cū paulino iudice ſuo rauēnam ingreſſus eſt. Contigit autē ibi quēdaz chꝛiſtianū noie vrciſinum arte medicum natione liguriū: poſt nimia toꝛmēta capitalem accepiſſe ſententiam. Qui cum duceretur ad decollandum: expauit. Lcō. ij.

Tunc ei vitalis dixit. Noli vrciſine medice q̄ alios curare cōſueuiſti: temetipſuz eterne moꝛtis iaculo vulnerare. Qō ipſe audiēs / penitētiam egit ꝙ expauiſſet: et genu flexo capite truncatus eſt. Cuius coꝛpus vitalis ſepeliuit: et vltra ad iudicem ire noluit. Lectio tertia.

Paulinus igitꝛ iuſſit vitalē teneri: ⁊ eum in equuleū leuari. Cui vitalis i equuleū leuatus ait. Infinita tibi dn̄atur ſtulticia: vt putes ꝑ toꝛmēta meipſm decipe / qui alios a periculo deceptionis ſtuduit liberare. Tūc iuſſit eum paulinus in foueam ſupinum iactari: ⁊ lapidib⁹ obrui. Taliq; martyꝛio victoꝛ migrauit ad celū. Cetera de cōmuni vnius martyꝛis paſch. tpis.

¶ Sanctoꝝ aplōꝝ philippi ⁊ iacobi duꝑ. feſ. Ad veſp. ſup pſos feſ. añ. Vado parare vobis locū: ⁊ iterum venio ad vos alleluia: ⁊ gaudebit coꝛ veſtrū alleluia all'a. Capitu.

Sap. v. A

Stabūt iuſti i magna cōſtātia aduerſus eos q̄ ſe anguſtiauerūt: ⁊ q̄ abſtulerūt laboꝛes eoꝝ. Rꝫ. Cādidi facti ſunt. hy⁹. Triſtes erāt apoſtoli. V⁹. Gauiſi ſunt diſcipuli. Rꝫ. Viſo dn̄o alleluia. Añ. Tāto tpe vobiſcū ſum ⁊ nō cognouiſtis me: philippe qui videt me videt et patrem meum alleluia. pſalm⁹. Magnificat. Oꝛatio.

Deus q̄ nos annua aplōꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi ſolēnitate letificas: pꝛeſta q̄s vt quoꝝ gaudem⁹ meritis / inſtruamur exēplis. Per dn̄z. Memoria de reſurrec. Ad matu. inuit. Exultēt in dn̄o. P̄s. Venite. hy⁹. Triſtes erāt aplī. Añ. Triſticia vr̄a. Tres pſalmi de cōi aplōꝝ dicantꝛ reliqui tpis / ſcdm oꝛdinē noct. V⁹. Gauiſi ſunt diſcipuli. Rꝫ. Viſo dn̄o alleluia. ¶ Secūdum Johānem.

Cap. xiiij. A

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Non turbetꝛ coꝛ veſtrū. Creditis in deū: ⁊ in me credite. In domo pr̄is mei manſiōes multe ſūt. Et ꝛ. Homelia btī auguſtini epī. Lcō. j.

Erigēda eſt nobis fratres chariſſimi ad deū maioꝛ intētio: vt vba ſcti euāgelij q̄ modo i noſtris auribus / ſonuerūt: ⁊ mēte capere vtcūq; poſſim⁹. Sciēs redēptoꝛ noſter diſcipuloꝝ aios ex ſua paſſiōe ⁊ moꝛte perturbādos: anteq̄ pateret reſurrectionis ſue glīa ⁊ ſecum cōmoꝛādi ſpe / eoꝝ aios erigere curauit.

Lc̃. de cõi apłoꝝ paſch. tp̃s. l. ij.

Iacobus qui ⁊ frater domini dicit᷑ cognomẽto iuſt⁹: poſt paſſionẽ dñi ſtatim ab apł'is hieroſolymoꝛum eṗus eſt oꝛdinatus. Hic ex vtero matris ſue ſanct⁹ fuit: vinum ⁊ ſicerã non bibit: carnẽ nullã comedit. Hic etiã pannis laneis tãtum vtẽs, ſolus ingrediebatur tẽplũ, oꝛãs pꝛo populi ignoꝛãtia: ita vt calles in eius genib⁹ appareret. Hunc igit᷑ chꝛiſtum confitentẽ pharisei de pinnaculo tẽpli ꝑcipitauerunt. Poſt hec fullonis fuſte in cerebꝛo percuſſus occubuit: et ibidem iuxta templum ſepultus eſt. Lectio tertia.

Poſt paſſionẽ dñi ꝑ annos circiter viginti: ſcũs philippus in ſcythia euãgelium chꝛiſti ꝑdicauit. Cũq; ductus eſſet a gẽtilibus ad ſtatuã martis ad ſacrificãdũ: exijt de ſubtus ſtatua dꝛaco ingẽs: qui ꝑcuſſit põtificis filiũ ⁊ duos tribunos. Quos cum moꝛtui eſſent apł's ſuſcitauit. Quo viſo oẽs qui eum ꝑſeq̃bantur penitẽtiam egerũt: ⁊ ꝑ pꝛedicationẽ eius multa milia hominũ baptizati ſunt. Cõſtructiſq; eccleſijs et miniſtris eis oꝛdinatis aſiam redijt: vbi beato fine doꝛmiuit in pace: et ibidem ſepultus eſt. R⁹. Cognouerunt dominũ. V̾. In fractione panis alleluia. ¶ In laudibus aña.

1 Dñe oſtẽde nobis patrem ⁊ ſufficit
nobis alleluia. Ps. Dñs regnauit.
2 Añ. Philippe q̃ videt me/ videt ⁊ pa-
trẽ meũ all'a. Ps. Iubilate deo. Añ.
3 Ego ſum via veritas ⁊ vita: nemo ve-
nit ad patrẽ niſi ꝑ me all'a. Ps. Deus
deus meus. A. Splẽ ⁊ aĩe iuſtoꝛum 4
hymnũ dicite deo nr̃o all'a all'a. Ps.
Benedicite. A. Si mãſeritis in me 5
⁊ ỽba mea in vobis mãſerint/ quodcunq; petieritis fiet vobis all'a. Ps.
Laudate. Cap̃m. Stabunt iuſti.

Hy⁹. Claro paſc. V. Gaudete iuſti. Añ. Nõ turbet᷑ coꝛ veſtrũ neq; foꝛmidet: creditis in deũ/ ⁊ in me credite: in domo pr̃is mei mãſiones multe ſũt all'a all'a. Ps. Bñdictus. Oĩo. De⁹ qui nos. Mẽo. de reſur. Ad. j. A. Dñe oſtẽde. Ps. De⁹ in noĩe. Hn. Gratias. Ps. Quicũq;. Ad. iij. A. Philippe. H. Legẽ pone. Cap̃. Stabũt. R̃. Gauiſi ſunt diſcipuli All'a all'a. V. Viſo dño. All'a. V. Dñe oſtẽde. Ad. vi. A. Ego ſum. Ps. Defecit.

Virtute magna reddebãt apł'i teſtimoniũ reſurrectiõis ieſu xp̃i dñi nr̃i: ⁊ grã magna erat in oĩbus illis. (cp̃. Act. iiij. G

R̃. Dñe oſtẽde nobis patrẽ All'a all'a. V. Et ſufficit nobis. V⁹. Non turbetur. Ad nonam aña. Si manſeritis. pſalm⁹. Mirabilia. Capitulum.

Ibant apoſtoli gaudentes a conſpectu cõcilij: qm̃ digni habiti ſunt ꝑ noĩe ieſu contumeliã pati. Act. v. G

R̃. Non turbet᷑ coꝛ veſtrũ All'a all'a. V⁹. Neq; foꝛmidet. V. Cognouerũt dñm. R̃. In fractione panis all'a. Ad. ij. veſp. A. Dñe oſtẽde. Ps. Dixit dñs. et ceteri ps de apł'is. cp̃m. Stabũt iuſti. R̃. Candidi. Hy⁹. Claro paſchali. V. Gaudete iuſti. Añ. Si cognouiſſetis me/ et patrẽ meũ vtiq; cognouiſſetis: et amodo cognoſcetis eũ/ ⁊ vidiſtis eũ all'a. Ps. Magt. Oĩo vt ſ. ¶ Si hac vel aliud duplex feſtum in octa. paſche forte ↄtigerit differatur in craſtinū: et i dō. erūt veſpe de feſ. ⁊ ſolē. memo. de do. et de reſur. In craſti. vero tunc ſtāt veſ. de cruce: ⁊ ſolē. mēo. de apl'is / ⁊ poſtea de mar. Si vero hoc feſ. in vigi. aſcē. do. euē. ibi celebret: ⁊ ad. i. veſ. de aſcē. fiat ſolē. mēo. de apoſtolis. Si vero in die aſcē. dñi hoc feſ. forte ↄtige. differat in craſti. ⁊ etiā de apl'is tūc fiat ſolē. mēo. ad. ij. veſ. in die aſcē. Et in craſtino erūt veſpe de apl'is / ⁊ ſolē. memo. de inuētione ſctē crucis: ⁊ de marty. ⁊ poeſ. fiet aſi cruce: et in introitu chori de ſctā maria.

¶ In inuētione ſctē crucis. Ad primas veſpas ſup pos feſ. añ. Dulce lignum / dulces clauos / dulce pondus ſuſtinuit: que meruit portare preciū huius ſeculi alleluia. pſalmi feriales. Capitulum.

Gal. vi. D Mihi autem abſit gloriari niſi i cruce dñi nr̄i ieſu chriſti: per quē mihi mundus crucifix⁹ eſt / ⁊ ego mundo. R̄. O crux viride lignum quia ſup te pepēdit ſaluator rex iſrael: o q̄ dulce lignū / q̄ dulces clauos / q̄ dulcia ferēs pōdera. o q̄ precioſum lignū q̄ precioſa gēma. Que chriſtum meruit ſuſtinere all'a. V̄. Cuſtodi domine gregem tuū quē redemiſti per lignum ſancte crucis. Que chriſtum me. Proſa.

Crux fidelis terras celis miro nectens federe. Nos in laude tua gaude deuotos ſcedere. Crux eſt thronus in quo bon⁹ paſtor oues redimit. Crux fecūdat / crux emūdat / crux hoſtem interimit. Ara crucis / lampas lucis: vera ſalus hominū. Nobis pronum fac patronum: quem tuliſti dominum. Salue lignum vite / dignū ferre mundi precium. Confer iſti plebi chriſti / crucis beneficium. Omnes clerici ad altare conuerſi dicāt Gloria patri. Alleluia. Hymnus.

Impleta ſunt que concinit dauid fidelis carmine: dicēdo nationibus / regnabit a ligno deus.

Arbor decora ⁊ fulgida / ornata regis purpura: electa digno ſtipite / tā ſancta mēbra tāgere.

Beata cuius brachijs / preciū pepēdit ſeculi: ſtatera facta eſt corporis / p̄damq; tulit tartari.

O crux aue ſpes vnica / hoc inuētionis tempore: auge pijs iuſtitiam / reiſq; dona veniam.

Te ſumma deus trinitas / collaudet omnis ſpiritus: quos per crucis myſterium ſaluas / rege per ſecula. Amen. V̄. Hoc ſignū crucis erit in celo. R̄. Cum dñs ad iudicandum venerit. Añ. O crux benedicta que ſola fuiſti digna portare regem celorum et dominum alleluia. pſalmus. Magnificat. Oratio.

Deus qui in preclara ſalutifere crucis inuentione paſſionis tue miracula ſuſcitaſti: concede vt vitalis ligni precio / eterne vite ſuffragia conſequamur. Qui viuis. ⁊c. Nulla fiat mēoria de reſurrectione / ſed fiat ſolē. mēoria de martyribus alexandro / euentio / ⁊ theodolo. añ. Filie hieruſalem. V̄ſus. Triſticia veſtra. Oratio.

Preſta q̄ſum⁹ omnipotēs deus: vt qui ſanctorū martyrum tuorū alexandri / euētij / ⁊ theodoli natalitia colimus: a cũctis malis imminẽtibus eoꝛum interceſſionibus liberemur. Per. Deinde ſi do. fuerit fiat meoꝛia de do. ad vtraſqꝫ veſperas ꝫ ad matutinas. Et erat proceſ. ante crucẽ quocũqꝫ die hoc feſ. cõtinge. cum an. O crux glorioſa/ o crux adoranda/ o lignum precioſum ꝛ admirabile ſignum: per quod et diabolus eſt victus: ꝛ mundus chriſti ſanguine redemptus alleluia. et terminetur cum alleluia. quãdocũqꝫ dicitur. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia dominꝰ regnauit a ligno alla. oro. Deus qui pro nobis filium tuum. In reuertẽdo dicat an. de ſcta maria. ℣. Sancta dei genitrix. oro. Gratiam tuam. Si vero poſt aſcẽ. domini: vel in die aſcen. hoc feſtum contige. tunc oro Cõcede quſumꝰ miſericoꝛs. poſt an. de ſancta maria dicet loco Gratiam. Ad matuti. Inuitato. Alleluia. Salue ſancta crux: ſalue alla. Ps. Venite. Hymnus.

Pange lingua glorioſi prelium certaminis/ ꝫ ſuper crucis tropheũ dic triumphum nobilem: qualiter redemptoꝛ oꝛbis/ immolatus vicerit.

De parẽtis protoplaſti fraude facta condolẽs/ quãdo pomi noxialis moꝛte moꝛſu coꝛruit: ipſe lignum tunc notauit/ damna ligni vt ſolueret.

Hoc opus noſtre ſalutis oꝛdo depopoſcerat/ multifoꝛmis proditoꝛis ars vt artem falleret: et medelam ferret inde hoſtis vnde leſerat.

Quando venit ergo ſacri plenitudo tempoꝛis/ miſſus eſt ab arce patris natus oꝛbis conditoꝛ: atqꝫ ventre virginali caro factus prodijt.

Gloria ꝫ honoꝛ deo vſqꝫquo altiſſimo/ vna patri filioqꝫ inclyto paraclito: cui laus eſt ꝫ poteſtas ꝑ eterna ſecula. Amẽ.

Super pſal. an. Adoramus te chriſte et benedicimus tibi: quia per ſanctã crucem tuam redemiſti mundum alleluia. Ps. Dñe dñs noſter. Dñe in virtute. Dñi eſt terra. ℣. Hoc ſignũ crucis erit in celo. ℟. Cũ dñs ad iudicãdũ venerit. Lectio .j.

Cum imperatoꝛ conſtantinus victoꝛiam obtineret ſuper gentem barbaroꝛum: celitus ſigno crucis ſibi oſtẽſo miſit matrem ſuam helenam hieroſolymis ad requirendum lignum ſancte crucis. Cunqꝫ iudeos monuiſſet eligere qui noſcerent legem: dixerunt. Pro qua cauſa hunc laboꝛem nobis imponit regina? Iudas vnus eoꝛum dixit. Scio ego quia queſtionem ligni crucis vult facere: in quo ſuſpenderunt ieſum patres noſtri. Videte ergo vt nemo ei confiteatur. ℟. Dulce lignum dulces clauos dulce pondus ſuſtinuit. Que digne fuit poꝛtare precium huius ſeculi alleluia. ℣. Hoc ſignũ crucis erit in celo: cũ dñs ad iudicãdum venerit. Que. Lectio .ij.

Zacheus auus meus prenunciauit patri meo: et pater meus cum moꝛeretur nũciauit mihi/ dicens. Vide fili/ cum queſtio ligni crucis facta fuerit in quo dãnauerũt meſſiã

qui ante nos fuerunt: manifeſta
illud anteq̄ crucieris. Ego
ergo dixi ei. Pater ſi ſciebant
ipſum eſſe chriſtum: quare manus
iniecerunt in eum? Et dixit
ad me. Audi fili. Nunq̄ cōſiliatus
ſum cum eis: ſed qꝛ arguebat
eos crucifixerunt eum:
et ſepultus tertia die reſurrexit.
Unde ꝛ credidit frater meꝰ
ſtephanus: ꝛ lapidatꝰ eſt. Alij
dixerunt. Nos nunq̄ talia audiuimus.
2 diuimus. ℟. Hoc ſignum crucis
erit in celo: cum dominus ad iudicādum
venerit. Tunc manifeſta erunt
abſcondita cordis noſtri allā allā.
℣. Cū ſederit filius hoīs in ſede maieſtatis
ſue: et ceperit iudicare ſeculum
per ignem. Tūc. Lectio. iij.

Vocati vero ad reginam
q̄ iuſſit eos tradi in ignē:
timentes tradiderunt iudam.
Cui regina ait. Oſtende mihi
lignū crucis. Iudas dixit. Neqꝫ
locū ſcio: quia tunc non erā.
At illa iuſſit eum mitti in lacū
ſiccum: per ſeptem dies ſine cibo
manentem. Cum autē trāſiſſent
ſeptem dies: clamauit iudas
de lacu dicēs. Obſecro vos
educite me: et ego oſtendam vobis
crucem chriſti. Tunc extractus
de lacu: pergenſqꝫ ad locū
dixit. Domine deus ſi voluntas
tua ſit regnare filium marie:
fac ab eodem loco fumum odoris
aromatum aſcēdere: vt ego
credā in chriſtum crucifixum.
Cūqꝫ oraſſet: aſcēdit fumꝰ odoris
aromatum de loco. Et ait iudas.
In veritate o chriſte tu es
ſaluator mundi. Tu autē. ℟ iiij.

O crux glorioſa / o crux adoranda / o 3
lignum precioſum et admirabile ſignū.
Per quod et diabolus eſt victꝰ:
et mundus chriſti ſanguine redēptꝰ.
Alleluia. ℣. Mihi autem abſit gloriari
niſi i cruce domini noſtri ieſu xp̄i.
Per. Gloria. Alleluia. ℣. Dicite in
nationibus. ℟ iij. Quia dominus regnauit
a ligno alleluia. In laudibꝰ
an. Helena conſtantini mater hieroſolymam 1
petijt alleluia. ps. Dominꝰ
regnauit. an. Tunc precepit eos
omnes igne cremari: at illi timētes
tradiderunt iudam allā. ps. Iubilate.
an. Helena ſancta dixit ad iudā: 2
comple deſiderium meum ꝛ viue ſup
terram: vt oſtendas mihi qui dicitur
caluarie locus: vbi abſconditum eſt
precioſum lignum dominicum allā.
ps. Deus deus meus. an. Orabat 4
iudas: deus deus meus oſtende mihi
lignum ſancte crucis alleluia. ps.
Benedicite. an. Cum oraſſet iudas: 5
commotus eſt locus ille in quo ſancta
crux iacebat alleluia. ps. Laudate
dn̄. de celis. cap̄m Mihi autē
abſit gloriari. Hymnus.

Crux fidelis inter omnes
arbor vna nobilis: nulla ſilua
talē ꝓfert fronde flore germine:
dulce lignū / dulces clauos /
dulce pondus ſuſtinet.

Sola digna tu fuiſti ferre preciū
ſeculi / atqꝫ portū preparare
nauta mundo naufrago: quē
ſacer cruor perunxit fuſus agni
corpore.

Gloria ꝛ honor deo. ℣. Omnis
terra adoret te deus. ℟ O crux benedicta:
quia in te pependit ſaluator mūdi
/ et in te triumphauit rex angelorū
alleluia. ps. Benedictus. or. Deꝰ

qui in preclara. Mem. de mar. An. Lux perpetua. minor. ℣. Gaudete iuſti. Oro. Preſta queſumus. Si dnica fuerit: tunc fiat memoria de dnica. Ad primam. An. Helena conſtantini. ps. Deus in noie. An. Gratias tibi. ps. Quicunq;. Ad iij. An. Luc precepit. ps. Legem pone. Cap. Michi autem. ℟. Hoc ſignum crucis erit in celo. Alla alla. ℣. Cum dominus ad iudicandum venerit. ℣. Dicite in nationibus. Ad ſextam. An. Helena ſancta dixit ad iudeam. ps. Defecit. Capitulum.

i.cor. i.C. Verbum crucis pereuntibus ſtultitia eſt: his autem qui ſalui ſunt (id eſt nobis) virtus dei eſt. ℟. Dicite i nationib⁹. Alleluia alleluia. ℣. Quia dominus regnauit a ligno. ps⁹ Adoramus te chriſte. Ad nonam. An. Cum oraſſet. ps. Mirabilia teſtimonia. Cap.

i.cor. ij.D. Nos autem predicam⁹ chriſtum crucifixum: iudeis quidem ſcandalum / gentibus autem ſtulticiam / ipſis autem vocatis iudeis atq; grecis chriſtum dei virtutem atq; ſapientiam. ℟. Adoramus te chriſte & benedicimus tibi. Alleluia alleluia. ℣. Quia per crucem tuam redemiſti mundum. ℣. Omnis terra adoret te. Ad ſecundas veſperas. An. Helena conſtantini. Pſalmi feriales. Cap. Michi autem. ℟. Per tuam crucem ſalua nos chriſte redemptor: qui mortem noſtram moriendo deſtruxiſti. Et vitam reſurgendo reparaſti. Alleluia. ℣. Miſerere nobis ieſu benigne qui paſſus es clementer pro nobis. Et vitam reſurgendo. Gloria patri. Alleluia. Hy⁹. Crux fidelis. ℣. Omnis terra. An. O crux ſplendidior cunctis aſtris / mundo celebris / hominibus multum amabilis / ſanctior vniuerſis: que ſola fuiſti digna portare talentum mundi: dulce lignum dulces clauos / dulcia ferens pondera: ſalua preſentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatam alleluia alla alla. ps. Magnificat. Or. vt ſ. Si hoc feſ. in ſabba. contigerit: nulla fiat tunc proceſſio ad ſecundas veſperas / nec vlla memoria niſi de ſequenti do. tantum. Tamen ſi infra aſcen. domini euenerit: fiat tunc memoria de aſcen. Si hoc feſt. in vigi. aſcen. euenerit ibi celebretur: & tunc ad primas veſperas de aſcen. fiat ſolemnis memoria de cruce. Si autem in die aſcen. hoc feſtum euene. differatur in craſtinum: & ad ſecundas veſpas de aſcen. fiat ſolen. memoria de cruce: procedendo ante crucem cum hac An. O crux glorioſa. et non dicitur An. O crux benedicta. propter nimiam ſuam breuitatem. ℣. Hoc ſignum crucis. Oro vt ſupra. In introitu chori dicitur antiphona de ſancta maria.

¶ Sancti iohannis apoſtoli et euangeliſte qui ante portam latinam dictus eſt. iij. lectiones cum regimine chori. Ad veſperas ſuper pſalmos fe. An. Lux perpetua. minor. Capitulum.

Eccli. xv. D. Qui timet deum faciet bona / & qui continens eſt iuſticie apprehendet illam: et obuiabit illi quaſi mater honorificata. ℟. hym. & ℣. de communi apoſtolorum paſchal' temporis. An. Ia feruentis olei dolium miſſus iohannes apoſtolus: diuina ſe ꝓtegẽte grã illeſus exiuit allã. ps. Magt. Or.

DEus qui cõſpicis qꝫ nos vndiqꝫ mala noſtra perturbant: p̄ſta q̄s vt beati iohãnis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte / intceſſio glĩoſa nos ꝓtegat. p. Ad matut. Inuit. triplex. Cetera de cõmuni apoſto. paſcha. temporis. Tres lectiones ſine expoſitione euangelij. Lec. j.

HOdie ſancti iohannis apoſtoli et euangeliſte gaudentes illum celebramus natalem: quo (ſicut eccleſiaſtica narrat hiſtoria) ab epheſo iuſſu domitiani romam perductus: et preſente ſenatu ante portã latinam in olei feruẽtis doliũ miſſus eſt. Ex quo tamẽ diuina ſe protegente gratia / tantũ a dolore liber extiterit corporis: quantum alienus erat a corruptione carnis. Ideo feſtiuum hac ipſa die cõcurſũ fideles populi vſqꝫ hodie faciunt. Tu. Lectio ſcda.

Hic etiam beatus euãgeliſta dum euangelium chriſti predicaret in aſia: a prefato domitiano ceſare in pathmos inſulam metallo relegatur: in qua ⁊ apocalypſim ſcripſit. Interfecto autem a ſenatu domitiano: exilio reſolutꝰ acceſſit epheſum. Ibiqꝫ ob hereticorum refutandas verſutias rogatus dicitur ab omnibꝰ aſie epiſcopis ⁊ preſbyteris: quia iam in tribꝰ euãgeliorum de humanitate ſaluatoris habebant: vt eis de diuinitate ſermonem faceret / atqꝫ ad memoriam futurorum ſcripta relinqueret. Maxime ad vincendã illorum hereſim / qui dicebant chriſtum ante mariã nõ fuiſſe. Tu autẽ. Lectio tertia.

Beatus apoſtolus quod petebatur primum ſe negauit facturum: ſed precatoribus in prece perſeuerantibus non aliter acquieuit / niſi omnes triduano ieiunio dominum in cõmune precarentur. Quod cum feciſſent: die tertia tanta gratia ſancti ſpiritus ſecundum ſui nominis cõgruam interpretationem dicitur eſſe repletus: vt vſqꝫ ad contemplandam patris ⁊ filij et ſpiritus ſancti diuinitatem mente raperetur: et de eterne vite puriſſimo fonte potaret / quod nobis ſitientibus propinaret. Unde et euangelij eius tale eſt exordium. In principio erat verbum: ⁊ verbum erat apud deum / ⁊ deus erat verbũ. ℟. Valde honorandus. In laudibus. An. Sancti tui domine. ⁊ cetere añe cum ſuis pſs. Cap. Qui timet. hyꝰ et ℣. de cõmuni. An. Propter inſuperabilem euangelizandi conſtantiam exilio relegatus: diuine viſionis et allocutionis meruit crebra conſolatione releuari alleluia. ps. Benedictus. Oro vt ſupra. Ad primam. An. Sancti tui domine. ps. Deus in nomine tuo. Ad tertiam. Cap. Qui timet deum. Ad ſextam. Capitulum.

Cibabit illum dominus pane vite et intellectus / et aqua ſapientie ſalutaris potabit illum: ⁊ firmabitur in illo et Sap. xv.

non flectetur / et continebit illũ et non cõfundetur / ⁊ exaltabit illum apud pꝛoximos ſuos.

Ad nonam. Capitulum.

In medio eccleſie aperuit os eius: et impleuit eum dñs ſpiritu ſapientie et intellectus: ſtolã gloꝛie induit eũ. Veſpere erunt de ſancto iohanne de beuerlaco: omnia de cõmuni vnius confeſſoꝛis ⁊ pontificis paſchalis tempoꝛis: cuꝫ cp̃. oꝛ. ⁊ lect. de cõmuni vnius confeſ. ⁊ põtiff. reliqui tempoꝛis: licꝫ hic ſequatur ſeruitium de pꝛopꝛietate. Tres lect. fiant cum regimine choꝛi. Oꝛatio.

Deus qui pꝛeſentem dieꝫ beati iohannis confeſſoꝛis tui atqꝫ pontificis migratione cõſecraſti: da eccleſie tue digne de eius ſolennitate gaudere: vt apud tuam miſericoꝛdiã exemplis ei⁹ adiuuemur ⁊ meritis. Per dñm. Memoꝛia de apoſtolo. An. Occurrit beato iohãni ab exilio reuertenti omnis populus viroꝛum ac mulierum clamantium ⁊ dicẽtium: benedictus qui venit in nomĩe domini alla. ℣. Gaudete iuſti. Oꝛo. Deus qui conſpicis, vt ſupꝛa. Ad matutinas. Lect. pꝛima.

Beatus iohannes archiepiſcopus inter confinia angloꝛum cũ puerili adhuc pubeſceret euo: theodoꝛo cãtuarienſi archiepiſcopo admiſſ⁹ eſt. Qui eum omni pꝛobitatis moꝛe inſtruxit: atqꝫ pꝛudentiam docuit. Tu aũt. Lcõ ſecunda.

Cũ iam bene literis eſſet inbutus btũs iohãnes: in eboꝛacẽſi ciuitate ep̃atũ accepit. Cum autẽ quodã die in poꝛticu ſãcti michaelis oꝛatiõi vacaret: vn⁹ diaconus introſpiciẽs vidit ſpiritũ ſanctũ ſuper altare reſidẽtem; radiũ ſolis vincentẽ candoꝛe: cuius facies cremabat ſãcti ſpiritus ardoꝛe. Quem epiſcopus adiurauit: ſuſcipiens ne hãc viſionem q̃diu viueret patefaceret. Tu aũt. Lectio tertia.

Uixit in epiſcopatu triginta annis. Poſtea cum ſenex eſſet effectus: oꝛdinato in ep̃atu eboracenſis eccleſie wilfrido pꝛeſbytero ſuo / beuerlacuꝫ perijt: ibiqꝫ ĩ dei ſeruitio vitã finiuit. Cetera oia de cõi paſchalis tempoꝛis. Si hoc feſ. vel ſcti dunſtani / vel ſcti aldel. in vigi. aſcen. dñi euene. ibi celebꝛet. Ad pꝛimas veſp. de aſcẽ. nõ fiat de ſupradictis mẽo. ĩ aud. Si ꝟo in vigi. aſcẽ. dñi aliqd feſ. iſtoꝝ ſcõꝝ cõtige. differat ĩ craſtinũ: ⁊ ꝑ tũc ad ſcdas veſ. de aſcẽ. fiat de eis mẽo p̃uatim ꝛc. Si ꝟo feſ. ſãctoꝝ dũſtani / aldelmi / barnabe vel richardi in die ſancte trinitatis contige. differatur in craſtinum: et tunc fiant medie lec. de octa. trinitatis. ¶ Scõꝝ gordiani et epimachi mr. Oꝛ.

Da queſum⁹ oĩpotẽs de⁹: vt q̃ btõꝝ martyꝝ tuoꝝ gordiani ⁊ epimachi ſolẽnia colimus / eoꝝ apud te interceſſionibus adiuuemur. P. Tres lectiones cum inuitat. dupl. fiãt ſine regimĩe choꝛi. Lect. pꝛima.

Julian⁹ ĩperatoꝛ apoſtata iter m̃ltos chꝛiſtianos quos publicis cuſtodijs mancipauit: beatum ianuarium ſenem preſbyterū compꝛehēſū, cuidā vicario ſuo goꝛdiano noie ad erudiendū tradidit. Lc.ij.

Goꝛdianus vero beatū ianuarium patienter audiens: cepit in chꝛiſto credere. Quem pꝛotinus beatus pꝛeſbyter cū vxoꝛe magna nomine: ⁊ familia pꝛomiſcui ſexus numero quinquaginta tribus et eo amplius baptizauit. Tūc iulianus ira plenus dānauit pꝛoſcriptionibus beatum ianuarium: goꝛdianū vero clementiano (quē vicariū ei⁹ loco dederat) tradidit. L.iij.

Clementianus ſedens pꝛo tri tribunali fecit goꝛdianum vinctum ſibi pꝛeſentari: et diu fuſtibus cedi: ⁊ poſt capite truncari. Cui⁹ coꝛpus i telluꝛē pꝛoiectum canibus, rapuerūt chꝛiſtiani: ⁊ ſepelierunt in cripta vbi iampꝛidē coꝛpus beati epimachi ſepultum fuerat: miliario plus vno ab vꝛbe roma. Cetera de cōmuni plurimoꝛū marty. paſchalis tempoꝛis. ¶ Sanctoꝛum nerei, ⁊ achillei, atq pancratij martyꝛum. Oꝛatio.

Semper nos dn̄e martyꝛū tuoꝝ nerei, ⁊ achillei, atq pācratij foueat (q̄s) beata ſolēnitas: ⁊ tuo dignos reddat obſequio. Per. Tres lec. cū inui. dup. Ane regimi. choꝛi. Lect. i.

Domicilla virgo nobiliſſima neptis domitiani imperatoꝛ (duos habuit eunuchos cubicularios, nereū ⁊ achilleū: quos ſanctus petrus apoſtolus baptizauerat. Hec q̄ deſponſata erat cuidam illuſtri viro nomine aureliano. Cūq ſupꝛadicti eunuchi docuiſſent eam chꝛiſto ſuo ſuam ſeruare virginitatem: aurelianus ſponſus eius impetrauit a domitiano vt ſi ſacrificare contemneret, pontiane inſule ſubiret exiliū. Quod ſibi conceſſum eſt. Lctō.ij.

Igitur cum eſſet in exilio domicilla ⁊ cum illa degerent nereus ⁊ achilleus: aurelianus illuc adueniens cepit animos eorum pꝛimo pꝛomiſſionibus, deinde verberibus ⁊ flammis attentare. Cum nec ſic ſacrificare voluiſſet: capite ceſi ſunt. Quoꝛum coꝛpoꝛa auſpitius diſcipul⁹ eoꝝ ſepeliuit: via ardeatina a muro vꝛbis miliario vno ⁊ ſemis. Tu aūt. Lectio.iij.

Facta perſecutione chꝛiſtianorum a paganis: adduct⁹ eſt ad diocletianum pācratius puer, cui dixit. Infantule, ſuadeo tibi vt recedas a cultura chꝛiſtianoꝝ: ne mala moꝛte moꝛiaris. Pancratius dixit. Ois terroꝛ pꝛincipum tātus eſt apud nos: quanta pictura iſta quam videmus. Iratus diocletianus iuſſit eū duci in via aurelia: ⁊ capitalem ibi ſubire ſententiam. Et ſic cum palma martyꝛij migrauit ad dn̄m. Cui⁹ corp⁹ ab octauilla ſublatū eſt noctu. Et cōditū aromatibus: ⁊ digniſſimis linteaminib⁹ inuolutū: ſepultū eſt i ſepulchꝛo nouo quarto id⁹ maij. Cetā oia de cōi pluri. mar. paſc. tpis. ¶ Sancti dn̄.

ſtani epī ⁊ cōfeſ. in tpe paſcha. iij. lec. cum regi. chori. Oro.

Deus q̄ beatū dūſtanū pōtificē tuū ad regna tranſtuliſti celeſtia: da nobis ꝑ glorioſa eiꝰ merita/ ad gaudia trāſire perēnia. Per. Eodē die fiat memo. de ſancta potentiana virg. ad primas veſ. ⁊ ad mat. Aña. Simile. ℣. Diffuſa eſt. Oro.

Concede nobis q̄s oīpotēs deꝰ: ſancte potētiane virginis tue: ⁊ exultare meritis/ ⁊ bñficiorū eius attolli ſuffragijs. Per. Si hoc feſt. vel ſācti aldelmi/ vel ſcti edmūdi/ vel ſcti barnabe añ pēte. euene. ſtant iij. lec. cū regi. cho. Cetera oīa ſtant de cōi ſctōꝝ paſc. tēporis. Si vero poſt pente. euenerit fiant. ix. lect. ⁊ cetera oīa ſtant de cōi reliqui tēporis. Lect. j.

Beatus dunſtanus talibꝰ parētibus ortus claruit: quales ſeculo exemptos inter choros cōſpicere mererer angelorū. Natus vero puer dunſtanus in ſancte trinitatis noīe baptizatur: ⁊ poſtmodū literarū ſtudijs traditus eſt. Cumq; iam in dei ſeruitio adoleuiſſet: dorobornenſi archiepiſcopo aldelmo (patruo ſcilꝫ ſuo) acceſſit. In cuius moribus cū eidē archiepiſcopo ꝯplacuiſſet: regi atelſtano ab eodem eſt preſentatꝰ: et cum omni affectu eſt cōmendatus. Tu añt. Lectō ſecunda.

Beatus vero dunſtanus tempore edmundi regis filij atelſtani/ monachus et abbas glaſconie effectus: monachorū ibi ſcholam primus inſtituit: et ita verbo ⁊ opere collaborauit. Et ſicut de cereo pregnantis genitricis eius ceterorum per totā eccleſiam cerei fuerāt accenſi: ita per eum ex hoc loco norma religiōis monaſtice toto anglorum diffuſa eſt orbe. Cūq; prefato regi natus eſſet filius qui in baptiſmate dictus eſt edgarus: beatus dunſtanus diuinis intendens/ audiuit pſallentiū vocem. Pax anglorū eccleſie: nati nūc pueri ⁊ noſtri dunſtani tempore. Quod poſtea verū probauit effectꝰ. Lectō tertia.

Quodam tempore preſente ſācto dunſtano: trabs maxima in culmen eccleſie erecta ruere cepit: multꝭ minās interitū. Quā dūſtanus dextera manu ſignū crucis faciens releuat. Hunc etiam quadā nocte orantē diabolus in vrſi effigie aggreditr: et cābucam cui vir dei innitebatur/ de manibus eius dētibꝰ ſuis auferre conabatur. Sed vir dei īperterritus cambucā leuat: ⁊ horrendum monſtrum cedendo inſequitr. Et dū pſallebat (Exurgat deꝰ ⁊ diſſipentur inimici eiꝰ.) īforme fantaſma euanuit. Poſtea rex edgarꝰ in regni ſolio ſublimatus/ regnū in pace gubernauit: et dunſtanum abbatem fecit epiſcopum vvigornienſem. Adauctoq; et londonienſis eccleſie preſulatu: gemino claruit inſignitꝰ pōtificio. Poſt hec ſō archiepūs dorobornēſis oīm cōſenſu effectꝰ eſt. Hic etiā beāus dunſtanꝰ ſpi ritū ſanctū in ſpecie colūbe bis videre meruit. Et angelos dei modulātes ⁊ dicētes (kyrie eleiſon chriſte eleiſō kyrie eleiſō) in laudē trinitatꝭ audiuit. Atq; citharā ſuā parieti adherentē/ angelicis manib⁹ reſonare antiphonā (Gaudēt in celis aie ſāctoꝝ) ſolus veraciter intellexit. Vixit autē btūs dunſtanus ſeptē regū tēpibus: dieq; vocationis ſue iminēte/ eccl'iaꝫ ſibi cōmiſſaꝫ deo cōmēdauit. Et ſumpto ſacramēto corporis dñi/ inter verba orōnis ſpm̄ in man⁹ creatoris reddidit: ⁊ in pace requieſcit. Cetera de cōi vni⁹ confeſ. pōti. paſch. tpis. ¶ Sancti aldelmi in tēpe paſcha. tres lec. cum regimine chori. Oratio.

Deus q̄ hodierna die ſanctū pōtificē tuū aldelmū ad eťna ſublimaſti gaudia: illi⁹ q̄s meritꝭ illuc nos tua ꝑducat mia. P. Eodē die mēo. de ſctō vrbano pp̄ ⁊ mar. ad p̄mas veſ. in paſch. tpe. cū hac añ. Lux perpetua. matoꝛ. ℟ Gaudete iuſti. Or.

Da queſum⁹ oīpotēs de⁹: vt qui beati vrbani martyris tui atq; pontificis natalitia colimus/ eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per dominū. Ad matut. Lectio p̄ma.

Beatiſſim⁹ aldelmus ſplēdidiſſimo angloꝝ genere oriūdus: atauis etiā regibus eſt editus. Siquidē pater eius noie kenten: vir deo deuotus ⁊ in ſeculi reb⁹ ſtrennuus/ ſue regis erat germanus. Hic ergo kenten natalium dignitate et morū nobilitate parem ſibi ſortitus eſt vxorē: de qua hanc deo acceptiſſimam adeptus eſt prolem. Cui non ocioſe (vt credimus) nec ſine inſtinctu diuino: aldelmus nomen impoſuit. Aldelin enim anglice/ latine vet⁹ galea interpretatur: quia galea ſalutis caput protect⁹/ optimam de hoſte in celum reuexit victoriam. Hic vero traditus eſt liberalibus ſtudiis informandus. Vbi adeo in breui effloruit: vt doctoribus quos grecos ⁊ latinos habuit non ſolū equiparandus/ ſed etiā preferend⁹ exiſtimaretur. Mirabātur doctores tam docile ingeniū: tam memorem animum. Lect. ſcda.

Cum igitur creſcēs etas adoleſcentiam excluderet: in meldunēſi eccleſia primo monach⁹ deinde preſbyter et abbas effectus eſt. Ipſe exercitiis ſpiritualib⁹ gnauiter īſudabat: ſubiectoſq; ad eandem formā verbo ⁊ exēplo inuitabat. Deniq; oīa opera eius inchoabat charitas: ⁊ cōſummabat humilitas. Fama igitur beati aldelmi romam penetrante/ eum ſergius papa literis ad ſe vocauit: ⁊ eū venientem honorifice recepit. Quem domin⁹ etiā miraculis glorificauit. Dum eñ quadam die in eccleſia lateranenſi miſſam celebraſſet: caſulā retro ſe porrexit/ carus alicui tradere miniſtrorum. Quam deficiente miniſtro radi⁹ ſolaris per feneſtram irrumpēs: diu miraculoſe ſuſtinuit. Lectio tertia.

¶ Contigit etiam rome ut puer ex inceſta matre incertoqꝫ patre editus: famā pape lederet. Quod intelligēs aldelm⁹: puerum viginti dierum natū precepit exhiberi. Cui beatus aldelmus precepit ut fateretur ſi ſergius papa inceſti reus haberetur. Reſpōdit infans ipſum ſine crimine eſſe. Cumqꝫ beat⁹ aldelmus benedictione pape recepta/ ad propria reuerſ⁹ in cenobio ſuo eccleſiā ſancte dei genitricis cōſtrueret: trabs vna breuior alijs eſt inuenta. Contriſtatus ſ̄ho ſanct⁹ ob lignorū penuriā: ſol⁹ deū orans proſternitur: ⁊ facta orōne trabs mox elōgata reperit̄. Poſt hec ep̄s fact⁹ eſt. Et poſt ānos quatuor cōpletos exuit hoīem terrenū: deductus ad paradiſū manib⁹ angelorū. Hinc ad cenobiū delatus: ibidem cū digna honorificentia eſt tumulatus. Memoria de ſancto vrbano ad matutinas in tempore paſch. Añ. Lux ppetua. minor. ℣. Triſticia veſtra. orō vt ſ. Cetera omnia ad vtraſqꝫ veſ. ⁊ ad mat. ⁊ ad alias hor. de cōi vni⁹ ꝯfeſ. ⁊ pōti. Si hoc feſ. in vi. aſcē. dn̄i cōtige. nichil de eo fiet eo anno.

¶ Sci auguſtini ep̄i ⁊ ꝯfeſ. anglorū apl̄i min⁹ dup. i tpe paſc. iij. lec. cū. Ecce ſacerdos. Or.

Deus qui beatum auguſtinum pontificē/ primū doctorem populo conceſſiſti anglorum: eius interuentu nobis tribue veniam peccatorū: ⁊ cū ipſo celeſtium gaudia premiorum. Per dominum noſtrum.

¶ Memoria de ſancto aldelmo: cū hac añ. in tēpore paſchali. Lux ppetua. maior. ℣. Lētā. primā.

Beatus gregori⁹ romane ſedis apoſtolicus: anno quarto ſui pōtificatus miſit ſeruum domini auguſtinū ⁊ alios plures cum eo monachos timētes deum: predicare verbū dei genti anglorum. Qui applicuerunt in quadam inſula cantie: nomine tenedos. Rex vero hoc audiens/ iuſſit eos in eadem inſula manere: et eis neceſſaria miniſtrari donec videret eos. Poſt aliquot dies rex ad inſulā veniens: iuſſit auguſtinum et ſocios ſuos ad ſe venire. Lc. ij.

Tunc illi diuina virtute prediti veniebant/ pro vexillo crucem ferentes argenteā: ⁊ imaginē domini ſaluatoris noſtri in tabula depictā. Letaniaſqꝫ cantantes pro ſua ſimul et eorū propter quos et ad quos venerant ſalute eterna: deo ſupplicabant. Cumqꝫ beatus auguſtinus verbum dei regi ⁊ ſuis predicaret: reſpondit rex dicens. Pulchra quidem ſunt verba et promiſſa que aſſeritis: ſed quia noua ſunt ⁊ incerta/ non poſſum⁹ his aſſenſū tribuere. L. iij.

Uerum quia de lōge huc peregrini veniſtis: et ea que vera et optima creditis nobis cōmunicare deſideratis: benigne vos recipim⁹/ vobis neceſſaria miniſtrantes. Nec prohibemus quin omnes quos poteritis/ deo veſtro ſocietis. Deditqꝫ eis rex manſionem in ciuitate dorobornenſi: in qua vigilijs ⁊ orationibus inſeruientes/ verbum vite quotidie predicabāt. Vidēs autem rex mundiſſimam vitā et miracula ſanctorum: credēs baptizatus eſt. Sed et omnis populus reſpuens gentilitatis errorem/ ad deum cōuerſus eſt. Poſt hec auguſtinus ab ep̄o arelatēſi iuſſu pape archiepiſcopus anglorū ordinatus eſt. Ordinauitq; beatus auguſtinus duos epiſcopos (mellitum et iuſtum): ad predicandum verbum dei. Omnibuſq; rite peractis obijt vir dei ſeptimo kalēdas iunij: ⁊ in eccleſia apoſtolorum petri ⁊ pauli iuſſu et expēſis regis ethelberti conſtructa/ honorifice ſepultus eſt. Tu an.

In laudibus. an. Ecce ſacerdos. Cetera omnia de cōmuni vni⁹ confeſſoris ⁊ pontificis paſchalis temporis. Si hoc feſtum in vigi. aſcenſionis domini euenerit ibi celebret. Veſ. ſo fiāt de aſcen. et ſolen. memo. de ſancto auguſti. Si autē in die dñ. euene, differatur in craſtinū: ⁊ ad ſecūdas veſpe. de aſcen. fiat ſolen. mēo. de ſancto auguſtino. Si hoc feſ. infra hebdo. pente. euene. differatur vſq; poſt feſ. ſancte trinita. vt in ſabba. poſt pente. notatur.

¶ Sancti germani epiſcopi tres lect. fiant ſine regimi. chori. Oratio ⁊ cetera de cōmuni vnius confeſ. et ponti. cū his trib⁹ lec. Lec. i.

BEatus igit̃ german⁹ pariſiorū pōtifex/ territorij auguſtidunēſis indigena: patre eleutherio/ matre vero euſebia procreatus fuit. Cuius genitrix pro eo ꝙ hunc poſt alterum intra breue ſpatium concepiſſet in vtero: mota pudore muliebri/ cupiebat ante partum infantem extinguere. Lectio. ij.

Accepta igitur potiōe vt abortiuum proijceret/ dum nocere ſibi non poſſet incubabat ſup ventrem: vt pōdere ſuffocaret/ quem veneno ledere non valebat. Sed ad ſācti preconia: multa ſtupēda fiebāt miracl'a. L. iij.

Erat nāq; in elemoſynis dandis largus: nudos pauperes veſtiebat: et quicquid habere potuit in operibus charitatis expendebat. Tandem vero diem tranſitus ſui ita predixit. Accerſito notario ſcribere iubet/ quinto die kal. iunij: quo btūs confeſſor migrauit ad celum. Cetera de cōmuni vnius cōfeſſoris ⁊ ponti.

¶ Sancte petronille virginis nō marty. Orō.

DEus qui beate petronille virginis tue animam in celeſtibus collocaſti: fac nos eius interuentu a peccatorum noſtrorum nexibus ſolui: ⁊ ab omni ſemper aduerſitate defendi. Per dominū noſtrū ieſum.

¶ Sancti nicomedis mar. Or.

DEus qui nos beati nicomedis martyris tui meritis ⁊ interceſſione letificas: concede propitius vt cuius beneficia poſcimus: dono tue gratie cōſequamur. Per dominū.

¶ Sctōꝝ marcel. ⁊ pe. mr. Or.

Deus qui nos annua ſanctorum martyrum tuoruꝫ marcellini et petri ſolennitate letificas: preſta q̄ſumus vt quorum gaudemꝰ meritis/ ꝓuocemur exemplis. Per do. ¶ Sancti bonifacij ſo. cꝫ eius mr. or.

Omnipotens ſempiterne deus qui beato bonifacio et ſocijs eius palmaꝫ martyrij contuliſti: preſta queſumus nobis eorum meritis indulgētiā/ qui eis largiri dignatus es coronam. Per dominum noſtruꝫ. ¶ Sanctorum gildardi ⁊ medardi epoꝝ et confeſſoꝝ. oro.

Deus qui nobis ſanctā huius diei ſolēnitatē in honore ſanctorum confeſſoꝝ tuoꝝ atqꝫ pontificum medardi ⁊ gildardi conſecraſti/ adeſto familie tue precibus: ⁊ dona vt quorum feſta celebramus/ eoꝝ merito ⁊ auxilio ſubleuemur. ꝑ do. ¶ Tranſlatio ſancti edmundi epiſcopi et confeſſoris in tēpore paſchali tres lectiones fiant cum regimine chori. Oratio.

Deus qui nos beati edmūdi confeſſoris tui atqꝫ pōtificis tranſlationem celebrare concedis: te ſuppliciter exoramus vt eius meritis et precibꝰ a vitijs ad virtutes/ et a carcere transferamur ad regnum. Per dn̄m. Memo. de mar. primo et feliciano. A. Lux perpetua. maior. ℟. Preciosa. Oratio.

Hec nos queſumus domine ſanctorum martyrum tuorum primi et feliciani ſemper feſta ſectari: quoruꝫ ſuffragijs protectionis tue dona ſentiamus. Per do. Ad matu. et ad alias horas omnia de cōmuni vnius confeſ. et pon. paſc. tēporis: cum .iij. lec. de cōi vnius confeſ. et ponti. reliqui temporis et cum or. ſupradicta. Hac die ad memo. de mar. primo et feliciano mar. ad matu. de an. Lux ꝑpetua. minor. ℟. Preciosa. or. Fac nos. ꝯd. ¶ Sancti barnabe apoſtoli in tempore paſchali .iij. lec. cum regi. chori. Oro.

Eccleſiam tuam queſumꝰ domine beati barnabe apoſtoli tui commendet oratio: et pro ea interuentor exiſtat/ quam doctrina et paſſione illuſtrat. Per. Ad matu. inuit. Lc. j.

Beatus barnabas qui ⁊ ioſeph/ cyprius genere/ tertio poſt paſſionem domini anno/ cum paulo apoſtolo ad apoſtolatum (vocante ſpiritu ſancto) electus eſt. Qui cum eſſet apud iconium cum paulo apoſtolo: apparuit ei per viſuꝫ dominus ieſus chriſtus/ dicēs. Cōſtās eſto barnaba credēdo/ quoniam pro ſancta deuotione qua reliquiſti generationē tuā pro nomine meo: premia recipies eterna. Cūqꝫ de iconio pertranſiſſet antiochiam: angelica viſio per noctem facta eſt beato paulo apoſtolo/ dicens. Celeriter propera hieruſalem: qꝛ fratres tui valde preſtolantur aduentum tuum. Quod cū beato barnabe retuliſſet: ait beatꝰ barnabas. Quia voluntati dei contradicere non expedit: fiat voluntas dei. Obſecro igit̃ te vt oꝛes pꝛo me ad dominum: vt decertatio mea acceptabilis ſit in conſpectu ſuo. Nūc enim ꝓpero cypꝛū: faciem tuam (pꝛoh doloꝛ) vltra coꝛpoꝛaliter nō viſurus. Tu autem. Lectio .ij.

Nūc procidit barnabas ad pedes pauli: flēs amare. Cuiꝰ doloꝛi paulus cōpatiēs: ait. Noli frater flere: myſterio illud agitur. Poſitis autem genibꝰ oꝛātes/ et oſcula ſibi dantes: adinuicem vale fecerunt. Barnabas vero aſcendens nauem deſcendit laodiciam: decertās vt pergeret cypꝛum. Cum autem cypꝛuʒ perueniſſet: inuenit ibi ſimonem et ariſtionem ſeruos dei. Simon autem vꝛebatur febꝛibus. Cui cum manus impoſuiſſet beatus barnabas/ et ſacrum euāgelium per inuocationē ſaluatoꝛis dn̄i noſtri pꝛedicaſſet/ ſtatim febꝛis fugata eſt: et a deo coꝛroboꝛatus apoſtolū ſecutus eſt. Viſitatis igitur et in fide confoꝛtatis parentibus ſuis/ beatꝰ barnabas exiuit a cypꝛo: inde paphū tranſiturus. Sed obuians ei malignus iudeus nomine barieu (quē beatus paulus ad tempus viſu priuauit) malitia motꝰ pꝛohibuit eum ne introiret paphuʒ. Proinde apoſtolus reuerſus introiuit ſalaminam. Lectio tertia.

Inuenitqʒ apoſtolꝰ in ſalamina ſynagogam iudeoꝛum: quā ingreſſus cepit hoꝛtari ad fidē/ et per euangeliū mathei/ chriſti gratiam introduxit. Quod videns barieu: ſeditione facta compꝛehendi fecit apoſtolum. Et querebant illū tradere pꝛocōſulari ciuitatis: affligētes illū multis ſupplicijs et varijs cruciatibꝰ. Sʒ veriti nimiū ne de manibus eoꝝ eriperetur: ligantes funem in collo eius/ nocturno tempoꝛe dilaceratum a ſynagoga in hippodꝛomiū pertraxerunt. Poſt hec autem circūdantes illum igne: crudeliter cremauerūt. Sicqʒ beatus apoſtolus migrauit ad chꝛiſtū. Impij autem iudei non ſaciati de nece apoſtoli/ zelo concitati tulerunt coꝛpus eius: ⁊ in locello plūbeo recludentes/ in mare pꝛecipitare diſponebant. Sed iohānes diſcipulus eius nocturno tp̄e illud collocauit in cripta (que olim erat habitatio iebuſeoꝛū) tertio idus iunij: vbi diu latuit. Sed tempoꝛe gelaſij pape (eodē apoſtolo reuelante) coꝛpus eius inueniri permiſit. Cetera de communi vnius apoſtoli paſcha. tempe.

¶ Sanctoꝝ baſilidis/ cyꝛini/ naboꝛis/ ⁊ nazarij martyꝛum. Oꝛatio.

Sanctoꝝ martyꝛū tuoꝛum baſilidis/ cyꝛini/ naboꝛis ⁊ nazarij q̄s dn̄e natalitia votiua reſplendeant: et quod illis cōtulit excellētia ſempiterna/ fructibus noſtre deuotionis accreſcat. Per dominum noſtrū.

¶ Baſilij ep̄i ⁊ confeſſo. Oꝛo.

Deus qui beatum baſiliū confeſſoꝛem tuum doctoꝛem pꝛecipuū catholiceqʒ fidei pꝛedicatoꝛem eligere dignatꝰ es: preſta queſum⁹ vt ipſo pro nobis intercedente/a peccatorũ noſtroꝝ mereamur erui malis: et tibi domine ſynceris mẽtibus deſeruire. Per dominum.

¶ Sanctorum viti/modeſti/et creſcentie martyrum. Oratio.

C Oncede queſumus omnipotens deus: vt ſanctoruꝫ martyrum tuorum viti et modeſti atq; creſcentie quorum celebramus victorias/participemus et premijs. Per dominũ.

Sctõꝝ cyrici ⁊ iulite mr. Or.

E Xaudi nos dñe de⁹ noſter cum ſanctoꝝ tuoꝝ cyrici et iulite matris eius tibi patrocinio ſupplicantes: vt quorum celebramus triumphũ/poſſim⁹ retinere conſtantiam. Per d.

¶ Marci ⁊ marcelli. mr. Or.

P Reſta queſum⁹ dñs de⁹: vt qui ſanctorum tuorum marci et marcelliani natalitia colim⁹/a cunctis malis imminentibus eorum interceſſionibus liberemur. Per dominũ noſtrum ieſum chriſtum ⁊c.

¶ Catalogus et ordo codicum huius partis hyemalis.

✠ a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t.
A B C D E F G H I K L M N O P Q.
aa bb cc dd ee ff.

¶ Omnes ſunt quaterni. Preter t qui eſt vnicus. Q qui eſt duernus. et ff qui eſt ternus.

¶ Pars hyemalis tam de tempore ꝗ
de ſanctis/portiforij ad vſum inſignis
eccleſie Sar. finit feliciter. Pariſijs per
Franciſcum Regnault. Anno domini.
M.D.xxxiiij.